

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 32. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 498/ - druhé čtení
2. Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 285/3/ - vrácený prezidentem republiky
3. Zákon o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 286/3/ - vrácený prezidentem republiky
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 287/4/ - vrácený Senátem
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 322/3/ - vrácený Senátem
6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 329/2/ - vrácený Senátem
7. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 335/3/ - vrácený Senátem

8. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 347/3/ - vrácený Senátem
9. Návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony /sněmovní tisk 262/4/ - zamítnutý Senátem
10. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/5/ - zamítnutý Senátem
11. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 457/2/ - zamítnutý Senátem
12. Vládní návrh zákona o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 363/ - druhé čtení
13. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 415/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 403/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 443/ - druhé čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 404/ - druhé čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 433/ - druhé čtení
18. Vládní návrh zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 445/ - druhé čtení
19. Vládní návrh zákona o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 449/ - druhé čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s reformou dohledu nad finančním trhem v Evropské unii /sněmovní tisk 509/ - druhé čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/ - druhé čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/ - druhé čtení
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/ - druhé čtení

24. Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - druhé čtení
25. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Látky, Václava Klučky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 395/ - druhé čtení
26. Návrh poslanců Michala Doktora, Pavola Lukši a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 401/ - druhé čtení
27. Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 480/ - druhé čtení
28. Návrh poslanců Radima Vysloužila a Václava Cempírka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 485/ - druhé čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 518/ - první čtení
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 528/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 531/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních slu-

žbách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 535/ - první čtení

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 538/ - první čtení podle § 90 odst. 2
34. Vládní návrh zákona o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 539/ - první čtení podle § 90 odst. 2
35. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 521/ - první čtení podle § 90 odst. 2
36. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Václava Votavy, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 475/ - první čtení
37. Návrh poslanců Františka Dědiče, Jana Bauera, Jiřího Olivy, Milana Štovíčka a Jana Babora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - první čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 510/ - první čtení
39. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčíka, Stanislava Grospiče, Zuzky Bebarové-Rujbrové a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 519/ - první čtení
40. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu

a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 520/ - prvé čtení

41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 523/ - prvé čtení
42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 524/ - prvé čtení
43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 536/ - prvé čtení
44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 537/ - prvé čtení
45. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 446/ - prvé čtení
46. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik /sněmovní tisk 447/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
47. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 448/ - prvé čtení
48. Návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - prvé čtení

49. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a kterým se provádějí některá opatření v soudnictví. /sněmovní tisk 483/ - prvé čtení
50. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 484/ - prvé čtení
51. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (zákon o sociálním bydlení) /sněmovní tisk 494/ - prvé čtení
52. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - prvé čtení
53. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. a zákona č. 181/2011 Sb., a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - prvé čtení
54. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 497/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
55. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - prvé čtení

56. Návrh směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí a změně směrnice 2008/7/ES /kód dokumentu 14942/11, KOM(2011) 594 v konečném znění/ /sněmovní tisk 540-E/
57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Úmluvy Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO) přijaté na 20. zasedání Shromáždění této organizace /sněmovní tisk 359/ - druhé čtení
58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na přístup České republiky k revidovanému Protokolu o výsadách a imunitách Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO), ve znění z roku 1999 /sněmovní tisk 360/ - druhé čtení
59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Argentinské republiky o leteckých službách /sněmovní tisk 368/ - druhé čtení
60. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 387/ - druhé čtení
61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o zřízení Středoevropského funkčního bloku vzdušného prostoru /sněmovní tisk 389/ - druhé čtení
62. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ukončení Dohody o zřízení a provozování letových provozních služeb a zařízení organizací EURO-CONTROL ve společném středoevropském oblastním středisku řízení v horním vzdušném prostoru (CEATS) ze dne 27. června 1997 a Zvláštní dohody týkající se realizace článku 6 Dohody o zřízení a provozování letových provozních služeb a zařízení organizací EURO-CONTROL ve společném středoevropském oblastním středisku řízení v horním vzdušném prostoru (CEATS) /sněmovní tisk 390/ - druhé čtení
63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Ázer-

bájdžánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 17. května 2011 v Baku /sněmovní tisk 393/ - druhé čtení

64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Království Bahrajn o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 24. května 2011 /sněmovní tisk 417/ - druhé čtení
65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o trvale udržitelném obhospodařování lesů k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat, který byl podepsán dne 27. května 2011 /sněmovní tisk 418/ - druhé čtení
66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová úmluva Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku, podepsaná v Ženevě dne 16. června 2003 /sněmovní tisk 421/ - druhé čtení
67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu - zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 6. června 2011 /sněmovní tisk 422/ - druhé čtení
68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném cestovním ruchu k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 423/ - druhé čtení
69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Kyprskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací, podepsaná v Nikósii dne 9. června 2011 /sněmovní tisk 430/ - druhé čtení
70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi členskými státy Evropské unie zasedajícími v Radě o ochraně utajovaných informací

vyměňovaných v zájmu Evropské unie, podepsaná v Bruselu dne 4. května 2011 /sněmovní tisk 432/ - druhé čtení

71. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Nagojsko-kualalumpurského doplňkového protokolu o odpovědnosti a náhradě škod ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti /sněmovní tisk 436/ - druhé čtení
72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobyt, podepsaná dne 24. června 2011 v Prištině /sněmovní tisk 438/ - druhé čtení
73. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Baku dne 17. května 2011 /sněmovní tisk 440/ - druhé čtení
74. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Návrh na přijetí změny Dohody o Mezinárodní bance pro obnovu a rozvoj vyplývající z Rezoluce Sboru guvernérů IBRD č. 596 a s přijetím změn Dohody o Mnohostranné agentuře pro investiční záruky vyplývající z Rezoluce Rady správců MIGA č. 86 /sněmovní tisk 442/ - druhé čtení
75. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o inspekcích na místě v objektu pro ochranné účely seznamu 1, podepsaná v Haagu dne 15. června 2011 /sněmovní tisk 454/ - druhé čtení
76. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Britských Panenských ostrovů o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 13. června 2011 /sněmovní tisk 459/ - druhé čtení
77. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 200 o HIV a

AIDS a světě práce a stanovisko vlády k němu /sněmovní tisk 388/ - druhé čtení

78. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Polskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána ve Varšavě dne 13. září 2011 /sněmovní tisk 522/ - první čtení
79. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a Ostrovem Man o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 18. července 2011 /sněmovní tisk 511/ - první čtení
80. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Guernsey o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 15. září 2011 /sněmovní tisk 515/ - první čtení
81. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou ke Smlouvě mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Záhřebu dne 4. října 2011 /sněmovní tisk 534/ - první čtení
82. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 498/ - třetí čtení
83. Návrh střednědobých výdajových rámců na léta 2013 a 2014 /sněmovní tisk 499/
84. Rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2012 a střednědobý výhled na roky 2013 a 2014 /sněmovní tisk 504/
85. Návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2012 /sněmovní tisk 517/
86. Dotační programy zemědělství pro rok 2012 poskytované podle § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 544/

87. Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2012 /sněmovní tisk 546/
88. Vládní návrh zákona o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 363/ - třetí čtení
89. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 415/ - třetí čtení
90. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 403/ - třetí čtení
91. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 443/ - třetí čtení
92. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 404/ - třetí čtení
93. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 433/ - třetí čtení
94. Vládní návrh zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 445/ - třetí čtení
95. Vládní návrh zákona o ochraně ovzduší /sněmovní tisk 449/ - třetí čtení

96. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s reformou dohledu nad finančním trhem v Evropské unii /sněmovní tisk 509/ - třetí čtení
97. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/ - třetí čtení
98. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/ - třetí čtení
99. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/ - třetí čtení
100. Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - třetí čtení
101. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Látky, Václava Klučky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 395/ - třetí čtení
102. Návrh poslanců Michala Doktora, Pavla Lukši a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 401/ - třetí čtení
103. Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 480/ - třetí čtení
104. Návrh poslanců Radima Vysloužila a Václava Cempírka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 485/ - třetí čtení

105. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
106. Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů a způsobu jejího ustavení nebo volby
107. Návrh na volbu členů Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu
108. Návrh na volbu členů dozorců rady Pozemkového fondu České republiky
109. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie
110. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky
111. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 11 ze dne 24. června 2010 k návrhu na zřízení výborů Poslanecké sněmovny
112. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 12 ze dne 24. června 2010 k návrhu na stanovení počtu členů výborů Poslanecké sněmovny
113. Návrh na ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů
114. Návrh na ustavení nově zřízených výborů
115. Návrh na potvrzení předsedů výborů
116. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů
117. Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny
118. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010 /sněmovní tisk 306/
119. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2010 /sněmovní tisk 467/

120. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2010 /sněmovní tisk 465/
121. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2010 /sněmovní tisk 468/
122. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2010 (ve srovnání s rokem 2009) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za rok 2010 /sněmovní tisk 356/
123. Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2010 a vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2010 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2011 /sněmovní tisk 427/
124. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2010 /sněmovní tisk 437/
125. Informace o podpořeném financování za rok 2010 /sněmovní tisk 381/
126. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2010 /sněmovní tisk 382/
127. Zpráva o finanční stabilitě 2010/2011 /sněmovní tisk 400/
128. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2010 /sněmovní tisk 402/
129. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2011 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2011) /sněmovní tisk 455/
130. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden - červen 2011 /sněmovní tisk 472/
131. Informace o přeletěch a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2011 /sněmovní tisk 482/
132. 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2011 /sněmovní tisk 512/

133. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011 /sněmovní tisk 502/
134. Návrh II. změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011 /sněmovní tisk 505/
135. Zpráva vlády o využití doporučení veřejného ochránce práv na změny právní úpravy, uvedených v Souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2010 /sněmovní tisk 507/
136. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2010 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2010 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 513/
137. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2011 /sněmovní tisk 516/
138. Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období říjen 2010 - září 2011 /sněmovní tisk 533/
139. Stanovení výše odměny členům Kontrolní rady Grantové agentury České republiky
140. Labská vodní cesta
141. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
142. Ústní interpelace
143. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie
144. Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady ve dnech 8. a 9. prosince 2011
145. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 340/4/ - vrácený Senátem
146. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 371/4/ - vrácený Senátem
147. Návrh zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek /sněmovní tisk 399/3/ - vrácený Senátem
148. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 434/4/ - vrácený Senátem
149. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky /sněmovní tisk 453/3/ - vrácený Senátem
150. Návrh zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů /sněmovní tisk 473/8/ - vrácený Senátem

**Parlament České republiky
POSILANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 32. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 6. až 20. prosince 2011**

Obsah:

Strana:

6. prosince 2011

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 853).

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	71
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	74
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	75
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	75
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	76
Řeč poslance Václava Votavy	77
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	77
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	78
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	80
Řeč poslance Davida Ratha	81
Řeč poslance Milana Urbana	84
Řeč poslance Cyrila Zapletala	84
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	84
Řeč poslance Marka Bendy	85
Řeč poslance Jiřího Papeže	86
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	87
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	89
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	90
Řeč poslance Jeronýma Tejce	90
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	91
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	92
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	93
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	96
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	98

Schválen pořad schůze.

106. Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů a způsobu jejího ustavení nebo volby

Řeč poslance Jana Vidíma	100
Usnesení schváleno (č. 854).	

111. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 11 ze dne 24. června 2010 k návrhu na zřízení výborů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	101
Řeč poslance Davida Ratha	102

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	107
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	109
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	110
Řeč poslance Stanislava Křečka	111
Řeč poslance Davida Ratha	111
Řeč poslance Jiřího Paroubka	111
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	113
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	113
Usnesení schváleno (č. 855).	

112. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 12 ze dne 24. června 2010 k návrhu na stanovení počtu členů výborů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	115
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	115
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	115
Řeč poslance Jeronýma Tejce	116
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	116
Řeč poslance Pavla Antonína	117
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	117
Usnesení schváleno (č. 856).	

Řeč poslance Jana Vidíma	117
2. Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 285/3/ - vrácený prezidentem republiky	
Řeč poslankyně Jany Suché	118
Řeč poslance Michala Doktora	119
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	120
Řeč poslance Davida Šeicha	121
Řeč poslankyně Jany Suché	122
Usnesení schváleno (č. 857).	
3. Zákon o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 286/3/ - vrácený prezidentem republiky	
Řeč poslankyně Jany Suché	123
Usnesení schváleno (č. 858).	
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 287/4/ - vrácený Senátem	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	124
Řeč senátora Jaroslava Doubravy	125
Usnesení schváleno (č. 859).	
Řeč senátora Jaroslava Doubravy	126
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 322/3/ - vrácený Senátem	
Řeč poslance Pavla Staňka	126
Řeč senátora Jiřího Čunka	127

Řeč poslance Josefa Novotného st.	128
Řeč senátora Jiřího Čunka	129
Řeč poslance Jana Vidíma	131
Usnesení schváleno (č. 860)	
6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 329/2/ - vrácený Senátem	
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	133
Řeč senátorky Marty Bayerové	133
Usnesení schváleno (č. 861).	
Řeč senátorky Marty Bayerové	135
7. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 335/3/ - vrácený Senátem	
Řeč poslance Pavla Kováčika	135
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	136
Usnesení schváleno (č. 862).	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	137
8. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 347/3/ - vrácený Senátem	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	137
Řeč poslance Jana Husáka	138
Řeč senátora Karla Korytáře	139
Usnesení schváleno (č. 863).	

9. Návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony /sněmovní tisk 262/4/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslance Marka Šnajdra	141
Řeč poslance Jaroslava Krákory	141
Řeč poslance Davida Ratha	141

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	148
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	149
Řeč poslance Jeronýma Tejce	149
Řeč poslance Marka Šnajdra	150
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	150
Řeč poslance Pavla Kováčka	150
Řeč poslance Alexandera Černého	151
Usnesení schváleno (č. 864).	

10. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/5/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslankyně Ivany Řápkové	152
Řeč poslance Jeronýma Tejce	153
Řeč senátora Miroslava Nenutíla	153
Řeč poslance Romana Sklenáka	156
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	157
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	157
Řeč poslankyně Marty Semelové	158
Řeč senátora Miroslava Nenutíla	159
Řeč poslance Jana Vidíma	160

11. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních

zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 457/2/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	160
Řeč senátora Jiřího Dienstbiera	161
Řeč poslance Antonína Sedi	162
Usnesení schváleno (č. 865).	

7. prosince 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jeronýma Tejce	164
-----------------------------------	-----

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 498/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	165
Řeč poslance Pavla Suchánka	166
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	166
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	168
Řeč poslance Vojtěcha Adama	170
Řeč poslance Jiřího Papeže	171
Řeč poslance Pavla Hojdy	171
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	172
Řeč poslance Vladislava Vilímce	173
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	175
Řeč poslankyně Marty Semelové	176
Řeč poslance Ladislava Skopala	177
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	178
Řeč poslance Ladislava Skopala	178
Řeč poslance Václava Zemka	179
Řeč poslance Miroslava Opálky	179
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	181
Řeč poslance Václava Klučky	183
Řeč poslance Ivana Ohlídala	184
Řeč poslance Pavla Béma	185

Řeč poslance Ladislava Šincla	187
Řeč poslankyně Anny Putnové	188
13. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 415/ - druhé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	189
Řeč poslance Jeronýma Tejce	190
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	190
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	191
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	194
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	195
Řeč poslance Stanislava Polčáka	195
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	198
Řeč poslance Jeronýma Tejce	201
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.	
12. Vládní návrh zákona o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 363/ - druhé čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	202
Řeč poslankyně Jany Suché	203
Řeč poslance Jaroslava Škárky	203
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 403/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	205
Řeč poslance Ivana Ohlídala	205

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 443/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	206
Řeč poslankyně Marty Semelové	206
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 404/ - druhé čtení	
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	208
Řeč poslance Františka Dědiče	209
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 433/ - druhé čtení	
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	210
Řeč poslance Jiřího Olivy	211
18. Vládní návrh zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 445/ - druhé čtení	
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	212
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	212
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s reformou dohledu nad finančním trhem v Evropské unii /sněmovní tisk 509/ - druhé čtení	

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	213
Řeč poslance Michala Doktora	214
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/ - druhé čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	214
Řeč poslance Jana Čechlovského	215
Řeč poslankyně Květy Matušovské	215
Řeč poslance Václava Klučky	216
Řeč poslance Jana Čechlovského	216
24. Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - druhé čtení	
Řeč poslance Jana Husáka	216
Řeč poslance Vladislava Vilímce	218
Řeč poslance Václava Neubauera	219
Řeč poslance Jana Látky	219
Řeč poslance Vladislava Vilímce	219
Řeč poslance Antonína Sedi	220
Řeč poslance Jana Husáka	220
Řeč poslance Jana Čechlovského	221
Řeč poslance Vladislava Vilímce	222
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	222
Řeč poslance Jana Husáka	222
Řeč poslance Jana Čechlovského	223
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	223
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	225
Řeč poslance Jana Kubaty	225
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	226
Řeč poslance Jana Husáka	226
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	227
Řeč poslance Jana Kubaty	227
Řeč poslance Michala Babáka	228
Řeč poslance Jana Látky	228

25. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Látky, Václava Klučky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 395/ - druhé čtení	
Řeč poslance Ivana Ohlídala	230
Řeč poslance Jana Klána	230
Řeč poslance Radima Fialy	230
Řeč poslance Ivana Ohlídala	231
26. Návrh poslanců Michala Doktora, Pavla Lukši a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlast- nických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 401/ - druhé čtení	
Řeč poslance Michala Doktora	232
Řeč poslance Františka Dědiče	233
Řeč poslance Michala Doktora	233
27. Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 480/ - druhé čtení	
Řeč poslance Pavla Staňka	234
Řeč poslance Marka Bendy	234
Řeč poslankyně Ivany Levé	235
Řeč poslance Jana Vidíma	236

8. prosince 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslankyně Lenky Andryšové	238
Řeč poslance Pavla Kováčíka	238
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	238
Řeč poslance Pavla Kováčíka	239
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	239
Řeč poslance Pavla Kováčíka	240

Řeč poslance Jana Vidíma	241
141. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace	
Řeč poslance Davida Ratha	242
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	246
Řeč poslance Miroslava Opálky	248
Řeč poslance Pavla Kováčika	249
Řeč poslance Davida Ratha	249
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	250
Řeč poslance Davida Ratha	252
Řeč poslance Romana Sklenáka	254
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	254
Řeč poslance Jeronýma Tejce	256
Řeč poslance Ivana Ohlídala	259
Řeč poslance Jeronýma Tejce	260
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	261
Usnesení schváleno (č. 866).	
Řeč poslance Jana Bauera	264
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	264
Řeč poslance Jana Bauera	265
Řeč poslankyně Soni Markové	265
Řeč poslance Ivana Ohlídala	265
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	267
Řeč poslance Ivana Ohlídala	268
Řeč poslance Davida Ratha	271
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
56. Návrh směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí a změně směrnice 2008/7/ES /kód dokumentu 14942/11, KOM(2011) 594 v konečném znění/ /sněmovní tisk 540-E/	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	272
Řeč poslance Jana Bauera	274
Řeč poslankyně Dany Váhalové	276
Řeč poslance Jiřího Dolejše	278
Řeč poslance Františka Laudáta	281

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	281
Řeč poslance Jiřího Dolejše	283
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	283
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	283
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	286
Řeč poslance Václava Votavy	287
Řeč poslance Františka Laudáta	287
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	287
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	288
Řeč poslance Milana Urbana	289
Řeč poslance Jana Bauera	289

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	291
Řeč poslance Jiřího Paroubka	291
Řeč poslance Jana Bauera	294
Usnesení schváleno (č. 867).	

Řeč poslance Jana Bauera	296
--------------------------------	-----

117. Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Cyrila Zapletala	296
Řeč poslance Víta Bárty	297
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	297
Řeč poslance Víta Bárty	298
Řeč poslance Cyrila Zapletala	298
Řeč poslance Miroslava Opálky	299
Řeč poslance Víta Bárty	299
Řeč poslance Jeronýma Tejce	299
Řeč poslankyně Jany Černochové	299
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	300
Usnesení schváleno (č. 868).	

134. Návrh II. změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011 /sněmovní tisk 505/

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	301
--	-----

Řeč poslance Jana Babora	301
Usnesení schváleno (č. 869).	

57. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Úmluvy Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO) přijaté na 20. zasedání Shromáždění této organizace /sněmovní tisk 359/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	302
Řeč poslance Jana Floriána	303
Usnesení schváleno (č. 870)	

58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na přístup České republiky k revidovanému Protokolu o výsadách a imunitách Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO), ve znění z roku 1999 /sněmovní tisk 360/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	304
Řeč poslance Jana Floriána	304
Usnesení schváleno (č. 871).	

59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Argentinské republiky o leteckých službách /sněmovní tisk 368/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	305
Řeč poslance Roma Kostřici	305
Usnesení schváleno (č. 872).	

60. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 387/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	306
--	-----

Řeč poslance Roma Kostřici	307
Usnesení schváleno (č. 873).	

61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o zřízení Středoevropského funkčního bloku vzdušného prostoru /sněmovní tisk 389/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	308
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	309
Usnesení schváleno (č. 874).	

62. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ukončení Dohody o zřízení a provozování letových provozních služeb a zařízení organizací EURO-CONTROL ve společném středoevropském oblastním středisku řízení v horním vzdušném prostoru (CEATS) ze dne 27. června 1997 a Zvláštní dohody týkající se realizace článku 6 Dohody o zřízení a provozování letových provozních služeb a zařízení organizací EURO-CONTROL ve společném středoevropském oblastním středisku řízení v horním vzdušném prostoru (CEATS) /sněmovní tisk 390/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	310
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	310
Usnesení schváleno (č. 875).	

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

142. Ústní interpelace

Řeč poslance Antonína Sedi	311
Řeč poslance Václava Klučky	312
Řeč poslance Jaroslava Vandase	313
Řeč poslankyně Marty Semelové	313
Řeč poslance Ladislava Šincla	314
Řeč poslance Radima Jirouta	315
Řeč poslance Miroslava Váni	315
Řeč poslance Jiřího Paroubka	316
Řeč poslance Ivana Ohlíďala	316

Řeč poslance Jana Kubaty	317
Řeč poslance Igora Svojáka	317
Řeč poslance Jiřího Šlégra	318
Řeč poslance Václava Klučky	319
Řeč poslance Miroslava Váni	319
Řeč poslance Antonína Sedi	320
Řeč poslance Ladislava Šincla	321
Řeč poslance Miroslava Váni	322
Řeč poslance Ivana Ohlídala	322
Řeč poslance Františka Novosada	323
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	323
Řeč poslance Jiřího Paroubka	326
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	326
Řeč poslance Václava Klučky	328
Řeč poslance Václava Votavy	329
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	329
Řeč poslance Václava Votavy	330
Řeč poslance Karla Černého	330
Řeč poslance Antonína Sedi	331
Řeč poslankyně Marty Semelové	331
Řeč poslance Jiřího Petrů	332
Řeč poslance Jiřího Šlégra	333
Řeč poslankyně Dany Váhalové	334
Řeč poslance Antonína Sedi	334
Řeč poslankyně Marty Semelové	335
Řeč poslance Václava Klučky	335
Řeč poslankyně Dany Váhalové	336
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	336
Řeč poslance Jiřího Paroubka	337
Řeč poslankyně Dany Váhalové	338
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	339
Řeč poslance Václava Votavy	341
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	342
Řeč poslance Antonína Sedi	344
Řeč poslance Václava Klučky	344
Řeč poslance Václava Votavy	345
Řeč poslance Antonína Sedi	345
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	346
Řeč poslance Václava Klučky	348

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	349
Řeč poslance Václava Klučky	349
Řeč poslance Antonína Sedi	350

63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Ázerbájdžánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 17. května 2011 v Baku /sněmovní tisk 393/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	351
Řeč poslance Pavla Holíka	352
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	352
Usnesení schváleno (č. 876).	

64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Království Bahrajn o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 24. května 2011 /sněmovní tisk 417/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	353
Řeč poslankyně Lenky Andryšové	353
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	354
Usnesení schváleno (č. 877).	

65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o trvale udržitelném obhospodařování lesů k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat, který byl podepsán dne 27. května 2011 /sněmovní tisk 418/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	354
Řeč poslance Davida Vodrážky	355
Usnesení schváleno (č. 878).	

67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a

vládou Hongkongu - zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 6. června 2011 /sněmovní tisk 422/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 355
 Řeč poslankyně Kristýny Kočí 356
 Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 356
 Usnesení schváleno (č. 879).

68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném cestovním ruchu k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 423/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 357
 Řeč poslance Robina Böhnische 357
 Usnesení schváleno (č. 880).

69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Kyprskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací, podepsaná v Nikósii dne 9. června 2011 /sněmovní tisk 430/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 358
 Řeč poslance Davida Vodrážky 358
 Usnesení schváleno (č. 881).

70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi členskými státy Evropské unie zasedajícími v Radě o ochraně utajovaných informací vyměňovaných v zájmu Evropské unie, podepsaná v Bruselu dne 4. května 2011 /sněmovní tisk 432/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 359
 Řeč poslankyně Gabriely Peckové 359
 Usnesení schváleno (č. 882).

71. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Nagojsko-kualalumpurského doplňkového protokolu o odpovědnosti a náhradě škod ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti /sněmovní tisk 436/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 360
 Řeč poslance Davida Vodrážky 360
 Usnesení schváleno (č. 883).

73. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Baku dne 17. května 2011 /sněmovní tisk 440/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 361
 Řeč poslankyně Renáty Witoszové 361
 Usnesení schváleno (č. 884).

74. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Návrh na přijetí změny Dohody o Mezinárodní bance pro obnovu a rozvoj vyplývající z Rezoluce Sboru guvernéřů IBRD č. 596 a s přijetím změn Dohody o Mnohostranné agentuře pro investiční záruky vyplývající z Rezoluce Rady správců MIGA č. 86 /sněmovní tisk 442/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 362
 Řeč poslankyně Jany Fischerové 362
 Usnesení schváleno (č. 885).

75. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Organizací pro zákaz chemických zbraní o inspekcích na místě v objektu pro ochranné účely seznamu 1, podepsaná v Haagu dne 15. června 2011 /sněmovní tisk 454/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 363

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 363
Usnesení schváleno (č. 886).

76. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Britských Panenských ostrovů o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 13. června 2011 /sněmovní tisk 459/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 364
Řeč poslankyně Gabriely Peckové 364
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 365
Usnesení schváleno (č. 887).

77. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 200 o HIV a AIDS a světě práce a stanovisko vlády k němu /sněmovní tisk 388/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 365
Řeč poslance Jaroslava Ečka 366
Řeč poslance Jiřího Skalického 366
Usnesení schváleno (č. 888).

78. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Polskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána ve Varšavě dne 13. září 2011 /sněmovní tisk 522/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 368
Řeč poslankyně Kristýny Kočí 368
Usnesení schváleno (č. 889).

79. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a Ostrovem Man o výměně informací v daňových záležitostech, která

byla podepsána v Londýně dne 18. července 2011 /sněmovní tisk 511/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 369
Řeč poslance Pavla Holíka 369
Usnesení schváleno (č. 890).

80. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Guernsey o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 15. září 2011 /sněmovní tisk 515/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 370
Řeč poslankyně Lenky Andryšové 370
Usnesení schváleno (č. 891).

81. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou ke Smlouvě mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Záhřebu dne 4. října 2011 /sněmovní tisk 534/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla 371
Řeč poslance Františka Novosada 371
Usnesení schváleno (č. 892).

9. prosince 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jeronýma Tejce 373
Řeč poslance Jana Vidíma 374
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 374

Pokračování v projednávání bodu

13. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 415/ - druhé čtení

Řeč poslance Pavla Kováčka 376

Řeč poslance Jeronýma Tejce 378

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 379

Řeč poslance Pavla Antonína 380

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 381

Řeč poslance Marka Šnajdra 382

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové 383

Řeč poslance Jaroslava Krákory 383

66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová úmluva Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku, podepsaná v Ženevě dne 16. června 2003 /sněmovní tisk 421/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 384

Řeč poslance Jana Bauera 386

Řeč poslance Borise Šťastného 387

Řeč poslance Jana Bauera 387

Řeč poslance Petra Braného 388

Řeč poslankyně Jany Černochové 389

Řeč poslance Miroslava Opálky 390

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 391

Řeč poslance Borise Šťastného 392

Řeč poslance Jana Bauera 392
Usnesení schváleno (č. 893).

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 535/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby 393

Řeč poslance Jana Husáka 396

Řeč poslance Václava Votavy 398

Řeč poslance Jana Husáka 400

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby 401

Řeč poslance Pavla Hojdy 401

Řeč poslance Josefa Novotného ml. 402

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby 403

Řeč poslance Jaroslava Krupky 403

Řeč poslance Václava Votavy 404

Usnesení schváleno (č. 894).

35. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 521/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jeronýma Tejce 405

Řeč poslance Pavla Stařika 407

Řeč poslance Marka Bendy 408

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 409

Řeč poslance Jana Chvojky 409

Řeč poslance Stanislava Křečka 410

Usnesení schváleno (č. 895).

36. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Václava Votavy, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 475/ - první čtení

Řeč poslance Václava Votavy	411
Řeč poslance Pavla Suchánka	414
Řeč poslance Jiřího Dolejše	414
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	420
Řeč poslance Jana Farského	422
Řeč poslance Jeronýma Tejce	423
Řeč poslance Jiřího Dolejše	424
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	424
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	425
Usnesení schváleno (č. 896).	
Řeč poslance Karla Černého	426
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	426
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	427
37. Návrh poslanců Františka Dědiče, Jana Bauera, Jiřího Olivy, Milana Šťovíčka a Jana Babora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - první čtení	
Řeč poslance Františka Dědiče	427
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.	
Řeč poslankyně Lenky Andrášové	429
Řeč poslance Jiřího Olivy	429
Řeč poslance Františka Dědiče	430
Usnesení schváleno (č. 897).	
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 510/ - první čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	431
Řeč poslankyně Ivany Weberové	435
Řeč poslance Jeronýma Tejce	436
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	436
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	439

Řeč poslankyně Ivany Weberové	439
Usnesení schváleno (č. 898).	

13. prosince 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jana Vidíma	442
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	443
Řeč poslance Jiřího Paroubka	446
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	446
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	446
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	447
Řeč poslance Jana Husáka	447
Řeč poslance Pavla Kováčíka	449
Usnesení schváleno (č. 899).	

127. Zpráva o finanční stabilitě 2010/2011 /sněmovní tisk 400/

Řeč poslance Michala Doktora	451
Řeč poslance Petra Braného	451
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	452
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	452
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	454
Řeč poslance Michala Doktora	454
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	455
Řeč poslance Michala Doktora	455
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	456
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	456
Usnesení schváleno (č. 900).	

128. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2010 /sněmovní tisk 402/

Řeč poslance Michala Doktora	457
Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	458
Řeč poslance Michala Doktora	459
Usnesení schváleno (č. 901).	

129. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2011 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2011) /sněmovní tisk 455/

Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	460
Řeč poslance Michala Doktora	462
Usnesení schváleno (č. 902)	

135. Zpráva vlády o využití doporučení veřejného ochránce práv na změny právní úpravy, uvedených v Souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2010 /sněmovní tisk 507/

Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	464
Řeč poslance Františka Laudáta	465
Řeč pana Pavla Varvařovského	465
Řeč poslance Františka Laudáta	466
Usnesení schváleno (č. 903).	

105. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Vidíma	466
Usnesení schváleno (č. 904).	

Řeč poslance Jana Vidíma	468
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

113. Návrh na ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Řeč poslance Jana Vidíma	468
Usnesení schváleno (č. 905).	

Řeč poslance Jana Vidíma	469
--------------------------------	-----

114. Návrh na ustavení nově zřízených výborů

Řeč poslance Jana Vidíma	470
Usnesení schváleno (č. 906).	

Řeč poslance Jana Vidíma	471
--------------------------------	-----

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 531/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	472
Řeč poslance Radima Fialy	472
Usnesení schváleno (č. 907).	

41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 523/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	474
Řeč poslance Pavla Suchánka	474
Řeč poslance Petra Braného	475
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	476
Usnesení schváleno (č. 908).	

43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 536/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	477
Řeč poslance Michala Doktora	478
Řeč poslance Petra Braného	479
Řeč poslance Františka Bublana	480
Usnesení schváleno (č. 909).	

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 518/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	481
Řeč poslance Václava Baštyře	482
Řeč poslance Karla Šidla	482
Řeč poslance Václava Baštyře	484
Usnesení schváleno (č. 910).	

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 528/ - prvé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	486
Řeč poslance Jana Bureše	487
Řeč poslance Josefa Smýkala	487
Řeč poslance Pavla Hojdy	489

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	491
Řeč poslance Václava Votavy	492
Řeč poslance Václava Cempírka	492
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	493
Řeč poslance Jana Bureše	493
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	493
Usnesení schváleno (č. 911).	

45. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 446/ - prvé čtení

Řeč senátora Jiřího Oberfalzera	495
Řeč poslance Pavla Svobody	496
Řeč poslance Petra Braného	497
Řeč senátora Jiřího Oberfalzera	498
Usnesení schváleno (č. 912).	

46. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi

v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik /sněmovní tisk 447/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč senátora Tomáše Grulichy	499
Řeč poslance Víta Bárty	501
Řeč poslance Vladislava Vilímce	502
Usnesení schváleno (č. 913).	

49. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a kterým se provádějí některá opatření v soudnictví. /sněmovní tisk 483/ - prvé čtení

Řeč poslance Václava Horáčka	503
Řeč poslance Pavla Staňka	504
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	505
Řeč poslance Jana Chvojky	508
Řeč poslance Petra Skokana	510
Řeč poslance Stanislava Křečka	512
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	513
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	514
Řeč poslance Jana Chvojky	514
Řeč poslance Pavla Staňka	514
Řeč poslance Jana Chvojky	515
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	515
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	515
Řeč poslance Stanislava Křečka	518
Řeč poslance Jana Kubaty	518
Řeč poslance Petra Skokana	519
Řeč poslance Jana Kubaty	520
Řeč poslance Jana Chvojky	520
Řeč poslance Václava Horáčka	520
Řeč poslance Pavla Staňka	521
Usnesení schváleno (č. 914).	

51. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění

pozdějších předpisů, a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (zákon o sociálním bydlení) /sněmovní tisk 494/ - první čtení

Řeč hejtmanky Ústeckého kraje Jany Vaňhové 522

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 529

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

144. Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady ve dnech 8. a 9. prosince 2011

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase 531

Řeč poslance Michala Doktora 535

Řeč poslance Jana Hamáčka 539

Řeč poslance Vojtěcha Filipa 539

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 540

Řeč poslance Michala Doktora 545

Řeč poslance Jiřího Dolejše 545

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 546

Řeč poslance Miroslava Opálky 547

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 547

Řeč poslance Jana Bauera 550

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 551

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase 551

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 553

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 554

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 556

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 556

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 557

Řeč poslance Jiřího Dolejše 558

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 564

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase 564

Řeč poslance Víta Bárty 565

Řeč poslance Radima Fialy 566

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 567

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jiřího Paroubka 568

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslankyně Dany Váhalové 571

Řeč poslance Jana Kubaty 572

Řeč poslance Michala Doktora 573

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 573

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 573

Usnesení schváleno (č. 915).

Řeč poslance Michala Doktora 574

14. prosince 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

89. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 415/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Paroubka 576

Řeč poslance Vojtěcha Filipa 578

Řeč poslance Jiřího Šlégra 581

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 582

Řeč poslance Stanislava Polčáka 586

Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake 586

Řeč poslance Jeronýma Tejce 587

Řeč poslance Stanislava Polčáka 590

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 590

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 591

Řeč poslance Stanislava Grospiče 591

Řeč poslance Michala Doktora 592

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 592

Řeč poslance Davida Ratha 593

Řeč poslance Viktora Paggia 593

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase 594

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 595

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 596

Řeč poslance Davida Ratha	597
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	598
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	598
Řeč poslance Davida Ratha	598
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	599
Řeč poslance Jeronýma Tejce	601
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	606
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	608
Řeč poslance Víta Bárty	608
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	609
Usnesení schváleno (č. 916).	

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

82. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 498/ - třetí čtení

Řeč poslance Pavla Suchánka	610
Řeč poslance Vojtěcha Adama	611
Řeč poslance Pavla Suchánka	611
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	612
Řeč poslance Jiřího Paroubka	613
Řeč poslance Jiřího Dolejšeho	616
Řeč poslance Jana Bauera	619
Řeč poslance Davida Ratha	620

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Davida Ratha	626
Řeč poslance Igora Svojáka	629
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	630
Řeč poslance Jiřího Šlégra	636
Řeč poslance Romana Váni	640
Řeč poslance Václava Votavy	641
Řeč poslance Antonína Sedi	643
Řeč poslance Michala Doktora	645
Řeč poslance Ivana Ohlídala	647
Řeč poslance Pavla Béma	649
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	651
Řeč poslance Jeronýma Tejce	652
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	655

Řeč poslance Pavla Suchánka	657
Řeč poslance Pavla Béma	658
Řeč poslance Pavla Suchánka	658
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	662
Řeč poslance Pavla Suchánka	662
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	663
Řeč poslance Pavla Suchánka	663
Usnesení schváleno (č. 917).	

Řeč poslance Pavla Suchánka	664
-----------------------------------	-----

83. Návrh střednědobých výdajových rámců na léta 2013 a 2014 /sněmovní tisk 499/

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	664
Řeč poslance Pavla Suchánka	665
Řeč poslance Jeronýma Tejce	665
Řeč poslance Václava Klučky	666
Řeč poslance Antonína Sedi	667
Řeč poslance Romana Váni	668
Řeč poslance Václava Klučky	668
Usnesení schváleno (č. 918).	

84. Rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2012 a střednědobý výhled na roky 2013 a 2014 /sněmovní tisk 504/

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	669
Řeč poslance Františka Sivery	671
Řeč poslance Pavla Hojdy	674
Řeč poslance Františka Sivery	675
Usnesení schváleno (č. 919).	

85. Návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2012 /sněmovní tisk 517/

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	676
Řeč poslance Jana Babora	677
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	678
Řeč poslance Jana Babora	679

Řeč poslance Pavla Suchánka	680
Řeč poslance Jana Babora	680
Usnesení schváleno (č. 920).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

86. Dotační programy zemědělství pro rok 2012 poskytované podle § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 544/

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	681
Řeč poslance Jiřího Papeže	682
Řeč poslance Ladislava Skopala	682
Řeč poslance Jiřího Papeže	682
Usnesení schváleno (č. 921).	

87. Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2012 /sněmovní tisk 546/

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	683
Řeč poslance Ladislava Skopala	683
Usnesení schváleno (č. 922).	

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 538/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	684
Usnesení schváleno (č. 923 – 1. část).	

Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	686
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	686
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	687
Řeč poslance Tomáše Úlehly	688
Usnesení schváleno (č. 923 – 2. část).	

15. prosince 2011

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Jana Farského	692
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	692
Řeč poslance Václava Klučky	692
Řeč poslance Pavla Kováčíka	693
Řeč poslance Jeronýma Tejce	693
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	694
Řeč poslance Pavla Kováčíka	695
Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	696
Řeč poslance Pavla Kováčíka	696

141. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Miroslava Váni	697
Řeč poslance Pavla Lukši	703
Řeč poslance Petra Gazdika	704
Řeč poslance Miroslava Váni	704
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	704
Řeč poslance Miroslava Váni	705
Řeč poslance Jiřího Šulce	705
Řeč poslance Miroslava Váni	706
Řeč poslankyně Marie Rusové	712
Řeč poslance Ivana Ohlídala	713

72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobyttem, podepsaná dne 24. června 2011 v Prištině /sněmovní tisk 438/ - druhé čtení

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	714
Řeč poslance Václava Kubaty	714
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	714

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Vítězslava Jandáka	716
Řeč poslance Václava Kubaty	716
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	716
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	716
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR	
Karla Schwarzenberga	717
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	718
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	718
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR	
Karla Schwarzenberga	718
Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	719
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	719
Řeč poslance Jana Hamáčka	720
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	720
Řeč poslance Jeronýma Tejce	721
Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	721
Řeč poslankyně Lenky Andryšové	722
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	722
Řeč poslance Václava Kubaty	723
Usnesení schváleno (č. 924).	

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

122. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2010 (ve srovnání s rokem 2009) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za rok 2010 /sněmovní tisk 356/

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	724
Řeč poslance Davida Kádnera	726
Řeč poslance Václava Klučky	726
Řeč poslance Antonína Sedi	727
Řeč poslance Jeronýma Tejce	727
Řeč poslance Jaroslava Krupky	728
Řeč poslance Jeronýma Tejce	729
Řeč poslance Jana Kubaty	729
Řeč poslance Jaroslava Vandase	730
Řeč poslance Jeronýma Tejce	730
Řeč poslance Jaroslava Krupky	731
Řeč poslankyně Jany Černochové	731
Řeč poslance Jeronýma Tejce	731

Řeč poslance Davida Kádnera	732
Usnesení schváleno (č. 925).	

123. Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2010 a vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2010 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2011 /sněmovní tisk 427/

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	733
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	734
Usnesení schváleno (č. 926).	

124. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2010 /sněmovní tisk 437/

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	736
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	738
Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	739
Usnesení schváleno (č. 927).	

118. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010 /sněmovní tisk 306/

Řeč poslance Václava Mencla	740
Usnesení schváleno (č. 928).	

119. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2010 /sněmovní tisk 467/

Řeč poslance Václava Mencla	740
Usnesení schváleno (č. 929).	

120. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2010 /sněmovní tisk 465/

Řeč poslance Václava Mencla	742
Řeč poslance Ladislava Skopala	743
Řeč poslance Zbyňka Stanjura	744

Řeč poslance Václava Kubaty	744
Řeč poslankyně Ivany Levé	745
Řeč poslance Václava Mencla	745
Řeč poslance Jeronýma Tejce	746
Řeč poslance Václava Mencla	746
Řeč poslance Ladislava Skopala	747
Usnesení schváleno (č. 930).	

115. Návrh na potvrzení předsedů výborů

Usnesení schváleno (č. 931).

Pokračování v projednávání bodu.

105. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Vidíma	749
Usnesení schváleno (č. 932).	

116. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Řeč poslance Jana Vidíma	750
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

143. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

Řeč poslance Jana Vidíma	751
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

107. Návrh na volbu členů Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Řeč poslance Jana Vidíma	751
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

108. Návrh na volbu členů dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky

Řeč poslance Jana Vidíma	752
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

109. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie

Řeč poslance Jana Vidíma	753
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

110. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky

Řeč poslance Jana Vidíma	754
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

142. Ústní interpelace

Řeč poslance Milana Šťovíčka	755
Řeč poslance Jiřího Petrů	756
Řeč poslance Ladislava Šincla	757
Řeč poslance Jana Kubaty	758
Řeč poslance Jiřího Paroubka	758
Řeč poslance Antonína Sedi	759
Řeč poslance Václava Klučky	760
Řeč poslankyně Dany Váhalové	760
Řeč poslance Antonína Sedi	761
Řeč poslance Jiřího Paroubka	762
Řeč poslance Jana Kubaty	762
Řeč poslance Václava Klučky	763

Řeč poslance Antonína Sedi	763
Řeč poslance Jana Chvojky	764
Řeč poslance Adama Rykaly	766
Řeč poslance Karla Černého	766
Řeč poslankyně Jany Fischerové	767
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	767
Řeč poslankyně Jany Fischerové	768
Řeč poslance Ivana Ohlídala	769
Řeč poslance Ladislava Šincla	769
Řeč poslance Jaroslava Vandase	770
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	770
Řeč poslance Michala Doktora	772
Řeč poslance Václava Klučky	773
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	773
Řeč poslance Jiřího Paroubka	775
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	775
Řeč poslance Jiřího Paroubka	776
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	776
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	777
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	779
Řeč poslance Jaroslava Krupky	779
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	780
Řeč poslankyně Miloslavy Vostřé	783
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	784
Řeč poslankyně Ivany Levé	785
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	786
Řeč poslankyně Ivany Levé	787
Řeč poslance Václava Klučky	787
Řeč poslance Ladislava Šincla	787
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	788
Řeč poslance Ladislava Šincla	790
Řeč poslance Adama Rykaly	790
Řeč poslankyně Jany Fischerové	791
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	791

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Ladislava Šincla	793
Řeč poslance Václava Klučky	793
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	794
Řeč poslance Václava Klučky	796

Pokračování v projednávání bodu

143. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do
Meziparlamentní unie

Řeč poslance Jana Vidíma 798
Usnesení schváleno (č. 933).

Pokračování v projednávání bodu

110. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky

Řeč poslance Jana Vidíma 798
Usnesení schváleno (č. 934).

Pokračování v projednávání bodu

116. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro
kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Řeč poslance Jana Vidíma 798
Usnesení schváleno (č. 935).

Pokračování v projednávání bodu

108. Návrh na volbu členů dozorčí rady Pozemkového fondu České re-
publiky

Řeč poslance Jana Vidíma 799
Usnesení schváleno (č. 936).

Pokračování v projednávání bodu

109. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu České republiky pro pod-
poru a rozvoj české kinematografie

Řeč poslance Jana Vidíma 799
Usnesení schváleno (č. 937).

Pokračování v projednávání bodu

107. Návrh na volbu členů Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Řeč poslance Jana Vidíma 799
Usnesení schváleno (č. 938).

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

121. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2010 /sněmovní tisk 468/

Řeč poslance Petra Skokana 801
Řeč poslance Zbyška Stanjury 802

125. Informace o podpořeném financování za rok 2010 /sněmovní tisk 381/

Řeč poslance Jana Bureše 803
Řeč poslance Pavla Svobody 803
Usnesení schváleno (č. 939).

126. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2010 /sněmovní tisk 382/

Řeč poslance Jana Bureše 804
Řeč poslance Pavla Svobody 805
Řeč poslance Jana Bureše 805
Usnesení schváleno (č. 940).

130. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden - červen 2011 /sněmovní tisk 472/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 805
Řeč poslance Zdeňka Bezecného 806
Usnesení schváleno (č. 941).

131. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2011 /sněmovní tisk 482/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 807
Řeč poslankyně Jany Černochové 807
Usnesení schváleno (č. 942).

132. 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2011 /sněmovní tisk 512/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 808
Řeč poslankyně Jany Černochové 808
Řeč poslance Antonína Sedi 809
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry 809
Řeč poslankyně Jany Černochové 810
Usnesení schváleno (č. 943)

133. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011 /sněmovní tisk 502/

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové 811
Usnesení schváleno (č. 944).

136. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2010 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2010 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 513/

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 813
Řeč poslance Igora Svojáka 814
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 814
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 815
Řeč poslance Miroslava Opálky 816
Řeč poslance Igora Svojáka 817
Řeč poslance Ivana Ohlídala 817

137. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2011 /sněmovní tisk 516/

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	818
Řeč poslance Pavla Svobody	818
Usnesení schváleno (č. 945).	

138. Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období říjen 2010 - září 2011 /sněmovní tisk 533/

Řeč poslankyně Anny Putnové	820
Řeč poslance Ivana Ohlídala	821
Řeč poslankyně Anny Putnové	823
Usnesení schváleno (č. 946).	

139. Stanovení výše odměny členům Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Řeč poslankyně Anny Putnové	825
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	825
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	826
Řeč poslankyně Anny Putnové	826
Řeč poslance Ivana Ohlídala	827
Řeč poslankyně Anny Putnové	827
Usnesení schváleno (č. 947).	

140. Labská vodní cesta

Řeč poslance Stanislava Polčáka	828
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	829
Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	830
Řeč poslance Miroslava Opálky	831
Řeč poslance Václava Cempírka	832
Řeč poslance Jiřího Šulce	832
Řeč poslance Stanislava Polčáka	832
Usnesení schváleno (č. 948).	

16. prosince 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jeronýma Tejce	834
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	835

98. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/ - třetí čtení

Řeč poslance Pavla Antonína	836
Usnesení schváleno (č. 949).	

99. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/ - třetí čtení

Řeč poslance Jaroslava Krákory	837
Řeč poslance Borise Štátného	838
Usnesení schváleno (č. 950).	

44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 537/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	840
Řeč poslance Pavla Staňka	842
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	844
Řeč poslance Stanislava Křečka	846
Řeč poslance Jana Chvojky	847
Řeč poslankyně Ivany Weberové	848
Usnesení schváleno (č. 951).	

Pokračování v projednávání bodu

107. Návrh na volbu členů Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Řeč poslance Petra Tluchoře 850
Usnesení schváleno (č. 952).

88. Vládní návrh zákona o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 363/ - třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 851
Řeč poslance Jeronýma Tejce 852
Řeč poslankyně Jany Suché 854
Usnesení schváleno (č. 953).

90. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 403/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 954).

91. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 443/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 955).

92. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 404/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 956).

93. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 433/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Olivy 859
Usnesení schváleno (č. 957).

Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové 860

94. Vládní návrh zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 445/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 861
Usnesení schváleno (č. 958).

96. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s reformou dohledu nad finančním trhem v Evropské unii /sněmovní tisk 509/ - třetí čtení

Řeč poslance Michala Doktora 862
Usnesení schváleno (č. 959).

97. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Čechlovského 863
Usnesení schváleno (č. 960).

100. Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Husáka	865
Usnesení schváleno (č. 961).	

101. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Látky, Václava Klučky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 395/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Klána	866
Řeč poslance Ivana Ohlídala	867
Usnesení schváleno (č. 962).	

102. Návrh poslanců Michala Doktora, Pavla Lukši a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 401/ - třetí čtení

Řeč poslance Michala Doktora	868
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	868
Usnesení schváleno (č. 963).	

103. Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 480/ - třetí čtení

Řeč poslance Marka Bendy	870
Usnesení schváleno (č. 964).	

Řeč poslance Jana Látky	871
-------------------------------	-----

34. Vládní návrh zákona o ukládání oxidu uhličitýho do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 539/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	871
Usnesení schváleno (č. 965 – 1. část).	

Řeč poslance Radima Fialy	872
---------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 965 – 2. část).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

39. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčíka, Stanislava Grospiče, Zuzky Bebarové-Rujbrové a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 519/ - první čtení

Řeč poslance Stanislava Grospiče	874
Řeč poslance Marka Bendy	877
Řeč poslance Michala Doktora	878
Řeč poslance Jana Husáka	879
Řeč poslance Františka Laudáta	879
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	880
Řeč poslance Stanislava Grospiče	880
Řeč poslankyně Marty Semelové	882
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	883
Řeč poslance Pavla Lukši	883
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	883
Řeč poslance Miroslava Opálky	884
Řeč poslance Pavla Kováčíka	884
Řeč poslance Romana Váni	885
Řeč poslance Stanislava Grospiče	885
Usnesení schváleno (č. 966).	

40. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 520/ - první čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce	887
-----------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon

o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 524/ - prvé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby 888

Řeč poslance Jana Čechlovského 889

Usnesení schváleno (č. 967).

20. prosince 2011

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

145. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 340/4/ - vrácený Senátem

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR

Josefa Dobeše 893

Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové 894

Řeč senátora Stanislava Juránka 894

Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové 896

Řeč poslankyně Anny Putnové 898

Řeč senátora Stanislava Juránka 899

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR

Josefa Dobeše 900

Usnesení schváleno (č. 968).

146. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 371/4/ - vrácený Senátem

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 902

Řeč senátora Jiřího Dienstbiera 903

Usnesení schváleno (č. 969).

147. Návrh zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek /sněmovní tisk 399/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 905

Řeč poslance Davida Šeicha 900

Řeč senátorky Soni Paukrtové 906

Usnesení schváleno (č. 970)

148. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 434/4/ - vrácený Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 907

Řeč poslance Michala Doktora 907

Usnesení schváleno (č. 971).

149. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky /sněmovní tisk 453/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 908

Řeč poslance Josefa Cogana 909

Usnesení schváleno (č. 972).

150. Návrh zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů /sněmovní tisk 473/8/ - vrácený Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 909

Řeč senátora Adolfa Jílka 913

Řeč poslance Alfréda Michalíka 914

Řeč poslance Josefa Novotného st. 915

Řeč poslance Jana Kubaty 918

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 918

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Miroslava Svobody 919

Řeč poslance Michala Doktora 921

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 923

Řeč poslance Jiřího Dolejše	924
Řeč poslance Pavla Béma	924
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	928
Řeč poslance Jana Farského	929
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	931
Řeč poslance Pavla Béma	932
Řeč poslance Alfréda Michalíka	932
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	933
Řeč poslance Jiřího Šlégra	933
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	934
Řeč poslance Petra Skokana	936
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	937
Řeč poslance Jiřího Šlégra	937
Řeč poslance Víta Bárty	938
Řeč poslance Michala Babáka	939
Řeč poslance Jiřího Paroubka	940
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	941
Řeč senátora Adolfa Jílka	941
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	942
Usnesení schváleno (č. 973).	

55. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - první čtení

Řeč náměstka hejtmána Moravskoslezského kraje Miroslava Nováka	945
Řeč poslance Petra Skokana	946
Řeč poslance Pavla Kováčíka	946
Usnesení schváleno (č. 974).	

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové 947

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny 6. prosince 2011 ve 14.01 hodin Přítomno: 185 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, zahajuji 32. schůzi Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny a seznamuji vás s tím, že organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 32. schůze dne 24. listopadu 2011. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 22. listopadu 2011.

Prosím tedy, přihlaste se svými identifikačními kartami. Prosím také informaci o tom, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Pan kolega Klučka – náhradní karta č. 20, pan kolega Nekl – náhradní karta č. 9. Pan poslanec Paroubek – náhradní karta č. 25. Tolik zatím náhradní karty.

Chtěla bych mezi námi přivítat nejprve nového člena vlády, pana ministra průmyslu a obchodu Martina Kubu. Chtěla bych mu popřát, aby se mu dařilo.

Ještě pan poslanec Novotný má náhradní kartu 21, pan poslanec Novotný ze strany ČSSD. Pan kolega Babák má náhradní kartu č. 26. Pan kolega Šťastný má náhradní kartu č. 28.

Takže úvodní formality máme za sebou, budeme moci přistoupit k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom za navrhovatele určili pana poslance Jiřího Dolejše a paní poslankyni Lenku Kohoutovou. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh na ověřovatele. Žádný jiný návrh nevidím, budeme tedy hlasovat o tomto návrhu.

Oznamuji, že pan poslanec Štětina má náhradní kartu č. 22.

(Vypnutý displej.) Prosím vás o chvíli strpení, protože něco se děje s počítačem a nefunguje vůbec displej. Takže než budeme moci přistoupit k hlasování, oznámím, že zde mám přihlášky k pořadu schůze, o kterých budeme jednat později, a to poté, kdy naběhne počítač.

Dámy a pánové, stalo se něco vážnějšího, porucha si vyžaduje půl hodiny opravy. Sejdeme se ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 14.06 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, snad je závada odstraněna trvale. Já všechny přivolávám do jednacího sálu, abychom mohli pokračovat. Pokračovat budeme hlasováním prvním, tedy rozhodnutím o tom, kdo se stane ověřovatelem této schůze. Toto hlasování za

malý okamžik zahájím. Pouze připomenu, že návrh je, aby se ověřovateli této schůze stal pan poslanec Jiří Dolejš a paní poslankyně Lenka Kohoutová. Prosím všechny přítomné, aby se přihlásili. Jiný návrh na ověřovatele nezazněl, a proto budeme moci rozhodnout o návrhu, který jsem přednesla.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 1. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby ověřovateli této schůze se stal pan poslanec Jiří Dolejš a paní poslankyně Lenka Kohoutová. Kdo je pro? Proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 1, přítomno 168, pro 114, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní k omluvám. Do zahájení schůze požádali o omluvu z poslanců Michal Hašek – zahraniční cesta, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Jana Kaslová – zdravotní důvody, Václav Kubata – pracovní důvody, Jaroslav Lobkowicz – zahraniční cesta, též Václav Mencl a Viktor Paggio. Pro zdravotní důvody se omlouvá Vlasta Parkanová a na zahraniční cestě je Martin Vacek. Dále se omlouvá dnes a vlastně i v dalších dnech mezi 6. a 9. 12. z důvodu zahraniční cesty Jan Hamáček, od 15 hodin dnes se omlouvá pan poslanec František Bublan. Z členů vlády se omlouvají Jiří Besser – zahraniční cesta, Jan Kubice od 17 hodin – pracovní důvody a Karel Schwarzenberg od 17 hodin též z pracovních důvodů. Tolik omluvy, které jsem dostala do zahájení schůze.

Nyní se budeme moci věnovat návrhu pořadu schůze, ale než k němu přistoupíme, chtěla bych vám připomenout, že 1. prosince nabyla účinnosti novela zákona o našem jednacím řádu. Brožurka s tímto novelizovaným úplným zněním zákona vám byla v minulých dnech rozdána. Tato schůze bude tedy poněkud neobvyklá, protože většina podkladů byla předložena ještě v původním režimu, to znamená, že vše, co bylo předloženo od 1. 12., je již doručováno podle této platné novely. Prosím tedy, aby těmto změnám byla věnována náležitá pozornost. Znovu upozorňuji, přestože to bylo řečeno i v organizačním výboru, že Kancelář Sněmovny je připravena vám poradit. To je informace na úvod.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 32. schůze. Návrh je uveden na pozvánce. Dnes ráno zasedlo pravidelné grémium. Shodli jsme se na těchto návrzích:

1. Vyřadit body 16 a 95 návrhu pořadu. Je to sněmovní tisk 352, druhé a třetí čtení návrhu zákona.

2. Ministr dopravy Pavel Dobeš požádal o pevné zařazení bodu 89 návrhu pořadu. Je to sněmovní tisk 504. Budeme jej projednávat v souvislosti se státním rozpočtem, a to ve středu 14. prosince po již pevně zařazeném bodu 88.

Dále se grémium rozhodlo vyhovět žádostem místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga, který žádá o vyřazení bodu 60. Je to sněmovní tisk 348–E.

Dále je zde žádost ministra vnitra Jana Kubiceho, který požádal o pevné zařazení bodů 77, 123, 124 a 125, jsou to sněmovní tisky 438, 356, 427 a 437, na čtvrtek 15. prosince jako první až čtvrtý bod po písemných interpelacích.

Také budeme žádat Sněmovnu, aby na návrh grémia vyhověla žádosti veřejného ochránce práv Pavla Varvařovského, který požádal o pevné zařazení bodu 136, sněmovní tisk 507, na úterý 13. prosince jako čtvrtý bod našeho jednání.

To je vše z mé strany.

Nyní k vašim návrhům. Mám zde několik přihlášek. Pan místopředseda Lubomír Zaorálek s přednostním právem jako první, potom jsou zde přihlášení další kolegové. Pan poslanec Václav Votava bude mít poté příležitost.

Pan poslanec Krupka má náhradní kartu číslo 40.

Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážení kolegové, mluvil jsem nedávno s jedním mladým mužem, který mi sdělil, že bude svědčit v jedné velmi vážné korupční kauze v této zemi, kterou nechci uvádět přesně, ale pravděpodobně o ní budeme ještě hodně slyšet, a on řekl, že bude svědčit, a je to docela zásadní svědectví, takže jsem se tak docela hloupě zeptal, proč to dělá po těch zkušenostech, které tady máme s paní Urbanovou, panem Kořistkou, panem Michálkem, co ho vlastně vede k tomu, že se rozhodl v této věci svědčit. Připadal jsem si, když jsem tu hloupou otázku položil, jako ten bandita Calvera ve filmu Sedm statečných. Znáte ten film, kdy Calvera se ptá, tuším, Yula Brynnera: „Proč vy, takový chytrý člověk, tady s těmi špinavými vesničany se vůbec špiníte, co vás k tomu vede?“ A ten Yul Brynner mu na to odpoví, tuším: „Viděl jsem jednoho člověka, který nahý skočil do kaktusu. Také se ho tak ptali, proč to udělal.“ (Ozývají se různé hlasy ze sálu.) Bylo to trochu jinak, ale nějak tak to bylo, byl tam nějaký skok do kaktusu. A on na to odpoví: „Zdálo se mi, že je to dobrý nápad.“

Takže ten dotyčný mladý muž mi možná mohl odpovědět stejně, ale on mi kupodivu odpověděl docela vážně. On mi řekl: „No, já jsem byl ten pitomý mladý student tehdy na Národní třídě 17. listopadu a stál jsem tam v první řadě. A najednou to na mě přišlo, že už nemůžu dál, že mi připadá, že nemůžu mlčet, a že když to vím, tak to musím říct.“

Takže mně připadá oproti panu premiérovi, který se nedávno vyjádřil, že v tom vlaku boje s korupcí poměrně vesele uháníme kupředu, tak mi

připadá, že pan premiér se nachází v nějakém jiném prostředí než já.

Já jsem tady přijal 25. listopadu delegaci Asociace samostatných odborů, která mě požádala, abych Sněmovně předložil návrh na ustavení parlamentní komise za účasti občanské veřejnosti pro dohled nad vyšetřováním korupčních afér. A já jsem se s těmi odboráři setkal. Oni mi řekli, že zdaleka není jistota, jakým způsobem jsou vyšetřovány kauzy jako Opencard, ProMoPro, Diag Human, tanky T72, pandury, IPB, IZIP. To jsou tedy kauzy, které oni vyjmenovávají ve svém dopise. Nemají představu, že by někdo tady ve Sněmovně měl vstupovat do těch kauz, ale řekli mi, že jim jde o jakýsi dohled nad tím, jak fungují jednotlivé složky, ať je to státní zastupitelství, policie, soudy, do jaké míry ty kauzy jsou skutečně vyšetřovány a nejsou zametány. A kontrola nad tím, aby nedocházelo k žádnému politickému ovlivňování těchto kauz.

Já tady ten návrh pokládám za legitimní. To, co veřejnost cítí, mi připadá naprosto pochopitelné, protože i v posledních dnech jsme vlastně konfrontováni s celou řadou událostí, které potvrzují, že s bojem s korupcí se to u nás vůbec nemá tak dobře, jak tvrdí pan premiér. Já sám mám dokonce pochyby o tom, co se děje tady ve Sněmovně, protože už jsem tady v minulosti dost dlouho mluvil o tom, co si myslím, že se děje s návrhem a s novelou zákona o veřejných zakázkách, která v té podobě, jak odešla ze Sněmovny, podle mě vůbec nevytváří podmínky pro transparentnost v těch veřejných zakázkách.

Jsem přesvědčen, že tak jak to Sněmovna schválila, poslala Senátu, není vůbec žádná garance, že se do budoucna dovíme, kdo skutečně fyzicky se dostal k veřejným penězům. A stejně tak si myslím, že – a proto sdílím tedy ty obavy veřejnosti a proto budu navrhopvat samostatný bod, protože si myslím, že i to, co se v posledních dnech děje ve Sněmovně, tak ty obavy spíš rozmnožuje.

Konkrétně vám řeknu – například to, co se událo v ústavněprávním výboru, tuším, kde se projednával zákon o obchodních korporacích, a kde došlo k tomu, že byla přijata taková právní úprava obchodních společností – ono se hodně mluvilo o boji s anonymními akcemi, teď tedy se rysuje takové rozhodnutí a řešení tady ve Sněmovně, že celé to řešení se – jednak ta účinnost toho zákona bude někdy v polovině roku 2015, pokud se nemýlím, protože zákon sám vstoupí v platnost 1. 1. 2014 plus 18 měsíců lhůta, tak to je odloženo na čtyři roky, a... to vlastně není tak důležité. Pro mě je podstatné to, že jak jsem se seznámil s tou úpravou, tak vlastně ona ten problém vůbec neřeší. Zaknihování akcií, a pokud se k němu ten dotyčný nerozhodne, to zaknihování tedy neprovede, tak ty jeho akcie podle zákona se stanou akcemi na jméno, u kterých se také nebude vědět, kdo je vlastně vlastní. Jestli bude někde nějaký tajný registr, ke kterému vlastně nebude přístup, tak je to vlastně naprostá netransparent-

nost. Takže to celé velké tažení za anonymní akcie končí po této úpravě opět v bažinách, stejně jako končí návrh a novela zákona o veřejných zakázkách.

No a že ty anonymní akcie jsou, přátelé, vážný problém, to ukazuje i ta poslední kauza, o které jsem si přečetl, která se týká ministra práce a sociálních věcí, kde se také společnost původně patřící ministru Drábkovi vlastně nakonec promění ve společnost s anonymními akciemi, a zrovna je to ta společnost, která se zabývá oněmi elektronickými účtenkami, které souvisí se sociálními kartami. Takže to, že anonymní akcie jsou problém, dokonce spojený s ministry této vlády, o tom není pochyb. A tady je vidět, že není zájem s těmi anonymními akciemi udělat konec nějaký. Protože kdyby se opravdu chtělo, tak se nebude hledat řešení někdy v roce 2015, ale upraví se obchodní zákoník dnes – nebo zákon o obchodních korporacích.

Takže já jsem přesvědčen, že všechny ty obavy, které mi tady odboráři řekli, jsou naprosto opodstatněné, a mohl bych tady vyjmenovávat další a další kauzy za poslední dny, které vlastně jsou dokladem toho, že v této zemi korupce je taková, že když nám ty zahraniční žebříčky dávají informaci o tom, že Česká republika se vlastně propadá hlouběji a hlouběji, tak tím zřejmě odráží reálný stav věci a ne nějaký pocit občanů – pouze pocit občanů.

Takže já budu navrhopvat jeden bod, to bude právě ustanovení parlamentní komise pro dohled nad vyšetřováním korupčních afér, a kromě toho bych chtěl navrhnout ještě jeden bod dnes na pořad schůze – tento bych chtěl navrhnout jako první. Vzhledem k tomu, že se opět blíží jednání Evropské rady, které bude v pátek, sobotu, ve čtvrtek myslím začíná, to jednání Evropské rady opět bude poměrně významné, protože na jeho programu je vlastně také odpověď institucím Evropské unie na hrozící úvěrovou krizi a hospodářský propad v příštím roce. To se týká nakonec i rozpočtu, kterým se máme zabývat zítra – druhým čtením státního rozpočtu. Mně to připadá, že ta informace je důležitá, proto bych požádal premiéra, aby nám podal – já vím, že on bude informovat evropský výbor, tu informaci mám, ve čtvrtek ráno, nicméně vzhledem k tomu, jak je ta věc i veřejně diskutovaná, viz třeba naposledy ona jakási představa paní Merkelové a Sarkozyho – a ono to není jednoduché, protože se zdá, že stanovisko Francie a Německa jsou v rozporu do poslední chvíle – takže já mám pocit, že je o čem mluvit a že by stálo za to informovat o tom, jak Česká republika – s čím – na ten summit pojede.

Takže bych chtěl požádat, abychom tu informaci o pozici České republiky na blížící se summit Evropské unie dostali. Byl bych rád, kdybychom tím mohli dnes začít jako prvním bodem, a jako druhý bod navrhuji ono zřízení nebo ustavení parlamentní komise pro dohled nad

vyšetřováním korupčních afér. Takže to je první a druhý bod dnešní schůze.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. S přednostním právem pan ministr financí Miroslav Kalousek, poté pan ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Pan ministr Drábek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dobré odpoledne, dámy a pánové, děkuji za slovo, paní předsedkyně.

Možná stojí za to si občas něco připomenout i pro pamětníky. Například rok 2005. V roce 2005 jsem si jako o šest let mladší a tehdy ještě tedy o něco naivnější než dnes předseda rozpočtového výboru dovolil neuvěřitelnou drzost. Po dvou měsících neskutečných, veřejnost znechucujících afér předsedy sociální demokracie a předsedy tehdejší vlády Stanislava Grosse jsem vystoupil zde na tomto místě a řekl jsem, že už je naprosto neúnosné pro Českou republiku, aby snášela takovéhoho premiéra v čele své exekutivy, a že pokud to sociální demokracie není schopna nahlédnout, pak této Sněmovně pravděpodobně nezbyvá nic jiného, než vyslovit nedůvěru vládě, v jejímž čele Stanislav Gross stojí.

Byl jste to tenkrát vy, pane místopředsedo Zaorálku, pravda, v roli předsedy Poslanecké sněmovny, tedy třetího nejvyššího ústavního činitele v zemi, který tenkrát vystoupil a velmi rozhořčeně hájil svého předsedu strany a předsedu vlády České republiky s tím, že sociální demokracie prověřila všechny záležitosti, že jsou zcela krystalicky čisté, že nic není vzdálenější předsedovi sociální demokracie a sociální demokracii jako takové jako korupce. Obvinil jste mě tenkrát z účelové argumentace a mluvil jste stejně přesvědčivě o korupci, jako jste mluvil teď, jenom jste tenkrát možná o něco více křičel, protože jste byl zjevně více nervózní. Dnes, pravda, byl jste více nad věcí. Jak si máme myslet po těch šesti letech – mezitím uteklo těch šest let a veřejnost si udělala jasný obrázek, jak to tenkrát bylo s korupcí, sociální demokracií a vaším předsedou – jak si máme po těch šesti letech myslet, že když dnes mluvíte o korupci, že to myslíte nebo nemyslíte stejně upřímně jako tenkrát. Že když dnes obviňujete Nečasovu vládu z toho, že málo bojuje s korupcí, zda ji náhodou neobviňujete z toho, že se snaží na některé korupční praktiky, které vy jste tenkrát hájil, přijít. Proč v sobě nemáte aspoň trochu pokory s reflexí té diskuse před šesti lety, kdy jste tady hájil předsedu sociální demokracie Stanislava Grosse a mě jste obviňoval z účelové argumentace? Já vás obdivuji. Máte obrovský talent, myslím si, že vaše kariéra není u konce. (Potlesk ze střední části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak nyní se přihlásil o slovo

pan – domluvili jste se – pan místopředseda Zaorálek, poté pan ministr Pospíšil, pan ministr Drábek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To můžeme mluvit o roku 2005, 2006, 2004, 2002, můžeme vytahovat tady, co kdo řekl. Ta historie nebyla vůbec jednoduchá, u každého najedeme výroky, zvlášť když tady mluvil delší dobu, které dnes by se mu těžko hájily. Souhlasím s panem ministrem Kalouskem, že ty dnešní výroky bych dnes asi sotva mohl opakovat, a nemá cenu – chápete, jde o to, jestli, vy říkáte, jak brát to, co říkám. No berte to prostě věcně, jestli to, co říkám, odpovídá nějaké realitě, nebo jestli je to něco vymyšleného. Je to normální v téhle zemi, když tady máme zástupce – vrchního státního zástupce v Praze pana Grygárka, o kterém se dovíme, že si posílá SMS s panem Romanem Janouškem, jehož obraze veřejný je všeobecně známý. Ten pan Grygárek, o kterém jsem tady také v tom roce říkal, že nemá co dělat na místě – na vysokém státním zastupitelství, když se tam dostával – to bylo později vlastně. Já jsem opakovaně říkal, například člověk, který před listopadem 1989 se podílel na vyvážení a pokrýval jako socialistický prokurátor vyvážení lidí ven za město a sám se k tomu nabídl, že nemá co dělat v této funkci.

Rozumíte, můžete říkat, že tady někdo dělá nějaké cvičení, ale já vám říkám, jsou to věcné záležitosti. Otevírám to proto, protože si myslím, že to je problém pro všechny, pro nás stejně jako pro vás. Můžete mluvit o roku 2005, roku 2002, ale já vám říkám, zabývejme se tím, co se v této zemi dneska děje. Snažím se to říkat přesně a neříkám to jenom proto, abych napařoval. Je to prostě náš společný problém. Je otázka, jestli se ty kauzy budou řešit, nebo ne. A já vám říkám, že je třeba dělat kroky pro to, aby se změnila neúnosná situace ve společnosti. Já jsem tady začal příkladem toho, že lidé jsou prostě nevýslovně frustrovaní a zklamaní ze situace, kdy mají dojem, že je vše dovoleno, že dokonce politikům je vše dovoleno bez ohledu na politické barvy. Patříme v tom často do jednoho koše. A já tady navrhuji, abychom udělali nějaký krok, abychom to změnil. Neříkal jsem to tak agresivně. Můžeme si teď začít vypočítávat to, co kdy bylo v minulosti, a vlastně se nedobrat žádného výsledku.

Já navrhuji, abychom ten bod zařadili, abychom se tím zabývali, abychom se vážně pokusili najít nějaký způsob, jak tomu budeme čelit. Jinak si myslím, že to bude špatně pro všechny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil má slovo. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, nemívám ve zvyku reagovat uprostřed schvalování pro-

gramu, ale pan místopředseda Zaorálek zde uvedl při obhajobě svého návrhu tolik nepřesností, že musím některé věci uvést na pravou míru.

On zde konstatoval, že se snaží říkat věci přesně, ale přitom nás napadl, napadl vládu premiéra Nečase, že nebojujeme dostatečně proti anonymním akciím, a vůbec nevzal v potaz fakta, která jsou zcela jasná a která dneska celá odborná veřejnost ví. Vláda, která v tuto chvíli připravuje samostatný zákon o transparentnosti akciových společností, chce upravit otázku anonymních akcií ve speciálním zákoně, který je v tuto chvíli již dopisován a bude jej projednávat vláda počátkem příštího roku. Během jara dostane Poslanecká sněmovna tento zákon sem k projednávání. Tento zákon, pokud bude schválen, bude účinný v okamžiku vyhlášení. Nechápu tedy, proč zde pan místopředseda hovoří o tom, že vláda připravuje opatření, která snad budou účinná – cituji – v roce 2015. To v žádném případě není pravda. Regulace anonymních akcií ze strany vlády má být účinná již v průběhu příštího roku.

To, proč je zde zmiňován zákon o korporacích a projednávání na ústavněprávním výboru, to já vůbec nechápu, protože my anonymní akcie nechceme upravit v novém obchodním zákoníku, nechceme je upravit v zákonu o obchodních korporacích, ale chceme právě přijmout speciální zákon, o kterém nyní probíhá odborná debata na úrovni specialistů na obchodní právo, ale také členů různých neziskových organizací, kde se snažíme najít takové řešení, které bude efektivní, odstraní problémy, které jsou spojené s anonymními akciemi. Na druhou stranu půjde o zákon, který nebude protiústavní a nebude porušovat vlastnické právo drobných akcionářů. To je třeba si také uvědomit. Musíme najít kvalitní legislativní zákon, ne populistický zmetek, který nám brzy zruší Ústavní soud.

Takže pane místopředsedo, prosím, podívejte se na vládní legislativu. Doporučuji její studium. Pak nebudete říkat, že vláda nechce regulovat anonymní akcie. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Pan ministr Jaromír Drábek, prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se připojím k opravě jednoho mylného výroku pana místopředsedy Zaorálka. Společnost iDTAX, kterou jsem spoluzakládal na jaře roku 2009, je společností s ručením omezeným, tedy evidentně nemůže mít anonymní akcie. To prostě opravdu není možné.

K tomu bych jenom podotkl, že tuto společnost jsem spoluzakládal v rámci usnesení Mezinárodní obchodní komory v České republice, jejímž jsem byl v té době předsedou, společně s výkonným ředitelem této ko-

mory a zástupkyní výkonného ředitele. Pokud někdo tady vytváří nějaké konstrukce, že jsem si snad na jaře roku 2009 připravoval prostřednictvím této společnosti něco pro rok 2011 nebo 2012, tak to považuji za skutečně velmi sofistikovanou konstrukci a jenom upozorňuji na to, že ta společnost byla založena naprosto transparentně za účelem obchodních transakcí, které zjednodušovaly oběh účetních dokladů. A to, že se elektronizací státní správy zabývám už mnoho let, to je prostě fakt a myslím si, že vyvozovat z toho, že jsem se tím zabýval v rámci Hospodářské komory České republiky, v rámci Mezinárodní obchodní komory, fakt, že jsem si tím připravoval nějaké budoucí možnosti v pozici ministra práce a sociálních věcí, je skutečně velmi, velmi sofistikovaný vývod.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan poslanec Václav Votava.

Oznamuji, že pan kolega Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 30.

Po panu poslanci Votavovi je přihlášena paní poslankyně Vlasta Bohdalová.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, chtěl bych požádat o zařazení bodu 52, což je tisk 435, je to návrh zákona o Národním parku Šumava, jako pevný bod, první bod na příští úterý 13. 12. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Paní poslankyně Vlasta Bohdalová, prosím. Po ní je přihlášen pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré adventní odpoledne, vážení kolegové. Já bych si dovolila navrhnout zařazení dvou bodů do programu této schůze. Jsou to body informační.

Za prvé Informace ministra školství o postupu a projednávání nového návrhu financování regionálního školství. Důvod, proč bych si přála, aby na program této schůze byl tento bod zařazen, je takový. Za poslední měsíc se na mě obrátili zástupci krajů, zástupci obcí, zástupci Svazu měst a obcí, oborových asociací školství, kteří chtějí, aby se zcela jasně tato záležitost nového financování regionálního školství projednala a došlo k takovému změnám, aby tak jak je tento materiál zatím navržen, nedošlo k tomu, že některé menší základní školy či učební obory zaniknou nebo menší školy v menších obcích budou muset být dofinancovávány obcemi. K těmto výtkám se tyto odborové organizace odhodlaly směřem k Ministerstvu školství, ale zatím se jim nedostalo žádné odpovědi. Proto mě požádaly, jestli bychom mohli tento bod zařadit na program této schůze, aby bylo zcela jasno i vám, ostatním kolegům, jak bude dále financováno

regionální školství, abyste mohli odborně tyto věci lidem ve svém regionu vysvětlit.

A druhý bod, který navrhuji k zařazení, se opět týká školství a je to žádost o zařazení Informace o nové tarifní tabulce týkající se mezd pedagogických pracovníků. Tak jak je nový návrh postaven s těmi 4,1 mld., které mají jít do mezd pedagogů navíc, je to tak, že je naprosto zrušen tzv. věkový automat, to znamená, že je čistě navrženo, že ředitel školy může určit tarifní plat učiteli podle... domyslete si, podle čeho, ale ne podle odučených let. Ale vzápětí ze stejného ministerstva odejde na tyto ředitele dopis, ve kterém je pan ministr žádá, aby při stanovení tarifních platů učitelů přihlíželi k odslouženým letům. Vidíte, že tady je rozpor, a já bych chtěla, aby nás pan ministr o celé této záležitosti informoval. Přála bych si, jestli bychom mohli tento bod zařadit na čtvrtek po písemných interpelacích. Já mám pocit, že už tady byl některý první nebo druhý bod po písemných interpelacích navrhován, tak za další tyto body, třetí, čtvrtý.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Na tento čtvrtek, paní poslankyně? A ten první bod chcete zařadit kam?

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Oba dva na tento čtvrtek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Vojtěch Filip má slovo. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Pane premiére, členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych navrhl zařazení nového bodu jako prvního bodu bloku zpráv a informací, a to bodu, který by se týkal reakce Parlamentu České republiky na rozhodnutí Evropského parlamentu z 28. září roku 2011 a týkal by se hospodářského a politického řízení Evropské unie. Ten bod považuji za důležitý vzhledem k tomu, jak rozporná stanoviska jsme slyšeli v poslední době, a to jak od pana premiéra Camerona, tak od pana prezidenta Sarkozyho či paní kancléřky Merkelové. V tomto ohledu si myslím, že by Poslanecká sněmovna měla zařadit bod, který by se týkal informace o postupu české vlády vůči stabilizaci Evropské unie a její ekonomiky. Rozhodnutí, ke kterému bychom měli dospět, by bylo v podstatě dvojího charakteru. Bylo by konstatční, to znamená, jestli uznáváme, že situace v Evropské unii je složitá, a to konstatování by bylo asi takové, že nová ustanovení, která přijal Evropský parlament, nejsou pouze nepřijatelným útokem proti nejdůležitějším základním principům demokracie, neboť brání národům a parlamentům vykonávat svou suverenitu, ale představují také nový

stupeň podřízení hospodářské politiky iracionálním požadavkům finančních trhů.

Dosud převládající strategie bezpodmínečně úsporné politiky je sociálně nespravedlivá a ekonomicky zkrachovalá. Spíše je načase nastolit nový řád financnictví, tak jak to nepřehlédnutelně požadovaly tisíce účastníků celosvětových protestních akcí 15. října letošního roku ať už pod heslem Occupy Wall Street, nebo Occupy Frankfurt a podobně. Přitom by Poslanecká sněmovna při tom projednání vyzvala vládu České republiky, aby učinila minimálně tyto kroky na jednání Evropské rady:

Společně a současně s vládami ostatních zemí Evropské unie předložila návrh zákona, který by v celé Evropské unii v roce 2012 upravil zavedení daně z finančních transakcí s velice nízkými daňovými sazbami ve výši 0,1 procenta pro akcie a obligace a 0,05 procenta pro všechny ostatní transakce včetně devizových obchodů na veškeré finanční nástroje. Kritériem by pak bylo jako u návrhu předloženého Evropskou komisí daňové bydliště, resp. sídlo obchodní společnosti objednavatele, a nikoliv místo, ve kterém se provádějí transakce. Výnosy z těchto daní by se z poloviny měly použít na spolupráci s rozvojovými zeměmi v rámci programu boje proti chudobě.

Za druhé by bylo důležité, aby vláda České republiky společně s vládami jednotlivých zemí při jednáních na úrovni Evropské unie a eurozóny svoji veškerou politickou váhu vsadila na to, aby se po celé Evropské unii vybírala zvláštní majetková daň od fyzických osob, jejichž majetek činí více než jeden milion eur. Tato daň by se měla vybírat ve všech 27 zemích Evropské unie a úhrn těchto daňových příjmů by se přidělil do všeobecného rozpočtu členských zemí. Vzhledem k tomu, že majetek evropských milionářů činil v roce 2010 cca 8000 miliard eur, znamenala by odpovídající daň jen v eurozóně příjmy několika miliard eur, jimiž by členské státy mohly v podstatě snížit svůj rostoucí deficit.

Případně státní rekapitalizační opatření týkající se evropských bank by měla být v souladu s převzetím trvalých většinových účastí státu na kapitálu těchto bank, aby se stát jako většinový vlastník postaral i o to, aby se banky opět koncentrovaly na svoji základní obchodní činnost, tedy na obstarávání úvěrů pro hospodářství a společnost.

Dále, aby se snižovala zahraniční hospodářská nevyváženost uvnitř Evropské unie. V budoucnosti je potřebné, aby i země s bilančním přebytkem například díky oživení tuzemské ekonomiky přispívaly svým dílem k tomu, aby se v rámci Evropské unie a eurozóny výrazně snížila nebezpečná nevyváženost.

A konečně, aby se více regulovaly a snížily finanční trhy v Evropské unii. K tomu patří mimo jiné, aby byl v Evropské unii stanoven zákaz blanco prodejů a nekrytých swapů úvěrového selhání, tzv. CDS, tak jak to již

částečně existuje v sousední Spolkové republice Německo jako opatření na potírání spekulací se státními dluhy. Navíc by měl být zakázán mimo-burzovní obchod.

A za poslední by bylo vhodné, aby vláda České republiky na úrovni Evropské unie usilovala o založení evropského fondu pro sociální solidární ekologický rozvoj. Fond by pak měl financovat veřejné plány na vytvoření a zabezpečení pracovních míst, na rozvoj vzdělávání a výzkumu, na ochranu životního prostředí a měl by podporovat sociální a ekologické strukturální změny v různých zemích a regionech Evropské unie. Tento fond by měl být financován mimo jiné prostřednictvím Evropské banky pro veřejné půjčky, prodával by se prostřednictvím státních dluhopisů z Evropské unie u centrální banky Evropské unie, a tím se vytvoří možnost státního financování za podmínek obchodních bank. Tato banka by se stala důležitým nástrojem pro to, aby se financování národních států odtrhlo ze závislosti na svévoli a přízni mezinárodních finančních trhů.

Jsem přesvědčen, že současná opatření, která jsou přijímána, nevedou ke stabilizaci a vedou k prohloubení krizové situace nejen v České republice, nejen v eurozóně, ale v celé sedmadvacítce.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan místopředseda Zaorálek chce ještě něco navrhnout, prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Mně to připadá, já se musím vyjádřit k tomu, protože tady vlastně byl zpochybněn můj návrh, jako kdyby byla situace naprosto idylická. Tady není se čeho obávat. Pan ministr Pospíšil vystoupil stejně jako premiér Nečas. Jedeme ve vlaku, který nás spolehlivě veze do společnosti, ve které už problém s korupcí nebude. To není pravda! Celá ta argumentace, kterou tady pan ministr Pospíšil předvedl, je naprosto zavádějící. Řeknu vám ještě jednou, jak ta situace stojí.

Máme tady kodex. Návrh zákona o obchodních korporacích. A to přece bylo to místo, kde jsme měli anonymní akcie upravit. Přátelé, takové řeči, jako že teď to tedy neuděláme, ale v příštím roce budeme pracovat na zákoně o transparentních obchodních společnostech, to není nic nového, takhle se to tady přece dělá pořád! Když byla novela, návrh, novela zákona o veřejných zakázkách, tak přece se také řeklo, že teď uděláme transparentní novelu zákona o veřejných zakázkách. Jak to dopadlo? Máme výsledek, ve kterém se k žádným transparentním fyzickým vlastníkům nedostaneme. Vy budete tvrdit, že to ani nejde – to je taky řešení, samozřejmě. A jednotliví poslanci vládních stran za mnou přicházejí, jsou si vědomi toho, že tam je díra, a říkají mi: Nevadí, do půl

roku sedneme a začneme pracovat na úpravě, kterou to spravíme. Říkají mi: Je to pravda, takhle je to nesmysl. Nic transparentního na tom není. Ti, kteří jsou mezi vámi, mi to potvrzují, že to tak je. A dokonce chtějí vytvořit alianci na to, abychom s tím něco udělali. A říkají: My to myslíme smrtelně vážně, víme, že to je nedostatečné, že tohle je netransparentní, že se to bude obcházet, a chceme pracovat na něčem pořádném.

To je přesně ta strategie! Rozumíte? Teď je ten zákon, kde se to má upravit. Ono se to neudělá z tisíce důvodů a jako nálepka se řekne: Příští rok budeme pracovat na tom, kde to konečně provedeme. A stejná je filozofie, kterou tady předvádí pan ministr Pospíšil. On mi říká: Proč se tady čílíte? Co v roce 2015? Už příští rok budeme mít nový! Ale já se vás ptám: Teď tady je obchodní kodex, teď se to mělo udělat!

A pak jsou ještě někteří, kteří tvrdí dokonce, že i veřejné zakázky a jejich transparentnost jsme měli také dělat v obchodním kodexu – naprosto nesmyslně. Já prostě tvrdím, že tohle je všechno vyhýbání se tomu, aby se přijala taková podoba, která skutečně s anonymními akciemi nebo s akciemi na doručitele v této zemi udělá pořádek. Každý den tu skoro máme kauzu, ve které vznikne kolem nich problém.

Pan ministr Drábek, co tady řekl, to bylo taky pěkně vychytralé. On tady řekl – jako kdybych já mluvil o tom, že jeho společnost má akcie na doručitele. Nic takového jsem samozřejmě neřekl. Tak jednoduché to není. Jeho společnost v tomto nebyla anonymní společnost. Tady jde přece o to, že v této společnosti on končil v roce 2009, do roku 2010 tam měl svého prvního náměstka Šišku a pak to prodali společnosti Vítkovice, která má akcie na doručitele. A zrovna tato společnost dostala onu zakázku – elektronické účtenky! Tak proč to pan ministr tady takhle – rozumíte, takhle nesmyslně, jak on to tvrdí, jsem to netvrdil! Ta věc je složitější. A samozřejmě, že se nedá tak jednoduše v tom udělat jasno. Ale je to prostě celé podivné! Jak to, že zrovna tato anonymní společnost dostala tuto veřejnou? Jak je to možné, že veřejné zakázky, zakázky státu, dostává společnost, která je anonymní?

Náhodou ještě společnost, která, když jdeme zpátky, je totožná s tou, kterou vlastnil pan ministr. Je tohle normální? Je tohle normální situace? Když si tohle občané přečtou, tak z toho určitě mají dojem naprosté věrohodnosti ministrů a vlády. To vypadá velmi seriózně.

Pan ministr se tady brání, a přitom u našich sousedů v Německu by musel odstoupit. V Česku to zřejmě projde! (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Rath je dále přihlášen s návrhem k pořadu schůze. Prosím, pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já bych chtěl navrhnout do na-

šeho programu nový bod. Ten bod by se jmenoval Informace ministra zdravotnictví o způsobu úhrad zdravotnickým zařízením v příštím roce. Je to docela záležitost klíčová a velmi důležitá, protože víte, že pan ministr zhruba před rokem slíbil lékařům, že v letošním roce dojde k navýšení jejich platů. Také udělal slib vůči zdravotním sestrám, že tentokrát bude myslet i na zdravotní sestry. Máme konec roku a Ministerstvo zdravotnictví rozhoduje o zásadní normě, která toto má splnit. Tou normou je úhradová vyhláška. Podle mých informací zatím nebyla ministerstvem vydána, zatím existují různé pracovní verze, které tu či onde pronikají do médií. Informace jsou značně protichůdné a poslední informace, které tedy zazněly, byly informace, že ministr předpokládá, že by narostly úhrady nemocnicím o 3 % – ale oproti roku 2010, tedy oproti roku, kdy k žádnému navýšení platů lékařů nedošlo, k tomu došlo na začátku letošního roku, tedy k roku, kdy pojišťovna nezohledňovala toto navýšení platů lékařů. A je to i problematické, protože je tam poměrně podobná situace s nárůstem platů sester.

Čili pokud by v současné situaci Ministerstvo zdravotnictví skutečně vydalo úhradovou vyhlášku, kde počítá s nárůstem plateb do nemocnic s pouhými 3 % proti roku 2010, tak to prosím není ani v podstatě na úrovni nárůstu platů lékařů v letošním roce. Čili by se jednalo o jednoznačný podvod na zdravotní sestry a lékaře, protože pan ministr musí vědět, že pokud připočteme nárůst DPH, který provedla tato vláda, tedy zdražení podstatné části vstupů a nákladů nemocnic i ordinací, tak tento nárůst DPH dělá pro zdravotnictví zhruba 4 mld. Ten mzdový nárůst, pokud by měl být realizován tak, jak pan ministr slíbil, tak se opět můžeme dostávat k nějakým zhruba 6 mld. Ročně. Čili pokud by zdravotnictví v příštím roce mělo fungovat stejně jako letos při zvýšené DPH a dodržet slib ministra zdravotnictví a navýšit platy sester a lékařů tak, jak jim dal své slovo, tak bychom potřebovali zhruba o nějakých 10 mld. víc než v letošním roce. Těchto 10 mld. v pojišťovnách není. Těchto 10 mld. se nezobrazuje ani v návrzích na úhradovou vyhlášku.

Já si myslím, že je to velmi vážné téma, protože víte, co nás potkalo s protesty zdravotníků, především lékařů, v loňském roce, tedy akce Děkujeme, odcházíme. Akce do značné míry začala paralyzovat chod českého zdravotnictví, a to nebyla dotažena do konce. Já zde zcela zodpovědně mohu říci, že pokud by lékaři splnili tehdy svoji hrozbu, tak ve Středočeském kraji bychom měli vážné problémy zajistit alespoň základní akutní péči o pacienty. To, že nemluví do větru, myslím vidíme každý z nás, kdo se aspoň dnes díváme na nějaké zprávy, protože obdobná akce probíhá dnes na Slovensku. Tam ale vláda byla ještě arogantnější než česká vláda. Tamní pravicová vláda řekla, že s lékaři vůbec nemá cenu jednat a ať si tedy odejdou. A skutečně slovenští lékaři odešli. Odešlo něco

kolem 3 tisíc slovenských lékařů a slovenské zdravotnictví dnes kolabuje. Většina nemocnic není schopna zajistit ani základní akutní péči. V tuto chvíli podle zpráv, které jsou zveřejňovány, na Slovensku dnes možná umírají pacienti zbytečně.

Samozřejmě naše pravicová česká vláda nemohla nechat své pravicové kolegy na Slovensku ve štychu, tak poslala slovenské zdravotnictví zachránit 30 vojenských lékařů, pravděpodobně po decimaci naší armády nám víc vojenských lékařů nezbylo, takže jsme poslali všech 30 vojenských lékařů, které asi máme aktuálně k dispozici. Navlékli jste je do vojenských maskáčů, nevím tedy, jestli mají operovat v uniformách a bojovat s bakteriemi s přílbou na hlavě. Bylo to docela úsměvné vidět těch 30 nešťastníků, kteří na rozkaz jedou nahradit 3 tisíce slovenských lékařů. Nevím, k čemu tento směšný cirkus měl sloužit. Asi k tomu, aby bylo vidět, jak se nedá pravice a jak se pravice vzájemně podrží. A teď už vidím, jak těch 30 lékařů v maskáčích české armády tam zachraňuje desetitisíce pacientů v prázdných slovenských nemocnicích.

Čili, dámy a pánové, já bych se nechtěl tohoto dočkat, protože při velikosti Slovenska by nám mohla slovenská vláda poslat možná 10 vojenských lékařů zase recipročně, kdyby u nás byla splněna akce Děkujeme, odcházíme, a to nevím, jestli by vskutku české zdravotnictví zachránilo, stejně tak jak nezachrání a nepomůže slovenskému zdravotnictví těch 30 maskovaných českých vojenských lékařů.

Já jsem to tady trochu zlehčil, abych jenom ukázal tu absurditu, jak jsou schopni představitelé pravicových vlád zacházet s tak citlivými věcmi, jako je systém zdravotnictví, s tak vážnými věcmi, jako je ochrana životů a zdraví občanů. Bohužel i z této vážné věci vy dokážete udělat černou frašku, protože nejde o nic jiného než o ubohý černý humor, který ale může za sebou mít vážné následky pro statisíce spoluobčanů na tom nejcecnějším, co mají, to znamená na jejich zdraví a životech.

Čili, dámy a pánové, já bych se skutečně nechtěl dočkat, abychom v příštím roce byli zase konfrontováni s akcí lékařů a sester, tentokrát i sester, kterou nazvou buď Děkujeme, odcházíme, nebo Děkujeme, máme vás už dost. Tím budou myslet pana ministra zdravotnictví, který nesplnil svůj slib, který dal. Dámy a pánové, já myslím, že tato Poslanecká sněmovna by tedy měla od ministra zdravotnictví slyšet jasné slovo, jak svůj slib chce splnit, protože si myslím, že skutečně je velmi vážné dnes riskovat podobnou akcí, která tady byla a ještě v eskalované podobě, která dnes na Slovensku probíhá. Myslím si, že je naší naprosto plnou zodpovědností chtít slyšet, co s tím ministr udělá, jak to vyřeší a jakým způsobem se k tomu postaví, protože nesmíme riskovat kolaps českého zdravotnictví. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále je přihlášen pan poslanec Milan Urban. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dobrý den. Já chci navrhnout také jeden nový bod do programu dnešní sněmovny, který souvisí se situací v ČSA. Česká republika leží uprostřed Evropy, což je někdy výhoda, ale někdy také nevýhoda, protože nemáme moře, takže vlastně vzduch je naše moře. A v současné době sledujeme velmi dramatické události, které se týkají Českých aerolinií, kde z 300 pilotů 100 má výpověď, takže já vlastně nevím, jestli se nedostáváme do určitého rizika izolace. Chci tedy navrhnout, aby ministr dopravy předložil Poslanecké sněmovně informaci o aktuálním stavu ČSA. Prosím zařadit na příští úterý po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Pan poslanec Cyril Zapletal má slovo.

Poslanec Cyril Zapletal: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Chtěl bych požádat ctěnou Sněmovnu, aby umožnila přeřazení bodu 118 – změna zasedacího pořádku – jako pevný bod na čtvrtek po pevně zařazených bodech po písemných interpelacích, to znamená jako bod 5. Stačí to tak, paní předsedkyně?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to, pane poslanče, tento čtvrtek. (Jako 5. bod.) Ano, děkuji.

Pan poslanec Marek Benda prosím. (Není v jednacím sále.) Pokud není přítomen, prosím pana poslance Jandáka. Mezitím přijde pan kolega Benda.

Poslanec Vítězslav Jandák: Vážená paní předsedkyně, vážená vlado, já bych chtěl a prosil bych, aby byl zařazen bod informace o situaci na Ministerstvu kultury, lépe řečeno, jaké je postavení ministra kultury Bessera. Proč se na to ptám? Protože bych rád odcitoval pana Gazdíka, předsedu jeho klubu, který říká: „Je tu jednak zjevné porušení zákona, kdy pan ministr neuvedl informace o svém angažmá v nějaké společnosti v majetkovém přiznání. Pro mě osobně je ale ještě větším problémem to, že ministr vlády figuruje ve firmě, kterou vlastní člověk odsouzený za korupci. To mě hrozně zklamalo,“ říká pan kolega Gazdík, kterého si velmi vážím, protože tady skoro rok už bojuje za průzračnost a čistotu politiky a říká, že jeho strana je ta nejčistší.

A dále bych ještě poprosil, protože tady mám takovou věc, kterou jsem si opsal, co řekl pan předseda Věcí veřejných John, který říká: „Měl by o-

dejít. Když jsem si přečetl, že zapomněl uvést takové věci do majetkového přiznání, to se přece nezapomíná. V takové chvíli ztrácí důvěryhodnost. A se ztrátou důvěryhodnosti ministra ji ztrácí celá vláda. Je to teď na panu premiérovi.“

Já bych snad k tomu dodal jedno české přísloví: kde nic není, ani smrt nebere! Tak nevím, co ta vláda chce ještě ztratit! Ale přesto bych prosil, aby nás pan premiér informoval o tom, jaká je situace, protože my víme zprávy pouze z tisku a z bulváru. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte, ještě mi navrhnete, na kdy to chcete zařadit.

Poslanec Vítězslav Jandák: Třeba na teď! Děkuji. (Pobavení.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Na teď to úplně nepůjde, tak zkuste něco jiného. (Pobavení a potlesk.)

Poslanec Vítězslav Jandák: Paní předsedkyně, vy dobře víte, že situace je trochu jiná, než na kterou se ptám. Média už střílí do vzduchu, že ministr Besser je odvolán. Já to nevím. Ale jako poslanec tohoto parlamentu chci, aby premiér, a to je závažná situace, která se stala, aby nám to odpověděl. To znamená, že může během dvou tří minut odpovědět, jak tu situaci vyřešil.

Takže je to na vás, paní předsedkyně. Já navrhuji na teď. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, na teď vám nemohu vyhovět, protože teď probíhají další návrhy k pořadu schůze, takže prosím...

Poslanec Vítězslav Jandák: Já jsem blbej, ale ne tolik, paní předsedkyně! Víím, že až tento bod skončí, může okamžitě pan premiér odpovědět. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili jako první bod dnešního jednání. (Posl. Jandák souhlasí.) Děkuji. Pan kolega Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já bych si dovolil navrhnout tři zdvojené body, a to jejich vypuštění. Prvním vypuštěním by byl bod číslo 14 a současně bod číslo 93. Jedná se o vládní návrh novely ústavy, zjednodušeně řečeno, novelizující Nejvyšší kontrolní úřad. Jak jistě víte, z prezidiálky zaznělo, že máme vypustit návrh zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Nedošlo k návrhu na

vypuštění i novely ústavy. Domníváme se, že je ještě třeba vytvořit nějaký čas na jednání o konečné podobě tohoto zákona.

Dále navrhuji vypustit bod 13 a bod 92, což je zase druhé a třetí čtení sněmovního tisku 426, zjednodušeně mediací, pro jejich nedopředání v ústavněprávním výboru. A taktéž bod číslo 30 a 109, sněmovní tisk číslo 431, zjednodušeně přestupkový zákon paní kolegyně Řápkové a ostatních, také pro jejich nedopředání v ústavněprávním výboru. To jsou návrhy, které jsou za mě.

Dále mám jednu prosbu od pana ministra Tomáše Chalupy na pevně zařazení bodu vládní návrh zákona o ochraně ovzduší, sněmovní tisk 449, druhé čtení, pevně na 9. prosince na dopoledne.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, 9. prosince – čtvrtek dopoledne po písemných interpelacích?

Poslanec Marek Benda: Po pevně zařazených bodech. Ale to je pátek! Devátého prosince je pátek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A byl to bod prosím?

Poslanec Marek Benda: Po pevně zařazených bodech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ne! Který bod navrhuje? Já jsem si to nestihla zapsat.

Poslanec Marek Benda: Je to sněmovní tisk 449, bod číslo 22.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. (Posl. Benda: Děkuji za pozornost.) Pan poslanec Jiří Papež.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych si rád dovolil navrhnout dva nové body pořadu naší schůze, a to sněmovní tisk 544, kterým jsou dotační programy pro zemědělství na rok 2012, a sněmovní tisk 546, kterým je návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2012. Tyto body bývají standardně projednávány podle zákona po schválení státního rozpočtu na příští rok. Já navrhuji tyto body zařadit tedy do bloku bodů, které se projednávají v souvislosti se státním rozpočtem, a to za bod 90 navrženého programu schůze na středu 14. 12.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Papežovi a nyní pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já jsem si všiml teď během projednávání změn programu faktu, že pan poslanec Benda tady nebyl přítomen v době, kdy přišel na řadu z hlediska své přihlášky, a pak dostal slovo vzápětí po poslanci Jandákovi, ačkoliv podle mého názoru tady bývalo zvykem v Poslanecké sněmovně, že nepřítomný poslanec je zařazen na konec, poté kdy se dostane na všechny poslance, kteří se řádně přihlásili a byli tady k dispozici pro to, aby mohli vystoupit. Chci na tuto věc upozornit, protože si myslím, že by bylo dobře, kdybychom tyto standardní zvyklosti drželi a neměnili je ad hoc podle toho, koho se to zrovna týká.

Rád bych se vyjádřil k návrhu na zařazení nového bodu. Tímto novým bodem by byla Informace ministra práce a sociálních věcí pana Jaromíra Drábka k roli společnosti iDTAX. Nazvu to takto obecně. Domnívám se, že to, co zde pan ministr Drábek zatím uvedl ve své polemice s místopředsedou Poslanecké sněmovny Lubomírem Zaorálkem, je zcela nedostatečné a Poslanecká sněmovna má nepochybně právo, aby od pana ministra získala ucelenou informaci o tom, co to je vlastně společnost iDTAX a jaká bude její role v elektronizaci státní správy v příštích letech během mandátu této vlády. Říkám to proto, že jsme tady opakovaně v této Poslanecké sněmovně řešili kauzu IZIP. Kauza IZIP, možná si na to vzpomene – Všeobecná zdravotní pojišťovna. To je kauza, ve které například koaliční strana Věci veřejné nedávno avizovala, že bude podávat trestní oznámení. To je kauza, kde svoji aktivní roli hráli dva poslanci Občanské demokratické strany – pan Ouzký a pan Cabrnok.

Tito dva poslanci už nejsou poslanci této Sněmovny, ale jsou poslanci Evropského parlamentu a mají dnes v tom Evropském parlamentu ostudu, protože neuvedli všechny informace, které se týkaly jejich aktivit spojených se společností IZIP.

Chci připomenout, že správní rada Všeobecné zdravotní pojišťovny opakovaně řeší kauzu IZIP a řeší to, jakým způsobem se této pijavice zbavit. Chci připomenout, že společnost IZIP inkasovala z veřejných rozpočtů mezitím zhruba necelé 2 miliardy korun. A když se společnost IZIP dostala do systému VZP, kdy získala první zakázky a první platby ze strany VZP, tak také to vypadalo velmi bohulibě a také to vypadalo velmi nevinně. Sice za tou společností stáli poslanci ODS, ale vše se odehrávalo pod heslem elektronizace našeho zdravotnictví. IZIP byla vydávána za progresivní projekt, tehdy ho také podporovala společnost eStat, která je z velké části tvořena lidmi spojenými s Občanskou demokratickou stranou, a společnost IZIP získala první smlouvu s VZP a následně docházelo k platbám v řádu

stovek milionů korun. A dnes je většina členů správní rady VZP přesvědčena o tom, že tento projekt ve skutečnosti Všeobecná zdravotní pojišťovna nepotřebuje. Dokonce jedna z koaličních stran v této věci podala trestní oznámení.

Já to říkám proto, že mám silný dojem, že se nám tady rodí kauza nové společnosti IZIP, nového IZIPu. Tentokrát v souvislosti s daňovou reformou a v souvislosti se zaváděním takzvané sociální karty. Vy víte, že sociální demokracie projekt sociální karty dlouhodobě kritizuje. Vy víte, že my jsme dokonce podali stížnost Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, protože máme vážné pochybnosti o tom, jakým způsobem Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud jde o projekt sociální karty, postupuje. Víte, že jsme upozorňovali tady opakovaně v Poslanecké sněmovně na to, že Ministerstvo práce spěchá se sociální kartou a že to je velmi podezřelé, protože spěchá tak, že rozjždí projekt ještě dříve, než je schválena příslušná legislativa. Já si myslím, že je potřeba si připomenout vyjádření pana Šišky. Pan Vladimír Šiška je dnes náměstkem ministra práce a sociálních věcí a pan Vladimír Šiška byl jednatelem společnosti iDTAX. To je ta stejná společnost, kde pan ministr Drábek byl společníkem. Současný náměstek pana ministra Drábka Vladimír Šiška, dříve tedy jednatel společnosti iDTAX, nedávno prohlásil: Elektronické účtenky budou společný projekt s Ministerstvem financí. Vyhovíme vlastně i přání obchodníků, kteří již dlouho volají po nástroji, jenž by zamezil únikům spotřební daně. Stejně tak naši úředníci – míněno úředníci MPSV – budou upozorněni u položek, kde se vybírá spotřební daň, tedy u alkoholu a cigaret, že jde o závadný nákup, vysvětluje výhody náměstek ministra Šiška. Čili elektronické účtenky jsou zde líčeny jako projekt, který bude společným projektem MPSV a MF. Současně elektronické účtenky jsou produktem, který je spojován se společností iDTAX.

Já si myslím, že je potřeba, aby občané naší země přesně věděli, jaká je role společnosti iDTAX. Jaká je role pana ministra Drábka. Jaká je role pana náměstka Šišky. Proč zrovna sociální karty, které mají počítat i s elektronickými účtenkami, proč jsou pilotním projektem právě Ministerstva práce a sociálních věcí. A jak je možné, že vlastně bývalý společník a jednatel téže společnosti, která se zabývá elektronizací daňové správy, tak ti-to lidé se ocitnou v pozici náměstka ministra právě na ministerstvu, které se do takového projektu pouští. Vždyť tady je nasnadě, že je zde vážné podezření ze střetu zájmů. Je tady vážné podezření z toho, že zde může být protežována právě jedna konkrétní firma, se kterou historicky jsou spjata pan ministr i jeho náměstek.

Já si myslím, že stojí za to, aby ministr práce jednoznačně zde vysvětlil, jestli společnost iDTAX bude jakýmkoli způsobem spojena s nějakými projekty Ministerstva financí či projekty Ministerstva práce a sociálních věcí. Já

o tom Ministerstvu financí hovořím proto, že jednak ho zmínil pan náměstek Šiška v citátu, který jsem vám zde připomenul, jednak v čele Ministerstva financí stojí rovněž ministr nominovaný stejnou politickou stranou, jaká nominovala pana Drábka a pana Šišku do čela Ministerstva práce a sociálních věcí. Já bych byl velmi rád, pokud by pan ministr Drábek zcela vyloučil, že se společnost iDTAX bude podílet jakýmkoli způsobem na projektech ať už Ministerstva práce, nebo Ministerstva financí. Pouze takovéto jednoznačné prohlášení, které vyloučí jakékoli vazby této společnosti, vyvrátí podezření na možný střet zájmů, který tady může existovat. Pokud takové prohlášení tady nebude, pokud se ukáže, že společnost iDTAX se bude podílet na jakýchkoli projektech ať už MF, nebo MPSV, tak tady máme novou kauzu IZIP. Pouze to nebude kauza IZIP v produkci ODS, ale bude to nový IZIP v produkci TOP 09. A myslím si, že je i v zájmu strany TOP 09, aby tyto pochybnosti jednoznačně vyvrátila.

Čili očekávám, že tento návrh bude schválen na program schůze Poslanecké sněmovny. Chtěl bych požádat, aby byl zařazen dnes po pevně zařazených bodech. A chtěl bych požádat o to, aby nás pan ministr Drábek seznámil s tím, jaká byla a je jeho role ve společnosti iDTAX a zda tato firma se bude podílet jakýmkoli způsobem na projektech ať už jeho ministerstva, nebo Ministerstva financí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Tak to byly všechny tři – ještě pan kolega Stanjura se hlásí.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové. Mám jeden standardní procedurální návrh. (Potlesk a veselost v části opozice.) A potom... Já myslím, že jsme se na tom domluvili na poradě předsedů poslaneckých klubů, tak nevím, jestli je někdo překvapený. Navrhuji, aby Poslanecká sněmovna jednala meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. i po 21. hodině. To je procedurální návrh.

Pak mám návrh na zařazení nových bodů, a to tyto body – navrhuji zařadit celkem 6 nových bodů: Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 11 z 1. schůze 24. 6. 2009 k návrhu na zřízení výborů Poslanecké sněmovny. Další bod: Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 12 z první schůze 24. 6. 2010 k návrhu na stanovení počtu členů výborů Poslanecké sněmovny. Za třetí: Návrh na ustanovení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů. Čtvrtý nový bod navrhuji: Návrh na ustavení nově zřízených výborů. Pátý bod: Návrh na potvrzení předsedů výborů. Šestý bod: Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Navrhuji, abychom první tři body, které navrhuji, v případě zařazení do programu projednali dnes jako první tři body. Další tři body bychom projednali v okamžiku, kdy uplynou lhůty, které po případném projednání a schválení Poslaneckou sněmovnou vyhlásí předseda volební komise. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím, abyste mi příslušné návrhy dal, pane kolego, abychom potom o nich mohli bez problémů hlasovat.

Ještě pan ministr Drábek se hlásí o slovo. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, já bych si dovilil velmi stručně reagovat na vystoupení pana poslance Sobotky.

Tak jak jsem již uvedl, a zopakuji to, protože opakování je nejspíše matkou moudrosti, společnost iDTAX, s. r. o., byla založena v roce 2009 na základě usnesení výkonného výboru Mezinárodní obchodní komory v České republice. Jejimi zakladateli a společníky jsem se stal já jako předseda Mezinárodní obchodní komory v ČR společně s výkonným ředitelem Mezinárodní obchodní komory v ČR Vladimírem Šiškou a zástupkyní výkonného ředitele.

Po několika měsících jsem obchodní podíl v této společnosti prodal za pořizovací cenu, tedy bez jakékoliv koruny zisku.

Společnost byla založena za účelem propagace a pilotního ověřování systému elektronického oběhu účetních dokladů v komerční sféře – zdůrazňuji: v komerční sféře. Společnost iDTAX ani dnes není, ani nikdy nebyla v žádném právním ani obchodním vztahu s Ministerstvem práce a sociálních věcí a nepředpokládám žádný takovýto vztah ani v budoucnosti vzhledem k tomu, že se společnost nadále zabývá poskytováním služeb v komerční sféře.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Drábkovi. To byly návrhy k pořadu schůze. Pan kolega Tejce se hlásí ještě.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já už nemám návrh nového bodu, který bych zde chtěl přednést. Nicméně jsme před hlasováním o návrzích na zařazení nových bodů, a protože tady teď před chvílí od pana předsedy klubu ODS Stanjura zazněl návrh na změnu usnesení, resp. zařazení tohoto nového bodu, kterým bychom v zásadě na jednom z jednacích dní měli rozhodnout o změně usnesení, tedy pravděpodobně počtu výborů a případné změně rozdělení

výborů této Poslanecké sněmovny, tak bych ještě rád znal před oním hlasováním záměr vládní koalice, případně ODS, k jakým změnám by mělo dojít, abychom s klidným vědomím mohli hlasovat pro či proti tomuto návrhu na změnu onoho usnesení.

Pokud by se totiž mělo jednat o navýšení počtu výborů Poslanecké sněmovny, tak jsme jednoznačně proti. Jsme proti právě proto, že tady v rámci tohoto volebního období se vedla na začátku velká diskuse. Vedla se diskuse o tom, že je potřeba šetřit, je potřeba šetřit a je potřeba šetřit. A právě proto na základě návrhů vládní koalice a vládních poslanců, které byly doprovázeny dlouhou spoustou slov o tom, jak je potřeba šetřit, se tato Sněmovna usnesla, že sníží počet výborů. A my bychom dnes rádi věděli před tímto hlasováním, zda tento záměr zvýšit počet výborů je obsažen i v tom návrhu na změnu programu, protože tak jak je to předloženo, je to samozřejmě hlasovatelné, nicméně nedává nám to žádné informace o tom, jak bychom se mohli zachovat. To znamená, pokud by se jednalo o zvýšení počtu výborů, rozhodně nemůžeme souhlasit.

Já bych požádal pana předsedu Stanjuru, případně zástupce koalice, zda by mohl upřesnit, co tento bod bude obsahovat. Samozřejmě tak učinit může i nemusí, ale já jsem přesvědčen, že pokud vládní koalice chce svá slova o šetření plnit i nadále, tak tato věc bude vysvětlena. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak, obvykle se nenechávám vyvolávat, ale když pan předseda, nový předseda poslaneckého klubu, požádal, myslím, že není důvod, abych mu nevyhověl. Přednesu návrh usnesení, který pokud nebude zařazen, přednesu v rozpravě. V zásadě se jedná, abychom z předmětného usnesení vypustili větu, že Poslanecká sněmovna zřizuje výbor pro obranu a bezpečnost, nebo ruší výbor pro obranu a bezpečnost a zřizuje výbor pro obranu a pro bezpečnost, to znamená je to rozdělení jednoho výboru na dva s tím, že celkový počet členů výboru budeme navrhovat, aby zůstal stejný. Docela jednoduché. Dneska ten společný výbor má 30 členů, my budeme navrhovat v těch dvou bodech, pokud budou zařazeny, aby každý z těchto výborů měl 15 členů a aby byl naplněn jako každý jiný výbor poměrným způsobem tak, jak jsou v tomto případě naplněny jiné výbory, které mají celkově 15 členů. Myslím si, že to není nic překvapivého ani nic tajemného. Na základě této informace se můžete rozhodnout, zda zařazení toho bodu, resp. těchto dvou bodů, které spolu souvisí, podpoříte, nebo ne.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dámy a pánové, to

byly všechny návrhy, budeme hlasovat. Přivolávám naše kolegy a nejprve budeme hlasovat – požádám pana kolegu Stanjuru, aby zopakoval svůj procedurální návrh. Ten bychom odhlasovali nyní a potom jednotlivé návrhy v pořadí tak, jak byly přednášeny. Prosím nyní procedurální návrh, který zde zazněl, aby nám pan předseda poslaneckého klubu ODS zopakoval. Je zde ještě žádost na odhlášení. Já vás odhlašuji. Prosím, přihlaste se všichni.

Pan kolega Stanjura zopakuje svůj návrh.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Takže opakuji svůj návrh. Navrhuji, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. i po 21. hodině.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajuji hlasování pořadové číslo 2. Ptám se, kdo je pro tento procedurální návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 2 přítomno 173, pro 97, proti 74. Návrh byl přijat.

O slovo požádal ještě předseda ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, paní předsedkyně. Já musím říci, že sociální demokraté v Poslanecké sněmovně nepodpoří ten návrh na opětovné rozdělení výboru, který jsme spojili s velkou slávou na začátku tohoto volebního období. Já to neříkám proto, že by to věcně nebylo třeba i rozumné. Koneckonců mohli bychom takto rozdělit všechny ty velké výbory, které tady vznikly na začátku volebního období. Já také hovořím s poslankyněmi a poslanci, kteří často říkají: Ono to není příliš funkční, v takto velkých počtech se vede obtížně diskuse, proč jsme to vlastně udělali. No, já chci říci, že ten důvod, proč jsme to udělali, byl ten, že vládní koalice na začátku tohoto volebního období řekla, že chce ušetřit v rámci Poslanecké sněmovny, a tudíž se sníží počet výborů, komisí a podvýborů. A přišla s tímto konkrétním návrhem a prohlasovala ho v Poslanecké sněmovně. My jako sociální demokraté jsme to respektovali, že je tady jistá většina, neprotestovali jsme proti tomuto návrhu, ale také jsme s ním nepřišli a nepodporovali jsme ho. Domnívám se, že v případě, že dospějeme k názoru, že není účelné vytvářet takto velké výbory, tak ta reakce by měla následovat v příštím volebním období. Nebývalo v minulosti zvykem, že by se struktura orgánů Poslanecké sněmovny měnila ještě během funkčního období jako takového.

My jako sociální demokraté nepodpoříme návrh na opětovné rozdělení výborů. Domníváme se, že rozpočtová situace Poslanecké sněmovny se

nijak nezměnila, je pořád stejná, nepřibýly nějaké dodatečné finanční prostředky, a navrhuje, aby ta zkušenost s velkými sloučenými výbory se přenesla do příští Poslanecké sněmovny po volbách. Až se znovu bude rozhodovat o struktuře pracovních orgánů Poslanecké sněmovny, tak prosím zohledněte tu zkušenost, kterou jsme učinili.

Já si myslím, že je to velmi nešťastné, je to negativní signál, který v tuto chvíli Poslanecká sněmovna bude vysílat. A říkám to s vědomím toho, že sociální demokraté takovýto návrh tady neprosazovali, ovšem strpěli jsme ho jako představu vládní koalice a velmi nás překvapuje, že vládní koalice tuto představu opouští, aniž by uvedla jakékoliv věcné důvody. Pokud by tím věcným důvodem byl velký počet členů výboru, pak ale stejný argument musíme použít vůči rozpočtovému výboru, musíme ho použít vůči hospodářskému výboru, je tady problém petičního a kontrolního výboru, které fungují v jakési dvojediné podobě, který také tady zatím nebyl v Poslanecké sněmovně vyřešen. Čili tady si myslím, že sklízíme plody určitého populistického rozhodnutí, se kterým sem vládní koalice přišla. A já bych ji chtěl požádat, pokud jednou něco takového udělala, měla by v tom setrvat během celého období, a vraťme se k tomuto tématu po příštích volbách do Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní ještě místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já tedy, dámy a pánové, si pamatuju, jak jsme o tom jednali, tehdy po volbách, o těch výbo-rech. Já jsem tehdy argumentoval tím, že když jsem řídil výbor, tak jsem udělal zkušenost, že těch 17–19 členů je optimum pro řízení výboru. Jenomže tehdy, pamatuji se, do Sněmovny vstoupily jako nová politická strana Věci veřejné. A pamatuji si Radka Johna, který se na nás koukal jako na ty dinosaury a říkal, že tady chceme pěstovat pašalíky, že nás prokoukli. A tudíž když jsem poslouchal ty řeči o tom, že všechny tyto argumenty jsou argumenty toho starého dinosaura, tak jsem stále zmlkával a zmlkával a pochopil jsem, že co řeknu, tak všechno mi bude přičteno k minusu. Tehdy zvítězil názor antidinosaury strany, která tvrdila, že je třeba snížit počet funkcí a vytvořit velké výbory.

Dnes mi samozřejmě připadá docela kuriózní, když stejná strana, která nás tehdy jako dinosaury přitlačila, že máme zmlknout, dnes přichází znovu s názorem, že je třeba opět funkce vytvářet. To snad je pro přesnost třeba říci, protože já se to snažím sledovat.

Ještě jedna věc mi připadá chybná – že když už tedy strana Věci veřejné z nějakého důvodu změnila názor a řekla si, že teď ty funkce potřebuje, tak nám to měla nějakým způsobem sdělit. To se netýká jenom

jí, ale i vládní koalice. Pokud se podle vás situace změnila, tak se o tom mělo jednat.

Já jsem to dnes na vedení Sněmovny zaregistroval jako stanovisko, které tam bylo předloženo. Nakonec bylo předloženo panem poslancem Bártou, který mluvil o tom, že oni přicházejí s tímto návrhem na základě dohody koalice. Ale tohle, přátelé, je přece rozdělení v rámci Sněmovny. To je fungování výborů. Toto není jen věc vládní koalice. Pokud jste tedy dospěli k tomu, že chcete ty poměry a situaci změnit, tak se o tom mělo znovu jednat. Možná včerejší antidosauři strany mohly přijít s tím, že změnilý názor, mohly vysvětlit proč a mohly říci, o co jde. Rozumíte, to by byl přece normální postup. Pokud se situace změnila, my už dnes nejsme v pozici dinosaurů, kteří musí mlčet, tak bychom se rádi zúčastnili debaty, co s tím teď dělat, když se z nějakých důvodů ukazuje, že je někde nedostatek a je třeba to změnit.

Mně prostě tento způsob, když jsme před to postaveni jako před hotovou věc – prostě teď zase výbory rozdělíme, aniž by bylo vysvětleno proč, a jakým způsobem se bude respektovat pozice jednotlivých politických stran, koalice, opozice – tak mi to prostě připadá káň a není to podle mě normální, přirozený, standardní postup.

Mělo se o tom mluvit, nejenom budeme hlasovat, ale mělo se o tom řádně jednat mezi opozicí a koalicí. Je to prostě zásadní role způsobu, jak funguje Sněmovna, a mně ten způsob prostě nepřipadá korektní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní budeme hlasovat o návrzích, které byly předneseny k pořadu schůze. Nejprve pan místopředseda Lubomír Zaorálek navrhuje zařazení do pořadu této schůze dva nové body. První bod – Informace předsedy vlády o pozici vlády České republiky... Pardon, abychom to měli úplně přesně. Nejprve jsem přednesla návrhy z grémia, takže nejprve gremiální návrhy, poté návrhy jak zazněly.

Návrhy z grémia jsou tyto. Vyřadit body 16 a 95. Je to sněmovní tisk 352.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 3. Táhá se, kdo souhlasí s tímto vyřazením. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 3, přítomno 179, pro 127, proti 20. Tento návrh byl přijat.

Dále: vyřadit bod 60, sněmovní tisk 348-E.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 4. Kdo je pro tento návrh na vyřazení? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 4, přítomno 179, pro 125, proti 22. Návrh byl přijat.

Dále: zařadit pevně body 77, 123, 124 a 125, sněmovní tisky 438, 356, 427 a 437, na čtvrtek 15. prosince, jako první až čtvrtý bod po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 5. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 5, přítomno 181, pro 104, proti 19. Návrh byl přijat.

Nyní je zde návrh na pevné zařazení bodu 136. Je to sněmovní tisk 507, zpráva veřejného ochránce práv. Zařadit na úterý 13. prosince jako čtvrtý bod po bodech Česká národní banka.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 6. Kdo je pro toto pevné zařazení bodu 136? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 6, přítomno 182, pro 173, proti 3. Návrh jsme schválili.

Nyní vaše návrhy. Místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek navrhuje dva nové body.

První je Informace předsedy vlády o pozici vlády České republiky na blížícím se summitu Evropské unie. Navrhuje zařadit tento bod jako první dnešní bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 7. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 7, přítomno 182, pro 79, proti 85. Návrh přijat nebyl.

Druhý návrh – nový bod ustanovení parlamentní komise pro vyšetřování korupčních kauz. Měl to být druhý bod dnešního jednání, rozumím tomu tedy, že by to měl být první bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 8. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 8, přítomno 182, pro 79, proti 75. Návrh přijat nebyl.

Další návrh přednesl pan poslanec Václav Votava. Žádá o pevné zařazení bodu 52, sněmovní tisk 435, zjednodušeně řečeno Národní park Šumava, jako první bod na úterý 13. 12.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 9. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 9, přítomno 183, pro 76, proti 83. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Vlasta Bohdalová navrhuje dva nové body. První nový bod – Informace ministra školství o postupu a projednávání návrhu nového financování regionálního školství. Navrhuje tento bod zařadit na čtvrtek 8. 12. po dosud zařazených bodech, tedy po pevně zařazených písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 10. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 10, přítomno 184, pro 78, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Druhý nový bod, který navrhuje paní poslankyně Vlasta Bohdalová, zní takto: Informace ministra školství o nové tarifní tabulce týkající se mezd pedagogických pracovníků. Návrh je na zařazení na čtvrtek 8. 12. po pevně zařazených bodech, po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 11. Táhá se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 11, přítomno 185, pro 79, proti 90. Návrh přijat nebyl.

Další návrh přednesl pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím, aby nám jej zopakoval a upřesnil, jak má znít přesně návrh, který by měl být novým bodem, a jak by se měl jmenovat.

Poslanec Vojtěch Filip: Nový bod by se jmenoval: Usnesení Poslanecké sněmovny, kterým se konstatuje pozice České republiky vůči zákonům, které přijal Evropský parlament dne 28. září 2011.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajuji hlasování číslo 12. Táhá se, kdo souhlasí se zařazením tohoto nového bodu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 12, přítomno 185, pro 78, proti 95. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Rath navrhuje zařazení nového bodu Informace ministra zdravotnictví o způsobu úhrad zdravotnickým zařízením v roce 2012.

Zahajuji hlasování číslo 13. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 13, přítomno 185, pro 78, proti 97. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Urban navrhuje nový bod Informace ministra dopravy o aktuální situaci v ČSA.

Zahajuji hlasování číslo 14. Kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 14, přítomno 185, pro 77, proti 84. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Cyril Zapletal žádá Sněmovnu o pevné zařazení bodu 118 na čtvrtek 8. 12. po pevně zařazených bodech, po písemných interpelacích jinak řečeno, za bod 61.

Zahajuji hlasování číslo 15. Kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti? Hlasování číslo 15, přítomno 184, pro 173, proti 6. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Vítězslav Jandák navrhuje zařazení nového bodu Informace předsedy vlády k situaci na Ministerstvu kultury jako první bod našeho dnešního jednání.

Zahajuji hlasování číslo 16. Kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu? Hlasování číslo 16, přítomno 185, pro 78, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jiří Papež navrhuje zařazení dvou nových bodů, tedy bodů souvisejících se státním rozpočtem, tedy zařadit za bod 90 na středu 14. 12., za první tisk 544 – Dotační programy pro zemědělství na rok 2012, za druhé tisk 546 – Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2012.

Zahajuji hlasování číslo 17, ptám se, kdo souhlasí se zařazením těchto dvou tisků za bod 90 ve středu 14. 12. Kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 17, přítomno 184, pro 139, proti 13. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Marek Benda navrhuje vypuštění bodů 14 a 93, 13 a 92, 30 a 109, jedná se o sněmovní tisky 351, 426 a 431, a dále žádá zařazení bodu 22, sněmovní tisk 449, na pátek 9. 12. po pevně zařazených bodech. Budeme hlasovat jednotlivě nebo dohromady? Je námitka proti tomu, abychom hlasovali dohromady o návrzích pana poslance Marka Bedny? Není taková námitka.

Zahajuji hlasování číslo 18. Kdo souhlasí s těmito návrhy? Kdo je proti? Hlasování číslo 18, přítomno 185, pro 110, proti 19. Návrhy byly přijaty.

Pan poslanec Bohuslav Sobotka navrhuje zařazení nového bodu Informace ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka k roli společnosti iDTAX.

Zahajuji hlasování číslo 19. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 19, přítomno 185, pro 78, proti 99. Návrh přijat nebyl.

A nyní poprosím pana poslance Zbyňka Stanjuru, který přednášel šest návrhů, aby nám je přednesl ještě jednou, a posléze o nich rozhodneme.

Poslanec Zbyněk Stanjura: První návrh – zařazení nového bodu Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny číslo 11 z první schůze 24. června 2010 k návrhu na zřízení výboru Poslanecké sněmovny.

Já teď nevím, jestli bude námitka nebo jestli budeme hlasovat o každém z návrhu zvlášť, tak to bychom měli rozhodnout předem, ať tady nečtu šest a pak je nemusím opakovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak táži se, zda je návrh na oddělené hlasování. Existuje, budeme hlasovat tedy o každém zvlášť.

Návrh jsme slyšeli, zahajují hlasování číslo 20. Táži se, kdo s tímto návrhem souhlasí. Kdo je proti?

Hlasování číslo 20, přítomno 184, pro 104, proti 50. Návrh byl přijat.

Prosím o další, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Navrhuji zařadit nový bod, který zní: Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny číslo 12 z první schůze 24. června 2010 k návrhu na stanovení počtu členů výboru Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 21, ptám se, kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 21, přítomno 184, pro 103, proti 53. Návrh byl přijat.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Další návrh je Návrh na ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 22. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 22, přítomno 185, pro 157, proti 5. Návrh byl přijat.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dalším návrhem na zařazení nového bodu je nový bod pod názvem Návrh na ustavení nově zřízených výborů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 23. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 23, přítomno 185, pro 100, proti 51. Návrh byl přijat.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dalším bodem je návrh nového bodu – potvrzení předsedů výborů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 24. Prosím, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 24, přítomno 185, pro 145, proti 10. Návrh jsme přijali.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Poslední návrh na zařazení nového bodu Volba předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 25. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 25, přítomno 185, pro 154, proti 11. Návrh jsme přijali.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ještě jsem měl návrh na pevné zařazení tří bodů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, prosím o tento návrh.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych to načetl v jednom balíku. Jako první bod dnes projednat bod zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů. Je to stávající bod 113. Poté jako druhý bod bychom projednali Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 11 z první schůze 24. června, což je nově zařazený bod, o kterém jsme hlasovali před chvílí. A jako třetí Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 12 z první schůze 24. června 2010, taky nově zařazený bod, který jsme zařadili před chvílí.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. O návrhu, aby toto byly první tři body našeho dnešního jednání, rozhodneme v následujícím hlasování.

Zahajují hlasování číslo 26 a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 26 přítomno 185, pro 106, proti 71. Návrh jsme schválili.

To byly všechny návrhy, které zazněly v úvodu, a budeme nyní hlasovat o celém návrhu pořadu 32. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen a tak jak byl upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajují hlasování číslo 27. Táži se, kdo souhlasí s návrhem pořadu 32. schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je proti?

V hlasování číslo 27 přítomno 185, pro 103, proti 50. Návrh byl přijat. Pořad schůze byl tedy schválen.

Budeme se nyní věnovat těm bodům, které jsme si zařadili jako první. Prvním bodem se stal

106.

Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů a způsobu jejího ustavení nebo volby

Podle § 57 odst. 1 zákona č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů, zřizuje Poslanecká sněmovna kontrolní orgán. Prosím nyní o slovo pana poslance Jana Vidíma, aby přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, bod, který uvedla paní předsedkyně, se tedy týká zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů. V tomto bodu zároveň stanovíme způsob jejího ustavení či volby.

Podle § 57 zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů Poslanecká sněmovna zřizuje zvláštní kontrolní orgán pro kontrolu činnosti tohoto nového bezpečnostního sboru. Ten se pak skládá z poslanců určených Poslaneckou sněmovnou.

Dovolím si vážené Poslanecké sněmovně navrhnout podle ustanovení § 47 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, aby tento kontrolní orgán, jako ostatně všechny kontrolní orgány podle zvláštních zákonů zřízené a ustavené, měl postavení stálé komise Poslanecké sněmovny, a v souladu s ustanovením § 115 třetího odstavce jednacího řádu navrhuji, aby tato komise byla ustavena podle zásady poměrného zastoupení a počet jejích členů byl stanoven na sedm.

Předkládám proto Poslanecké sněmovně tento návrh usnesení: Poslanecká sněmovna zřizuje stálou komisi Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů, skládající se ze sedmi poslanců. Za druhé stanoví, že tato komise bude ustavena podle zásady poměrného zastoupení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám všeobecnou rozpravu. Hlásí se prosím někdo do ní? Nehlásí se nikdo, tuto rozpravu

končím. Je před námi rozprava podrobná k návrhu usnesení. Pan kolega Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. V podrobné rozpravě se pouze odkazují na svá slova přednesená v rozpravě obecné, tedy Poslanecká sněmovna zřizuje stálou komisi skládající se ze sedmi poslanců a stanovuje, že tato komise bude ustavena podle zásady poměrného zastoupení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se někdo dále do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu a přistoupíme k hlasování o předneseném návrhu usnesení. Přivolávám naše kolegy. Je zde žádost o odhlášení. Prosím, abyste se tedy znovu přihlásili.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej v podrobné rozpravě a v úvodu projednávání tohoto bodu přednesl pan poslanec Jan Vidím.

Zahajuji hlasování číslo 28. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 28 přítomno 155, pro 136, proti 2. Konstatuji, že návrh usnesení byl přijat.

Tím jsme projednali první bod. Děkuji panu poslanci Vidímovi.

Budeme se věnovat bodu následujícímu. Je to

111.

Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 11 ze dne 24. června 2010 k návrhu na zřízení výborů Poslanecké sněmovny

Prosím navrhovatele tohoto bodu pana poslance Zbyňka Stanjuru, aby se ujal slova.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jak už jsem avizoval v okamžiku, kdy jsme debatovali o zařazení tohoto bodu, navrhuji, aby Poslanecká sněmovna změnila své usnesení z ustavující schůze ze dne 24. června 2010, a to takto:

Poslanecká sněmovna mění své usnesení číslo 11 z první schůze 24. 6. 2010 tak, že v odstavci II

1. ruší výbor pro obranu a bezpečnost;
2. zřizuje výbor pro obranu, výbor pro bezpečnost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Prosím, pane poslanče,

ke stolku zpravodajů, abyste sledoval další průběh rozpravy, a zahajují všeobecnou rozpravu. Prosím, kdo se do ní hlásí? Pan poslanec David Rath. Prosím.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, tento návrh je jednoznačně účelový. Já myslím, že je potřeba na něj tady upozornit, aby to neproběhlo jen tak, bez zájmu nás všech a médií. Takže s velkým humbukem se nejprve na začátku volebního období vytroubí, jak se bude šetřit a jak se budou snižovat počty výborů, udělá se z toho velká záležitost, aby se strany vládní koalice prezentovaly v tom nejlepším světle, jak jsou zodpovědné, jak jim leží na srdci peníze daňových poplatníků, jak bojují proti velkému množství zbytečných funkcí. Takže to jsme tady před pár měsíci zažili. Věci veřejné sem napochodují, mluví něco o dinosaurech a mezitím přes těch pár měsíců najednou se z bojovníků proti dinosaurům stali čiperní dinosauři a ještě teď se dokonce přeměnili na zkameněliny těchto dinosaurů, tedy na fosilie. Takže ten posun je velmi rychlý a velmi dramatický.

Co tím myslím? Když sem přišel pan John jako předseda Věcí veřejných – když si ho občas nepleteme, že předsedou je pan Bárta, protože je to někdy docela složité, kdo je vlastně skutečným předsedou, ale přistupme na logiku, že úředním předsedou Věcí veřejných je skutečně pan John, tak ten tady také hodně hřímal o tom, jak je tedy potřeba vymést ty staré pořádky z této Poslanecké sněmovny, ty funkcionáře, ty zbytečné funkcionáře, vlastně ty parazity na těle rozpočtu České republiky.

Dámy a pánové, měsíc se seběhl s měsícem, pan John přišel o funkci ministra a od té doby v podstatě neděláte nic jiného, než dumáte o tom, jaký pašalík, jakou trafikou mu vytvořit. Už jste to zkusili hned poté, co přestal být ministrem, tak to jste se zalekli, protože byla reakce médií velmi negativní, že tam bylo „John se stal dinosaurem“, „trafika pro Johna“ a podobné titulky. Tak jste to nechali chvíli u ledu, aby se na to jako zapomnělo, aby si nikdo nevšiml toho, že se prostě něco takového děje.

Takže teď máte pocit a získali jste pocit, že nastal ten správný čas, kdy veřejnost na to zapomněla, média se zabývají trošku také něčím jiným, přišly jiné aféry této vlády, a že zase můžete tedy zřídit novou funkci.

Pan předseda klubu ODS tady říkal: Ale vždyť se nezvýší počet členů výborů, dohromady součet bude stejný jako v jednom výboru. To je sice pravda, nebo možná pravda, nicméně už zatajil veřejnosti ten podstatný fakt a tím podstatným faktem je, že členové výboru nejsou nijak honorováni. Ať jste v jednom, ve dvou, v pěti nebo v deseti výborech, za členství ve výboru nedostanete ani korunu navíc. Takže jediné, co je honorované a za co jdou peníze, a docela zajímavé peníze, je funkce předsedy výboru – tam je to tuším plus nějakých 20 nebo 25, 30 dokonce tisíc. Kolegyně

(Orgoníková) mi napovídá 30 procent, omlouvám se. Takže ale jsou to řádově desítky tisíc navíc, což je samozřejmě správně, protože předseda výboru má s výborem spoustu starostí. Čili tady já nekritizuji, že předseda výboru je za to honorován, vůbec ne. Tady kritizuji to, že zatím stačil jeden předseda výboru, takto budeme mít dva předsedy výboru. Čili minimálně jeden plat předsedy výboru navíc. To už tady pan předseda klubu ODS zatajil. Stejně tak jasně nezodpověděl, zda se nezmění počet místopředsedů. Budou tyto dva výbory mít stejný počet místopředsedů? Ano, či ne? Protože i místopředsedové výborů dostávají řádově desetitisíce navíc, nebo deset tisíc a nějaké tisíce navíc oproti řadovému poslanci. Ale samozřejmě výbor může zřizovat i další různé podvýbory. Opět – hrajete tady čestně? Nebo budou vznikat další, nové podvýbory? Protože zase i funkcionáři podvýborů za to dostávají nějaké odměny navíc.

Čili tady vidíme tu realitu. Tu jasnou – v uvozovkách – jednotu slov a činů. Na začátku bouření, že chcete šetřit, že chcete mít méně funkcionářů, a koukám, že vás ten entuziasmus rychle opustil. Kde jsou vaše předsevzetí? Kde jsou ta předsevzetí, že nebudete mít víc placených funkcí? Prostě pro to, abyste udrželi tuto koalici při životě, tak musíte prostě korumpovat! A toto je jistá forma korupce. Politické korupce – nebo jak to chcete nazvat? Když kvůli panu Johnovi zřizujete funkci, kterou nikdo nepostrádá, nikdo tuto funkci nepotřebuje, nikdo ji nechce. Jenom vy jste se někde v zákulisí domluvili, že předseda Věcí veřejných dostane trafikou za nějakých několik dalších desítek tisíc navíc. To je ta vaše morálka, etičnost, nová politika, čistota v politice. Vznosná slova, hezké řeči. Možná najdete nějakého trouba, který tomu i po tomto uvěří. Bohužel, platí určitá teze, které jsem si nedávno všiml, že každá hloupost si své fanoušky najde. Čili pravděpodobně i tomuto někdo bude tleskat a bude říkat: Pan John si zaslouží za svoji práci dobrou placenou funkci. Možná někoho takového i najdete.

Ale dámy a pánové, je, myslím, zásadní plivnutí do tváří občanů, že jste si z nich dělali takto legraci. Prosím, to je velmi nebezpečné. Já myslím, že většina z nás cítí, že česká společnost je čím dál tím našťavanější, čím dál tím frustrovanější. Bodejť by ne! Vy jste jim totiž, tato vláda, naší společnosti a většině občanů sebrala naději. Naději v to, že když budou chtít pracovat a dělat svoji práci dobře, že se jim bude dařit také dobře. Vy jste jim vzali naději, že Česká republika bude čím dál tím kultivovanější, slušnější a bohatší zemí. Tuto naději jste většině občanů vzali. Místo toho jste jim dali jinou vizi. Vizi státu, kde se má neustále škudlit, šetřit, škrtat. Říkáte jim: Zítra se budete mít hůře než dnes. A za této situace přicházíte s takovými políčky veřejnosti, jako že zřizujete další zbytečné funkce, pašalíky pro své kamarády. Samozřejmě, pašalíky, které zaplatí právě ta

veřejnost, po které chcete, aby šetřila, utahovala si opasky, chovala si úsporně, chápala, že přijdou o práci. Chápali to, že přijdou o důchody, chápali to, že budou muset platit u doktora. Chápali od 1. ledna to, že budou muset platit víc za léky, za potraviny, za mnohé služby. To chcete po lidech, aby chápali, ale vy si tady klidně zřídíte další placenou zbytečnou funkci. Možná ne jednu.

Samozřejmě, těch několik desítek tisíc pro pana Johna měsíčně určitě Českou republiku nepoloží. To víme všichni. Je to tedy spíš o symbolech než o faktu. Symbol toho, že lidi podvádíte. Že jim něco jiného nejdřív slibujete, něco jiného jim říkáte, něco jiného po nich chcete a úplně něco jiného děláte sami. Tento zoufalý rozpor mezi vašimi slovy a skutky zásadně přispívá právě k pocitu frustrace a k růstu pocitu naštvanosti většiny obyvatel v naší zemi. Zkuste se nad tím zamyslet.

My bychom svým způsobem jako sociální demokraté mohli být rádi a říkat si: Jen houšf. Jen víc takových zbytečných pašalíků si zřídíte. Klidně tady dejte dalších deset výborů a posaďte si tam své kamarády. Klidně si to zřídíte, další funkce, další zbytečné výbory. Posaďte si tam lidi, zkorumpujte si je za to, zavažte si je tímto. Protože o to víc ti lidé budou naštvanější a o to víc vy na to doplatíte. Ale musím říct, že mě to netěší. Netěší proto, protože skutečně si myslím, že přepínáme strunu naštvanosti lidí přespráliš. Pravda je, že my jako sociální demokraté s tím nechceme mít nic společného a upozorňujeme na to, že je to chyba. Že je to vaše chyba a že byste skutečně měli jít do sebe. A držet sliby a postoje, které jste tady ještě před nedávnem tak hlasitě a tak vehementně hájili.

Bohužel, vy si myslíte, že se na to zapomnělo. Že už to dávno odvál čas. Neodvál. Vaše slova stále existují. Byla vyřčena, byla vyřčena mnohokrát, a dokonce mnozí z vás na tom vystavěli své politické kariéry. Když stavím politickou kariéru na boji proti dinosaurům, nemůžu se sám stát superdinosaur.

Tím skutečně přispíváme jen k tomu, že ta negativní emoce, to naštvaní české veřejnosti vůči politické reprezentaci zase o něco stoupne. A protože myslím, že všichni chceme žít v klidné demokratické a sociální demokracii i v prosperující zemi, tak není dobře proti politické reprezentaci takto stavět většinu společnosti.

Já skutečně prosím členy vládní koalice, aby zapátrali ve svých myslích a ve svých duších, trochu zpytovali své svědomí a řekli si, jestli vám to za to stojí, jestli vám pašalík pro pana Johna skutečně stojí za to, že ještě víc naštmete a popudíte podstatnou část lidí v České republice, kterým dnes a denně tvrdíte, že se musí usklonnovat, že musí chápat, že se jim bude dařit hůř, že prostě takový je světa běh. Myslím si, že byste se skutečně měli hluboce zamyslet nad tím, zda kvůli tomuto symbolu této politické korupce, jen abyste uspokojili jednoho koaličního partnera, který předtím tak

očividně pohrdal politickými funkcemi, aby teď se do nich zamiloval, jestli vám to skutečně všem stojí za to.

Dámy a pánové, já bych vzpomněl jednu stranu, která tady už není, v této Sněmovně. Já tady nejsem nějak mimořádně dlouho, ale pamatuji, když přišla do Sněmovny, byla to Strana zelených, tady byl před Sněmovnou průvod, měli trička s tím, jak vymetou staré pořádky, jak pohrdají funkcemi, jak pohrdají pašalíky, jak oni jsou novou silou, novým vzduchem, novým větrem, který provětrá zatuchlé parlamentní chodby a sály. Seděli tady v tričkách, byli nadšení, zářili. Pan Bursík, paní Jacques a další. Tleskali si a byli nadšení sami ze sebe. Za pár měsíců už tady pan Bursík, tehdy už vlastně se svou partnerkou paní Jacques, bojoval za to, aby získala post místopředsedkyně Sněmovny. Tehdy jsem trochu s nadsázkou a ironií, možná s kyselou nebo hořkou pravdou, chcete-li, říkal, že se asi poučil u pana Topolánka, který si na místo místopředsedkyně Sněmovny dal svoji partnerku a dnes i manželku paní Talmanovou, tak že to panu Bursíkovi bylo líto, takže si tam chtěl posunout svoji partnerku.

Dámy a pánové, tehdy v poslední chvíli tato Sněmovna nakonec paní Jacques, jestli si to dobře pamatuji, neschválila, a ona dokonce pak už dál znovu nekandidovala, když neprošla, protože pochopila, že tu strunu napíná přespráliš, ale ona už byla napnutá víc, ona už praskla. A otázka je, jestli to byla jedna z posledních kapek či jeden z posledních hřebíčků do rakve Strany zelených, strany, která jinak působí v parlamentech řady evropských států včetně Evropského parlamentu. A já osobně skutečně želiím, že tady nejsou zástupci strany, která by se specializovala a zaměřovala čistě na ochranu životního prostředí, protože to je skutečně zásadní a vážné téma, kterého se dotýkáme každá strana trochu po svém, ale žádná není tak specializovaná jako Strana zelených. Jenže právě proto, že Strana zelených se tady v této Sněmovně totálně zdiskreditovala právě tím, že úplně něco jiného říkali a úplně něco jiného dělali, navenek nejprve pohrdali funkcemi, a pak se mohli doslova uslintat touhou být ve vládě za každou cenu, dostat se na ten empire, sedět tam, tak prostě své voliče tak naštvali, že prostě propadli, totálně propadli. Prohospodařili svůj veškerý voličský kapitál.

Na jednu stranu bych mohl říci dobře. Na druhou stranu místo zelených se tady objevila strana Věci veřejné. Musím říci po mém soudu a po těch zkušenostech horší politická formace, než byla Strana zelených. Ta aspoň měla jakousi vizi jako prioritu ochranu životního prostředí, tedy věc, která je zásadní a důležitá. Věci veřejné jsem vstoupily pouze jako podnikatelský projekt, takže standardní politické strany byly doplněny firmou, jakousi dceřinkou ABL, která se shodou okolností nastěhovala sem do Poslanecké sněmovny a teď dělá byznys tady. Dobře, je to také zkušenost, zkušenost v podstatě mladé nedospělé demokracie, kde je stále ve společnosti vy-

soké procento lidí s jakýmsi sentimentem vůči všemu novému, lidí, kteří rádi naskakují na to, že přijde nějaký spasitel a vyřeší za ně všechny problémy, vyvětrá to staré zatuchlé, ty dinosaurů. A je zajímavé, jak vždycky je veřejnost pak zklamaná. Prostě jak to prožívá znovu a znovu, že je velké vzepětí, velké naděje, velké očekávání, a pak najednou obrovské zklamání z toho, že zelení, kteří měli být ti, kteří bojují proti tomu establishmentu, přinášejí novinky, nechtějí funkce, bourají zatuchlé pořádky, tak najednou byli zatuchlejší než ti nejzatuchlejší, co tady seděli před nimi.

Úplně totéž dnes vidíme na straně Věci veřejné. Prostě ti, kteří chtěli něco změnit, tak najednou se nejvíce rvou o různé funkce, pašalíky a najednou zapomněli na to, co chtějí. Ono by to bylo dokonce úsměvné, jak jim v tom možná ODS i TOP 09 vlastně pomáhá. Věci veřejné si možná myslí, že je to vlastně jen takový koaliční obchod, prostě my vám nepoložíme koalici nebo něco a vy nám za to dáte pro předsedu trafiků. Ale on je to možná ještě větší rozměr. Myslím, že ve skrytu duše se ODS i TOP 09 směje, až se za břicho popadá, protože mají stejnou zkušenost, jakou jsem já tady popsal, a jasně vidí, jak si Věci veřejné pěkně vykopaly hrob, teď si do něj pan John lehne a vy ho zaházíte. A pan John bude šťastný, že leží v hrobě za nějakých 20 tisíc měsíčně navíc. (Veselost v levé části sálu.) Možná to někomu přijde směšné, ale bohužel je to popis reality, která takto je. ODS se u toho bude tvářit vážně, bude plakat, ždímat kapesník, že je jí moc líto, že pan John politicky zesnul. Samozřejmě budou mít radost, protože se zbavili dalšího konkurenta, a budou si myslet, že možná nějaké hlasy od Věcí veřejných utrhnou.

Dámy a pánové, i my bychom z toho vlastně mohli mít radost a já bych tady nemusel relativně dlouho takto povídat a vysvětlovat vám, co bylo se Stranou zelených a proč si myslím, že je toto chyba, protože v podstatě v našem politickém zájmu je také, a docela se mně líbí, že si Věci veřejné vykopaly hrob a pan John tam leží a teď ho všichni společně zasypeme, vždyť je to vlastně pro nás všechny tady dobře. Ale znovu se vracím na začátek. Víte, já se nechci podílet na tom, že budeme naši společnost takto vodit za nos, že budeme naše spoluobčany takto podvádět a takto urážet. Prostě si myslím, že politické strany by neměly od svých slibů uhybat, že by své sliby měly držet, zvláště v situaci, kdy jim nic nebrání, aby je dodržely.

Tady jde o takovou v uvozovkách banalitu jako o jednu politickou transakci za pár desítek tisíc. Zkuste se nad tím zamyslet a zkuste si říct, zda náklady za tuto transakci, politické náklady, nebudou daleko vyšší než ten droboučký zisk, co z toho vládní koalice může dnes získat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ve všeobecné rozpravě jsem měl pouze přihlášku Davida Ratha, ale vidím, že se hlásí ještě Bohuslav Sobotka do rozpravy k tomuto bodu. Prosím, pane poslaneče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, já bych rád vystoupil k tomuto tématu vzhledem k tomu, že bod byl zařazen, ačkoliv sociální demokraté hlasovali proti tomu, abychom tuto věc tady vůbec řešili v Poslanecké sněmovně. Myslím si, že je tady celá řada návrhů zákonů, které stojí za trochu větší pozornost než téma, kterému se nyní věnujeme. Ale rád bych vystoupil jak někdo, kdo byl přítomen po volbách v roce 2010 vyjednávání tady v Poslanecké sněmovně o tom, jak bude vypadat uspořádání Poslanecké sněmovny. A chci vystoupit jako někdo, kdo je v tuto chvíli skutečně velmi překvapen tím, kam jsme se dostali.

Před rokem po volbách to byla vládní koalice, v ní zejména strana Věci veřejné, která přišla s tím, že je potřeba zredukovat počet placených funkcí tady v Poslanecké sněmovně. Byl to návrh, se kterým přicházeli koaliční zástupci na jednání se sociální demokracií a sociální demokracie toto nepokládala za svou prioritu. Sociální demokracie za svou prioritu pokládala poměrné zastoupení jak ve vedení Poslanecké sněmovny, tak ve vedení výborů, ale vzali jsme na vědomí, že vládní koalice má tady převahu a že si může prohlasovat jakýkoliv počet výborů, podvýborů a komisí v této Poslanecké sněmovně. A tak se i stalo. Vládní koalice se rozhodla provést sloučení některých výborů tak, aby se opticky snížil jejich počet. Důsledkem toho samozřejmě bylo navýšení počtu členů v jednotlivých výborech, takže máme v tuto chvíli tři supervýbory, kde je obrovské množství lidí, kteří se možná za ten rok ještě ani pořádně vzájemně neznají, a pak máme tzv. standardní výbory. A teď jsme v situaci, kdy vládní koalice odmítá nést důsledky tohoto svého rozhodnutí a odmítá se smířit s určitými omezeními, která i pro vládní koalici toto rozhodnutí přináší. Já si myslím, že to není úplně poctivé. Není to poctivé ani vůči občanům, ale není to poctivé ani vůči ostatním kolegům v této Poslanecké sněmovně, protože všichni ostatní poslanci se s těmi omezeními musí vypořádat. To znamená, respektují fakt, že tady se na začátku schválil určitý počet výborů a nyní pracujeme v této struktuře a smířili jsme se s tím jako opoziční poslanci, že vládní koalice to tak chtěla.

Já bych chtěl jenom připomenout, že jste to tak, kolegové a kolegyně z vládní koalice, chtěli a že jste s tímto návrhem po volbách sami přišli a sami jste si ho tady v Poslanecké sněmovně prosadili, a ještě s populistickým zdůvodněním, že se ušetří finanční prostředky, které bude možné dát na nějaké užitečnější věci. A teď tatáž vládní koalice přichází s návrhem, který jde přesně opačným směrem. Rád bych požádal někoho za vládní koalici,

aby tady přednesl zdůvodnění, aby nám vysvětlil, co přesně vede vládní poslance k tomu, že takovýmto způsobem změnili názor, a zejména, protože se v kuloárech velmi často a čile diskutuje už několik měsíců o tom, že se tato změna dělá čistě jenom proto, aby Věci veřejné mohly mít dalšího předsedu výboru, tak bych rád požádal i předsedu poslaneckého klubu strany Věci veřejné, aby nám tuto věc objasnil, aby nám sdělil, zdali za požadavkem rozdělení výboru je požadavek Věcí veřejných na to, aby dostaly zde v Poslanecké sněmovně další funkci předsedy výboru.

Říkám to také proto, že pokud se podíváme na zastoupení jednotlivých politických stran, tak zde není úplně respektován princip poměrného zastoupení. Ve vedení Poslanecké sněmovny to tak není, protože kdybychom ve vedení Poslanecké sněmovny, pokud jde o předsedu a místopředsedy či předsedkyni a místopředsedkyně, respektovali princip poměrného zastoupení, pak by strana Věci veřejné vůbec neměla mít nárok na to, aby měla místopředsedkyni Poslanecké sněmovny, anebo by místopředsedu Poslanecké sněmovny měly mít všechny poslanecké kluby, které byly zvoleny do této Poslanecké sněmovny po minulých volbách. Buď platí jedno, nebo druhé. Přesto vládní koalice si tady prosadila vlastní selektivní přístup, který zvýhodnil stranu Věci veřejné z hlediska jejího vlivu na fungování Poslanecké sněmovny. Totéž platí u jednotlivých lidí, kteří stojí v čele výborů, podvýborů a komisí. Pokud se podíváte na realitu v této Poslanecké sněmovně, tak největší počet funkcionářů ve struktuře Poslanecké sněmovny na počet členů má právě strana Věci veřejné. To znamená, už podruhé je strana Věci veřejné zvýhodněna oproti standardnímu principu zastoupení na základě síly hlasů od voličů, protože my jsme tady proto, abychom reprezentovali zájmy voličů, kteří nás sem poslali, do této Poslanecké sněmovny, a náš vliv na chod Sněmovny by měl být úměrný tomu, jaké množství hlasů dostaly naše politické strany. A už ve dvou případech zde vidíme jasné zvýhodňování nejmenší vládní koaliční strany Věci veřejné. Je to absurdní zejména tehdy, pokud si uvědomíme, že to byla tato politická strana, která přišla s návrhem na to, aby se zmenšil počet funkcionářů v Poslanecké sněmovně.

Druhé téma, které se naskytá v této souvislosti, je podle mého názoru ještě mnohem vážnější. Nejde jenom o nepřiměřené požadavky strany Věci veřejné, které jsou v rozporu s jejím volebním programem a s jejími výroky po volbách, ale jde také o to, že se zde zřejmě připravuje operace, která připraví opozici o kontrolní roli vůči policii a Ministerstvu vnitra. V této Poslanecké sněmovně přece bývalo zvykem, že v čele výboru, který kontroluje Ministerstvo vnitra v Poslanecké sněmovně, je zpravidla poslanec opozice. Tak tomu v minulých letech bylo. A nyní je zde naznačováno ze strany vládní koalice, a to velmi vážně, že opozice bude vymetena i z této pozice, to znamená, že vládní poslanec bude zajišťovat kontrolu

Ministerstva vnitra v této Poslanecké sněmovně. To je tedy úžasný pokrok z hlediska politické kultury v naší zemi, který nám tady koalice rok po volbách nabízí! Čili nejde jenom o to, aby se zde vytvořilo křeslo pro dalšího funkcionáře strany Věci veřejné, ale jde také o to, že opozice zřejmě podle všeho – a já se ptám, jestli to tak je, a jsem zvědav, jestli někdo z vládní koalice najde tu odvahu, aby tady jasně vystoupil a řekl: ano, děláme to právě proto, aby kontrola Ministerstva vnitra v této Poslanecké sněmovně byla svěřena vládnímu poslanci. A já bych skutečně rád věděl, jestli k tomu dojde a jaké jsou důvody porušit zvyklost, která zde v Poslanecké sněmovně fungovala a která fungovala ve prospěch dobré politické kultury, to znamená, že opozice měla kontrolní roli, pokud šlo o bezpečnostní výbor, vůči Ministerstvu vnitra.

Pro nás je nejenom nepřijatelné teď zvyšovat počet funkcionářů v Poslanecké sněmovně poté, kdy jsme se rozhodli ho nějakým způsobem závazně stanovit na celé volební období, ale je pro nás zejména nepřijatelné, aby byl tady dále zmenšován vliv opozice z hlediska její schopnosti vůbec vykonávat kontrolní roli vůči vládě. Pokud vládní koalice zajde takto daleko, tak je to velmi negativní příspěvek ke vztahu mezi vládou a opozicí v Poslanecké sněmovně a k politické kultuře v naší zemi. Já doufám, že to nebude pravda.

Jsem přesvědčen o tom, že není možné, abychom nadále jednali takovýmto způsobem – dělali si z občanů legraci, říkali jeden den něco jiného, druhý den dělali něco jiného v této Poslanecké sněmovně, a že není možné, aby se nerespektovaly dohody, které byly učiněny na začátku tohoto období Poslanecké sněmovny. Opět připomínám: Bývalo zvykem v této Poslanecké sněmovně, že se na začátku volebního období dohodlo uspořádání, které v zásadě kopírovalo vliv jednotlivých politických stran podle síly od voličů, a čtyři roky toto uspořádání bylo dodržováno a respektovaly ho všechny politické strany a nepodléhaly pokušení toto uspořádání během funkčního období měnit. Teď nastává situace, kdy se to má porušit a má se to porušit v neprospěch menšiny, má se to porušit proti opozici a má se to porušit v jasný prospěch vládní koalice!

Takovýto způsob jednání pokládá sociální demokracie za nepřijatelný. My rozdělení výborů nepodpoříme a nepodpoříme také to, aby se v čele výboru, který má kontrolovat Ministerstvo vnitra, ocitl místo opozičního představitele vládní poslanec! Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. Mám tušení, že ministr Kalousek se chce zase vrátit do minulosti. Prosím, dám mu slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Já jsem vám to avizoval, pane místopředsedo. Promiňte, mám dnes takovou reminiscenční.

Když jsem připomínal vám rok 2005, teď v případě pana poslance Sobotky musím jít ještě do větší minulosti. On se tady rozhorloval nad tím, jak si nejmenší parlamentní strana klade větší nároky na parlamentní funkce. Já mu musím připomenout rok 2002.

Byl rok 2002, kdy si Unie svobody jako nejmenší parlamentní strana kladla nárok na místopředsedu Poslanecké sněmovny. Nominovala tenkrát dr. Hanu Marvanovou. Ta dvakrát nebyla zvolena, neboť se s tím řada poslanců sociální demokracie nemohla smířit. A pak si vzpomínám na tehdejšího předsedu poslaneckého klubu sociální demokracie pana Sobotku, an stojí před volební urnou a brutálně, nemilosrdně kontroluje volební lístky všem členům poslaneckého klubu sociální demokracie. A jen díky tomuto brutálnímu nátlaku se povedlo dr. Hanu Marvanovou, ono tenkrát protikorupční světlo nové české politiky, zvolit místopředsedkyní Poslanecké sněmovny.

To byl tenkrát váš přístup k naprosto nepřiměřenému požadavku nejmenší vládní strany, pane předsedo Sobotko. Proti tomu jsme my dneska superdemokrati. (Několik poslanců tleská.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Sobotka bude reagovat hned, tedy fakticky.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já se omlouvám, ale myslím si, že jsme se s panem ministrem financí Kalouskem úplně nepochopili. Já jsem tady zmiňoval to, že v minulosti tady byl respektován princip poměrného zastoupení, pokud šlo o vedení Poslanecké sněmovny. A ten princip byl v tuto chvíli narušen. Ale v roce 2002 přece všechny politické strany měly své zástupce ve vedení Poslanecké sněmovny, ty, které byly zvoleny do Poslanecké sněmovny, tak měly své zastoupení ve vedení Poslanecké sněmovny. A tento princip tehdy také podporovala jak sociální demokracie, tak ho podporovala Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová, kterou zde zastupoval v Poslanecké sněmovně dnešní ministr financí. Čili KDU-ČSL tehdy také tento princip podporovala a také KDU-ČSL tím pádem měla šanci na to, aby měla zastoupení ve vedení Poslanecké sněmovny. Prostě respektovali jsme výsledky voleb.

Tedy to dopadlo tak, že výsledky voleb nejsou respektovány, ve vedení Poslanecké sněmovny nejsou poměrně zastoupeny všechny politické strany a Věci veřejné díky tomu získaly výhodu, a nyní se snaží získat další výhody v rámci uspořádání v této Poslanecké sněmovně. Na to v tuto chvíli poukazují. Tehdy jsme – v roce 2002 – respektovali to, aby všechny politické strany, včetně ODS, která tehdy byla v opozici, měly přiměřené zastoupení ve vedení Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jiří Paroubek je řádně přihlášený, ale Standa Křeček chtěl ještě fakticky s Davidem Rathem. (Reakce na přeroku: Jiří Kalousek – ano, svědomí sociální demokracie se mi připomnělo. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Musím s politováním konstatovat, že panu ministru financí již docházejí vzpomínky na minulá léta, takže si je holt musí vymyslet. To, co tady říkal před chvílí, že před volební urnou stál pan kolega Sobotka a kontroloval volební lístky, je naprostá lež! Byl jsem v té době v Parlamentě a nic takového se nikdy u nás nestalo. (Potlesk v řadách sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě faktická Davida Ratha. Omlouvám se Jiřímu Paroubkovi, ale David Rath se ještě fakticky chtěl zapojit do té aktuální diskuse, jestli jsem to pochopil dobře.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já musím říci, že na panu ministru financí Kalouskovi obdivuji jednu věc, s jakou lehkostí kritizuje činy, na kterých se sám plně podílel. Je pravda, že on téměř jako inventář různých politických formací za posledních 20 let se podílel skoro na všem. Samozřejmě jeden čas za lidovce, teď zase za topku, takže pokaždé trošku za někoho jiného se podílel na vládnutí. Je zajímavé, že vždycky přijde a tady s takovou důrazností a vážností připomene třeba tentokrát situaci, kdy určitě sám jako člen tehdy vládní strany, vládní koalice a vládní strany jako dnes volil, nebo oni volili, předpokládám, že i on volil, svoji místopředsedkyní Poslanecké sněmovny. A teď se nad tím podivuje. Navíc ta paralela dost kulhá. Protože tady je přece debata o předsedovi bezpečnostního výboru, o nové funkci. O nové funkci, která je zbytečná, a o nové funkci v situaci, kdy vy jste kritizovali vznikající funkce a část své argumentace jste dokonce založili na tom, že ty funkce mají zanikat, že se má šetřit. A to už jste zapomněli?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, a teď prosím pana poslance Jiřího Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já budu hovořit krátce. Přiznám se, že jsem hovořit nechtěl, kdyby poslanci nebo představitelé vládní koalice celou věc nechali plynout jaksi tiše. Protože si myslím, že u některých věcí, které jsou účelové, je lepší mlčet. Reminiscence pana ministra financí se mu dneska, nebo v tuto chvíli moc nepovedla. Myslím, že to dost kulhá.

Já chci hovořit zcela jasně a chci hovořit, nejen se vyjádřit hlasováním,

protože málo platné, dnes se objeví, jakmile tady odhlasujeme celou záležitost, že Poslanecká sněmovna schválila zřízení dvou výborů namísto jednoho. A já nechci být spojován, jako člen této Sněmovny, s tím, že Poslanecká sněmovna schválila. Nepochybně to bude pravda, ale já chci nahlas vyjádřit svoje stanovisko: Ten návrh považuji za účelový a ve svých důsledcích nestoudný.

Já jsem tady několikrát v posledních letech citoval slova německého konzervativního kancléře Konrada Adenauera. Přiznám se, že jeho politické postupy mi často velmi imponovaly, byť je to člověk, který pochází z jiného myšlenkového tábora. On kdysi řekl: „Proč bych ještě dnes měl říkat hlouposti, které jsem říkal včera.“ To se někdy dá použít, ale v tomto případě si myslím, že použití takového pragmatického postupu prostě není možné.

Sinekura pro nominálního předsedu Věci veřejných Radka Johna, myslím, z toho čouhá až příliš zřetelně. Proto v tuto chvíli nehlasujeme jenom o zřízení funkce jednoho zbytečného předsedy výboru, ale hlasujeme také o konkrétní osobě – neříkám záměrně osobnosti, protože pan bývalý ministr vnitra je politikem, který přivedl vnitra do neslýchaného rozkladu. A nevím, jakou má kvalifikaci k tomu, aby tady šéfoval jeden výbor, který osobně považuji za klíčový výbor, který se zabývá bezpečností, který se zabývá obranou. To jsou vždycky klíčové výbory a je nepsaným zvykem v parlamentech demokratických zemí, že tento výbor, který má pod kontrolou vnitra a policii, má ve svých rukou opozice. To myslím, že tady vůbec nezaznělo ani z vystoupení pana předkladatele, ani z vystoupení jednoho z nejvýznamnějších představitelů této vlády. Myslím, že pokud to bude tak, jak si myslíme, nebo jak já si myslím a koneckonců i někteří mí předřečníci a jak si myslí i část veřejnosti, že tato funkce bude nabídnuta v rámci koaličních handlů panu Johnovi, tak to není dobré z řady dalších důvodů, ale zejména z tohoto důvodu, je to věc politické kultury, je to samozřejmě věc demokracie, protože do konce volebního období máme dva a půl roku, a pokud nechceme zažívat na běžícím pásu takové věci, jako byla Kubiceho zpráva, tak je dobré, aby vláda byla kontrolována v těch klíčových oblastech, kde je to v demokratických zemích běžné.

Takže, dámy a pánové, ještě přeci jenom malou doušku. Věci veřejné se dostaly do Sněmovny, protože něco slibovaly. Já zítra budu hovořit při jednání o státním rozpočtu také o tom, co slibovaly jednotlivé politické strany ve vztahu ke zvyšování daní. Ale já myslím, že je potřeba si připomenout, co ty politické strany slibovaly, a zejména tedy Věci veřejné, jejichž nominální předseda má zájem o tuto sinekuru. To znamená, oni slibovali boj proti korupci – zažili jsme obálkovou metodu, dobře, to vyšetří policie, orgány činné v trestním řízení, budeme vědět, jak to bylo. Já o tom tedy skoro nepochybuju, ale to je můj osobní názor. No a bojovali proti

dinosaurům. Já vám řeknu, že možná – nebo já vím, že jsem byl označován před volbami za toho hlavního politického dinosaura. Ale já vám řeknu, že takovou odvahu a takový žaludek jako vy v tomto případě bych skutečně neměl! (Slabý potlesk z levé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď to vypadá, že ta rozprava – pan poslanec Koníček se hlásí.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych vás chtěl upozornit na znění § 71 našeho jednacího řádu, který zní – cituji: Své vnitřní poměry a podrobnější pravidla svého jednání upravuje Sněmovna usnesením. Návrh takového usnesení se doručí všem poslancům nejméně 24 hodin před hlasováním o něm.

My jsme s tím návrhem usnesení byli seznámeni přibližně před hodinou, něco málo po 16. hodině, kdy ho tady přednesl pan poslanec Stanjura. Já se domnívám, vážený pane předsedající, že vám nezbude nic jiného, než přerušit projednávání tohoto bodu a hlasovat až po uplynutí těch 24 hodin. Jestli to přerušíte teď po ukončení obecné rozpravy, nebo až po podrobné rozpravě, to nechám na vašem zvážení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tak ještě stále probíhá rozprava. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Vidím, že se nehlásí nikdo, tak můžeme rozpravu zřejmě... Pan poslanec Benda se hlásí do rozpravy? Nehlásí. Tak v tom případě jsme rozpravu vyčerpali a můžeme ji ukončit. Nevím, jestli z rozpravy vyplynulo něco k hlasování, asi v téhle chvíli ne. (Připomínka mimo mikrofon.) A co to bylo prosím? Připomínám, že ještě bude podrobná rozprava. Takže v tom případě otevírám rozpravu podrobnou.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já pro jistotu přečtu znovu návrh usnesení, i když jsem ho říkal v obecné rozpravě: Poslanecká sněmovna mění svoje usnesení č. 11 z 1. schůze 24. června 2010 tak, že v odstavci II za prvé ruší výbor pro obranu a bezpečnost, za druhé zřizuje výbor pro obranu, výbor pro bezpečnost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. (Poznámky poslance Jandáka z místa: Vždyť jste chtěli šetřit. Už nechcete šetřit?)

Tak ještě nějaký další návrh do rozpravy? Pokud se nikdo nehlásí, tak bychom rozpravu ukončili. Já jenom bych rád sdělil panu poslanci Koníčkoví, že legislativa mi sdělila, že tady toto ustanovení se nevztahuje. Ale můžete dát tedy nesouhlas s tím, můžete vznést námitky proti mému postupu, a pak bychom to rozhodli hlasováním. Takže já vycházím teď z toho, co jsem do-

stal jako stanovisko legislativy, že ten § 71 se na to nevztahuje, a vy můžete namítat.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Opravdu úplně nejčistší bude takovýto postup, že vznáším námitku proti vašemu postupu a Sněmovna rozhodne hlasováním.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já zazvoním a zagonguji, to je asi tak největší kravál, který jsem schopen udělat. (Smích v jednací síni.) Pan premiér ovšem přišel a ohluchl. Ještě vás odhlásím. (Do sálu přicházejí poslanci z kuloárů.) Tak prosím, shromážděme se.

Takže pan poslanec Koníček vznesl námitku proti postupu předsedajícího, který chce pokračovat v projednávání tohoto bodu, a vy všichni budete mít možnost se k této námitce vyjádřit. Takže, kdo tedy je pro podpořit námitku pana poslance Koníčka, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Počkejte, pardon, omlouvám se.

Zahajuji hlasování. A teď prosím, všichni můžeme hlasovat. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 29, přihlášeno 166, pro hlasovalo 70, proti 91. Takže ta námitka pana poslance Koníčka nebyla přijata, budeme tedy pokračovat v tom projednávání.

Dám slovo v této chvíli zpravodaji poslanci Stanjurovi, aby nám sdělil, jak na tom jsme.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jsme na tom velmi dobře, máme jediný návrh na usnesení, který jsem přečetl jak v obecné, tak v podrobné rozpravě. Takže si nemyslím, že bych ho musel číst znovu. Pokud bude ovšem požadavek z pléna, tak tak samozřejmě učiním. Měli bychom hlasovat pouze o jediném návrhu na usnesení, který zazněl v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Návrh usnesení v podrobné rozpravě jsme slyšeli a jedná se o změnu, která znamená vytvoření z jednoho výboru dvou. Všem je to snad jasné, o čem hlasujeme. Takže budeme hlasovat o návrhu předneseném poslancem Stanjурou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, podpořit návrh přednesený panem poslancem Stanjурou, zvedne tlačítko a stiskne ruku svému sousedovi. (Smích předsedajícího i v jednací síni.) Kdo je proti?

V hlasování číslo 30 přihlášeno 166, pro hlasovalo 87, proti 68, takže návrh poslance Stanjury byl přijat.

Návrh usnesení byl tedy schválen tak, jak ho předložil, a my můžeme tento bod ukončit a přejít k bodu dalšímu. To je asi vše, můžeme další.

Máme tady další bod, také pan poslanec Stanjura se stane zpravodajem. Je to

112.

Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 12 ze dne 24. června 2010 k návrhu na stanovení počtu členů výborů Poslanecké sněmovny

Je to návrh na stanovení počtu členů výboru organizačního. Prosím tedy rovnou pana poslance, aby nám řekl stručně, o co se jedná. Prosím o klid.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Stručně – konkrétní návrh usnesení přednesu v podrobné rozpravě. Jedná se o to, abychom stanovili, že organizační výbor má nově 18 členů místo 30, je to po dohodě všech poslaneckých klubů, výbor pro obranu aby měl 15 členů a výbor pro bezpečnost aby měl 15 členů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže pan poslanec by se stal zpravodajem k tomuto návrhu. Já k němu otevírám obecnou rozpravu. Pan poslanec Jandák.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dámy a pánové, já možná budu mít jednu jedinou připomínku. Možná na vaši paměť. Já si vzpomínám – Radku, promiň, známe se padesát let – ale byly jste to vy, Věci veřejné, které tady křičely a apelovaly na to, jak se musí v této Sněmovně šetřit, proč dva výbory, jeden výbor stačí! A co děláte dneska? Došly prachy, že potřebujete tuhle funkci? Vždyť je to sprostý! Jak se teď bude šetřit? A 18 lidí – víte, kolik to bude peněz? Co uděláte se státní pokladnou? Že se nestydíte! (Mimo mikrofon: Nezlobte se, to je ostuda. Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě někdo další? Bylo vše řečeno, končím rozpravu a otevřeme rozpravu podrobnou. Do ní požádám pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Návrh usnesení, o kterém bychom měli po ukončení podrobné rozpravy hlasovat:

Poslanecká sněmovna mění své usnesení č. 12 z 1. schůze Poslanecké sněmovny ze dne 24. června 2000 takto:

I. vypouští z textu: za první organizační výbor 30 členů, za druhý výbor pro obranu a bezpečnost 30 členů;

II. vkládá do textu: za první organizační výbor 18 členů, za druhý výbor pro obranu 15 členů, za třetí výbor pro bezpečnost 15 členů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nějaký další návrh? Pan poslanec Tejce.

Poslanec Jeroným Tejce: Já bych si, vážený pane místopředsedo, dovolil jen požádat o to, abychom hlasovali odděleně o organizačním výboru a o ostatních výborech. Myslím, že to je z textu možné, abychom učinili z tohoto dvě hlasování, jedno o organizačním výboru a druhé o dvou zbývajících výborech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, o tom jsme už mluvili na vedení Sněmovny, že by se o tom hlasovalo zvlášť, takže předpokládám, že to bude dodrženo.

To je v podrobné rozpravě zřejmě všechno. Můžeme podrobnou rozpravu ukončit a budeme hlasovat odděleně o návrzích, které jsme slyšeli. Odhlašuji vás. Prosím, abyste se všichni dostavili do sněmovny. Budeme odděleně hlasovat. Prosím, abyste se znovu přihlásili. Můžeme se do toho pustit. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Měli bychom před sebou dvě hlasování. První by bylo: Poslanecká sněmovna mění své usnesení č. 12 z 1. schůze Poslanecké sněmovny tak, že I. vypouští z textu „organizační výbor 30 členů“ a vkládá do textu „organizační výbor 18 členů“. Tak jsem pochopil žádost pana kolegy Tejce. To by bylo první hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: První hlasování se týká organizačního výboru, redukce z 30 členů na 18.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tuto redukci, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 31, přihlášeno je 158, pro hlasovalo 147, proti hlasovali 4, takže tento návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Druhý návrh usnesení. Poslanecká sněmovna mění své usnesení č. 12 z 1. schůze Sněmovny ze dne 24. června tak, že vypouští z textu „výbor pro obranu a bezpečnost 30 členů“ a vkládá do textu „výbor pro obranu 15 členů, výbor pro bezpečnost 15 členů“.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 32, přihlášeno 160, pro hlasovalo 88, proti 39, takže to bylo přijato.

Je tady žádost o provedení kontroly hlasování. (Předsedající chvíli čeká.) Pan poslanec Antonín Pavel. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Antonín: Já bych se chtěl vyjádřit ke svému hlasování. Hlasoval jsem ne, a na sjetině mám ano. Chtěl bych zpochybnit hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Slyšeli jsme námitku pana poslance Antonína. Budeme o ní neprodleně hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí námítky pana poslance Antonína, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 33, přihlášeno je 162, pro hlasovalo 158, proti nikdo. Námitka byla přijata.

Budeme opakovat poslední hlasování. Pana poslance Stanjuru jenom poprosím – budeme opakovat poslední hlasování. Prosím, abyste mě kontroloval.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Rušíme větu „výbor pro obranu a bezpečnost 30 členů“, vkládáme větu „výbor pro obranu 15 členů, výbor pro bezpečnost 15 členů“.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je přesně to, o čem budeme hlasovat. Děkuji, že jste to zopakoval.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 34, přihlášeno 163, pro hlasovalo 89, proti 49, takže to bylo přijato.

Můžeme zřejmě ukončit projednávání tohoto bodu. Ještě se hlásí pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, vážený pane předsedající. Paní a pánové, v tuto chvíli mi dovoluji, abych vyhlásil lhůtu pro podávání návrhů na členy za první stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů, za druhé na členy výboru pro bezpečnost, za třetí na členy výboru pro obranu a konečně za čtvrté na

členy organizačního výboru, a to do pátku tohoto týdne do 15 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Lhůta byla vyhlášena a my můžeme pokračovat v programu Sněmovny.

Vážení kolegové, máme před sebou dva body, zákony vrácené prezidentem republiky. Já jenom k tomu řeknu jednu poznámku. Dostal jsem poměrně čerstvou zprávu, že bohužel pan ministr spravedlnosti má nějakou zdravotní indispozici a omlouvá se, nicméně projednávání těchto bodů to zásadně nebrání, to znamená, že i v nepřítomnosti pana ministra můžeme ty body projednat. Já bych tedy přikročil k projednávání těchto bodů i v situaci, kdy se nečekaně omluvil ministr spravedlnosti ze zdravotních důvodů. Jen uvažuji, kdo ho nahradí. (Porada mimo mikrofon.)

Kolegové, uděláme to takto. Máme před sebou

2.

Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 285/3/ - vrácený prezidentem republiky

Všichni máme stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu. Máte ho rozdáno do lavic jako sněmovní tisk 285/4. Já bych tedy požádal zpravodaje ústavněprávního výboru poslankyni Janu Suchou, jestli by se ona vyjádřila k tomu stanovisku prezidenta. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, já asi nebudu citovat stanovisko prezidenta, všichni jste jej dostali, takže pouze navrhuji Sněmovně, aby setrvala na svém původním návrhu, resp. na tom znění, jak jej schválila. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Otevírám tedy rozpravu a jenom vám připomenu, že samozřejmě to už není čas na nějaké pozměňovací návrhy, vedeme tedy pouze rozpravu k tomu zamítavému stanovisku nebo k tomu vrácení prezidentem republiky. Takže prosím, přijímám přihlášky do této rozpravy. Pokud vidím, nevidím... Aha, já jsem zapomněl, že tu máme... Takže poprosím pana poslance Michala Doktora jako prvního, aby se urychleně dostavil (s úsměvem), hbitě... (Posl. Doktor přichází o francouzských holích.)

Poslanec Michal Doktor: Mílovými kroky. Tak, opřel jsem si nohy náhradní.

Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, s ohledem na to, že projednávanou věc jsem nepodporoval v žádné fázi jejího projednávání, a to ani tehdy, kdy ji předložila vládní koalice vládoucí v tomto volebním období, ale ani nikdy v minulosti, dovoluji, abych předložil své stanovisko k návrhu zákona o trestněprávní odpovědnosti právnických osob.

Kolegyně a kolegové, zdroje, jejich dostupnost, schopnost člověka maximálně efektivně je využívat, nalézat nové, jsou základem ekonomické prosperity. Dlouhodobá prosperita jednotlivce, spolupracujících osob, občanů sdílejících společný ekonomický prostor, tedy stát, je základem schopnosti hájit svá práva a své zájmy ve vztahu k okolí a být konkurenceschopnými. Zkušenost a pokora vědomí toho, že některé zdroje mohou a také nejspíše jsou omezené a neopakovatelné, má vést společnost ke střídmosti a rozvážnému rozhodování. Důvěra a trpělivost, jakkoli jsou to možná z pohledu exaktního měření těžko uchopitelné indikátory, jsou zdrojem energie každé ekonomiky. Nedůvěra tedy jevem působícím přesně obráceně. Zákon podkopávající důvěru v právní stát, jeho základní akceptovatelnou logiku a komunikovatelnou logiku vytvářející představu faktického nadání právnických osob páchat trestnou činnost ohrožuje ekonomiku každého státu. Ohrožuje totiž právo na úspěch a a priori kriminalizuje stav opačný. Kladu otázku, nikoliv pouze řečnickou: Opravdu může firma – právnická osoba – spáchat trestný čin? Opravdu může instituce někoho zavraždit, někoho zmrazit, okrást či omezovat v jeho svobodách a právech? Pokud zní vaše odpověď ano, může, pak mne tedy napadá jiná otázka. Je tedy možné vykonat hrdelní exekuci nad firmou, je ji snad možné popravit? Je možné instituci zbavit například na 15 let svobody a práv, která fakticky povedou k její skutečné likvidaci? Já odpovídám, že není. A pakliže vy tvrdíte, že ano, obávám se, že společnosti předkládáme koncept nikoliv právního, srozumitelného státu, ale dalšího matení pojmů a mísení hodnot ve společnosti, které nemůže ničemu prospět. Není také ve společnosti stojící na principu individuální trestní odpovědnosti, tedy odpovědnosti konkrétních osob nadaných svobodou volby, svobodou rozhodnutí, ale také povinných nést důsledky za své chyby. Alibismus není nutné spojovat výhradně s modernistickými tendencemi, ale vždy je nutné klást rovnítko mezi alibismem, zmar a pocit hořkosti.

Zákon o trestněprávní odpovědnosti firem se může stát nástrojem nekalého konkurenčního boje, účelového procesního napadání se a další rovinou možné mediální skandalizace předem vybraných a vytipovaných osob. Tento zákon na základě důvodů a skutečností, které jsem uvedl, v mém vnímání věcí zdroje společnosti, a to prosím vnímáno v dlouhodobém kontextu, zmenšuje a ohrožuje, snižuje tedy schopnost naší ekonomiky ob-

stát v konkurenčním boji. Proto jej nepodpořím ani v této fázi projednávání a připojuji se k vetu prezidenta České republiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a požádám paní poslankyni Marii Nedvědovou.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobrý večer, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Mně se nestává často, že bych souhlasila s názory prezidenta republiky, ale pokud jde o jeho veto, které se týká zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim včetně zákona týkajícího se změny některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, mohu se se závěry tohoto stanoviska prakticky ztotožnit.

Princip individuální trestní odpovědnosti je s ohledem na otázku zavinění stále aktuální. Projednávaný návrh zákona však klade řadu otázek a neodpovídá na ně. Zejména právě na otázku odpovědnosti za jednání. Vůbec není řešeno, kdy by měla nastupovat odpovědnost individuální a kdy odpovědnost právnické osoby, případně kdy by měla být dána odpovědnost obojí. Jde přitom především o to, aby nedocházelo k přenášení viny a odpovědnosti na jiného či na větší počet osob, a takto ji rozměšňovat. Hlavně tyto problémy měly být vyřešeny již v předchozím řízení. Když jsme jako skupina poslanců za KSČM podávali návrh novely trestního zákona týkajícího se znovuzavedení účinné lítosti, jedním z hlavních argumentů proti tomuto zákonu bylo to, že údajně nebyla provedena patřičná analýza týkající se tohoto zákona. Já se tedy ptám: byla provedena analýza tohoto zákona? Jak již jsem opakovaně zdůraznila v minulosti, prakticky jediným důvodem pro přijetí tohoto projednávaného zákona bylo to, že jsme jediná země Evropská unie, která ho údajně nemá. Má námitka, že máme desítky, či dokonce stovky zákonů, které umožňují v konkrétních případech postihnout právnické osoby za skutečně konkrétní jednání, nebyla zodpovězena a ani vyvrácena, natož aby byl v tomto směru proveden podrobnější rozbor.

Jak uvádí i prezident ve svém vetu, zavedení trestní odpovědnosti právnických osob nic neřeší a velmi pravděpodobně jen postihne nevinné. Vůbec není zřejmé, jak má tento zákon působit proti korupci či další trestné činnosti. Obávám se však, že na tyto námitky a otázky nedostaneme ani nyní odpověď, stejně jako příslušná parlamentní většina ani nezareaguje na podnět prezidenta, aby se Parlament se pokusil nalézt způsob, jak protiprávní jednání prováděná prostřednictvím právnických osob postihnout při zachování individuální trestní odpovědnosti tak, aby byli odhalováni skuteční viníci.

Když jsem v minulosti požadovala opakovaně po ministru vnitra tehdy

Radku Johnovi odpověď na otázku, jaké je procento objasněnosti trestných činů, bylo mi vždy odpovězeno vyhýbavě nebo nebylo odpovězeno vůbec. Následně jsem pak zjistila, že toto procento objasněnosti vůči počtu spáchaných trestných činů je naprosto směšné a pohybuje se hluboce pod padesáti procenty. Jestliže tedy naše policie není schopna objasňovat trestné činy fyzických osob, pak při zavedení trestní odpovědnosti právnických osob se obávám, aby se policie nezaměřila spíše na právnické osoby, kde je naprosto jednoduché zjistit pachatele právě na úkor postihu fyzické osoby, čímž si jednoduše zvýší i statistiku objasněnosti. Já se proto domnívám – nebo já osobně tedy veto prezidenta republiky budu podporovat. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Šeich je další přihlášený do rozpravy.

Poslanec David Šeich: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych tentokrát krátce, opravdu velmi stručně, zopakoval svůj konzistentní názor na institut trestní odpovědnosti právnických osob.

Já rozumím tomu, že stojíme ve dvojím ohni, na jedné straně před povinností naplnit mezinárodní závazek, a v tomto smyslu také rozumím ministru spravedlnosti, že má manévrovací prostor velmi zúžený. Na straně druhé zavádíme institut velmi pochybný, velmi abstraktní, a to určitý konstrukt kolektivní viny právnické osoby, který, jak říkám, má velmi pochybný charakter, protože všichni v tomto sále se zřejmě shodneme na tom, že představa o znásilnění, sexuální obtěžování či vydírání právnickou osobou je představou skutečně velmi absurdní.

Já chci říci, že v mnohém nemohu jinak, než se ztotožnit s argumenty prezidenta republiky, že tento institut skutečně zavádí zpět institut kolektivní viny, a jsem také velmi znepokojen tím, že se tím odjímá povinnost státnímu zastupitelství a soudům řádně konat své povinnosti, protože usnadněním jejich práce by to nepochybně bylo. Ale já si myslím, že pokud budeme mít dostatečné nároky na policii, státní zastupitelství a českou soustavu soudů, tak nepotřebujeme tento veskrze pochybný institut trestní odpovědnosti právnických osob zavádět. Myslím si, že je to do značné míry alibismus a hledání jiného viníka, než je konkrétní, protože jistě se všichni shodneme v tom, že za trestný čin v konečném důsledku vždy musí odpovídat zcela konkrétní viník, a jen obcházíme neschopnost policie, státního zastupitelství a soudů tohoto konkrétního viníka odhalit, postihnout, usvědčit, odsoudit. Jen zjednodušujeme práci. Čili domnívám se skutečně, že je to jen alibismus justičních orgánů. My jsme šli cestou trestní odpovědnosti, nikoli správní odpovědnosti, argumenty jsme si tu již zopakovali.

Zejména proto, že při projednání v Poslanecké sněmovně v předešlých třech čteních, kdy tento zákon prošel Poslaneckou sněmovnou, nepřiklonili jsme se k mému pozměňovacímu návrhu, který alespoň odstraňoval ten zásadní tzv. trest smrti pro právnickou osobu, to znamená trest zániku právnické osoby bez dalšího, tak tento pozměňovací návrh nebyl podpořen a tzv. trest smrti pro právnickou osobu byl v návrhu zákona zachován. Čili kolektivní trest pro všechny – zaměstnance, akcionáře, obchodní partnery. Já si myslím, že je to skutečně velmi tvrdé, velmi zbytečné a velmi nespravedlivé. Proč by za tento kolektivní čin mělo pykat takové množství lidí a neměly by soudy a státní zastupitelství najít zcela konkrétního, adresného viníka, který za takovým trestným činem nepochybně v konečném důsledku vždy musí stát?

Zopakuji tedy svůj konzistentní postoj, že v této podobě návrh zákona nemohu podpořit a musím podpořit veto prezidenta republiky, protože skutečně ten zákon má jediné dopady – kriminalizace podnikání, zvýšení nezaměstnanosti, ohrožení smluvních vztahů a smluvních jistot partnerů právnických osob, a skutečně nevidím důvod, proč by takové množství lidí mělo pykat za pochybení zcela konkrétních viníků, kteří se tímto své odpovědnosti vyhnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdo dál se hlásí do rozpravy? Prosím, paní zpravodajka poslankyně Suchá.

Poslankyně Jana Suchá: Já bych jenom chtěla upřesnit, že tento zákon nepřejímá všechny trestné činy, které jsou v trestním zákoníku, takže zde zmiňovaný trestný čin vraždy nebo znásilnění v tomto zákoně není. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pokud se nikdo dál nehlásí do rozpravy, mohli bychom rozpravu ukončit a měli bychom hlasovat. Požádal bych, aby se všichni dostavili do sněmovny.

Budeme hlasovat. Článek 50 odst. 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Takže prosím všechny, aby se tady opravdu shromáždili, budeme potřebovat 101, už je kvorum nastaveno. Prosím, doufám, že se všichni tedy dostavili, kdo jsou v dosahu, a můžeme se do toho pustit.

Já vám přednesu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: „Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, podle sněmovního tisku 285/3.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 35, přihlášeno je 166, pro hlasovalo 120. Konstatuji, že usnesení je přijato, zákon bude vyhlášen.

Ale musíme ještě projednat i zákony návazné. Takže prosím vás, ten další návrh, který je také vrácený prezidentem republiky a který se týká téhož předmětu, je to

3.

Zákon o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim /sněmovní tisk 286/3/ - vrácený prezidentem republiky

Jsou to tedy zákony navazující na ten, který jsme právě odhlasovali. Požádal bych ještě jednou paní poslankyni Janu Suchou, jestli by se k tomu vyjádřila. Stanovisko prosím.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji za slovo. Stejně jako předcházející zákon, i tento zákon byl přijat Poslaneckou sněmovnou, Senátem a stejně tak byl vrácen prezidentem republiky se stejným odůvodněním. Opět navrhuji Sněmovně, aby setrvala na tom původním znění.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Otevírám rozpravu. Do rozpravy už se nehlásí nikdo, takže rozpravu končím. Budeme zase hlasovat. Článek 50 odst. 2, jak jsem řekl, stanoví, že opět tady potřebujeme 101. Už je to nastaveno.

Budeme tedy hlasovat i o následujícím návrhu usnesení, které ještě přečtu: „Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, podle sněmovního tisku 286/3.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 36, přihlášeno 168, pro 123, proti 27. Takže i toto bylo přijato.

Přijali jsme usnesení a zákon bude vyhlášen. Ukončuji projednávání těchto dvou bodů.

Kolegové, vzhledem k tomu, že přecházíme k sérii návrhů zákonů, které nám přišly zpátky ze Senátu, musíme nejdříve umožnit vystoupení senátorům a senátorkám. Já bych to přečetl pohromadě. Jedná se o senátora Jaroslava Doubravu, Veroniku Vrecionovou, Jiřího Čunka, Jiřího

Dienstbiera, Martu Bayerovou, Ivo Bárka, Miroslava Antla, Karla Korytáře, Richarda Svobodu, Radka Sušila, Jana Žaloudíka, Miroslava Nenutla a Boženu Sekaninovou.

Zeptám se vás, kdo souhlasí s vystoupením těchto senátorů a senátorek.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, prosím, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 37, přihlášeno 171, pro hlasovalo 145, proti 2. Bylo to přijato, vystoupení senátorů bylo umožněno.

Můžeme tedy pustit do projednávání těchto ze Senátu vrácených návrhů. První je

4.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 287/4/ - vrácený Senátem**

Senát nám to vrátil s pozměňovacími návrhy, usnesení máme 287/5. Vítám Jaroslava Doubravu.

Prosím, aby se nejdřív za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženým návrhům vyjádřil ministr financí Miroslav Kalousek. Takže ho prosím, aby k tomuto návrhu zákona o rozpočtových pravidlech. Prosím tedy k pozměňovacím návrhům Senátu.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, tuto novelu již Sněmovna schvalovala a já se odkazuji na své úvodní slovo ve čteních, kdy jsme to projednávali. Jenom si dovoluji připomenout, že řeší problematiku, která je koncipována tak, aby napomohla čerpání prostředků z rozpočtu Evropské unie, a to s ohledem na aplikaci práva Evropské unie.

Senát za mé přítomnosti tuto novelu podrobně projednal, přijal řadu pozměňujících návrhů, se kterými v drtivé většině souhlasím. V případě pozměňovacích návrhů, které jsou uvedeny pod body 5 až 8, se nevyjadřuji, protože se nedomnívám, že tato stať se vůbec měla dostat do této právní předlohy. Tam se jedná o novelu zákona o NKÚ, tedy o takový

čistý přílepek. Takže zachovávám zdvořilou zdrženlivost, mám k tomu neutrální stanovisko. Celkově si vás dovoluji požádat, abyste tuto novelu schválili ve znění, kterou předkládá Senát, neboť odstranil několik důležitých legislativně technických nedostatků, za které Senátu děkuji. Ne za ty nedostatky, ale za to, že je odstranil.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Zeptal bych se, jestli zpravodajové Pavel Suchánek nebo Václav Votava se chtějí vyjádřit. Pavel Suchánek nechce a Václav Votava taky nechce. Takže otevírám rozpravu. V rozpravě jako první by mohl vystoupit senátor Jaroslav Doubrava, tak se ho ptám. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaroslav Doubrava: Vážený pane předsedající, páni ministři, kolegyně a kolegové. Mám velmi ulehčenou úlohu vyjádřením pana ministra. Odůvodnění pozměňovacího návrhu, který byl Senátem přijat, vám asi bylo rozdáno na stoly, takže myslím, že je zbytečné, abych celé odůvodnění tady četl. Jde v podstatě o to, aby se srovnal stav mezi zákony 218 a zákonem 250.

Jde o to, že zatímco v zákoně 218/2000 Sb. se navrhuje, aby rozhodujícím dnem pro počátek lhůty, od které se počítá penále podle § 44 odst. 1 písm. c), byl den připsání peněžních prostředků na účet příjemce, zatímco v ustanovení § 22 odst. 2 písm. (nesrozumitelné) zákona 250/2000 Sb., ačkoli upravuje obdobnou problematiku, tato úprava chybí. Rozhodným dnem by tak pro den následující po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do dne, kdy byly prostředky odvedeny nebo u návratných finančních výpomocí vráceny. Proto jsme zformulovali jednoduchý pozměňovací návrh. Jestli dovolíte, tak vám ho přečtu: V článku 3 bod 7 § 22 odst. 2 písm. b) čárku na konci nahradit středníkem a doplnit text, který zní: „Penále za porušení rozpočtové kázně se počítá ode dne následujícího po dni, do kterého měl příjemce na základě platebního výměru odvod uhradit.“ Tím se dává rovnítko mezi případné postihy mezi těmito dvěma zákony.

Velmi vás prosím, abyste návrh vám postoupený Senátem schválili, a děkuji vám za to.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdo dál se hlásí do rozpravy? Nikdo se nehlásí? Pokud ne, tak můžeme rozpravu ukončit a přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednání řádu Sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny. Takže přednesu návrh usnesení. Doufám, že jsou tady všichni, ještě zagonguji.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s

návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 287/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 287/5.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 38. Přihlášeno 174, pro hlasovalo 149. Takže konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Prosím, panu senátorovi ještě uděluji slovo.

Senátor Jaroslav Doubrava: Děkuji, pane předsedající, kolegyně a kolegové. Chtěl bych vám za Senát za vaše hlasování poděkovat za přijetí našeho pozměňovacího návrhu. Děkuji a přeji vám příjemný a hlavně úspěšný a rychlý další průběh jednání.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkujeme, pane senátore.

Další je

5.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 322/3/ - vrácený Senátem

Nevím, jestli je tady Jiří Čunek, možná že ne. Je tady, tak bych požádal pana senátora Jiřího Čunka, jestli je přítomen. Vítám ho ve Sněmovně.

Senát nám vrátil návrh zákon a s pozměňovacími návrhy. Usnesení máme jako tisk 322/4.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení – pan ministr spravedlnosti se nevyjádřil, takže bych požádal pana poslance Pavla Staňka. Prosím, může být takto, takže prosím pana poslance Staňka.

Poslanec Pavel Staněk: Dobré odpoledne nebo dobrý večer. Děkuji, pane předsedající, za slovo. Chtěl bych požádat Sněmovnu, aby setrvala na svém původním stanovisku, tedy ve znění tak, jak byl Sněmovnou zákon

poslán do Senátu. To znamená, prosím o podporu původního návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Takže otevíráм rozpravu a možná jiný názor bude mít pan senátor Jiří Čunek, takže mu dám prostor, aby ho vyjádřil. Prosím, pane senátore, můžete nám přednést postoj Senátu. Prosím, máte slovo.

Senátor Jiří Čunek: Dobrý den, pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. V materiálu, který máte předložený, je mé krátké zdůvodnění, proč Senát přijal pozměňovací návrhy, o jejichž podporu vás žádám. A je to z těchto tří jednoduchých důvodů.

První důvod je, že znalci a tlumočníci – tedy zákon o znalcích a tlumočnících je myslím si jedním z nejdéle neměněných zákonů vůbec, protože si myslím, že nebyl měněn od roku 1967 kromě jedné malé úpravy, to znamená asi jenom jednou. A ta zásadní věc je v tom, že znalci a tlumočníci, jak víte, nemohli být nijakým způsobem pokáráni nebo trestáni efektivně za to, že zpracovávali špatné, vadné, nebo dokonce zcela scestné znalecké posudky. A vy všichni dobře víte, že zvláště při odborných záležitostech u soudů znamená špatný znalecký posudek rozsudek. Lidí, kteří byli těmito špatnými znaleckými posudky postiženi, je samozřejmě hodně. Senát přijal pozměňovací návrh, který ukládá znalcům, aby do tří měsíců po ukončení období, to znamená až zhruba na konci března, podali na Ministerstvo spravedlnosti, samozřejmě mohou elektronicky, seznam všech posudků, které dělali, budou to muset dělat všichni znalci, a tento seznam se tímto pozměňovacím návrhem stává seznamem veřejným, to znamená, že tady bude efektivní veřejná kontrola, která snad zajistí alespoň trochu předtím, než bude přijat úplně nový zákon, kontrolu, budou tímto způsobem kontrolováni znalci.

Druhá část se týká odměňování znalců, protože některé orgány, které si najímaly znalce, to znamená dneska jsou to obecně v zákoně orgány veřejné moci, přiznaly znalcům v odměně DPH a jiné ho nepřiznaly. Takže aby se to tady sjednotilo, tak je navrženo, aby daň z přidané hodnoty byla součástí úhrady nákladů, které jsou přiznány znalcům.

Poslední věc je také závažná, a to že velmi dobře víte, co se například stalo na Krajském soudu v Brně, kdy došlo k problémům mezi tím, kdy je brán předseda krajského soudu jako soudní funkcionář, to znamená člověk, který vykonává státní správu, ale on je zároveň soudcem. V tomto zákoně my tímto pozměňovacím návrhem odjímáme předsedům krajských soudů povinnost, kdy jako soudní funkcionáři, to znamená za státní správu, trestali znalce, a pak to došlo tak daleko, že samozřejmě znalec, který s tímto trestem nesouhlasil, se odvolal na ministerstvo, pak další odvolání šlo

k ministrovi a pak to šlo k soudu. Ovšem jde to k tomu místně příslušnému soudu a to je krajský soud, kde je předsedou ten soudce, tedy předseda, který jako orgán státní moci rozhodl, a proti jeho rozhodnutí vlastně podřízení tohoto předsedy krajského soudu mají rozhodovat, tedy soudci, což je úplný nesmysl. Oni samozřejmě nemohou rozhodovat zcela nezávisle. Nikdo z nás přece nevěří tomu, že předseda krajského soudu by byl rád, kdyby jemu podřízený soudce přece rozhodl v souladu s tím, jak rozhodl jeho nadřízený. Takže tady je malá úprava, kdy potrestání těchto znalců vede a povede tedy jenom Ministerstvo spravedlnosti, které tam mimo jiné tuto dispozici už v této novele zákona má.

Takže vás prosím o podporu těchto pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tolik tedy vystoupení pana senátora. Ptám se, jestli na to někdo chce reagovat. Prosím pana poslance Novotného.

Poslanec Josef Novotný st.: Pane předsedající, vážení ministři, vážení kolegové, já jsem se se zmanipulovanými posudky setkal několikrát, jak v povolovacím procesu loterií, kdy i vážený Ústav státu a práva tyto posudky manipuloval, pak podobní různí znalci, tak třeba znalci najímaní Ministerstvem pro místní rozvoj v souvislosti se zneužíváním dotací, tito znalci byli prokazatelně podpláceni a různým způsobem ovlivňováni. Čili chci říci, protože jsem byl zároveň zpravodajem v kauze Čunek, kauze, která stála naši státní správu desítky milionů korun, nemá žádného viníka, a protože jsem se do toho případu tehdy jako senátor musel zahloubat, tak bych byl rád, protože kolega Čunek je tady v roli senátního zpravodaje, tak bych ho prostřednictvím předsedajícího vyzval, aby se k praxi, která byla provedena právě proto, že tady mám článek z iDNES, kterým ministr Pospíšil zdůvodňuje v podstatě to, že se musí změnit zákon, protože kauza Čunek právě díky zmanipulovanému posudku na byty ve Vsetíně byla jednou z příčin, že se tato kauza šetřila. A stálo nás to tyhle peníze.

Čili já bych rád hlasoval pro senátní verzi a zároveň bych rád využil toho, že tady je kolega Čunek v roli zpravodaje, jestli by se k tomu mohl vyjádřit, protože on na vlastní kůži zažil konkrétně manipulaci, kterou jaksi někdo v souvislosti s tím, že se ho snažili dostat z vlády, prostě využil chabého zákona o znalcích, a doplňuje se posudek, aby zapadal do mozaiky jeho obvinění tehdy jako starosty Vsetína. Takže kdyby mi mohl vyhovět, byl bych rád. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan senátor bude reagovat.

Senátor Jiří Čunek: Pane předsedající, poslankyně a poslanci, ona je to zajímavá věc, protože se asi málokdy stává, že změnu zákona, která je projednávána, tak ji zpravodajuje zároveň poslanec či senátor, kvůli kterému změna nakonec byla vyvolána. Tady pan poslanec Novotný správně poukázal na to, že pan ministr Pospíšil, a mně je líto, že tu dneska není, označil změnu, kterou máte, nebo v tomto případě máme na lavicích a vy o ní budete hlasovat, tak tato změna údajně byla provedena právě proto, že se přišlo na závažné pochybení znalce v kauze Čunek.

Kauza ale není dneska už vůbec o mně, ona žila a žije vlastním životem. Nakonec vidíte, jak to je. Všichni máme imunitu, myslím, že vy v prvním čtení, ale to se přiznám, že nevím úplně přesně, projednáváte zákon, tedy ústavní zákon, kterým bychom měli imunitu omezit. Já jsem dnes přesvědčen, a budu jistě jeden z těch senátorů, který bude oproti vám tvrdit, že imunita se nemusí omezovat, imunitu vůbec žádnou nepotřebujeme. Protože ve chvíli, kdy politik ztratí důvěru tím, že se spolčí policisté a státní zástupci, tak samozřejmě dodávají materiály do médií, a já jsem neměl samozřejmě to štěstí, co měl můj bývalý bratr, dnes možná vzdálený bratranec Kalousek, kdy ve chvíli, kdy se objevilo podezření o úniku informací z protikorupční policie, tak okamžitě byla kauza převedena někam jinam, tak to se u mě nestalo ani náhodou. A orgány činné v trestním řízení brilantně spolupracovaly s protikorupční policií či se státními zástupci a nikdo ani ze státních zástupců ani z policistů nebyl v zásadě potrestán. Jediným potrestaným v této kauze celé měl být znalec, na kterého jsem já, ne ministerstvo – ministerstvo nechalo udělat pouze ten posudek a zjistilo tedy, že vysoká škola ekonomická, která posudek dělala, tak označila posudek znalce za zcela zmanipulovaný, proto jsem na znalce podal trestní oznámení a bylo mi odpovězeno, že jsem ho podal několik dní po lhůtě, takže vlastně znalec si ce spáchal trestný čin, ale je to promlčené. Minulý týden jsem dostal úžasnou zprávu a musím říct první ze státního zastupitelství, a to že má námitka, že to promlčené není, je přijata a bude se šetřit dál.

Ovšem, vážené kolegyně a kolegové, o toho znalce přece vůbec nejde! Toho si někdo najal. Přece ten znalec neměl žádný vztah ke mně, v té době místopředsedovi vlády, aby za tři hodiny práce za 200 tisíc korun, to znamená za čtyřikrát dražší posudek, než měl být, které dostal od policistů z Přerova a které také přerovský státní zástupce posvětil, tak za tři hodiny práce dal předběžné vyjádření, že tedy byty, o které šlo, to byla ta zámitka, byly prodány dvakrát draž, a na základě toho mi bylo sděleno obvinění. Na základě ničeho jiného mi být sděleno nemohlo, protože by tam nebyl motiv. Bylo mi sděleno obvinění. Posléze znalec dopracoval to své předběžné vyjádření, což ani trestní řád nezná, takovýto termín, a zpracoval ho tak, že to je bezmála 15 milionů, načež se po třech letech zjistilo, že to měly být dva miliony. A znalec teď je šetřen.

Ale přece, milé kolegyně a kolegové, má být šetřena především ta policie, která si to zadala, a proč si to zadala, která si to zadala, a za jeden den jí to vyjádření bylo dáno, ačkoliv vy, kteří tomu trochu rozumíte, víte, že takové znalecké ocenění se dělá, když se dělá poctivě, minimálně tři týdny, a to všechno proto, že ta má kauza měla být promlčena za dva dny, a to oni, policisté, nemohli prošvihnout, takže podali obvinění. Nakonec je tady mnoho aktérů této kauzy, kteří tady hřímali o tom, jak jsem špatný, jak jsou špatní zástupci, a podívejte se, kde to je teď! Nikdo kromě znalce, který možná bude šetřen, šetřen není a doufám, že šetření, které mi minulý týden oznámil krajský úřad, tedy krajský státní zástupce, kdy mi oznámili, že šetření bude prováděno dál, tak že půjde především na přerovské policisty a na přerovské státní zástupce, aby se zjistilo, kdo vlastně si tu kauzu u nich koupil. Bohužel musím říct, že vidím kolem sebe, že ani jeden z těch aktérů, jako vrchní státní zástupce Ištvan, Zlatuše Andělová jako krajská státní zástupkyně, nikdo z nich postihnout nebyl! Všichni sedí ve svých funkcích a možná tak tehdejší podřízení krajského státního zástupce, bývalý vojenský prokurátor Stříž, tak ten dneska dělá tady náměstka nejvyššímu státnímu zástupci, takže vlastně ani došetřeno být nic nemůže.

Vážení kolegové a kolegyně, jen tak na okraj tohoto projednávání o znalcích, tak úplně někdo jiný, a ne žádná imunita, nás neochrání. Je to jenom to, že se zlepší práce soudců a státních zástupců, a to, jak mnozí jiní, i lidé, kterých si hluboce vážím, a já si skutečně například vážím předsedy Nejvyššího správního soudu Baxy, který klidně v televizi opakovaně říká, že kauza Čunek měla přijít před soud, ale s tím přece Jiří Čunek nemohl nic udělat! To bylo v rukou státních zástupců, jestli to tam dají, nebo nedají. A když státní zástupce řekne, že to tam dát nechce a nedá, tak ona tam zkrátka nejde. Takže nakonec se ukázalo, že ten, co ji tam nedal, měl pravdu, protože to pochybení asi zřejmě zjistil, které tam bylo hned na začátku.

Já se omlouvám, že odpovídám tak dlouze na ten dotaz, ale tak to s námi politiky končí. Po čtyřech letech, ačkoliv já musím říct, že mně ta kauza až tolik úplně neublížila, ale byly doby, kdy jsem to tak nevnímal, tak po čtyřech letech se dojde k nějakému rozuzlení, že to udělal nějaký člověk, ale ti policisté a aktéři, kteří v tom byli, a někteří jsou v tomto sále, kteří to prožili také na vlastní kůži v jiných kauzách, tak je zjištěno, že vlastně to bylo celé špatně a že mnozí z vás, kteří i v dobré víře, což tedy úplně nepředpokládám, tady hřímali proti mně a proti já nevím čemu, zjistili, že jsou šašci, nebo spíše šašky, kteří tady vystupují díky tomu, že ti policisté a státní zástupci jsou do toho někteří namočení, kteří to způsobili. Vůbec mě tato situace netěší, nicméně co mě těší, je, že tady můžu stát a plédovat o to, abychom už teď něco změnili, abychom už teď zvýšili odpovědnost znalců, to znamená i jejich postih, i jejich kontrolu, a-

bychom možná postoupili v tom mezikroku, než přijde nový slibovaný zákon, který dneska údajně už má být na stole, je možná v Legislativní radě vládě, kdy skutečně znalci a také tlumočníci budou bráni v odpovědnost za to, že vyrobí nějaký zmetek, a na základě tohoto zmetku někdo přijde do vězení. A věřte mi, že já jsem přesvědčen, i z některých kauz to vyplývá, že opravdu ve vězení je spousta lidí, kteří možná měli mít menší sazbu nebo tam neměli být vůbec právě proto, že znalci dělali posudky, jak chtěli, s vědomím, že oni postiženi být nemohou. Ale to přece tak nemůžeme nechat!

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Je někdo další, kdo by chtěl reagovat? Pokud ne, tak můžeme rozpravu zřejmě ukončit. Já zagonguji a přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 známého nám z jednacího řádu. K přijetí usnesení, na kterém se budeme muset shodnout, je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných. Kolegové, přednesu návrh usnesení. Snad už pomalu mohu. Odhlásím vás. Prosím, znovu se přihlaste. K přijetí návrhu usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny, jak jsem říkal.

Návrh usnesení zní takto: „Sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 322/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 322/4.“

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro toto znění schválené Senátem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 39, přihlášeno 150, pro hlasovalo 61, proti hlasovalo 81. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní budeme tedy hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu. Pan poslanec Vidím v tuto chvíli.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, paní a pánové, jménem poslaneckého klubu Občanské demokratické strany chci požádat o desetiminutovou přestávku na jednání klubu – do 18.20. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To já vím, že deset minut je zhruba do těch dvaceti. Ano. (Pobavení.) Jenom prosím, pane poslanče, kdybyste to příště nechal na mě, to spočítat, ano. (Smích.) Platí to, co řeknu já teď, takže pauza je do 18.20 hod. (Pobavení.)

(Jednání přerušeno v 18.09 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.21 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, myslím, že můžeme pokračovat. My jsme skončili tím, že jsme neodhlasovali znění schválené Senátem, a měli bychom pokračovat hlasováním, ve kterém budeme potřebovat k přijetí usnesení nadpoloviční většinu všech poslanců, tedy 101 poslanců. Takže já teď zagonguji, počet hlasů je nastaven a my bychom měli nyní hlasovat návrh usnesení, který vám přečtu.

Čtu vám návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 322/3.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 40, přihlášeno 164, pro hlasovalo 158, proti 1, takže v tomto znění, konstatuji, jsme návrh zákona přijali.

Můžeme odložit bod, děkuji panu senátorovi.

Prosím, další bod je

6.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 329/2/ - vrácený Senátem

Paní poslankyně Marta Bayerová – paní senátorka, ale ta skutečně byla poslankyně, nyní senátorka. Je to tisk 329/2. Vítám paní senátorku Martu Bayerovou. My jsme návrh zákona obdrželi jako – s těmi pozměňovacími návrhy ho máme pod číslem 329/3.

Teď bych poprosil Tomáše Chalupu, ministra pro životní prostředí, kdyby se za navrhovatele k těm předloženým pozměňovacím návrhům mohl vyjádřit. Teď hned.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, milá paní senátorko, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se vyjádřil a oživil trochu paměť k tomuto projednávanému bodu.

Zkráceně řečeno, tento návrh umožňuje tři věci. Sjednocuje terminologii zákona s nařízeními a určuje vnitrostátní orgány příslušné pro řešení otázky ochrany, dovozu a obchodování s produkty z tuleňů, zároveň pak dává sankce za porušení a nové pak zmocnění vlády pro vydání vyhlášky z hlediska záchranných center. (Hluk v sále.)

K návrhu, který byl předkládán v Senátu, si dovoluji jen říci, že připomínky, které byly projednávány, vnímám jako legislativně technické, které reagují na to, že by vznikl duplicitní stav mezi tímto zákonem a souběžně projednávaným zákonem o trestněprávní odpovědnosti.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, pane ministře, ale paní senátorka Bayerová si už v Senátu zvykla na zcela jiné poměry. Ona už zapoměla na to, jak to tady ve Sněmovně vypadá, a dala mi najevo, že by stála o to, kdyby se Sněmovna přiblížila svým klidem Senátu. Tak já ji tedy vyhovuji, prosím, abychom tady uklidnili prostředí, a prosím, abychom bedlivěji poslouchali zdůvodnění pana ministra, protože podle toho budeme za chvíli hlasovat. Takže děkuji za klid.

Pane ministře, omlouvám se, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Ještě jednou. Úprava, kterou navrhl Senát, je čistě legislativně technické povahy a odstraňuje duplicity, které by vznikly mezi touto úpravou, paragrafem 29b, a zároveň úpravou, která je uvedena v zákoně o trestněprávní odpovědnosti právnických osob, který jsme právě projednávali. Z výše uvedených důvodů doporučuji schválit návrh s pozměňovacími návrhy Senátu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Promiňte, ještě požádám pana poslance Robina Böhnische, jestli se nechce vyjádřit jako zpravodaj. Ne, nebude se vyjadřovat. Takže v tom případě otevírám rozpravu a poprosím paní senátorku, aby se vyjádřila nyní ona k planým rostlinám. Prosím, máte slovo.

Senátorka Marta Bayerová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, odůvodnění usnesení Senátu č. 411 ze 13. schůze konané dne 27. října 2011 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů /zákon o obchodování s ohroženými druhy/, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh zákona byl Senátu doručen dne 5. října 2011 a bylo mu přiděleno číslo tisku 212. Organizační výbor přikázal tisk dne 7. října 2011 k projednání výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Výbor dne 19. října 2011 po projednání i se zástupci navrhovatele přijal k tomuto tisku usnesení č. 60, kterým doporučil Senátu vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovně s třemi pozměňovacími návrhy legislativně technického charakteru.

Senát projednal návrh zákona na své 13. schůzi dne 27. října 2011. Pozměňovací návrhy byly upraveny do podoby, v jaké byly zaslány do Poslanecké sněmovny, a jsou obsaženy v sněmovním tisku č. 329/3. Pozměňovací návrhy tedy zní:

Za prvé: V článku 1 body 15 až 17 vypustit. Následující body 18 až 35 označit jako body 15 až 32.

Za druhé: V článku 1 bodu 30 dosavadní bod 33 v § 42 za slova „§ 16“ vložit slova „§ 16b, odst. 8“.

Během rozpravy byly tyto pozměňovací návrhy podpořeny i ministrem životního prostředí Tomášem Chalupou a při závěrečném hlasování pro ně hlasovalo celkem 48 senátorek a senátorů z 51 přítomných, nikdo nebyl proti.

Výše uvedené pozměňovací návrhy jen opravují drobné nepřesnosti v projednávaném návrhu zákona, mají podporu navrhovatele i většiny senátorek a senátorů. Dovoluji si proto váženou Poslaneckou sněmovnu požádat, aby schválila návrh zákona ve znění schváleném Senátem. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, slyšeli jsme stanovisko Senátu. Ptám se, kdo se k tomu chce ještě vyjádřit. Nikdo další se už nehlásí, takže myslím, že můžeme rozpravu ukončit a hlasovat. Přistoupíme tedy k hlasování.

Nejdřív § 97 odst. 4, kdy potřebujeme nadpoloviční většinu přítomných poslanců, protože budeme hlasovat právě senátní verzi. Takže přednesu návrh usnesení k tomu prvnímu. Snad bych měl ještě zagongovat. Takže prosím ještě pro pořádek gong... Opět tedy budeme hlasovat.

Čtu usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatření k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 329/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 329/3.“ Takže to máme znění senátní a budeme o něm hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro senátní verzi, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 41 přihlášeno 168, pro hlasovalo 159, proti nehlasoval nikdo. Takže tuto senátní verzi jsme schválili.

Prosím paní senátorku Martu Bayerovou. Konstatuji, že jsme tedy s tím návrhem zákona vyslovili souhlas. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Marta Bayerová: Ano, já vám velice děkuji a jménem Senátu vám přeji příjemné, i když budou pracovní ještě, adventní dny až do Štědrého dne a chtěla bych tak symbolicky předat kytičku jmelí pro štěstí předsedkyni Sněmovny ze Senátu, aby se nám prostě dařilo všechno splnit. Můžu si to doufám dovolit. (Potlesk a předávání kytičky jmelí paní předsedkyni Němcové.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tedy děkuji paní senátorce, také pošleme nějakou kytku do Senátu, ano. Děkuji... (Hlasy z pléna.) Nějak to udělám. Tak něco jiného pošleme, dobře. (Neklid v sále.) Děkuji, přeji pěkný advent i v Senátu.

Musíme dál.

7.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 335/3/ - vrácený Senátem

Tisk 335/4 shrnuje pozměňovací návrhy. Ptám se, jestli senátor Miroslav Antl je přítomen. Nebude, takže to bude bez senátora. Nebude ani za nás pan ministr spravedlnosti. Kdyby aspoň Marie Nedvědová se k tomu vyjádřila, to je poslední, co nám zbývá tedy, kdo by ještě k tomu vystoupil. (Neklid a smích v jednacím sále.)

Prosím, pan poslanec Kováčik. Nebudete protestovat proti tomu, že jsem řekl, že to je poslední, nebo něco takového? Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Sám jste to řekl, i když to bude bez jakéhokoliv reálného výsledku, ale protestuji proti takovému vyjadřování, že kdokoliv z nás by měl být ten poslední. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poslední, ale to neznamena ten nejhorší (smích v sále). Poprosím paní poslankyni Marii Nedvěďovou, která aby naopak jako vyvrcholení (smích) předložila ten návrh. Prosím, paní poslankyně, neobávejte se ničeho.

Poslankyně Marie Nedvědová: Děkuji (směje se), pane předsedající. Já bych chtěla jenom konstatovat, že můžeme podpořit senátní verzi tohoto zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, omlouvám se. Mně pan ministr Kalousek tvrdil, že chci si vzpomenout na něco, co jsem řekl před šesti lety. (Smích v jednací síni.) Tak jsem si to chtěl ujasnit. Prosím? (Mimo mikrofon ministr Kalousek: Neřekl, udělal.) Ještě horší. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Nedvědová: Doporučuji podpořit senátní verzi zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A tak! (Smích v jednací síni.) Děkuji. Takže otevírám rozpravu. Není tu senátor, který by vystoupil. Rozprava může pokračovat vystoupením kteréhokoliv poslance. Ptám se, kdo tedy se hlásí. Nikdo, takže rozpravu končím a budeme hlasovat podle § 97 odst. 4. K přijetí usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných.

Přednesu rovnou návrh usnesení: „Sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 335/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 335/4.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování 42 je přihlášeno 169, pro hlasovalo 60, proti 85. Takže jsme tento návrh ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Budeme hlasovat podle § 97 odst. 5. Tady je nastaveno 101.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 335/3.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh hlasování, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 43, přihlášeno 170, pro 127, proti 10. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas v tomto posledním znění.

Končím projednávání tohoto bodu. Pan ministr Kalousek se hlásí o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já snad, aby to bylo vůči Sněmovně fér, když jsme měli tu interpersonální komunikaci mimo mikrofon. Vy jste říkal, že snad jsem si vzpomněl na něco, co jste říkal před šesti lety. Rád bych Sněmovnu ujistil, že tomu tak není, že v souvislosti s vašimi výroky o vyvrcholení jsem si nevzpomněl na nic, co jste říkal před šesti lety, ale vzpomněl jsem si na spoustu věcí, které jste dělal. Toť vše. (Smích v jednací síni.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To přejdou. (Smích v jednací síni.) A pustím se rovnou do dalšího návrhu zákona:

8.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 347/3/ - vrácený Senátem

Senátem vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Usnesení máme jako tisk 347/4. Pana senátora Pavla Korytáře mezi námi vítám.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu k předloženým návrhům vyjádřil ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře, můžete k pozměňovacím návrhům.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Dámy a pánové, dobrý večer. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předstupuji před vás s návrhem zákona, kterým se mění zákon o elektronických komunikacích a některé další zákony, zákon, který se nám vrací do Sněmovny ze Senátu s pozměňovacími návrhy.

Senát uplatnil celkem devět pozměňovacích návrhů, z toho sedm legislativně technického charakteru. Pokud jde o tyto pozměňovací návrhy legislativně technického charakteru, pak ty legislativní nedostatky, které mají tyto pozměňovací návrhy napravit, nebudou mít dopad na aplikační praxi a v současnosti se připravuje již další novela zákona o elektronických komunikacích, jejíž součástí bude i napravení zmíněných legislativních nedostatků.

Zbývají dva pozměňovací návrhy mají věcný charakter a týkají se změny, resp. vypuštění částí dvou přechodných ustanovení novel zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Tato ustanovení upravují povin-

nost provozovatelů televizního vysílání bezplatně předávat televizní programy a povinnost, řekněme zjednodušeně, operátorů zařadit tyto programy bezplatně do nejnižší programové nabídky. Pozměňovací návrhy Senátu však ruší časové omezení těchto povinností.

S tímto pozměňovacím návrhem za ministerstvo nemůžeme souhlasit, ale chtěl bych především upozornit, že v případě schválení návrhu toho zákona ve znění postoupeném Senátem by trochu došlo k absurdní situaci, že totiž novela by upravovala povinnosti, které v době její účinnosti již budou zaniklé. Zde je třeba říct, že tyto povinnosti zčásti již zanikly k 11. listopadu letošního roku, kdy byl dokončen proces digitalizace televizního vysílání, a zčásti zaniknou k 31. prosinci 2011, kdežto předpokládaná novela, o které tady jednáme, její účinnost nastane až 1. února 2012.

Z těchto uvedených důvodů bych chtěl požádat o schválení návrhu zákona v původním znění, abychom do právního řádu nezanесли další ustanovení, které je již překonané.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže se zeptám, jestli ještě by se chtěl vyjádřit zpravodaj Jan Husák k těm předloženým pozměňovacím návrhům Senátu.

Poslanec Jan Husák: Vážený pane místopředsedo, pane senátore, kolegyně a kolegové, já bych se chtěl připojit k apelu, který zde zazněl ze strany pana ministra. Jak zde bylo řečeno, jde o implementační novelu do českého práva, co se týče telekomunikací, a současně tato novela posouvá telekomunikační zákon kousíček dál do prostoru, který má rozhybat takzvané mrtvé body v telekomunikacích. Tato novela de facto definuje podmínky pro uskutečnění a uspořádání aukce na digitální dividendu. Senát měl jiný názor a v podstatě tento proces de facto pozdržel tím, že navrhl úpravu, která se týká výhradně jednoho média, a to je bezplatného přenosu televizních programů kabelovou televizí, to znamená základní nabídku televizních programů, a to bezúplatně. Tak, jak zde řekl pan ministr, tento institut byl definován dočasně a v podstatě končí tak, jak zde bylo řečeno, nejspíše 31. 12.

Přimlouvám se za to, abychom prohlasovali novelu v té podobě, jak ji schválila Poslanecká sněmovna, a rovněž potvrzuji, že úpravy legislativně technické nebrání tomu, aby tato novela byla uvedena v život. Děkuji za pozornost a doporučuji hlasovat původní znění Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, otevíráme tedy rozpravu a pan senátor Karel Korytář s tím zřejmě souhlasit nebude, takže prosím,

aby řekl své argumenty. Ale prosím o klid, abychom ho poslouchali, tedy. (Předsedající zvoní.)

Senátor Karel Korytář: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, mám opět čest dnes před vámi vystoupit v krátké době, i když vidím, že to moje vystoupení má trochu prostředí, které nevede k úspěšnosti, ale pokusím se.

Jak bylo řečeno, jedná se o velmi rozsáhlou novelu implementační, která se dotýká univerzální služby zpracování osobních údajů a ochrany soukromí, dále o společný předpisový rámec pro sítě a služby elektronických komunikací a přístup k těmto sítím a dále o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací.

V souvislosti s implementací výše citovaných směrnic v části první se mění a upravuje na 64 položek od definic, modifikací či zpřesnění až po stanovení nových povinností a pravomocí Českého telekomunikačního úřadu při přidělování a využívání určité části rádiového spektra. V těch ostatních částech jsem ve své zprávě detailněji popsal jejich nové poslání, případně jejich úpravy.

Senát na své 13. schůzi dne 26. října 2011 projednávanou vládní novelu zákona v hlasování číslo 13 vrátil Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy, kdy pro hlasovalo 58 přítomných z 65 senátorek a senátorů, nikdo nebyl proti. V diskusi vystoupil jeden senátor.

Důvody vrácení s pozměňovacími návrhy. Jak už uvedl pan ministr, v té první části jde – to jsou body 1 až 7 – o legislativně technické změny týkající se převážně základních registrů, kde v novele předpokládané údaje se již v těchto registrech nevedou a ani se vést nebudou, jako například údaje o předchozím příjmení, předchozí adresy místa pobytu a data přihlášení k pobytu, jakož i údaje o rodinných příslušnících, kteří jsou zákonnými zástupci účastníka, nebo údaje o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům, nejsou vedeny údaje o opatrovníkovi, což platí i o údajích z občanských průkazů. S ohledem na výše citované platné právní úpravy lze vyslovit pochybnosti o naplnění záměru předkladatele o poskytování potřebných údajů, nejsou-li tyto v evidenci příslušných orgánů. Dále jde o upozornění na nadbytečnost zrušovacích ustanovení, která již zrušena jinou novelou byla.

Navržená úprava v další části, to je ten bod 8, kterou navrhla stálá komise Senátu pro sdělovací prostředky, zachovává povinnosti podnikatele sítě elektronických komunikací zajišťujícího šíření zemského digitálního televizního vysílání určeného pro příjem na koncovém mobilním telekomunikačním zařízení a provozovatele převzatého vysílání v kabelovém systému a provozovatele celoplošného vysílání. Zrušuje se poslední věta v článku II bodu 10: Povinnosti provozovatele převzatého vysílání v kabe-

lovém systému, provozovatele celoplošného vysílání s licenci a provozovatele místního nebo regionálního vysílání na sdílených kmitočtech s provozovatelem celoplošného vysílání s licenci stanovené v tomto bodu zanikají dnem 31. prosince 2011.

Původní optimistická očekávání o vstupu některých tematických televizních stanic do zemského digitálního vysílání a vzniku nových subjektů poskytujících zemské digitální i televizní vysílání, to jest vstup velkého počtu nových televizních stanic na trh, se nenaplnila, naopak se jejich počet díky značným nákladům na zajištění plnění rozšířených povinností snížil. Nejde tedy o novou úpravu, ale o zachování dosavadního stavu, který nebude mít na dotčené podnikatele žádný nový dopad. Navrhovaná úprava směřuje ke zvýšení konkurenčního prostředí a k zachování právní jistoty na trhu elektronických komunikací a převzatého vysílání a snížení administrativní zátěže.

Děkuji za pozornost a za podporu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Hlásí se někdo dál do rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím a budeme hlasovat nejdříve podle § 97 odst. 4 zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 347/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 347/4.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro senátní verzi, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 44, přihlášeno je 173, pro hlasovalo 61, proti 96. Konstatuji tedy, že jsme návrh zákona v tom znění schváleném Senátem nepřijali.

Budeme hlasovat podle § 97 odst. 5. Nyní potřebujeme 101, to už je nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 347/3.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tuto verzi, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 45, přihlášeno je 174, pro hlasovalo 156, proti nula. Přijato.

Takže konstatuji, že jsme s touto verzí zákona vyslovili souhlas. Tím končím projednávání.

Další bod je bod číslo

9.

Návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony /sněmovní tisk 262/4/ - zamítnutý Senátem

Takže senátora tu nemáme zřejmě přítomného, takže prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu vyjádřil nejdříve poslanec Marek Šnajdr. (Poslanec Šnajdr se ptá, co předsedající říká.) Že byste se mohl vyjádřit k tomu zamítnutí zákona Senátem.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, já myslím, že vás nepřekvapím, když vám řeknu pouze to, že doporučuji, abychom setrvali na svém stanovisku a schválili verzi, kterou jsme zde zhruba před měsícem postoupili Senátu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: K senátnímu usnesení by se měl vyjádřit nejdříve zpravodaj výboru pro zdravotnictví poslanec Jaroslav Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já budu velice stručný. Já mám stanovisko právě obrácené než pan kolega Šnajdr. O tomto zákoně jsme tady hovořili mnohokrát, strávili jsme tady desítky hodin času a my samozřejmě nechceme, aby tento zákon byl tímto hlasováním senátní verze zrušen, takže jsme proti.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a teď otevírá rozpravu. Do ní se hlásí pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, z poslaneckých řad vládní ko-

alice jsem slyšel „á já“. Vy jste si odhlasovali, že tady budete jednat třeba do rána. Konečně my na to máme dost sil.

Dámy a pánové, poněkolkáté se v této Poslanecké sněmovně dostáváme k projednávání zákona o veřejných neziskových nemocnicích, který navrhuje poslanec Marek Šnajdr za podpory ministra zdravotnictví Hegera zrušit. Už opakovaně jsme tady říkali argumenty, proč to považujeme za nebezpečné. Myslím si, že ten zákon vznikl především proto, a byl odpovědí na politiku Občanské demokratické strany, která tehdy, kdy vznikala, řídila kraje a rozjížděla privatizaci nemocnic. Nejdál to došlo v kraji Středočeském, kde tehdejší hejtman a místopředseda Občanské demokratické strany pan Bendl prodal jedenáct nemocnic v podstatě v jednom okamžiku a prodával je velmi nestandardním způsobem. Souhrnně byly tyto nemocnice prodány zhruba o tři čtvrtě miliardy méně, než byly prostě účetní odhady jejich majetku. Tím vznikla i Středočeskému kraji ztráta ve výši tři čtvrtě miliardy korun. A že nejde o ztrátu iluzorní, je vidět ještě dnes v účetnictví nemocnic Středočeského kraje, protože, dámy a pánové, ty nemocnice předtím byly převedeny na akciové společnosti a prodávaly je tedy fakticky akciové společnosti. Takže dodnes najdete v účetnictví Kladna, Kolína, Příbrami, Mladé Boleslavi stamilionové deficity, které s sebou tyto nemocnice táhnou ve svém účetnictví, protože samozřejmě účetnictví musí pravdivě zobrazit rozdíl mezi účetní hodnotou prodávaného majetku a reálnou hodnotou, za kterou byl majetek skutečně prodán. Takže dodnes ty nemocnice s sebou táhnou stamilionové deficity za tento nevýhodný prodej.

Já se nebojím tento prodej, který tehdy zorganizovala ODS za podpory lidovců – třeba pro to hlasovala i paní Langšádlová, která dneska už zase není zase u lidové strany, ale je u TOP 09 a nepamatuje si, proč vlastně pro to hlasovala, ale prostě hlasovalo pro to tehdejší zastupitelstvo s většinou ODS za podpory lidovců a dodnes na to máme památku v tom účetnictví ve výši minus zhruba 800 mil. korun, které nám tam dodnes v tom účetnictví scházejí. Já se nebojím tuto operaci nazvat krádeží, loupeží něčeho, co generace našich předků tady budovaly jako veřejný neziskový sektor. Většina těch nemocnic totiž měla základy ještě za Rakouska-Uherska a ani tehdy, za starého mocnářství, to nebyly soukromé subjekty. Byly to veřejné státní instituce. Stejně tak za první republiky, stejně tak v následujícím období. V podstatě poprvé v historii, po mnoha stech letech, přišla politická strana, která si dala za cíl plošnou privatizaci nemocnic.

Dámy a pánové, nikde v Evropě nenajdete podobnou politickou stranu ani podobný osud nemocnic. Že se tu a tam nějaká nemocnice prodá, pronajme, případně nějaký soukromý investor nějakou postaví, to je normální, běžné a to by mně ani sociální demokracii nevadilo. Samozřejmě sociální demokracie od počátku prosazuje koexistenci veřejných

nemocnic, veřejných neziskových nemocnic doplněnou sítí těch soukromých zařízení. A ta můžou být v různém vlastnictví. Mohou být ve vlastnictví měst, církví, neziskových organizací, ale klidně i podnikatelských subjektů. Proč ne? Ale je to doplněk základní, páteří osy neziskových nemocnic.

My bohužel dnes jsme ve stavu, kdy třeba Středočeský kraj nemá kompletní zdravotnickou péči v některých okresech, prostě jsou tam celé okresy, které vypadly, jako třeba Mělník nebo Beroun, zvláště pro to Mělnicko je to velmi bolestné, protože už je dál od Prahy. Pro Beroun, pro část Berouna je to taky bolestné. A najdete tam takové osudy, a já je nechci připomínat, jako rozkradenou nemocnici v Brandýse, což je pomníček po privatizaci, kterou provedla ODS a Petr Bendl. Dnes Petr Bendl – my jsme tehdy říkali, že jde o rozkrádání nemocnic, že jde o krádež za bílého dne, tak se tomu vysmíval. Dnes, když za ním přijdou novináři a říkají, co říká tomu, co se stalo v Brandýse s nemocnicí, kterou prodal za 7,5 mil. a jejíž jednotlivé majetky mezitím byly prodány asi za 45 mil. během pár let a dneska je to ohlodaná kost, která v podstatě na 90 % za pár týdnů skončí. Skončí tím, že se zavře. Skončí krachem. Takto ji dobře vedl soukromý vlastník. A dnes když přijdete za Petrem Bendlem a zeptáte se ho, tak se diví. Říká, že o tom nevěděl, že samozřejmě on nikdy nic takového nechtěl, že ho vlastně podvedli jeho nejbližší, asi pan Rubáš, pan Tluchoř a mnozí další. Najednou Petr Bendl tam nikdy nebyl, o ničem neví, nikdy nic neslyšel, může za to nějaký Rubáš, Tluchoř a bůhví kdo ještě. On to přece myslel dobře. On to myslel dobře a myslel si, že ta nemocnice bude prosperovat, bude dnes léčit lidi a bude báječná. Realita je někde úplně jinde.

Já myslím, že stojí za to se podívat do ostatních zprivatizovaných nemocnic. Jeďte se podívat, jak vypadá ta mělnická, jak vypadá ta neratovská, jak vypadá ta rakovnická. Nikde nenajdete zářivé prosperující soukromé zařízení, kde se investuje, jsou tam spokojení pacienti, šťastní lékaři, usměvavé sestry. Tam přijdete a slyšíte jenom nářky a problémy. Lékaři odcházejí, hledají si práci jinde, ty nemocnice kamuflují vůbec to, aby provoz udržely, tak tam kamuflují výpadky lékařů různými věcmi, např. že se momentálně maluje, takže se tam maluje třeba v listopadu, protože najednou na chirurgii nejsou chirurgové. To jsou důsledky. Já myslím, že by stálo za to, abyste se tam do těch nemocnic jeli podívat, abyste je navštívili. A ne jako oficiální delegace, abyste tam zašli jako pacienti, promluvili si se sestrami, jak jsou tam spokojeny, promluvili si s lékaři, podívali se na to, jak ty nemocnice, zprivatizované nemocnice, dnes fungují.

Dámy a pánové, tento zákon měl být a vznikl jako pojistka proti tomu, aby v dalších krajích nedocházelo k masivní privatizaci nemocnic. Bohužel z mého pohledu, samozřejmě z pohledu pravice určitě dobře, když jsme prohráli volby v roce 2006, nastoupil tandem Julínek-Šnajdr, a byl ten

zákon platil, tak ho hodili naprosto k ledu a ignorovali ho, takže všechny snahy o zápis nemocnic podle tohoto zákona končily na naprosté ignoraci platného zákona od těchto dvou pánů.

Prostě dělali, jako že neexistuje, úředníkům zakázali cokoliv v těchto věcech dělat a bohužel to pokračuje i za ministra Hegera. Tento právní terorismus. Protože nejde o nic jiného než o právní terorismus. Když vy podle správního řádu, podle platného zákona, podáte žádost a Ministerstvo zdravotnictví hraje roli mrtvého brouka, neplatí pro něho správní řád, neplatí pro něho zákon.

Doufám, pánové, že jednou se najde někdo, kdo zrovna vám to oplátí. Za všechny ty pacienty, za všechny ty sestry, za všechny ty lékaře. Že prostě přijde někdo a nezapomene, kdo to udělal! Že to byl pan Šnajdr, jmenovitě. A nezapomene na to za pět let, za deset let, za dvacet let. Totéž nikdo nezapomene, že se na tom podílel ministr Heger. Za pět let, za deset let, za dvacet let. Pokud to nebudu připomínat já, tak si myslím, že se najde spousta dalších, kteří vám to připomenou ještě za hodně dlouho. Protože to, co děláte, nemá v právním státě obdoby.

Dámy a pánové, teď jsme v situaci, kdy jistě vládní většina tady přehlasuje stojedničkou Senát. Vy na to tu sílu máte. Dokonce jsme v situaci, kdy podle mého soudu tím otevíráte Pandořinu skříňku pro příští další privatizace nemocnic. Ženete tím český systém zdravotnictví a Českou republiku do naprosto unikátní pozice, že takovou nenajdete nikde v Evropě. Nikde v Evropě nenajdete zdravotní systém založený na většině, tedy majoritě soukromých nemocnic. Ten systém prostě takto fungovat nemůže. Nemůže proto, protože ho neufinancujete. Dnes ta soukromá zdravotnická zařízení, myslím tím nemocnice, která prosperují, prosperují jen díky tomu, že mají mimořádný režim úhrad od zdravotních pojišťoven. Prostě běžte se zeptat do svých nemocnic ve svých městech, ve svých krajích. Běžte se jich zeptat, jak je platí zdravotní pojišťovny. A zjistíte, že je platí daleko hůř, než platí ty ojedinelé soukromé subjekty v okolí. Všichni víme a ví to i pan ministr Heger, že soukromá Nemocnice Podlesí dostává roky – roky – výrazně vyšší platby za totéž, co dělá o kousek dál fakultní nemocnice. Ptáte se proč? No prostě proto. Prostě proto, dva subjekty vedle sebe, jeden státní, druhý soukromý, ošetří pacienta, věřme tomu, že oba stejně kvalitně, aspoň tak vycházejí měření, a jeden za to dostane o 20 % víc třeba než ten druhý. A takhle to funguje roky. Roky, protože samozřejmě ty ojedinelé soukromé subjekty si často, ne vždycky – viz brandýská nemocnice, to je jedna z výjimek, ale stejně je výjimka i třeba neratovská nemocnice a další – tak si řada soukromých subjektů dokáže prolobovat lepší úhrady zdravotní péče, než kolik dostávají městské, krajské nebo státní zařízení. To je realita, kterou tady ignorují roky ministři zdravotnictví. Jedině, kdy jsme se to pokoušeli narovnat, bylo krátké období v roce 2006, kdy

j jsme nejprve zmapovali, jak dostávají nemocnice úhrady, a když jsme zjistili, že nejlépe placené nemocnice jsou ze dvou třetin soukromé subjekty, tak jsme se začali ptát hlavně Všeobecné zdravotní pojišťovny, jak je to možné. Než se cokoli stačilo – protože smluvní vztahy trvají dlouho, to je nastavené, to nezměníte z měsíce na měsíc, k tomu potřebujete minimálně jeden až dva roky, obrátit ten systém – tak volby s tím zatočily a pánům Julínkům, Šnajdrům a dalším to bylo jedno. Nebo možná dokonce to i podporovali. Pan Šnajdr je předseda správní rady VZP a nese dvojí zodpovědnost. Jednak jako náměstek tehdy, ale i dnes jako předseda správní rady za to, že třeba VZP standardně běžně platí rozdílné úhrady za stejnou práci, za stejnou péči různým subjektům. A zajímavé je, jak jsem říkal, že když si uděláte analýzu, že ze dvou třetin jde o soukromá zařízení. Takže pokud by ten hospodářský zázrak měl fungovat všude a všude jsme ty nemocnice zprivatizovali, tak se připravme na to, že majitelé logicky vyvinou extrémní tlak, aby od pojišťoven dostali víc. Už dnes se nám zase pojištění propadá do hlubokého deficitu. Dnes nechcete ani uhradit zvýšené náklady z DPH. Můžete mi říct, z čeho byste to zaplatili? Samozřejmě prostředky na to nemáte. A nebudou ani v budoucnosti.

Pan ministr tady bude tvrdit, že on určitě je odpůrcem toho, aby se většina nemocnic privatizovala, a bude to říkat naprosto vážně, seriózně, s tím, že on si to nepřeje. Pak se ho tedy ptám, proč dělá kroky, které k tomu směřují.

Pane ministře, já netvrdím, že tento zákon je dokonalý, bezchybný. Vycházel z některých evropských norem, z některých evropských předloh a jistě byl materiál k debatě a k diskusi a k úpravám. Ptám se vás, proč jste tedy, když jste ale s ním nespokojen, nepřišel za více než rok, co jste na ministerstvu, s vlastním návrhem toho, jakou právní neziskovou formu by měly mít nemocnice. Zatím v podstatě jen teoreticky hovoříte o fakultních nemocnicích, že by měly být předělány na univerzitní. Při té debatě ale už naznačujete, že některé nemocnice, které jsou dnes fakultní, by vlastně měly být zprivatizovány. Takže vy si sám protiřečíte. Třeba Bulovka, která by měla být vyřata z toho, že je fakultní nemocnice, je to vaše nemocnice, tedy ministerská, státní, tak je veřejným tajemstvím, že je připravována k privatizaci. Obdobně se dá uvažovat i třeba o Thomayerově nemocnici. Čili vy na jednu stranu hovoříte o tom, že privatizaci nechcete, a na druhou stranu ji více či méně aktivně připravujete.

To, co vám stálo v cestě, je samozřejmě tento zákon. A zvláště nepříjemná komplikace, že třeba Středočeský kraj už před dvěma nebo třemi dokonce lety podal žádost o transformaci našich nemocnic, akciových společností, na tuto neziskovou formu. Tři roky děláte, že to nevíte. Znovu připomenu, že i vámi najatý, resp. panem Šnajdrem a Julínkem najatý právník doktor Němec, ano, ten doktor Němec, který předtím byl

známý jako ministr spravedlnosti svojí aférou třeba katarského prince, tak ten pracoval pro Ministerstvo zdravotnictví, také, tuším, i pro pana Topolánka. Ale i on ve své právní analýze pro Ministerstvo zdravotnictví, kterou si objednal pan Šnajdr s panem Julínkem, jasně napsal, že není jediný právní důvod, proč nezapsat a nevyhovět žádosti Středočeského kraje o transformaci nemocnic na neziskové organizace.

Jediný logický a vysvětlitelný důvod je, že prostě víte, že pokud by ty nemocnice byly takto transformovány, už je prakticky nejde zprivatizovat. Nejde je jednoduše pronajmout, nejde je jednoduše prodat. Protože ten zákon říká, že k takovému aktu potřebujete tři čtvrtiny hlasů zastupitelstva příslušného kraje nebo příslušného města, pokud by šlo o městskou nemocnici. Tři čtvrtiny. Čili víte, že i po případných změnách v krajích a po jiném politickém uspořádání by bylo velice obtížné získávat takovouto většinu pro pronájem či prodej nemocnic. Tedy jediné logické vysvětlení – a já ani pana Šnajdra ani pana ministra nepodezírám z naivity, tím vám skutečně nechci kazit reputaci, že byste jeden nebo druhý byli naivkové, to určitě nejste. Čili jediné logické vysvětlení pro tento váš návrh zrušit tento zákon je, že samozřejmě jste se nevzdali svých plánů na privatizaci nemocnic a říkáte si, že čas možná změní ty poměry sil. A najednou i v těch krajích budete mít zase třeba většinu. A nemocnice, které dnes dobře fungují, jsou dobře vybavené, jsou rekonstruované, zase někomu prodáte v podstatě za hubičku. Stejně tak jako váš kolega Petr Bendl prodal tu brandýskou, tu rakovnickou, tu hořovickou, případně onkologii na Pleši a další.

Vy už jste si to jednou vyzkoušeli a vyzkoušeli jste si, že to jde, že žijeme v zemi, kde když něco legálně ukradnete, tak se vám nemůže nic stát, byť to pro laiky může působit naprosto absurdně, ale když znáte zákony, radí vám právníci, tak jste beztrestní. Když prostě si rozhodnete, že něco, co má hodnotu miliardu, dáte kamarádovi za jeden milion korun a uděláte to tak, že to odhlasuje zastupitelstvo kraje a všechny příslušné orgány, tak jste nespáchal žádný trestný čin. Prostě co? Tak nějaký erár přišel o miliardu. On přišel za vašich vlád o víc. To je jistě pravda a podle hesla „on si daňový poplatník někdy naspoří na nové“ můžete zase hledat další zajímavé objekty k tomu, jak se to dá zašantročit.

Čili to je hlavní motivace, protože jiné logické vysvětlení tady není. Vy si prostě čistě a jednoduše připravujete půdu k tomu zopakovat loupež nemocnic. To, co proběhlo ve středních Čechách, tak si myslíte, že může do budoucna proběhnout i ve zbytku republiky. Konečně proč ne? Vždyť je to fajn, když na tom pár lidí vydělá. Že pacienti přijdou o své nemocnice, sestry a lékaři přijdou o své nemocnice, to vám je přece jedno. Vy si bláhově myslíte, že když onemocníte, že se dostanete do privilegované nemocnice, která ještě zbyla. Řada z vás možná ano. Řada z vás to nestihne, protože z povahy onemocnění budete potřebovat nejbližší nemocnici.

Já vám všem, kdo pro to dneska zvednete ruku, moc přeji, abyste se příště dostali do v uvozovkách prosperující zprivatizované nemocnice v situaci, kdy třeba budete postiženi nějakou vážnou chorobou nebo nehodou, skutečně vám ten zážitek přeji. A doufám, že vám osud dopřeje aspoň chvilku světlého okamžiku, kdy si vzpomenete na své dnešní rozhodnutí a alespoň na chvilku si řeknete: Proboha, kdybych tehdy hlasoval jinak, kdybych tehdy hlasoval pro to, aby naše zdravotnictví fungovalo a prosperovalo, kdyby mi tehdy hamižnost nezatměla zdravý rozum... Bohužel bude pozdě. Život reprízy nekoná.

Já chápu, že takové otrlé jedince jako pana Šnajdra určitě moje řeč k ničemu nepohne, možná někoho z vás pohne, i když hlasovat budete stejně, jak jste si v koalici předsevzali, a s panem Šnajdrem to nehne, protože to je jeho plán. Už nám v přímém přenosu zprivatizoval očkovací program, který dneska má firma se sídlem někde na Maltě. Všichni si myslíme, že pan Šnajdr ji spoluvlastní, a je nám to k ničemu, že si to myslíme. Nebo na Kypru. Omlouvám se, teď nevím, jestli na Maltě, nebo na Kypru. Kam jste to, pane Šnajdre, dal tu svoji firmu? Prostě na nějaký hezký ostrov. Takže si to všichni myslíme, všichni, kdo dělají v očkování, prostě o tom hovoří. Je to vlastně jedno. Díky tomu vlastně zanikly a zanikají zdravotní ústavy, protože taky překážely v cestě privatizaci očkovacího programu. Jede to dál, je to dražší, je to horší, daňový poplatník to zaplatí a pan Šnajdr z toho má radost. Tak proč by to tak konečně nebylo i s nemocnicemi?

Totéž s IZIPem jste to vlastně udělali podobně. Ještě vzpomínám, jak v této Poslanecké sněmovně, když jsem sem přišel jako ministr a vyhlásil jsem nucenou správu nad VZP, tak jsem říkal, že jedním z důvodů je to, že vaši poslanci, poslanci z ODS Cabrných a Ouzký, tady připravili tunel na peníze VZP. Tehdy jste tady tloukli do lavic, bučeli a vykřikovali, ať přestanu pomlouvat vaše soudruhy z ODS, že chtějí tunelovat Všeobecnou zdravotní pojišťovnu. Dokonce to došlo tak daleko, že pan poslanec Cabrných i Ouzký na mě dali žalobu za nactiutrhání, že jsem je obvinil, že tunelují Všeobecnou zdravotní pojišťovnu přes IZIP.

Dámy a pánové, byl to zajímavý vývoj, pokud to nevíte. Pan poslanec Ouzký soud prohrál, protože ať je to, jak je to, aspoň má trochu cti v těle a přiznal příjmy z IZIPu ve svém finančním přiznání v europarlamentu. Takže soud mu řekl, a já mám rozsudek, kde už tehdy bylo napsáno, že jde o jistou formu tunelování fondů Všeobecné zdravotní pojišťovny. To jsme někde čtyři roky zpátky. Pan poslanec Cabrných je tak nehorázný, že u soudu tvrdil, že s IZIPem nemá ale vůbec nic společného. U soudu – váš kolega, váš europoslanec. U soudu tvrdil, že s IZIPem nemá nic společného. Dnes vidíte, jaká je realita. Dnes se pan poslanec Cabrných k IZIPu hrdě hlásí a debatuje se o tom, komu s panem poslancem Ouzkým prodali akcie, respektive dali akcie. Potkali nějakou švýcarskou firmu, řekli

si milá švýcarská firma, existuje asi 14 dní, proč bychom jí nedali své akcie IZIPu. Běžně to tak děláme. Kdo jste akcionářem, tak mi jistě dáte za pravdu, že to je běžná praxe, že běžně akcie někomu dáváme a zase je dostáváme. Možná ve světě pana Cabrnocha a Ouzkého. V normálním světě určitě ne.

Čili dámy a pánové, opět pan Šnajdr, který v tom hraje ústřední roli, jako bývalý první náměstek ministra zdravotnictví a jako předseda správní rady VZP nese přímou odpovědnost za toto jasné tunelování Všeobecné zdravotní pojišťovny, které stálo nás, stálo Všeobecnou zdravotní pojišťovnu už skoro 2 mld. korun. Prostě je to pořád o tomtéž. A dneska se zase mnozí poslanci z ODS diví. Když jsou dotazováni na IZIP, říkají: my jsme nevěděli, stejně jako pan ministr Bendl dnes říká: já nevěděl, že někdo chce ukrást brandýskou nemocnici, to je přece hrůza, co se děje. A opět se to opakuje. Vy jste to nevěděli, netušili, neslyšeli, nevěřili. Já vám to tady před šesti lety opakovaně říkal. A to jste bučeli, dupali, pískali, že to tak není. Ale vám je to všem zjevně jedno. Vy tady sedíte, berete si svůj poslanecký plat a říkáte si ono nějak bude.

Jenže tohle je strašně vážná věc, protože otevřít dveře privatizaci nemocnic je skutečně velice nebezpečná hra, která nemá ve světě obdoby. Já vás moc prosím. Přestaňme si zahrávat s takto nebezpečnými věcmi. Přestaňme experimentovat se zdravím a životy lidí. Přestaňme experimentovat s tak citlivými a složitými systémy, jako je systém zdravotnictví. Vydejme se cestami, které jsou ve světě a hlavně v Evropě běžné, ozkoušené a bezpečné. A tou cestou je systém a síť veřejných neziskových nemocnic. Proto vás prosím, nepodpořte tento nebezpečný návrh.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Vladimír Koníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já bych chtěl ctěnou Sněmovnu upozornit na znění § 53 odst. 1, který říká, že hlasování o návrzích zákonů, o pozměňovacích návrzích k nim a o mezinárodních smlouvách vyžadujících souhlas Parlamentu a o změně této doby pro hlasování lze zahájit nejpozději do 19 hodin. Na návrh nejméně jedné pětiny všech poslanců, případně dvou poslaneckých klubů se může Sněmovna usnést jinak. Já jsem se podíval do stenozáznamu ze zahájení dnešní schůze a tam pan poslanec Stanjura řekl – cituji: „Navrhuji, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. i po 21. hodině. To je procedurální návrh.“ Na žádost paní předsedkyně o upřesnění před hlasováním prohlásil – cituji: „Takže opakuji svůj návrh. Navrhuji, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i

procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. i 21. hodině.“ Domnívám se, že návrh pana poslance Stanjury nebyl ani za dva kluby, ani za pětinu všech poslanců. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Jinými slovy, pane poslanče, vy dáváte námitku? Pokud vím, já jsem se účastnila grémia, na kterém pan poslanec Stanjura, předseda poslaneckého klubu ODS, avizoval, že se jedná o vůli tří poslaneckých klubů. Ptám se, zda vyslovujete námitku, pokud jsem porozuměla správně.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já se domnívám, že můžeme pokračovat v rozpravě k tomuto bodu, ale hlasovat o tomto bodu už nemůžeme. Pokud byste nechala hlasovat o tomto bodu, pak bych vznesl námitku k vašemu postupu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Přihlášen je pan předseda klubu ODS pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se nechci přít, ale jsem předseda poslaneckého klubu. Když vystupuji, tak vystupuji jménem poslaneckého klubu. Je nás 52. (Projevy nesouhlasu zleva.) Můžete si křičet, co chcete. Říkám vám, jak to je! (Protesty z levé části, potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan poslanec Tejc se hlásí, nebo jenom kroutí hlavou? Hlásí se. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, já nechci přilévat olej do ohně, ale myslím, že jsme se skutečně dostali do složité situace, nikoliv však vinou opozice. V tuto chvíli podle mého názoru už nemůžeme skutečně hlasovat, tak jak na to upozornil pan poslanec Koníček, protože buď je to tedy návrh více než 50 poslanců, což je v pořádku, takový návrh se obvykle podává písemně, nebo pak je možné samozřejmě vznést návrh za dva poslanecké kluby či více. My jsme jako ostatní členové Sněmovny a zejména opozice nebyli na jednání onoho grémia, které jste zmínila, takže to nemůžeme potvrdit ani vyvrátit, byť tam byl určitě náš zástupce. Ale to je asi jediné, co se k tomu dá říct. Samozřejmě pokud necháte hlasovat, tak budeme vznášet námitku a já bych se k této námitce připojil.

Jen jde o to, aby nebyl zpochybňován legislativní proces, který je zcela zásadní, a to je hlasování o návrzích zákonů vrácených Senátem, a které jsou velmi důležité. Je tedy otázkou, jestli skutečně má smysl pod-

stupovat tuto proceduru a nemá smysl o tom hlasovat zítra či v dalších dnech, protože v zásadě návrhy zákonů můžeme projednat velmi rychle.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já se táži, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Nikoho neregistruji, rozpravu tedy končím.

Chci se zeptat, zda jsou tady závěrečná slova navrhovatele nebo zpravodaje. Pan poslanec Šnajdr. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já jsem před projednáním tohoto bodu slíbil svým kolegům, že budu komentovat pouze novou, faktickou a pravdivou věc, která zazní v diskusi. Z mého předsevzetí a z toho, co jsme zde po dobu zhruba 30 minut slyšeli, jistě pochopíte, že nemám co komentovat, takže proto vás žádám, abychom znova setrvali na sněmovní verzi a odhlasovali zrušení tohoto právního paskvilu z našeho právního řádu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. To bylo tedy závěrečné slovo. A já předem avizuji svoji vůli nechat hlasovat. Registruji, že přihlášen je pan poslanec Koníček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Jak jsem avizoval v rozpravě, vznáším námitku proti vašemu postupu, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: O této námitce tedy nechám bezprostředně hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 46 z přihlášených 174 pro 62, proti 98. Tento návrh byl zamítnut.

Dalším přihlášeným je předseda komunistické strany pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Dobrý večer, paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové. Já chci jenom pro upřesnění konstatovat, že na grémii, kde se o té věci hovořilo, jsem byl. Pan kolega Stanjura skutečně avizoval, že učiní návrh, o kterém je řeč, nicméně to nemění nic na skutečnosti, že to zde na tento mikrofon musí zaznít správně, a jestliže opakovaně nezaznělo, že je to jménem onoho počtu nebo dvou klubů, tak je mi líto, ale grémium prostě není relevantní v tomto směru. Ostatně když už jsme u grémia, tam se také mluvilo o tom, že dnes proběhne pouze deset tzv. vrtek, a proto se to bude prodlužovat, a nic nebylo řečeno o tom, že bude hnedka na začátek zařazeno to, co nás tady docela dost dlouho

zdrželo, ale nechtě! Ve Sněmovně se rozhoduje silou hlasů, v této Sněmovně v tomto období zvláště se rozhoduje pouze silou hlasů, nebo zejména silou hlasů.

Jenom chci říci, že to hlasování, pokud bude teď, bude podle mého názoru v rozporu s jednacím řádem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, bylo hlasováno o námitce, já tedy budu pokračovat. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 245/2006 Sb., o veřejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a mění související zákony, podle sněmovního tisku 262/4.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 47 z přihlášených 173 pro 101, proti 60. Tento návrh byl přijat.

Tím tedy končím projednávání... (Námitky v levé části sálu.) Pardon, omlouvám se, probíhá kontrola hlasování...

Prosím, pan poslanec Černý.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, moc se omlouvám, ale ač jsem dělal, co jsem dělal, moje vůle se na hlasovacím zařízení neprojevila. Zpochybňuji proto hlasování.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. První nechám hlasovat o námitce proti hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 48 z přihlášených 173 pro 157, proti 2. Tento návrh byl přijat, tedy tato námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování. Odkazuji k návrhu usnesení, které jsem přečetla.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 49 z přihlášených 173 pro 102, proti 61. Tento návrh byl přijat. Končím tedy projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k bodu číslo 10. Je jím

10.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 268/5/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo rozdáno jako sněmovní tisk 268/6. Vítám mezi námi senátora Miroslava Nenutila.

Prosím, aby se za navrhovatelky k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřila poslankyně Ivana Řápková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Řápková: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, tento obsah předložené novely, respektive tato novela je tady již počtvrté. Bohužel o jeden hlas neprošla v Senátu. Co je obsahem? Obsahem této novely je umožnit exekuci na jednu ze tří dávek pomoci v hmotné nouzi, to je příspěvek na živobytí. Společně s možností exekuce navrhujeme i do zákona včlenit dohodu o srážkách na příspěvek na živobytí, což dosud nebylo možné.

Dovolím si jen reagovat na určité hlasy, že tento návrh je v rozporu s Listinou. Listina říká, že každý, kdo je v hmotné nouzi, má právo na takovou pomoc, která je nezbytná k zajištění základních životních potřeb. A existenční minimum, které příjemci dávky na živobytí zůstane vždy, je právě minimální hranice příjmu osob, která se považuje za nezbytnou k zajištění výživy a ostatních základních potřeb na úrovni umožňující přežití, přičemž existenční minimum navíc ještě nezahrnuje nezbytné náklady na bydlení, což je právě další dávka, ať už dávka v hmotné nouzi, či ze státní sociální podpory.

Mnozí z vás často říkají, že lidé by měli mít nejen stejná práva, ale i stejné povinnosti. Někteří také mluví o nulové toleranci. Ale je tomu tak dnes? Proč někdo pokuty a dluhy musí platit a jiný ne? Příjemce dávky pomoci v hmotné nouzi je platit nemusí, a proto mnohdy ani neví, jaké dluhy má. Prostě a jednoduše ho to vůbec nezajímá. Ale například důchodci, matky na mateřské, ale i samoživitelky, invalidi, dlouhodobě nemocní, což jsou právě lidé ohrožení sociálním vyloučením, své dluhy musí platit vždy, neboť jejich příjmy exekucím podléhají. Nebo tedy pro zachování rovného přístupu zrušíme exekuci pro všechny? Protože právě těmito lidem, kteří jsou ohroženi sociálním vyloučením, nezůstane po exekuci na jejich mzdu a na jejich účet nic. Přitom při navrhované exekuci jedné z dávek pomoci v hmotné nouzi, tedy příspěvku na živobytí, příjemci zůstane alespoň existenční minimum pro každého člena rodiny, vyjma dětí. Dávka na dítě se na exekuci nevztahuje, respektive exekuce se na dávku pro dítě

nevztahuje, neboť v zákoně je uvedeno, že nezaopatřené dítě má vždy zajištěno životní minimum. To znamená, že nezaopatřených dětí do 15 let se exekuce vůbec nedotýká.

Navíc – co hovoří pro tento návrh. Exekuce, kterou na základě tohoto zákona budou moci uskutečnit správci daně, náklady na tuto exekuci, jsou zhruba 200 korun. Tak jak probíhají exekuce v současné době, tak náklady na soudního exekutora jsou minimálně 8 tisíc korun, 3 tisíce jsou náklady, 3 a půl tisíce odměna plus DPH. To znamená, že i v tomto případě bude exekuce mnohem levnější.

Navíc návrh povede k odpovědnosti za své chování, a to ať už se jedná o drobnou kriminalitu, tedy přestupky, nebo zadlužování se

Vážené dámy a pánové, dovoluji si vás požádat o opětovné schválení tohoto zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Chce se k usnesení Senátu vyjádřit zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Jaromír Tejč? Prosím, pane poslanče, můžete a nemusíte, to je na vás.

Poslanec Jeroným Tejč: Já budu velice stručný. Senát tento návrh zákona zamítl. Jako zpravodaj doporučuji, abychom vyhověli tomuto návrhu, tedy nehlasovali pro tento návrh v původním znění, tak jak byl schválen Poslaneckou sněmovnou, abychom tedy tento návrh zamítl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Chce se k usnesení Senátu vyjádřit zpravodajka výboru pro sociální politiku poslankyně Jitka Chalánková? Není tomu tak. Otevírá tedy rozpravu. V rozpravě jako první vystoupí senátor Miroslav Nenutil. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážená paní místopředsedkyně, paní poslankyně a páni poslanci, děkuji za slovo. Zdržím se dalších komentářů a citace zákona a rovnou nad rámec zprávy, již máte před sebou. Sami víte, že tento návrh si klade za cíl umožnit, aby jedna z těch dávek hmotné pomoci, a to příspěvek na živobytí, podlehla za určitých podmínek výkonu rozhodnutí, respektive aby mohla být předmětem dohody o srážkách, kdy – a teď bych chtěl obrátit vaši pozornost na ta slova – jednou ze smluvních stran by byl orgán výkonné moci nebo orgán územního samosprávného celku. Tady spatřujeme už první nerovnost věřitelů, kdy na jedné straně orgán státní správy nebo samosprávného celku má možnost od věřitelů pohledávku vymáhat, ale fyzické osoby nebo jiné organizace jsou o tuto možnost ochuzovány. (Hluk v sále.)

Co říci k údajným pozitivům tohoto návrhu? Snad to, že se sleduje odstranit nerovnost při vymáhání pohledávek, tak jak tady paní poslankyně

přednesla, kdy obce nemají vůči těmto lidem potřebný nástroj, když chtějí vymáhat poplatky nebo pokuty za přestupky, nebo v tom vidí nástroj k vy-možení plateb, jež nějakým způsobem souvisejí s úhradou místních poplatků. Dále uvádíte, že tato úprava má vést lidi k odpovědnosti a má také omezit zneužívání sociálních dávek. Proti těmto argumentům bylo na-opak poukazováno na to, jaký je vůbec účel dávek pomoci v hmotné nou-zi, respektive návrhem dotčeného příspěvku na péči, za jakých podmínek je tato dávka poskytována.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Omlouvám se, pane se-nátore. Dámy a pánové, já vás prosím o klid v jednacím sále. (Hluk trvá.)

Senátor Miroslav Nenutil: Děkuji vám, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Není bohužel zač.

Senátor Miroslav Nenutil: Nebudu to komentovat.

Potom také, jaké mohou mít dopady na ty, již jsou dlouhodobě neaktiv-ní a podle té platné úpravy mají příspěvek na živobytí na úrovni částky existenčního minima. V podstatě se domníváme, že nebude mít v zásadě žádný dopad právě na tyto lidi, takže jejich stavu se navrhovaná úprava nijak zvlášť nedotkne. Bylo také argumentováno tím, že navrhovanými změnami mají být řešeny dopady existujícího problému, ale ne ten problém samotný.

Z hlediska legislativního, a to je jeden z těch hlavních úkolů Senátu, při obecném pohledu na to, co a v jakých směrech se navrhuje změnit, ne-zbývá, než vyjádřit názor, že jde o řešení, jež je svým pojetím nesystémové. Jak totiž zákon o pomoci v hmotné nouzi vyjadřuje již ve svém vymezení předmětu své úpravy, tento zákon upravuje poskytování pomoci k zajištění základních životních podmínek fyzickým osobám, které – atd., jak je psáno. V této souvislosti bych odkázal na Listinu základních práv a svobod, kde se v článku 30 odst. 2 píše, že každý, kdo je v hmotné nouzi, má právo na ta-kovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění základních životních pod-mínek, a dodávám, že tu nezbytnost stanovila vláda svým usnesením.

K předloženému návrhu zákona lze tedy poukázat na to, že jakkoliv se jeho věcný záměr může jevit jako opodstatněný, potřebný a účelný, z hle-diska samotného pojetí návrhu zákona a jeho obsahu nezbyvá, než kon-statovat, že jde o návrh zákonné úpravy, jež lze charakterizovat spíše jako úpravu problemickou než úpravu, která by mohla být akceptována. Podstata problému je v tom, že místo toho, aby se případně hledalo řešení, jež bude spočívat ve změně podmínek pro zařazení a vedení v systému hmotné nouze ve vztahu k osobám, které opakovaně a hrubým způsobem

porušují své povinnosti, navrhuje se řešení vycházející z toho, že jedna z těch dávek má podléhat exekuci, aniž by se cokoliv změnilo v dosavad-ních podmínkách pro její poskytování. Takto pojatá úprava ve svém důsledku povede v některých případech k situacím, které lze těžko akcep-tovat jak z hlediska samotného pojetí zákona o pomoci v hmotné nouzi, tak i z hlediska ústavnosti.

Abych uvedl příklad, kdy navrhovaná úprava bude uplatněna vůči osobě, které bude poskytován příspěvek na živobytí, což podle zákona o pomoci v hmotné nouzi znamená, že její příjem a příjem společně posu-zovaných osob nedosahuje částky živobytí posuzovaných osob. Výše příspěvku na živobytí bude činit rozdíl mezi částkou živobytí a živobytí o-soby a jejím příjmem, resp. rozdíl mezi částkou živobytí společně posu-zovaných osob a příjmem těchto osob. Částka živobytí bude s výjimkou nezaopatřeného dítěte činit částku existenčního minima s tím, že ve stanovených případech může dojít k jejímu zvýšení. Například když zdra-votní stav – a cituji § 29 zákona – zdravotní stav osoby vyžaduje podle doporučení příslušného odborného lékaře zvýšené náklady na dietní stra-vování, s tím, že částka živobytí se pak měsíčně zvyšuje o částku úměrně závažnosti toho onemocnění o 960 až 2 680 korun. Jestliže tedy osoba pobírající příspěvek na živobytí bude diabetikem a bude jí v souladu s ci-tovaným paragrafem zákona o pomoci v hmotné nouzi tato částka na-výšena na živobytí, podle této navrhované úpravy by o takto navýšenou částku měla při výkonu rozhodnutí přijít. V zásadě tytéž důsledky by měly nastat i v případě, že by ke zvýšení částky živobytí došlo podle tohoto pa-ragrafu u některé z osob společně posuzovaných včetně nezaopatřených dětí. Podle návrhu se má u těchto dětí zachovat jen je-jich životní minimum. A takové důsledky, pro které navrhovaná úprava vytváří právní prostor, by již mohly být zřejmě považovány za hranici ú-stavnosti. (Trvalý hluk v sále.)

Cituji návrh změny zákona v § 48 odst. 4 a ten zní: Dávky nepodléhají výkonu rozhodnutí s výjimkou příspěvku na živobytí. Příspěvek na živobytí podléhá výkonu rozhodnutí tak, aby bylo zachováno existenční minimum příjemce dávky a společně posuzovaných osob. – Z tohoto znění, paní poslankyně a páni poslanci, jasně nevyplyvá, že z výkonu rozhodnutí nebudou vyloučeny příspěvky na živobytí nezaopatřených dětí. A v tom vi-díme také jedno z těchto nebezpečí.

Dámy a pánové, hlavně vy, kteří jste mě poslouchali, chtěl bych jenom slovo nebo větu na závěr. Mějte na paměti, že řešení následků dlouho o-pomíjeného problému je vždy nepříjemné, mnohdy smutné a bolavé. S ním se budeme potýkat do té doby, dokud se neodstraní příčiny. Jsme zákonodárci. Měli bychom být uvážliví, takoví, kteří nejednají zbrkle –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane senátore, já se omlouvám. Dámy a pánové, já vás ještě jednou prosím o klid. (Zvoní zvoncem.) Prosím, pane senátore a poprosím vás, abyste zkusil mluvit mocnějším hlasem. Tady jsou poslanci už lehce nedoslýchaví.

Senátor Miroslav Nenutil: Já vám děkuji, paní místopředsedkyně. Dobře, pokusím se, ale to už bude asi na poslední půlminutu.

Tedy říkal jsem, že jsme zákonodárci a měli bychom být uvážliví, takoví, již nejednají zbrkle a pamatují si i tragické konce nekonečných řešení nekonečných otázek. Mějte to prosím na paměti při svém hlasování.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z levé části jednací síně.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Teď tady mám k faktické poznámce přihlášeného pana poslance Václava Horáčka. Ne, tak to byl omyl. To je dobře. Ale asi omylem není přihlášen pan poslanec Roman Sklenák, který je na řadě. Prosím, pane poslanče, máte slovo. A poté vystoupí paní poslankyně Marta Semelová v rozpravě. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, jak říkala paní předkladatelka, tímto návrhem se zabýváme již počtvrté a čtyřikrát zde zaznívají věty o tom, že touto novelou posílíme vymahatelnost dluhů a omezíme páchání přestupků. Já bych vás poprosil, jestli bychom na chvíli mohli na toto zapomenout a podívat se na předkládaný návrh z trochu jiného pohledu.

Zaznělo zde již i to, že v ústavě, resp. v Listině základních práv a svobod je stanoveno, že každý, kdo je v hmotné nouzi, má právo na takovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění jeho základních životních podmínek. To říkala i paní předkladatelka. Ale co je důležité? To, jestli někdo je, nebo není v hmotné nouzi, je posuzováno podle toho, jaké má příjmy. A pokud jeho příjmy jsou pod úrovní, která zajistí ty základní životní podmínky, tak potom jsou mu přiznány dávky v hmotné nouzi. Zjednodušeně řečeno, ty dávky jsou určeny k tomu, aby jejich příjemci měli co jíst, aby si měli co obléknout. K ničemu jinému. A právě proto jim zákon garantuje, že tyto peníze nemohou být předmětem dohody o srážkách a nemohou být exekvovány. Pokud tato ustanovení zrušíme, tak jednak těmto lidem nezajistíme onu ústavně garantovanou pomoc při zajištění základních životních podmínek a jednak tyto dávky ztratí smysl, protože to už nebudou dávky pomoci v hmotné nouzi, to budou fakticky jakési příspěvky na úhradu dluhů a sociální pomoc poskytovaná z daní občanů bude z velké části končit u podvodných společností a lichvářů, kteří mnohdy nekalým způsobem zneužívají tíživé situace svých věřitelů.

Rád bych se vyjádřil ještě k diskusi, která zde probíhala již ve třetím

čtení, a dnes se o tom paní předkladatelka také zmínila, když řekla, že dítě má vždy zajištěno životní minimum. Ocituji větu z návrhu, který zde schvalujeme. Tam je jednoznačně uvedeno, že příspěvek na živobytí podléhá výkonu rozhodnutí tak, aby bylo zachováno existenční – zdůrazňuji existenční – minimum příjemce dávky a společně posuzovaných osob. Čili hovoří se o zachování existenčního minima všech společně posuzovaných osob. Dovolím si upozornit, protože jsem s paní předkladatelkou na toto téma hovořil – ona říká, že má jiný právní názor – tak si dovolím upozornit na to, jak se s tímto vypořádala vláda. Když jsme zde schvalovali vládní návrh zákona o pomoci v hmotné nouzi, kde se upravovalo vrácení částek neprávem přijatých pomoci srážek, tak jsme schválili znění, které vláda předložila. Tam je uvedeno, že po provedení srážky musí povinné osobě zůstat nejméně částka ve výši existenčního minima, ale pokud jsou mezi společně posuzovanými osobami též nezaopatřené děti, musí zůstat nejméně částka ve výši jejich životního minima, a to každé z těchto osob. Čili vláda si byla dobře vědoma, že je potřeba, pokud chceme, aby dětem zůstalo životní minimum, to takto upravit. A to v předkládané novele není.

Kolegyně a kolegové, jsem přesvědčen, že pokud bude tato novela schválena, ničemu dobrému to nepomůže a naopak napomůžeme prohloubení existujících sociálních rozdílů.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Paní poslankyně Kohoutová se hlásí s faktickou poznámkou? Faktická, prosím, ta má přednost.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Dámy a pánové, já bych chtěla pouze možná některé věci uvést na pravou míru. Za prvé, že k exekuci bude částka, která je rozdíl mezi životním a existenčním minimem. To za prvé, to je něco kolem tisíce korun. A za druhé, že ten člověk nebude mít pouze těch 2 020 korun, ale on bude mít stále nárok na příspěvek, doplatek na bydlení a na služby s tím spojené. A znova říkám, že dětí se tento problém netýká, protože děti nemají existenční minimum, ale mají životní minimum. Na ty děti je jiná částka. Proboha, není tady nikdo, kdo by chtěl cokoli brát dětem!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Paní zpravodajka se taky hlásila, takže máte slovo. Omlouvám se, nějak jsem na vás pozapomněla.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji za slovo. Já bych jen doplnila, že právě v § 5 zákona o existenčním minimu je uvedeno, že částka existenčního minima osoby činí měsíčně 2 020 korun, a v odstavci 2 je uvedeno:

Existenční minimum nelze použít u nezaopatřeného dítěte, u poživatel starobního důchodu atd. Jinak pro vaši informaci, u nezaopatřených dětí do šesti let je to částka 1 600 korun, která je nižší než 2 020 korun. U dětí od šesti do patnácti let věku je to částka 1 960 korun, opět částka nižší než 2 020 korun. Proto samozřejmě i pokud je jiný výklad, tak nezaopatřených dětí do patnácti let se exekuce toho příspěvku týkat ani nemůže.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a další přihlášenou je paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, tady se mluvilo o tom, že je požadavek na tyto lidi, aby byli odpovědní za svoje chování. Já bych jenom chtěla říci, že bychom také byli rádi, kdyby tu odpovědnost za své chování převzali různí ministři této vlády, kteří se potápí v aférách. To jenom na úvod.

Co se týká konkrétně tohoto problému, má se strhnout z dávek v hmotné nouzi s tím, že zůstane existenční minimum, které je určené pouze na přežití. Já jenom chci připomenout, že je to 2 020 korun, přičemž pokud je vypočítáno pro pobyt v nemocnici 100 korun na den, to je zhruba 3 100 korun za měsíc, tak je zajímavé, že to je stovka na den, přičemž lidé v hmotné nouzi nemají ani na tohle nárok. Má jim stačit pouze to existenční minimum ve výši 2 020 korun. Toto minimum je určeno na přežití. Já bych byla velice ráda, kdyby se tady přihlásil ten, kdo je schopen s tím minimem přežít. Exekuce na dávku na dítě se sice nevztahuje, nicméně není pravda, že to život dětí v těchto rodinách neohroží. Prostě jakmile budou mít menší příspěvky, menší peníze v té rodině, tak se to samozřejmě odrazí i na dětech.

Já mám zkušenosti ze školství v posledních dvaceti letech velmi smutné právě v sociálně-ekonomických rozdílech, které stále a stále rostou a které jsou stále markantnější právě u dětí, a je to už u těch nejmenších dětí. Jsou děti, které mají luxusní oblečení, mají nové mobily, mají prostě všechno, na co si vzpomenou, jsou děti, které nemají ani na ty základní pomůcky. To bych jenom chtěla připomenout. Ta situace, do které nás chcete tímto zákonem dostat, dál to ještě zhorší.

Uvědomme si ještě navíc, co všechno se v příštím roce zdraží. Kvůli DPH to bude všechno – zdraží se nájmy, zdraží se plyn, zdraží se energie, lidi budou víc platit v nemocnicích. Pokud bude přijat tento zákon, tak se nesmírně zvýší chudoba u lidí, zvýší se kriminalita, protože těm lidem už nezbude nic jiného, než krást. Zvýší se bezdomovectví. A já bych chtěla připomenout, že už teď na začátku zimy jsou v České republice dva lidé, bezdomovci, kteří zemřeli na ulici. Zvýší se samozřejmě šance pro lichváře,

protože budou využívat zoufalé situace těchto lidí, kteří se budou utápět v dluzích.

Já bych ze všech těchto důvodů apelovala na vás na všechny, na kolegyně, na kolegy, abyste podpořili senátní návrh na zamítnutí tohoto zákona, to znamená, abyste hlasovali proti zákonu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se do rozpravy ještě pan senátor. Prosím, pane senátore.

Senátor Miroslav Nenutil: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Jenom doplnění. My se tady bavíme o dávkách pomoci v hmotné nouzi a ty jsou tři – příspěvek na živobytí, to je to, o čem je návrh toho zákona, a dále pak tady paní poslankyně mluvila ještě o penězích na bydlení a podobně, jmenuje se to správně doplatek na bydlení, ale tuším v 95 %, berete to s rezervou, ti lidé peníze do ruky nedostanou a dostávají to ti, kteří jim byty pronajímají. A okamžitá pomoc je jednorázová pomoc řádově ve stokorunách, takže na to také nelze spoléhat. To jenom technicky.

A potom, ani ve snu mě nenapadlo, že by ve Sněmovně, jak tady bylo naznačeno, měl být přijat zákon, který by byl nějak proti dětem. Pokud to tak vyznělo z mého příspěvku, pak se paní poslankyni omlouvám, ale tak jak je návrh zákona napsán, tak to nevylučuje, že by mohlo dojít k exekuci těchto dávek.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a v tuto chvíli již nemám nikoho dalšího přihlášeného do rozpravy, rozpravu tedy končím. Chci se zeptat, jestli je zájem o závěrečná slova. Zdá se, že nikoliv.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslanců. Přivolám kolegy z předsálí.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 268/5.“

Takže, dámy a pánové, já zahajuji... Pardon, pan poslanec Laudát se hlásil. Hlásíte se pane poslanče? Nehlásíte. Zahajuji tedy hlasování o usnesení, které jsem přečetla. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 50 z přihlášených 168 pro 90, proti 57. Návrh byl zamítnut.

Takže tím končím projednávání tohoto bodu. Hlásí se pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedající, paní a pánové, neděste se prosím. Z pozice předsedy volební komise chci pouze na základě žádosti několika poslaneckých klubů prodloužit lhůtu pro podávání návrhů k bodu změny v orgánech Poslanecké sněmovny do pátku do 15 hodin.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za tuto informaci a můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo 11. Je jím

11.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 457/2/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo rozdáno jako sněmovní tisk 457/3. Vítám mezi námi senátora Jiřího Dienstbiera.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dobrý večer, kolegyně, kolegové. Nebudu mluvit dlouho, protože jsme velmi podrobně tento návrh diskutovali v prvním, druhém a třetím čtení. Dovoluji si jenom připomenout, že tzv. služební zákon je v platnosti již řadu let, nicméně nikdy nenabyl účinnosti a vzhledem k tomu, že v tuto chvíli je již zastaralý, je potřeba připravit nový zákon, který připravuje Ministerstvo vnitra, tedy zákon o úřednících. Zároveň s přijetím zákona o úřednících se předpokládá zrušení tohoto služebního zákona. Tedy doporučuji, aby Poslanecká sněmovna setrvala na svém původním stanovisku a trvala na odložení účinnosti služebního zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu ministrovi. K usnesení Senátu se vyjádří zpravodaj výboru pro sociální politiku poslanec Roman Sklenák. Pan poslanec Sklenák – chce se vyjádřit? Nechce se vyjádřit.

Otevíráám rozpravu. V rozpravě jako první vystoupí senátor Jiří Dienstbier. Prosím, pane senátore, máte slovo. (V jednacím sále je silný hluk.)

Senátor Jiří Dienstbier: Vážená paní místopředsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, velmi stručně se vyjádřím k důvodům zamítnutí návrhu na další odložení účinnosti zákona o státní službě. Zatím sám sebe neslyším, ale přesto to zkusím.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane senátore, já se omlouvám. Dámy a pánové, já vás prosím o klid! (Zvoní zvonce.) Je to brutální, ale to jediné funguje – aspoň na chvíli.

Senátor Jiří Dienstbier: Současný stav, kdy se neustále odkládá účinnost zákona o státní službě, je v rozporu s ústavou resp. vyvolává neústavní stav, protože naše ústava v článku 79 stanoví, že poměry státních zaměstnanců na ministerstvech a jiných správních úřadech mají být upraveny zákonem. To se za celou dobu od schválení ústavy, což je v podstatě dvacet let, nestalo. Zákon, jak tady pan ministr řekl, je sice platný, nikdy však nenabyl účinnosti. Stav, kdy se zákon o státní službě neustále odkládá, resp. jeho účinnost, je proto z ústavního hlediska neudržitelný.

Dalším důvodem, proč by tento zákon měl nabýt účinnosti a neměla by být schvalována novela, která účinnost odkládá, je skutečnost, že jeho přijetí bylo jednou z podmínek našeho přijetí do Evropské unie. K tomu jsme se zavázali, proto byl zákon schválen a vlastně tak porušujeme závazky, které jsme našim partnerům v Evropské unii dali.

Dalším důležitým aspektem je, že tento zákon by měl dát určitou jistotu zaměstnancům státu v těch příslušných úřadech, kterých se to týká, že na ně nebude vyvíjen nepřipustný nátlak, aby vykonávali svoji činnost v rozporu s veřejným zájmem a ve prospěch toho nadřízeného, který nátlak vykonává. Je tedy i důležitým protikorupčním opatřením.

Chtěl bych vás proto požádat, abyste nepřehlasovali zamítavý postoj Senátu a umožnili nabytí účinnosti zákona o státní službě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a mám zde ještě přihlášku do rozpravy od pana poslance Antonína Sedi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji za udělení slova. Vážené poslankyně, vážení poslanci, Senát zamítl návrh zákona o službě státních zaměstnanců, kterým současná vládní koalice navrhuje už pátý odklad účinnosti tohoto zákona. Chci připomenout, že zákon byl přijat již v roce 2002, ale jeho uvedení do praxe je pod různými záminkami odkládáno již téměř deset let. Tentokrát se účinnost má posunout o další dva roky.

Tato vláda neustále deklaruje svůj neutuchající boj proti korupci. Přitom řada neziskových organizací, které se bojem proti korupci zabývají, upozorňuje na to, že naše země stále nemá zaveden služební zákon. Zákon, který je běžný ve všech vyspělých demokraciích a který zajišťuje na jedné straně silné a nezávislé postavení úředníků a na straně druhé jejich odpovědnost za své rozhodování.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vláda ve své důvodové zprávě sice hovoří o přípravě zákona o úřednících veřejné správy, který má od 1. ledna 2013 nahradit zákon o službě státních zaměstnanců, ale věcné zdůvodnění odložení tohoto zákona poněkud pokulhává, o čemž svědčí předložené námitky řady neziskových organizací i odborů. Vždyť posunutím účinnosti tohoto zákona rezignujeme nejen na zkvalitnění fungování státní správy, zvýšení efektivity státní služby či na posílení osobní odpovědnosti úředníků za své rozhodování, ale zejména umožníme nejméně další rok politizaci státní správy a znemožníme působení jasně protikorupčního opatření, kterým služební zákon bezesporu je.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Hlásí se prosím někdo další do rozpravy? Není tomu tak. Končím rozpravu. Chci se zeptat, zda chce mít závěrečné slovo navrhovatel nebo zpravodaj. Není tomu tak.

Privolám tedy kolegy z předsálí a přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 457/2.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 51. Z přihlášených 168 pro 104, proti 40. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Děkuji panu senátorovi a děkuji panu ministrovi.

Dámy a pánové, tím jsme vyčerpali body dnešního jednacího dne, takže končím dnešní jednací den. A prosím, ráda bych vás upozornila, že zítra začneme v 10.30 hodin, protože zde mám žádost o pauzu pro jednání klubu sociální demokracie. Takže zítra v 10.30 hodin. Přeji vám hezký večer a sociální demokracii děkujeme za prodloužené ráno.

(Jednání skončilo ve 20.07 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. prosince 2011 v 10.30 hodin
Přítomno: 148 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vítám též členy vlády a zahajuji druhý jednací den 32. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Též vás žádám, abyste mi nahlásili, kdo bude mít kartu náhradní. Pan kolega Nekl má náhradní kartu číslo 9.

Teď vás seznámím s omluvami z dnešního jednání. Z poslanců se omlouvají Jan Bauer – osobní důvody, Jan Hamáček – zahraniční cesta, taktéž Michal Hašek, z rodinných důvodů Stanislav Huml, zdravotní důvody – Petr Jalowiczor, též Jana Kaslová, pracovní důvody – Václav Kubata, zahraniční cesta – Jaroslav Lobkowicz, Václav Mencl, Viktor Paggio, Martin Vacek a Lubomír Zaorálek. Vlasta Parkanová se omlouvá pro zdravotní důvody mezi 9. a 13. hodinou.

Z členů vlády se omlouvají: Jiří Besser je na zahraniční cestě, Josef Dobeš od 13 hodin z pracovních důvodů, Karel Schwarzenberg – zahraniční cesta, Alexandr Vondra – pracovní důvody.

To byly omluvy.

Paní poslankyně Váhalová má náhradní kartu číslo 20.

Budeme se dnes věnovat pevně zařazenému bodu číslo 1, je to sněmovní tisk 498, druhé čtení státního rozpočtu na rok 2012. Ještě předtím ale registruji přihlášky dvou předsedů poslaneckých klubů. Nejprve předseda poslaneckého klubu ČSSD Jeroným Tejc. Prosím, pan předseda Tejc má slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já bych si dovilil požádat o to, abychom v souladu s tím, jak probíhala včerejší jednání zástupců politických stran o přímé volbě prezidenta, dnes jako druhý bod po druhém čtení státního rozpočtu zařadili druhé čtení ústavního zákona o přímé volbě prezidenta, tak abychom mohli dnes pokročit v rámci tohoto jednání. Jednalo by se tedy o druhé čtení ústavního zákona, který mění volbu prezidenta na přímou. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, to je bod číslo? Třináct, sněmovní tisk 415. Je to tak? Ano.

Teď se zeptám na další návrhy směrem k programu schůze. Nejsou žádné.

Přivolávám naše kolegy. Oznamuji, že pan poslanec Babák má náhradní kartu číslo 21.

Budeme hlasovat o návrhu, který přednesl právě pan poslanec Jeroným Tejc. Navrhuje zařazení bodu číslo 13, sněmovního tisku 415, jako druhý bod našeho dnešního jednání, tedy po projednání státního rozpočtu ve druhém čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 52. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem na zařazení bodu číslo 13. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 52, přítomno 119, pro 101, proti nikdo. Tento návrh jsme schválili.

Zahajuji projednávání bodu

1.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 498/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím vás, pane ministře, o tento úvod.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Prvnímu čtení návrhu zákona o státním rozpočtu jsme věnovali celý den, dopolední i odpolední část, a já si vás proto nedovolím znovu obtěžovat obsáhlým úvodním slovem. Omezím se na to, že poděkuji všem garančním výborům pro jednotlivé kapitoly a poděkuji rozpočtovému výboru jako gesčnímu výboru pro druhé a třetí čtení v Poslanecké sněmovně za podrobné projednání této stěžejní předlohy návrhu zákona o státním rozpočtu pro rok 2012.

Jednotlivé pozměňující návrhy si dovolím okomentovat v rámci rozpravy k třetímu čtení.

Jenom teď, protože ještě předpokládám – až překřičím poslance Františka Laudátu... už jsem překřičel – jenom teď, protože předpokládám, že i ve druhém čtení v rozpravě na plénu padne mnoho pozměňujících návrhů, o nichž pak budeme hlasovat, tak chci dopředu upozornit, že ze zákona je stanovena vládní rozpočtová rezerva ve výši 0,3 % celkových výdajů státního rozpočtu a že budu povinen při hlasování o pozměňujících návrzích sledovat bilanci schvalovaných pozměňujících návrhů a v okamžiku, kdy by tato hladina měla být snížena pod zákonný limit, budu muset trvat na tom, že takové pozměňující návrhy už jsou nehlasovatelné. Proto si na to dovoluji upozornit poslance ještě před zahájením rozpravy, aby když tak proti tomu upravili bilanční položku k výdajům, které budou navrhopvat zvýšit. Samozřejmě pevně doufám, že takových návrhů bude co nejméně.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Tento návrh jsem svým rozhodnutím přikázala k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 498/2. Nyní dostává slovo zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Jak jste již avizovala, rozpočtový výbor projednal návrh zákona dne 30. listopadu na své 22. schůzi a doporučil Sněmovně, aby tento návrh zákona přijala ve znění, které obdrželi poslanci do svých lavic.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. K předloženému návrhu otevírám podrobnou rozpravu. Do této podrobné rozpravy jsou přihlášeni...

Opakují: podrobnou rozpravu. Jsme ve druhém čtení zákona o státním rozpočtu, který má z jednacího řádu vymezen způsob, jakým je projednáván, čili jsme v podrobné rozpravě.

Žádám o slovo paní poslankyni Vlastu Bohdalovou.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré dopoledne, dámy a pánové, vážená vládo, vážená paní předsedkyně. Jsme ve fázi druhého čtení státního rozpočtu. Čeho se mé vystoupení bude týkat, je asi jasné. Je to kapitola 333 Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

Tento rozpočet byl velmi podrobně probrán na jednání výboru. Přijali jsme společné usnesení, které tady bude přečteno, ale mně nedá, než a bych se nad celým stavem a situací financování školství zamyslela.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní poslankyně. Já vás opravdu nechci přerušovat, ale ve druhém čtení státního rozpočtu se nekoná obecná rozprava. Ve druhém čtení státního rozpočtu se koná pouze rozprava podrobná. Samozřejmě vám neberu možnost se vyjádřit, a pokud předkládáte nějaký návrh, tak ho obsírně zdůvodnit. Jsme ale v podrobné rozpravě.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Samozřejmě bych se chtěla potom přihlásit na závěr svého vystoupení k pozměňovacím návrhům, které se týkají právě kapitoly 333, rozpočtu Ministerstva školství, a chtěla bych to vysvětlit právě svým vystoupením

Jsme v současné době svědky a dnes tedy aktuálně toho, že učitelé hodinu stávkovali, a mnozí lidé se ptají, proč, co je k tomu vlastně vede, nejsou nějak drzí a podobně. Já bych tady chtěla říci asi jedno. Chtěla

bych se zamyslet nad školskými rozpočty, které proběhly zhruba od roku 2006.

Součástí rozpočtu nejsou jenom peníze na mzdy učitelů a na mzdy nepedagogických pracovníků, ale součástí rozpočtu jsou i ostatní neinvestiční náklady do vzdělávání, takzvané onivky. Možná se vám zdá, že je to zdánlivě zanedbatelná a nicneříkající částka, ovšem je to částka, kterou státní rozpočet naplňuje ústavu, která říká, že stát má povinnost poskytovat žákům neplacené základní vzdělání. A právě z této částky se platí pomůcky, školení učitelů, cestovné. A od roku 2009 se z této částky platí také náhrady za nemoc.

Proč to tady říkám? V roce 2006 činil objem těchto peněz 1 mld. 600 tisíc ve státním rozpočtu a částka navrhovaná pro letošek je něco málo přes 400 mil. Tedy za necelých pět let jsme z tohoto balíku odebrali tři čtvrtiny peněz. Někdo si řekne „šetřit se musí“, ale mě tahle částka a právě tahle kapitola docela závažně mrzí, protože když přijdete speciálně na základní školy a podíváte se do skladu učebnic, kdy mají školy povinnost dávat žákům učebnice, zjistíte, že se učebnicový fond neobnovuje třeba deset dvanáct let, protože na to prostě nejsou peníze. Když chtějí učitelé nějaké nové sešity nebo nové cvičné sešity pro děti, škola na to nemá, platí to rodiče. A tady je zase ten styčný bod, který mi vadí. My ubíráme v příštím roce nízkopříjmovým rodinám a vůbec rodinám peníze z rozpočtů navýšením DPH, zvýšením energií atd., ale samozřejmě na ně budeme přenášet náklady na vzdělání dětí již od základních škol. A to si myslím, že je velice nespravedlivé.

Znovu opakují: za pět let se částka ve státním rozpočtu, která je určená na pomůcky, cestovné, další vzdělávání učitelů, snížila o 1 mld. 200 tisíc, z 1 mld. 600 tisíc na 400 tisíc. Já si myslím, že je to naprosto nehorázné.

No a co se týče samozřejmě další rozpočtované částky, to jsou ony mzdy pedagogických pracovníků. Mzdy pedagogických pracovníků byly velice ohlašovány, jak budou zvednuty v rozpočtu na rok 2011 o 2 mld., v rozpočtu na rok 2012 o 4 mld. Podstatné je to, že státní rozpočet na toto navýšení nemá, ale má je ušetřit ministr školství a má je vzít z dalších kapitol Ministerstva školství, což se mu tedy podařilo, ale zase na úkor ostatních částek. Pravda, pan ministr nám říká, jak velice šetří, šetří tak, že třeba za 90 mil. si pronajme právní služby, i když má právní oddělení na ministerstvu. Dal zakázku, která se týká plošných testů, zpracovávat ve výši 300 mil. školní inspekci, potom dojde ke zrušení přímo řízených organizací ministerstvem za účelem šetření a najednou se zjišťuje, že v jedné rušené přímo řízené organizaci se teď na konci roku vypisují soutěže, výběrová řízení za desítky milionů na notebooky. Přijde mi, že je to velmi groteskní a je to Kocourkov.

Proto se tedy znovu vracím k tomu, co se dnes stalo, abychom věděli,

že kantoři sice přidáno v uvozovkách dostanou, ale bude zrušen tzv. věkový automat. To znamená, že bude záležet pouze na řediteli školy, do jaké skupiny učitele zařadí, ať mladého, nebo zkušeného. Nechci ublížovat našim ředitelům, že budou posuzovat podle toho, jestli se jim některý učitel líbí víc nebo míň, jestli za ním častěji přijde do ředitelny nebo ne, ale já mám jiný strach. Až se opět sníží rozpočty, tak ten ředitel, který bude mít jasně stanovené tarify, ale nebude podle věkového automatu moci přidělovat podle zkušenosti učitelům peníze, tak řekne: no nemám peníze, tak dám všechny na základ. A může se stát, že místo slibovaného navýšení učitelé dostanou úplné základy.

Další věc, která je podle mě nebezpečná – a to už je k tomu druhému čtení – to je ten závazný průřezový ukazatel, který se týká mezd pedagogických a nepedagogických pracovníků. V minulém roce byl do rozpočtu na rok 2011 nešťastně rozdělen a dělá to školám velmi velké problémy. Myslím, že to nevíme jenom my, opoziční poslanci, ale vědí to i koaliční poslanci, protože se s řediteli, zástupci krajů a zřizovateli setkávají.

Takže já bych se ráda připojila k tomu, abychom tento průřezový ukazatel zrušili, aby opět byla jedna částka na mzdy pedagogických i nepedagogických pracovníků, a přihlašuji se znovu ještě k tomu návrhu, který zazněl ze školského výboru.

Na závěr chci říct ještě jednu věc. Často se teď objevuje v tisku, že tu nějaká skupina byla velice radikální, chovala se velmi špatně, násilně, někoho napadla. A já mám takový strach – možná, že je to strach staré ženy – ale já mám takový strach z toho, že čím méně budeme dávat peněz do vzdělání, do základního vzdělání, předškolního vzdělání, tím méně budeme mít vzdělané lidi a tím více budou mít šanci taková ti radikální různobarevní lidé, kteří vystoupí a lacinými hesly před nimi budou něco vykřikovat a jsou schopní takový méně vzdělaný dav zmanipulovat. A toho se strašně moc bojím, když budeme podceňovat situaci, která je v českém vzdělávacím systému.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní požádal o slovo ministr financí Miroslav Kalousek. Je podrobná rozprava, v podrobné rozpravě má tedy slovo správce rezortu financí. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dnes v hospodářském výboru Senátu a zítra na plénu se uzavře diskuse k zákonu týkajícímu se jednoho inkasního místa. V Senátu je stejně živě a podivuhodně, jako bylo i v Poslanecké sněmovně, diskutováno ustanovení týkající se loterijní daně a zrušení osvobození od daně z příjmů loterijních společností.

Já jsem na žádost pana předsedy vlády jednal se senátními kluby s tím, že jsem jim poskytl veškerou odbornou i technickou pomoc Ministerstva financí k tomu, aby mohl být napraven excés, jestli mi dovolíte toto slovo, kterým Poslanecká sněmovna v podstatě udělila daňové prázdniny loterijním společností pro rok 2012. Protože pokud se někdo z vás domnívá, že bychom podle toho, co Sněmovna schválila, mohli vybrat a rozdělit jedinou korunu, tak se to domnívá mylně.

Senátoři, kterým leží na srdci jednak možnost opravit to, co se tady stalo, ale jednak také skutečnost, aby nepřišla o příslušné zdroje ta odvětví veřejně prospěšné činnosti, ať už je to sport, kultura či sociální projekty, tak si kladli jako podmínku, aby pro rok 2012, pokud to opraví, byla příslušným způsobem tato odvětví satureována. Došlo k předběžné dohodě – já samozřejmě nevím, jak to tam dopadne – mezi mnou a těmi senátory, kteří to chtějí opravit, že v případě, že to opraví a loterijní společnosti nebudou mít právo rozdělovat, kam je to napadne, v návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2012 minimálně poslanci vládních stran – a věřím, že by se připojili i poslanci opozice – posílí o dohodnutý objem příslušné položky. Dohoda zní 800 na sport, 100 na kulturní památky a 100 na sociální projekty neziskovým organizacím v oblasti sociálních a zdravotních služeb.

Problém je, že Senát o tom hlasuje zítra a druhé čtení státního rozpočtu probíhá dnes. Já si – a také jsem to avizoval předsedům senáterských klubů v Senátu – dnes z pozice nejenom ministra financí, ale i poslance jedné z vládních stran dovolím ve druhém čtení předložit pozměňující návrh, který naplňuje tuto předběžnou dohodu se senátory. Je to prosím sněmovní dokument 113. Máte ho k dispozici elektronicky. O 800 milionů posiluje kapitolu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, účelová položka sport, o 100 milionů posiluje kapitolu Ministerstva kultury, program ochrany kulturních památek, a o 100 milionů posiluje kapitolu Ministerstva práce a sociálních věcí v oblasti sociálních projektů neziskových organizací. Seškrábali jsme to, kde se dalo, jak zjistíte z písemného podkladu tohoto pozměňujícího návrhu.

Pokud se zítra Senát usnese tak, jak by bylo naším přáním, pak požádám Poslaneckou sněmovnu o schválení tohoto poslaneckého návrhu. Pokud zítra v Senátu – i v Senátu – zvítězí lobby loterijních společností, tak jako zvítězila ve Sněmovně, to doufám, že se nestane, pak samozřejmě tento pozměňující návrh stáhnu. To je jediný možný chronologický postup, jaký si dokážu představit.

Takže prosím, vezměte toto vysvětlení na vědomí. Prosím, abyste vzali na vědomí, že je to koordinováno diskusí vládních stran se Senátem. Prosím, abyste tedy přijali pozměňující návrh, ke kterému se teď přihlašuji. Jeho věcný obsah jsem sdělil. Je to sněmovní dokument číslo

113, který je od včerejška v elektronické podobě mezi pozměňujícími návrhy.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Dále je přihlášen pan poslanec Vojtěch Adam. Prosím.

Poslanec Vojtěch Adam: Hezké dopoledne všem. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, můj pozměňovací návrh se týká financování některých akcí vrcholového sportu v České republice, konkrétně Velké ceny České republiky na Masarykově okruhu v Brně. Zdůvodnil bych to asi takto:

Velká cena České republiky na Masarykově okruhu v Brně je výkladní skříní republiky a vlajkovou lodí její propagace. Vzhledem k velké divácké návštěvnosti – musíme si uvědomit, že je to asi 250 tisíc lidí, čili čtvrt milionu lidí za tři dny – přináší každoročně České republice i významný ekonomický profit. Jen odhad DPH činí za rozhodující tři dny přes 100 milionů korun do státní pokladny. Jde rovněž o skvělou reklamu České republiky na celé Zemi s miliardovým přínosem pro regionální politiku. Zalistovací poplatky pořádající společnosti je více než 70 milionů korun. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy přispívá z rozpočtu 20 milionů korun, z rozpočtu města Brna a Jihomoravského kraje ana partes po 10 milionech. Celkem tedy 40 milionů korun. Vzhledem k uvedenému by bylo vhodné, aby stát zvýšil svoji angažovanost na tomto podniku, protože tato investice se do státní pokladny s velkým ziskem vrátí.

Proto předkládám pozměňující návrh, který je registrován jako sněmovní dokument číslo 98 k sněmovnímu tisku 498 a zní: Navrhují přesunout z kapitoly 396 Státní dluh, úroky státního dluhu, 20 milionů korun do rozpočtu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kapitola 333, na zvýšení příspěvku Automotodromu Brno na takzvaný zalistovací poplatek společnosti Dorna Sport pro pořádání Velké ceny České republiky v Brně jako součásti seriálu závodů mistrovství světa Moto GP v roce 2012.

Očekávám s napětím, jak budou hlasovat poslanci zejména za Jihomoravský kraj včetně poslanců z vládní koalice, kteří se zúčastnili jednání v březnu tohoto roku na Automotodromu v Brně a slíbili vedení Automotodromu podporu tohoto pozměňujícího návrhu. Děkuji a jsem pln očekávání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Nyní je přihlášen pan poslanec Jiří Papež, po něm pan kolega Pavel Hojda. Slovo má pan poslanec Jiří Papež.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Dobry den, kolegyně a kolegové. Já bych ve svém krátkém vystoupení pouze odkázal na pozměňovací návrhy, které jsem podal v elektronické podobě. Jsou uvedeny jako sněmovní dokument číslo 121 a krátce bych si dovolil okomentovat, že se tyto mé návrhy netýkají finanční části návrhu státního rozpočtu, ale jen části textové, konkrétně přílohy číslo 9 vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012. Tyto mnou navržené změny vyplynuly z potřeby notifikovat v Evropské komisi podporu poskytovanou v rámci dotačního titulu dle písmene h) příspěvek na zpracování lesního hospodářského plánu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Papežovi. Dále je přihlášen pan poslanec Pavel Hojda, po něm pan poslanec Josef Novotný mladší. Pan kolega Hojda má slovo.

Poslanec Pavel Hojda: Paní předsedkyně, dámy a pánové, dovolu, abych předložil návrh týkající se státního rozpočtu. Jedná se o to, že Státní fond dopravní infrastruktury, který budeme po schválení rozpočtu projednávat, byl pro rok 2012 ponížěn oproti původnímu plánu, a to tak, že původně bylo plánováno 47 miliard z příjmů ze státního rozpočtu a z ostatních příjmů, poté došlo k tomu, že se vláda usnesla, že dojde ke snížení na 37 miliard, a při dalším jednání zvýšila na 41 miliard.

Jistě chápete, že snížení z předchozích let, kdy se dosahovalo cca 100 až 102 miliardy, na celkový příjem pro rok 2012 62 miliard je snížení velice razantní. Hospodářský výbor v červnu letošního roku požádal vládu a Ministerstvo dopravy, aby navýšily ten základní příjem z rozpočtu ze 47 na 57 miliard. Výsledek je ten, který jsem říkal.

Pro to, aby se posílily některé akce, které je nutné řešit, které jsou nebo mohou být součástí operačního programu Doprava, anebo akce, které jsou nutné k zajištění provozu zejména v těch nejkritičtějších oblastech, předkládám návrh. Předkládám návrh, který by použil část prostředků ze státního rozpočtu k převedení do Státního fondu dopravní infrastruktury, i když jsem si vědom, že v příštím roce bude možné v případě, že budou některé mimořádné příjmy, posílit státní fond, přesto ty prostředky zajisté nebudou stačit ani na přípravu pro operační program Doprava 2, který by měl být zahájen v roce 2014.

Každý, kdo se zabývá investiční činností, a zejména investiční činností týkající se dopravní infrastruktury, ví a je mu jasné, že příprava trvá daleko déle než jeden rok nebo dva roky, a pokud akce nejsou připraveny, tak není možné potom ani čerpat prostředky z evropských zdrojů.

Navrhují, aby došlo ke snížení kapitoly VPS Jednotné inkasní místo o 500 milionů Kč a u datových schránek – jsou to vyčleněné části v této ka-

pitole – o 200 milionů Kč, čili celkem o 700 milionů Kč. A navýšit rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury s určením na následující akce: navýšení rozpočtu akce Mokré Lazce – hranice okresu Opava – Ostrava o 200 milionů Kč v roce 2012, pokračování na akci R6 Lubenec – Bošov ve výši 300 milionů Kč v roce 2012 a zahájení akce stavby R4 Lety – Čimelice ve výši 50 milionů Kč.

Pokud by toto bylo schváleno, tak by tam byla ještě rezerva 50 milionů Kč, která by se mohla použít na výstavbu cyklostezek, případně akcí, které zvyšují bezpečnost silničního provozu a které jsou na příští rok v návrhu rozpočtu SFDI výrazně poníženy.

To je vše. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Hojdovi. Prosím pana poslance Josefa Novotného ml., po něm je přihlášen pan poslanec Vladislav Vilímeček.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní předsedkyně, dámy a pánové, vážení kolegové, můj pozměňovací návrh, který je veden jako sněmovní dokument 105, se týká zajištění služeb sociální péče na rok 2012. Pozměňovací návrh vypadá následujícím způsobem:

Je to návrh ke státnímu rozpočtu – kapitole 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí.

V tabulkové části č. 4 se navrhuje posílit složku 435 – služby sociální péče, z 6 miliard 197 milionů 395 tisíc o částku 2 miliardy 102 milionů 605 tisíc. To znamená na celkovou částku 8 miliard 300 milionů.

Dále se navrhuje položku 411 – dávky důchodového pojištění snížit o 1 miliardu 400 milionů na částku 371 miliard 600 milionů.

Dále se navrhuje položku 412 – dávky nemocenského pojištění snížit o částku 702 milionů 605 tisíc, tedy na částku 21 miliard 942 milionů 395 tisíc.

Odůvodnění: Ve vládou schváleném návrhu státního rozpočtu na rok 2012 je pro poskytovatele sociálních služeb pro oba programy podpory, to znamená A i B, vyčleněna částka 6 miliard 197 milionů 395 tisíc Kč. Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky uvádí, že jde o stejnou podporu poskytovatelů sociálních služeb jako v roce 2011. Tato věc však není úplně pravdivá, neboť některé sociální služby byly v roce 2011 financovány z jiných zdrojů. Máme tady na mysli především individuální a transformační projekty, které jsou financovány z prostředků Evropské unie a jejichž podpora ve většině krajů České republiky bude ukončena buďto na začátku roku 2012, nebo v jeho průběhu. Tento výpadek zdrojů společně se zvýšením dolní sazby DPH od 1. 1. 2012 způsobí hluboký pokles podpory poskytovatelů sociálních služeb, který může dokonce

způsobit zánik těchto poskytovatelů. V souvislosti s navýšením dolní sazby DPH od 1. 1. 2012 a tím zvyšujícími se náklady poskytovatelů sociálních služeb je zmiňována možnost odečtu DPH u těchto subjektů. Tento výklad je však mylný. Poskytovatelé sociálních služeb jsou dle § 59 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, osvobozeni od DPH. Pokud by se dobrovolně registrovali jako plátcí DPH, pak by si mohli odečíst DPH na vstupu pouze u vedlejší, resp. hospodářské činnosti, případně u tzv. činnosti centrální. Výše DPH by byla pouze ve výši koeficientu, který dostaneme podílem příjmů, ze kterých by byla odváděna DPH, a příjmů, které jsou od odvodu DPH osvobozeny. Jen připomínáme, že § 59 není pro rok 2012 novelizován. Hypotéza, že poskytovatele sociálních služeb zvýšená dolní sazba DPH neovlivní, protože si tuto budou moci odečíst, je tedy mylná a nezakládá se na pravdivých skutečnostech. Je nezpochybnitelné, že sociální služby jsou v České republice dlouhodobě podfinancované a patří k nejhůře odměňovaným profesím v České republice. Jsme přesvědčeni o tom, že navrhovaná částka na sociální služby ve státním rozpočtu na rok 2012 povede k dramatickému snížení kvality sociálních služeb v České republice. Současně dojde ke snížení kapacit a dostupnosti sociálních služeb, k odlivu kvalifikovaných pracovníků v této oblasti a v konečném důsledku i k zániku stovek registrovaných sociálních služeb napříč Českou republikou.

Navýšení částky na požadovaných 8,3 miliardy Kč na sociální služby vychází z potřeby pokrýt tyto oblasti: Za prvé: Financování služeb u ukončené podpory z prostředků Evropské unie 900 milionů Kč. Odhad vlivu zvýšení DPH u poskytovatelů sociálních služeb 350 milionů Kč. Nezbytné zvýšení mezd o 9 procent, což činí 852 milionů 605 tisíc Kč.

Tento pozměňovací návrh podporují Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče a neziskové organizace v České republice.

Děkuji za pozornost a doufám, že tento pozměňovací návrh podpoříte. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím, abyste mi předal svůj pozměňovací návrh, a žádám nyní o slovo pana poslance Vladislava Vilímce, po něm je přihlášen pan poslanec Bořivoj Šarapatka. Pan poslanec Vladislav Vilímeček. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu vedenému pod sněmovním dokumentem 142. Jedná se o pozměňovací návrh, kdy v rozpočtu kapitoly 398 Všeobecná pokladní správa by se vyčlenila nová položka v ukazateli další prostředky pro územní samosprávné celky, položka s názvem částečná kompenzace finančních

dopadů nižších daňových výnosů u obcí a měst s počtem obyvatel 1 001 až 10 000 s částkou 300 milionů Kč.

Pouze si dovoluji nově načíst bod 2 tohoto pozměňovacího návrhu, vybilancování té částečné kompenzace. To znamená bod 2 pozměňovacího návrhu by zněl: Ve výdajích v ukazateli stavební spoření se částka snižuje o 300 milionů Kč.

Vzhledem ke snížení státní podpory a vývoji vkladů na stavební spoření je prostor k tomuto vybilancování.

K důvodové zprávě k tomuto pozměňovacímu návrhu. Vážené kolegyně a kolegové, Svaz měst a obcí České republiky a řada obcí i měst samostatně žádaly poslance, aby došlo k alespoň částečné kompenzaci finančních dopadů nižších daňových výnosů ze sdílených daní u těch obcí a měst, které se pohybují na dně tzv. U-křivky, nebo chcete-li – možná přesněji – J-křivky průměrných hodnot rozpočtového určení daní na obyvatele.

Jedná se v zásadě o obce s počtem obyvatel od tisíce do deset tisíc obyvatel, kde jsou ony propady objektivně největší. Tento stav by měl být, a já věřím pevně, že bude napraven až přijetím novely zákona o rozpočtovém určení daní, jehož účinnost se ale předpokládá až k 1. lednu 2013. V roce 2012 tedy nedojde ke změně rozpočtového určení daní a při uvažovaném dopadu dalších legislativních opatření budou daňové výnosy těchto obcí velmi vzdálené průměrným hodnotám.

Pouze rekapituluji, že původním záměrem Svazu měst a obcí České republiky bylo v roce 2012 dorovnání daňových výnosů do úrovně 7 800 korun daňových výnosů v přepočtu na jednoho obyvatele. To by však vyžadovalo vyčlenit částku přesahující minimálně 1 mld. korun. I plná kompenzace do úrovně nakonec zvolené 7 000 korun na jednoho obyvatele by vyžadovala částku převyšující 600 mil. korun.

Podvýbor rozpočtového výboru pro financování úředních samospráv tedy doporučil vyčlenit částku 300 mil. korun ve Všeobecné pokladní správě na kompenzaci daňových propadů obcí s počtem obyvatel od tisíce jedné do deseti tisíc v těch případech, kdy onen daňový výnos v roce 2012 dle predikce Ministerstva financí nedosahuje ani sedmi tisíc korun na jednoho obyvatele. S ohledem na omezení finanční možnosti se navrhuje samozřejmě redukce vypočtené kompenzace tak, aby byly plnohodnotněji kompenzovány obce s největšími propady daňových výnosů, tedy v zásadě posíleny více rozpočty spádových obcí a měst s nejnižšími daňovými výnosy, které zajišťují veřejné služby také i pro občany okolních obcí. Proto se navrhuje částku do výše plné kompenzace půl milionu korun zkrátit na jednu třetinu a částku přesahující hodnotu 500 tisíc korun oné vypočtené plné kompenzace násobit koeficientem 0,6. Požadavek na řešení situace těchto obcí v roce

2012 se stal také součástí závěrů ze 14. celostátní finanční konference Svazu města a obcí České republiky.

Zdůrazňuji propočet, který je přílohou důvodové zprávy, a každý z vás se na něj může podívat, i na konkrétní obec. Nepomíjí žádnou obec ani město, které nedosahuje v pásmu tisíc jedna až deset tisíc daňový výnos sedm tisíc korun na obyvatele. Těch obcí je 862, přičemž nejvyšší hodnota se pohybuje kolem 1,5 mil. korun částečné kompenzace. To je myslím, dámy a pánové, nepominutelná částka v rozpočtu dané obce nebo města.

Chtěl bych vás tedy požádat o podporu tohoto návrhu založeného na exaktním a nezpochybnitelném výpočtu. Je to minimum z toho, oč legitimně a odůvodněně žádají obce a města s nejnižšími daňovými výnosy. Částka je vybalancovaná věcně i finančně. Já rozumím, že nás nečekají jednoduché časy v příštím roce. Proto byla tato částka stanovena v dolní mezi žádostí, které těmto obcím mohou alespoň částečně pomoci.

Děkuji vám předem za podporu tohoto návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Prosím o váš návrh a prosím také o slovo pana kolegu Šarapatku. Po něm je přihlášena paní poslankyně Marta Semelová. Slovo má pan poslanec Bořivoj Šarapatka. Prosím.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážená paní předsedkyně, členové vlády, kolegyně, kolegové, já tak jako před rokem tady vystupuji ohledně problematiky Programu péče o krajinu, který spravuje Ministerstvo životního prostředí. Program péče o krajinu, jak jistě víte, z něho je placena řada velmi důležitých krajinotvorných opatření. Je financována péče o lokality ohrožených druhů rostlin a živočichů a péče o nejcennější území, která u nás máme.

Jak se vyvíjela situace s financováním tohoto programu v uplynulých letech. Tento program byl podporován částkou okolo 200 mil. korun ročně. V tomto roce byla snížena částka na 100 mil. korun, ale díky Ministerstvu financí, vládě i nám všem se podařilo zvýšit tuto částku na 150 mil. korun, což je asi to minimum, za které lze všechna tato území spravovat.

V návrhu rozpočtu na příští rok se objevila částka pouhých 76 mil. korun. My jsme se zabývali tímto problémem na výboru pro životní prostředí a v usnesení výboru je doporučení, aby tato částka byla navýšena o 80 mil. korun, to znamená na zhruba 150 mil. korun, které spravuje tento fond v tomto roce.

Takže můj pozměňovací návrh by byl, aby v kapitole 315 Ministerstva životního prostředí na rok 2012 byla navýšena částka Programu péče o krajinu, výdajový okruh zlepšování stavu přírody a krajiny, o 80 mil. korun, a to proti státnímu dluhu. Věřím, že tento návrh podpoříte a že bude možné

spravovat území, o kterých jsem zde hovořil, odpovídajícím způsobem. My ve výboru pro životní prostředí jsme požádali ještě Ministerstvo životního prostředí a Agenturu ochrany přírody a krajiny o přehled všech projektů, tak abychom nad tím měli určitou kontrolní a dohlížecí činnost, jak jsou tyto peníze účelně vynakládány.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím o slovo paní kolegyni Martu Semelovou a pana poslance Šarapatku prosím, aby mi předal svůj pozměňovací návrh.

Poslankyně Marta Semelová: Dobré dopoledne, vážené dámy, vážení pánové. Já bych se chtěla přihlásit k pozměňovacím návrhům pod číslem sněmovní dokument 157.

První pozměňovací návrh se týká následujícího. Z kapitoly 398 Všeobecná pokladní správa z ukazatele jednotné inkasní místo přesunout částku 1,2 mld. korun do kapitoly 333 Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy za účelem navýšení rozpočtu vysokých škol.

Meziroční pokles rozpočtu vysokých škol by znamenal pokles výdajů na jednoho studenta a způsobil by destabilizaci a finanční nejistotu, která se může projevit ve snižování mezd pracovníků. Nejenom to, dále v redukci jejich počtu. Už dnes mnohé vysoké školy k trvalému finančnímu podhodnocení těžko zabezpečují výuku. Další snížení financí by ještě v mnohem větší míře ohrozilo fungování vysokých škol a kvalitu vzdělávacího procesu, což by vedlo ke snížení konkurenceschopnosti českého školství a zároveň s tím i naší ekonomiky. Dopad by byl samozřejmě i na rodiny vysokoškoláků, neboť toto snížení by se odrazilo i ve snížené podpoře studentů, to znamená v oblasti stipendií, v oblasti podpory ubytování studentů, v oblasti podpory stravování a dalšího.

Druhý pozměňovací návrh je z kapitoly 396 Státní dluh, obsluha státního dluhu, položka úroky na vnitřní státní dluh, přesunout částku 4 mld. korun do kapitoly 313 Ministerstva práce a sociálních věcí, a to za účelem navýšení objemu financí na zabezpečení sociálních služeb.

Objem financí určený na poskytování sociálních služeb na rok 2012 je značně podhodnocený a nekorresponduje se zákonem o sociálních službách. Takto navrhovaná částka ohrožuje fungování organizací, které zajišťují sociální služby. Zhorší se dostupnost, kvalita a rozsah těchto služeb, na mnoha místech může být pro sociální systém dokonce přímo likvidační. Minimální částka, která je potřebná, aby se alespoň udržela stávající péče, to znamená ne rozšiřovala, ale na pouhou údržbu, je 10 mld. korun pro příští rok. Ve vládou schváleném návrhu rozpočtu, tedy 6,1 mld. korun, je však pro poskytovatele sociálních služeb vyčleněna o-

pravdu minimální částka, která toto nezaručí. To znamená výše 6,1 mld. korun.

Argument, že budou hospodařit poskytovatelé sociálních služeb se stejným objemem financí jako letos, je nepravdivý. Mnohé služby byly totiž v tomto roce financovány z jiných zdrojů, které však letos již nebude možno využít. Jedná se o různé fondy, které skončily. Pokud tedy nebude objem financí navýšen na mnou uvedenou částku, budou muset některé služby ukončit svoji činnost. Co to bude v této situaci znamenat, si dovedeme určitě představit. V tuto chvíli se zvyšuje dokonce počet lidí, kteří právě sociální služby potřebují a kteří jsou na ně mnohdy odkázáni. Dojde tak k eskalaci sociálních problémů a do budoucna k mnohem dražšímu řešení sociálních problémů.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Prosím nyní o slovo pana kolegu Ladislava Skopala. Dále je přihlášen pan poslanec Václav Zemek.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, trochu mě mrzí, že již druhý rok se stává to, že kapitola Ministerstva zemědělství je zas okradena o zásadní, a to jsou přímé platby, kde pan ministr financí zemědělství obral o tak důležitou částku. Protože přece jenom v rámci Evropské unie naši zemědělci konkurují zemědělcům z ostatních států a nejsou schopni bez těchto podpor konkurovat jak v oblasti rostlinné, tak v oblasti živočišné výroby. Je dobře, že v tomto roce miliardu 300 milionů jsme schválili na povýšení kapitoly jak na přímé platby, tak na dotace z národních zdrojů, ale v příštím roce tyto částky již nebude možno převádět z Pozemkového fondu do rozpočtu, a proto si myslím, že je velice dobré a důležité povýšit tuto kapitolu. Nejde to ze zdrojů Ministerstva zemědělství, jak by se očekávalo, protože to snížení, které všechny resorty mají, již je promítnuto v rámci tohoto rozpočtu. A musíme si říct, že na přímé platby jde nula. Ne, že to je 80 %, 60 nebo 50 nebo 90. Je to nula. Pokud se týče dotací, národních dotací, tak jsme zhruba na 60 % obvyklé částky.

Já tvrdím jednu věc: Je potřeba šetřit. Zemědělci jsou ochotni šetřit. Je to vidět i na mzdách, protože mzdy v zemědělství jsou jedny z nejnižších. My to nechceme projist, my doopravdy chceme, aby zemědělství bylo konkurenceschopné, aby ta částka odpovídala částkám, které jsou obvyklé v rámci Evropy. Musím říct, že tohle to jsem již přednesl několikrát a nebyla vůle ani Ministerstva financí ani vlády převést tyto finanční zdroje. Chci jenom upozornit na to, že je potřeba se nad tím zamyslet, a pokud pan ministr financí bude předkládat rozpočet, což víme, že ano, protože přece je-

nom odhad příjmů není tím odhadem, který v současné době je očekáván, ta výše příjmů, a určitě upozorním na to, že v této oblasti je potřeba částky zvýšit.

Vím, že je to nepopulární, že všude se snižuje, ale snížení o 100 % je, myslím, nelogické. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Ladislav Skopal. Prosím, pane poslanče, předejte nám také svůj pozměňovací návrh. A slovo má ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Promiňte, paní předsedkyně, dámy a pánové. Já bych se chtěl velmi důrazně ohradit proti termínům, které používá pan poslanec Skopal při zdůvodňování svých pozměňujících návrhů. Rozpočet – ať už rozpočet státu, obce či rodiny – je vždy vážením nějakých politických, tedy i rozpočtových priorit. Doma, pokud se rozhodneme opravit si střechu, tak se možná musíme uskromnit na dovolenou a také si neříkáme, že jsme se okradli na dovolené, že jsme někomu něco uloupili. Prostě jsme jednu prioritu podřídili druhé. Tohle není okrádání, kterého se dopustil ministr financí. To je vládní návrh zákona o státním rozpočtu, kde v těch omezených rozpočtových možnostech, které Česká republika má, vláda navrhuje ty priority, které pokládá politicky i rozpočtově za správné.

Suverénem jste samozřejmě vy, Poslanecká sněmovna. A je svatým právem každého z vás navrhovat řazení priorit jiné. Je svatým právem každého z vás říci, že se domníváte, že například posílení top-upů je vyšší prioritou než peníze pro pana ministra vnitra na Šluknovském výběžku nebo jakákoliv jiná priorita. To je vaše svaté právo! Ale mluvit přitom o okrádání je formulace, proti které se důrazně ohrazuji! Bude-li váš návrh, pane poslanče Skopale, přijat, já doufám, že ne, tedy, ale bude-li přijat, budu to respektovat a nedovolím si mluvit o tom, že Sněmovna položku, proti které tento návrh jste bilancoval, okradla. Prostě jste tak rozhodli, suverénně v rámci svých ústavních pravomocí. Tuhle loupežnickou terminologii si, prosím pěkně, nechte na Znojmo!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Skopal. Omluva mi byla doručena pana ministra Jana Kubiceho, který se omlouvá dnes od 12.30 hodin z důvodů pracovních. A ještě oznamuji, že pan poslanec Paroubek má náhradní kartu číslo 22.

Faktická poznámka pan poslanec Skopal.

Poslanec Ladislav Skopal: Omlouvám se panu ministrovi financí, že jsem řekl slovo okradl. Dobře, řeknu to trošku jinak: Mrzí mě, že

zemědělství není vnímáno jako priorita a dochází k útlumu velice důležité oblasti, která vždycky byla v České republice brána jako prioritní. Zemědělství a potravinářství si myslím, že je určitým základem tohoto státu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní dostává slovo pan poslanec Václav Zemek, po něm je přihlášen pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Václav Zemek: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, budu stručný. Já bych se rád připojil k pozměňovacímu návrhu pana kolegy Šarapatky. Návrh se týká navýšení v kapitole, je tam péče o krajinu, kapitoly 315 Ministerstva životního prostředí. Já jsem podobný návrh podal prostřednictvím intranetu, takže to nebudu už dále rozvádět. Týká se to vlastně různých drobných projektů v ochraně přírody a krajiny a myslím si, že stejně jako se staráme o své kulturní dědictví, měli bychom se starat i o své přírodní dědictví. Abychom potom třeba za pár desítek let neřekli: Ano, tehdy jsme tam nepřidělili pár milionů, a proto už tady ty druhy u nás nežijí.

Dodal bych k tomu tolik, že tento náš pozměňující návrh podpořil i výbor pro životní prostředí. Takže prosím o podporu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Zemkovi. Slovo dostává pan kolega Miroslav Opálka, po něm je přihlášená paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, pan ministr financí nás po prvním čtení kritizoval, že jsme v diskusi diskutovali mimo, tak jak předpokládal, že budeme snad přesunovat nějaké prostředky, vyjádříme se k celkovým příjmům, k celkovým výdajům a k deficitu. Dnes ráno v Radiožurnálu oznámil, že projde jenom to, na čem se dohodne koalice, čímž dal jasně najevo, že vystoupení opozičních poslanců je poměrně zbytečné. Ale musím říci, že mantinely pro možnost jakýchkoli přesunů v podstatě vláda už vyřešila přijetím zákona a tím, že naše finanční prostředky jsou omezené. A když se podíváme na jednotlivé kapitoly, tak zjistíme, že opravdu už není kde brát.

Musím konstatovat, že včera na Novinkách vyšel článek Česko má jedno z nejnižších zdanění fyzických osob v Evropě. Když se podíváte na tento článek a zamyslíte se taky nad zdaněním a porovnáním zdanění právnických osob, tak z toho samozřejmě lehce usoudíme, proč prostředky nejsou ve státním rozpočtu, ale v kapsách – a bohužel ne všech občanů, ale jenom těch vyvolených.

Musím konstatovat, že na výboru pro sociální politiku jsme docela podrobně rozebírali kapitolu 313 Ministerstva práce a sociálních věcí. Byla tam diskuse i z odborné veřejnosti, byli tam i zástupci neziskového sektoru a kritika byla nemalá. Něco už tady dnes zaznělo. Já bych chtěl jenom připomenout to, že od roku 2007 nebyly valorizovány sociální dávky a minimální mzda. Od roku 2007 do roku 2011 činí inflace, předpokládám, 14,1 %. To znamená, že všichni občané, kteří jsou závislí jak na těchto dávkách, tak na minimální mzdě, jsou postiženi tím, že jim reálná kupní síla jejich příjmu poklesla. To je realita těch, kteří jsou na tom žebříčku, a myslím si, že jim není co závidět, nejnižším. Když jsme se bavili o tomto problému, tak mi bylo řečeno, že ministerstvo a vláda v roce 2012 snad počítají s nějakou valorizací, možná 30 korun měsíčně. Ale 30 korun, to je tak jedno procento k životnímu minimu. Kde je těch 14,1 %?

Když jsme se dívali dále na jednotlivé údaje v této rozpočtové kapitole, tak vidíme, že na nezaměstnanost, lépe řečeno v použití prostředků na státní politiku zaměstnanosti, se uvažuje s poklesem. Na druhé straně vidíme kolem nás, že nás postihne zřejmě – já se omlouvám kolegovi Vidímovi, čili nevidíme, ale můžeme sledovat, děkuji, že kolem nás krize asi doutná tak, že musí zasáhnout i naše hospodářství, že zasáhne tedy i zaměstnanost, a my počítáme v rozpočtu s menšími prostředky. Koneckonců rozpočet je celý na vodě a zřejmě se na jaře k němu budeme vracet.

Zastavím se ještě u jedné položky a to je důchodový účet. Je tam plánován propad téměř 40 miliard korun. Víte, mě zarazí ale to, že nikdo ve zdůvodnění neuvede, že to není důsledek demografického vývoje, ten očekáváme až někde kolem roku 2030, ale že je to důsledek toho, že důchodový účet plní funkci záchranného pilíře pro nezaměstnané, protože jenom za devět měsíců v tomto roce odešlo do předčasných důchodů přes 55 tisíc občanů, což je půl jednoho ročníku, a když se podíváme na roky předtím, tak zjistíme, že 250 tisíc předčasných důchodů, to je přesně ten problém, který nám vytváří tento deficit. Mně nejde o to, že bychom neměli umožnit tento režim, ale jestliže tento režim stát svým zákonem umožňuje a občané můžou řešit svoji sociální situaci, tak tedy nesmíme ale říkat, že není důchodový účet udržitelný, ale musíme hledat, jak prostředky do něj dodat. My jsme je tentokrát v rozpočtu dodali deficitem na důchodovém účtu, ale já mám obavu, že bude křik, že důchodový účet se propadá a je třeba zrychlit a ještě utáhnout šrouby. To by bylo nepřesné, nepoctivé a myslím si, že možná i úmyslně zkreslené.

Poslední problém v této kapitole je otázka sociálních služeb. Za náš politický klub KSČM kolegyně Semelová navrhla řešení. Já chci jenom říci, že tento problém se v posledních letech stává evergreenem a že je to problém jakoby uměle vždy vládou Sněmovně podstrčený. Jedná se o značnou

částku, která vyvolává ve veřejnosti, a to jak u poskytovatelů, tak u klientů, obrovskou nejistotu, neklid, vyvolává samozřejmě i to, že dostáváme spoustu mailů, telefonů, dopisů a lidé žádají, abychom v této věci učinili nějakou nápravu. Vláda a koaliční poslanci nikdy nehlasovali pro řešení, které bylo v minulých letech předkládáno, ale vždy ten problém jiným způsobem vyřešila. Věřím, že má nachystáno řešení i pro rok 2012.

A poslední věc, kterou bych rád zmínil, je pojištění. Odběhnu od kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí a zaměřil bych se na zdravotnictví. Platba na zdravotní pojištění není standardní pojištění jako majetkové či zodpovědnostní, kde jsou jak nároky na výši plnění od jednotlivých plátců pojistného – je to totiž solidární pojištění, které se týká i těch, kteří nemají příjem a jsou zdraví. Týká se i těch, kteří mají příjem a jsou nemocní. Čili nemůžeme říkat, že jde klasicky o solidaritu zdravých s nemocnými. Zákon v současném znění konzervuje stav, kdy jsme byli všichni zaměstnanci a zaměstnavatelé, a zvyšodňuje fyzické osoby, které mají jiné příjmy než z pracovněprávních vztahů. Mohl bych rozebírat paragrafy zákona o daních z příjmů, ze kterých není odváděno nic, a přitom je to používáno místo zaměstnání jako prostředky na živobytí. Dnes tím nechci zdržovat.

Ale druhý problém, který zdravotní pojištění má, je nízká platba státu za tzv. státního pojištěnce. Je to daleko méně, než je průměrná potřeba dítěte či seniora nebo zdravotně postiženého či nezaměstnaného, za kterého stát neplatí ani tisíc korun. Ale těch tisíc korun je třeba! Hovořil jsem o tom, že v kapitolách není kde brát, ale státní rozpočet může být ještě doplněn prostředky v budoucnu, a to například z dividend akciové společnosti ČEZ, kde má stát vysokou účast. Proto jsem předložil návrh doprovodného usnesení jako dokument číslo 156, kde se snaží, aby Poslanecká sněmovna doporučila vládě – a já věřím, že ve třetím čtení tak učiní – aby stát použil tyto prostředky na zvýšení plateb za státního pojištěnce a stabilizoval tak jak činnost zdravotních pojišťoven, tak poskytovatelů zdravotní péče.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Slovo má nyní paní kolegyně Kateřina Konečná, po ní je přihlášen pan poslanec Václav Klučka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych i já přednesla svůj pozměňovací návrh k návrhu státního rozpočtu. Ale dříve, než tak učiním, dovoluji mi krátký komentář.

Kapitola Ministerstva životního prostředí – a já chápu, že tato vláda vedená Petrem Nečasem byla první vládou, která neměla o životním prostředí

ve své preambuli ani slovo, a tudíž neočekávám, že by kapitola Ministerstva životního prostředí nějak přála, ale kapitola Ministerstva životního prostředí se stává opravdu krutě podfinancovanou, a pokud dneska – a vidíte to v médiích každý den – se bavíme o znečištění ovzduší, o znečištění vod, já nevím, vyvážíme kaly z Ostravska, potřebujeme řešit ekologické zátěže, tak toto všechno by mělo patřit do gesce a kompetencí ministra životního prostředí, ale na řešení této problematiky by prostě měl mít prostředky, které potřebuje. Já se snad ani nebavím o střednědobém výhledu, který doufám nemyslí pan ministr financí vážně, protože kdyby ho vážně myslel, tak pak se budu vážně ptát, na co Ministerstvo životního prostředí s objemem prostředků například na rok 2013 vůbec budeme mít, protože nebude schopno plnit požadavky, které na něj klademe ze strany zákona, a jenom velkou snahou, pílí a úsilím pracovníků Ministerstva životního prostředí a vedením Ministerstva životního prostředí dodneška nedošlo ke kolapsové situaci, kdy by opravdu minimálně základní kontrolní mechanismy, které má ministerstvo mít, nezkolabovaly.

Já bych za to chtěla zčásti poděkovat, ale z druhé části upozornit na to, že možná dnes ještě nejsme před tak obrovským problémem, ale v příštím rozpočtu, pokud by vyšel střednědobý výhled, nedej bože, v roce 2014 bychom opravdu reálně stáli před tím, že tady budeme mít ministerstvo, které se sice bude jmenovat Ministerstvo životního prostředí, ale s životním prostředím nebude schopno dělat vůbec nic, protože na to prostě nebude mít ani korunu, zvlášť pokud si odečteme peníze, které nám na toto ministerstvo tečou z evropských fondů a které bezpochyby minimálně na nějaký čas skončí po konci rozpočtového období 2013. Tak jenom mi dovolu toto upozornění.

A teď v souvislosti s usnesením výboru pro životní prostředí, tak jak ho tady kolegové Zemek a Šarapatka již zčásti citovali, to znamená, že výbor nejenom že navrhl o 80 milionů navýšit Program péče o krajinu, ale také doporučil a podpořil, nicméně rozpočtový výbor neschválil, o 15 milionů posílit rozpočet České inspekce životního prostředí. To je přesně to, na co jsem upozorňovala na začátku toho, co jsem tady říkala. Já jsem přesvědčena o tom, že pokud nebudeme mít kontrolní mechanismy, tak si můžeme schvalovat zákony, jaké chceme. Pokud nebudeme mít organizaci, která tyto zákony bude vymáhat, bude kontrolovat velké podniky, ale i malé znečišťovatele, pokud nebudeme mít instituci, která bude nezávislá a zároveň věrohodná a hlavně odborně zdatná, a dneska pracovníci České inspekce životního prostředí jsou opravdu na úrovni těžce podprůměrného platu, možná poloviny podprůměrného platu, který berou, a my po těchto lidech chceme, aby nám kontrolovali obrovské podniky. Každý z nich, kdo je trošku schopný, do tohoto velkého podniku nastoupí. Říkám vám to, tak jak to je, protože prostě ho přeplatí, a na České inspekci životního prostředí

dochází k tomu, že nejenom že se jí snižuje počet lidí, ale snižuje počet odborníků. A pokud my se tady budeme bavit a budeme se bavit i tuto schůzi o novele zákona o ochraně ovzduší a dalších, tak si myslím, že pokud chceme, aby tento zákon prostě byl platný a zároveň vymahatelný, tak musíme navýšit rozpočet kapitoly České inspekce životního prostředí tak, aby mohlo dojít k tomu, že i pan ředitel České inspekce si navýší počet svých lidí, že je bude schopen správně ohodnotit a že tito lidé budou schopni vykonávat kontrolní funkci za nás, resp. kontrolní funkci námi svěřenou.

A proto mi dovolu, abych navrhla v kapitole 315 Ministerstvo životního prostředí ve výdajovém okruhu organizační složky státu, běžné neinvestiční výdaje na rok 2012, navýšit tuto kapitolu o 15 milionů z věp-éesky z ostatních výdajů, položky datové schránky, a to právě na činnost České inspekce životního prostředí. Tato organizace je dlouhodobě podfinancovaná, a pokud si tady chceme celý rok přijímat zákony, které říkají, co všechno by měl nejenom aparát ministerstva, ale i jeho orgány kontrolovat, tak především musí mít zaplacené, musí mít lidi na to kontrolování. Pokud je mít nebudou, tak si to tady sice přijímat můžeme, ale bude nám to úplně k ničemu, protože každá z velkých firem, každá z velkých organizací z toho bude mít a z nás bude mít potažmo jenom srandu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Pan poslanec Václav Klučka je dalším přihlášeným, po něm pan poslanec Ivan Ohlidal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, já především jsem rád, že znovu mohu tady za tímto řečníštěm mluvit, protože celkem složitá nemoc a stav mi neumožnily vás tady vidět skoro čtyři měsíce. Takže tomu jsem rád.

Státní rozpočet České republiky je velmi důležitá záležitost, která ovlivní bezpochyby život celé společnosti. To si všichni jistě uvědomujeme. Já vás chci varovat před jednou skutečností. Chci vás varovat před tím, jaký je stav v oblasti Ministerstva vnitra, jaký je stav u české policie, jaký je stav u Hasičského záchranného sboru. Vy všichni se můžete o tomto stavu přesvědčit návštěvou na nejbližších odděleních policie či návštěvou u Hasičského záchranného sboru. Tam se dozvíte skutečnosti, které doprovázely rok 2011. Tam se taky rodily nápady toho, jak některé věci zlepšit pro rok 2012. A já musím říct, že to jsou nápady, které svým způsobem můžete najít i v koncepci, bezpečnostní koncepci České republiky, která byla vládou schválena a má doprovázet vývoj v oblasti vnitřního pořádku v České republice. A já musím říct, že ani našemu výboru, ani ministři vnitra

ra se nepodařilo přesvědčit ostatní ministry a Ministerstvo financí především o tom, že ten stav, kterým se snižuje akceschopnost, reaktivita jednotlivých bezpečnostních složek je skutečně vážný. Že tento stav už není schopen v mnohém řešit bezpečnostní rizika českého státu. Já vás chci před touto věcí varovat, že opravdu je nesmírně důležitá a týká se každého občana v tomto státě.

Takže mi dovolu, abych nejdříve navrhl usnesení, kterým bychom navýšili rozpočtové prostředky kapitoly 314 Ministerstva vnitra v oblasti provozních a investičních nákladů Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru o částku 2 miliardy korun snížením kapitoly 396 Státní dluh.

Závěrem mi dovolu ještě jednu malou noticku. Včera jsme rozhodli o zrušení výboru, který byl spojeným výborem bezpečnosti a obrany. Dali jsme základ vzniku nových dvou výborů. Mě skutečně trápí, že v čele jednoho výboru bezpečnostního bude člověk, který byl ministrem vnitra a který je schopen i v současnosti kritizovat práci tohoto výboru, že nebyl funkční, proto musí být rozložen. On používá slova, která jsme používali na začátku volebního období. Jak je to možné? Jak tento člověk bude moci obhajovat potřebu skutečně Ministerstva vnitra, jak bude moci kontrolovat věci na Ministerstvu vnitra, když takto hovoří? Když takto hovoří o práci výboru, ve kterém se zúčastňoval jako ministr. Kdyby byl dobrým ministrem, tak by tam ještě byl!

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Prosím nyní pana kolegu Ivana Ohlídala. Dalším přihlášeným je pan poslanec Pavel Bém. Slovo má pan poslanec Ivan Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, chci předložit jeden pozměňovací návrh, který však musím stručně uvést.

Na posledním zasedání školského výboru se tento výbor usnesl na tom, že podá pozměňovací návrh na posílení kapitoly 333, to znamená kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, a to ve prospěch podkapitoly vysoké školy. Bohužel v tom usnesení tohoto navrženého pozměňovacího návrhu bylo provedeno špatně tzv. vybilancování. To znamená byla špatně uvedena kapitola, ze které by se tato částka měla vzít. Proto si dovoluji provést nápravu tohoto pozměňovacího návrhu a předkládám ho v této formě.

Navrhuji, aby ve státním rozpočtu pro rok 2012 byla posílena podkapitola vysoké školy v kapitole 333 Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o částku 1,2 miliardy korun a aby o tuto částku byla snižena

na kapitola 396 Státní dluh, a to konkrétně v položce úrokové náklady.

O tuto částku by se podle mého názoru měly zvýšit běžné náklady pro vysoké školy, protože kdyby k tomu nedošlo, tak by došlo naprosto ke krizové situaci na veřejných vysokých školách. Došlo by k omezení základu činnosti těchto vysokých škol, především v oblasti vzdělávací činnosti. Některé vysoké školy by musely začít propouštět učitele, jiné vysoké školy by musely omezovat výuku. Jistě by byla na všech vysokých školách veřejného charakteru snížena celkově kvalita výuky. Tomu samozřejmě je třeba za každou cenu zabránit. Proto jsem tento pozměňovací návrh jakýmsi obnoveným způsobem podal.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím pana kolegu Pavla Béma.

Poslanec Pavel Bém: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové, paní poslankyně, páni poslanci, dovolu, abych i já se připojil ke svým předřečníkům. Dovolu mi, abych úvodem poděkoval vládě za rozpočet, který nese znaky dle mého názoru zdravého rozumu, to znamená, že v dobách ekonomické recese je úsporný, reaguje na nikoliv optimistickou aktuální ekonomickou situaci celé České republiky a samozřejmě i celé Evropské unie.

Dovolte mi, abych se jako předřečníci pozastavil na chvíli u kapitoly 333, rozpočet Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Mám ještě jedno ocenění. Oceňuji, že tento rozpočet i v poměrně složitých podmínkách ekonomické recese nese znaky rozumu a nese i znaky ochoty vlády České republiky, a já doufám, že i této Poslanecké sněmovny, investovat do oblasti terciárního vzdělávání, do oblasti vysokých škol, a tudíž do oblasti, která asi jako jediná může nějakým zásadním způsobem ovlivňovat v budoucnosti konkurenceschopnost České republiky, schopnost našich vysokoškoláků uplatnit se na globálních trzích práce. Možná že to je klišé, ale je zřejmé, že investice do vzdělání je investicí do ekonomiky, do budoucnosti této země. A není náhodou, že znalostní ekonomika je dnes nekonečně skloňovaným termínem, který se uvádí jako základní stavební kámen pro konkurenceschopnost jakékoli země.

Dovolte ještě třetí ocenění. Rád bych poblahopřál panu ministrovi školství, že se mu podařilo významným způsobem posílit finanční prostředky na platy pedagogických pracovníků v oblasti regionálního školství. Nepochybně je to dobrý krok ke zkvalitnění českého základního a středního školství. Ale tím to také končí a v tuto chvíli bych se rád chvíli věnoval svému pozměňovacímu návrhu a problému, který vidím v podkapitole, která se věnuje vysokým školám.

Moji kolegové z jiných politických stran zde před chvílí upozornili na skutečnost, že podkapitola vysokých škol je v návrhu rozpočtu na rok 2012 ve srovnání s rokem 2011 nižší o 1,2 mld. Kč. Nerad bych znovu opakoval možná že až někdy prázdná klišé o znalostních ekonomikách, ale je jasné, že cílem každé rozumné vlády musí být bez ohledu na to, které politické strany tuto vládu nebo takové vlády reprezentují, investice do vysokého školství. Není náhodou, že v této chvíli také připravujeme nový vysokoškolský zákon a celou reformu terciárního vzdělávání, jejímž hlavním smyslem je a musí být zvýšení kvality vysokého školství a impuls pro jeho další rozvoj, který jest a bude impulsem pro rozvoj ekonomiky České republiky.

Argumenty, které stojí za pozměňovacím návrhem, jehož smyslem je posílit podkapitolu vysoké školy v kapitole 333 o 1,2 mld., a tedy srovnat ji na úroveň roku 2001, jsou velmi jednoduché a tróufnu si tvrdit přesvědčivé. Meziroční pokles výdajů na vysoké školy o 1,2 mld. Kč představuje téměř 6 % rozpočtu vysokých škol. Je jasné, že to musí nějakým způsobem ovlivnit finanční stabilitu především veřejných vysokých škol. Je jasné, že to nějakým způsobem musí ovlivnit jistotu, či spíše vyvolat nejistotu ve vysokoškolském prostředí.

Když se podíváme na výdaje, které Česká republika investuje prostřednictvím státního rozpočtu na jednoho vysokoškolského studenta a uděláme srovnání mezi rokem 2010 a 2012, tak zjistíme, že mezi lety 2010 a 2012 došlo k poklesu o celých 7 %. Čili tento trend není trendem posledního roku, nebo příštího roku a příštího návrhu státního rozpočtu, ale bohužel je patrné, že se jedná o vývoj střednědobý posledních možná tří nebo čtyř let. Když se dokonce podíváme na mezinárodní srovnání, země OECD v roce 2008 v průměru investovaly na vysoké školství 1,49 %, Česká republika v tom samém roce 1,19 % hrubého domácího produktu. Z toho lze učinit jednoduchý závěr, že samozřejmě ve srovnání se zeměmi OECD Česká republika investuje do oblasti podpory vysokého školství podprůměrně.

Problém finančních nestabilit vysokých škol, který může nastat, nebo bude určitě spojen s poklesem státních výdajů, je dán i prostým faktem, že vysoké školy tím, že přijímají studenty do prvních ročníků, a tím si samozřejmě vytvářejí závazky na tři, čtyři, pět let, myslím tím finanční, ekonomické závazky, následné výdaje, jsou ve složitějším postavení než například dopravní podnik nějakého města. Ten, když se prostě sníží výdaje nebo příjmy v rozpočtu, sníží přepravní objemy. Snížením přepravních objemů ušetří. Vysoké školy tuto možnost nemají, protože studenti, které nabraly loni, předloni a předpředloni, právě vytvářejí ekonomické náklady, se kterými se každá rozumná škola musí vypořádat, a jak jinak než tak, že umožní studentům, pokud studují řádně, dostudovat.

Rád bych požádal Poslaneckou sněmovnu – nejsem velkým přítelem zásahů do tak složitého organismu, jako je státní rozpočet; vím, že tím připravujeme panu ministru Kalouskovi i panu premiéru Nečasovi složitou chvíli, ale přesto bych rád představil dva své pozměňovací návrhy. Jeden zvyšuje kapitolu Ministerstva školství o částku 1,2 mld. Kč, a to v části výdajového bloku B, vysoké školy, a to na vrub kapitoly 396 Státní dluh, obsluha státního dluhu, úrokové výdaje na vnitřní státní dluh. V modifikaci toto usnesení bylo schváleno, jak už bylo řečeno mými předchůdci, školským výborem.

Dávám ale ještě jeden pozměňovací návrh, který by mohl být akceptovatelný pro širokou politickou podporu uvnitř Poslanecké sněmovny, protože je motivační i dovnitř struktury rozpočtu ve vlastní kapitole rozpočtu 333, tedy v kapitole Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, a to tak, že navrhuji navýšit kapitolu o částku nikoliv 1,2, ale 0,6, tedy právě 50 % té chybějící částky, taktéž na vrub kapitoly 396, obsluha státního dluhu, úrokové výdaje na vnitřní státní dluh. Zároveň navrhuji doprovodné usnesení: „Poslanecká sněmovna žádá ministra školství, aby posílil výdajový blok kapitoly 333, podkapitoly vysoké školy, o částku 0,6 mld., a to úsporou jiných výdajů v rozpočtu kapitoly 333.“ Není žádným tajemstvím, že převod finančních prostředků ve vnitřní struktuře rozpočtu Ministerstva školství na oblast regionálního školství a platy učitelů byl způsoben právě přesunem finančních prostředků, které byly původně určeny na vysoké školy.

Takže já v tuto chvíli navrhuji, abychom se zamysleli nad oběma možnostmi. Ta první samozřejmě zatěžuje státní rozpočet více, ta druhá nutí ministra k tomu, aby restrukturoval rozpočet Ministerstva školství a hledal vnitřní úspory, a státní rozpočet a obsluhu státního dluhu zatěžuje pouze 50 procenty té chybějící částky, tedy částkou 0,6 mld. Kč.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bémovi. Prosím o slovo pana kolegu Ladislava Šincla. Další přihlášenou je paní poslankyně Anna Putnová. Slovo má pan poslanec Ladislav Šincl.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Dovolte mi, abych i já se připojil s pozměňujícím návrhem ke státnímu rozpočtu. Nyní mi dovozte, abych ho přednesl.

V kapitole 398 Veřejná pokladní správa se ve výdajích v části ostatní výdaje zřizuje nová položka podpora konkurenceschopnosti filmové produkce ve výši prostředků 0,6 mld. Kč a současně se v kapitole č. 396 Státní dluh snižují prostředky v této výši, a to o 0,6 mld. Kč, a to výdaje na vnitřní státní dluh, úroky.

Dovolte mi krátkou důvodovou zprávu. Navýšením objemu určeného na

podporu konkurenceschopnosti filmové produkce v navrhované výši Česká republika zvýší svoji konkurenceschopnost v soutěži s ostatními státy, jako je Maďarsko, Německo, Velká Británie a podobně, u realizaci velkých filmových projektů. Současně tím dojde i k posílení podpory domácí filmové produkce. Jde o podporu odvětví, ve kterém Česká republika stále dosahuje světové úrovně. Navíc zde nedochází k přímému zatížení výdajové stránky státního rozpočtu a ani k dopadu na cash flow státních financí. Pobídky konkurenceschopnosti filmového průmyslu lze totiž čerpat až zpětně, po provedení řádného auditu uznatelných nákladů, a vztahují se pouze na služby a materiál pořízené a realizované v České republice.

Děkuji za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šinclovi. Prosím paní kolegyni Annu Putnovou.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré dopoledne. Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych se vyjádřit ještě k rozpočtu v podkapitole vysokého školství.

Jak už tady opakovaně zaznělo, školský výbor přijal dvě usnesení, která se týkají rozpočtu vysokých škol. To první znamenalo požadavek na navýšení 1,2 mld., jak už tady zaznělo, a to druhé usnesení souvisí s diverzifikací vysokých škol.

Často mluvíme o kvalitě vysokých škol, hovoříme o potřebě zvyšovat především úroveň těch vysokých škol, které mají šanci uspět v té náročné konkurenceschopnosti. Jedním z opatření, která by byla po delší době konkrétním opatřením, je příspěvek do rozpočtu těch vysokých škol, které splňují parametry kvalitních, perspektivních a konkurenceschopných vysokých škol. Takový program existuje dnes na Ministerstvu školství, jmenuje se Program excelence a zahrnuje dvě kritéria – výzkumné výsledky a počet úspěšných doktorandů. Proto si dovoluji rozšířit pozměňovací návrh pana poslance Béma, aby prostředky, o které bude navýšena podkapitola vysoké školy, byly rozděleny na základě Programu excelence.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Anně Putnové. To byla poslední přihláška, kterou jsem měla do podrobné rozpravy v rámci druhého čtení státního rozpočtu na rok 2012. Zeptám se ale pro jistotu, zda se ještě někdo chce přihlásit do této podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, proto rozpravu končím a končím také druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012. Končím tedy druhé čtení sněmovního tisku 498.

Budeme se věnovat bodu, který jsme zařadili dnes jako druhý na náš program. Je to bod číslo

13.

Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 415/ - druhé čtení

Prosím vás o malou chvilku strpení, protože pan ministr Pospíšil je přítomen – a právě přichází. Požádám ho, aby tento návrh z pověření vlády uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: (Hovoří zadýchaně:) Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl ve druhém čtení novelu ústavního zákona, který byl představen. Cílem tohoto zákona je zavést do českého ústavního pořádku přímou volbu prezidenta. (V sále je rušno.)

Tato novela byla mnohokrát mediálně debatována, tak já pouze shrnu, že předmětem a cílem této novely je zavést dvoukolovou volbu, kdy do druhého kola postupují nejvíce úspěšní dva kandidáti z kola prvního. Systém volby by tedy byl obdobný –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte. Dámy a pánové, prosím o klid v jednacím sále. Slovo má ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, abychom se věnovali projednávanému tématu. Všechna ostatní témata prosím projednávejte mimo jednacím sál.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Systém volby by tedy byl obdobný, jako když je volen Senát Parlamentu České republiky.

Co je důležité vedle samotné volby, procedury volby. Novela obsahuje také posílení odpovědnosti prezidenta republiky. Byla vedena velká debata, jaká forma odpovědnosti má být součástí českého ústavního pořádku. My se domníváme, že by měla být zachována základní zásada, že prezident je v zásadě neodpovědný z výkonu svého úřadu, a že pokud má být posílena jeho odpovědnost, pak by neměla mít trestněprávní charakter v průběhu výkonu jeho funkce, ale spíše ústavněprávní charakter. Proto také novela rozšiřuje odpovědnost, ale pouze v té ústavněprávní rovině. Do budoucna by prezident neměl být odpovědný pouze za protiprávní jednání v podobě velezrady, ale i za jiné hrubé porušení ústavy či obecně ústavního pořádku. V této rovině v tomto návrhu se autoři inspirovali z německé práv-

ní úpravy, z německé ústavy, která právě zná takovouto ústavněprávní odpovědnost prezidenta.

V případě, že prezident hrubě poruší ústavu, pak může být podán podnět Ústavnímu soudu a ten danou věc posoudí. Trestem může být zbavení mandátu prezidenta. Návrh dále podrobně upravuje procesní aspekty, to znamená kdo podává takovýto návrh – je to Senát –, za jakých okolností, a dochází ke změně, že k tomu, aby Senát podal takový návrh, potřebuje souhlas Sněmovny.

Dámy a pánové, tolik stručné představení návrhu. Dodám ještě k proceduře, že návrh byl projednán v ústavněprávním výboru, který nepřijal usnesení, tedy ani doporučující usnesení, k tomuto tisku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Jiřímu Pospíšilovi a upozorňuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 415/1. Nyní požádám zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Jeronýma Tejce o slovo. Zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Jeroným Tejce.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, v tuto chvíli se nacházíme ve druhém čtení. Podle mých informací byly podány pozměňovací návrhy pouze panem poslancem Sobotkou, a jakmile bude ukončeno druhé čtení tohoto návrhu zákona, tak samozřejmě můžeme jak v této obecné rozpravě, tak případně ve třetím čtení diskutovat o těchto pozměňovacích návrzích. Zatím nemám povědomost o žádných jiných pozměňovacích návrzích, které by měly být podány elektronicky podle nového systému, který byl zaveden od 1. prosince.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Proto se nejprve ptám, zda se hlásí někdo do obecné rozpravy, protože mám informaci poslaneckého klubu ODS, že by chtěl před ukončením obecné rozpravy přestávku pro jednání poslaneckého klubu. Jak to uděláme?

Prosím, slovo má pan předseda poslaneckého klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Po upřesnění bychom si vzali tu přestávku před ukončením podrobné rozpravy. To znamená můžeme normálně obecnou ukončit, může začít podrobná a před ukončením podrobné rozpravy bych požádal o přestávku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci

Stanjurovi a znovu se ptám. Přihláška do obecné rozpravy? Není žádná, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou, do ní je přihlášen pan poslanec Bohuslav Sobotka jako první a zatím jediný. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, je mi ctí předložit pozměňující návrhy k projednávání novele Ústavy České republiky. Jsem přesvědčen, že tři návrhy, které předkládám, mohou přispět k tomu, aby ústavní změna, která nově bude zakládat možnost přímé volby prezidenta České republiky, byla doprovázena také změnami ústavy, které zajistí dostatečnou vyváženost a funkčnost ústavního systému parlamentní republiky.

Velmi stručně bych chtěl odůvodnit ty tři návrhy, které předkládám. Chtěl bych pouze říci, že tyto návrhy vycházejí z dlouhodobé filozofie, kterou sociální demokracie uplatňuje. My jako sociální demokraté prosazujeme přímou volbu prezidenta republiky už od roku 1992. První návrh v tomto smyslu jsme předložili v době, kdy jsme tehdy jako opozice připravili alternativní návrh nové ústavy tehdy vznikající České republiky, a ten alternativní návrh nové ústavy již obsahoval návrh na to, aby se prezident republiky volil přímo. Tehdejší většina v tehdejší České národní radě se rozhodla zvolit jiný model volby prezidenta republiky. V ústavě byla zakotvena nepřímá volba prezidenta a my se v tuto chvíli po řadě let vracíme tímto návrhem ke změně.

V těch uplynulých letech sociální demokraté opakovaně několikrát tady na půdě Poslanecké sněmovny předkládali návrh na změnu ústavy, který by vedl k zakotvení institutu přímé volby prezidenta republiky. Vždy byly tyto naše návrhy neúspěšné, nezískaly podporu zejména pravicových poslanců v Poslanecké sněmovně. Naposledy jsme náš návrh na zavedení přímé volby prezidenta republiky předložili před rokem. Byl to jeden z prvních návrhů, se kterým jsme jako sociální demokraté přišli do této Poslanecké sněmovny vzápětí po volbách do Poslanecké sněmovny, které se odehrály na jaře roku 2010. Mrzí mne, že tento návrh nebyl ani puštěn do druhého čtení, protože kdyby k tomu došlo, tak jsme dnes už mohli být mnohem dále. Dnes už bychom pravděpodobně měli schváleny prováděcí zákony a nebyl by žádný časový stres, který je spojován s tím, že tuto novelu ústavy tady v Poslanecké sněmovně projednáváme až v samém závěru roku 2011. Přitom prezidentské volby by se měly uskutečnit už za rok, to znamená na jaře roku 2013.

Je to asi chyba, že tehdy ten náš návrh před rokem nebyl propuštěn do druhého čtení, protože jsme se mohli dohodnout na změnách. My jsme tehdy deklarovali, že jsme připraveni náš návrh upravit tak, abychom našli shodu potřebné ústavní většiny tady na půdě Poslanecké sněmovny. Tehdy zvítězil stranický zájem vládní koalice a náš návrh spadl pod stůl a

pak jsme řadu dlouhých měsíců čekali na to, až vládní koalice sama předloží konkrétní návrh na naplnění vládního programu v této věci, to znamená zakotvení přímé volby prezidenta republiky do ústavy. Stalo se tak. Vládní koalice po roce tento návrh připravila, předložila a my jako sociální demokraté jsme k němu uplatnili připomínky.

Já to říkám takto ze široka proto, aby bylo zřejmé, že návrhy, se kterými přicházíme v této fázi projednávání novely ústavy, nejsou ničím novým. Jsou to návrhy, se kterými jsme přicházeli i v uplynulých letech. Koneckonců v době, kdy zde byla menšinová vláda sociální demokracie, která byla tolerována Občanskou demokratickou stranou v rámci tak zvané opoziční smlouvy, tyto dvě politické strany připravily novelu ústavy, která také obsahovala některé z těch prvků, o kterých dnes sociální demokracie hovoří. Chtěl bych připomenout, že už tehdy v této novele ústavy, která byla společně připravena ODS a sociální demokracií, se uvažovalo se změnou režimu jmenování členů Bankovní rady způsobem, který byl velmi obdobný tomu, co nyní navrhuje Česká strana sociálně demokratická.

K těm třem návrhům, které nyní předkládáme. Jsou to návrhy, které nebyly zohledněny během diskuse, která probíhala nad tímto vládním návrhem zákona ať už v příslušných pracovních skupinách, nebo přímo tady v Poslanecké sněmovně v ústavněprávním výboru.

Za prvé navrhuje omezení pravomocí prezidenta udělovat takzvanou abolicí. To znamená nařizovat, aby se trestní řízení nezahajovalo, a bylo-li zahájeno, aby se v něm nepokračovalo. Tato pravomoc se přesouvá z článku 62 do článku 63 ústavy. To znamená, že k platnosti tohoto rozhodnutí prezidenta se bude vyžadovat spolupodpis předsedy vlády nebo jím pověřeného člena vlády. Jsou to tedy novelizační body 5, 7 a úprava dosavadního novelizačního bodu 8, nově bodu 11. Jde tedy o to, že nerušíme a nenavrhujeme zrušit právo abolicie, pouze se domníváme, že by bylo jistější z pohledu řekněme protikorupčního charakteru této novely ústavy, aby o využití tohoto výjimečného práva nerozhodoval pouze prezident republiky, ale aby toto jeho rozhodnutí bylo podrobeno kontrasignaci buď předsedou vlády, nebo členem vlády.

Za druhé navrhuje omezení imunity prezidenta republiky na dobu výkonu funkce. Jde tedy o novelizační bod 8. Změna v rozsahu imunity prezidenta republiky odpovídá omezení rozsahu imunity senátorů, poslanců a soudců Ústavního soudu, které jsou navrženy v poslaneckém návrhu novely ústavy, sněmovní tisk číslo 469, který brzy budeme také projednávat v Poslanecké sněmovně. S tímto tiskem koneckonců vláda vyslovila svůj souhlas. Změna se nebude vztahovat na současného prezidenta a uplatní se u prezidenta, který bude volen poté, kdy dojde k zániku mandátu současného prezidenta republiky. Jsme přesvědčeni o tom, že není žádný vážný důvod k tomu, aby rozsah trestněprávní imuni-

ty prezidenta republiky byl odlišný od rozsahu trestněprávní imunity poslanců či senátorů.

Za třetí navrhuje úpravu způsobu jmenování členů Bankovní rady České národní banky tak, že budou jmenováni prezidentem republiky, ale budou jmenováni buď se souhlasem Senátu, obdobně jako je to nyní u soudců Ústavního soudu, anebo ve variantě číslo dvě navrhuje, aby prezident jmenoval členy Bankovní rady se spolupodpisem předsedy vlády. To znamená, je zde navržen dvojí způsob kontrasignace této doposud výlučné pravomoci prezidenta České republiky.

Jistě jste také zaznamenali včerejší vyjádření současného prezidenta České republiky Václava Klause, který koneckonců patřil v minulých letech ke kritikům současné úpravy české ústavy, ke kritikům toho, že jmenování členů Bankovní rady je výlučnou pravomocí prezidenta republiky. Ze včerejšího vyjádření prezidenta republiky je evidentní, že na jeho kritickém názoru se nic nezměnilo. To znamená, fakticky podpořil charakter tohoto pozměňujícího návrhu, který dnes Poslanecké sněmovně předkládáme.

Znovu opakuji, není to nic nového. Je to téma, které je diskutováno delší dobu. Jsem přesvědčen, že tento způsob jmenování členů Bankovní rady žádným způsobem nenaruší či neohrozí či nezpochybní nezávislost centrální banky, která koneckonců není dána výlučně pouze tím, jak se jmenují členové Bankovní rady, ale je samozřejmě také dána ostatními ustanoveními Ústavy České republiky a také konkrétní podobou zákona o České národní bance. Chci také odmítnout jakékoliv odkazy na to, že v kontextu současné rozpočtové situace Evropské unie by tato změna ve způsobu jmenování členů Bankovní rady měla vyvolat snad nějaký otřes pozice České republiky na mezinárodních finančních trzích. Především platí, že Česká republika nepatří mezi vysoce zadlužené země Evropské unie, které jsou dnes v hledáčku ratingových agentur. Náš celkový veřejný dluh je bezpečně pod 60 % HDP.

Současné také platí, že na základě této novely ústavy nedojde k nějakému hromadnému odvolání a novému jmenování členů Bankovní rady, to znamená, bude pokračovat kontinuální způsob obměny členů Bankovní rady, který je rozložen do celé řady let. To znamená, tento způsob jmenování nemůže žádným způsobem změnit charakter fungování Bankovní rady v příštích letech, protože bude pokračovat mandát členů Bankovní rady, kteří byli jmenováni současným prezidentem. A v neposlední řadě Česká národní banka nemá žádné pravomoci, které by mohly ovlivnit výši deficitu veřejných rozpočtů České republiky a výši veřejného dluhu. Tyto parametry jsou v kompetenci vlády a Poslanecké sněmovny, nikoliv České národní banky.

Nicméně cítím jako důležité připomenout, že pokud jde o Českou národní banku a roli Bankovní rady, neřešíme zde jenom odpovědnost za

měnovou politiku, ale řešíme zde také odpovědnost za regulaci všech finančních institucí, které jsou registrovány a působí v České republice. Bankovní rada stojí v čele dozoru nad bankami, pojišťovnami, podílovými fondy, penzijními fondy, burzou, prostě je to vrcholový dozorový orgán nad finančními institucemi, které spravují stovky miliard korun v naší zemi. My jsme přesvědčeni, že je důležité zavedením prvku kontrasignace posílit nezávislost jmenování členů vrcholného orgánu České národní banky, protože k jejich jmenování bude potřeba souhlasu minimálně dvou ústavních činitelů namísto současného souhlasu jednoho ústavního činitele. Čili princip čtyř očí vnímáme jako významnou pojistku proti tomu, aby se například některá z finančních skupin pokusila formou, cestou tlaku na prezidenta republiky dosáhnout jí příznivých změn ve vedení tohoto významného orgánu dozoru nad finančním trhem. Tady se domníváme, že ten tlak může být účelně rozložen mezi prezidenta republiky a Senát, popřípadě mezi prezidenta republiky a předsedu vlády, a i z tohoto důvodu pokládáme za svoji povinnost tento návrh předložit právě v souvislosti s tím, že projednáváme otázku přímé volby prezidenta republiky.

To jsou tedy tři – a pouze tři – pozměňující návrhy, které předkládá Česká strana sociálně demokratická v této fázi debaty o ústavní změně. My jsme přirozeně měli představu o mnohem širší změně ústavy, která by byla logická, odůvodněná v situaci, kdy přistupujeme ke změně způsobu volby prezidenta republiky, ale jsme připraveni a činíme tak v zájmu snahy o dohodu o získání ústavní většiny jak tady ve Sněmovně, tak ale i v Senátu Parlamentu České republiky, tak jsme omezili rozsah návrhu, který v této fázi debaty předkládáme, pouze na tyto tři podstatné a důležité změny.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, já bych rád požádal o podporu těchto tří návrhů, které předkládá sociální demokracie. Jsem přesvědčen, že se v případě, že by tyto tři návrhy byly přijaty, výrazně usnadní cesta projednání tohoto návrhu, k rychlému projednání tohoto návrhu tak, abychom se co nejdříve už tady mohli začít zabývat prováděcími zákony, které by zajistily, že už příštího prezidenta republiky budeme volit přímo. Česká strana sociálně demokratická je připravena tak jako v minulých letech, tak jako vždy počínaje rokem 1992, hlasovat pro prosazení přímé volby prezidenta republiky, a to na základě promyšlené, kvalitní a odpovědné novely ústavy naší země. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dále je přihlášena do podrobné rozpravy paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake. Prosím, na konci debaty ještě pan ministr Jiří Pospíšil avizuje, že bude chtít vystoupit. Prosím, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji. Vážená paní

předsedkyně, dámy a pánové, nechci této chvíli zneužívat k tomu, abych ukazovala na toho, kdo chce přijmout volbu méně, kdo chce přijmout volbu více. Chci naopak využít této chvíle k tomu, abych poděkovala. Abych poděkovala všem, kteří se poslední rok podíleli nejen na tvorbě vládního návrhu, včetně ministra Pospíšila, ale i na tom velkém posunu, ke kterému jsme podle mého v tuto chvíli dospěli. Doufám, že neděkuji předčasně. Nicméně děkuji tímto jak členům koalice, tak opozici. Děkuji i zástupcům Senátu, kteří se včera zúčastnili jednání. A já velmi doufám, že i přes rozdílné názory a i přes to, že je v řadách členů – i v řadách vládní koalice, kteří nejsou ztotožnění s tím, že přímá volba je lepší než volba nepřímá, je to přístup zcela legitimní, já jim o to více děkuji za ten konstruktivní přístup. Doufám, že se nad tímto tématem budeme moci shodnout, a doufám, že ukážeme, že politici jsou schopni shody nejen na tomto tématu. Ještě jednou děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní místopředsedkyni vlády Karolíně Peake. O slovo žádá ještě pan kolega Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Dovolte mi ještě technický dodatek, abych v souladu s novou procedurou, kterou zde uplatňujeme pro předkládání pozměňujících návrhů, uvedl, že tento písemný pozměňující návrh byl předložen pod číslem 146. Vzhledem k tomu, že zde není přítomen zpravodaj, tak jsem předložil dvě kopie, jednak paní předsedkyni, jednak panu ministroví. Děkuji. (Zpravodaj poslanec Tejc stojí u svého místa. – Smích.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan zpravodaj je tady, pan kolega Tejc, jen jste ho možná neviděl, ale předám mu tuto kopii.

Ptám se nyní – ještě chce někdo v podrobné rozpravě? Pan kolega Polčák, na závěr rozpravy avizuje ještě vystoupení ministr Pospíšil. Pan kolega Stanislav Polčák, prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážení kolegové a kolegyně, pokud jde o pozměňující návrh, budu se bavit pouze k tomu, co zde předkládá pan předseda ČSSD. Mimo úvodní poznámku, kdy musím poukázat na to, že původní návrh ČSSD obsahoval celou řadu institutů, které nebyly podle našeho názoru slučitelné s tím pojetím ústavněprávní volby, přímé volby prezidenta republiky, obsahoval možnost odvolání prezidenta republiky a vymezení toho volebního mechanismu bylo trochu jiné, tak meritorně chci říci, že v tom mezidobí, kdy byl tento návrh ČSSD odmítnut, tak i ČSSD s námi pracovala na zavedení

přímé volby prezidenta republiky. Rozhodně tento čas nebyl promarněn, to bych chtěl říci na úvod svého vystoupení. Pan předseda Sobotka by tímto trošku i popřel práci svých kolegů – pana dr. Křečka a dr. Tejce – právě v tom, že by si myslel, že všichni byli nečinní. Tak to určitě nebylo. Takže od té doby, kdy byl předložen návrh ČSSD a kdy byl touto Sněmovnou zamítnut, jak vláda, tak ani zástupci ČSSD rozhodně v této věci nečinní nebyli. A myslím si, že ten návrh, tak jak přišel a je na stole nyní ve druhém čtení, je v pravý čas na pravém místě. Myslím si, že teď je příležitost pro tuto Sněmovnu, aby se s tím návrhem vypořádala.

Pokud jde o samotné předložení těch pozměňujících návrhů, tak jak bylo avizováno, já musím říci, že již ta skupina pracovní, která se scházela, učinila velký krok vpřed, protože jsme se shodli na volebním mechanismu, na celé řadě technikálií, které nedosahují třeba i mediální zajímavosti, ale to, co dnes je na stole, je podle mého názoru velmi dobrý kompromis, pokud jde o samotné ustanovení prezidenta republiky tím přímo voleným mandátem.

Problematickým se jeví tedy poněkud vymezení kompetencí, protože ze strany ČSSD je namítáno, že ty tři další okruhy v tom návrhu chybějí. Já bych chtěl říci za TOP 09 a Starosty, že my jsme opravdu schopni a ochotni podpořit v zásadě všechny tři podmínky, které zde byly vzneseny. To znamená jak otázku abolic, která skutečně je do jisté míry významným vkročením pana prezidenta do pravomoci výkonné moci. Uvědomme si, že v případě abolic nedochází k vydání pravomocného trestněprávního odsuzujícího rozsudku, ale dochází k tomu, že je vedeno trestní stíhání, které nemá žádný daný výsledek, a již v tom trestním stíhání prezident republiky podle české ústavy může sám o sobě rozhodnout, že takovéto trestní stíhání zastaví.

To znamená veřejnost, občané se nikdy nedovědí, kdo měl v dané kauze konkrétně pravdu, zda byl porušen zákon, či nikoliv. Tím se liší abolic od klasického případu milosti, kde trestněprávní odsuzující pravomocný rozsudek zde je a veřejnost samozřejmě ví, že občan spáchal trestný čin, a je zde zároveň i poměrně legitimní kompetence prezidenta republiky udělovat milost.

Je tedy skutečně na zváženu, zdali tento případ zásadního vkročení prezidenta republiky nepodmínit kontrasignací. A chci upozornit, že i země, jako je Francie, která rozhodně je poloprezidentským systémem vládnutí a kde prezident má velmi silné postavení, tak ani u institutu milostí prezident republiky nemůže jednat bez kontrasignace vlády. To znamená mně tento návrh ČSSD připadá rozumný. My jsme jej probírali už v dubnu. Myslím si, že bych popřel sebe sama i pozici naší strany, našeho klubu TOP 09 a Starostové, pokud bych hovořil nyní opačně.

Pokud jde o další otázku, to jest imunita. Současná imunita nebo šíře de

facto absolutního vynětí prezidenta republiky z trestněprávního postihu je středověký relikt. Prostě to není nic, s čím by se dalo v moderních ústavněprávních dějinách příliš poměřovat. Dnes je vlastně jedinou možností, jak prezidenta republiky jakýmsi způsobem postihnout, trestný čin velezrady, a tedy ztráta úřadu. Žádná jiná trestnost ve vztahu k prezidentovi republiky není. A myslím si, že kdyby to sami občané věděli, tak by byli až velmi překvapeni, jaké je vynětí prezidenta republiky mimo právní řád, samozřejmě jenom pokud jde o jeho případné protiprávní jednání. To, že to není věc zcela hypotetická, je pravda. Minimálně pokud se podíváme na případ Státu Izrael, kde prezident republiky zrovna, pokud vím dnes, nastoupil do vězení na sedmiletý trest právě za trestný čin, kterého se dopustil. V České republice by toto podle současné ústavněprávní úpravy nebylo možné a z toho důvodu si myslím, že je opět logické to, aby imunita prezidenta republiky byla podobného rozsahu, jaký mají zajištění poslanci podle návrhu, který se nyní v Poslanecké sněmovně bude projednávat.

Pokud jde o kompetenci ve vztahu k České národní bance, zde si myslím, že je možné opět nalézt kompromis. My jsme samozřejmě rovněž zaznamenali vyjádření prezidenta republiky, a když jsme tyto návrhy projednávali už v dubnu, tak jsme s tímto návrhem již v té době vyjadřovali jakýsi podmíněný souhlas. Ale ten podmíněný souhlas je podmíněn tím, že i ze strany našich koaličních partnerů s tímto bude vysloven souhlas, protože si není možno představit, že v případě ústavní změny jsme schopni přistoupit na všechny podmínky, které dává jedna jediná strana. V rámci ústavního konsenzu musíme najít konsenzus se všemi politickými stranami, i s těmi, které se poměrně legitimně stavějí k zavedení přímé volby velmi rezervovaně, a to, že již souhlasily s touto přímou volbou, je velmi významný ústupek. To znamená je otázkou, jestli by skutečně ČSSD neměla zvážít, zda bude trvat na všech třech podmínkách, které zde dnes představila. My se potom totiž můžeme octnout v určitém pomyslném tanci mezi vejci, neboť na jedné straně ČSSD může říkat „my bez schválení všech těchto tří podmínek přímou volbu nepodpoříme“ a na druhé straně například tedy náš koaliční partner může říkat opačně a v tu chvíli takovýto divoký rozstřel v rámci ústavní změny si myslím, že je velmi nevhodný.

Takže my bychom za TOP 09 a Starosty, za poslanecký klub, přivítali, pokud by bylo možno mezi těmi dvěma póly najít jistou míru kompromisu, a opakovaně deklarujeme, že jsme ochotni na tento kompromis přistoupit v zásadě bez jakýchkoliv dalších podmínek.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Stanislav Polčák. Jsme stále v podrobné rozpravě. Ptám se, zda ještě někdo před

panem ministrem Pospíšilem chce vystoupit v podrobné rozpravě. Pokud ne, pan ministr Pospíšil avizoval svou žádost. Má tedy slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Dovolte mi, abych se pravděpodobně na závěr druhého čtení vyjádřil velmi stručně k pozměňovacím návrhům. Jak již bylo řečeno a jak bylo možná i vidět, byly podány pozměňovací návrhy pouze panem poslancem Sobotkou. Jde tedy o pozměňovací návrhy předložené sociální demokracií. Je dobré k tomu říci obecné stanovisko předkladatele. Zda návrhy nakonec projdou, či ne u tak důležitého dokumentu, jako je ústava, bude předmětem nejen věcné debaty, ale i rozhodnutí politického. Bude to předmětem politického kompromisu, ke kterému se předkladatel jako takový zde nebude vyjadřovat. Je to otázka řekněme debaty na úrovni moci zákonodárné.

Dovolte mi ale, abych obecně řekl za předkladatele, že pozměňovací návrhy, které byly načteny a které je možné učinit součástí ústavy, nejsou podmínkou toho, aby byla do české ústavy zavedena přímá volba prezidenta. To je korektní tady říci. Pozměňovací návrhy nevytěpšují vládní návrh a neumožňují jenom díky návrhům sociální demokracie, aby přímá volba byla součástí českého ústavního pořádku. Jsou to věci, které s přímou volbou jako takovou úplně nesouvisí. Týkají se pravomocí prezidenta na jedné straně a týkají se délky imunity prezidenta po ukončení jeho mandátu.

Je třeba říci, že země, které zaváděly přímou volbu po volbě nepřímé, některé měnily pravomoci prezidenta a některé neměnily. Ty, co je měnily, některé je posilovaly, aby zavedly takzvaný poloprezidentský systém, a naopak jiné je umenšovaly, aby jiná volba prezidenta a jiná míra legitimacy prezidenta příliš neposilovala. Takže tady není žádné pravidlo, že při změně způsobu volby prezidenta je nutné měnit pravomoci. Je otázkou, když chce někdo měnit pravomoci, což sociální demokraté objektivně chtějí a navrhuji to, jestli by změna neměla mít už nějaký koncepční a vyšší charakter a jestli by neměla vycházet z praktických problémů, které případně vznikají.

Já musím říci za Ministerstvo spravedlnosti, že neevidujeme žádné problémy s výkonem pravomocí prezidenta, jak je upravuje ústava. Změny politicky samozřejmě možné jsou, na druhou stranu je třeba korektně říci, že žádné praktické problémy neodstraňují. Nejsou v České republice praktické problémy s abolicí, s tím, že by prezident nějakým způsobem nadmíru, nebo nevím jak zastavoval trestní stíhání. To je věc tak výjimečná, že se možná jedná o kauzy, které bychom spočetli na prstech jedné ruky. Opět zdůrazňuji, nezaměňujeme abolicí a milosti prezidenta, to je prosím něco jiného.

Je otázkou, jestli systém bude lepší, když do běžícího trestního stíhání v rámci abolicie bude zasahovat premiér, pravděpodobně však ministr spravedlnosti, který asi bude tím premiérem podle ústavy pověřený. Já si myslím, že to tedy není úplně dobře. Myslím si, že když už někdo zasahuje do trestního stíhání běžícího v živé věci, pak to má být opravdu ta hlava státu, která má jisté prvky výjimečnosti i z doby monarchismu, a ten ministr spravedlnosti by to asi být neměl. Nicméně říkám, bude-li na tom politická dohoda, je možné takové řešení také zvolit. Můj subjektivní názor je, že by v českém právním řádu abolicie vůbec neměla být. Prezident by měl mít právo milosti, ale zasahovat do běžícího trestního stíhání by asi neměl. Ale to je můj soukromý názor, ten není nijak důležitý.

Velmi stručně k České národní bance. Opět, úprava je možná. Na druhou stranu je třeba si korektně říci, že současný způsob jmenování nečiní problémy. Současný způsob výběru členů České národní banky v praxi žádné problémy neudělal. To je dobré veřejnosti říci, abychom zde nevytvářeli dojem, že jsou zde nějaké problémy, které koalice podceňuje a které nechce řešit. To v žádném případě tak není. Je otázka, jaký zvolit model v případě rozdělení pravomoci jmenování členů Bankovní rady České národní banky. Osobně nejsem příznivcem toho, aby se volila varianta, že orgánem, který bude mít částečně sdílenou pravomoc, bude Senát, protože Senát zkrátka není odpovědný za fiskální politiku, není zde žádný důvod pro to Senát vtahovat do hry mimo jisté paralely, která ovšem pokulhává, s výběrem soudců Ústavního soudu. To zkrátka je paralela, která nemá žádnou logiku. To je pouze snaha najít nějakou podpůrnou berličku, jak rozdělit pravomoc jmenování členů České národní banky, a hledáme nějaké jiné modely, ovšem bez vztahu k tomu, že by Česká národní banka měla obdobné působnosti a pravomoci jako Ústavní soud.

To, co mně připadá nejméně sporné, je omezení imunity prezidenta na výkon jeho funkce. To je věc, kterou má mnoho zahraničních států. V tom osobně nevidím žádný odborný, politický ani věcný problém. Nicméně co je podstatné říci a to zde opět zdůrazňuji, že koalice se od počátku bavila se sociální demokracií o podobě tohoto vládního návrhu. Výběr prezidenta, ta dvoukolová volba, a také doplnění ústavní odpovědnosti prezidenta dala vládní koalici do vládního návrhu na základě debaty s opozicí. Opozice navrhovala tento způsob volby, opozice chtěla posílit odpovědnost prezidenta. Je třeba to korektně tady říci, aby se nevytvářel dojem, že si zde vláda přinesla vlastní návrh a nevedla již předtím dialog s opozicí. V žádném případě. Dialog jsme vedli, vedli jsme ho velmi korektně a na mnoha věcech jsme se ve vládním návrhu už předtím shodli. To je třeba říci, abychom nevytvářeli zde trochu jiný dojem.

Co je také důležité říci za předkladatele – a to je poslední poznámka.

Já se nyní neumím vyjádřit k samotné legislativní podstatě toho návrhu. Já nevím, jestli ta myšlenka, která tu byla řečena, je dobře napsaná. A zkrátka ústava není zákon, není podzákonný předpis, který můžeme kdykoliv změnit, pokud se ukáže, že legislativní text je špatně napsaný. Měli bychom si tedy ještě říci a nechat to zkonzultovat s ústavními experty a experty Ministerstva spravedlnosti, nakolik text předložený sociální demokracií je i legislativně kvalitní a nebude v případě jeho přijetí českou ústavu poškozovat. To je také důležitý faktor, který bychom ještě měli zvážit.

Jinými slovy, dámy a pánové, shrnu-li své vystoupení, mohu za předkladatele říci, že my jsme se od počátku snažili najít kompromis. Předložený vládní návrh je kompromisem, je to komplexní návrh, který komplexně upravuje přímou volbu prezidenta. Předložené pozměňovací návrhy samozřejmě mohou být do novely doplněny, ale netýkají se přímé volby prezidenta a neřeší žádné aktuální problémy, které by s výkladem ústavy byly spojené. To je třeba tedy veřejnosti říci a teď je v zásadě na politické dohodě a dohodě zákonodárců, zda z toho něco projde, či nikoliv.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se ještě na případnou přihlášku do podrobné rozpravy, ale nevidím ji. V tuto chvíli platí tedy žádost předsedy poslaneckého klubu ODS pana kolegy Stanjury o přestávku pro jednání poslaneckého klubu do 14 hodin. Vyhovuje to takhle, pane předsedo? Do 14 hodin. V této pauze také tedy prosím, aby proběhl oběd, a ve 14 hodin bude pokračovat dnešní jednání Poslanecké sněmovny.

Přerušuji tedy v podrobné rozpravě projednávání tohoto bodu.

Ještě oznámím jednu omluvu. Od 14.30 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jiří Zemánek.

Děkuji, to je vše.

(Jednání přerušeno ve 12.42 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.03 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v našem dnešním programu. Jenom připomenou, že jsme v podrobné rozpravě, která je vedena k bodu 13, ke sněmovnímu tisku 415. Jsme ve druhém čtení. Mám zde informaci od předsedy poslaneckého klubu ODS, který bude chtít přerušení projednávání tohoto bodu před skončením podrobné rozpravy. Za malou chvíli se dostaví do jednacího sálu, aby tento návrh přednesl, nebo pokud se toho

chopí někdo jiný, kdo by tento návrh přednesl, tak určitě to bude možné. Pan zpravodaj Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych si dovolil načíst procedurální návrh, o kterém bychom vzápětí hlasovali a jehož cílem by bylo přerušení projednávání tohoto bodu, a to tak, aby byl doprojeden a zařazen jako první bod na tento pátek. V zásadě bychom přerušili projednávání tohoto bodu do pátku 9 hodin dopoledne, tak aby mohlo druhé čtení úspěšně skončit ještě tento týden. Ten důvod je jediný. Je to dohoda parlamentních stran, která má za cíl prostudování návrhů, které byly podány ve druhém čtení, z hlediska jejich legislativní kvality Ministerstvem spravedlnosti. Tedy tato lhůta by měla stačit ministrovi spravedlnosti na to, aby tuto záležitost dostatečně z hlediska legislativy prokonzultoval a mohlo tedy být hlasováno o těchto návrzích. Tolik tedy procedurální návrh a jeho odůvodnění.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo. O tomto procedurálním návrhu rozhodneme nyní. Je to návrh, když rekapituluji, na přerušení projednávání bodu číslo 13 ještě před skončením podrobné rozpravy do pátku 9. 12. do 9 hodin ráno. Takto zní procedurální návrh. Je zde žádost o odhlášení. Prosím, abyste se znovu všichni zaregistrovali.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 53.

Zahajuji hlasování. Táží se, kdo souhlasí s procedurálním návrhem, tak jak jsme s ním byli seznámeni. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 53 přítomno 109, pro 108, proti nikdo. Konstatuji, že bod číslo 13, sněmovní tisk 415 ve druhém čtení, byl přerušen v době podrobné rozpravy, a to do pátku 9. 12 do 9 hodin ráno.

Tím jsme se pro tuto chvíli vypořádali s bodem číslo 13. Končím tedy jeho projednávání v tuto chvíli jeho přerušením a budeme se věnovat dalším bodům. Předávám řízení schůze paní místopředsedkyni Klasnové.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, budeme pokračovat bodem číslo 12. Je jím

12.

Vládní návrh zákona o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 363/ - druhé čtení

Z pověření vlády měl předložený návrh uvést pan ministr Pospíšil, který je nicméně v Senátu, a místo něj vystoupí pan ministr Kuba. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolím si zaskočit za pana ministra spravedlnosti, pana doktora Pospíšila, a předložit vám do druhého čtení vládní návrh zákona o obchodních společnostech a družstvech, tedy zákon o obchodních korporacích. Předkládá se návrh zákona o obchodních společnostech a družstvech. Návrh zákona o obchodních korporacích tvoří spolu s novým občanským zákonem a zákonem o mezinárodním právu soukromém rekodifikaci soukromého práva v České republice. Návrh zákona navazuje na současný obchodní zákoník, avšak s nezbytnými úpravami vyplývajících jak z koncepce rekodifikace, tak z potřebné reakce na aktuální vývoj práva obchodních společností v okolních státech a v Evropské unii jakožto jednoho z nejrychleji se vyvíjejících právních odvětví. Současně se navazuje na moderní trendy insolvenčního práva, které již bylo v ČR rekodifikováno.

Návrh zákon byl předložen v Poslanecké sněmovně společně s novým občanským zákoníkem, na jehož úpravu navazuje, na začátku tohoto léta. Návrh zákona byl podrobně projednán v rámci ústavněprávního výboru, z kterého byla řešena zejména otázka nové úpravy akcií na majitele. V závěru těchto jednání se došlo ke shodě na tom, že tato otázka nebude řešena v rámci zákona o obchodních korporacích, nýbrž zvláštním zákonem o zvýšení transparentnosti akciových společností, k jehož přijetí by mělo dojít ještě před nabytím účinnosti rekodifikace soukromého práva. Ústavněprávní výbor přijal řadu pozměňovacích návrhů k návrhu zákona, v rámci kterých byly promítnuty též změny, které ze zákona o transparentnosti vyplývají pro nové korporátní právo. Ústavněprávní výbor doporučil svým usnesením ze dne 1. prosince 2011 návrh přijmout ve znění pozměňovacího návrhu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 363/1 a 2. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka ústavněprávního výboru poslankyně Jana Suchá.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedající. Ústavněprávní výbor tento návrh projednával na svém zasedání dne 13. 9. 2011, následně jednání přerušil a doprojednal tento vládní návrh zákona 1. prosince 2011, kdy přijal usnesení a doporučil Poslanecké sněmovně, aby tento vládní návrh zákona schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. V tuto chvíli nemám nikoho přihlášeného. Končím obecnou rozpravu. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Předpokládám, že nikoliv.

Zahájíme podrobnou rozpravu. Otevírám podrobnou rozpravu. Hlásí se paní zpravodajka.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji. Já bych v rámci podrobné rozpravy chtěla načíst pozměňovací návrh, který je veden na stránkách Poslanecké sněmovny pod číslem 153. Jedná se o drobnou technickou úpravu velkého pozměňovacího, který již přijal ústavněprávní výbor. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, abyste mi tento návrh předala. Děkuji. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Škárka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Škárka: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl načíst pozměňovací návrh pod číslem 166. Těch návrhů je několik. Já bych je tedy postupně uvedl.

1. § 361 se mění takto: Neurčí-li stanovy nebo tento zákon jinak, volí se členové orgánů společnosti kumulativním hlasováním. V § 361 se vkládá nový odstavec 2, který zní: Členové orgánů akciové společnosti se volí kumulativním hlasováním vždy, pokud o to požádá akcionář společnosti, který má akcie, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota nebo počet kusů dosáhne alespoň 30 % základního kapitálu.

2. Druhý pozměňovací návrh. V § 364 se za dosavadní odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní: Akcionář společnosti, jejíž základní kapitál je rozvržen na určitý počet akcií na jméno, které jsou ve vlastnictví nejvýše pěti akcionářů a jejíž akcie nejsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu ani jiném veřejném trhu, má právo na valné hromadě i mimo ni požadovat od orgánů společnosti informace o společnosti, nahlížet do dokladů společnosti, kontrolovat údaje obsažené v předložených dokladech a další práva na informace určená stanovami; to platí obdobně pro zástupce akcionáře, bude-li zavázán alespoň ke stejné mlčenlivosti jako akcionář a společnosti tuto skutečnost doloží.

Dosavadní odstavec 2 se přečísluje na odstavec 3.

3. V § 423 se za dosavadní odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní: K rozhodnutí valné hromady akciové společnosti, jejíž základní kapitál je rozvržen na určitý počet akcií na jméno, které jsou ve vlastnictví nejvýše pěti akcionářů a jejíž akcie nejsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu ani jiném veřejném trhu, se vyžaduje souhlas alespoň tříčtvrtinové většiny hlasů přítomných akcionářů, ledaže zákon vyžaduje většinu vyšší. Stanovy schválené alespoň tříčtvrtinovou většinou hlasů přítomných akcionářů nebo změna stanov schválená alespoň tříčtvrtinovou většinou hlasů přítomných akcionářů může určit, že se ustanovení tohoto odstavce na společnost nevztahuje.

V § 423 se tak dosavadní odstavec číslo 2 přečísluje na odstavec číslo 3.

4. Za dosavadní § 92 odst. 2 se vkládá nový odstavec 3, který zní: Ovládaná osoba je povinna poskytnout znalci součinnost pro vypracování znaleckého posudku, zejména poskytnout mu bez zbytečného odkladu na své náklady všechny potřebné podklady a informace ve formě požadované znalcem.

Dosavadní odstavec 3 se přečísluje na odstavec 4.

5. V § 381 se za slovem „představenstva“ vkládá další věta, která zní: Dozorčí rada přezkoumá výkon působnosti představenstva bez zbytečného odkladu a nejpozději do dvou měsíců ode dne doručení žádosti písemně informuje kvalifikovaného akcionáře o výsledcích provedeného přezkumu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Ptám se, zda se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Závěrečná slova nebudou. V tuto chvíli nezazněl žádný návrh, o kterém bychom mohli hlasovat. Děkuji paní zpravodajce, děkuji panu ministroví a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní přistoupíme k bodu

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 403/ - druhé čtení

Z pověření vlády měl předložený návrh uvést ministr školství, mládeže a tělovýchovy, který je ale v tuto chvíli v Senátu, a proto vystoupí vicepremiérka Karolína Peake. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, navržený zákon, který zde již byl projednán v prvním čtení, má zejména odstranit některé technické nedostatky a zamezit obtížím s jeho prováděním v praxi. Předložená novela se vztahuje ke směrnici Evropského parlamentu a Rady o uznávání odborných kvalifikací.

Vzhledem k tomu, že tento návrh projednal výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu dne 23. 11. bez jakýchkoliv problémů, předpokládá ministr školství, že tento zákon bude moci v co nejkratší lhůtě projít třetím čtením.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 403/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, pan poslanec Ohlídál. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Jako náhradní zpravodaj mohu doporučit přijetí této normy. Odkazují na usnesení školského výboru 403/1. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Prosím, hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí. Končím tedy i podrobnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce pan zpravodaj nebo paní vicepremiérka závěrečné slovo. Není tomu tak.

V tuto chvíli není o čem hlasovat. Končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu zpravodaji, děkuji paní vicepremiérce.

Můžeme přistoupit k bodu

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 443/ - druhé čtení

Tento bod také uvede vicepremiérka Karolína Peake. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji, paní předsedající. Opět tento navržený zákon má zejména odstranit některé technické nedostatky, které se projevily v průběhu čtyř let od jeho implementace.

Dne 23. 11. byl i tento návrh zákona projednán ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a já jménem ministra školství, mládeže a tělovýchovy děkuji za propuštění do třetího čtení.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 443/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Jak již bylo řečeno, výbor se zabýval na svém jednání 23. listopadu 2011 předloženým návrhem zákona o vzdělávání a uznávání výsledků dalšího vzdělávání. Jak již bylo konstatováno v prvním čtení, smyslem předloženého návrhu je umožnit získávat oprávnění pro rozšíření své kvalifikace, pro výkon konkrétní odborné činnosti nebo provozování živnosti, aniž by daná osoba absolvovala pro tuto činnost předepsané institucionální vzdělání. Výbor návrh zákona na svém jednání prodiskutoval, přičemž byla konstatována potřebnost tohoto zákona vzhledem k tomu, že obsah profesí se neustále mění a doplňuje a je potřeba pružně reagovat na požadavky pracovního trhu. Výhrady zazněly v souvislosti s návrhem na snížení věkové hranice, kdy bude možno absolvovat rekvalifikace vlastně bez toho, aby mladý člověk prošel

nějakým typem institucionálního vzdělání – středního vzdělání, dále byla vyjádřena obava, zda tento zákon nepovede k obcházení právě institucionálního vzdělání a odlivu studentů z učňovského školství. A konečně problematická je i skutečnost, že zákon by neměl být vyčleněn ze systému a předkládán samostatně, ale jako součást zákona o národním systému celoživotního vzdělávání. Určité nejasnosti jsou i kolem jmenování a pověřování komisí a jejich kompetencí.

Celkově však z jednání výboru nevzešel žádný pozměňovací návrh a výbor doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby s tímto zákonem vyslovila souhlas. K některým zmiňovaným problematickým částem zákona bych se ráda vyjádřila v obecné rozpravě.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a myslím, paní zpravodajko, že klidně můžete zůstat u pulťku, nikoho jiného přihlášeného nemám. Takže prosím, máte znovu slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Jak už jsem uvedla, na jednání výboru jsme mimo jiné diskutovali o jedné z poněkud problematických částí tohoto zákona a to je snížení věkové hranice pro možnost absolvování rekvalifikace bez toho, aby mladý člověk chodil na střední školu nebo učiliště, z 18 na 16 let. Jedná se o mladé lidi mladší 18 let, kteří vypadli ze školského systému a jsou vedeni na úřadech práce. Pravda je, že se tyto osoby v současné době nemohou zúčastnit rekvalifikací, nemohou absolvovat zkoušku dílčí kvalifikace a musí čekat až na dovršení plnoletosti, aby se mohly uplatnit v pracovním procesu, a jsou tak do 18. roku svého života vedeny jako nezaměstnaní na úřadu práce. Já si myslím, že na jednu stranu je určitě potřeba, aby tito mladí lidé získávali pracovní návyky okamžitě poté, co vypadnou ze školského systému, aby si zvykli chodit do práce, aby si zvykli na určité povinnosti. Na druhou stranu mám určité obavy, protože samozřejmě zájem celé společnosti a asi nás všech by bylo, aby se tito mladí občané co nejdéle účastnili vzdělávání a aby se co nejdéle udrželi ve škole. Je to i určitá forma prevence pro ně. Obavy mám také z toho, že je určitá část zaměstnavatelů, či takových spíš pseudopodnikatelů, kteří rádi zneužívají levné pracovní síly, a tady mám obavy, že právě tito mladí lidé by mohli být adepty pro tyto pseudopodnikatele. To je jedna věc. Jinak na druhou stranu vnímám tu povinnost, nebo tu možnost, že to je jediná možná cesta, jak zabránit tomu, aby tito lidé seděli doma a dva roky čekali na to, až budou moci být zaměstnaní.

Jinak co se týká garance jednotlivých těch profesních zkoušek, tady si myslím, že v každém případě by se mělo trvat na tom, aby garantem byly především jednotlivé školy, jednotlivé školní instituce, aby to nepřecházelo vyloženě do soukromí, aby se nepřivatizovaly tyto služby. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a ptám se, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu. Hlásí se prosím někdo do podrobné rozpravy? Není tomu tak, já tedy končím i podrobnou rozpravu. Závěrečná slova nebudou. Takže končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji paní zpravodajce a děkuji paní vicepremiérce.

Můžeme přistoupit k bodu číslo

16.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb.,
o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin
a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 404/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr zemědělství Petr Bendl. Pane ministře, můžete se ujmout slova. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, vážení páni poslanci a paní poslankyně, dovoluji mi, abych vám uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Hlavním cílem navrhované právní úpravy je dosažení souladu mezi právními předpisy Evropské unie a vnitrostátní právní úpravou. Jedná se o implementaci směrnice Komise z roku 2010 číslo 60 ze dne 30. srpna 2010, kterou se stanovují některé odchylky pro uvádění směsí osiv, pícnin určených k uchování přirozeného životního prostředí na trh. Transpoziční lhůta je stanovena do 30. listopadu 2011. V důsledku implementace uvedené směrnice obsahuje předložená novela zákona zejména tyto změny: zavádí oprávnění uvádět do oběhu určité typy směsí osiv určených k ochraně přirozeného prostředí, a to na základě povolení Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského, a stanoví povinnosti, pokud se jedná o uvádění do oběhu těchto směsí osiv a jejich povolování. Tyto povinnosti jsou upraveny v § 12a a 12b a souvisejí s podáním žádosti dodavatele o povolení k uvádění do oběhu směsí osiv určených k ochraně přirozeného prostředí. Dodavatel musí oznámit ústavu množství osiva, pro které hodlá žádat o povolení, a výměru a umístění plánovaných lokalit sběru a následně pak oznámit ústavu množství osiva, které uvedl do daného vegetačního období do oběhu. V

případě nesplnění těchto povinností zavádí návrh zákona odpovídající sankce.

V současné době je v České republice evidováno zhruba 700 dodavatelů osiva a sadby, ale povinnosti stanovené v novele zákona se budou vztahovat pouze na dodavatele, kteří budou chtít tento specifický druh směsí osiv sklízet a uvádět do oběhu. Dle předpokladu se bude jednat o malý počet dodavatelů osiv, neboť se jedná o velmi okrajovou záležitost, která může být využívána převážně v národních parcích, chráněných krajinných oblastech a podobně.

Vzor žádosti o udělení povolení, vzor pro hlášení o splnění některých požadavků a vzor oznámení budou stanoveny vyhláškou a zároveň budou žadatelům k dispozici ke stažení na webových stránkách ústavu.

Přijetí navrhované právní úpravy si nevyžádá zvýšené nároky na finanční prostředky ze státního rozpočtu ani z ostatních veřejných rozpočtů.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na 19. schůzi dne 5. října 2011 a doporučil Poslanecké sněmovně, aby s ním vyslovila souhlas bez připomínek. Tímto si dovoluji poslancům zemědělského výboru velmi poděkovat za jejich vstřícnost a vám doporučuji přijetí tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru, usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 404/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zemědělského výboru poslanec František Dědič. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne, vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, členové vlády. Já už mám tu roli teď natolik zjednodušenou, protože pan ministr vás dokonce už stihl seznámit i s usnesením zemědělského výboru, tak já jenom upřesním, že toto usnesení bylo přijato na 19. schůzi dne 5. října a výbor doporučil Sněmovně toto schválit. A já věřím, že tak učiníte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám žádnou písemnou přihlášku, proto se ptám, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím tedy obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Hlásí se, prosím, někdo do podrobné rozpravy? Není tomu tak, končím tedy i podrobnou rozpravu. Děkuji panu ministrovi a děkuji panu zpravodaji. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k projednávání bodu číslo

17.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb.,
o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků
z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb.,
o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů,
a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací
a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 433/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr zemědělství Petr Bendl. Pane ministře, můžete prosím uvést i následující tisk? Děkuji.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Ještě jednou děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych nyní uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů. Důvodem předložení návrhu zákona je přizpůsobení novele devizového zákona.

Návrh zákona bude napříště umožňovat prodej zemědělské půdy ve vlastnictví státu občanům členských států Evropské unie nebo občanům Norska, Islandu a Lichtenštejnska na základě Dohody o Evropském hospodářském prostoru, anebo občanům Švýcarska na základě Dohody o volném pohybu osob mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé.

Nezbytnost navrhované legislativní úpravy je dána skutečností, že dne 1. května 2011 České republice uplynula lhůta stanovená pro přechodné období spočívající v omezení nabývání zemědělské půdy. V návaznosti na nové znění devizového zákona sjednocuje novela zákona podmínky pro převody zemědělských pozemků ve vlastnictví státu na zemědělské podnikatele a měla by zamezit přednostnímu nabývání pozemků osobami, které neprovozují zemědělskou výrobu. Cílem novely je rovněž zabezpečit prodej zemědělských pozemků ve vlastnictví státu subjektům, které na nich již hospodaří, tj. provozují zemědělskou výrobu na minimální výměře deseti hektarů po dobu nejméně 36 měsíců.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké

sněmovny na své 19. schůzi dne 5. října. V rámci jeho projednávání byly schváleny čtyři pozměňovací návrhy. Cílem jednoho z nich je zejména odstranění výhody bezúročných splátek, která představuje v současné době zakázanou veřejnou podporu ve smyslu článku 107 odstavce 3 Smlouvy o fungování Evropské unie. Dále se například rozšířením účasti oprávněných osob na přednostním prodeji urychluje proces uspokojení restitučních nároků. Přijaté pozměňovací návrhy jsou v souladu s koncepcí předkladatele a přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu zákona, a proto s nimi souhlasím.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 433/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zemědělského výboru poslanec Jiří Oliva. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Oliva: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, stejně jako v předchozím případě v projednání předchozí předlohy mám i já velmi jednoduchou úlohu, protože pan ministr stačil nejenom seznámit s usnesením zemědělského výboru, ale i s podstatnou částí mé zpravodajské zprávy. Mohu jenom konstatovat, že pozměňovací návrhy se týkají zejména praktického uplatnění zákona v praxi a výrazně některé věci zjednodušují. Proto i já bych rád doporučil, abyste tyto pozměňovací návrhy, které prošly zemědělským výborem a předkladatel s nimi vyslovil souhlas, podpořili. To je vše pro tuto chvíli, co mohu k předloze dodat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se prosím někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu.

Otevírám rozpravu podrobnou. Nemám žádné písemné přihlášky. Nikdo se nehlásí, takže končím také podrobnou rozpravu. Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat bodem číslo

18.

**Vládní návrh zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu,
a o fluorovaných skleníkových plynech
/sněmovní tisk 445/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní místopředsedkyně, vážená paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych vám krátce připomněl v rámci druhého čtení předložení tohoto návrhu.

Jedná se o právní úpravu ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému, která dosud byla upravována v zákoně o ovzduší. Jak víte, my samostatně projednáváme návrh komplexní novely zákona o ovzduší a navrhujeme odlišit a vyčlenit tuto agendu do samostatného zákona, a to zejména proto, že se jedná o zcela odlišný okruh znečišťujících látek i znečišťovatelů, odlišný systém právních nástrojů a odlišný předmět ochrany. Zjednodušeně řečeno můžeme říct, že u ochrany ovzduší řešíme to, co dýcháme, zatímco v případě ozonové vrstvy řešíme otázku pohlcování slunečního ultrafialového záření. Povinnost České republiky mít ochranu této věci vyplývá z Montrealského protokolu a adaptace českého právního řádu na nařízení Evropského parlamentu a Rady.

Předmětem úpravy jsou látky, které poškozují vrstvu, takzvané regulované látky, a fluorované skleníkové plyny, takzvané F-plyny. V oblasti chlazení a požární ochrany se tyto látky používají ve stejných typech zařízení – chladicích médiích nebo chemické hasební prostředky.

Návrh neobsahuje novou právní úpravu, žádnou novou regulaci, ale pouze přejímá obsah poslední velké novely z roku 2008 a představuje její velkou náhradu. Prosím tedy o projednávání ve druhém a následně potom ve třetím čtení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 445/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodajka výboru paní poslankyně Konečná. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás velmi krátce seznámila s usnesením výboru, které doporučuje Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila se zněním jediného přijatého pozměňovacího návrhu, který máte rozdan ve 40. usnesení výboru pro životní prostředí, potažmo v tisku 445/1.

Nejedná se o nic zásadního, tudíž mi dovoluji, abych konstatovala, že výbor jednomyslně schválil postoupit tento návrh do druhého a třetího čtení a s tímto návrhem vyslovit souhlas.

Za mne osobně snad jedna jediná vsuvka, že je velká škoda, že stejně tak jak jsme oddělili ozonovou vrstvu od novely zákona o ovzduší, že jsme to neudělali například s biopalivy, která opět máme ve velké novele zákona o ovzduší. Určitě by si zasloužila samostatný zákon, protože jejich novelizace je poměrně velkou oblibou této Poslanecké sněmovny, takže bychom určitě panu ministrovi ušetřili práce. Ale snad to přijde v časech budoucích.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám písemnou přihlášku. Táhne se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Také zde nemám žádné přihlášky. Končím podrobnou rozpravu. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat bodem číslo

20.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s reformou dohledu nad finančním trhem
v Evropské unii
/sněmovní tisk 509/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedající, dámy a pánové, jedná se o ryze technickou novelu již implementovaných opatření v jednotlivých sektorových službách. Implementaci máme uloženou k 1. 1. 2012. Budu si tedy vážit urychleného projednání nejenom z důvodu termínu implementace, ale abychom to ještě stihli, dokud v Evropě ještě nějaký finanční trh máme.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 509/1. Prosím, aby se slova ujal zpra-

vodaj rozpočtového výboru poslanec Michal Doktor. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji vám seznámit s výsledkem projednávání, nikoliv snad přímo s textem usnesení rozpočtového výboru ke sněmovnímu tisku 509, neb to máte všichni v písemné formě k dispozici, respektive cestou elektronických tisků můžete do tohoto sněmovního tisku nahlédnout.

Já jen doufám, že vyslovená pochybnost, která se objevila v úvodním slově pana ministra financí, opravdu nezpůsobí katastrofu na evropských finančních trzích.

Myslím, že jedinou mou formální i věcnou povinností je říci a doplnit, že v průběhu projednávání na půdě rozpočtového výboru byl základní tisk rozšířen o novou povinnost, informační povinnost, týkající se povinností osob vydávajících, nebo subjektů vydávajících dluhopisy v České republice k České národní bance jako regulátorovi. Toto ustanovení nijak neextenduje původní záměr. Myslím, že řeší kýženou a potřebnou věc a sněmovní tisk je způsobilý k dalšímu projednání v Poslanecké sněmovně.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám v tuto chvíli žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Také zde nemám žádné přihlášky. Nikdo se nehlásí, končím podrobnou rozpravu. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Máme bod

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 416/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi krátce zrekapitulovat důvod předložení

návrhu novely zákona o hospodářských opatřeních pro krizové stavy. Jeho vznik byl motivován potřebami praxe a přispěje k naplnění úkolů bezpečnostního systému České republiky. Vše již bylo podrobně uvedeno ve čtení prvním.

Hospodářský výbor po jeho projednání doporučuje Poslanecké sněmovně vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o hospodářských opatřeních pro krizové stavy, schválit ve vládou předloženém znění bez pozměňovacích návrhů. Proto se na vás obracím s prosbou, aby v rámci druhého čtení byla tato novela projednána taktéž ve znění vám předloženém.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 416/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru poslanec Jan Čechlovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně. Hospodářský výbor neznamenal ve své lhůtě žádnou změnu k tomuto zákonu a doporučil tento zákon k projednání. Já bych pak jenom poprosil, že v podrobné rozpravě načtu další pozměňovací návrh.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dám vám slovo samozřejmě. Nyní otevírám obecnou rozpravu. V obecné rozpravě nemám žádnou přihlášku. Hlásí se prosím někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak, končím obecnou... (Hlasy ze sálu.) Omlouvám se, velice se omlouvám... Ale toto je podrobná rozprava, takže děkuji za upozornění, ale myslím, že to mám pod kontrolou. Končím obecnou rozpravu.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Mám přihlášenou paní poslankyni Matušovskou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, ráda bych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který je právě ke sněmovnímu tisku 416 a máte ho v elektronické podobě jako sněmovní dokument 155. V tomto pozměňovacím návrhu se jedná o to, aby státní hmotné rezervy byly skladovány v České republice a českými firmami. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní předsedající. Já se velmi omlouvám, možná je to malichernost, možná je to důležitější věc. Já bych prosil, abych mohl povznést pozměňovací návrh k předloženému tisku k § 10 odst. 1 písmeno b) podpora činnosti hasičských záchranných sborů, dobrovolných záchranných sborů, havarijních služeb, zdravotnické záchranné služby a Policie České republiky.

Odůvodnění. Domnívám se, že hasičský záchranný sbor je jasný název prioritní jednotky integrovaného záchranného systému a v této dikci by měl být i zachován v tomto paragrafu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan zpravodaj pan poslanec Čechlovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně. Já bych chtěl jako zpravodaj k tomuto zákonu upozornit na to, že bohužel není úplně reálné to, abychom dodrželi datum 1. ledna 2012 v tomto zákoně, proto doporučuji navrhnout změnu článku II tak, že tento zákon nabýval účinnosti dnem jeho vyhlášení. Děkuji pěkně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Hlásí se prosím někdo další do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní budeme projednávat bod

24.

Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - druhé čtení

Návrh uvede za navrhovatele poslanec Jan Husák. Prosím, pane poslanče, můžete se ujmout slova.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, myslím, že tato novela zákona o poplatcích byla velmi podrobně mnou uvedena v prvním čtení, byl jsem ji rovněž obhajovat ve výborech a chci zdůraznit jenom několik základních bodů, které tato novela obsahuje.

Jak jsme si všichni vědomi, deset roků nedošlo ke změně maximálního limitu, co se týče výše poplatku za svoz a likvidaci odpadů. Tato novela si klade ambiciózní cíl rozšířit možnosti obcí o tento statut, a to navýšení maximální hodnoty z původních 250 korun, které opravdu jsou, nebo tento limit je dávno překonán za těch deset roků, na limit 750 korun. Tento limit 750 korun vyšel z praktické zkušenosti a z dat, která shromáždil Svaz měst a obcí, který rovněž podporuje tuto úpravu maximální výše poplatku. Tedy zdůrazňuji, je to posun z 250 korun na 750, a zdůrazňuji, že to je limitní hranice a není to povinná hranice, na kterou by měly obce tento poplatek zvyšovat. Je to pouze možnost podle skutečných nákladů nastavit výši poplatku tak, aby mohla obec vykryt náklady z likvidací zejména netříděného odpadu. Proč říkám netříděného? Protože část poplatku 250 korun za odpad tříděný zůstává v nezměněné výši 250 korun. Co se týče úpravy skutečné výše – znovu opakuji – jedná se o to, že tato skutečná výše bude stanovena podle skutečných nákladů ve vykázaných obcích na svoz a likvidaci směsného komunálního odpadu, nemůže tedy obec samovolně jít na nějakou částku, aniž by to měla podloženo těmito skutečnými náklady.

Co se týče těchto 750 korun, zaznívaly tady názory, že obce mají jiné nástroje, že mohou zvýšit daň z nemovitosti atd. To je pravda. Při podávání tohoto návrhu jsme byli motivováni tím, že obec dostává jednu z dalších možností, jakým způsobem se rozhodnout. Kterou cestou jít, co se týče financování likvidace odpadů. Může to udělat i třeba tím, že bude část nákladů kryt z vlastních zdrojů, respektive z příjmů z daně z nemovitosti, to je jedna z možností. Ale proč by obec neměla mít možnost adresně vypočítat tuto hodnotu, kterou zaplatí za likvidaci a svoz odpadu, podle skutečně vynaložených nákladů? Protože de facto přejímá tuto povinnost za občana, který produkuje ten odpad, a obec de facto poskytuje takovouto přímou službu občanům.

Další věc je, a to jsme rovněž zdůrazňovali v prvním čtení, možnost uplatnění poplatků na osoby cizince, kteří mají pobyt na našem území. Nebudu to dále rozvádět, protože to je věc naprosto jasná, všemi zúčastněnými žádaná a nesetkalo se to ani s žádnou kritikou ve výborech anebo v rámci jednání a rozpravy v Poslanecké sněmovně.

Co se týče jednoho prvku, který jsme zdůrazňovali, a to prvku motivačního. Často je ten prvek zpochybňován. Musím uznat, že to není motivační prvek, který by zapůsobil na každého občana přímo citelně tak, že by poznal podle svého chování okamžitý dopad na svoje náklady za svoz odpadů. Ale motivační prvek je v tom, pokud občan bude vstřícný a zúčastní se v rámci systému, který nastaví obec, aktivně toho, že bude třídit odpad, přenesení tím pádem tříděný odpad do té složky, která je fixní 250 korun, sníží množství odpadu netříděného, a tím sníží náklady obce na svoz

a likvidaci odpadů, dle kterého vypočítává potom obec skutečné náklady, které promítne do své obecně závazné vyhlášky.

Další věc, která byla často předmětem polemiky, byl sociální dopad. Tak jak doposud obce budou mít i nadále možnost v rámci obecně závazných vyhlášek stanovovat úlevy pro určité sociální skupiny. Je to na posouzení obcí.

Takže znovu zdůrazňuji, že co se týče celkového dopadu na občana, je to v plné moci obecních zastupitelstev, celkové náklady, do jaké míry jsou započítány, jsou vázány na skutečně vynaložené náklady obcí na svoz a likvidaci odpadů a de facto obec může využít v rámci svého systému i motivační prvek, který de facto je dán tím, že tříděním odpadů přenáším část odpadů tříděných do složky, která se nemění, za 250 korun, a snižuji množství a cenu za netříděný odpad.

Myslím si, že to stačí pro uvedení tohoto zákona, případně zodpovím dotazy v rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a výboru pro životní prostředí. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 337/2 až 4. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Vladislav Vilímc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové. Rozpočtový výbor na 21. schůzi svým usnesením 198 doporučil přijmout návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové, tisk 337, v podobě komplexního pozměňovacího návrhu. Ten jste dostali jako tisk 337/2. O tomto návrhu by se mělo hlasovat na konci obecné rozpravy jako o základu, k němuž budou v podrobné rozpravě podávány případné pozměňovací návrhy.

Tento komplexní pozměňovací návrh jednak odstraňuje legislativní i věcné výhrady uveřejněné ve stanovisku vlády publikovaném pod číslem 337/1 k navrhovaným změnám v ustanovení o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Především se jedná o odpovědnost za placení poplatků nezletilým, o terminologické užívání pojmů a vypuštění pasáže o tzv. prokazování neužívání nemovitosti jako velmi obtížně aplikovatelném institutu. Rozpočtový výbor se přiklonil k verzi komplexního pozměňovacího návrhu, aby změny poplatku za komunální odpad byly legislativně přehledné.

Rozpočtový výbor dále do komplexního pozměňovacího návrhu doplnil vedle onoho místního poplatku za provozování odpadu také opětovně

uzákonění poplatku za výherní hrací přístroj, koncový interaktivní videoloterijní terminál a herní místo lokálního loterijního systému, a to ještě v preciznější podobě, než bylo předmětem pozměňovacího návrhu v zákoně o jednotném inkasním místě, o kterém se nehlasovalo, než je stávající právní úprava. Tento návrh by měl zabezpečit možnost výběru místního poplatku v případě, že znění zákona o jednotném inkasním místě spojené s loteriemi by nakonec vešlo v účinnost k 1. lednu 2011 ve znění přijatém Poslaneckou sněmovnou. Nevíme, co udělá Senát, nevíme, jak to všechno dopadne. Myslím, že předběžná opatrnost je na místě, a na základě jednání Senátu, na základě dalšího projednávání návrhu zákona o jednotném inkasním místě pak je možné tuto pasáž z tohoto komplexního návrhu ve třetím čtení vyjmout, resp. tuto změnu může provést Senát.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a nyní prosím, aby se postupně ujali slova – zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Václav Neubauer... Nechce... Není... Už jde. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Neubauer: Děkuji, vážená paní předsedající. Výbor pro veřejnou správu rovněž projednal návrh tohoto zákona a po podrobné zprávě předkladatele samozřejmě doporučujeme ke schválení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Zpravodaj výboru pro životní prostředí poslanec Jan Látk.

Poslanec Jan Látk: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. I výbor pro životní prostředí projednal tuto materii a také ji schválil v tom znění, jak byla přednesena. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Proto se ptám, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Všichni, kteří jsou na tabuli, prosím, jsou přihlášení do podrobné rozpravy. Pan poslanec, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji, paní místopředsedkyně. Jak jsem avizoval, podávám v rámci obecné rozpravy návrh, aby se komplexní pozměňovací návrh, který byl přijat rozpočtovým výborem, stal základem, k němuž budou v podrobné rozpravě podávány případné pozměňovací návrhy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu poslanci Vilímcovi a hlásí se pan poslanec Seďa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych měl jenom dva dotazy nebo dvě poznámky. První se týká předkladatelů a je to stanovisko vlády k uvedenému tisku, které jsme dostali pod sněmovním tiskem 337/1. Chtěl bych se ujistit, zda tyto připomínky byly komplexně zapracovány v rámci projednání v jednotlivých výborech. To je první věc.

A druhá věc. Abychom si uvědomili, že opravdu se navrhuje zvýšení druhé složky sazby poplatku z 250 korun na 750 korun. Mnozí z vás jsou v komunální politice nebo členové místních zastupitelstev. My jsme projednávali například v Uherském Hradišti novou obecně závaznou vyhlášku na příští rok, kde se uvádějí a musí se uvádět jakési náklady za svoz tuhého komunálního odpadu, a v současné výši, která je maximálně 500 korun, náklady byly 525 korun. Já se obávám, že zvýšení na 750, to znamená, to je celkově na tisíc korun, obce a města, která jsou v tíživé situaci z hlediska rozpočtu i z hlediska rozpočtového určení daní, udělají jednoduchou věc a navýší poplatky za svoz. A já se právě obávám toho, že tento návrh směřuje zase ke zdražení výdajů domácností. Jenom jsem chtěl upozornit na toto, abychom si uvědomili, že toto je sice pomoc obcím vyřešit jakousi situaci, kdy náklady na svoz tuhého komunálního odpadu přesahují původní částky, které byly uvedeny v zákoně, na druhé straně se obávám, aby to nepřesáhlo nějakou kritickou hranici pro to, aby domácnosti měly dostatek financí na to, aby tento svoz také uhradily.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Bude reagovat pan poslanec Husák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Husák: Děkuji panu poslanci za připomínky. Co se týče stanoviska vlády, tak věci, které byly v tomto stanovisku, byly zapracovány a jsou obsahem pozměňovacího návrhu pana Vilínce a komplexního návrhu. Takže ty jsou zapracovány. Myslím si, co se týče pozměňovacích návrhů, nechal jsem to na panu zpravodaji a to uvedl velmi přesně. Nechci to dále rozvádět a doplňovat. Všechny věci, které bylo možné použít a vylepšit, co se týče projednání ve výborech, byly zapracovány a v podstatě je podporuji jako předkladatel.

Co se týče stanovení výše. Zdůrazňoval jsem to ve svém úvodu. Ta výše musí být vždy stanovena podle skutečně vynaložených nákladů. Jako bývalý starosta jsem se touto otázkou každoročně zabýval, jako každý jiný z vás, kteří jste byli komunálními politiky nebo jste byli ve funkcích, v radě, v za-

stupitelstvu obce, ne-li starostové, že obce po zkušenostech za poslední léta, za deset roků minimálně, se v této věci umějí chovat velmi zodpovědně a de facto svoje systémy likvidace a svozu odpadů připravují a zpracovávají tak, aby to byly účinné nástroje, které řeší odpadové hospodářství a řeší pozitivně dopady na ekologii, životní prostředí i na občana v rámci své obce. Já spoléhám na to, že i nadále – a tím, že obce mají napjaté rozpočty, o to zodpovědněji budou s tímto nástrojem pracovat a určitě nebudou mít zájem na tom, aby nějakým způsobem nepřiměřeně, anebo dokonce nějakým úskokem se snažily náklady navyšovat. Ono to de facto nejde, protože to musí řádně zaúčtovat a každá tato činnost musí být řádně vykázána a de facto je naprosto čitelná z hospodaření obce. A v zastupitelstvu vždycky sedí lidé, kteří myslí na občana, i co se týče dopadů na to, jakým způsobem je zasáhne financování odpadů, a de facto zvažují, jakým způsobem to bude mít i dopad na účinnost jejich vyhlášky, resp. na uplatnění principů, které vyhláška vnáší do celého systému likvidace a sběru odpadů. Takže tam bych se neobával a důvěřoval bych zastupitelstvům. A každé zastupitelstvo se může rozhodnout, jaký zvolí způsob financování likvidace odpadů, jak jsem se zmínil v úvodním slovu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, jestli se hlásí někdo další do obecné rozpravy. Nikoho neregistruji. Končím tedy obecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu. Prvním přihlášeným je pan poslanec Jan Čechlovský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Čechlovský: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, ctěná Sněmovno, já bych podepsal v podstatě všechno, co tady říkal pan kolega Husák. Myslím si, že je velmi zavádějící říkat, že je návrh stanovit nějakou hranici, kterou je potřeba platit, že zdražujeme. Není to pravda! Pan kolega Husák říkal, že se v tomto návrhu stanovuje jednak v uvozovkách limitní hranice, na druhou stranu ale hranice, která není povinná. Myslím si, že tady vysvětlil – on byl komunální politik, já jsem byl komunální politik – to, jakým způsobem postupují obce při stanovování poplatků za svážení odpadů.

Přestože souhlasím s tímto návrhem, tak bych si dovolil přesto načíst jeden pozměňovací návrh. Je to návrh k § 10b odst. 4 písm. b), které by mělo nově znít: částka stanovená maximálně do výše skutečných nákladů obce předchozího roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu za osobu uvedenou v odst. 1 a rok; obec v obecně závazné vyhlášce stanoví rozúčtování nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu na osobu.

Tímto chci jenom potvrdit v uvozovkách to, co říkal pan kolega Husák. Já si myslím, že naši starostové, rady města a zastupitelstva města jsou

kompetentní k tomu, aby se zodpovídali z poplatků za svoz tříděného odpadu atd. a zodpovídali se za to, jaké jsou výše částek. Já se osobně bráním tomu, aby byla stanovena nějaká v uvozovkách pomyslná hranice, a proto navrhuji nechat na obcích, aby prokázaly, jaká je výše za předchozí kalendářní rok, a podle toho stanovily celkovou výši na rok další. Děkuji pěkně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A já se omlouvám, v obecné rozpravě padl návrh pana zpravodaje. Já ho poprosím, aby tento návrh zopakoval. Pokud nebude námitek, tak bych o tom návrhu nechala hlasovat. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji, paní místopředsedkyně. Opakuji návrh, aby se o komplexním pozměňovacím návrhu, který jste dostali v usnesení rozpočtového výboru jako tisk 337/2, hlasovalo jako o základu, k němuž budou v podrobné rozpravě podávány případné pozměňovací návrhy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za upřesnění tohoto usnesení. Přivoluji kolegy, a pokud není námitek – omlouvám se, měli jsme hlasovat po obecné rozpravě – nechala bych o tom hlasovat nyní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh, který zde přednesl pan poslanec Vilímc? Prosím, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 54 z přihlášených 142 pro 128, proti 1. Tento návrh byl přijat. Děkuji.

Další přihlášenou do podrobné rozpravy je paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní místopředsedkyně, nicméně nevím teď, jestli nemám dát slovo panu kolegovi Čechlovskému, aby svůj pozměňovací návrh načetl k danému komplexnímu pozměňovacímu návrhu, protože opravdu jsme nepochopili, k čemu ho vlastně dával.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, já poprosím pana poslance Čechlovského. S faktickou se ještě hlásí pan poslanec Husák. Prosím.

Poslanec Jan Husák: To, co tady zaznělo neoficiálně bez mikrofonu, co říká paní předsedkyně, dvě minutky. My si vyjasníme tuto věc. Hned

nám došlo, že je potřeba tady udělat korekci. Dohodneme se s panem poslancem Čechlovským – buď načte pozměňovák znovu, anebo najdeme jiné řešení. Děkuji za strpení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, děkuji. Já tedy dám dvě minuty pauzu.

(Jednání přerušeno v 15.10 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.12 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já tedy poprosím pana poslance Čechlovského, jestli by mohl ještě upřesnit svůj pozměňovací návrh. Prosím, pane poslanče. Poté hned dám slovo paní poslankyni Konečné. Prosím.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji vám zdvořile za váš limit. Chtěl bych upřesnit svůj pozměňovací návrh. Je to pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu k § 10b odst. 4 bodu b).

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Tím jsme tu věc vyřešili a já poprosím paní poslankyni Konečnou, která má nyní slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Já jsem ráda, že jsme si to upřesnili.

Dovolte mi, vážené kolegyně a kolegové, abych také já načetla svůj pozměňovací návrh k tomu samému paragrafu de facto a k tomu samému odstavci, akorát s úplně jiným vyzněním. Já se totiž vůbec nedomnívám, že – a chápu, že základem celého tohoto návrhu zákona poslanců TOP 09 bylo zvýšit poplatky za komunální odpad a dneska se nám do toho dostaly i jiné věci, které bezpochyby jsou důležité, rozpočtový výbor je přijal, takže možná bychom mohli tento zákon považovat za nosič něčeho dobrého, a to pouze v případě, když z tohoto zákona právě to zvýšení poplatků za komunální odpad vyjmete. Já se nedomnívám, že v situaci, v jaké se dnes Česká republika nachází, že v situaci občanů, do které jste je vy jako pravicová vláda vehnali od 1. ledna 2012, a bude to až už sociální reformou, zdravotní reformou nebo dalšími věcmi a zvýšením DPH, kdy jste na ně přenesli váhu toho, co by měl řešit stát, kraj či obce, jako na občany, kdy jim zvyšujete náklady neúměrně tomu, kolik a jak si mohou vydělat, nehledě na to, že je spousta regionů, kde tito občané mají velký problém sehnat

práci, takže si vlastně ani vydělávat nemůžou, tak my ještě říkáme, že dáváme obcím nástroj, a pan kolega Husák má určitě pravdu s tím, že můžeme zvyšovat a obce můžou zvyšovat, my jim to nepříkazujeme, na druhou stranu každá obec, která již dnes doplácí za komunální odpad a které se z druhé strany snižují její příjmy, tak neudělá nic jiného, než že tu zátěž opět, a možná jste je to naučili a naučili jste je to dobře, přenesete na občany. Protože prostě řekne, že ano, tady můžeme ušetřit, tady jim to můžeme navýšit a z druhé strany, milý občane, plať! Já si nedovedu představit, jak na standardním okresním městě, kde už dneska, každý z vás to ví, máme stovky, možná tisíce neplatičů, kteří nemají, a velmi často nemají na to, aby již dnes platili za čtyř- pětičlennou rodinu 500 korun za komunální odpad, tak když tuto sumu navýšíme, tak se dostaneme na částku poměrně vyšší a to znamená, že možná jediné, co nám přinese tento zákon, bude zvýšení počtů neplatičů, které ta jednotlivá města a obce budou mít.

Pan kolega Stanjura tady stojí. Já vím, že v Opavě se za komunální odpad neplatilo téměř nic? (Odpověď mimo mikrofon.) Dvě stovky, výborný. Bezpochyby nám řekne, jak krásně to udělal, že to byly jednom ty dvě stovky, kolik na to to město doplácelo a kolik na to bude muset doplácet nadále, protože pokud nedoplácelo nic, tak já bych poprosila všechny starosty malých, větších obcí, aby zašli za panem Stanjurou a zeptali se ho, jak je to s tím, aby občané mohli platit pouze dvě stě korun za svoz komunálního odpadu, protože to rozhodně není standardní částka. Standardně se v těch městech pohybuje daleko výš.

Takže k mému pozměňovacímu návrhu. Jak jsem řekla, bude se týkat stejné věci, jako byl pozměňovací návrh mého předřečníka, to znamená v bodě 3 § 10b odst. 4 se částka 750 korun nahrazuje částkou 250 korun, to znamená, že zůstaneme na tom, na čem jsme dnes.

Já chápu a vítám zájem poslanců TOP 09, že si tento zákon vzali jako nosič úplně jiných věcí včetně loterií. Je to určitě pozitivní a věřte tomu, že my jako KSČM ve chvíli, kdy v tomto zákoně neprojde zvýšení poplatků za komunální odpad, tak budeme moc rádi, když vám tento zákon budeme moct podpořit. Ve chvíli, kdy přenášíte zátěž na občany, přenášíte ji v době, kdy na občany přenášíte i zátěž ze státu, tak si myslím, že to není nic jiného než další útok na to, aby se z lidí stávali neplatiči, aby se z lidí stávali dlužníci, a to je to, co KSČM nechce dovolit. Obce mají své povinnosti. Dodnes si je plnily, zvládaly to i s pětisetkorunou, nevidím důvod, proč by i rozumní starostové toto měli navyšovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď tady mám několik přihlášených. První s faktickou poznámkou byl předseda poslaneckého klubu ODS pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl vzkázat paní poslankyni Konečné prostřednictvím paní předsedající, aby neříkala dopředu, co já tady chci říct, aby mi nevrátila svá slova do mých úst.

Já nebudu hlasovat pro tento zákon, nebudu tady vysvětlovat, proč bylo v Opavě 200 korun, protože vždycky říkám, že politické priority se projevují v rozpočtu, ne v proklamacích. A pokud jsme v Opavě, když já jsem byl primátorem, měli jako prioritu mít nízké jednoduché poplatky, tak ten rozdíl mezi skutečnou cenou a sumou, kterou jsme měli od občanů, jsme platili z rozpočtu města. Nebylo to tak, že jsme přenášeli sto procent nákladů na občany. Jenom pro připomenutí. V té době, v roce 2010 naposled, byla skutečná cena zhruba 830 korun na občana, přestože poplatky byly 200 korun, a bylo politickým záměrem a politickým rozhodnutím 630 korun na občana hradit z městské pokladny. Myslím si, že je to legitimní rozhodnutí městského zastupitelstva a Sněmovna to nemá posuzovat ani se znaménkem plus, nebo znaménkem minus, protože to jsou peníze toho konkrétního města. Takže bych prosil, abyste dopředu neříkala, co já tady řeknu a jestli budu pro, nebo proti. Já svůj názor vyjádřím hlasováním.

Já si myslím, že stávající úprava je vyhovující. Pokud by většina měla jiný názor, tak bych určitě podpořil názor pana kolegy Čechlovského, ať zákonodárce nestanovuje hranici a nechá to na samotné samosprávě, která ví kolik, a sama se rozhodne, zda je politickou prioritou toho kterého zastupitelstva hradit část nákladů na svoz a likvidaci odpadů, nebo není.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále byl přihlášen k faktické poznámce pan poslanec Kubata. Faktická má přednost, protože vidím, že se hlásí pan poslanec Bendl, samozřejmě dostane slovo. Prosím.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl prostřednictvím vašim také se obrátit na paní předřečnici. Velmi mě mrzí, že se na této půdě Poslanecké sněmovny neustále snažíme předjímat, jak a kdo bude v pozicích starostů, rad a zastupitelstev rozhodovat, a především se tato Sněmovna mnohdy staví do (role) mentorů zastupitelstev, aniž by si uvědomila, že sami jsme voleni stejně jako ti zastupitelé, a zpochybňovat jejich korektní rozhodování vůči svým vlastním voličům, kteří jsou podstatně blíže, mi přijde opravdu hloupé.

Já také musím souhlasit s kolegou Stanjurou, že stanovování jakýchkoliv hranic a nastavování mantinelů pro starosty a tím jim znemožňovat jejich svobodné rozhodování mi přijde zvláštní.

A co se týče nedoplatek na výběr za svoz komunálního odpadu, nepoužívejte, paní kolegyně, prosím vás, zavádějící statistiky. Je realita, že ve městě Ústí nad Labem se nedoplatky rekrutovaly v oblastech a od lidí, kteří rozhodně na úhradu poplatků za svoz komunálního odpadu finanční

prostředky měli, a pokud jsme chtěli ty nedoplatky řešit, tak jsme včera měli schválit exekuce na hmotnou nouzi.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Teď jsem měla přihlášeného pana ministra Bendla. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já také spíše s faktickou poznámkou. Já pocházím z regionu, kde není ani tak problémem svoz domovního odpadu lidem, kteří mají trvalé bydliště v dané obci, ale významným problémem je svoz domovního odpadu lidí, kteří tam nemají trvalé bydliště, a přesto tam mají stovky nebo tisíce chat, a je nutno, neboť to zákon ukládá obcím, svoz domovního odpadu realizovat. Takže ponechat tu částku stejnou znamená vůbec nereflektovat na to, co se v obcích, zejména malých, děje.

Já jsem velmi pro to, aby se liberalizovalo rozhodování obcí, aby ony měly možnost říci, jakou cenu za svoz domovního odpadu jsou povinni občané platit v daném místě. Nestane-li se tak, tak nakonec odpad bude zůstat tam, kde ho často nacházíme čím dál tím víc, to znamená v lesích, případně na polích, případně v nevysekaných částech kolem silnic. Já bych moc prosil, abychom počítali i s touto úvahou, protože se to netýká často rozpočtu obcí ve vazbě na trvale bydlící obyvatelé, ale ve vazbě na lidi, kteří tam trvale nebydlí, nežijí, ale přitom produkují odpad.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou byl ještě přihlášen pan poslanec Husák, poté paní poslankyně Konečná. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Husák: Já děkuji za slovo. Já bych touto svou věcnou poznámkou v podstatě – i když je to definováno jako věcné poznámky, tak se mi zdá, že se tady rozpoutává znovu obecná rozprava. Já bych to chtěl zastavit.

Za prvé jedno faktum, které je potřeba uvést. Jak zde byl načen pozměňovací návrh pana Čechlovského, který nestanoví maximální výši, to prostě není možné. To nemůže ani tato Sněmovna schválit, protože je nutné – a bylo by to v rozporu s Listinou základních práv a svobod, pokud byl Sněmovna nestanovila horní hranici. To je nehlasovatelné. Je potřeba si to uvědomit.

Poprosil bych, abychom nevedli v rámci věcných poznámek diskusi o této záležitosti a o tom, jestli obce mají udělat to nebo ono. To prostě nejde. To bychom udělali něco, co si nemůže tato Sněmovna dovolit. Prosím o respektování tohoto.

Co se týče některých poznámek, že bylo cílem jenom zvýšit výši poplatků, tak to není. Já jsem to zde zdůvodnil. Je to pouze to, co jsem uvedl před několika vteřinami, že maximální výše poplatků musí být stanovena a je limitující, aby nemohl být poplatek stanoven tak, aby se stalo to, z čeho má obavy paní poslankyně Konečná, že by došlo k neúměrnému navýšení toho poplatku.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. K další faktické poznámce je přihlášená paní poslankyně Konečná. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já se omlouvám panu kolegovi Husákovi jako předkladateli, ale musím zareagovat na své předřečníky snad jen dvěma tvrzeními.

Prostřednictvím vás, paní místopředsedkyně, panu Kubatovi. Dovolte mi vzkázat, že jsem přesvědčena bohužel o tom a že mám kolem sebe občany, kteří od 1. ledna 2012 nebudou mít na úplně jiné základní potřeby díky tomu, co jsme schválili v této Poslanecké sněmovně. Takže dále navýšovat není samozřejmě nic jiného než přenášení této částky. Budou mít daleko větší problémy, než si kdokoli z vás dokáže představit. Já nevím, mezi jakými obcemi se pan kolega Kubata pohybuje, ale možná byste měl někdy sejít o ta tři patra níže a bavit se s lidmi, kteří opravdu budou mít velký problém se základními potřebami a s jejich hrazením.

Druhá věc – prostřednictvím paní předsedající panu kolegovi Stanjurovi. Mě moc mrzí, že jste své politické záměry a deklarace nepřenesl zátěž na občany, které jste praktikoval v Opavě, jak jste nám tady vysvětlil, nepřenesl i do této Poslanecké sněmovny. Možná by to bylo to nejlepší, co byste za svou politickou kariéru udělal.

Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. S další faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Jan Kubata. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Kubata: Paní předsedající, ještě jednou dámy a pánové, dobrý den. Mně to nedá takto krásně se zde s paní kolegyní prostřednictvím vás, paní předsedající, trochu pošpičkovat.

Já vás chci ubezpečit, paní poslankyně, že jako primátor Ústí nad Labem jsem nesesedl o tři patra výš. Já byl primátor, který poplatek za svoz komunálního odpadu zrušil úplně. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Chce se prosím ještě někdo další špičkovat s paní poslankyní? Hlásí se někdo?

Nehlásí, tudíž můžeme pokračovat v podrobné rozpravě. Přihlášen je pan poslanec Babák. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Michal Babák: Paní předsedající, dámy a pánové, já si dovolím opustit toto špičkování a odvoz odpadu. Chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je evidován pod číslem 167, který je podáván ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu.

Tento pozměňovací návrh vrací platnost, místní poplatek za provozování výherního hracího přístroje, koncového interaktivního videoterminálu a herního místa lokálního loterijního systému. Jeho sazba je stanovena na 5 tis. korun čtvrtletně, to znamená 20 tisíc korun ročně. Na rozdíl od předchozí úpravy není sazba stanovena intervalem od tisícikoruny do pětitisícikoruny za čtvrtletí. Toto opatření zvyšuje výnos z tohoto poplatku a zároveň omezuje prostor pro případné nezákonné jednání v souvislosti s určením výše poplatku. V pozměňovacím návrhu je zároveň výslovně určeno, že obec je povinna tento poplatek vybírat bez dalších podmínek.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Jan Látko. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládaný návrh zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 337, je zpracován na základě potřeby měst a obcí. Současná podoba zákona, která se v této části neměnila od roku 2002, prý nedovoluje zvýšit sazbu a neumožňuje spravedlivěji rozšířit výběr poplatků na osoby, které dnes poplatek nepodléhají. Současné ustanovení zákona neodpovídá potřebám obcí a měst vybrat poplatek od všech fyzických osob, jejich činnost způsobuje vznik odpadu, a tím vyžaduje finanční prostředky na provoz systému nakládání s komunálním odpadem. Obce namítají nemožnost vybrat poplatek od cizinců, dlouhodobých podnájemníků nebo od fyzických osob dlouhodobě užívajících byty a rodinné domy bez nahlášení k trvalému pobytu.

Myšlenka spojení poplatku za odpad ne s trvalým, ale skutečným bydlištěm je jistě zajímavá, nicméně zatím se to však nepodařilo ani u rozpočtového určení daní, což by bylo pro obce jistě ještě finančně zajímavější.

Trvalému růstu nákladů na zajištění sběru a svozu netříděného komunálního odpadu již neodpovídá dosavadní horní hranice druhé sazby poplatku 250 Kč a je navrhována možnost jejího zvýšení vyhláškou až na 750 Kč. První složka za tříděný odpad se má i nadále platit 250 Kč, přestože

u tříděného odpadu činí náklady jen 132 Kč. V praxi to může znamenat navýšení peněz za odvod komunálního odpadu pro každého občana z dosavadních 500 Kč až na 1000 Kč ročně.

Chápu stížnosti starostů, kteří v obecních rozpočtech nemají dost financí, nicméně tato novela přichází pro občany v nejméně vhodnou dobu a dost skokově. Takovéto zvýšení poplatků bude demotivující pro občany, kteří odpad dosud třídí. Poplatek má tak charakter plošné daně nezohledňující výši příjmů plátce a jeho zvýšení by bylo další zátěží zejména pro nízkopříjmové skupiny obyvatel, na které je toho nakládáno příliš. Navíc si nemohu nepřipustit myšlenku, zda by část sdílených daní nemohly obce použít i v odpadovém hospodářství, tak jak to běžně dělají při dofinancování provozu nerentabilních sportovních nebo kulturních zařízení. I toto je přece služba občanům. Dost iluzorní se mi zdá nalezení motivace v navrhované novele. Mám spíše obavu, aby lidé neztratili vůbec motivaci třídít a nezačaly nám přibývat skládky. Hodně totiž záleží na systému svozu odpadu v jednotlivých městech a obcích.

Nebude-li novela přijata, mohlo by dojít k narušení systému odstraňování komunálního odpadu upraveného zákonem o odpadech. Pokud novela bude přijata, dojde k odstranění finančních nerovností. S ohledem na výše uvedené navrhuji ponechat navrhovanou novelu v původním znění s tím, že se zapracují připomínky uvedené ve stanovisku vlády a v bodě 5 § 0b odstavec 4b se částka 750 korun nahradí částkou 500 korun. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji – a to byla poslední přihláška do podrobné rozpravy, kterou registruji písemnou. Táhne se, zda se někdo další hlásí do podrobné rozpravy? Není tomu tak, já tedy končím podrobnou rozpravu. Závěrečná slova – je zájem? Není zájem o závěrečná slova. Končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu navrhovateli a děkuji panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem číslo

25.

Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Látky, Václava Klučky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 395/ - druhé čtení

Návrh uvede za navrhovatele pan poslanec Ivan Ohlídál. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova. A já ještě dříve, než vám slovo udělím, tak vás

poprosím, dámy a pánové, o klid v jednacím sále. Děkuji. Zdá se, že to krátkodobě zabralo. Alespoň částečně.

Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, jsme ve druhém čtení této zákonné předlohy. Já bych jenom konstatoval, že cílem této navržené úpravy je plné sjednocení úpravy střetu zájmů u členů zastupitelstev obcí i zastupitelstev krajů a zastupitelstva hlavního města Prahy, jakož i u veřejných funkcionářů spadajících pod působnost zákona o střetu zájmů. Všechno ostatní již bylo řečeno v prvním čtení, takže já bych se v této chvíli již dál nevyjadřoval a jenom bych oznámil, vážená paní místopředsedkyně, že bych rád vystoupil s pozměňovacím návrhem v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 395/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Jan Klán. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážená paní místopředsedkyně, vládě, dámy a pánové.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 19. schůzi po odůvodnění poslance Ivana Ohlídala a po zpravodajské zprávě poslance Jana Klána a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 395 projednat a schválit v předloženém znění.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. táži se tedy, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu. mám zde dvě přihlášky – pana poslance Radima Fialu a pana poslance Ohlídala. Prosím tedy nejprve pana poslance Fialu, poté dám slovo panu poslanci Ohlídalo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. dámy a pánové, přicházím s pozměňovacím návrhem ke sněmovnímu tisku 395 – novela zákona, kterým se mění zákon číslo 128/2000 Sb., o obcích, obecní zřízení, ve znění pozdějších předpisů. Díky tomuto pozměňovacímu návrhu se město Prostějov stane statutárním městem a zrovnoprávní se tak jeho pozice mezi ostatními stejně velkými statutárními městy v České republice.

Za prvé. Doplnuje se v článku 1 nový novelizační bod 1, který zní: „Bod 1. V §4, odst.1 se za slovem „Karviná“ spojka „a“ nahrazuje čárkou a za slovy „Mladá Boleslav“ se doplní slova „a Prostějov“. Dosavadní text novely v článku 1 se označí jako novelizační bod 2.

Bod 2. V § 83 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

Odůvodnění: Cílem navržené úpravy je dosažení rovnoprávného postavení měst při žádostech o stanovení statutárním městem, které není v žádné právní normě upraveno. Ministerstvo vnitra sice jako kritérium uvádí svůj názor, že k tomu, aby se město mohlo stát statutárním městem, mělo by se členit na městské obvody nebo městské části. Dle mého názoru je § 4 odst.2 ustanovením fakultativním a ze všech 24 statutárních měst je členěno pouze 7.

Podstatné však je, že pozměňovací návrh nemá žádné dopady do státního rozpočtu ani do rozpočtu krajů a obcí a že současně odpovídá ústavnímu pořádku. Návrh neodporuje ani mezinárodním smlouvám podle článku 10 Ústavy České republiky, kterým je Česká republika vázána.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Ohlídál. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážené dámy a vážení pánové, já bych se přihlásil k svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden jako sněmovní dokument 103. Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je úprava termínu účinnosti navrženého zákona v návaznosti na předpokládanou délku legislativního procesu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Ptám se, zda se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu. Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji, končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní se budeme zabývat bodem

26.

**Návrh poslanců Michala Doktora, Pavla Lukši a Karolíny Peake
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě
vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 401/ - druhé čtení**

Návrh uvede za navrhovatele poslanec Michal Doktor. Prosím pana poslance, aby se dostavil k řečnickému pultíku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Paní předsedající, jsem v naprosto nezvyklé situaci. Pod řečnickým stolem leží pět set korun českých. (Smích v sále.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Věřte tomu, že já jsem je tam nenašla.

Poslanec Michal Doktor: (Směje se.) Komisionálně předávám. (Předává bankovku paní předsedající. Potlesk a smích poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, v mých rukách budou zcela bezpečně uloženy. (Smích poslance Doktora.) Vráťím je na konci školního roku, respektive volebního období.

Poslanec Michal Doktor: Tak, tak, vyšetřete všechny, kteří tady stojí před mnou. Teď mi připadá, byl jsem tady už jednou dnes, jestli jsem to nebyl já, kdo to ztratil. (Hlas ze sálu hlásící se k penězům.) Další – Čechlovský – ten na to vypadá.

Tak a teď už vážně. Dovolte, vážené kolegyně a kolegové, abych se vyjádřil k sněmovnímu tisku 401, návrhu poslanců Michala Doktora, Pavla Lukše a Karolíny Peake, resp. poděkoval zemědělskému výboru za způsob projednávání této věci na jeho jednání, které se konalo 23. listopadu roku 2011.

Já jako zástupce předkladatelů jsem víceméně spokojen se způsobem projednání i s návrhem usnesení, které přijal zemědělský výbor a které je formálně vzato pozměňujícím návrhem textu, který skupina poslanců navrhla. Musím ale jako předkladatel říci, že jedna jediná část usnesení, a sice označená jako odstavec 2 a jeho závěrečná věta, zvyšuje rizika plnění a účasti soustavy veřejných rozpočtů z povinností plynoucích z takto přijatého textu. Proto jako předkladatel využiji svého práva jako poslanec a přihlásím se v podrobné rozpravě s návrhem pozměňujícího návrhu, který bude návrhem na úpravu tohoto usnesení zemědělského výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 401/2. Místo zpravodaje pana poslance Lobkowicze, který je omluven, vystoupí pan zpravodaj poslanec Dědič. Prosím.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já bych vás seznámil s usnesením zemědělského výboru z 21. schůze dne 23. listopadu 2011 k návrhu poslanců Michala Doktora, Pavla Lukši a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 229, o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově zástupce předkladatelů poslance Pavla Lukši, zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Lobkowicze a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu návrh poslanců Michala Doktora, Pavla Lukši a Karolíny Peake na vydání zákona schválit ve znění přijatých pozměňujících návrhů. Já samozřejmě věřím, že usnesení zemědělského výboru podpoří i tato Sněmovna, byť případně s tou změnou, o které tady hovořil pan kolega Doktor. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevíráám obecnou rozpravu, ve které teď nemám žádnou přihlášku. Táhá se, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu. Zde je přihlášen pan poslanec Doktor. Žádná pětistovka teď? Nic.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Vznáším tedy jako poslanec pozměňující návrh, který je formálně podáván jako pozměňující návrh k usnesení rozpočtového výboru, k části označené jako římská jedna, odstavec označený jako arabská dvě.

V článku I § 13 odstavec 8 písmeno b) zní: b) právní nástupce takové oprávněné osoby, pokud je jejím příbuzným v řadě přímé, sourozencem, manželem nebo registrovaným partnerem a právo bylo na takovou oprávněnou osobu převedeno podle § 11 odstavce 2 tohoto zákona, ve znění zákona číslo 183/1993 Sb.

Dovolte prosím krátké odůvodnění. Mým návrhem je z usnesení zemědělského výboru z předmětné části vypuštěna část věty znějící jako „nebo na něho taková oprávněná osoba převedla právo na jiný pozemek podle § 11 odstavce 2 tohoto zákona, ve znění zákona číslo 183/1993, do dne 6. srpna 2003“. Oprávněně, si myslím, se obáváme, že jde v zásadě o pokus, případně nechtěné riziko prolomení restituční tečky a možnosti

rozšíření povinnosti státu plnit, případně náhradně plnit i v takových případech, kdy se zjevně jednalo o spekulativní nabytí nároku, respektive nároku oprávněných osob a převedení na jiné osoby. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nikoho dalšího přihlášeného do podrobné rozpravy v tuto chvíli nemám. Táži se, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k bodu číslo

27.

Návrh poslance Pavla Staňky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 480/ - druhé čtení

Návrh uvede navrhovatel poslanec Pavel Staněk. Prosím, pane poslance, můžete se ujmout slova.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, opět stojím s návrhem zákona, který tady byl projednáván, tak jak jsem zmiňoval v prvním čtení tohoto návrhu, už vlastně celkem čtyřikrát. Teď je tady popáté. Je to návrh, který byl původně předkládán s návrhem na novou úpravu zákona o rodině, která se týkala střídavé, respektive společné péče. Nyní se týká tato úprava pouze popření, popěrných lhůt – popření otcovství a popěrných lhůt v souvislosti s ústavním nálezem z roku 2010, který zrušil tu stávající úpravu k 31. 12. letošního roku. Takže bych moc prosil, aby tento návrh, tak jak byl mnou předložen, dostal vaši podporu. Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 480/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Marek Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené pání ministři, vážené dámy, vážení pánové, ústavněprávní výbor na své 36. schůzi dne 1. prosince 2011 přijal usnesení, kterým doporučil této Poslanecké sněmovně, aby uvedený návrh zákona schválila ve znění, v

jakém jej předložil pan navrhovatel. Žádné změny nedoporučil. Doporučuje, abychom tak vykonali. Je to věc, kterou už jsme tady několikrát projednávali. Žádné změny není třeba přijímat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Táži se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí. Končím obecnou rozpravu a otevírám rozpravu podrobnou, do které se přihlásila paní poslankyně Levá. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Omlouvám se, v rychlosti jenom. Chtěla bych v souvislosti s novelou zákona o rodině se zmínit ještě několika slovy k problematice střídavé výchovy.

Vážení kolegové, kolegyně, domnívám se, a to bych ráda zdůraznila, že střídavá výchova představuje přínosné moderní řešení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Paní poslankyně, já vás nerada přerušuji. Udělila jsem vám slovo, ale jenom že jsme v podrobné diskusi.

Poslankyně Ivana Levá: Ano. Já jenom odůvodňuji svůj pozměňovací návrh, který chci podat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, paní poslankyně. Tak to je v pořádku.

Poslankyně Ivana Levá: Pozměňovací návrh má jenom jednu větu, nebojte se, jenom maličko k tomu něco málo chci říct.

Chci vysvětlit, že skutečně střídavou péčí nezavrhuji, nepatřím k těmto lidem. Takové argumenty odpůrců tohoto řešení, jako je kritika střídavé výchovy, co se týče změny prostředí, okruhu kamarádů atd., to vnímám, ale nepovažuji za podstatné. Co však považuji za podstatné, je otázka školy. Dnes různé školy mají různé rámcové školní plány. Podle mého soudu je optimální, aby dítě ve střídavé péči chodilo do jedné školy, a z tohoto důvodu dávám pozměňovací návrh.

V článku jedna se doplňuje nový bod 5, který zní: V § 26 odst. 2 se na konci doplňuje věta: „Soud zároveň rozhodne o tom, ve které základní, popřípadě střední škole bude dítě plnit školní docházku.“ To považuji za podstatné.

Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Hlásí se, prosím, někdo další do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo 28.
Prosím, pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedající, paní a pánové, k následujícímu bodu předkládám Poslanecké sněmovně tento návrh. Bod 28 dosud nebyl doprojednán věcně příslušným výborem a domnívám se, že je zcela nepřípadné, aby Poslanecká sněmovna absolvovala a ukončila druhé čtení této materie bez tohoto stanoviska. Předkládám tedy návrh na vypuštění tohoto bodu z pořadu 32. schůze Sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já to samozřejmě prověřím. Prosím o chvilku strpení. (Porada mimo mikrofon. V sále je velký hluk a neklid.)

Takže zde zazněl návrh na vyřazení tohoto bodu. O tomto návrhu nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 55 z přihlášených 148 pro 112, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Dámy a pánové, čas se nachýlil. Nebudu otevírat prvé čtení, protože bylo avizováno, že dnešní jednací den skončí v 16.00, jak jsme se dohodli na grémiu. Končím dnešní jednací den. Sejdeme se opět zítra v 9.00. Začneme naší oblíbenou disciplínou, jíž jsou písemné interpelace. Přeji vám hezké odpoledne.

(Jednání skončilo v 15.51 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
8. prosince 2011 v 9.00 hodin
Přítomno: 132 poslanců

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 32. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás srdečně vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci: pan poslanec Jan Bureš z pracovních důvodů, paní poslankyně Dana Filipi ze zdravotních důvodů, pan poslanec Zdeněk Fuksa ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jan Hamáček z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Michal Hašek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Petr Jalowiczor ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Jana Kaslová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Václav Kubata z pracovních důvodů, pan poslanec Jaroslav Lobkowicz z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Vít Němeček z osobních důvodů, pan poslanec Josef Novotný starší bez udání důvodu, pan poslanec Josef Novotný mladší do 18 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Viktor Paggio z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Pavel Staněk ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Jana Suchá ze zdravotních důvodů, pan poslanec Martin Vacek z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Ivana Weberová bez udání důvodu, pan poslanec Lubomír Zaorálek z důvodu zahraniční cesty.

Z členů vlády se omluvil pan ministr Petr Bendl z pracovních důvodů, pan ministr Jiří Besser z pracovních důvodů, pan ministr Josef Dobeš z pracovních důvodů, pan ministr Pavel Dobeš do 14 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Jaromír Drábek z pracovních důvodů, pan ministr Leoš Heger do 11 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Tomáš Chalupa ze zdravotních důvodů, pan ministr Miroslav Kalousek z pracovních důvodů, pan ministr Martin Kuba z pracovních důvodů, pan ministr Jan Kubice z pracovních důvodů, ministr Jiří Pospíšil z pracovních důvodů, pan ministr Karel Schwarzenberg z důvodu zahraniční cesty a pan ministr Alexandr Vondra z pracovních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme bodem 141 – Odpovědi členů vlády na písemné interpelace. V 11 hodin se budeme věnovat pevně zařazeným bodům 56 a 117, sněmovní tisk 540-E a návrhy na změnu zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny. Poté bychom případně pokračovali body z bloku druhého a prvního čtení. Odpoledne projednáme bod 142, což jsou ústní interpelace. V případě, že bychom odpoledne body z bloku smlouvy, druhého a prvního čtení, neprojednali, věnovali bychom se jim od 18 hodin po skončení ústních interpelací.

Nyní bych vám chtěla sdělit, že se na mě obrátil ministr životního prostředí Tomáš Chalupa s žádostí o vyřazení bodů 19 a 95, sněmovní tisk 449, druhé a třetí čtení návrhu zákona, ze schváleného pořadu schůze. O tomto budeme hlasovat bezprostředně, jakmile budeme schopni hlasování. Já přivolám kolegy.

Vidím, že se mi ještě hlásila paní poslankyně Lenka Andrášová, poté vidím pana poslance Kováčika. Prosím, dáma má přednost.

Poslankyně Lenka Andrášová: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já bych ráda jménem pana ministra Kamila Jankovského požádala o pevné zařazení bodu 134, a to na dnešek po pevně zařazených bodech 56 a 117. Jedná se o návrh druhé změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Dalším přihlášeným je předseda klubu KSČM pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, vážená vládo, vážená Sněmovno, přeji hezký dobrý den. Když jsem poslouchal seznam omluvených ministrů, který zde paní předsedající četla, tak mě jímala hrůza, že tady zase odpoledne budeme zbytečně, že nebude koho interpelovat. A důvody – pracovní. A co jsou za lepší pracovní důvody, větší, vážnější, zásadnější, než to, aby ministři této vlády a kterékoli jiné vlády, která tady bude, se zpovídali těm, od nichž závisí důvěra? To znamená, od nichž závisí existence té vlády, a to je Poslanecké sněmovně.

Já vznáším vážnou připomínku k tomu, jakým způsobem se poslední dobou zachází s interpelacemi, jakým způsobem se poslední dobou zachází s možnostmi poslanců a poslankyň vůbec zeptat se svého ministra, myslím teď ministra vlády České republiky, na ten či onen problém, se kterým za námi přicházejí občané České republiky. Vidíme to jako velmi vážné omezení demokratických principů a vyzýváme vládu, aby přehodnotila svůj přístup k Poslanecké sněmovně. Poslanecká sněmovna není pouhým strojem na schvalování vládních návrhů zákonů, i když při počtech, které zde jsou, by se to tak někdy mohlo jevit. Poslanecká sněmovna je instituce vzniklá z vůle voličů a z vůle Poslanecké sněmovny potom vzniká vláda a jí se také zodpovídá. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan ministr Drábek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych chtěl zareagovat na slova předsedy poslance-

ckého klubu KSČM a ujistit ho, že jistě valná většina ministrů, včetně mě osobně, si je vědoma důležitosti interpelací v Poslanecké sněmovně. Nicméně si troufám říci ze svého pohledu, že návštěva prezidenta Ruské federace je ještě důležitější než běžný program Poslanecké sněmovny. I já jsem se na dnešní den z jednání Poslanecké sněmovny omluvil a za pár minut budu muset odjet, protože se zúčastním jednání mezi delegací prezidenta České republiky a delegací prezidenta Ruské federace. Tedy prosím, aby i klub KSČM vzal tento argument v úvahu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Teď se hlásil pan předseda klubu KSČM a poté dám slovo panu premiérovi.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající, a vašim předsednictvím pane premiére, pane ministře, já jsem schopen ocenit, a vy to dobře víte, když se dobře pracuje, když se respektují slušné vztahy a slušně respektují principy, které jsou a které umožňují, aby vůbec ta či ona instituce mohla dobře fungovat.

Kdyby šlo pouze o dnešní den a o návštěvu prezidenta Medveděva, tak jako třeba kteréhokoli jiného státníka, prezidenta kterékoli země této planety, prosím. Ano, samozřejmě, je to i významná ekonomická záležitost. Kdyby se řeklo na rovinu je tady Medveděv, nebudeme tady, vezměte to na vědomí, tak to určitě na vědomí vezmeme lépe nebo snadněji než to, že se řekne z pracovních důvodů, stejně jako na minulé schůzi a téměř všechny čtvrtky, kdy byly interpelace, na předminulé schůzi a na všech předcházejících schůzích, nebo téměř na všech předcházejících schůzích, kde valná část ministrů, aniž by tady byl americký, ruský či jiný významný prezident, král či jiný panovník, se omlouvala z pracovních důvodů z interpelací.

Mně nejde o ten konkrétní pouhý dnešní den, kdy je tady na návštěvě pan Medveděv – a já jsem tomu rád, že i tato velmoc, nejen ta velmoc zpoza moře, Českou republiku vnímá jako možného významného partnera. Ale je to princip, který je zde porušován, a já na něj chci právě dnes upozornit, právě proto, že to tady prostě nezaznělo a nezní upřímně. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi také, abych jménem vlády České republiky zareagoval na vystoupení pana předsedy Kováčika. Já

jsem rád, že on teď trochu ubral plyn, protože jsem přesvědčený, že je samozřejmě prvořadou povinností členů vlády České republiky plnit si své povinnosti vůči Poslanecké sněmovně, ale také plnit si své povinnosti jako členů vlády.

Je-li tady dnes například od včerejška představitel jedné z klíčových mocností pan prezident Medveděv, tak to není pouze ceremoniální návštěva České republiky, ale návštěva, která má svůj velmi výrazný politický obsah, například podpis pěti mezivládních nebo mezistátních dohod, některých z nich velmi významných, které mají především ekonomický rozměr. A je logické, že se jednání s panem prezidentem Medveděvem, kterého doprovázejí tři členové ruské vlády, zúčastňují členové vlády České republiky, že běží podpisy těchto jednotlivých dohod, že je jednání ve dvou velkých formátech, to znamená na úrovni prezidentů a posléze i na úrovni prezidenta Ruské federace a předsedy české vlády. Z tohoto pohledu dělat tady z nepřítomnosti členů vlády České republiky – a ještě ve vztahu k tomu, že dnes také začíná jednání Evropské rady v Bruselu – jakousi scénku mi připadá absolutně neadekvátní.

Ministři vlády České republiky dělají přesně to, co dělat mají, a dělají svoji práci. Kritizovat je za to, že dělají tuto svoji práci, je podle mého názoru nepřiměřené.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Přihlášen je dál pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, ale to si docela rozumíme, protože já jsem přece tady řekl, že kdyby bylo řečeno ano, nebudou tady ministři, protože právě doprovázejí představitele jedné z nejvýznamnějších mocností, tak celá Poslanecká sněmovna včetně poslaneckého klubu KSČM to jasně pochopí, zřetelně, a nebudeme dělat žádné, jak se říká, ofuky. Ale z druhé strany jsem mluvil o těch ostatních interpelačních dnech, kde je to úplně stejné a kdy tady ani Medveděv ani nikdo jiný návštěvou není.

A tak se chci zeptat konkrétně a poprosím, abychom už dále třeba ani moc nevedli tu diskusi, protože máme přece jenom před sebou dost i konkrétní práce, kteří ministři zrovna teď jsou ve styku s panem prezidentem Medveděvem či jinými příslušníky jeho delegace a vyjednávají – z těch ministrů, kteří jsou omluveni, myslím – kteří jsou teď v přímém styku s tou delegací a vyjednávají věci, které jsou prospěšné pro Českou republiku. Teď v tuto chvíli – kteří budou na odpoledne tímto způsobem jaksi zaměstnáni. Rád bych to slyšel, protože těm, kteří teď zrovna jednají, budeme držet palce a budeme věřit, že dělají svoji práci. Jinak mi to připadá,

že ministři této vlády dělají svoji práci pouze ve čtvrtek, zrovna když jsou interpelace. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Mezitím máme kvorum potřebné k hlasování.

Zazněly zde dva požadavky. Já je s dovolením zopakuji.

Jeden požadavek ministra životního prostředí Tomáše Chalupy se žádostí o vyřazení bodů 19 a 95, sněmovní tisk 449, druhé a třetí čtení návrhu zákona schváleného pořadu schůze. O tomto návrhu nechám hlasovat. Ještě vidím, že přicházejí kolegové, takže prosím, aby se zaregistrovali.

Zahajují hlasování o tomto návrhu pana ministra Chalupy. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 56. Z přihlášených 78 pro 68, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Další návrh zazněl z úst paní poslankyně Lenky Andryšové na přeřazení bodu již schváleného pořadu – bod číslo 134, sněmovní tisk 505, na čtvrtek 8. 12. po pevně zařazených bodech 56 a 117.

Také o tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 57. Z přihlášených 82 pro 59, proti 4. Tento návrh byl přijat.

Vidím, že se hlásí pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedající. Je to k pořadu naší schůze. Poslanecká sněmovna včera vpoledne na můj návrh vyřadila bod pod pořadovým číslem 28, je to návrh poslanců Vysloužila a Cempírka na vydání zákona, kterým se mění zákon o pozemních komunikacích. Jednalo se o druhé čtení tohoto návrhu a já jsem zapomněl – a tím se Sněmovně velmi omlouvám a napravuji toto svoje opomenutí teď – zapomněl jsem navrhnout vypustit také samozřejmě třetí čtení. Nebudeme-li projednávat čtení druhé, pak je nepochybné, že nemůžeme projednávat třetí čtení. Proto navrhuji, aby Poslanecká sněmovna z pořadu této schůze vyřadila bod 104, což je třetí čtení tohoto návrhu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zazněl požadavek na vyřazení z této schůze bodu 104. Já o tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 58. Z přihlášených 85 pro 74, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Prosím, má někdo ještě něco k pořadu schůze? Zdá se, že tomu tak není. Můžeme tedy přistoupit k našemu prvnímu bodu, písemným interpelacím.

141.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

První písemná interpelace je na předsedu vlády Petra Nečase, interpelace poslance Davida Ratha ve věci Informace o výši platu zaměstnankyně Úřadu vlády České republiky Jany Nagyové, sněmovní tisk 456. Tento bod byl přerušen.

Hlásí se pan poslanec Rath. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, já bych trochu připomněl podklad této interpelace. V červnu tohoto roku jsem obdržel údajně od pracovníků Úřadu vlády dopis, kde mě požádali, abych se obrátil na premiéra, protože se jim nelíbí poměry na Úřadu vlády. Popisovali tam, že Úřad vlády ve skutečnosti řídí jakási paní Jana Nagyová. Já ji osobně neznám, takže nevím, o koho jde. Jediné, co vím, že provází pana premiéra ještě z jeho bývalých působišť. Především se mediálně známou stala kauzou neúměrných odměn pro vedoucí sekretariátu, což byla ona, v době, kdy současný premiér byl ministrem práce a sociálních věcí, kdy jako vedoucí sekretariátu dostávala údajně podle médií statisícové odměny, které spíše náleží náměstkům ministrů než lidem řekněme z administrativního aparátu státní správy. Takže to tehdy vyvolalo poměrně velké mediální debaty, co za tím je, že tehdejší ministr práce a sociálních věcí dává statisícové odměny vedoucí sekretariátu. Jak jsem říkal, odměny, které v podstatě náleží lidem na pozicích třeba náměstků ministrů. Takže tito lidé z Úřadu vlády mě upozornili, že má mimořádné pravomoci, že je to ona, kdo rozhoduje o důležitých věcech a dění na Úřadu vlády, a že také dostává zcela mimořádné odměny, které spíše opět náleží těm nejšpičkovějším lidem ze státní či veřejné správy, že ty odměny opět jdou do stovek tisíc, možná v souhrnu i milionů.

Na podkladě těchto údajů, které nevím, jestli jsou správné, nebo ne-správné, jsem se obrátil 15. června na pana premiéra s dotazem, zda by mi mohl sdělit, zda tato informace je pravdivá, a zda by mi mohl sdělit, jaký celkový příjem má paní Nagyová, tedy osoba, která pracuje na poměrně vysokém místě v administrativě Úřadu vlády. Bohužel nedočkal jsem se jednoduché a jasné odpovědi. Ta otázka byla stručná. Místo toho mě zhruba s měsíčním zpožděním – pan premiér mi odpověděl až 15. srpna. V dopise se omluvil, že toto porušení zákona, protože podle zákona mají

ministři a premiér odpovídat do měsíce, čili toto zhruba dvojnásobné porušení lhůty, kterou zákon stanoví, pan premiér se omluvil, že se mu to nestává tedy často, kdy by porušil zákon. Já to celkem akceptuji, stát se to může, ale myslím si, že premiér by neměl porušovat zákon vůči Poslanecké sněmovně.

Nicméně navíc odpověděl po urgencích, čili to porušení zákona nebylo napraveno řekněme z vlastního rozhodnutí, ale poté co jsem opakovaně urgoval odpověď a upozorňoval jsem na porušování zákona, kterého se premiér jednoznačně dopustil. Čili pan premiér mně řekl, že platy lidí Úřadu vlády nezná, a tudíž mně je nesdělí. Což myslím, že není správná odpověď, zvlášť v situaci, kdy už jednou pan Nečas čelil podezření, že protěžoval jednu pracovníci na úkor ostatních a že dostávala zcela neobvyklé a mimořádné odměny.

Bohužel při minulé interpelaci, kdy jsem to tady vznášel, tak vystoupil předseda klubu ODS pan Stanjura – já nevím, já nechci použít slovo napadl, ale spíše mě káral, že není slušné ptát se na platy a příjmy rodinných příslušníků. To mě trochu zmátlo, protože žiji v představě, že paní Nagyová nemá žádné blízké, úzké, osobní či příbuzenské kontakty s panem premiérem, a slova pan předsedy ODS mě poněkud vykojila, protože on říkal, jak tady bych zopakoval, že není slušné se ptát na platy blízkých lidí a rodinných příslušníků.

Čili já bych si dovilil tu svoji otázku ještě rozšířit od toho prostého dotazu na to, kolik tedy skutečně paní Nagyová na Úřadu vlády dostává jak platů, tak odměn a zda je to normální, myslím tím na Úřadu vlády, že i ostatní vysokí úředníci Úřadu vlády dostávají takovéto platy a takovéto odměny, tedy v řádu stovek tisíc až milionů, nebo zda ona něčím vybočuje, je něco mimořádného na Úřadu vlády, co nemá srovnání s ostatními vysokými úředníky státní správy. Pak bych od pana premiéra rád slyšel zdůvodnění, protože já si dovedu představit a já tohle naprosto respektuji, že jakýkoliv manažer může svým blízkým spolupracovníkům dávat mimořádné odměny, ale musí přesně vědět za co. To znamená, za jaké mimořádné výkony, za jaké mimořádné skutky tito lidé tyto peníze dostávají.

Víte, že já tady opakovaně kritizuji vládu, že neustále společnost bombarduje tím, že je potřeba se usklonnovat, že je potřeba si utahovat opasky, že veřejnost musí pochopit, že prostě bude mít méně a bude se mít hůře a bude muset pracovat více. To tady slyšíme téměř při každém zasedání Poslanecké sněmovny, že jsme v krizi, že ta krize dopadá na nás velmi tíživě a že lidé musí pochopit a že vláda od nich očekává určité oběti. Já s touto vládní argumentací zásadně nesouhlasím. Nemyslím si, že bychom z krize mohli vyjít tím, že lidé si budou utahovat opasky a budou šetřit a šetřit, až se prošetří do naprosté chudoby. Takže s tím já

zásadně nesouhlasím. Naopak si myslím, že lidé by a celá ekonomika by měla být vedena tak, aby lidé si dobře vydělávali, pokud možno jejich příjmy postupně rozumně rostly. Myslím si, že není správná politika, že říkáme to, co se šíří od naší vlády, že mají klesat platy, platy učitelům, platy lékařům, platy zdravotním sestrám, platy policistům, záchranářům, ale dokonce i platy v té veřejné správě, tedy platy úředníkům.

V té situaci myslím působí velmi farizejsky a velmi podle, když pronikají určité informace, že žijeme v zemi, kde je dvojitý metr, kde se z úst představitelů vlády šíří slova o nutnosti solidarity všech lidí s celým státem a s její krizí, a ta solidarita se má projevovat tím, že se uskomní, že budou vydělávat méně a že to pochopí, to jsou slova, která často říkají ministři i pan premiér, a na druhou stranu se zde objevují informace, že lidé z blízkého okolí pana premiéra a ministrů si žijí jinak. Že na ně toto uskomňování neplatí. Že dostávají odměny a platy, které vysoce převyšují standard, který byl na jejich pozicích nastaven u vlád minulých. To znamená ani u předchozích premiérů, a to nejenom jednoho, ale několika předchozích premiérů nenajdete obdobné úředníky na Úřadu vlády, kteří by dostávali takovéto mimořádné odměny a platy.

Já myslím, že je to velmi nepříjemná pochybnost, která se šíří a v podstatě do značné míry diskredituje to, co premiér říká, protože jak mají lidé věřit tomu, že to myslí vážně, že oni se mají uskomnit, že mají vyžít s menším platem, že mají pracovat víc za méně peněz, když ve svém okolí premiér aplikuje úplně něco jiného. A možná že nejenom premiér. Možná se ukáže, že i ostatní ministři ve svém okolí u těch nejvyšších úředníků, nejblíže lidí, logiku žádného uskomňování a utahování opasek neaplikují. Čili v podstatě že se s námi tady hraje jakási velmi nepěkná hra, kdy se veřejnosti tvrdí, že se musí smířit s tím, že všichni musí šetřit a škrtnout se na platech, a současně tady existuje jistá vrstva privilegiovaných, na které se to nevztahuje, jejichž platy neustále rostou, a ti privilegiovaní jsou různí poradci, náměstci ministrů, vysocí další úředníci, vedoucí sekretariátů, prostě že tady máme vrstvu, které platy rostou neúměrně. Takže zatímco my tady veřejnosti přes média se snažíme dokázat třeba tím, že Poslanecká sněmovna si navrhla snížení platu poslanců a také jsme si to schválili – opět říkám, já s tím mám problém, protože si myslím, že nikomu v této zemi se nemají platy snižovat, nikomu, ale v situaci, kdy tady pan premiér vysvětluje tento návrh, že poslancům a ostatním státním úředníkům, policistům mají klesat platy, i soudcům, státním zástupcům mají klesat platy, a přesto existuje jakási neviditelná šedá vrstva privilegiovaných, kterým tato vláda potichu dává miliony.

Takže já si myslím, že je naší povinností se vás, pane premiére, ptát na to, jak to je, abyste se neschovával za záda nějakého šéfa úřadu a říkal, že vy vlastně nevíte, kdo tam kolik dostává, může za to jakýsi šéf Úřadu vlády.

Prosím vás, vy jste zodpovědný za chod Úřadu vlády, vy jste ten, který tam jmenoval šéfa Úřadu vlády, prostě tak to bylo za každého premiéra a tak to bude i za dalších premiérů. Každý premiér i ministr má právo říci, kdo bude jeho šéf sekretariátu, kdo bude pracovat v jeho sekretariátu, kdo budou jeho poradci, a má také plné právo i povinnost těmto lidem určit plat i odměny, protože on je ten, pro kterého pracují. To je přece základ jakéhokoli řízení, jakékoliv organizace. Můžete něco řídit, pokud určitou hierarchickou strukturu pod sebou můžete motivovat. To je prostě jasné. Takže se nesnažte nám tady namluvit, že vůbec netušíte, kolik ti lidé, nejbližší lidé z vašeho okolí dostávají, že vy se o to vlastně nezajímáte. Tím byste řekl, že se vůbec nezajímáte o chod Úřadu vlády, že vám je to jedno, že je nemotivujete, že s nimi nepracujete, že za jejich dobré výkony je neodměníte, naopak za špatné výkony že je nepotrestáte. To byste se ukázal jako naprosto neschopný manažer.

Já si nepřeji, aby v čele České republiky stál neschopný manažer. Myslím, že si to nepřejete ani vy. Ale já vás z toho nepodezírám, že byste byl neschopný manažer. A já vás dokonce nepodezírám z toho, že byste nevěděl, kolik dostává odměn váš šéf úřadu, kolik dostává odměn paní Nagyová a další vaši blízcí spolupracovníci. Já vás z toho skutečně nepodezírám. Myslím, že vy to dobře víte, ale máte zde černé svědomí. Že vy jste tady přesně si vědom toho, co jsem tady říkal. To znamená, že jste v situaci člověka, který apeluje na veřejnost, aby vás podpořila v uskomňování, v úsporách, v šetření, ale dobře víte, že jsou tady ti privilegiovaní, ti kolem vás a vašich ministrů, na které se tato politika prostě vztahovat nemá! A vy ji na ně neaplikujete! Čili vy o této schizofrenii dobře víte. Proto jste mně neodpověděl na interpelaci! To je zcela evidentní. Vy prostě bojujete o každý den, o každý týden, o každý měsíc, kdy ty informace udržíte pod pokličkou. Prostě vy máte obvykle strach z toho, aby se veřejnost dozvěděla, kolik platů a odměn – a jak rostou. Pozor! To není jenom o absolutní částce, ale o tom, jak třeba na těchto pozicích platy a odměny narostly za vás, pane premiére.

Takže váš předchůdce a předchůdce vašeho předchůdce tam zdaleka takové odměny na těchto pozicích prostě nikdy nedávali. A vy máte obavu, že když tato data se dostanou na veřejnost, tak vy budete mít problém veřejnosti vysvětlit, jak to vlastně myslíte s tím, že se mají uskomňovat lékaři, sestry, záchranáři, policisté, zbytek státní a veřejné správy, vědci, pracovníci v kultuře. Těm všem totiž snižujete platy. Těm všem škrtáte a všem těmto vysvětluje, že je to tak nutné a nezbytné.

Kdybyste byl aspoň, pane premiére, natolik statečný, že tady předstoupíte před tuto sněmovnu, ta čísla, kolik dostává od vás odměn paní Nagyová a další ve vašem okolí a další v okolí vašich ministrů, jste zveřejnil a řekl jste: Prostě je to tak! Jsou to pro mě lidé klíčoví, jsou to pro

mě lidé nepostradatelní! A ano, nechť vědcům, učitelům, lékařům, sestrám, policistům, ostatním úředníkům, poslancům příjmy klesají, ale této skupině chci, aby příjmy stoupaly, protože bez nich se moje administrativa neobejde! Bral bych to jako férovější a čestnější, než aby se premiér naší země schovával za záda svého podřízeného šéfa Úřadu vlády, kterého si tam dosadil, a říkal: Já nic, já jsem jenom obyčejný premiér.

Takže prosím, pane premiére, abyste si zachoval jistou míru důstojnosti, která k úřadu premiéra patří, a taky se vzmužil. A přestal se schovávat jak za sukně paní Nagyové, tak za záda vašeho šéfa Úřadu vlády.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se, prosím, někdo další do rozpravy? Bude reagovat pan premiér. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na rádobytípné vystoupení nebo závěr vystoupení pana poslance Ratha, přesně podle kategorizace, kterou tady přednesl pan předseda Stanjura před jistou dobou, jsem nejenom já konstatoval, že ani pan Dolejš se nezasmál. Takže to byla ta kategorie B.

Jsem také velice rád, že pan poslanec Rath tady přiznal, že vychází z anonymních údajů, z anonymů, a z nich dělá záležitost, která je používána k osobním útokům.

Já jsem také přiznal, pane poslanče, Rathe, že ano, administrativním pochybením jsem způsobil zpoždění odpovědi na tuto interpelaci. Za to jsem se omluvil, to dobře víte. Takže neustále omílat znovu a znovu tento fakt samozřejmě můžete, ale jednoznačně konstatuji ano, bylo to mé pochybení a za to pochybení jsem se omluvil již v písemné interpelaci.

Co se týče samotného merita věci, nemohu konstatovat nic jiného, než postupovat přísně v souladu se zákony České republiky a s její ústavou. Předseda vlády nemá a ani nemůže mít informace o výši platů a odměn jednotlivých zaměstnanců Úřadu vlády, protože to prostě takhle je! Úřad vlády je ústřední orgán státní správy, v jehož čele stojí vedoucí Úřadu vlády. Nikoliv předseda vlády. Všechny pracovněprávní záležitosti včetně mzdových výměrů, včetně udělování nadtarifních složek mzdy apod. určuje vedoucí Úřadu vlády a předseda vlády do toho nezasahuje. Nezasahuje. Mimochodem, vedoucí Úřadu vlády není jmenován předsedou vlády! To mě u vás jako u bývalého ministra překvapuje, že nevíte tuto základní informaci, že vedoucí Úřadu vlády je jmenován vládou České republiky, nikoli předsedou vlády.

Co se týče samotných údajů, ze sdělení vedoucího Úřadu vlády vy-

plývá, že údaje o výši platů a odměn jmenovitých zaměstnanců ve veřejné správě jsou osobním údajem ve smyslu § 4 písm. a) zákona na ochranu osobních údajů a jejich poskytování je vázáno na souhlas každého zaměstnance. Zároveň se nejedná o údaje vypovídající o činnosti či funkčním zařazení zaměstnance, které by bylo možné poskytnout i bez souhlasu tohoto zaměstnance. Jedná se o § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů. Na základě výše uvedeného vám proto jako předseda vlády informace požadované v této písemné interpelaci prostě nemohu poskytnout, protože bych porušil zákon.

Pokud se jedná o pochybnosti, které jste tady projevil, o hospodárném nakládání s veřejnými prostředky na Úřadu vlády, tak si dovoluji vás informovat, že ve srovnání s loňským rokem došlo v roce 2011 k celkové úspoře ve mzdových prostředcích o zhruba 21,5 mil. korun. To znamená, není pravda, že se na mzdách a odměnách plýtvá. 21,5 mil. korun se ušetřilo. A k úspoře v provozní oblasti o dalších 18 mil. korun. Celkově tedy Úřad vlády v letošním roce uspořil téměř 40 mil. korun v porovnání s loňským rokem, což je plně v souladu s úspornou strategií celé vlády, která se týká i státních orgánů a institucí.

Co se týče vlivu předsedy vlády na odměny konkrétních úředníků, tak pouze opět suše konstatuji fakta, že předseda vlády podepisuje odměny pouze vybraným vedoucím úřadů, které do funkce jmenuje vláda. Jedná se o vedoucího Úřadu vlády, předsedu Úřadu průmyslového vlastnictví, předsedu Správy hmotných rezerv, předsedu Českého báňského úřadu, předsedkyni Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, předsedu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, ředitele Národního bezpečnostního úřadu, ředitele Bezpečnostní informační služby, generálního inspektora Drážní inspekce, ředitele Státního zemědělského intervenčního fondu, ředitele Pozemkového fondu. Ano, těmto lidem určuji a podepisuji odměny. Nikomu jinému. Ani jednomu jedinému člověku navíc kromě zde vyjmenovaných úředníků. Takže tolik zákony České republiky.

Co se týče pomlouvačných denunciací, které jste tady vykřikoval v době mé nepřítomnosti na posledních interpelacích, a osobních útoků, které tady zazněly a které nehodlám nějakým způsobem komentovat, protože jsou skutečně pod moji úroveň a jsem přesvědčený, že pod úroveň každého slušného člověka, mohu pouze konstatovat, že paní vrchní ředitelka kabinetu předsedy vlády České republiky je poctivý, slušný a pracovitý člověk, pane poslanče Rathe. Vám ani nikomu jinému nic neudělala. Pracuje přesně v souladu s pracovněprávními předpisy, plní své povinnosti a na základě toho je i odměňována. Považuji za mimořádně nízké a lidsky zbabělé, jestliže tady v podobě těchto interpelací útočíte na člověka, který se nemůže bránit. Který se nejenže nemůže bránit tady, na tomto místě, ale který se dokonce nemůže bránit například ani u soudu,

protože vy zneužíváte institutu poslanecké imunity, protože za slova vyřčená od tohoto pultíku nemůžete být ani z hlediska nactiutrhání a podobně popotahován kdekoli jinde. Čili vaše chování, a musím říci speciálně chování vůči ženě, je mimořádně nízké a lidsky zbabělé a já k tomu nemám co dodat.

Co se týče poukazování na mé působení jako ministra práce a sociálních věcí a odměn, které jste tady nadhazoval, a pak na základě anonymu jste konstruoval nactiutrháčský útok, který jste tady prováděl již na minulých interpelacích v době mé nepřítomnosti, já mohu opět pouze suše konstatovat, že tehdejší ředitelka odboru paní Jana Nagyová měla až šesté největší odměny na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Nebyla to vedoucí sekretariátu, byla to ředitelka odboru, odboru, pod který spadala kompletně celá vládní a parlamentní agenda, celá politická agenda ministra práce a sociálních věcí, ale také kompletní oblast styku s veřejností, což u resortního ministerstva, které provádělo klíčové sociální reformy, které musely být komunikovány s veřejností, byla pozice poměrně významná.

Je samozřejmě pro poměrně sexisticky orientovanou českou politiku a sexisticky orientovaná česká média naprosto charakteristické, že situace pěti lidí, kteří dostali celkově vyšší objem odměn než paní ředitelka Nagyová, nikoho nezajímá prostě proto, že to byli muži. Ve chvíli, kdy se jedná o ženu, se z toho dělá samozřejmě poměrně zvláštní záležitost.

Já jsem přesvědčen a z toho pohledu to považuji za velmi laciné – koneckonců i terminologie, která je velmi ostentativní, pana poslance Ratha, opět svědčí o velmi silně založeném sexismu, protože žena přece nemůže být nic jiného než asistentka, maximálně vedoucí sekretariátu. Kde by mohla být ředitelka odboru nebo vrchní ředitelka sekce, náměstkyně, nebo dokonce šéfka ústředního orgánu státní správy? To si snad ani pan poslanec Rath nepřipouští. Takže já si myslím, že je to spíše sonda do jeho duše, do duše nízkého a zbabělého člověka, než výpověď o předsedovi vlády. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Mám zde nejprve dvě faktické. A byl to nejprve pan poslanec Miroslav Opálka, poté pan poslanec Pavel Kováčík. Takže první dávám slovo panu Opálkovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dovolte mi, abych obrátil tento problém ještě jiným směrem. My jsme tady v roce 2002 řešili problém odměňování státních úředníků. Platy ústavních činitelů byly vázány na platy nejvyšších státních úředníků. K rozvolnění došlo a dneska tyto platy utekly úplně někde jinde. Na druhé straně jsme nedávno schvalovali zákon, kterým se omezovaly mzdové prostředky pro státní

úřady, a zároveň jsme schvalovali, a já jsem na to upozorňoval, možnost vrchnostensky navýšit nejvyšším státním úředníkům odměny, de facto se s tím teď potýkáme, když média přinášejí různé informace. Nevím, jestli je to správné. Já to pokládám za nemravné, jestli rozdíl mezi státní správou a ústavními činiteli dosahují tak obrovských rozdílů, a to je podle mě základ celého tohoto problému.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. K další faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Kováčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní a pánové, pan premiér Nečas tady mluvil o kategorizaci reakcí na vtipy pana kolegy Ratha. Já se v tuto chvíli musím zastat osoby a integrity našeho kolegy z poslaneckého klubu KSČM Jiřího Dolejše. Po konzultaci s panem předsedou Stanjurou jsem zjistil, že jeho se ta kategorizace skutečně netýká. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ještě než dám slovo přihlášenému panu poslanci Rathovi, ráda bych oznámila, že náhradní kartu č. 9 má pan poslanec Nekl a pan poslanec Tomáš Ůlehla se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny z důvodu služební zahraniční cesty.

A nyní už má slovo pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, takhle to u nás chodí. Když se dovolíte zeptat premiéra na to, kolik dává odměn svým nejbližším, když máte určité informace o tom, že jsou to odměny nestandardní statisícové, a zeptáte se ho na to, on na to neodpoví, tak se dočkáte okamžitě toho, že vás označí za sexistu, protože jste se dovolil zeptat na ženu, protože to je nemravné se přece zeptat na to, kolik bere vysoká státní úřednice. Pak vás nakonec označí za zbabělce, protože takhle útočíte a dovolujete si útočit na premiéra, protože on chudák přece neví, kolik lidí v jeho okolí dostávájí.

Pane premiére, kdybych byl stejný jako vaši ministři, tak vás za tahle slova pošenu k mandátovému a imunitnímu výboru. Já vás k tomu nepošenu, protože to považuji za zbytečné, ale zachoval jste se jako hulvát a sprosták a měl byste se za ta slova omluvit.

Protože já po vás nechtěl nic jiného než jasnou, stručnou a suchou odpověď, kolik dostávají odměny vaši nejbližší spolupracovníci. Vy můžete tisíckrát tvrdit, že nemůžete, neznáte, nevíte. Můžete mi tedy říci, jak to, že na podobné interpelace ministři vaší vlády odpověděli? Tady jsou tabulky s nejrůznějšími platy, odměnami vysokých státních úředníků na jiných mi-

nisterstvech. To tedy v této zemi platí jiné zákony pro Úřad vlády a jiné zákony třeba pro Ministerstvo financí? Já vám tady můžu ocitovat, jak různí vrchní ředitelé mají plat 460 tisíc, odměny 110 tisíc, další vrchní ředitel 596 tisíc, za šest měsíců 366 tisíc odměn. Prostě se ukazuje, že skutečně tato vláda si tady pěstuje vrstvu zcela extrémně privilegovaných osob. A já znovu říkám, já patřím mezi skupinu těch, kteří říkají, že za kvalitní a dobrou práci lidé mají dostat dobré peníze, že veřejný sektor nemá být popelkou soukromého sektoru. Samozřejmě veřejný sektor soukromému nemůže konkurovat úplně, ale v podstatě v určité fázi by měl být aspoň trochu konkurenceschopný, aby všichni schopní lidé neutekli z veřejného sektoru jen do soukromého. To jsou mé dlouhodobě konzistentní názory. Nicméně v době, kdy vy jste si udělali politiku šetření na všem a na všech, kdy lidem tlučete do hlavy, že se prostě musí smířit s tím, že se budou mít hůř, budou vydělávat méně a všechno bude dražší, tak abyste potichoučku prostě určité skupině privilegovaných přispávali měsíčně statisíce, v souhrnech možná miliony jednotlivcům, tak to je prostě špatně. Protože to nedělaly ani vaše předchozí vlády. Právě když srovnáte nárůsty v jednotlivých kategoriích, na jednotlivých pozicích, tak tam najdete nárůsty nějakých klidně 100, 160 % oproti vašich předchůdcům ve vládách, které třeba tvrdily, že je také potřeba šetřit, ale neudělaly si z toho takovou mantru jako vy.

Čili pane premiére, znovu. Zachovejte se jako premiér této země, jako chlap. Stejně jako vaši ministři řekněte čísla platů a odměn na jednotlivých pozicích, které na úřadu máte, řekněte, jak se změnily, kde jste přidali, kde jste ubrali, a přestaňte se směšně schovávat za slova jako sexismus či urážky ostatních lidí, kteří se vás věcně ptají na konkrétní věci. A skutečně najděte tu odvahu. Najděte tu odvahu a místo toho, abyste urážel a napadal ostatní a choval se jako sprosták a hulvát, tak sem přineste suše ta čísla.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Reagovat bude pan premiér. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Nakolik tato debata byla věcná – když teď po tom tak volá pan poslanec Rath –, se může přesvědčit každý, kdo si přečte stenozáznam této debaty, která proběhla v posledních říjnových dnech za mé nepřítomnosti a kdy z tohoto místa tady vřískal pan poslanec Rath a pronášel neuvěřitelné osobní útoky a denunce. Takže teď, když z jeho úst zní apel na věcnost, tak to považuji za pozitivní posun a jsem tomu rád a chci to ocenit.

Co se týče tabulky, kterou tady citoval pan poslanec Rath, a říkal, jak

to, že je poskytují ministři, jak to, že je neposkytuje předseda vlády, já se to pokusím panu poslanci Rathovi ještě jednou a pomalu vysvětlit, aby to pochopil. Docela mě zaráží, že to musím vysvětlovat bývalému členovi vlády. Kdyby to byl člověk, který nezná chod vlády, tak bych to chápal více.

Ten dotaz byl kladen na ústřední orgány státní správy. V čele ústředního orgánu státní správy, pokud je to ministerstvo, stojí ministr. Proto logicky za tento ústřední orgán státní správy příslušné údaje poskytuje ministr vlády.

Ústředním orgánem státní správy je i Úřad vlády. V jeho čele však nestojí předseda vlády, ale vedoucí Úřadu vlády a vedoucí Úřadu vlády stejné údaje, jaké poskytují ministři – mimochodem, pane poslanče Rathe, když se přestanete bavit a budete se zajímat o interpelaci, kterou jste vznesl –, poskytl úplně stejně jako kterýkoli jiný ministr. Tedy jsou k dispozici, ano, anonymizované, tak jako od ostatních ministerstev, konkrétní údaje o výši platů na úrovni náměstků, vrchních ředitelů, ředitelů odborů, vedoucích oddělení a podobně. Úplně stejně jako od kterýchkoli jiných ústředních orgánů státní správy. Akorát je poskytl vedoucí Úřadu vlády jako hlava ze zákona tohoto ústředního orgánu státní správy, nikoli předseda vlády.

A jestliže tady je z tohoto místa neustále vyzpívávána tklivá litanie o tom, jak jsou na tom na ústředních orgánech státní správy z hlediska mzdových nákladů a že je naší povinností to zveřejňovat, tak musím konstatovat následující výroky, a byly tady zpochybňovány výroky mé a předsedy vlády.

Dovolil bych si zacitovat výrok: „Zařazení konkrétní osoby do platového stupně a platové třídy, z níž by byla odvoditelná výše platu, stejně tak jako výše případných odměn, je nutné považovat za osobní údaj.“ To ale neříká předseda vlády nebo vedoucí Úřadu vlády, to říká mluvčí jihomoravského hejtmanství a mluvčí předsedy Asociace hejtmanů pana Michala Haška. Dokonce, když nejsou zveřejněny údaje o vedoucích úřadech a vedoucích pracovnících krajských úřadů, tak je tady argumentace, že do jejich práce hejtman nemůže zasahovat. Tak jak to, že předseda vlády má a musí zasahovat podle pana poslance Ratha, a hejtman nemůže zasahovat? „Tím bych zneužil funkci,“ říká předseda Asociace hejtmanů pan Hašek.

Takže je to velmi pozoruhodný vývoj, a koneckonců myslí-li svá slova pan poslanec a hejtman – jak jsem několikrát použil tu specifickou politickou pozici jako pan hejnc – vážně, tak jistě my všichni najdeme někde na webových stránkách kompletní tabulku hejtmanství Středočeského kraje s konkrétními jmény úředníků a vedoucích úředníků, s výší jejich platů, s výší jejich odměn. Přece není možné mít dvojí metr. Mít jeden metr na vládní úředníky a druhý metr na úředníky hejtmanství. Takže se určitě dovíme konkrétní, přesné personální údaje např. jeho podřízených organizací, jako je takzvaná obslužná organizace Krajská nemocnice

Středočeského kraje. Určitě se dozvíme podrobné údaje o tom, kolik tam za např. pracovní úvazky ve výši 0,1 až 0,4 úvazku berou jednotliví lidé. Takže je-li tady voláno po transparentnosti, očekával bych, že naši hejtmani půjdou v čele tohoto procesu a všechny tyto údaje zveřejní.

Koneckonců ani ministr Rath – ani ministr Rath – žádné takové údaje nezveřejňoval. Ty byly zveřejněny, pronikly ven, ano, o neuvěřitelných jednorázových odměnách pro jeho spolupracovníky na Ministerstvu zdravotnictví, z nichž některé se pohybovaly jako jednorázové odměny, ne jako celkové kumulativní odměny za dobu jeho působení, v částkách okolo půl milionu korun. A nevzpomínám si, že by na toto téma pan Rath uspořádal tiskovou konferenci. To bylo zveřejněno prostě proto, že pan Rath tímto zatanul sekeru do rozpočtu Ministerstva zdravotnictví a překročil limit mzdových výdajů.

Takže v mnoha ohledech je pan poslanec Rath a pan hejtmán Rath v situaci, kdy tady káže vodu, a jak jsem již několikrát řekl, nepije víno – to je hodně koncentrovaná kořalka. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášení pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Zase typický příklad toho, že když si dovolíte se na něco zeptat premiéra, tak okamžitě útok.

Takže pane premiére, pokud bych chtěl být stejně vtípný a stejně hulvátský jako vy a označovat někoho za hejnece, tak bych se stejnou vtípností jako vy označil vás za premposu. Prempos, a je to skutečně velmi vtípné, jako hejtec. Já myslím, že tohle hulvátsství a tyhle osobní útoky nemáte ani vy ani já zapotřebí.

Pokud se tady ohrazujete, že jsem vás snad napadal, a říkáte, vykřikoval a něco takového, tak prosím, abyste citoval přesně z toho stenozáznamu a řekl, kde jsem vás urazil, zatímco vy jste mě tady dnes několikrát sprostě a hulvátsky napadl. Od premiéra této země je to skutečně nevídané a skutečně navazujete tím na dobrou tradici pana premiéra Topolánka. Řadíte se v jeho bok a stáváte se jeho snaživým učedníkem. Bohužel nemáte jeho lehkost. Jeho napadání alespoň občas bylo vtípné, vaše bohužel většinou upocené.

Takže pane premiére, nemá cenu, abyste tady napadal ostatní a říkal, co dělal ten či onen v té či oné pozici, a já bych tady vysvětloval to, že odměny před mnoha lety na Ministerstvu zdravotnictví nedosahovaly ani zlomku výší těch, které pak dával váš ministr Julínek a další ministři z vaší vlády, a ukazoval vám to. Abych vám dokazoval, že vůbec není pravda, že se překročily tehdy nějaké mzdové limity, a že vůbec se mě tehdy na to nikdo nezeptal, protože kdyby se mě na to zeptal, tak bych nějak určitě odpovídal.

Taktéž tady není přece – když se vás zeptám, kolik berou vaši nejbližší, ve vašem nejbližším okolí, kolik jim dáváte odměn, když jsou spekulace o tom, že jde o statisíce, miliony, a vy jste premiér vlády, která ostatním tvrdí, že se má šetřit, že se mají uskromňovat, tak vy jste ten, který káže vodu a pije bůhví co. Prostě vy jste ten člověk, který má tady říci: „Nemáte pravdu, toto jsou ta čísla, já nikoho neprotežuji, nedávám nikomu mimořádné takovéhle odměny.“ A vy říkáte: „Nevím, neznám, nemohu.“ A jen napadáte ostatní – kraje.

Pane premiére, vy nevíte, jaký je rozdíl v řízení Úřadu vlády a ministerstev a krajů? Tak byste si tuto díru ve svých znalostech měl doplnit. Protože kdo jmenuje šéfa Úřadu vlády? No premiér, nebo vláda, na váš návrh. Ale pozor! Ředitele krajského úřadu, tak toho musí potvrdit ministr vnitra. Čili v tuto chvíli člen vaší vlády. Za ředitele krajského úřadu plnou zodpovědnost nebo spoluodpovědnost nese vaše vláda. Takže nesnažte se tady lidem namluvit, že kraje jsou samostatné, zcela samostatné entity, když všechny ředitele krajského úřadu můžete být uvést do funkce jenom poté, co s tím souhlasí váš ministr vnitra. To jste nevěděli?

A vy nevíte o tom, že tam je poměrně velmi oddělená ta část výkonu samosprávy, to znamená vlastního hejtmanství – hejtmána, náměstků hejtmána, radních, zastupitelstva – a ta část krajského úřadu, který je současně i výkonem vaší státní správy, vaší vlády? Čili my máme na svých úřadech část v podstatě vašich úředníků, kteří dokonce mnozí ze samosprávy dělají třeba jen zlomky svých pracovních úvazků a drtivou část svých pracovních úvazků pracují pro vaše Ministerstvo práce a sociálních věcí, školství, zdravotnictví! To pane premiére, vy nevíte? Vy to dobře víte, podle mě, protože vy nejste takový nevzdělanec, abyste tyto zásadní rozdíly ve fungování státu, státní správy a samospráv nevěděl. Vy to dobře víte, ale používáte samozřejmě nejrůznější kličky, abyste vysvětlil, že vlastně nejste tak špatný, když nechcete říct, kolik mají vaši nejbližší a kolik jim dáváte odměn. Prostě vy hledáte jenom výmluvy. Já tomu rozumím, je to pro vás nepříjemné téma, velmi nepříjemné, zvláště když jste si z utahování opasků udělali, jak jsem říkal, politickou mantru.

A znova vám říkám: I kdybych já nákrásně dával někdy odměny lidem v mém okolí vyšší, než dáváte vy dnes, tak byste to mohl kritizovat, ale mělo by to vnitřní logiku, protože já s vaším šetřením na lidech nesouhlasím, já s vaší politikou, že se mají uskromňovat lékaři, vědci, sestry, učitelé, policisté, veřejná správa nesouhlasím, zásadně nesouhlasím! Myslím si, že je to politika, kterou vedete tuto zemi jen do chudoby! Do neprosperity a chudoby! A že snižujete životní úroveň většiny lidí, že útočíte na životní úroveň střední třídy! (Emotivně:) A s tím já zásadně nesouhlasím. Takže kdybych já někdy i v budoucnu nebo v minulosti dával odměny třeba i vyšší, než dáváte vy dnes, tak by to mělo vnitřní logiku, protože je to v souladu s mými názory,

zatímco vy jste tady přesně v pozici toho, který po druhých chce úspory a uskromňování a po svých lidech chce naopak rozmařit život, a sypete jim do jejich peněženek neúměrné finanční částky! To je ten rozdíl, to byste měl pochopit. A toto podezření byste tady měl buď jasně jako chlap vysvětlit, a-nebo jít pryč a neurážet, nenapadat jiné, nekličkovat, neschovávat se a ne-vymlouvat se!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Sklenák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, já budu velmi stručný. Nechci tuto debatu nějak natahovat, jen se chci zeptat, protože jsem vás velmi pozorně poslouchal, na určitý rozpor. Vy jste mluvil o tom, že vy jako premiér neznáte a ani nemůžete znát výši odměn, že ředitel Úřadu vlády určité údaje zveřejnil, ale v podobě anonymizované, a přitom jste řekl, že paní vrchní ředitelka Nagyová měla odměny šesté nejvyšší, přičemž... (Poznámka pana premiéra.) Aha. Pan premiér mi říká, že na Ministerstvu práce, takže v tom případě беру svou připomínku a dotaz zpět. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se prosím někdo další do rozpravy? Nikoho neregistruji, takže končím rozpravu. Ujišťuji se, nezazněl zde žádný návrh ze strany pana poslance. (Hlásí se posl. Rath.) Já jsem rozpravu ukončila, pane poslanče, tak jenom se ex post ptám. (Posl. Rath sděluje, že návrh podal již minule.) Návrh měl zaznít v rozpravě. (Premiér: Nezazněl! Já jsem si projížděl celý stenozáznam!) Obávám se, že jsem ho opravdu teď nezaregistrovala v této rozpravě. Rozpravu jsem ukončila. (Posl. Rath trvá na tom, že tento návrh podával minule.) Musela bych to nechat prověřit. Jestli dovolíte, udělejme to takto: Nechám prověřit, jestli v minulé rozpravě zazněl návrh, protože tento bod byl přerušen. Nechám to prověřit a v tuto chvíli přistoupíme k projednávání další interpelace. Poté bychom se když tak do této interpelace vrátili, resp. hlasovali bychom o usnesení, pokud to zde zaznělo.

Další interpelace je interpelace na ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila a je to interpelace poslance Vojtěcha Filipa ve věci privatizace podniku Mototechna v Českých Budějovicích a postup orgánů činných v trestním řízení, sněmovní tisk 458. Předávám slovo panu poslanci Filipovi.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Pane premiére, paní a pánové, já budu velmi stručný, protože od doby podání interpelace, od odpovědi se odehrálo několik věcí, které je potřeba zmínit. Pokud jde o samotnou odpověď na interpelaci, kterou jsem podal ve věci privatizace

Mototechny v Českých Budějovicích na ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, s touto odpovědí jsem spokojen nebyl. Mezitím ovšem ti dotčení, kteří byli svým způsobem uvedeni nejen do omylu, ale do velkých finančních problémů z pohledu této akce, postupovali jiným způsobem. Věc se dostala na jednání jiných orgánů Poslanecké sněmovny a na základě usnesení kontrolního výboru Poslanecké sněmovny bylo postoupeno toto šetření nejvyššímu státnímu zástupci a nejvyšší státní zástupce odpověděl, že se věci bude v rámci státního zastupitelství zabývat. Proto nemá smysl v tuto chvíli, abych trval na jiné odpovědi od ministra Jiřího Pospíšila, a důvěřuji v to, že příslib nejvyššího státního zástupce o prověře této věci bude realizován. Pro návrh – netrvám na další odpovědi Jiřího Pospíšila na mou interpelaci vzhledem k tomu, že ji vyřizují jiné orgány, které věc řeší v pracovním pořádku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nezazněl tedy žádný návrh a já projednávání této interpelace končím.

Další interpelace je interpelace na ministra vnitra Jana Kubiceho – interpelace Vojtěcha Filipa ve věci náležitého zajištění technické vybavenosti služeben kriminální policie ČR, sněmovní tisk 466. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, pane premiére, paní a pánové, zde je situace trochu jiná. Vzhledem k tomu, že jsem nebyl spokojen s odpovědí pana ministra vnitra na svou interpelaci, požádal jsem o její zařazení na projednání. Protože od této interpelace uplynula také stejně dlouhá doba, věc samozřejmě se začala řešit jiným způsobem, a to postupem, který se odehrál, promiňte mi, i trochu veřejně ve vztahu mezi policejním prezidentem a ministrem vnitra. A mně nezbývá nic jiného, než tuto interpelaci bez další odpovědi ukončit a počkat si, jak dopadne jednání o státním rozpočtu a o rozhodnutí v této věci, která se týká právě zajištění technických prostředků pro Policii ČR. Pokud ani po jednání, které, myslím si, po minulém týdnu spěje k nějakému lepšímu konci, nebude tato věc řešena, podám interpelaci novou. V tomto ohledu tedy sděluji Poslanecké sněmovně, že odpověď na starou interpelaci nemá smysl před ukončením jednání o státním rozpočtu dál řešit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A protože zde také nepadl žádný návrh, končím projednávání této interpelace.

Můžeme přistoupit k další interpelaci. Je to interpelace na ministra obrany Alexandra Vondru. Interpeluje pan poslanec Jeroným Tejc ve věci výše platů, odměn a bonusů vysokých státních úředníků, sněmovní tisk 487. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, vážená kolegyně a kolegové, já jsem před časem – ten čas už se ukazuje jako dlouhý, zhruba 3. srpna – požádal o to, aby všichni ministři této vlády zveřejnili, byť anonymizovaně, to, jaké platy, ale také jaké odměny na jednotlivých ministerstvech v rámci vedoucích vysokých pozic úředníků jsou v době, kdy vláda hovoří o šetření. Snažil jsem se získat informace od většiny, resp. od všech ministrů – od většiny se mi to povedlo, od menšiny nikoliv – za období od 1. 7. do 31. 12. 2010, tedy za druhé pololetí roku 2010 a první pololetí roku 2011.

Nesouhlasil jsem v některých případech s onou písemnou interpelací. Jedním z těch případů byl případ pana ministra Vondry, a to jak z důvodu, že bych potřeboval – a rád bych, aby to pan ministr učinil tady – konkrétní vysvětlení toho, jak si mám ony tabulky vysvětlit, zda jsou to čísla za měsíce, nebo za celé období, alespoň v případě odměn. Myslím, že to by pan ministr mohl zvládnout velmi rychle. Tabulky jistě má k dispozici, případně mu je zapůjčím. Také jsem se ho chtěl zeptat na to, proč tak vysoké odměny, protože víme, že Ministerstvo obrany zrovna nepatří k těm, která by mohla jít příkladem v transparentnosti, příkladem v tom, že toto ministerstvo pracuje neefektivněji.

Koneckonců, objevila se ještě jedna podstatná informace, a to že poradci ministra, byť tady tu informaci mám jen omezenou od pana ministra, pobírali horentní sumy. Je to případ onoho mediálního poradce, který panu ministrovi radil, co má říkat v Otázkách Václava Moravce a v dalších pořadech. Já myslím, že kromě toho, že pan ministr se neobhájil, že v těch pořadech jeho výkon nebyl tak dobrý, jak by možná odpovídalo odměnám toho poradce, tak myslím, že není dobře, když z veřejných prostředků, z peněz, které se berou jiným lidem, daleko potřebnějšími, si ministři platí mediální poradce za statisíce korun jenom proto, aby jim řekli, jak dopadli z jejich pohledu v daném diskusním pořadu. To je podle mého názoru nevkusné a mělo by se s tím skončit. Já jen doufám, že pan ministr obrany bude schopen na tuto věc odpovědět.

Než přistoupím ke konkrétním číslům, která tady jsou, zmíním jen několik, tak bych se zeptal pana premiéra, případně bych požádal, zda bude tak laskava paní místopředsedkyně Sněmovny, abychom se dozvěděli, z jakých důvodů se dnes pan ministr omlouvá. Pokud jsou to důvody, jak je zmiňoval na začátku pan premiér ve vztahu k některým ministrům, že se věnují návštěvě pana prezidenta Ruské federace, pak tomu samozřejmě rozumím a tuto interpelaci korektně stáhnou, tak abychom ji mohli projednávat až za přítomnosti pana ministra. To bych považoval za fér. Nicméně pokud pan ministr není omluven z jiných důvodů, rád bych, abychom tyto důvody znali.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já vám bohužel na tuto věc nemohu odpovědět. Já zde mám pouze omluvu od pana ministra, že je omluven z pracovních důvodů, tak jako od všech ostatních, ať už se to týká ministrů, členů vlády či poslanců. Takže já to opravdu nemohu teď z tohoto místa zjišťovat, ba dokonce mi to ani neumožňuje –

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Paní místopředsedkyně, děkuji za odpověď. Nicméně bych chtěl upozornit na to, a skutečně se mi to zdá až neuvěřitelné, že v době, kdy jsou písemné interpelace na členy vlády, tady není nikdo ze členů vlády. Prostě nikdo! Žádný člen vlády tady není, žádný člen vlády, ani ten, který byl několikrát písemně upozorněn na to, že má být přítomen při projednávání této interpelace, to je tedy konkrétně pan ministr Vondra a další, kteří věděli, že se dnes tyto interpelace dostanou na řadu. Není to věc nečekaná, byli na to upozorněni písemně. O to více si myslím, že to je skandální. Skutečně nechápu, jaké pracovní důvody mohou vést ministra k tomu, aby opustil jednání Sněmovny. Ministr, pokud je ministrem vlády, se zpovídá Parlamentu a především Poslanecké sněmovně, a právě proto by tady měl být přítomen. Já myslím, že to je skutečně až neuvěřitelný výkon a ze strany pana ministra Vondry, který je podle mého názoru ostudou této vlády i země, stále je ministrem, je to skutečně velmi nevhodné až arogantní.

Já myslím, že mi nezbude, než abych se po skončení obecné rozpravy přihlásil s návrhem na stažení tohoto bodu, tak, aby mohl být předložen, až tady pan ministr bude.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já vám mohu odpovědět, protože mezitím jsem se dozvěděla od asistentky pana ministra, že obhájuje své zákony v Senátu, takže to je ten důvod, proč není přítomen zde. Odpovídám tedy na váš dotaz.

Hlásí se, prosím, někdo další do rozpravy? Prosím, pane poslanče, máte ještě slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Pokud se nikdo nehlásí – vidím, že z vlády také ještě nikdo nepřišel – tak bych si dovolil požádat o stažení této interpelace, abych ji mohl zařadit na jedno z dalších jednání, kdy bychom byli nejen jako poslanci, ale také členové vlády schopni diskutovat na toto téma nepřiměřených platů a odměn na Ministerstvu obrany.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, děkuji. Byla jsem informována, že paní vicepremiérka je na cestě, takže za chvíli by tady měl

být přítomen člen vlády. Jenom vás, pane poslanče, upozorňuji, že vaše interpelace nemůže být stažena. Může být přerušena.

Poslanec Jeroným Tejc: Já se, paní místopředsedkyně, domnívám, že je možné stáhnout z tohoto programu tento návrh, tak aby byl projednán. Bylo to běžné při předchozích písemných interpelacích, jak jsem o tom informován, takže tady se skutečně neshodneme. Pokud totiž budu dávat návrh na přerušení projednávání, pak by došlo k hlasování a nepochybně může dojít i k tomu, že ta interpelace přerušena nebude. Proto bych chtěl, aby v této věci byla tato interpelace stažena. Pokud mi v tom nevyhovíte, rozumím tomu, že můžeme mít rozdílný názor, a v tom případě bych dal námitku proti vašemu postupu. Samozřejmě se smírím s hlasováním této Sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, vaše stanovisko chápu. Vycházela jsem z toho, co mi bylo sděleno legislativním odborem, a tedy to, že se ta interpelace začala projednávat, tudíž jaksi nemůže být stažena. Vycházela jsem tedy z tohoto stanoviska, ale samozřejmě můžete dát námitku proti mému postupu. To je zcela legitimní. Dáváte tedy námitku, takže já přivolám kolegy a o této námitce nechám hlasovat. (Předsedající gonguje a chvíli čeká na příchod dalších poslanců do sálu.)

Padla zde námitka proti postupu předsedající. Já o této námitce nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 59, z přihlášených 110 pro 42, proti 45. Tento návrh byl zamítnut.

Končím projednávání tohoto bodu, protože vidím, že pan poslanec už nechce dále vystupovat. Končím projednávání této interpelace.

Další interpelací je interpelace na místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Je to interpelace poslance Jeronýma Tejce ve věci výše platů, odměn a bonusů vysokých státních úředníků, sněmovní tisk 488.

Hlásí se pan poslanec Tejc. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, abychom si zkrátili čas v této věci, tak ještě před zahájením podám návrh na stažení tohoto bodu právě z důvodu nepřítomnosti pana vicepremiéra. V této souvislosti chápu to, co říkal ráno pan premiér, že tady máme na návštěvě prezidenta Ruské federace, takže tady ty důvody jsou samozřejmě jiné. V tomto

případě si dovoluji požádat o stažení ještě před začátkem projednávání. Věřím, že mi bude v této věci vyhověno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, dám o tomto návrhu hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 60, z přihlášených 111 pro 79, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Nyní můžeme přistoupit k interpelaci na ministra průmyslu a obchodu Martina Kubu. Je to interpelace poslance Jeronýma Tejce týkající se výše platů, odměn a bonusů vysokých státních úředníků. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, já bych se rád ptal pana ministra Kubu, byť jsem se původně dotazoval pana ministra Kocourka. V dnešních dobách a v této vládě to chodí tak, že ministři přicházejí a odcházejí ve větší frekvenci, než jsme byli zvyklí, což způsobuje jisté komplikace těm, kteří přicházejí po nich. Já bych se rád ptal na platy a na to, jak to bylo. Nicméně pan ministr Kuba tady není. Věřím, že má také povinnosti, které ho omlouvají, a proto bych si ještě před zahájením projednávání také požádal o stažení. A požádal také pana premiéra, který sice není přítomen, případně mu to může vyřídit paní vicepremiérka, aby zajistil na příští jednání o písemných interpelacích, kde se tyto návrhy znovu dostanou na pořad, účast zejména těch ministrů, kterých se chceme ptát na to, proč udělovali svým úředníkům tak vysoké platy a odměny. To je jediné, o co bych chtěl dnes požádat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Přihlášen je pan poslanec Ohlídál. Omlouvám se, pokud vy se asi, pane poslanče Ohlídále, hlásíte k tomu předchozímu hlasování. Je to tak? (Souhlasí.) Také jsem zjistila, že jsme možná zbytečně iniciativně hlasovali. Za to se omlouvám, ale domnívám se, že se nestalo žádné neštěstí. Omlouvám se. Pokud pan poslanec si přál stáhnout interpelaci, má na to právo, nemuseli jsme hlasovat. Je to moje chyba, omlouvám se za ni.

Poslanec Ivan Ohlídál: Ano. Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, právě k této věci jsem se chtěl vyjádřit, protože mně se několikrát už stalo, že nebyl přítomen ministr, kterého jsem písemně interpeloval, a podal jsem ještě před zahájením rozpravy na téma písemné interpelace návrh na stažení – nebo návrh na stažení? – já jsem vlastně tu interpelaci stáhl. A bylo mi vyhověno a potom jsem ji znovu zařadil. Takže to hlasování o stažení je myslím bezpředmětné, protože když budeme uvažo-

vat logicky, pak by mohli ministři vynulovat všechny ty odpovědi na písemné interpelace, protože by vlastně interpelace jakoby proběhla, když by nebylo odhlasováno stažení. To je myslím už na první pohled nelogické a jsem přesvědčen o tom, že o stažení písemné interpelace v případě nepřítomnosti i přítomnosti ministra se prostě nehlasuje a respektuje se to stažení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já také děkuji, pane poslanče. Jste přesvědčen zcela správně a už jsem se omluvila za svůj postup.

Pan poslanec Tejc se ještě hlásí. Prosím. Nehlásí.

Hlásí se prosím někdo další do rozpravy?

Pane poslanče (k posl. Tejcovi), já se omlouvám. Padl nějaký návrh z vaší strany...

Vidím, že je tady přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Grebeníček. Byl to omyl.

Pane poslanče (k posl. Tejcovi), omlouvám se. Prosím, jestli byste zrekapituloval, pokud padl z vaší strany nějaký návrh.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, já myslím, že v tuto chvíli, kdy zde nejsou přítomni členové vlády, které chci interpelovat, kteří by tady přítomni být měli, a věřím, že je to nedopatření, které se stává maximálně jednou za deset let, tedy že na tom příštím jednání ve čtvrtek v devět hodin budou všichni přítomni, pokud se jich ty interpelace budou týkat.

Já jsem podal v té interpelaci, která je právě projednávána, na pana ministra Kubu, na ministra průmyslu a obchodu, návrh na stažení své interpelace právě z tohoto důvodu ještě před zahájením.

A abych nezdržoval tuto ctěnou komoru od práce, která bude jistě také užitečná, tak bych si dovolil současně, bude-li mi to umožněno, požádat o stažení před projednáváním také své interpelace písemné na pana ministra financí Kalouska, tisk číslo 490, na pana ministra Hegera, tisk číslo 491, na pana ministra Fuksu, tisk číslo 492, a na pana ministra Drábka, tisk číslo 493. Ve všech těchto případech, jak jsem již avizoval, se chci ptát na to, jaké odměny a proč podle mého názoru nemravné byly vypláceny v těchto resortech. Ale byl bych rád, aby to nebyla diskuse pouze mezi opozičními poslanci, případně mezi koalicí a opozicí, ale také mezi představiteli vlády, kteří by se měli zpovídat Poslanecké sněmovně. A proto tedy ten návrh na stažení, tak aby mohly být zařazeny příště podle zákona o jednacím řádu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Já pochopitelně vašemu požadavku na stažení interpelací vyhovím. Pouze bych chtěla připomenout, že tisk číslo 492 je na ministra zemědělství Petra Bendla, nikoliv pana Fuksu. To už je poněkud passé. Tak jenom upřesňuji.

Nyní tedy jsme u interpelace číslo 11 na ministra průmyslu a obchodu Martina Kubu. Interpelace paní poslankyně Kateřiny Konečné ve věci důlního díla Žebračka, sněmovní tisk 514. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, já si dovolím tuto interpelaci nestáhnout, protože na její uveřejnění čekám již dva měsíce a myslím si, že bude fér, když dáme nesouhlas s touto interpelací z důvodů, které vám vysvětlím, a když pan ministr Kuba se bude moci zabývat tímto tématem, které se možná zdá pro někoho banální, ale každopádně ukazuje na situaci na Ministerstvu průmyslu a obchodu, o které bychom měli vědět.

Možná mi dovolte na úvod jenom noticku, že jsem předpokládala, že s novým ministrem přijde i nový, svěžejší vítr v tom, že se nebude chovat stejně jako jeho starší kolegové, nebo služebně starší kolegové. Bohužel pan ministr Kuba si vzal příklad právě z toho, že na interpelace se nechodí. Pevně věřím, že mu kolegové a pan premiér vysvětlí, že na interpelace se chodí a že interpelace jsou i podle jednacího řádu i podle ústavy věcí, kdy ministr má povinnost odpovídat poslancům na jejich vznesené dotazy, a ne že má tisíc a jeden důvod pro to se omluvit – protože se možná taky trochu bojí.

Já bych se u této interpelace vůbec nedivila, kdyby se bál, protože se ukazuje, že mělo jít – a já si troufnu říct o tunel. Tunel za sto milionů korun, který byl vytvořen na Ministerstvu průmyslu a obchodu. Byl vytvořen úplně zbytečně. A nebyť toho, že se občané Jesenicka začali bouřit, začali psát petice, nebyť toho, že se poslanci začali ptát, tak by možná došlo k tomu, že by tento tunel byl realizován a asi by si někdo moc hezky vydělal.

Ono totiž likvidovat staré důlní dílo, k jehož propadu došlo před téměř třiceti lety, to znamená, ten stav je tam stálý, a až nyní si někdo uvědomil, že – a teď se ptám, na co je třeba sehnat peníze do některých pokladen – že je nutné toto důlní dílo zlikvidovat, a to tak, že zlikvidovat za sto milionů korun, když průměrná cena likvidace takovýchto důlních děl je zhruba dvacet milionů korun. Udělat to navíc řízením bez uveřejnění, které Ministerstvo financí zahájilo, to znamená úplně, ale úplně netransparentním způsobem.

Možná bych byla ráda, aby paní ministryně, která má bojovat s korupcí v tomto státě, mě na chvíli poslouchala a nebavila se s kolegou Bendou, protože ano, na Ministerstvu průmyslu a obchodu mělo dojít k tomu, že se

sto milionů korun mělo rozdělit v řízení bez uveřejnění, bez jakékoliv veřejné soutěže, přestože je to zcela standardní stav. A možná to byl kauf mezi Ministerstvem průmyslu a obchodu a TOP 09, které si chtělo rozdělit těchto sto milionů. Ale každopádně si myslím, že by to Věci veřejné mělo zajímat, pokud chtějí bojovat proti korupci, protože tohle to je přesný příklad toho, jak se utrácí státní peníze absolutně bez kontroly, absolutně zbytečně, protože – znova opakuji – toto důlní dílo, respektive k jeho propadu došlo již před 25 lety, to znamená, tam nedošlo k žádné změně stavu, ale protože možná někdo zrovna teď si řekl, že by se to mohlo zahrát, protože, troufnu si říct, máme ve vládě většinu, máme v Poslanecké sněmovně většinu a nikdo si nedovolí se zeptat, tak tuto zakázku vyhlásil. Bez – znova opakuji – bez řízení nebo v řízení bez uveřejnění, to znamená bez jakékoliv veřejné soutěže. Sto milionů korun. Klasický příklad korupce ve státní správě! To je za prvé.

Za druhé mi dovoluete zdůraznit, že k tomuto mělo dojít také na základě a v rozporu – troufnu si říct – se spoustou dalších předpisů platných v České republice. Vzhledem k tomu, že v tomto důlním díle se nacházejí zvláště chráněné druhy živočichů, je tam poměrně velká kolonie netopýrů, kteří tam žijí a jsou unikátní, jsou na to udělané studie, tak se nikdo neptal Ministerstva životního prostředí ani Agentury ochrany přírody a krajiny ani nikoho dalšího, co to pro tento zvláště chráněný druh bude znamenat. Ve chvíli, kdy si uvědomíme, jak občas ministerstvo umí velmi razantně, respektive agentura, zasáhnout v daleko menším případech, respektive v případech, které jsou daleko méně ohrožující pro zvláště chráněné druhy, tak je to určitě překvapivé. Opět bych se mohla ptát, zda nešlo o vnitřní dohodu na vládě.

Dále je toto dílo kulturní památkou. Ani z Ministerstva kultury jsme nezaslechli cokoli, co by oponovalo tomu, že se toto důlní dílo má zničit.

A já si prostě troufnu říct, že nebýt velké aktivity občanů, kterým se to to nelíbilo, z okolí důlního díla, z Jesenicka, kam ta Žebračka prostě patří, je to velmi navštěvované místo a patří i k rozvoji cestovního ruchu, protože oni mají plány s tím, že část tohoto důlního díla bude zpřístupněna, tak si troufnu říct, že nebýt v této chvíli petice občanů, která byla zahájena možná informovaností médií o této věci, a dotazů poslanců, tak bychom prostě ve velkém tichu a de facto bez povšimnutí tady rozdělili sto milionů zbytečně v době, kdy tvrdíme, že máme šetřit, kdy máme hospodářskou krizi a kdy nás tady nutíte škrtat úplně všude, tak je evidentní, že na Ministerstvu průmyslu a obchodu je poměrně hodně peněz k tomu, aby se takovéto prostředky rozdělovaly.

Možná, kdyby tady seděl pan ministr financí Kalousek, dovolila bych se ho zeptat, zda by těch sto milionů neuměl utratit lépe a transparentněji,

třeba pro to, aby zavedl zpátky podobné nebo některé jiné sociální dávky, které jsme občanům vzali. Určitě by to stálo za zvážení.

To znamená, já si dovolím vyslovit nesouhlas s odpovědí pana Martina Kocourka, a to především proto, že za a) – a to bych chtěla vysvětlit po této mediální kampani, která kolem důlního díla Žebračka vznikla – došlo k zastavení na Ministerstvu financí. Upozorňuji, že až po této mediální kampani došlo k zastavení tohoto řízení a zároveň došlo k přehodnocení z Českého báňského úřadu. Ale já si nemyslím, že by každá takováto zakázka měla být zpochybněna až ve chvíli, kdy na ni upozorní občané. Já si prostě myslím, že by měly existovat transparentní způsoby řízení ve státní správě, kde by k takovýmto vyhlásováním zakázek ani nemělo docházet. A já se proto musím ptát, a je možná příznačné, že nového pana ministra, na to, jakým způsobem chce zabránit tomu, že se takhle svévolně budou vyhazovat a tunelovat prostředky nás všech. Já se totiž nedomnívám, že je to jediná zakázka, kterou Ministerstvo průmyslu a obchodu takto vyhlásilo. Je to jedna z těch, o kterých víme a na kterou jsem si dovolila upozornit i já.

A navíc v té odpovědi jako takové, musím říct, je velká řada nejasností. Já bych chtěla upozornit třeba jenom na to, že by se část této sanace lokality měla hradit z řešení revitalizace Moravskoslezského kraje. Prosím úředníky Ministerstva průmyslu a obchodu, kteří psali odpověď na tuto interpelaci, aby se podívali, kde důlní dílo Žebračka leží. Rozhodně to není Moravskoslezský kraj. A já tady jako moravskoslezská poslankyně se musím ptát, proč jsou brány prostředky z revitalizace pro Moravskoslezský kraj pro jiný kraj. Možná proto, abychom našli nějaké finanční prostředky, ale každopádně ne proto, aby to pomohlo Moravskoslezskému kraji.

To znamená, že pokud se tyto věci standardně děly na Ministerstvu průmyslu a obchodu, je evidentní, protože podle benevolence, a určitě jste všichni kolegové odpověď pana ministra Kocourka četli, s jakou to napsal, se děly a dějí dál na Ministerstvu průmyslu a obchodu, tak já si myslím, že je třeba vyslovit nesouhlas s touto odpovědí, tak abychom novému panu ministrovi dali šanci nám zdůvodnit, jak je možné, že k něčemu takovému docházelo, a hlavně jak chce zabránit tomu, aby k tomu docházelo nadále. Je to záležitostí i vás všech, kolegové z vládní koalice, kteří nás tady školíte o tom, jak chcete zatočit s korupcí, jak chcete bojovat proti klientelismu, protože tohle je po roce vaší vlády krásný příklad toho, jak sice o tom mluvíte, ale vůbec nic pro to neděláte a necháváte to v tichosti na vašich ministerstvech probublat.

To znamená, dovolím si, paní místopředsedkyně, vyslovit nesouhlas s touto odpovědí na písemnou interpelaci a požádat nového ministra průmyslu a obchodu, aby se touto věcí zabýval, protože pevně věřím, že

bude ten, který možná si uvědomí, že tyto metody by měly zmizet z Ministerstva průmyslu a obchodu a neměli bychom je dále akceptovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Hlásí se někdo další do rozpravy k tomuto tisku, k této interpelaci. Není tomu tak, já tedy končím rozpravu. Zazněl zde návrh paní poslankyně Konečné na ne-souhlas s odpovědí na interpelaci. Přivolám kolegy a nechám o tomto návrhu hlasovat. Je zde požadavek na odhlášení. Já vás odhlašuji a prosím, abyste se všichni přihlásili znovu svými identifikačními kartami.

Dámy a pánové, zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 61, z přihlášených 89 pro 46, proti 39. Tento návrh byl přijat.

Probíhá kontrola hlasování. Zrovna jsem se chystala paní poslankyni sdělit radostnou zprávu, že se o její interpelaci bude ještě jednat. Tak uvidíme...

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážené dámy a pánové, milé kolegyně a kolegové, já se velice omlouvám, zpochybňuji toto hlasování. Hlasoval jsem proti, a jak jsem zjistil, mám na sjetině křížek. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Hlásí se paní poslankyně Konečná. Pan poslanec Bauer.

Poslankyně Kateřina Konečná: Já se omlouvám. Já chápu, že tady hlasovací zařízení, troufnu si říct, dovede zmást některé poslance, ale křížek nic nemění na výsledku hlasování. Celý poslanecký klub ODS hlasoval proti a jeden se zdržel a výsledek byl 46 pro, tak páni kolegové, já se fakt omlouvám, ale jestli chcete začít i tohle zpochybňovat, tak se dostáváme na úroveň, která tady nikdy nebyla, a tedy moc vám gratuluji, že ji zavádíte.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan poslanec Bauer bude chtít ještě vystoupit. Ještě probíhá kontrola hlasování, ale v tuto chvíli jsem ne zaznamenala nikoho přihlášeného, že už by byl nespokojen s tím, jak hlasoval, event. nehlasoval. Domnívám se, že skutečně by nebylo zcela správné zpochybňovat hlasování kvůli zdržení se hlasování.

Pan poslanec Bauer.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní místopředsedkyně, v rámci férového postupu beru svoji připomínku, kterou jsem tady řekl na mikrofon, zpět. (Slabší potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To jste laskavý.

My můžeme přistoupit k projednávání další interpelace. Je jí interpelace na ministra zemědělství Petra Bendla. Interpelace poslankyně Soni Markové ve věci dostavby dálnic D11, sněmovní tisk 525. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegové a kolegyně, dovoluji mi, abych i já svoji interpelaci v tuto chvíli stáhla z tohoto projednávání, protože je nezbytně nutné, aby jak ministr zemědělství, tak ministr dopravy byli přítomni při projednávání tohoto velmi důležitého bodu. Je potřeba, aby odpověděli na otázky, které v této interpelaci jsou kladeny, a proto není možné, aby se projednávala bez jejich přítomnosti. Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Vašemu požadavku pochopitelně vyhovuji.

Další interpelací je interpelace na předsedu vlády Petra Nečase, interpelace poslance Ivana Ohlídala ve věci programu VaVpI, sněmovní tisk 526. Ještě než pan poslanec přistoupí k řečníšti, bych ráda přečetla omluvu pana premiéra Petra Nečase na dnešní den z odpoledního jednání a v pátek 9. prosince 2011 celý den z důvodu pracovní cesty.

Nyní, pane poslanče, můžete hovořit.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, také já svoji interpelaci na pana premiéra stahuji, protože je nutné, aby byl přítomen při jejím projednávání. Chci, aby přímo reagoval na některé mé dotazy. To, abych mluvil zde jenom ke Sněmovně a čekal na jeho odpověď, to se mi zdá nevhodné. Důležitá je diskuse na toto téma.

Takže svoji interpelaci stahuji. Podám ji znovu jako neuspokojenou, to znamená, že doufám, že bude zařazena na příští schůzi.

Ale ještě bych si dovolil jednu poznámku. Takováto situace už zde jednou nastala. Myslím situace, kdy nebyli přítomni ministři a kdy písemné interpelace vlastně zkolabovaly. Myslím, že je to tak zhruba před půlrokem.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, pan premiér právě vešel do dveří.

Poslanec Ivan Ohlídál: Takže jak to teď vezmeme po stránce, co se týče...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vezměte, pane poslanče, zpět svůj návrh na stažení, pokud chcete projednávat interpelaci.

Poslanec Ivan Ohlídál: Dobře, takže si dovoluji stáhnout svoje stažení. Zní to sice komicky, ale...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak je to zcela v pořádku, ano.

Poslanec Ivan Ohlídál: Ale bohužel mě pan premiér k tomuto kroku donutil. A jestli dovolíte, paní místopředsedkyně, budu pokračovat dále. Mohu? (Místopředsedkyně nereaguje.) Tak, mlčení je souhlas, takže si dovolím oslovit pana premiéra.

Jestli si, pane premiére, vzpomínáte na moji interpelaci, tak v této interpelaci jsem se zajímal o záležitost programu VaVpl, a to tzv. regionálních center, která se týkají druhé prioritní osy tohoto programu VaVpl. Tehdy jsem hovořil o tom v rámci interpelace, že tato regionální centra jsou financována na určitou dobu. Přesněji řečeno na dobu tří, některé z nich možná na čtyři roky. Samozřejmě, když projekty na tato centra byly přijímány, tak tehdy se v propozicích jasně říkalo, že financování z peněz Evropské unie je dočasné a že svoji činnost po vypršení tří až čtyř let té dočasné doby musí si tato centra financování zajistit sama, a to na základě rozvinuté spolupráce s výrobními podniky či jinými institucemi. To je naprosto v pořádku, s tím lze souhlasit.

Samozřejmě ale tyto projekty byly posuzovány a rozhodováno o nich bylo ještě v době, kdy se nehovořilo o hospodářské krizi v naší republice a vůbec v celé Evropě či světě. Takže situace v tehdejší době byla poněkud jiná než později a než v současné době. Samozřejmě, hospodářské krize způsobila, že mnoho podniků, mnoho výrobních podniků i jiných institucí muselo omezit svůj provoz, financování svých činností, financování svých projektů, což samozřejmě může vést k tomu, že až termín vyprší, to znamená tříletá, čtyřletá lhůta vyprší, kdy skončí financování těchto center z evropských peněz, tak se může stát, že tato centra, i když budou životaschopná pro naše hospodářství, důležitá, se dostanou do problematické situace právě kvůli tomu, co jsem teď říkal, to znamená, že podniky nebudou mít finance v takové míře, aby mohly dále pomoci financovat činnost těchto regionálních výzkumných center, která se zabývají především aplikovaným výzkumem.

Já jsem kladl otázku, jestli stát tuto situaci nezohlední a jakýmsi způsobem nepomůže překlenout určité období těmto centrům právě po vypršení období financování ze strany Evropské unie, nebo přesněji řečeno z peněz Evropské unie. Vy jste tehdy odpověděl takovým úplně, řekl bych, nejasným způsobem. Řekl jste v písemné interpelaci, že tuto situaci, že se musí později financovat i tato centra sama, že si to předkladatelé měli uvědomit a že si na základě toho, že dokázali, podložili jakousi možnost dalšího financování od těch podniků, že na základě toho byla centra potom přijata. Přesněji řečeno projekty, v rámci nichž ta centra fungují, byly přijaty. V závěru ovšem říkáte, že si uvědomujete složitost situace a že plánujete, že stát vyčlení jisté prostředky právě z těch důvodů, co jsem říkal. Právě z důvodů složité hospodářské situace u nás a z důvodů, že i velmi dobrá výkonná centra by z těchto důvodů mohla zaniknout, což by byla škoda.

Takže já jsem tomu přesně úplně nerozuměl, té vaší odpovědi. Kdybyste napsal jenom poslední odstavec, kde říkáte, že skutečně stát si situaci uvědomuje a bere v úvahu jakousi podporu, i následnou podporu těmto centrům, tak bych tomu rozuměl a vůbec bych s touto interpelací neuspokojenou nevystupoval. Takže jsem viděl jakýsi rozpor ve vaší odpovědi. Takže bych chtěl slyšet zde od vás přímo na mikrofon, jestli skutečně poslední odstavec vaší odpovědi platí, čili jestli stát si bere za jakýsi závazek, že aspoň ta výborná nebo velmi dobrá výzkumná regionální centra podpoří v období po vypršení financování z peněz Evropské unie.

Předem děkuji za pozornost. Za pozornost ne, ale za odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Vystoupí nyní pan premiér. Věřím, že pozornost vaší interpelaci byla věnována, alespoň soudě dle ticha v sále. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče, věnoval jsem vám pozornost a teď vám budu věnovat i odpověď. Takže obojího by se vám mělo dostat.

Ano, mohu potvrdit, že velice intenzivně pracujeme na bázi spolupráce Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a vládní Rady pro vědu, výzkum a inovace na vypracování programu výzkumu a vývoje – Národního programu udržitelnosti. Jsme si vědomi nákladů, které budou nezbytné po roce 2015, kdy budou dobudována i centra excellence, že je nezbytné zajistit jejich udržitelnost. Mimochodem, pokud se napočítají celkové náklady na chod všech těchto center, která budeme muset udržet z národních zdrojů, tak se jedná o částku dohromady zhruba okolo 7 mld. korun. S tím, že počítáme, že v tomto Národním programu udržitelnosti bude po roce

2015 roční náklad zhruba 2,5 mld. korun. Takže počítáme s účastí státního rozpočtu, aby tato centra, jak regionální, tak významná centra, zhruba sedmička klíčových center, získala nějaký příspěvek, který zajistí jejich chod.

Nicméně nebude to jednoduché. Udržet celou tuto novou vědecko-výzkumnou infrastrukturu bude poměrně nákladné a komplikované nejenom z hlediska limitovanosti finančních zdrojů, ale zcela nepochybně, a ne všichni v těchto střediscích jsou ochotni si to uvědomit, budeme narážet i na limit lidských zdrojů. Je otázkou, nakolik v této zemi máme tolik kvalitních pracovníků vědy a výzkumu, případně aplikovaného výzkumu, abychom byli schopni i personálně naplnit jak výzkumné činnosti, tak obslužné činnosti. Já osobně jsem přesvědčen, že bez silného zapojení zahraničních zdrojů, prostě lidí, kteří přijdou zvenku, nebudeme schopni i při tom, kdybychom sehnali dostatek finančních zdrojů, jako že musíme, zajistit jejich kompetentní, kvalitní a kvalifikovaný chod – tedy bez zahraničních lidských zdrojů. To je druhý limit, na který podle mého názoru budeme narážet, a musíme na něj pamatovat především po roce 2015.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Bude ještě reagovat pan poslanec? Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za odpověď, pane premiére. Potěšil jste mě svým konstatováním, že stát bere jakousi odpovědnost za další činnost těchto významných výzkumných center, ať center excelence nebo regionálních center. To je velmi příznivá zpráva a doufám, že vláda své slovo vámi teď dané dodrží.

Ještě bych si všiml vaší reakce na personální situaci, na personální zajištění těchto center. Máte skutečně pravdu. Kapacita výzkumných a vědeckých pracovníků v České republice není dostatečná k tomu, aby činnost těchto center obou druhů byla zajištěna kontinuálně i v budoucnosti.

Jistě bude třeba pozvat pracovníky ze zahraničí, a to nejen jiné národnosti, ale i pracovníky české, kteří fungují, pracují v zahraničních institucích. Já jsem slyšel, ale doposud jsem to neviděl nějak potvrzeno písemně, že vláda vyčlení zhruba 1 mld. na financování lidí, kteří přijdou ze zahraničí, našich lidí, českých lidí, kteří se uplatňují v současné době v zahraničních institucích, na univerzitách či výzkumných ústavech.

Využil bych této situace, abych se vás zeptal, je-li tomu skutečně tak a jak v tomto případě vláda bude konkrétně postupovat. Pokud miliardu nebo obdobnou částku chce věnovat, jak ji chce aplikovat ve prospěch těchto navrátilivších se odborníků českého původu ze zahraničí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je skutečností, že vláda již přijala program, který má pracovní název Návrat, jehož cílem je motivovat české vědce a výzkumné pracovníky k návratu zpět sem do České republiky, včetně možnosti jim adekvátním způsobem zaplatit vědecký výzkum, který konají na zahraničních pracovištích, včetně vytvoření příslušného týmu. Čili s tímto počítáme. Je to jeden ze zdrojů, jak přitáhnout české odborníky zpět do České republiky.

Vycházíme z toho, že velká část z nich tak jako tak plánovala odchod na zahraniční pracoviště pouze s nějakým časovým limitem, aby se z různých, třeba i rodinných důvodů nebo vlasteneckých a jiných důvodů za čas vrátila, a nevrací se třeba jenom proto, že tady v České republice nemají vytvořeny náležité podmínky v oblasti zajištění svého výzkumu. Vedle, jak jste správně řekl, pane poslanče, příchodu zahraničních odborníků je tak i návrat českých odborníků jedním ze zdrojů, jak posílit vědecko-výzkumnou základnu v České republice.

Pak bych ještě dodal, že samozřejmě pod čarou tady máme ještě skryté zálohy, to znamená lidi, kteří dříve pracovali jako vědci nebo výzkumníci a vývojoví pracovníci a teď se flákají v politice. Ještě ti by se mohli vrátit z různých pozic zpátky k tomuto oboru, ale klíčový bude skutečně příchod zahraničních odborníků.

Já jsem přesvědčen, že to dokonce bude vyžadovat širší vládní program, který by vedl k tomu, že budou přicházet odborníci ze zahraničí nejenom pro česká vědecká, výzkumná a vývojová centra, ale i pro český průmysl. Jsem přesvědčen, že se tím, jak nám postupně klesá počet uchazečů a absolventů především technických a přírodovědných oborů, dostáváme do výrazného deficitu lidských zdrojů v oblasti vědy, výzkumu a inovací na jedné straně, ale také průmyslu na straně druhé.

Jsem přesvědčen, že to bude vyžadovat koncepční řešení, které bude řešit na jedné straně jak otázku vědeckých, výzkumných a vývojových center, tak na straně druhé českého průmyslu, a to znamená skutečně strukturovaný program, který by například nabízel v první fázi doktorská studia na českých univerzitách, případně v českých vědeckých institucích, pro absolventy zahraničních univerzit v oborech technických, přírodovědných a biomedicínských, s tím, že by byl předpoklad, že po dokončení těchto doktorských studií u nás, která by byla třeba zafinancována nějakým stipendiem, by ti lidé vlastně zůstávali v České republice buď v oblasti vědy a výzkumu, nebo by se tady v oblasti průmyslu plně integrovali i do trhu práce a do činnosti, která

je tady v České republice. Jsem přesvědčen, že tento projekt v podstatě řízené migrace cizích mozků je pro Českou republiku z hlediska rozvoje její vědecko-výzkumné a průmyslové základny naprosto nezbytný a bude vyžadovat i silnou participaci vlády, včetně participace rozpočtů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Vidím, že se ještě hlásí pan poslanec Ohlídal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Pane premiére, doufám, že těmi flákajícími se vědci v politice jste nemyslel nás dva. (Premiér: I nás dva.) I nás dva, dobře. Děkuji.

Já bych navázal na to, co jste říkal. To, co jste říkal, s tím samozřejmě mohu souhlasit, jenom aby vláda tyto postupy, které jste naznačil, dodržela.

Ještě bych si ale přece všiml jedné věci, která s tím, o čem diskutujeme, úzce souvisí, a to aby vědečtí a odborní pracovníci fungující v naší republice i třeba ti, co by se vrátili ze zahraničí, měli vytvořeny jakési adekvátní podmínky pro svoji práci. Teď narážím implicitně na skutečnost ohodnocování dosažených vědeckých a výzkumných výsledků finančními prostředky. Vy víte, že existuje jakási metodika hodnocení vědeckých výsledků, které se pejorativně říká kafemlejnec, a řada vědeckých institucí i vědeckých pracovníků není s tímto způsobem hodnocení spokojena. Vy jako předseda Rady vlády pro výzkum, vývoj a inovace jste o tom jistě dobře informován. Rád bych se vás při této příležitosti zeptal, zda se provádí nebo se hodlá provést nějaká změna právě v tomto takzvaném kafemlejnku, čili v metodice hodnocení a oceňování vědeckých výsledků, protože tato skutečnost je stále jakýmsi neuralgickým bodem ve vědecké veřejnosti. Rád bych od vás teď slyšel reakci na tuto svoji připomínku či poznámku.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Táži se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Pan premiér. Předávám mu slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pan poslanec Ohlídal tady otevřel skutečně vážný problém, který je nezbytnou součástí vyřešení problému české vědy a výzkumu. My jsme si vědomi, že svým způsobem se v posledních letech pohybovala česká věda v takových dvou krajních bodech. V prvním krajním bodě v situaci, jako kdyby jakýkoliv pokus o metriku vědeckých výsledků byl něco nepatřičného, nežádoucího a nechtěného, až ke druhému extrému, ke kterému jsme se dostali, a to je třeba si

objektivně říci, v podobě v podstatě kafemlejnu, který nezohledňuje celou řadu záležitostí a který ze sebe vyplivne výsledky, nad kterými se občas prostě protáčeji panenky. Takže je nezbytné nalézt jiný model. Je to jeden z klíčových úkolů, který vidím pro novou vládní Radu pro vědu, výzkum a inovace.

Chceme jako první krok modifikovat již ten kafemlejnec jako jistý přechodný model, byť vědomi si toho, že tam nadále celá řada nedokonalostí, někdy až na hranici takřka hlouposti, zůstane. Ale považovali bychom to pořád za menší zlo než opuštění modelu a vrácení se k tomu, že vlastně metrika je něco, co nemá být, ale nezbytně to budeme vyžadovat v každém případě. A ukazují to i zahraniční expertizy, které jsou k dispozici, a audity, že bude prostě nezbytně nutné vyvinout nový model měření těchto vědeckých výsledků.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Ještě předávám slovo panu poslanci. Jenom upozorňuji na čas. Ještě bych se ráda vrátila do první interpelace. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo. Zároveň děkuji panu premiérovi za odpověď, protože s jeho odpovědí jsem celkem spokojen, nebudu navrhovat žádné usnesení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nebudu otevírat další interpelaci, končím tedy projednávání této interpelace.

Slíbila jsem ale, že se vrátím do interpelace č. 1, sněmovní tisk 456, interpelace poslance Davida Ratha ve věci informace o výši platu zaměstnankyně Úřadu vlády České republiky Jany Nagyové. Byl zkontrolován stenozáznam, bod byl přerušen, návrh na nesouhlas s odpovědí tam nepadl. Nicméně jakkoliv jednací řád tuto věc zcela korektně nebo zcela přesně neupravuje, protože není řečeno, kdy má padnout návrh na nesouhlas. Domnívám se, že by měl padnout v rozpravě, nicméně dám panu poslanci, pokud chtěl tento svůj návrh na nesouhlas přednést, dám mu možnost.

Pokud, pane poslanče, chcete, prosím, musíte to říct na mikrofon. Pokud jste chtěl přednést usnesení, nerada bych někoho krátila na právech nebo rozpoutávala nějaké žabomyší války. Takže prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Děkuji, paní předsedající. Takže pokud tam nepadl, za to se omlouvám.

Dávám návrh – nesouhlas s odpovědí premiéra Petra Nečase.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Takže děkuji. Padl zde návrh na nesouhlas. Zavolám kolegy a nechám o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 62 z přítomných 115 pro 42, proti 59, tento návrh byl zamítnut.

Dámy a pánové, uplynul čas vyhrazený pro písemné interpelace a máme zde pevně zařazené body.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, dobré dopoledne také ode mne.

Oznamuji nejprve, že pan poslanec Jiří Paroubek bude disponovat náhradní kartou č. 20.

Jedna omluva byla doručena, tak vás s ní seznámím, a to od paní poslankyně Patricie Kotalíkové, omlouvá se dnes od 13 hodiny z osobních důvodů.

Zahajuji projednávání bodu

56.

Návrh směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí a změně směrnice 2008/7/ES /kód dokumentu 14942/11, KOM(2011) 594 v konečném znění/ /sněmovní tisk 540-E/

Tento návrh předložila vláda prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti spolu se svým stanoviskem. Pan ministr Kalousek, který měl nyní vystoupit, je v Senátu, kde obhájí zákony, a proto jej zastoupí pan ministr Leoš Heger. Prosím vás, vážený pane ministře, o úvodní slovo k tomuto tématu.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych vám v zastoupení ministra financí představil Návrh směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí, jehož předložení oznámil dne 28. 9. 2011 předseda Evropské komise.

Návrh si klade za cíl harmonizovat podmínky na finančním trhu Evropské unie a omezit některé rizikové transakce. Hlavními uváděnými důvody jsou nutnost příspěvku finančního sektoru na náklady krize, na niž se podílel, potřeba zdrojů na konsolidaci veřejných rozpočtů, náprava údajného

nedostatečného zdanění finančního sektoru, potřeba koordinovaného rámce na úrovni EU pro posílení jednotného trhu EU, kdy v současné době má různé formy této daně zavedeno 10 členských států. Právním základem je článek 113 Smlouvy o Evropské unii, který předpokládá jednomyslnost.

Působnost směrnice by měla zahrnovat transakce s investičními nástroji, tj. například akciemi, dluhopisy včetně derivátů, a to na organizovaných trzích i mimo tyto trhy. Daň by měla dopadat na finanční transakce prováděné finančními institucemi, pokud alespoň jedna ze stran transakce bude usazena v EU. Komise navrhuje, aby se tato daň začala uplatňovat již od 1. 1. 2014.

Návrh směrnice předpokládá sazbu daně v režimu minimální harmonizace, a to ve výši alespoň 0,1 % na standardní finanční transakce a 0,01 % na derivátové nástroje.

Evropská komise odhaduje výnos ve výši 75 (?) miliard eur ročně a předpokládá využití daně z finančních transakcí v rámci nového systému vlastních zdrojů EU, kdy příjmy by měly být rozděleny mezi EU a členské státy. Část daně by byla využívána jako vlastní zdroj EU, který by částečně snižoval příspěvky členských států.

Evropská komise považuje za nejvhodnější zavedení na globální úrovni, avšak jako alternativní možnost spatřuje jednostranné zavedení v EU. Model použitý Evropskou komisí zároveň ukazuje v dlouhém období na možnost snížení HDP až o 1,76 %.

Česká republika se k zavedení daně z finančních transakcí staví odmítavě. Zavádění dodatečného zdanění finančního sektoru formou této daně považuje za nevhodný prostředek k dosahování stanovených cílů, přičemž nesdílí ani důvody pro jejich prosazování z úrovně EU. Český bankovní sektor krizi nezpůsobil ani jí nebyl významněji zasažen a česká vláda ani nemusela vynakládat žádné prostředky na jeho podporu. Zavedení této daně v EU by ohrozilo konkurenceschopnost evropského prostředí v oblasti finančních služeb a zvýšilo riziko relokační do finančních center mimo EU. Tato daň by vedla ke zvýšení transakčních nákladů finančních služeb a k pravděpodobnému přenosu daňového zatížení na konečné spotřebitele, včetně financování ekonomických aktivit, omezení likvidity a zvýšení volatility trhu a neodhadnutelné reakci účastníků trhu. Daň by rovněž dopadala na řadu subjektů finančního trhu, kde není důvod k vyššímu daňovému zatížení, jako jsou penzijní fondy nebo např. na obchody se státními dluhopisy na sekundárním trhu. Výše příjmů z této daně je obtížně předvídatelná vzhledem k vysoké mobilitě předmětu daně a pravděpodobnosti přesunu aktivit finančních institucí mimo EU. Zavedení daně by bylo spojeno s rizikem odlivu kapitálu a negativním vlivem na úvěrovou schopnost bank, což by zvýšilo náklady kapitálu pro firmy. V kontextu probíhající debaty o potřebě rekapí-

talizace bank se jeví zavedení daně z finančních transakcí jako nekonzistentní opatření.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Hegerovi.

Výbor pro evropské záležitosti návrh směrnice Rady projednal. Stanovisko výboru a návrh usnesení Poslanecké sněmovny je součástí předloženého sněmovního tisku 540-E. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pana poslance Jana Bauera, aby nás informoval o jednání výboru a také přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Ještě jednou děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, milé dámy a pánové, dovoluji mi jenom zkrátčeně několik informací týkajících se návrhu směrnice o zavedení daně z finančních transakcí. (V sále je rušno.)

Je to relativně žhavé téma, protože už i na půdě naší Sněmovny jsme se s ním setkali a diskutovali v době, kdy se tady projednával mandát České republiky v rámci nové finanční perspektivy na období 2014 až 2020. Takže už v té době zde zazněly různé názory na případné zavádění nových vlastních zdrojů, mezi které určitě patří daň z finančních transakcí.

Mezi ekonomickými teoretiky se tomu možná někdy posměšně, možná někdy –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Dámy a pánové, žádám všechny, aby věnovali pozornost projednávanému bodu. Prosím, aby ti, kteří nehodlají tak činit, aby opustili jednací sál.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za vaši podporu.

Mezi ekonomickými teoretiky možná někdy seriózně, možná někdy posměšně se tomuto návrhu říká mimo jiné daň Robina Hooda, což si myslím, že není přesná historická souvislost, ale každopádně platí, že s tímto návrhem přišla Komise v čele s panem předsedou Barrosem, který mimo jiné odůvodnil tento návrh tím, že pravděpodobně nastal čas, aby finanční sektor přinesl společnosti nějaký svůj příspěvek, a samozřejmě tím postranním důvodem je snaha o posílení jednotného trhu.

Ten odhad v případě, že by tato daň byla zavedena, jako že já osobně bych si to nepřál, tady řekl již můj předchůdce pan ministr, že se to odhaduje někde mezi 50 až 70 miliardami korun, a samozřejmě podprahový důvod je snaha některých evropských politiků, aby se finančně částečně podílel

finanční sektor, mj. z toho důvodu, že při předchozích krizích se vládní sektor významně podílel na sanaci sektoru finančního.

Jenom zkrátčeně, o co tady přesně jde. Jedná se o zavedení tzv. daně na transakce s finančními nástroji, mezi které patří obchodování nebo spekulování s akciemi, s dluhopisy nebo s nejrůznějšími typy derivátů mezi finančními institucemi s tím, že u tohoto návrhu platí, že jedna z institucí v případě těchto transakcí musí sídlit na území členské země EU. Předpokládaný návrh počítá s tím, že bude zavedena procentní sazba této daně, a to 0,1 % u finančních transakcí u akcií a dluhopisů a 0,01 %, která by se týkala tzv. derivátových nástrojů. Také v tomto návrhu jsou obsaženy nejrůznější výjimky ohledně finančních transakcí, na které by se tato daň nevztahovala. Už jsem tady řekl, že se počítá, že tato daň by měla do budoucna fungovat jako nový vlastní zdroj v rámci nového návrhu rozpočtu na rok 2014–2020. Velice důležitou novinkou, která mně osobně také není příliš blízká, je skutečnost, že by tato daň byla vybírána přímo Evropskou komisí na základě předložení účetních a nejrůznějších jiných dokladů ze strany příslušných členských států.

A na závěr z technických záležitostí ještě některé časové předpoklady. Evropská komise v případě, že by došlo k dohodě, uvažuje o tom, že by uplatnění mělo být od roku 2018, s tím, že členské státy mají v průběhu roku 2012–13 prostor pro transpozici tohoto návrhu do své vlastní legislativy a účinnost se předpokládá od roku 2014.

Chtěl bych tady říci, že se jedná o zavedení tzv. přímých daní, což je velice důležité pro ty z vás, kteří se zabýváte schvalovacím procesem, že to patří do principu jednomyslnosti, to znamená, že v případě, že nějaký členský stát vznese nesouhlas, je velice pravděpodobné, že celý tento návrh nevstoupí v platnost. Z tohoto důvodu je tady i možná slušné nebo zajímavé říci, jakým způsobem se předběžně k tomuto návrhu stavějí jednotlivé členské státy. A už bylo řečeno nejenom na minulém jednání zde na plénu, tak i na dnešním ranním jednání našeho výboru, kde jsme mj. v rámci mandátu na nadcházející evropský summit hovořili o pozici české vlády, o návrhu na zavedení daně z finančních transakcí, že není žádnou výjimkou, že se členské státy v rámci tohoto návrhu významně dělí, a to na skupinu, která si to dovede představit a jsou spíše podporovateli této myšlenky, mezi které třeba patří Francie, částečně i Německo, ale je tady i významná skupina států, které z mnoha důvodů, ať už z důvodu neúspěchu v minulosti, jako je Švédsko, ať už z důvodu porušování principů subsidiarity, jako je Rakousko, nebo z důvodů možná programových, jako je třeba Velká Británie, a mimo jiné i Česko patří mezi skupinu, která patří mezi odpůrce tohoto návrhu. A také je asi slušné a seriózní říci, že je nemalá skupina členských států, které se svou finální pozicí teprve vyčkávají a mají k tomu, dá se říci, neutrální názor.

Pozici české vlády tady před malou chvílí tlumočil pan ministr zdravotnictví, takže já si dovolím neopakovat odmítavé závěry vlády ČR. Chtěl bych jenom říci možná na dokreslení, že já osobně se skutečně domnívám, že po zavedení daně z finančních transakcí je velice pravděpodobné, že by mohlo dojít ke snížení konkurenceschopnosti EU vůči jiným evropským centrům. EU už sama o sobě má významné problémy se svou konkurenceschopností a tento efekt nezajímavosti a odplynutí některých finančních transakcí do jiných finančních center, ať už v zámoří na východ, nebo na západ, je velice pravděpodobné. Také toto zavedení zvyšuje riziko realokace kapitálu z EU, což je taktéž to poslední, co bychom si všichni v rámci EU přáli. Je tady významné zvýšení tzv. transakčních nákladů finančních služeb, mj. to je to známé, že to nakonec stejně pravděpodobně může padnout až na toho konečného zákazníka nebo spotřebitele, který tyto finanční transakce využívá. Také platí, že tzv. FTT nebo daň z finančních transakcí by pravděpodobně v rámci nerovnoměrnosti využívání těchto služeb zasáhla také nerovnoměrně různé země EU.

Velice důležitý aspekt je alespoň částečná snaha o dohodu v rámci zavedení této transakce mezi klíčovými, nejenom evropskými, ale i světovými finančními hráči, to znamená minimálně na úrovni G20. A musím říci ze svého osobního pohledu, pokud nedojde minimálně na úrovni G20 k nějaké elementární dohodě, pravděpodobně se tento návrh absolutně mine své účinnosti. Je tady již jedna paralela v minulosti, protože někteří z vás víte, že tento typ daně v minulosti zavedlo mj. Švédsko, které po přibližně roční zkušenosti s tímto typem daní od toho nakonec ustoupilo, a hlavní důvod byl odsátí některých očekávaných výnosů mimo tuto zem buď do sousedních, anebo i jiných finančních center.

Tolik v rámci spíše argumentace. Děkuji za možnost tady prezentovat nejen svůj osobní názor, ale samozřejmě jsem povinen i prezentovat stanovisko výboru pro evropské záležitosti. A v rámci usnesení a návrhu, který vzešel z výboru pro evropské záležitosti, a v rámci mého vlastního návrhu, který si tady dovolím za malou chvíli přečíst, bych se tímto přihlásil později do rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Do podrobné rozpravy? (Ano.) Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi. Zahajuji nejprve všeobecnou rozpravu. Do ní jsou dvě přihlášky. Prosím tedy paní poslankyni Danu Váhalovou jako první, poté vystoupí pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dobré téměř odpoledne. Daň z finančních transakcí je velmi

důležité téma v rámci EU a já vítám jeho projednávání na půdě Poslanecké sněmovny. Tohoto tématu jsme se již dotkli v rámci diskuse o vlastních zdrojích EU. Podrobněji jsme se tomuto návrhu dále věnovali na posledním zasedání výboru pro evropské záležitosti. Na základě podrobné diskuse tento výbor přijal následující usnesení, ze kterého si dovolím citovat. Výbor pro evropské záležitosti bere na vědomí rámcovou pozici vlády ČR k návrhu směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí a změně směrnice a žádá vládu ČR, aby přehodnotila rámcovou pozici vlády ČR a zvážila podporu zavedení společného systému daně z finančních transakcí v rámci EU.

Pro připomenutí. Dle návrhu Evropské komise tato daň by se ukládala u veškerých transakcí s finančními nástroji mezi finančními institucemi, pokud je alespoň jedna ze stran transakce usazena v EU. Výměna akcií a dluhopisů by se zdaňovala sazbou 0,1 % a derivátové nástroje sazbou 0,01 %. Daň by se nevztahovala na občany a podniky. Do působnosti návrhu by nebyly zahrnuty hypotéky, bankovní úvěry, pojistné smlouvy a jiné běžné finanční činnosti prováděné jednotlivci nebo malými podniky. Samotné příjmy z daně by se rozdělily mezi EU a členské státy. EU by získala nový vlastní zdroj a bylo by možno uvažovat o snížení příspěvků členských států, případně by výnos mohl být použit na posílení politik důležitých pro ČR, jako např. kohezní politiky. Odhaduje se, že tato daň by mohla každoročně přinést okolo 57 mld. eur. Podle návrhu by se tato daň mohla uplatňovat od 1. ledna 2014. Zavedení této daně má přinést nejenom nové peníze pro EU, ale také vytvořit regulační instrument na omezení finančních spekulací, což z dlouhodobého hlediska může přispět k vyšší finanční stabilitě finančních trhů a následně i bank.

Jenom pro představu. Pro řešení finanční situace evropského bankovního sektoru, kterou způsobily i tyto bezbřehé spekulace, bylo nutno přesunout od evropských daňových poplatníků neuvěřitelnou částku 4,6 bilionu eur! A jak se dnes ukazuje, ani to pravděpodobně nebude stačit.

S ohledem na to, že finanční sektor obdržel od států Evropské unie tuto obrovskou finanční podporu pro zvládnutí krize a další injekce se očekávají, je vhodné, aby přispěl na řešení krize, kterou také zčásti zavinil svými spekulativními obchody.

V dnešní době podobná daň z finančních transakcí existuje již v řadě evropských zemí. Jednou z těchto zemí je také Velká Británie, kde se tato daň jmenuje stamp duty reserve tax. Tato daň se platí například při prodeji akcií, opcí na koupi akcií, vlastnických podílů v investičních společnostech, a činí dokonce 0,5 %. A přesto i při existenci této daně patří Londýn k nejdůležitějším finančním centrům světa.

V této souvislosti jsem se zájmem sledovala projednávání návrhu daně z finančních transakcí britským parlamentem. Ze zápisu evropského kon-

trolního výboru Dolní sněmovny Velké Británie vyznělo, že britská vláda není v zásadě proti transakční dani, zavedené na celém světě, ale má problémy s touto předlohou směrnice v rámci Evropské unie. Je proti jakékoli nové evropské dani, která by financovala rozpočet Evropské unie. Z toho vyplývá, že základním problémem není samotná daň, ale diskuse, kdo bude platit a kam výtěžek z této daně bude směřovat. Velká Británie by totiž nepochybně byla největším plátcem této daně společně s Německem, a to ve výši Spojené království 64,4 % a Německo 9 %.

S ohledem na to, že Česká republika je dosud čistým příjemcem z rozpočtu Evropské unie, je naším bytostným zájmem, aby tento rozpočet byl posílen. Nejvýznamnější české banky jsou ve vlastnictví především belgických, francouzských a rakouských bank. V této souvislosti bych chtěla připomenout, že vlády těchto zemí včetně pro nás důležitého Německa tento návrh podporují. Z toho pohledu se domnívám, že zavedení této daně je pro Českou republiku výhodné. Používaný argument přenosu daňového zatížení na spotřebitele není přesvědčivý, jelikož cílem daně z finančních transakcí je zdanit 85 % finančních transakcí, které se uskutečňují mezi finančními institucemi. Daň by se nevztahovala na občany a podniky. Je škoda, že současná vláda, která se tak bojí daňového zatížení spotřebitele, na to nemyslela, když tak razantně zvýšila daň z přidané hodnoty.

Na druhé straně je třeba si říci, že účinnost této daně bude také záviset na tom, nakolik se podaří ji zavést globálně v rámci G20.

Závěrem bych chtěla říci, že plně podporuji stanovisko výboru pro evropské záležitosti a věřím, že Sněmovna toto vyvážené usnesení podpoří také.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Váhalové. Prosím nyní o slovo pana poslance Jiřího Dolejše.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že téma finanční transakční daně tady máme ve Sněmovně již potřetí, tak se nechci opakovat, ale rád bych upoutal pozornost na kontext tohoto kroku, tohoto opatření, o kterém se tak živě diskutuje v Evropské unii a kterému se tak sveřepě zejména česká reprezentace brání.

Když jsme diskutovali nad finančním rámcem na příští období, tedy 2014–2020, tak se tam objevil návrh, zda by evropský rozpočet, který v této obtížné situaci v reálné hodnotě spíše ztrácí na objemu, protože minimální růst, když to vezmeme vzhledem k uvažované inflaci, znamená v podstatě jeho redukci, tak možná zaplesá srdce každého, kdo nesnáší jakékoli přerozdělování a vidí jakoukoli daň jako znásilnění své podstaty,

ale nepotěší toho, kdo si uvědomuje, že veřejné finance, a to včetně evropských veřejných financí, přece jenom nějakou funkci mají a že i Evropská unie jako jednu ze svých funkcí měla ve svém kodexu politiku sociální koheze a vyrovnávání rozdílů mezi regiony.

Evropský daňový titul samozřejmě možná nemusí vzniknout, resp. může vzniknout na základě jakéhosi českého opt-outu, ale uvědomme si, že tato daň má i jinou funkci. Má tu funkci, že se bude podílet na sanaci problémů, které vznikly s ohledem na tzv. evropskou dluhovou krizi, krizi světového finančního systému, takže se finanční sektor bude na sanaci těchto problémů nějakým způsobem podílet. Není to nic dramatického. Výnos této daně se očekává na celé ploše Evropské unie zhruba kolem 50 mld. eur. Myslím si, že evropský bankovní sektor je daleko více v rozpacích, kdyby musel urychleně zavádět normu, na které už se shodl, tedy ta pověstná Basel III, která řeší nedostatečnou kapitálovou přiměřenost a likviditu bank.

Víte, že Rakousko už dnes vysílá signál, že ono je země dostatečně zdravou, která si může dovolit přistoupit na tuto tvrdou normu daleko dříve než ostatní země, dokonce v roce 2013, zřejmě vedeno obavami, aby se nesnížila pověst Rakouska ve světě, protože koneckonců i rakouské banky mají nějaké pozice těch nejvíce dluhem zasažených zemí.

Takže demonizujeme něco, co má pouze dílčí význam, ale přitom ten význam je zcela logický. Chápu, když Velká Británie se tomu vyhýbá, protože londýnská City, marná sláva, je Mekkou finančního světa. Transakce, které se tady odehrávají, ovlivňují významně ekonomiku celé Velké Británie, dokonce i sousedních zemí, které mají k Británii užší vztah. Ale proč to dělá Česká republika? Česká republika, která v podstatě má bankovní sektor v situaci, kdy po sanaci v řádu stamiliard po bankovní krizi z devadesátých let je relativně v pořádku, a dokonce malé české banky sanují ne nevýznamně, tedy v řádu desítek miliard korun každoročně, své matky, které mají velké problémy. Vysvětlete mi, proč mají odplyvat miliardy korun z českých bank do ciziny a proč bychom nemohli zatížit i tyto v podstatě poměrně stabilní banky nějakým odvodem. A dokonce to nemusí být odvod typu evropské daně. Celá řada zemí se rozhodla pro tento daňový titul na národní úrovni. Já si myslím, že i Česká republika si to může dovolit a nenechat se strašit tím, že to nakonec banky naučtují klientům.

Samozřejmě že pouhá bankovní daň nevyřeší všechny problémy. Samozřejmě že je problém, pokud bychom šli do tzv. Tobinovy daně jenom na omezeném území, a to že Evropská unie, Evropská komise v tom vidí jakýsi pozitivní příklad, který strhne zbytek světa, je samozřejmě k diskusi, jestli se to podaří. Tobinova daň by skutečně byla optimální, kdyby byla zavedena jako globální daň, ale v této situaci zatím nejsme.

Připomenu ještě jednu věc. V úterý, když jsme schvalovali program této schůze, tak pamětliví událostí, které se na nás valí z Bruselu, pamětliví

toho, že právě začíná v Bruselu evropský summit, který by měl vyřešit aspoň bezprostřední opatření, aby nebylo ještě hůře, to znamená přijmout jakousi první pomoc pro Evropskou unii, tak my se tváříme, jako že se nás to netýká, a jedno z významných opatření, které se tady zvažuje, jako by neexistovalo. A musí to být levicová opozice, která v různých parlamentech po Evropské unii tuto kartu zvedá a dává ji do určitých komplexních souvislostí, byť, příznávám, v politicky odlišném pohledu, než má tradiční konzervativní pravice.

Kolega Filip tady navrhoval zařadit do našeho programu jednání bod, který by se této problematice věnoval, a měli jsme po vzoru našich kolegů v Unii, speciálně kolegů z Bundestagu, z francouzského parlamentu a z dalších zemí, kde je to diskutováno, připravenou výzvu pro naši vládu, kde právě figurovala daň z finančních transakcí jako jeden z kroků, ale další kroky byly nasnadě.

Majetková daň na evropské milionáře je také věc, která už zdomácněla v Evropské unii, a dokonce se toho neštítí ani pravicoví politikové. Ona hranice jednoho milionu eur, si myslím, není nikterak dramatická. Nevím, jestli se to týká někoho ze zde sedících, ale myslím si, že většina z nás by se toho nemusela zrovna obávat, že by byl náležitě prověřen, zdaněn, a dokonce dodaněn jako akt solidarity s tím, co se v Evropě děje. Protože upřímně řečeno, ve mně hrklo jak ve starých pendlovkách, když jsem kolegu – kterého si vážím pro jeho vzdělanost, znám ho celá léta – Vladimíra Dlouhého slyšel mluvit o tom, jak sice ten finanční sektor samozřejmě také má jakýsi podíl viny, ale zejména za to může obyčejné obyvatelstvo, které se rozmařile vrhlo do nákupních horeček, které si začalo půjčovat, nakupovat nesmyslné věci, zkrátka prožírat evropský blahobyť. To mi přišel argument velmi slabý. A myslím si, že vrátit se k tomu, co je elementární solidarita, elementární podíl na sanaci uvedených problémů, bychom měli.

V tuto chvíli neřešíme, jestli vznikne, nebo nevznikne evropská daň. V tuto chvíli dokonce ani neřešíme, jak by měla vypadat. V tuto chvíli řešíme pouze poté, co jsme projednali k mé nespokojenosti, tedy s jiným výstupem, stanovisko k rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropy, tak nyní před námi je pouze směrnice Rady, která vytváří určitý koordinovaný rámec pro podobné politiky. Proto možná je i vstřícnější stanovisko výboru pro evropské záležitosti, protože si je vědom toho, že nečiníme nevratné kroky. Je to jenom podaná ruka směrem k tématu, které v evropské diskusi převažuje a které je už nakloněno podobné daně zavést.

Když to celé uzavřu, je mi líto, že jsme nemohli komplexněji projednat v samostatném bodu ona opatření, která by měly národní vlády prosazovat v celoevropském kontextu. ale aspoň v tomto případě udělejme vstřícné gesto a podpořme i tu část usnesení, která přichází z výboru pro evropské záležitosti, tedy která vyzývá vládu, aby zvážila své dosud tak zabetonované

postoje v této věci. Protože když to neuděláme dnes, možná že nás vývoj velice rychle donutí změnit naše uvažování.

Pan ministr financí se nedávno obrátil k veřejnosti s tím, že by měla padnout ideologická tabu. Já s ním v podstatě souhlasím. Když je mimořádná situace, nesmíme jet ve vyjetých kolejkách, musíme se na věci podívat z většího nadhledu. Ale myslím si, že to platí i pro ideologická tabu na druhé polovině politického spektra. Já myslím, že zdanit bohaté a zvýšit podíl bankovního sektoru na sanaci evropských problémů je jedna z věcí, která je přirozená, a neměli bychom se tomu bránit právě z pohledu nějakých ideologických tabu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní o slovo pana poslance Františka Laudátu.

Poslanec František Laudát: Vážené dámy, vážení pánové, vážená paní předsedkyně, pokud by se před tvrzení mého předřečníka dal přesně opačný význam, tak to je můj postoj. Jestliže nebudou na světě rovné podmínky, tak to, že dílčím způsobem i Evropská unie jako celek zavede zdanění finančních transakcí, znamená, že odsuzujeme sami sebe do role chudých zemí, které mohou zapomenout na inovativní ekonomiku, protože tam je potřeba kapitál. A proč by chodil někam, kde bude zdaněn, když v zemích, které skutečně chtějí něco se sebou udělat a mít zdravý ekonomický růst, ho danit nebudou.

Myslím si, že to je další v řadě fatálních chyb evropských politiků. Mně jenom fascinuje, jestli nás současní i minulí politici, tvůrci Evropské unie, v této podobě vysypali do příkopu, že teď jim budeme jako řidičům věřit v tom, že teď už budou řídit v pořádku. Já tedy osobně nikoliv. A myslím si, že je to jenom další ze zoufalých pokusů zalátat díry za každou cenu, ale i za cenu toho, že skutečně odsoudí země, Evropskou unii k tomu, že se jí začne vyhýbat kapitál. A asi vám nemusím říkat, jak nutný je potřebný kapitál, rizikový kapitál, kapitál kolektivního investování, kapitál v alternativních fondech na to, aby skutečně se naše země postavila na cestu moderní ekonomiky.

Takže prosím před tvrzení a názor mého předřečníka opačné znaménko a to je můj názor. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Zbyněk Stanjura se hlásí. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Já bych chtěl požádat kolegyně a kolegy, aby podpořili vládní stanovisko. Není nic takového jako

„nebojme se toho, je to jenom podaná ruka, ono se to třeba nevyužije“. Podaná ruka, pokud ji podáme, se k tomu určitě využije.

Pokud se bavíme o tom, že máme odložit ideologické brýle, ideologická klišé v okamžiku krize – já si myslím za prvé, že krize není. Neměli bychom tím strašit. To, že potenciálně hrozí, je jiná věc, ale žádná krize tady není. A neměli bychom to pořád opakovat. Když to budeme opakovat, tak ta krize skutečně nastane.

Řešení, které přináší evropská levice, je – zvýšme daně. Problém ale dluhových pastí evropských zemí přece nevznikl tím, že by byly nízké daně, ale tím, že byly vysoké schodky státních rozpočtů, nezodpovědné hospodaření vlád, které spoléhaly na to, že se to nějak vyřeší. Nějaká příští vláda to vyřeší, nebo přespříští vláda. Najednou se ukazuje, že takové ty axiomy minulých let, že nejbezpečnější je investice do státních dluhopisů, do státních papírů, už není pravda. A tam někde vzniká problém.

Takže pokud chceme řešit problémy dnešní eurozóny, musíme začít u zodpovědného hospodaření veřejného sektoru. Nemůžeme začít u toho, že zavedeme speciální daň, která samozřejmě dopadne na nás jako na klienty bankovních domů. O tom ani nepochybujte, že se budou v případě zavedení a v těch zemích, kde se to zavede, že se budou zdvíhat poplatky za cokoli, aby si to ty firmy vykompenzovaly. Takže v zásadě nakonec ty daně zaplatí ti, v jejichž zájmu vy tak často rádi hovoříte. Říkáte, že je chráníte, ale zavedením této daně vůbec drobné střadatele a běžné klienty komerčních bank neochráníte.

I ten objem 57 miliard eur není nijak významný. Z podkladových materiálů víte, že už osm zemí vyjádřilo nesouhlas. Nejsme v tom sami. Nejsme jediní, kteří říkají, že s tím máme problém. Já navrhuji, abychom my prosazovali i v rámci Evropské unie zodpovědný přístup k veřejným financím. Ale když ho chceme prosazovat i v rámci Evropské unie, tak ho musíme prosazovat samozřejmě i doma v České republice.

Proto si myslím, že je třeba podpořit stanovisko vlády, která nejenže se snaží, ale která snižuje schodky státních rozpočtů, která je skutečně vládou rozpočtové odpovědnosti. A žádné dodatečné daně tuto situaci nezachrání. Já vím, že mnozí politici po Evropě, po celém světě vymýšlejí daň na cokoli, když to takhle řeknu trošku v uvozovkách, tu z toho, tu z onoho. Ale to ovšem není řešení. Ty daně neplatí imaginární firmy nebo někdo, ty daně platíme my, daňoví poplatníci. Cokoliv jiného tvrdit znamená neříkat pravdu daňovým poplatníkům. Nevidím jediný důvod, proč bychom měli tyto nápady podporovat. Nevidím jediný důvod, proč bychom měli naše občany zatěžovat dalšími dodatečnými daněmi.

Takže prosím, abyste podpořili stanovisko vlády, protože je rozumné a rozpočtově zodpovědné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní faktická poznámka – pokud nechce pan poslanec Sobotka s faktickou poznámkou vystoupit? Řádná přihláška, takže faktická poznámka pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Už budu velmi stručný. Ale na srdceryvné vystoupení svého předřečníka musím zareagovat jednoduchou glosou. Kdyby řekl upřímně, mám prostě jiný politický úhel pohledu, zatímco vy byste zdaňovali kapitál, já radši zdaňuji spotřebu a práci, každý si to přebere. To je pravicový, to je levicový pohled a nemusíme se tady dohadovat, kde je brzda pokroku. Já myslím, že občan si to pak přebere. Občan platí to DPH, občan musí platit další daně. A občan se nepochybně raduje, že ušetříme banky, aby nemusely platit. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka pan kolega Zbyněk Stanjura – faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak ani potlesk v levé části spektra Poslanecké sněmovny neznamená, že my podporujeme zdanění spotřeby a práce. To jsou dva různé pojmy. A jistě jste si všimli, že ano, je v našem politickém programu, že podporujeme případné zvyšování nepřímých daní a snižování či nezvyšování přímých daní. Jedno je spotřeba, druhé se týká práce. Tak prosím nesměšovat do jednoho balíku. Já vím, že možná vám je to jedno – daně jako daně. Vy máte univerzální recept je zvyšovat. My s tím opravdu máme problém, máme jiný politický program, myslím si, že mnohem lepší. Takže ano, my se hlásíme k tomu, že pokud je potřeba zvyšovat daně, tak jsou to nepřímé, pokud je třeba snižovat některé daně, tak to jsou daně přímé, abychom podporovali aktivitu a práci šikovných lidí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní řádná přihláška pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegy, za prvé chci jasně konstatovat, že česká sociální demokracie podporuje zavedení daně z finančních transakcí, podporovat ho budeme i v budoucnu a já doufám, že se jednou prosadí i na celoevropské úrovni. Myslím si, že jsme nikdy nebyli tak blízko úspěchu, protože zatímco ještě před pěti šesti lety tuto daň prosazovali jenom sociální demokraté, tak dnes tuto daň prosazuje už i evropská pravice. Jestliže tady pan Stanjura, předseda klubu ODS, hovořil o tom, že to jsou nějaké levicové myšlenky, tak já myslím, že je potřeba se podívat v posledním roce, co se děje v Evropě, a podívat se na to, jestli náhodou ODS tím, že sama sebe poslala

do izolace v Evropském parlamentu, tak jestli vlastně nepřerušila jakýkoliv kontakt včetně myšlenkového ideového kontaktu s evropskou pravicí, protože mám pocit, kolegové z ODS, že trošku ztrácíte přehled o tom, co se vlastně v dnešním světě děje. Dnes je to paní Merkelová, kdo navrhuje daň z finančních transakcí. Dnes je to pan Sarkozy, kdo navrhuje daň z finančních transakcí. Já myslím, že ani jeden z nich určitě nejsou typickými představiteli evropské sociální demokracie. Oni mají dokonce pocit v rozporu s tím, co si myslí ODS, tak mají dokonce pocit, že patří k evropské pravici. Já vím, že ODS je jiného názoru, ale já to ODS nechci vyčítat. Ona se sama poslala na hanbu do izolace. Je dneska v Evropském parlamentu mimo hlavní proud. Je v té obskurní frakci, kde jsou skutečně velmi zajímavé, podivné politické strany, a nemá dneska vliv na to, co se v Evropském parlamentu odehrává.

Ale já myslím, že je velká škoda, kolegové z ODS, že přece jenom nesledujete, co v tuto chvíli se dneska v Evropě a hlavně ve světě odehrává. To myšlenkové haraburdí, které tady občas předvádíte, tak to jsou přesně ta klíše, to jsou přesně ta schémata, která dostala svět do finanční krize, ze které se dnes jenom obtížně vzpamatovává, a na tu finanční krizi dneska doplácí ve skutečnosti celá Evropa. Takové ty myšlenky, které byly moderní v 80. letech, a to už je třicet let zpátky, bylo skutečně velmi moderní říkat musíme deregulovat, musíme privatizovat, jenom proboha ne žádnou regulaci, vždyť ten finanční sektor se musí rozvíjet, tak přece mu nebudeme nasazovat nějaké regulační brzdy, nebo, nedej bože, nebudeme zvyšovat daně. Ta představa, že všechno vyřeší deregulace, že všechno vyřeší snižování daní, zejména snižování přímých daní, že veškerou zátěž přeneseme na spotřebitele tím, že porostou jen nepřímé daně, tak to byly myšlenky, které stály na počátku této velké krize, kterou dnes svět prochází.

Víte, kdybychom si ty věci mohli tady říkat v Poslanecké sněmovně, nebylo by to tolik nebezpečné. V tomto bodu jde jenom o usnesení Poslanecké sněmovny a já jednoznačně podporuji a děkuji kolegům z výboru pro evropské záležitosti, že na rozdíl od české vlády navrhli, aby tato Poslanecká sněmovna podpořila zdanění finančních transakcí. To je zcela správné stanovisko a doufám, že tady dnes získá většinu v Poslanecké sněmovně. Ale problém je v tom, co říká naše vláda. Problém je v tom, co říká naše vláda v Evropě, a já mám obavu, že ona vychází z těch myšlenkových klíšé, které jsou třicet let stará. Žádná regulace, žádné zdanění finančních transakcí, jenom zvyšovat nepřímé daně, nedej bože, abychom šlápli na kuří oko finančním institucím nebo těm nejbohatším! Já jsem rád, že dneska v Evropě tohle je okrajový názor, že to je okrajový trend a že dnes lidé, kteří přemýšlejí o tom, jak do budoucna zajistit prosperitu, jak do budoucna zajistit, abychom měli vůbec nějakou váhu jako

Evropané ve světové ekonomice, ve světové politice, tak že přemýšlejí o tom, jak využít těchto nástrojů k tomu, aby podpořili stabilitu Evropy v příštích letech. A nám, jak jsme tady, přece musí záležet na stabilitě naší Evropy, protože my jsme součástí Evropy. My nechceme být někde na okraji, jako je ODS v Evropském parlamentu. My chceme být v centru Evropy, chceme rozhodovat, nechceme, aby se rozhodovalo za nás, a proto je velmi důležité, abychom se těch rozhodovacích procesů aktivně účastnili, a ne abychom na všechno říkali jenom ne. Ne, jsme proti, protestujeme.

A jestliže tady jde o daň z finančních transakcí, to je koneckonců velmi praktická otázka a záležitost. A jestliže se podíváme na Velkou Británii, tam přece daň, která je velmi podobná tomu, co dneska chce zavést Evropská komise, co chtějí zavést některé země Evropské unie, tak to je přece daň, která je velmi obdobná. To není žádný výmysl sociální demokracie. Tohle je praktické fiskální opatření britské vlády, která se rozhodla i rozpočtově těžit z toho, že v Londýně City je jedno z klíčových center mezinárodních financí a mezinárodních finančních obchodů. A britská vláda se prostě rozhodla pragmaticky některé z těchto transakcí zdanit poplatkem, který je stanoven a zdaňuje některé typy operací, které by měly být zdaňovány i v rámci transakční daně, o které tady teď vedeme řeč. Takže Velká Británie tuto daň má, uplatňuje ji a jde o to, abychom tento systém zavedli i v Evropě. Protože jestli do budoucna má mít Evropa stabilitu, jestli do budoucna nemáme chtít peníze na sanace bankovního sektoru po jednotlivých daňových poplatnících, tak musíme mít nové zdroje a musíme mít nové příjmy. A jedním z těch nových příjmů může být daň, která zdaní finanční transakce. Zdaní finanční spekulace a část těchto finančních prostředků odvede do rozpočtu a tyto peníze pak pomohou ke stabilitě. Protože není v pořádku, jestliže dojde ke krizi finančních trhů, pak vlády z rozpočtu a z peněz daňových poplatníků sanují banky. My jsme si to taky zažili v České republice a víme, jaké je to velké morální riziko. Čili sanují se z rozpočtu banky a pak se začínou provádět sociální škrty, protože ty rozpočty se příliš zadlužily. Ale ony se nezadlužily kvůli těm občanům, ony se zadlužily kvůli nezvládnutým finančním spekulacím, které přivedly ke krachu velkou část finančního sektoru ve Spojených státech, ale i také v Irsku, na Islandu, ve Španělsku a v dalších zemích. A je potřeba, aby se vytvořil nový mechanismus financování těchto ztrát a přece tyto peníze k tomu mohou posloužit. Je to mnohem lepší než znarodňovat dluhy a potom škrtnat výdaje, které mají pomáhat k tomu, aby se udržela sociálně soudržná společnost. Proto je mnohem lepší nejprve zdanit finanční transakce, vytvořit rezervy a z těch rezerv potom případně poskytovat záchranné balíčky, které dneska Evropa musí financovat prostě proto, že některé banky nebyly dobře regulovány, prostě proto, že irské, islandské, španělské a

další bankovní instituce zabředly do důsledku nezvládnuté regulace finančního trhu.

To je důvod, proč sociální demokracie bude podporovat zavedení daně z finančních transakcí. Určitě se dožijeme i toho, že se změní vláda. Já doufám, že příští vláda bude natolik osvícená, aby v Evropě neříkala ne této dani, ale aby v Evropě řekla ano, daň ze spekulací zavedeme.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď je zde faktická poznámka pan kolega Stanjura, poté pan kolega Votava faktická. Paní kolegyně chce faktickou poznámku? Ne, řádnou. Tak až po faktických. Nejprve faktická, pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Zdroje jsou věty čelných představitelů sociální demokracie. Ukázalo se, že zdroje nejsou. My se nestydíme, že máme občas jiný názor, než je ten hlavní. My chápeme, vy jste to dneska znovu řekl, pane předsedo Sobotko prostřednictvím paní předsedkyně, že pro vás je nejdůležitější být v hlavním proudu, ve velké skupině, že to je mnohem důležitější než to, jestli ten hlavní proud nebo ta skupina má pravdu. Vždyť ti samí, kteří dneska říkají, jak mění myšlenky a jak podporují evropské trendy třeba u této daně z finančních transakcí, ti samí říkali před několika lety, že musíme ihned přijmout euro, že ihned musíme vstoupit do eurozóny. Když jsme říkali a navrhovali, abychom uzákonili vyrovnaný rozpočet, tak jste se nám smáli. Dnes to říkají v Evropě. Co budete říkat v okamžiku, až se to stane názorem hlavního proudu v Evropě? Už se těším, až tady sociální demokraté budou hřímat, že my jako vždycky navrhujeme, tak jak jsme říkali vždycky vyrovnané rozpočty. My se za to nestydíme, že občas máme jiný názor, než je hlavní proud evropské politiky. A že tam hrály a hrají převážně socialistické a levicové síly, že mají větší vliv, to je prostě pravda.

Proti návrhu této směrnice, máte to v podkladových materiálech, se vyslovilo osm zemí. Některé zůstaly. Například Spojené království. Tak neříkejte nám tady o tom, jak Velká Británie to podporuje – není to pravda! Stejně tak se proti vyslovilo Švédsko, Nizozemí, Malta, Lucembursko, Irsko, Itálie. Doufám, že jsem na nikoho nezapomněl. Nejsme v tom úplně sami. Pro se vyslovilo sedm. Tak jestli budeme věřit, že sedm bylo pro, osm bylo proti, ostatní se nevypravili – myslím si, že podle toho se nemáme rozhodovat. Máme se rozhodovat podle toho, co si myslíme, že je správné, a co přinese prospěch České republice. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka, pan poslanec Votava. Poté pan poslanec Laudát.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové. Jenom poznámku k tomu, co říkal pan předseda klubu Občanské demokratické strany Stanjura. Musel jsem se tomu trochu zasmát. Říkal: Krize není! Nestrašme se! Já myslím, že koaliční bratři by si měli ujasnit, co je a co není. Váš koaliční bratr Kalousek říká: Krize, bude hůř, pomalu katastrofa! Takže co je a co není? Přišlo mi to směšné, to, co jste říkal. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka, pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já jenom krátce. Zásadní problém je v tom, že nejenom pan kolega Sobotka, ale i další sociální demokraté a komunisté považují finance, banky za konečný produkt, který je nikoliv nástroj, aby skutečně pomáhaly a rozjížděly ekonomiku. V tom je asi zásadní problém, protože pro mě je to nástroj, nikoliv cíl. A jestli se mají zdaňovat, tak nějakým způsobem ještě pochopím cílové produkty. Protože co si vezmeme na panu Sobotkovi. My jsme, co se týká pohybu kapitálu, na tom velice špatně v rámci Evropy dokonce, o světě nemluvě. A teď ho budeme ještě ohrožovat, znejišťovat tím, že to zdaníme? No to snad nemyslíte vážně! A co si na vás potom vezmeme, až tady nebude ani koruna na to, aby někdo mohl rozjíždět nové podniky, aby mohl rozjíždět nové technologie? Co si na vás potom vezmeme? Vždyť vy, co tady povídáte poslední roky, tak všechno se ukazuje ve světle reálného vývoje, že je přesně obráceně, než tady vykládáte!

Jen bych vám připomněl, dneska bychom měli o nějakých dost miliard víc sekeru, kdybychom přistupovali na vaše šrotovné a podobné nápady. A já Merkelovou a Sarkozyho vůbec nepovažuji za pravicové politiky. Přece pravicová politika není vůbec o tom, jak se kdo nazve, ale co dělá konkrétně! A jestli se domníváte, že dneska ty jejich nápady, které jsou – skutečně znovu říkám: Vždyť jsou to řidiči, kteří už nás teď vysypali, nebo celou Evropskou unii, do příkopu! A jejich předchůdci. Tak já nevím, proč se máme řídit něčím, co s odpuštěním odchází do kopru!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Bohuslav Sobotka. Pak zde jsou řádné přihlášky. Pan kolega Bauer, paní poslankyně Chalánková, pan poslanec Paroubek, pan kolega Filip řádná.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, já skutečně jenom, paní předsedkyně, fakticky.

No, já nevím, jak jsme na tom dnes z hlediska přílivu kapitálu. Asi to

žádná legrace nebude. Ale v době, kdy tady byla ve vládě sociální demokracie, tak jsme byli první ve střední Evropě z hlediska přílivu přímých zahraničních investic. Několik let jsme drželi prvenství v tomto klíčovém ukazateli, který ovlivnil hospodářský růst i v době, kdy my už jsme tady ve vládě nebyli! Takže tolik jenom k tomu přílivu zahraničního kapitálu. Bývalo líp! Bohužel.

A druhá věc. Myslím si, že dříve nebo později, ale není to otázka příštího roku, je to možná za čtyři, za pět, za šest let, stejně budeme muset k euru přistoupit. Protože stejně budeme mít stejně přísné fiskální limity jako ostatní země, které euro mají, nebude žádný důvod, abychom euro neměli. A když si vzpomenete, že nedávno se Volkswagen rozhodoval, kam umístí svoje další investice, a rozhodl se pro Bratislavu, protože Slovensko má euro, a dneska jsem si přečetl, že jedna z technických a výzkumných firem, která v Brně zaměstnává něco kolem 200 zaměstnanců, se rozhodla, že se přesune z Brna do Bratislavy, a jako jeden z důvodů se uvádí, že Slovensko má euro, tak dříve nebo později, pokud budeme stát o investice, o zahraniční investice, o přímé investice, tak budeme muset také přijmout společnou evropskou měnu. Zejména proto, že naše ekonomika je výrazně svázána s těmi zeměmi, které eurem platí. A já jsem přesvědčený, že slovenská pravicová vláda a slovenská levicová vláda, které se obě podílely na přijetí eura, neudělaly z pohledu slovenské ekonomiky chybu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Vojtěch Filip další faktická poznámka, po něm pan kolega Urban. Pan poslanec Filip, prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Členové vlády, paní a pánové, prostřednictvím paní předsedající ke kolegovi Františku Laudátovi. On by měl pravdu jenom v případě, že by ten zločin, který spáchaly bankovní kruhy, nebyl tak obrovský a nezpůsobil celou finanční krizi a ten propad. Víte, to by ten finanční kapitál musel vůbec ten průmyslový kapitál, když už by šlo jenom o tyto kategorie, vůbec připustit k tomu, že se hodnotí stejným způsobem. Ale ty prasklé bubliny od roku 2007 přece jsou jasným důkazem, že finanční kapitál vůbec neměl v úmyslu tady dělat žádná nová pracovní místa! Prodával nikdy neexistující hodnoty, a promiňte mi – podvedl oněch tehdy více než šest miliard obyvatel celé planety! (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Urban, faktická poznámka.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, často z úst všech politiků průřezem politických stran je slyšet jedna věta: Česká republika je otevřenou ekonomikou, její budoucnost do jisté míry, do velké míry, závisí na exportu, tedy na tom, kolik produktů vyrobíme a kolik jich také prodáme mimo hranice České republiky. Tato věta, když ji přeložíme, říká, že nežijeme na žádném samostatném ostrově a můžeme dělat nějaké experimenty. Prostě ať chceme, nebo nechceme, jsme svázáni zvláště s evropskou ekonomikou, ale také s celosvětovou ekonomikou.

Z tohoto důvodu si myslím, že jsou bláhoví ti, kteří si myslí, že česká koruna bude někdy něco podobného jako švýcarský frank. To je opravdu podle mého názoru naprosto naivní. Že má dneska česká koruna hodnotu k euru nebo k dolaru nějakou, je záležitost spíše náhody, resp. těch, kteří s touto korunou nějakým způsobem, obchodním způsobem, pracují. Volatilita české koruny může být neskutečně velká. A já si myslím, že jestli chceme zahraniční investice, tak do budoucna nás stejně euro čeká. Exportéři potřebují stabilní měnu a vy to víte. Že se to teď nehodí z hlediska toho, jaká se vytvořila nálada ve veřejnosti, že euro by zdražilo a podobné věci, tak to se samozřejmě dá očekávat, že to budete říkat, ale já myslím, že Slováci udělali dobře, spíš pocitově, že na poslední chvíli, kdy padala ta brána, kdy se zavírala, do eura vstoupili. Uvidíte, že v budoucnosti se jim to vyplatí mnohem více než teď.

Poslední poznámka k bankám. Dovolte mi to doříct. Banky nejsou živý z toho, že podporují průmyslovou výrobu. Jen z malé části jsou z toho živý. Když se podíváte na jejich výroční zprávy, tak peníze, které vydělávají banky, jsou více jiného druhu. Za prvé je to z mezibankovních transakcí a za druhé je to z poplatků. Z poplatků, které musí zaplatit občané a firmy, že se tyto finanční transakce dějí. Nějakých 10, 15 % je pouze úvěrová emise. Takže z tohoto pohledu já bych je zase tak moc nešetřil.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tím byly vyčerpány faktické poznámky. Nyní jsme u řádných přihlášek. Jsou zde zatím tři. Pan kolega Jan Bauer jako první, poté paní poslankyně Jitka Chalánková, poté pan poslanec Jiří Paroubek. Slovo má pan poslanec Jan Bauer.

Poslanec Jan Bauer: Milé dámy a pánové, já opravdu jenom krátce. První věc je, že tak jak po boku kolegů z výboru pro evropské záležitosti jsme vždy měli za cíl předkládat a diskutovat evropské věci tady na půdě Poslanecké sněmovny, tak na jednu stranu musím mít radost z toho, že se tady skutečně rozproudila diskuse. Na druhou stranu vystoupení některých kolegů – mě to trochu mrzí, protože se často odchází od toho daného pro-

blému, který je podle mého názoru navýsost odborný. A musím přiznat, prostřednictvím paní předsedající vážený pane předsedo Sobotko, ve vašem prvním vystoupení, tam bylo úplně všechno. Snad na zdravotní a sociální reformu jste zapomněl a na těžební limity. Jinak jste využil příležitosti hovořit o dani z finanční transakce prakticky na široké téma a nezůstalo nic neposkvřeno. To je škoda, protože návrh daně z finanční transakce je skutečně relativně odborná věc.

Já dokonce nejenom panu předsedovi Sobotkovi, ale i některým jiným závidím vysoké sebevědomí, že dokážou tak přesně mentorovat, jaká je situace na půdě Evropského parlamentu, evropských institucí nebo evropských politiků, protože to musí z jejich strany znamenat opravdu velkou dávku odbornosti a prakticky každodenních nebo častých kontaktů.

Já se přiznám, že mám to štěstí a tu možnost velice často s nimi taktéž v zahraničí hovořit a musím říci, že to je trochu složitější a že to není tak, jak tady třeba z úst pana předsedy Sobotky často bylo řečeno. I daň z finančních transakcí je na první pohled významně ideologická věc, na druhou stranu je to záležitost, která má svůj národní kontext. Je to významně diskuse, co je v národním zájmu daných zemí a co není. Já bych si přál, aby alespoň někteří, kteří se k tomu třeba odborně vyjadřují a nezneužívají svého času k tomu, aby tady kritizovali vládu, aby si to třeba aspoň někdy přečetli, protože to je docela zajímavé čtení. Musím říci, že i státy, které na první pohled jsou spíše pro zavedení, tak po diskusi s některými významnými zástupci těchto politických stran musím říct, že si nejsou úplně přesně jisti tím efektem.

Chápu svatou válku nejenom v naší zemi, ale v rámci celého světa najít a potrestat viníky minulé, předešlé, budoucí hospodářské krize, ale chtěl bych jenom z hlediska odbornosti daně z finančních transakcí upozornit na to, abychom v rámci hledání viníků prostřednictvím zavedení daně z finančních transakcí nepotrestali ty nevinné, což skutečně ve finále můžou být ti, na které spadne významné břemeno, které na ně teoreticky mohou finanční domy nebo finanční instituce přenést.

To, že velice často daný problém nekopíruje pravici nebo levici nejenom už v Evropě, ale třeba i v Americe, to je vidět téměř na každém tématu, takže zdaleka neplatí to, co tady bylo řečeno, že to je výsostně pravcové, nebo levicové téma. A já bych chtěl říci, že mezi skupinu států, které se vyjadřují buď zdrženlivě, nebo mají skutečně záporné stanovisko, patří mimo jiné rakouský parlament. Já jsem si teď nechal aktuální sjetinu pozic jednotlivých členských států a musím vám říci, že zdaleka odmítavá stanoviska nejsou z hlediska nějakých ideologických tabu a priori, ale je to z jednoho prostého principu a to je princip subsidiarity, který možná většina z vás určitě zná. To znamená to, co může být vykonáváno na národní, krajské nebo jiné úrovni, není třeba, aby se vykonávalo z pozice Evropské u-

nie. A mimo jiné odůvodněné záporné stanovisko v rámci principu subsidiarity už přednesl švédský parlament, uvažuje o tom rakouský parlament, bulharský parlament, Velká Británie. Takže bych moc prosil, abychom nezevšeobecňovali. A zdaleka neplatí, že tam, kde je levice, nebo pravice, mají nějaké ideologické důvody svého pro, nebo proti, ale převažující důvod je mimo jiné z důvodu subsidiarity.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych doplnila svého předřečníka. Zazněly zde názory ke kolegům ze strany ODS, kdo je v jakém proudu Evropské unie, kdo je v hlavním proudu, kdo není. Dovolte, abych se k vám vyjádřila jako členka politické strany TOP 09, která je součástí Evropské strany lidové, a tudíž podle vašeho názoru je samozřejmě součástí hlavního proudu Evropské unie.

Postoj strany TOP 09 k zavedení daně z finančních transakcí je zásadně odmítavý. Podporujeme stanovisko vlády České republiky. Samozřejmě důvody jsou takové, které zde již opakovaně zazněly. Především ten, že by mohlo dojít ke snížení konkurenceschopnosti Evropské unie. V situaci, v jaké se nachází Evropská unie, tady už nejde o nějakou jednoduchou hru, o jednoduchou pohádku na písku Evropské unie. Tady jde skutečně o konkurenceschopnost v rámci globálního světa.

Jsem velice ráda, že především země jako Velká Británie, která zde byla jmenovaná jako země, která zavedla takovéto daně, tak je skutečností, že nezavedla daň z finančních transakcí. Podobně Švédsko, které v minulosti takovou podobnou daň zavedlo, zjistilo, že naopak se toto zavedení daně minulo účinkem, protože finanční sektor opustil tuto zemi.

Takže opakovaně říkám za politickou stranu TOP 09, která je součástí Evropské strany lidové, konzervativní strany, skutečně odmítáme daň z finančních transakcí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní má slovo pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, je to živá debata a já ji se zájmem poslouchám. Děkuji za argumenty, které tady padají, a zejména mě zaujaly ty argumenty, kdy se říká, a velmi pravdivě, že v Evropě názor na tuhle daň prostupuje jednotlivé politické strany. Tady, jak se zdá, spíše

na levici jsou ti, kteří jsou pro tuto daň, a na pravici ti, kteří jsou proti ní. Já si dovolím říci několik svých osobních poznámek, protože nemá myslím smysl, abych sklouzával do nějakých ideologických úvah, abych tady vedl válku proti – ostatně jenom verbální – mezinárodnímu finančnímu kapitálu. To určitě nemá smysl.

Tady třeba padlo to, že v sousedním Rakousku vládní koalice vedená rakouskými sociálními demokraty, tedy reformně socialistickou stranou, má k tomu, k této dani velmi rezervované stanovisko. Logicky. Rakouští socialisté v celé své historii od roku 1945 měli velmi vřelý vztahy s bankovním sektorem. Takže zcela nepochybně i tyto vazby mají svůj vliv.

Já jsem rád, že Evropská komise přišla s tímto návrhem. Nejsou to zrovna levičáci, kteří stojí v čele Evropské unie, kteří s tím přišli. Já bych je takovým způsobem, ani kancléřku Merkelovou, ani prezidenta Sarkozyho, neodsuzoval, jak to tady předvedl jeden z poslanců vládní koalice. Myslím, že výbor má k věci velmi rozumné stanovisko. Ale já se vrátím ke svým osobním zkušenostem, které mám s některými exotickými finančními produkty.

Šest let jsem pracoval v pravolevé koalici na pražské radnici jako náměstek primátora pro finance. Nevidím tady Pavla Béma, možná že jsem ho jenom přehlédl. Omlouvám se mu. Bylo by dobré, kdyby také on řekl své zkušenosti. Za tu dobu, co jsem byl náměstkem primátora pro finance – zdůrazňuji pro finance –, jsme dělali několik emisí obligací. Byly to ohromně úspěšné emise. My jsme byli nadšeni z toho, jak máme nízký spread, tedy zúročení, abych to řekl česky, toho kuponu. Takže jsme byli velmi spokojeni a nepochopili jsme jednu věc, že zisk finančního sektoru není v nízkých úrocích, ty byly skoro charitativní, samozřejmě trošku přeháním, ale je v derivátech, v podstatě aspoň částečně spekulativních zajišťovacích nástrojích.

Když si vzpomenu na první emisi obligací, kdy jsem řídil finanční sektor ve městě v roce 1999, když si vzpomenu zhruba ze 30 nabídek, které banky předložily, my jsme požádali o to, aby nám ukázaly, jak vidí odhad vývoje eura a koruny, směnného kurzu v nejbližších letech, tedy byla to v roce 1999 jedna z prvních emisí obligací, které byly v euru, tak to byla velká legrace, když se na to podívám zpětně. Euro směřovalo někam ke 40 korunám, bylo to podstatně více, než kolik byl tehdy směnný kurz v roce 1999. Když se na to dívám zpětně, tak otevřeně řeknu, že my jsme žádné zajišťovací operace nechťeli, ale v té době prostě pod tlakem i toho, jak se vyvíjely odborné názory veřejnosti, odborná veřejnost, analytici samozřejmě tvrdili něco podobného co banky, tak jsme přešli k zajišťovacím instrumentům formou derivátu, tak abychom se zajistili proti kurzovému riziku, které, jak se ukázalo po deseti letech, nebylo žádné. Dnes se ten kurz koruny a eura vyvíjí úplně jinak.

Já tohle zkrátím, protože vidím, že ty praktické zkušenosti nikoho moc nezajímají, nebo málokoho zajímají.

Chci tím říci jednu věc, že nechápu, proč by nemohlo dojít ke zdanění transakcí v zásadě spekulativní povahy.

Já jsem se dovolával Pavla Béma, vzpomínám si na jeden jeho rozhovor s jednou mou přítelkyní z novin – v uvozovkách přítelkyní – která i v rozhovoru s Dalajámou se vždycky ptala na to, „co říkáte tomu, jaký je rošťák Paroubek?“. A ona se zeptala tehdejšího primátora hlavního města Prahy: „A kolik že vlastně ten Paroubek na těch zajišťovacích operacích městu prodělal?“ Říkal: „No, my jsme to prodali, ty zajišťovací operace, ty deriváty, a vydělali jsme 200 milionů korun.“ Dámy a pánové, kdyby řekl, že jsme prodělali, že město prodělalo 200 milionů korun, tak by se nikdo nemohl v ten okamžik divit. Samozřejmě mě by to stálo politickou kariéru, ale v zásadě to, že jsme vydělali, nebo že město vydělalo 200 milionů korun, bylo v daném okamžiku stejně zázračné a stejně vycházelo to věštění z křišťálové koule pět nebo sedm let předtím, než jsme tyto operace dělali.

Čili chci podtrhnout spekulativní charakter řady těchto operací a divím se, že s něčím takovým máme problém. Jestli já bych měl s něčím problém, tak je to to, že výnos z této daně půjde do evropského rozpočtu a nepůjde do českého rozpočtu. Ale i to podle mého názoru má svou logiku, protože Evropa bude potřebovat v těch nejbližších letech – ta daň má být spuštěna v roce 2018, tak předpokládám, že do té doby problémy eura a evropské ekonomiky se srovnají, používám schválně toho pojmu „se srovnají“, a že nicméně budou jiné problémy. Euro bude potřebovat stabilizovat. A představovat si, že kdyby padlo euro, že tedy se nic nestane s českou korunou, to si můžou myslet jenom opravdu naivní lidé a lidé, kteří jsou řekneme neekonomové.

Takže dámy a pánové, tyto peníze – byť to nejsou velké peníze, protože to zdanění je ve skutečnosti titěrné. Jestli někdo zde tvrdí, že to narušuje konkurenceschopnost v Evropské unii, no nevím, proč třeba česká vláda nepřichází s iniciativou v téhle chvíli, v těchto problémech, v kterých evropská ekonomika je, např. boje proti daňovým rájům na území Evropy. To přece jsou věci, které by evropskou ekonomiku a zejména země, které mají vyšší úroveň zdanění nežli Česká republika, což jsou ze západní Evropy všechny, měly zajímat. Takže já si myslím, že bychom měli hledat takovéto instrumenty.

A ještě bych se vrátil přece jenom ke dvěma věcem. Myslím, že pan předseda klubu ODS Stanjura – prostřednictvím předsedající – tady hovoří o některých věcech z minulosti – uzákonění vyrovnaného rozpočtu, že se tomu někdo smál. Tak určitě je to dobrá myšlenka, a pokud já vím, tak všechny politické strany tohle mají ve svých programech. Jiná věc je, proč

jste to za ta léta, co jste ve vládě, neudělali? Jedna věc ale je, a to víte také, schválit nějaký zákon nebo říci něco, a pak k tomu směřovat. Za tenhle rok budeme mít nějakých 130 miliard dluhů, za předchozí rok jsme měli také pěknou porci, za rok 2009 dokonce, když započtu spálené rezervy, tak 224 miliard dluhů. Já bych o tom zadlužení nehovořil tak nahlas možná jako představitel té vedoucí politické strany ve dvou koalicích ve dvou volebních obdobích.

Jinak pokud jde o to vysmívané sousloví bývalého premiéra Špidly „zdroje tu jsou“, no tak možná že v té době nebyly, ale teď ty zdroje opravdu jsou a určitě o tom budu hovořit při projednávání státního rozpočtu. Desítky miliard peněz z evropských fondů, které nejsou vyčerpávány. Využití takových nástrojů, jako jsou PPP projekty, nebo miliardy korun, které se flákají na účtech státních podniků, které by mohly být aktivizovány a mohly by pomoci rozvinout určité podnikatelské aktivity buď soukromému sektoru, nebo jako veřejné investice, na podporu veřejných investic.

Dámy a pánové, já být na místě české vlády a vládní koalice, tak dneska více než o titěrné zdanění bank bych měl – které to přinese v rámci Evropské unie – bych měl zájem o to, aby z českých bank v té situaci, která velmi pravděpodobně přijde v příštím roce v ekonomice Evropské unie, a to je stagnace, v lepším případě, kladná nula, já osobně očekávám spíše zápornou nulu, a to i pokud jde, nebo zejména pokud jde o české hospodářství – tak by měla mít starost o to, jak Českou národní bankou, samozřejmě je to především starost České národní banky, jak zamezit tomu, aby neodcházel z českých bank volný kapitál do jejich mateřských bank.

Dámy a pánové, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Paroubkovi. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Nevidím, že by se někdo hlásil, a proto obecnou rozpravu uzavírám a otevírám rozpravu podrobnou, do níž se hlásí pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Milé dámy a pánové, já si dovoluji vůči návrhu na usnesení, který vzešel z výboru pro evropské záležitosti, načíst následující protinávrh výboru pro evropské záležitosti.

Za prvé bere na vědomí návrh směrnice o společném systému daně z finančních transakcí... atd., viz samotný návrh této směrnice. – Pardon, Poslanecká sněmovna bere na vědomí...

Za druhé: Poslanecká sněmovna schvaluje rámcovou pozici vlády České republiky k návrhu směrnice Rady o společném systému... a dále, viz samotný návrh této směrnice.

A za třetí, Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby nás informovala o dalším průběhu projednávání tohoto návrhu v orgánech Rady.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Ptám se, kdo si dále přeje vystoupit v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím, a proto podrobnou rozpravu končím.

Přivolám naše kolegy do sálu, budeme hlasovat. Prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s postupem hlasování. Zatím se dostaví kolegové. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Tím, že máme, milé dámy a pánové, k dispozici dohromady dva návrhy, což není nic neobvyklého, tak bych si dovilil navrhnout, abychom pokračovali ve stejném duchu, jako se nám to stalo již při hlasování o evropských věcech předchozích při projednávání některých těchto bodů.

Všichni byste měli mít před sebou, nebo minimálně jste dostali ve svých podkladech k tomuto materiálu usnesení výboru pro evropské záležitosti, které si dovolím nečíst tímto způsobem, a na druhou stranu tady máme k dispozici protinávrh, který jsem tady před malou chvílí načetl a který si dovolím také s vaším souhlasem už dále nečíst.

Já bych si dovilil navrhnout následující proces. Nejprve bych, tak jako v minulosti, nechal hlasovat o mém protinávru. V případě, že tento protinávrh nebude schválen, se vrátíme k návrhu, který vzešel z jednání výboru pro evropské záležitosti.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Ptám se Sněmovny, zda má někdo námitku proti takto navrženému postupu. Námitka tu není. Já vás všechny odhlásím, prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami.

Prosím, pane zpravodaji, předneste první návrh.

Poslanec Jan Bauer: Protinávrh zní následujícím způsobem: Poslanecká sněmovna bere na vědomí návrh směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí a změně směrnic – viz samotný návrh.

Dále, Poslanecká sněmovna schvaluje rámcovou pozici vlády ČR k návrhu směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí – a samozřejmě viz samotný návrh této směrnice.

A za třetí v rámci tohoto usnesení – Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby nás informovala o dalším průběhu projednávání tohoto návrhu v orgánech Rady.

Tolik celkový návrh na usnesení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Asi je zbytečné ptát se vás na doporučení, ale formálně tak učiním.

Poslanec Jan Bauer: Já doporučuji Poslanecké sněmovně schválit tento návrh.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 63 z přihlášených 132 poslanců pro 71, proti 59. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Takže logicky z toho vyplývá, že návrh vzešlý z výboru pro evropské záležitosti je tímto nehlasovatelný, a proto můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji, a končím projednávání tohoto bodu.

Než přistoupíme k bodu následujícímu, tak vás seznámím s ještě došlými omluvami. Jednak chci uvést, že na zahájení dopoledního jednání byla omylem uvedena omluva paní poslankyně Filipi, která je zde přítomna, a její omluva se má vztahovat k zítřejšímu dni. Dále žádá o omluvu pan poslanec Radek John, a to na dnešní den od 12 do 17 hodin z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Látka dnes od 12.15 z důvodu své účasti na slavnostním obědě pořádaném při příležitosti státní návštěvy prezidenta Medveděva. Další omlouvou je omluva paní místopředsedkyně Karolíny Peake. Ta se omlouvá z dnešní schůze mezi 11.30 a 16. hodinou z pracovních důvodů. A konečně je zde omluva pana poslance Miroslava Petráně, který se omlouvá z dnešního jednání od 19 hodin a celý zítřejší den z důvodu cesty do zahraničí. Tolik k dalším omluvám.

Přistoupíme k následujícímu bodu. Tím je

117.

Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Byl vám na lavice rozdán písemný podklad a já prosím pověřeného zástupce klubu ČSSD pana poslance Cyrila Zapletala, aby se ujal slova.

Poslanec Cyril Zapletal: Paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Chtěl

bych ctěnou Sněmovnu požádat o schválení nově navrženého zasedacího pořádku, tak jak vám byl rozdán do lavic. Týká se jen našeho poslaneckého –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Promiňte, pane poslanče. Já požádám Sněmovnu, aby nehlukla, a vás poprosím, pokud byste mohl mluvit více nahlas, abychom se alespoň trochu slyšeli. Děkuji.

Poslanec Cyril Zapletal: Tato záležitost se týká jen našeho poslaneckého klubu a odráží změny, které se v našem klubu staly. Jedná se tedy o sedadlo číslo 63, které měl doposud Stanislav Křeček, 69 – Josef Novotný mladší, sedadlo 78 – Jiří Paroubek a sedadlo 83 – Jiří Šlégr. Děkuji. Žádám o schválení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Nehlásí se nikdo, končím všeobecnou rozpravu.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Hlásí se do této rozpravy někdo? Hlásí se pan předseda poslaneckého klubu Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Pardon. Klub Věcí veřejných žádá o pětiminutovou přestávku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pětiminutová přestávka. Prosím. Děkuji.

(Jednání přerušeno od 12.23 do 12.28 hodin.)

Kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu, že domluvená krátká přestávka uplynula, prosím naše kolegy z VV, aby se vyjádřili, zda můžeme pokračovat, anebo zda žádají o přestávku, která bude mít poněkud větší časový rozměr. (Klub VV se stále radí, o slovo se hlásí posl. Stanjura.) Moment! Buď zahájíme a pan předseda Stanjura vystoupí, anebo věčkaři řeknou, že chtějí přestávku. Nemůžeme dělat oboje najednou. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vidím, že se kolegové ještě radí, takže já bych si jménem našeho klubu vzal ještě pět minut přestávku –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já vás vůbec neslyším, pane předsedo!

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chceme si vzít přestávku pro jednání klubu, tak abychom mohli zahájit ve 12.35.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To si berete vy? (Ano.) Takže další pauzička.

(Jednání přerušeno ve 12.29 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.35 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně, kolegové, budeme pokračovat. Jsme v podrobné rozpravě. Do ní se hlásí pan poslanec a předseda Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Děkuji, paní předsedající. Dovolte mi požádat jménem poslaneckého klubu Věcí veřejných o změnu zasedacího pořádku, a to následujícím způsobem.

Na místo číslo 88, kde sedí pan Petráň, žádáme přesazení paní poslankyně Kočí. Na místo 93, kde seděl doteď pan Jiří Štětina, žádáme o přesazení pana poslance Škárky. Na místo 98, kde doteď seděla paní poslankyně Kočí, žádáme o přesazení pana poslance Humla. Na místo 103, kde doteď seděl pan poslanec Škárka, žádáme o přesazení pana poslance Petráně. Na místo 108, kde doteď seděl pan poslanec Huml, žádáme o přesazení pana poslance Štětiny. Na místo 100, kde doteď seděla paní poslankyně Drastichová, žádáme o přesazení pana poslance Vacka. Na místo 94, kde doteď seděla paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake, žádáme o přesazení paní poslankyně Drastichové. Na místo 92 žádáme o přesazení paní poslankyně Peake a na místo 95 žádáme o přesazení pana poslance Skokana.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Cyril Zapletal.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji za slovo. Já už to nebudu komentovat. Já jenom odkazuji na to, co jsem přečetl za náš klub, a neručím za to, co načetl pan předseda Bárta. Já bych nechal hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Musíme ještě nechat proběhnout podrobnou rozpravu. Děkuji, pane poslanče.

Hlásí se s faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych se vaším prostřednictvím obrátil na předsedu poslaneckého klubu Věcí veřejných, proč to neřešili na organizačním výboru, tak abychom to všichni dostali dopředu. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Odpověď je prostá. Omlouváme se. Vzhledem k tomu, že zkušenosti z posledních hodin nás dovedly do potřeby tohoto akutního řešení, dovolili jsme si tento nestandardní postup.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má předseda poslaneckého klubu ČSSD Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, já myslím, že je na rozhodnutí každého klubu, jak si řeší svůj zasedací pořádek. Trošku je to sporné s tím právem ve chvíli, kdy se to týká bývalých poslanců. To už nechám na vůli Sněmovny.

Já si ale myslím, že je důležité vyřešit jednu věc, abychom skutečně věděli, že všichni poslanci, kteří budou dnes přesazeni, a těch změn bylo načteno hodně, že se tak skutečně stane a vše bude v pořádku a nebudou tady poslanci, kteří nakonec zjistí, že to bylo načteno špatně, a budou bez místa. (Smích v sále.) Myslím si, že při tom zmatku, který tady teď trošku byl nastíněn ze strany předsedy klubu Věcí veřejných, se to klidně může stát. Ale to, co je samozřejmě právem každého klubu, je navrhnout změnu.

Mám pocit, že to je trošku jako ve škole, že se tady přesazuje tak, jako kdyby někdo se spolu bavil více a méně. Ale nic proti tomuto právu. Jen bych chtěl skutečně požádat o to, aby byla provedena ještě důkladná kontrola a nezjistilo se, že někteří zůstanou bez místa, tak jak jim tady náleží. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Paní poslankyně Černochová má slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré poledne, dámy a pánové. I já jsem se v té spleti čísel neorientovala, takže doufám, že tedy jsou přesazováni pouze bývalí poslanci Věcí veřejných a bývalí poslanci ČSSD.

Já bych těmto všem chtěla navrhnout, že mám vedle sebe místo, pokud zůstane Tomáš Chalupa ještě nějakou chvíli ministrem. Tak pokud byste se někteří z vás cítili nekonformně vedle svého souseda, tak si přijďte sednout i ke mně. (Všeobecné veselí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Chce ještě někdo vystoupit v podrobné rozpravě? Hlásí se pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já bych se chtěl zeptat, jestli to je usnesení, kterým se upravují vnitřní poměry Sněmovny. A tím pádem bych vám pomohl v tom, že klidně můžeme počkat, až nám to bude rozdáno písemně, a můžeme zítra ve 12.42 o tom hlasovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Mám to brát, pane poslanče Koníčku, jako návrh, na kterém trváte, nebo jste ho dával jen tak jako v dobré vůli, že to s námi se všemi myslíte dobře, abychom neudělali chybu?

Poslanec Vladimír Koníček: Já jsem jenom položil otázku, jestli to je usnesení, kterým upravuje Sněmovna své vnitřní poměry. A pokud bude odpověď na tuto otázku ano, pak je 24 hodin. Pokud ne, tak je to bezpředmětné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Takže ne, nemá to tento charakter a nejsme povinni 24hodinovou lhůtu dodržet.

Pokud ještě někdo další si nepřeje vystoupit v podrobné rozpravě, tak tuto rozpravu ukončím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které bych formulovala asi takto... Nejdřív ještě přivolám kolegyně a kolegy z předsálí. V mezidobí jsem vás všechny odhlásila, tak prosím pamatujte na to, že je třeba se přihlásit.

Budeme hlasovat o usnesení, kterým Poslanecká sněmovna mění své usnesení číslo 437 z 27. dubna 2011 a schvaluje zasedací pořádek poslanců v jednací síle podle návrhů přednesených pány poslanci Zapletal a Bártou.

O takto formulovaném usnesení zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 64 z přihlášených 118 poslanců pro 84, proti 7. Návrh byl přijat a usnesení bylo schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

134.

Návrh II. změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011 /sněmovní tisk 505/

Materiál uvede ministr pro místní rozvoj pan Kamil Jankovský. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Státní fond rozvoje bydlení na rok 2011 počítá s objemem 666 milionů na výplatu dotačních příspěvků k úrokům z úvěrů na rekonstrukce a modernizace programu Nový panel z titulu smluv, které byly uzavřeny v roce 2001 až 2010. Tento objem však nepokrývá rozsah všech závazků SFRB splatných v letošním roce, a proto se dostáváme do situace, že bychom nemohli plnit naše závazky vůči občanům. Tento deficit představuje objem 240 milionů korun, a proto prosím o schválení navýšení rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení v této části na částku 906 milionů korun, přičemž prostředky budou hrazeny přímo ze Státního fondu rozvoje bydlení a nepotřebují převod žádných finančních prostředků. Jedná se pouze o zvýšení výdajového limitu.

Výbor projednal a schválil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 505/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Jan Babor, aby nás informoval o jednání výboru a také přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, jak už avizoval pan ministr, výbor projednal tento návrh změny Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011 a přijal následující usnesení: Schvaluje předložený návrh druhé změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011, uvedený pod sněmovním tiskem 505. Doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 505 projednat a schválit v předloženém znění. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Tolik usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Zahajují obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se vás, kdo se do této rozpravy hlásí z místa. Nikoho neregistruji, a proto tuto rozpravu končím.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Ani do ní se nikdo nehlásí. I tuto rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Závěrečná slova nebudou.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování o návrhu usnesení. Prosím pana zpravodaje, aby jej ve stručné, redukované podobě ještě připomněl všem poslancům. Zatím se poslanci dostaví do sálu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Babor: Ano, přečtu návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Poslanecká sněmovna schvaluje předložený návrh druhé změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O tomto zahajují hlasování. Ptám se vás, kdo je pro, stiskněte, prosím, tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 65 z přihlášených 121 poslance pro 114, proti žádný. Návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno a tím končí projednávání tohoto bodu.

Následujícím bodem je

57.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Úmluvy Mezinárodní
družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO)
přijaté na 20. zasedání Shromáždění této organizace
/sněmovní tisk 359/ - druhé čtení**

Slova se nyní ujme ministr dopravy pan Pavel Dobeš. Prosím.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, dobrý den.

Tento návrh, který předkládáme Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Úmluvy Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO), přijaté bylo na 20. zasedání shromáždění této organizace v říjnu 2008 a povinnost přijmout tyto změny Úmluvy IMSO vyplývá z členství České republiky v této organizaci.

Původní Úmluva IMSO, jejíž změny jsou nyní předkládány k ratifikaci, byla schválena jako smlouva vládní, neboť podle tehdy platných právních předpisů souhlasu parlamentu nebylo třeba. Nicméně v tuto chvíli se jedná o prezidentskou smlouvu a zde je třeba souhlasu Parlamentu České republiky s cílem zajistit rovnocenné postavení původní Úmluvy IMSO a jejích změn. Takže tady bych z toho důvodu požádal parlament o vyslovení souhlasu s navrhovaným vládním návrhem.

A co se týče změn Úmluvy IMSO, jsou v souladu s ústavním pořádkem České republiky a závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Ratifikace změn Úmluvy IMSO nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jana Floriána, aby odůvodnil usnesení výboru. Ta nám byla rozdána jako sněmovní tisky 359/1 až 3. Prosím.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, zahraniční výbor se touto materií zabýval dokonce dvakrát, a to na své 12. schůzi 23. června a na své 15. schůzi 15. listopadu. Od prvního jednání se změnila celá řada proměnných výměnou ministra dopravy počínaje a přijetím rozšířeného usnesení Senátem konče. Původní požadavek byl požadavkem o ratifikaci změn Úmluvy IMSO, a to při vědomí, že samotná smlouva ratifikována není. Změnou vedení ministerstva se změnil i požadavek na ratifikaci celé smlouvy, poté jejích změn. Následně byl předložen text konsolidovaného znění úmluvy i s podpisem jejího vedení. Zahraniční výbor této žádosti vyhověl, revokoval své původní usnesení a přijal nové, které máte k dispozici jako sněmovní tisk číslo 359/3.

Nyní mi dovolu, abych vás s jeho zněním seznámil: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změn Úmluvy Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO) přijatých na 20. zasedání shromáždění této organizace a Úmluvy o Mezinárodní družicové organizaci pro pohyblivé služby, ve znění změn přijatých dne 24. dubna 1998 v Londýně, jež vstoupily v platnost dnes 31. července 2001.“

Děkuji vám za pozornost a za podporu této ratifikace.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku ani nevidím, že by se do ní někdo hlásil z místa. Rozpravu proto uzavírám.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 66 z přihlášených 124 poslanců pro 113, proti 1. Návrh byl přijat, usnesení schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Je jím

58.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu návrh na přístup České republiky
k revidovanému Protokolu o výsadách a imunitách
Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO),
ve znění z roku 1999
/sněmovní tisk 360/ - druhé čtení**

Pan ministr dopravy se opět ujme slova. Prosím.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych představil vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na přístup České republiky k revidovanému Protokolu o výsadách a imunitách Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby, ve znění z roku 1999. Důvod přístupu k tomuto revidovanému protokolu spočívá zejména v plnění závazků členského státu vůči Mezinárodní družicové organizaci pro pohyblivé služby.

Revidovaný protokol je v souladu s ústavním pořádkem a s ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Stejně tak jako předchozí tisk nemá žádný dopad na výdaje státního rozpočtu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Opět požádám zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jana Floriána, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 360/1. Prosím.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, děkuji panu ministrovi za úvodní slovo. Dovolte mi připomenout, že provádění protokolu nebude mít žádný dopad na schválené výdajové limity příslušných rozpočtových kapitol státního rozpočtu. Je možné očekávat nevýznamný dopad na příjmovou stránku státního rozpočtu způsobený přijetím daňových výtětí specifikovaných v tomto protokolu.

Senát tento tisk projednal na své 12. schůzi dne 13. listopadu a s návrhem vyslovil souhlas.

Zahraniční výbor projednal tento tisk na své 12. schůzi 23. června a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s přístupem k revidovanému Protokolu o výsadách a imunitách Mezinárodní družicové organizace pro pohyblivé služby (IMSO), ve znění z roku 1999.“

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, a proto tuto rozpravu uzavírám.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení.

Toto hlasování zahajuji a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 67 z přihlášených 124 poslanců pro 110, proti 1. Návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

59.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou
České republiky a vládou Argentinské republiky o leteckých službách
/sněmovní tisk 368/ - druhé čtení**

Pan ministr dopravy má slovo. Prosím.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, cílem předkládané mezinárodní smlouvy je zejména vytvoření komplexního rámce pro provozování letecké dopravy mezi Českou republikou a Argentinou. Dohoda sama byla podepsána dne 31. března 2011 v Buenos Aires a jedná se o první dohodu v oblasti civilního letectví uzavřenou mezi oběma zmiňovanými státy.

Text dohody je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky včetně závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii. Sjednání dohody nevyžaduje změny v českém právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Tady bych chtěl zmínit, že vládní návrh dohody byl také projednán zahraničním výborem dne 12. října 2011, který doporučil vyslovit souhlas s její ratifikací, a proto prosím Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s ratifikací.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem k tomuto tisku je pan poslanec Rom Kostřica a já prosím, aby odůvodnil usnesení výboru, které nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 368/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, paní předsedající. Pan ministr zde řekl všechno podstatné. Dovolte mi, abych vás jenom seznámil

s usnesením, které projednal zahraniční výbor dne 12. října tohoto roku, k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Argentinské republiky o leteckých službách. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Argentinské republiky o leteckých službách, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a konečně, zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodajovi. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku a nevidím, že by se do ní někdo hlásil. Proto obecnou rozpravu uzavírám.

Budeme hlasovat o usnesení, tak jak jsme s ním byli seznámeni.

Zahájuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 68, z přihlášených 124 poslanců pro 109, proti 1. Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno. Tím skončí projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

60.

Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 387/ - druhé čtení

I tento návrh uvede pan ministr dopravy Pavel Dobeš. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych v první řadě chtěl velmi omluvit kolegu ministra školství, mládeže a tělovýchovy Josefa Dobeše za to, že v tuto chvíli má pracovní povinnosti, a proto mě požádal, abych přednesl návrh v Poslanecké sněmovně za něho.

Co se týče Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu, tak se jedná o mnohostrannou smlouvu, která vstoupila v platnost 1. února 2007. Pro Českou republiku vstoupila v platnost dne 1. června 2007 a součástí

úmluvy jsou Příloha I Seznam zakázaných látek a metod a Příloha II Mezinárodní standard pro terapeutické výjimky.

Účelem úmluvy je zohlednit nové okolnosti v boji proti dopingu a posílit činnost národních antidopingových organizací a vytvořit celosvětově smluvní rámec pro společný boj vládních i nevládních organizací proti dopingu. Sama úmluva patří do kategorie smluv, jejichž přijetí nebo přijetí jejich změn je podmíněno souhlasem Parlamentu České republiky a ratifikací prezidentem republiky. Týká se práv a povinností osob a dále věcí, jejichž úprava je vyhrazena v zákonu článku 49 písm. e) Ústavy České republiky. Vzhledem k tomu, že Příloha I a Příloha II úmluvy jsou její nedílnou součástí, jejich změna vyžaduje dodržet stejný ústavněprávní postup.

Samotný materiál se předkládá na základě sdělení generální ředitelky UNESCO paní Iriny Bokové, která Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy oznámila, že s účinností od 1. ledna 2011 vstoupí v platnost změny Přílohy I a Přílohy II úmluvy pro rok 2011. Změny těchto příloh spočívají v aktualizaci a doplnění o nově zařazené látky, metody s dopingovým účinkem, a zjednodušuje pro sportovce i lékaře použití některých nejméně závažných dopingových látek k lékařským účelům.

V roce 2010 prošla několikaměsíčním připomínkovým řízením, v jehož rámci Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ani Antidopingový výbor České republiky neuplatnily žádné připomínky. Vláda České republiky vyslovila souhlas s přijetím změny Přílohy I a II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu dne 11. května 2011 usnesením č. 350. Její přijetí nemá žádné dopady na státní rozpočet ani na státní správu a podnikatelský sektor.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Po velmi podrobném vysvětlení z úst pana ministra zpravodajská zpráva bude jistě o to stručnější, protože pan zpravodaj zřejmě už nemá co dodat. Jenom něco málo, prosím.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, paní předsedající. Po velmi podrobném vysvětlení pana ministra bych si vás jenom dovilil seznámit s usnesením zahraničního výboru ze dne 12. října tohoto roku k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu.

Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu a pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké

sněmovny Parlamentu České republiky. A konečně, zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Rozpravu končím. Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení.

Toto hlasování zahajují. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 69 z přihlášených 122 poslanců pro 107, proti 1. Návrh byl přijat, usnesení schváleno. Končí projednávání tohoto bodu.

Kolegyně a kolegové, jsem si vědoma toho, že 13. hodina uplynula. Chci vás seznámit s tím, že pokud nebude výrazný odpor od někoho z vás, ještě projednáme body 61, 62 a po jejich projednání vyhlásím přestávku.

Zahajují tedy projednávání následujícího bodu

61.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o zřízení Středoevropského funkčního bloku vzdušného prostoru /sněmovní tisk 389/ - druhé čtení

Prosím pana ministra Dobeše, aby se ujal slova.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji. Tato dohoda o ukončení Dohody CEATS, což je dohoda o řízení a provozování letových provozních služeb a zařízení, byla dne 5. května 2011 podepsána sedmi smluvními stranami a státy: Bosnou a Hercegovinou, Českou republikou, Chorvatskem, Maďarskem, Rakouskem, Slovenskem a Slovinskem. Následně Itálií a evropskou organizací EUROCONTROL. V roce 1997 byla uvedenými státy podepsána dohoda o provozování letových provozních služeb ve společné středoevropské oblasti, oblastním středisku řízení v horním vzdušném prostoru a v platnost vstoupila dne 28. srpna 2004. Cílem bylo zajistit centralizované poskytování letových provozních služeb s maximální efektivitou a s minimálními náklady organizací EUROCONTROL. Nicméně v průběhu let se ukázalo, že centralizovaný projekt řízení letového provozu ve společném středisku nevyřeší problém nedostatečné kapacity, a proto se smluvní státy dohody se dohodly na tom, že ukončí spolupráci v rámci CEATS a vytvoří mezi sebou, již bez

účasti Itálie, v souladu s evropskou legislativou jednotného evropského nebo funkční blok vzdušného prostoru.

Dohoda byla uzavřena, vzhledem ke skutečnosti, že je to dohoda dle čl. 49 písm. e) Ústavy České republiky, jako smlouva prezidentská, takže je třeba souhlasu Poslanecké sněmovny České republiky. Prosím o podporu tohoto návrhu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Konečnou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 389/1. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi jen, abych velmi krátce přednesla podstatnou část usnesení zahraničního výboru, a to to, že Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody o zřízení Středoevropského funkčního bloku vzdušného prostoru, které bylo přijato jednomyslně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Nevidím, že by se do této rozpravy někdo hlásil. Rozpravu ukončuji.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení tak, jak jsme s ním byli seznámeni.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 70 z přihlášených 121 poslance pro 101, proti 1. Návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno. Končím projednávání tohoto bodu.

Posledním bodem před vyhlášením polední přestávky je

62.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ukončení Dohody o zřízení a provozování letových provozních služeb a zařízení organizací EUROCONTROL ve společném střeoevropském oblastním středisku řízení v horním vzdušném prostoru (CEATS) ze dne 27. června 1997 a Zvláštní dohody týkající se realizace článku 6 Dohody o zřízení a provozování letových provozních služeb a zařízení organizací EUROCONTROL ve společném střeoevropském oblastním středisku řízení v horním vzdušném prostoru (CEATS)
/sněmovní tisk 390/ - druhé čtení

Pan ministr dopravy má opět slovo. Prosím.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji. Tento vládní návrh navazuje přímo na předchozí schválený návrh. Jenom doplním, že funkční bloky vzdušného prostoru jsou klíčovými prvky, které umožní širší spolupráci mezi poskytovateli letových provozních služeb s cílem dosáhnout požadované kapacity a efektivnosti sítě uspořádání letového provozu. To znamená, že důvody, které byly uvedeny v dohodě CEATS, jsou plněny v dohodě, která je teď předkládána.

Samotná dohoda je tak jako předchozí kategorie prezidentské a z toho důvodu je potřeba souhlasu Parlamentu České republiky a Poslanecké sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka zahraničního výboru, aby odůvodnila usnesení výboru, paní poslankyně Kateřina Konečná. Usnesení výboru nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 390/1. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, abych nezdržovala dlouho před obědem – zahraniční výbor stejně jako v předchozím usnesení dává souhlas k ratifikaci dohody a nebudu číst ten dlouhý název, který jste si bezpochyby podrobně prostudovali v usnesení tohoto výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám rozpravu. Nikdo se do ní nehlásí ani nemám žádnou písemnou přihlášku, rozpravu proto končím.

Opět přistoupíme k hlasování, a to o návrhu usnesení, tak jak jsme s ním byli právě seznámeni.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 71 z přihlášených 120 poslanců pro 100, proti 1. Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno.

Tím končí projednávání tohoto bodu a končí také dopolední jednání dnešního dne. Vyhlašuji přestávku. Pokračovat budeme ve 14.30 hodin bodem Ústní interpelace.

(Jednání přerušeno ve 13.10 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás vítám na odpoledním jednání. Působí to tady nevesele, truchlivě co do počtu přítomných, ale musíme začít, je 14.30 hodin. Začneme tedy ústními interpelacemi podle vylosovaného pořadí. Nejprve na předsedu vlády, který, jak víte a jak jsem ho omlouvala dopoledne, nebude přítomen.

142.

Ústní interpelace

První vystoupí pan poslanec Antonín Seďa ve věci toxických odpadů ve vojenském prostoru Libavá. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane nepřítomný předsedo vlády, ve sdělovacích prostředcích se přednedávnem objevily závažné informace týkající se toxických látek, které jsou umístěny ve vojenském prostoru Libavá, které ohrožují zdraví lidí v okolí i zdraví samotných vojáků. Údajně byla podána již dvě trestní oznámení na nezákonně postavený ochranný val kolem těchto toxických odpadů. Existuje studie, ze které vyplývá nadlimitní koncentrace zdraví nebezpečných látek. Sondy objevily nejčastěji rakovinotvorné polycyklické aromatické uhlovodíky, ale i těžké kovy.

Vážený pane premiére, vzhledem k závažnosti situace a s ohledem na skutečnost, že takového množství navážených toxických odpadů by mělo být odstraněno za náklady blízké se téměř 450 mil. korun, které rezort Ministerstva obrany v současné době nemá, vás žádám, abyste jako předseda vlády zasáhl a aby vláda našla peníze na likvidaci odpadů.

Zároveň abyste nechal prověřit informace, kdo a za jakých finančních podmínek nechal vybudovat ochranné valy.

Podle mých informací velení Armády České republiky nepodává zástupcům veřejnosti přesné informace, protože podle expertů Ministerstva životního prostředí hrozí značné riziko kontaminace i spodních vod. Zasadíte se, pane premiére, i vy osobně o podání přesných informací a zejména o spolupráci s Olomouckým krajem, tak aby tento velký průšvih, jak jej trefně označila mluvčí generálního štábu, byl co nejrychleji odstraněn?

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Zda se pan premiér zasadí, se dozvíte písemně.

Další vystoupí s interpelací pan poslanec Václav Klučka ve věci bezpečnostní strategie České republiky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedající. Kolegové, kolegyně, neveselo, truchlivo, dokonce bez pověřeného ministra jednáme, což je usnesení kdesi z prvního zasedání tohoto parlamentu, že takový člověk má za mnou sedět. Není tady.

Já držím v ruce bezpečnostní strategii České republiky – velmi krásný dokument, a to nejen na křídovém papíře, ale dokument obsahový. Jenomže ten dokument obsahuje mnoho věcí, které by vláda této republiky, která schválila tento dokument, měla plnit.

Já se ptám, pane premiére, jak vidíte sounáležitost finančních toků pro rok 2012 s tímto dokumentem v oblasti bezpečnosti. Jak budete kontrolovat tento dokument v momentě, kdy na mnohé věci nejsou nejen peníze, ale kdy třeba z oblasti bezpečnosti vnitřní, tedy u Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru, škrtneme prostředky natolik, že to není jenom na rozvoj, ale je to na úkor vlastních provozních nákladů v současném období. Toto není jednoduchá záležitost. Já stejnou otázku pochopitelně položím i ministrovi financí, jak on vidí důležitost tohoto dokumentu.

Další otázkou je, pane premiére, proč tento zásadní dokument v oblasti bezpečnosti nebyl a nebude projednáván Poslaneckou sněmovnou. Vždyť přece usnesením Poslanecké sněmovny, kterým by vzala na vědomí, se stane tento dokument taky základním vodítkem kontrolní funkce, kterou Poslanecká sněmovna k vládě má.

Prosím pěkně, těším se na odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, odpovězeno vám bude písemně.

Dále vystoupí pan poslanec Jaroslav Vandas ve věci výdajových rámců Ministerstva vnitra za roky 2013 až 2014. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovilil v tomto komorním prostředí navázat v podstatě na svého předřečníka svou interpelací a citoval bych tady z kapitolního sešitu Návrh rozpočtu kapitoly 314 Ministerstva vnitra, strana 88: „Vláda svým usnesením ze dne 21. září 2011 číslo 692 schválila s návrhem rozpočtu na rok 2012 i nové návrhy střednědobého výhledu na léta 2013 a 2014 a střednědobých výdajových rámců na léta 2013 a 2014.“

Při porovnání s návrhem na rok 2012 bez prostředků Evropské unie je návrh celkových výdajů pro rok 2013 nižší celkem o 5 mld. 477 mil. 313 tisíc a pro rok 2014 nižší o 8 mld. 874 mil. 815 tisíc korun. Realizací tohoto razantního snížení by rezort Ministerstva vnitra nemohl plnit zákonné činnosti a byla by zásadním způsobem ohrožena bezpečnost, vnitřní pořádek, ochrana obyvatel, funkce integrovaného záchranného systému, požární ochrana a další oblasti činností, které rezort Ministerstva vnitra zabezpečuje. Ke střednědobému výhledu je nutno uvést, že schválené celkové výdaje Ministerstva vnitra pro rok 2013 a 2014 nezabezpečí v těchto letech ani základní chod a činnosti jednotlivých subjektů v působnosti Ministerstva vnitra, pokud nebude návrh rozpočtu na tyto roky dostatečně posílen, a to alespoň na úroveň roku 2012.

Já bych si dovilil nakonec jenom skromnou otázku: Co tomu říkáte, pane premiére? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Marta Semelová ve věci životní úrovně občanů. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane nepřítomný premiére, vláda schválila od 1. ledna zvýšení životního a existenčního minima o 9 %, čímž prý reaguje na zvýšení DPH a další očekávaný růst životních nákladů v České republice. Životní minimum je státem uznaná nejnižší hranice příjmů k zajištění výživy a ostatních základních životních potřeb. Podle dosavadních pravidel činí 3126 korun měsíčně, po zvýšení stoupne na 3410 korun, tedy o 284 korun. Existenční minimum, které určuje minimální hranici příjmů, kterou vláda považuje za nezbytnou k pouhopouhému přežití, dnes činí 2020 korun. Díky současné vládě vpravdě sociálního citění se má i tato částka zvýšit, a to konkrétně na 2200 korun, to znamená, že lidé, kteří se ocitnou v hmotné nouzi, dostanou od vlády přidáno 180 korun. To jí asi pěkně poděkují! Minimální mzdu, která byla naposledy zvýšena k lednu

2007, a to o 45 korun, a kterou pobírá zhruba 40 000 lidí, vláda zvýšit odmítla. Zůstane tak na dosavadní úrovni 8000 korun měsíčně.

Vážený pane premiére, to opravdu myslíte vážně? Víte vůbec, jaký je rozsah zdražení, ke kterému od Nového roku dojde? Zdraží se služby a zboží zařazené ve snížené sazbě DPH, to znamená potraviny, léky a zdravotnické pomůcky, poplatek za pobyt v nemocnici – s nímž KSČM nikdy nesouhlasila – stoupne z 60 na 100 korun za den. Nahoru půjdou ceny vodného a stočného, zdraží se teplo, elektřina, plyn, dětské pleny, hromadná doprava, seniorům se sebere sleva na Českých drahách, za poštovné se zaplatí o jednu pětinu víc než dnes atd. atd. Mohla bych pokračovat ještě dlouho.

Chci se vás proto zeptat: Opravdu si myslíte, že vaše vláda působí ve prospěch občanů této země? A co míníte udělat pro to, aby se nepropadly na úplné dno rodiny s dětmi, senioři a další občané? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Jako další vystoupí pan poslanec Ladislav Šincl ve věci neplnění volebních slibů. Prosím, pane poslaneče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, v rozporu s volebními sliby občanům vaše vláda pod záminkou financování penzijní reformy zavede už za měsíc zvýšenou daň z přidané hodnoty na potraviny, veřejnou dopravu, léky, teplo a spoustu věcí základní spotřeby. Je to jen další část vašeho plánu, který jste ve volbách zatajili před voliči. Plán, podle kterého se daňová zátěž systematicky přesunuje z velkých firem a nejbohatších příjmových kategorií na domácnosti středních vrstev, na rodiny s malými dětmi, na seniory a na ty s nejnižšími příjmy. V posledních měsících cena základních potravin výrazně roste. Letos v říjnu oproti loňskému říjnu zaplatili za chleba o 26 % a na běžném pečivu dokonce o 35 % více. Cena cukru a mouky vylétla o 28 %, káva podražila o 26 %, vajíčka nás stojí skoro o 15 % více než loni a mléko zdražilo téměř o 10 %.

Seniorům vláda nyní zvedne důchody jen o 174 Kč v průměru, tedy méně, než jste slibovali. Určitě od vás uslyším, že to bylo proto, že růst cen nebyl tak výrazný, jak se myslelo. Ano, průměrně ano. Průměrně. Poklesly totiž ceny audiovizuálního zařízení a fotografických aparátů. Snížily se též ceny mobilních telefonů. Jakousi malou útěchou pro naše české důchodce může být to, že naši senioři si tak budou moci výhodně a lacino fotit své hubené síťovky a porovnávat je s těmi plnými, s nimiž jste vystupoval v předvolebním šotu.

A nyní můj dotaz. Proč neplníte své předvolební sliby, které jste dal občanům, seniorům a rodinám s malými dětmi? Proč svými činy

ožebračujete většinu lidí v této republice a na druhé straně umožňujete, aby vaši nejbližší spolupracovníci brali obrovské finanční odměny ve funkcích vyšších úředníků? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, jsem nucena vás upozornit na to, že uplynul čas. Dále vystoupí pan poslanec Radim Jirout ve věci daně.

Poslanec Radim Jirout: Dobré odpoledne. Vzhledem k nepřítomnosti pana premiéra svoji interpelaci stahuji a budu interpelovat příště, až bude přítomen. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále je přihlášen pan poslanec Miroslav Váňa ve věci dopadu vládní politiky pro občany. Prosím, pane poslaneče.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený nepřítomný pane premiére, vaše vláda nekomunikuje s veřejností. Vaše vláda nekomunikuje s odbory, vaše vláda – promiňte mi, ale tak to cítím – zcela kašle na obyčejné lidi. Vaši vládu vůbec nezajímají pracující občané. Vaše vláda proto ztratila důvěru lidí. Ztratila důvěru pracujících, ztratila důvěru důchodců, ztratila důvěru mladých, začínajících, kteří jsou na začátku své kariéry. A tak se pojďme společně podívat na výsledek práce vlády. Výsledkem práce vlády je to, že 90 % lidí je nespokojeno se současnou politickou situací. 90 % lidí je nespokojeno s úrovní a s celkovou prací vaší vlády. 90 % lidí je naštvaných, že vaše vláda výhradně řeší pouze pozici a postavení těch nejbohatších. 90 % lidí zcela ztratilo víru v politický systém. 40 % domácností přežívá v režimu od výplaty k výplatě. 112 tisíc vícepočetných rodin je ve stavu nouze, ve stavu chudoby. Z toho 32 tisíc rodin pečujících o postižené přichází o sociální příspěvek, takže hranice jejich příjmu klesá na 50 % celkové úrovně toho, z čeho dosud žily. 600 tisíc invalidů přichází o své příjmy a padají na úroveň rovněž 50 % svého původního příjmu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já vás nerada přerušuji, ale uplynul váš čas.

Poslanec Miroslav Váňa: Já budu pokračovat dále.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Budete pokračovat, dobře. Vráťte se.

Pan poslanec Jiří Paroubek vystoupí nyní ve věci – on nám to pan Paroubek určitě upřesní. Prosím, pane poslaneče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, poslanci, já budu velice stručný.

Vážený pane nepřítomný premiére, dne 18. listopadu jste na tiskové konferenci oznámil bez bližších podrobností, že ve vyšetřování kauzy Mostecké uhelné společnosti docházelo k nestandardním krokům a zásahům. Jmenovitě jste dokonce obvinil někdejší nejvyšší státní zástupkyni Marii Benešovou, že z pozice své funkce měla v roce 2001 vstoupit do vyšetřování a nařídila nadále nevyšetřovat některé okolnosti okolo Mostecké uhelné.

Vážený pane premiére, vzhledem k tomu, že se jedná o velmi závažná obvinění, pro která jste nepředložil dodnes žádné důkazy či informace, žádám vás, abyste tak učinil nyní a buď svá slova podložil reálnými důkazy, nebo se veřejně omluvil. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Ivan Ohlídál, který vystoupí se svou interpelací ve věci Rady pro výzkum, vývoj a inovace. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený nepřítomný pane premiére, obracím se na vás s následující záležitostí. V minulém týdnu jste jmenoval nové členy Rady pro výzkum, vývoj a inovace. Tato rada – přesněji řečeno členové této rady byli kritizováni z řad akademické veřejnosti. Této radě je vytýkáno to, že v ní existují tři členové, kteří již budou pracovat ve třetím období, i když podle zákona po sobě mohou fungovat jenom po dvě období. Dále kritice podléhá složení této rady. Je řečeno v rámci této kritiky, že je v radě jmenováno málo členů z humanitních vědních oborů.

Podstatná je však poslední kritika, kterou sdílejí i zahraniční instituce, které se věnují organizování, případně hodnocení vývoje a výzkumu, totiž to, že tato rada je považována za jakési kvaziministerstvo, které má mnohé pravomoci jako ministerstva v jiných zemích, která se věnují vědě. Podstatné je také to, že tato rada jako jakési to kvaziministerstvo nemá zázemí, takže nemůže některé své kompetence vůbec plnit.

Proto se ptám, vážený pane premiére, jestli zamýšlíte nějakým způsobem buď radu posílit, nebo ji transformovat například v nějaké další ministerstvo.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Jan Kubata ve věci kvality vysokého školství. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Kubata: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, v poslední době – a je to tak dobře – se v diskusi velmi otevírá otázka konkurenceschopnosti naší země. Na to se můžeme zcela jistě dívat z několika pohledů. Jedním z nich je i otázka nositelů budoucí konkurenceschopnosti vysokoškoláků. Jednoduše řečeno, potřebujeme vychovávat a vzdělávat špičkové absolventy ve všech klíčových oborech lidské činnosti. České školství je ale bohužel plné rozporů. Na jedné straně je například velmi otevřené pole školství, což s danými prostředky je do jisté míry úspěchem českého vzdělávacího systému, ale na druhé straně české vysoké školy nepatří ve světě mezi ty nejlepší z hlediska své kvality. To dokládá i to, že chybíme na předních pozicích mezinárodních řebříčků porovnávajících právě špičkové univerzity.

Problémy máme ale také v základním školství, což dokládá například mezinárodní výzkum PISA, ve kterém jsme zaznamenali dokonce výrazné zhoršení kvality našich žáků. V neustálých diskusích o zdravotnické a penzijní reformě, aniž bych jim chtěl odebírat jakoukoliv důležitost, téma školství přitom trochu zapadá. A to je podle mne, učitelé, špatně.

Chtěl jsem se tedy zeptat na následující: Vážený pane premiére, jaký má vláda plán pro oblast školství, abychom mohli spoléhat nejen na otevřené vysoké školství, ale zejména na kvalitní vysoké školství. Děkuji vám za případnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Odpovězeno vám bude určitě, a to písemně.

Dále vystoupí pan poslanec Igor Svoják ve věci důvěryhodnosti rozpočtové politiky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Svoják: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající.

Vážený pane nepřítomný premiére, světová média jsou plná titulků o dluhové krizi. Často se skloňuje eurozóna, ale není to jenom ona. Vzpomeňme si na nedávné problémy Islandu, Lotyšska, Maďarska, ale i řady dalších. Dokonce i Spojené státy americké chvíli byly v hledáčku ratingových agentur. Zemí zasažených dluhovou krizí přitom neustále přibývá. I kritici neviditelné ruky trhu zjistili, že daleko horší je slepá ruka státu. Slepá ruka, která kolem sype peníze bez ohledu na budoucnost. Ale přesto existuje několik málo zemí s velmi solidními financemi. Z menších států si dovolím jmenovat Finsko, Holandsko, z větších pak například Německo. Česká republika přitom započala cestu směrem mezi tyto státy, což je určitě jenom dobře. Dokládá to ostatně zvýšení ratingu České republiky o dva stupně. To je skutečně v této dnešní době unikátní. Důvěryhodnost českých veřejných financí je vysoká, a to jak u mezinárodních finančních investorů, ratingových agentur, ale i domácností.

Chtěl jsem se tedy zeptat na následující: Vážený pane premiére, začíná se spekulovat o návratu recese. Je přesto vláda odhodlána dodržet plánovanou trajektorii snižování deficitu veřejných rozpočtů? Předem děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále je přihlášen pan poslanec Jiří Šlégr ve věci podpory oprav panelových domů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně.

Vážený nepřítomný pane předsedo vlády, vystupuji zde na ochranu více než tří milionů našich obyvatel, kteří žijí v panelových domech. Na této schůzi projednáváme státní rozpočet a také rozpočet Státního fondu rozvoje bydlení. V těchto dnech tak ovlivňujeme, bohužel zatím negativně, demografické a i sociální dopady na obyvatele panelových sídlišť. Bez státní intervence bude pokračovat jejich ghettizace a další propad nezanedbatelné části obyvatel panelových domů do sociálního vyloučení. Připomínám, že jsme jediným státem střední a západní Evropy, který zcela rezignoval na řešení problémů panelových sídlišť.

Jedná se o problematiku komplexní, problematiku jdoucí napříč všemi resorty. Svého času státní dotace pokrývající úrokovou míru vhodným způsobem motivovala vlastníky a uživatele bytů investovat do svého bydlení. Z jejich investic měla přínos celá společnost, nejen malé a střední stavební podniky, které se regenerací panelových domů zabývaly.

Průzkumy prováděné v deseti tisících bytech v Ústeckém kraji, za který jsem byl zvolen poslancem, dokazují, že v nezatepleném bytě se množí škodlivé plísňe a ty působí na zdravotní stav obyvatel.

Vážený pane předsedo vlády, je-li podpora regenerace panelových sídlišť jednoznačně dlouhodobě prorůstovou politikou omezující následné výdaje státního rozpočtu, je skutečně nutné rušit tuto podporu? Vždyť vložené prostředky se státní pokladně vrátí přímo ve všech formách daní snížením nezaměstnanosti, a tedy v poklesu sociálních dávek.

Ptám se tedy: Opravdu není možné z peněz všech dotčených resortů věnovat část Státnímu fondu rozvoje bydlení a zvrátit tak nastoupený –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já se omlouvám. Prosím, ptejte se rychle, protože váš čas uběhl.

Poslanec Jiří Šlégr: – negativní trend s dopadem na tak velkou část naší populace?

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále je přihlášen pan poslanec Václav Klučka ve věci Generální inspekce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Velmi děkuji, paní předsedající.

Máme nový zákon o Generální inspekci ozbrojených (?) sborů. Byl dokonce již pověřen člověk řízením Generální inspekce – pan Bílek. Já se chci zeptat, pane premiére, kde že to nebo které to ustanovení zákona, toho nového zákona o Generální inspekci, umožňuje takovýto postup. Protože v zákoně se jednoznačně hovoří o tom, že v čele inspekce stojí ředitel inspekce, kterého jmenuje a odvolává na návrh vlády a po projednání ve výboru Poslanecké sněmovny příslušném ve věcech bezpečnosti předseda vlády, jemuž je ředitel z výkonu své funkce odpovědný. V této chvíli žádný výbor není. Možná bude příští týden. Ale prostě nevím, jak je možné, že někdo je pověřen řízením a nepodstoupil tuhle tu proceduru, kterou zákon předpokládá.

Druhá věc, na kterou bych se chtěl zeptat a která možná nám trochu legislativně unikla, je to, že tady koliduje obsah práce kontrolního orgánu pro Policii České republiky, který je rovněž dán touto Sněmovnou k odposlechům a k narušování telekomunikačního provozu, s tím, co má v zákoně Generální inspekce. Prostě budeme mít dvě komise – jednu takzvanou velké ucho, a druhou komisi pro kontrolu Generální inspekce – které budou de facto v kontrole odposlechů provádět totéž. Pane premiére, jaký je váš názor? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Miroslav Váňa ve věci práce vlády. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený nepřítomný pane premiére, výsledkem práce vaší vlády je mimo jiné 570 tisíc občanů bez práce, z čehož 40 tisíc je vysokoškolsky vzdělaných. Sedm z deseti lidí má trvale strach ze ztráty svého zaměstnání. Sám guvernér České národní banky velmi důrazně upozorňuje na útlum dynamiky růstu příjmů domácností, což výrazně snižuje schopnost lidí, schopnost rodin splácet dluhy. Upozorňuje na to, že domácnosti mají už rozpůjčováno víc než jeden bilion korun, přičemž plných 56 miliard je po lhůtě splatnosti.

Vážený pane premiére, vláda přenáší naprosto nerozumně, naprosto nespravedlivě daňové břemeno na nízkopříjmové a středněpříjmové skupiny obyvatel. Vy jste takový obrácený Jánošík – berete chudým a dáváte to do kapes bohatým. Zvýšením nepřímých daní čili daně z přidané hodnoty lidem zdražíte jednu čtvrtinu spotřebního koše. Česky řečeno, zdražíte 200

položek spotřebního koše ze 730. Vaše vláda je vládou krkavčí. Vaše vláda ukazuje záda středním vrstvám. Opovrhuje nízkopříjmovými skupinami obyvatel. Ke středním vrstvám a k mladým se vláda chová jako macecha. Vaše vláda je nespravedlivá a navíc –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, omlouvám se, uplynul váš čas. Vy to máte evidentně opravdu na pokračování, ještě vystoupíte jednou.

Poslanec Miroslav Váňa: Budu pokračovat dále.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: O tom nepochybuji. Dále vystoupí pan poslanec Antonín Sedla ve věci zdanění podnikatelů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji. Vážený pane předsedo vlády, vaše vláda se tváří na jedné straně jako vláda rozpočtové odpovědnosti, na druhé straně pravicové návrhy dělají z naší země téměř daňový ráj. Pokud v roce 1993 představoval celkový odvod daní u podnikatelů 47,6 % z celkového příjmu, tak v roce 2000 to bylo 33,4 % a v roce 2010 pouze 21,7 % z příjmu. I podle řady českých podnikatelů je systém zdanění v naší zemi nesolidární a dlouhodobě neudržitelný. Řada podnikatelů by platila i vyšší daně, protože se obávají o sociální klid v zemi, který je základní podmínkou pro budoucí rozvoj České republiky.

Vážený pane premiére, neustálé rozevírání nůžek mezi bohatými a chudými způsobuje v řadě zemí sociální neklid. Nepokoje v severních Čechách mohly být předzvěstí daleko větších problémů po antisociálních reformách vaší vlády. Obrovským problémem je také vysoká míra korupce, která podkopává nejen příjmovou stranu veřejných rozpočtů, ale zejména podkopává demokratický vývoj jako celek.

Pane premiére, opravdu jste přesvědčen, že vaše politika neohrožuje budoucí ekonomický i politický vývoj v naší zemi? Proč vaše vláda nereaguje na ekonomickou krizi zvýšením přímých daní? Vždyť například u skandinávských zemí, které mají vysoké zdanění zisků, se vypořádali se světovou krizí nejlépe ze všech. Proč nepodporujete takové návrhy, jako je bohatí pro daň z kapitálu, či Burgetovu (Buffetovu?) iniciativu na vyšší zdanění bohatých. Podle odhadu je v naší zemi 80 tisíc korunových milionářů a 16 tisíc dolarových milionářů. Přitom právě těmito nejbohatším lidem se jejich zdanění pohádkově snížilo o více než polovinu. Jste, pane premiére, přesvědčen o tom, že s takovou politikou nevedete naši zemi k sociálním nepokojům a nestabilitě? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Ladislav Šincl ve věci falešných slibů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, z vašich členů vlády se dnes omluvili pan ministr Petr Bendl z údajných pracovních důvodů, pan ministr Jiří Besser z údajných pracovních důvodů, pan ministr Josef Dobeš z údajných pracovních důvodů, pan ministr Jaromír Drábek z údajných pracovních důvodů, pan ministr Miroslav Kalousek z údajných pracovních důvodů, pan ministr Martin Kuba z údajných pracovních důvodů, pan ministr Jan Kubice z údajných pracovních důvodů, pan ministr Pospíšil z údajných pracovních důvodů, pan ministr Karel Schwarzenberg z důvodu zahraniční cesty a pan ministr Alexandr Vondra z údajných pracovních důvodů. Pan ministr Tomáš Chalupa ze zdravotních důvodů.

U pana ministra životního prostředí Chalupy to chápu. Byl totiž již několikrát v Moravskoslezském kraji, kde se nadýchal zdejšího karcinogenního smogu a onemocněl. Tomu rozumím. Bohužel tu nejste ani vy. Dnes odpoledne dle jednacího řádu jsou odpovědi na ústní interpelace. Mnoho mých kolegů včetně mne má připravenou řadu otázek týkající se činnosti, nebo lépe řečeno nečinnosti vašich ministrů. Vypadá to ovšem tak, že odpoledne tu budeme úplně zbytečně, že nebude koho interpelovat. Řada z nich se omluvila, jak jsem řekl, z údajných pracovních důvodů. Moc tomu nerozumím. A co jsou za lepší pracovní důvody větší, vážnější, zásadnější než to, aby ministři této vlády se zpovídali těm, od nichž závisí důvěra, to znamená od nichž závisí existence této vlády, a to je Poslanecké sněmovně? Myslím, že pravým důvodem je to, že se bojí. Bojí se otázek.

Vážený pane premiére, zajímá mne, zdali vám vadí tato katastrofální pracovní morálka vašich ministrů na interpelacích a co s tím chcete dělat. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Vy jste přihlášen hned s další interpelací, pane poslanče. Budete tedy vystupovat? Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážená paní předsedající, jelikož pan předseda vlády tady není, tak všech ostatních interpelací se vzdávám a budu očekávat, až pan předseda vlády se osobně dostaví na příští interpelace. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní nám tedy zbývá poslední interpelace na předsedu vlády. A je to interpelace od pana poslance Miroslava Váni ve věci prospěch vlády. Teď máte

jedinečnou a poslední šanci svoji interpelaci dokončit, dokonce i vznést nějaké dotazy.

Poslanec Miroslav Váňa: Má každá interpelace je dotaz sám o sobě. Já věřím, že pan premiér mi odpoví.

Interpelace zní práce vlády a prospěch vlády. Vážený pane premiére, vaše vláda naprosto ignorovala na veškerý boj s korupcí. Vaše vláda zkrátka s korupcí nebojuje. Naopak korupce a byznys je propleten s politikou tak úzce, že se v tom občané nedokážou ale vůbec orientovat.

Velmi stručně. Lidé neustále nemohou zapomenout na rozkradených 600 miliard při rozdaných úvěrech, které se již nikdy nevrátily. Lidé neustále nemohou zapomenout na ty dneska už musíme říct amatérské začátky, kdy se ta korupce začala rozvíjet v porevolučním období, na Miroslava Macka a privatizaci knižního velkoobchodu. Lidé nemohou zapomenout na Koženého kuponovou privatizaci, loupež století. Na falešné sponzory ODS Lajose Bacse a Pepu z Hongkongu. Lidé nemohou zapomenout na předražené a ještě k tomu závadné padáky. Lidé nemohou zapomenout na předražené součástky do vrtulníků, na Dalíkovy pandury, na loupežnou privatizaci Škodovky, na akci ProMoPro, na umělé vylepšování zisků firem z ČEZ, kde byly tunelovány kapsy daňových poplatníků. Lidé nemohou zapomenout na kauzy, které ODS zametá pod stůl, akce Michálek, Státní fond životního prostředí, akce Vondra, ProMoPro.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, bohužel opět uplynul váš čas a vy jste se pořád nezeptal.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený pane premiére, já si myslím, že ve své písemné odpovědi rozptýlíte obavy lidí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Tím jsme tedy vyčerpali ústní interpelace na předsedu vlády. Můžeme tedy přejít na ústní interpelace podle vylosovaného pořadí na členy vlády.

Prvním přihlášeným je pan poslanec Ivan Ohlídál. Bude interpelovat ministra Josefa Dobeše, který je ovšem omluven z dnešního jednacího dne, ve věci situace Univerzity Jana Amose Komenského. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře, ze sdělovacích prostředků i odjinud se často dozvídáme o zvláštních poměrech ve vzdělávacím procesu na soukromé vysoké škole zvané Univerzita Jana Amose Komenského v Praze. Dokonce Akreditační

komise byla nespokojena při své kontrole s některými výukovými vzdělávacími procesy, přesněji řečeno, na této škole a navrhla jisté sankce, které se týkaly omezení, případně zrušení akreditace v jiných oborech, které jsou vyučovány na této škole. Je velmi zajímavé, že vy i celé vaše ministerstvo jste výrazně odmítli tady tyto návrhy Akreditační komise, i když Akreditační komise měla tyto své návrhy jednoznačně fakticky podloženy.

Vážený pane ministře, toto jednání z vaší strany i ze strany Ministerstva školství je krajně podezřelé. Proto si vás dovoluji požádat o to, abyste situaci týkající se této soukromé vysoké školy vysvětlil a zároveň mi písemně sdělil, jaké kroky v dalším vývoji této situace na zmíněné univerzitě chcete provést. Předem děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec František Novosad ve věci chovatelů včel. Obrací se na ministra Petra Bendla. Já mám avizováno, že pan ministr je někde poblíž a že už se blíží mílovými kroky do Poslanecké sněmovny, a tak vám snad i odpoví.

Poslanec František Novosad: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy a pánové.

Vážený pane ministře, doufám, že dorazíte. Víím, že nejste dlouho ve funkci ministra zemědělství, ale to nelze brát jako omluvu pro vás. Zúčastňuji se pravidelně schůzí včelařů, úzce s nimi spolupracuji a včelařství rozumím. Od svého mládí jsem byl vychováván, že včely je třeba chránit a včelaře plně podporovat. Proto dobře víme, že také bez zásluh včel nebude život na Zemi. Včelařství je totiž důležité také pro hospodářství, které udržuje ekologickou rovnováhu v přírodě, a úspěšnost produkce velké části potravin závisí na opylování včel.

Chtěl bych proto znát důvod, proč byla snížena dotace včelařům, a to na jedno včelstvo téměř o polovinu. Jestliže začínáme likvidovat včelaře, kteří toto poslání, pro mnohé koníčka, dělají srdcem, a ne na výdělek, tak se domnívám, že jsme na prahu likvidace naší krásné přírody. Takový postup lze nazvat jediné trestuhodným. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a s odpovědí vystoupí pan ministr Bendl.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Zbývá poslanci a poslankyně, vážení přítomní, dovolte mi, abych něco řekl k podpůrným opatřením včelařů z prostředků, které produkuje nebo uvolňuje Česká republika.

Dotačními programy stát přispívá k udržování výrobního potenciálu

zemědělství a jeho podílu na rozvoji venkova a mezi podporované programy výhradně z národních zdrojů patří i podpora včelařství. Na základě § 2 odst. 2 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, je poskytována podpora včelařství a v roce 2011 je výše dotace stanovena do 180 korun na zazimované včelstvo. Pro rok 2010 dosáhla celková částka dotace částky 70 mil. korun. To je příspěvek na jedno včelstvo ve výši 133 korun.

Včelařství je podporováno i prostřednictvím státní dotační politiky vůči nestátním neziskovým organizacím. Českému svazu včelařů jako občanskému sdružení jsou poskytovány finanční prostředky podle tzv. zásad vlády pro poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním a neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy, které jsou přílohou k usnesení vlády č. 92 ze dne 1. února 2010. Dotace ze státního rozpočtu v roce 2011 činila 20 mil. korun. Podpora formou dotace na udržování a využívání genetických zdrojů podle zákona č. 252 o zemědělství a prováděcích zásad Ministerstva zemědělství ve výši cca 400 tis. korun je určena chovatelům včelích matek udržujících a zlepšujících genetické zdroje včely medonosné kraňské.

Podpůrná opatření včelařům ze společných prostředků Evropského společenství a České republiky je druhý zdroj. V roce 2004 bylo vydáno nařízení Rady Evropského společenství o opatřeních ke zlepšení obecných podmínek pro produkci včelařských produktů a jejich uvádění na trh. Toto nařízení bylo dále upřesněno prováděcím předpisem nařízení Komise Evropského společenství č. 917 z roku 2004. Nařízení stanovují pět základních opatření, kterými lze podpořit chov včel v jednotlivých členských zemích Evropského společenství. Jedná se o následující opatření:

Tzv. technická pomoc, která slouží ke zvýšení účinnosti produkce medu a jeho uvádění na trh prostřednictvím použití lepších postupů.

Kurzy a další vzdělávací akce určené pro včelaře a vedoucí seskupení či družstev se především týkají oblastí, jako je chov a prevence nemocí, podmínky výběru a přípravy pro trh, přeprava a marketing. Od roku 2010 je možno přispět i na čtyři nové úly pro začínající včelaře.

Boj proti varroáze má za cíl snížení výdajů spojených s léčbou včelstev nebo pokrytí části těchto výdajů. Pokud není toto parazitární onemocnění léčeno, způsobuje snížení výnosu a úhyn včelstev. Oslabení včelstev varroázou je jedním z důvodů objevení se přidružených onemocnění. Varroázu nelze zcela vymýtit a léčba včelstev povolenými přípravky je jediným prostředkem, jak se vyhnout následkům tohoto onemocnění. To byla druhá oblast, ve které jsme schopni pomáhat.

Racionalizace kočování včelstev má za cíl řídit pohyby včelstev na území Společenství jako třetí oblast, jakož i uspořádání disponibilních stanovišť se silnou koncentrací včelařů během snůškového období. K racionalizaci

kočování může mezi dalšími opatřeními přispět soupis podmínek pro kočování, investic do zařízení a vypracování map zdrojů snůšek.

Čtvrtý cíl podpůrných opatření, které nabízí Česká republika ve spolupráci s Evropskou unií, se týká rozboru medu, jak zlepšit kvalitu medu uváděného na trh. Financování rozborů, fyzikálních a chemických vlastností medu dle botanického původu umožní včelaři získat přesnou znalost o kvalitě medu a rovněž dosáhnout lepšího zhodnocení svého produktu.

Obnova včelstev jako pátý umožňuje díky financování činnosti na podporu chovu včelích matek nebo na nákup včel kompenzovat ztráty včel, a tedy produkci. Od roku 2007 je možno v rámci tohoto titulu přispět i na nákup nových úlů v případě úhynu na nakažlivá onemocnění včel potvrzená orgány státní veterinární správy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, uplynul váš čas.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Dobře, zkusím jenom v přehledu celkového čerpání dotací, ať tedy řeknu i některá konkrétní čísla.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, já se omlouvám, že vám nemohu vyhovět, protože by se na mě zlobili ostatní.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Nemohu? Škoda. Dobrá.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ale ještě budete mít možnost, teď pan poslanec položí doplňující otázku a vy ještě dostanete tři minutky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Novosad: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji. Mám na pana ministra jednoduchou otázku, na kterou mi neodpověděl. Proč snížili včelařům na jedno včelstvo o polovinu? Jaký byl důvod? Opravdu, všude peníze padají do černých děl a včelařů, které máme chovat v náručí, těch si nehledíme!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. To byla tedy doplňující otázka. Pan ministr bude ještě reagovat. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já vám ta konkrétní čísla, pokud tady nemám dostatek času na to, abych se k nim dostal, mohu dát v tabulce. Protože prostě platí, že obecně jsme museli vzhledem k tomu, že schodek státního rozpočtu je třeba hlídat a musí i Ministerstvo zemědělství

se podílet na hledání způsobu, kde šetřit, tudíž se to týkalo celého resortu. Musím říci, že včelařů se to týkalo minimálně, to ad 1.

A ad 2, Ministerstvo zemědělství spoléhá na to, že nebude samo v pomoci včelařům. Já jako krajský hejtman jsem v minulosti byl jeden z prvních, kdo přišel s podporou do oblasti včelařství z krajského rozpočtu. Ptejte se svých kolegů, kolik včelařům dnes dávají.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále vystoupí s interpelací pan poslanec Jiří Paroubek. Ve své interpelaci se bude obracet na pana ministra Leoše Hegera ve věci smutné role hlavního hygienika. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, už to vypadá téměř tak, jako kdybych proti hlavnímu hygienikovi České republiky něco osobně měl, ale ujišťuji vás, že to tak není. Nicméně opakovaně jsem vás na tomto místě žádal o vysvětlení podivných zakázek, které na poradenství zadal právě váš podřízený, a tedy hlavní hygienik České republiky Michael Vít.

V polovině září zahájila policie v této věci dokonce na základě trestního oznámení protikorupční organizace Transparency International vyšetřování, kdy média přinesla zprávu – já neříkám, že to je zcela věrohodné, ale rád bych to slyšel ve vaší odpovědi – že panu Vítovi hrozí dokonce až deset let vězení.

Jsem přesvědčen, že už v této chvíli měl pan Vít rezignovat a do funkce se vrátit až tehdy, kdy by se prokázalo, že ve věci není ani stín pochybností, že je zkrátka křišťálově čistá. Nedávno bylo v této věci podáno další trestní oznámení, neboť vámi vedený rezort si měl, pane ministře, zadat, aspoň podle mého názoru, audit zakázek pana hlavního hygienika, který jste ovšem odmítl poskytnout veřejnosti.

Zajímá mě, zda existuje skutečně takový audit, a pokud existuje, proč jste jej odmítli, buďto vy, a tomu nevěřím, protože vás mám za seriózního člověka, a nebo někdo jiný kompetentní z ministerstva, proč jste ho odmítli dát veřejnosti. Žádám vás, pane ministře, abyste postup svého úřadu vysvětlil zde na tomto místě a seznámil nás s jeho výsledky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu ministroví. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, já se velmi omlouvám, protože jsem očekával, že vaše interpelace se bude týkat kauzy, která se objevila v časopise Týden a která zpochybnila výběrové řízení na strategické hlukové mapy, které se rovněž týkaly pana hlavního hygienika. Jsem rád, že proti

němu nic nemáte osobně, že je to čistě technická a politická záležitost. Nemyslel jsem si, že interpelace bude na kauzu dřívější, která zde byla probírána opakovaně, takže já se nyní pokusím oprášit svoji paměť a ta říká asi následující.

Celá kauza zakázek, které zadával hlavní hygienik svému řekněme známému hygienikovi z oblasti Ostravska, začala v roce 2004, ještě za paní ministryně Součkové. Bylo provedeno výběrové řízení, které bylo později rozšířeno smluvně, a byly na to postupně dále ještě aplikovány zakázky, které již byly menšího rozsahu bez výběrového řízení. Celá kauza byla vyšetřována vnitřním auditem Ministerstva zdravotnictví, o kterém jsem tady již vícekrát informoval. Bylo uzavřeno, že nedošlo k narušení podmínek pro výběrová řízení. Bylo však konstatováno, že došlo k některým pochybením toho rázu, že ne všechna analytika, která byla dodávána v zakázkách, byla evidována tak, aby mohla být dnes revidována. Analýzy, které byly k dispozici, byly v pořádku. Došlo také k nálezu v tom smyslu, že část jedné zakázky byla zaplacená ještě předtím, než byla dodána analýza, a celá věc byla našim vnitřním auditem uzavřena jako formální pochybení, které nedává podnět k trestnímu řízení. Pan hlavní hygienik byl před prázdninami potrestán odebráním osobního hodnocení na tři měsíce a toto potrestání již uplynulo.

Vzhledem k tomu, že ty věci dále šetří policie, tak my jsme již neměli potřebu je znovu opakovat a čekáme na výsledek policejního šetření.

Omlouvám se, že nejsem schopen poskytnout teď momentálně další detaily. Pokud byste si přál, tak to zopakují. Odpovídali jsme i písemně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo ještě panu poslanci.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, já jsem se tentokrát pokusil být transparentní, co se týče názvu své interpelace. Jinak se přiznám, že nevidím jediný důvod, proč bych ministrům nebo premiérovi ulehčoval práci, aby rekognoskovali dopředu to, o čem chci hovořit. Myslím, že je to taková zkouška ze znalostí v tom kterém resortu. Musím říct, že i když jste mi neodpověděl tak úplně přesně, na co jsem se ptal, tak jste aspoň v té mé osobní zkoušce obstál, takže vás v tomto oceňuji. Nicméně chtěl bych říci, že odebrání osobního ohodnocení v takové záležitosti, v tak závažné věci, jako je tato – chápu, že pana hlavního hygienika, abych řekl tu prestižnější funkci na prvním místě, nemusí mít někdo rád, a proto s těmito kauzami přichází na veřejnost, ale obávám se, že to je skutečný problém a že tady platí něco, jako je presumpce viny, koneckonců teď uplatněná vůči jednomu z vašich kolegů, nebo ji možná na sebe uplatnil sám, kolegů ministrů. Já bych viděl na místě i v tomto

případě, kdyby to takto bylo. Ale je to samozřejmě vaše rozhodnutí a já se obávám, že se tady budou objevovat další a další kauzy, protože pan náměstek je už v čele svého úřadu poněkud dlouho. Nebo pan hlavní hygienik.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vidím, že bude reagovat ještě pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Já bych k tomu jenom dodal, že samozřejmě jsme ten případ diskutovali i v tomto směru, o kterém mluvíte. Nebylo interpretováno pochybení opravdu takové, že by zakládalo nutnost pana hlavního hygienika odvolat z funkce. Kauza se pohybovala v zakázkách na úrovni asi 4 mil., což je samozřejmě omračující číslo, když se řekne jen tak samo o sobě, ale zakázka byla rozprostřena na celou řadu drobnějších záležitostí, které se táhly šest let, a já bych jenom komentoval, že zhruba 1 mil. stojí ministerstvo jeden zaměstnanec, který je na úrovni vysokoškolačka. A kdyby takto přísně mělo být na všech úřadech, jako že já se domnívám, že by mělo být posuzováno vytížení jednotlivých lidí, tak pravděpodobně by agenda pochybností leckde byla mnohem rozsáhlejší.

Jinak bych si dovilil komentovat, že samozřejmě současná garnitura, která je na ministerstvu, výrazně zpřísnila zadávání zakázek jak interně na ministerstvu, tak v rámci našich podřízených organizací a výsledky v letošním roce už se výrazně projeví snížením nákupních cen. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Václav Klučka, který se ve své interpelaci ve věci plnění bezpečnostní strategie obrací na pana ministra Kubiceho, který je nicméně z dnešního jednání omluven. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Velmi pěkně děkuji, paní předsedající. Vážení kolegové, úkolem vlády České republiky a orgánů všech územních samosprávných celků je v příslušném rozsahu zajišťovat bezpečnost obyvatel, obranu svrchovanosti a územní celistvosti země a zachování náležitosti demokratického právního státu. Institucionálním nástrojem pro dosažení těchto cílů je komplexní, funkční a dynamicky se rozvíjející bezpečnostní systém. Toto je citace z bezpečnostní strategie. V závěru bezpečnostní strategie tohoto dokumentu najdeme věci, kterými stát nastiňuje ekonomické možnosti, jak dosáhnout těchto záležitostí. A najdeme zde také ustanovení o tom, že klíčovou roli při zajišťování vnitřní bezpečnosti a ochrany obyvatelstva hrají bezpečnostní sbory, zejména pak Policie České republiky a Hasičský záchranný sbor.

Pane ministře, vaše role není jednoduchá. Podle mého názoru velmi dobře chápete, že snižování počtu policistů, snižování počtu hasičů hlavně u Hasičského záchranného sboru není v souladu s touto strategií. Ale co se dá dělat? Peníze na to jste nedostal. Já se tedy ptám, zda vy sám osobně považujete dokument bezpečnostní strategie za dokument, který vám jasně a názorně stimuluje roli v bezpečnostním systému pro policii a Hasičský záchranný sbor, a jak se s těmito sníženými prostředky dokážete vyrovnat s efektivitou své práce.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude vám odpovězeno písemně.

Dále vystoupí pan poslanec Václav Votava, který se ve své interpelaci obrací na ministra Kamila Jankovského ve věci vyhlášky o rozúčtování tepla v bytovém družstvu I, jestli jsem to rozluštila správně.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, 3. 2. tohoto roku jsem vás interpeloval ve věci vyhlášky č. 372/2001 Sb., o rozúčtování nákladů na teplo v bytových domech, a to v souvislosti s § 4. Stížnosti občanů jsou právě na to, že § 4 odst. 4 působí demotivačně, a je dokonce některými vlastníky a uživateli bytů zneužíván. Působí proti snahám většiny spotřebitelů tepla teplem šetřit, takže ti, co teplem nešetří, nejenom navyšují průměrnou spotřebu tepla na metr čtvereční, ale navíc vědí, že ač protopí, nebo i nechají uniknout jakékoliv množství tepla, zaplatí maximálně 40 % nad i tak jimi zvýšený průměr. Další přesah do průměru totiž za ně zaplatí ostatní, tedy šetřící uživatelé bytů. Je tedy navrhováno řadou sdružení vlastníků to, aby buď § 4 odst. 4 vyhlášky se vypustil, nebo dát zúčtovací jednotce právo rozhodnout, zda korekce podle zmiňovaného paragrafu a odstavce bude, či nebude při rozpočtování topných výdajů zúčtovací jednotce uplatňovat.

Vy jste mi tehdy odpověděl v tom smyslu, že připravujete změnu vyhlášky a že chápete tedy důvody mé interpelace nebo stížnosti občanů a že předpokládáte, že bude návrh hotov v březnu nebo v dubnu. Dnes je prosinec, a já se tedy ptám, jak to s touto vyhláškou, protože se na mě obrací i občané, vypadá.

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a hned předávám slovo panu ministrovi Jankovskému. Prosím, pane ministře.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Co se týče zmiňované vyhlášky 372, já úplně souhlasím s tím, co pan poslanec Votava popsal, to znamená stav, kdy buď někdo přetápí, nebo naopak šetří a

paradoxně vlastně potom platí průměr. Ona je tam ještě jedna věc, a to je, že dneska základní složka je ve výši 40 až 50 %. My touto vyhláškou 372, která by měla do konce tohoto roku být hotova s účinností od 30. 6. příštího roku, počítáme právě se zrušením tohoto paradoxního pravidla, kdy jestliže někdo šetří více než 40 %, tak zaplatí průměr, tak toto by mělo být zrušeno a mělo by to zůstat na 40 %. Současně ve vyhlášce navrhujeme snížení základní složky, to znamená té, která se vypočítává paušálně. Navrhujeme snížení této složky na 30 %. To je asi k tomu. Do konce roku tato vyhláška spatří světlo světa s účinností od 30. 6.

Jenom poznámka – Ministerstvo pro místní rozvoj platí včelařům stejně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám ještě slovo k doplňující otázce panu poslanci. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Musím konstatovat, že jste jeden z mála statečných členů vlády, který přišel na interpelace, čehož si cením a děkuji za vaši odpověď. Budu se těšit. Těšit – jsem zvědav na to, jak bude vypadat ta vyhláška, pane ministře, a zda tedy bude vyřízena v zájmu našich občanů a nebudou stížnosti, které podávají vůči této vyhlášce, už důvodné. Beru vás za slovo a věřím, že už nebudu muset více interpelovat v této věci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan ministr bude chtít ještě reagovat? Nebude, dobře.

Dále vystoupí tedy pan poslanec Karel Černý, který se ve své interpelaci obrací na ministra Alexandra Vondru ve věci vyřazených padáků Armády ČR. Pouze opakuji, že pan ministr je omluven. Prosím.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený nepřítomný pane ministře obrany, dovoluji, abych se na vás obrátil na základě informací z veřejně dostupných zdrojů. Časopis Týden před několika dny upozornil na jeden z nejkřiklavějších příkladů plýtvání penězi při armádních nákupech. Konkrétně se věnoval stovkám nefunkčních padáků, které za působení Miroslava Kalouska v polovině 90. let obrana pořizovala a nyní fungují jako nejdražší přehozy proti prachu.

Pane ministře, přes vaši nepřítomnost dovoluji dvě otázky. Jak a v jakém množství byly tyto vyřazené padáky Armádou ČR v minulosti využívány? A druhá otázka: Kdo je zodpovědný za dodání padáků Armádě ČR? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A dále vystoupí pan poslanec Antonín Sedá, který se obrací na pana ministra Jana

Kubiceho ve věci stavu Inspekce Policie ČR. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, nedávno jsme jako členové výboru pro obranu a bezpečnost dostali anonymní dopis popisující hrůzné praktiky v útvaru Inspekce Policie ČR, který vede pan plukovník Dušan Brunclík. Údajně 8. března tohoto roku proběhla na útvaru akce s názvem Korbel, která se týkala předem naplánované silniční kontroly ředitele letecké služby policisty Panenky. Z anonymu vyplývá, že akci úkoloval přímo šéf inspekce, který údajně nařídil, aby pana Panenku opili příslušníci inspekce. Dále anonym upozorňuje na praktiky, kdy na vedoucí posty inspekce jsou dosazováni lidé blízcí řediteli inspekce a ti vedoucí, kteří jsou nepohodlní, musejí ze služby odejít, či jsou přesunuti na druhý konec republiky.

Vážený pane ministře, anonym upozorňuje, že tyto nepravosti se dějí z důvodu vytváření polozpravodajského oddělení pro soustřeďování různých, zřejmě kompromitujících, informací. Řada pracovníků inspekce se obává o svou další existenci, pokud si chtějí zachovat čistý štít a morálku. V souvislosti s naplněním nově zřízené Generální inspekce se hovoří o zvacích či nezvacích dopisech jako nástroji na podřízené inspektory. Pozornost stávajícího vedení inspekce je prý věnována 4., 5., 12. a 13. oddělení s dislokací v Praze.

Vážený pane nepřítomný ministře, pokud je alespoň něco pravdivého na těchto informacích, tak jsem zděšen ze stavu nejen v inspekci, ale v celé policii. Podle mých informací je situace v celé Policii ČR neutěšená zejména v rámci personální politiky a vymáhání si loajality. A to, co je snad nejhorší – jsou případy, kdy někteří vysocí příslušníci policie, či dokonce inspekce, se stali osobami s vazbami na mafiánské a kriminální struktury.

Pane ministře, žádám vás, abyste se vy sám postavil za tu většinu slušných a odborně zdatných policistů a prošetřil popsanou a skutečnou situaci v útvaru Inspekce Policie ČR.

Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále vystoupí paní poslankyně Marta Semelová, která se obrací ve své interpelaci na pana ministra Miroslava Kalouska ve věci provozu heren. Upozorňuji, že pan ministr je omluven. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane nepřítomný ministře, minule jsem vás interpelovala ohledně zprávy ombudsmana Varvařovského, z níž vyplývá, že Ministerstvo financí nerespektovalo při povolování hazardu vyhlášky měst a obcí týkající se zakázaných míst, a dále, že povolovalo

přístroje, na kterých lidé mohou prohrát víc než maximální prohru stanovenou zákonem. Zároveň jsem vznesla dotaz, kdy odeberete licence vydané v rozporu se zákonem. Na mé dotazy jste reagoval v tom smyslu, že se musíte s celou zprávou nejdříve seznámit a pak učiníte další kroky.

Situací na úseku provozování loterií a jiných podobných her na svém území se zabývalo také poslední zasedání zastupitelstva hl. m. Prahy, které vyjádřilo zásadní nesouhlas s provozováním videoloterijních terminálů na místech, která nejsou uvedena ve vyhlášce, a nesouhlas s přístupem Ministerstva financí k žádostem hlavního města o zrušení vydaných povolení, jež jsou v rozporu s vyhláškou.

Zároveň svým usnesením vyzvalo Ministerstvo financí ke konkrétním krokům. Vzhledem k tomu, že 1. ledna 2012 nabude účinnosti nová obecně závazná vyhláška, která se po dobu tří let nebude vztahovat na povolení k provozování sázkových her v kasinu, kostkorulet a dalších her, zejména videoloterijních terminálů, vydaná do 31. 12. 2011, hrozí nebezpečí, že tyto videoloterijní terminály a kasina povolená vámi do míst, která budou v rozporu s touto vyhláškou, budou v klidu provozovány až do 31. 12. 2014.

Pane ministře, žádám vás proto o okamžité zahájení správního řízení, a to ve spolupráci s představiteli hlavního města v zájmu razantního snížení hazardu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, bude vám odpovězeno písemně.

Dále vystoupí pan poslanec Jiří Petrů s interpelací ve věci Lednických rybníků, se kterou se obrací na pana ministra Chalupu.

Poslanec Jiří Petrů: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, při ústních interpelacích na 23. schůzi dne 22. září t. r. jsem interpeloval ministra životního prostředí ve věci pronájmu rybníků v Národní přírodní rezervaci Lednické rybníky. Byl jsem v předmětné záležitosti osloven zájemci o pronájem těchto rybníků, kteří do října tohoto roku v souladu se smluvními vztahy tyto rybníky provozovali. Aniž by byly zřejmé důvody rozhodnutí pana ministra, došlo ke změně nájemců, a to bez ohledu na další souvislosti, jako je vlastnictví okolních rybníků, existence sádek, zdrojů vody, manipulační řády atd.

Jak je zřejmé z materiálů, které mám k dispozici, neproběhla na pronájem Lednických rybníků veřejná soutěž, ale nový nájemce byl vybrán na základě stanoviska Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky. Senátor, předseda hospodářského výboru, pro zemědělství a dopravu, mě informoval o skutečnosti, že požádal ministra, aby nepodepisoval nájemní smlouvu do doby, než bude on sám a s ním všichni soutěžící seznámeni s průběhem a hodnocením záměru pronájmu rybníků v Národní přírodní re-

zervaci Lednické rybníky. V písemné odpovědi ministr uvedl, že nájemní smlouva s Agenturou ochrany přírody a krajiny je již podepsána, přesto se rozhodl obrátit s dotazem na ověřování správnosti provedených kroků ještě na další nezávislou...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, omlouvám se, vypršel váš čas.

Poslanec Jiří Petrů: ... advokátní kancelář. – Asi to bude předáno panu ministroví v plném znění.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Měl by vám odpovědět písemně. Děkuji.

Dále vystoupí pan poslanec Jiří Šlégr, který se obrací na ministra Miroslava Kalouska ve věci financování sportu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně.

Vážený nepřítomný pane ministře, obracím se na vás jako na ministra financí i jako na přítele sportu a známého nadšence tenisu. Financování sportu se nezlepšuje, přitom je sport jednoznačně pro státní rozpočet výraznou příjmovou stránkou, a to nejen na vybrané DPH. Přes tento nezanedbatelný fakt je v našich podmínkách sport podporován z velké části přes loterijní společnosti. Ty, jak víme, budou mít možná příští rok daňové prázdniny. Apeloval jste na senátory, aby zamezili loterijním firmám ve svévolném nakládání s částí odvodu z hazardu. S tím jste provázel příslib navýšení dotací pro sport na 800 mil. korun ze státního rozpočtu.

Vážený pane ministře, v této souvislosti mám na vás následující otázky. Jak se podaří v již tak napjatém státním rozpočtu nalézt v případě úspěchu senátorů zrovna takovou částku 800 mil. korun? Nebyla k dispozici tato částka předtím? Je rozpočet koncipován tak, že když se již podařilo nalézt 800 mil., tak by se dala nalézt i trojnásobná částka, kterou sport naléhavě potřebuje a ztratí ji při zdanění loterijních společností? Vážený pane ministře, mohl byste zde přítomným poslancům a veřejnosti vysvětlit, proč tato částka nebyla pro sport vyčleněna již v návrhu rozpočtu?

Vážený pane ministře, děkuji za odpovědi na mé otázky a věřím, že se podaří nalézt pro sport takovou podporu veřejných financí, jakou si skutečně zaslouhuje. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále vystoupí paní poslankyně Dana Váhalová ve věci čerpání evropských fondů. Obrací se ve své interpelaci na ministra Josefa Dobeše, který je omluven. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, pěkné odpoledne.

Pane ministře, ráda bych se zeptala – protože v médiích jsem zaznamenala informaci, že v polovině října 2011 Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zveřejnilo výsledky mezinárodního auditu k programu Evropské unie Výzkum a vývoj pro inovace, podle nějž se systém hodnocení a financování české vědy musí změnit. Z analýzy vyplývá, že Česká republika dává na výzkum, vývoj a inovace méně prostředků než naši zahraniční sousedé, a zpráva se mimo jiné pozastavuje i nad neschopností čerpat peníze z evropských fondů. V této souvislosti bych se vás tedy ráda dotázala na aktuální stav čerpání evropských fondů v rámci vašeho rezortu a také, zda můžete opravdu zodpovědně říci, že nebudeme nuceni vracet část prostředků zpět do Evropské unie. Děkuji předem za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Antonín Sedla ve věci auditu státního podniku Letecké opravny Malešice. Obrací se na pana ministra Alexandra Vondru. Prosím.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji. Vážený pane ministře, vaše ministerstvo čelí podezření z porušení zákona při zadávání desetimilionové zakázky na hloubkovou kontrolu hospodaření státního podniku Letecké opravny Malešice. Podle mých informací podepsalo ministerstvo smlouvu s vybranou společností KPMG i přes varování právníků, že vedením prosazovaná strategie při vybírání auditora je v rozporu se zákonem.

Vážený pane ministře, je pravdou, že právník akvizičního oddělení varoval své nadřízené, že se jedná o nadlimitní veřejnou zakázku a že omezování výběru je v rozporu se zákonem, za jehož porušení by mohl být zadavatel pokutován či by proběhlo zrušení zadávacího řízení? Je pravdou, pane ministře, že se o případ zajímá Policie České republiky? Pane ministře, mohu pochopit, že audit reagoval na neutěšenou finanční situaci státního podniku, ale nemohu pochopit, že se zodpovědnost za porušení zákona hází na časový stres a naléhavost situace.

Vážený pane ministře, kdo a jakým způsobem byl potrestán za porušení zákona a jaký je výsledek tohoto auditu ve vztahu kontroly hospodaření LOM? Údajně na základě výsledku auditu byli odvoláni ředitel úseku pro obchod a logistiku a ředitel úseku pro správu a personalistiku. Na základě auditu již podalo ministerstvo trestní oznámení a došlo k personálním změnám ve vedení tohoto podniku.

Chci se zeptat, pane ministře, na důvody tohoto trestního oznámení, a zda bylo vedeno na některé konkrétní osoby. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále vystou-

pí paní poslankyně Marta Semelová ve věci platů ve školství. Obrací se na ministra Josefa Dobeše. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane ministře, včera se ve všech krajích České republiky konaly protesty učitelů, kteří nesouhlasí se zrušením tzv. věkového automatu ve školství, díky kterému mají pedagogičtí pracovníci zaručený postup podle let odpracovaných na školách. O výši jejich platů má do budoucna rozhodovat ředitel školy bez ohledu na věk i kvalifikaci.

Chtěla bych se zeptat, jak bude zaručeno, aby pro ředitele školy byla rozhodující skutečně kvalita odvedené práce toho kterého zaměstnance. Mám vážné obavy, že na některých místech bude na prvním místě při jejich hodnocení, resp. při navyšování jejich platů, něco zcela jiného. Například do jaké míry je poslušný a neodporuje nadřízenému, zda je dostatečně loajální a zda náhodou není aktivní člen odborů, případně je nechce na škole založit. Neříkám, že takových ředitelů je většina, ale najdou se tací. Kromě toho ředitelé se určitě nebudou chtít znelíbit svému zřizovateli např. tím, že jejich škola bude příliš odbojná vůči případným dalším nekompetentním krokům Ministerstva školství. Ve školách tak může namísto tolik požadované tvořivosti pedagogů zavládnout strach a snaha nevybočovat či moc na sebe neupozorňovat.

Žádám vás proto, pane ministře, abyste své návrhy přehodnotil.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Václav Klučka, který se obrací na pana ministra Jana Kubiceho ve věci shody s policejním prezidentem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já vás překvapím. Já totiž akt shody policejního prezidenta a ministra vnitra považuji za polibek smrti. A já chci, aby toto téma bylo projednáno buď za jeho přítomnosti, nebo přímo s ním. Děkuji vám, nebudu dále přednášet tuto interpelaci.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Také následující interpelaci pan poslanec Václav Votava, který se měl obracet na pana ministra Kamila Jankovského, stáhl.

Nyní tedy vystoupí paní poslankyně Dana Váhalová, která se obrací na ministra Petra Bendla ve věci rozdělování potravin nejchudším. Doufám, že pan ministr doběhne, aby vám mohl odpovědět. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo. Ještě jednou pěkně odpoledne. Když se tak rozhlížím, tak mě trochu mrzí účast tady, především ve vládní lavici, protože minulý týden jsem byla na pracovní cestě ve Francii a měli jsme možnost zúčastnit se ústních interpelací v Poslanecké sněmovně francouzského parlamentu. Možná by stálo za to, aby členové naší vlády si někdy tuto pracovní cestu udělali také.

Já bych požádala pana ministra Bendla, aby mi odpověděl na otázku k programu rozdělování potravin nejchudším osobám v Evropské unii, který je financován z Evropského zemědělského záručního fondu. Rozpočet tohoto programu vzrostl z méně než 100 mil. eur v roce 1987 na 500 mil. eur od roku 2009. Účast na programu je dobrovolná. V roce 2012 se jí zúčastní dvacet členských států. Pro rok 2012 byla celková výše finančních prostředků na podporu programu pro dodávky potravin nejchudším osobám v Evropské unii stanovena na 113 mil. eur. Ve srovnání s dosavadními přibližně 500 mil. eur přidělenými v posledních letech se jedná o výrazné snížení. Tato úprava výše finančních prostředků je důsledkem rozhodnutí Evropského soudního dvora z dubna 2011.

Česká republika je jediným státem, který je v blokační minoritě a současně program pomoci nejchudším využívá, i když ve velmi omezené podobě. Například pro rok 2010 šlo o 120 tis. eur, to znamená 0,03 % z celkového rozpočtu. V této souvislosti bych se chtěla zeptat, proč setrvává Česká republika v blokační minoritě a nadále nepodporuje ani upravený návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady. Dále by mě zajímalo, proč více nevyužíváme finanční prostředky z tohoto programu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Jiří Paroubek... (Ministr Bendl je přítomen a chystá se odpovědět.)

Ježišmarjá, já se omlouvám, pane ministře. Já jsem se nějak zamyslela (s úsměvem). Nesmírně se omlouvám. Já už jsem si zvykla, že se tady nepovídá, že jsem tomu vůbec nevěřila.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já jsem tady, paní místopředsedkyně. Přece si nenechám ujít příležitost účastnit se interpelací.

Odpověď je velmi jednoduchá. Ano, Česká republika čerpá z této pomoci částku zhruba 100 tis. eur ročně na rozdíl třeba od jiných zemí, kde to je i více než 100 mil. eur ročně. Česká republika je přesvědčena, že to jsou prostředky, které patří do oblasti zemědělství, nikoliv do oblasti sociálních věcí, neboť v Evropské unii platí úzus, že věci týkající se sociálních výdajů si má každá země Evropské unie řešit sama. Vzhledem k tomu, že jde zhruba, jenom za ty dva roky 2012–2013, o částku 1 mld. eur, která by měla být poskytnuta do oblasti zemědělství, a není, je poskytována

spíše jako sociální podpora, tak říkáme, že jsou to peníze, které by měly zůstat v zemědělství, nikoliv v jiných oblastech.

Jinak nejsme sami, kdo by byl součástí blokační minority. Zhruba před dvěma týdny v blokační minoritě na léta 2014 až 2020 se kromě Němců, Britů, Čechů, Dánů, Nizozemců etc. ocitli také Francouzi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ještě dám slovo paní poslankyni k doplňující otázce. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji, pane ministře, za odpověď. Mně jenom připadá trochu schizofrenní, že na jedné straně čerpáme a na druhé straně blokuje.

Ráda bych vás seznámila s výsledkem hlasování ve výboru pro evropské záležitosti. Na posledním zasedání výboru pro evropské záležitosti jsme požádali vládu České republiky, aby přehodnotila rámcovou pozici vlády České republiky a podpořila návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady 1234, pokud jde o rozdělování potravinářských produktů nejchudším osobám v Unii, a zároveň vytvořila účinné předpoklady pro čerpání z tohoto programu také Českou republikou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Předávám ještě slovo panu ministrovi.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já nemohu, než znovu říci, že kdybychom to neblokovali, a tudíž nežádali více, protože to, co my čerpáme, je zhruba 100 tis. eur na podporu rozdělování nejchudším, přičemž musím říci, že není vůbec nikde definováno, kdo je nejchudší, kdo je chudý, kdo je méně chudý či více chudý. To Evropská unie stanoveno nemá. My to blokuje z pohledu zemědělství právě proto, že kdyby tato miliarda eur, která je rozdělována tímto způsobem, byla rozdělována do oblasti zemědělství, dostala by Česká republika více.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí s další interpelací pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený nepřítomný pane ministře, v posledních týdnech vychází najevo skandální informace o nakládání s toxickými odpady z takzvaných ostravských lagun. Ukazuje se, že více než 100 tisíc tun toxických kalů bylo v posledních třech letech rozvezeno po republice a neví se, kde skončily. K tomu chci dodat, že jelikož se jedná a vždy se jed-

nalo o nebezpečný odpad, musí jeho původce, ať to byl podnik Diama nebo později sdružení Čistá Ostrava, plnit veškeré povinnosti původce odpadu, podle tohoto zákona vést evidenci o jeho odpadech, včetně přesné identifikace všech subjektů, kterým byl odpad předán, a dělat také roční hlášení. Dále je odpad nutno předat pouze osobám oprávněným podle tohoto zákona. Všechny tyto doklady musí původce doložit. Pokud je nedoloží, dopustil se hrubého porušení tohoto zákona a následkem by měla být vysoká pokuta v řádech milionů korun.

Myslím si, že sdružení, o kterém jsem hovořil, si tohoto ale musí být vědomo, proto kromě jiného se snaží neustále dokazovat, že nejde o odpad, ale o palivo. S tímto také dnes v tichosti vyváží odpad z ostravských lagun do Litvínova a míní jej spálit v severočeské cementárně Lafarge. Skutečnost, že se jedná o lež a stále jde o odpad, nedávno konstatovaly polské orgány, kam se sdružení snažilo obsah ostravských lagun vyvézt.

Další alarmující skutečností je, a to je podle mě ještě horší, že vedení Ústeckého kraje se zřejmě nyní snaží nějakým způsobem vyvléknout z faktu, že souhlasilo s přepravou a uložením toxických kalů na svém území. Jak jinak si vysvětlit, že odbor životního prostředí Ústeckého kraje tvrdil, že se vlastně nejedná o nebezpečný odpad?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já se omlouvám. Uplynul váš čas.

Poslanec Jiří Paroubek: Zkrátka je potřeba, aby pan ministr v tomto udělal dozor a podal mi vysvětlení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále vystoupí paní poslankyně Dana Váhalová ve věci výplaty nepojistných sociálních dávek. Obrací se na pana ministra Jaromíra Drábka. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Do třetice všeho dobrého. Dobré odpoledne, dámy a pánové, paní předsedající, pane ministře.

Já bych se ráda znovu zeptala, pane ministře – blíží se konec roku a stále existuje oprávněná obava v rámci zavedení výplaty sjednocených nepojistných dávek od 1. 1. 2012, které budou vyplácet nově úřady práce, že přechod nemusí být až tak úplně bez problémů. Hodně jednotlivců, vlastně celé rodiny jsou doslova závislé na těchto penězích. Já se obávám možných sociálních nepokojů, pokud by se vyskytl problém s výplatou těchto dávek a tito lidé by zůstali bez prostředků.

V této souvislosti bych se vás znovu ráda zeptala, jak budeme postupovat v případě, že se nepodaří zajistit bezproblémový přechod a-

gendy k tomuto datu, jestli máte event. krizový scénář. Dále bych se chtěla zeptat, zda k dnešnímu datu máte již informaci o počtu zrušených poboček úřadů práce a počtu zaměstnanců úřadů práce, případně i zaměstnanců sociálních odborů, ale spíše se to bude týkat zaměstnanců úřadů práce, se kterými byl rozvázán pracovní poměr nebo ukončili pracovní poměr.

Při projednávání rozpočtu na rok 2012 mimo jiné zaznělo, že začátkem příštího roku pravděpodobně předloží ministr financí možné škrty ve výdajích. Když už toto vyjádření zaznělo, hovořilo se mezi členy vlády o konkrétnějších resortech, nebudou se týkat – a pokud už víte, že ano, tak v jakém rozsahu – také vašeho resortu, Ministerstva práce a sociálních věcí? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Předávám slovo panu ministrovi.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Vážená paní poslankyně, děkuji za ty otázky. Těch otázek je poměrně mnoho a já si nejsem jistý, jestli budu schopen na všechny otázky dostatečně do hloubky odpovědět. Předdesílám, že pokud by to z časového důvodu nevyšlo, tak potom doplním odpověď ústně případně samozřejmě komukoliv z vás.

Co se týká převodu agend, chtěl bych shrnout aktuální údaje. 6. prosince vyšly ve Sbírce zákonů zákony, které se týkají převodu agend. To znamená, že od 6. prosince už můžeme podepisovat ty předběžně dohodnuté delimitační protokoly s jednotlivými obcemi. Předpokládáme, že z obecních úřadů přejde 1 650 zaměstnanců, kteří doposud prováděli agendy hmotné nouze, příspěvku na péči a dávek pro osoby se zdravotním postižením. Jedná se tedy o odborné zaměstnance. V tuto chvíli také probíhají školení s jediným cílem, abychom byli schopni zabezpečit to, co jsem slíbil, že od 1. ledna všechna pracoviště Úřadu práce budou schopna poskytovat tu základní službu, to znamená přijetí žádosti ve všech agendách. Doposud totiž to funguje tak, že některá pracoviště Úřadu práce poskytují zprostředkování zaměstnání, některá poskytují agendu státní sociální podpory. A já společně s těmi kroky chci, aby od 1. ledna byl poskytován jednotný servis na všech 420 kontaktních pracovištích Úřadu práce, abychom skutečně přiblížili tu službu občanům.

Co se týká úspory systemizovaných míst nebo snižování počtu systemizovaných míst, tak předpoklad je takový, že od 1. ledna 2012 by mělo celkově dojít ke snížení 714 systemizovaných míst. To je ta úspora, která vyplývá ze sjednocování agend, z toho, že doposud ty tři agendy, které se prováděly na třech různých pracovištích, slučujeme do jedné.

Co se týká převodu pracovníků, tak jak jsem řekl, delimitační protokoly jsou z naprosté většiny dohodnuty. V některých obcích použijí ty pracovníky, kteří zůstávají na obcích, na posílení sociální práce v terénu, což si myslím, že je velmi dobrý druhotný efekt celého procesu, protože z těch celkových uspořádaných 800 milionů korun pro příští rok tím sjednocením agendy, tak 200 milionů jsme určili – v rozpočtu je deklarováno prostřednictvím příspěvku na přenesenou působnost státní správy – těch 200 milionů je určeno obcím na posílení terénní sociální práce. To si myslím, že je velmi důležitý moment, že budeme schopni posílit běžnou terénní práci s rodinami, s ohroženými skupinami obyvatel, tak abychom propojili tu dávkovou činnost, kterou bude provádět Úřad práce, s vlastní sociální prací, která zůstává na obcích.

Co se týká dosažitelnosti pracovišť Úřadu práce, tak jak jsem řekl, od 1. ledna bychom chtěli poskytovat na všech přibližně 420 kontaktních pracovištích úřadu práce veškerý servis. To prosím neznamená, že na tom konkrétním pracovišti se ta agenda bude vyřizovat, ale na každém pracovišti musí být tzv. front office, to znamená člověk, který obslouží klienta, ať už bude žádat o kteroukoliv agendu.

A co se týká dostupnosti, velmi pečlivě jsme vyhodnocovali dostupnost té agendy tak, aby byla občanům co nejbližší. Společně s opatřeními jsme zřídili přibližně dvacet dalších detašovaných pracovišť. Analýzu jsem poskytl všem předsedům poslaneckých klubů, to znamená, je dosažitelná u předsedů poslaneckých klubů. Dostali ji na konci září.

Doufám, že jsem odpověděl na všechny otázky. Pokud jsem na něco zapomněl, tak to samozřejmě doplním v té další části odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Předávám slovo paní poslankyni. Děkuji.

Poslankyně Dana Váhalová: Já bych jenom chtěla říct, pane ministře, že mě velmi mrzí k tomu, že jste k nám a k odborné veřejnosti nebyl až tak úplně upřímný, protože se hodně hovořilo o tom, že se pobočky Úřadu práce zavírat nebudou a lidé že se propouštět nebudou. A já už dneska mám informace, že některé pobočky zanikly a někteří zaměstnanci že propuštěni byli. A to mě trochu na tom mrzí, že celou dobu se hovořilo o tom, že se tak nestane. Ale stalo se tak a stává se tak. Proto by mě zajímalo, jestli máte nějakou statistiku těch propuštěných a těch zavřených poboček na Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Předávám slovo ještě panu ministrovi. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobře, děkuji. Já to doplním.

Ten přehled skutečně vyplývá z té analýzy dostupnosti. To máte k dispozici. Tak prosím, odkazují na tenhle ten materiál, protože tam je to přesně popsáno.

Není to tak, že bychom bez náhrady uzavírali nějaké pobočky, ale je pravda, že v rámci právě dosažitelnosti v jednotlivých regionech jsme v některých případech dělali přesuny. To znamená, že jsme přemístili nějaké pracoviště, které nebylo optimální z hlediska dosahu, například do vedlejšího města, tak aby to bylo lépe dosažitelné.

Co se týká úbytku pracovníků, tak tam já musím říci jednoznačně, že jsem nikdy nesliboval, že neubude pracovníků Úřadu práce. Naopak. Od začátku jsem avizoval, že tím, že sjednotíme agendu, tak v součtu, když vezmeme počet pracovníků, kteří se tím zabývali v letošním roce na Úřadu práce, a počet pracovníků, kteří se tím v součtu zabývají na obecních úřadech, ať už dvojkových nebo trojkových, takže tím, že sloučíme tu agendu do jedné, samozřejmě že bude potřeba výrazně méně pracovníků. A já jsem tady říkal to číslo. Úbytek systemizovaných míst je něco přes 700. Ale to prosím jsem nikdy neříkal, že všichni zaměstnanci zůstanou na svých místech, protože to zefektivnění agendy má také za cíl a také za následek to, že je na to potřeba méně lidí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Václav Votava, který se ve své interpelaci obrací na pana ministra Leoše Hegera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně.

Vážený pane ministře, s obavami sledujeme tlak na rušení akutních lůžek a uzavření některých oddělení v krajských nemocnicích Plzeňského kraje, mimo jiné i ve stodské nemocnici a v rokycanské nemocnici. Veřejnost v Plzeňském kraji a starostové nesouhlasí s radikálním rušením lůžek v uvedených nemocnicích, s výrazným omezením chirurgie, nesouhlasí s uzavřením gynekologie, porodnice a dětského oddělení ve stodské nemocnici.

Jako občan Tachovska vím velice dobře, co znamená snížení dostupnosti zdravotní péče a doslova hazard se životy lidí postupným omezováním poskytování péče v nemocnici až po její uzavření, tak jako tomu bylo například v nemocnici v Plané. Případy zanedbání péče, porody v autech na dálnici, cesty lidí od jedné nemocnice k druhé, než jim je poskytnuta péče, hovoří za vše. Vzhledem k tomu, že na Tachovsku chybí okresní nemocnice, tak 30 %, cca 2 000 všech hospitalizovaných ve stodské nemoc-

nici, jsou pacienti z Tachovska. Zhruba 30 % pacientek hospitalizovaných pro graviditu je také z Tachovska.

Žádám vás tedy, pane ministře, Ministerstvo zdravotnictví a Všeobecnou zdravotní pojišťovnu o přehodnocení rušení akutních lůžek, omezení oddělení v Nemocnici Stod, ale i v Nemocnici Rokycany a o upuštění od tohoto záměru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo k odpovědi panu ministrovi.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající.

Vážený pane poslanče, já bych si nejprve dovolil říct rámec, ve kterém se ta reorganizace lůžkové péče pohybuje. Byla uzavřena dohoda mezi krajem, některými kraji, zdravotními pojišťovnami a Ministerstvem zdravotnictví, že dojde k postupnému rušení některých akutních lůžek a k optimalizaci využití lůžek. My jsme tu dohodu podepsali zejména s krajem Jihomoravským, kde už ten proces proběhl. A spolupracovali jsme s krajem Vysočina. Pokud jde o Plzeňsko, tak tam ta spolupráce s krajem navázána na konkrétní úrovni nebyla.

Musím říct, že Ministerstvo zdravotnictví stanoví rámce. Podle novelizovaných zákonů bude platit, že zcela jednoznačně za péči o své pojištěnce zodpovídají pojišťovny, a je připravováno nařízení vlády, kde dostupnost některých druhů péče a zcela určitě akutní nemocniční péče bude definována v čase dojezdovém a tuto dostupnost musí zdravotní pojišťovny zachovat.

Pokud je mi známo, tak v obou nemocnicích, které jste jmenoval, Stod a Rokycany, tlačí pojišťovny na to, aby tam byla uzavřena chirurgická a gynekologická oddělení, nikoliv aby byly uzavřeny nemocnice, ale aby ta chirurgická péče přešla na péči jednodenní a v případě složitějších zákroků aby byly potřebné zákroky vykonány ve větších nemocnicích, což v případě Plzeňského kraje je plzeňská fakultní nemocnice. Celkem je plánováno zrušení asi 100 lůžek v krajských nemocnicích a rušení asi 40 lůžek ve Fakultní nemocnici Plzeň. Vzhledem k tomu, že nemocnice v Plzni je mimořádně dimenzovaná a dominantní v celém krajském zdravotnictví, tak je zde centralizovaný model, který dovoluje, aby byla poskytována všem potřebným pacientům kraje péče na nejšpičkovějších pracovištích, a je otázka, jestli je to špatně. Není pochyb o tom, že dostupnost té péče dojezdová, která je delší než hodinu, tak by špatná byla, ale na druhé straně není pochyb o tom, že na malých chirurgických odděleních dnes nelze plnokrevnou chirurgii všeobecnou pěstovat a péče se prostě soustřeďuje do větších celků.

Dalším krokem, který bude sehrávat velkou roli, je systém plateb, který výrazně zvýhodní menší nemocnice oproti větším nemocnicím, takže to jejich stabilitu zachová a rovněž platby za jednodenní chirurgii budou posíleny.

Jinak pokud jde o dohled nad sítí nemocniční, tak zde je plná kompetence kraje, a pokud my bychom z kraje obdrželi nějaké výhrady v tom smyslu, že kraj není spokojen a není se schopen s pojišťovnami domluvit tak, jak by byl předpokládán konsenzus, tak potom do celé hry můžeme zasáhnout. Tolik asi můj pohled na tuto věc.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předám slovo panu poslanci. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Plzeňský kraj, pokud je mi známo – já jsem zastupitelem v Plzeňském kraji – žádnou takovou dohodu, o které jste mluvil, neučinil. Nemohl ji ani učinit, protože, jak jsem řekl, nesouhlasí s rušením akutních lůžek, nesouhlasí s nimi veřejnost, nesouhlasí s nimi starostové. Existují tady petice, existují tady výzvy na to, aby se akutní lůžka nerušila. Velký problém je i v porodnici ve stodské nemocnici, protože je to porodnice, kde rodí i převážná část matek právě z tachovského okresu. Tachovský okres tím, že ztratil svoji okresní nemocnici, tak ta dostupnost zdravotní péče se opravdu, opravdu velice snížila. Zhoršila. Takže pokud ještě mají být rušena lůžka ve stodské nemocnici, což je dneska taková záchytná nemocnice i pro občany Tachovska, i když s tím třeba nemusíme být úplně spokojeni, raději bychom měli vlastní nemocnici, což je logické, tak přece jenom Stod je pro občany Tachovska důležitou nemocnicí, kde by jim měla být zdravotní péče poskytována.

Takže pane ministře, já nemohu být spokojen s vaší odpovědí a věřím, že i Plzeňský kraj bude i nadále tláčit na to, aby k rušení lůžek nedošlo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předám ještě slovo panu ministrovi. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vaše stanovisko беру na vědomí. My oslovíme kraj a nabídneme mu pomoc při vyjednávání se zdravotními pojišťovnami. To, že smlouva nebyla s Plzeňským krajem uzavřena, není vina ministerstva. My jsme spolupráci nabízeli cestou hejtmanů všem krajům a rádi se k ní vrátíme, bude-li o ni ze strany kraje zájem.

Já musím odmítnout argumentaci, že se nelíbí starostům a občanům rušení lůžek. Opravdu v tomto případě, přestože je to výrazně politická záležitost, tak kdyby všem těmto prosbám a žádostem bylo vyhověno za

posledních dvacet let, tak dneska jsme měli řadu nemocnic a o desítky tisíce lůžek více. Každá obec touží po tom mít střední školu a mít svoji nemocnici, ale opravdu v moderním zdravotnickém systému to možné není. I když já rozhodně neříkám, že kraj by měla obsluhovat jedna nemocnice. To v žádném případě. A pokud budou narušeny ty dojezdové vzdálenosti, tak jak to říkáte, rozhodně Ministerstvo zdravotnictví se v tom bude angažovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Antonín Sed'a, který se obrací ve své interpelaci na pana ministra Alexandra Vondru ve věci nákupu výstroje. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, podle veřejných informací jednatel firmy SPM údajně v roce 2010 nahlásil protikorupční policii, že byl požádán o úplatek v souvislosti s nákupem výstroje pro naši armádu. Policie případ odložila, protože nebylo dostatek důkazů. Nicméně se údajně hovoří opět o otevření tohoto případu v souvislosti s jiným případem, ve kterém se pohybují jména některých dříve podezřelých osob.

Pane ministře, šetřila, či nešetřila vaše inspekce zakázku na dodávku speciální výstroje? A pokud ano, s jakým výsledkem? A pokud ne, zasadí se, pane ministře, o prověření této posléze zrušené zakázky? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Václav Klučka ve věci bezpečnostní strategie České republiky. Obrací se na pana ministra Miroslava Kalouska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní předsedající. Paní místopředsedkyně, páni ministři, já jsem dneska tu bezpečnostní strategii zvolil skutečně jako live témata pro své vystoupení v interpelacích a chci se zeptat i pana ministra Kalouska, nakolik tento dokument bere vážně. Nakolik bere vážně část týkající se ekonomického zabezpečení bezpečnostní strategie a všech modulů, které souvisí s bezpečností České republiky. Nakolik to skutečně bere vážně v střednědobém plánu, tedy pro rok 2013/2014, kdy čísla jednoznačně ukazují, že stavy české policie a stavy Hasičského záchranného sboru se dostanou na kritickou mez, kdy už nebudou moci plnit funkci, kterou dneska plní k zabezpečení rizik souvisejících s vnitřní bezpečností.

Pane ministře, nakolik berete vážně dokument Bezpečnostní strategie České republiky? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Bude vám odpovězeno písemně.

Další vystoupí pan poslanec Václav Votava. Já ještě předtím přečtu omluvy, které se mi zde nashromáždily. Pan poslanec Farský se omlouvá z dnešního jednání od 16 hodin z důvodů pracovních a dále pan poslanec Jeník od 15 hodin ze zdravotních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Já bych jenom navázal na svoji předchozí interpelaci. Pane ministře, to není o tom, že by každý starosta chtěl ve své obci mít nemocnici. To je opravdu o dostupnosti zdravotní péče, která je, a já jsem uvedl příklad, protože shodou okolností bydlím na Tachovsku, tak vím, jaká dostupnost zdravotní péče tam je. Že je značně omezena.

Já už nechci dál extendovat tuto interpelaci. Předpokládám, že dostanete písemnou interpelaci a budeme očekávat na ni odpověď, protože tady je málo prostoru pro to, abychom šli do hloubky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Teď jsem se tady nějak zahovořila a teď mi něco podstatného uniklo a vidím, že pan ministr vystupovat nebude. V pořádku.

Dále vystoupí pan poslanec Antonín Sed'a. Obrací se ve své interpelaci na pana ministra Jaromíra Drábka ve věci čerpání z globalizačního fondu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, poprvé jsem úspěšný, mám tady svého ministra. Takže vážený pane ministře, podle zprávy Evropské komise se podpora pro propuštěné zaměstnance z Evropského globalizačního fondu Evropské unie, který je znám pod zkratkou EGF, zvýšila na 23 688 lidí. Nicméně ze stejné zprávy vyplývá, že tento fond za celou dobu své čtyřleté existence byl nejméně prospěšný České republice. V naší zemi totiž pomohl toliko 450 pracovníkům propuštěným kvůli krizi a významným změnám ve struktuře světového obchodu.

Vážený pane ministře, sdělte nám důvody, proč je čerpání z fondu tak nízké. Vždyť například Irsko pomohlo 12 600 pracovníků. A také by mne zajímala konkrétní opatření, která jsou přijímána, či budou přijímána, aby podíl našich firem při využívání těchto fondů byl vyšší. Vláda, jejímž jste členem, totiž pouze škrtá, a přitom může daleko více používat evropských peněz. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo k odpovědi panu ministrovi.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ještě jednou dobré odpoledne. Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, statistika je ošidná věc a každý, kdo se zabývá statistikou, ví, že čím menší vzorek a čím menší čísla, tím ošidnější je interpretace statistických údajů.

Evropský globalizační fond je fond, který je využíván velmi málo v celé Evropě. Letos z Evropského globalizačního fondu bylo vyřizováno sedm žádostí v celé Evropě. Z toho vidíme, že usuzovat na nějaké statistické údaje a vyvozovat z nich nějaké závěry je z pohledu statistiky jako vědy naprosto neadekvátní.

Co se týká České republiky, tak Česká republika byla skeptická k možností využití Evropského globalizačního fondu už při jeho zřízení. Evropský globalizační fond existuje od roku 2007 a už tehdy byl zájem o čerpání z Evropského globalizačního fondu velmi malý. Na začátku roku 2009 byly parametry Evropského globalizačního fondu upraveny tak, že byly přizpůsobeny tomu, aby bylo možné z něj čerpat nejenom v důsledku vlivů globalizace, ale také v důsledku vlivů ekonomické krize a ani to nepomohlo. A tak, jak jsem řekl v letošním roce, je počet žádostí v celé Evropě velmi malý.

Z toho také vyústil závěr na minulotýdenním zasedání EPSCO, to znamená Rady ministrů zdravotnictví, sociálních věcí, práce a rovných příležitostí, že nebude prodloužen Evropský globalizační fond pro žádosti, které by byly podány po 31. 12. 2011. Je prostě jasné, že Evropský globalizační fond se neosvědčil a že Evropský sociální fond je mnohem lepší nástroj, který se s Evropským globalizačním fondem výrazně překrývá. A to je také odpověď na konkrétní případ Irska. Irsko vzhledem ke svým ekonomickým parametrům má mnohem menší šance na čerpání z Evropského sociálního fondu. Proto také v řadě případů nemožnost čerpání Evropského sociálního fondu nahrazuje čerpáním z Evropského globalizačního fondu. A to, že pravidla, která si Irsko vykládá velmi volně a kde například pro čerpání globalizačního fondu je naprosto jasným pravidlem, že musí být vyhodnocen každý podnik zvlášť, každý zaměstnavatel zvlášť, pro každého zaměstnavatele musí být sestaven individuální program, tak pokud Irsko přistupuje k vyplácení z globalizačního fondu tak, že například celé stavebnictví zahrne jakoby za jeden podnik a udělá pro něj jeden restrukuralizační plán, tak to je velmi odvážné se pohybování, budou-li velmi mírný, tak na hraně pravidel, spíše řada lidí by mohla říci za hranou pravidel. A je také možné, že ty prostředky bude Irsko vracet a do takové pozice já bych Českou republiku nechtěl nikdy dostat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám ještě slovo panu poslanci k doplňující otázce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, vážený pane ministře. Určitě s vámi souhlasím, že statistika je ošidná věc. Nicméně si myslím, že údaje, které jsem tady zmínil, tak jste nezpochybnil. Určitě se dá čerpat z evropských fondů lépe, než to dělá současná vláda. Co se týká Evropského sociálního fondu, určitě se překrývá s Evropským globalizačním fondem, to máte pravdu. Ale na druhé straně, pokud Irsko je úspěšné a vy jste říkal, že je buď na hraně, nebo za hranou čerpání, ale prozatím informace jsou, že spíše je na té hraně, tak si myslím, že i Česká republika by mohla postupovat tak, aby pomohla těm lidem, kteří ne z vlastní viny ztratili zaměstnání.

Takže bych chtěl spíše slyšet od vás, možná že se to netýká tohoto Evropského globalizačního fondu, jaké konkrétní opatření vaše ministerstvo přijme k tomuto úkolu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a ještě předávám slovo panu ministroví. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dovolte mi jenom dvě konkrétní poznámky k Evropskému globalizačnímu fondu. Za prvé, tak jak jsem řekl, žádosti se přijímají do 31. 12., to znamená v tuto chvíli začít rozjiřdět nějakou kampaň už je bezpředmětné. Za druhé, žádosti podle pravidel musí jít od jednotlivých podnikatelských subjektů. To znamená, my můžeme dát podporu v informovanosti, v tom, jak se dělají žádosti atd., ale na rozdíl od ESF tam nemá možnost žádat stát jako subjekt, musí žádat konkrétní podnikatelský subjekt.

Co se týká obecnějšího pohledu, tak si myslím, že děláme skutečně maximum kroků pro to, abychom efektivně využili evropské peníze, a zejména teď mluvím o Evropském sociálním fondu – a zdůrazňuji to slovo efektivně, protože já bych se určitě nechtěl zaměřit na nějaké čerpání za každou cenu.

A já se tady vrátím jenom k té minulé interpelaci. Ano, věci, které souvisejí například s bojem proti nelegálnímu zaměstnávání, se sociální sítí, tak tam skutečně můžeme s výhodou v řadě případů využívat Evropského sociálního fondu, ale i dalších zdrojů z Evropské unie a myslím si, že je to tak správně. Pokud například budeme postupovat proti nelegálnímu zaměstnávání a ještě navíc to budeme moci spolufinancovat z evropských peněz, tak to přinese vyšší přínosy do státního rozpočtu, do sociálního systému, zdravotního systému. To je ten cíl, který mám před sebou. A tady s vámi souhlasím, že úsilí je potřeba napřít tímto směrem.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Václav Klučka. Ve věci vyhlášky 270/2010 interpeluje pana ministra Miroslava Kalouska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedající. Já prosím tuto interpelaci stáhnout, protože to je interpelace vysoce konkrétní, týkající se vyhlášky o inventarizacích, které způsobují problémy myslím skoro ve všech místech, kde se začínají aplikovat. Takže počkám, až bude pan ministr přítomen.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále jste znovu přihlášen vy. Tentokrát na pana ministra Leoše Hegera, který je přítomen. Takže směle do toho.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji. Pane ministře, já jsem se dozvěděl nejdříve, že zadání interpelace způsobilo trochu problém s výkladem, o co vlastně kráčí. Je to docela velký problém související s rušením lůžek, akutních lůžek. Je to problém související s ukončením smluv zdravotních pojišťoven a jednotlivých nemocnic a nasmlouváním nových podmínek, které se rovněž akutní péče, případně akutních lůžek, budou dotýkat. Je to problém krizového řízení a krizového plánování.

Počty lůžkových kapacit v minulosti byly nastaveny právě na oblast mimořádných situací, krizových situací, na oblast týkající se možných infekcí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, omlouvám se, vypršel váš čas.

Poslanec Václav Klučka: Ale já jsem ještě skoro nezačal. Já se velmi omlouvám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já vám to věřím, ale je to tak.

Poslanec Václav Klučka: Takže vy jste mi prosím na první interpelaci spustila čas a já jsem...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já nespouštím tento čas. To se prosím spouští samo. Ale řekněte své otázky, pokud to lze nějak rychle říci.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji. Víím, v čem byla možná tato chyba. Možná se opravdu spustil čas první interpelace u pana Kalouska a skončil.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, je to možné. Prosím, můžete hovořit.

Poslanec Václav Klučka: Jenom řeknu otázky. Jestli opravdu máme v úmyslu traumatologické plány zpracované v minulosti dále dodržovat pro oblast krizového řízení a nedopustit, aby v případě krizových stavů nedošlo k situaci, že nebudeme mít lůžkovou kapacitu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Na tuto interpelaci bude reagovat ministr zdravotnictví pan Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Vážený pane poslanče, odpovím stručně a dám vám eventuálně prostor na dokončení vašich dotazů ještě ve druhém kole. Já bych jenom stručně zrekapituloval, že současné traumatologické plány znovu pojednávají nové zákony a specifikují je. To znamená, že podle nových zdravotnických zákonů od 1. dubna 2012 platných budou všechny nemocnice a zdravotnické záchranné služby by jednotlivých krajů povinné mít traumatologické plány a měly by napomoci naopak k jejich větší připravenosti pro řešení hromadných příjmů zraněných osob.

Ministerstvo zdravotnictví má velký zájem, aby tato oblast fungovala dobře, a traumatologické plány se stanou součástí plánovací dokumentace pro řešení krizových situací na území jednotlivých krajů. Je to dáno v zákonech o službách, jak jsem řekl, o zdravotnické záchranné službě a v příslušných vyhláškách. Nemělo by dojít k žádné dramatické změně oproti současnému stavu. To, co nyní probíhá tak trochu nervózně po vyhlášení zdravotních pojišťoven, že budou rozvazovat smlouvy, to v žádném případě neznamená, že smlouvy budou rušeny. Ony budou jenom revidovány. Mezitím také začne platit to, co je v nových zákonech, o čem už jsem mluvil při interpelaci pana poslance Votavy, že pojišťovny budou jednoznačně zodpovídat za dostupnost péče pro pacienty, budou k tomu tlačeny tedy i pod pohrůzkou určitých sankcí plnění zákona. Dostupnost bude definována v nařízení vlády.

Takže žádné masivní rušení lůžek nehrozí, přestože se domníváme, že k určité racionalizaci sítě dojít musí. Jestli se ještě zeptáte dál, tak upřesním.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Nepoložím, paní místopředsedkyně. Moc děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Přistoupíme k následující interpelaci. Interpeluje pan poslanec Antonín Sedla ministra vnít-

ra pana Jana Kubiceho ve věci odhalování obchodu s lidmi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, nejen experti, ale i například správa amerického ministerstva zahraničí charakterizují Českou republiku jako zdrojovou, tranzitní i cílovou zemi pro ženy, které jsou nuceny k prostituci. Nucená prostituce či kuplířství je kriminalita, která se dobře skrývá, a proto policie odhaluje na nejvyšší desítky lidí ročně. Chyba je nejen na straně obětí, které ze strachu a z pocitu viny tyto případy nehlásí, ale chybou je i přístup policie či soudů k obětem těchto trestných činů.

Obchod s lidmi však nesouvisí pouze s prostitucí, ale i nucenou prací, zejména ve vztahu k zahraničním dělníkům. Odborníci vyčítají vládě, že zejména málo bojuje proti praktikám některých pracovních agentur. Naše republika si také letos výrazně pohoršila v celosvětovém žebříčku hodnotícím úroveň obchodu s lidmi, když spadla z první do horší druhé kategorie.

Vážený pane ministře, jste si vědom tohoto nelichotivého výsledku České republiky, a pokud ano, co konkrétního připravuje vaše Ministerstvo vnitra ke zlepšení boje proti obchodování s lidmi? Zejména se mi jedná o taková opatření, která omezí vykořisťování a otrockou práci lidí a také omezí počet trestných činů prostituce a kuplířství. S poklesem finančních zdrojů kapitoly Ministerstva vnitra mám obavu, že Česká republika v dalším mezinárodním srovnání spíše dosáhne horšího hodnocení v úrovni boje proti obchodování s lidmi. Situace je o to složitější, že Česká republika jako členský stát Evropské unie je v schengenském prostoru, kde musí spolupracovat na ochranu vnějších hranic ze strany jiných zemí.

Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci. Tím končí tato interpelace a pan ministr jistě odpoví.

Ještě bych vás chtěla seznámit s právě došlou omluvou pana poslance Jiřího Paroubka, který se omlouvá od 18 hodin z osobních důvodů.

My můžeme pokračovat. Pane poslanče, promiňte, ale už se tam interpelace vrátily. (Pořadí interpelujících zmizelo na chvíli ze světelné tabule.) Prosím, je čas pro další vaši interpelaci.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já další tři interpelace ruším a přednesu je, až tady ministři budou.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Tím jsme tedy projednali celý blok ústních interpelací. Nyní je 16.36 hodin. Vyhlášíme přestávku do 16.50. Budeme pokračovat v bloku smluv. Prosím

všechny předsedy klubů, aby tlumočili svým členům, aby se na 16.50 dostavili do sálu, aby nám nic nebránilo v řádném a svižném projednání. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 16.37 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.50 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené kolegyně a kolegové, budeme pokračovat v dnešním jednání. Naším úkolem by mělo být nyní projednat body 63 až 81, poté bychom dnešní jednání skončili. Prosím, abyste se dostavili do sálu, pokud jste tak již neučinili. Dále prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami, neboť jsem vás odhlásila.

Prvním bodem, kterým se budeme zabývat, je

63.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Ázerbájdžánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 17. května 2011 v Baku /sněmovní tisk 393/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal pan ministr Bendl. Prosím, pane ministře, mikrofon je váš.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji, paní předsedající. Dovolte mi, abych za pana ministra financí tady předložil návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Ázerbájdžánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, s tím, že tento náš závazek nám umožní na svém území a v souladu se svým právním řádem investice investorů druhého státu, princip národního zacházení a doložky nejvyšších výhod, záruku proti vyvlastnění majetku zahraničních investorů, záruku volného převodu plateb atd., tak jak máte v materiálu uvedeno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 393/1. Prosím.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, dovoluji mi, abych přednesl usnesení zahraničního výboru ze 14. schůze ze dne 12. října 2011 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Ázerbájdžánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 17. května 2011 v Baku.

Po odůvodnění náměstka ministra financí Ing. Tomáše Zídka, zpravodajské zprávě poslance Pavla Holíka a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Ázerbájdžánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 17. května 2011 v Baku. Za druhé, předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Za třetí, zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Iniciativně tento tisk projednal též rozpočtový výbor. Usnesení vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 393/2. Prosím tedy zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou, aby usnesení výboru odůvodnila.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, tento tisk projednal rozpočtový výbor na své 21. schůzi dne 16. listopadu 2011. Usnesení jste obdrželi písemně, jak už bylo řečeno, jako sněmovní tisk 393/2, takže mi dovoluji, abych pouze z tohoto usnesení sdělila, že po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Ázerbájdžánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 17. května 2011 v Baku.

A zároveň mi dovoluji, abych dala návrh, aby se hlasovalo o usnesení zahraničního výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Paní zpravodajko, prosím, neopouštějte tento prostor. Já se musím dotázat – obě usnesení nejsou shodná? (Posl. Vostrá: Shodná jsou, ale přesnější je zahraničního výboru.)

Otevírám rozpravu. Je do ní někdo přihlášen? Hlásí se někdo? Není tomu tak. Ukončuji rozpravu a přikročíme k hlasování o navržených usnese-

ních. Budeme tedy hlasovat o usnesení zahraničního výboru. Prosím, upozorňuji, že jsem vás odhlásila a je třeba, abyste se podívali na svá hlasovací zařízení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 72 z přihlášených 98 poslanců pro 94, proti 1. Návrh byl přijat a s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Přikročíme k následujícímu bodu, kterým je

64.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Království Bahrajn o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 24. května 2011 /sněmovní tisk 417/ - druhé čtení

Za omluveného ministra financí návrh opět odůvodní pan ministr Bendl. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji, paní předsedající. Já mám za to, že vše k zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovým únikům v oboru daní z příjmů ve věci ČR a Království Bahrajn bylo řečeno v prvním čtení, tudíž mi dovoluji jen, abych vás odkázal na tento tisk.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Lenku Andrášovou, aby odůvodnila usnesení zahraničního výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 417/2. Prosím.

Poslankyně Lenka Andrášová: Děkuji, paní předsedající. Já jenom dodám, že jsme se tímto tiskem zabývali 12. října 2011 na 14. schůzi zahraničního výboru a přijali jsme doporučující stanovisko, které jste všichni obdrželi na svých lavicích. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. I tento tisk iniciativně projednal rozpočtový výbor. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 417/1. Já prosím zpravodajku tohoto výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou, ať usnesení jejího výboru odůvodní.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, tento tisk projednal rozpočtový výbor na svém jednání dne 24. srpna 2011. Usnesení bylo rozdáno písemně, takže mi dovolu, abych jenom sdělila, že po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Království Bahrajn o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 24. května 2011.

A jako při minulém tisku mi dovolu navrhnout, aby se hlasovalo o usnesení zahraničního výboru jako garančního výboru tohoto tisku.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, paní zpravodajko. Otevírám rozpravu. Není do ní žádná přihláška písemná, nikdo se do rozpravy nehlásí, a proto ji uzavírám. Přikročíme k hlasování o navržených usneseních, přičemž podle paní zpravodajky budeme hlasovat nejprve o návrhu zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 73 z přihlášených 104 poslanců pro 100, proti žádný. Návrh byl přijat. Usnesení zahraničního výboru bylo schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

65.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o trvale udržitelném obhospodařování lesů k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat, který byl podepsán dne 27. května 2011 /sněmovní tisk 418/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal pan ministr zemědělství Petr Bendl.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji, paní předsedající. Já bych pouze znovu upozornil na to, že schválení tohoto protokolu bude zároveň podpora účinnějšímu sladování zájmů správy lesů a ochrany přírody, pod-

porována mezinárodní spolupráce na regionální, národní i místní úrovni. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane ministře, a prosím zpravodaje zahraničního výboru poslance Davida Vodrážku, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 418/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové, zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu o trvale udržitelném obhospodařování lesů k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat, který byl podepsán dne 27. května 2011. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu, není do ní žádná písemná přihláška a nevidím ani nikoho z místa, proto tuto rozpravu ukončuji a přikročíme k hlasování o navrženém usnesení.

Kdo souhlasí s návrhem usnesení, prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 74 z přihlášených 105 poslanců pro 94, proti 1. Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k bodu následujícímu. Tím je

67.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu - zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 6. června 2011 /sněmovní tisk 422/ - druhé čtení

Za omluveného ministra financí tento návrh opět přednese pan ministr zemědělství Petr Bendl.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji, paní předsedající, a zároveň žádám Poslaneckou sněmovnu, aby i ve druhém čtení napomohla za-

mezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů mezi Českou republikou a vládou Hongkongu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Kristýnu Kočí, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 422/2.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámila se závěry zahraničního výboru z jeho jednání dne 12. října 2011. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s ratifikací Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu – zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů, která byla podepsána v Praze dne 6. června 2011. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Iniciativně tento tisk projednal i rozpočtový výbor. Usnesení bylo rozdáno pod číslem 422/1. Prosím zpravodajku tohoto výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou, aby nám odůvodnila usnesení tohoto výboru.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, tento tisk projednal, jak už bylo řečeno, rozpočtový výbor, který dal své usnesení, máte ho písemně ve svých lavicích. Rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci vládního návrhu, kterým se předkládá k ratifikaci Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Hongkongu – zvláštní administrativní oblasti Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů, která byla podepsána v Praze dne 6. června 2011.

Opět navrhuji, aby se hlasovalo usnesení zahraničního výboru jako výboru garančního. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám rozpravu. Nevidím, že by se někdo hlásil, písemně se nepřihlásil také nikdo, a proto můžu tuto rozpravu uzavřít.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení zahraničního výboru.

O tomto zahajují hlasování. Ptám se vás, kdo je pro, prosím, stiskněte tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 75 z přihlášených 107 poslanců pro 95, proti žádný.

Návrh byl přijat, usnesení zahraničního výboru bylo schváleno. Končí tím projednávání tohoto bodu.

Následujícím bodem je

68.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném cestovním ruchu k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 423/ - druhé čtení

Za omluveného ministra životního prostředí Tomáše Chalupu návrh přednese pan ministr zemědělství Petr Bendl, kterému dávám slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Dovolte mi, dámy a pánové, abych vás i v tomto případě požádal o podporu schválení této rámcové úmluvy, neboť bude mít pozitivní dopady na podnikatelské prostředí a udržitelný cestovní ruch. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Robina Böhnische, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 423/1. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne.

Zahraniční výbor se návrhem zabýval na své 14. schůzi 12. října a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu o udržitelném cestovním ruchu k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat. Dále pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodajovi. Otevírám rozpravu. Není do ní žádná písemná přihláška, a jak vidím, tak ani ústní, proto rozpravu ukončuji.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení.

Kdo souhlasí s návrhem usnesení, stiskněte, prosím, tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 76 z přihlášených 108 poslanců pro 100, proti žádný. Návrh byl přijat a usnesení bylo schváleno.

Přistoupíme k následujícímu bodu. Tím je

69.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Kyprskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací, podepsaná v Nikósii dne 9. června 2011
/sněmovní tisk 430/ - druhé čtení**

Za omluveného předsedu vlády Petra Nečase návrh uvede ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dovolte mi, abych požádal Poslaneckou sněmovnu, poslance a poslankyně, o podporu této standardní smlouvy, která přispěje k lepší ochraně utajovaných informací mezi Českou republikou a Kyprskou republikou.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Davida Vodrážku, aby odůvodnil usnesení výboru, které nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 430/1. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Vodrážka: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové, zahraniční výbor se zabýval tímto materiálem na své schůzi a doporučuje usnesení, které by mělo znít: Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Kyprskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací, podepsané v Nikósii dne 9. června 2011. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, nevidím, že by se někdo hlásil z místa, proto rozpravu uzavírám.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 77 z přihlášených 109 poslanců pro 102, proti 2. Návrh

byl přijat a usnesení bylo schváleno. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat bodem následujícím. Tím je

70.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi členskými státy Evropské unie zasedajícími v Radě o ochraně utajovaných informací vyměňovaných v zájmu Evropské unie, podepsaná v Bruselu dne 4. května 2011
/sněmovní tisk 432/ - druhé čtení**

Za omluveného předsedu vlády Petra Nečase návrh opět uvede ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dovolte mi, abych požádal Poslaneckou sněmovnu o podporu této dohody, která umožní bezproblémovou výměnu utajovaných informací v rámci zemí Evropské unie.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Gabrielu Peckovou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 432/1.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, zahraniční výbor se tímto návrhem zabýval na své 14. schůzi dne 12. října 2011 a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi členskými státy Evropské unie zasedajícími v Radě o ochraně utajovaných informací vyměňovaných v zájmu Evropské unie, podepsané v Bruselu dne 4. května 2011.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám rozpravu. Není do ní žádná přihláška písemná ani ústní, proto rozpravu uzavírám.

Budeme hlasovat o navrženém usnesení. Kdo je pro, prosím, stiskněte tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 78 z přihlášených 109 poslanců pro 102, proti 1. Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno.

Přistoupíme k projednání následujícího bodu. Je jím

71.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Nagojsko-kualalumpurského doplňkového protokolu o odpovědnosti a náhradě škod ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti /sněmovní tisk 436/ - druhé čtení

Za nepřítomného omluveného ministra životního prostředí Tomáše Chalupu návrh uvede pan ministr Petr Bendl. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych i v tomto případě požádal Poslaneckou sněmovnu o podporu ratifikace tohoto protokolu, který umožní uplatnění společných mezinárodních zásad pro řešení možných nežádoucích dopadů využívání moderních technologií.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Nyní prosím zpravodaje, pana poslance Davida Vodrážku, aby odůvodnil usnesení výboru zahraničního, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 436/1. Prosím.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, členové vlády, dámy a pánové, zahraniční výbor se zabýval tímto materiálem na své schůzi dne 12. října 2011 a přijal následující usnesení: Doporučuje Poslanecké sněmovně, aby dala souhlas k ratifikaci Nagojsko-kualalumpurského doplňkového protokolu o odpovědnosti ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevírám rozpravu. Nikdo se do ní nehlásí, a proto rozpravu uzavírám.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Kdo souhlasí s návrhem usnesení, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 79 z přihlášených 110 poslanců pro 101, proti 1. Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno.

Následuje

73.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Baku dne 17. května 2011 /sněmovní tisk 440/ - druhé čtení

Za nepřítomného omluveného předsedu vlády Petra Nečase tento návrh uvede ministr zemědělství Petr Bendl, kterému dávám slovo. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji. Vážená Poslanecká sněmovno, paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji vám, abych vás požádal o podporu sjednání této smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky v zájmu ochrany utajovaných skutečností. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Renátu Witoszovou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 440/1. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Renáta Witoszová: Děkuji. Po odůvodnění náměstka ředitele Nejvyššího bezpečnostního úřadu zahraniční výbor na své 14. schůzi dne 12. října doporučil Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsané v Baku dne 17. května 2011. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní zpravodajko. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Nikdo se do této rozpravy nehlásí, rozpravu uzavírám.

Budeme hlasovat o usnesení zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 80 z přihlášených 110 poslanců pro 100, proti 2. Návrh byl přijat a s usnesením byl vysloven souhlas.

Přistoupíme k následujícímu bodu, kterým je

74.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Návrh na přijetí změny
Dohody o Mezinárodní bance pro obnovu a rozvoj vyplývající
z Rezoluce Sboru guvernérů IBRD č. 596 a s přijetím změn
Dohody o Mnohostranné agentuře pro investiční
záruky vyplývající z Rezoluce Rady správců MIGA č. 86
/sněmovní tisk 442/ - druhé čtení**

Prosím, aby se za omluveného ministra financí slova opět ujal ministr zemědělství Petr Bendl.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás požádal o podporu předloženého materiálu a vyslovení souhlasu s ratifikací návrhu na přijetí této dohody. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Janu Fischerovou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 442/1. Prosím, paní zpravodajko.

Poprosím všechny poslance a poslankyně menšího vzrůstu, aby si upravovali nastavení mikrofону. Jinak hrozí, že nebudou slyšeni.

Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Fischerová: Já velice děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Třebaže jsem vyššího vzrůstu, tak jsem potřebovala dát níže mikrofon, ale rozumím všemu.

Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych zde také prezentovala jednání zahraničního výboru, které se konalo dne 12. října. Výbor projednal sněmovní tisk 442 a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení:

Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny Dohody o Mezinárodní bance pro obnovu a rozvoj vyplývající z Rezoluce Sboru guvernérů IBRD č. 596 a změn Dohody o Mnohostranné agentuře pro investiční záruky vyplývající z Rezoluce Rady správců MIGA č. 86.

Nyní jako zpravodajka tohoto tisku si dovoluji ještě upřesnit název druhé dohody, ke které přijímáme změny. Je to Dohoda o Mnohostranné agentuře, je i dle Sbírky zákonů vyhlášena jako Dohoda zřizující Mnohostrannou agenturu. Usnesení by tedy po formální úpravě znělo takto:

Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny Dohody o Mezinárodní bance pro obnovu a rozvoj vyplývající z Rezoluce Sboru

guvernérů IBRD č. 596 a změn Dohody zřizující Mnohostrannou agenturu pro investiční záruky vyplývající z Rezoluce Rady správců MIGA č. 86.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám rozpravu. Nevidím, že by se do ní někdo hlásil. Písemnou přihlášku také nemám, rozpravu proto uzavírám.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení, tak jak je paní zpravodajka přednesla.

Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro, stiskněte, prosím, tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 81 z přihlášených 114 poslanců pro 107, proti 1. Návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno.

Dalším návrhem je

75.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou
a Organizací pro zákaz chemických zbraní o inspekcích na místech
v objektu pro ochranné účely seznamu 1,
podepsaná v Haagu dne 15. června 2011
/sněmovní tisk 454/ - druhé čtení**

Za omluveného předsedu vlády Petra Nečase návrh uvede pan ministr Petr Bendl. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Dovolte mi, vážené dámy a pánové, abych vás i v tomto případě požádal o podporu předmětné dohody, kterou máte ve svých materiálech pod sněmovním tiskem 454. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Kateřinu Konečnou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 454/1. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi vás seznámit s usnesením zahraničního výboru, které zní: Po odůvodnění náměstkyně předsedkyně

Státního úřadu pro jadernou bezpečnost zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout usnesení, že dává souhlas k ratifikaci dohody.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Nevidím, že by se do této rozpravy někdo hlásil z místa, rozpravu proto uzavírám.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 82 z přihlášených 114 poslanců pro 107, proti 1. Návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno.

Následujícím bodem je

76.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Britských Panenských ostrovů o výměně informací daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 13. června 2011 /sněmovní tisk 459/ - druhé čtení

Za omluveného ministra financí návrh uvede pan ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji. Dámy a pánové, za pana kolegu ministra financí vás prosím, abyste podpořili lepší výměnu informací v daňových záležitostech mezi Českou republikou a Britskými Panenskými ostrovy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Gabrielu Peckovou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 459/1. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dámy a pánové, zahraniční výbor se předneseným návrhem zabýval na své 14. schůzi 12. října 2011 a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Britských Panenských ostrovů o výměně informací v

daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 13. června 2011.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. Iniciativně tento tisk projednal i rozpočtový výbor. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 459/2. Zpravodajka rozpočtového výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá nás s usnesením výboru seznámí. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, rozpočtový výbor projednal tuto materii na své 20. schůzi 12. října 2011 a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Britských Panenských ostrovů o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 13. června 2011.

Zároveň mi dovolu, bych navrhl, aby se hlasovalo pouze o usnesení zahraničního výboru jako výboru garančního. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Nevidím, že by se do této rozpravy někdo hlásil. Rozpravu uzavírám.

Přikročíme k hlasování o usnesení zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 83 z přihlášených 115 poslanců pro 105, proti žádná. Návrh byl přijat. Usnesení tímto bylo schváleno.

Můžeme přistoupit k následujícímu bodu. Tím je

77.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 200 o HIV a AIDS a světě práce a stanovisko vlády k němu /sněmovní tisk 388/ - druhé čtení

Návrh uvede ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek, kterému dávám slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, Ústava Mezinárodní organizace práce stanoví vládě povinnost postoupit parlamentu každou úmluvu a

doporučení této organizace. Proto je vám předkládáno i doporučení Mezinárodní organizace práce o HIV a AIDS a světě práce. Doporučení zdůrazňuje, že veškeré kroky učiněné v reakci na HIV a AIDS mají být vedeny v rámci zásad nediskriminace a respektu k základním lidským právům. Zdůrazňuji, že doporučení neobsahuje žádné formální závazky a nemůže tak mít žádný dopad na veřejné rozpočty. Vláda svým usnesením uložila, aby ministr zdravotnictví a ministr práce a sociálních věcí k jeho obsahu v rámci svých kompetencí přihlíželi.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministru Drábkovi. Slovo dávám panu ministru zdravotnictví. Nepřeje si vystoupit.

Nyní tedy poprosím zpravodaje výboru pro sociální politiku pana poslance Jaroslava Ečka a zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Jiřího Skalického, aby odůvodnili usnesení výborů, která byla rozdána jako sněmovní tisky 388/1 a 2. Slovo má pan poslanec Jaroslav Eček. Prosím.

Poslanec Jaroslav Eček: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, výbor pro sociální politiku projednal dne 24. listopadu 2011 a přijal k tomuto bodu usnesení číslo 73, které vám teď přečtu. Dovoluji si vám navrhnout, aby Sněmovna přijala usnesení podle doporučení výboru pro sociální politiku. Pokládám ho přece jen za poněkud přesnější a vhodnější. Bylo vám sice rozdáno, ale pro jistotu ho zopakuji.

Výbor pro sociální politiku doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: Za první. Poslanecká sněmovna bere na vědomí doporučení Mezinárodní organizace práce číslo 200 o HIV a AIDS a světě práce a stanovisko vlády k němu, sněmovní tisk 388. Za druhé. Schvaluje stanovisko vlády k doporučení Mezinárodní organizace práce číslo 200 o HIV a AIDS a světě práce, sněmovní tisk 388, které je součástí tohoto tisku.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní prosím zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Jiřího Skalického.

Poslanec Jiří Skalický: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, toto doporučení se vztahuje na všechny pracovníky na jakýchkoliv pracovištích a pracujících na základě jakéhokoliv smluvního vztahu včetně uchazečů o práci. Doporučení zdůrazňuje význam sociálních partnerů, potřebu vzdělávání na pracovišti, implementaci vnitro-

státních programů. Vyzývá k mezinárodní spolupráci, a to i s ohledem na migrující pracovníky, a k ustanovení vnitrostátního mechanismu pro monitorování vývoje v oblasti HIV a AIDS.

V České republice je problematika HIV a AIDS koncepčně řešena od roku 1990, kdy vláda schválila usnesením číslo 47/1990 Národní program prevence HIV a AIDS. Aktuálním strategickým dokumentem v této oblasti je národní program řešením problematiky v České republice na období 2008 až 2012. Metodické vedení prevence zajišťuje Ministerstvo zdravotnictví ve spolupráci se Státním zdravotním ústavem.

Zdravotní výbor se zabýval touto problematikou na své 12. schůzi konané dne 16. listopadu 2011 a po diskusi navrhl a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout toto usnesení: Za prvé, bere na vědomí doporučení Mezinárodní organizace práce číslo 200 o HIV a AIDS a světě práce, přijaté na 99. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 2010, a stanovisko vlády k doporučení, přiložené v rámci předkládací zprávy pro Parlament České republiky, sněmovní tisk 388. Za druhé, zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem seznámil schůzi Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, nevidím, že by se do této rozpravy někdo hlásil. Rozpravu proto ukončuji a my přikročíme k hlasování o navržených usneseních.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení výboru pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 84, z přihlášených 118 poslanců pro 110, proti nikdo.

Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno.

Budeme pokračovat následujícím bodem, kterým je

78.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Polskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána ve Varšavě dne 13. září 2011
/sněmovní tisk 522/ - první čtení**

Předložený návrh uvede ministr financí – který je nepřítomen, a zastoupí ho pan ministr zemědělství Petr Bendl, kterému dávám slovo. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedající, dovolte mi, vážené kolegyně a kolegové, abych vás požádal o podporu tohoto materiálu, neboť upravuje zdaňování a zároveň i vyloučení mezinárodního dvojího zdanění různých druhů příjmů a zároveň stanoví zásadu rovného nakládání se subjekty obou smluvních stran, umožňuje neformální řešení sporů vzniklých při výkladu a provádění daňové smlouvy a rovněž umožňuje výměnu informací mezi příslušnými úřady České republiky a Polska.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Kristýna Kočí, které dávám slovo.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já si pouze dovolím doporučit po odůvodnění panem ministrem posunout tento návrh zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, nikdo se do této rozpravy nehlásí, a proto rozpravu ukončuji.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Navrhuje někdo další výbor, který by se měl tímto tímto zabývat? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na přikázání k projednání výboru zahraničnímu.

O tomto zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 85, z přihlášených 118 poslanců pro 112, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme tento přikázali k projednání výboru zahraničnímu.

Končím projednávání tohoto bodu a zahajuji projednávání dalšího bodu, kterým je

79.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací
Dohoda mezi vládou České republiky a Ostrovem Man
o výměně informací v daňových záležitostech,
která byla podepsána v Londýně dne 18. července 2011
/sněmovní tisk 511/ - prvé čtení**

Opět za ministra financí tento materiál uvede ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Dámy a pánové, rostoucí povázanost celosvětové ekonomiky nutí Českou republiku, abychom v Poslanecké sněmovně projednali i tuto dohodu s Ostrovem Man. Proto vás prosím o propuštění do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Holík.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dovolte mi, aby po předneseném úvodu doporučil tento vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a Ostrovem Man o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 18. července 2011, přikázat zahraničnímu výboru k projednání.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, nevidím, že by se někdo do této rozpravy hlásil, a budeme se tedy poté, co rozpravu ukončím, což tímto činím, zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Já se ptám, zda má někdo ještě jiný další návrh. Nikoho nevidím.

Budeme tedy hlasovat o tom, zda předložený návrh přikazujeme k projednání zahraničnímu výboru.

O tomto hlasování zahajuji a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 86 z přihlášených 119 poslanců pro 109, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh přikázali k projednání výboru zahraničnímu.

Ukončuji projednávání tohoto bodu a zahajuji projednávání dalšího bodu, kterým je

80.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací
Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Guernsey
o výměně informací v daňových záležitostech,
která byla podepsána v Londýně dne 15. září 2011
/sněmovní tisk 515/ - první čtení**

Za omluveného ministra financí návrh uvede pan ministr zemědělství Petr Bendl a já prosím, aby se ujal slova.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Běh věcí finančních celosvětově nás nutí mít dohodu také s Guernseyí. Proto doporučuji Poslanecké sněmovně, aby v rámci prvního čtení umožnila této dohodě projít do čtení druhého.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodajka pro první čtení, tou je paní poslankyně Lenka Andryšová. Já jí dávám slovo.

Poslankyně Lenka Andryšová: Děkuji panu ministrovi za uvedení tohoto tisku. Já bych jenom dodala, že smyslem této smlouvy je, aby Česká republika měla možnost prověřit, zda příjem nebo majetek českých daňových subjektů byl řádně zdaněn, a proto si myslím, že by se tím zahraniční výbor měl zabývat, a doporučuji tento tisk přikázat zahraničnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Nevidím nikoho, kdo by chtěl vystoupit, proto rozpravu ukončuji. Prosím, abyste ještě chvíli vydrželi v klidu, opravdu se naše dnešní jednání chýlí ke konci.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Paní zpravodajka se přiklonila k témuž. Já se ptám, zda někdo chce navrhnout další výbor, který by se tiskem měl zabývat. Nevidím žádného zájemce.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, kterým se přikáže k projednání tento tisk zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kolegyně, kolegové, pravděpodobně jsem vás odhlásila já, takže prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami, a poté, až se ustálí počet přihlášených, toto hlasování budeme opakovat.

O návrhu tak, jak byl přednesen, zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 88 z přihlášených 115 poslanců pro 112, proti jeden. Návrh byl přijat a já mohu konstatovat, že tento návrh jsme přikázali k projednání výboru zahraničnímu.

Konečně můžeme přistoupit k poslednímu návrhu a tím je

81.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou
a Chorvatskou republikou ke Smlouvě mezi Českou republikou
a Chorvatskou republikou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní
z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Záhřebu dne 4. října 2011
/sněmovní tisk 534/ - první čtení**

Za omluveného ministra financí i tento návrh uvede ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Na rozdíl od Guernsey věřím, že všichni víme, kde je Chorvatsko. A proto vás prosím o podporu tohoto materiálu a této dohody a puštění do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec František Novosad. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Novosad: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy a pánové. Smlouvu mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Záhřebu dne 4. října 2011, doporučuji projednat v zahraničním výboru. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zpravodajovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku písemnou a nevidím, že by se do této rozpravy někdo hlásil. Rozpravu proto ukončuji.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Má někdo jiný návrh? Navrhuje někdo další výbor? Nikdo se nehlásí.

Budeme tedy hlasovat o tom, zda předložený návrh přikazujeme k projednání výboru zahraničnímu.

Zahájuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro, stiskněte prosím tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 89 z přihlášených 115 poslanců pro 111, proti 1. Návrh byl přijat a já mohu konstatovat, že tento vládní návrh jsme přikázali k projednání výboru zahraničnímu.

Kolegyně, kolegové, tím končí dnešní jednací den. Děkuji všem za spolupráci, přeji hezký večer a sejdeme se zítra ráno v 9 hodin.

(Jednání skončilo v 17.43 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
9. prosince 2011 v 9.00 hodin
Přítomno: 161 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, dovoluji mi, abych zahájila další jednací den 32. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás.

Prosím, abyste se zaregistrovali svými kartami, a prosím též, abyste mi oznámili, kdo bude mít vydánu kartu náhradní.

Nejprve vás seznámím s omluvami. Z dnešního jednání se omlouvají z poslanců: Jan Bureš – pracovní důvody, Dana Filipi – zdravotní důvody, Martin Gregora od 13 hodin – osobní důvody, Jan Hamáček – zahraniční cesta, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Jana Kaslová také zdravotní důvody, Vít Němeček – osobní důvody, Josef Novotný starší neuvádí důvod, Viktor Paggio – zahraniční cesta, Miroslav Petrář také, Adam Rykala – osobní důvody, Jana Suchá – zdravotní důvody, David Šeich – zdravotní důvody, Milan Šťovíček – pracovní důvody, Milan Urban – zdravotní důvody, Martin Vacek – zahraniční cesta, Lubomír Zaorálek – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: Petr Nečas – zahraniční cesta, Josef Dobeš – pracovní důvody, Jaromír Drábek – pracovní důvody, Tomáš Chalupa – zdravotní důvody, Miroslav Kalousek – pracovní důvody, Jan Kubice také, Karel Schwarzenberg – zahraniční cesta a Alexandr Vondra – pracovní důvody.

Ještě je zde omluva pana poslance Václava Zemka, který se omlouvá také na dnešek, a to pro účast na odborné konferenci. Tolik k omluvám.

Jsme v úvodní půlhodině. O slovo se hlásí pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já bych využil této možnosti a vystoupil bych zde ve dvojediné roli jak zpravodaje k tisku 415, tedy přímá volba prezidenta, tak předsedy poslaneckého klubu sociální demokracie a dovolil bych si po dohodě s ostatními kolegy předsedy navrhnout postup, jak bychom mohli určitým způsobem předběžně stanovit harmonogram projednávání přímé volby prezidenta, tak abychom ji v co nejkratší době tady projednali.

Ten by měl být následující. V tuto chvíli, po ukončení debaty o programu, nás čeká přerušovaný bod tisku 415, tedy přímá volba prezidenta, změna ústavy, druhé čtení. Protože jsem byl informován panem ministrem spravedlnosti, že po technické stránce, tedy legislativní, by v zásadě všechny tyto návrhy měly být hlasovatelné až na jednu drobnou změnu v singuláru či plurálu u jednoho návrhu, což bude technická změna, bude

možné uzavřít – nebudou-li další návrhy, nebo budou-li a budou-li předneseny – druhé čtení přibližně patnáct minut poté, co bude zahájeno projednávání dnes, tudíž všechny lhůty při ukončení podrobné rozpravy budou splněny a ve středu, kdy je den, kdy se projednávají třetí čtení, bychom mohli začít projednáváním ústavního zákona, kterým se mění ústava a zakotvuje se přímá volba prezidenta, je to bod 89, sněmovní tisk 415, jako prvním bodem. Znamenalo by to, že přímá volba prezidenta bude předřazena před třetí čtení zákona o státním rozpočtu. Myslím, že je dobře, abychom to dnes odsouhlasili, protože se jedná o ústavní zákon a je potřebná maximální účast poslanců při hlasování o přímé volbě, tak aby nebylo pochyb, kdy se o této věci jednat bude.

Proto bych si dovilil navrhnout zařazení bodu 89, sněmovní tisk 415, jako první bod ve středu příští týden, jako třetí čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Dále se hlásí pan kolega Jan Vidím, poté předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, dovoluji mi, abych navrhl zařadit nový bod. Jedná se o volební bod. Neděste se prosím. Je to návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu České republiky do Meziparlamentní unie. Navrhuji, aby tento bod byl zařazen do bloku volebních bodů za bod volba předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti generální inspekce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili nový volební bod do bloku volebních a je to vedoucí stálé delegace do Meziparlamentní unie. Děkuji mnohokrát.

Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Já mám celkem tři návrhy k pořadu jednání.

Navrhuji, abychom na pátek 16. prosince jako první bod pevně zařadili bod číslo 115, návrh na potvrzení předsedů výborů.

Dále chci navrhnout, abychom bod číslo 33, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (předsedající žádá o klid) a o změně některých souvisejících zákonů, to znamená zákon o EIA, pevně zařadili na středu po již pevně zařazených bodech, které souvisejí se státním rozpočtem. Je to bod číslo 33.

Dále navrhuji, abychom z pořadu schůze vyřadili bod číslo 48, návrh zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byly návrhy pana poslance Stanjury, předsedy poslaneckého klubu ODS. Ptám se, jsou-li nějaké další návrhy k pořadu schůze. Nejsou-li, budeme hlasovat o návrzích, které zazněly.

Nejprve pan poslanec Jeroným Tejc navrhl pevné zařazení bodu číslo 89, je to třetí čtení sněmovního tisku 415, na středu 14. 12. jako první bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 90. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na pevné zařazení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 90, přítomno 118, pro 105, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Paní kolegyně Weberová má náhradní kartu číslo 7.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Jana Vidíma. Ten navrhuje zařadit do programu schůze nový volební bod, a to vedoucí stálé delegace Poslanecké sněmovny do Meziparlamentní unie. Tento bod by byl zařazen do bloku volebního.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 91. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 91, přítomno 123, pro 107, proti 3. Návrh byl přijat.

Nyní tři návrhy pana poslance Zbyňka Stanjury. Nejprve – bod 115 zařadit na pátek 16. 12. jako první bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 92. Kdo je prosím pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 92, přítomno 123, pro 116, proti 3. Návrh byl přijat.

Druhým návrhem je návrh na pevné zařazení bodu číslo 33 na středu 14. 12. po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 93. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 93, přítomno 126, pro 121, proti 3. Návrh byl přijat.

Nyní návrh na vyřazení bodu číslo 48 z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 94. Kdo souhlasí s tímto návrhem na vyřazení? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 94, přítomno 125, pro 67, proti 40. Tento návrh též Sněmovna přijala.

To byly všechny návrhy k pořadu schůze a teď tady mám ještě jedno sdělení.

Obrátil se na mne ministr životního prostředí Tomáš Chalupa, a to se žádostí o přeřazení bodu 34, je to sněmovní tisk 539 v prvním čtení, až na konec bloku prvních čtení. Já jsem četla jeho omluvu dnes ze zdravotních důvodů. Takže na konec prvních čtení žádá o zařazení bodu 34 sněmovního tisku 539.

Zahajuji hlasování číslo 95. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 95, přítomno 128, pro 102, proti 11. Návrh jsme přijali.

To byly všechny návrhy k pořadu schůze a my se můžeme věnovat prvnímu z bodů, který je určen k dnešnímu projednání, a je to bod číslo 13. Je jím

13.
Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění
ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky,
ve znění pozdějších ústavních zákonů
/sněmovní tisk 415/ - druhé čtení

Tento bod byl přerušen ve středu 7. 12. v podrobné rozpravě do dnešního dne, do dnešního rána, a já tedy se vracím do podrobné rozpravy a ptám se, zda se do podrobné rozpravy ve druhém čtení ke sněmovnímu tisku 415 někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. – Pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, paní a pánové, dobrý den. Doufám, že jsem správně v podrobné rozpravě přerušené, v podrobné rozpravě k tisku 415. (Předsedající: Ano, jsme v podrobné rozpravě.) Já bych si dovolil vzhledem k tomu, že jsme jako klub KSČM byli přizváni k jednání o tisku 415, tedy o té novele ústavy, až v té těsné závěrečné fázi, to znamená v podstatě tento týden, v té fázi expertní se ta jednání odehrávala bez nás, takže jsme ne úplně detailně mohli číst mapu a chovat se také podle této mapy, ne úplně jsme byli připraveni v té první

části podrobné rozpravy podávat pozměňovací návrhy tak, aby měly smysl a návaznosti na zrovna projednávané nebo zrovna dohodnuté věci, tak mi dovozte, abych se přihlásil v podrobné rozpravě ke sněmovnímu dokumentu číslo 212, tedy písemné pozměňovací návrhy k tisku 415, předkladatelem je Vojtěch Filip, a rád bych odůvodnil krátce jejich obsah.

Jejich znění je, že do tisku 415 se doplňuje zejména – za prvé – změna článku 29. Doplnuje se tento článek o odstavec 3, který zní: volí prezidenta a viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu.

Druhá změna je změna článku 62, a to tak, že článek 62f se mění takto: jmenuje a odvolává ze soudců předsedu a místopředsedy Nejvyššího soudu.

Třetí změna je vypuštění článku 62i.

Čtvrtá změna, článek 62k se vypouští.

Pátá změna, článek 62l se přeznačí jako článek 62i.

Šestá změna, článek 63 odst. 1 se doplňuje o písmeno k, které zní: jmenuje na návrh Poslanecké sněmovny členy Bankovní rady České národní banky a odvolává je podle zákona o České národní bance.

Sedmá změna. Doplnuje se článek 63 odst. 1 písm. l: vyhlašuje celostátní referendum a jeho výsledek.

Odůvodnění: Já si myslím, že – a klub KSČM je v podstatě téhož názoru – připomínky, které jsou zde zhmotněny v konkrétních pozměňovacích návrzích, jsou pro nás velmi zásadní. Vycházíme z analýzy fungování jednotlivých ustanovení ústavního zákona číslo 1/1993 Sb., ve znění změn a doplňků, a je zřejmé, že se například neosvědčilo nejasné postavení Nejvyššího kontrolního úřadu. Po vzoru systému, který zhruba 130 až 150 let platí v evropských zemích, se jako nejstabilnější nezávislý kontrolní úřad, chcete-li účetní dvůr, v parlamentních systémech vázat právě na zákonodárskou moc bez vlivu výkonné moci a bez vlivu tedy i prezidenta. Proto z článku 62 navrhujeme vyjmout písmeno „i“ a nově zařazujeme volbu prezidenta a viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu přímo v Poslanecké sněmovně.

Stejně tak z nepříliš dobré zkušenosti z minula měníme ustanovení o jmenování předsedy a místopředsedy Nejvyššího soudu tak, že nejde jen o jmenování, ale jde i o jmenování.

Dále je nutné změnit pozici přímo u jmenovaných členů Bankovní rady České národní banky. Pokud nemáme připustit plíživě potlačení parlamentního charakteru našeho státu a přitom máme posílit prvky přímé demokracie, za kterou je volba prezidenta občany namísto Parlamentem považována, je potřeba vázat jmenování na ten ústavní orgán, který je odpovědný za rozpočet, který samozřejmě vyžaduje jak rozpočtovou, tak fiskální odpovědnost, a tím je právě Poslanecká sněmovna.

A nakonec k té poslední změně. Je nutné, aby vyhlašování referen-

da... nebylo nutné při jednotlivých referendech měnit článek 62, uvést právo vyhlášovat referendum a jeho výsledek dát do článku 63 jako obecné ustanovení.

Děkuji vám za trpělivost, se kterou jste mě poslouchali, za pozornost a koneckonců i za zamyšlení nad těmito pozměňovacími návrhy a případně i za jejich podporu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím o návrhy, které byste předal jednak panu zpravodaji a v jedné verzi též mně.

Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Pan kolega Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já bych jenom k tomu pozměňovacímu návrhu, který byl již předán v elektronické i písemné podobě a který byl předložen panem poslancem Sobotkou, si dovilil načíst drobný pozměňovací návrh, který je spíše technického charakteru, nicméně abychom se nemuseli s ním vypořádávat legislativně technicky, tak bych jej přesto pro jistotu načetl. Týká se to bodu 5 odst. 2:

Nejvyšším řídícím orgánem České národní banky je Bankovní rada České národní banky, která je sedmičlenná. Členy Bankovní rady jmenuje prezident republiky se souhlasem Senátu na dobu 6 let. Není-li souhlas Senátu dán do 60 dnů ode dne, kdy si jej prezident republiky vyžádal, jen proto, že Senát v uvedené lhůtě o této věci nehlasoval, platí, že ke jmenování členů Bankovní rady Senát souhlas dal.

Ta změna, o kterou půjde, se bude týkat poslední věty, že ke jmenování nikoliv členů Bankovní rady Senát souhlas dal, ale člena Bankovní rady, tedy pouze zaměnění plurálu za singulár tak, aby skutečně nevznikal spor o výklad. Takže tato jediná drobná, kosmetická změna, byť podstatná, tak abychom se mohli případně vypořádat s tímto při hlasování ve třetím čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Ptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím tedy podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto vládního návrhu ústavního zákona.

Oznamuji, že pan poslanec Michal Doktor má náhradní kartu číslo 9.

Zahajuji projednávání bodu číslo 22. Je to

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, dovoluji mi, abych uvedl předkládaný návrh zákona, kterým se mění zákon 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Hlavním cílem předloženého návrhu zákona je rozšíření možnosti tkáňového zařízení zajistit přepravu tkání a buněk, a to na základě písemné smlouvy s právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, která není zdravotnickým zařízením. K tomuto rozšíření však dochází při plném zachování odpovědnosti tkáňového zařízení za zajištění jakosti a bezpečnosti tkání a buněk ve všech fázích nakládání s nimi, a to včetně distribuce, jejíž součástí je právě i jejich přeprava k příjemci.

Důvodem pro tuto právní úpravu je skutečnost, že se v aplikační praxi zákona objevily problémy v souvislosti s distribucí tkání a buněk, konkrétně v oblasti jejich přepravy. Podle v současnosti platného § 10 zákona o lidských tkáních a buňkách může sice tkáňové zařízení zajistit mimo jiné také distribuci nebo její část, tedy i pouze přepravu, na základě písemné smlouvy s jiným subjektem, avšak za podmínky, že tento subjekt musí mít statut zdravotnického zařízení. Tento požadavek je pro subjekty zajišťující přepravu dnes prakticky nesplnitelný, neboť žádný subjekt provozující pouze přepravu tkání a buněk nemůže získat statut zdravotnického zařízení. Možnost využít k přepravě subjekt, který je zdravotnickým zařízením, zůstává v zákoně zachována.

Návrh zákona dále obsahuje úpravu doplňující zajištění přepravy tkání a buněk při jejich vývozu zahraničnímu subjektu. Záměrem je, aby osoba, které mají být tkáň nebo buňky v zahraničí dodány, mohla toto dodání z tkáňového zařízení v České republice sama zajistit.

Konečně jsou pak návrhem ve stávajícím textu zákona prováděny legislativně technické změny spočívající v nahrazení pojmu Evropské společenství pojmem Evropská unie, a to s ohledem na vstup Lisabonské smlouvy pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství v platnost.

Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, s ohledem na výše uvedené se na vás obracím se žádostí o podporu posuzovaného návrhu zákona a ještě dodávám, že usnesením číslo 59 výboru pro zdravotnictví byl k tomuto vládnímu návrhu přijat pozměňovací návrh, který mírně zpřísňuje náš liberálnější postoj a vyžaduje souhlas SÚKL se subjektem, který bude distribuci zajišťovat. S pozměňovacím návrhem budu doporučovat souhlas, nemá s ním ministerstvo problémy.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 425/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Pavla Antonína. Prosím, pane kolego.

Poslanec Pavel Antonín: Dobrý den. Paní předsedkyně, kolegové, kolegyně, pan ministr přesně vystihl, o čem zákon jedná. Já jsem byl zdravotním výborem pověřen, abych vás informoval, že výbor pro zdravotnictví doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s uvedeným zákonem s námi navrženými změnami, z nichž jeden pozměňovací návrh je návrh legislativního odboru, který jenom upravuje jedno slovo, které se mu nezdálo být správně formulované, a ten druhý je právě brzdička k tomu, aby úplně každý mohl transportovat tkáň a buňky, aby přece jenom aspoň SÚKL mohl vyjádřit souhlas, která organizace a který člověk má právo tuto funkci vykonávat.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Ptám se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím tedy obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Ani do ní nemám přihlášky, prosím tedy, abyste avizovali, pokud chcete vystoupit. Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu a končím tedy také druhé čtení bodu číslo 22, sněmovního tisku 425.

Budeme pokračovat dalším bodem. Zahajuji projednávání bodu číslo 23. Je to

23.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/ - druhé čtení

Pana ministra Leoše Hegera požádám opět o úvodní slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně a páni poslanci, dovoluji mi, abych v krátkosti uvedl předkládaný návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví.

Návrh zákona se předkládá v souladu s programovým prohlášením vlády, kterým bylo uloženo Ministerstvu zdravotnictví dokončit transformaci zdravotních ústavů a krajských hygienických stanic. Krajské hygienické stanice jsou správními úřady a předmětem jejich činnosti je zejména prevence vzniku a šíření infekčních onemocnění a výkon státního zdravotního dozoru. Laboratorní a další služby související s výkonem této veřejné správy poskytují zákonem zřízené zdravotní ústavy. Cílem návrhu novely je sloučit stávajících 14 zdravotních ústavů zřízených zákonem o ochraně veřejného zdraví do dvou, a to do zdravotního ústavu se sídlem v Praze a zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě. V souvislosti s tím přechodná ustanovení upravují podmínky přechodu práv a závazků včetně povinností plynoucích z pracovněprávních vztahů zaniklých zdravotních ústavů.

Další navrhovanou změnou je vypuštění výčtu pracovišť krajských hygienických stanic ze zákona o ochraně veřejného zdraví a doplnění oprávnění krajské hygienické stanice zrušit, popř. zřídit územní pracoviště po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví.

Ekonomické důvody, které vedou ke sloučení zdravotních ústavů a uvolnění struktury krajských hygienických stanic, jsou podrobně vyhodnoceny v důvodové zprávě. Z ní považuji za potřebné zdůraznit, že základním úkolem, pro který jsou zdravotní ústavy zákonem zřízeny, je laboratorní zajištění výkonu státního zdravotního dozoru a poskytování služeb pro plnění úkolů veřejné správy. Na plnění těchto úkolů však zdravotní ústavy potřebují jen 15 až 20 % svých kapacit. Zbývající, tedy větší část své kapacity zdravotní ústavy nabízejí na trhu služeb, kde ale působí další nestátní a státní subjekty. Navrhuje se proto redukce jejich počtu tak, aby mohly efektivně plnit úkoly, ke kterým byly zákonem jako příspěvkové organizace zřízeny.

Pokud jde o zrušení výčtu územních pracovišť krajských hygienických stanic dosud obsažených v příloze číslo 3 zákona, je zřejmé, že pracoviště

správních úřadů, která ani nemají zákonem svěřeny žádné úkoly, není důvod stanovovat zákonem. Samo zrušení této přílohy však nemá žádný vliv na další faktickou existenci těchto pracovišť, což plyne i z přechodných ustanovení návrhu. Po provedení novelizace zákona, kdy už nebude existovat zákonem stanovené vymezení míst, ve kterých tato pracoviště mají být, bude možné lépe a pružněji reagovat na potřeby konkrétní lokality. Zde bych si dovolil zopakovat, že se nejedná pouze o zrušování těchto detašovaných pracovišť, ale také o možné zřizování tam, kde jsou nejvíce potřeba.

Návrh zákona byl projednán na 11. schůzi výboru pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny, konané dne 13. 10. 2011. Výbor pro zdravotnictví doporučuje s předloženým návrhem zákona vyslovit souhlas.

Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně a páni poslanci, s ohledem na výše uvedené se na vás obracím se žádostí o podporu posuzovaného návrhu zákona v jeho dalším legislativním projednávání.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 460/1. Nyní dostane slovo místo zpravodaje Tomáše Úlehly pan poslanec Marek Šnajdr. Dostává tedy slovo, prosím.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji vám, paní předsedkyně, za slovo. Milé dámy, milí pánové, pouze stručně zastoupím svého kolegu. Zdravotní výbor na svém řádném zasedání návrh zákona tak, jak byl předložen, projednával a ve znění usnesení zdravotního výboru doporučil Poslanecké sněmovně s tímto návrhem zákona vyslovit souhlas. Myslím, že přesné odůvodnění již zaznělo ze strany pana ministra, tudíž z mé strany tolik.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy přihlášky nemám. Ptám se proto, zda se někdo hlásí z místa. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím.

Zahájí rozpravu podrobnou. První slovo dostává paní poslankyně Hana Orgoníková, poté je přihlášen pan poslanec Jaroslav Krákora. Prosím, slovo má paní poslankyně Orgoníková.

Ještě dovolu, abych vás seznámila s omluvou pana poslance Pavla Antonína, který se ze zdravotních důvodů omlouvá z našeho dnešního jednání.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, přihlašuji se k písemnému pozměňovacímu návrhu, který je uveden ve sněmovním dokumentu č. 183, a poněvadž pozměňovací návrhy jsou v této písemné podobě předány a jsou vám všem dostupné, tak je pouze stručně odůvodním.

Předkládaný pozměňovací návrh představuje nové, koncepčně správné řešení reorganizace hygienické služby v České republice, jež se musí vypořádat nejméně se třemi základními oblastmi, které jsou nejvíce poznamenány dosavadními kroky Ministerstva zdravotnictví. Za prvé je to zabezpečit ingerenci státu za kvalitní podklady a data, která jsou potřebná pro výkon státem garantovaného zdravotního dozoru a pro monitorování vlivu životních a pracovních podmínek na zdraví obyvatel České republiky, a to systémovým řešením, které zajistí dlouholetou stabilitu a rozvoj této oblasti. Za druhé je to systémově racionalizovat a zefektivnit současný systém výkonu státní správy na úseku ochrany veřejného zdraví a za třetí zajistit návrat ingerence státu v podpoře veřejného zdraví a primární prevenci nemocí novým rozvojem organizační struktury speciálních pracovišť podpory veřejného zdraví pracujících s významnou pozorností a podporou státu v rozvoji státem garantovaných programů v této oblasti.

Tolik ode mě stručně a prosím vás o to, aby tento komplexní pozměňovací návrh v úseku zdravotních ústavů byl vámi schválen. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni. Prosím o předání panu zpravodaji – už máme k dispozici, děkuji.

Pan kolega Jaroslav Krákora je další přihlášený do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Krákora: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, můj pozměňovací návrh se týká samozřejmě sněmovního tisku 460 o ochraně veřejného zdraví. Dochází tam k tomu, že se redukuje zdravotní ústavy ze 14 na dva, to znamená fakticky v Praze a Ostravě.

Moje pozměňovací návrhy. Dovolím si osvojit sněmovní dokument č. 214, ve kterém se hovoří a jsou vlastně zachovány čtyři zdravotní ústavy, to znamená Praha, Ostrava a přidáno tam je Ústí nad Labem a Brno. To se nám jeví jako vyváženější.

Dále si osvojuji sněmovní dokument č. 215, kde jsou zachovány tři ústavy – Praha, Ostrava a Ústí nad Labem. Toto se nám jeví také jako efektivní. Jsou to zdravotní ústavy, které prosperují, a není důvod zasahovat tak vážně do systému zdravotnictví, redukovat ze 14 ústavů na pouhé dva.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Krákorovi. Zeptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Pozměňovací návrhy nám už byly předány. Hlásí se někdo dále do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím tedy podrobnou rozpravu. Tím jsme se vyrovnali s druhým čtením sněmovního tisku 460. Končím tedy projednávání bodu 23.

Zahajuji projednávání dalšího bodu, který jsme dnes schválili na pořad, a to je bod

66.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová úmluva
Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku,
podepsaná v Ženevě dne 16. června 2003
/sněmovní tisk 421/ - druhé čtení**

Pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera požádám o úvodní slovo i tentokrát. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji potřetí za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, a bych uvedl vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová úmluva Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku, podepsaná v Ženevě dne 16. června 2003. Vznik rámcové úmluvy, známe také pod zkratkou FCTC, iniciovala Světová zdravotnická organizace v reakci na celosvětovou tabákovou epidemii s cílem ochrany současných a budoucích generací před ničivými zdravotními, sociálními, environmentálními a ekonomickými následky spotřeby tabáku a expozice tabákovému kouři.

Úmluva byla přijata v roce 2003 a v témže roce byla podepsána také ze strany České republiky tehdejší ministryní zdravotnictví MUDr. Marií Součkovou. Česká republika tak učinila mezinárodněprávní závazek, kterým se přihlásila k celosvětovému úsilí o ochranu lidského zdraví před negativními vlivy spotřeby tabáku a tabákových výrobků.

K dnešnímu dni úmluvu ratifikovalo již 174 států včetně Evropské unie jako celku. Posledním připojeným státem je od 21. června 2011 Svatý Kryštof a Nevis. Česká republika zůstává jediným členským státem Evropské unie, který dosud úmluvu neratifikoval a jako nesmluvní strana úmluvy se zúčastní mezinárodních aktivit v rámci úmluvy pouze se statutem pozorovatele, bez hlasovacího práva, a tudíž bez možnosti aktivně ovlivnit

mezinárodněprávní úpravu oblasti kontroly tabáku. K dokončení přístupu České republiky k úmluvě je v souladu s vnitrostátním právním řádem zapotřebí schválení oběma komorami Parlamentu České republiky a ratifikace prezidentem republiky.

Návrh na ratifikaci úmluvy byl připraven v návaznosti na programového prohlášení vlády, ve kterém se vláda zavázala podporovat prevenci kouření a ochranu nekuřáků. Vláda dne 8. června 2011 ve svém usnesení č. 431 vyslovila s návrhem na ratifikaci úmluvy souhlas. Zároveň v zájmu jasného vymezení přijímaných závazků vláda odsouhlasila, aby při aktu ratifikace Česká republika učinila interpretační prohlášení uvedené v příloze usnesení. Dne 12. října 2011 proběhlo plenární zasedání Senátu, který s návrhem na ratifikaci úmluvy společně s prohlášením vyslovil souhlas. Pro ratifikaci úmluvy hlasovalo z přítomných 63 senátorů celkem 50, dalších 10 senátorů se zdrželo hlasování, proti návrhu na ratifikaci úmluvy byli pouze 3 senátoři.

Úspěšným dokončením ratifikace úmluvy se ČR posune ze současné nevýhodné pozice pouhého pozorovatele do pozice plnohodnotné smluvní strany úmluvy, která může ovlivňovat její další vývoj, zejména přijímání změn, dodatků a protokolů, které budou konkretizovat uplatnění úmluvy v praxi. Ratifikací úmluvy dojde ke zlepšení postavení České republiky i v rámci Evropské unie v oblasti kontroly tabáku, neboť ČR tak dosáhne lepší vyjednávací pozice s možností výrazněji ovlivňovat podobu unijní legislativy a politiky v oblasti kontroly tabáku, která do značné míry kopíruje dění v rámci úmluvy. Úmluva obsahuje řadu opatření v oblasti kontroly tabáku, jejichž úspěšná realizace se bez koordinované spolupráce na mezinárodní i národní úrovni neobejde.

Úmluva zakotvuje základní principy a doporučené postupy v oblasti obchodování s tabákem, ochrany před expozicí tabákovému kouři, reklamy na tabákové výrobky, jejich balení a označování a složení, prodeje tabákových výrobků a podobně. Obecně lze uvést, že právní předpisy České republiky převážnou většinu závazků vyplývajících z úmluvy, zejména těch, které z povahy věcí přicházejí pro Českou republiku v úvahu, již dnes naplňuje a v některých ohledech jsou dokonce přísnější. Vzhledem k tomu, že většina ustanovení úmluvy již byla promítnuta do právních předpisů České republiky, se může republika soustředit na další zkvalitňování systému opatření pro snížení negativních vlivů spotřeby tabáku a tabákových výrobků na zdraví jedince včetně činnosti v rámci Světové zdravotnické organizace či v rámci přípravy právních aktů EU. Příkladem může být zvýšená aktivita České republiky v rámci přípravy návrhu prvního protokolu k úmluvě, protokolu o nezákonném obchodování s tabákovými výrobky, jehož cílem je potlačení nelegálních aktivit spojených s tabákovými výrobky a snížení rizika daňových úniků při dovozu a prodeji tabákových výrobků.

Závěrem mi dovoluete jednoznačně doporučit pokračování ratifikačního procesu a jeho úspěšné dokončení. Česká republika by měla dostat svým mezinárodním závazkům a dokončit proces přístupu k úmluvě, neboť takový akt nebude znamenat jen zvýšení prestiže České republiky na mezinárodním poli, ale především i její výrazné posílení v boji proti škodlivým následkům užívání tabáku a tabákových výrobků a proti negativním účinkům tabákového kouře na lidské zdraví, které nelze vést bez náležité mezinárodní spolupráce.

Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, s potěšením jsem přijal skutečnost, že výbory, které úmluvu projednávaly, tedy zahraniční výbor a výbor pro zdravotnictví, doporučují ve svých usneseních s návrhem na ratifikaci a s prohlášením vyslovit souhlas. Věřím proto, že schválení předloženého návrhu podpoříte.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Nyní požádám o slovo zpravodaje výboru zahraničního pana poslance Jana Bauera a také poté zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Borise Šťastného, aby postupně odůvodnili usnesení výboru, která byla rozdána jako sněmovní tisk 421/ 1 a 421/2. Slovo má pan poslanec Jan Bauer, prosím.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedkyně, milé dámy a pánové, na zahraničním výboru, na 14. schůzi dne 12. října jsme přijali následující usnesení, kterým doporučujeme Poslanecké sněmovně toto: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku, podepsané v Ženevě dne 16. června 2003, a k tomu, aby Česká republika při příležitosti uložení ratifikační listiny učinila prohlášení, jehož text je uveden v příloze tohoto usnesení.

V této chvíli po konzultaci a po diskusi s legislativním odborem si vás, vážená paní předsedkyně, dovoluji požádat, abych vzhledem k tomu, že součástí tohoto usnesení, o kterém za malou chvíli budeme hlasovat, je právě zmíněné prohlášení České republiky, které je relativně významné, tak jsem byl požádán, jestli by celé prohlášení, tak aby všichni řádně věděli, o čem hlasují, nebylo taktéž předneseno ještě předtím, než se o něm bude hlasovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bauerovi. Nebo teď chcete přednést?

Poslanec Jan Bauer: Když tak ho můžu přednést těsně před hlasováním.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Myslím, že by to bylo vhodnější v rozpravě. Prosím pana poslance Borise Šťastného jako zpravodaje výboru pro zdravotnictví.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vše k tomuto tisku již bylo uvedeno panem ministrem a dostatečná rozprava proběhla i v prvním čtení. Výbor pro zdravotnictví ve svém usnesení č. 60 na 11. schůzi 13. října doporučil Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Za prvé, aby Poslanecká sněmovna dala souhlas k ratifikaci této úmluvy, a za druhé také k tomu, aby Česká republika při příležitosti uložení ratifikační listiny učinila prohlášení, jehož text je uveden v příloze tohoto usnesení a se kterým vás můj kolega pan poslanec Bauer následně seznámí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šťastnému. Otvírám rozpravu. Vnímala jsem avízo pana kolegy Bauera, ale ještě se hlásí také pan poslanec Braný, takže v tomto pořadí prosím, pokud s tím není problém. Pan poslanec Jan Bauer, poté pan poslanec Braný.

Poslanec Jan Bauer: Milé dámy a pánové, takže skutečně pro pořádek, tak aby všichni členové této Poslanecké sněmovny měli prostor a věděli přesně, o čem se hlasuje, si dovoluji přečíst samotné znění prohlášení České republiky, které je nedílnou součástí usnesení jak zahraničního, tak zdravotního výboru, o kterém za malou chvíli budeme hlasovat.

Usnesení zní následujícím způsobem: Prohlášení České republiky k Rámcové úmluvě Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku, podepsané v Ženevě dne 16. června 2003. Česká republika činí prohlášení k Rámcové úmluvě Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku, a to v následujícím znění: Česká republika vítá mezinárodní spolupráci v oblasti kontroly tabáku zaměřenou na prohlubování ochrany veřejného zdraví. Česká republika prohlašuje, že nepovažuje prováděcí pokyny přijaté konferencí smluvních stran za přímo vytvářející právní závazky podle úmluvy. Česká republika prohlašuje, že nepodpoří jakékoli budoucí návrhy měnící úmluvu či vztahující se k jejím protokolům, které by byly v rozporu s ústavními principy České republiky stejně jako závazky plynoucími z členství v Evropské unii a z mezinárodních dohod o volném pohybu zboží, ke kterým Česká republika přistoupila. Česká republika současně prohlašuje, že ustanovení čl. 5 odst. 3 považuje za ustanovení, kterým není dotčeno právo na nediskriminační jednání smluvních stran s tabákovým průmyslem a umožňující nutnou míru součinnosti s tabákovým průmyslem v oblasti kontroly tabáku.

Takže tolik toto prohlášení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Jak řekl pan zpravodaj Bauer, toto prohlášení je součástí jak tisku 421/2, tak 421/1, takže všichni je máme v písemné podobě k dispozici.

Nyní má slovo pan kolega Petr Braný, poté je přihlášena paní poslankyně Jana Černochová. Poté též pan kolega Opálka.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové. Já samozřejmě nemám žádné námitky k tomu, aby byla ratifikována tato úmluva s těmi bohubíbymi cíli, jak zde bylo řečeno. Ale trochu mi debata i o kontrole tabáku, jak jsme všichni vstřícní, připadá, jak se běžně ve společnosti vždy začne nebo končí hovorem o sportu. Každý tomu rozumí, ale málokdo potom aktivně jde sportovat. Zrovna tak je třeba debata o odpadech, ale potom málokdo separuje, atd. A tabák je záhným příkladem. Povím v čem.

My nepotřebujeme už některé další úmluvy a normy. Ano, jsou dobré, když je to zarámcováno, je to mezinárodně uznávaná norma, ale my můžeme udělat mnoho již sami. A teď jsem si právě vzal slovo z toho důvodu, že v rozpočtovém výboru jsem kolegyně ani kolegy nedoal tím, když jsem navrhoval zvýšení spotřební daně z doutníků. To se nepovedlo a výsledek je, že v jedné cigaretě máme 2,10 koruny spotřební daň, v doutníku 1,15 až 1,20 koruny. Bez rozdílu, jakou má váhu. A víte, jaký je výsledek? Já vám ho předvedu, akorát musím zakrýt značku. (Ukazuje krabičku.) Tohle to stojí 39 korun, tyto tzv. doutníky, je jich pět. A kdyby je vzal nějaký nezkušený kuřák doutníků, tak to by to brzo poznal asi, že to nejsou doutníky. To když otevřete, tak to je čistě tabák pro kouření, použitelný jedině jako cigaretový. A stojí to 39 korun. Spotřební daň, která je přes 1 300 korun za kilogram, tak vám říká, že by to mělo stát jenom ve spotřební dani kolem 50 až 70 korun – toto je necelých 50 gramů. Takže tady se k nám dostává – věřím vysoce kvalitní – tabák, který se dále zpracovává, používá, a je nám to v podstatě jedno, protože abychom dali desetikorunu na doutník spotřební daň, když cigareta má 0,9 gramu, tak to se ani náhodou neodvážíme. A posledně jsem tady ukazoval, když jsem dával návrhy, ty 40gramové doutníky, které se též prodávají se spotřební daní 1,15 koruny.

Takže možná budeme mít dobrý pocit, když se k něčemu připojíme, ale tady, chtěl bych věřit, že to nebude opak, se asi dlouho nepřipojíme, aby tady byla další cesta. Nejdříve jsme tedy vykuřovali skleníky, a to jsme to tedy brali několik let. Když jsme to nakonec zvládli, že skleníky se řeší jiným způsobem proti hmyzu, tak se tady objevují zase tzv. doutníkové obchody. A tyto doutníky jsou dováženy ve velké míře. A tak bych mohl hovořit o některých dalších našich cenových úvahách v oblasti spotřebních daní u tabáku.

Takže chtěl bych, aby i v mysli nejenom zahraničního výboru, který je velmi vstřícný, ale i výborů dalších a pak pléna byla i snaha srovnat na stejnou úroveň spotřební daně z hlediska každé komodity, a tady zrovna hovořím, to znamená, aby nebyly výjimky a nekupoval se zde velmi levný tabák různé kvality, který potom zdatně kouří zejména ti, o které nám jde nejvíce, to je mládež.

Děkuji za pozornost. (Potlesk klubu poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan poslanec Petr Braný. Nyní prosím o slovo paní poslankyni Janu Černochovou. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Vážená paní předsedkyně, páni ministři, dámy a pánové, projednáváme v tuto chvíli ratifikaci rámcové úmluvy o kontrole tabáku. Mohlo by se zdát, že souhlas s ratifikací této úmluvy, podepsané v červnu 2003, přichází pozdě a že jsme se tím dostali do společnosti států, které jsou mimo hlavní proud civilizovaných zemí bojujících proti tabákové závislosti dětí a mladistvých. To však zdaleka není pravda. Mezi státy, které smlouvu doposud neratifikovaly, patří mimo jiné Švýcarsko a Spojené státy americké, známé svým progresivním přístupem k ochraně veřejného zdraví. To, co nás doposud jako obě komory Parlamentu vedlo k tomu, že jsme ratifikaci odmítli, byla některá ustanovení úmluvy, která nemají s rozumnou regulací v této oblasti nic společného.

Stávající legislativní rámec regulující oblast tabákových výrobků v České republice je možné považovat za dostačující. Většina požadavků, které úmluva navrhuje, již v českém právním řádu existuje, a proto je otázkou, jestli úmluva přináší něco nového. Považuji v tuto chvíli ratifikaci za víceméně formální krok, ale vítám ho, protože nám umožní aktivně se podílet na formulaci případných prováděcích pokynů. Navíc, vláda nám doporučila schválit ratifikaci s prohlášením, podle kterého případné prováděcí pokyny nepovažujeme za právně závazné. To samo o sobě mě vede k tomu, že ratifikaci úmluvy podpořím.

Prováděcí pokyny a protokoly úmluvy jsou totiž primárně zaměřeny na omezování poptávky a nabídky tabákových výrobků. Přitom je známo, že rozhodujícími faktory v rozhodování dětí a mladistvých, zda začít kouřit, je prevence, osvěta a cenová dostupnost. Nesouhlasím zásadně s nápady, které vedou k omezování autorských práv a omezení hospodářské soutěže v této oblasti. Myslím, že všichni bychom se už konečně měli poučit z historie, že restrikce může mít přesně opačné než zamýšlené důsledky. Zdaleka nejsem proti regulaci, tvrdím jen to, že musí být založena na ověřitelných a měřitelných faktech a číslech a musí vést k zamýšlenému výsledku. Zkušenosti z některých zemí však ukazují, že míra závislosti na tabáku u mladistvých je nepřímo úměrná míře regulace. Vše má prostě dvojí míru.

Česká republika modifikovala svoji regulaci kouření ve veřejných prostorech před velmi krátkou dobou. Jsem přesvědčena, že je potřeba nejprve vyhodnotit dopady této regulace, a teprve poté posoudit, zda trh sám nenastavil taková pravidla, aby soužití kuřáků a nekuřáků bylo společensky vyvážené.

Je nezanedbatelným faktem, že výnos spotřebních daní z tabákových výrobků činil v minulém roce 42 miliard korun. Nemluvím o tom proto, že bych chtěla jakoukoliv selskou matematikou porovnávat výnosy do státního rozpočtu s dopady na zdraví lidské populace. Uvádím to proto, že Česká republika by měla mít a najít dostatek prostředků právě na preventivní programy zaměřené na mladistvé. Považuji navíc stávající, již značně vysokou míru zdanění tabákových výrobků, kdy daň samotná tvoří téměř 80 % ceny tabákových výrobků, za vyváženou. Za tento fakt patří dík především racionálnímu postoji Ministerstva financí. Naopak, zvyšování daňové zátěže by velmi pravděpodobně vedlo ke zvýšenému přílivu padělků a nelegálnímu dovozu, což by se mohlo negativně projevit nejenom na výnosu ze spotřební daně, ale i na zdraví lidí, nemluvě o související trestné činnosti. Je však pravdou, že v České republice se zvyšuje podíl levných cigaret. Nejlevnější cigarety jsou dostupné již pod 60 korun za krabičku. Proto bychom, pokud vůbec a s ohledem na ekonomickou dostupnost cigaret pro mladistvé, měli uvažovat spíše o daňové struktuře v této oblasti.

Přimlouvám se proto za souhlas s ratifikací rámcové úmluvy o kontrole tabáku, protože je to racionální krok, a velmi mě těší, že se ve svých postojích tentokrát v poměrně hodně bodech shodují i se známým to odpůrcem kouření Borisem Štátným.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Černochové. Prosím nyní o slovo pana kolegu Miroslava Opálku – pan ministr též chce vystoupit s přednostním právem? (Ministr Heger naznačuje, že nikoliv.) Ne, takže pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, ono je to často i o symbolech, nejenom o tom, co již máme v právním řádu a co nám vadí na té úmluvě. Já musím říci, že jsem svědkem toho, že se potýkáme s tímto dokumentem už třetí volební období. Mohl bych popsat všechny peripetie, které k tomu byly zde v Poslanecké sněmovně, a co zde bylo vše sneseno za důvody pro a proti.

Výbor pro sociální politiku minulý týden pobýval, tedy jeho delegace, v Ženevě, a když jsme měli před setkáním na půdě mezinárodní zdravotnické organizace svůj program, diskutovali jsme také postoje České re-

publiky na stálé misi a tam nám pracovníci oznámili, že problém, že jsme ještě nepřistoupili k ratifikaci této úmluvy, vede k neustálým otázkám ze strany partnerů na důvody, na postoje, a ptali se, jak to tedy dopadne v Poslanecké sněmovně.

Myslím si, že jakés takés řešení prostřednictvím dlouhého usnesení je nasnadě. Je jistě lepší něco než nic, i když, přiznám se, že mně by nevadilo připojit se k této úmluvě i bez tohoto usnesení. Česká republika je v řadě postojů k různým nešvarům a negativům velice liberální. Doufám, že dnes uzavřeme alespoň jednu etapu, a i když, jak bylo řečeno paní kolegyní, náš právní řád už řadu těchto ujednání respektuje, přesto si myslím, že je třeba vyslat do světa signál, že se připojujeme k té většině, která tuto úmluvu podporuje. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Pan ministr Heger, poté je tu ještě přihláška pana poslance Štátného.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já bych jenom si dovilil připojit velmi stručný komentář k tomu interpretačnímu prohlášení. Když se objevilo, tak v rámci diskusí při přípravě materiálů pro návrh ratifikace této úmluvy se ozvali někteří bojovníci proti kouření, že toto interpretační prohlášení úmluvu oslabuje. My jsme konzultovali právní experty v této oblasti a byli jsme ujištěni, že nikoliv, že to je jenom jakési symbolické zdůraznění věcí, které stejně v úmluvě zakotveny jsou, a že její dopad pro ČR a její chování v podstatě žádný nebude a je to jenom jakési symbolické vyjádření potřeb, které ČR má.

Jinak bych k tomu sám za sebe řekl, že samozřejmě respektuji všechny postoje, včetně liberálních, ke kouření, ale jistě uznáte, že bych byl velmi špatným ministrem zdravotnictví, kdybych v tomto případě své liberální tendence nepotlačil a proti kouření se neozval.

A abych řekl také něco emotivního, protože to v těchto případech jsou obvykle hlavní argumenty, tak já při hovorech o škodlivosti kouření vždycky vzpomínám na kiosek v areálu tzv. staré nemocnice, která patří Fakultní nemocnici v Hradci Králové, kde v rámci protetiky a rehabilitační kliniky je vždycky řada pacientů na vozících, kteří mají čerstvě či méně čerstvě uříznuté nohy a vydatně tam podporují tento zlovyk a kouří. Myslím si, že to je jeden z obrázků, který by zasloužil zakomponovat do výchovy proti kouření.

Děkuji vám za podporu tohoto návrhu ještě jednou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní o slovo pana poslance Borise Štátného.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, já nechci prolongovat debatu, jenom velice stručně bych zareagoval na některé věci, které v ní zaznívají nebo které zazněly ze strany mých předřečníků.

Je potřeba si uvědomit, že v zákoně 295 jsme v podstatě všechny záležitosti, nebo naprostou většinu záležitostí týkajících se regulace kouření vyplývajících z této normy, z této úmluvy, už zahrnuli. Současně Ministerstvo zdravotnictví nyní pracuje na dopracování některých záležitostí ve spolupráci se mnou a v budoucnu bude možné o tom ještě hovořit.

Chci říci, že co se týče toho dodatku, abychom nepropadali panice. Já jako myslím si v této Sněmovně nejsilnější bojovník za ochranu nekuřáků – záměrně říkám za ochranu nekuřáků, nikoliv bojovník proti kuřákům – musím říci, že s veškerými náležitostmi nebo obsahem tohoto dodatku myslím můžeme být konformní. Skutečnost, že politici, státní správa, poslanci by měli mít možnost diskutovat i se zástupci tabákového průmyslu, já pokládám přes všechny své velice tvrdé názory týkající se ochrany nekuřáků za legitimní. Je přeci evidentní, že stát tento průmysl legalizoval, legalizovali jsme výrobu jediné návykové látky, která, je-li užívána k tomu, čemu byla vyrobena, způsobuje jasnou závislost, vážná onemocnění a smrt, prokazatelně, ale současně jsme legalizovali výrobu, distribuci a prodej těchto výrobků. Čili by bylo zcela nelogické, abychom znemožňovali zástupcům Parlamentu diskutovat, hovořit či přijímat stanoviska průmyslu, který jsme sami legalizovali. To je podle mě nejvíce diskutovaná záležitost dodatku a ty ostatní si myslím, že můžeme akceptovat též. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šťastnému a nyní se zeptám, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím tedy rozpravu a přikročíme k hlasování o navržených usneseních. Pan zpravodaj Bauer, prosím, aby se ujal této role jako první vystupující a oznámil Sněmovně ještě jednou, jenom s odkazem na materiál, který máme k dispozici, o čem budeme hlasovat.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní předsedkyně, milé dámy a pánové, hlasovali bychom o návrhu nebo doporučení zahraničního výboru, který jsem tady před malou chvílí přečetl, to znamená, že Poslanecká sněmovna dává souhlas k této ratifikaci úmluvy a k tomu, aby ČR při příležitosti uložení ratifikační listiny učinila prohlášení, jehož text je uveden v příloze tohoto usnesení, s tím, že se odvolávám, že jsem před malým okamžikem text tohoto prohlášení taktéž přednesl, takže si myslím, že všichni vědí, o čem budeme hlasovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajuji hlasování číslo 96 a táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 96, přítomno 156, pro 118, proti 3. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tím jsme projednali bod 66, sněmovní tisk 421.

A já vás seznamuji s tím, že pan poslanec Jiří Paroubek má náhradní kartu číslo 18 a z dnešního jednání se od 12 hodin omlouvá pan poslanec Roman Váňa, a to z pracovních důvodů.

Nyní se budeme věnovat bodu číslo

32.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb.,
o poštovních službách a o změně některých zákonů
(zákon o poštovních službách),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 535/ - první čtení**

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře, o vaše úvodní slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi úvodní slovo k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Hlavním cílem této novely je transpozice směrnice 2008/6, tzv. třetí poštovní směrnice, kterou se završuje postupný proces liberalizace evropského poštovního trhu. Tato směrnice musí být transponována do českého právního řádu nejpozději do 31. prosince 2012, přičemž ČR využila možnost danou touto směrnicí pro některé členské státy a požádala o odklad transpozice o dva roky. Ostatní členské státy již ji musely tedy transponovat do roku 2010.

Liberalizace poštovního trhu znamená, že musí být zrušena zbývající část dosavadního monopolu vztahující se na zásilky s písemnostmi do 50 gramů nebo s cenou do 18 korun a odstraněny další právní a ekonomické bariéry, které brání vstupu na poštovní trh. Současně zůstává zachována povinnost státu zajistit trvale udržitelné základní poštovní služby, často je v této souvislosti používán pojem univerzální služba. Jinými slovy, veřejnosti musí být poskytován minimální rozsah základních poštovních

služeb ve stanovené kvalitě a za dostupné ceny, a to na celém území ČR.

Pro zajištění transpozice třetí poštovní směrnice upravuje předkládaný návrh novely zákona o poštovních službách zejména tyto oblasti, které bych teď krátce popsal.

První oblast je upřesnění vymezení trhu poštovních služeb. Cílem změny je zpřesnit, které služby budou podléhat režimu zákona o poštovních službách. Provozovatelé těchto služeb se budou registrovat u Českého telekomunikačního úřadu a budou podléhat jeho dohledové činnosti. Současně se tím také stanou potenciálními přispěvateli na financování případných čistých nákladů základních poskytovaných služeb.

Další oblast je rozsah stanovení těchto služeb. Stávající mechanismus, ve kterém rozsah základních služeb stanoví ČTÚ, se ve veřejném zájmu nahrazuje stanovením rozsahu těchto služeb přímo v zákoně. Rozsah základních služeb se přitom ve srovnání se stávající praxí v podstatě v zásadě nemění. Prováděcí předpis pak stanoví podrobnou specifikaci uvedených služeb a kvalitativní požadavky na jejich zajištění.

Třetí oblast, které se nová úprava týká, je přístup k prvkům poštovní infrastruktury. Upravuje se zcela nový princip, jehož účelem je zejména zkvalitnění poštovních služeb a podpora rozvoje konkurence. Z těchto důvodů je v zákoně pro držitele poštovní licence také stanovena povinnost za úplatu sdílet některé služby a vybrané prvky jeho poštovní infrastruktury s ostatními provozovateli.

Čtvrtá oblast, kterou bych chtěl uvést, je udělení poštovní licence České poště s dobou platnosti do konce roku 2017, tedy na následujících pět let. S ohledem na stav českého poštovního trhu, v zájmu kontinuity zajišťování základních poštovních služeb a v souladu s obvyklou praxí aplikovanou v jiných státech se navrhuje udělit poštovní licenci České poště s platností do roku 2017. Na další období pak bude vyhlášeno výběrové řízení. Udělením této poštovní licence nevznikne žádný nový monopol ani se neprodlouží stávající, pouze se tím České poště uloží povinnost i nadále poskytovat a zajišťovat základní poštovní služby.

Poslední oblast je zajištění činností, jež nejsou poštovními službami. V současné době je povinně vykonává Česká pošta jako držitel poštovní licence. Jedná se o výplatu dávek důchodového pojištění, výběr rozhlasových a televizních poplatků, provozování informačního systému datových schránek, úkony kontaktního místa veřejné správy CzechPoint atd. Tyto služby budou zajišťovány i nadále Českou poštou na základě právní fikce, podle které bude Česká pošta, případně její právní nástupce, považována za držitele poštovní licence i po případném uplynutí doby platnosti její poštovní licence.

Samostatnou část tohoto výstupu bych rád krátce ještě věnoval financování pojmu základních poštovních služeb. Dosavadní systém, ve kterém

zvýšené náklady, které jsou vždycky spojeny s poskytováním poštovních služeb v nějakých řídcích osídlených oblastech, a to na základě dosud existujícího monopolu, jsou vždycky hrazeny ze zisků z těch oblastí, kde jsou nižší náklady. To znamená tam, kde provozovatel poštovních služeb například ve městech má náklady nižší, tak potom vyšší náklad například někde v řídcích osídlených oblastech kryje toto. To nelze v souvislosti s liberalizací trhu poštovních služeb dále aplikovat. Prioritně proto bude uplatňován systém úhrady nákladů spojených se základními službami. Bude to takzvaně nákladově orientovanými cenami. Pouze v případě, že nákladově orientované ceny základních služeb by se staly cenově nedostupnými a jejich cena by proto musela být regulována, byly by takto vzniklé rozdíly, ty regulované rozdíly by se nazývaly čisté náklady, které by navíc musely představovat nespravedlivou finanční zátěž, pak by byly hrazeny prostřednictvím zvláštního účtu. Do tohoto fondu by přispívali všichni provozovatelé poštovních služeb s výnosy vyššími než 10 mil. Kč ročně, včetně těch, kterým byla uložena povinnost zajišťovat základní služby. Přitom by byl zohledněn jejich podíl na trhu. Je nutné zdůraznit, že do fondu by se přispívalo zpětně, tj. pouze v případě vzniku čistých nákladů a po ověření jejich výše Českým telekomunikačním úřadem. Smyslem institutu toho zvláštního fondu je zajistit, aby případné čisté náklady, které by představovaly nespravedlivou finanční zátěž, nemusely být hrazeny přímo ze státního rozpočtu, ale právě z výnosu toho fondu provozovatelů poštovních služeb.

Pro úplnost je nutné konstatovat, že základní služby, které jsou obsaženy v poštovní licenci, a které je tudíž držitel poštovní licence povinen poskytovat a zajišťovat, jsou na základě daňových předpisů osvobozeny od daně z přidané hodnoty. I tato skutečnost brání tomu, aby vznikaly čisté náklady v důsledku toho, že by nákladově orientované ceny byly považovány za nedostupné.

Otázky spojené s financováním základních poštovních služeb byly nejvíce diskutovanou problematikou v průběhu přípravy i následného projednávání návrhu novely tohoto zákona. Provozovatelé poštovních služeb vždy navrhovali, aby případné čisté náklady byly financovány přímo ze státního rozpočtu. Tato varianta ale nebyla z řady pochopitelných důvodů zvolena.

K této problematice na závěr musím říci, že zvolený způsob financování případných čistých nákladů je standardním modelem, jenž je obsažen v naprosté většině právních předpisů členských států, které již třetí poštovní směrnicí transponovaly, případně v návrzích a předpisech těch států, které stejně jako Česká republika tuto transpozici připravují.

Jsem si vědom, že dokončení liberalizace trhu poštovních služeb je proces složitý, který může být vnímán každou zainteresovanou stranou

velmi různě. V této souvislosti bych chtěl zopakovat, že cílem předkládaného návrhu, který využívá analogie s obdobnou právní úpravou v České republice pro elektronické komunikace a inspiruje se již přijatými právními předpisy v ostatních členských státech, je zajistit transparentní, nediskriminační podmínky na trhu poštovních služeb a zároveň garantovat všem občanům základní poštovní služby v požadovaném rozsahu a kvalitě na celém území České republiky.

Dámy a pánové, toto bylo trochu delší, ale myslím nutné úvodní slovo. Dovoluji si vás v této chvíli požádat o podporu této novely a její propuštění do druhého čtení.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi průmyslu a obchodu Martinu Kubovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru, kterým je pro první čtení určen pan poslanec Jan Husák. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, pan ministr velice podrobně uvedl hlavní a zásadní body, které řeší tato liberalizační novela. Já bych se pozastavil nad některými body.

Jak zde bylo řečeno, tato novela přináší liberalizaci do poslední oblasti monopolu v listovních zásilkách, tedy do monopolu státních pošt. Jedná se o zásilky do 50 g nebo s cenou pod 18 Kč.

Na základě třetí evropské poštovní směrnice má vládní novela vytvořit skutečně rovné a spravedlivé podmínky pro všechny subjekty, a to na celém území České republiky, na poštovním trhu. Znamená to konec monopolu státní pošty, jak zde bylo řečeno panem ministrem.

Tato novela si klade za cíl zvýšení nabídky služeb, zlepšení jejich kvality a v optimálním případě pak zachování, nebo dokonce snížení cen. Jako příklad mohu uvést již svobodně fungující balíkové služby, které také vyvolávaly mnoho obav, že nebudou fungovat až do těch nejzazších míst, ale skutečností je opak. Všichni víme, že tyto služby fungují naprosto spolehlivě a k velké spokojenosti občanů a klientů poštovních služeb.

Pan ministr zde hovořil o třech základních oblastech, které budou předmětem velké diskuse. Ne že budou, ony byly předmětem velké diskuse již v době přípravy této novely. Jsou a byly předmětem velkých diskusí teď, v období, kdy tento tisk přišel do Poslanecké sněmovny. Není proto tajemstvím, že je tady několik obav, které plynou zejména z půdy České pošty, státního podniku. Tyto oblasti zde zmínil pan ministr. Já je částečně zopakuji.

Je to institut financování základních poštovních služeb a případně jejich regulace. Jak zde bylo zmíněno, všechny větší firmy, které se budou podílet na poštovním trhu, budou mít podle této novely povinnost přispívat a

tvořit fond univerzální služby. Z tohoto fondu budou pak hrazeny rozdíly mezi regulovanými cenami.

Další oblastí je zvětšení oblasti nepoštovních služeb. Hrozí tady nebezpečí zejména ve vztahu k univerzální službě, že některé subjekty by se chtěly vyvázat z povinnosti platit do tohoto fondu. A právě tato novela v § 3 definuje, co je obsahem základních poštovních služeb. Protože včera proběhla diskuse i v hospodářském výboru v této věci a bylo to předmětem otázek a diskusí mezi poslanci a zástupci České pošty, tak zde musím uvést jednu věc. Česká pošta si stěžovala, že nejsou v tomto zákoně dostatečně definovány základní služby. Za prvé jsou definovány tak, aby splnily potřebu této novely. Na druhou stranu musím ocenit, jak jsem zjistil při jednání s předkladatelem a s regulátorem, že jsou připraveny podzákonné normy, které budou dále definovat tuto oblast. Tyto podzákonné normy, vyhlášky ČTÚ, jsou myslím připraveny na velmi dobré úrovni a ve stavu, kdy budou pouze upravovány podle konečného výsledku po projednání této novely v Poslanecké sněmovně.

Co se týče novely a působení regulátora. Tento návrh zákona posiluje kompetenci ČTÚ tak, aby v případě pochybností mohl ČTÚ rozhodnout, zda konkrétní služba má povahu poštovní služby, a tím pádem si placení do fondu vymoci. Tady je rovněž diskuse nad tématem, co je to poštovní služba. Často se hovoří, jsou to expresní služby. Já bych chtěl jenom podotknout, je to sice myslím každému jasné, ale název expresní služba, že někdo něco někam rychle doručí, to ještě není definice poštovní služby. Tento zákon už ve svých úvodních paragrafech definuje, co jsou poštovní služby. A pouze těchto služeb, které jsou opravdu poštovní podle této definice, se týkají opatření této novely.

Co se týče posilování kompetencí ČTÚ, jsou směřována k tomu, aby ČTÚ měl dohled nad celým poštovním trhem. Z mnoha orgánů státní správy, tj. živnostenský úřad, Ministerstvo financí, ČTÚ, se kompetence koncentruje pouze do jednoho orgánu a tím je ČTÚ. Je to z toho důvodu, že je nezbytné, aby regulátor měl přehled o celém trhu poštovních služeb, a to zejména proto, aby mohl posuzovat, zda a jak trh funguje. Zda je třeba ukládat povinnost zajišťovat základní služby. Je rovněž třeba zajistit informační povinnost poskytovatelů poštovních služeb vůči ČTÚ a návazně vůči Evropské komisi.

Často z řad těch, kteří se obávají dopadu této novely, zaznívá tzv. vyobávání rozinek. On to tady naznačil i pan ministr. Týká se toho, že lukrativnější se jeví služby ve velkých městech a ne na okrajových částech naší republiky. V této snaze vede i diskuse a jakýsi náboj podniků Česká pošta, se kterou budeme v této věci určitě podrobně komunikovat, a to že subjekty, které přijdou na trh, nebudou schopny tuto službu celoplošně zajišťovat, a trvá na tom, aby tato podmínka byla dána jako celoplošná pro

všechny účastníky na trhu. Tento návrh z pošty je proti smyslu a účelu třetí poštovní směrnice a nelze ho takto plně akceptovat. Česká pošta má jistou výhodu. Má poštovní licenci až do roku 2017, i když samozřejmě s plným vědomím, že od roku 2013 se bude pohybovat již v konkurenčním prostředí.

Další ze záležitostí, která bude předmětem diskuse, je sjednávání individuálních smluv. Je tady obava, že to nebude možné, což není pravda. Sjednávání těchto smluv bude možné, ale s podmínkou transparentnosti a nediskriminace. To znamená, pokud si poskytovatel poštovní služby sjedná individuální smlouvu například na periodické rozesílání určité zásilky, například každý měsíc v objemu několika tisíc takovýchto zásilek, tak si může sjednat tuto smlouvu, ale v případě, že přijde zákazník, který bude mít podobný požadavek a bude chtít plnění stejné nebo odpovídající služby, bude poskytovatel poštovních služeb povinen mu poskytnout stejné podmínky jako prvnímu. To jenom na upřesnění.

Samostatným bodem, který by se měl prolínat konečným výsledkem této novely, je ochrana spotřebitele. Určitě se tím budu velice zabývat jako zpravodaj a budu se snažit hledat vše, co by přispělo k ochraně spotřebitele v této novele poštovního zákona, a myslím, že v tom budu mít určitě i vás jako kolegy z jednotlivých klubů, jako učené spolupracovníky pro komunikaci.

Cílem, který kladu na to, aby naplnila tato novela očekávání, je za prvé vytvořit normu, která bude respektovat směrnice EU samozřejmě, normu, která vytvoří dostatečný prostor pro konkurenční prostředí a zkvalitnění služeb, bude zajišťovat dostatečné plnění a financování základní poštovní služby, budou vytvořeny kompetence a podmínky pro ochranu spotřebitele. Chci, aby tento zákon v konečném důsledku byl normou, která bude za předpokladu všech těch aspektů, které jsem zde zmínil, normou, která bude šít na míru pro naše potřeby a pro Českou republiku.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji poslanci Janu Husákovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám jednu přihlášku. Prosím o slovo pana poslance Václava Votavu, poté dostanou slovo další, poté bude mluvit tedy pan poslanec Pavel Hojda a další případně přihlášení. Pan kolega Václav Votava. Prosím. Obecná rozprava je zahájena.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, tento zákon se týká liberalizace poštovního trhu. Samozřejmě týká se také České pošty. A já bych ve svém stručném vystoupení se právě Českou poštou trochu zabýval.

Česká pošta je stoprocentně vlastněna státem, je to vlastně státní podnik, i když má přejít na akciovou společnost.

Chtěl bych říci, že do kontaktu s Českou poštou jsem se v poslední době dostával více jako poslanec, kdy se na mne obraceli starostové obcí se svými žádostmi, starostmi, které právě mají s Českou poštou. Česká pošta totiž začala realizovat uzavírání poboček, těch má být ve finále 179, uzavírání poboček v menších obcích. Začala zrušením těchto poboček často bez vědomí starostů obcí, a nelze se tedy divit tomu, že to starosty zaskočilo a vyvolalo to i bouři protestů nejenom tedy u starostů, ale samozřejmě i u občanů dotčených obcí. Je to pochopitelné, protože ve většině takto postižených obcí vznikají tím pádem problémy s doručováním zásilek. Lidé používají poštu často k platbám, platí účty, složenky, posílají přes poštu peníze. Především pro starší obyvatele-důchodce je to určitě komplikace. Často jsou odkázáni potom na poštu v jiné obci, často vzdálené i více než deset kilometrů, někdy možná i desítky kilometrů, a zvláště pro důchodce, kteří často nejsou mobilní v tom smyslu, že nemají nějaký prostředek dopravní a často i ta dopravní obslužnost do našich obcí je taková, jaká je, tedy nedobrá, tak samozřejmě jim to činí dosti značné problémy. To bylo také koneckonců předmětem častých interpelací tady v Poslanecké sněmovně na příslušného ministra. Já si myslím, že postup pošty nebyl vůči těm dotčeným obcím vůbec korektní a pošta se měla nejdříve domluvit se starosty, jak ty změny nejlépe, nejefektivněji, ale také nejcitlivěji udělat, a to především v zájmu občanů a v zájmu dostupnosti poštovních služeb.

V roce 2013 má skončit monopol České pošty, na trh má vstoupit konkurence a Česká pošta se také má stát akciovou společností a ústy generálního ředitele Česká pošta hovoří o zefektivnění práce České pošty, hovoří o nutnosti úspor, hovoří na druhé straně i o zeštíhlení, tedy i o propouštění zaměstnanců, což se již ve třech vlnách děje.

Samozřejmě nic proti zefektivnění práce, naopak, to je třeba asi uvítat. Já tady už nebudu hovořit o stamilionových zakázkách na pořízení uniforem či vybavení nábytkem, to jaksí moc s úspornými opatřeními neko-responduje a bylo to také podroběno oprávněné kritice. Myslím si, že zrovna pořízení uniforem pro zaměstnance není tím pravým a potřebným nástrojem pro zefektivnění práce pošty a zkvalitnění poštovních služeb, i když samozřejmě bych zaměstnancům nové uniformy z celého srdce přál, možná v jiné době.

Generální ředitel v rozhovoru pro Deník také říká, že – já budu citovat: „Naším cílem je, aby služby České pošty byly pro zákazníka stále více a více komfortní. Jedná se např. o odpolední doručování balíkových zásilek, novinkou bude i roznáška denního tisku, noviny budeme roznášet šest dní v týdnu a předplatitelé je dostanou i k sobotní ranní kávě. My tuto příležitost

využijeme k dalšímu rozšíření služeb, třeba k roznášce reklamních a informačních materiálů. Sobotní doručování novin nám totiž umožní přiblížit se k dalším klientům, kterým chceme naše služby nabízet.“

Myslím si, že tomu můžeme zatleskat, to je určitě chvályhodné a je dobré takovéto rozšiřování služeb pro naše občany. Pak se ale musím pozastavit nad záměrem propouštění, které se již realizuje či bude realizováno. Pokud by se jednalo o zefektivnění činnosti managementu a administrativního a správního aparátu, pak samozřejmě to lze pochopit, proti tomu by možná nic nebylo. Bohužel z těch 1 828 lidí, kteří měli být a zřejmě i byli ve třech vlnách propouštění, těch 1 828 zaměstnanců, tak je třeba si říci, že z tohoto počtu se propouštění týkalo pouze tří zaměstnanců managementu nebo administrativního a správního aparátu a těch je v České poště 2 500, nebo více než 2 500. A propouštění se mělo týkat a zřejmě také týkalo především pracovníků provozních – 750 doručovatelů, 890 pracovníků přepážek, jestli mám dobré informace. Co tím chci říct? Jenom to, že si myslím, že právě s avizovanými novými službami to jaksi trochu nechápu. Může to mít i nějaký negativní dopad právě do těch služeb Českou poštou avizovaných a zajišťovaných. Samozřejmě o tom lze spekulovat. Já bych samozřejmě nechtěl tady rozvíjet nějaké spekulace, jestli je to záměr, nebo není, zhoršit poskytované služby, aby se snížila hodnota podniku k jeho nutné privatizaci, to si myslím, že... Ale takovéto spekulace se také samozřejmě objevují.

Takže tolik jen na adresu České pošty. Já jsem samozřejmě také uživatelem České pošty, také dostávám zásilky prostřednictvím České pošty a nepřál bych si nic jiného, než aby Česká pošta v konkurenci, která přijde, obstála a vedla si dobře.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Votavovi. Mám zde dvě faktické poznámky. Pan zpravodaj chtěl jako první, poté pan poslanec David Rath se hlásí k faktické.

Poslanec Jan Husák: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Já musím reagovat se vši úctou k panu kolegovi Votavovi. My ale neřešíme zákon, který vytváříme proto, abychom chránili dominantní postavení České pošty. My nepřipravujeme zákon, kterým chceme řešit vnitřní problémy tohoto subjektu a jeho efektivitu. Ano, tento zákon vyžaduje, aby se svou efektivitou velmi intenzivně zabýval, aby se velmi intenzivně zabýval poskytováním a úrovní poskytování poštovních služeb. Ale my tu vytváříme zákon, aby zde vzniklo konkurenční prostředí a to pomohlo tomu, aby si i státní pošta tyto interní věci vyřešila co nejdříve, aby na trhu obstála. Má obrovskou konkurenční výhodu, má největší síť, má instituty, které budou muset

ostatní, kteří přijdou na trh nebo jsou na trhu, teprve budovat. Ale neřešíme zde vnitřní problém pošty ani zákon na ochranu státní pošty. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka pan poslanec Rath – ale to bude možná nějaký omyl, tady ho mám přihlášeného, ale nevidím ho. Takže nyní pan ministr Kuba chtěl s přednostním právem vystoupit, poté dvě řádné přihlášky budou následovat.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Taky pouze krátká reakce na pana poslance Votavu. Chápu podstatu té debaty, myslím, že řada podnětů může být k diskusi. Myslím si ale, že tento zákon skutečně věcně neřeší řadu těch záležitostí, na které jste tu poukázal, a ne proto, že by nechtěl, ale protože mu to prostě z principu nepřísluší. Tento zákon je o liberalizaci trhu, který – jsem přesvědčen, a je to velmi podobné jako řekněme v regionální dopravě, kterou myslím známe oba dva z našich krajů – umožní vydefinovat pravidla pro vstup ostatních hráčů na ten trh, což může bezesporu jednak samo o sobě vyřešit možná řadu problémů, které vy jste popisoval, protože Česká pošta bude muset v tom konkurenčním prostředí obstát. Myslím si a z tohoto důvodu bych chtěl poprosit o podporu tohoto zákona, protože si právě myslím, že i řadu věcí, které vy jste tu popisoval, tak byť je ten zákon věcně neřeší, tak definuje ta pravidla, která budou trh v této oblasti napravovat, a tím pádem přinášet právě občanům, o kterých jste hovořil, ty nejlepší podmínky, což je snahou této novely.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní pan poslanec Pavel Hojda má slovo, po něm poslanec Josef Novotný.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, jsme v období, kdy se začíná daleko více využívat různých komunikačních prostředků. Nejsme v období, kdy se používají pouze dopisy, písemný styk prostřednictvím pošty anebo různých kurýrů, ale jsme už opravdu v trochu jiném období a je to samozřejmě vidět i na činnosti České pošty, na množství zásilek, které posílají, jak doporučených, tak běžných zásilek. Má to samozřejmě vliv i na hospodaření České pošty.

Česká pošta doposud měla monopol na zásilky do 50 gramů, a samozřejmě nejen ten monopol, ale i povinnost zajišťovat doručování prakticky do všech částí republiky. Celkem správně bylo řečeno, že Česká pošta musí hledat další aktivity, aby zajistila efektivitu své práce. Je ale zapotřebí říci, a neposlouchal jsem úplně přesně, jestli to tady bylo řečeno, že co se týče demonopolizace, tak už samozřejmě v oblasti zásilání balíků

je tato demonopolizace učiněna a trh funguje úplně běžně. Přesto mohu konstatovat, že Česká pošta je v této oblasti pořád nejlevnější, i když někde bych mohl diskutovat o kvalitě doručování. Sám mám osobní zkušenosti z doručování Českou poštou.

Co se ale týče toho vlastního postupu a návrhu zákona, mám určité obavy. A proč mám obavy? Máme zkušenosti z jiných odvětví, např. energetika, železniční doprava, kdy se říkalo, jakmile pustíme konkurenci do těchto síťových odvětví a zajišťování služeb, dojde k razantnímu zvýšení kvality a naopak ke snižování cen. Jaký je výsledek? V energetice, ano, vstoupila konkurence. Energetický regulační úřad podle mého názoru neplní tak úplně funkci, jakou plnit má, protože přenosová soustava, aniž by k tomu byly pádné důvody, neustále zdražuje své služby. A co se týče sílové energie, to už ani nebudu komentovat. Přestože někteří tvrdí, že energetická burza přispívá k tomu, že se objektivizuje cena elektrické energie, tak můžu konstatovat, že cena elektrické energie na burze vůbec neodráží skutečnou cenu ve výrobě plus nějaký přiměřený zisk. Je to dáno také tím, jaká je samozřejmě situace v okolních státech s dodávkou elektrické energie, a mám určité obavy právě, abychom se nedostali do obdobné situace v poštovních službách.

Budeme konstatovat, a už se to teď začíná objevovat – aby Česká pošta objektivizovala a snižovala své náklady, ruší pobočky právě v těch nejpotřebnějších místech. Samozřejmě, že každý se snaží, aby měl pobočku ve velkých místech, protože tam je velký provoz a občanů na využívání je daleko více. Ale co mají dělat lidé, kteří bydlí například na Šumavě v menší obci nebo v zapadlých částech severní Moravy a tak dále, kde se prostě dozvídají, že se budou rušit pobočky, a že pokud budou potřebovat nějakou poštovní službu, tak budou muset jet třeba 30, 40 km do většího města? Tam se obávám, že právě liberalizace úplně přesně tuto situaci nevyřeší a nakonec dojde k tomu a bude se konstatovat, že listovních zásilek je čím dál tím méně a cena už bude doopravdy pro většinu lidí naprosto nepřijatelná. Takže to jsou mé obavy.

My jsme nepodali návrh na zamítnutí, ale bude to samozřejmě předmětem velké diskuse při projednávání a já se domnívám, že projednávání tohoto zákona nebude tak jednoduché, a doufám, že nikdo nenavrhne zkrácení lhůty na projednávání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Hojdomu. Pan kolega Josef Novotný z ČSSD má slovo. Prosím.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážení kolegové, já jako hejtman Karlovarského kraje se pravidelně setkávám se starosty měst a obcí. A zrovna jsem takovéto setkání měl nedáv-

no, je to zhruba 14 dní. Řada starostů si tam právě stěžovala na to, jakým způsobem po zavření pobočky České pošty funguje Česká pošta u nich v obci. Funguje to tak, že tam přijíždí zhruba na 15 až 20 minut příslušný řek bych pošťák, a to by v podstatě mohlo fungovat, pokud ovšem by se tam dodržovala pravidelná doba. Bohužel Česká pošta takto nefunguje. Doba se mění podle toho, jestli Česká pošta má v tu chvíli zakázku na roznášku různých reklamních záležitostí, a proto nedodržuje ten čas a přijíždí tam v různou dobu, což samozřejmě pro občany je velmi řek bych nepraktické, neví, kdy vlastně tam Česká pošta přijede.

Vím, že tento zákon to neřeší, vím, že v tuto chvíli mluvíme o jiném zákoně než o České poště a zefektivnění služeb České pošty, ale využívám příležitosti, že je tady pan ministr, a on přece může v tuto chvíli začít jednat o nápravě těchto služeb. Nelze čekat, občané nemůžou čekat dva tři roky na to, až tedy opravdu dojde k tomu a bude tady konkurence pro Českou poštu. Občané potřebují, aby se služba zlepšila co nejdříve a aby se Česká pošta začala chovat naprosto jinak.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Novotnému. Pan ministr Martin Kuba má slovo nyní.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Krátká reakce. Pane poslanče, myslím si, že je dobré využít přítomnost ministra, ale bohužel úplně jiného ministra, do jehož resortu toto spadá. A myslím si, že bude třeba vyčkat na přítomnost pana ministra Kubiceho, aby s vámi tyto otázky řešil, protože mně resortně naprosto nepřísluší.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se dále do obecné rozpravy v prvním čtení, jestli se někdo hlásí. Pan kolega Krupka. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážení paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já bych v podstatě velice rychle navázal na krátké vystoupení pana ministra a odkázal se na to, že zřizovatelem České pošty je Ministerstvo vnitra. Z toho titulu chci se právě zmínit o tom, že Česká pošta je nositelem určitých činností, které souvisí s elektronizací veřejné správy, ať jsou to datové schránky, nebo jsou to CzechPointy, a samozřejmě bychom neměli zapomenout i na to, že Česká pošta provozuje část sítě Ministerstva vnitra.

Já chci zdůraznit, a bylo tady několikrát řečeno, že tento zákon není o České poště, abychom se pořád nepletli a nemluvili tady o České poště. Je to zákon o liberalizaci, je to zákon, kde jsme měli před dvěma roky možnost zde odložit účinnost, takže se dvěma roky zpoždění za Evropskou unií se

teprve k tomu dostáváme. Takže já bych chtěl, abychom meritum věci skutečně vrátili do této podoby.

Na straně druhé úvodem to, co jsem řekl, a jsem si vědom důležitosti postavení České pošty jako jednoho z mála podniků, který má celostátní strukturu. Mimo jiné tady padla zmínka o rušení poboček České pošty. Já bych chtěl říct, že výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj se těmito věcmi zabývá právě proto, že zřizovatelem je Ministerstvo vnitra, čili znovu říkám, abychom tyto věci nezaměřovali. A myslím si, že i tam je prostor, abychom se o této věci bavili. Proto bych vás chtěl požádat, vážené kolegyně a kolegové, aby i tento návrh zákona byl postoupen do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Faktická poznámka pan poslanec Václav Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, ale tento zákon je přece i o České poště. A já jsem rád, že tady i po mém vystoupení řada kolegů poukazovala na praktickou stránku působení České pošty. A jestliže Česká pošta má být konkurenceschopná, tak je přece třeba si říci o tom, které problémy s Českou poštou jsou. A myslím si, že tady také dostatečně zazněly. Takže tento zákon je i o České poště.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To byla faktická poznámka. Já se zeptám ještě na řádné přihlášky do obecné rozpravy. Neregistruji žádnou. Končím tedy obecnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu na přikázání výborům k projednání, protože návrh na vrácení či zamítnutí nezazněl. Potvrzuje mi to pan zpravodaj.

Takže na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru hospodářskému. Pan poslanec Jaroslav Krupka navrhuje přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Ptám se, zda má někdo ještě jiný návrh na přikázání. Pokud ne, budeme hlasovat nejprve o návrhu přikázání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 97. Ptám se, kdo souhlasí s přikázáním výboru hospodářskému. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 97 přítomno 161, pro 123, proti 1. Tento návrh byl schválen.

A nyní návrh na přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 98. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti,

V hlasování pořadové číslo 98 přítomno 161, pro 104, proti 17. Také tento návrh byl schválen.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru hospodářskému, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Tím končím bod 32, první čtení sněmovního tisku 535. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Mám zde další dvě omluvy. Omlouvá se z dnešního jednání pan poslanec Tomáš Ůlehl a od 11 hodin se omlouvá pan kolega Radek John. To byly omluvy.

Nyní zahajuji projednávání bodu

35.

Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 521/ - první čtení podle § 90 odst.

Upozorňuji tedy, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 521/1.

Prosím, aby tento návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já bych si dovil seznámit vás s nejkratším návrhem zákona, který jsem kdy předkládal a pravděpodobně předkládat budu v této ctěné Poslanecké sněmovně. Ten zákon je dokonce určitým způsobem negativní, nikoliv co do obsahu, ale co do formy, protože jeho cílem je vyškrtnout pouze jednu jedinou větu ze stávajícího platného a účinného občanského zákoníku. Byť se to zdá jako úprava drobná a nepodstatná, tak pro řadu spotřebitelů je to úprava velmi potřebná a volají po ní, věřím, že nejen v mé, ale i ve vašich poslaneckých kancelářích řady lidí, kteří se setkali s podvodou a se zneužíváním občanského zákoníku.

V tuto chvíli v § 57 odst. 1 občanského zákoníku se praví, že byla-li spotřebitelská smlouva uzavřena mimo prostory obvyklé k podnikání dodavatele nebo nemá-li dodavatel žádné stálé místo k podnikání, může spotřebitel od smlouvy písemně odstoupit do 14 dnů od jejího uzavření.

Nedošlo-li dosud ke splnění dodávky zboží či služeb dodavatelem, může od smlouvy odstoupit bez uvedení důvodu a bez jakékoli sankce do jednoho měsíce. To neplatí ohledně smluv, u nichž spotřebitel výslovně sjednal návštěvu dodavatele za účelem objednávky.

To, co je zásadním důvodem pro tuto změnu je, že zatímco běžně lze odstoupit od těchto smluv, nelze tak učinit právě v případě, který jsem zmínil, pokud si sjedná spotřebitel návštěvu u sebe doma.

Dobrá myšlenka zákonodárce, který chtěl odlišit tyto různé varianty, je bohužel v praxi často zneužívána a zejména v případě těch divokých předváděcích akcí podvodných společností, které se zakládají a zase následně ruší, dochází k tomu, že jsou lidé, nejčastěji senioři, podvedeni a není jim umožněno odstoupit od smlouvy v tomto termínu 14 dnů, byť často dokonce ani tuto návštěvu doma si nesjednali. Proto se snažíme společně s poslanci Bohuslavem Sobotkou, Janem Chvojkou a dalšími o tuto změnu, tak abychom napříště vyhověli i směru, který Evropská unie v této oblasti plánuje. V zásadě se dá říci, že ta směrnice, která dnes je, je minimální. My můžeme jít samozřejmě dál, můžeme rozšířit práva spotřebitele. A ta směrnice, která má být přijata v příštích měsících nebo letech na úrovni Evropské unie, bude maximalistická, to znamená, nebude možné se od ní příliš odchýlit. Na straně druhé už počítá s tím, že tato věc bude upravena tak, jak my to navrhujeme.

Stejně tak by měl fungovat i občanský zákoník, který v této Sněmovně je projednáván, nicméně tento občanský zákon ještě nebyl projednán v Senátu. Nevíme, jak dopadne projednávání, i když to můžeme předpokládat, ale každopádně i kdyby byl schválen, jak navrhuje vláda, bude účinný nejdříve za dva roky a to je dostatečně dlouhá doba na to, aby tyto podvodné společnosti dále řádily a dále podváděly občany. A myslím si, že proto je potřeba tuto úpravu přijmout v co nejkratší době právě ještě podle § 90.

Stručně bych jen uvedl, že v současné době tedy spotřebitel je v případě, že podnikatel zneužije zákonnou výjimku, tedy ono pozvání domů, postaven před volbu, v níž volí jednu ze dvou možností. První možností je od smlouvy odstoupit podle § 57 a v případném soudním sporu prokázat, že spotřebitelská smlouva byla skutečně uzavřena mimo prostory obvyklé k podnikání dodavatele a že si návštěvu dodavatele nevyžádal, ačkoliv mnohdy podnikatel disponuje listinou, kde spotřebitel potvrdil opak. Druhou možností je pak od smlouvy neodstoupovat a ponechat ji tak platnou a účinnou. Druhá možnost ale znamená, že spotřebitel byl v rozporu s úmyslem zákonodárce zbaven své ochrany spočívající v poskytnutí práva na odstoupení od smlouvy.

Je zřejmé, že při volbě výše uvedených možností hraje velkou roli to, zda spotřebitel disponuje dostatečnými důkazy, jak v soudním řízení prokázat,

že smlouva byla skutečně uzavřena mimo prostory obvyklé k podnikání dodavatele. To bývá problém, protože spotřebitel mnohdy nezná další účastníky předváděcí akce, kteří by mu mohli uzavření smlouvy na předváděcí akci dosvědčit, a jinak než svědeckými výpověďmi obvykle prokázat uzavření smlouvy na předváděcí akci vůbec nelze. Při realizaci výše naznačené volby pak hrají roli samozřejmě i další úvahy o nákladech na soudní řízení v případě, že spotřebitel svůj nárok neprokáže. O tom, zda žalovaná společnost do vydání pravomocného soudního rozhodnutí neprojde insolvenčním řízením či likvidací. Je zřejmé, že mnoho spotřebitelů se rozhodne tak, že od smlouvy neodstoupí. Tím ale nahrávají tomu, že podnikatelé zneužívající zákonnou výjimku realizují zisk a dále působí na trhu, čímž přispívají k násobení tohoto negativního vlivu.

Řešení jsem naznačil, je to odstranění oné možnosti odstoupit v případě, že se spotřebitel výslovně dohodne na sjednání návštěvy za účelem objednávky, a to právě pro případy, kdy mnohdy onen prodejce na předváděcí akci například nabídne, že svezete babičku s oním nákupem za 60 nebo 100 tisíc korun domů. Pomůže jí to odnést do bytu. A protože bude chtít od ní podepsat jedno drobné potvrzení, že jí to přivezl domů, tak ona si nevšimne, že zároveň vyslovila souhlas s tím, že si jej v zásadě přizvala do svého obydlí, a tím pádem nebude mít možnost odstoupit. To je důvod, proč navrhujeme tuto změnu, aby ta možnost tam byla dána vždy.

Tato věc je vykomunikována a konzultována také se Sdružením na ochranu spotřebitelů jižní Moravy, které poskytuje rady samozřejmě v celé České republice. A já bych vás chtěl poprosit, abychom co nejrychleji tuto normu schválili a mohla začít platit, protože je skutečně potřebná a nelze se na ni dívat zleva či zprava. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji jednomu z navrhovatelů panu poslanci Jeronýmu Tejcovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje pana poslance Pavla Staňka.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Dámy a pánové, vážená vládo, pan kolega Tejc tady seznámil víceméně s obsahem celé důvodové zprávy, byť krátkého textu, tak ta důvodová zpráva je poměrně dlouhá a všehpřijímající, takže je asi zřetelné, čeho chtějí navrhovatelé dosáhnout. V zásadě musím jako zpravodaj říct, že to není úplně špatná filozofie, ubírat se touto cestou a víceméně odstranit některá negativa v rámci spotřebitelských nákupů a právě praktik, které se někdy dějí při prodeji zboží mimo provozovny jednotlivých prodejců. Určitě to je tedy bohužel záměr chránit spotřebitele, aby nebyl uváděn v omyl.

Tato úprava, tak jak tady zmiňoval i zástupce navrhovatelů, právě kole-

ga Tejc, víceméně koresponduje s úpravou, která je nyní v novém předkládaném občanském zákoníku. Tudíž není to úplně věc, na kterou by předkladatel nového občanského zákoníku nepamatoval. Ministerstvo spravedlnosti už víceméně toto chtělo ošetřit a ošetřuje i právě na předkládaném návrhu nového občanského zákoníku. Myslím si, že ta úprava má ratio, je schopná toho, aby byla přijata.

Dovolím si ještě k tomu přecházet a vyjádřit i stanovisko vlády, která projednala tuto věc na své schůzi 23. listopadu v roce 2011. Ocituji pouze bod jedna, kdy vláda obecně podporuje posílit postavení spotřebitele v případě spotřebitelských smluv uzavíraných mimo obchodní prostory dodavatele rozšířením možnosti spotřebitele odstoupit od takové smlouvy i v případě, že si spotřebitel výslovně sjednal návštěvu dodavatele za účelem objednávky. Vláda však upozorňuje současně, že navrhovaná právní úprava by se záhy mohla dostat do rozporu s nově připravenou směrnicí Evropského parlamentu a Rady o právech spotřebitelů, která má předmětnou problematiku upravit v režimu tzv. úplné harmonizace. A od ní se tedy členské státy nebudou smět odchýlit.

Už z tohoto důvodu bych byl rád, aby tato sice jednoduchá, ale možná zásadní úprava byla projednávána nikoliv ve zkráceném řízení, ale aby byla projednávána – aspoň z titulu zpravodaje si to dovoluji navrhnout – aby byla projednávána normálně ve výboru, nejlépe v ústavněprávním výboru, abychom se k ní mohli vyjádřit nejenom my, ale třeba i autoři nového občanského zákoníku.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, veto nebylo vzneseno proti tomuto postupu. Pokud mi nebude předloženo, tak zatím tento váš návrh je pouze teoretickou možností.

Pan kolega Benda se hlásí. Pardon, otvírá tedy obecnou rozpravu, ale byl přihlášen nejprve pan poslanec Jan Chvojka, poté... Takže si dáváte přednost – pan poslanec Marek Benda, poté pan poslanec Jan Chvojka. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já děkuji, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, já bych jménem tří koaličních klubů vznesl veto na devadesátku. My chceme tento návrh řádně projednat, chceme ho propustit, chceme, aby byl v závěru schválen. Jenom se domníváme, že řešení, které je nám zde předkládáno, vypadá sice jednoduše, ale mohlo by mít některé velmi nepříjemné komplikace, protože v okamžiku, kdy by se vypustila celá ona inkriminovaná věta, která tady již zazněla jak z úst navrhovatele, tak zpravodaje, tak by to mohlo vést k opačnému extrému, že někteří spotřebitelé – v uvozovkách – budou terorizovat dodavatele i v případech,

kdy nejde o situace, které zde byly popisovány, že někdo s nimi jede domů, a že si vysloveně vyžádají, aby za nimi druhá strana přijela, tam si od ní něco koupí, a pak řeknou: „No ne, my jsme vlastně to nikdy nechtěli, my chceme mít možnost od smlouvy odstoupit.“ I nová směrnice Evropské unie i nový občanský zákoník představuje trochu jiné znění, takže bychom chtěli, aby byl prostor ve výborech na to to projednat.

Čili vetujeme projednání podle devadesátky a chtěli bychom, aby se to dostalo do výborů. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bendovi. S přednostním právem pan ministr spravedlnosti? Prosím, Jiří Pospíšil, pan ministr spravedlnosti má slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Já chci pouze stručně podpořit stanovisko jak pana kolegy Bendy, tak pana zpravodaje. Je to opravdu velmi složitá problematika, která by měla být řešena komplexněji, a proto je dobré, aby to bylo projednáno v ústavněprávním výboru i s ohledem na jiné typy smluv, které mohou vznikat. Ten návrh např. neřeší tzv. smlouvy o dílo. Když si někdo objedná instalatéra, aby mu opravil doma porouchaný vodovod nebo nějakou porouchanou pračku, a pak dotyčný by chtěl od smlouvy odstoupit. Takže ono je tu více věcí, které je třeba upravit.

Chceme opravdu nabídnout seriózní úpravu, jak říkal pan kolega Benda, která na jedné straně bude chránit spotřebitele-občana a na druhé straně nebude poškozovat malé a střední podnikatele, toho, kdo určitou službu nabízí. Musíme o tom seriózně debatovat na ústavněprávním výboru.

Jinak vítám, že kolegové ze sociální demokracie studují občanský zákoník, že tedy je napsán dobře a že jednotlivé pasáže občanského zákoníku nám tu teď předkládají. Je to pozitivní přínos a já doufám, že to zohlední při další debatě v legislativním procesu nad tímto kodexem.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Poslanec Jan Chvojka má slovo, poté je přihlášen pan poslanec Stanislav Křeček.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážený kolegové, vážená kolegyně, děkuji za uznání panu ministrovi.

Já bych teď navázal na řeč pana kolegy Tejce a na řeč kolegy zpravodaje Pavla Staňka. Nechci zdržovat, protože v průběhu diskuse jsem poznal, že koalice má vůli tento zákon podpořit minimálně tím, že postoupí tento zákon do čtení na ústavněprávní výbor, takže se nebudu opakovat.

Nicméně, jak již řekl můj kolega Tejce, tento zákon, ač je krátký, je to jeden z nejkratších návrhů zákonů, má se rušit jen jedna věta, není nevýznamný. Myslím, že jde o zákon, resp. novelu zákona zásadní. Myslím, že spousta poslanců ve svých regionech má zkušenost, že za nimi přijdou voliči – a jsou to opravdu většinou senioři – s tímto problémem, kdy si nakoupili nepotřebnou věc typu vysavače za 100 tisíc a peřin za 60 tisíc a dalších nezbytností – v uvozovkách. Ona je otázka, jestli vůbec by takovýchle společností měly fungovat a zda takovýchle druh podnikání bychom měli v republice tolerovat, ale myslím si, že bohužel by se někdo ohradil, že jde o omezování svobody podnikání. Ale musím říct, že takovýchle živnost je v podstatě k ničemu a že je škodlivá pro českou společnost. Víme všichni, co se děje na těchto předváděcích akcích. V dobrém případě toho senio- ra okradou, v tom horším ho okradou a ještě, jak víme z posledních zpráv, ještě ho zmlátí nebo mu zlomí ruku, takže určitě si zaslouží toto téma regulaci.

Je dobře, že v novém občanském zákoníku, který bude ještě čten v Senátu, je tato otázka v paragrafech 1828 až 1830 řešena v podstatě tak podobně, jak navrhujeme v naší předloze.

Takže já ještě jednou děkuji za vůli a za chuť tuto novelu projednat v ústavněprávním výboru a nepochybuji o tom, že po projednání v ústavněprávním výboru projde i zde ve finále ve třetím čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Chvojkovi. Pan kolega Stanislav Křeček je dalším přihlášeným... a zatím posledním přihlášeným.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní předsedkyně. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Když už byl tento návrh novely vrácen do projednání ve výborech, tak bych upozornil ještě na jednu skutečnost, která by neměla být ujit naší pozornosti. Jde totiž o to, že pořadatelé těchto akcí si jako místo podnikání zřizují právě ten sál, ve kterém se ta akce koná, právě pro tuto akci, takže potom to dobrodiní, které zákon dává, že ten občan může od smlouvy odstoupit, pokud smlouva byla sjednána mimo místo podnikání, padá. A to je věc, kterou bychom se měli také, když už novelizujeme tuto problematiku, měli zabývat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Křečkovi. Jsme v obecné rozpravě. Ptám se, jestli někdo chce ještě... Já jsem zaslechla, buďto pan zpravodaj, nebo někdo z předkladatelů návrh na zkrácení lhůty – nevím, jestli tady padly, nebo jste je nechtěli podat? Ne.

Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí. Končím obecnou rozpravu.

Nezazněl návrh ani na vrácení, ani na zamítnutí. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo ještě jiný návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 99. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na přikázání výboru ústavněprávnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 99 přítomno 160, pro 127, proti jeden, konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu.

Tím jsme projednali bod číslo 35, sněmovní tisk 521 v prvním čtení. Děkuji navrhovateli i panu zpravodaji.

Seznamuji vás s omluvou ministra zdravotnictví Leoše Hegera, který se omlouvá dnes od 12 hodin z důvodů pracovních.

Ted' mohu zahájit další bod. Je to bod číslo

36.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Václava Votavy, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 475/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 475/1. Za navrhovatele tento návrh uvede pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane kolego.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych jménem předkladatelů přednesl návrh zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

Odůvodnění hlavních principů návrhu zákona. Navrhovaná právní úprava zakládá povinnost fyzickým osobám podat oznámení k majetku za účelem zjištění, zda nebyl povinnou osobou pořízen z nezdáněných prostředků.

Povinnost se však týká pouze vyjmenovaného registrovaného majetku. Pokud jde o nemovitosti, byty a nebytové prostory, bude se oznámení podávat za předpokladu, že jejich pořizovací cena v jednom kalendářním roce přesáhne v úhrnu částku 20 mil. Kč. V případě podílu na obchodní

společnosti, účasti v družstvu a cenných papírů se oznámení bude podávat za předpokladu, že pořizovací cena tohoto majetku v jednom kalendářním roce přesáhne v úhrnu za všechny kategorie tohoto majetku částku 5 milionů Kč.

Předpokládá se, že hlavním účinkem oznámení o registrovaném majetku, která budou podávána bez výzvy správce daně, bude zejména prevence před možnými daňovými úniky.

Od oznamovací povinnosti je odlišen institut podání přiznání. Toto přiznání budou muset povinné osoby podávat pouze na případnou výzvu správce daně. Výzvu učiní správce daně vůči fyzické osobě, zjistí-li z jejího oznámení nebo z evidence majetku podle zvláštních právních předpisů, např. z katastru nemovitostí, že tato osoba nabyla v průběhu jednoho zdaňovacího období registrovaný majetek, u něhož existuje důvodné podezření, že jej nenabyla ze zdaněných prostředků. Druhým důvodem k tomu, aby správce daně vyzval fyzickou osobu k podání přiznání, bude podnět státního zástupce, který jej podá správci daně v souvislosti s trestním řízením proti povinné osobě, dojde-li vůči ní k podání obžaloby. Pokud nebude důvodem k výzvě podnět státního zástupce, bude ji moci správce daně učinit pouze v případě, kdy jím shromážděné informace nasvědčují tomu, že registrovaný majetek povinné osoby byl nabyt z nezdaněných prostředků.

Navrhovaná úprava se tedy týká jednak fyzických osob jako osob povinných – fyzické osoby označené jako poplatník daně z příjmů plynoucích jak ze zdrojů na území České republiky, tak i z příjmů plynoucích ze zdrojů v zahraničí, s místní příslušností k podání přiznání k majetku podle místa bydliště povinné osoby. Oznámení i přiznání se bude podávat vždy k majetku, jehož vlastnictví povinná osoba nabyla v příslušném kalendářním roce.

Navrhovaná úprava se samozřejmě týká majetku, který by podléhal uvedení do přiznání k dani. Jde o registrovaný majetek, kterým jsou nemovitosti, byty a nebytové prostory, podíly na obchodní společnosti, účast v družstvu, jakož i cenné papíry. Přesáhne-li úhrnná pořizovací cena podílů na obchodních společnostech, účasti v družstvu a cenných papírů pořízených povinnou osobou v jednom roce úhrnnou částku 5 mil. Kč nebo u nemovitostí, bytů a nebytových prostor úhrnnou částku 20 mil. Kč, vznikne povinnost podat ohledně tohoto majetku oznámení. Z uvedeného vyplývá, že hodnoty jednotlivého nabytého registrovaného majetku se pro účely posouzení povinnosti podat oznámení sčítají. Pro povinnost podat přiznání však hodnota registrovaného majetku není rozhodná. Také povinnost podat přiznání bude vztahovat až k majetku pořízenému v době od účinnosti zákona.

Navrhovaná úprava dále vymezuje pojem „pořizovací cena registro-

vaného majetku“ a pojem „zdaněné prostředky“, které může povinná osoba použít k prokázání legálního registrovaného majetku uvedeného v oznámení nebo v přiznání. V případě, že povinná osoba neprokáže, nebo prokáže jen částečně nabytí registrovaného majetku z těchto zdaněných prostředků, považuje se částka, za kterou byl pořízen registrovaný majetek, nebo její část, u které nedošlo k prokázání nabytí ze zdaněných prostředků, za zdanitelný příjem povinné osoby ve zdaňovacím období, ve kterém došlo k nabytí vlastnictví k registrovanému majetku. Vychází se přitom z předpokladu, že povinná osoba tyto příjmy měla, ale nezdanila je. Částky, u kterých povinná osoba neprokáže jejich nabytí ze zdaněných prostředků, a částky, za které byl registrovaný majetek pořízen v případech, kdy povinná osoba nepodá přiznání ani na výzvu správce daně, budou považovány za samostatný základ daně z příjmů fyzických osob a zdaňovány sazbou daně ve výši 76 %. Proto je součástí zákona i novela zákona ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Nebude tak docházet k ovlivnění základu daně např. pro účely výpočtu záloh na daň apod.

Je třeba říci, že sazba daně ve výši 76 % má především preventivní účinek, tzn. je účinnou hrozbou v případech, kdy povinná osoba nabyla majetek z nezdaněných prostředků nebo bezdůvodně nepodala oznámení k majetku. Nejde tedy o daň z majetku, která je v některých státech v těchto případech uplatňována, ani o daň z přírůstku k majetku.

Zákon tedy se má státi významným preventivním nástrojem k omezení daňových úniků a případně i k docílení vyšších příjmů státního rozpočtu v případech, kdy poplatníci neprokážou, že jejich majetek byl pořízen ze zdaněných prostředků.

Co se týká zhodnocení navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky, s mezinárodními smlouvami a s právem Evropské unie, je tato úprava v souladu s těmito právními předpisy. Návrh je zpracován tak, aby nebyla dotčena práva zaručená Listinou základních práv a svobod, zejména právo vlastnické. Neodporuje ústavní normě, podle níž lze daně ukládat jen na základě zákona.

Toliko tedy k vlastnímu zákonu. Chtěl bych říci, že dosud posledním návrhem zákona o přiznání k registrovanému majetku byla poslanecká iniciativa z roku 2010, sněmovní tisk 79, k níž současná vláda zaujala nesouhlasné stanovisko a která byla zamítnuta Poslaneckou sněmovnou v prvním čtení. Navrhovatelé v nyní předloženém návrhu zákona zohlednili některé připomínky vlády obsažené v jejím vyjádření. Chtěl bych také poukázat na slovenský zákon číslo 101/2010, o prokazování původu majetku, který na Slovensku vstoupil v účinnost k 1. lednu 2011.

Tolik tedy k odůvodnění podání návrhu předmětného zákona, dámy a pánové, a požádal bych vás o jeho propuštění do druhého čtení. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Václavu Votavovi. Nyní prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Pavla Suchánka.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. V předloženém návrhu k tisku 475/1 je vyjádření vlády, která vyslovila s tímto návrhem nesouhlas. Zopakuji jen některé argumenty, které k tomuto nesouhlasu vlády vedly.

Některá ustanovení tohoto návrhu zákona jsou ve vztahu k daňovému řádu duplicitní, což znamená možnost dvojí sankce. Ve svých důsledcích by to mohlo vést k vyššímu daňovému zatížení, než je samotná hodnota předmětného majetku, a to by mohlo být vnímáno jako rozpor s čl. XI Listiny základních práv a svobod, který stanoví, že každý má právo vlastnit majetek, přičemž vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Je nevhodně vymezen samotný předmět právní úpravy s využitím odkazu na občanský zákoník. Není zřejmé, zda se tato povinnost vztahuje i na spoluvlastnictví. Některé pojmy, jako osoba povinná apod., jsou nejasné a neurčitě. K založení kompetence finančnímu úřadu v paragrafech 3 až 5 je nepřipustná nepřímá novela zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech. A tak bych mohl pokračovat dál.

Návrh rovněž neobsahuje bližší ekonomický rozbor dopadů navrhované zákonné úpravy. Proto navrhuji v podrobné rozpravě, čímž se do této podrobné rozpravy hlásím, návrh na zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, to bylo slovo zpravodaje. Otevírám obecnou rozpravu. Pan poslanec Suchánek avizuje, že v ní chce vystoupit. Prosím, má slovo jako první. Poté je přihlášen pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Pavel Suchánek: Jak jsem avizoval v řeči zpravodaje, navrhuji zamítnout tento zákon v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Jiří Dolejš má slovo nyní.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, paní předsedající. Tak jsme tady po nějaké době znovu s majetkovým přiznáním! Ti z vás, kteří tady sedí už nějaký ten pátek, tak musí zažívat jakési déjskoro až chronická záležitost této Poslanecké sněmovny. Od doby, kdy velká transformace české ekonomiky po roce 1989 vyčistila terén pro vznik elity různých zbohatlíků, se množí otázky nad tím, zda všichni tito lidé dospěli ke svému majetku čistým, korektním způsobem, zda jsou to opravdu tito lidé, kteří jsou solí

země a kteří pomáhají udržet motor české ekonomiky v chodu, poskytují nám blaho, pracovní místa atd., anebo zda to byli pouze lidé, kteří v onom nechvalně známém závodu právníků a ekonomů měli o tu pověstnou koňskou délku náskok, dostali se na základě zajímavých informací k majetkům a nyní už pouze tyto majetky zvelebují v českém proslulém korupčním prostředí.

Různé vlády předkládaly podobné návrhy, jako dnes předkládají kolegové z opozičních lavic ze sociální demokracie. Kupodivu ani vládní návrhy neměly to štěstí, aby prošly touto Sněmovnou. Zdá se, že různě proměnlivé poměry mezi koalicí a opozicí, různě barevné Sněmovny, nalezly dostatek síly, aby sáhly na ono citlivé místo naší společnosti, tedy na ty velké majetky některých konkrétních lidí. Dnes je toto téma o to pikantnější, když si uvědomíme, že nám vládne vláda, která mezi různými svými přídomky má jeden zvlášť oblíbený, a tedy vláda protikorupční.

Bavíme se o tom, jak čelit korupci, už hodně měsíců. Mnohokrát nám kolegové vysvětlili, jak to dobře mysleli, ale že to museli vzít zpátky a předělat, protože narazili na ten či onen formální nedostatek. Dobrá, někdy se to dá pochopit. Těšíme se, že konečně některé věci se nám vrátí do Sněmovny a v poločase vládnutí se dočkáme splnění alespoň některých slibů, které nám dávali politici vládních stran před volbami. Ale jak se říká, buď je vůle, a pak se hledá způsob, nebo není vůle, a pak se hledá důvod.

Když jsem si přečetl zdůvodnění české vlády, proč se jí nelíbí tento poslanecký návrh, a celé to vypointoval kolega zpravodaj tím, že navrhl zamítnutí tohoto návrhu již v prvním čtení, tak jsem nabyl dojmu, že se hledá ten důvod, protože kdyby se hledal způsob, tak s touto normou bude naloženo aspoň tím způsobem, že se pustí do druhého čtení, a že pokud jsou tam některé právně technické nevyjasněnosti, tak se doplňují. Protože, připustíme, revoluce v daňovém systému, zejména v oblasti daňové správy – ono opus magnum předchozí vlády, tedy daňový řád, mohlo poněkud zkomplikovat práci opozičním legislativcům a možná nějaká ta chybička se tam vloudila. Ale odstranitelná. Já věřím, že odstranitelná, že se to dá dát do souladu zejména s aktivní pomocí jistě kvalitních legislativců koaličních, pokud mají samozřejmě zájem něco udělat na poli protikorupčních opatření.

No, možná že to není až tak definitivní a obměkčíme některá srdce koaličních poslanců, i když loajalita je loajalita, já to chápu, ale zkusme se ještě zamyslet nad tím, jestli skutečně chcete zabít už v tuto chvíli tento návrh, otočit palec dolů a říci: tak to, kluci a holky, zkuste za rok nebo za dva, možná bude lepší situace.

Ano, ale nevím, jestli situace bude lepší. Ona může být horší. Není to tak dávno, myslím, že dokonce včera jsem tady stál v řečnici a upozorňoval jsem na různá opatření, která zvažují kolegové v soused-

ních zemích Evropské unie, opatření, která směřují k tomu, aby majetek bohatých byl transparentní, aby se odváděly solidární odvody při řešení problémů, které dnes evropské ekonomiky mají, a aby se k tomu přijímaly adekvátní nástroje. A tím adekvátním nástrojem samozřejmě jsou i majetkové daně a nástrojem, aby se tomu řekneme nikdo nemohl vyhnout, jsou majetková přiznání a sankční dodanění tam, kde si dotyčný poplatník dovolil mít tu drzost, že udělal kličku před správcem daně, před státem, před veřejností a před občany. Takže ony ty důvody jsou možná čím dál výraznější.

Progrese u majetkových daní je téma, které je skloňováno i pravicovými politiky, i když někteří, kteří jsou skutečně ryzí ve svých ideových východiscích – kolega Laudát, abych někoho vzpomenu, už mě několikrát opravoval, že lidi typu Berlusconi, Sarkozy, Merkelová, nejsou ti správní pravičáci, že správní pravičáci sedí v České republice, v Praze na Strakovce, a pokud možno ve straně TOP 09, nevím, jestli se na to bude takto dívat zbytek Evropy. Já si zkrátka myslím, že udělat si, pořádek v této věci by bylo na místě. Možná, kdyby už majetková přiznání existovala, nemuseli bychom se dívat na to, jak padají jako kuželky jeden za druhým ministři této vlády. Protože v řadě případů, dokonce bych řekl ve většině případů, tam byly pochybnosti o tom, jak se stavějí k těmto záležitostem, jak podnikají, jaké mají zájmy atd.

Tolik takhle obecnější zamyšlení k tématu, které je teď na stole a které myslím by nemělo uniknout pozornosti jenom proto, že se blíží páteční poledne, že bychom byli rádi, abychom těch několik zákonů, které jsou předurčeny pro dnešní projednání, protáhli Sněmovnou, abychom to sekali jak Baťa cvičky, a mezitím by se vytratila tato důležitá věc.

Naposledy jsme tu tedy mohli stát, myslím, že to byl rok 2010, kdy kolegové ze sociální demokracie tady předložili podobný návrh. Je od nich jistě znakem jistého odhodlání, že to v tak krátké době zkoušejí znovu. Možná jsou znepokojeni právě oním neřešením korupční problematiky, ale já si myslím, že především hledají cestu, jak se vypořádat s předchozími připomínkami a jak obměkčit vás, kteří to neustále znovu a znovu odmítáte. A tak hledají model poněkud odlišný, čímž chci upozornit, že to, co máte na stole, je poněkud odlišné od předchozích návrhů, i když ta koncepce, to myšlenkové východisko je stejné, tedy transparentně prohlédnout určitou skupinu lidí s majetkem od určité úrovně, a pokud tam je nějaká lidově řečeno levota, tak dodanit. Východisko je stejné. Musím říci, že bylo stejné i v návrzích, které jsme předkládali v této Sněmovně my na podobné téma.

Když vzpomínám na ty historické návrhy, tak reminiscenci bych zarámoval návrhem, který tady předkládal emeritní ministr financí Pavel Mertlík za vlády Miloše Zemana v roce 1999. Tehdy pravice možná z

taktických důvodů, možná, že si přece jenom někteří z vás uvědomili, o co jde, pustila návrh až do třetího čtení. Nebyli tak arogantní k návrhům opozice v této oblasti a byli odhodláni, ochotni, diskutovat nad tímto návrhem. Připomínám, že hranice majetku, který by podléhal majetkovému přiznání, byla tehdy navrhována 10 miliónů a že základním přístupem bylo takto kontrolovat a zdaňovat majetky směrem dopředu v čase, čili tím padla výhrada retroaktivity. Dalším pokusem – rok 1999 – opoziční smlouva. Hledat v tomto prostředí dohodu bylo velmi komplikované. Mnohem snadnější to bylo v roce 2003. Vy si možná vybavíte, že za vlády Vladimíra Špidly byly hlasovací poměry ve Sněmovně odlišné, že podpora majetkovému přiznání byla větší. Tehdy myslím to byl ministr Jiří Rusnok, nebo dokonce kolega Sobotka, předkládali další vládní návrh, který opět zapracoval některé výhrady pravice. A kdyby řekneme se nezatačilo na tehdy vládní sociální demokracii z pozice koaliční smlouvy, tak by pravděpodobně minimálně Sněmovnou tento návrh pozitivně prošel. Nestalo se tak.

Mohou si kolegové vyhodnotit, zda řekneme ohledy na Unii svobody v té době jim stály za to. Mohli jsme mít už příslušnou právní normu, nebo jsme si aspoň mohli otestovat, zda horní komora je skutečně ústavní pojistkou a má na mysli blaho lidu, nebo tehdejší komora by to zabila. Uviděli bychom. Ale bohužel, nestalo se tak, a tak štafetový kolík musela převzít v té době KSČM. Samozřejmě v rovině nikoliv vládních, ale poslaneckých návrhů.

Kolega Filip tady předkládal v roce 2005 za vlády Jiřího Paroubka podobný návrh, který byl v souladu s volebními programy nejen sociální demokracie, ale tuším, že tehdy i Strana zelených snad k tomu měla vstřícný postoj. Opět zafungoval koaliční chomout. Takže jsem tehdy nepochodil. Abych ten výčet, reminiscenci těch návrhů uzavřel, tak za naši stranu jsem tady stál já v roce 2008, to bylo za vlády Miroslava Topolánka, tehdy ty hlasovací poměry už nebyly tak příznivé a musím si trošičku postesknout, protože kolegové ze sociální demokracie už neměli ten koaliční chomout, mohli se postavit statečněji k těmto návrhům, které se zas principiálně od těch nelišily, bohužel, pro tento náš návrh nehlasovali ani někteří z nich.

Jak se říká, půjčka za oplátku. My dneska budeme pro jejich návrh hlasovat. My tohle to vrtění taktické nemáme zapotřebí. My si skutečně myslíme, že je to zásadní věc a je nám vcelku jedno, kdo to navrhuje. Když to navrhoval ještě ve staré struktuře federální republiky česko-slovenské ministr Kočárník, který v té době rozhodně nebyl členem komunistické strany, tak jsme to také podpořili. Ten zákon tehdy dokonce prošel. Autorita pana ministra Kočárníka byla velká, ale ztroskotalo to na tom, že při transformaci daňového systému do České republiky, vzpomínáte si, že v roce 1993 se zásadním způsobem přeoral daňový systém, tak tato právní

norma neproklouzla do těch defederalizovaných časů, tedy v roce 1993 už bohužel neexistovala.

Tím jsem chtěl jenom dokumentovat to, že ty snahy mohou skutečně přicházet z různých stran a že je vítáme, pokud jsou myšleny upřímně a pokud je tady vůle nad tím aspoň diskutovat.

Tento návrh, který je teď na stole, je vlastně jakýmsi mixem různých předchozích řešení. Čím se liší od předchozího návrhu, je, že zavádí především povinnost pouze oznámení k majetku a to oznámení se týká jenom vyjmenovaného typu majetku, což je jakýsi vstřícný krok k obavám jednak z agendy a jednak k výhradám i vlády. Já si myslím, že je to jisté taktické ukročení, které lze chápat, protože pokud se tam vyjmenovávají ty klíčové majetky, tak si myslím, že o ně zejména jde. V logické povinnosti oznámení pak na to navazuje instrument majetkového přiznání, který ale už není stanoven jako automatická povinnost, ale podává se pouze v případě výzvy správce daně, což je zase jisté změkčení, které chápeme, že je třeba v této atmosféře asi učinit. Já to chápu a myslím si, že v souvislosti s trestným řízením je to automatická záležitost.

Může být debata o sankční dani. Sankční daň samozřejmě znamená poměrně vysoké zdanění, ale vyhýbání se povinnosti daňové není trestný čin, takže proč mít problém z toho, že se touto sankční daní velmi zatíží samozřejmě ty osoby, o které by se jednalo.

Mezi výhradami vlády, že nejsou dostatečně kvantifikovány ekonomické rozpočtové dopady. Mně to přijde jako nepodstatná výhrada v tom smyslu, že podobně je tady někdy mluveno o majetkových daních jako o přežitku, reliktu, protože vydělávají na sebe tak málo, že ani nezaplatí tu daňovou správu. To je v českých zemích speciálně pravda. Je jenom otázka, jestli toto je argument pro postupné vymizení majetkových daní úplně. Já můžu argumentovat přesně opačně, to znamená, že z toho mně vyplývá závěr, že by se měla zvýšit progresivita u majetkových daní, opět jakýsi akt solidarity, jako nástroj, jak by se měly odregulovat skoro až feudální poměry, to znamená ta feudální kumulace majetků, protože pokud by každý hospodařil s majetkem, zejména s tím, který si sám zaslouží, tak to vypadá jinak, než když dědicové velkých majetků už v podstatě ani necítí potřebu, natož povinnost pracovat pro blaho společnosti. Čili ty fiskální dopady by se změnil v situaci, kdy by se k majetku přistupovalo poněkud jinak a kdy by to nebylo vnímáno jako škodlivý relikt. Určité kvantifikace tam samozřejmě jsou, ale já si myslím, že je to hodně závislé také na tom, jak by byla konečná podoba této daně nastavena.

Debata může být nepochybně k hranici majetku. Když jsem tady včera mluvil o oné výzvě, kterou kolegové ve francouzském a německém parlamentu adresovali svým vládám, tak tam byl majetek, ona solidární majetková daň nastavena na hranici jeden milion eur. A když to přepočtu

na naše, tak by to byla hranice nějakých 25 milionů českých, možná že by se to tady našlo, jak se tak dívám po Sněmovně, ale nebojte, jenom byste poctivě doložili, že jste k těm penězům přišli poctivě. Kvůli tomu se vám ta ruka třást na hlasovacím zařízení určitě nemusí.

Pokud jde o některé výhrady typu, že se navrhovatelé dostávají do konfliktu s ústavností, dokonce s Listinou základních práv a svobod, že se sahá na vlastnická práva. Já si myslím, že transparentnost nabytí vlastnictví by měla být zájmem každého vlastníka, že práva mají samozřejmě i své povinnosti a že toto rozhodně se nevlamuje do vlastnických práv. Nežijeme v nějakém divokém východě či západě, kdo si co ukradne, to má. Já si myslím, že v právním státě toto nelze chápat jako zásah do vlastnických práv. Stejně tak konstrukce, že právo na odepření výpovědi blokuje ono vyjádření se k majetku, když dostane státní zástupce podnět v oblasti trestního řízení, mi připadá jako ideová konstrukce, která myslím si snad ani není hodna vlády, že to tam takto napsala.

Celá řada výhrad tady je. Například nepřímá novelizace zákonů upravující daňovou správu. Vezměte si, co jsme prohlasovali na této, popřípadě na minulé schůzi. Vezměte si, jak jsme hasili, řekněme, technické nedopatření, abych to řekl kulantně a eufemisticky, v případně hazardu, když jsme dávali tento problém do různých zákonů, a nevedlo to. A tady jde o věc majetkovou, o věc daňovou. Jestliže řešíme daňovou správu, skutečně si myslíte, že je to takový zločin novelizovat příslušné zákony o územních finančních orgánech? Já se to nedomnívám.

Takže aniž bych tady chtěl dlouho zdržovat – já vím, že hladový poslanec třeba by už nemusel být tak nakloněn tomu, o co vás chci v závěru požádat, čili vydržte to, jistě se oběda dočkáte. Ale zvažte velmi dobře, velmi dobře, jestli chcete být ti, kteří tento návrh, tuto myšlenku zabijí už v prvním čtení. Před očima veřejnosti se z vás stanou ti, kteří se toho kroku prostě bojí. A vy se přece nebojíte! Tak zkuste aspoň diskutovat, zkuste to pustit do druhého čtení, třeba se ty právní a jiné problémy, které se tam možná vyskytují, vyřeší dají. Anebo hlasujte, jak se občas stává v této Sněmovně, tedy na povel, arogantně, nezajímá nás to, my budeme vyprávět lidem o protikorupčních opatřeních dál, ale když je tady reálné protikorupční opatření, tak bohužel. Zamyslete se nad tím. Já myslím, že to na druhé čtení opravdu je, a rád bych si pak v detailu, samozřejmě daleko už věcnějším, o tom s mnohými z vás popovídal. Dejte tomu šanci, uvidíte, že to zas tak strašné nebude. Nebude vás to bolet. Nebojte!

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Jiří Dolejš. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí. Pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já samozřejmě jsem povinen vystoupit v rámci diskuse k tomuto návrhu zákona, neboť s tímto tématem koneckonců jsem řadu let spojen tady v Poslanecké sněmovně a opakovaně jsem se snažil jako poslanec i jako poslanec sociální demokracie, jako sociální demokrat, tady prosadit zákon o majetkových příznáních.

Bohužel se to v minulosti nepovedlo. Já ale přesto zůstávám optimistou. Protože podobně, jako jsme se v minulosti snažili neúspěšně prosadit zákon o majetkových příznáních, tak jsme se neúspěšně snažili prosadit zrušení anonymních akcií. Ještě před dvěma třemi lety bylo téma zrušení anonymních akcií v Poslanecké sněmovně tabu, protože pravice o tom nechtěla slyšet ani slovo. Čas se posunul a dneska se shodneme téměř všichni v Poslanecké sněmovně na tom, co tady ještě před dvěma třemi lety osaměle hlásal pouze poslanecký klub sociální demokracie. Totéž se týká volby prezidenta republiky. Když jsme tady v minulých letech opakovaně předkládali návrh na to, aby se prezident republiky volil přímo, vždycky byl náš návrh zamítnut, zejména pravcovou většinou. A podívejte se, čas se posunul a příští týden, jsem optimista, jsem přesvědčen o tom, že Poslanecká sněmovna schválí novelu ústavy, která zavede přímou volbu prezidenta republiky. Přitom ještě před několika lety to byl téměř osamělý návrh poslanců sociální demokracie. Totéž se koneckonců týká i regulace loterií. Když jsme tady poprvé v roce 2005 předkládali návrh na to, aby obce měly možnost zakázat hazard ve svém katastru, tak to tehdy byla bílá vrána, která byla uklována, ten návrh nebyl přijat. A podívejte se, uplynulo několik málo let a už to není jenom sociální demokracie, kdo to prosazuje, ale shodly se na tom všechny politické strany.

Já si myslím, že příklad otázky zrušení anonymních akcií, otázky přímé volby prezidenta republiky anebo třeba debaty kolem přímé volby prezidenta republiky ukazují, že i v této Poslanecké sněmovně pod tlakem občanů – zdůrazňuji pod tlakem občanů – čas od času dochází k pozitivnímu posunu.

Abych nezmiňoval jenom iniciativy sociálních demokratů, tak to chci vzít v trochu obráceném gardu. Určitě si vzpomenete, jak jsme tady ve Sněmovně vedli polemiku o tom, jaký smysl má v naší zemi zavádět úplně unikátní kategorii, která se jmenuje superhrubá mzda. Tehdy jsme ten návrh kritizovali, zůstali jsme v menšině – a ejhle, uplynulo několik málo let a tentýž ministr financí Miroslav Kalousek, který tady v této Sněmovně zaváděl superhrubou mzdu, předkládá návrh na její zrušení. Opět nepochybně pozitivní posun. A abych nezůstal jenom u superhrubé mzdy. Když už mluvím o daních, tak další evergreen, se kterým opakovaně přicházíme sem do Poslanecké sněmovny, je zvýšení daňové progresse. Poté, kdy pravice od 1. ledna 2008 zavedla tzv. rovnou daň, tak my navr-

hujeme jako sociální demokraté obnovení daňové progresse. A ejhle, před několika týdny si čtu deník Právo a předseda poslaneckého klubu TOP 09 pan Gazdík dokonce připouští, že by se v naší zemi mohla zavést progresivní daň. I to je pro mě pozitivní signál toho, že Sněmovna není zabetonovaná a že pod tlakem občanů je schopná čas od času i pozitivního posunu.

Takže doufám, že dříve nebo později pod tlakem občanů Poslanecká sněmovna přistoupí na návrh sociální demokracie a levicových poslanců na to, aby zde bylo zavedeno majetkové příznání, protože majetkové příznání není na rozdíl od rovné daně a na rozdíl od superhrubé mzdy žádný experiment. Rovná daň, to je experiment, souhlasím. Superhrubá mzda, to byl experiment, potvrzuji. Ale majetková příznání jsou přece standardní nástroj, který už desítky let používají daňové správy ve vyspělých zemích pro to, aby čelily daňovým únikům, aby zabránily legalizaci kriminálních výnosů z kriminální činnosti, aby zabránily legalizaci výnosů z daňových úniků a podvodů. To je přece nástroj, který by daňová správa měla mít k dispozici. A já se ptám, proč tolik let se daňové správě nedaří prosadit, aby něco takového tady bylo. A komu to vlastně slouží? Čí zájmy tato Poslanecká sněmovna chrání, jestliže brání přijetí zákona o majetkovém příznání? Myslím, že stojí za to se nad tím zamyslet, protože pokud jste si, dámy a pánové, přečetli tento návrh zákona, vážené kolegyně a kolegové, tak tento návrh zákona, to není o žádném administrativním obtěžování občanů. To je o zcela selektivním přístupu k velkým majetkovým transakcím. Jestliže se brání někteří poslanci a poslankyně z pravice přijetí takového návrhu zákona, pak by také měli říci, proč brání zájmy těch, kdo by možná měli problém, aby vysvětlili finančnímu úřadu, kde přišli ke svým cenným papírům, kde přišli ke svému podílu v obchodní společnosti, z čeho ho vlastně zaplatili a kde přišli ke své nemovitosti. Dneska vlastně je nic nenutí k tomu, aby finanční zdroje do důsledku doložili a vysvětlili. A to je věc, které nerozumím. Já chápu, že můžeme vést debatu mezi pravíci a levíci o míře daňové progresse, nebo můžeme vést debatu o tom, jestli je lepší zvyšovat spotřební daně, anebo jestli je lepší zvýšit daně firmám. Ale proč proboha tady už tolik let musíme vést debatu o tom, že je potřeba stíhat daňové podvodníky, že je potřeba zabránit tomu, když někdo prodává našim dětem drogy, vydělá na tom miliony korun, zabránit tomu, aby si za to v České republice mohl pořídit nemovitosti nebo za to mohl obchodovat s cennými papíry? Vždyť to je přece přirozené a normální a v tom by se přece pravice a levice neměly lišit, pokud jde o boj s daňovými úniky, s nepoctivostí, s podvody, s kriminální činností, s korupcí. Tady bychom se přece měli dohodnout. A majetková příznání, to je přece úžasný preventivní nástroj, který může působit i do budoucna.

Nejde jenom o to, chytit viníky za ruku a zdanit je 76 %, tak jak my v našem návrhu navrhuje – jsme samozřejmě ochotni debatovat o konkrétních částkách nebo procentech –, ale jde přece také o to, preventivně působit do budoucna, aby bylo zřejmé, že tady k žádné legalizaci úniků už nebude možné docházet na území našeho státu. A myslím si, že by to mohl být určitý pozitivní příspěvek České republiky i v rámci situace v celé Evropské unii a ke spolupráci všech zemí v Evropě v tom, aby potíraly daňové úniky, aby potíraly obcházení daňových předpisů. Koneckonců děláme to také pro naši zemi. Jde také o to, aby nechyběly peníze na potřebné výdaje ve zdravotnictví, ve školství, v sociální oblasti. A jestliže omezíme daňové úniky, tak možná budeme muset méně škrtnout v těch oblastech, kde to je zejména pro naši společnost bolestivé.

Chtěl bych znovu a opakovaně vyzvat všechny poslance a poslankyně, kteří nechtějí pomáhat daňovým podvodníkům, nechtějí pomáhat při legalizaci výnosů z kriminální činnosti, aby podpořili tento náš návrh zákona o přiznání k registrovanému majetku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sobotkovi. Pan kolega Hašek má náhradní kartu 31? Pane kolego? 21.

Jsme stále v obecné rozpravě. Já se zeptám, jestli do obecné rozpravy... Prosím, pan poslanec Farský má slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, děkuji za slovo. Já jsem si s chutí vyslechl příspěvek pana předsedy Sobotky a musím říct, že byl pro mě v mnohém objevený, protože mluvil o věcech, které v tomto návrhu zákona nejsou. Kdyby v něm byly, tak s chutí pro něj ruku zvednu a podpořím ho, ale ono to bylo spíše – prostřednictvím paní předsedající – o tom, jak vytvořit dobré novinové články a nadpisy, než o tom, o co v podstatě jde.

V tom zákoně jsou zásadní chyby, v tom zákoně se vůbec nezohledňuje výchozí úroveň majetku, který byl pořízen do nabytí účinnosti zákona. To je myslím zásadní chyba. Další část, která tam je, vůbec neřeší obcházení zákona, sjednání nižší kupní ceny registrovaného majetku, využívání darovacích smluv, převod majetku na právnické osoby.

Já osobně, nemám zde právo mluvit za celý klub, ale já osobně si myslím, že bychom se měli vydat cestou majetkových přiznání, že bychom ten už v minulosti neférovým způsobem nabytý majetek měli nějakým způsobem omezit, alespoň nakládání s ním, ale měli bychom k tomu přistoupit kvalitním způsobem. Kvalitním způsobem, který to skutečně dokáže a výsledek nám splní. A já se k tomuto tady možná netradičně, ale opoziční sociální demokracii nabízím v té skupině, která na takovém zákoně bude pracovat a která na něm bude pracovat proto, aby byl přijat

v Poslanecké sněmovně, a ne proto, aby byl zdatným mediálním tématem. Jsem připraven se k tomu připojit a s chutí na něm budu pracovat. Ale obávám se, že stavět to na návrhu, který je zde do Poslanecké sněmovny předložen, to nejde.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Farskému. Nyní se ještě hlásí pan poslanec Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, problém je v tom, že my tady vždycky souhlasíme s tím, že je potřeba to změnit, ale nikdo nic jiného než sociální demokraté nepředkládá. Tady není vládní návrh zákona, návrh vlády, která má k dispozici tisíce úředníků, kteří by byli schopni možná lépe napsat jakýkoliv legislativní text. Nejsem přesvědčen o tom, že náš návrh je špatný nebo že je nekvalitně provedený. My vycházíme ze zahraničních úprav. Vycházíme z toho, že tohle je způsob, který nebude napadnutelný u Ústavního soudu, a dokázali bychom si představit daleko přísnější návrh zákona. My jsme předložili velmi měkkou variantu právě proto, aby tato Poslanecká sněmovna propustila tento návrh do druhého čtení, abychom mohli ještě o úpravách diskutovat.

Už to tady padlo. Zejména TOP 09 a její poslanci se mnohdy mediálně vyjadřují v tom smyslu, že by si něco takového přáli. Já vítám nabídku pana poslance Farského, že o tom budeme schopni diskutovat. Bylo by ale dobře, aby nezůstalo v TOP 09 jenom u pana poslance Farského. Chtěl bych také připomenout, že pan ministr financí je ze stejné strany jako pan poslanec Farský – a kdo jiný než ministr financí by měl připravit takovýto návrh zákona? Kdo jiný by měl mít zájem na tom, abychom měli více prostředků ve státním rozpočtu díky tomu, že ubude daňových úniků? Koneckonců byla to vláda ODS, ve které seděl tehdy ještě za KDU-ČSL pan ministr financí, která se smířila s tím, že ministr vnitra Ivan Langer zrušil finanční policii.

To jsou důvody, proč my teď předkládáme tento návrh zákona, a já bych vás chtěl poprosit, a přinejmenším stranu Věci veřejné, která to měla na velkých billboardech všude, kde jsme to mohli vidět před volbami v roce 2010. Ono se to zdá dávno, ono to tak dávno není, je to před rokem a půl, tak jsme mohli všude vidět: zavedeme majetková přiznání. Myslím, že tam byl Radek John, měl tam takovou tu velkou bublinu a měl tam majetková přiznání ano. Tak já bych byl pro to jedno ano, respektive pro to, abyste dnes nehlasovali pro zamítnutí návrhu zákona, abychom jej postoupili do druhého čtení, a pak případně společně v pracovní skupině ve výborech společně s panem poslancem Farským a dalšími připravili po dohodě s ministerstvem případně komplexní pozměňovací návrh, na

kterém se shodneme. Ale zamítnutím tohoto návrhu zákona, tím, že tady řekneme, že o tom budeme diskutovat, tím rozhodně nic nezměníme. Takže jediná cesta, jak posunout věc k tomu, aby tady skutečně majetkové přiznání bylo, je přijmout tento návrh, respektive postoupit jej do druhého čtení, a pak můžeme vést debatu o jednotlivých konturách a o tom, jestli má být přísnější a nebo v něčem přesnější. My jsme pro přísnější variantu. Pokud se vůle najde, budeme jenom rádi.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Možná jsem vystoupil trochu plamenně, ale teď jste mi dodali trochu elánu a naděje do žil, protože vystoupení kolegy Farského vnímám jako projev toho, že nejste jenom nemyslivý monolit, že vás trápí tato tematika a že nejenom Věci veřejné, ale dokonce i strana pana ministra Kalouska přemýšlí o tom, že slova, která jsou ve vládním stanovisku kromě toho nesouhlasu, tam asi pan ministr přece jen prosadil své, jsou pravdivá. Já ta slova přečtu. Je to krátké: „Vláda sdílí snahu předkladatelů omezit prostor pro daňové úniky a nesnižuje význam majetkových přiznání.“ A druhá věta: „Majetkové přiznání funguje. Funguje v některých členských státech Evropské unie.“

Já nejsem tak ješitný, abych trval na tom, že i komunisté měli podobné návrhy, nejenom sociální demokraté. Kolega Tejc kývá hlavou, asi to ví. Ale je to úplně jedno. Mně dokonce ani nevadí, že v tomto návrhu nejsem připodepsán jako jeden ze spolupředkladatelů. Já si myslím, že diskuse ano, ale diskuse s cílem konečně nějakou normu přijmout a to je přesně důvod, proč by to mělo jít do druhého čtení. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Další faktickou poznámku má pan poslanec Vítězslav Jandák. Prosím, pane kolego.

Poslanec Vítězslav Jandák: Paní předsedkyně, děkuji. Dámy a pánové, prosím vás, pojďme aspoň chvilku v pátek být k sobě upřímní. Vy to nechcete. Vzpomeňte si, když jsme tady navrhovali několikrát zákon o referendu, tak jste v něm našli takové drobné legislativní chyby, které je nutno dopracovat, počkáme. Doteď není. Když jsme přišli se zákonem akcie na jméno, dodnes nejsou. Ani toto neprojde. Ale proč nejste tak upřímní, abyste řekli: my to prostě nechceme! Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka skončila. S řádnou přihláškou pan poslanec Sobotka. Řádná přihláška, prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, já bych chtěl, byť hlasování, které se blíží, asi bude pro tento návrh zákona o-sudové, ale já bych chtěl přece jenom přivítat všechny náznaky vstřícnosti, které se tady v debatě objevily, protože to potvrzuje to, co jsem tady říkal na začátku o anonymních akcích, o regulaci loterií, o přímé volbě prezidenta. Prostě na začátku to všechno vypadalo jako úplně ztracená marná bitva, také ty návrhy tady byly zamítány, padaly jako mouchy a byla to jenom otázka času, než se dobrá myšlenka prosadila. A já si myslím, že i tady se dobrá myšlenka časem prosadí, a předem děkuji za všechny náznaky toho, že je možné o tomto diskutovat, vést o tom nějakou věcnou debatu, připravit třeba i nějaký společný návrh. Proč ne? Pokud nevyužijeme tohoto návrhu, určitě budou i další návrhy, které bychom tady v Poslanecké sněmovně měli projednávat.

Nicméně bych byl velmi rád, kdyby bylo jasné, jak se kdo ze členů této Poslanecké sněmovny zachoval v situaci, kdy je zde návrh, nebo možná zde bude návrh na zamítnutí této naší předlohy, a chtěl bych proto v souladu s § 74 jednacího řádu požádat o hlasování po jménech v případě, že zde zazní návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Myslím si, že bude důležité pro budoucí debatu, pro občany, aby přesně věděli, kdo jak v této Poslanecké sněmovně hlasoval, a já věřím, kolegové a kolegyně, že zde není nikdo, kdo by se bál takto transparentního hlasování, které bude po jménech, o tomto návrhu na zamítnutí zákona, který je klíčovým protikorupčním opatřením. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla řádná přihláška. Zeptám se, kdo se další hlásí v obecné rozpravě k tomuto návrhu zákona. Hlásí se někdo? Nehlásí, končím tedy obecnou rozpravu. Zazněl zde návrh na zamítnutí... (Porada mimo mikrofon. Neklid v sále.) My si tady teď s legislativou ověřujeme, jaký je další postup v případě návrhu pana kolegy Sobotky, zda musí rozhodnout Sněmovna o tom, že chce hlasovat po jménech...

Sněmovna rozhodne o tom, zda akceptuje návrh pana poslance Bohuslava Sobotky o tom, že chce, aby se o návrhu na zamítnutí tohoto zákona hlasovalo po jménech. Tedy o možnosti hlasovat po jménech rozhodne Sněmovna v následujícím hlasování. Já vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými kartami. Počkáme chvilku, než se dostaví všichni do jednacího sálu... Domnívám se, že všichni již stačili přijít do sálu.

Zahajují hlasování pořadové číslo 100. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem, abychom o návrhu na zamítnutí hlasovali po jménech. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu? (Výkřiky a potlesk zleva.)

V hlasování pořadové číslo 100 přítomno 142, pro 62, proti 76. Návrh nebyl přijat.

Proto budeme nyní hlasovat o návrhu na zamítnutí, tak jak jej přednesl pan poslanec Pavel Suchánek.

Zahajují hlasování číslo 101. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí tohoto návrhu zákona? Kdo je pro zamítnutí? Proti? (Z místa: Jak hlasuje pan John?)

Hlasování pořadové číslo 101, přítomno 145, pro 74, proti 62. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh ... Bude kontrola hlasování ještě? Tak prosím o chvíli strpení. Zatím vám oznamuji další omluvu z dnešního jednání. Pan ministr dopravy Pavel Dobeš se omlouvá dnes z pracovních důvodů.

Je prosím námitka proti předchozímu hlasování? Pan poslanec Karel Černý.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Moje vůle byla hlasovat ne, a na sjetině mám ano. Proto zpochybňuji toto hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme v hlasování pořadové číslo 102. Zahajují toto hlasování. Táhá se, kdo souhlasí s námitkou. Kdo je proti této námitce?

Hlasování číslo 102. Přítomno 145, pro 132, námitka byla přijata.

Je zde žádost o odhlášení. Prosím, abyste se znovu všichni přihlásili.

Budeme opakovat hlasování o návrhu na zamítnutí této normy.

Zahajují hlasování číslo 103. Táhá se, kdo je pro zamítnutí. Kdo je proti?

Hlasování číslo 103. Přítomno 145, pro 76, proti 66. Návrh byl přijat.

Tím tedy skončilo projednávání bodu 36 a budeme se věnovat dalšímu bodu.

Pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura se hlásí o slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych těm kolegyním a kolegům, kteří tak hlasitě křičeli, že jsme nehlasovali po jménech, doporučit, že si teď mo-

hou vyjet sjetinu, jak kdo hlasoval, po jménech, mohou ji vystavit na web. Nemusí po nás pokřikovat. Volba nebyla tajná. Každý z nás veřejně stiskl tlačítko pro A, nebo NE, nebo se zdržel. Případně ti, kteří se nespletli. Takže nemusíte tady dělat takové divadélko a křičet, když jako každé jiné hlasování, které (nesrozumitelné) je veřejné. V této vteřině můžete výsledky hlasování vystavovat na svých webech osobních, stranických, jakýchkoli jiných. Nepochybuji o tom, že bude naprosto veřejné, kdo jak hlasoval o kterémkoliv návrhu v Poslanecké sněmovně mimo ty, kdy je volba nějakým způsobem tajná, zejména v personálních otázkách. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych chtěl poděkovat panu předsedovi poslaneckého klubu ODS za inspiraci. Určitě se inspirovat jeho návrhem budeme, nicméně je právo každého poslance, aby využil ustanovení jednacího řádu a navrhl způsob hlasování. To, že se to tady příliš nevyužívá, je věcí poslanců a poslankyň Poslanecké sněmovny. Já jsem to navrhl v tuto chvíli u tohoto zákona, protože ho pokládám za speciálně vážný a speciálně důležitý. A možná jsem doufal, že ti méně otrlí poslanci a poslankyně, až budou muset říci osobně své stanovisko, se možná zastydí o něco víc, než když se jenom tady anonymně – v uvozovkách anonymně – mačká knoflík. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní zahajují projednávání bodu číslo

37.

Návrh poslanců Františka Dědiče, Jana Bauera, Jiřího Olivy, Milana Šťovíčka a Jana Babora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 479/1. Prosím, aby za navrhovatele tento návrh uvedl pan poslanec František Dědič. Prosím, pane kolego.

Poslanec František Dědič: Dobré poledne, vážená paní předsedkyně, členové vlády, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych vás seznámil s ná-

vrhem zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon se týká obnovy vlastnických vztahů k tzv. historickému majetku obcí, která se uskutečnila na základě § 2 zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů, a netýkala se toho nemovitého historického majetku obcí, který byl ke dni nabytí účinnosti zákona č. 172/1991 Sb., tedy ke dni 24. května 1991, ve vlastnictví České a Slovenské Federativní Republiky, a to z důvodu jeho správní podřízenosti federálnímu ministerstvu obrany a jeho organizačních složek.

Tento stav byl od počátku považován za neuspokojivý, neboť šlo o majetek, který z hlediska zajištění obrany státu zpravidla neměl žádný význam. Z toho důvodu bylo již v roce 1994 vládou České republiky přijato usnesení, podle kterého měl být i tento dříve federální historický majetek obcí navrácen. Obsah tohoto usnesení č. 596/1994 však nebyl nikdy realizován z důvodu následně převáživšího právního názoru, že usnesení vlády není pro zamýšlený převod majetku na obce formálně dostatečnou oporou, když pro dosažení odpovídajícího výsledku je zapotřebí přijetí zvláštního zákona.

Mezi Sdružením vlastníků obecních a soukromých lesů v České republice, na které se obrátily jednotlivé obce, a Vojenskými lesy a statky, státním podnikem, a Ministerstvem obrany následně proběhla ve věci vydání dříve federálního historického majetku obcí opakovaná jednání, která však nevedla k řešení. Ministerstvo obrany nakonec zaujalo stanovisko, podle kterého účinnost usnesení vlády č. 596/1994 již pominula, ačkoli lhůtu v něm uvedenou, to je 31. 3. 1995 nelze považovat ani za propadlou, ani promlčecí. Za takovou ji také nepovažoval metodický pokyn Ministerstva obrany ze dne 14. 12. 1994 schválený tehdejšími náměstkem ministra Ing. Miroslavem Kalouskem.

Negativní názor na vydání nemovitostí zaujaly následně rovněž soudy a výsledkem toho bylo, že započatý proces vrácení zmíněného majetku lze dokončit pouze vydáním zákona.

Chtěl bych zdůraznit, že náš návrh se týká pouze majetku, který splňuje současně čtyři podmínky. Musí to být majetek, který obce vlastnily ke dni 31. prosince roku 1949, tedy tzv. historický majetek obcí. Za druhé musí jít o majetek, který byl ke dni nabytí účinnosti zákona 172/1991 Sb., tedy ke dni 24. května 1991, ve vlastnictví České a Slovenské Federativní Republiky. Za třetí musí jít o majetek, který se nenachází na území vojenských újezdů podle ustanovení § 31 odst. 1 zákona 222/1999 Sb., o zajištění obrany České republiky, a podle kterého majetek na území újezdů s výjimkou vneseného majetku smí být jen ve vlastnictví státu. A za čtvrté je nutné, aby šlo o majetek, který ke dni nabytí účinnosti zákona byl ve

vlastnictví České republiky a nepřešel do vlastnictví obcí podle jiného ustanovení zákona. Současně je v odst. 1 stanoveno datum přechodu vlastnického práva na obce, a to jako datum pevné k 1. 1. 2013.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jistě jste si všimli, že vláda k návrhu zákona přijala nesouhlasné stanovisko. Jsem přesvědčen, že výhrady, které ve svém stanovisku vláda uvádí, je možné jednáním mezi předkladateli a ministerstvy odstranit. Ale vzhledem ke složitosti těchto jednání si dovoluji následně navrhnout prodloužení lhůty na projednávání ve výborech o 30 dní. Věřím, vážené kolegyně, vážení kolegové, že náš návrh novely zákona podpoříte a propustíte jej do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předkladateli a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení, kterou je paní poslankyně Lenka Andrášová.

Poslankyně Lenka Andrášová: Děkuji, paní místopředsedkyně, a děkuji také panu předkladateli za podrobné seznámení s tímto zákonem.

Já doporučuji tento tisk přikázat výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a to i přes to, že vláda vydala negativní stanovisko. Věřím totiž, že převod majetku, o kterém pan předkladatel mluvil, z České republiky na obce bude mít pozitivní dopad právě na rozvoj obcí. Také předpokládám to, že se předkladatelé tohoto zákona vyrovnají se všemi připomínkami konkrétních rezortů – jedná se o ministerstvo vnitra, obrany, financí atd. Kdybych měla stručně shrnout, o jaké problémy se jedná, jde o vyrovnání České republiky s Polskem ohledně hranic státu, takže to je jeden problém, který musí předkladatelé vyřešit nejlépe asi pozměňovacím návrhem, a další problém spočívá v tom, že je zapotřebí, aby si Česká republika ponechala majetek pro vnitřní a vnější obranu.

Závěrem tedy ještě jednou zopakuji, že doporučuji tento tisk přikázat výborům, a podpořím také pana předkladatele v tom ohledu, že bychom měli prodloužit dobu, kdy by se výbory mohly s tímto návrhem seznámit.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, zda se do této rozpravy někdo hlásí. Hlásí se pan poslanec Oliva, dávám mu slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Oliva: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vlado, kolegyně a kolegové, i já bych vás chtěl požádat o propuštění této předlohy do druhého čtení, protože navzdory nesouhlasnému stanovisku vlády si myslím, že tento zákon je zcela v souladu s filozofií původního

zákona č. 172/1991 Sb., o převodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí. Tenkrát byl problém ten, že existovala ještě jiná skupina majetku, skupina majetku federálního, který logicky nemohl být předmětem převodu. Dneska je situace zcela jiná, federace zanikla a zejména tento majetek už neplní účel, pro který v té skupině existoval, to znamená byl potřebný pro obranu státu. Mnoho vojenských újezdů bylo zrušeno, některé budovy, kasárna apod. už svému účelu neslouží, a není proto nejmenšího důvodu, aby tento původně historický majetek obcí nebyl dnes na obce převeden. Stejně jako kolega Dědič jsem přesvědčen, o tom, že pokud tu existuje nějaký majetek, který by byl pro obranu státu důležitý, tak jej lze právě v rámci druhého čtení z působnosti této novely vyjmout.

Proto bych vás chtěl požádat o to, abychom zákonu nebránili v cestě do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Kdo dále chce vystoupit v rozpravě? Pan předkladatel, pan poslanec František Dědič má slovo.

Poslanec František Dědič: Ještě jednou dobré poledne. Já bych jenom chtěl zopakovat pro formální správnost v obecné rozpravě ten návrh na prodloužení lhůty na projednání o 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Kdo dále chce vystoupit v rozpravě? Pokud nikdo, tak tuto rozpravu končím.

Budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Já se vás ptám, zda někdo navrhuje ještě jiný výbor, který by se tiskem měl zabývat. Nikdo nenavrhuje, budeme tedy o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje návrh na projednání ve výboru pro veřejnou správu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 104 z přihlášených 142 poslanců pro 111, proti žádný, návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu, tak jak byl přednesen, jedná se návrh na prodloužení lhůty o 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 105 přítomno 143, pro 115, proti žádný, i tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a lhůta pro jeho projednání byla prodloužena o 30 dnů. Děkuji panu předkladateli i paní zpravodajce a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu a tím je

38.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 510/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, aby se pan ministr ujal slova.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl tuto důležitou novelu trestního řádu. Je to novela, která vyplývá z vládního prohlášení, které v kapitole týkající se právního státu mimo jiné píše o zrychlení soudního řízení. Cílem novely, kterou v tuto chvíli začínáme projednávat, je snaha zrychlit soudní řízení, a to soudní řízení trestní.

V zásadě všechny demokratické právní státy v posledních několika letech, posledních dvaceti letech, přistupují ve snaze zrychlit soudní trestní řízení k tomu, že zavádějí do svých právních řádů tzv. odklony. To znamená různé jiné formy, jak rychleji řešit jednotlivé trestní kauzy v případě, že jsou splněny zákonné podmínky. Týká se to často bagatelní trestné činnosti, kde není třeba, aby probíhalo složité, zdlouhavé a nákladné hlavní líčení, nebo u věcí, které jsou skutkově či jinak jednoduché a je možné řízení zjednodušit, aniž by došlo k poškození práv oběti trestného činu a aniž by byla poškozena práva na obhajobu obviněného.

Novela, kterou máte dnes před sebou, víceméně se tímto tématem zabývá.

Za prvé obsahuje revizi již existujících odklonů v českém právním řádu. My jsme k odklonům přistoupili asi před deseti lety, kdy byly novelou dány do trestního řádu, a praxe ukazuje, že po určité době je třeba určité věci v této oblasti upravit.

Druhou částí novely je pak zavedení samostatného nového institutu, tzv. dohody o vině a trestu, což je fakticky zvláštní typ odklonu, který opět vede k tomu, že určité formy trestné činnosti bude možno postihovat rychleji než na základě dlouhého hlavního líčení.

Třetí částí novely je pak zpřesnění podmínek pro vládu důležitého institutu spolupracujícího obviněného, který má vést zvláště u více závažné trestné činnosti k tomu, že pokud některý z obviněných u řekněme kolektivní trestné činnosti spolupracuje s orgány činnými v trestním řízení a umožní postihnout ostatní spolupachatele tím, že poskytne klíčové a důležité informace, pak je možné takovýto institut takovémuto spolupracujícímu pachateli dát a určitým způsobem jej bonifikovat, to znamená zajistit mu buď úplnou beztrestnost, nebo alespoň nižší trest.

A nyní, když dovolíte, k těmto třem tématům ještě několik poznámek a trošku stručněji.

U odklonů se nám v praxi v posledních letech výrazně osvědčil institut podmíněného zastavení trestního stíhání, to znamená, když se již v určité fázi trestního řízení, ještě předtím, než je nařízeno hlavní líčení, ukáže, že jsou splněny zákonné podmínky a je možné zastavit trestní stíhání.

Stejně tak se nám v praxi velmi výrazně osvědčuje podmíněně odložené podání návrhu na potrestání. Určitým problémem a ne úplně tak řekněme významným užíváním těchto institutů, jak by si Ministerstvo spravedlnosti přálo, je skutečnost, že pro některé soudce a pro některé státní zástupce připadá užití těchto institutů jako příliš mírné řešení situace pachatele. Proto tato novela a její filozofie umožňuje, aby státní zástupce, případně soudce, umožnil uložit pachateli trestného činu, u kterého má být užit takovýto odklon, ještě další zpřísněné podmínky, ještě další řekněme možnosti sankce tak, aby se využití odklonu rozšířilo řekněme i na středně závažnou trestnou činnost. Co mám na mysli? Novela počítá s tím, že do budoucna bude možno uložit dotyčného, u kterého má být užit odklon, například to, aby složil určitou peněžitou částku určenou státu na pomoc obětem trestné činnosti, to znamená jakoby forma peněžitého trestu sui generis, ale peněžitý trest, který nepropadá státu, nestává se součástí státního rozpočtu, ale je vysloveně určen na pomoc obětem trestných činů. Za tímto účelem Ministerstvo spravedlnosti uvažuje o zřízení speciálního fondu, kde by se tyto peníze pro oběti trestných činů kumulovaly.

Další věc pak je to, že bude možné spojit odklon s tím, že pachatel učiní dobrovolný a vymahatelný slib, že po stavenou zkušební dobu se zdrží určité činnosti, která s trestnou činností nějak souvisela. Toto je velmi důležitá věc, která zní velmi teoreticky a složitě, ale máme celou řadu dopravních trestných činů, které souvisí s tím, že někdo někomu ublíží nedbalostně atd. při řízení motorového vozidla. A přesně na takovou formu trestných činů se nám hodí odklony, protože dotyčný není typický zločinec, není to člověk, který úmyslně páchá trestnou činnost, ale bohužel z nějakého důvodu spáchal nedbalostně dopravní nehodu, při které například někomu ublížil na zdraví. A právě odklony dosud moc užívány

nejsou, protože jsou vnímány jako příliš mírné a hlavně ne proto, že dosud mohl takto potrestaný pachatel v okamžiku potrestání dál řídit motorové vozidlo. To znamená, nebyla tam možnost zakázat mu určitou činnost. To teď rozšiřujeme a počítáme s tím, že právě pro dopravní trestné činy, pro trestné činy spojené s dopravou, by toto mohlo být důležitou změnou, která umožní odklony v této oblasti trestné činnosti využívat.

Nechci vás s tímto dál obtěžovat. Pro vás jako pro zákonodárce je důležité to, že odklony dneska zavádí celá Evropa, zavádí to celý svět. Není možné u statisíců trestných činů, které řešíme, vždy vést složité a dlouhé hlavní líčení. Bedlivě sledujeme, jak odklony v české praxi fungují, a tato novela má odstranit některé praktické problémy. To asi pro vysvětlení takto obecně stačí.

Druhá část novely – dohoda o vině a trestu – je opět forma, jak u určitého typu trestné činnosti výrazně zkrátit trestní řízení. Avizuji, že jsme se zde inspirovali slovenskou cestou, kdy již před několika lety vlády premiéra Dzurindy zavedly na Slovensku dohody o vině a trestu a výrazně zavedení tohoto institutu na Slovensku vedlo k tomu, že se zkrátila délka trestního řízení v průměru. Nemalá část trestné činnosti na Slovensku je řešena a sankcionována právě skrze tyto dohody o vině a trestu. Pokud vím a mám ta čísla, tak se jedná o tisíce případů ročně, kdy na Slovensku tento institut je využit.

O co jde? Jde o to, že v situaci, kdy je někdo obviněn, případně obžalován, dozná se k tomu, že spáchal trestnou činnost, jsou zde jaksi okolnosti, které nasvědčují tomu, že opravdu trestnou činnost spáchal, a jsou zde zjevné okolnosti, za kterých trestnou činnost spáchal, pak může státní zástupce navrhnout soudu takovouto dohodu o vině a trestu, kde navrhne přiměřený trest za jednání, které bylo spácháno, aniž by muselo probíhat složité hlavní líčení s opakovaným dokazováním, pokud totiž dotyčný obviněný se doznal, přiznal svoji vinu a je ochoten strpět přiměřený trest. Jinými slovy, je to jakési v uvozovkách narovnání nebo vypořádání problému bez hlavního líčení mezi obžalovaným, mezi žalobcem a mezi soudcem. V žádném případě zde cílem není ukládat někomu mírnější než přiměřený trest. Počítá se s tím, že trest musí být adekvátní závažnosti trestné činnosti. Výhodou tohoto tedy není méně tvrdé potrestání, ale výhodou je to, že se výrazně zkrátí trestní řízení.

Tento institut bývá v praxi využíván zvláště u nedbalostních trestných činů. Někdo, jak jsem už naznačil, způsobí trestný čin v dopravě, neúmyslně někomu ublíží na zdraví, probíhá trestní řízení a pro takového člověka, který je normálně bezúhonným občanem, bývá často obrovským martyriem samotný průběh složitého a nákladného trestního řízení se samostatným hlavním líčením. Právě pro takovýto typ trestné činnosti může být takováto dohoda, kdy dotyčný uzná vinu a je ochoten přijmout

přiměřený trest, pozitivním řešením a pro stát řešením v oblasti ušetřením nákladů, které by jinak hlavní líčení stálo.

Předpokládám, že o tomto institutu povedeme debatu v příslušném výboru. Já osobně jsem příznivcem, aby dohoda o vině a trestu byla limitována na méně závažné formy trestné činnosti, což je můj spor s trestními akademiky, kteří se domnívají, že to je možno užít na širší okruh trestné činnosti. Na Slovensku, avizují, je možné dohodu užít na úplně veškerou trestnou činnost. My to limitujeme tak, že na nejzávažnější formy to není možné užít, ale dále o tom povedeme debatu. Klidně výsledkem řešení může být, že se dohoda může vztahovat například pouze na přečiny, aby nevznikaly pochyby o tom, že zde zavádíme nějaké formy tzv. kabinetní justice. Takže v tomto směru předpokládám politickou debatu, je to politické rozhodnutí, nebráním se tomu a sám osobně jsem spíše příznivcem toho, začít s tímto novým institutem spíše na užším okruhu trestných činů než na nějakém řekněme širším okruhu.

Poslední věc, kterou chci zdůvodnit velmi stručně – a už vás nechci obtěžovat, vnímám jistý šum v sále, který byl doufám vyvolán zajímavostí institutu dohody o vině a trestu, nikoliv nezájmem o tento institut – poslední věc, kterou chci zdůvodnit, která je pro vládní koalici mimořádně důležitá, je rozšíření užití institutu spolupracujícího obviněného, kterým vládní koalice nahrazuje princip tzv. korunního svědka, protože nám připadá institut spolupracujícího obviněného jako lepší a citlivější forma téhož. Zkrátka a dobře, při trestné činnosti, která nese rysy řekněme nějaké kolektivní trestné činnosti, organizované trestné činnosti, nám jde o to, že ve chvíli, kdy jeden ze spolupachatelů je ochoten svědčit proti ostatním, předložit důkazy proti ostatním, pak je asi v zájmu státu u tohoto jednoho spolupachatele prolomit princip přiměřené sankce za trestnou činnost a za to, že usvědčí ostatní, mu v zásadě buď zajistit beztrestnost, anebo mu garantovat alespoň trest pod dolní hranicí trestní sazby. A o tom víceméně je spolupracující obviněný. U spolupracujícího obviněného na rozdíl od korunního svědka dojde k tomu, že je rozhodnuto o jeho vině, je rozhodnuto, že takovýto spolupracující obviněný spáchal nějaký trestný čin, ale z důvodu jeho spolupráce s orgány činnými v trestním řízení je výrazně snížena sankce, nebo je dokonce upuštěno od sankce úplně.

Novela zpřesňuje již existující institut spolupracujícího obviněného, rozšiřuje užití této instituce na všechny zločiny, ne pouze na zvlášť závažné zločiny, jak je aktuální právní úprava. Co ale je důležité, to je ta klíčová změna – novela garantuje tomu, kdo se rozhodne spolupracovat s policií nebo obecně s orgány činnými v trestním řízení, to, že pak má v zásadě nárok mít uloženu buď sankci pod dolní hranicí trestní sazby, anebo být úplně beztrestný, to znamená, dojde k úplnému upuštění od potrestání.

Dámy a pánové, tolik tedy představení této novely. Jak jsem již řekl,

vláda tímto plní svoje prohlášení, že chce zkracovat délku trestního soudního řízení. Já vás prosím o podporu tohoto materiálu, o jeho propuštění do výborového projednávání, protože jsem přesvědčen, že gros debaty, protože to je odborná záležitost, bude vedena právě na příslušném výboru, kde, jak jsem řekl, ministerstvo je připraveno ještě na mnohé změny a doladění těchto institutů.

Hluk v sále narůstá, takže vám děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A já prosím paní zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Ivanu Weberovou, aby se ujala svého úkolu.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vzhledem k tomu, že pan ministr spravedlnosti tady předkládanou novelu zákona o trestním řízení soudním uvedl velice podrobně, tak já už si dovolím říct k tomu pouze pár poznámek.

Myslím, že je velice pozitivní, že v případě současných možností odklonu, které jsou již v současné době uvedeny v trestním řádu, se napříště umožní vlastně zavedením dodatečných podmínek, které musí obsahovat podmíněné zastavení trestního stíhání, efektivnější využití tohoto institutu u širšího spektra věcí, u kterých v současné době dochází k podávání obžaloby právě pouze proto, že tady tyto podmínky v současné době není možné naplnit.

Také souhlasím s tím, že v případě nově zaváděného institutu dohody o vině a trestu by bylo vhodné, alespoň zpočátku, pokud je to zcela nový institut a pro kontinentální právo neznámý – tohoto institutu se užívá převážně v anglosaském systému –, tak souhlasím s názorem, že by pro začátek bylo vhodné zavést jej pouze pro méně závažné trestné činy a potom, podle toho, jak se uvidí, že se v praxi bude užívat a osvědčovat, by se mohlo uvažovat o jeho případném plošnějším rozšíření nebo užití i na více trestných věcí. Pouze uvedu, že dohodu o vině a trestu může iniciovat, nebo její uzavření je možné na návrh obviněného, nebo i bez jeho návrhu, se státním zástupcem. Obviněný v tomto případě musí mít svého obhájce, to znamená, je to tedy dalším důvodem k zavedení, nebo je to dalším novým důvodem pro nutnou obhajobu. Takovou dohodu, která je uzavřena a musí kromě obecných náležitostí obsahovat popis skutku, pro který je obviněný stíhán, prohlášení obviněného, že spáchal skutek, pro který je stíhán, dohodnutý druh a výměru a způsob výkonu trestu a rozsah a způsob náhrady škody, takovou dohodu potom musí schválit soud ve formě odsuzujícího rozsudku.

Důvodová zpráva uvádí, že tento návrh je v souladu s Ústavou a s Listinou základních práv a svobod, nicméně je tam též uvedeno, že pro

soulad s článkem 6 Úmluvy o ochraně základních práv a svobod je nutné vlastně sledovat hlavně proporcionalitu nebo přiměřenost snížení výměry trestu v případě, že dojde k uzavření dohody o vině a trestu.

Pokud se týká prohloubení institutu spolupracujícího obviněného, pak k zavedení tohoto instrumentu se vláda zavázala ve své strategii vlády boj proti korupci. Zde bych se přimlouvala za to, aby se širší pravomoc rozhodnout o podmíněném zastavení trestního stíhání u tohoto spolupracujícího obviněného přesunula spíše – to těžiště rozhodování přesunulo spíše do rukou soudu než státního zastupitelství.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Do ní je přihlášena paní poslankyně Nedvědová. Ještě vidím, že se hlásí pan poslanec a předseda Jeroným Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji mi požádat o přestávku v délce 8 až 10 minut od této chvíle, protože se blíží čas, kdy bude ukončeno podávání nominací. Rád bych tedy požádal o tuto pauzu na dobu jednání poslaneckého klubu sociální demokracie, s tím, že bychom se sešli teď hned ve Státních aktech.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vyhlašuji přestávku na žádost klubu ČSSD do 12.45 hodin.

(Jednání bylo přerušeno ve 12.35 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.45 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené kolegyně a kolegové, přestávka uplynula, budeme pokračovat. Před přestávkou byla otevřena obecná rozprava a k vystoupení byla vyzvána paní poslankyně Nedvědová, která je zatím jako jediná přihlášena do této rozpravy, a já prosím, aby se ujala slova.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, hlavní podstatou uvedeného návrhu je především dohoda o vině a trestu. Uvedená novela konkretizuje, co dohoda o vině a trestu je, jaký je její obsah, a konkretizuje způsob jejího přijetí, s čímž souvisí i úprava dalších ustanovení trestního řádu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně, promiňte, já požádám kolegy ze všech zákoutí a ze všech viditelných míst, aby se ztišili a vyslechli vás v takové hladině zvuku, která nám neдрásá uši ani nervy. Prosím.

Poslankyně Marie Nedvědová: Prvním základním problémem však uvedeného novely je otázka, o jakých trestných činech skutečně tuto dohodu bude možné uzavřít. Jak je patrné z vyjádření pana ministra spravedlnosti, návrh zákona, který byl předložen do Parlamentu a schválen vládou, neodpovídá v plném rozsahu tomu, co ministr měl skutečně na mysli. V návrhu je uvedeno, že dohodu o vině a trestu lze sjednat prakticky o všech trestných činech, tedy i o přečinech i o zločinech s výjimkou těch, kterými byla úmyslně způsobena smrt, s výjimkou trestných činů zabití, vraždy novorozence dítěte matkou a dále s výjimkou zločinu podle části druhé hlavy deváté a třinácté trestního zákoníku. Ministr sám avizoval, že ve skutečnosti neuvažoval o takovém rozsahu novely, a uváděl, že předpokládal, že se tato dohoda bude schvalovat pouze ohledně přečinů, tedy v samosoudcovských věcech.

Vyjasnění této skutečnosti má zcela zásadní význam pro tuto novelu. Pokud by totiž bylo možné vést řízení o dohodě o vině a trestu pouze o přečinech, bylo by nutno poměrně zásadním způsobem upravit řízení o schválení dohody o vině a trestu, tedy díl osmý, který má být doplněn do trestního řádu, neboť v takovém případě by návrh na schválení dohody o vině a trestu nepřezkoumával soudce jako předseda senátu, ale jako samosoudce, který nekoná neveřejné zasedání, takže v tomto případě by bylo možno uvedené řízení podstatně zjednodušit. Je však otázkou, jaký postup v tomto případě Ministerstvo spravedlnosti zvolí. Patrně bylo skutečně na místě alespoň prozatím vést toto řízení pouze ohledně samosoudcovských věcí, ale to předpokládá zmíněnou výraznou úpravu návrhu zákona.

Druhou závažnou otázkou je postavení poškozeného v tomto řízení. V nově upraveném § 175a odst. 5 trestního řádu se uvádí, že je-li poškozený sjednávání dohody o vině a trestu přítomen, vyjádří se zejména k rozsahu a způsobu náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení. Z toho vyplývá, že prakticky poškozený nemá právo vyjadřovat se k otázkám viny a trestu. Toto stanovisko je potvrzováno i dalšími body návrhu, neboť v bodě 40 je uvedeno, že poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může podat odvolání pouze na nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ovšem nikoliv v případě, že tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil. To však odporuje bodu 10 ná-

vrhu, který nově upravuje ustanovení § 43 odst. 1 trestního řádu, kde se uvádí, že poškozený se může před skončením řízení o schválení dohody o vině a trestu k věci vyjádřit. Jaký význam má ovšem takové jeho vyjádření, když k němu prakticky není vůbec přihlíženo a poškozený se především nemůže vyjádřit výslovně, zda souhlasí s takovou dohodou o vině a trestu, či nikoliv, s podmínkou, že pokud by s touto dohodou nesouhlasil, nemohla by být uzavřena? Pokud tedy poškozený takovéto právo nebude mít a pokud též nebude mít právo odvolání proti případnému schválení této dohody, nelze hovořit o tom, že budou zajištěna v plném rozsahu práva poškozeného, a takovýto návrh novely trestního řádu není na místě. Poukazuji v tomto směru i nato, že u podmíněného zastavení podle § 307 odst. 5 trestního řádu, nyní podle novely má být označen jako § 307 odst. 6, má poškozený výslovně právo stížnosti proti usnesení o podmíněném zastavení. Jiná omezení pro použití ustanovení o dohodě a vině v zákoně nejsou, takže pak bude záviset plně na zvážení státního zástupce, zda institut dohody o vině a trestu využije, či nikoliv, a to v případě, že mu k tomuto postupu dá podnět i soud.

Další, byť vedlejší otázkou je ustanovení týkající se podmíněného odložení návrhu na potrestání, bod 30. Nové znění § 179g trestního řádu a nové úpravy § 307 odst. 5 trestního řádu týkající se podmíněného zastavení trestního stíhání, kde se uvádí v obou případech, že se obviněný může zdržet během zkušební doby řízení motorových vozidel, kdy musí být v tomto směru poučen o povinnosti odevzdat řidičský průkaz podle zvláštního právního předpisu, ovšem tento zvláštní právní předpis není nijak konkretizován, není na něj odkaz, a to ani o tom, že právní mocí příslušného rozhodnutí pozbude řidičského oprávnění. Takovéto znění v obou případech vyvolává pochybnosti o správnosti a zákonnosti uvedeného postupu, kdy navíc není ani zřejmé, jak by porušení tohoto opatření mělo být sankcionováno, případně zda by se to mělo vztahovat i na odnětí bodů dle příslušného zákona.

Určitá drobná pochybení v konkrétním znění jsou pod body 14, 17 a 20. Jedná se však pouze o formální pochybení ohledně nesprávné citace zákonného ustanovení. I když tedy je to vládní návrh zákona, myslím si, že by takováto pochybení právě ve vládním návrhu zákona být neměla.

Návrh by bylo na místě podpořit, pokud bude upraven v tom smyslu, že poškozený má právo se vyjádřit k případnému uzavření dohody o vině a trestu, přičemž jeho stanovisko, jestliže ho výslovně uvede v průběhu řízení, je v tomto směru pro orgány činné v trestním řízení závazné.

Návrh zákona může usnadnit práci soudům, hrozí však, že ne každý pachatel bude potrestán za své protiprávní jednání, a obávám se, že může vést ke zvýšení korupce a k právní nejistotě. Trestní právo neplní jen úlohu represe, trestní právo plní současně i úlohu prevence. A pokud pachatel

zjistí, že trest je v takové rovině, že si ho sám může dohodnout, pak mám pochybnosti, zda takováto právní úprava odradí potenciální pachatele od páchání trestné činnosti.

Dle sdělení pana ministra je ministerstvo připraveno na nedostatky reagoval a počítá s tím, že dojde k určité úpravě při projednávání ve výborech. Já se domnívám, že tak jak byl však zákon předložen, jedná se o návrh, který není dopracován do podrobností, a navrhuji proto, aby byl vrácen k přepracování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní poslankyni a ptám se, kdo se dále hlásí do rozpravy, která je otevřená. Nemám již žádnou přihlášku a nevidím, že by se někdo hlásil. Proto tuto rozpravu končím.

Ptám se na závěrečné slovo pana ministra. Prosím, pan ministr má slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Budu opravdu velmi stručný. Dámy a pánové, debata myslím jasně ukázala jak ze strany toho, co řekla paní zpravodajka, i toho, co řekla paní poslankyně Nedvědová, že ta norma jde dobrým směrem, i opozice to vyjádřila slovy, že to může pomoci soudům. Nyní my jsme připraveni, jak jsem už řekl, v ústavněprávním výboru debatovat jednotlivé nuance těchto velmi složitých procesních předpisů. To znamená bude-li zde opravdu věcná debata – a já jsem optimistický, že bude, ukázalo to projednávání v rámci prvního čtení – budeme velmi pozorně naslouchat všem zákonodárcům napříč politickým spektrem a budeme se snažit do textu návrhu zákona tyto postřehy zapracovat.

Děkuji a těším se na projednávání v ústavněprávním výboru, pokud ústavněprávnímu výboru tuto normu přikážete.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Ptám se paní zpravodajky, zda se chystá vystoupit. Ne, nicméně je tomu tak, že byl, paní zpravodajko podán návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování ve vystoupení paní poslankyně Nedvědové. Ano?

Poslankyně Ivana Weberová: Tak to se omlouvám, já jsem takový návrh nezaznamenala. (Hlas ze sálu: Byl podán.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Budeme tedy hlasovat o návrhu tak, jak byl předložen. Už jsem přivolávala naše kolegy.

Padl zde návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. O tomto návrhu budeme nyní hlasovat.

Hlasování zahajuji. Ptám se, kdo jej podporuje. Kdo je proti?

V hlasování číslo 106 z přihlášených 144 poslanců pro 49, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy dále zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru ústavněprávnímu. Já se ptám, zda někdo navrhuje jiný další výbor, který by se měl tiskem zabývat. Nikdo se nehlásí, a proto přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru, prosím, stiskněte tlačítko ano.. Kdo je proti?

V hlasování číslo 107 z přihlášených 144 poslanců pro 125, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh zákona byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

Kolegové a kolegyně, na základě dohody a žádosti předsedů všech poslaneckých klubů končím nyní jednání dnešního dne naší schůze. Pokračovat budeme v úterý 13. prosince ve 14 hodin, a to pevně zařazenými body 127, 128, 129. Jde o Českou národní banku.

Přeji vám hezký víkend a těším se na shledanou v úterý.

(Jednání skončilo ve 12.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

13. prosince 2011 ve 14.03 hodin

Přítomno: 178 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji mi, abych zahájila další jednací den 32. schůze Poslanecké sněmovny. Také vás všechny na této schůzi vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili vašimi identifikačními kartami. Prosím též, abyste mi oznámili, kdo bude hlasovat s kartou náhradní.

Seznámím vás s omluvami. Z dnešního jednání žádají o omluvu z poslanců Pavel Antonín – zdravotní důvody, Pavel Bém – osobní důvody, Jana Fischerová mezi 14. a 16. hodinou – pracovní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Michal Janek od 18 hodin – pracovní důvody, Jana Kaslová – zdravotní důvody, Kateřina Konečná mezi 14.30 až 16.30 – zdravotní důvody, Květa Matušovská – rodinné důvody, Marie Rusová do 18 hodin – pracovní důvody, Jiří Skalický mezi 14. a 18. hodinou – pracovní důvody, David Vodrážka – zahraniční cesta, Jaroslava Wenigerová – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají Petr Nečas mezi 15.10 a 16.30 – pracovní důvody, Pavel Dobeš – zdravotní důvody, Tomáš Chalupa od 14 do 15 hodin – pracovní důvody, Jan Kubice – zahraniční cesta, Karel Schwarzenberg – též zahraniční cesta, Alexandr Vondra – pracovní důvody.

To byly omluvy. A teď prosím ještě věnujte pozornost následujícím informacím.

Senát vrátil Poslanecké sněmovně návrhy zákonů, které jsou – ve zkratce budu říkat jejich názvy: školský zákon, je to sněmovní tisk 340, zákon o rozhodčím řízení, sněmovní tisk 371, mezinárodní pomoc při vymáhání některých finančních pohledávek – tisk 399, Fond národního majetku – tisk 434, a Celní správa – tisk 453, též jednotné inkasní místo – tisk 473. Zařadím tyto návrhy do programu, do pořadu 32. schůze a budou projednány 20. prosince, kdy uplyne jejich zákonná lhůta k projednání. Počítejte prosím s tím. A vím, že jste byli již informováni prostřednictvím svých poslaneckých klubů, že 20. prosince, je to příští úterý, tedy za týden, zahájí Poslanecká sněmovna své jednání v 10 hodin dopoledne a budeme se věnovat těmto návrhům zákonů, o kterých jsem se zmínila. (V sále panuje velký hluk.)

Další informace o tom, co rozhodlo dnešní dopolední grémium.

Za prvé, vyhovět ministru dopravy Pavlu Dobešovi, který požádal o vyřazení bodu číslo 54, sněmovní tisk 497, ze schváleného pořadu 32. schůze. Upřesňuji, že tento krok byl konzultován s předkladatelem tisku, tedy s pražským primátorem Bohuslavem Svobodou.

Dále grémium rozhodlo zařadit na program schůze nový bod. Je to Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady ve dnech 8. a 9. prosince 2011. Tomuto bodu bychom se věnovali dnes, a to po bodu 55, sněmovní tisk 503, což je dnešní poslední pevně zařazený bod.

Dále, na lavice vám byl předán přehled zbývajících bodů k projednání. Dnes se budeme věnovat pevně zařazeným bodům, z nichž první patří k tématům České národní banky. Ale mám zde ještě několik přihlášek k pořadu schůze.

Náhradní kartu – paní poslankyně Levá má náhradní kartu číslo 28.

Dále bych vás chtěla informovat, že máme návštěvu na galerii pro hosty. Prosím, abychom společně přivítali delegaci Rady pro národnostní menšiny Národního shromáždění Vietnamské socialistické republiky. Jsou přítomni právě na galerii. Buďte, prosím, srdečně vítáni v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky. Dobrý den. (Poslanci tleskají, většina i povstává.) Děkuji.

Nyní poprosím přihlášky k pořadu schůze. První pan kolega Vidím, poté pan poslanec Jiří Paroubek a poté pan poslanec Vojtěch Filip, poté paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, dovoluji mi, abych požádal Poslaneckou sněmovnu o pevně zařazení volebních bodů. Máme jich na této schůzi požehnaně, a proto bych vás chtěl požádat, aby –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon. Prosím o klid v jednacím sále. Děkuji.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně.

Aby body 105, což je návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, 113, návrh na ustavení stálé komise Sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů, a 114, což je návrh na ustavení nově zřízených výborů, byly projednávány dnes po pevně zařazených bodech. Jedná se tedy o ty čtyři pevně zařazené body 127 až 130 a po nich bychom přistoupili k projednávání těchto tří volebních bodů – opakuji: 105, 113 a 114.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Byl by to tedy pátý, šestý a sedmý bod.

Poslanec Jan Vidím: Zřejmě, ano, je tomu skutečně tak.

A dále pak ještě navrhuji zařadit pevně na čtvrtek tento týden od 12.30 celý zbývajcí blok volebních bodů, tedy 115 – návrh na potvrzení

předsedů výborů, 105 – návrh na změny ve složení orgánů Sněmovny, pokračování přerušeného bodu, 116 – návrh na volbu předsedy stálé komise Sněmovny pro kontrolu činnosti GIBS, 143 – návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie, 107 – návrh na volbu členů etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu, 108 – návrh na volbu členů dozorcí rady Pozemkového fondu, 109 – návrh na volbu členů Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie, a konečně 110 – návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury.

Stručně řečeno – ve čtvrtek 15. prosince ve 12.30 by Sněmovna začala projednávat body 115, 105, 116, 143, 107, 108, 109 a 110. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Vidímovi. Nyní žádá o slovo místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím. K pořadu schůze prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Budu opravdu vystupovat k pořadu schůze.

Dnes na vedení Sněmovny jsem byl dotázán, proč se netvářím spokojeněji a šťastněji, když byl konečně zařazen ten bod jednání Evropské rady. Jako že bych si měl víc poskočit nebo dávat najevo určitou radost z toho, že o tom konečně budeme mluvit. Tak já se pokusím vám říci, proč ta má radost není tak velká, jak by se mohlo zdát.

Já jsem minulý týden tady nebyl ve Sněmovně, byl jsem za velkou louží na konferenci, kde se jednalo o vztahu k Ukrajině a Rusku. Rád bych vám řekl, že v té debatě na konec z té americké strany zaznělo, že samozřejmě náš vztah k Rusku a k Ukrajině by měl být pozitivní, a že dokonce pokud nebude pozitivní a nebude veden i určitou třeba láskou ke kultuře Ukrajiny a Ruska, tak ani nemáme moc šance uspět s nějakou kritikou. Američané mají pro to takový výraz. Říkají tomu tough love, tvrdá, nemilosrdná láska.

Já se vás ptám, jestli český prezident, který tady minulý týden, když jsem tady nebyl, přijal ruského Medveděva, jestli to byla ta tough love, kterou vykazoval ve vztahu k ruskému prezidentovi. Já se obávám, že to nebylo zřejmě to, co bylo závěrem té debaty evropských a amerických politiků ve Washingtonu minulý týden, že to byla spíše servilita, kterou vykazoval český prezident. A mě to docela zneklidnilo, protože já jsem se v minulosti měl možnost setkat s panem Putinem a ten mi řekl, že to, co hlavně musíme my Češi dělat, je zatočit s tím Bruselem. Pozor na to, to je váš nepřítel! Na toho si musíte dávat pozor! Takže servilita vůči podobným postojům – já jsem se tehdy pokoušel Putinovi vysvětlit, že tohle není problém České republiky, že pro nás Brusel není Moskva. Já mám

podezření, že pan prezident často dává najevo právě něco takového. Pro něho mezi tím zřejmě velký rozdíl není. Já jsem se dozvěděl, že dnes dokonce český prezident vystoupil v Polsku a tam mluvil o tom, že se nabízí jako dobrovolník na demontáž evropské měny.

Chápete, kam mířím, vážení kolegové? Mně prostě připadá, že to byla chyba, když jste vy, především vládní koalice před týdnem nesouhlasila s tím, když jsem tady navrhoval, aby se zařadil bod Pozice České republiky na jednání Evropské rady. Vy jste to prostě odmítli. A mně to připadá naprosto pokrytecké, když český premiér potom, co tady se to odmítlo, v Bruselu vystoupil s tím, že nemůže zaujmout pozici, protože nemá mandát českého Parlamentu. Brát si do pusy Poslaneckou sněmovnu a český Parlament takto účelově, tvářit se, že pro někoho je Parlament partner, a ve skutečnosti ani nedebatovat o tom, s čím na ten summit jedu, to mi připadá – pokrytecké je slabé slovo. To je skutečně nehorázné!

Já dneska vím, naprosto bezpečně vím, že před týdnem vláda a premiér měli k dispozici půdorys stanoviska, o kterém se na Evropské radě mělo mluvit. Víím, že ho prostě česká vláda měla. Nechápu, proč jsme s ním ve Sněmovně nemohli být seznámeni a proč jsme se nemohli o této věci bavit. Mluvílo se o tom, že se o tom bude mluvit na evropském výboru. Pokud vím, pan premiér ovšem na evropském výboru nebyl. (Hlasy z pléna, že to není pravda, že byl.) Pokud dnes český premiér mluvil o tom, že ta situace je velmi složitá, že je komplikované to, o čem se máme bavit, tak by podle mě stálo za to o tom skutečně důkladně tady ve Sněmovně o tom tu debatu vést. Já pokládám prostě za chybu, že jsme ve Sněmovně nevyužili čas před Evropskou radou, která, jak se ukázalo, byla opravdu klíčová, a že jsme se nevěnovali tomuto tématu. Dnes pravděpodobně je to možné proto, že už se to odmítnout prostě nedá. Samozřejmě že mi vadí, že jste to zařadili až na konec jednání Sněmovny po pevně zařazených bodech. Připadá mi, že ten bod by si zasloužil jiné místo než ten čas, který zbude na konci dne. Je to tak trochu, jako kdybyste to házeli jako ohlodanou kost. Proto tedy neskáču radostí.

A rád bych řekl, že tahle doba dnes je v Evropě poměrně velmi komplikovaná pro představitele celé řady států. Já bych vás rád upozornil, že v poslední době padlo v Evropě několik vlád. Padla vláda Slovenska, Slovinska, Lotyšska, Řecka, Itálie. A když se podíváte, proč ty vlády padly, tak padají prostě tam, kde se nedaří komunikace s veřejností. Ty důvody jsou dílem ekonomické a dílem je to prostě neschopnost oslovit veřejnost, neschopnost získat veřejnost na svou stranu. Já se domnívám, že způsob, jakým se vede debata tady v této zemi o situaci, která je v Evropě, že ten způsob je naprosto nedostatečný. Vy dobře víte, že k tomu, co se odehrálo na Evropské radě, máme na odpověď omezený čas. Dokonce se počítá na dny, tuším. To znamená, ta možnost projednávat to důkladně je limitována.

A pokud bych ji začali už minulý týden a věnovali se jí pořádně, tak jsme mohli ten čas získat.

Já se domnívám, že minulý týden v Bruselu použil český premiér Parlament jenom jako výmluvu. V politice, která mi připadá vychytralá, vyčkávací, a v politice typu, která říká, počkejme si, jak to dopadne, pak uvidíme, Česká republika prostě názor neformuluje. To je důvod toho, proč se odmítá a odmítala debata tady ve Sněmovně. Nevím, proč nemohla být Sněmovna a veřejnost široce seznámena s tím, s čím na summit česká vláda a český premiér jede. Vidíme, že například u nás sousedé, nejenom že to říkají v parlamentu v Polsku, ale dokonce si Sikorski zajede do Berlína, aby to řekl veřejně všem, kde stojí Polská republika! Nechápu, proč v Česku nikomu nedochází, že by stálo za to i dnes Evropě říci jasně, co si o té situaci myslíme. Na druhé straně chápu, že je to těžké, protože ty názory, které zaznívají dokonce i ve vládní koalici, jsou dnes velmi rozmanité. A chápu, že ani ve vládní koalici to zřejmě dnes nebude a není jednoduchá debata. Nicméně Parlament mohl posloužit jako místo, kde jsme se mohli pokusit si ty pozice ujasnit.

My dnes samozřejmě podpoříme projednávání toho bodu večer, ale domnívám se, že mnoho času nezbyvá a že jsme už mnoho času ztratili. A připadá mi, Česká republika se dnes nechová jako země, která by skutečně se chtěla plně účastnit toho, co se v Evropě bude rodit jako řešení situace, na které my bychom měli mít enormní zájem. Protože jestli český prezident se nabízí jako dobrovolník na demontování evropské měny, tak já jsem přesvědčen, že pokud by skutečně se měla dezintegrovat Evropa a skončit evropská měna, tak by to byla pro Českou republiku katastrofa. Katastrofa ekonomická a katastrofa politická!

Rád bych vzkázal těm, kteří mluví o suverenitě, že pokud by došlo k rozpadu aliance evropské, tak výsledkem bude koncert velmocí, rostoucí role Ruska, Německa a politika, která pro Českou republiku bude určitě nevýhodná a v níž budeme mít podle mě daleko méně slova a významu, než máme v jakékoliv alianci, kterou se v Evropě podaří vybudovat. Takže tohle jsou věci, o kterých jsme tady měli už dávno mluvit. Já jsem připraven o nich mluvit dnes stejně jako klub sociální demokracie, ale domnívám se, že jsme si mohli ušetřit to, co se tady odehrálo minulý týden, a premiér si mohl ušetřit ono odvolávání se na Parlament, který ve skutečnosti za opravdového partnera nepovažuje, protože se k němu jako k partnerovi nechová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále je přihlášen ke změnám pořadu pan poslanec Jiří Paroubek. Jenom avizuji, že má předepsán bod, který jsem oznamovala k zařazení z prezidiálky. Prosím ale pana poslance Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já jsem v zásadě spokojen s tím zařazením bodu, který v podstatě odpovídá tomu, co jsem chtěl navrhnout já, to znamená Informace Petra Nečase, předsedy vlády České republiky, o postupu delegace vlády České republiky pod jeho vedením na jednání Evropské rady ve dnech 8. a 9. prosince, jakož i o záměrech dalšího postupu vlády v otázkách tam projednávaných.

Já si myslím, že je to logické, že dnes napříč politickým spektrem dochází k určitému uznání toho, že tento bod bude uzavřen, a i když ne velký, přesto vidím pokrok i v postojích vlády a věřím, že jí to aspoň vydrží v tom pragmatickém pojetí, byť chápu třeba tlak prezidenta republiky. Myslím, že ten tlak prezidenta a dalších sil, které jsou výrazně protievropské a taky proti euru, není příliš rozumný. A to dnešní vyjádření premiéra, který říká, že je připraven, že je vláda připravena, jak jsem to pochopil, připojit se k většině, je aspoň nějakým východiskem. Takže já předpokládám, že většina se bude chovat, většina zemí Evropské unie se nebude chovat jinak, nežli sebezáchovně. Takže z tohoto hlediska to vítám, ale možná že by stálo za úvahu, aby byl přeřazen tento bod do nějakého vhodnějšího času, tím vhodnějším časem bych viděl například čtvrtek 11. hodinu. Myslím, že po dnešním programu, kdy bude už vládnout značná únava, už velká vůle k nějaké detailní debatě nebude a to je škoda.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Vojtěch Filip – ale ještě o slovo žádá předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci upozornit, že ve čtvrtek je pan premiér na státní návštěvě Maďarska, takže ten bod bez účasti premiéra nemá žádný smysl. Není v tom žádný úmysl to zařazení dneska večer, vychází to z reálných možností pana premiéra. Takže tímto jenom tlumočím, že ve čtvrtek je na státní návštěvě Maďarska, takže si myslím, že ten návrh – že bychom o něm ani neměli hlasovat, protože bez jeho přítomnosti to nemá smysl projednávat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak nyní prosím o slovo pana poslance Vojtěcha Filipa, poté je přihlášena paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Členové vlády, paní a pánové, já navrhuji zařadit nový bod, který by předcházel tomu bodu, který byl zařazen z prezidiálky, to znamená k té informaci předsedy vlády o jednání Evropské rady, a chtěl bych, protože je potřeba, abychom v podstatě věděli, o čem mluvíme, aby ta diskuze měla věcný charakter, aby

před tím bodem, vystoupením předsedy vlády, byl zařazen bod, který by byl označen jako vystoupení ministra financí Miroslava Kalouska o podmínkách bilaterální půjčky Mezinárodnímu měnovému fondu, kterou poskytovala Česká národní banka na základě jejího rozhodnutí a souhlasu vlády z 20. dubna 2009, usnesení číslo 500.

Připomínám, že vláda tenkrát rozhodla o poskytnutí bilaterální půjčky Mezinárodnímu měnovému fondu v hodnotě 1,03 miliardy eur se splatností pěti let z devizových rezerv České národní banky. Uložila ministru financí to vyjednat s guvernérem národní banky – uzavřít s Českou národní bankou dohodu o úhradě nákladů vzniklých České národní bance ve spolupráci s guvernérem, protože český státní rozpočet potom hradí České národní bance náklady s tím úrokem. Proto bych chtěl znát ty podmínky, které se uzavírají, když my půjčujeme Mezinárodnímu měnovému fondu, jestli jsou odlišné, horší nebo lepší, když si my půjčujeme právě naopak z Mezinárodního měnového fondu. A ty – protože nevíme o žádných podmínkách, které by sledovaly tuto půjčku, kterou Mezinárodní měnový fond žádá, respektive Evropská rada to tak zamýšlí – tak bych byl rád, aby Poslanecká sněmovna s těmito podmínkami té původní půjčky v hodnotě tedy téměř 30 miliard korun z toho roku 2009, které ještě splaceny nejsou a ještě na ně tři roky budeme čekat, abychom je znali. Proto navrhuji, aby to byl bod předcházející – nevím kolikátý, ale myslím si, že takto je to hlasovatelné podle zákona o jednacím řádu, že by to byl bod, který by těsně předcházel tomu bodu, který, očekávám, Poslanecká sněmovna jako informaci předsedy vlády zařadí. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dál prosím paní poslankyni Jitku Chalánkovou a také je potom přihlášena pan poslanec Jan Husák.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, dovoluji, abych požádala o stažení bodu 47, jedná se o senátní návrh zákona, sněmovní tisk 448, pro nadbytečnost. Obsah tohoto zákona je součástí již jiného schváleného zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to bod 47, prvé čtení?

Poslankyně Jitka Chalánková: Ano je to prvé čtení. Ano.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dále prosím pana poslance Jana Husáka. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové,

já chci požádat o zařazení bodu 100, sněmovní tisk 337, kterým se mění zákon o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a to jako první bod do bloku třetích čtení na pátek. V případě, že je tam pevně zařazen jiný bod, tak jako první za pevně zařazené body. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jako první bod třetích čtení na pátek nebo již za pevně zařazené body. Ano. Zeptám se na další přihlášky k pořadu schůze. Pokud nejsou, tak se pustíme do hlasování. Nejprve tedy bude návrh, který vychází z grémia, s nímž jsem vás seznámila. Budeme tedy hlasovat o žádosti na vyřazení bodu 54, sněmovní tisk 497 ze schváleného pořadu schůze. Já se domnívám, že budeme moci toto hlasování zahájit za malý okamžik, jen co se dostaví všichni do jednacího sálu. Předkladatelem tohoto tisku je primátor Prahy Bohuslav Svoboda – souhlasí s jeho vyřazením.

Zahajuji hlasování číslo 108. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem na vyřazení bodu 54, sněmovního tisku 497. Kdo je proti tomuto návrhu?
Hlasování číslo 108, přítomno 171, pro 135, proti 8. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh na zařazení do programu schůze – nový bod, a to Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady ve dnech 8. a 9. prosince 2011 – zařadit jej dnes, a to po bodu 55, sněmovní tisk 503, což je dnešní poslední pevně zařazený bod.

Zahajuji hlasování číslo 109. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 109, přítomno 173, pro 164, proti nikdo. Nový bod by zařazen.

Pan kolega Jan Vidím navrhuje za prvé, aby volební body 105, 113 a 114 byly dnešními 5., 6., 7. bodem našeho jednání.

Zahajuji hlasování číslo 110. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 110, přítomno 173, pro 159, pro 2. Návrh byl přijat.

Další návrh pana poslance Vidíma – pevné zařazení bodů 115, 105, 116, 143, 107, 108, 109 a 110 na čtvrtek 15. 12. pevně od 12. hodiny 30. minuty.

Zahajuji hlasování číslo 111. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 111, přítomno 174, pro 156, proti 2. Návrh jsme schválili.

Pan poslanec Jiří Paroubek – jeho návrh je vlastně už nehlasovatelný. Souhlasí s tím.

Pan kolega Vojtěch Filip navrhuje zařazení nového bodu, a to jako předposlední dnešní pevně zařazený bod před informací předsedy vlády – nový bod, který by se jmenoval Informace ministra financí o podmínkách přijetí půjčky – bilaterální půjčky – Mezinárodním měnovým fondem z roku 2009.

Zahajuji hlasování číslo 112. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zařazení nového bodu? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 112, přítomno 174, pro 73, proti 74. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Jitka Chalánková navrhuje stažení bodu 47. Jedná se o sněmovní tisk 448 v prvním čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 113. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 113, přítomno 174, pro 111, proti 24. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Jan Husák žádá o přearažení bodu 100. Jedná se o sněmovní tisk 337 ve třetím čtení, a to na tento pátek, tedy na 16. 12., jako první bod bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 114. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 114, přítomno 174, pro 84, proti 24. Tento návrh přijat nebyl.

Pak zde měl ještě pan kolega Husák návrh – když ne jako první v bloku třetích čtení, tak aby byl zařazen za již pevně zařazené body v bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 115. Kdo souhlasí s tím, aby takto byl zařazen bod 100, sněmovní tisk 337, tedy za již pevně zařazené body bloku třetích čtení? Kdo je proti tomuto návrhu?

Zahajuji hlasování pořadové číslo 115, přítomno 174, pro 73, proti 28. Návrh přijat nebyl.

To byly všechny návrhy, které jsme měli k pořadu schůze.

O slovo mě žádal předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik.

Oznamuji ještě, že náhradní kartu číslo 25 má pan poslanec Jeroným Tejc, a oznamuji též omluvu pana poslance Miroslava Petráně, který se omlouvá dnes od 14 do 16 hodin z pracovních důvodů.

Pane předsedo, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, přeji hezký dobrý den. Nemusím připomínat,

že všechny scény, které si lze představit, scéna mezinárodní, scéna domácí, scéna ekonomická, jsou přehráté, jsou roztočené na nejvyšší obrátky, jsou rozbourány do pátého stupně Beaufortovy škály, ale zároveň přichází doba, která, pravda, třeba v ekonomické sféře nic moc nezmuže. Tam platí jiné zákonitosti. Ale v té sféře politické i v té sféře mezinárodněpolitické zvládnout může hodně.

Rád bych vzpomněl, že přichází čas, kdy zejména v těchto těžkých dobách se můžeme zamyslet nad tím, co my tady v Poslanecké sněmovně můžeme udělat pro ty druhé. Přichází čas Vánoc a my jsme vám jako poslanecký klub KSČM připravili opět drobný dárek, tak jako je již mnoho let tradicí, a chceme vás u příležitosti popřání pěkných svátků také požádat, abychom si každý z nás, až budeme sedět v kruhu svých nejbližších, zamysleli, co pro příští rok je skutečnou prioritou mezilidských vztahů a co se dá oželeť. Je doba těžká a bude ještě těžší. Možná by stálo za to při tom vánočním zamýšlení si říci, jak drobné osobní neshody zahodit a držet více pohromadě, pospolu.

Přeji vám hezké Vánoce a hodně zdraví do příštího roku. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane předsedo, děkujeme za toto přání.

Dámy a pánové, než přistoupíme k bodům 127 a 128, jsou to sněmovní tisky 400 a 402, je nutné, aby Poslanecká sněmovna hlasovala o souhlasu s přítomností guvernéra České národní banky pana Miroslava Singera při jejich projednávání.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 116. Ptám se Sněmovny, zda souhlasí s přítomností guvernéra České národní banky při projednávání bodů 127 a 128. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 116, přítomno 173, pro 134, proti 1. Přítomnost pana guvernéra jsme schválili.

Já jenom dodám, že u bodu třetího, který se též věnuje agendě České národní banky, je to bod 129, předkládá zprávu samotný pan guvernéř a v tomto případě je oprávněn zúčastnit se schůze a musí mu být uděleno slovo.

Pane guvernéře, dovoluji vám, abych vás přivítala na půdě Poslanecké sněmovny.

Zprávu nám Česká národní banka předložila v souladu se zákonem číslo 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů. Zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 400/1.

127.

Zpráva o finanční stabilitě 2010/2011 /sněmovní tisk 400/

Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pana poslance Michala Doktora. Prosím, pane kolego.

Poslanec Michal Doktor: Dobrý den, děkuji za udělené slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s návrhem usnesení rozpočtového výboru číslo 163 z 18. schůze konané 24. srpna 2011 ke sněmovnímu tisku 400.

Rozpočtový výbor po jednání doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o finanční stabilitě 2010/2011.

Rád bych jako zpravodaj tohoto sněmovního tisku zopakoval, že podle mého názoru předmětná zpráva České národní banky popisuje všechny zásadní události, které se odehrály na finančních trzích v uvedeném období, a obsahuje i zmínky, týkající se stability zejména bankovního sektoru a stresových testů, kterým byly banky působící na území České republiky vystaveny, a z mého pohledu jednak po obsahové stránce, ale i co se týče aktuálnosti některých vyjádřených jevů splňuje nejen podmínky pro projednání v Poslanecké sněmovně, ale je dobrým základem pro rozhodování a porozumění některým jevům, které se týkají finančních trhů v České republice, pro všechny poslankyně a poslance českého Parlamentu.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu a ptám se, zda se do této rozpravy chce někdo přihlásit. Pan kolega Petr Braný se hlásí. Prosím, má slovo.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní předsedající, vážený pane guvernéře, vládo, kolegyně a kolegové, já nebudu zdržovat tak cenný čas. Jen stručně pološím jeden dotaz. Předtím se dopustím krátké myšlenky.

Jak už zde řekl pan zpravodaj, tak v souvislosti s variantami zátěžových testů já jsem podle mého našel závažné sdělení České národní banky v předložené zprávě, a to na stranách 13, 14, 66, 86 a 87 – kdo by si to chtěl znovu přečíst –, jehož podstatou je zhruba toto.

I když je kapitálový polštář českého bankovního sektoru poměrně velký, rizikem pro nejbližší období by mohly být vyšší výplaty dividend ze zadržených zisků minulých let, které tvoří podstatnou část našeho bankov-

ního kapitálu. Tady kvituji, že v tom zátěžovém testu se s tím počítá nějakým způsobem a je to tam okomentováno.

Já bych položil v této souvislosti doplňující otázku panu guvernérovi, jestli je možné na ni odpovědět. Teď probíhají v tisku zprávy, poslední myslím Komerční banka, kdy matka po ní žádá rychlejší, nebo urychlené splacení kapitálu, který do své dcery vložila. Mimo jiné je uvedeno, že se bude jednat i s Českou národní bankou. Tak jestli by mohl na toto téma říci pár slov, jestli to čeká více dceřinek, toto rychlé vrácení vloženého kapitálu, popřípadě jak se na to tváří národní banka, co s tím může učinit.

Závěrem bych chtěl též uvést, že zatím se zdá, že stav českého finančního sektoru je v pořádku, ale budoucí rizika nejsou nezanedbatelná. Já bych si jenom vzpomenu například na dva poslední francouzské prezidenty. Jeden prohlásil, že Středo- a Východoevropané mají jediné právo, totiž nic neříkat a držet krok s vedoucími mocnostmi Evropské unie. A ten aktuální prezident, když začala v roce 2008, respektive 2009 ekonomická krize, veřejně vyzval francouzské automobilky, aby stáhly ze střední a východní Evropy výrobu do mateřské Francie. Nečekejme tedy nějaké ohleduplné zacházení v bankovním sektoru. I zde jsou na prvním místě zájmy národních ekonomik. Proto si nedělám ani já iluze, a proto se táži v tomto kontextu, jak to vidí národní banka a osobně pan guvernér z hlediska stavování kapitálu z dceřiných společností.

Děkuji za případnou odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To byl pan poslanec Petr Braný. S přednostním právem místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek, poté pan guvernér.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já mám dotaz na pana guvernéra. Já bych se ho chtěl zeptat, jaké má Česká národní banka pohledávky za Mezinárodním měnovým fondem a kdy tyto pohledávky vznikly.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, zeptám se, zda je někdo ještě do všeobecné rozpravy, ale dostane nyní příležitost vystoupit před Sněmovnou guvernér České národní banky Miroslav Singer. Prosím, pane guvernére.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, zkusím jít rovnou k otázkám, nepůjdu do expozé, snad kromě toho, že konstatuji, že zpráva o finanční stabilitě ukazuje, že to, co jsme čekali, se naplňuje, včetně rizik, která to s sebou přináší

pro českou ekonomiku. Nicméně tato rizika by český finanční sektor měl být jako celek schopen vstřebat.

A nyní k otázkám. První otázka na Komerční banku. Začnu tím, že konstatuji, že se těžko mohu vyjadřovat, respektive nemohu se vyjadřovat k živým kauzám. Nicméně v tomto případě si dovoluji upozornit na několik věcí. Jedná se o snižování dluhu neboli o snížení likvidity, které má ale Komerční banka jako celé české bankovníctví a všechny jeho hlavní součásti více než dost. Takže z toho hlediska jí to rozhodně nepodvážá v úvěrování. Samozřejmě tematika budoucího vývoje likvidity a budoucího vývoje kapitálu je tematikou, kterou řešíme konstantně s bankami. Ale nejde o výplatu dividendy – už z názvu vyplývá.

Pokud jde o obecný vztah k našim dcerám, snažíme se vytvořit dohledy – systémovými dohledy – a našimi opatřeními, kterými nutíme banky oznamovat nám transakce, které by zvyšovaly jejich expozice vůči mateřským skupinám, stejně tak dohledem na to, aby byly kapitálově vybaveny v dostatečné míře atd., atd., a tyto dohledy konáme pravidelně. Stejně tak, abychom byli schopni zabránit takovým situacím, tak se snažíme vytvářet podmínky, ve kterých, bude-li potřebovat někdo získat likviditu, tak pro něj bude výhodnější svoje vlastnictví v České republice prodat než riskovat znejištění jeho statutu a jeho hodnoty v důsledku nějakého sporu s námi, který se samozřejmě může dříve nebo později stát sporem veřejným. Asi takto. Jinými slovy, snažíme se uplatňovat dohled tak, aby bylo pro lokální managementy i vlastníky výhodnější opatřovat si peníze prodejem celku jako bezpečné banky, která je rentabilní a hodnotná. To je druhá otázka, předpokládám.

K třetí otázce. Já bych možná, protože si myslím, že ta otázka směřuje k velikosti expozic našich rezerv vůči měnovému fondu, řekl, že expozice našich rezerv vůči měnovému fondu v tuto chvíli vyplývají zhruba ze dvou věcí, ze stávající kvóty, na které máme část splaceno a část ručíme směnkou. To znamená, že je možné, že fond si řekne o zbytek té kvóty, která je někde nad jednou miliardou SRD, což je měnová jednotka fondu o něco lehce slabší než euro pro představu. A pak tam máme už teď dohodu o tom, že jsme fondu poskytli prostředky na půjčky, takže dohromady ta expozice je někde nad 300 milionů SRD. Ta aktuální.

V této souvislosti si dovoluji připomenout, že to, o čem jsem zaslechl debatu předtím, než jsem sem přišel, je expozice řádově desetinásobná či více než desetinásobná. Kromě toho už to, co jsme do této chvíle fondu slíbili, není zcela vyčerpáno. To znamená, ta expozice může narůst... teď to zkusím rychle – asi tak řádově 20krát v tuto chvíli. Jinými slovy to, co jsme do této chvíle fondu slíbili, je někde na úrovni 13 až 14 % našich devizových rezerv. Z toho je čerpána řádově čtvrtina – rychle počítám. Pardon, řádově méně než desetina. A to, o čem jste mluvili, je další desetinásobek

toho, co v tuto chvíli z devizových rezerv u fondu máme. Takže ta situace je taková, že při maximálním navýšení té expozice v tuto chvíli se může naše expozice vůči fondu už z důvodu příslibných věcí zvýšit 10krát. Musím říci, že nikdy nebylo, obávám se, příliš počítáno s tím – říkám, jedná se principiálně o kvótu vůči fondu – že by to k tomu mohlo dojít. A v tuto chvíli se bavíme o dalším zdesetinásobení této expozice. Čili z nějakých 300 milionů eur se řádově můžeme dostat svým způsobem až na 6 miliard eur, což je vůči 28 miliardám eur našich rezerv řádově čtvrtina. Šest sedm miliard.

Ještě si uvědomuji – byla tam otázka na tu časovou dimenzi. Tady nejsem schopen říct zcela přesně, už si nepamatuji, přiznám se, ve kterém roce 90. let jsme vstupovali do Mezinárodního měnového fondu a jak se naše kvóta v Mezinárodním měnovém fondu vyvíjela. To se přiznám, že to už je docela historie. Ta půjčka na pomoc a podporu zdrojů fondu je relativně nedávná, myslím dva tři roky dozadu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu guvernérovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do všeobecné rozpravy k tomuto bodu. Pokud se nikdo nehlásí – pan místopředseda Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych chtěl požádat Sněmovnu, kdyby se trochu ztišila, protože to, co říká pan guvernéř, se špatně poslouchá. Mně to připadá docela zajímavé.

Já bych se ještě zeptal pana guvernéra, jestli by mohl odpovědět na otázku, jestli to pokládá za rizikově uložené peníze, to znamená, do jaké míry se obává toho, že by se tohle mohlo nějakým způsobem České republice nevyplatit – tento typ uložených peněz u Mezinárodního měnového fondu. Jak to prostě pokládá za riskantní?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A já se zeptám, zda ještě někdo chce vystoupit ve všeobecné rozpravě. Pokud již nikdo, tak tuto rozpravu končíme a přistoupíme k rozpravě podrobné. Do podrobné rozpravy nemám žádnou přihlášku, ale požádám o slovo pana zpravodaje, aby minimálně odkázal na návrh usnesení.

Poslanec Michal Doktor: Formálně je asi zapotřebí, abych přečetl návrh usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu o finanční stabilitě 2010/2011.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě by rád pan guvernéř

zareagoval na dotaz, který zazněl ve všeobecné rozpravě, ale domnívám se, že odpověď i v podrobné rozpravě být doplněna může, pokud není žádná námitka. Prosím tedy pana guvernéra ještě o slovo.

Guvernéř ČNB Miroslav Singer: Ještě byla otázka na riskantnost. Já se musím přiznat, že jsem se tím v poslední době nemusel zabývat, protože to jsou věci, které byly učiněny již před nějakou dobou, a jak říkám, v tuto chvíli expozice vůči rezervám je někde na úrovni jedné setiny nebo něčeho takového, to znamená, že to není tak zajímavé, abych nad tím musel nějak přemýšlet.

Spíš se přiznám, že jsem si uvědomil, že expozice se může v případě problémů fondu už z důvodu do této chvíle učiněných závazků poměrně rychle zvyšovat, ale přiznám se, že nějaké přemýšlení o naší expozici vůči fondu si v tuto chvíli nechám až na okamžik, budeme-li žádání, abychom ji dále minimálně zdvojnásobili. Míněno i potenciálně. Mluvím v tuto chvíli o desetinásobku stávající reálné expozice, kde má fond právo požádat zhruba o její zdesetinásobení, pakliže zvedneme kvótu, jak už vláda prohlásila, že učiní v případě, že tak učiní ostatní, neboli tam je mechanismus, který zaručuje, že kvóta se zvedá už povinně v okamžiku, kdy se připojí určité kritické množství akcionářů. Pokud si pamatuji, tam vláda říkala, že se připojí buď v okamžiku, kdy se prostě připojí celá G20, která v té době o tom rozhodla, anebo v případě – teď mě nechytejte za slovo –, že se připojí 70 % akcionářů fondu, tak v tom okamžiku my zdvojnásobujeme už stávající kapitálový podíl a ten je vždycky rozdělený na splacenou a nesplacenou část.

Čili v tuto chvíli malá expozice je daná tím, že náš kapitálový podíl má tu část splacenou a fond nás může požádat o splacení dodatku v případě, že bude potřeba. Ten je jistěn směnkou, kterou podepisoval, mám pocit, některý z předchůdců stávajícího ministra financí a nejspíš některý z mých předchůdců. A pak je tam v tuto chvíli debata o těch tuším 3,5 mld. eur, což je zase další desetinásobek toho, co ve fondu dneska máme. Takže teď se nebavíme tolik o tom, že by mě nějak trápila koncentrace našich fondů stávajících ve fondu, ale samozřejmě navyšovat expozici o řády, to je věc, nad kterou člověk musí ve stávající situaci uvažovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan zpravodaj Michal Doktor má ještě slovo.

Poslanec Michal Doktor: Já bych chtěl jenom v reakci na dotaz pana místopředsedy Poslanecké sněmovny. Pane kolego prostřednictvím paní předsedající, vy se ptáte na názor pana guvernéra, který se má týkat hodnocení ve smyslu nějaké statické situace, hodnocení toho, jak pohlížet na

vztah mezi Českou republikou, respektive jejími závazky vůči Mezinárodnímu měnovému fondu, ale uvědomte si prosím, že to je navýsost dynamický vztah. Ve smyslu vztahu Měnového fondu vůči České republice platí právo superseniority, takže budeme-li vyžádání ke splnění závazků, které máme vůči Měnovému fondu, musíme tak přednostně učinit. To za prvé. A z hlediska nákladů a porovnávání toho, jak výhodné to pro nás je ve smyslu možnosti nakládat s prostředky například na komerčních trzích, je samozřejmě důležité, jak velká je absolutní pozice, to znamená kolik peněz v tu chvíli je vázáno v projektech Mezinárodního měnového fondu. A samozřejmě tady se ta výhodnost a nevýhodnost projektu významně liší od expozice, která je v tuhle chvíli aktuální, a od té, která nám hrozí, budeme-li volání k tomu, abychom naplnili už závazky stávající.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě pan místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych jenom chtěl připomenout, že Sněmovna by dnes večer měla konat debatu, která se týká docela úzce toho, o čem tady mluvíme, a chtěl bych říci, a to snad budete souhlasit, že pro tuto debatu by bylo velice dobré, kdybychom věděli, jaké současné závazky České národní banky vůči MMF jsou. Případá mi, že je nemožné tuto informaci přesně nemít. Prostě mi připadá, že bychom měli s tímhle pracovat a mít to k dispozici. A chtěl bych proto vyzvat Českou národní banku, aby toto přesně zveřejnila. Nezlobte se, možná že jste někteří v tomto daleko flexibilnější, ale z vystoupení pana guvernéra jsem si prostě přesnou představu neučinil, takže ji z tohoto vystoupení nemám, a proto bych si přál, aby Česká národní banka toto přesně zveřejnila, abychom to měli k dispozici a věděli jsme, jak si v současné době vůči MMF stojíme. O to bych chtěl poprosit. Byl bych rád, kdyby to pro naši debatu prostě bylo do budoucna jasné. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan guvernéř ještě žádá o slovo. Prosím.

Guvernéř ČNB Miroslav Singer: Já myslím, že není žádný problém dát čísla dohromady. Ona veřejná jsou a jsou k dispozici v našich výročních zprávách. Nicméně si nejsem tak zcela jist, jestli to stihneme dnes během odpoledne, pane místopředsedo. Jinak současně konstatuji, že se přiznám, že když něco já debatuji, tak se s dostupnými zdroji napřed seznámím. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se, jestli se ještě

někdo hlásí do podrobné rozpravy. Do podrobné rozpravy se nehlásí nikdo, končím tedy podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak nás s ním seznámil pan zpravodaj, jak nám bylo také písemně rozdáno. Toto usnesení má č. 163 a je z 18. schůze rozpočtového výboru ze dne 24. srpna 2011. V tomto usnesení navrhuje rozpočtový výbor, aby Poslanecká sněmovna přijala usnesení, že bere na vědomí Zprávu České národní banky o finanční stabilitě 2010/2011.

Přivolávala jsem naše kolegy. Domnívám se tedy, že budeme moci za malý okamžik zahájit toto hlasování. Prosím vás o chvilku trpělivosti...

Zahajuji hlasování pořadové číslo 117. Táží se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 117 přítomno 174, pro 112, proti 14. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme projednali bod 127. Děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

128.

Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2010 /sněmovní tisk 402/

Tuto zprávu nám Česká národní banka předložila v souladu se zákonem č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů. Zprávu projednal rozpočtový výbor. Usnesení nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 402/1. I u tohoto tisku je zpravodajem pan poslanec Michal Doktor. Prosím vás, pane kolego, o vaše zpravodajské slovo.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Vážené dámy, vážení pánové, jistě není žádným tajemstvím, že uvedený dokument je Poslanecké sněmovně předkládán k projednání v souvislosti s konsolidací a sjednocením dohledu nad finančním trhem na základě změny zákona tím, kdy tato aktivní role nebo více aktivní role přísluší České národní bance od roku 2005.

Z mého pohledu zpravodaje i většiny kolegů a kolegyně, členů rozpočtového výboru, uvedený dokument zachycuje jevy a výsledky kontrol a šetření nad všemi segmenty finančních trhů v České republice. Z diskuse, která proběhla nad uvedeným dokumentem a vyjádřenými poznatky, nevzešel žádný konkrétní námět, resp. pochybnosti o tom, že by na území České republiky resp. na finančních trzích a v jednotlivých jeho

částech existovaly poznatky o nějakých zásadních systémových selháních.

Snad nad rámec obecných dotazů vystoupily některé dotazy týkající se aktuálních jevů v části družstevních záložen, kde jednak dochází k růstu objemu jejich angažovanosti, resp. bilanční sumy. Na druhé straně ale dochází k průběžné snaze některých subjektů státí se řádnou bankou, což je nepochybně jev chvályhodný anebo kýžený. K tomuto dochází i díky změně zákona, která byla schválena Parlamentem České republiky v nedávném období a která umožňuje lehčí sklouznutí se těch subjektů, které z hlediska nejen bilanční sumy, ale i některých jiných procesních věcí splňují kritéria státí se řádnou bankou.

Tolik můj komentář a v podrobné rozpravě předložím, prosím, návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. O slovo se nehlásí nikdo z kolegů, ale pan guvernér. A samozřejmě dostává tedy slovo jako první v této všeobecné rozpravě.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Takže opět. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení přítomní, tuto zprávu předkládá Česká národní banka každým rokem v rámci plnění zákonné povinnosti. Zpráva je poměrně obsáhlá a podává souhrnné informace o výkonu dohledu nad finančním trhem a jeho vývojem. Zpráva se dá rozdělit na dvě části. Vývoj v oblasti regulatoriky neboli zákonných norem a vývoj dohledu a sektoru jako takového.

V oblasti regulatoriky přišla většina činnosti na nových zákonných normách, byla tažena a souvisela s transpozicí evropských směrnic. V bankovníctví určitě je třeba zmínit nové práce na kapitálových směrnicích. U fondů směrnicí UCITS IV, která by měla zefektivnit sektor fondů a u pojišťovníctví především směrnicí Solventnost II. Dále jsme se zabývali mnoha iniciativami, z nichž na některých spolupracujeme, u jiných máme řadu závažných výhrad. Asi pro nás nejkontroverznější je směrnice ke krizovému řízení, která v tuto chvíli má v záměru vnitroskupinové převody aktiv, posilování skupinového řešení krizí a povinné solidarity mezi jednotlivými kompenzačními schématy a další věci, kde se snažíme aktivně uplatňovat svá stanoviska.

Pokud jde o kontrolu, provádíme ji jako kombinaci průběžného dohledu na dálku a kontrol na místě. Základním nástrojem využívaným v rámci dohledu na dálku jsou analýzy hodnotící situaci subjektů i celého sektoru. Pravidelně čtvrtletně – to říkám proto, že padají neustále dotazy na převody aktiv a kontrolu – pravidelně čtvrtletně za každou banku a družstevní záložnu zpracováváme analýzu její finanční situace a podstupovaných rizik ja-

ko základ pro rozhodování o intenzitě a způsobu dohledu. Měsíčně u všech úvěrových institucí je sledováno dodržování obezřetnostních pravidel. Měsíčně jsou vyhodnocovány údaje z automatického systému s cílem včas identifikovat případné negativní tendence. Současně jsou banky povinny hlásit nám záměr navýšit expozici vůči mateřským skupinám jakýmkoli způsobem, významnějším, samozřejmě. U pojišťoven je základem dohledu na dálku pravidelné vyhodnocování finanční situace a existuje opět systém včasného varování. V oblasti kapitálového trhu taktéž.

Pokud jde o výsledky stress testů, pracujeme neustále i s předpoklady výplat dividend, nicméně výplaty dividend jsou prostě scénářem, který vychází z toho, že bychom je povolili nad nějaký rámec, což samozřejmě dohled není povinen.

Dále se samozřejmě zapojujeme do činnosti nad dodržováním pravidel ochrany spotřebitele. Zde považujeme za nedílnou součást ochrany spotřebitele finanční vzdělávání a zapojení populace do tohoto systému. S Ministerstvem financí jsme také realizovali projekt měření finanční gramotnosti. Na úrovni Evropy spolupracujeme jak s novými evropskými orgány, kde se nám daří dostat i do jejich řídicích struktur, zvláště pak v případě EBA, neboli bankovního orgánu, který nás zajímá nejvíc. Ale spolupracujeme také v rámci Basilejského výboru pro bankovní dohled, evropské centrální banky a dalších významných organizací.

Z hlediska toho, co se stalo v reálném sektoru, obnovil se růst, možná o tom ještě budu hovořit u zprávy o finanční stabilitě, která bude následovat. Finanční sektor vykazuje velmi slušné výsledky ve většině svých součástí, takže v tuto chvíli lze říci, že dopady nové krize, která ten růst nepochybně zpomalí či obrátí, a dopady finančních konsolidací u nás i jinde budou z hlediska finančního sektoru omezené a neměly by ohrozit celkovou finanční stabilitu našeho finančního trhu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane guvernére. Ptám se na další přihlášku do všeobecné rozpravy. Není žádná. Všeobecnou rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má zpravodaj pan poslanec Michal Doktor, prosím.

Poslanec Michal Doktor: Dovolím si ocitovat pouze část označenou jako II z návrhu usnesení, které vám bylo rozdáno písemnou formou – usnesení rozpočtového výboru.

Návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2010.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná, končím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které nám bylo předloženo písemně a též je zopakoval nyní pan zpravodaj.

O tomto návrhu usnesení zahajují hlasování pořadové číslo 118. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 118. Přítomno 177, pro 126, proti 1. Návrh usnesení byl přijat. Usnesení bylo schváleno.

Končím tím projednávání bodu 128. Ještě oznamuji, že ministr financí Miroslav Kalousek má náhradní kartu číslo 18.

Zahajují projednávání bodu číslo

129.

Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2011 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2011) /sněmovní tisk 455/

Prosím nejprve pana guvernéra, aby tuto zprávu uvedl.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Opět děkuji za slovo. Dovolím si z hlediska zprávy o inflaci rekapitulovat ekonomický a měnový vývoj v prvním pololetí 2011, kterého se zpráva týká.

Spotřebitelská inflace se nacházela mírně pod dvouprocentním inflačním cílem. Zdrojem byly primárně importované cenové tlaky v komoditách a ceny potravin. V opačném směru však působil vliv slabé domácí poptávky, nízkého růstu mezd a klesajících dovozních cen. Protiinflačně působilo též meziroční zpevnění kurzu koruny, v té době na 24,35 koruny vůči euru.

Růst zpomalil meziročně na 2,2 %, za první půlrok dosáhl 2,5 % před revizí růstu zveřejněnou 9. prosince tohoto roku, neboli před úpravou údajů. V podmínkách restriktivního působení fiskální politiky přispíval k růstu HDP především čistý vývoz. Rostly i fixní investice, což ale bylo kompenzováno nižší tvorbou zásob.

Vývoj na trhu práce se nesl ve znamení obnovení mírného meziročního růstu zaměstnanosti a snížení růstu nezaměstnanosti.

Meziroční růst průměrné mzdy ve druhém čtvrtletí roku 2011 byl 2,5 %, zrychlil díky rychlejšímu růstu mezd v soukromém sektoru při meziročním poklesu mezd ve veřejné sféře.

HDP v dosavadním průběhu druhého pololetí – teď se dostávám de facto za rámec mapovaný zprávou – dále zpomalil meziroční růst na 1,2 %, reálná ekonomická aktivita již mírně poklesla. Největší příspěvek k růstu mělo odvětví zpracovatelského průmyslu a opět šlo o čistý vývoz.

Spotřebitelská i měnověpolitická inflace se nacházely mírně pod dvouprocentním inflačním cílem, v říjnu a listopadu ale překmitly nad cíl. Zrychlení je především v oddílech potravin a doprava a je velice pravděpodobné, že v oddíle potravin se začíná projevovat vliv zvýšení sazby DPH od ledna 2012, neboli obchodníci upravují ceny tak, aby je nemuseli upravovat k Novému roku o velký skok. Opět je to jev, který už se předtím odehrával při podobných úpravách DPH.

Průmyslová produkce zpomaluje svůj meziroční růst, v říjnu už jenom na 1,7 %. Stavební produkce setrvává v poklesu, tržby ve službách jsou v záporné nule. Rostou nicméně prodeje automobilů. Souhrnný indikátor důvěry se ke konci roku snižuje, výrazně poklesla zejména důvěra spotřebitelů. Nejvýraznější bariérou růstu průmyslové produkce je taktéž poptávka.

Tempo růstu zaměstnanosti je pozitivní, ale zpomalující. Obecná míra nezaměstnanosti poklesla i v třetím kvartále na 6,6 %. Míra registrované nezaměstnanosti celkem ve 3. kvartále dosáhla 8,4 %. Celkový růst průměru mezd v národním hospodářství dosáhl 2,4 % meziročně, a byl tudíž vyšší než v minulém čtvrtletí.

Pozorujeme oslabení kurzu koruny, v tuto chvíli dosáhl v průměru 25,1 Kč vůči dolaru v posledním kvartále tohoto roku. Aktuálně byl tuším 25,6 včera.

Celková inflace dočasně vzroste v příštím roce – základní scénář pro příští rok – mírně pod 3 %, od roku 2013 se naopak sníží pod cíl. Měnověpolitická inflace, což je to, co cíluje, která v sobě nezahrnuje úpravy DPH, se bude pohybovat mírně pod inflačním cílem. Zpomalení ekonomického růstu, obnovení posilování koruny, odeznění protiinflačního působení cen komodit povede ke zpomalení růstu cen potravin a pohonných hmot. Ekonomický růst letošního roku zpomalí, v příštím roce dále asi na 1,2 %, v roce 2013 by měl opět zrychlit někde na úroveň 2,7 %. Kurz koruny by měl po nějakém dočasném oslabení začít posilovat. S takovou prognózou, což je náš hlavní scénář, je konzistentní pokles našich sazeb.

Musím ale říct, my jsme tuto zprávu o inflaci táhli mnohem víc vůči alternativě, kterou jsme si vlivem aktuálního vývoje v eurozóně nechali zpracovat, kterou jsme pracovní pojmenovali stagnace eurozóny. Rizika této prognózy jsou spojena především s vývojem v zahraničí – útlum zahraniční poptávky vlivem problémů eurozóny se přenáší do domácí ekonomiky. Pokles ekonomické aktivity by v takovém alternativním scénáři byl

minus 0,4 % v příštím roce a byl by částečně tlumen výrazně slabším kurzem koruny. Pro nás je důležité to, že v takovém scénáři by byla úroveň sazeb vyšší vůči základnímu scénáři a v podstatě nezměněná vůči situaci, která byla před posledním měnovým rozhodováním a je teď. Odchytky inflace jsou relativně nepatrné.

Na základě pocitu a odhadu, že vývoj se ve skutečnosti bude pohybovat někde mezi oběma scénáři, se pak Bankovní rada rozhodla nezměnit úrokové sazby. Tato nezměna maskuje jednu změnu – poměr hlasů pro toto rozhodnutí se nezměnil, zatímco v srpnu hlasovaly dva hlasy pro zvýšení, v září bylo rozhodnutí nechat sazby jednomyslné a v listopadu mimochodem, což už je zase na konci rámce, jeden hlas pro snížení sazeb. Na listopadovém měnovém zasedání přitom Bankovní rada posoudila rizika nové prognózy jako vychýlená směrem ke stabilitě úrokových sazeb právě v duchu toho alternativního scénáře.

Tak toto je, jak hodnotíme situaci teď. Příští týden máme další měnové zasedání, takže zase znova se budeme muset zamýšlet nad tím, co se děje kolem nás – víc, obávám se, než nad tím, co se děje u nás.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu guvernérovi. Zprávu projednal rozpočtový výbor. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 455/1. Prosím do třetice o slovo zpravodaje výboru pana poslance Michala Doktora. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: V úvodním slově pana guvernéra, zejména v části, v níž zmiňoval onen alternativní model vývoje ekonomiky a možné signály přicházející do naší ekonomiky zejména zvenčí, leží jádro toho, co bych chtěl jako zpravodaj Poslanecké sněmovny a rozpočtového výboru v dokumentech České národní banky ocenit. To není žádný unikátní jev či nahodilá reakce ČNB, je to svým způsobem již zvyk, kdy ČNB k mému velkému vnitřnímu uspokojení přestala být komentátorem anebo komunikátorem jevů, které už proběhly, nebo popularizátorem jevů proběhlých, ale daleko větší mírou své práce soustřeďuje na odhad alternativních scénářů a definice možných rizik z jejich naplňování.

Z uvedeného dokumentu a i z uvedených alternativních scénářů je zjevné, že dojde ke kombinaci několika faktorů, s nimiž se potácí evropská ekonomika, a to je samozřejmě především faktor nedůvěry, který se projevuje zejména v ceně a dostupnosti finančních nástrojů, ovlivňuje rozhodování výrobců, ovlivňuje spotřebu v Evropě, a ta se logicky v provázanosti české ekonomiky a v její exportní orientaci projevuje i na kondici, resp. výrobní možnosti našich domácích podniků.

Po obsahové stránce má dokument České národní banky stále vyšší

obsahovou úroveň, s ohledem na aktuální dění ve světě a v Evropě bych řekl ještě o to více významný.

Já bych rád vyzdvihl ze zprávy o inflaci především tři odrážky.

Za prvé zmínka, která jednoznačně dokládá, že samostatná měna, tedy koruna česká, působila v uvedeném období protiinflačně a z hlediska dalšího možného vývoje bude vždy hrát roli spíše příjemné protiváhy a domácí ekonomice pomáhat, nežli by tendovala k její větší izolaci, případně ji způsobovala zbytečné vícenáklady.

Za druhé působí protixcesivně a očišťuje českou ekonomiku od rizik jednotlivých extrémních situací, ať už extrémního tendování k některým jevům, jejichž význam vyprchá velmi rychle v čase, anebo k dlouhodobým průchodům dolní fází období, kdy se ekonomice významně nedaří.

Zmínka třetí a poslední se týká inflačních impulsů přicházejících do našeho prostředí. Zde je důležitá zmínka a indikace některých jevů, které se odehrávají v ekonomice a v cenách, které konzumují čeští spotřebitelé právě v tuto chvíli. Jakkoliv se česká ekonomika a prodejci v ČR odvolávají na přípravu, na vliv nového daňového prostředí, na změnu zákonů o daních především z přidané hodnoty, ke kterému dojde od 1. 1. 2012, je zjevné, že tady se jedná pouze o vlastní cenovou politiku, o pokus o to, že jako spotřebitelé jsme schopni akceptovat v období předvánočních nákupů vyšší hladinu cen, a takto jsou v podstatě spotřebitelům podsouvány ceny, které ve svém důsledku budou aktuální až po Novém roce, nicméně spotřebitelé v ČR jsou nuceni zaplatit tyto vyšší ceny díky této cenové politice už v závěru letošního roku.

Já jsem jako zpravodaj připraven navrhnout usnesení, které je v kontextu s projednávanou věcí a atmosférou jednání, které proběhlo na půdě České národní banky 12. října 2011. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, tuto rozpravu tedy končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má pan zpravodaj pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Přečtu pouze tu část usnesení, která je v předmětném sněmovním tisku označená jako II: „Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o inflaci III (měnovém vývoji za první pololetí roku 2011).“ Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, to je návrh usnesení. Ptám se, zda ještě někdo další chce vystoupit v podrobné rozpravě. Nehlásí se nikdo. Podrobnou rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které nám bylo předáno písemně. Byli jsme s ním právě seznámeni.

Zahajuji hlasování číslo 119. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 119. Přítomno 178, pro 133, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme projednali bod 129, je to sněmovní tisk 455. Poděkuji panu guvernérovi České národní banky panu Miroslavu Singerovi. Poděkuji též panu zpravodaji Michalu Doktorovi.

Můžeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu číslo

135.

Zpráva vlády o využití doporučení veřejného ochránce práv na změny právní úpravy, uvedených v Souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2010 /sněmovní tisk 507/

Vítám mezi námi veřejného ochránce práv pana doktora Pavla Varvařovského.

Tento materiál uvede místopředsedkyně vlády Karolína Peake. Prosím, paní místopředsedkyně, o vaše úvodní slovo.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Vážená paní předsedkyně, vážený pane doktore, vážené poslankyně, poslanci, Poslanecká sněmovna Parlamentu požádala vládu, aby předložila zprávu o využití podnětů veřejného ochránce práv. Součástí zprávy o činnosti veřejného ochránce práv za uplynulý rok je osm doporučení na změny stávající právní úpravy. Pokud bych měla zmínit jenom některé z nich, pak je to otázka úpravy sirotčích důchodů, autorizovaného inspektora, změna působnosti silničních správních úřadů, oblast památkové péče, změna zákona o zaměstnanosti a další. Problémy, na něž veřejný ochránce práv upozorňuje, již jsou ve většině případů v současné době legislativně řešeny nebo jejich řešení vláda připravuje.

Tato zpráva byla také projednána na petičním výboru. Tolik za mne. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní místopředsedkyni. Zprávu projednal petiční výbor, jehož usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 507/1. Slovo nyní dostane zpravodaj petičního výboru pan

poslanec František Laudát. Prosím, aby nás informoval o jednání výboru a také přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, asi vás nepřekvapím. Petiční výbor projednal tuto zprávu na své 12. schůzi 27. října 2011 s tím, že budu potom v návrhu usnesení doporučovat, aby tato zpráva byla vzata na vědomí.

Petiční výbor – jenom pro vaši informaci – s povděkem kvituje, že vlastně poprvé se podařilo, že skutečně připomínky ombudsmana jsou projednány na základě dohod s panem premiérem a z toho byl skutečně vyvinut tlak a začíná fungovat to, že tato vazba odspodu od postižených občanů je zpětně uplatňovaná v návrzích zákona.

Takže to je zatím ode mne všechno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Veřejný ochránce práv dostane slovo jako první. Prosím.

Pan Pavel Varvařovský: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jak si možná vzpomenete, když jsem předkládal první zprávu, tak jsem si trochu posteskl, že doporučení mého předchůdce moc vyslyšena nebyla. Pak si možná vzpomenete, že jsem řekl, že se omezím na to, co jsem považoval za nejbolavější. A těch mých doporučení bylo toliko osm. Někteří novináři mi říkali, že jsem snad příliš i zbabělý. Tak jsem říkal, že mě doma učili, že méně je někdy více, tož jsem zkusil tuto metodu. A musím říct – já vždycky říkám naše, protože bez mých kolegů a kolegyň bych já těžko mohl všechno obstarat – že jsme byli v tomto roce, pokud jde o těch osm bodů, z velké části úspěšní.

Já bych zejména chtěl poděkovat těm, kteří se přičinili o to, že byl nebo bude s účinností od 1. ledna opraven zákon o zaměstnanosti, neboť tam se mi skutečně ten tříměsíční odklad u těch, kterým takzvaně náleželo odstupné, ale vyplaceno jim nebylo, zdál, a nejen mně, tvrdý. Stejně tak jsem byl vyslyšen, pokud jde o řekl bych lepší přístup k sirotčím důchodům, čili o snížení povinné doby pojištění, ke které také dojde od 1. ledna 2012. Některé věci jsou v legislativním procesu. Takže musím říct, že tam zůstává jeden bod, se kterým se nám zatím nepodařilo pohnout vůbec, takže skóre je řekněme aktivní. Takže bych chtěl poděkovat jak vládě, tak těm poslancům a poslankyním, kteří jste pro tyto mé návrhy zvedli ruku.

Jinak samozřejmě pokud v debatě byste chtěli od veřejného ochránce práv slyšet nějakou informaci a nechtěli mi podat stížnost, jsem připraven.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Ptám se na přihlášku do všeobecné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím všeobecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má pan poslanec František Laudát, zpravodaj výboru petičního. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji, paní předsedkyně. Oprostím se od těch částí usnesení, které přijal petiční výbor, a přečtu tady to, co by mělo být k hlasování.

Tudíž: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí Zprávu vlády o využití doporučení veřejného ochránce práv na změny a právní úpravy, uvede-ných v Souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2010, sněmovní tisk číslo 507.“ Toť vše.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Je ještě někdo, kdo chce vystoupit v podrobné rozpravě? Není tomu tak. Končím rozpravu podrobnou.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování číslo 120. Táže se, kdo je pro tento návrh. Kdo je pro-ti návrhu?

Hlasování číslo 120. Přítomno 177, pro 108, proti 2. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Projednali jsme tím bod 135, sněmovní tisk 507. Děkuji panu doktoru Pavlovi Varvařovskému. Děkuji též panu zpravodaji.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu číslo

105.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Prosím nyní o slovo předsedu volební komise pana poslance Jana Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, volební komise obdržela ve stanovené lhůtě od jednotlivých poslaneckých klubů následující návrhy:

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj – rezignace Jan Bureš, ODS, volba Jan Šulc, ODS.

Hospodářský výbor – volba Ivan Fuksa, ODS.

Petiční výbor – volba Ivan Fuksa, ODS.

Kontrolní výbor – volba Ivan Fuksa, ODS.

Ve všech třech případech se jedná o volbu na uvolněné místo po Petru Bendlovi.

Ve stálé komisi Poslanecké sněmovny – s tím děsivě dlouhým názvem – pro kontrolu použití odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti Inspekce policie – rezignace poslankyně Jana Černochová, ODS, volba Jan Pajer, ODS.

Volba do stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie – Ivan Fuksa na uvolněné místo po ministru Tomáši Chalupovi.

Změny v ustanovených orgánech a komisích lze provádět pouze se souhlasem Poslanecké sněmovny. Volba se koná většinovým způsobem. Ačkoliv jednací řád nestanoví způsob volby, vždy bylo dosud obvyklé, že volba výborů, komisí a delegací probíhala veřejným hlasováním. Proto také doporučuji, abychom i v tomto případě hlasovali pomocí hlasovacího zařízení.

Nyní bych doporučil a požádal bych vás, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu – jedna ke způsobu hlasování, druhá k rezignacím i k případným volbám a po ukončení rozpravy bychom mohli tuto volbu provést. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji. Otevírám roz-pravu k tomuto bodu. Nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím rozpravu a přistoupím k vlastní volbě. Opět předávám slovo předsedovi volební komise Janu Vidímovi.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní bychom nejprve hlasovali o vzetí na vědomí rezignaci pana poslance Jana Bureše a poslankyně Jany Černochové na ta místa v orgánech Poslanecké sněmovny, která jsem před okamžikem uváděl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. O tom rozhodneme v hlasování a toto hlasování ponese pořadové číslo 121.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro rezignaci, tak jak jsme s ní by-li seznámeni. Kdo je proti?

V hlasování číslo 121 přítomno 174, pro 143, proti nikdo. Tyto rezignace byly přijaty Sněmovnou.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. A nyní bychom jedním hlasováním rozhodli o volbě všech poslankyň a poslanců do orgánů Poslanecké sněmovny, tak jak jsem je před okamžikem uvedl.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajuji hlasování číslo 122. Táži se, kdo souhlasí s touto volbou dle návrhu, který byl přednesen. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 122 přítomno 174, pro 144, proti nikdo. Sněmovna s volbou vyslovila souhlas.

Tím skončil bod. – Ne, neskončil.

Poslanec Jan Vidím: Neskončil. Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, konstatuji, že Sněmovna provedla změny v orgánech, tak jak byly navrženy poslaneckými kluby, a chtěl bych vás poprosit, abyste tento bod neukončila, ale přerušila do čtvrtka do 12.30 hodin, protože ještě některé poslanecké kluby by chtěly na této schůzi provést změny v orgánech Poslanecké sněmovny. A pokud mi vyhovíte a bod přerušíte, neprodleně vyhlásím lhůtu na podávání návrhů do změn v orgánech Poslanecké sněmovny, a to do dnešního dne do 20 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. Přerušuji – není žádná námitka – přerušuji tento bod do tohoto čtvrtka, tedy do 15. 12. do 12.30 hodin.

Přerušili jsme bod 105 a můžeme se věnovat bodu číslo 113. Je to

113.

Návrh na ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Na lavice vám byla rozdána listina, kterou volební komise předkládá na základě návrhů poslaneckých klubů. Prosím předsedu volební komise pana poslance Jana Vidíma, aby návrh přednesl.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Návrh na ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů vychází z návrhů, tak jak byly předloženy jednotlivými poslaneckými kluby. Volební komise k tomu přijala usnesení číslo 50 a na lavicích máte příslušnou kandidátku. Dovolte mi pouze konstatovat, že komise byla zřízena Sněmovnou jako kontrolní orgán podle zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů.

Připomínám, že podle našeho volebního řádu Sněmovna rozhoduje hlasováním o potvrzení kandidátky předložené volební komisí. Nelze tedy hlasovat o jednotlivých navržených kandidátech. Stejně tak Poslanecká

sněmovna nemůže tuto kandidátku uvnitř jakkoliv měnit, prostě buď ji schválí jako celek, nebo schválena nebude jako celek.

Nyní bych vás poprosil, vážená paní předsedkyně, abychom vedli rozpravu o navržené kandidátce a poté abychom hlasovali o navrženém usnesení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Budeme tedy hlasovat.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Budeme tedy hlasovat o ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů ve složení Bebarová-Rujbrová, Bublan, Klučka, Korte, Krupka, John, Staněk. Omlouvám se jmenovaným, že je to bez křestních jmen a titulů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 123. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem, tak jak nám byl přednesen před malou chvilí. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 123 přítomno 175, pro 148, proti 1. Konstatuji tedy, že tato stálá komise byla ustavena ve složení, tak jak zněl návrh.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, tímto vyhláším lhůtu pro podávání návrhů na předsedu této stálé komise, a to do dneška do 20 hodin s tím, že některé poslanecké kluby již své návrhy předložily a volební komise k nim bude brát zřetel, čili nemusejí je opakovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji. Je to tedy vše, co jsme měli projednat v bodě 113? Já tam ještě k tomu organizačnímu výboru... Děkuji. Takže to je vše, co jsme měli projednat v bodě 113. A my jej také přerušíme? Ten už můžeme ukončit. Ukončuji tedy projednávání bodu 113.

Zahajuji projednávání bodu 114. Je to

114.

Návrh na ustavení nově zřízených výborů

K tomuto bodu vám opět byla rozdána kandidátka všech tří výborů, kterou volební komise předkládá na základě návrhů poslaneckých klubů. Prosím předsedu volební komise Jana Vidíma o uvedení tohoto návrhu.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. K zřízení výborů na základě návrhů poslaneckých klubů volební komise přijala usnesení číslo 50. Na lavicích vám byla rozdána kandidátka pro ustavení těchto tří výborů, tedy výboru organizačního, výboru pro bezpečnost a výboru pro obranu.

Opět několik málo slovo k předloženému materiálu. Podle čl. 5 bodu 1 našeho volebního řádu Sněmovna rozhoduje hlasováním o potvrzení kandidátky předložené volební komisí. Tedy stejný mechanismus jako u předchozího bodu ustavení stálé komise. Čili nelze měnit obsah kandidátky, lze ji buď přijmout, nebo odmítnout.

Ke kandidátce organizačního výboru pouze podotýkám, že Sněmovna rozhodla, že má 18 členů, a to včetně předsedy, resp. předsedkyně, a místopředsedů Poslanecké sněmovny, kteří jsou členy výboru ze zákona.

Požádal bych vás, vážená paní předsedkyně, abychom vedli rozpravu o kandidátkách všech tří výborů a po jejím ukončení hlasovali o ustavení každého výboru zvlášť.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Předávám slovo předsedovi volební komise.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Budeme v tuto chvíli hlasovat o ustavení organizačního výboru dle kandidátky, kterou máte na svých stolech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 124. Ptám se Sněmovny na souhlas s touto kandidátkou, tak jak nám byla písemně předložena. Kdo je proti?

V hlasování číslo 124 přítomno 175, pro 149, proti nikdo. Návrh byl přijat, schválen. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. Nyní přistoupíme k hlasování o ustavení výboru pro obranu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajuji hlasování číslo 125. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování číslo 125 přítomno 177, pro 145, proti 6. Návrh byl přijat. Můžeme.

Poslanec Jan Vidím: Jako poslední budeme hlasovat o ustavení výboru pro bezpečnost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 126. Kdo souhlasí s ustavením tohoto výboru v předloženém složení? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 126 přítomno 177, pro 140, proti 4. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme ustavili tyto tři výbory Poslanecké sněmovny. Pan předseda Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně. Vážená paní předsedkyně, na závěr tohoto volebního bloku mi dovolu, abych vás požádal, abyste využila svého práva, které vám dává první odstavec § 35 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, a svolala výbor organizační na zítřek na 13. hodinu, výbor pro obranu na zítřek na 13.30 hodin a výbor pro bezpečnost na zítřek na 14. hodinu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Svolávám tímto organizační výbor na středu 13. hodinu, výbor pro obranu na středu 13.30 hodin, výbor pro bezpečnost na 14 hodin. To je vše, co bylo třeba projednat v rámci bodu 114. Děkuji panu předsedovi volební komise a budeme se věnovat dalšímu bodu.

Zahajuji projednávání bodu číslo

31.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 531/ - první čtení**

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím pana ministra o úvodní slovo.

Ještě omluvy. Z dnešního jednání se omlouvá paní poslankyně Gabriela

Hubáčková, a to od 15.30 do 17, a pan ministr životního prostředí Tomáš Chalupa od 18 hodin. Děkuji.

Tak prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji, abych předložil novelu zákona o dluhopisech, která mění tento instrument na kapitálovém trhu směrem k modernímu vývoji. Nejpodstatnější změnou, kterou přináší, je odstranění povinnosti schvalovat emisní podmínky dluhopisů Českou národní bankou, protože v závislosti na jiných regulačních mechanismech ručí za podmínky emitent sám. Je to v souladu s transpozicí směrnice 2010/73 Evropské unie, tisk je konzultován s Českou národní bankou jako s regulátorem na kapitálovém trhu, novela nemá žádný politický charakter a já prosím o propuštění do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Radima Fialu.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já bych krátce zopakoval některé hlavní věci, které tato novela upravuje, to znamená, že přináší následující změny, které mají zefektivnit vydávání dluhopisů, odstranit s tím spojenou administrativní zátěž, aniž by došlo k zásahům do stanovené úrovně ochrany investorů.

Odstranění nutnosti nechat schválit emisní podmínky a jejich změny Českou národní bankou, tak jak o tom již mluvil pan ministr financí, protože v současné době při emisi dluhopisů platí obecná povinnost pro emitenta mít emisní podmínky schválené orgánem dozoru, což je v České republice Česká národní banka. Povinné schválení emisních podmínek orgánem dohledu je v českém právním řádu ojedinělé, některé další nebo jiné země je v právních řádech nemají. Jde například o Spojené státy, Francii, Německo, Japonsko, Lucembursko nebo Velkou Británii. Dále se jedná o zrušení dohledu České národní banky nad emisemi dluhopisů, k nimž se neuveřejňuje prospekt. Jedná se tedy o takzvané podlimitní, nekotované, respektive neveřejné emise. A dále tato novela zjednodušuje úpravy dluhopisového programu.

Pokud jde o dluhopisy v listinné podobě, navrhuje se, aby mohly být napříště vydávány pouze jako cenný papír na řad. Listinné dluhopisy vydané jako cenné papíry na doručitele jsou jednak v praxi minimálně využívány a jednak se existencí tohoto institutu oslabuje možnost identifikace skutečného vlastníka emitentem.

V návaznosti na ostatní změny obsažené v návrhu zákona dochází k doplnění a úpravě náležitostí dluhopisu. Vzhledem k administrativnímu

zjednodušení emise dluhopisů se upravuje definice dluhopisového programu. Tato úprava již nadále nemá sloužit žádným veřejnoprávním účelům a použití a uplatnění dluhopisového programu se tak dává zcela k dispozici emitentům.

Umožňuje se také konání elektronických schůzí vlastníků dluhopisů. Tuto změnu zdůvodňuje primárně skutečnost, že v případě malého počtu vlastníků dluhopisů je nákladné schůzi svolávat a veškeré relevantní otázky je možno vyřešit i bez osobního setkání.

Dochází k upřesnění podmínek vydávání komunálních dluhopisů.

To byl asi hlavní výčet změn a těch nejdůležitějších změn, které tato novela obsahuje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Prosím, zda se někdo hlásí? Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Nezazněl žádný návrh, o kterém bychom mohli – tedy tím myslím na vrácení či zamítnutí – rozhodovat, proto se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému. Má někdo jiný návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 127. Táhá se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 127, přítomno 176, pro 121, proti nikdo. Návrh byl přijat, konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému.

Končím bod číslo 31, sněmovní tisk 531 v prvé čtení. Děkuji panu ministrovi a děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

41.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 523/ - prvé čtení

Pana ministra financí opět požádám o slovo, aby z pověření vlády tento návrh uvedl. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda rozpočtové odpovědnosti a protikorupční strategie (smích poslanců KSČM) předložila již svoji protikorupční strategii, předložila protikorupční novelu zákona o zadávání veřejných zakázek, koneckonců má i svoji protikorupční místopředsedkyni vlády. Musel bych se hanbit a rdít jako ministr financí, kdybych nepředložil v této protikorupční předvánoční atmosféře protikorupční novelu rozpočtových pravidel, kterou nyní máte před sebou, a prosím o její propuštění do druhého čtení.

Návrh je poměrně velmi jednoduchý: Na internetu bude veřejnost informována o odhalování případů, v kterých by mohla působit korupce. Zveřejňovány by byly všechny dokumenty a údaje týkající se dotací poskytovaných ze státního rozpočtu – ovšem s šesti výjimkami. Výjimky by protikorupční působení zákona ohrozit neměly. Jde většinou o přesně definované okruhy dotací s velmi malou četností a velmi malým objemem. Významnější je výjimka pro dotace poskytované jako podpora výzkumu, nicméně zveřejňování informací o podpoře výzkumu se řídí zvláštním zákonem, a tedy i ty jsou na internetu všem k dispozici, i když jsou z důvodu ochrany duševního vlastnictví jen vybrané údaje, a ne celé původní dokumenty. Mezi zveřejňovanými dokumenty má být i nově zaváděná informace žadatele o dotaci, který je právnickou osobou, odhalující jeho vlastnickou, respektive ovládací strukturu.

Chtěl bych vás ujistit, dámy a pánové, že nepovolím ve své protikorupční strategii v rámci rozpočtových pravidel a v příštím roce jsem připraven předložit i novelu takzvaných malých rozpočtových pravidel, která stejně přísnými zásadami sváže územní celky, uznáte-li to samozřejmě za vhodné.

Prosím o propuštění do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Pavla Suchánka.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych ve své zpravodajské zprávě pouze musel opakovat argumenty a všechny potřebné věci, co řekl pan ministr. Proto se jako zpravodaj jen omezuji na to, že doporučím, aby byl propuštěn tento tisk do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, prosím o vaše přihlášky. Pan poslanec Petr Braný. Prosím máte slovo, pane kolego.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, pane ministře, jsem rád, že tento tisk je zde předložen, a myslím už dál ho nebudu nijak nadšeně opěvovat, už tak učinil pan ministr financí a dává to jako příspěvek k vánočnímu úsilí, aby vše bylo křišťálově čisté. Já jenom k tomu – samozřejmě vítáme všechno, co vede k tomu, aby se zprůhlednily toky financí, zejména z rozpočtu do dotačních titulů, a odstranily se jakékoli nerovnosti a zejména tendence ke korupci. Jen bych připomněl, jak zde uvedl, a delegoval to na paní místopředsedkyni vlády, že Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012 z ledna tohoto roku, a z toho to vychází – cílem, jak už bylo řečeno, je zprůhlednění postupu při poskytování dotací ze státního rozpočtu, které bude zajištěno zveřejňováním informací z dotačního řízení na internetu. Nově by se tedy měly umožnit přístupy veřejnosti k informacím o rozhodování o dotacích a jiných transferech, např. o návratných finančních výpomocích, poskytovaných ze státního rozpočtu ústředními orgány státní správy, úřady práce, Akademie věd České republiky, Grantovou agenturou České republiky, Technologickou agenturou České republiky nebo organizačními složkami státu, které určí zvláštní zákon. Vychází se z myšlenky, že korupce při poskytování dotací jiných transferů se podstatně sníží, jestliže rozhodování o něm bude pod veřejnou kontrolou.

V podstatě sama navrhovaná úprava je velmi stručná. Jádro je v novém odstavci 3 § 14 a potom v novém § 18a. Věcně jde o to, co už řekl pan ministr, že budou muset žadatelé vyplňovat žádosti. Některé už se dobrovolně vyplňovaly nyní. Teď je to jako povinnost.

Pan ministr upozornil na to, co je oduštěno, nebo kde bude výjimka, to znamená, kde se nebudou tyto věci muset zveřejňovat. Zejména se jedná o ochranu autorského zákona a státního a jiného tajemství, které bude speciálně upraveno, jak předpokládám, vyhláškou Ministerstva financí nebo jiným dokumentem.

Zde bych jenom chtěl upozornit, aby to nezapadlo, pak ministr také řekl, že ministerstvo bude v této oblasti ještě čile pracovat. V důvodové zprávě se na straně 6 uvádí, že ani územní rozpočty, které jsou po státním rozpočtu nejdůležitějšími veřejnými prostředky, nebudou z protikorupční legislativní úpravy vynechány. Budou Strategií vlády v boji proti korupci na období 2011 a 2012 tato pravidla dopracována i pro územní rozpočty a předložena do konce června 2012. Tolik z důvodové zprávy. Budeme se potom zabývat i rozpočtovými pravidly územních rozpočtů. Účinnost těchto pravidel se předpokládá od 1. ledna 2013.

Zcela určitě lze říci, že vládou navrhované a u dotací ze státního rozpočtu i uvažované dotace z územních rozpočtů kroky směřují k větší transparentnosti rozhodování a nakládání s veřejnými prostředky. Je však

otázkou, zda jsou tyto kroky dostatečné. Zdá se totiž, že ve vládním protikorupčním konceptu scházejí následné kroky. Představme si situaci, že tisk 523 bude schválen a v praxi důsledně konzumován. Zamezí se tímto způsobem možnému korupci, či bude aspoň výraznějším způsobem omezena či snížena? Zlepší se těmito navrhovanými legislativními opatřeními podnikatelské prostředí v Česku, jak to dělají v zahraničí, např. v Německu, Rakousku, Švýcarsku? To jsou všechno otázky k vyjasnění ve druhém čtení v příslušném odborném výboru Poslanecké sněmovny.

I přesto, že je předložen vládní návrh novely zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, asi není dokonalý, zejména co do protikorupčních efektů. Je jistě lépe udělat i třeba nedostatečný krok, než vůbec nic.

Tady bych si dovolil jeden dotaz asi na pana ministra financí, popřípadě na paní místopředsedkyni vlády. Z hlediska vztahu ke státnímu rozpočtu, novely zákona č. 218/2000 Sb., se tady uvádí, že s tím nebudou spojeny žádné náklady. Naopak, předkladatel soudí, že přijetím navržených změn lze očekávat každoroční úsporu ve výši 1,8 mld. Kč. Není ovšem zřejmé, jak k této částce vláda dospěla, jestli je to objem korupčních úplatků, nebo je to úspora jiného rázu, nebo je to nějaký mix. Jestli by bylo možné toto říci už dnes v prvním čtení, když je to v důvodové zprávě, jak se k částce 1,8 mld. Kč dospělo.

Jinak budu také doporučovat propustit do dalšího čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Branému. Pan ministr Miroslav Kalousek má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Pane poslanče, tato částka byla stanovena kvalifikovaným odhadem, ke kterému došla speciální anonymní komise, složená z poskytovatelů dotací a těch, kteří jsou schopni stanovovat tržní ceny na trhu, a z korupčníků. Průmětem jejich názoru jsme odhadli úsporu ve výši 1,8 mld. Kč. Samozřejmě to nemůžeme garantovat.

Jinak vám děkuji za to, že jste zdůraznil, že pan ministr slíbil, že bude usilovně pracovat ministerstvo. Myslím, že filozofii ministrů jste vystihl dokonale.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 128. Kdo souhlasí s tím, aby byl návrh přikázán výboru rozpočtovému? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 128, přítomno 174, pro 127, proti 2. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Tím končí projednávání bodu 41, sněmovního tisku 523 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

43.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 536/ - první čtení

Pana ministra financí Miroslava Kalouska žádám opět o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych předložil novelu zákona, která je prokonzultována s Českou národní bankou jako regulátorem bankovního sektoru. Prosím, abyste ji propustili do druhého čtení a následně souhlasili s právní novelou, kterou, pravda, aktuálně vůbec nepotřebujeme, neboť je to novela, která upravuje právní prostředí poboček a dceřiných společností bank takzvaného třetího světa, tedy mimo Evropskou unii. Já si dovoluji podotknout, že na území České republiky žádná taková pobočka není a nemáme indikovan žádný investorský záměr takovou pobočku či dceřinou společnost zřídit. Nicméně pro případ, že by v Samarkandu, v New Yorku, v Tchaj-Peji komukoliv přeskočilo a chtěl by v České republice založit pobočku, popřípadě dceřinou společnost své banky, není pro to zde odpovídající právní prostředí kompatibilní s právem Evropské unie, a proto pokládám za správné, aby to prostředí tady existovalo pro ten případ, že by se nějaký takový investor našel. Vycházím ze zásady, že věřím i v bohy, které neznám, a prosím je za odpuštění i za hříchy, které jsem nespáchal, neboť jistota je jistota, a proto si dovoluji požádat o tuto právní jistotu pro tento případ, který dosud není indikován.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o slovo zpravodaje pro první čtení, pana poslance Michala Doktora.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Navážu na slova pana ministra financí, neb se zdá, že jsou božstva, která přece jenom usilují o to, sehnat své ovečky a počítat své stádo na území České republiky, a proto považuji za správné, že v části zákona týkající se § 5, v předmětné části rozdělené ještě na písmena, Ministerstvo financí navrhuje zásadní kvalitativní změnu, o níž v jiné části, a sice v důchodové zprávě, cudně mlčí, jakkoli kolem ní po špičkách chodí. A je to přesně ta část zákona, kterou ve svém úvodním slově vyjádřil pan ministr financí, a sice zásadní změna kvalitativních předpokladů týkající se základního kapitálu, který musí mít k dispozici pobočky dceřiné společnosti matek, a tady zdůrazňuji – a bylo řečeno – které jsou z hlediska svého místa zřízení mimo prostor Evropské unie, neboli poboček matek z třetích zemí.

Zdůrazňuji, že evropské banky – členské země využívají takzvaný euro-pas, a ty samozřejmě využívají licenčních podmínek, pro které jim bylo uděleno povolení k činnosti na svém území. Ale tady se jedná výhradně o požadavky bank, respektive matek, které působí z třetích zemí mimo prostor Evropské unie. A je třeba dořici, že na území České republiky jsme vůči nim byli značně liberální. Dosavadní jmění, respektive disponibilní kapitál, který byl potřeba pro udělení svolení s činností, činil 150 milionů korun. A to, že je nově stanoven tento limit na 500 milionů korun, je myslím posun správným směrem. Nevidím žádný důvod pro to, aby byly zcela zásadně odlišné podmínky pro v uvozovkách tuzemské banky, anebo in-banky, a ty, které podnikají z prostor out. A 500 milionů korun pro všechny je kritérium správné.

Druhou část, kterou myslím v roztržitosti pan ministr financí zapomněl zdůraznit, neb jiné si nedovedu představit, je ta část zákona, která se týká poměrně zásadní změny, a ta určitě bude předmětem debaty na půdě rozpočtového výboru, a to je nový rozsah pravomocí, nový rozsah pravomocí pro zpravodajské služby České republiky ve smyslu prolomení bankovního tajemství klientů českého finančního prostoru. Tady zcela nově je upravena možnost zpravodajských služeb vstupovat do režimu bankovního tajemství, korigováno sdíleným souhlasem nebo vydáním souhlasu soudu, proti němuž není odvolání. Zdůrazňuji, že je to jaksi operát nový, že toto je věc, která byla několikrát diskutována nejen na půdě českého Parlamentu, a předpokládám, že jí bude věnován náležitý detail. Vše ostatní už je pod rozlišovací čarou, respektive z hlediska významu opravdu spíše technickou částí novely zákona o bankách.

Jako zpravodaj kvituji, že součástí sněmovního tisku jsou také dva návrhy vyhlášek České národní banky řešící předmětné změny. To nebývá tak úplně časté, jakkoliv je to základní předpoklad pro způsobilost projednávání věci v českém Parlamentu. Jen zdůrazňuji, že tady Česká

národní banka nejenže snad není pionýrská, ale rozhodně jde příkladem jiným předkladatelům podobně žádoucích věcí.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. První dostává slovo ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Já bych rád jenom zareagoval na tu pasáž, na kterou pan zpravodaj upozornil. Nezdůraznil jsem ji z roztržitosti, nezdůraznil jsem ji doufaje, že o této diskrétní části se bude v parlamentní rozpravě mlučit. Zapomněl jsem však, že zpravodajem je pan poslanec Doktor.

Tedy ano, připouštím, že to tam je a že vzhledem k tomu, že se to týká poboček dceřiných společností z třetích zemí, tedy z jakýchkoliv třetích zemí, že to je bohužel státní pravomoc nezbytná. Ale současně taky zdůrazňuji, že se nejedná o žádný průlom dosavadního stavu, neboť se to týká skutečně pouze těch třetích zemí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále prosím pan kolega Petr Braný v rámci obecné rozpravy. Dostává slovo, prosím.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já bych pana ministra nenařkl ani z roztržitosti, ale i mě překvapuje, že z určitého gentlemanství nechtěl ani hovořit o těch zpravodajských službách. Ale jeden i druhý, teď nevím, jestli je to gentlemanský důvod, nebo roztržitost, zapomněli na třetí oddíl. Totiž tento tisk 536 má tři body. První je, jak uvedl pan ministr dost podrobně, to je změna přístupu k pobočkám zahraničních bank ze třetích zemí působících v České republice, které by chtěly... za c) – o tom hovořil pan zpravodaj – zakotvení oprávnění zpravodajských služeb prolomit bankovní tajemství, a to bez souhlasu klienta, ale... to je za c). A za b) je provedení některých technických úprav v zákoně o bankách, v zákoně o spořitelnách, úvěrových družstvech a v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu. To zpřisňuje některé věci kolem družstevních záložen, vymezuje jejich možnost obchodovat na vlastní účet s dluhopisy členských zemí EU, členských států OECD atd. a bankou obnovy a rozvoje a provádět obchody s Českou národní bankou podle zákona v České národní bance. A dále jsou zde i některá provozní omezení nebo zpřesnění družstevních záložen. Tady je třeba říct, že aktiva družstevních záložen činila ke konci roku 2010 přibližně 20 miliard, kdežto u bank se to počítá v bilionech, tak v tomto poměru je to méně významné, samozřejmě z hlediska objemu. A už když tu byl pan guvernér, hovořil o

tom, že je ta tendence přechodu – nebo zpravodaj pan Doktor o tom hovořil v té pasáži národní banky, že je tu tendence k přechodu družstev na bankovní systém a přechod družstev na banky.

Když už tedy byl otevřen ten bod o přístupu informací z hlediska zpravodajských služeb bez souhlasu klienta – tady samozřejmě je to věc, která je asi žádoucí a odvolává se zejména na pravidla z hlediska spáchání teroristických činů touto úmluvou vymezených – v úmluvě, ke které jsme se v lednu 2006 připojili. Takže tady toto samozřejmě, ta diskuze, bude v příslušném výboru – myslím si ani ne tak v rozpočtovém, jestli ústavněprávním nebo i jinde, že je to i širší záběr z hlediska pak výkladu, není to jen ten terorismus, ale jsou to i věci kolem praní špinavých peněz a omezení organizovaného zločinu, jeho aktivit. Takže je to asi správným směrem, jen se tam musí upřesnit ty věci, kdy soud může rozhodnout – maximálně na dobu 3 měsíce že se ty účty budou sledovat těmito službami, jednou se to může prodloužit a není možno podat opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí soudu, takže to jsou věci spíš takové mezinárodněprávní, které samozřejmě budou možná některé kolegyně a kolegy zajímat z hlediska právního purismu. Ale nevidím tady nic, co by bránilo tomu, aby tento tisk 536 byl propuštěn do dalšího čtení a k němu byla vedena debata, zejména aby byl v dohledné době i přijat a uveden, tak jak řekl pan ministr, v život, byť ten oddíl A, doufám, nebudeme nikdy potřebovat.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Branému. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy k tomuto bodu? Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím.

Budeme hlasovat o návrhu na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování... Pardon, promiňte. Tak toto hlasování prohlašuji za zmatečné. Slovo má pan poslanec František Bublan.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně. S ohledem na tu část návrhu tohoto zákona, kde se navrhuje prolomení bankovního tajemství, navrhuji, aby i tuto novelu projednal bezpečnostní výbor. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, ještě se zeptám na další návrh přikázání. Není.

Budeme nejprve hlasovat o výboru rozpočtovém.

Zahajuji hlasování číslo 130. Kdo je pro přikázání výboru rozpočtovému? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 130: přítomno 173, pro 129, proti 1. Toto přikázání jsme schválili.

Nyní návrh na přikázání výboru bezpečnostnímu.

Zahajuji hlasování číslo 131. (Ministr Kalousek od zpravodajského stolu: Nedoporučuji.) Kdo je prosím pro toto přikázání? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 131: přítomno 173, pro 56, proti 64. Návrh přijat nebyl.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému, a tím končím projednávání bodu 43, sněmovní tisk 536 v prvním čtení. Děkuji panu ministroví, děkuji také panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu č. 29. Je to

29.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 518/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr dopravy Pavel Dobeš. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, dobrý den. Dovolte mi, abych ve stručnosti představil návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě.

Předložený vládní návrh se soustředí zejména na úpravu zákona o silniční dopravě ve vztahu ke třem nařízením Evropské unie, takzvaný silniční balíček, která mají nabýt účinnosti od prosince 2011. Přijetí tohoto návrhu zákona je nezbytné, a ačkoli jsou nařízení přímo aplikovatelná, v zákoně chybějí ustanovení, která by upravovala zejména související vnitrostátní postupy příslušných správních orgánů a zajišťovala vytvoření rejstříků silničních dopravců. Většina institutů obsažených v návrhu je již v dnešní právní úpravě známá a veškeré změny byly formulovány tak, aby pro dotčené subjekty pokud možno nepředstavovaly navýšení administrativní zátěže a jiné zátěže, a tím došlo k vyjasnění řady ne zcela jasně formulovaných ustanovení a doplnění k některým institutům, kde jsou chybějící.

Co se týče těch samotných tří nařízení Evropské unie, zde se jedná zejména o zavedení společných pravidel – za prvé pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě, za druhé pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy, za třetí pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy. Samotná transpozice také upravuje podmínky pro získání koncesí. Nová je podmínka řádného a trvalého usazení v České republice, podnikání s velkými vozidly a nově zavedení rejstříku podnikatelů v silniční dopravě. Tím pádem se nahrazuje i centrální registr vozidel, respektive – pardon – dopravců.

V této věci bych také rád požádal Poslaneckou sněmovnu, aby podle § 91 jednacího řádu zkrátila lhůtu pro projednávání návrhu zákona v příslušném výboru o 30 dnů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím, aby tento návrh ještě potom uvedl v rozpravě. Nyní se ujme slova zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Václav Baštýř. Prosím.

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý den, paní předsedkyně, dámy a pánové. Pan ministr nám myslím si dost důsledně přednesl vládní návrh, představil ho tak, abychom dokázali pochopit, o co v tomto zákoně jde. Nebudu se o tom více, blíže zmiňovat.

Nicméně bych byl velmi rád, kdybychom podpořili zkrácení lhůty na 30 dnů, neboť Evropská unie tento zákon zavedla už v letošním roce a my jsme malinko ve skluzu, takže to bych velmi podpořil. Dále bych prosil, aby tento zákon byl přikázán k jednání hospodářskému výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji obecnou rozpravu. Hlásí se do ní pan poslanec Karel Šidlo. Prosím, pane kolego.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil se svým pohledem na vládní novelu zákona 111/1994 Sb. předkládanou pod tiskem 518 a samozřejmě i se stanoviskem, které jsem nabídl poslaneckému klubu Komunistické strany Čech a Moravy k projednávání této novely.

V tomto volebním období se setkáme již se třetí novelou. Dá se říci, že ta první novela pod tiskem 104 je už mrtvým tiskem, protože byla nahrazena novým tiskem zastupitelstva hlavního města Prahy, který je veden pod číslem 497, ale mohu říci, že dneska právě došlo k tomu, že tento tisk byl vyřazen z programu 32. schůze. Mohu zde konstatovat, že mě to trochu mrzí, protože tento tisk reagoval na mnoho a mnoho připomínek, které se

týkaly jedné z oblastí, která právě novelizací zákona č. 111 předloženou z vládního pera není řešena, a myslím si, že stojí za pozornost. Ještě se k tomu vyjádřím.

V podstatě novela, která zde byla uvedena ministrem dopravy, poskytuje tu možnost, že Česká republika skutečně pod tlakem povinností vůči Evropské unii aplikuje tři nové evropské směrnice, které jsou součástí – pardon, tři nařízení, která jsou součástí třetího balíčku silničního, tak, že jsou nahrazována původní dvě nařízení, dvě směrnice a tři nařízení, která byla mnohem řekl bych tvrdší, než jsou tato tři v tom třetím silničním balíčku. Zavádí do českého práva poměrně – a zejména do silniční dopravy – velmi liberální přístup a v některých momentech bych řekl až příliš liberální. Já zde nechci komentovat jednotlivá nařízení, protože zde bylo řečeno, co obsahují, ale chtěl bych se zmínit o tom, co přinesou pro praktické využití tohoto zákona po této novelizaci obsažené v tisku 518 pro českou praxi.

To, že se vozidla budou dělit na malá a velká s limitem 3,5 tuny, což je ta hranice, to mi vcelku vůbec nevadí, protože tak je to i vnímáno v rámci evropských pravidel. Ale ruší se povinnost vést záznam o provozu vozidla. Nevím, zda budeme schopni plně nahradit všechny tyto záznamy tím, že bude elektronické zařízení ve vozidlech, které bude zaznamenávat pohyb a vůbec činnost vozidla. Bude to nahrazeno pouze evidencí pracovní doby řidiče s tím, že budou zejména evidovány povinné přestávky. Mění se registr podnikatelů dopravců a oprávněných osob, mění se podmínky pro získání oprávněných osob i případně pro kvalifikaci dopravců.

Na rozdíl od předchozích novel zákonů, jak už jsem o tom hovořil, zejména těch, které se týkaly – poslední dvě – taxislužby, byť byly z pera zastupitelstva hlavního města Prahy a jsou považována za účelová, tak bohužel dochází k velmi liberálnímu přístupu jak u malých, tak velkých vozidel, zejména u dopravců, a právě ve vztahu k taxislužbě se ztrácí v podstatě povinnost kvalifikace a registrace řidiče taxislužby. Samozřejmě mizí z toho i příležitostná doprava, která byla přesně specifikována právě v tisku 497, a zda k jeho projednání dojde a vnese to zpět do nějaké podoby po novele tiskem 518, nejsem tak zcela přesvědčen.

Je tam jediný problém, že skutečně u taxislužby vzniká celá řada problémů a zneužívání ze strany řidičů taxislužby, a když nic jiného, tak ta novela pod tiskem 497 nastavovala mnohem jednoznačnější podmínky. A to, co na tom bylo velmi elegantní, bylo to, že průkaz řidiče taxislužby je vydáván pouze jeden, a to přímo na řidiče. Takže vlastně povinnosti dopravce, majitele taxislužby, bylo zcela, nebo je navrhováno zcela z toho vypustit. Já to vidím jako velmi efektivní způsob, jak zabránit tomu, aby docházelo k porušování zákona a pravidel, která jsou nastavena pro práci taxislužeb a zejména jejich řidičů. Tady se zcela, tím liberálním přístupem té-

to novely, ztrácí jakákoli vazba, a pokud bychom potom dál nejednali o tisku 497, jako že všechny signály k tomu směřují, jak je postupně vyřazován, tak se dá říci, že ten mnohem liberálnější přístup zavede ještě větší nepořádek do této činnosti, která se týká právě dopravců malých vozidel.

Já předpokládám, že přestože dochází ke zkrácení lhůty, nebo k návrhu na zkrácení lhůty, a Sněmovna jej asi pravděpodobně přijme, bude ještě prostor na hospodářském výboru vést diskusi právě na toto téma, jakým způsobem budou realizovány ty dvě novely zákona 111/1994, o kterých jsem hovořil, to je to, co je dnes projednáváno v tisku 518, a to, co je v podstatě i obsahem tisku 497. Budeme mít snad možnost diskutovat a snad i předkladatelé novely předchozí z pera zastupitelů hlavního města Prahy budou moci ještě ovlivnit nebo vnést svoje představy do této novely, která je nazvána pouze aplikační novelou evropského práva.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Obecnou rozpravu končím. Ještě se zeptám pana zpravodaje, nekončím, ale zeptám se na lhůtu. Prosím, abyste zopakoval návrh, jak jste jej avizoval.

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý den, paní předsedkyně. Dámy a pánové, prosil bych zkrátit lhůtu k projednání na 30 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě nějaký návrh do rozpravy? Není-li, končím tedy rozpravu a budeme se zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tuto normu k projednání výboru hospodářskému. Má někdo jiný návrh na přikázání? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 132. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na přikázání výboru hospodářskému. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 132 přítomno 172, pro 112, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 133. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 133 přítomno 173, pro 69, proti 16. Návrh přijat nebyl.

Ale bude probíhat kontrola hlasování. Nebude? Bude. (Probíhá kontrola hlasování.) Námitka proti hlasování. Je-li, prosím, aby byla přednesena. Pan poslanec Baštýř.

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, je mi to velmi líto, ale hlasoval jsem ano a po kontrole našeho pana předsedy mám na sjetině křížek, zpochybňuji tímto hlasování. Děkuji. (Veselost v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji. Prosím, přihlaste se znovu. Budeme hlasovat nejprve o námitce a poté budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 134. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Baštýře. Kdo je proti této námitce?

V hlasování pořadové číslo 134 přítomno 121, pro 101, proti 8. Námitka byla přijata.

Nyní zahajuji hlasování pořadové číslo 135. Táži se, kdo souhlasí se zkrácením lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 135 přítomno 129, pro 76, proti 22. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru hospodářskému, lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 30 dnů.

Končím projednávání bodu 29, sněmovního tisku 518 v prvním čtení. Děkuji panu ministři a děkuji též panu zpravodaji.

Seznamuji vás s další omluvou, která mi byla doručena. Paní poslankyně Jana Fischerová se omlouvá dnes do 17 hodin z našeho jednání, a to z pracovních důvodů.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Je to bod

30.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 528/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh zákona uvede rovněž ministr dopravy Pavel Dobeš. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, tento předložený vládní návrh novely zákona o pozemních komunikacích a některých dalších zákonů obsahuje jak převažující část implementující právo Evropské unie, to je jedna část, tak neméně významnou část realizující čistě vnitrostátní cíle, to je druhá část.

Cílem první, tedy implementační části, je zpracovat do českého právního řádu v nezbytném rozsahu úpravu obsaženou v právním předpisu Evropské unie, konkrétně se jedná o zcela nově navrženou právní regulaci evropské služby elektronického mýtného a poskytovatele této služby a dále o rámcovou úpravu provozování inteligentních dopravních systémů.

V té druhé části, neimplementační, předloženého vládního návrhu se zabýváme zpřísněním a zpřesněním právní úpravy zřizování a provozování reklamních zařízení na pozemních komunikacích a podél nich a účelem navržených změn právní regulace reklamních zařízení je v zásadě zamezit umístování reklamních zařízení podél pozemních komunikací mimo souvisle zastavěná území obcí kromě opodstatněné výjimky reklamních zařízení sloužících k označení provozovny nacházející se u této komunikace a těch reklamních zařízení, jež nejsou viditelná uživateli dané pozemní komunikace.

Dále z dalších dílčích změn obsažených v navrhovaném zákoně lze pak zmínit kupříkladu zakotvení zákonného rámce umožňujícího zavést systém slev na mýtném nebo dílčí změny v zákoně o ochraně přírody a krajiny a o zákonu o drahách, které mají zpřesnit současnou obtížně aplikovatelnou úpravu povolování kácení dřevin rostoucích podél pozemních komunikací nebo drah.

Shrnu-li, tak implementace práva Evropské unie se zabývá oblastí evropské služby elektronického mýtného a oblastí provozování inteligentních dopravních systémů. Za druhé je to regulace reklamních zařízení, kde je maximální existence těchto reklamních ploch po dobu pěti let od vstupu v účinnost tohoto zákona. Za třetí systém slev na mýtném, zakotvení zákonného rámce umožňujícího zavést systém slev na mýtném a za třetí povolování kácení dřevin, kde zefektivnění povolování právě kolem pozemních komunikací a drážních tělese.

I v tomto případě bych chtěl požádat o zkrácení lhůty pro jednání ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Slovo dostane zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jan Bureš. Návrh na zkrácení – připomínám panu ministrovi – je potřeba ho přednést v rozpravě. Ujme se toho pan zpravodaj. Prosím, slovo má pan kolega Jan Bureš.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji velmi. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, pan ministr představil podstatu změn spojených s novelou zákona o pozemních komunikacích i nutných změn zákonů o ochraně přírody a krajiny, o drahách, o Státním fondu dopravní infrastruktury a o Fondu národního majetku. Nechci opakovat to, co tady pan ministr shrnul. Jenom bych rád vyjádřil přesvědčení, že diskuse přinese pozitivní závěry a budeme například tedy rozhodovat o zrušení reklamních ploch kolem silnic a dálnic. Doufám, že v tomto směru zvítězí snaha zvýšit bezpečnost silničního provozu. Velkou pozornost také na sebe jistě strhne věc, o které pan ministr již mluvil, tedy část, která se má týkat slev na mýtném, pro kterou v zákoně vytváříme jen jakýsi rámec, určité pole, a konkrétní pravidla budou upravena ve vyhlášce Ministerstva dopravy.

Vystoupím poté v rozpravě a připojím se k tomu, co tady přednesl pan ministr, tedy ke zkrácení lhůty na projednání o 30 dnů, a to především s ohledem na to, že tato směrnice Evropské unie by měla být aplikována do našeho právního řádu do posledního února příštího roku.

Děkuji tedy za pozornost a těším se na diskusi v hospodářském výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím pana zpravodaje Jana Bureše. (Zpravodaj neslyší, veselost v sále.) Pana zpravodaje Jana Bureše prosím, aby vystoupil se svým návrhem.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, paní předsedkyně. Navrhuji zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dále vystoupí pan kolega Josef Smýkal. Poté je přihlášen pan poslanec Pavel Hojda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, chci se vyjádřit k návrhu zákona, kterým se mění zákon o pozemních komunikacích, a především ke dvěma oblastem či otázkám, a to jsou za prvé slevy na mýtném a podruhé k regulaci reklamy.

Chci jenom k tomu prvému – slevy na mýtném – říci, že jsem, už když kolegové Cempírek a Vysloužil předložili návrh na slevy na mýtném ve sněmovním tisku 485, upozorňoval na ne zrovna šťastné zařazení tohoto bodu, resp. otázek slev na mýtném i v návaznosti na Státní fond dopravní infrastruktury. Chci říci, že samotná novela zákona slevy mýtného prakticky negarantuje a nestanovuje jednoznačné nediskriminační podmínky pro její dosažení. Novelizační bod číslo 5 je svým obsahem pouhou proklamací možné – zdůrazňuji možné – slevy a myslím si, že proklamace do zákona

nepatří. Sleva mýtného je v návrhu zákona postavena na předem nepředvídatelných předpokladech pro její naplnění. Jedná se např. o tyto zákonem stanovené předpoklady: Existence vládního nařízení, už tady bylo o tom hovořeno, je výlučně na rozhodnutí vlády, zda nařízení přijme, či ne. Dále časové období, ve kterém se bude zaplacené mýto sledovat. Časové období není zákonem stanoveno, a to ani jako minimální či maximální doba, která bude pro poskytnutí slevy mýtného relevantní. Dále stanovení výše mýtného za sledované období, po jehož zaplacení vznikne nárok na slevu mýtného, není v návrhu zákonem stanoveno. Ustanovení novelizačního bodu 5 tak nemá žádnou vypovídací hodnotu o podmínkách slevy a v této podobě do zákona nepatří a je nutné, aby je předkladatel dopracoval. V zákonu, domnívám se, musí být stanovena povinnost vydat vládní nařízení pro poskytování slevy, nikoliv jako pouhá možnost. Dále doba, ve které je zaplacené mýto sledováno, a výše zaplaceného mýta, kterou když za dané období řidič, provozovatel vozidla, zaplacením dosáhne, vznikne mu nárok na slevu mýtného.

Chci jenom upozornit, že se slevy dotknou Státního fondu dopravní infrastruktury.

Ke druhé záležitosti – regulace reklamy týkající se novelizačních bodů 12, 14, 17 a přechodná ustanovení. Legální reklamní zařízení, ale i nelegální reklamní zařízení podřizuje novela zákona stejnému právnímu režimu. Všechna dnes existující reklamní zařízení, která byla povolena, lze podle novely zákona provozovat pět let po účinnosti zákona. Po uplynutí této doby novela zákona ruší řádně povolená reklamní zařízení. Všechna rozhodnutí o povolení reklamních zařízení skončí ze zákona nejpozději posledním dnem pětileté lhůty, která začíná běžet od účinnosti zákona. Tím dochází ke zrušení rozhodnutí, která byla vydána na dobu neurčitou i na dobu určitou, která je například delší než doba pěti let od účinnosti zákona. Chci upozornit, respektive se domnívám, že takto uvedenou právní úpravou bude, či může Česká republika za pět let od účinnosti novely zákona čelit mezinárodním arbitrážím o náhradu vložených investic podle smluv o ochraně investic. A nebude-li se jednat o zařízení chráněné smlouvou o ochraně investic, bude Česká republika čelit sporům o náhradu škody, která vznikla zrušením platných a účinných rozhodnutí o povolení reklamních zařízení.

Pokud tato úprava v uvozovkách je úmyslem předkladatele, tak si Česká republika musí vyčlenit v rozpočtu finanční prostředky pro úhradu škod, které předloženou právní úpravou mohou vzniknout. Proto před přijetím této právní úpravy musí být k dispozici informace, podklady, kolik platných a účinných rozhodnutí o povolení reklamních zařízení je vydáno, které z nich jsou chráněny smlouvami o ochraně investic a jaká bude předpokládaná výše škody při jejich zrušení. Rovněž je nezbytné podat in-

formaci, kolik nepovolených reklamních zařízení je v České republice provozováno a jak plní svou povinnost příslušný silniční správní úřad při jejich odstraňování. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že již podle stávající právní úpravy lze povolit reklamní zařízení nejdéle na dobu pěti let a v rozhodnutí o povolení reklamního zařízení lze stanovit podmínky pro jejich provozování. Pokud nejsou ze strany provozovatele plněny, lze rozhodnutí o povolení reklamního zařízení zrušit. Současně podle stávající právní úpravy nelze povolit reklamní zařízení z tak obecného důvodu, jakým je „jiné narušení provozu na pozemních komunikacích“.

Pokud tato ustanovení zákona nejsou v současnosti respektována, ptám se, jaká je garance pro snížení počtu reklamních zařízení cestou plošného zrušení povolených reklamních zařízení s dopadem na státní rozpočet a místo toho otevření cesty pro povolení propagovat každou provozovnu přes reklamní zařízení umístěné, jak se v zákoně hovoří, ve vzdálenosti 50 metrů, resp. 200 metrů od tohoto reklamního zařízení. Novela zákona reguluje obsah šířených reklam prostřednictvím reklamních zařízení, což je v rozporu s předmětem úpravy zákona o pozemních komunikacích. Právní konstrukce regulace počtu reklamních zařízení přes regulaci obsahu šířených reklam je v rozporu se zákonem o regulaci reklamy a je diskriminační ve vztahu k reklamě jiných podnikatelských subjektů, resp. aktivit. Novela povoluje šíření reklam výlučně pro reklamy provozoven, které se nacházejí v blízkosti reklamních zařízení, jak jsem uvedl 50 metrů v zastavěném území a 200 metrů v ochranném pásmu.

Pokud je snahou předkladatele omezit počty reklamních zařízení, pak jediným legitimním řešením je regulace obsahu – zdůrazňuji obsahu – šířených reklam souvisejících s provozem na pozemních komunikacích. Šíření jiných reklam lze zákonem o pozemních komunikacích zakázat. V tomto směru si myslím, že bude potřeba novelu dopracovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Smýkalovi. Prosím o slovo pana poslance Pavla Hojdu.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, přihlásil jsem se rovněž do diskuse k uvedenému tisku 528. Je zapotřebí zdůraznit, že se samozřejmě jedná v části o implementaci o rozhodnutí Komise a že se zde řeší poměrně vážné problémy. Jedním z těchto problémů – a mohli jste to všichni dneska sledovat, jak byly protesty právě proti připravovanému kácení v uvozovkách podél komunikací, kácení stromů. Je zapotřebí říci, že to, co se připravilo do tohoto zákona, tak je z důvodu zajištění bezpečnosti. Nemůžeme asi čekat na to, až spadne větev, až spadne strom na nějaký vůz nebo způsobí nehodu a způsobí dokonce ztrátu na lidských životech. Tam je zapotřebí reagovat okamžitě.

Nemůžeme čekat třeba až na čas, kdy je sněhová kalamita, kdy některé stromy prakticky znemožní cestování a nebo doopravdy způsobí vážné úrazy, ale je zapotřebí jednat rychle, pokud nebezpečí tam hrozí.

Já jenom k tomuhle: Samozřejmě každý souhlasí s tím, že je zapotřebí velice vážít to, který strom pokácíme, abychom si chránili svoji přírodu. Je zajímavé, že nejsou takové protesty, když se vykácí několik hektarů lesa nezákonně, to se jakoby přechází a řekne se: Ano, je to trestný čin a bude se to řešit. Ale protestuje se, jestliže se má porazit strom, který je za zatáčkou v nebezpečném místě, a kde je dokonce už třeba několik smrtelných úrazů.

Bohužel vím o několika stromech třeba na Chebsku, kde smrtelným úrazům dochází pravidelně, a bohužel je to o stromy, které jsou těsně podél vozovky. Takže tam doopravdy je zapotřebí jednat urychleně a někdy je bohužel i u těch, kteří se starají o provoz na pozemních komunikacích, u SÚSek, i liknavost, že nezasahují v těchto případech. A souhlasím s tím, že samozřejmě musí být vedeno řízení, zdali nedošlo k neoprávněnému pokácení a zdali doopravdy strom byl nebo větev byla odstraněna proto, že bránila bezpečnosti. To je jedna otázka.

Zákon samozřejmě také řeší otázku evropského elektronického mýtného, jeho provozování, a je důležité se tímto problémem zabývat, protože to je budoucnost dopravy a budoucnost řešení mýtného jednotně v celé EU. Co mi vadí, a bylo to řečeno i mým předřečníkem poslancem Smýkalem, je otázka množstevních slev. Já nejsem zásadně proti tomu, abychom hledali cesty, jak ulevit provozovatelům silniční dopravy. Pokud provozují a jezdí ve velkém množství a provozují ekologická vozidla, tak jsem pro to, ať se hledá cesta, jak kromě slevy na silniční dani, tak třeba i množstevní sleva při větším ježdění, ale nemůžu souhlasit s tím, aby to bylo snižováním příjmů do Státního fondu dopravní infrastruktury. Zákonitě ten, kdo více používá rychlostní silnici anebo zpoplatněnou silnici, tak ji více opotřebovává, a nemůžeme přece souhlasit s tím, aby právě ten, kdo více opotřebovává, platil méně v uvozovkách, protože to je samozřejmě méně s ohledem na četnost dopravy, a aby tím snižoval příjem do státního fondu, který se stará o opravy, údržbu, rekonstrukce, modernizace a samozřejmě o výstavbu nových silnic. Pokud by se našla cesta, že by tato částka, o kterou v množstevních slevách jde, byla hrazena například z fondu životního prostředí nebo z jiných fondů, například veřejné pokladní správy atd., tak asi bych s tím neměl žádné problémy, protože je to příspěvek pro naše dopravce zejména v konkurenci se zahraničím, protože v zahraničí se tato množstevní sleva také používá, i když nejsem schopen teď říci, z jakých fondů je hrazena, protože tento fond dopravní infrastruktury bohužel je čím dál tím více snižován a potřeb, které jsou na opravy, údržbu a výstavbu, je čím dál tím více.

To si myslím, že je asi nejdůležitější z toho, co jsem chtěl říci. A znova bych chtěl apelovat – myslím si, co se týče zkrácení lhůty, není to tak horké. Tam je strašně důležité, aby byl zákon projednáván v legislativním procesu, a jestliže prokáže ČR, i když lhůta končí ke konci února, že bude legislativní proces ukončen dejme tomu v průběhu měsíce března nebo dubna, tak určitě Evropská komise nebude ČR sankcionovat. Otázka jiná by byla, kdyby vůbec nebyl ani předložen návrh zákona a nezačal se ani ve Sněmovně projednávat. A právě proto, že jsou zde poměrně kontroverzní věci a bylo by dobré projednat, z jakého fondu se bude financovat množstevní sleva, tak bych doporučil, aby se neschválilo zkrácení, protože si myslím, že tady je vhodné mít čas na prodiskutování a předkládání pozměňovacích návrhů.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď se přihlásil o slovo ministr životního prostředí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi zareagovat. My všichni jsme zaregistrovali dnes ráno výhrůžné, nebo dokonce varující zprávy, které říkají o tom, že tento návrh umožní – já to tady přečtu – s návrhem nového, prakticky neomezeného kácení dřevin u silnic. Chtěl bych upozornit na to, že Ministerstvo dopravy tady dlouze jednalo s Ministerstvem životního prostředí. Snažili jsme se hledat nějaký kompromis k tomu, jakým způsobem postupovat v této věci. A Ministerstvo životního prostředí rozhodně nezastává názor, že bychom měli nějakým způsobem řešit benevolentněji otázku tradičních stromořadí, která jsou zkrátka součástí české krajiny, a v tomto ohledu bychom k tomu měli přistupovat. Proto také jsme se dohodli na formulaci, která je postavena tak, že ze stávajícího systému ohlášení, tak jak je zde uvedeno, jsou vyjmuty dřeviny tvořící stromořadí. Právě u nich bude nutné i nadále správné řízení. Zkrátka já nezastávám názor, že to je stromořadí, díky kterému ne-
dejebože nebo bohužel dojde na silnici k havárii. To není strom, který za to může, pokud je v dobrém stavu. Z toho důvodu také má ministerstvo již připravenou příslušnou vyhlášku, ve které se také zabývá definiční otázkou, co to je stromořadí, jakým způsobem ho přesně definovat, a předpokládám, že toto také bude předmětem diskusí v dalších čteních tohoto návrhu zákona. Ale chtěl bych se ohradit proti větám o tom, že to povede k nekontrolovatelnému kácení. Zájmem této vlády i Ministerstva životního prostředí zejména je bojovat za stromořadí, součást české krajiny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď se přihlásil pan poslanec Václav Votava do rozpravy.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já bych navázal na své dva předřečníky, kteří tady upozorňovali na množství slevy, co se týká elektronického mytného. My jsme už na tuto věc upozorňovali, když se projednávala novela, kterou předkládal pan kolega Cempírek s panem kolegou Vysloužilcem, a já jsem tehdy upozorňoval především na to, abychom nevytvářeli nerovné podmínky především pro malé dopravce. Všichni hovoříme o podpoře malého podnikání a tito malí dopravci samozřejmě nemohou dělat takové výkony, jako dělají velcí dopravci, a samozřejmě by ani na takovou množství slevu nedosáhli, a tím tedy se dostávají do určité diskriminace oproti větším dopravcům. A samozřejmě se to promítá i do jejich ceny poskytované služby, dopravného. Chtěl bych tedy znovu na to upozornit. Samozřejmě chápu, že je třeba dopravcům ulevit, to jsem říkal právě i při minulém projednávání novely pana kolegy Cempírka a Vysloužila, ale i toto by mělo být velice a velice zvažováno, abychom nevytvářeli nerovné podmínky mezi velkými dopravci a malými, většinou tedy živnostníky. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A ptám se – ano, ještě se hlásí do rozpravy.

Poslanec Václav Cempírek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych krátce reagoval na některá předchozí vystoupení. Tady se vůbec nejedná o bonifikaci dopravce, ale vozidla jako takového, to znamená, že nám je jedno, jestli to je malý, nebo velký dopravce. Bonifikace je, jak jsme říkali už předtím, uplatňována i v jiných zemích EU. Nařizuje to i EU, tuto bonifikaci poskytovat, a musíme ji akceptovat i z toho důvodu, že naše dálniční síť a síť rychlostních komunikací je stavěna z operačních programů dopravy, kde tedy EU může pak požadovat při zvýšeném mytném návrat části vybraného mytného zpátky do fondů EU. Takže tady trochu pozor na vnášení nepravd do této problematiky. A je třeba si i uvědomit to, že zvyšování mytného v konečném důsledku bude působit i na konečný produkt, který se stává předmětem distribuce, a je to zátěž pro daného občana. Takže to jenom na vysvětlenou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. A prosím dalšího do rozpravy, pokud ještě někdo se hlásí. Ale pokud tedy ne, tak můžeme zřejmě rozpravu ukončit v prvním čtení, a já se tedy zeptám na slovo předkladatele, navrhovatele. Vystoupíte? Ano, prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji za slovo. Co se týče jednotlivých bodů, tak rozumím tomu, že je třeba řešit problematiku stromořadí opravdu velmi citlivě, tak aby situace, ta, která zazněla v průběhu dnešního rána, byla jednoznačně vysvětlena. Myslím si, že samotný návrh sám o sobě, jak je předkládán, je opravdu ve velmi citlivé podobě navržen, tak aby nedocházelo k nějakému razantnímu kácení stromů nebo celému vymývání stromořadí, ale naopak aby došlo k umožnění řešení kolem komunikací, a to nejenom silničních, ale i drážních v tom smyslu, že ne každá – teď mi s prominutím dovoluji říct – ne každá větev, která by mohla zapříčinit dopravní nehodu nebo nějakou komplikaci na komunikaci, musela být odstraňována ve správním řízení. Ale v žádném případě to neznamena nějaké zásadní řešení, které by umožňovalo Ředitelství silnic a dálnic nebo SŽDC nějaké razantní kácení.

Co se týká samotného umožnění slev na mytném, tam se ztotožňuji s předřečníky. Je to součást vlastně i nařízení, respektive komunikace s Evropskou unií, kde je jednoznačně řečeno, že součástí mytných systémů má být i umožnění slev na mytném systému. A tento návrh novely umožňuje vlastně tento rámec dát do legislativní normy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych se zeptal zprava, jestli by nám shrnul, co nás vlastně potkalo v té rozpravě a co bychom měli hlasovat eventuálně.

Poslanec Jan Bureš: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, když tak mě opravte vy, kteří jste také sledovali pečlivě tuto debatu. Návrh na zamítnutí nebyl podán. Návrh na vrácení k dopracování nebyl podán. Byl podán pouze návrh na zkrácení lhůty o 30 dní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Takže jestli s tím všichni souhlasí. (Přibíhá poslanec Šarapatka.) Prosím, ještě tady je možná k téhle proceduře něco? Jedině k té proceduře. (Mimo mikrofon – návrh na přikázání?) Návrh na přikázání – jestli chcete nějakému výboru, tak to řekněte, já to potom nechám hlasovat. To je dobré.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážený pane předsedající, slyšeli jsme tady hodně o zákonu o ochraně přírody a krajiny, kterého se tato problematika také týká s ohledem na kácení stromů. Já bych po konzultaci s řadou kolegů doporučil, aby se tento návrh zákona projednal i ve výboru životního prostředí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, výborně. Máme tady tedy návrh na výbor. Můžeme tedy hlasovat ta přikázání, jak tady už bylo

naznačeno. Já ještě jenom zagonguji, kdyby se ještě někdo chtěl zúčastnit.

Budeme hlasovat pouze návrhy na přikázání. Jenom připomenu, že organizační výbor už navrhl tady toto přikázat k jednání hospodářskému výboru, takže to budeme hlasovat jako první. Takže nejdřív budeme hlasovat přikázání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro hospodářský výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 136. Přihlášeno je 146, pro hlasovalo 126, proti 1. Takže to bylo přikázáno výboru hospodářskému.

Pak tady zazněl návrh, aby se to projednalo také výborem pro životní prostředí, takže to bude druhé hlasování a přikázání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat to výboru pro životní prostředí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 137. Přihlášeno je 149, pro hlasovalo 105, proti 20. Takže i toto bylo přijato, takže i další výbor pro životní prostředí to bude mít přikázáno.

A teď bychom měli hlasovat zkrácení lhůty na 30 dní, tak to bylo předneseno. Takže teď zkrácení lhůty.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty k projednávání na 30 dnů, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 138. Přihlášeno je 149, pro hlasovalo 79, proti 38. Takže zkrácení na 30 dnů bylo přijato.

Můžeme zřejmě ukončit projednávání tohoto bodu definitivně.

Máme tu bod

45.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 446/ - první čtení

Předložený návrh přišel předložit pan senátor Oberfalzer, kterého vítám v Poslanecké sněmovně. Protože je to první čtení, tak vlastně bych mu měl udělit slovo jako prvnímu, protože to je senátní návrh. Takže prosím v tom případě pana senátora, aby rovnou vystoupil a nám ho jako sněmovní tisk 446 představil a odůvodnil.

Jenom bych požádal kolegy o nějaký klid větší trochu. (Zvoní zvonce.)
Prosím, můžete mluvit.

Senátor Jiří Oberfalzer: Vážené dámy, vážení pánové, pane předsedající, dovoluji, abych v zastoupení Senátu předložil tento senátní návrh novely zákona. Jde o změnu zákona číslo 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Tento návrh mění pravidla pro usnášeníschopnost valné hromady, tedy nejvyššího orgánu této komory.

Současná úprava pravidel pro fungování komory a její valné hromady pochází z doby, kdy Komora daňových poradců jako profesní organizace vznikala. V té době bylo členy několik set členů daňových poradců. V současné době, kdy komora dosáhla 2 100 členů, je tento předpoklad usnášeníschopnosti valné hromady, a sice na úrovni 50 % zúčastněných, již praktickou překážkou akceschopnosti a vlastně prácechopnosti této komory. Vede to ke stavu, kdy většina členů komory je zastoupena zplnomocněním některého jiného člena komory, a tak se vlastně valné hromady zúčastňuje fyzicky jen několik set členů, ale zbytek virtuálně, a sice prostřednictvím zplnomocnění.

Na základě zkušeností z ostatních svým zastoupením a fungováním velmi podobných profesních organizací je zřejmé, že je třeba změnit pravidla pro svolávání a fungování valné hromady komory. Chci připomenout, že obdobný návrh, předložený Senátem Poslanecké sněmovně, byl již jednou vrácen k přepracování, a to z toho důvodu, že v té době ještě zahrnoval i zrušení institutu zplnomocnění, tedy možnosti, aby některý z členů byl zastupován plnou mocí. Tato překážka byla v návrhu odstraněna a dnes předkládaný návrh již tento institut zachovává.

Vláda k tomuto návrhu zaujala negativní stanovisko. To je třeba zde připomenout. Přitom uvedla dva důvody. Jednak se obává, že zrušení podmínky účasti 50 % členů komory jako předpokladu usnášeníschopnosti by narušilo princip profesní samosprávy, a jednak není dle jejího názoru zřejmé, zda návrh odpovídá názoru převažujícího počtu členů komory.

V této věci mi dovoluji konstatovat dvě věci. Vláda v té době neměla k dispozici ještě všechny informace. Ta problematika ještě zaznamenala v mezidobí vývoj, jak se zmíním za chvíli. Důležitá okolnost je, že v České republice neexistuje ani jedna komora s povinným členstvím, která by takovou podmínku 50% účasti měla jako předpoklad usnášeníschopnosti své valné hromady. Čili v tomto smyslu je mezi povinnými komorami Komora daňových poradců vlastně raritou. Nejbližší takovéto podmínce je Komora auditorů, která má jako usnášeníschopnost stanoveno kvorum 30 %, ale pro náhradní sněm, který bývá svolán vzápětí, je to již jen 10 %. Ostatní komory mají tyto podmínky ještě volnější.

Pokud jde o druhý důvod, tedy otázka, zda tento návrh má podporu většiny členů komory, je možno uvést, že dne 7. října tohoto roku byla uspořádána valná hromada, která valnou většinou podpořila stanovisko k této změně. Čili ani druhý argument vlády pro negativní stanovisko dnes již nelze brát za podstatný.

Na závěr svého vystoupení ještě uvedu, že předložený návrh se ve své původní podobě, tedy vámi vráceného návrhu, inspiroval pravidly pro valnou hromadu komory advokátů, která měla původně taková pravidla, jaká má dnes Komora daňových poradců, tedy více než 50% účast a zplnomocnění. Když komora advokátů dosáhla 4 000 členů, změnila také novelou zákona tato pravidla, kvorum již nepožaduje, a dokonce už nemá ani institut zplnomocnění. Ten, znovu opakuji, zde znovu zrušit nenavrhujeme a chceme se tímto naším návrhem dostat na podobnou úroveň, jako je naprostá většina komor, které jsou ze zákona pro členy příslušné profesní skupiny povinné.

Dámy a pánové, dovoluji, abych vás požádal o propuštění tohoto návrhu do dalšího jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych poprosil, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Pavel Svoboda. Prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji, pane předsedající, za udělení slova. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, pan zástupce předkladatele, pan senátor, nás tady seznámil s podstatou senátního návrhu, kterým se mění zákon o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky. Tak jak zde bylo uvedeno, jedná se o dílčí změnu, která reaguje na aktuální vývoj a současnou situaci ve fungování nejvyššího orgánu Komory daňových poradců, a to valné hromadě. Konkrétně jde o princip a vlastně mechanismus usnášeníschopnosti tohoto orgánu. V současné době, kdy je v Komoře daňových poradců registrováno zhruba čtyři a půl tisíce členů, daňových poradců, se v praxi ukazuje, že valné hromady se účastní ani ne polovina počtu těchto členů s tím, že někteří členové jsou svými mnohými nepřítomnými kolegy zmocnění k zastupování, a to až v řádu stovek zmocnění, což v mnoha případech vyvolává více či méně odůvodněnou kritiku.

Vím, že v současné době mezi Ministerstvem financí a Komorou daňových poradců probíhá předběžná diskuse o vypracování komplexní novely zákona o daňovém poradenství a předpokládá se, že snad již v průběhu prvního pololetí příštího roku, event. v průběhu příštího roku by mělo dojít k předložení tohoto materiálu.

Já z důvodů, které tady uvedl pan senátor, a i vlastně na základě své-

ho pohledu na věc doporučuji posunout tento návrh zákona do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď otevírá obecnou rozpravu, do které nemám příspěvky, takže nikdo ani z místa se nehlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu? Prosím, pan poslanec Braný přece jenom. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Braný: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, pane senátore, pane místopředsedo, přece jenom jsem to chápal jako úpěnlivou prosbu, přece jenom bych chtěl něco k tomu říct. Já k tomu návrhu 446 něco řeknu. Z klasiky by zde spíš patřilo dílo Haška Švejk. Byl tak vytrvalý, že ten se může stát i ministrem. Totiž tohle se sem pořád vrací – to byla replika na kolegu Vidíma – to se sem pořád vrací, tento návrh, a já trošičku tomu nerozumím. Teď nemyslím z hlediska problematiky daňových poradců a komory, ale z hlediska předkladatelů. Já tam vidím jako význačného pana senátora Pakostu a některé další. Teď je to jako senátní tisk s tím, že když se podívám do usnesení Komory daňových poradců, tak oni v podstatě k tomu dávají usnesení, kde vyčítají za první věc, která tam vůbec už není, jak uvedl pan senátor, to je to písemné zmocnění a některé další věci, nebudu to tady citovat, máte možnost to nahlédnout i v některých důvodových materiálech k této věci, ale nereaguji na samotnou úpravu, která proběhla a kterou řeší tento tisk. To je jedna poznámka. A to svědčí o tom, že asi se úplně nekomunikuje v této oblasti, a navíc je zde nové vedení Komory daňových poradců, které bylo zvoleno, a to již vůbec nereaguje na tento návrh. Mně se zdá, že je to takové vlamování se někam, kde třeba já cítím, byť nejsem nějak podujatý, že tam není až takový zájem.

Potom jsou tu i pojmové nejasnosti. Ty pojmové nejasnosti jsou, že se tam používá „člen komory“ spojení, dále potom, když se řeší zastoupení valného (?), tak se používá spojení „přítomný člen“. A navíc není zde úplně vyjasněno z hlediska některých norem, které se teď přijímaly, to je právní odpovědnost podnikatelských subjektů a některé další věci.

Já proto navrhuji, abychom si zkusili, jaká je vůle vůbec o tom diskutovat, a navrhuji, aby se zamítl tento tisk již v prvním čtení, protože posledně už jsme ho zde měli, prodiskutovalo se to, vrátilo se to, udělala se jenom dílčí, podle mě, změna. A vláda trvá též na svém, ale to není pro mě tak směrodatné. A uvidíme, jestli v tom nabitém programu má cenu se s tím trápit dále, i když já si nemyslím, že by to byla jenom snaha některých senátorů se zviditelnit před volbami. To v žádném případě si nemyslím, když ta diskuse běží v kuloárech. Já si spíš myslím, že to je špatná nebo nedostatečná komunikace s komorou a s předkladateli tohoto tisku.

Takže dávám návrh, aby se tento tisk zamítl v prvním čtení. Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane poslanče, že jste vyslyšel. A ještě bude na to reagovat pan senátor Oberfalzer. Tak se nám rozprava rozproudila. Prosím.

Senátor Jiří Oberfalzer: Nechci rozproudit rozpravu, ale přece jenom musím reagovat. Je pravda, že tento návrh zejména připravoval pan senátor Pakosta, kterého zde zastupuji, ale on velmi intenzivně komunikoval s vedením komory po jeho obměně, a dokonce i já osobně jsem minulý týden hovořil s nově zvolenou prezidentkou komory, takže vím, že vedení tento návrh podporuje.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Když se nikdo nehlásí, tak bychom rozpravu mohli ukončit. Předkladatel řekl to, co potřeboval – navrhovatel, zpravodaj? Nemáme co hlasovat. (Námítky ze sálu.) Vy jste doporučil... Omlouvám se, jestli byste mohl... Nerozumím. Ano. To znamená, jediné, co budeme hlasovat, je příkázání. (Stále námítky ze sálu.) Jo, tak, pan poslanec Braný dával návrh na zamítnutí. Takhle je to. Ano. Tak to budeme hlasovat. A vy to doporučujete. Už jsem se zorientoval v situaci.

Takže já zagonguji v tom případě. Prosím, aby se všichni dostavili na hlasování, a budeme tedy hlasovat ten návrh pana poslance Braného na zamítnutí. Počkáme chvíli...

Je tady návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili. Budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti zamítnutí?

Hlasování má pořadové číslo 139. Přihlášeno je 130, pro hlasovalo 23, proti 99. Zamítnutí bylo zamítnuto.

Můžeme hlasovat o návrzích na příkázání. Máme tady návrh organizačního výboru přikázat projednání rozpočtovému výboru. Má někdo ještě jiný návrh než rozpočtový výbor? Jiný návrh není.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro rozpočtový výbor, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 140. Přihlášeno je 132, pro hlasovalo 126, proti 2. Příkázání bylo provedeno.

To je vše. Děkuji navrhovateli i zpravodaji. Končím projednávání bodu 45.

Máme tady bod

46.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik /sněmovní tisk 447/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Mám tu veto padesáti poslanců, zřejmě na zkrácené projednávání, ano, podle § 90 odst. 2. Je to veto proti zkrácenému projednávání, které tady bylo navrženo. Bylo navrženo, abychom vyslovili souhlas již v prvním čtení, ale to se nám tedy nepodaří.

Vítám tady senátora Tomáše Grulich. Požádám ho, jestli by nám neposkytl výklad a neuvedl projednávání tohoto tisku jako první. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Tomáš Grulich: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, v roce 2009 přijal Senát návrh sněmovního tisku o zákonu č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik. Již při jeho projednávání byl znám fakt, který omezoval oprávněné nároky občanů České republiky.

Právní předpis, který umožňuje ve větší míře kompenzovat výše uvedené nároky občanů České republiky, nabyl účinnosti 1. 1. 2009. Do doby účinnosti tohoto zákona zemřeli všichni bývalí majitelé nemovitostí a jejich děti mají přibližně kolem 80 roků, a tak se jich za dobu účinnosti tohoto zákona přihlásilo asi pouze 600, z nichž většina současnou praxí správního orgánu byla odmítnuta. Bylo vyhověno přibližně 200 žádostem.

Předkládaný návrh reaguje na praxi při vypořádání se se žádostmi o přiznání nároku dle zákona č. 212/2009 Sb.

Dovolte mi shrnout stručnou historii.

Ze smlouvy mezi Sovětským svazem a Československem o odstoupení Podkarpatské Rusi k sovětské Ukrajině bylo dohodnuto, že obyvatelstvo může samo individuálně rozhodnout, zda bude žít v novém státě, nebo bude optovat pro Československo a tam se také vystěhuje. Smluvně bylo

slíbeno, že Sovětský svaz finančně vyrovná nemovitosti zanechané optanty na odstoupeném území. V roce 1958 obdržela československá strana od Sovětského svazu 920 mil. korun na vyrovnání za nemovitosti. Na základě vládního usnesení č. 159/1959 bylo vyplaceno pouhých 13 mil. Ostatní peníze snad byly použity na splnění pětiletky.

Smyslem navrhované změny zákona č. 212 je zejména snaha odstranit tvrdosti, které tento zákon představuje. Nejčastějším důvodem pro zamítnutí žádosti o vypořádání správním orgánem je nedodržení podmínky uvedené v současné zákonné úpravě, a to opuštění a zanechání majetku na Podkarpatské Rusi mezi daty 5. 11. 1938 až 18. 3. 1939, a tedy nedodržení přesného časového úseku přibližně čtyř měsíců, přičemž odjezd převážné většiny poškozených se konal v intervalu více než rok. Toto časové období bylo v zákoně voleno poměrně nešťastně, bez bližšího povědomí o historických událostech daného období a vzhledem k vyhraněnosti situace na území Podkarpatské Rusi. Po celý rok 1938 docházelo k ohrožování obyvatel českého a slovenského původu, kteří žili v těsné blízkosti hranic s Maďarskem, a odtud byli českoslovenští občané našimi úřady evakuováni ještě před termínem uvedeným v zákoně. Jednalo se většinou o rodiny legionářů zemědělců. Státní zaměstnanci, železničáři, poštovní úředníci, financové, četníci, úředníci zase sloužili až do obsazení celé Podkarpatské Rusi, které skončilo 18. 3. 1939, a podle výkladu správního orgánu měli nejpозději tento den – s trochou nadsázky – nasednout do vlaku, který ovšem v té době nejezdil, a odjet.

V současném zákoně č. 212 jsou nevhodně vymezeny podmínky pro přiznání vypořádání uvedené v § 3 odst. 1 písm. c) zákona, konkrétně vázání vypořádání na splnění podmínky zanechání nemovitého majetku v období od 5. 11. 1938 do 18. 3. 1939 a pozbytí nemovitého majetku po dobu do 23. 5. 1945.

Dle nového zákona, pakliže jej přijmeme, projde aplikačním testem přibližně o 240 osob více, což představuje osoby, jejichž žádost byla zamítnuta, což bude mít na státní rozpočet dopad přibližně 150 mil. Kč. Lze rovněž předpokládat, že k těmto 240 osobám se připojí přibližně ještě 100 osob, které s podáním žádosti váhaly z pragmatických důvodů, resp. s vědomím, že neprojdou aplikačním testem nastaveným správním orgánem. Celkově lze tedy dopady na státní rozpočet kvantifikovat v řádu 200 až 210 mil. Kč. Zde je nutné připomenout, že když byl původní zákon přijímán, předpokládaly se náklady ve výši 0,5 až 1 mld. Kč. Zatím bylo vyplaceno přibližně 128 mil. Kč, a přičteme-li z hlediska rozpočtu ten nejčernější předpoklad 210 mil. Kč, získáme částku 338 mil. Kč, což je hluboko pod původním předpokladem.

Proto byla Senátem nakonec přijata úprava, kdy časové rozpětí bylo od 29. září 1938, což je datum mnichovské dohody, na niž navazovala první

vídeňská arbitráž, a druhým mezním datem je 29. červen 1945, jež je datem, od kterého postoupila Československá republika Podkarpatskou Rus Sovětskému svazu.

Všechna data jsou samozřejmě nějakým způsobem problematická a zpochybnitelná. Je třeba si uvědomit, že tato oblast v posledních sto letech prošla velmi komplikovanou historií – jen její název se za posledních zhruba sto let změnil šestkrát.

Žádám vás, kolegové, o přijetí navrhované novely, se kterou vyslovila souhlas i česká vláda. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych požádal, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Vít Bárta. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, Senát předložil Sněmovně návrh zákona 12. 8. 2011. Vláda zaslala své stanovisko, které obsahuje věcné připomínky k návrhu, dne 15. 9. a všichni je máte k dispozici pod číslem tisku 447/1. Rozhodnutím organizačního výboru Poslanecké sněmovny byl tisk dne 21. 9. doporučen Sněmovně k projednání a současně jej navrhl přikázat k projednání rozpočtovému výboru Sněmovny.

Novela zákona má za cíl snížit interpretační nejednoznačnosti a tvrdosti původního zákona číslo 212/2009 Sb., kterým se zmírňuje majetkové krivdy občanům České republiky, jak tady říkal můj předřečník. Nicméně se jedná o novelu, která není zpracována do konečných důsledků. V novele se objevují legislativně technické chyby. Dále je problém s určením rozhodného období, neboť z návrhu lze výkladem dovodit jeho trvání od 29. září 1938 až do 29. června 1945, tedy více než šest let, přičemž předkladatel uvádí, že toto období ve skutečnosti trvalo pouze více než jeden rok oproti platnou právní úpravou stanovenému období cca osmi měsíců.

Jako oprávněnou považuji i připomínku Ministerstva financí, která upozorňuje na problémy souběhu původního zákona a zákona nového. Dovoluji si citovat: „Upravit vzájemný vztah mezi novou právní úpravou – zákonem číslo 212/2009 Sb. – a starou právní úpravou, to znamená zejména zákonem číslo 42/1958 Sb. a jeho prováděcí vyhláškou číslo 159/1959. Dále je třeba také upravit postup pro případ, že návrh na odškodnění byl již v minulosti podán podle staré právní úpravy a Ministerstva financí a řízení dosud probíhá. „ Konec citace. Pokud by toto upraveno nebylo, hrozilo by, že lidé, kteří žádali o odškodnění dle původního zákona, budou žádat znovu dle zákona navrhovaného. Současně avizují, že v rozporu... Současně si dovoluji konstatovat, že jsem

původně chtěl navrhnout 40denní lhůtu na projednání, to znamená o 20denní zkrácení té projednávací lhůty, ale s ohledem na informace, které tady předtím zazněly, tento svůj původní postoj stahuji.

Takže nedoporučuji varianty projednání podle devadesátky jednacího řádu a v případě – a jinak samozřejmě doporučuji pustit tento text do prvního čtení. Děkuji. (Neklid v sále. Poslanec Bárta opravuje, že do druhého čtení.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já jsem to úplně nepochopil. (Smích v sále.) No ne, protože tento návrh byl zavetován, že ano. To znamená, ten postup 91 je prostě nemožný, takže to je jako už teď mimo debatu.

Poslanec Vít Bárta: Já jsem řekl, že ho stahuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře, budiž. Takže já otevírám v každém případě obecnou rozpravu a ptám se tedy, kdo se hlásí. Mám tady přihlášeného pana poslance Vilímce, takže prosím v tuto chvíli jediného přihlášeného do obecné rozpravy pana poslance.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, myslím, že není potřeba nějak obšírně uvádět senátní návrh novely tohoto zákona, poněvadž se velmi pečlivě tomu věnoval jak zástupce navrhovatele, tak i pan zpravodaj. Já se přiznám, že vzhledem k tomu, že oprávněným osobám – a v tuto chvíli se už jedná pouze o děti bývalých majitelů – je kolem 80 let, je na místě usilovat o rychlé projednání návrhu zákona. Samozřejmě ten zákon vyžaduje legislativní úpravy. Ony už také se píší, ty legislativní úpravy. Proto bych si s dovolením osvojil původní myšlenku pana zpravodaje Víta Bárty a navrhl zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 40 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže zkrácení lhůty k projednávání ve výborech o 40 dnů. (Poslanec Vilímc opravuje na 40 dnů.) Na 40 dnů, tak, dobře. A teď se ptám, kdo se další hlásí do rozpravy. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím a zeptám se zpravodaje – nepostřehl jsem tedy něco, co bychom měli hlasovat? Je to tak, je tam jediné přikázání, souhlasíte? Souhlasíte, takže budeme hlasovat pouze přikázání. Já zagonguji. Organizační výbor navrhl přikázat k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh než ten rozpočtový výbor? (Nikdo se nehlásil.)

Takže budeme hlasovat pouze ten jediný návrh – přikázání výboru rozpočtovému.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 141, přihlášeno 140, pro hlasovalo 121, proti 2. Takže toto bylo přijato, to přikázání.

Pak tady byl návrh na zkrácení lhůty projednávání na 40 dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty projednávání na těch 40 dní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 142, přihlášeno 140, pro 106, pro hlasovalo 106 a proti 10. Takže bylo zkrácení lhůty projednávání přijato.

To je všechno, děkuji předkládajícím a ukončuji projednávání bodu.

Další bod je bod číslo

49.

Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a kterým se provádějí některá opatření v soudnictví /sněmovní tisk 483/ - první čtení

Já nevím, jestli je tady člen zastupitelstva Libereckého kraje Václav Horáček? (Václav Horáček stojí u řečnického stolu a hlásí se, že to je on.) Ano, moc omlouvám se. Takže v tom případě bych vás asi požádal, abyste to odůvodnil - ten návrh. Prosím, máte slovo jako první.

Poslanec Václav Horáček: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh má zajistit vznik samostatného Krajského soudu pro Liberecký kraj namísto současné pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem a vyřešit tak současnou roztržičnost území Libereckého kraje, kdy část území spadá do obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem a část do obvodu Krajského soudu v Hradci Králové. Na rozdíl od předchozího návrhu zastupitelstva Libereckého kraje, což asi mnozí, kteří už tady byli předtím, si pamatují, tato novela neřeší vznik Krajského soudu v ostatních krajích České republiky, kde dosud nejsou zřízeny, neboť ne všechny kraje jsou na vznik těchto institucí justičního systému po všech stránkách dostatečně připraveny, ať už jde o personální obsazení nebo vybudované potřebné zázemí.

Liberecká pobočka Krajského soudu v Ústí nad Labem je však na

převzetí role plnohodnotného krajského soudu připravena dokonale. Již nyní vyřizuje veškeré soudní agendy, ke kterým je příslušný krajský soud, a budova justičního paláce potřebám krajského soudu rovněž plně vyhovuje. Zřízení plnohodnotného Krajského soudu v Liberci je tak víceméně záležitostí administrativní, která nebude zatěžovat veřejné rozpočty, potažmo ani státní rozpočet České republiky, žádnými novými výdaji, a přesto může poněkud usnadnit život občanům v Libereckém kraji.

Navrhovaná novela zákona nijak nevylučuje vznik plnohodnotných krajských soudů i v ostatních krajských městech, kde dosud nejsou, ale to vždy až v okamžiku, kdy budou pro vznik krajského soudu připraveny. Protože však nepřipravenost jiných krajských měst na vznik plnohodnotných krajských soudů a s tím související potřeba významných finančních investic byla v minulosti používána jako argument proti návrhům zastupitelstva Libereckého kraje na vznik plnohodnotných krajských soudů v krajských městech, kde dosud působí jenom jejich pobočky, tento návrh vznik krajských soudů v jiných krajských městech neřeší.

Závěrem bych chtěl říci, že pracoviště pobočky v současné době disponuje prostorami i vybavením, v nichž lze zahájit provoz samostatného krajského soudu. Tento nový krajský soud může po stránce technické i personální začít fungovat bez jakýchkoliv transformačních nákladů.

Vážené dámy, vážení pánové, z těchto důvodů bych vás požádal o propuštění do dalšího čtení a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já také děkuji za to uvedení. A teď bych požádal pana poslance Pavla Staňka, který je zpravodajem určeným pro první čtení, aby se k tomu vyjádřil, k tomu úvodu.

Je tady taková rozverná atmosféra, tak já bych byl raději, kdybychom se víc soustředili na to, co projednáváme. (Zvoní zvoncem.) Prosím poslance.

Pan ministr se hlásí potom do rozpravy. Ano, dobře, teď má slovo pan poslanec Staněk.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Hezké odpoledne, dámy a pánové, nebo hezký podvečer. Já budu velmi stručný ve své zpravodajské zprávě. Už dopředu předesu, že navrhu Poslanecké sněmovně, aby tento návrh byl zamítnut, protože je hned několik důvodů, proč tak udělat.

Na základě toho návrhu v podstatě navrhovatelé chtějí, aby SE ze současné pobočky Krajského soudu v Liberci stal samostatný Krajský soud, plnohodnotný krajský soud, který v tuto chvíli bude na stejné úrovni jako již zřízené krajské soudy. Tento návrh byl projednáván vládou a i sa-

ma vláda zaujala k tomuto návrhu negativní stanovisko a v podstatě se víceméně ztotožňuje – nebo ztotožňuji se já s těmi názory, které vláda ve svém rozhodnutí učinila.

Navrhovanou úpravu lze především považovat za mimořádně nekoncepční, protože se vlastně týká jenom jednoho konkrétního krajského soudu, který by měl být zřízen z pobočky v Liberci. Týká se v podstatě jenom právě toho Libereckého kraje. Takže v tuto chvíli je takovýto návrh mimo koncepci tvorby krajských soudů a vůbec soudních institucí. Myslím si, že by mělo být, pokud by se mělo řešit dál uspořádání soudních institucí a soudů jako takových, tak by ten návrh musel být řešen samozřejmě pro všechny ostatní v tuto chvíli existující pobočky, nejenom pro Liberecký kraj, nejenom pro město Liberec. Tedy to je vlastně jeden z těch důvodů, nebo první důvod, který myslím je potřeba zvážit pro to, abychom takový návrh zamítli.

Dalším důvodem, který z toho plyne a který logicky musí se zřízením nové instituce vyvstat, je samozřejmě důvod ekonomický. V tuto chvíli je potřeba říci, že do ekonomiky vůbec tento návrh v podstatě vkoncipován není, není tam řešen rozpočet, není tam návrh, který by říkal, kde se peníze na zřízení plnohodnotného krajského soudu vezmou, odkud přijdou, a nebude tam v podstatě hlavně řečeno, kde na to má Ministerstvo spravedlnosti, případně stát brát. To znamená, nejedná se nejenom o samotné zřízení soudu, ale i o jeho provoz. Tak jak tady říkám a myslím si, z tohoto důvodu je potřeba ten návrh také odmítnout, protože v tuto chvíli, kdy jsme schvalovali rozpočet ministerstva do budoucna, tak nevím, kde by stát měl vzít další prostředky na provoz dalšího soudu, který by měl být zřízen.

Já jsem říkal na začátku, že budu ve své zpravodajské zprávě stručný, také stručný jsem. Navrhuji skutečně zamítnutí tohoto návrhu a nepropuštění do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak jsme slyšeli stanovisko poslance zpravodaje a teď otevírá obecnou rozpravu. Kdo se do ní hlásí? – Pardon, pan ministr Pospíšil se hlásil jako první, ten se hlásil ještě před všemi. Takže máte smůlu, pánové, v tomto případě. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já zde chci za vládu podpořit stanovisko, které zde řekl pan zpravodaj a které víceméně vyjadřuje negativní vztah k tomuto návrhu, který zde předložil Liberecký kraj.

Já zde chci nejprve říci, že ten problém má dvě roviny. Za první samotné zřízení jedné konkrétní instituce zákonem, což je podle mého

názoru nesystémové a nesprávné řešení. My bychom neměli bez jasného důvodu říci, že tu zřizujeme jeden soud jenom proto, že pobočka v Libereckém kraji, pobočka Krajského soudu z Ústí nad Labem v Libereckém kraji, je v uvozovkách z hlediska komplexnosti nejbližší nebo nejvíce podobná plnohodnotnému krajskému soudu. Toto podle mého názoru není správný přístup, pokud se chceme koukat na instituce veřejné moci v České republice systémově a pokud řešení a změny, které v systému výkonu veřejné moci v této zemi chceme provádět, mají mít nějakou logiku, nějaký systém a nějaké důvody. Tedy to je ten argument první.

Argument druhý je, že ve chvíli, kdy zde zřídíme v jednom z nově vzniklých krajů, samosprávných krajů, samostatný krajský soud, tak to spustí lavinu. Ostatní kraje, kde dokud nejsou soudy, budou chtít a velmi výrazně vyžadovat po státu, konkrétně po Ministerstvu spravedlnosti, aby se zasadilo o to, aby i v těchto krajích vznikly krajské soudy. A já se ptám: Je toto správné řešení? Je správným řešením, aby ve 14 samosprávných krajích bylo také 14 krajských soudů? Měli bychom občanům říci, co to přinese, co znamená pro občana zřízení nových 6 krajských soudů v nějakém časovém horizontu, byť ne asi najednou, co to bude pro ně znamenat.

Já osobně se domnívám, že na orgány či instituce veřejné moci, tedy i na soudní instituce, je nutné koukat přes několik klíčových charakteristik. První klíčová charakteristika je dostupnost. Ano tedy. Pokud zřídíme šest nových krajských soudů, pak pro občany v šesti krajích, kde dosud soudy nejsou, bude soudní moc více dostupná, budou blíže krajskému soudu. Je otázkou, kolikrát za život se běžný občan ke krajskému soudu dostane. Myslím si, že kdybychom takovou statistiku udělali, tak většina občanů s krajským soudem ve svém životě nemá co do činění. Je to mimořádně specializovaná instituce veřejné moci, která vykonává mimořádně specializovanou agendu. A od toho se odvíjí ten druhý krok, proč já jsem principiálně skeptický k tomu, aby se v nových krajích zřizovaly krajské soudy, a to je princip kvality služby, kterou ta či ona instituce veřejné moci, tedy i soud má občanům poskytovat. Zkrátka a dobře, soudní rozhodování, zvláště soudní rozhodování u odvolacích soudů, a těmi jsou krajské soudy, nese mimořádnou známku odbornosti a nese mimořádné nároky na takovou instituci. To není vydávání osvědčení, to není prodej kolků, to je zkrátka mimořádně sofistikovaná činnost, kde je třeba vnímat i to, jak velké území ten který krajský soud má. A je třeba občanům korektně říci, že budeme-li mít více krajských soudů do budoucna, tedy třeba i čtrnáct, tak tyto krajské soudy budou mít menší obvody, budou to tedy malé krajské soudy a logicky budou méně specializované.

Je možné mít v malém kraji specializované odvolací soudy? Tak pokud ti soudci budou pracovat na poloviční úvazek, pak třeba ano. Ale pouze

říkám, že z výpočtů Ministerstva spravedlnosti se jasně ukazuje, že u kraje, který má tři okresy, těžko lze docílit například plnohodnotného správního soudnictví u krajského soudu. To je zkrátka fakt a ať ho někdy vyvrátí, že to není pravda. Já moc prosím, při těch regionálních bojích o plnohodnotné kraje, uvažujme trochu racionálně a řekněme si, zda jsme schopni zajistit 14 plnohodnotných soudů s plnohodnotnou agendou, s plnohodnotnou specializací. A já říkám, že tato země je bohužel příliš malá na to, aby zde byl tak velký počet odvolacích soudů. Obecně platí teze všude ve světě, čím je méně odvolacích soudů, jinými slovy čím mají větší území, čím jsou ty soudy větší, tím je tam možné mít větší specializaci, tím je tam možné mít více soudců na určitou agendu a tím ty soudy soudí kvalitněji. To je obecný trend, který, kamkoli se do světa podíváte, zkrátka platí. Většina zemí dnes se snaží justiční soustavy restrukturalizovat a naopak snižovat počet soudních institucí. To je myslím dobré si uvědomit a na to poukázat.

Třetí argument, který je také důležitý, byť z hlediska občana možná až sekundárně – primárně občana zajímá kvalita služeb, které mu stát, státní orgán poskytuje –, a to jsou náklady.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, to, aby v České republice bylo čtrnáct krajských soudů, dlouhodobě, v nějakém časovém rozestupu, pro stát bude znamenat několik miliard ze státního rozpočtu na dotvoření této krajské soustavy. Zcela pomíjím fakt, který zde zmiňoval pan zpravodaj, náklady na provoz nových justičních budov, nových řekněme míst spojených s justiční stráží, s administrativou atd. Nežijme v iluzi, že počet zaměstnanců justice bude stejný u osmi krajských soudů jako u čtrnácti krajských soudů. To zkrátka není pravda. Budou to nové náklady, které občan bude muset zaplatit. A to samozřejmě budou náklady na tu prvotní investici v řádech miliard a pak provozu ročně v řádech stovek milionů korun.

Jinými slovy, dámy a pánové, já u tohoto návrhu varuji, abychom nesystémovým zřízením jednoho krajského soudu nespustili lavinu, která může následovat. To znamená tlaky jednotlivých krajských reprezentací ze zbylých šesti krajů, kde nejsou krajské soudy, na zřízení takovýchto krajských soudů. Pro mě je neklíčovější argument, a to tady korektně říkám, že čtrnáctiletá krajská justiční soustava objektivně bude poskytovat horší služby občanům než soustava osmičlenná. Už jenom tím, že bude více rozbitá, roztržštěná judikatura těchto soudů a na její sjednocování bude muset Nejvyšší soud vynaložit více úsilí a více práce než dosud. Tedy ptám se, zda pro blaho občana je to, že zřídíme nové krajské soudy, něčím novým a zda to blaho občana posílí. Zda pro občana samotného není lepší, když ke krajskému soudu, kam v životě přijde třeba jednou za život, radši nedojede několik desítek kilometrů a krajský soud mu poskytne kvalitní

službu, než aby to měl o 30 km blíže, o 50 km blíže, ale ty služby byly řekněme méně kvalitní.

Prosím vás, dámy a pánové, abyste i tyto argumenty při svém rozhodování vzali v potaz a abyste to nevnímali pouze z pohledu regionálního lobbismu a přání některých regionálních politiků, že každý kraj musí být plnohodnotný a že každý kraj vedle samosprávy musí mít i moc soudní. Zkrátka moc soudní nesouvisí s krajskou samosprávou. Je to výkon státní moci, je to třetí pilíř státní moci a zde bychom měli přistupovat ke vzniku nových soudů na základě jiných kritérií, než na základě kterých se zřizovaly kraje, kde zkrátka je logické, že samospráva, čím blíže je občanovi, je kvalitnější. Ale to neplatí pro moc soudní.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď mám další přihlášené. Já jsem viděl pana – já nevím, myslím, že pan poslanec Skokan byl první, nebylo to jasné, ale může pan poslanec Chvojka. Prosím. Pak pan poslanec Skokan a Křeček.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych se i já vyjádřil k navrhovanému zákonu, jehož účelem je transformace liberecké pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem na samostatný Krajský soud v Liberci.

Na začátek bych rád zrekapituloval vývoj organizace krajských soudů v České republice. Krajské soudy byly dlouho organizovány na základě zákona č. 36/1960 Sb., o územním členění státu, který stanovil sedm krajů a Prahu jako samostatnou územní jednotku. Tím bylo vytvořeno osm krajských soudů. V roce 1997 byl přijat nový ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávních celků, který z dosavadních sedmi krajů vytvořil 13 krajů a Prahu. Tento zákon vstoupil v platnost v roce 2000, ale krajských soudů zůstalo i nadále pouze osm. V roce 2002 byl přijat zákon č. 6/2002 Sb., o sudech a soudcích, který vstoupil v účinnost téhož roku a vytvořil pobočky krajských soudů v nových šesti krajských městech. Jmenovitě v Karlových Varech vznikla pobočka Krajského soudu v Plzni, v Liberci vznikla pobočka Krajského soudu v Ústí nad Labem, v Pardubicích vznikla pobočka Krajského soudu v Hradci Králové, v Jihlavě pobočka Krajského soudu v Brně, v Olomouci pobočka Krajského soudu v Ostravě a ve Zlíně pobočka Krajského soudu v Brně.

Mám za to, že v roce 2002 bylo nanejvýš rozumné, že byly zřízeny pouze pobočky již zaběhlých krajských soudů. Postupně tyto pobočky získávaly zkušenosti s agendou svého kraje, rozrostly se a některé mají již vlastní, nikoli pronajaté prostory, jako je tomu právě v Liberci.

Mám za to, že dnes, po téměř deseti letech, je od vlády nesmyslné od-

mítat návrh jako nekoncepční, protože nezahrnuje zřízení krajských soudů v ostatních pěti městech. Liberecký kraj je na tuto změnu připraven jak z hlediska prostor, tak i z dostatečného počtu soudců i financí. Naopak současné vytvoření šesti krajských soudů je nevhodné, a to jenom finančně, neboť situace na jednotlivých pobočkách se může výrazně lišit, a také se velmi výrazně liší. Já bych byl na druhou stranu ale velmi potěšen, kdyby vláda České republiky začala tuto problematiku s ohledem na zbylé pobočky krajských soudů konstruktivně řešit.

Já jsem poslanec zvolený za Pardubický kraj, a jak jsem už zmínil, v Pardubicích je pobočka Krajského soudu v Hradci Králové. Ta zahájila svoji činnost dne 1. 1. 2003, kdy v důvodové zprávě k zákonu se uvádí, že zřízení pobočky Krajského soudu v Pardubicích odpovídá potřebě zajištění řádného výkonu soudní moci v nově vytvořeném Pardubickém kraji. Vznik poboček krajských soudů v nových krajích byl všeobecně vnímán jako první krok ke vzniku samosprávných krajských soudů v těchto krajích. Ostatně v tomto duchu hovořil i tehdejší ministr spravedlnosti dr. Pavel Rychetský při slavnostním otevření pobočky v Pardubicích dne 31. ledna 2003. Z tohoto důvodu vedení Krajského soudu v Hradci Králové postupně budovalo a rozšiřovalo pobočku v Pardubicích tak, aby byla schopna vyřizovat veškerou agendu krajského soudu na území Pardubického kraje. To se také zdařilo a k dnešnímu dni tato pobočka vyřizuje prakticky veškerou prvoinstanční odvolací agendu patřící do působnosti krajského soudu v rámci celého Pardubického kraje, tedy okresů Chrudim, Ústí nad Orlicí, Svitavy a Pardubice, s výjimkou dvou agend, za prvé prvostupňové agendy trestní a odvolací občanskoprávní agendy z obvodu Okresního soudu v Ústí nad Orlicí. Tyto výjimky jsou však dány jednak personální problematikou, jednak prostorovým omezením pracoviště pobočky a jsou dle mého řešitelné okamžitě v případě vzniku samostatného Krajského soudu v Pardubicích.

V současné době působí na pobočce v Pardubicích 27 soudců, 44 administrativních pracovníků, 8 pracovníků správy soudu a 6 členů justiční stráže, celkem tedy 85 osob. V případě vzniku samostatného Krajského soudu v Pardubicích by bylo nutno zřídit minimálně jedno funkční místo předsedy soudu a minimálně dvě funkční místa místopředsedů, ale tato místa by byla obsazena ze stávajících soudců pobočky, a nedošlo by tedy k navýšení počtu osob, přičemž platové navýšení v souvislosti s obsazením těchto funkcí je v celkovém objemu mzdových prostředků dle mého názoru zanedbatelné.

Pokud jde o správu soudu, tak v současné době působí na pobočce na tomto úseku celkem 8 zaměstnanců a předpokládám, že v případě vzniku samostatného krajského soudu by se tento počet musel navýšit o cca dalších 10 až 15 osob, dosud některé činnosti zajišťuje správa soudu v Hradci

Králové, což by bylo řešeno částečně přechodem stávajících zaměstnanců Hradce Králové a částečně přijetím nových zaměstnanců. Navýšení je tedy dle mého názoru opět minimální.

Z uvedeného vyplývá, že z pohledu vyřizování soudních agend je například v Pardubicích, ale i jak zaznělo od navrhovatele, nebo od zástupce navrhovatele, v Liberci, prakticky plnohodnotným krajským soudem a myslím si, že případná změna na samostatné krajské soudy v obou těchto dvou krajských městech je otázkou pouze formální. Dle mého jde o změnu pouze jednoduchou, o změnu názvu.

A pokud ještě můžu mluvit o Pardubicích, tak jedna z posledních zábran, které dle mého bránily ve vzniku samostatného Krajského soudu v Pardubicích, kdy tam nebyly vyjasněny prostory, tak to můžeme už také považovat za vyřešené, protože 2. listopadu vláda rozhodla o výměně některých budov tak, aby provoz Krajského soudu v Pardubicích byl dostatečně zajištěn.

Chtěl jsem ukázat, že situace na šesti jednotlivých pobočkách se může pobočka od pobočky lišit. V Liberci a v Pardubicích jsou dle mého připraveni, v některých jiných pobočkách nejsou, a nesdílím tedy názor, že je nevhodné učinit ze šesti poboček buďto vůbec samostatné krajské soudy, anebo najednou. Je podle mě rozumnější, aby se stávající pobočky krajských soudů transformovaly na samostatné krajské soudy postupně, a to podle stupně připravenosti. Například dle mého je již připravený Liberec, Pardubice, ale i Olomouc a myslím si, že takovýto postup by nejen vyloučil negativní dopad na vyřizování agend, ale byl by i méně finančně náročný, neboť by byl rozvržen na delší časové období. (V sále je hluk.)

Myslím si tedy, ještě jednou, že jak pobočka v Liberci, tak v Pardubicích je připravena na transformaci na samostatný krajský soud. Soudy fungují podle mého perfektně a myslím si, že se zaměstnanci těchto soudů, hlavně soudci, mohou cítit trochu uraženě, když tady pan ministr předestřel, že v rámci odvolacího řízení nejde o vydávání osvědčení nebo o prodej kolků, protože ani na jednom z těchto dvou soudů soudci odvolacího stupně nic takového nečiní. Takže já bych byl rád, aby tento návrh Libereckého kraje postoupil do dalšího čtení a abychom se o tom mohli bavit v rámci ústavněprávního výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášený je pan poslanec Skokan a pak pan poslanec Křeček. Poprosím nejdřív pana poslance Skokana.

Poslanec Petr Skokan: Dobrý podvečer, pane předsedající, milé

kolegyně, vážení kolegové. Mám trochu výhodu, že předřečník už tady vlastně všechny argumenty, které podporují vznik Krajského soudu v Libereckém kraji, řekl. Přesto si neodpustím, abych některé z nich nezopakoval, a velmi mě mrzí, že zde není přítomen pan ministr, který opustil při projednávání tohoto návrhu zákona jednací místnost potom, co podle mě pouze z neznalosti místních poměrů tady od tohoto pultíku zkritizoval vlastně to, co už bylo vytvořeno v roce 2002 a co od roku 2002 funguje.

Takže ještě jednou pro ty, kteří samozřejmě neznají situaci ať už v Pardubickém, nebo Libereckém kraji. Pobočka Krajského soudu v Libereckém kraji byla zřízena zákonem v roce 2002, a tedy už devět let funguje a má zkušenosti a nevydává jenom kolký. Dělá plnohodnotně svoji činnost a mrzí mě, že o této činnosti je jak pan zpravodaj, tak pan ministr tak málo informovaný, a já je tímto zvu k návštěvě pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem v Libereckém kraji, abychom se mohli společně podívat a na místě přesvědčit, že pobočka Krajského soudu v Ústí nad Labem v Libereckém kraji je v podstatě plnohodnotným krajským soudem se vším všudy. Jak už tady bylo řečeno, nevznikne žádné další pracovní místo a nevytváří to žádný další tlak na rozpočet.

A jestliže jednou někdo řekl, že tento stát má mít 14 krajů, jestliže někdo řekl, že tento stát má mít tyto obce, tak buďto ty kraje zrušme, nebo zrušme obce, protože já už léta poslouchám diskusi, která mě nebaví, jestli obce této velikosti mají existovat, nebo ne, tak ať jednou někdo otevřeně řekne, že nemají existovat, ať jednou někdo otevřeně řekne, že nemají existovat takto malé kraje. Ale pokud jsme je zřídili a kraje existují a my chceme od našich občanů, firem a dalších institucí, aby dodržovali platné zákony a předpisy této země, prosím vás, chovejme se také tak. Nemohu se ztotožnit s prohlášením, že by bylo nesystémové zřídit krajský soud v Pardubickém, Libereckém nebo některém z dalších krajů.

Já považuji za dlouholeté nesystémový a neřešený stav, kdy tyto krajské instituce ve vzniklých krajích neexistují, a bohužel například v případě Libereckého kraje jsme na tom ještě o to hůř, že některé věci spadají pod Krajský soud v Ústí nad Labem, ale některé taky pod Krajský soud v Hradci Králové. Mě by zajímalo, jak by se líbilo například v Plzeňském kraji, odkud je třeba pan ministr, když by se některé věci týkající se krajských soudů řešily například v Českých Budějovicích a jiné například v Ústí nad Labem. To by asi občané a instituce v Plzeňském kraji panu ministrovi nepoděkovali. A v takovém problému a právě v takovém stavu jsme v Libereckém kraji.

Milé kolegyně, vážení kolegové, já vás nechci zdržovat, ale chci vás moc poprosit, nebude to stát žádné peníze, jedná se pouze o výměnu cedule na budově, kde je dneska napsáno pobočka krajského soudu, tak by tam prostě bylo napsáno jenom krajský soud. Nepřibudou žádná pracovní

místa, nebude to nijak zatěžovat rozpočet. A pokud se jedná o to, jestli se jedná o blaho občanů Libereckého kraje – ano jedná. Není to přání několika regionálních politiků. Usnesení opakovaně přijalo zastupitelstvo Libereckého kraje a přijalo ho, ať bylo vedeno tou, či onou stranou už v minulých volbách, i tady po těchto volbách, takže se nemusíme obávat, že se tam nějaký místní regionální politik zbláznil a chce si tam vybudovat pomníček. Budova krajského soudu tam už stojí, od roku 2002 je v provozu a její náklady jsou zahrnuty naprosto normálně v rozpočtu České republiky.

Takže ještě jednou vás moc prosím, propustíme tento návrh zákona do druhého čtení, ať se konečně o tom může zavést seriózní debata, ať si konečně můžeme vysvětlit všechny argumenty pro a proti, ať je to ve druhém čtení přikázáno výborům, a my se tady potom bavíme nad nějakou seriózní materií a s odborníky, a ne abychom se tady jenom takto domnívali, že něco je, nebo něco není správně v Libereckém kraji. Já vám děkuji za pozornost a očekávám, že podpoříte tento názor při svém hlasování. Děkuji. (V sále je velký hluk a neklid.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já bych požádal pana poslance Stanislava Křečka. Prosím o klid!

Poslanec Stanislav Křeček: Dobrý podvečer, dámy a pánové. Když jsem poslouchal pana zpravodaje a pana ministra, tak jsem nabyl dojmu, respektive kdo neví, o co jde, by mohl nabyt dojmu, že zřizujeme první krajský soud v krajském městě. Copak tohle, co tady zřizujeme, děláme poprvé? Samozřejmě že jsme nikdy neměli připustit, aby justice a policie a další byly ztotožněny s kraji, se správními orgány. Samozřejmě že to mělo být jako za první republiky, kdy bylo pět krajských justičních soudů a nemělo to nic společného. Ale jestliže jsme to už jednou zavedli a jestliže v osmi krajích to máme, tak se bavme seriózně o tom, jestli v dalších jsou pro to podmínky, a ne jestli je krajská soustava soudu vhodná. Samozřejmě že vhodná není, obecně řečeno, ale už jsme ji zavedli! Už jsme v tom rozjetý a už jsme to osmkrát udělali.

A jakou máme tedy tu soudní soustavu? Tak máme krajské soudy, pak máme nějaké pobočky krajských soudů, v některých už ano, v některých ne. Jaká je jednota? Jaký je rozdíl, jestliže na budově – jezdím po krajských soudech, ale už jsem snad pět šest let nebyl v Ústí nad Labem. Všecko se soustředí na Liberec!

Copak ta liberecká pobočka nemá svoji judikaturu? Nemá už vytvořenou svoji judikaturu, svůj kádr soudců, kteří rozhodují stejně kvalitně jako v tom Ústí? Podívejte se na přehled judikatury – copak to je nějaká horší judikatura v tom Ústí?

Čili dámy a pánové, to, co tady říká pan zpravodaj a pan ministr, to by platilo tehdy, kdybychom nezřizovali v jednotlivých krajích. Kdybychom s tím začínali. A jelikož jsme s tím začali, tak se bavme o tom, jestli právě v Liberci je vhodná situace pro to, aby tam krajský soud byl. A jestli někde vhodná situace, prosím vás, je, tak je to právě v Liberci. Budova je tam udělaná, je tam dlouhodobá konstantní judikatura, velice kvalitní, soud tam pracuje velmi kvalitně a není žádný důvod, aby tady krajský soud nebyl. Netvařme se, že zřizujeme první krajský soud, jak se nám snažil pan zpravodaj a pan ministr říci, ale bavme se o tom, jestli v tomto konkrétním případě je to vhodné! Rozhodně to vhodné je a neměli bychom soudní soustavu takto tříštit na kraje, na pobočky, aniž by k tomu byl nějaký rozumný důvod. A v případě Liberce pro to žádný důvod není.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se dívám, že není nikdo... ano, prosím paní poslankyně.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážený pane místopředsedo, vážení kolegové, kolegyně, já se přiznám, že argumentům pana ministra Pospíšila moc dobře nerozumím. Pokud on tady argumentuje tím, že je tady roztržitost soudů, že když vznikne další soud, bude zde další judikatura, já si myslím, že takhle to opravdu není. Ani to, že on argumentuje tím, že ke krajským soudům chodí málo občanů, že tam jde jednou za život. Já si myslím, že tyto argumenty jsou naprosto neopodstatněné.

Pokud se týče krajského soudu v Liberci, tak občané z Libereckého kraje v podstatě jezdí ke krajskému soudu do Liberce a občané Semilsky z Libereckého kraje jezdí ke krajskému soudu do Hradce Králové. To je v podstatě schizofrenní stav, který zapřičiňuje i to, že Liberecký kraj v podstatě nemá žádnou ucelenou soudní statistiku a nemůže pak reagovat na vývoj této statistiky.

Krajský soud v Liberci má veškeré senáty, které zpracovávají všechny agendy. Má tam obchodní soud, má tam i správní soud. Čili argument, že by se musely zřizovat specializované senáty, tady rozhodně neobstojí. Ani argument, že by byla roztržitá judikatura, že by byla další rozhodnutí, která by bylo nutno korigovat s rozhodnutími dalších krajských soudů, rovněž neobstojí, neboť tato rozhodnutí jsou už dneska těmito soudy vydávána. Čili v tomto směru zřízení Krajského soudu v Liberci opravdu nezmění na situaci vůbec nic. Judikáty už jsou vydávány, náklady na provoz budovy už jsou i byly v roce minulém, takže ani v tomto směru argumenty pana ministra rozhodně nemohu podpořit.

Navrhuji proto skutečně, aby byl podpořen návrh Libereckého kraje na zřízení samostatného Krajského soudu v Liberci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se hlásil zpravodaj. Ale fakticky, omlouvám se, takže pane ministře, prosím s faktickou.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Já mám pouze faktickou ke své předřečnici, která mě bohužel neposlouchala. Všechny argumenty, které jsem uváděl, jsem uváděl na situaci, kdyby v Čechách vzniklo 14 krajských soudů, jako máme 14 samosprávních krajů. Takže prosím, nezneužívejme a neotáčejme argumentaci ve vztahu k jednomu soudu, který v podobě fakticky plnohodnotné pobočky jako instituce vůbec existuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Ještě jsem zapomněl na jednu věc, reagovat na pana ministra. On ve své první řeči uvedl, že 30, 40 kilometrů sem, 30, 40 kilometrů tam. On takový člověk z vesnice někde v Libereckém kraji nebo u nás v Pardubicích – pro něj je to rozdíl, jestli pojedete k soudu do Ústí nad Labem, nebo do Liberce. Stejně tak, jestli pojedete ke krajskému soudu do Pardubic, nebo do Hradce Králové. Pro toho člověka to může být půl dne. Pro některého člověka to může být třeba celý den. Takže 40, 50 kilometrů sem, tam, to může být pro někoho docela velká vzdálenost. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, a teď se hlásí zpravodaj o slovo, pan poslanec Staněk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já se hlásím k rozpravě. To, co jsem tady zaznamenal, samozřejmě jsou argumenty, které, kdybych si představil, že chci být populární regionální politik, tak je tady také přednesu, také je tu předložím a určitě tím získám velký ohlas nejen v Libereckém kraji, ale samozřejmě i ve svém mateřském Královéhradeckém kraji, resp. jehož obvodu královéhradeckého krajského soudu byla zřízena v roce 2003, tak jak tady uváděl pan kolega Chvojka, pobočka v Pardubicích.

Přesto jsem nezaznamenal opodstatněné důvody pro zřízení, teď náhle probuzení a procitnutí pobočky Krajského soudu v Liberci. Je tady pravda, že ta pobočka tady existuje dlouho – promiňte, samostatného soudu – pobočka tady funguje dlouho, funguje možná bezvadně, asi k tomu není co dodávat, ale v tuhle chvíli je pořád potřeba zmiňovat, že z pobočky uděláme samostatný krajský soud. Ten návrh tam, jak jsem říkal už vlastně v úvodu, se třeba s těmi argumenty, pokud jde o nákladovost takového

zřízení, moc dobře nevypořádává. Na jednu stranu tvrdí, když se podíváte do toho návrhu pořádně, že vlastně žádné náklady nezaznamenáme na zřízení samostatného plnohodnotného soudu, a hned o odstavec níže se dozvíme, že s tím, že vznikne samostatný krajský soud, musí vzniknout samostatné krajské státní zastupitelství. A říká se tam přímo v tom návrhu, že to znamená jen minimální náklady, jenom mírné doplnění personálu, jenom mírné další navýšení finančních prostředků. Jak mírné? Jak mírné jsou ty další náklady? Jak málo se přidá personálu, nebo jak hodně se přidá personálu? To ten návrh neřeší. Proto já říkám, že opravdu ho považuji za nekoncepční a v tuto chvíli opravdu zralý na zamítnutí. I když si umím představit, jak jsem tady uvedl, že skutečně regionální zájmy mohou převažovat u každého z nás a určitě by se ta sláva snesla i na mě, kdybych řekl: Ano, zřídme teď samostatnou pobočku nebo samostatný krajský soud z pobočky třeba v Pardubicích.

Čili za mě – znovu opakuji – v rozpravě navrhuji návrh zamítnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se hlásí pan poslanec Chvojka ještě jednou.

Poslanec Jan Chvojka: Já odpovím panu zpravodaji Staňovi jenom krátce příkladem o těch nákladech. Pan ministr říkal, že náklady na zřízení krajského soudu kterékoli pobočky na standardní krajský soud by třeba znamenalo nové náklady na justiční stráž. Ona v těch pobočkách justiční stráž není zatím? Nebo by tam bylo víc justičních strážců? A takhle to je se vším! Prostě pobočky, o kterých se tady bavíme, Pardubice, Liberec, plnohodnotně fungují a není žádný důvod z těch poboček neudělat jednotlivé samostatné krajské soudy. Protože ty náklady by tam byly opravdu minimální, já jsem je vysvětlil na tom příkladu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Marie Nedvědová, prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Nedvědová: Chtěla bych jenom faktickou. Prosím vás, tady nebudou ani žádné náklady na zřízení krajského státního zastupitelství, protože stejně jako funguje krajský soud tak v Liberci funguje už i krajské státní zastupitelství, které rovněž má samostatnou pobočku, samostatné vedení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď pan ministr. Prosím, ano.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Tady se úmy-

slně zaměřují dvě věci. Za prvé zřízení jedné instituce, Krajského soudu v Liberci, a dotvoření 14 krajských soudů v celé České republice. Já jsem celou dobu zde argumentoval z pozice ministra spravedlnosti, co by pro Českou republiku znamenalo, kdybychom zřídili v České republice šest nových krajských soudů, to znamená 14 krajských soudů v celku s těmi osmi existujícími, a kdyby krajské soudy měly stejné územní obvody jako dnes mají tzv. samosprávné kraje.

A řekl jsem tady mimo jiné, a je dobré to občanům říci, že pro občany by to znamenalo čtyři až pět miliard korun na výdajích na budovy, na materiální zázemí, na dotvoření této soustavy. Jsou totiž kraje – a tím reaguji na příznivce libereckého soudu – kde je jiná situace než v Liberci. Jsou totiž kraje, kde vůbec žádná budova není, a ta by se musela úplně nově postavit. Prosím ty poslance, kteří tady pokyny rozporují moje údaje, které Ministerstvo spravedlnosti spočítalo, a já vám je mohu, vážení kolegové poskytnout, to jsou oficiální čísla Ministerstva spravedlnosti, investičního odboru, to jsem si já nevymyslel, tak vám přesně mohu říci, kde by ty investice byly realizovány.

Například mimo jiné nová justiční budova v Karlových Varech, kde žádný dům nestojí, a právě jsem o tom vedl debatu na Okresním soudu v Karlových Varech. Jenom tam by to stálo několik set milionů korun, zřízení nového justičního paláce. Je otázka, jestli by to pro občany Karlovarského kraje opravdu přineslo kvalitnější justiční služby, když se bohužel, a mám rád Karlovarský kraj, jedná o tak malý kraj, že právě by tato specializace na krajském soudě fakticky nemohla fungovat. Byl by to soud s několika soudci.

Ale já zde chci opravdu říci, že je pravdou to, co tu říkají někteří účastníci debaty, že zřízení samostatného soudu v Liberci velké náklady mít nebude. Nicméně konstatuji, že to je krok nesystémový, protože zákonem bychom neměli zřizovat jednu instituci, a konstatoval jsem tady, že to bude otevření laviny, kdy ostatní zbylé kraje, kde není krajský soud, to znamená zbylých pět krajů, výrazně zvýší požadavky vůči státu a vládě na to, aby se i v těchto dalších krajích soudy zřídily. Tedy jinými slovy, bude to precedent. Klidně to, dámy a pánové, zřídte, jste zákonodárny sbor, vrcholný orán v této zemi, který rozhodne, nicméně já jsem povinen vás varovat a upozornit na to, že po Libereckém kraji přijdou jiné kraje, ostatně debata tady to ukazuje, viz zástupci Pardubického kraje. A tady konstatuji, že v Pardubicích je situace úplně jiná. V Pardubicích například žádnou budovu nemáme. Platíme obrovský nájem, nájemní smlouva končí příští rok a my jsme v těžké situaci, kam umístit pobočku v Pardubickém kraji, abychom tam zachovali služby, které tam jsou, a tato pobočka není zcela plnohodnotná. Nakonec jsme získali směnou s městem Pardubicemi a s Pardubickým krajem budovu myslím bývalé Střední školy chemicko-tech-

nologické, kam budeme muset dát nemalé investice, abychom ji pro pobočku zrekonstruovali. Když tam budeme mít celohodnotnou justiční instituci, náklady, prosím vás, budou mnohem vyšší!

Já opravdu nabízím poslancům, kteří jsou pro zřízení 14 krajských soudů v nějakém krátkém časovém horizontu, materiály, které ukazují počty čtyři až pět miliard do investic. Nabízím materiály, které ukážou nárůst pracovních míst, protože je pravda, že dneska máme už zaměstnance justiční stráže v Liberci, ale méně jich máme v Pardubicích, protože tam není síť zcela rozvinuta, a v Karlových Varech pro krajský soud nemáme žádné! To znamená, zřídíme-li krajský soud i v Karlových Varech, tak zkrátka nová pracovní místa budeme muset zřídít a bude to zátěž pro rozpočet Ministerstva spravedlnosti. Já neříkám ne! Vy rozhodujete, vy jste zákonodárny sbor. Pouze si myslím, že pro fungování české justice je možné čtyři až pět miliard využít efektivněji, například přijmout více vyšších soudních úředníků. Tím zkrátíme délku soudního řízení. Já neříkám, že 30 až 40 kilometrů pro někoho je málo, já to nebagatelizuji. Ale vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, mně chodí stížnosti od českých občanů. Čeští občané si stěžují na délku a kvalitu soudního řízení. Ne na to, že musí jezdit k soudu 50 nebo 100 kilometrů. Takovou stížnost jsem za pět let nedostal. Já to nechci bagatelizovat. Určitě je to pro někoho také problém, ale primární problémy české justice jsou někde jinde než to, jestli máme osm, nebo 14 krajských soudů. Problémy jsou v oblasti rychlosti soudního řízení, v oblasti kvality rozsudků. A zkrátka a dobře, rozporujte tady prosím, vážení kolegové, že máme-li judikatury na osmi soudech a případně v Liberci, kde je dneska téměř plnohodnotná pobočka, tak že situace bude stejná, když budeme mít 14 krajských soudů, když objektivně vzniknou nové pobočky. Judikatura bude zkrátka více rozšířena! Uznávám, že to je překonatelné sjednocovací praxí Nejvyššího soudu, ale je třeba to korektně tady říci.

Jinými slovy, dámy a pánové, vážení kolegové, máte-li tři až čtyři miliardy, které můžete určit justici, já vás jako zodpovědný ministr prosím, určete je jiným směrem pro justici, dejte je na vyšší soudní úředníky, dejte je do moderních technologií, dejte je do něčeho jiného než do budování nových justičních paláců v krajských městech, kde dosud justiční paláce nejsou! Já se omlouvám, že to říkám takto lapidárně, ale bohužel takto to je. Chápu zákonodárce z krajů, kde soudy nejsou, že tu vystupují, ale moc vás prosím v rámci obhajoby regionálních zájmů, které nechci snižovat a bagatelizovat, vnímejme centrální zájem občana – a ten je na kvalitním a rychlém soudním rozhodování. A to opravdu není o počtu krajských soudů a zvýšení počtu jde spíše opačným směrem! Tolik na vysvětlenou.

Moc vás prosím, není to proti krajům, kde nejsou krajské soudy, jen vás

prosím, vnímejte, že zájmy justice, resp. zájmy občanů ve vztahu k justici, lze řešit jinak než přes nové krajské soudy. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A nyní bych prosil pana... Ona se přihlásila paní poslankyně Pecková – ne. Pan poslanec Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Pan ministr nás obvinil, že zaměňujeme věci, ale sám tak učinil! Copak my máme na stole návrh zákona, který by zřizoval ve všech krajích krajské soudy? A museli bychom k tomu hledat pět miliard? Takový návrh tady přece není! Máme tady snad návrh na zřízení krajského soudu v Karlových Varech, kde nemáme žádnou budovu? Takový návrh tady přece není! Proč o tom mluvíme? Z jakého důvodu o tom mluvíme? A že to podnítl snahu v krajských městech – vždyť už jsme jich zřídili osm, proboha! Už jsme jich osm zřídili, tak přece nezačínáme, že to rozpoutá nějakou vlnu zřizování krajských soudů. Ta už je přece nastartována! Už jsme to osmkrát udělali! Takže se bavme jenom o tom, jestli v Liberci je to vhodné. A sám pan ministr konstatoval, že to prostě vhodné je! (Ministr Pospíšil: Možné!) Že to je už krajský soud. Je to vhodné co do budovy, nákladů, všeho, už to dávno tam funguje, a proč to tedy jenom nepřejmenovat? To přece není další krok.

A pokud jde o tu soustavu, no, jakou máme, prosím vás, soustavu, když máme okresní soudy, krajské soudy, kromě toho máme pobočky krajských soudů, pak Nejvyšší soud, tak zřídíme pobočku Nejvyššího soudu pro Čechy, aby všichni nemuseli jezdit do Brna? Kde to jsme, prosím vás? Že jsme neměli začít v krajích dělat soudy, to je jiná věc. Ale když jsme to udělali, tak to nemůžeme prostě odepřít takhle. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A prosím pana poslance Chvojku. Pardon, nejdřív byl tady pan poslanec Kubata, pak až pan poslanec Chvojka. Prosím, máte slovo nyní.

Poslanec Jan Kubata: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi jenom krátkou poznámku. Já poslouchám diskusi a plně rozumím svým předřečníkům, panu bývalému hejtmankovi Skokanovi i panu kolegovi ze sociální demokracie, a jako rodák z Karlových Varů zcela jistě bych rozuměl i zřízení krajského soudu v Karlových Varech, nicméně prostřednictvím pana předsedajícího pane bývalý hejtmane, v Liberci myslím za vašeho působení bylo zřízeno krajské ředitelství Policie ČR. Pokud jste ochoten sem přijít a prohlásit, že toto zřízení krajského ředitelství Policie ČR nestálo ani korunu, protože policie už tam byla, tak se vám hluboce musím omluvit, ale prohláste to veřejně! Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan poslanec Skokan se hlásí a bude reagovat zřejmě. Pak pan poslanec Chvojka.

Poslanec Petr Skokan: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo a děkuji panu kolegovi, exprimátorovi Ústí nad Labem, za hrozenou rukavici. Já ji chytám ve vzduchu a říkám, je to naprosto diametrálně jiná záležitost, protože krajská policie v Libereckém kraji neexistovala. Naopak, znovu opakují, v Libereckém kraji osm let existuje aktivně a řeší soudní spory a nevydává jenom kolky pobočka Krajského soudu v Ústí nad Labem. Budova tam stojí, ti lidé tam osm let pracují, kdežto na rozdíl od krajského ředitelství policie, které se zřizovalo naprosto nové, v Liberci bylo jenom okresní ředitelství policie, stejně tak jako v dalších okresech ještě před zrušením jejich okresní struktury, tak tento příklad bohužel nesnese srovnání, ale když už se i policie zmátořila na to, aby v jednom z krajů zřídila své krajské ředitelství, tak si myslím, že Ministerstvo vnitra by v tomto nemělo otálet.

A je mylná představa, jestli si tady někdo myslí, že další kraje nás o to nebudou žádat. Jestli si myslíte, že teď nepropustíte návrh zákona o vzniku Krajského soudu v Libereckém kraji do druhého čtení a že tím zabráníte tomu, aby další kraje, které svým zřízením se domáhají svého místa na slunci a které mu jasně prostě z ústavy této republiky náleží, tak jste na velkém omylu. Tímto tomu nezabráníte. V těch krajích prostě na to budou mít nějaký názor. Třeba v Karlovarském kraji budou uznat a řeknou „jsme tak malí a jsme tak málo připravení, že to nemá smysl tady zřizovat“ a nepřijdou s tím, nebo ty náklady by nebyly adekvátní. Anebo přijdou a řeknou: „Ano, my to cítíme za potřebné.“ Stejně tak to prostě cítí občané a instituce v Libereckém kraji.

A já znovu říkám, buďto tyto kraje zrušíme, udělejme osm krajů, ten názor tady taky je, řekněme si otevřeně, anebo dodržujeme státoprávní uspořádání této republiky tak, jak bylo už před mnoha a mnoha lety řečeno. A já když vidím pobavené úsměvy na tvářích svých ústeckých kolegů nebo jiných kolegů, kteří mají ty krajské soudy a krajské instituce, já bych chtěl vidět jejich úsměvy, například i pana ministra, kdyby se rozhodlo, že záležitosti krajských soudů se nebudou řešit v Plzeňském kraji, ale že občané a instituce a firmy Plzeňského kraje budou jezdit tu do Budějovic, tu do Prahy a tu do Ústí nad Labem. Já bych tam viděl velkou úsporu naopak oproti tomu, že někdo demagogicky říká, že toto je navýšení. Toto navýšení není. Ale pokud se zruší například Krajský soud v Plzni nebo v Ústí, tak to bude úspora.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Chvojka je další přihlášený. – Vy jste chtěl ještě reagovat rovnou? Tak může pan poslanec Kubata reagovat na to.

Poslanec Jan Kubata: Technická. Vážený pane předsedající, předpokládám, že pan kolega Skokan má taky technickou a zapomněl se prostě čtvrt hodiny.

Prostřednictvím pana předsedajícího pane poslance, já si myslím, že to bylo dost zbytečné. Musím konstatovat, že je plně srovnatelný vznik a výdaje se vznikem ředitelství krajské policie, tak jak vy dnes chcete zřizovat soud. A já s vámi vůbec nepolemizuji na to, že je někde ústava, že bychom byli všichni rádi, abychom měli čtrnáct krajských soudů. Ale vy jste součástí vlády rozpočtové kázně. A jestli někdo seděl v zastupitelstvech obcí nebo kraje a je schopen od tohoto pultíku říci, že při zřízení nové instituce nevydal ani korunu navíc, a to jak v platové, tak v provozní části, tak já mu nevěřím.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím pana poslance Chvojku.

Poslanec Jan Chvojka: Já už jenom krátce a snad naposledy. Chtěl bych reagovat na pana kolegu Kubatu, prostřednictvím pana předsedajícího, který říkal, že kdyby byl občan Karlovarského kraje, že by si dokázal představit, aby byl v Karlovarském kraji zřízen Krajský soud Karlovarského kraje. No nedokážete si to představit, protože v Karlovarském kraji prostě není ten soud připraven, ta pobočka na to, aby byla zřízena. Tam prostě nemají budovu a nefunguje to tam jako v tom Liberci a v těch Pardubicích. Ta debata je od toho, aby ty krajské pobočky krajských soudů, které jsou připraveny, vznikly. A ne, jak tady pan ministr falešně tvrdil, ten návrh není o tom, že chceme všech šest poboček krajských soudů přetransformovat na krajské soudy. Takže tomu tak není.

A poslední věc – pan ministr zase odešel – ty Pardubice jsou opravdu připraveny. Pan ministr by to měl vědět. V listopadu došlo k zajištění budovy, kde by měla fungovat nyní ještě krajská pobočka v Pardubicích, do budoucna snad Krajský soud v Pardubicích. Ta budova se bude rekonstruovat stejně tak na zajištění potřeb krajské pobočky, stejně tak by se musela rekonstruovat na zajištění potřeb krajského soudu. Takže opět žádné náklady.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď prosím tedy zastupce...

Poslanec Václav Horáček: Já bych si dovolil taky jenom technickou

poznámku k panu kolegovi prostřednictvím předsedajícího. Když jsme to projednávali v Liberci, tak Ústecký kraj, krajský soud, jeho ústy by byl velice rád, kdyby se mu ulevilo. A možná by se zkrátily ty časy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď snad už jsme vyčerpali všechny příspěvky v rozpravě a můžeme ji ukončit.

Zeptám se tedy zpravodaje. Nebylo nic předloženo? Co budeme hlasovat, myslím, jestli můžete shrnout to hlasování. Netroufám si to učinit sám. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane předsedající. V rozpravě jsem dal návrh na zamítnutí tohoto návrhu, takže bychom měli hlasovat o mém návrhu na zamítnutí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Takže to je jediný návrh, který bychom měli nyní hlasovat v téhle fázi. Já poprosím, aby se dostavili poslanci do sněmovny, protože budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Nejdřív vás všechny odhlásím. Prosím, kdo chce hlasovat, přihlaste se. Budeme hlasovat o zamítnutí. Takže jsme tady snad všichni a můžeme se pustit do hlasování.

Návrh pana poslance Staňka byl zamítnout tento návrh liberecký, takže tohle zamítnutí budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí této novely zákona o soudech, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti zamítnutí?

Hlasování má pořadové číslo 143. Přihlášeno je 127, pro hlasovalo 64, proti 59. To by znamenalo, že to zamítnuto bylo. Pokud nikdo neprotestuje, tak tedy jsme odhlasovali a můžeme ukončit projednávání tohoto bodu. Takže ho končím – končím bod 49.

Prosím vás, my tady máme jako další bod číslo 50, ale je tady problém. Je to také zastupitelstvo Libereckého kraje, trestní zákoník, ale předkladatel se omlouvá z důvodu nemoci, a z toho důvodu já tedy nemohu projednávat tady tento bod číslo 50 a on se propadne na konec prvních čtení. To neznamená, že ho budeme dneska projednávat, ale prostě propadne se do pořadí na konec a tam zůstane. A budeme pokračovat s tím, že tento bod tedy se projednat nedá.

Další bod je číslo

51.

Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 111/2006 Sb., pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (zákon o sociálním bydlení) /sněmovní tisk 494/ - první čtení

Vítám tady hejtmanku Ústeckého kraje Janu Vaňhovou v Poslanecké sněmovně a vlastně ji poprosím rovnou, aby se ujala slova a vyložila nám návrh, který za zastupitelstvo Ústeckého kraje tady podává. Prosím, paní hejtmanko, máte slovo.

Hejtmanka Ústeckého kraje Jana Vaňhová: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych jménem předkladatele uvedla návrhy právních předpisů tvořících tzv. ústecký balíček, jehož obsahem jsou: návrh zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /zákon o sociálním bydlení/, návrh zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, promiňte. Kolegové, tady je ale opravdu hrozný hluk. Já vás moc prosím o trochu klidu, pochopení. (Přitom zvoní.) Děkuji.

Omlouvám se. Prosím, paní hejtmanko, pokračujte.

Hejtmanka Ústeckého kraje Jana Vaňhová: Ve znění pozdějších předpisů, zákon číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a dále návrh zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. a zákona č. 181/2001 Sb., a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Ke dvěma posledně jmenovaným návrhům se podrobněji vyjádřím později u příslušných bodů probíhající schůze Sněmovny.

Nebývá příliš obvyklé, aby před vás předstoupil představitel jednoho ze 14 krajů České republiky s představením a obhajobou návrhu legislativních změn, a je zcela výjimečné v jedenáctileté historii vyšších územně samosprávných celků předstoupit před vás s tak zásadními návrhy, které vám

dnes jménem zastupitelstva Ústeckého kraje budu mít tu čest představit. Vážím si této příležitosti a věřím, že rozprava k těmto zákonům bude věcná a proběhne v atmosféře vzájemné úcty a tolerance.

Srpnové občanské nepokoje ve Šluknovském výběžku vykreslily ve zcela jasném světle dlouhodobě přehlížené a neřešené problémy v sociálně vyloučených lokalitách. Domnívám se, že po roce 1989 Česká republika nezažila masovější protesty občanů, kteří by se tímto krajním způsobem domáhali po vládě České republiky zajištění svých práv a nastolení zákonitosti a pořádku. Nicméně šluknovské události nebyly pro Ústecký kraj prvotním impulsem pro přípravu dnes předkládaných legislativních návrhů, označených jako ústecký balíček, ale zcela zásadním a viditelným potvrzením správnosti našeho rozhodnutí věnovat se narůstajícímu napětí ve vyloučených lokalitách i v oblasti legislativní.

Šluknovsko opustili reportéři a televizní štáby. Situace se uklidnila. To je ale pouhý klam. Stav je velmi vážný a napjatý. Občané jen dali čas státu a jimi zvoleným politikům. Čekají, jak se za jejich práva a další oprávněné požadavky zasadí. Jde přitom o praktické naplnění zcela zásadních rolí státu, jako je zajištění ochrany zdraví a majetku, tedy bezpečnost, zamezení zneužívání sociálního systému, zajištění veřejného pořádku a vzájemného soužití a podobně. Obávám se, že případná přetrvávající nečinnost státu může vést k výrazně radikálnějším projevům veřejné nespokojenosti.

Ačkoliv návrh legislativních změn zpracoval a dnes vám představuje Ústecký kraj, žádné město či obec v celé České republice si na základě aktuálního vývoje nemohou být jisty, že se jim popisované problémy vedoucí k sociálnímu napětí budou i nadále vyhýbat. Z listopadového průzkumu veřejného mínění, které pro Ústecký kraj uskutečnila agentura STEM/MARK, mimo jiné vyplývá, že opatření navrhovaná Ústeckým krajem pro řešení situace ve vyloučených lokalitách mají masivní podporu obyvatel. Velmi silná, téměř 90procentní podpora předloženého balíčku je signálem, že naše návrhy jsou lidmi vnímány pozitivně a že očekávají konkrétní kroky před sliby politiků.

Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěla bych z tohoto místa zdůraznit, že pomoc občanům, kteří žijí v sousedství vyloučených lokalit, je zcela mimo politické ideje. Jasným důkazem může být naprostá jednota všech politických stran, ať pravických, levicových či středových, při hlasování o ústeckém balíčku v zastupitelstvu Ústeckého kraje. Nic víc bych si nepřála, než aby podobná jednota a společná ochota a zodpovědnost pomoci všem lidem v obdobné situaci, v jaké jsou občané na Šluknovsku, zavládla i dnes zde, v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Úvodem považuji za nezbytné zmínit tři hlavní body, které jsou všem třem návrhům Ústeckého kraje společné. Osvětlím vám proces vzniku

návrhů, jejich vnitřní logiku a zásadní význam pro regulaci aktuálních sociálních problémů.

Veškeré návrhy, které tvoří součást tohoto balíčku a které jsou nyní projednávány jako sněmovní tisky číslo 494, 495 a 496, byly zpracovány na základě usnesení zastupitelstva ze dne 31. března 2010, jímž byl schválen záměr přípravy návrhu zákonů v souvislosti s bojem proti extremismu podle závěrů konference Společně proti extremismu. Návrhy jsou výsledkem dlouhodobé strategie Ústeckého kraje ve vztahu k potírání problémů sociálního vyloučení a projevů extremismu, jímž kraj věnoval a věnuje dlouhodobou a souvislou pozornost a zapojuje do tohoto procesu jak neziskový sektor, tak příslušné orgány veřejné správy. Účastníky zmíněné konference, kteří společně formulovali návrhy potřebných opatření, která se stala základem právě představovaného balíčku, byla i rezortně zodpovědná ministerstva a Agentura pro sociální začleňování v romských lokalitách. Jakékoliv spojování legislativního balíčku s událostmi roku 2011, k nimž patří zejména vyostřování situace v sociálně vyloučených lokalitách, kupř. na Šluknovsku, by byla zcela zkreslující a nedůvodně by snižovala význam předkládaných návrhů. V případě všech tří návrhů se jedná o věcné problematiku zcela zásadní pro fungování celé české společnosti, nikoliv o otázky pouze lokální či regionálního významu.

Zákonodárná iniciativa kraje je založena na úrovni české ústavy a není nijak věcně omezena. Různost subjektů se zákonodárnou iniciativou ve vztahu k jakémukoliv předmětu právní regulace má své významné opodstatnění. Společenské otázky, jejichž právní úprava se ukáže jako nezbytná, jsou v praxi nazírány zcela odlišně z pozice centrálních orgánů státní správy a jinak z pohledu orgánů, které jsou blíže každodenní praxi, a mají tak s problematikou přímou zkušenost. Tyto dva různé pohledy jsou rovnocenně důležité. V oblasti sociální je žádoucí, pokud přichází se zákonodárnou iniciativou orgán kraje jako vyššího samosprávného územního celku, který má přímé zkušenosti s danou problematikou v její živé podobě.

Návrh balíčku prošel nejenom připomínkovým řízením jednotlivých odborů v rámci krajského úřadu, ale v rámci setkání se starosty obcí Ústeckého kraje při vstupu do připomínkového řízení byl také prezentován všem starostům. Na internetových stránkách Ústeckého kraje byly veškeré návrhy zveřejňovány a obcím byla dána příležitost, aby se k nim vyjadřovaly, připomínkovaly či návrhy doplňovaly. V době, kdy se opakovaně ukazuje nefunkčnost mnoha právních předpisů při jejich aplikaci na reálné společenské vztahy, je nutné věnovat zvýšenou pozornost návrhům vzešlým zdola, ze zdrojů co nejbližších občanům.

V době, kdy byly všechny návrhy zastupitelstva předloženy Poslanecké sněmovně, byl projednán větší počet návrhů, které se dotýkaly stejného nebo podobného předmětu úpravy, zejména šlo o oblast právní regulace

loterií a návrhy změn právní úpravy v oblasti sociální. Ústecký kraj na všechny tyto paralelně projednávané návrhy reagoval již v rámci podrobných důvodových zpráv a dále své návrhy modifikoval dle vývoje projednávání konkurenčních návrhů tak, aby návrhy Ústeckého kraje byly přizpůsobeny již schváleným právním úpravám. Dovolují si proto zdvořile varovat před paušálními úvahami o duplicitě navrhované úpravy ve vztahu k právní úpravě existující a apelovat na vaši odbornou pozornost věnovanou konkrétnímu obsahu projednávaných sněmovních tisků. I v případech, kdy by muselo dojít k novelizaci právních předpisů, jež byly takto otevřeny v době nedávno minulé, je nutno podpořit správné návrhy, které mají potenciál zlepšit život našich občanů. Stabilita právní úpravy a co nejmenší četnost novelizujících zásahů je pochopitelně jedním ze zásadních principů právního státu, konkuruje-li však oprávněným zájmům občanů, měl by tento jejich zájem dostat nepochybně přednost. V žádném z návrhů tak nelze v žádném případě tvrdit, že nejsou neschválné, či dokonce následně v praxi nerealizovatelné. Na dílčí změny lze reagovat zdrojem pozměňovacích návrhů.

A nyní ke sněmovnímu tisku 494, vydání zákona o některých opatřeních při zajišťování bydlení osobám v hmotné nouzi a o změně zákona o státní sociální podpoře a zákona o pomoci v hmotné nouzi, zkráceně nazvaný zákon o sociálním bydlení.

Inovovanost a potřebnost navrhované právní úpravy. Návrh zákona o sociálním bydlení představuje návrh zcela nového řešení problematiky sociálního bydlení. Tato problematika nebyla přes veškeré proklamace věcně odpovědných ministerstev doposud legislativně uchopena. Návrh je logicky provázaný s existující právní úpravou, zároveň zahrnuje jen ty zcela nejn nutnější instituty, proto je kompaktní a stručný. Poznatky z reality přitom dokazují, že stávající právní úprava, která zahrnuje pouze obecnou povinnost vytvářet v samostatné působnosti obcí podmínky pro uspokojování potřeb bydlení svých občanů, je zcela nedostatečná.

Stále více občanů České republiky se i vlivem nedostupnosti bydlení dostává pod úroveň chudoby, což má strategické negativní dopady na život společnosti jako celku. Právo na přístup k přiměřenému, lidsky důstojnému a udržitelnému bydlení je zásadním sociálním právem každého člověka a k jeho zajištění se český stát smluvně zavázal i na mezinárodněprávní úrovni.

Dovolím si upozornit na to, že návrh zákona je zcela kompatibilní s koncepcí bydlení České republiky do roku 2020, kterou schválila vláda dne 13. července 2011 svým usnesením číslo 524. Představuje shodný praktický přístup k pojmu bydlení, který bez jakýchkoli složitých teoretických definic znamená možnost užívat prostor způsobilý k obývání, možnost uchovat si soukromí a udržovat společenské vztahy a mít právní jistotu užívání.

Koncepce bydlení v České republice do roku 2020 výslovně konstatuje, že model finanční výpomoci není s ohledem na vývoj veřejných rozpočtů do budoucna udržitelný. Návrh zákona o sociálním bydlení přesně odráží tento trend, když definuje pomoc povahy nefinanční v podobě specializovaného odborného poradenství a asistence a v podobě zprostředkování či zajištění bydlení, aniž by toto bydlení bylo nájemci poskytováno zadarmo. Názor, že v přístupu k přiměřenému bydlení sehraje zásadnější roli zkvalitnění terénní práce v problémových oblastech, je recyklací ustáleného klišé, rozšířeného přes skutečnost, že finanční prostředky doposud investované do programu terénní sociální práce ve vyloučených lokalitách České republiky žádné zlepšení v integraci sociálně a majetkově nejslabších osob do trhu s nájemním bydlením nepřinesly. Situace se naopak stále zhoršuje.

Závěrem k otázce potřebnosti navrhované právní úpravy sociálního bydlení si dovolím upozornit na skutečnost, že komplexní právní regulace sociálního bydlení nebyla doposud přijata přes více než 15 let trvajících debaty o potřebě takovéto právní úpravy. Koncepce bydlení České republiky do roku 2020 žádný záměr příslušných ministerstev připravit takovýto zákon s přesně určeným termínem předložení neobsahuje.

Základní instituce navrhovaného zákona o sociálním bydlení. Ústeckým krajem navrhovaný zákon o sociálním bydlení vyvažuje zájem na přiměřené životní úrovni občanů a zájem na úsporném nakládání s veřejnými prostředky a obsahuje několik zásadních složek. Návrh jako první výslovně zakotvuje právo žádat o pomoc s řešením bytové situace orgány veřejné správy v přenesené působnosti. Návrh zákona vymezuje obě strany právních vztahů, které budou při jeho aplikaci v praxi vznikat. Jednak vymezuje okruh osob, kterých se pomoc orgánů veřejné správy na úseku bydlení bude týkat, kterými jsou osoby nacházející se v hmotné nouzi ve smyslu zákona o pomoci v hmotné nouzi, které neuspěly ve snaze uspokojit své bytové potřeby svépomocí. Druhou stranu v režimu zákona o sociálním bydlení představují orgány veřejné správy, které budou pomoc dle zákona ve své přenesené působnosti poskytovat. Jedná se o Ministerstvo práce a sociálních věcí, krajský úřad a obecní úřady obcí s rozšířenou působností ve smyslu zákona číslo 314/2002 Sb. Tyto obce takzvaného třetího stupně, nazývané malé okresy, představují přijatelný kompromis mezi potřebou oprávněných osob – zájem zůstat bydlet v určité oblasti – a reálnými možnostmi obcí při zprostředkování či poskytování sociálního bydlení, přičemž jsou stále relativně blízko občanovi.

Pomoc v režimu zákona zahrnuje tři formy. Za prvé specializované poradenství a asistenci při realizaci práva na přístup k přiměřenému bydlení, za druhé zprostředkování možnosti uzavřít nájemní smlouvu k bytu či nemovitosti určené k trvalému bydlení v režimu sociálního bydlení a konečně

za třetí přímé uzavření takové nájemní smlouvy v případě, že je stát zastupovaný příslušným orgánem veřejné správy má k dispozici. Na první formu pomoci má každá osoba splňující další zákonem nastavená kritéria právní nárok. Na další dvě formy pomoci není dle návrhu zákona právní nárok. Činnost, která bude obsahem všech tří forem pomoci, nevyžaduje žádná další, nová, návrhem zákona o sociálním bydlení speciálně formulované oprávnění. Poskytování všech tří forem pomoci je dle návrhu zákona do určité nezbytné míry formalizováno, každý žadatel o pomoc v režimu zákona tak bude mít v ruce písemné sdělení o tom, jak bylo s jeho žádostí naloženo.

Žadatelé o pomoc v oblasti bydlení a příslušné obecní úřady obcí s rozšířenou působností jsou k sobě dle návrhu vázány principem místní příslušnosti. Oprávněné osoby budou podávat žádost o poskytnutí pomoci u úřadu místně příslušného podle místa svého trvalého pobytu, což zdůrazňuje vazbu mezi lokálními orgány veřejné správy a jejich spádovými obcemi.

Výslovně nedefinovanou skupinou fyzických i právnických osob, které ovšem budou do realizace zákona přirozeně zapojeny, jsou různorodé subjekty, které budou poskytovat možnost bydlení v bytech a nemovitostech ve svém vlastnictví. Z návrhu zákona jasně vyplývá, že původcem bydlení mohou být subjekty široké množiny, ať již neziskové organizace nebo podnikatelské subjekty, obce v samostatné působnosti či stát jednajícím prostřednictvím příslušných správních úřadů.

Povinnost tvořit bytový fond je zakotvena do přenesené působnosti obecních úřadů s rozšířenou působností a jedním ze smyslů navrhovaného zákona o sociálním bydlení je výslovně založení odpovědnosti státu za vytváření příležitosti bydlení pro sociálně a ekonomicky nejslabší obyvatele. Obecní bytový fond spravovaný a alokovaný nájemcům obcemi v samostatné působnosti zůstává navrhovanou právní úpravou nedotčen. Návrh pouze výslovně doplňuje odpovědnost státu za vytváření bytového fondu pro účely sociálního bydlení realizovanou skrze lokální orgány veřejné správy.

Podklad pro individuální řešení specifických situací vytváří návrh zákona ustanovením, že konkrétní formu pomoci volí obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě analýzy situace každého žadatele o pomoc a reálných možností dostupných k jejímu řešení. Orgány příslušné podle návrhu zákona jsou tak povinny posuzovat možnou pomoc vždy dle okolností konkrétního případu, tedy mimo jiné přizpůsobovat poskytované byty přiměřeně potřebám konkrétního žadatele. Jako jednoznačná limitující kritéria je pouze vyloučeno, aby poskytnutí pomoci bylo podmiňováno předchozí bezúhonností žadatele či jeho bezdlužností. Všechny ostatní významné okolnosti – zdravotní stav, věk, nezletilé děti – bude odpovědný

správním orgán brát v potaz při individuálním vyhodnocení situace každého žadatele.

Bude-li v režimu zákona uzavírána nájemní smlouva k bytu či nemovitosti určeným k trvalému bydlení, bude vedle obecně občanskoprávní úpravy podléhat i některým specifickým vymezeným právě návrhem zákona o sociálním bydlení. Mezi tato navrhovaná specifika nájemního vztahu v režimu sociálního bydlení patří odbourání několika zásadních překážek pro získání dlouhodobého nájemního bydlení nemajetným osobám, tedy omezení možnosti požadovat předem kauci na nájemném a omezení možnosti uzavírat nájemní smlouvu na krátkou dobu určitou. Rovněž výše nájemného je dle návrhu omezena. Nájemné je návrhem limitováno tak, aby bylo uhraditelné kombinací plateb nájemce a dávek účelově určených na bydlení, příspěvek a doplatek na bydlení, které budou dle návrhu dávkovým orgánem vyplácet přímo pronajímateli částku rovnající se maximální výši takzvaného cílového nájemného. Byť ve většině měst a obcí České republiky skončilo praktické uplatňování takzvaného cílového nájemného dnem 31. 12. 2010 a ve zbytku měst a obcí se tak stane 31. 12. 2012, bude částka maximálního cílového nájemného, jehož by bylo v daném městě či obci obsaženo, vždy objektivně určitelná. K zajištění nároku pronajímatele návrh zákona předvídá, že nájemné bude povinně placeno přímo převodem dávek účelově určených na bydlení na úhradu nájemného a nákladů služeb spojených s užíváním bytu. Institut takzvaného zvláštního příjemce je již delší dobu v zákonech upravujících dávky sice upraven, v praxi je ovšem využíván naprosto nedostatečně a nedůsledně. Jedním z hlavních účelů zákona je motivace vlastníků stávajících bytových kapacit, aby je poskytovali do nájmu sociálně a ekonomicky slabým nájemcům. Vzhledem k tomu, že výše nájemného musí být z podstaty věci limitována, musí být pronajímatelé motivováni stoprocentní spolehlivostí, včasností a pravidelností plateb nájemného přímým zasíláním dávek určených na bydlení.

Navrhovatel záměrně pracuje s velmi obecnou definicí sociálního bydlení, což umožní co nejpružnější aplikaci navrhovaných pravidel v praxi. Pojem přiměřeného, udržitelného a lidsky důstojného bydlení vychází z článku 11 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech. Základní složky návrhu zákona jsou logicky provázány a fungují jako celek.

Údajně konkurenční návrhy projednávané Poslaneckou sněmovnou. Ústecký kraj důsledně sledoval veškeré legislativní práce potenciálně související s návrhem zákona o sociálním bydlení, tedy veškeré návrhy spadající do širší množiny sociální péče. Co se týče takzvané sociální reformy, za relevantní pro porovnávání s návrhem Ústeckého kraje lze považovat pouze sněmovní tisk číslo 372, tedy návrh novelizace zákona o pomoci v hmotné nouzi, zákona o sociálních službách, zákona o státní sociální

podpoře a zákonů souvisejících, který byl po schválení Poslaneckou sněmovnou Parlamentu a následném podpisu prezidentem rozeslán ve Sbírce zákonů dne 6. 12. 2011 jako zákon číslo 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Tento zákon má ovšem zcela jiné obsahové parametry než návrh Ústeckého kraje na regulaci sociálního bydlení. Tyto dvě zákonodárné iniciativy spolu souvisejí pouze v širším slova smyslu oblastí věcné problematiky, v jejímž rámci se pohybují, obsahově spolu ale nijak nekonkurují, protože upravují odlišné oblasti. Sněmovní tisk č. 268, novela zákona o pomoci v hmotné nouzi obsahující návrh, aby příspěvek na živobytí ze systému dávek pomoci v hmotné nouzi podléhal výkonu rozhodnutí, s krajem navrhovanou problematikou rovněž nijak nesouvisí. Nejedná se o nadbytečnou duplicitu jakékoliv existující právní úpravy, ale o její rozšíření a zpřesnění.

Možnosti precizace návrhu prostřednictvím pozměňovacích návrhů. Legislativní návrh zastupitelstva kraje je výchozím podkladem pro zevrubnou diskusi v Poslanecké sněmovně, kde je příslušný prostor pro případnou precizaci navrhovaného řešení jak na úrovni obsahové, věcné, tak pro případná upřesnění terminologická, pokud z analytických výstupů příslušných parlamentních výborů a z otevřené plenární diskuse o návrhu vzejdou návrhy na ještě přílehavější řešení, která budou vtělena do příslušných pozměňovacích návrhů.

Děkuji za pozornost. (Ojedinělý potlesk z levé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Stanjura se hlásí.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi přednést dva procedurální návrhy, za prvé abychom přerušili tento bod a za druhé v souladu s usnesením z 23. schůze Poslanecké schůze z 25. listopadu 2003, abychom jakoby ve zvlášť odůvodněném případě, což si myslím, že v tomto případě nastává, protože po 19. hodině nemůžeme hlasovat o návrzích zákonů, takže navrhuji, abychom na 19. hodinu pevně zařadili bod číslo 144. Je to Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady 8. a 9. prosince, protože jinak po 19. hodině nejsme schopni o návrzích zákonů hlasovat.

Děkuji za podporu obou těchto návrhů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže budeme hlasovat o návrzích přednesených panem poslancem Stanjurou. Ten první byl návrh

přerušit projednávání tohoto bodu... (Připomínka ze sálu.) Nepochopil jsem... (Hlasy ze sálu.)

Tedy první byl návrh přerušit projednávání tohoto bodu a zároveň tento bod i ta další první čtení přesunout na nějaký další termín jednání, o kterém rozhodne Sněmovna – zítra. To je to první hlasování. Takže budeme hlasovat. Všichni tady jsou, zagonguji ještě pro forma.

Budeme hlasovat tedy o návrhu přerušit nyní tento bod a přesunout tento bod i ta další první čtení na další termín v této schůzi, o kterém rozhodneme zítra.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení tady tohoto bodu i těch dalších prvních čtení v této chvíli do zítřejšího rozhodnutí? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 144: přihlášených 141, pro hlasovalo 91, proti 10. Takže toto přerušení bylo provedeno.

A nyní to další hlasování, to bylo podle usnesení Sněmovny číslo 755 odst. 4 – v mimořádně odůvodněných případech můžeme tedy takto rozhodnout o zařazení bodu. Tady se jedná o bod 144. Takže navrhuji tento bod 144 zařadit nyní na 19. hodinu k projednávání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit bod 144 na 19. hodinu, teď v této schůzi, jako poslední bod samozřejmě dnešního jednání? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 145, přihlášeno 142, pro hlasovalo 110, proti 4. Bylo to přijato.

Vyhlašuji minutovou přestávku. (Smích v sále.)

(Jednání přerušeno v 18.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, minutová přestávka uplynula, 19. hodina udeřila a můžeme tedy přistoupit k projednávání bodu číslo

144.

Informace předsedy vlády o jednání Evropské rady ve dnech 8. a 9. prosince 2011

Prosím předsedu vlády Petra Nečase, aby se ujal slova. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych vás krátce informoval o posledním zasedání Evropské rady, které se uskutečnilo minulý týden, 8. a 9. prosince 2011.

Na agendě Evropské rady se objevily tři rozsáhlejší tematické okruhy – hospodářská politika, energetika a rozšíření Evropské unie. Klíčovou událostí Evropské rady však bylo čtvrtetní neformální večerní a noční setkání, které řádnému summitu předcházelo a jehož ústředním tématem bylo hledání shody na řešení, které by bylo východiskem ze současné dluhové krize eurozóny. Cestou k řešení naznačenou jak ve společném dopise německé kancléřky a francouzského prezidenta, tak i ve zprávě předsedy Evropské rady má být definování nových principů koordinace hospodářských politik a posílení fiskální stability a disciplíny. Výsledek noční diskuse si dovoluji stručně shrnout, zejména pokud jde o to, čeho bylo na jednání dosaženo a před jakými otázkami se nyní Evropská unie nalézá.

První část jednání byla věnována hledání shody na obsahové stránce navrhovaných opatření. Česká republika vystupovala v tomto jednání na základě vládou schváleného mandátu velmi konstruktivně. Navrhovaná opatření pro posílení koordinace hospodářských politik a fiskální odpovědnosti v eurozóně jsme byli připraveni podpořit zejména z toho důvodu, že pro českou ekonomiku vzhledem k její exportní orientaci na vnitřní trh je stabilita eurozóny klíčovou otázkou.

Je třeba zdůraznit, že z věcného hlediska jsou navrhovaná opatření, o kterých jsme jednali, jasným krokem k vytvoření fiskální unie v rámci eurozóny. V krátkodobé perspektivě by pak mělo jít o přijetí opatření, která by měla zvýšit kredibilitu eurozóny a stabilizovat situaci na finančních trzích, zejména cestou posílení protikrizových mechanismů, čili dosavadního EFSF, evropského nástroje finanční stability, a ESM – evropského stabilizačního mechanismu.

Návrhy představené duem Francie a Německo a stálým předsedou Evropské rady předpokládají zavedení nového fiskálního pravidla obsahujícího zásadu vyrovnaného rozpočtu, která by měla být zakotvena v právních systémech, pokud možno ústavních systémech členských států a jejichž dodržování by mělo být vynutitelné Soudním dvorem Evropské unie. Členské státy by se také zavázaly směřovat k vyrovnanému rozpočtu na základě Komisí stanoveného harmonogramu. Pro členské státy, vůči nimž je uplatňován postup při nadměrném schodku, by byla stanovena povinnost předkládat Komisi a Radě k potvrzení program strukturálních reforem. Rovněž by měl být zřízen mechanismus, v rámci něhož budou členské státy předem podávat zprávy o svých plánovaných emisích dluhopisů.

Mezi navrhovanými opatřeními je pak také posílení pravidel pro postup při nadměrném schodku, upravených nyní v článku 126 smlouvy, a to vůči státům eurozóny prostřednictvím automaticity sankcí a rozhodování v Radě takzvanou obrácenou kvalifikovanou většinou.

Pokud jde o formu, jakou by měla být navrhovaná opatření realizována, bylo ve hře několik variant. Pochopitelně se předpokládá maximální využití stávajícího rámce primárního práva, avšak tímto způsobem bude možné přijmout pouze některá z navrhovaných opatření. V tuto chvíli přitom není zcela jasné, o která opatření by se bývalo mělo jednat. Od počátku nicméně bylo zřejmé, že některé z navrhovaných kroků si vyžádají úpravu v primárním právu.

Hovořilo se především o využití protokolu č. 12 o postupu při nadměrném schodku, do něhož byla vtělena opatření posilující prevenci, sankce a úlohu unijních institucí včetně Soudního dvora. Lisabonská smlouva umožňuje tento protokol poměrně jednoduše měnit jednomyslně přijatým legislativním aktem. – Tady je na mysli akt provedený pouze Evropskou radou bez ratifikace v národních parlamentech, který by dokonce mohl vést k harmonizaci ústavních pořádků jednotlivých členských zemí. Zní-li to někomu velmi divoce, ano, je tomu tak, je to velmi divoké. Zkrátka evropská legislativa. Takové řešení by ovšem nutně muselo respektovat věcný a právní rámec tohoto protokolu, což by jeho využití značně limitovalo.

Další diskutovanou možností bylo vydat se cestou změny smluv. Tato možnost by vyžadovala ratifikaci všemi 27 státy, byla by obtížnější, ale právně čistší a umožnila by i zásadnější změny týkající se států eurozóny.

Obě tyto varianty představují inkluzivní řešení ve formátu EU 27 s tím, že navrhovaná opatření by se vztahovala pouze na EU 17, tedy na eurozónu. Tento přístup Česká republika během jednání jednoznačně preferovala. Byli jsme připraveni diskutovat o všech navržených variantách či jejich kombinaci a případně je podpořit. Naší jednoznačnou preferencí přitom bylo, aby navrhovaná opatření neohrozila fungování vnitřního trhu, v němž spatřujeme z hlediska dlouhodobé perspektivy zásadní vklad pro zvýšení konkurenceschopnosti evropských ekonomik.

Shodu na žádné z těchto variant se však nakonec nalézt nepodařilo, neboť Spojené království odmítlo svůj souhlas s navrhovanými opatřeními přijetím garancí pro ochranu svého finančního sektoru, což odmítly klíčové země, zejména Německo a Francie. Jako jediné možné východisko tak bylo navrženo uzavření nové mezivládní smlouvy pro členské státy eurozóny s tím, že ostatní členské státy byly vyzvány, aby se k této smlouvě případně připojily, jednalo by se tedy o formát 17 plus. Tato dohoda, jejíž základní obsahové stránky byly vtěleny do prohlášení hlav států a předsedů vlád

eurozóny připojeného k závěrům Evropské rady, by tak představovala jakousi novou eurosmlouvu mimo rámec unijního práva.

Ze samotného textu prohlášení není zcela zřejmé, které části nové mezivládní dohody ve formátu 17 plus by se týkaly pouze států eurozóny a které povinnosti a případná práva by z připojení se k této dohodě vznikly státům, které dosud stojí mimo společnou měnu. To byl také jeden z důvodů, proč už během nočního jednání si Česká republika spolu se Švédskem a Maďarskem vyhradila možnost zvážit své případné připojení se až po vnitrostátním projednání navrhovaného obsahu dohody a po zvážení její konkrétní podoby. K tomuto postoji se následně připojily všechny státy mimo eurozónu s výjimkou Spojeného království, které jasně deklarovalo svůj negativní postoj k takové dohodě. Je proto třeba zdůraznit, že Česká republika rozhodně není ve svém postoji izolována. Postoj České republiky byl následován osmi dalšími nečlenskými státy eurozóny. Jsme tedy ve stejné pozici jako ostatní členské státy stojící mimo eurozónu, vyjma Spojeného království. Současný stav se nicméně jeví jako značně nepřehledný a není jasné, zda všechny tyto státy i po vnitropolitických konzultacích vyhodnotí situaci stejným způsobem. Pozice vlády tedy v tomto případě zůstává otevřená, což v současné situaci považuji za velmi racionální a z taktického hlediska vhodný postoj.

Za zcela zásadní považuji to, že v tuto chvíli není zcela jasné, co bude konkrétním obsahem plánované smlouvy. Proto mě fascinují ony jednoznačné názory, že se k ní máme připojit, přestože její text nikdo nezná. Je to skutečně politická rarita prvního řádu. Kromě společného prohlášení eurozóny, které lze považovat spíše za politickou deklaraci než skutečný právní text, zatím nemáme v ruce žádný návrh, ze kterého by bylo možné vycházet.

Pokud jde o přístup České republiky, budeme se jednat o konkrétní podobě nové smlouvy účastnit a jsme připraveni konzultovat jeho průběh s Parlamentem. Je třeba především vyjasnit následující otázky: Bude pro Českou republiku výhodné se k nové smlouvě ve formátu 17 plus připojit? Které části smlouvy by se vztahovaly na Českou republiku? Jaké závazky a jaká práva budou z takové smlouvy pro Českou republiku vyplývat? Jaká může být úloha unijních institucí v mezivládní smlouvě, která stojí zcela mimo unijní právo? Jak bude zaručena konzistence takové úpravy s unijním právem, a především s fungováním vnitřního trhu? Na všechny tyto otázky budeme muset hledat odpovědi během následujících jednání.

Co se týče hlediska procedurálního, bude nová smlouva vyžadovat parlamentní ratifikaci ve všech zúčastněných zemích. Pokud se Česká republika teoreticky rozhodne pro připojení a nová smlouva bude představovat přesun pravomocí ve smyslu článku 10a Ústavy, a to s vysokou pravděpodobností bude, bude její ratifikace vyžadovat souhlas Parlamentu

vyjádřený kvalifikovanou většinou – a chci připomenout, že v souladu s vládním programovým prohlášením je zde závazek vlády nechat podobný dokument ratifikovat referendem.

Přestože dohoda dosažená na Evropské radě není řešením v rámci všech 27 členských států, tedy řešením, které Česká republika preferovala, jsem přesvědčen, že postup České republiky a ostatních členských států, které jako nečlenové eurozóny mají podobnou pozici, byl postupem odpovědným a vzhledem k otázníkům, které jsou s takovou formou mezinárodní smlouvy a jejím obsahem spojeny, jediným možným.

Závěrem k tomuto tématu bych ještě rád zmínil, že součástí prohlášení členských států eurozóny je rovněž výzva adresovaná všem členským státům, tedy i státům, jejichž měnou není euro, aby zvážily do deseti dnů možnost poskytnout prostřednictvím dvoustranných půjček další prostředky až do výše 200 mld. eur Mezinárodnímu měnovému fondu. Vláda o této možnosti intenzivně jedná. Tyto prostředky by měly být případně poskytnuty z devizových rezerv České národní banky, která je ovšem nezávislou institucí. Takové rozhodnutí tedy musí přijmout případně Bankovní rada České národní banky. Případný podíl České republiky by mohl činit až 90 mld. korun, což je, jak jistě uznáte, nikoliv malá částka. Chci také připomenout, že je to tedy v tomto případě částka nikoliv z nějakého veřejného rozpočtu, ale skutečně z rezerv České národní banky a že představuje více než 10 % jejích devizových rezerv. Je proto třeba přistoupit k tomuto kroku odpovědně a zvážit všechna pro a proti. A rozhodně není možné svalovat politickou odpovědnost ze strany vlády na Bankovní radu České národní banky. Nedovedu si představit alibistickou hru, ve které by vláda České republiky sehrála scénku, kdy vyzve národní banku k tomu, aby tuto částku na půjčku poskytla, Bankovní rada to odmítla svým většinovým hlasováním a vláda České republiky by si pilátovsky umyla ruce a řekla: my jsme se chtěli zúčastnit, ale zamítla to Česká národní banka. Chci říci, že vláda pod mým vedením tímto nedůstojným a politicky nelegitimním postupem postupovat nebude. Jestli někdo převezme politickou odpovědnost, bude to vláda České republiky a nebude ji na nikoho alibisticky přenášet.

Na straně jedné tu tedy stojí vládní závazek fiskální odpovědnosti, na straně druhé náš zájem na stabilizaci eurozóny, s níž je naše ekonomika úzce propojena. Čistě teoreticky je možné také jednat o výši případné půjčky. V každém případě bude třeba tento krok ze strany České republiky velmi důkladně zvážit, velmi důkladně analyzovat i některé skutečnosti, například skutečnost, že centrální banky členských zemí eurozóny mají v podobných případech možnost si sáhnout pro likviditu k Evropské centrální bance, čili nemusí sahát do svých rezerv, na rozdíl od členských zemí Evropské unie, které stojí mimo eurozónu, kde tedy musí dojít na rezervy národní banky.

Nyní mi dovoluji se krátce vyjádřit k ostatním tématům, jimiž se zabývalo páteční zasedání a která jsou reflektována ve schválených závěrech Evropské rady.

V rámci tématu hospodářská politika členské státy zdůraznily nutnost pokračování strukturálních reforem a úsilí o fiskální konsolidaci s cílem vytvořit podmínky pro návrat k udržitelnému růstu, a napomoci tak ke zvýšení důvěry v krátkodobém horizontu. Zdůrazněna byla potřeba okamžitě přijmout opatření, které má největší potenciál stimulovat růst a tvorbu pracovních míst. Roční analýza růstu pro rok 2012 představená Evropskou komisí minulý měsíc byla členskými státy vyhodnocena jako vynikající základ pro zahájení dalšího takzvaného evropského semestru.

Pokud jde o energetiku, zpráva polského předsednictví ukázala, že bylo dosaženo významného pokroku při naplnění směrů, které Evropská rada stanovila v únoru letošního roku. Ty se týkají dokončení vnitřního trhu do roku 2014, zvyšování energetické účinnosti, rozvoje infrastruktury a zajišťování důsledného a soudržného postupu v rámci vnějších vztahů Evropské unie. Pokroku bylo rovněž dosaženo v prověřování bezpečnosti jaderných elektráren.

Posledním důležitým tématem bylo rozšíření Evropské unie. Jak jste jistě všichni zaznamenali, na okraji zasedání Evropské rady byla podepsána přístupová smlouva s Chorvatskem. V kontextu rozšiřování Evropské unie v regionu západního Balkánu jde v tomto směru skutečně o historický moment. Další pokrok v rozšiřování Unie v oblasti je jednou z priorit české zahraniční politiky. V souladu s názorem Evropské komise jsme se velmi zasazovali o udělení kandidátského statusu Srbsku. Přestože k dohodě na Evropské radě nedošlo, budeme nadále usilovat o to, aby k udělení statusu kandidáta došlo již na březnovém summitu. Co se týče uvažovaného zahájení přístupových rozhovorů s Černou Horou, shodly se členské státy na předběžném termínu v červnu příštího roku.

Kromě rozšíření Evropské unie došlo při jednání krátce i na rozšíření schengenského prostoru. Zde závěry Evropské rady připomínají, že veškeré právní podmínky k přijetí rozhodnutí o přistoupení Bulharska a Rumunska byly splněny. Tímto byl vyslán apel na Radu, aby příslušné rozhodnutí přijala v nejbližším možném termínu.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. Toto byl stručný přehled závěrů poslední Evropské rady. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Zahajuji nyní všeobecnou rozpravu. Mám zde několik písemných přihlášek. Nejprve je přihlášen pan poslanec Michal Doktor. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Vážený pane

předseda vlády, vážené kolegyně a kolegové, rád bych v úvodu svého hodnocení situace poděkoval panu předsedovi vlády za velmi zdrženlivé stanovisko k věci, která je z mého pohledu nejviditelnější částí projednávání Evropské rady v uvedených datech. Na druhou stranu musím říci, že právě fakt, že o té nejdůležitější a nejvíce viditelné a diskutované části, alespoň v médiích diskutované části, se jednalo ve večerní neoficiální části jednání Rady, a sice na základě aktivity německé kancléřky Merkelové, svědčí o tom, jak to v současné Evropě chodí. Na řádnou proceduru jednání snad z obavy z toho, jak vyzní případný neúspěch, se takový bod, respektive takový akcent, takové návrhy nedostanou a ve večerní neoficiální části, kterou rozhodně v případě neúspěchu, nedohody nelze oficiálně označit jako neúspěch, se tak důležité věci samozřejmě dostanou.

Ve svém projevu se budu vyjadřovat výhradně k jedné jediné části tohoto jednání a ono se také ze všeho nejvíce týká pozice České republiky, kterou zaujal pan premiér a víceméně sdílel i pan ministr financí.

Víte, upřímně řečeno, pobavily mě dva výroky. Pobavily v lehkém sarkastickém kontextu myšleno. Do jisté míry naznačují, jak strašně na tom Česká republika z pohledu svých vládních zástupců, resp. zvolených zástupců je. Jedna slova řekl místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí. Přirovnal situaci České republiky k pojištění. Už onen pokus o to, zmást českou veřejnost a tvářit se, že účast ve stabilizačním projektu a případná půjčka a podíl na vytvoření dostatečného polštáře Mezinárodního měnového fondu, pokus o to, zaměnit slova a význam slov „pojištěnec“ a „pojistitel“, tedy pojišťovna, svědčí o pokusu o manévr vnutit lidem záměnou ustáleného významu slov manévr, který ve svém obsahu a ve svém důsledku je úplně jiný. Namítám: Česká republika není pojištěncem. Česká republika se nepojišťuje. Česká republika je v této konkrétní situaci pojišťovnou, pojišťovací institucí, která se má ptát, jak vysoká míra pojišťovacích rizik, jak vysoká míra skutečného plnění tomu, kdo se u nás chce pojistit a kdo potřebuje naše peníze, aby zvýšil svou kreditibilitu, tady je. A jak vysoká míra rizika a pravděpodobnosti naší ztráty visí ve vzduchu.

Druhá slova řekl někdo jiný. Je jím předseda opoziční strany, sociální demokracie. A ta slova nebudu více komentovat než tím, že je zopakují. „Případná účast na půjčce Mezinárodnímu měnovému fondu ve výši zhruba 90 mld. korun je věc, která se nám do tří let vrátí.“ Je neuvěřitelné vidět v realitě, jak může předseda sociální demokracie abstrahovat od toho, že každá rozvaha má z hlediska bilance dvě strany, má svá aktiva, má svá pasiva, má závazky, které plynou z účasti v takové situaci. A pokud pan předseda sociální demokracie neví, že vedle toho, že z evropských peněz nebo z evropských zdrojů peníze pravidelně dostáváme a jsme příjemci, pak jsme taky povinni vůči Evropě něco plnit, a v kontextu takové bilance

rozhodně nelze říkat, že případná účast ve stabilizačním projektu je věc, která se nám za tři roky vrátí. Není to prosím pravda.

A protože si myslím, že nejsme těmi pojištěnými nebo těmi, kdo se chtějí pojistit, a protože se obávám toho, že pokus o modernistický trend, o modernistické zjednodušené vyjádření a zjednodušený postoj, kdy někteří z nás se snaží jakoby být v tom rychlíku, který některým vyvoleným nabídne snad účast na nějaké vybrané VIP party, chci upozornit, že v souvislosti s tímto programem jsou zde vážná rizika a vážné pochybnosti o tom, že je vůbec ve svém základu myšlen vážně.

A protože jsem ve svém úvodu poděkoval panu premiérovi za pozici, kterou Česká republika, resp. on sám zaujal, mám k němu jeden jediný požadavek. Chtěl bych, aby vedle té vyslovené obezřetnosti a velké zdrženlivosti, kterou Česká republika projevuje, zazněla také jasná definice podmínek České republiky, které má k případné účasti. Protože říkat jsme zdrženliví, říkáme, že spíše ne za těchto podmínek, je z mého pohledu správné, ale je také správné burcovat k záchranným pracím. Je správné burcovat k té zásadní kvalitativní změně, ke které z mého pohledu musí v Evropě dojít.

Víte, myslím si, že půjčka Mezinárodnímu měnovému fondu a jeho sanace části dluhů evropských zemí je pokus o fintu bez míče. Pokus o matení tělem. A dovolte, abych to doložil pár čísly. V roce 2012, tedy v příštím roce, bude v evropském prostoru – a tady prosím myšleny všechny země Evropské unie, nikoliv jenom země europrojektu – splatný naprosto historický a ojedinělý objem dluhopisů z minulosti. Tedy těch dluhů, které dané země nadělaly v letech předchozích. A samozřejmě tady platí také dovětek – s příslibem zhodnocení, které odpovídalo jejich tehdejší kondici. Ty dluhopisy budou tedy příští rok, jak se říká, maturovat. Zhruba 12 % evropského dluhu, takový jev tady ještě nikdy nenastal! A pokud chcete vědět to číslo, je to 1,2 bilionu eur. 1 200 mld. eur bude splatných příští rok. A považte, pouze dluhopisy Itálie, Francie a Německa činí z toho objemu – tedy zhruba 1 200 miliard – 519 miliard eur. Pravou polovinu.

Všechny ty země jsou v situaci, kdy mohou splatit staré dluhy pouze dluhy novými. Maturující dluhopisy vydané v nějakých emisních podmínkách, úročené náklady, které rozhodně neodpovídají realitě, budou znamenat, že evropské země si budou muset půjčit pouze dluhy nové. Splátit staré dluhy dluhy novými. A svěťte div se – to největší riziko z této operace podle mne nespočívá v tom, že bych si myslel, že ty evropské země dluhopisy neumístí. Já myslím, že s velkými potížemi ano. Ale skutečné riziko spočívá v tom, že žádná z těch národních ekonomik, Itálie, Německo, Francie ale i mnoho dalších zemí, nemůže počítat s tím, že náklady těch operací budou stejně vysoké jako ty náklady staré.

Německo se dnes diví, když prodává výrazně dražší, nežli prodávalo

před půl rokem. Ale z pohledu těch maturujících dluhopisů bude prodávat nesrovnatelně dražší, nežli by prodávalo, resp. umísťovalo svoje dluhopisy před lety. A tak největší riziko anebo velká míra rizika pro ty země, které jsem zmínil, spočívá právě v tom, že pokud by umísťovaly dluhopisy na trhu samy, byly by to jejich národní ekonomiky, které by trpěly těmi zvýšenými náklady na obsluhu jejich dluhů.

Tvrdím, že proto je tady požadavek na onen velmi drahý manévř, kterého aranžérem má být Mezinárodní měnový fond. Můžete namítnout, že oněch 200 mld. eur je v podstatě ve srovnání s 1,2 bil. marginálie. Je to šestina. Tedy ne nevýznamný impuls. A je to právě dost na to, aby se evropské země dostaly v pohledu případných investorů do úplně jiného světla. Proto přichází Mezinárodní měnový fond, proto souběžně někdo aranžuje potřebu účasti i nečlenských zemí europrojektu na tom, aby se spolupodílely na aranžmá věci, která má zajistit podle mého vidění světa jednu jedinou věc. Náklady, které by trpěly ekonomiky – zdůrazňuji národní ekonomiky konkrétních zemí, které nechtějí přenést na bedra zemí jiných. A tady považují za kacířské a neakceptovatelné, že takové náklady mají nést i země, které nejsou členskými zeměmi europrojektu. To považují za varovné a to je věc, kterou odmítám.

Chtěl bych říct, že být obezřetný či odmítavý k projektu eurounie, měnové unie, kterého selhání vnímáme bez ohledu na to, kam patříme z hlediska svých názorů a postojů k této věci, každý jediný den neznamená být protievropský. To bych chtěl zdůraznit. Byl bych velmi nerad, aby i tady někdo zase nasazoval oslí hlavu a označoval mě za euroodmítače či odmítače rozšiřování Evropské unie. Naopak, byl bych velmi rád, kdyby jednu jedinou desetinu oněch zdrojů, které někdo bude požadovat na stabilizaci hloupého a života neschopného projektu, věnoval na myšlenku rozšiřování společného trhu. Je zvláštní, že se Evropská unie zabývá projektem stabilizace eura, které konkrétním národním ekonomikám přináší další a další vícenáklady, a ani desetinu těchto zdrojů nedává ve smyslu a ve prospěch projektu budování a rozšiřování společného trhu. A také vyjadřují naději, že ať už se stane v Evropě cokoliv, nebude společný trh ta hodnota a ta veličina, o kterou případně Evropa přijde.

Opakuji svá slova ze začátku. Nejsme pojištěným, jsme pojišťovnou. Pojišťovnou, která řeší záležitost pojistného případu z pojistné matematiky, který z pohledu pojistné matematiky vykazuje již nyní vysokou míru rizika plnění. A mám-li opakovat slova pana předsedy vlády, je zvláštní, jak neuvěřitelně naivně, prvoplánově a studentíkovsky se někteří hlásí se svým ano, když ani neznají podmínky pojistné smlouvy. Každý z vás by byl v takové situaci, kdyby podepsal takovou pojistnou smlouvu, označen za hlupáka. Nechte si každý sám pro sebe své označení. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dříve než dám slovo dalším přihlášeným do rozpravy, mám zde nejprve dvě faktické poznámky a poté s přednostním právem. Nejprve vystoupí pan poslanec Jan Hamáček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já jsem velmi pečlivě poslouchal jak pana premiéra, tak kolegu Doktora, ale mně v tom vystoupení něco chybělo. Jakkoliv bylo odborně na výši i ideologicky na výši a popsalo situaci viděním pravicových politiků či pravicových dogmat, tak tam scházelo řešení, scházelo tam, jaká je alternativa, jaký je alternativní postup. Nedělat nic? Vyčlenit se z hlavního proudu EU a čekat, jak to dopadne, popřípadě že to za nás vyřeší někdo jiný a my se v tom nebudeme muset angažovat? To přece není řešení! To je řekněme velmi alibistický přístup. Přístup doufání, že to nějak dopadne a my z toho vyjdeme nějak bez poskvrny.

A průměr s pojišťovnou a pojistníkem nebo pojištěncem, to mi také úplně neseď. Já si nemyslím, že jsme pojišťovnou. My se přece naší účastí pojišťujeme nebo snažíme se o vyřešení negativních dopadů případného krachu či rozpadu eurozóny, případných dopadů na českou ekonomiku. Pokud někdo zkalkuloval, že závažné problémy eurozóny by pro nás znamenaly pokles HDP řekněme v rozmezí 4 až 8 %, tak to přece není o nějakých imaginárních miliardách, které půjčujeme do Bruselu, to je o desítkách tisíc pracovních míst v ČR! To není o tom, že půjčíme Francouzům, Italům, Řekům na to, aby vyřešili svůj problém. To je o tom, že se snažíme zajistit, aby se nezavíraly fabriky v ČR, aby lidé nemuseli na dlažbu, aby měli práci, aby mohli pracovat. Česká republika je závislá na evropském trhu, závislá na zahraničních investicích, a pokud zahraniční investoři ucítí, že se z toho chceme nějak vymanit, nějak proklíčkovat, tak prostě své investice odsud stáhnou a popřípadě umístí jinde.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, vypršel váš čas!

Poslanec Jan Hamáček: Takže je to o pracovních místech, není to o imaginárních miliardách do Bruselu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Členové vlády, paní a pánové, já bych docela i panu kolegovi Doktorovi uvěřil, ale to bych musel vidět, že můj návrh, který jsem tady přednesl, podpořilo víc lidí, víc

poslanců. A já jsem přece navrhoval na začátku dnešního odpoledního jednání, že před tento bod chceme zařadit bod, kdy ministr financí bude informovat o první půjčce z roku 2009. A opravdu mě mrzí, že to pochopila totální menšina vládní koalice.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále vystoupí s přednostním právem pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Kolegové, kolegyně, vážená vládo, dovolte mi několik poznámek k informaci, která zde zazněla ze strany pana premiéra.

Víte, že když tady v Poslanecké sněmovně vedeme debatu o vývoji naší ekonomiky, o vývoji státního rozpočtu, my jako opozice vyčítáme vládě, že by mohla dělat víc pro hospodářský růst, tak vládní představitelé, ministr financí a premiér velmi často argumentují jednoduchým způsobem, říkají: „My jsme malá otevřená ekonomika, jsme ekonomika zcela závislá na exportu a podporou domácí poptávky tady žádný hospodářský růst nevyvoláme. Jediná naše šance je růst zahraniční poptávky a ten nezáleží na naší vládě, je to věc trhů, na které exportujeme naše zboží a služby.“ To je argument, který tady představitelé této vlády velmi často používají pokaždé, když se stočí řeč na hospodářský růst tady u nás doma v ČR a když se stočí řeč na vývoj státního rozpočtu. A myslím si, že je dobré, abychom se k tomuto argumentu, který používá vláda, vrátili, protože naše země je skutečně závislá na exportu. A export z 80 % směřuje do Evropské unie. A drtivá většina exportu z těch 80 % končí v zemích, které nám za něj platí společnou evropskou měnou, eurem. A jestliže se bavíme o věcech, které můžeme ovlivnit, tak nepochybně jako ČR, jako členská země EU, můžeme ovlivnit řešení krize eurozóny. To, co nemůžeme ovlivnit, je orientace našich výrobců a dodavatelů zboží a služeb. Když si uvědomíme, že náš export do Číny, Indie a Brazílie dohromady tvoří něco kolem 3 %, a jestliže si řekneme, fajn, máme vysokou závislost na EU, je potřeba s tím něco udělat, abychom do budoucna tak závislí nebyli, tak potrvá léta a budou se muset příští vlády a naši podnikatelé hodně snažit, aby z 3 % možná za pár let udělali šest nebo sedm. Ale i za deset let klíčovým teritoriím, kam naši podnikatelé a zaměstnavatelé budou vyvážet své zboží a služby, bude EU a bude eurozóna.

Platí tedy, že náš hospodářský růst je z největší míry závislý právě na situaci v EU a eurozóně. To, co se tam děje, není nějaký vnější zahraniční problém. To, co se tam děje, je ve skutečnosti také náš problém, protože na tom, jestli se stabilizuje eurozóna, jestliže zvládne tuto krizi, na tom, co bude s eurem, na tom, jak budou fungovat banky v eurozóně, jestli budou půjčovat, jestli se nezastaví tamní ekonomika, tak na tom všem závisí naše

pracovní místa, náš hospodářský růst a naše daňové příjmy a koneckonců také schodek našeho státního rozpočtu a naše dluhy, protože pokud naše ekonomika neporoste v důsledku krize eurozóny, pokud krize bude trvat příliš dlouho, tak budou lidé propouštěni, firmy ani poplatníci nebudou platit daně, státní rozpočet se propadne do větších schodků. Koneckonců jsme to tady zažili v roce 2009, bylo to přes 220 miliard deficitu veřejných rozpočtů a dluhy budeme muset platit z našich finančních prostředků. Čili ty dluhy tady vzniknou. Pokud bude pokračovat krize eurozóny, tak se naše země do velkých dluhů v příštích letech bude propadat.

Já myslím, že ta závislost je zcela zřejmá. Teď tady nevedeme debatu o nějakém imaginárním zahraničí, o nějaké teorii, vedeme tady debatu o tom, jak my tady jako ČR můžeme ovlivnit vnější podmínky, které sahají na naše pracovní místa a sahají na prosperitu našeho hospodářství. Já myslím, že tady musíme vést debatu o tom, co je národní zájem naší země. My jsme tady od toho. Jsme členové národního Parlamentu, Poslanecké sněmovny, volí nás občané ČR a jsme tady také od toho, abychom permanentně posuzovali, jaký je nejlepší národní zájem naší země.

Když se k tomu mám vyjádřit, tak se musím alespoň na chvíli vrátit k roku 2004. My jsme v roce 2004 vstoupili do EU. Předtím bylo referendum. V tomto referendu velká většina našich občanů hlasovala pro vstup do EU a já jsem přesvědčen o tom, že to bylo správné strategické rozhodnutí. Nejenom proto, že pro ČR to mělo řadu pozitivních dopadů z hlediska její legislativy, z hlediska našeho vlivu na to, co se dneska vlastně ve světě a v Evropě děje, ale ono to samozřejmě mělo velký vliv na náš sociální a ekonomický vzestup. Pokud se podíváme na zlom, který nastal z hlediska hospodářského růstu, z hlediska přílivu přímých zahraničních investic, tak přece tím zlomem byl vstup do EU. Tohle nikdo nepochybně a nemůže to zpochybnit. A opět odkazují na argumenty pravice. Když jsme tady v letech 2002 až 2006 vedli polemiky tehdy z pozice vládní strany o naší hospodářské politice, tak to byli poslanci ODS, kteří na tomto místě vystupovali a říkali, no, nechlubte se tím ekonomickým růstem, vy s tím nemáte nic společného. Ekonomický růst se dostavil proto, že jsme vstoupili do EU.

To byly argumenty, které tady používali pravicoví poslanci, aby snížili zásluhy tehdejší vlády na hospodářském růstu. A do určité míry měli skutečně pravdu. Vstup do Evropské unie byl výrazným signálem o tom, že se stáváme bezpečným a předvídatelným státem, že se stáváme místem, kde i to členství v Evropské unii garantuje jistotu pro ty, kdo se tady rozhodli investovat do podnikání, do tvorby nových pracovních míst, do infrastruktury. To byl velmi pozitivní signál.

My jsme se stali součástí Evropské unie a jako nová členská země jsme mimo jiné začali čerpat evropské fondy. A jestliže dnes mimo jiné vedeme

debatu o tom, jestli bychom se, i když nejsme členy eurozóny, měli podílet i nepřímo finančně na její stabilizaci, tak je myslím dobré si říci, že eurozóna se podílí už řadu let na naší rozpočtové politice, a to tak, že ty vyspělé státy Evropy nás dotují. Já myslím, že je dobré si to říci, jak to je. Od roku 2004 každý rok něco platíme do evropského rozpočtu a každý rok něco z toho evropského rozpočtu dostaneme. Ten čistý přínos pro Českou republiku od roku 2004 je 163 miliard korun. 163 miliard korun, které jsme získali navíc oproti tomu, co jsme do společného rozpočtu jako Češi zaplatili. V loňském roce to bylo 47 miliard čistého přínosu. Letos to možná bude někde v tom pásmu mezi 40 až 50 miliardami korun. Příští rok – a zítřka tady budeme schvalovat státní rozpočet – si vláda naplánovala, že získáme 100 miliard z evropského rozpočtu, přesněji řečeno asi 101 miliard, a že zaplatíme 35 miliard do společné evropské pokladny. Takže vláda do konce příštího roku počítá s tím, že ten rozdíl se bude pohybovat někde kolem 60 až 65 miliard korun čistého přínosu pro Českou republiku. A to nejsou žádné půjčky, to jsou dotace. To znamená, to jsou peníze, které nevracíme, pokud samozřejmě nedojde k pochybení při jejich čerpání.

Kdo vlastně financuje tuhle dotační politiku vůči České republice? Možná je dobré si to také uvědomit. Je to Velká Británie? No Velká Británie to není, protože Británie má tzv. britský rabat, to znamená, Britové si sjednali už v minulosti, ještě dávno před naším vstupem, výjimku. To znamená, do společného rozpočtu platí mnohem méně, než platí Němci nebo Francouzi z hlediska velikosti jejich ekonomik. To znamená, že na ty dotace, které plynou do nových členských zemí v rámci systému solidarity Evropské unie, se skládají Němci, Francouzi, Holanďané, Dánové, Švédí, Belgičani. To jsou prostě země, které financují transfer ze starších členských zemí Evropské unie do těch novějších zemí. A my z toho pracujeme na modernizaci země. Financujeme infrastrukturu, zateplujeme školy, prostě realizujeme projekty, které by měly pomoci k tomu, aby Česká republika dohnala to zpoždění, které získala po roce 1948, kdy jsme se stali součástí východního bloku.

Prostě členství v Evropské unii pro nás má řadu pozitivních efektů. A my jsme se po tom roce 2004 se soustředili na to, že jsme toho členství využívali – tu lépe, tu hůře, ale bylo to pro nás pozitivní. A teď se ocitáme v situaci, kdy se na nás kolegové v unii obracují a říkají: „Možná by bylo dobré, kdyby se Česká republika podílela také na stabilizaci a kdyby určitým způsobem k té stabilizaci i finančně přispěla.“

Já trochu nerozumím určité hysterii, která se rozvinula kvůli možnosti, že by Česká národní banka půjčila – zdůrazňuji půjčila – peníze Mezinárodnímu měnovému fondu. Především není to nic nového. Už nám to tady potvrdil guvernér banky dnes odpoledne, že Česká národní banka půjčuje Mezinárodnímu měnovému fondu delší dobu. Dokonce to poslední

rozhodnutí o půjčce, která se pohybuje někde v řádu kolem miliardy eur, je z podzimu 2009. A ta smlouva podle výroční zprávy centrální banky byla uzavřena na jaře roku 2010. To znamená velká tranše, zhruba miliarda eur půjčky, byla schválena na podzim roku 2009 bez toho, aniž by tady byla kolem toho jakákoliv hysterie a řešilo se tady, že Česká republika zkrachuje, jestliže Česká národní banka půjčí část prostředků ze svých devizových rezerv, nemluvě o tom, že Mezinárodní měnový fond není žádný hochštapler nebo podvodník. Mezinárodní měnový fond je instituce, která si dokáže finanční prostředky, které poskytne, vymoci. A i kdyby dokonce některé z těch zemí zkrachovaly, tak Mezinárodní měnový fond má přednost z hlediska vymáhání těchto finančních prostředků. Takže to nejsou žádné peníze na odpis. Je to určitý projev naší solidarity a možnost – možnost, abychom se podíleli do určité míry na stabilizaci prostoru, na jehož stabilitě máme existenční životní zájem prostě proto, že s tím souvisí naše pracovní místa, naše ekonomika, životní úroveň lidí, kteří tady u nás budou žít.

Poslední poznámka k tomu, kde je vlastně naše místo politicky, ekonomicky. Jestliže jsme se shodli mnohokrát v minulosti na tom, že naše ekonomika je silně spojena s evropskou ekonomikou, tak je přece zřejmé, že máme i silný politický zájem na tom, abychom ovlivňovali to, co se v Evropě děje. A my jsme předtím, než jsme se stali členy Evropské unie, museli tady zavádět evropská pravidla. Byla o tom velmi často polemika. Prostě brali jsme to jako něco, co nám před tím rokem 2004 vlastně Brusel nadiktoval a my jsme s tím nemohli nic udělat. Po roce 2004 se ta situace změnila, protože my už jsme uvnitř. Tehdy jsme byli venku a jenom na nás dopadala rozhodnutí, která učinila tehdejší skupina členských zemí. Dneska jsme uvnitř a dopadají na nás naše vlastní rozhodnutí, která učiníme společně s ostatními členskými zeměmi Evropské unie. A o tom je i spor o budoucnosti, protože pokud nebudeme v jádru evropské integrace, tak se začne vytvářet okruh rozhodnutí, která znovu na nás budou dopadat, ale my nebudeme schopni ovlivnit jejich výslednou podobu. To je ta klíčová věc. Prostě to, co se bude dít v Evropě, se nás vždycky bude týkat. V příštích padesáti, sto letech vždycky se nás to bude týkat geograficky, politicky, ekonomicky, kulturně. My prostě do Evropy patříme. A byla by chyba, kdybychom se sami vzdávali práv to, co se bude dít v Evropě v příštích letech, ovlivňovat. A já říkám v dobrém i v špatném, protože určité jsou tady pozitivní alternativy vývoje v Evropě a jsou tady také negativní alternativy vývoje v Evropě. Ale my to probíhat můžeme také svou aktivitou jako Česká republika ovlivnit ve smyslu obhajoby našeho národního zájmu!

My jako sociální demokraté jsme přesvědčeni, že náš národní zájem je být u toho, to znamená být v centru evropské integrace, nebýt na okraji, nedostat se do izolace, protože to bude snižovat náš vliv. A jestliže to bude snižovat náš vliv, tak to ruku v ruce bude snižovat i naši atraktivitu.

Atraktivitu pro investice. Ten svět po krizi – otázka je, kdy ta krize skončí, to si tady asi neodhlasujeme v Poslanecké sněmovně – ten svět po krizi bude světem ostré konkurence o to, kam půjdou investice. A my už dneska cítíme, že to, že nemáme euro, nás v řadě konkrétních investičních záměrů staví na druhé, na třetí místo. To do budoucna nemusí být výhodná situace.

Jsem přesvědčen o tom, že bychom se neměli vzdávat možnosti v budoucnu euro přijmout, až to pro Českou republiku bude výhodné. Tu možnost bychom měli nechat otevřenou. Stejně jako je zřejmé, že musíme konsolidovat veřejné rozpočty. V tomto smyslu nám přece nemusí vadit přísnější kritéria, která se týkají zpřísnění Maastrichtu a jeho vynutitelnosti. To přece také není v rozporu s naším národním zájmem, abychom postupně uzavírali nominální růst a reálný růst veřejného dluhu, který v řadě posledních let v České republice zažíváme.

A konečně platí, že je zde přece celá řada procesů, které z úrovně národního státu nikdy nemůžeme ovlivnit. Vždycky budeme jenom objektem působení tržních sil. A jediná šance, jak ty tržní síly vyvážit, jak je zregulovat, jak je donutit, aby respektovaly určitá pravidla, je integrace na evropské úrovni, protože jenom tam můžeme mluvit o zdanění finančních transakcí. Jenom tam, na evropské úrovni, můžeme mluvit například o harmonizaci některých přímých daní, abychom zabránili daňovému dumpingu. To je ten prostor, kde Česká republika může reálně svůj vliv uplatnit.

Jestliže se Evropa rozpadne do souboje národních států, začnou tady vznikat nové mocenské bloky, tak kde bude pozice, váha a role naší země? Prostě nebude. Teď máme tu unikátní příležitost a prostředí, které v Evropě vzniklo, tak bychom měli udělat všechno pro to, aby Evropská unie pokračovala dál, aby pokračovala v evropské integraci, aby se stabilizovala eurozóna, protože tohle není v rozporu s naším národním zájmem, naopak je to v souladu s ním.

Proto by bylo dobře, kdyby vláda byla schopná definovat jasný postoj České republiky. My říkáme jako opozice, že jsme připraveni vládu podpořit, pokud vláda bude realizovat takové kroky, které povedou k tomu, že budeme součástí evropské integrace, že se neocitneme v izolaci, že nebudeme na okraji. I když to není vůbec populární, i když to samozřejmě není populistické, říkáme, že v tomto vláda s naší podporou počítat může, protože takovýto postup vlády bude v souladu se strategickým národním zájmem, který naše země nepochybně má. A pak se můžeme bavit o konkrétních parametrech. Jestliže vláda prokáže dobrou vůli, můžeme se bavit o tom, jak vysoké by měly být garance, jak vysoká by měla být konkrétní finanční pomoc, jak bude konkrétně vypadat koordinace fiskálních politik a co by ji ještě mělo doplnit, aby tady skutečně Evropa postupovala v rámci určité společné hospodářské politiky.

Tolik několik poznámek a také stanovisko sociální demokracie k této věci. Já bych rád popřál panu premiérovi, aby našel odvahu definovat náš národní zájem, aby našel odvahu ho prosadit na úrovni vlády a aby Česká republika pod jeho vedením nemířila do izolace, ale aby si udržela svůj vliv, který získala tím, že v roce 2004 naši lidé a naši občané rozhodli o tom, že se staneme členy Evropské unie. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Teď zde mám nejprve faktickou poznámku, pan poslanec Doktor, a poté pan ministr chtěl vystoupit s řádnou s přednostním právem. Poté byste byl po panu poslanci Doktorovi. Poté s přednostním právem je přihlášen pan místopředseda Zaorálek a předseda klubu ODS Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Doktor: Já budu v té faktické velmi střídmy a pan ministr nebude čekat dlouho.

Tak za prvé sleduji, že mé sdělení bylo nepochopeno, alespoň panem poslancem Sobotkou. Já tedy říkám, že to, co zní z Evropské unie, to není žádný návrh nějaké konsolidace, nějakých opravných projektů, opravných prací. To je fňukání na to, že na první palubě došel kaviár. Žádné konkrétní návrhy autorit, které by byly projednány národními parlamenty a měly podporu národních parlamentů a voličů daných zemí, neznám. A musím se dohadovat o tom, že to, co jsou soukromé návrhy soukromých osob, jsou jejich soukromé ambice ve snaze přežít horizont příštích voleb. Nic dalšího.

A ve světle toho vystoupení a dovětku, který byl označen jako pozice sociální demokracie, shledávám, že je opravdu možné, aby právník, vystudovaný právník, se těšil na to, že může svobodně podepsat smlouvu, z níž závazky plynoucí nezná, protože ji nikdy nečetl, že se z toho dokáže radovat, a že si dokonce dokáže myslet, že je to pozvánka na první palubu nějaké výletní lodi. Může to být pozvánka – ale buďte si, pane kolego, jist, že Barroso si vás bude dál plést s číšníkem.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Já samozřejmě rád slyším výhrady vůči elitám, které hodují kaviár a zapomínají na občany Evropské unie, jen si nejsem jistý, jestli to zaznívá ze správných úst, a navíc si myslím, že kolega, možná proto, že už opustil řady ODS, tak neposlouchal tolik svého premiéra, protože on souhlasil pouze s některými návrhy, k některým se vyhradil a na některé čeká, jak se vyvrbí. Říci, že tady je pouze fňukání, je trošičku nepřesné.

Já jsem byl velmi rád, že pan premiér to shrnul, na druhou stranu musím říct, že kdyby to shrnul před měsícem nebo před dvěma měsíci, kdyby se tady věnoval diskusi o tom, co je národní zájem, a nepytlikoval tyto věci na koaličním půdorysu mezi pár ministry, tak jsme mohli být dneska dál.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí ministr financí. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Jenom stručnou poznámku k tomu, co říkal pan poslanec Doktor ve své faktické poznámce. Možná bychom si měli být vědomi toho, že největším exportérem kaviáru na světě je Rusko, po něm Francie a pak Írán. Ne že bych nějak toužil po jakémkoliv importu této zahraniční politiky, to nemohu říci.

Nicméně já jsem se přihlásil proto, abych poprosil pana poslance Sobotku, aby na tomto tématu nedělil politickou scénu na pravici a levici. Aby neříkal, že tady oponuje argumentům pravice. Už jenom proto, že já jsem tady žádné argumenty pravice neslyšel, upřímně řečeno.

Velmi rád bych také uklidnil veřejnost s tím, že na naší půjčce, ať už bude tři a půl miliardy euro, nebo nižší, nebo žádná, opravdu nestojí a nepadá prosperita eurozóny. Já jsem hluboce přesvědčen, že oněch 200 miliard domluvených na summitu je zoufale málo a že je to jenom impuls k tomu, aby Christine Lagarde mohla na ostatních trzích a na ostatních kontinentech říkat, tak Evropa do toho jde s 200 miliardami, tak kolik dáte vy, aby dala dohromady alespoň těch tři čtvrtě bilionu. Jinými slovy, jestliže 200 miliard je skutečně málo, a to já souhlasím s výrokem pana guvernéra Singera, že 200 miliard je asi totéž jako acylpyrin na zlomeninu, tak těch českých tři a půl miliardy, kdybychom na ně zítra přistoupili, je kolem desetinné čárky. To vůbec nic neřeší. To je jenom naprosto zásadní zahraničněpolitická odpověď České republiky na naprosto zásadní zahraničněpolitickou otázku: jste na palubě, nebo nejste na palubě? Vůbec o nic jiného nejde. Všichni víme, že ta operace, pokud bychom ji podstoupili, je fiskálně nevýhodná, je riskantní, a já bych velmi rád vyjednával o jejích podmínkách. Pokud bychom ji podstoupili, tak všichni víme, že nezvýší naše zadlužení, že prostě jenom svá aktiva přesuneme někam jinam, než je teď máme, byť samozřejmě nese s sebou řadu rizik a nevýhod, které by se možná daly nějakým vyjednáváním eliminovat, ale nezvyšuje naše zadlužení ani žádným zásadním způsobem nepřispívá k řešení dluhové krize, která je především krizí důvěry v eurozóně. Že to opravdu není nic jiného než naše odpovědnost před zásadní odpovědí, kterou budeme muset říct, a budeme ji muset říct jasně, s veškerou zodpovědností, a ta odpověď zní: jste na palubě, nebo

nejste na palubě. A tuto odpověď bude muset česká vláda a česká reprezentace dát.

Promiňte, zítra zasedá česká vláda a já jsem jejím členem a nepřípadá mi fér, abych dnes vyčerpал veškeré argumenty, veškeré náměty, které na zítřejší diskusi mám. Jenom chci říct, v čem zní ta zásadní otázka. Ne jestli zachráníme, nebo nezachráníme eurozónu. Oni se bez nás obejdou. Otázka je, jestli my se obejdeme bez nich. A ta odpověď zní, jste na palubě – nebo ta otázka zní, ještě jednou ji opakují, velmi se omlouvám: jste na palubě, nebo nejste na palubě? Tu odpověď budeme muset položit. Já si vůbec nemyslím, že ji musíme dát do deseti dnů. To se nedomnívám, ale také se nedomnívám, že bychom měli do deseti dnů říct nejsme na palubě.

Já prosím Poslaneckou sněmovnu, aby pochopila, že své argumenty si ponechám především na zítřejší vládu, a pak kdykoliv jsem k dispozici.

Jenom chci říct svůj osobní pocit člověka, kterému bude příští týden 51. Před 22 lety, kdy pan poslanec Sobotka chodil ve Slavkově do školy a já jsem jako třicetiletý postpubescent čekal narození svého syna, jsem běhal po jihočeských náměstích a psal jsem štětkou a vápnem: Chci zpátky do Evropy. Já dnes nechci svému již dospělému synovi říkat, že jsem reprezentant politické reprezentace, která chce z té Evropy ven. To je zásadní pocit, se kterým vstoupím do té diskuse jak na vládě, tak v Parlamentu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: A nyní s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Možná krátkou repliku. Já bych byl rád, než si odpovíme na to, jestli házíme v podpalubí lopatou, nebo jsme na palubě, kdyby se vyjádřil světový finanční kapitál, jak přistoupí k těmto problémům, které v podstatě způsobil on svým chováním. A protože mu to vyhovuje, tak opravdu kapitalizuje zisky a socializuje ztráty. (Slabý potlesk z levé části jednací síně.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní s přednostním právem vystoupí pan místopředseda Zaorálek. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji pěkný večer. Já si uvědomuji, že je pozdě, a budu se snažit nemluvit příliš zevrubně.

Poslední vystoupení pana ministra Kalouska ukázalo, jak ta debata ve Sněmovně může být zajímavá, pokud by byla možná. A možná mohla být zajímavá, už kdyby se konala dříve, jak tady bylo řečeno, před

tím měsícem, dvěma měsíci. Protože... (Otáčí se za sebe na členy vlády.)

Já tady bohužel musím poslouchat ten rozhovor za mnou. Je zajímavé poslouchat ministra zahraničí, premiéra a ministra financí, co si říkají o evropské měně. Chápete, to mi nemůže uniknout.

Takže já se domnívám, že by bylo dobré, kdyby ten rozhovor začal dříve, protože možná by se ukázalo, že pan premiér by nemusel v Bruselu říkat, že potřebuje silnější mandát Parlamentu, protože by o něm víc věděl, o tom, co se ve Sněmovně myslí. A mně by se líbilo, kdyby třeba potom měl premiér i silnější mandát a větší sebevědomí k tomu, aby se ozval, když prezident této země někde v sousední zemi řekne, že se nabízí jako dobrovolník pro demontáž evropské společné měny. Mně připadá, že kdybychom se dokázali shodnout na tom, že určité výroky na této úrovni nám škodí, tak by to bylo docela dobré pro začátek. Treba proto, že nás izolují v Evropě a že nás činí nepříteli srozumitelnými.

Protože jsem se rozhodl, že to zkrátím, tak řeknu to zásadní. Já se domnívám, že představa, že krach eurozóny je něco, co přežijeme snadno, je lichá. Je lichá ze dvou důvodů. Jeden řeknu ten základní politický. Pokud dojde k rozpadu eurozóny, dílem i Unie, tak to bude znamenat, že skončí ta aliance, která vytváří nějakou možnost hledání konsenzu, a Evropa se stane koncertem velmocí. Pokud se tady někdo bojí Německa – sjednoceného, velkého –, tak ta pozice bude prostě horší. Vliv zemí, jako je Rusko, Německo, to všechno bude daleko výraznější ve chvíli, kdy se rozpadne eurozóna, kdy se rozpadne evropská aliance. Takže to je ten politický důvod, proč si myslím, že je to pro nás neštěstí a pro všechny menší země.

A ten ekonomický? Bylo by dobré, aby tady zaznělo proti tomu, co říká prezident, že pokud dojde k té, jak se tomu říká, implozi eurozóny dneska v Evropě, tak to ovlivní všechny státy Evropy bez ohledu na jejich velikost. Takový vývoj bude mít obrovské důsledky sociální, ekonomické i politické. Bude to znamenat kolaps finančního systému, sociální důsledky budou hluboká deprese, nezaměstnanost, bída, nepokoje sociální, extremistická hnutí, mluví se o násilí v těch analýzách, které se píší, těžko kontrolovaný vývoj v celé řadě zemí. Jednotlivá národní hlavní města se budou obviňovat navzájem mezi sebou, budou se vytvářet bariéry mezi nimi a celkově nastane úpadek Evropy. Helmut Schmidt před několika dny řekl v Berlíně, že jsme povinni udělat některé věci a budeme odpovědní, pokud je neuděláme. Mluvil o tom, že pokud nedokážeme dnes udělat některé kroky, tak Evropa se svým významem zmizí z mapy světa. Je tedy dobré si uvědomit, že žádná země v Evropě neunikne tomu, pokud by došlo k tomu rozpadu. A nechápu, pokud někdo se tváří, že nám to může být jedno.

Navíc to, co si myslím, že zvlášť hrozí v případě rozpadu eurozóny, je to, že to postihne periferní ekonomiky, jak se tomu říká, a nejenom ty jižní,

jak se většinou myslí – Řecko, Portugalsko, Španělsko –, ale dneska se přece mluví o tom, že to postihne střední a východní Evropu. Já vás upozorňuji na článek Roubiniho, toho známého proroka, který řekl: Střed a východ Evropy, střežte se toho, že se nezdaří to vzkříšení Evropy, protože vy budete ti, kteří budete první postiženi. Protože ty bohaté země toho evropského středu jsou samozřejmě schopny díky kondici, kterou mají, díky infrastruktuře, obrovským aktivům, tak jsou schopny samozřejmě zvládnout tu situaci vždycky lépe než my. My jsme se vlastně ještě nevyhrabali z toho, my jsme stále ještě postkomunistické země, daleko zranitelnější, odkázané na export často právě do těch zemí té bohaté Evropy. Takže představa, že se nás to netýká, že můžeme zůstat bokem, ta je pro mě nepochopitelná.

Co se týče toho, co se odehrálo teď na summitu Evropské rady, tak to zjednodušeně řeknu. Mohl bych vám tady říci seznam věcí, které se mi nelíbí na tom výsledku, a stejně tak seznam věcí, které pokládám za určitá pozitiva. Samozřejmě premiér má pravdu, když říká, že to je hodně komplikované a složité. To je přece jasné. Tady je tolik otázek, že na ně asi nikdo není schopen – a to je jisté – v této chvíli odpovědět. Vždyť přece člověka nutně musí napadat, jaká bude vazba této zmiňované mezivládní dohody, smlouvy s Evropským parlamentem, s těmi dosavadními evropskými smlouvami. Tam je přece tisíc otázek, o kterých bychom se tady mohli bavit, a zřejmě už na to v tuto chvíli večer nemá nikdo dostatek sil. Mě ale vadí to základní. Abychom se dohodli na tom, že tento proces, který se tam děje, tak je pro nás nesmírně důležitý, jak dopadne. A pokud se zhatí, tak za to prostě zaplatíme stejně jako ti ostatní. (Řečníkův hluboký povzdech.)

Protože tady není dnes asi už večer tolik času, tak bych si přál tady navrhnout alespoň jeden návrh usnesení, který konstatuje to, co mi teď připadá jako takový základní jmenovatel toho, na čem bychom se tady mohli dohodnout. Já bych chtěl navrhnout to, že Poslanecká sněmovna konstatuje, že negativní vývoj eurozóny by ohrozil ekonomiku, pracovní místa i politický vývoj v České republice. Žádáme proto vládu České republiky, aby učinila vše pro konsolidaci eurozóny a stabilizaci evropských institucí.

Přál bych si, aby tyto debaty se tady konaly častěji, aby se konaly v jiných než večerních hodinách, abychom měli šanci si ujasnit, kde vlastně stojíme. Já bych si opravdu přál, aby premiér mohl jet na Evropskou radu a věděl, že za sebou má mandát Parlamentu, o který se může opřít. Mě připadá do budoucna naprosto nešťastné, aby Česká republika nebyla zemí, která má pozici a která působí dojmem někoho, kdo čeká, jak věci dopadnou. Mě připadá, že potřebujeme víc debaty – ne proto, že bychom byli tak vlivní a že by se bez nás Evropa neobešla, ale protože to je něco, co se nás týká, a my si vytváříme vlastně tým, jak se v tom angažujeme, po-

zici do budoucna. Já pořád předpokládám, že ten scénář nebude ten nejhorší a že prostě Evropa najde způsob, jak do budoucna existovat, a že se rozhoduje o tom, jakou roli v tom Česká republika bude hrát.

Také se hlásím k tomu, vlastně, co tady řekl ministr Kalousek, k tomu heslu, že to, co se odehrává po listopadu 1989, i pro mě je návratem do Evropy. Já bych se nerad tady také tohoto principu vzdával.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou je připraven pan poslanec Jan Bauer, poté vystoupí pan premiér. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážené dámy a pánové, já jsem bohužel dnes ráno neměl možnost v rámci přednostního práva vystoupit a reagovat na požadavek pana místopředsedy Zaorálka. Proto bych chtěl spíše vyzvat, že je vhodné přijít sem k tomuto pulťku poté, co si člověk opravdu relativně poctivě prostuduje jednací řád Poslanecké sněmovny, a za druhé, pokud má nějaké aktuální a správné informace. Proto mi připadá slušné, abych tady zareagoval způsobem, že tak jako vždy v podstatě už v mnoha případech jsme vyzvali pana premiéra prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti a v kontextu a znění jednacího řádu, aby nás seznámil na jednání výboru, s jakým mandátem odchází na jednání Evropské rady. Pan premiér, přestože to může být kdokoliv ze současné vlády, na to jednání minulý týden ve čtvrtek ráno přišel a my jsme taktéž byli informováni o tom, s jakým mandátem se na jednání Evropské rady odjíždí. Takže bohužel zazněla tady jedna nepravda, za kterou jsem neslyšel omluvu, to znamená, že pan premiér nebyl přítomen na jednání výboru. Není to pravda, je to naopak.

Druhá věc je spíše poznámka na vystoupení pana předsedy Sobotky. Takže prostřednictvím paní předsedající, já rozumím tomu, že rozhodování o evropských záležitostech je relativně složitá a nepřehledná materie. Nicméně považuji za opravdu velikou, možná i osobní a tragickou chybu, pokud se na evropské záležitosti díváme pouze prostřednictvím té optiky má dáti nebo dal. To znamená, tolik jsme odvedli někam, dostáváme daleko více, a proto bychom se měli nějak chovat. Je to samozřejmě jedno z kritérií, jakým způsobem se chovat. Nicméně čím více o tom, pane předsedo Sobotko prostřednictvím paní předsedající, budete mluvit, tím zužujete manévrovací prostor a dostáváte do velice špatné pozice Českou republiku. Já to považuji za vaši velikou osobní a tragickou chybu, protože takto se nedá vyjednat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, upozorňuji vás na čas.

Poslanec Jan Bauer: Poslední poznámka. Možná, že –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, byl jste přihlášen k faktické poznámce, je mi líto.

Byl přihlášen pan poslanec Stanjura. Omlouvám se, dáváte přednost panu premiérovi. Prosím, pan premiér vystoupí.– Prosím, s faktickou ještě vystoupí před místopředseda Zaorálek. Pouštím vám stopky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tady potvrzuji to, že jsem měl špatnou informaci, že pan premiér se nezúčastní toho jednání Evropské rady, a je pravda, že jsem to dneska tady nahlas řekl. Za to se omlouvám, to si myslím, že by bylo ode mě skutečně korektní. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, předávám už slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych přece jenom zareagoval na několik tezí, které tady zazněly.

V první řadě musím říci, že nechápu stýskání, že jednáme o tomto tématu ve večerních hodinách. Je naopak známkou evropského chování, že o tak zásadních věcech se jedná pokud možno večer a přes noc. (Smích a potlesk v řadách koalice.) Čili přesně naopak, my jako Poslanecká sněmovna se chováme velmi evropsky. To za první.

Za druhé. Zazněly tady samozřejmě úvahy, které považuji za legitimní, úvahy, které vyústily ve zvolání jednoho z mých předřečníků: „Jsme na palubě, nebo ne?“ Já si myslím, že je naší povinností si položit i jinou otázku: „Jsme na palubě Titaniku, nebo ne?“ I tak jsme povinni tázat se sami sebe se zodpovědností vůči voličům.

Nyní mi dovoluji zareagovat na velmi často znějící názory, které tady formuloval například pan předseda Sobotka, ale i pan místopředseda Zaorálek a někteří další vystupující, kteří tady kritizovali to, že je nezbytné být v takzvaném jádru integrace. Já se naprosto otevřeně tážím: Kde je to jádro integrace? Ta integrace má totiž velmi flexibilní rozměry. Vezmeme si naprosto logicky – některé státy jsou členy eurozóny, některé státy nejsou členy eurozóny. Některé členské státy jsou v schengenském systému, některé členské státy nejsou v schengenském systému. Některé státy chtějí prohlubovat vnitřní trh a dokončit Single Market Act, některé se tomu brání.

Mimochodem, v rámci jednotného trhu v tuto chvíli funguje pouze, dámy a pánové, 40 % zboží a služeb v Evropě. Tady je obrovský potenciál. Tam by se měla zaměřit evropská politika, do dokončení skutečného,

fungujícího vnitřního trhu, když se tady někdo ptal, jaký je ten plán B, kde má být důraz evropské integrace.

Zrovna tak si můžeme položit otázku, když se bavíme o těch integračních jádrech, že jsou tady státy, které berou plnou výši zemědělských dotací, a jsou tady státy, které neberou plnou výši zemědělských dotací. Jsou tady státy, které plně participují na společné zahraniční a bezpečnostní politice Evropské unie, a jsou tady státy, které neparticipují na společné zahraniční a bezpečnostní politice.

Čili tvrzení, že se nám tady šokově, najednou má vytvořit vícerychlostní Evropa, je úsměvné. Vícerychlostní Evropa je každodenní realitou fungování Evropské unie. A já tvrdím, že je to dobře. Že je to správně. Že rozmanitost Evropy, rozmanitost zájmů jednotlivých členských států je v pořádku. Tato bohatost je předností Evropy. A flexibilní geometrie – mnohem více než upjatá a jakási intelektuálně nikoli osvěžující představa jednoho pevného jádra a jakési periferie – prostě odpovídá realitě. V různých směrech integrace jsou různá jádra a různé periferie. My jsme někde v jádře, v tom nejcentrovanějším jádře, například v oblasti prohlubování vnitřního trhu, někde prostě v tom jádře nejsme. Čili je to flexibilní geometrie v současné podobě Evropské unie. A zaplat' pánbůh za ni! Chceme skutečně zglajchšaltovanou, naprosto unifikovanou Evropskou unii, ve které je všechno naprosto stejné a nebere se v potaz rozmanitost zájmů, rozmanitost tradic, rozmanitost politických názorů a historického vývoje jednotlivých členských zemí Evropské unie? Ne! Já si vážím takové Evropské unie a chci v ní být. Jsem člověk, který hlasoval pro vstup do Evropské unie, a vážím si toho, že v sobě dokáže sjednocovat velmi rozmanitý potenciál 27 a doufám od příštího roku 28 evropských národů. Vždyť i uskupení, které postupně tenduje k 30 zemím, ani jinak než ve flexibilní geometrii fungovat nemůže, nemá-li se postupně degenerativním způsobem měnit v podstatě v unifikovaný superstát. Protože o takovou Evropu já skutečně nestojím.

Za další. Já považuji za velmi nutné zdůraznit, že zatím těch několik tezí, které se týkaly vytvoření této mezivládní dohody, jde jednoznačně cestou, která směřuje k fiskální zodpovědnosti. To znamená ke snižování deficitu veřejných financí, ke snižování celkového zadlužení, k vytváření protidluhových brzd v ústavních systémech jednotlivých členských zemí. Chci říci, že vláda České republiky pod mým vedením kráčí tímto směrem bez ohledu na to, jestli podobná mezivládní dohoda existuje, nebo ne. My nepotřebujeme být k této politice tlačeni podobnou mezivládní dohodou. My jsme přesvědčeni, že tato politika je nutná a správná a že je nutné v ní pokračovat bez ohledu na to, zda podobná mezivládní dohoda bude, či nebude uzavřena, bez ohledu na to, zda se k ní Česká republika připojí, nebo nepřipojí.

To, co ale já hodnotím velmi pozitivně, je, že tím ostentativním přihlášením se k této mezivládní dohodě, jejíž text v podstatě téměř nikdo nezná, ale kde přesto těch několik odrážek v podobě základních tezí je, to znamená například teze přihlášení se k vytvoření principu ústavní protidluhové brzdy, že tímto deklaruje sociální demokracie připravenost podpořit v obou komorách Parlamentu takzvanou finanční ústavu, čili tuto protidluhovou brzdou. V tom já vidím velký pokrok, protože ještě před půlrokem se sociální demokracie této myšlenky ostentativně vysmívala. A já bych chtěl České straně sociálně demokratické za to poděkovat, protože v tom vidím státoporný krok, a těším se na spolupráci, na základě které ústavní většinou v obou komorách tuto protidluhovou brzdou, která zabrání jakékoli budoucí nezodpovědné vládě zadlužovat tuto zemi, schválíme.

Děkuji. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan Zaorálek se hlásí – s faktickou poznámkou? Je to tak. Potom pan poslanec Stanjura. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to znělo celkem příjemně, až na ten ironický dovětek v závěru. Samozřejmě sociální demokracie, když říká, že ji zajímá tohle téma, že by se toho chtěla účastnit a že to pokládá za důležité, tak to zdaleka nemusí znamenat, že podepisuje každý článek toho, co je z těch možných závěrů, které tam jsou. Já jsem tady řekl, přátelé, že dokážu uvést seznam věcí, které vnímám jako negativní výsledek. Ať je to třeba to, že Británie byla vržena přes palubu, což já pokládám pro Evropu za velké minus, že se nepodařilo udržet jednotu. Ať je to třeba to, že se opustily evropské smlouvy primární a že se vytváří mezivládní dohoda pro 17 plus připojené. To jsou všechno podle mě minusy. A mohl bych pokračovat. A stejně jako významný minus pokládám to, že prostě Evropa při řešení té krize se orientuje pouze na tu takzvanou austeritu policy, tedy česky politiku úspor a utahování opasků, a přitom tam vůbec není to, co je pro nás velice důležitá stránka: opatření, která by vedla k reformám, k ekonomickému růstu, k vytváření pracovních míst. To přece opakujeme pořád. Pro nás je to klíčové, a pro mě je tohle veliký nedostatek toho, o čem se na Evropské radě jednalo. V téhle oblasti je to prostě naprosto minimální. Rozumíte, to je jednoduché pravidlo v ekonomice. Představa, že někdo pouhým utahováním opasku nastartuje cestu z krize je přece nesmysl. Vy si můžete utahovat opasky deset let a ekonomicky se nepohnete. Vykonat něco, co způsobí, že Evropa se začne hýbat dopředu, to je bohužel něco jiného. A v tom ten summit provedl, přátelé, zatraceně málo. A to kritizuji!

Takže dluhová brzda to je opět z rodiny negativních pasivních opatření,

kteřá nám ekonomický růst nevytvoří. Představa, že si budeme všichni kontrolovat rozpočty, to je, jako kdybyste měli vedle sebe domy, které hospodaří, a všichni si budou kontrolovat rodinné rozpočty. Znamená to, že domy budou prosperovat? To samozřejmě ne! Takže v tom si myslím –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane místopředsedo, rozvášnil jste se mimo možnosti faktické poznámky. (Mpř. Zaorálek: Pardon, omlouvám se.)

Prosím, nyní vystoupí pan předseda klubu ODS. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hned na začátku procedurální návrh, abych na něj nezapomněl: Potom bych rád nechal hlasovat, že budeme jednat i po 21. hodině, aby někdo neměl pocit, protože máme ještě minimálně pět přihlášených, že debatu koalice chce nějakým způsobem v 21 ukončit. Takže potom poprosím paní předsedající, aby o tom nechala hlasovat.

Já jsem očekával, že po krátkém a fakty nabitým vystoupení pana premiéra si tady budeme společně klást otázky a hledat odpovědi. Musím říct, že ve vystoupení pana předsedy Sobotky jsem to nenašel. On to nazval, že to bylo pár krátkých poznámek – potřeboval na to 18 minut. Použil podle mne oblíbenou politickou metodu, kdy jakoby polemizuje s názory, které nikdo neřekl, a on je vyvrací. Nikdo z nás z vládní koalice neřekl, že si přeje rozpad eurozóny. Vy jste to tady takhle vyvracel. Ale budiž. Já zkusím nějaké otázky položit, možná na některé navrhnou odpovědi, možná na některé budeme odpovědi hledat dále.

Zkusme se zeptat, proč Německo a Francie navrhly pomoc přes Mezinárodní měnový fond, a ne přes evropské mechanismy, které jsme s takovou slávou před pár týdny či měsíci zakládali, ať už je to Evropský stabilizační mechanismus, nebo Evropský finanční stabilizační fond. Můžeme si odpovědět, že je to tím, že si tak opravdu dobře důvěřujeme, že vlastně říkáme, že to, co si sami vymyslíme na pomoc eurozóně, že to nejsme schopni vymáhat, proto potřebujeme Mezinárodní měnový fond, nebo odpověď je jiná. Já nevím, je to jedna z otázek.

Dvě stě miliard eur – bude to dost, nebo to bude málo? A jak víme, jestli to bude dost, nebo to bude málo? A byli bychom důvěryhodní v Evropě, kdybychom říkali, že to možná podpoříme v případě, že se přidají i jiné státy mimo eurozónu i mimo Evropskou unii? Je Německo méně důvěryhodné, když v pátek tohle navrhovala jejich kancléřka a dneska vedení Bundesbanky říká, že oni odsouhlasí půjčku, jenom když přidají nejenom nečlenové eurozóny a členové Evropské unie, ale i další státy světa? Neslyšeli bychom tady náhodou od opozice, že ztrácíme důvěryhodnost v Evropě, kdybychom něco takového řekli, a stojí nám to za to?

Já jsem zaznamenal vlastně od neděle takový hlavní motiv České strany sociální demokratické, tedy bych řekl: být vždy u většiny. Někdo říká, že musíme být s většinou, někdo s integračním jádrem. Používají několik označení a vždycky ale říkají být u většiny. Postoj je velmi jednoduchý, je velmi alibistický, nevyžaduje zásady, nevyžaduje myšlenky, nevyžaduje ideje, nevyžaduje hledat řešení. Prostě počkáme, co nám přinesou, a my budeme pro.

Před pár týdny, nebo před pár dny jsme tady řešili opoziční návrh zákona o ochraně spotřebitele. Vedli jsme tady řeči o tom, jak někdo může podepsat smlouvu, ve které není něco uvedeno, jaká je to finta na toho chudáka, který to podepíše – a vy současně navrhuje to samé, jenomže tady to má být stát. Vy jste tu smlouvu neviděli, před chvílkou jsem slyšel, že proti některým návrhům tedy jste proti, protože s finanční disciplínou to zase není tak žhavé, jak jste v neděli ještě říkali, ale říkáte, že se máme přihlásit k tomu, že podepíšeme, přestože jsme ji neviděli.

Myslím si, že bychom měli ochraňovat nejenom spotřebitele – i stát. Nesouhlasím s panem ministrem Kalouskem, který říká, že k evropské tematice není pravice a levice. Já zkusím říct jeden bod, ve kterém si myslím, že se to liší. My jsme pro svobodný a otevřený trh, my jsme pro volný pohyb zboží, osob, kapitálu, jsme pro zodpovědné veřejné finance, pro to, aby státy hospodařily s příjmy, které získají, a nevytvářely dluhy. Na druhé straně jsem dneska slyšel z úst pana předsedy Sobotky, že naším cílem by mělo být vyvážit tržní síly, a to hlubší integrací na evropské úrovni. Já si myslím, že to je diametrálně odlišný způsob, zda věříme ve svobodný trh a volný pohyb kapitálu osob, zboží a služeb, anebo věříme v to, že nějakou hlubší integrací, jinými slovy, že bude někdo rozhodovat za nás, vyvážíme tržní síly, které se vymykly kontrole.

Slyšel jsem tady, ať si klademe otázku, jestli jsme na palubě, nebo nejsme na palubě, a pan premiér už doplnil. Já bych možná doplnil ještě další dvě otázky, které bychom si současně měli klást. Za prvé. Kam ta loď pluje? A za druhé, zda nebudeme křičet: „Muž přes palubu – nebo stát přes palubu!“

Myslím si, že v našich debatách, v otázkách a hledání odpovědi bychom neměli zapomínat na jednu věc, a to jsou demokratické postupy a voliči ve všech zemích eurozóny a Evropské unie. Je přece tristní, když slyšíme z úst čelných představitelů Evropské unie, například evropského prezidenta, že musíme vymyslet takový postup, který vyloučí zapojení veřejnosti, protože to je velmi riskantní. Co kdyby bylo referendum? A co kdyby to v referendu neprošlo? Tak to zkusíme někde v noci rychle dojednat, položit na stůl hotová řešení a vytvářet třeba tlak na národní parlamenty a národní vlády, že odpovědět se musí do deseti dnů.

Já si myslím, že je naprosto legitimní a správný postoj premiéra, který

říká, že věc je komplikovaná, musíme si klást otázky, hledat odpovědi, a pak se rozhodneme. To je podle mne mnohem lepší, než dopředu křičet, že chceme být s většinou, ať je řešení jakékoliv. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Teď zde mám faktické poznámky. Nejprve pan ministr Kalousek, poté pan místopředseda Zaorálek. Já ještě potom poprosím pana Stanjuru, pokud chtěl přednést nějaké usnesení, jestli by byl tak laskavý, a potom, tedy až po těch faktických. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Velmi se omlouvám. Jenom faktickou poznámku k panu předsedovi Stanjurovi, který protestoval proti tomu, že není správné nedělit mezi levicí a pravicí. Já velmi prosím, pane předsedo, abyste přece jenom rozlišoval mezi liberálně nacionalistickou frakcí, jejímž členem jsou europoslanci ODS, a tradičně konzervativní frakcí europarlamentu, což je Evropská lidová strana, jejímž členem jsou europoslanci TOP 09. Tam není hranice mezi pravicí a levicí. To jsou úplně jiné hranice. Socialistickou internacionálu samozřejmě ponechávám stranou, ale mezi liberálně nacionalistickou frakcí a konzervativní frakcí opravdu rozdíl je a konzervativní frakce k tomu má naprosto jasný názor.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou vystoupí pan místopředseda Zaorálek, dále mám přihlášeného pana poslance Stanjuru. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám pocit zoufalství, kolegové, protože jestli je pro vás takový problém pochopit se mezi sebou, tak cítím, že je o tolik obtížnější vysvětlit, kde jsme my, a abyste porozuměli nám. Ale já se přesto pokusím možná o to, co tady nebylo úplně správně pochopeno. (V sále je neklid.)

První věc. Já jsem řekl, že jsou věci, se kterými nesouhlasíme, jakkoliv jsou to často membra disiecta, z toho, co má být tou budoucí dohodou. Ale neřekl jsem, že sociální demokracie bude a priori proti dluhové brzdě. Prostě mi vadilo to, že jsou tam tato opatření a že tam nejsou prostě jiná, že tam kromě těch austerit policy, úsporné politiky, nejsou zároveň opatření, která stimulují ekonomický růst, aby bylo jasno.

A pak ještě jedna věc. To, co tady zaznělo, že my jsme ti, kdo jdou s většinou. – Já bych prosil o klid. (Předseda vlády diskutuje s ministry.) Tady probíhá tak zuřivá debata v té pravé části spektra.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás také prosím o klid.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Takže tady bylo řečeno a byli jsme obviněni, že nám jde o to být většinou. To je nesmysl, takhle se to prostě formulovat nedá. Já vám dám takový příklad, který se mi vybavuje, na kterém bych to vysvětlil. Pamatuji si, že v době, kdy jsme ještě nebyli členy Evropské unie, tak jsem měl možnost sedět s Rasmussenem, tehdy dělal ministra Dánsku jako členu Evropské unie, a já jsem se ho ptal: „Jaké to je v té Evropě, když tam s nimi sedíte?“ A on říkal: „Je to fuška, neustále je musíme hlídat. My, ty malé země, musíme hlídat ty velké. Když to prostě přestaneme dělat, tak nám okamžitě přerostou přes hlavu. A bylo by dobré, kdybyste se k nám přidali, a pomůžete nám.“

Chápete? To není jednoduše, že jsme s většinou, ale že tam jsme a pracujeme na tom, aby Evropa byla aliancí nějakého konsenzu, na kterém my se podílíme. O to nám jde! Nám jde o to, abychom neseděli v koutě někde bokem, ale abychom se podíleli na tom, jak se Evropa dneska staví. A ona bude potřebovat pravděpodobně v něčem hodně přidat nebo změnit tu stavbu. A na tom jsme se chtěli podílet. Tady nejde opravdu o to jenom se svést s někým!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Teď jsem se sama zamyslela. Děkuji za upozornění i za ukázněnost, že pan místopředseda opustil řečníště. A nyní se hlásí s faktickou poznámkou pan předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl jsem jen upřesnit svůj procedurální návrh. Jménem tří poslaneckých klubů navrhuji, abychom jednali i po 21. hodině, tak aby někdo neměl pocit, že chceme zkrátit debatu. To si myslím, že by nebylo na místě.

A zapomněl jsem ve svém vystoupení přednést avizovaný návrh usnesení, který zní: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí informace předsedy vlády o průběhu Evropské rady ve dnech 8. a 9. prosince 2011.“

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Přivolávám kolegy z předsálí. Zazněl zde tedy procedurální návrh na jednání po 21. hodině. Prosím o strpení. Přivolám kolegy a nechám o tomto návrhu samozřejmě hlasovat. (Malá pauza.) Prosím, dámy a pánové, ještě chvíličku. Já vás mezitím odhlásím. Prosím, abyste se všichni přihlásili znovu svými identifikačními kartami... Zdá se, že nás víc nebude.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 146 z přihlášených 101 pro 60, proti 8. Tento návrh byl přijat.

Budeme tedy pokračovat v diskusi. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Krásný večer, jak tady již někdo řekl – evropský diskusní večer. Když dovolíte, začal bych tím, že tady zazněly dva návrhy na usnesení. Jeden nám připomíná, že ještě nejsme v bezvědomí, a tudíž bychom mohli vzít na vědomí informaci pana premiéra. Pokud to někdo chápe, jako že v tom není jistá implicitně přítomná míra souhlasu, možná by to šlo. Ale já se obávám, že by to tak někdo mohl číst.

No a druhé usnesení, které vlastně s tím prvním není kolizní, ale domýšlí ho, navrhuje, abychom my, tedy Česká republika a její reprezentant česká vláda, udělali vše pro to, aby došlo ke konsolidaci v Evropě. To samo o sobě asi těžko může dělat někomu problémy. Rozhodně je to víc než ono váhavé a pasivní přihlížení, o kterém tady už byla řeč. Otázkou je, co to je to „vše udělat pro konsolidaci“. No a tady se dostáváme k meritu diskuse. Na toto téma už tady něco odeznělo, ale obávám se, že zatím je to debata, která se příliš navzájem nevnímá. Možná proto, že jsme zakopáni ve svých představách, že národní zájem je pro nás spíše předmět politikaření, politického poměřování z pozic ideologických, a nikoliv státnických. A přitom jestli něco v České republice chybí v evropském kontextu, tak je to jasně definovaný český státní zájem, to znamená, co bychom měli na evropské půdě prosazovat.

My jsme sice malá země, ale ne zas tak malá, aby náš hlas a naše váha v Evropě nemohly být větší. A k tomu bych rád přispěl několika strukturovanými poznámkami, které, doufám, že neurazí zvukovody kolegů napravo, a budou mi naslouchat i kolegové nalevo, protože si myslím, že právě strukturovaná debata tady už dávno na toto téma měla být. A možná bychom se nemuseli teď zkoušet z věcí, které jsou opožděné, protože vláda nám sice vycestovala s vládním mandátem, ale nikoliv s mandátem Poslanecké sněmovny, který by se navíc ještě opíral o širší než koaliční konsenzus. To je prostě realita, to si jistě uvědomuje i pan premiér, a proto s křížkem po funuse tuto debatu v tento krásný večerní evropský čas otevřel.

Čili co považuji především za podstatné? Já si myslím, že viníkem současných problémů není nějaké euro. To, že se Evropská unie rozhodla být měnovou unií. Viníkem je to, že Evropská unie sice se deklarovala jako hospodářská unie, ale jako taková neumí prosazovat svou vlastní hospodářskou politiku, neumí čelit problémům, jako jsou makroekonomické

nestability, nemluvě o tom, že neumí čelit tomu, čemu, přiznávám, neumějí čelit ani Spojené státy americké zatím, a to jsou bubliny nekrytých virtuálních peněz. Tam vidím kořeny problémů. A to, že v eurozóně jsou ty problémy možná momentálně palčivější než mimo ni, není podstatné. Proč nemáme účinnou hospodářskou politiku, proč Evropská unie je hospodářskou pouze deklaratorně? No především proto, že společná pravidla, která tady máme, neodpovídají požadavkům na účinnou hospodářskou politiku. Je to v nedomyšlenosti Lisabonské smlouvy, která byla vylobbována v tvaru, který je poznamenaný právě oním parciálním přístupem. No a samozřejmě také politickou – zdůrazňuji politickou – polovičatostí projektu eura.

Žádná měnová unie, byť by se rozkládala na tzv. optimální měnové zóně, nemůže dostatečně fungovat, pokud nemá k dispozici odpovídající mix jak měnové, tak rozpočtové politiky. To je prostě bych řekl záležitost, kterou by měl umět student střední ekonomické školy. Zajímavé je, že 20 let tady máme po Maastrichtu ambici být měnovou unií a v Evropské unii se to jaksi nenaplní. Ono se to ví, ale ono se o tom nemluví, protože je to problém, protože z x členů, dneska už 27, si samozřejmě každý myslí, že v této hře uhraje nějakou malou domů, a není ochoten pochopit to, že práva a povinnosti jsou symetrický pár. Čili tam vidím kořeny.

Řešení, které přichází tento týden, resp. minulý týden z Bruselu. Mě příliš nepřekvapilo, že se tam nenarodil konsenzus, který by umožnil zásah do primárního práva Evropské unie. To se dalo očekávat. Víme, jak složité byly debaty na téma evropské ústavy. Na tom, co zbylo z evropské ústavy, tedy Lisabonské smlouvy. A kdybychom měli brát vážně to, co čem jsem před chvílí mluvil, tak bychom měli jít tímto směrem, a to v naprosto nepřipravené podobě na základě debat, které se odehrávají spíše na kabinetní úrovni s nízkým demokratickým mandátem a s tím, co doprovází existenci Evropské unie, a to je deficit demokracie jako takový.

Tedy – narodil se kompromis, tím kompromisem má být jakási fiskální úmluva, plus 17 plus se tomu říká, která by otevřela řešení i nečlenům měnové unie, a to způsobem, který by se dal ošetřit buď mezistátními smlouvami, nebo dokonce některá opatření by se dala implementovat nebo zavádět na úrovni čistě národní tak, aby to každé zemi vyhovovalo. To je samozřejmě otázka, v jakém tvaru, ty tvary by se mohly země od země lišit. A to je přesně to, co dosud nevíme a kam bychom měli napřít pozornost.

Pokud samozřejmě tyto věci by se měly dotýkat ústavních základů našeho právního řádu, tak chápu, že pan premiér upozorňuje na to, že by to řešil referendum. Já vím, že ODS není velkým příznivcem přímé demokracie, že s ní šetří jako šafránem, ale v tomto případě by to nepochybně bylo na místě, zvlášť pokud bychom se dopracovali k jasně položené otázce.

Jen si říkám, jestli v tomto případě to není poněkud kapriciózní postoj, protože v minulosti, kdy byly podobně závažné otázky, tak k referendu rozhodně nesáhla. Připomněl bych události, kdy dnes pan prezident, tehdy pan premiér, se chlubil, jak úspěšně rozdělil Československou federaci. Nikoho se neptali! Žádné referendum nebylo a petice tehdy v řádu statisíců občanů, kteří se báli, že se Česko a Slovensko rozdělí, těch rozhodně nebylo málo.

Dalším takovým případem, kdy se zapomnělo na referendum, byl vstup ČR do NATO. To je jiný případ, než když se vstupovalo do EU? To je méně významný případ, než když máme rozhodnout o dotvoření, doplnění či reformování lisabonského základu EU? Já si myslím, že nikoliv! A byly tady další případy. Vzpomenu instalaci amerického radaru v Brdech, objevily se náměty na otázku, zda máme prolomit restituční hranici roku 1948 a v podstatě vyslechnout argumenty církví, že to je restituční, a nikoliv politické narovnání. Případů by bylo hodně. Mně připadá zkrátka používání referenda z pozice ODS jako velmi účelové a je zajímavé, že se to týká pouze případů, kdy jde o to domyslet, dotvořit fungování EU. Evropská unie, a můžeme na ni nahlížet, jak chceme, tak jsme jejími členy, rozhodli jsme se tak v referendu v roce 2003 a všichni bychom měli mít zájem, aby měla co nejlepší pravidla, protože společná pravidla minimalizují škody, které by jinak vznikaly, kdyby to byla Evropa nikoliv společná, ale Evropa národních řevnivostí a rozhádaných států.

Čili jádrem toho, co nám vzkázali z Bruselu, by mělo být posílení architektury hospodářské a měnové unie. Pravdou je, už to tu zaznělo, že pokud je akcentována finanční kázeň, je to opatření pasivní. Ale přes jeho pasivitu myslím si, že většina zde zastoupených poslanců o podobných opatřeních uvažuje, pokud mají doplnit mechanismus Paktu stability na evropské úrovni, a pokud by to bylo konsenzuální, já nevidím jediný důvod, proč by podobné opatření finanční kázně nemělo vzniknout. Samozřejmě je velká debata, zda kromě mantinelů oné dluhové brzdy by měla zahrnovat i onu fiskální unii, nebo chcete-li fiskální integraci. Tam bych rozlišil kroky, které ex ante sbírají informace o tvorbě rozpočtových plánů, o emisních plánech, sbírat informace na toto téma, nezaskakovat tedy bdělé oko Bruselu, si myslím, že není nic špatného. To není také zásah do státní suverenity. A pokud ex post se zavážeme k mantinelům a tyto mantinely jsou překračovány a porušovány závazným způsobem, pak tady už může nastoupit i jaksi říznější zásah, a to včetně oné úvahy používat tzv. automatických mechanismů. Jde samozřejmě o nastavení, protože ekonomický vývoj, ten se nechová podle nějakého lineárního grafu, jednoduchého schématu, je tam třeba určitě dynamiky a flexibility kritérií. Snad nebudu označen za, bych řekl, retardovaného keynesiánce, když řeknu zkrátka, že někdy se dluhy

mohou dělat a někdy se musí splácet, zjednodušeně řečeno. Takže na toto je třeba myslet.

Samozřejmě záchranná síť v EU takto koncipované by měla existovat, ale je otázka, jaká by měla být nejenom pojišťovací kapacita Evropského finančního stabilizačního fondu nebo Evropského záchranného mechanismu, ale podle jakých pravidel, na co by měla být používána a jaké by tam bylo rozhodování. Ve mně trochu zatrnulo, i když chápu, že mohou nastat mimořádné situace, ve kterých je to nutné, že se tam navrhuje pravidlo kvalifikované většiny. Čili to je spíše otázka do toho, co bychom si měli ujasnit.

A poslední věc, která tam byla diskutována, ale která neprošla sítím jednak názorů velmocí a jednak těmi rozpory, a to je spoluúčast bankovního, či chcete-li finančního sektoru na řešení těchto problémů. Tady to vypadá, že zkrátka se mají sejít peníze, má se zavést disciplína, protože disciplína musí být, kluci pitomí, jak říkával Švejk. Bez disciplíny by byl nakažen ... (nesroz.) na Karlově náměstí jeden voják bez disciplíny, ale kromě toho si myslím, že pouze skupovat dluhopisy, sanovat vzniklé problémy, jinými slovy řečeno, nacionalizovat ztráty a privátní zisky nechat privátnímu sektoru, tak to je disbalance, která by zasloužila větší péči. A tady přiznávám – kolega Stanjura se tu momentálně nepohybuje, ale snad to dorazí k němu nejenom prostřednictvím předsedající – tak tady asi bude dělicí čára mezi levicí a pravicí víc zřetelná.

Pokud tady pan ministr Kalousek nás volal na palubu. Já samozřejmě si myslím, že všichni jsme občané EU a všichni vnímáme, že jsme existenčně s tímto společenstvím spojeni. Koneckonců ČR je ze 70 % svým zahraničním obchodem závislá na EU. A i když asi v různé míře máme ambici toto změnit, tuto jednostrannou závislost, a myslím si, že snaha obchodovat s Latinskou Amerikou, Čínou, Ruskem není nič špatného, tak ji nezměníme určitě ze dne na den a i nadále bude významná. Takže to je prostě fakt. Přitom ČR objemem svého výkonu tvoří něco přes jedno procento toho obrovského trhu EU. Tím je dáno vše. Hra si na trucování v malém nacionálním koutě je tím předem jaksi dehonestována, pokud by měla být myšlena v nějakém absolutistickém pojetí.

Čili to je problém, jestli tuto palubu bereme za svou, a pokud ano, tak koho a k jakému cíli je tam svolávám. Mně to trošičku připomnělo jednu starou dobrou dělnickou píseň, a pan ministr financí je zkušený recitátor a znalec této klasiky, tak si možná vzpomene, zpívalo se to hola, hoši, na palubu, třeba pluli jsme v záhubu, prapor náš neutone. Ti mladší, kteří ještě tápou a nevzpomínají si, tak to pokračovalo: vstanou noví bojovníci, i kdybychom padli všichni – znáte. Takže tato píseň sice zní mému uchu dostatečně libě, ale obávám se, že ti hoši na palubě mají různé fangle a ještě se nedohodli, kdo bude u vesel, kdo bude vrtat do podpalubí díru, a jestli vůbec někam doplujeme. Takže takhle na palubu si to nepředstavuji.

Já si myslím především, že potřebujeme koordinovanou hospodářskou politiku. Už jsem o tom hovořil. Ale vždyť to je ve smluvním základu EU! Proč se nenaplnuje ta koordinovaná hospodářská politika? Je to proto, že není jasně definováno, ve které části hospodářské politiky je to tzv. ve společném zájmu? Je to proto, že někteří pouze příliš spoléhají na vnitřní trh, a teď odmysleme sémantické nuance, jaký je otevřený trh, volný trh, svobodný trh. Budete se divit, ale otevřený trh nebo volný trh nevadí ani levici, protože to není v kontradikci s tržní regulací. Není! Můžeme se lišit v míře a kvalitě regulace, ale není. Zřejmě nám tady chybí definování konkrétních kompetencí. A samozřejmě nic proti tomu, že se EU dohodla dělat pravidelné hospodářské eurosummity. Jenom aby to nezvedlo spotřebu kaviárů a chlebičků, ale aby to vedlo k těm výstupům! To by bylo opravdu záhodno.

Vzpomněl jsem bankovní sektor, který by se měl propojit více do spoluodpovědnosti. Ano, je to levicový požadavek, ale dokonce i požadavek politického středu. Z některých zemí to zaznívá jako významný hlas a myslím si, že v těch zemích nevládne pouze radikální levice, že tam politické spektrum je širší. A tam bohužel neexistuje skoro žádná shoda. Jedna maličká, a to jsme poslední brzda pokroku v ČR, že bychom v EU zavedli přeci jenom bankovní daň – a teď samozřejmě na transakce a bankovní majetek, to bychom se museli tedy rozmyslet dobře. Německo ji má na bankovní majetek jako svou vlastní, protože si uvědomuje, že když postát-ní Commerzbanku, tak že by se to nemuselo zastavit, tak raději sype písek v tomto smyslu a solidaritu nějakou přece jenom minimální definuje. My tedy brzdíme. Dobře. Já jsem optimista. Já si myslím, že třeba ČR pochopí, že je škoda posílat desítky miliard zahraničním matkám a že je lepší je zdanit, aby aspoň něco z toho zůstalo doma. Uvidíme.

V každém případě evropský summit příliš neřešil problematiku toho, co se nachází v bilancích evropských bank. Kdo a za co to bude vykupovat, jestli to bude vykupovat? Jaké bude, když jde o státní papíry, jaké bude pořadí věřitelů? Protože se jasně řeklo, že ten řecký příklad, kdy se ukázalo prstem na majitele řeckých dluhopisů a řeklo se, vy se musíte také zapojit a půlku odepíšeme, a teď se všichni lekli, že půlku odepsat to něco stojí. Navíc zavádíme basel drive, to je ta norma pro zpřísnění kapitálové přiměřenosti atd., a těm bankám se tudíž bude těžce dýchat.

Takže tohle všechno zůstalo pod stolem. O tom všem tady příliš nebylo mluveno. Pan premiér to stydlivě pominul, možná proto, že to není jeho hobby, a možná že si myslí, že tady v Čechách je naprosto jasno, že ta česká pozice je přece jediná správná ořechová. My si to nemyslíme, tak proto jsem to přihodil na tu množinu otázek a docela bych i rád, aby se o tom debata vedla dál. Dneska ji určitě neuzavřeme, ale myslím si, že by se mělo.

Všechny tyto věci, o kterých se diskutuje, samozřejmě mají nějaké náklady. Celoevropské náklady. A je legitimní si položit otázku, jaká by měla být spoluúčást České republiky na těchto nákladech. Ale je problém půjčky Mezinárodnímu měnovému fondu skutečně tou kruciólní českou spoluúčástí na sanaci Evropské unie? A proč jsme to otevřeli dneska? Proč jsme to neotevřeli před dvěma roky, kdy jsme půjčovali tedy ne tři miliardy eur, jenom jednu miliardu eur, ale půjčili jsme. Půjčili jsme do Mezinárodního měnového fondu jako součást tehdejší záchranné operace. Také jsme tušili, že to hned nepovede k výsledkům a že ty půjčky evropské Měnovému fondu nepovedou k okamžitému zázraku, ale půjčili jsme. Takže si myslím, že soustředit debatu pouze na tento moment není rozumné.

Je dobře, že vláda slyší spektrum názorů na tyto věci, protože i když je to v její exekutivní pravomoci, a určitě si rozdělí, co je to bankovní, jaksi nezávislá měnová politika a co je politický názor na tuto věc v té polemice – pan guvernér Singer tady dneska byl a něco málo naznačil, co mu jeho mandát dovolil. Určitě se nějak o té věci budou bavit. Ale já si myslím, že pokud by podepsali carte blanche, bianco šek, chcete-li, zkrátka půjčíme, i když nevíme na co a nevíme, za jakých podmínek, tak to by skutečně asi rozumné nebylo, byť to neohrožuje momentálně aktuálně vůbec nic.

Musíme si uvědomit, zejména ti, kteří možná naslouchají a neorientují sebleskově v tom, co jsou to devizové rezervy, tak by si měli uvědomit, že devizové rezervy jsou aktiva České národní banky v tvrdých měnách, jak se kdysi říkalo, to znamená eura zejména a dolary, a tato aktiva se používají jednak pro potřeby měnových intervencí, popřípadě, když se nám sype zahraniční obchod a když se málo vyváží a ty tvrdé valuty dojdou, tak tam ten polštář samozřejmě je. A Česká republika dlouhodobě má tento polštář nějak nastavený. Shodou okolností jsem se na to mrkl, když jsem slyšel dneska odpoledne tu debatu. Tak představte si, že v roce 1993 jsme měli devizové rezervy přepočteno na korunky 116 miliard korun. Tehdy to představovalo 22 % HDP. Ty peníze tam ležely, i když se s nimi nějaké měnové operace dělaly, úrok se z té depozice pobíral, ale v podstatě byla to devizová rezerva, čili nemohla se používat na běžné rozpočtové výdaje, jak si někdo myslí, že vezmeme to z centrální banky a koupíme si za to D1 nebo spravíme české zdravotnictví nebo pomůžeme malým obcím. Prostě takhle to nejde. Takže to je funkce devizových rezerv a je jenom otázka, jestli jsou přiměřené a jestli z čistě ekonomické logiky, když je někam půjčíme, kdy nám je vrátí a jak bude kompenzovaný úrok, o který samozřejmě z těch depozit přijdeme. To by mě samozřejmě zajímalo.

No a pak další věc je, do jaké míry politika Mezinárodního měnového fondu je tím záchranným kruhem. Jestli ty peníze půjdou skutečně tam, o kterých se teď debatuje. A já si myslím, že sice to nejsou peníze z rozpočtu,

z veřejných financí, ale jsou to peníze tohoto státu, a tedy všech občanů, tudíž by měli právo o tom vědět, než tedy vláda je někam zase pošle jako před třemi roky.

Abych nemluvil příliš dlouho, skutečně sice je to večerní evropský čas, ale i ten večerní evropský čas může unavit, takže to pomaloučku budu směřovat do konce.

Já bych byl velmi rád, abychom se začali chovat nikoliv jako lidé, kteří svůj chleba dostávají za politikaření, za to, jaký kousíček čeho kde ovlivní, urvou. Já si myslím, že bychom se měli zachovat jako lidé, kteří myslí na celkovou pozici České republiky a na blaho všech občanů, ne jenom některých. A to předpokládá, že propříště, až pojedete na tak významný summit, tak tyto věci mějte lépe vydiskutované. Mandát si nevytvářejte jenom sami mezi sebou. A v každém případě zkuste uvažovat i jako Evropané, ne jenom jako Češi. A Evropan znamená respektovat jak tu pravou ruku, tak tu levou ruku, protože, znáte to – jen jednou rukou nezatleskáš.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v lavicích KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Přihlášený je pan ministr financí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající.

Musím říct, že jste mě zklamal, pane poslanče Dolejší, protože při recitaci revoluční poezie jste zmlkl stydlivě přesně v tom klíčovém místě, kde jste měl zesílit hlas.

Hola hoši na palubu. Kdybychom padli všichni, vstanou noví bojovníci – a tam jste zmlkl. Ale ono to pokračuje:

I kdybychom padli všichni, vstanou noví bojovníci, (důrazně:) rudý prapor zavlaže. (Potlesk v lavicích KSČM.)

Zavlaže nám nad hlavami jako rudá záře ranní, probudí nám nový den.

Proto bratři nemeškejme, za svobodu život dejme, tak lid blaha dojde jen.

Pod rudým praporem, pane poslanče Dolejší, položte život za blaho lidstva. Věřu vám v tom nikdo nebrání.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou je ještě přihlášen pan premiér, poté s přednostním právem předseda klubu Věcí veřejných. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přiznám se, že poté, co pan kolega

Kalousek tady prohlásil, že ztratil jaksí rozdělení na pravici a levici, tak teď po recitaci této revoluční básně jsem poprvé znervózněl. (Výbuch smíchu v sále a potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já jsem si napsal jako jednu ze svých prvních poznámek to, že velmi mě těší ta oproti mnohým jiným chvílím v Poslanecké sněmovně vážná a bez jakékoliv ironie inspirující debata nad opravdu vážným tématem. Po těch posledních poznámkách se omlouvám, že už si za tímto výrokem tak úplně stát nemohu.

Myšlím si, že je správné se zpátky vrátit k tomu, že to, o čem dnes Poslanecká sněmovna jedná, je opravdu velmi zásadní téma, kde neplatí populistické ano či ne, ale kde opravdu vážíme mezi jenom nejméně špatnou variantou z množiny špatných variant. Přesto mi dovoluje nyní říci základní stanovisko poslaneckého klubu Věcí veřejných.

Věci veřejné jednoznačně jako poslanecký klub stojí za předsedou strany Věci veřejné a jasně říkají, že bílý šek v současné podobě nemůžeme podpořit. Jednoznačně čtyři řádky na jinak takřka bílém papíru a z druhé strany 90 miliard korun: klíčová komunikace R35, dva státní rozpočty Ministerstva vnitra na dva roky, nebo chcete-li, na aktivní politiku nezaměstnanosti sedm miliard ročně – třináct let aktivní politiky nezaměstnanosti při současném rozpočtu. Deset procent národních rezerv České národní banky. To je částka, o které se tady bavíme. A je to bezesporu částka, o které většina z nás dneska nikdo si neumí představit, co vlastně znamená. Je to obrovská částka, je to obrovský závazek. A je to bezesporu věc, která za dlouhou debatu stojí.

Bez ohledu na to, že stávající smlouva nám prostě nestačí, že návrh je příliš nekonkrétní, že nedává to, co je dnes na stole, jasné garance tomu, že by situace v Evropské unii mohla jít k lepšímu, to vše nás přesto vede k tomu, že nechceme přijímat žádné usnesení Poslanecké sněmovny omezující jednání zítřejší vlády.

Plně respektujeme to, a jsme rádi, že na zítřejší vládu přijde guvernér České národní banky, přijde prezident České republiky, a pevně věříme, že vláda České republiky bude velmi, velmi, velmi vážit bílý šek, ony čtyři řádky, a na druhé straně R35, 10 % devizových rezerv, dva roky rozpočtu Ministerstva vnitra, 100 miliard korun. Ministři Věcí veřejných nicméně jdou na zítřejší vládu s tím, že znají výsledek hlasování více než tisíce věčkařů za méně než 24 hodin, kteří z více než 70 % říkají ne – ne! – a podporují stanovisko našeho předsedy Radka Johna, které vyjádřil už tuto neděli.

Na závěr mi dovolu osobní poznámku. Možná v rámci mé historické profesionální deformace někdo může říct paranoickou, přesto pro mě věc, která si myslím, že by zde měla zaznít. Opakovaně tady jsme slyšeli, že přestává platit levice – pravice, zaznívají tu nejenom ostrá slova a inspirující myšlenky, ale zároveň tu zaznívají i určité emoce, určité vyjádření vztahů, které jsou obzvláště pikantní v tom, jak – nebojím se říci – souznívá jakási ideologická jednotka TOP 09 a sociální demokracie nad tím prázdným papírem, o kterém je tady řeč.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Radim Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já také chci mluvit o tom potenciálním blanco šeku a reagovat na jednání Evropské rady v posledních dnech. Dovolím si proto vyjádřit názor, abychom Francii a Německu řekli na jeho plány zdvořilě ne. Způsob, jakým se tvoří tento plán v Evropské unii, není demokratický. Rozděлил Evropu na občany evropských států, kteří začínají tušit, že nerozhodují absolutně o ničem, a na úzkou skupinu finančníků a technokratů, kteří dnes prostřednictvím Německa a Francie řídí Evropu. Tyto metody jsou nepřijatelné vzhledem k základům a tradicím, na kterých Evropa vznikla a na kterých Evropu chceme budovat. Vytvořil se neúspěšný model, který na svou záchranu spotřebovává víc a víc peněz, a přitom jeho ekonomická hodnota klesá, protože se neustále zhoršují jeho ekonomické parametry.

Tak jak byly předloženy ekonomické návrhy České republiky a dalším zemím ze strany Německa a Francie, tak se předkládají návrhy provinciím. Odčerpání devizových rezerv země a přistoupení na nová pravidla znamená de facto ztrátu ekonomické suverenity České republiky. V současné době se v Evropě začíná šířit názor, že státy nejsou schopny samostatně hospodařit. Druhý názor, velmi hlasitý, je, že pokud státy nepřistoupí na francouzsko-německé podmínky, dostanou se do politické izolace. Pokud by to byla pravda, pak by muselo být například Norské království v naprosté izolaci a už dávno by muselo zbankrotovat, protože několikrát odmítli evropské regulace a několikrát odmítli vstoupit do Evropské unie.

Vracím se ale na začátek svého vystoupení. Největším problémem v našem současném rozhodování nejsou případné možné ekonomické dopady, ale největší nebezpečí vidím v tom, že Česká republika by vstoupila do projektu, který nevzniká úplně demokratickým způsobem a z vůle občanů Evropy, ale jako mocensko-ekonomický diktát Francie a Německa. Takový projekt podle mého názoru nemá šanci uspět.

Dámy a pánové, nehrajeme si a neznámujeme se jako euroskeptikové a europozitivisté, ale teď mějme na paměti především odpovědnost k občanům České republiky.

Vážený pane premiére, chci vás vyzvat, aby vláda na plán Francie a Německa řekla ne. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, při zamýšlení se nad situací, která momentálně nastala v Evropě, vím, že diskuse není vůbec jednoduchá. Diskuse bývají občas velmi košaté i na půdě výboru pro evropské záležitosti, kde jsme měli i čest uvítat pana premiéra před odjezdem na jednání Evropské rady. Protože jsem chtěla získat nějaký odbornější nebo fundovanější rozklad, jak se zachovat k té eventuální půjčce Mezinárodního měnovému fondu, tak jsem se radila s blízkými europoslanci, kteří mi doporučili text paní, které si velmi vážím, a dovolím si z něho ocitovat. Omlouvám se předem panu kolegovi Doktorovi, že tam se občas vyskytne pojem pojištění. Já už cituji, takže už to měnit nemohu.

Cituji: Dočasné poskytnutí části devizových rezerv České národní banky Mezinárodnímu měnovému fondu není dobročinností, ale pojištěním do budoucna. Rizika a náklady jsou pro Českou republiku minimální. Evropská stabilita a záruka pomoci Mezinárodního měnového fondu v případě potřeby jsou neocenitelné. Naprosto výjimečné jsou případy zemí, které by nesplatily půjčku Mezinárodního měnového fondu. Nesplatit půjčku Mezinárodního měnového fondu znamená ztratit přístup k finančním trhům, ztratit možnost financování jakýchkoliv dalších schodků veřejných financí, umísťování státních dluhopisů. Splatnost úvěru Mezinárodního měnového fondu má tzv. princip seniority, má přednost před splatností ostatních závazků. Těžko doloží též možnost ušlého výnosu.

Veřejný rozpočet, jeho výdaje nebo schodky a splácení veřejného dluhu nemá s využitím devizových rezerv nic společného. Česká národní banka se na financování deficitu veřejných financí a na dluhové službě nepodílí. Jestli Česká národní banka poskytne, nebo neposkytne část svých rezerv pro Mezinárodní měnový fond, nebude mít žádný vliv na naše veřejné finance. Půjčka Mezinárodnímu měnovému fondu z devizových rezerv České národní banky zůstane z platebně bilančního hlediska jejich součástí a nezvýší zadluženost České republiky. V rámci platební bilance dojde ke změně struktury aktiv České národní banky a vzroste pohledávka vůči Mezinárodnímu měnovému fondu. Aktiva ve formě pohledávek vůči MMF patří k nejméně rizikovým.

Rizika a náklady vyplývající z dočasného přesunu malé části devizových rezerv České národní banky do Mezinárodního měnového fondu jsou tedy téměř nulová. Co můžeme získat. Zapojením se do programu Mezinárodního měnového fondu pro záchranu eurozóny můžeme získat snadnější přístup k fondům Mezinárodního měnového fondu v případě možné potřeby v budoucnosti a vyšší záruku pokračujícího odbytu pro náš export na evropském trhu. Mezinárodní finanční nestabilita nebo krach evropských trhů mohou ochromit platební bilanci i u nás. V takovém případě může zpřístupnění zdrojů Mezinárodního měnového fondu zamezit vzniku krize, nebo omezit její negativní dopad na české hospodářství. Pomoc Mezinárodního měnového fondu Evropě není – v uvozovkách – záchranou eurozóny, která se nás netýká. Záchrana eurozóny představuje záchranu stability evropského trhu, tedy potřebného odbytiště pro český export, na kterém jsou naše hospodářství a do značné míry i naše budoucí platební bilance závislé.

Závěrem. Dočasné poskytnutí devizových rezerv Mezinárodnímu měnovému fondu je pro nás především nenákladným pojištěním do budoucna.

Vážení kolegové a kolegyně, jsem si vědoma všech úskalí, která se při projednávání politiky na půdě Evropské unie vyskytují. Není to vůbec jednoduché a pro nás mnohdy poněkud abstraktní. Ale dovolu, abych vám tlumočila usnesení předsednictva TOP 09, které důrazně doporučilo svým ministrům ve vládě zaujmát taková stanoviska, která nevyčlení Českou republiku z hlavního proudu Evropské unie.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Nyní prosím o slovo pana poslance Jiřího Paroubka. Dále je přihlášena paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, především mi dovolu, abych ocenil tu velmi dobrou debatu, která tady probíhá. Myslím, že i pro mě je to zajímavé, do jaké míry dochází v médiích ke zkreslení toho, co je vydáváno za názory jednotlivých politických stran.

Druhá věc, kterou bych chtěl říci – chtěl bych ocenit návrh pana předsedy klubu ODS Stanjury, který umožnil, abych vůbec tady mohl mluvit. Myslím, že je to demokratické. A stejně tak mě trochu mrzí stanovisko podstatné části opozice, která často hovoří o tom, že je potřeba diskutovat, a pak pro diskusi nehlasuje. Takže možná, že mé vystoupení by asi nebyla taková škoda, kdybyste nevyslechli, ale já si myslím, že je mou povinností, abych tady nějaké myšlenky také řekl.

Za další, co jsem chtěl říci, že i pro vládu to budiž poučením, že k takové debatě může přistoupit, a je škoda, že k tomu nepřistoupila předtím,

než pan premiér a ministr zahraničí jeli na ten mimořádný summit Evropské unie. Domnívám se, že by to bylo užitečné. Nenastalo by, jak ukazuje dnes, žádné obkládání, žádný Avatar. Ta debata je myslím velmi dobrá a vyvážená.

Před týdnem se 26 členských zemí Evropské unie včetně České republiky – bez Velké Británie – dohodlo na summitu v Bruselu o významných smluvních úpravách integračního procesu. Krátce nato jsem se dozvěděl od pana premiéra, že se uvidí, protože on vlastně neví, jak to všechno bude. Tak trochu chápu, když dneska slyším vystoupení vládních poslanců, která jsou velmi různorodá, co tím myslel. Do toho vstoupil pan prezident se svými zkušenostmi z měnové odluky z politické prehistorie v roce 1993. Slovní exhibice pana prezidenta vyvrcholily včera, když se nabídl, že uskuteční likvidaci eura. Naštěstí finanční trhy našeho pana prezidenta vážně neberou. Kdyby to ovšem řekl prezident Sarkozy, kancléřka Merkelová nebo včera premiér Cameron, eura by to silně otrásl a možná by se již nevzpamatovalo.

Naše země je už nějakou dobu v jisté mezinárodní izolaci, aspoň podle mého názoru. Nebyť plánů na rozšíření Temelína, nikdo ve světě a v Evropě by se s námi moc nebavil. Hlavní aktéři české zahraniční politiky, Hrad, Strakovka i Černín, zahraniční politiku podle mého názoru jen simulují. Je potřeba se nepropadnout do úplné izolace. Dělat chytrou horáky dlouhodobě není možné. Konečně i Velká Británie – jak jsem sledoval včerejší debatu v Dolní sněmovně, byla opravdu zábavná a výživná. Chtěl bych poznamenat, že i britská vláda při neúčasti svého koaličního místopředsedy vlády Clegga, lídra liberálních demokratů, musím říci, že i ten premiér Cameron zažil určitý myšlenkový posun a jasně se vyjádřil pro euro.

Pan premiér Nečas má sice jistě pravdu, že nemáme přesnou představu o obsahu smlouvy, smluvního ujednání. Víme, že to bude nějakých 90 miliard korun půjčky pro Mezinárodní měnový fond. Ale všichni přece víme, o co tady jde. Jde o budoucnost eura a velmi pravděpodobně o budoucnost Evropské unie. Ekonomiky na jihu Evropy jsou v ohrožení. Upřímně, pokud by Řecko, Portugalsko padly, nebyl by to asi velký problém, pokud by tedy k tomu nedejbože došlo. Větší problém by bylo pochopitelně Španělsko. No ale pokud jde o Itálii, o třetí největší ekonomiku Evropy, tak to už by byl velký problém – tedy ekonomiku Evropské unie, abych byl přesný. Výše úroků v těch předchozích dnech italských cenných papírů je zase přes 7 %. Proč? Protože jsme zažili nejasný výsledek summitu minulý týden.

Objevují se predikce v jednotlivých zemích. Četl jsem francouzské predikce, kde jeden think tank se vyjádřil, že pád eura a znovuzavedení franku bude znamenat další statisíce nezaměstnaných a propad ekonomiky

této země. A totéž by se týkalo naší ekonomiky. Osobně se domnívám, vzhledem k tomu, že se jedná o naprosto proexportně zaměřenou ekonomiku – export je v současné době vlastně jediným zdrojem růstu hrubého domácího produktu, pokud to ještě vůbec i v tom druhém čtvrtletí platí. Je to podobné jako na přelomu dvacátých třicátých let, kdy československá ekonomika byla rovněž silně proexportně zaměřená a krize, velká krize jí dala obrovskou ránu. Chci připomenout jenom ty důsledky – velice stručně: sociální napětí, sociální důsledky, politické důsledky. Rozpad země, to určitě u unitárního státu, jakým Česká republika je, nehrozí. Nicméně totalitní režim, který byl nastolen v našem okolí od roku 1933, u nás od roku 1939, vlastně trval dalších šedesát let, byť v jiných podobách a s malými přestávkami.

Těch 90 miliard korun – samozřejmě, že je nepříjemné tyto peníze vydat, ale myslím si, že nemá pravdu pan předseda klubu Věcí veřejných Bárta, pokud hovoří o těchto penězích jako o penězích, které mají souvislost s výstavbou nějaké dálnice. To jsou prostě peníze z jiného šuplete. Nelze prostě srovnávat knedlíky s bramborami. Ne hrušky s jablky, ale knedlíky s bramborami. To jsou jiné peníze.

Chtěl bych připomenout jeden argument, který tady nepadl. Protože jsem byl u těch věcí přítomen, tak mám ta čísla poměrně stále v paměti. My jsme získali na konci roku 2005 pro evropskou finanční perspektivu let 2007 až 2013 30 miliard korun (?). To tehdy v tom kurzu, který byl, eura a koruny, bylo 900 miliard korun. Dneska je to nějakých 760, 770 miliard korun. Bylo to nejvíc na jednoho obyvatele ze všech zemí Evropské unie. Je potřeba takto uvažovat. Samozřejmě ta finanční perspektiva nás také něco stojí. Možná že je to 220, 230 miliard, ale to saldo, pokud budeme umět ty peníze vyčerpat – bohužel o tom trošku pochybuji – je velice úctyhodné. To jsou prostě příjmy toho projektu. A samozřejmě někdy jsou i výdaje. To se může stát, tak je to u všeho. Ty peníze jsme mohli použít a používáme na zvelebení země. Je to tak jenom dobře. Ztratit, dámy a pánové – mluvíme o 90 miliardách korun – můžeme mnohem víc než těch 90 miliard.

Jde nám, jde mně, jde nám, jak tady slyším ze všech stran, o národní zájem. Každý jej definujeme trošku jinak, to je přirozené, to je pochopitelné u jednotlivých politických stran. V čem se shodujeme: je potřeba zajistit stabilitu pro naši zemi, udržení významné části sociálního státu – dodávám já – a všichni se shodujeme na tom, že potřebujeme práci pro lidi, aby spíše klesala nezaměstnanost, nežli aby stoupala.

Půjčka Mezinárodního měnového fondu. Já bych přece jen nebyl tak optimistický jako ti, kteří pro ni plédují, stejně tak jako já, přece jenom je potřeba mluvit pravdu, úplnou pravdu. Také o ty peníze můžeme přijít, to je zřejmé. Ale ve skutečnosti tato půjčka žádnou reálnou alternativu nemá. O tom jsem přesvědčen. Rozumné vlády klíčových zemí mimo Evropu chtějí

Evropské unii pomoci. Protože pokud se Evropa dostane do hospodářského propadu, ten mírný propad určitě hrozí, velmi pravděpodobně, pokud by došlo ke kolapsu toho jižního křídla Evropské unie, tak by se tento propad jenom prohloubil, dosáhl by poměrně vysokých čísel.

Takže pokud by k tomuto propadu došlo, tak samozřejmě že by to omezilo hospodářský růst i takových ekonomik, jako jsou Spojené státy nebo asijské ekonomiky, včetně ekonomiky čínské. Na tom žádná z těchto ekonomik nemá zájem. Proto se zajímají i o pomoc Evropské unii. A samozřejmě, že šéfka Mezinárodního měnového fondu musí s něčím přijít, když bude objíždět tyto země. Pokud bude mít v rukou 200 miliard eur, je to asi ne velká částka z toho hlediska potřeby, která může nastat, ale je to aspoň nějaká částka pro vyjednávání. Takže z tohoto hlediska je potřeba ty věci vidět zejména k zemím sdružení BRICS, s kterými – i s některými ostatními – bude šéfka Mezinárodního měnového fondu jednat.

Dámy a pánové, solidarita nemá vždycky abstraktní háv. V tomto případě je to jev velice konkrétní. Já jsem si dnes, když jsem si připravoval tyto poznámky, vzpomněl na Rooseveltova slova, která použil při projednávání zákona o půjčce a pronájmu. On tehdy řekl, že když hoří střecha sousedova domu, budu ji pomáhat hasit. Proč? dodávám. Protože je to rozumné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Jako poslední do všeobecné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji, paní předsedající. Dobrý večer, dámy a pánové, pane premiére, vládo. Při pohledu na současné dění v Evropě je potřeba si uvědomit, že většina rozhodujících států v Evropské unii má pravicové vlády, včetně Francie a Německa. Hlavním cílem Evropské rady mělo být přinést stabilitu na finanční trhy a to se nestalo. Měla probíhat diskuse o roli Evropské centrální banky a společných dluhopisech. Ani na tuto otázku nebyla nalezena odpověď. Stejně tak se nediskutovalo o skutečném růstu a zaměstnanosti a odvrácení možné recese. Významnou událostí bylo odmítnutí požadavku Velké Británie většinou členských zemí. Jednalo se o opt-out ze směrnice o pracovní době a o další regulaci finančního sektoru ve Velké Británii.

Na samotných závěrech, které byly přijaty, se mi nelíbí, že se zaměřují čistě na úsporná opatření a nehledají více možností růstu. Je jedním z důvodů strach vlád před mocí finančního trhu a možné ztráty nejlepšího ratingu tří áček, což by například pro francouzského prezidenta nebyl jistě dobrý signál před prezidentskými volbami? Tato Rada ukázala na základ-

ní problém dnešního vývoje v Evropě, a to že se Evropská unie stává více mezivládní a vytrácí se solidarita. Z toho vyplývá a dá se pak i pochopit postoj evropských státníků hájit národní zájmy.

Já se obávám, že česká delegace vedená naším premiérem zklamala. Buď byla nedostatečně připravena, nebo nás vládní politika vede do izolace. Jinak si nedovedu vysvětlit rozpačité vyčkávací vystupování, kde nebylo jasné, co vlastně chceme. Česká republika nemá žádný významný finanční trh a s ohledem na svoji otevřenost potřebuje Evropskou unii. Jakákoli nestabilita v eurozóně je pro českou zaměstnanost a růst ekonomiky zkázonosná. Vyslovili jsme se pro Evropskou unii, solidaritu, ale na druhé straně v rámci našich možností. V tomto smyslu se obávám, že se pan premiér řídil spíše heslem „kdo nic neřekne, nic nezkazí, kdo uteče, ten se zachrání“. Ale taková pštroší politika neplatí, nebo by neměla platit v tak těžkém období, jaké prožívá Evropská unie dnes.

Jsem přesvědčena, že pro jednání v Evropské unii je třeba hledat celospolečenský konsenzus, je třeba diskutovat i s opozicí a především včas.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní poslankyně. Ptám se, kdo ještě chce vystoupit ve všeobecné rozpravě. Ještě se hlásí pan poslanec Kubata. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já vás nechci dlouho zdržovat. Já jsem velmi pozorně poslouchal diskusi jak z levého, tak pravého či středového proudu této ctěné Sněmovny. Musím říci, že jsem pyšný na to, že česká vláda zítra po projednávání zde ve Sněmovně rozhodne o tom, jaké stanovisko zaujme, a nechá to na rozhodování České národní banky.

Musím říci, že i pro mě, byť jsem byl osm let součástí bruselské mašinerie, není jednoduché zaujmout stanovisko. Ale očekával bych, že pokud chceme poskytnout půjčku Evropské unii prostřednictvím Mezinárodního měnového fondu, že z evropských institucí uslyším především snahu začít šetřit u sebe. A tu jsem bohužel neslyšel. Očekával jsem, že třeba uslyším, že bude jenom jeden Evropský parlament a že se nebude lítat z Bruselu do Štrasburku. Očekával jsem další návrhy Komise, jak zlevnit celý chod evropské byrokracie. To jsem také neslyšel.

Na druhé straně si plně uvědomuji, že Česká republika nemá sebemenší zájem na tom, aby evropská měna jako taková padla. Dvě stě miliard je hodně, nebo málo? Pan poslanec Paroubek, prostřednictvím paní předsedající, hovořil o tom, že paní předsedkyně Mezinárodního měnového fondu aspoň něco bude mít v ruce, aspoň těch 200 miliard. Já

vím, že když si vezmete úvěr a budete stavět továrnu, pane poslanče Paroubku, a špatně to všechno spočítáte, tak těch 200 miliard utratíte, továrna zůstane nedostavěná, nebude produkovat a dřív nebo později zbankrotujete. Nevím, kde je ta pravda, ale snahu šetřit a začít sami u sebe jsem zatím z Bruselu neslyšel.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se, kdo si ještě přeje vystoupit v této všeobecné rozpravě. Protože nikoho nevidím, tak tuto rozpravu uzavírám. Dříve než otevřu rozpravu podrobnou, chci se ujistit u pana zpravodaje, že v tuto chvíli není o čem hlasovat. (Hlasy: Je.) My jsme ještě neotevřeli podrobnou rozpravu, já se chci ujistit o tom, že v tuto chvíli není o čem hlasovat.

Poslanec Michal Doktor: Paní předsedající, v tuto chvíli není žádný hlasovatelný procedurální návrh, a pokud se týče návrhu na doplňující usnesení, je nepochybně nutné, aby páni kolegové poslanci Zaorálek a Stanjura zopakovali návrhy, které zazněly v průběhu obecné rozpravy. Já je mám připravené písemně, je možné je pouze zopakovat z té pomůcky, kterou jsem vyhotovil.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, tak se stane, až otevřu podrobnou rozpravu. Hlásíte se ještě před otevřením podrobné rozpravy? (Nikdo se nehlásí.) Otevírám podrobnou rozpravu. Teď je prostor pro podávání návrhů. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych zopakoval to, co už jsem avizoval v obecné rozpravě.

Návrh usnesení: Poslanecká sněmovna bere na vědomí informaci předsedy vlády Petra Nečase o jednání Evropské rady ve dnech 8. a 9. prosince 2011.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Další návrh.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, přečtu ten svůj: Poslanecká sněmovna konstatuje, že negativní vývoj eurozóny by ohrozil ekonomiku, pracovní místa i politický vývoj v České republice, a žádá vládu České republiky, aby učinila vše pro konsolidaci eurozóny a stabilizaci evropských institucí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, to byly tedy dva návrhy, o kterých později budeme hlasovat. Nyní se ptám, zda ještě někdo

chce vystoupit v podrobné rozpravě. Není tomu tak, ukončuji podrobnou rozpravu.

Ptám se na závěrečná slova, budou-li. Nebudou.

Přivolávám naše kolegy. Mezitím vás odhlásím. Poté, až se přihlásíme k hlasování a bude dosaženo příslušného kvora, budeme hlasovat o návrzích v pořadí, jak byly předneseny. Ptám se, zda si budete přát, aby pan zpravodaj tyto návrhy znovu četl. Pokud si to tak nikdo nebude přát, tak budeme hlasovat podle toho, jak jsme návrhy slyšeli před malou chvílí.

Jako první budeme hlasovat o návrhu usnesení, který podal pan poslanec Stanjura.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 147 z přihlášených 110 poslanců pro 82, proti 6. Návrh byl přijat.

Pane zpravodaji, můžete nám poskytnout stanovisko, v jakém jsou návrhy vzájemném poměru?

Poslanec Michal Doktor: Já bych za sebe konstatoval, že návrh pana místopředsedy Sněmovny je v tuto chvíli nehlasovatelný, ale myslím, že je lepší vyhnout se případnému sporu prostým hlasováním, a nechejte, prosím, hlasovat o jeho návrhu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Budeme tedy hlasovat o návrhu pana místopředsedy Zaorálka.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 148 z přihlášených 110 poslanců pro 38, proti 50. Tento návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že byl schválen návrh usnesení, které předložil pan poslanec Stanjura. Končím projednávání tohoto bodu, končím i dnešní jednací den. Sejdeme se a budeme pokračovat zítra ráno v 9 hodin. Dobrou noc.

(Jednání skončilo ve 21.32 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

14. prosince 2011 v 9.02 hodin

Přítomno: 192 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 32. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás.

Prosím, abyste se přihlásili vašimi identifikačními kartami. Budu označovat karty náhradní. Náhradní kartu má paní poslankyně Levá, a to číslo 20, pan poslanec Jiří Paroubek číslo 21.

Nyní vás seznámím s omluvami. Z dnešního jednání se z poslanců omlouvá Ivan Fuksa mezi 11. a 16. hodinou ze zdravotních důvodů, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Michal Janek – pracovní důvody, Jana Kaslová – zdravotní důvody, Lenka Kohoutová od 12 hodin – pracovní důvody, Pavel Kováčik – zdravotní důvody, Helena Langšádlová mezi 9. a 10. hodinou – pracovní důvody, David Vodrážka – zahraniční cesta, Jaroslava Wenigerová – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají Pavel Dobeš – zdravotní důvody, Jan Kubice od 11 hodin pro pracovní důvody.

Dále mi byla doručena omluva paní poslankyně Aleny Hanákové, která se omlouvá dnes od 8 do 19 hodin pro pracovní důvody. Také pan ministr Alexandr Vondra se omlouvá dnes pro nezbytnou účast na jednání Senátu.

Tolik k dosud doručeným omluvám.

Dnes se budeme věnovat pevně zařazeným bodům, tedy 89 a 82. Je to sněmovní tisk 415, třetí čtení návrhu zákona, a tisk 498, třetí čtení státního rozpočtu. Potom dále schválenými body.

Prosím o klid, dámy a pánové!

Než přistoupíme k případným dalším změnám schůze, chtěla bych vás informovat, že jsem v souladu s ustanovením § 35 odst. 1 vydala rozhodnutí číslo 27 o svolání ustavujících schůzí výborů Poslanecké sněmovny a jejich řízením jsem pověřila následující poslankyně, a to až do doby, než budou zvoleni předsedové výborů, potvrzení Poslaneckou sněmovnou. Poslankyni Marii Rusovou pověřuji řízením výboru pro obranu, který se sejde ve středu 14. prosince 2011 ve 13.30 hodin v místnosti číslo 311b. Poslankyni Zuzku Bebarovou-Rujbrovou pověřuji řízením výboru pro bezpečnost, který se sejde ve středu 14. prosince 2011 ve 14 hodin v místnosti 23a.

Připomínám ještě rozdíl mezi volbou předsedy výborem a volbou předsedy výboru Poslaneckou sněmovnou. V případě volby předsedy výboru organizaci volby zajišťuje tento výbor sám, to znamená, že návrhy kandidátů předkládají poslanci jménem svých poslaneckých klubů přímo ve výboru.

Dále oznamuji, že nově zvolení členové organizačního výboru dostali pozvánku na schůzi včera odpoledne, takže pouze připomínám, že se organizační výbor sejde dnes v polední přestávce.

To je vše z mé strany. Prosím nyní, zda má někdo nějakou připomínku ke změnám schůze. Nikdo se nehlásí, budeme se tedy věnovat prvnímu z pevně zařazených bodů.

Zahájuji projednávání bodu

89.

**Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění
ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky,
ve znění pozdějších ústavních zákonů
/sněmovní tisk 415/ - třetí čtení**

Ke stolku zpravodajů prosím pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila a zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Jeronýma Tejce. Oznamuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 415/2, který jste dostali.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, zda se někdo hlásí do této rozpravy ve třetím čtení. Nehlásí se nikdo. Rozpravu tedy končím.

Prosím pana zpravodaje, aby se ujal své role a oznámil nám postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy. Budu žádat také o stanovisko jak pana zpravodaje, tak pana ministra.

Pan kolega Soušek má náhradní kartu číslo 25.

Dámy a pánové, prosím o klid! Jsme ve třetím čtení. Začíná hlasování.

(Poslanec Paroubek hlasitě namítá, že se hlásil do rozpravy.)

Pardon, já jsem tuto informaci nedostala včas. Proto se omlouvám panu zpravodaji. Pokud Sněmovna nemá námitek, vracím se do obecné rozpravy, není-li žádná námítka. Nevidím ji. Slovo dostává pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, vážená paní předsedkyně, já jsem se dokonce hlásil včera, protože jsem něco podobného předpokládal.

Chtěl bych říci, že jsem vždy podporoval přímou volbu prezidenta republiky. Při minulé volbě prezidenta v únoru 2008 se objevily jevy, kterým jsem jako člen Sněmovny jen s překvapením přihlížel. Zákulisní triky lobbistů, zasílání prázdných nábojnic, hysterie, lži, náhlá onemocnění zákonodárců, či dokonce kolabující nebo ztracení poslanci, zastrasování. Bylo to diskreditační pro českou parlamentní demokracii. Pro užaslou

českou veřejnost, která mohla celé toto absurdní divadélko zhlédnout prostřednictvím televizních kamer to bylo silně znechucující.

Zkušenost z poslední prezidentské volby rozptýlila jakékoliv mé pochybnosti o účelnosti a vhodnosti přímé volby prezidenta republiky. Určitě ani případná prezidentská kampaň nebude prostá obvyklých triků a politických útoků na jednotlivé kandidáty. Jak jinak? Ale lidé si to přeberou. Lidé vidí politickou třídu této země jako parazitující skupinu neužitečných trubců, majících tendenci v lepším případě nic užitečného nedělat, v horším případě dokonce škodit. Myslím, že my politici bychom měli vůči lidem projevit velkou pokoru. Velmi nízkou prestiž české politiky a politiků s výjimkou starostů, kteří jsou lidem ze všech politiků nejbližší, je možné zvýšit, pokud do rozhodování o záležitostech občanů budou moci více zasahovat občané samotní.

Pro demokracii je nejhorší lhostejnost. Nechceme přece jít stejnou cestou, jakou v minulosti šel před listopadem 89 bývalý režim. Z prvků přímé demokracie toho mnoho v naší legislativě zatím uplatněno není. Již rok a půl máme v platnosti zákon o krajském referendu a jsem hrdý na to, že jsem se na jeho prosazení podílel. Zatím jej neuplatnil jediný kraj. Prý až při krajských volbách, tedy víceméně jako marketingový trik.

Ústava republiky předpokládá přijetí zákona o obecném referendu. Pravice, především pak ODS, přijetí tohoto zákona dokázala dlouhá léta efektivně zabraňovat. Nechápu proč. My přece nemáme neblahé historické zkušenosti s referendem jako sousední Německo, kdy se referendum stalo nástrojem upevnění nacistické diktatury. Je to projev nedůvěry občanům republiky.

Spíše bych se díval, pokud jde o příklady v této souvislosti, na zkušenosti páté Francouzské republiky, kdy zejména velký konzervativní státník Charles de Gaulle dokázal všelidové hlasování, referendum, využívat velmi dobře a účinně a v zájmu země. A na základě výsledků jednoho takového referenda po více než jedenácti letech v čele Francie skončil. Odešel v roce 1969, jeho prezidentský mandát by skončil až v roce 1972. Sám díky referendu pochopil, že už nemá své zemi co dát. Všechna referenda do té doby, která vyhlásil, de Gaulle vyhrál.

Nepochybuji o tom, dámy a pánové, že časem si zájem lidí vynutí přímou volbu hejtmanů a postupně i starostů. Lidé prostě budou chtít mít větší vliv na rozhodování svých obcí či regionů a samozřejmě celého státu.

Nechápu také postupy své bývalé strany v této souvislosti, tedy při schválení tohoto ústavního zákona. Nedávno jsem tvrdě kritizoval vládu za její návrh na vytvoření sinekury pro Radka Johna. Sociální demokracie dnes hovoří o potřebě změnit některé pravomoci prezidenta v souvislosti s prezidentskou volbou. Ústavněprávní logiku to ovšem příliš nemá. Přímo zvolený prezident, tedy prezident zvolený většinou všech občanů, má mít

podle těchto návrhů nižší pravomoci, jak návrhům sociální demokracie rozumím. Nechápu to. Chápu, že není úplně dobře, aby prezident sám jmenoval členy Rady České národní banky, ale dovedu s tím žít. Kromě někdy poněkud zábavných či extravagantních výroků některých těchto centrálních bankéřů, které se objevují v médiích, mě v činnosti České národní banky nic neuráží. Koneckonců i včerejší vystoupení guvernéra České národní banky tady bylo velmi kvalifikované. Česká národní banka se musí chovat v určité logice a v rámci hlavního proudu evropského ekonomického a politického myšlení, byť si nepochybně většina z centrálních bankéřů myslí osobně něco zcela jiného.

To prioritní, co teď vidím, je však přijetí tohoto ústavního zákona. Korekce role prezidenta v ústavě může proběhnout při její poněkud komplexnější změně například v průběhu příštího volebního období.

Podobné argumenty bych mohl vznést i k dalším pozměňovacím návrhům sociální demokracie. Opakuji – pro mě je prioritní mít prezidentskou volbu přímou. Zase na druhé straně vláda by také mohla být vstřícnější k návrhům opozice nebo její části.

Dámy a pánové, Spojené státy mají ústavu velmi stručnou platnou dvě a čtvrt století, s řadou dodatků a se dvěma tisíci výkladových stran. Myslet si, že všechny diskrepance mezi mocí výkonnou, zákonodárnou a soudní vyřešíme v našich podmínkách precizací ústavy, je mírně řečeno naivní a ve svých důsledcích neužitečné.

Dámy a pánové, přímou volbou by hlava státu získala poněkud silnější mandát nejen v České republice, ale i vůči zahraničním partnerům. Připomínám, že v řadě evropských států včetně našich nejbližších sousedů – Slovensko, Rakousko, Polsko – již z těchto důvodů přímou volbu prezidenta přijali dříve. Proto já podpořím vládní návrh ústavního zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana poslance Vojtěcha Filipa. (V sále je příliš hlučno.)

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Členové vlády, páni a dámy, dovoluji mi, abych v rozpravě ve třetím čtení přečetl legislativně technické úpravy, které je nutné uvést, aby byly jednotlivé návrhy, které jsem podal písemně ve čtvrtek a které za mne při mé páteční nepřítomnosti předložil Poslanecké sněmovně pan kolega Pavel Kováčik.

V návrhu B.1 v článku 29 odstavce 3 chybí podmět ve větě. Článek 29 je o kompetenci Poslanecké sněmovny, respektive Parlamentu, a protože Parlament se skládá ze dvou komor, musíme uvést, kdo volí prezidenta a viceprezidenta NKÚ. Čili v článku 29 odstavce 3 by začínala věta „Poslanecká sněmovna“, čili „Poslanecká sněmovna volí prezidenta a viceprezidenta NKÚ.“

V návrhu B.3 se omlouvám za překlep v psaném textu. Jde o článek 62 písmeno j), nikoli písmeno i). Samozřejmě nemíním brát prezidentovi právo podepisovat zákony. To je samozřejmě součást. Ale jedná se mi opět – souvisí to s článkem 29 – o Nejvyšší kontrolní úřad a jsem přesvědčen právě z pozice evropské zkušenosti například Dánska, Lucemburska, Francie, ale i Švédska či Velké Británie, kdy Nejvyšší kontrolní úřad, respektive účetní dvory jsou zařízením zákonodárné moci nebo jsou nezávislým kontrolním úřadem zákonodárné moci na kontrolu exekutivy, a podle mého soudu podpis prezidenta republiky v tomto ohledu je zásah výkonné moci do kontrolních úřadů, tedy do moci, která náleží Parlamentu vůči exekutivě. Tedy se má jednat o článek 62 písmeno j), nikoli písmeno i). Je to chyba v psaní.

Třetí návrh je samozřejmě otázka jenom doplnění článku 66 ústavy, to znamená ty jednotlivé návrhy, které budou odhlasovány, by se promítly do článku 66. A to jsem v důvodové zprávě, kterou jsem tady nechával kolegu Kováčikovi, nezaznamenal.

Nehlasovatelný je návrh B.5, protože jde o redakční úpravu, která souvisí s tím, co jsem říkal předtím. To znamená, pokud by nějaký návrh byl prohlasován, tak se samozřejmě přeznačí jednotlivé odstavce toho paragrafu, respektive článku 62, respektive 63 Ústavy České republiky.

Dovolte mi uvést krátké odůvodnění svých návrhů, které jsem nemohl v pátek uvést. Neždrím vás.

Principem, který uvádíme v našich pozměňovacích návrzích k novele Ústavy České republiky, je jednoduchá úvaha, a to zachování parlamentního charakteru České republiky bez jakéhokoliv plíživého momentu přechodu našeho systému k systému prezidentskému. To znamená jasně vymezení kompetencí Poslanecké sněmovny, Senátu, prezidenta republiky, a to i ve chvíli, kdy prezident bude volen přímo. Vnímáme přímou volbu prezidenta jako jeden z prvků přímé demokracie, ovšem jako mnohem menší prvek nebo prvek s nižší hodnotou, než je například obecné referendum nebo referendum konané mezi občany k určité otázce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Dámy a pánové, já vás všechny žádám, abyste věnovali pozornost tomu, komu jsem udělila slovo. Všichni ostatní, prosím, běžte řešit ostatní záležitosti, které se netýkají projednávání tohoto bodu, mimo jednací sál.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Proto naše návrhy v novele ústavy vyplývají z jednoduchého principu. KSČM podporuje přímou volbu prezidenta a přeje si zachování parlamentního charakteru republiky. Proto jednotlivé kompetence upravujeme způsobem, který odpovídá charakteru ústavy. To znamená, pokud jde o kompetence prezidenta

republiky ve věci jmenování členů Bankovní rady, jsme toho názoru, že je potřeba, aby tam byla společenost Poslanecké sněmovny. Poslanecké sněmovny proto, že nechceme posilovat vliv výkonné moci na Českou národní banku a nechceme posilovat obecně vliv Parlamentu na činnost Bankovní rady, resp. České národní banky, ale chceme posílit činnost té komory, která je rozpočtově odpovědná, a musí se tedy, jak jsme včera byli svědky, zabývat nejen státním rozpočtem, státním závěrečným účtem, ale samozřejmě také tím, jaká je bilanční suma národní banky, jaká je její devizová politika, jaká je její politika finanční a měnová. V tomto ohledu tedy je společenost nebo návrh, volba členů Bankovní rady, které potom jmenuje prezident republiky, tím posílením pravomoci Poslanecké sněmovny a udržením parlamentního charakteru České republiky. To je náš základní návrh, který je odlišný od návrhů, které tady jindy padly.

Samozřejmě že v tomto ohledu jsme v určité nevýhodě, protože jsme se od počátku neúčastnili těch jednání, která vedla vládní koalice se sociální demokracií, a proto jsme to uváděli až tady při druhém čtení, i když jsem návrh avizoval dopředu. V tomto ohledu jde o základní změnu, která podle mého soudu vede k vyšší odpovědnosti ústavních orgánů vůči měnové politice v té velmi turbulentní době. Individuální odpovědnost prezidenta republiky si myslím není nijak narušena. To jmenování tam je, ale ta odpovědnost orgánu, ústavního orgánu, to je Poslanecké sněmovny, která má odpovědnost za rozpočet, tady se zvýrazňuje a to myslím je ústavně dobře, že to posiluje i odpovědnost celé politické scény.

Já nemohu souhlasit s těmi řečmi, že všichni politici jsou vnímání špatně. Lidé odlišují, kdo je politikem a kdo je státníkem. Odlišují ty, kteří se politikou živí, a kteří přemýšlejí o tom, jak má stát vypadat. V tomto ohledu si myslím, že nemáme podléhat panice a oddělit ty, kteří politikaří, od těch, kteří skutečně přemýšlejí o tom, jak má fungovat stát.

V tomto ohledu jsme si dovolili při přímé volbě prezidenta i uvolnit tu situaci, která se týká té jiné změny ústavy, a to je jmenování prezidenta a viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu. Znovu podotýkám, že ten přesun z článku 62 do článku 63 je u Bankovní rady srozumitelný a u článku 62 odebrání pravomoci prezidentu republiky a přesunutí do článku 29 do odstavce 3 vyplývá z toho, že chceme, aby Nejvyšší kontrolní úřad byl zcela nezávislý na výkonné moci a fungoval tak jako jiné systémy, které jsem tady jmenoval. Připomínám, že například tzv. státní revizoři v Lucembursku dokonce mohou a nemusí být poslanci, ale v každém případě fungují tak, že i v přechodech volebního období svým způsobem fungují dál, aby bylo zajištěno, a to už po dobu v podstatě 150 let, fungování kontrolního systému státu. Poslední úprava tam byla z roku 1999 a je evidentně funkční.

Tyto drobné změny, které samozřejmě ale mají zásadní charakter, pro-

tože se týkají Ústavy České republiky, splňují nároky, které na to klub KSČM měl a s nimiž šel do jednání. To znamená zajistit přímou volbu prezidenta a přitom zajistit i udržení parlamentního charakteru české ústavy a České republiky.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Jiřího Šlégra.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, poslankyně a poslanci, předsednictvo strany Národní socialisté a levice 21. století na svém sobotním zasedání jednomyslně přijalo rezoluci k přímé volbě prezidenta republiky. Kdo se seznámil nebo seznámí s tímto dokumentem, jistě odhadne, jak budou v této Sněmovně hlasovat o návrhu ústavního zákona, kterým se mění Ústava České republiky ve svých článcích upravující přímou volbu prezidenta republiky. Ano, budu hlasovat pro návrh. V krátkosti zdůvodním proč.

Přímá volba prezidenta rezonuje v programech politických stran již dlouhá léta, vždy však nabírá intenzitu v předvolebním období. Každá strana se bije v prsa, že to bude právě ona, která v nadcházejícím volebním období přímou volbu prezidenta prosadí. Nikdy již nechci zažít trapasy, které v posledních několika prezidentských volbách procházely, nikdy již nechci zažít atmosféru zejména poslední volby, která připomínala spíše volby kdesi v Palermu. (Velký hluk v sále.)

Pro mne je důležitým kritériem při rozhodování, zda přímou volbu prezidenta podpořit, či ne, mínění občanů této republiky. Jejich drtivá většina v průzkumech veřejného mínění s přímou volbou prezidenta souhlasí. Lidé si chtějí zvolit kandidáta, jehož lidské kvality dávají záruku, že bude funkci hlavy státu plnit skutečně podle zájmu všeho lidu, jak se praví v prezidentském slibu. Takového kandidáta, který bude důstojným reprezentantem České republiky, který na sebe nebude za každou cenu upozorňovat, který bude důsledně hájit zájmy naší republiky v zahraničí. Takového kandidáta, který bude nadán přirozenou autoritou, skutečnou osobností respektovanou všemi. Takového kandidáta, který bude v prezidentském úřadu přistupovat s pokorou, s vědomím, že není všemocným pánem na zeměkouli, a zodpovědností, aby důvěru voličů nezklamal. Takového kandidáta, který nebude aktivistický, nebude svým chováním zbytečně přidělavat, nebo naopak zakrývat problémy v zemi, naopak bude svou prací a svým příkladem přispívat k lepšímu řešení. (V sále je velký hluk, poslanci se baví mezi sebou a nevnímají okolí.) Takového kandidáta, který bude imunní vůči lobbistům, stranickým sekretariátům, protekci či klientelismu všeho druhu. Takového kandidáta, jenž je zárukou, že se obklopí kva-

litním odborným týmem a své pravomoci bude vykonávat na základě jeho odborných argumentů.

Věřím, že takový kandidát existuje. Věřím, že lidé jsou schopni takového kandidáta zvolit. Nepodceňuji českého voliče. Jsem přesvědčen o tom, že k volbě prezidenta republiky bude přistupovat se vší vážností, vědom si jednak určité historické příležitosti a jednak i odpovědnost za svou volbu. Bude pečlivě vzpomínat na politické či občanské postoje prezidentských kandidátů minulosti, že zkrátka se nenechá opít rohlíkem. Měli bychom občanům této země umožnit vybrat jejich kandidáta v přímé volbě. Nevázat přímou volbu na úpravu kompetencí prezidenta z přímé volby vzešlého.

Nejdůležitější je splnit slib, který jsme občanům dali. Vyzývám vás proto všechny, abychom přímou volbu prezidenta republiky v hlasování podpořili. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní požádal o slovo předseda ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dámy a pánové, musím říct, že dnešní den je pro Českou sociální demokracii důležitým dnem, protože naše snaha prosadit přímou volbu prezidenta republiky do ústavního pořádku České republiky trvá vlastně už od roku 1992. Tehdy poprvé naši předchůdci, kteří seděli tady v lavicích ještě tehdejší České národní rady, když jako sociální demokraté připravovali alternativní návrh k ústavě vznikající České republiky, tak do této alternativy zakomponovali návrh na to, aby prezident republiky byl volen přímo všemi občany.

Tehdy, na přelomu let 1992 až 1993, ovšem převážil názor v této Poslanecké sněmovně, který tehdy reprezentovaly nově vzniklé politické strany ODS, Občanská demokratická aliance, KDU-ČSL, o tom, že součástí nové Ústavy České republiky, která byla schválena na konci roku 1992 a začala platit od 1. ledna roku 1993, že součástí této ústavy přímá volba prezidenta republiky nebude. Tehdy se podařilo prosadit do Ústavy České republiky předpoklad pro jiný prvek přímé demokracie. Bylo to obecné referendum. A nadcházející léta, která jsme zažívali na politické scéně a zažívali naši předchůdci a zažívali jsme také my, byla obdobím boje o to, zda-li požadavky na prvky přímé demokracie se do naší ústavy prosadí, či nikoliv.

Chci konstatovat, že my jako sociální demokraté jsme opakovaně v této Poslanecké sněmovně předkládali návrhy na to, aby byla zavedena přímá volba prezidenta republiky. Takovéto návrhy jsme předkládali jako poslanci, ale návrh na přímou volbu prezidenta republiky v roce 2003 předložila tehdy také koaliční vláda, v jejímž čele stála sociální demokra-

cie. Také jsme přicházeli s návrhy na to, aby předpoklad zavedení zákona o obecném referendu, který obsahuje naše ústava, byl naplněn tím, že bude přijat zákon o obecném referendu. Řadu let jsme strávili tím, že jsme se snažili přesvědčit pravicové kolegy a kolegyně v Poslanecké sněmovně, aby prvky přímé demokracie podpořili. Ať už šlo o přímou volbu prezidenta republiky, nebo o obecné referendum.

Jsem rád, že dnes mohu konstatovat, že výsledkem tohoto mnohaletého tlaku je skutečnost, že se dnes scházíme nad vládním návrhem novely ústavy, který má reálnou šanci na to, aby mohl být přijat. Poprvé od roku 1992 je zde reálná šance na to, aby Poslanecká sněmovna schválila dostatečným počtem hlasů novelu ústavy, která přinese možnost zvolit přímo hlasováním všech občanů prezidenta České republiky. Pro nás je to skutečně velmi důležitá chvíle a vážíme si toho, že se to povedlo. Že tlak, který jsme také pomáhali jako sociální demokraté řadu let vyvíjet, nakonec vedl k možnému pozitivnímu výsledku.

To, co mne mrzí, je skutečnost, že se to zatím nepovedlo u obecného referenda. Víte, že v minulých letech vždycky náš návrh na zavedení obecného referenda byl zamítnut, protože on také předpokládá nutnost ústavní většiny. Ale já jsem optimista a jsem přesvědčen, že tak jako dnes se tady scházíme nad přímou volbou prezidenta republiky, dříve nebo později i v této Poslanecké sněmovně získáme dostatek hlasů pro to, aby byl schválen ústavní zákon o obecném referendu a tento další důležitý prvek přímé demokracie se dostal do našeho ústavního systému. Chci vám v každém případě slíbit, kolegové a kolegyně, dámy a pánové, že sociální demokracie neustane. Že vytrváme, a tak jako jsme vytrvali při prosazování přímé volby prezidenta republiky, tak vytrváme i při prosazování zákona o obecném referendu.

Jsem velmi rád, že kolem této novely ústavy přece jen došlo k určitému jednání a že zde existuje možnost na to, aby výsledná podoba schválené změny byla ovlivněna i sociálně demokratickými pozměňujícími návrhy. My jsme vždy usilovali o to, aby do ústavy byly zakomponovány určité demokratické a také protikorupční pojistky, které mají obdobu v ostatních vyspělých státech Evropy a vyspělého světa.

Jsmo přesvědčeni o tom, že pokud zde budeme volit prezidenta přímo, tak by bylo vhodné, aby prezident byl volen ve dvoukolové volbě. Jsme rádi, že se tuto představu podařilo do zákona prosadit, protože původní návrhy a diskuse o tom, že by prezident byl volen v jednokolové volbě, jsme nepokládali za dostatečně demokratické a reprezentativní, protože pouze dvoukolová volba, kterou známe z voleb do Senátu, je schopna vygenerovat prezidenta, který bude zástupcem dostatečně velké skupiny občanů. Je to motivace k tomu, aby kandidát, který bude zvolen, ve skutečnosti představoval určitou míru společenského konsenzu. To pro

funkci prezidenta republiky bude velmi důležité. Musíme si uvědomit, že zvolení prezidenta bude doprovázeno ostrým předvolebním soubojem, který bude doprovázen angažovaností všech občanů, a je důležité, aby prezident, který bude zvolen, tak určitou významnou část společnosti skutečně reprezentoval. A k tomu jsme přesvědčeni, že dvoukolový systém napomůže, a jako sociální demokraté vítáme, že je součástí dohody o přímé volbě prezidenta republiky.

To, co jsme pokládali za standardní demokratickou pojistku, je otázka možnosti prezidenta po důkladném zvážení a za přesně definovaných podmínek také odvolat. Opět zde je důležité, že došlo ke konsenzu a že v případě, že by prezident vážným způsobem narušoval ústavní pořádek, tak zde existuje pojistka, kterou je možné použít. Pro to, aby demokracie nebyla ohrožena, si myslíme, že je důležité, aby toto ustanovení v ústavě bylo. Opět jsme rádi, že se ho podařilo do finálního návrhu dostat.

Jsou věci, které podle našeho názoru budou sloužit přímo volenému prezidentovi. Jsme přesvědčeni, že není žádný důvod, aby přímo volený prezident republiky měl odlišnou úpravu imunity, než navrhujeme, a věřím, že v krátké době schválíme pro ostatní ústavní činitele, to znamená pro poslance a senátory. Domníváme se, že takovýto způsob sluší občanskému, přímo volenému prezidentovi.

Současné jsme přesvědčeni o tom, že bychom měli tuto změnu ústavy využít také k tomu, abychom při jmenování členů Bankovní rady uplatnili principy, které jsou rovněž zcela běžné a absolutně většinově uplatňované v Evropě pro jmenování a způsob jmenování členů dozorových orgánů centrálních bank. Ve většině zemí Evropy je nemyšlitelné, že by členy bankovních rad jmenovala pouze jedna osoba. Většina ústavních systémů vyžaduje jistý systém spolupráce různých ústavních institucí. Podle našeho dlouhodobě uplatňovaného názoru je to také jistá pojistka. Je to jistá pojistka nezávislosti a v souvislosti s vysokými kompetencemi, které má naše Česká národní banka, je to i určitá protikorupční pojistka. Já hned vysvětlím proč. Naše Česká národní banka, pokud budeme mít samostatnou měnu, tak je odpovědná za měnovou politiku a je odpovědná za inflaci. V situaci, kdy jsme koncentrovali do současné České národní banky veškerý dohled nad tuzemským finančním trhem, tak v uplynulých letech Česká národní banka získala další důležitou pravomoc. Dozoruje stovky miliard korun, které jsou u nás soustředěny v bankách, jsou soustředěny v pojišťovnách, jsou soustředěny v penzijních fondech. Je velmi důležité, aby tento dozor byl uplatňován objektivně a aby na složení a personální složení tohoto dozoru nebyly realizovány jakékoli tlaky a vlivy ze strany regulovaných subjektů. Proto kontrasignace při jmenování vrcholných představitelů České národní banky může představovat určitou pojistku před lobbistickým tlakem.

My dnes zatím, já doufám, že to platí jenom prozatím, nemáme regulovány náklady na prezidentskou kampaň. K debatě se určitě dostaneme. My jako sociální demokraté jsme přesvědčeni, že stejně jako u voleb do Parlamentu by měly být regulovány náklady i na prezidentské kampaně, které po prosazení této změny ústavy budeme v příštích letech zažívat. Je velmi důležité, jednak aby tyto náklady byly regulovány, aby prezidentské kampaně byly transparentní, ale současně aby přes financování potenciálních prezidentských kampaní zde nebyl uplatňován nepřijatelný vliv na některé personální kompetence prezidenta republiky, a zejména tedy u České národní banky je to něco, co podle našeho názoru protikorupční pojistku zasluhuje.

Proto jsme jako sociální demokraté předložili návrh ve dvou variantách na to, aby tato pravomoc prezidenta republiky byla vykonávána společně buď s vládou, nebo se Senátem. Jsou to dvě varianty, které pokládáme za rovnocenné, protože obě naplňují důvod, proč s tímto sociální demokracie přichází.

A konečně další návrh, o jehož podporu bych rád požádal při finálním hlasování, se týká otázky omezení abolice, to znamená možnosti zastavovat trestní stíhání ještě předtím, než se dotčené věci dostanou před soud. I tady se domníváme, že je dobré zakomponovat určitou pojistku ve formě kontrasignace ze strany exekutivy, to znamená příslušného zástupce exekutivy. Nemyslíme si, že je to něco, co omezuje pravomoci prezidenta, pouze ten proces dostává pod větší veřejnou kontrolu. Ostatně stejný parametr má i kontrasignace v případě České národní banky. Není to žádné omezení pravomoci, ta pravomoc zůstává, ale dostává se pod větší veřejnou kontrolu.

Jsme přesvědčeni jako sociální demokraté, že je velmi důležité, aby tady dnes tento návrh získal co největší podporu při hlasování v Poslanecké sněmovně. Koneckonců to bude také signál pro hlasování ve druhé komoře Parlamentu České republiky. Dovolte mi ale, abych vyjádřil ještě před hlasováním o pozměňovacích návrzích naději na to, že návrhy budou schváleny v takové podobě, aby tady v Poslanecké sněmovně dnes přímá volba prezidenta republiky byla schválena a sociální demokraté, tak jako to činili v minulých letech, učiní i dnes všechno pro to, aby Poslanecká sněmovna vyslala dnes občanům České republiky jasný signál: příští prezident České republiky se již bude volit přímo na základě této ústavní změny.

Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: S faktickou poznámkou pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, já jsem z vystoupení pana předsedy Sobotky pochopil, že vlastně jenom díky sociální demokracii bude přímá volba prezidenta republiky v českém právním řádu prosazena, a domnívám se, že tomu tak není.

Já chci pouze říci, že i náš koaliční partner Občanská demokratická strana udělala významný ústupek, který neměla ve svém programu, a podporuje zavedení přímé volby prezidenta republiky, a pokud schválení této novely ústavy závisí na jedné relativně podružné věci, a to je pravomoc prezidenta republiky ve vztahu k členům Bankovní rady, tak to považuji za nesmírnou marginálii. Považoval bych za velmi nešťastné, pokud by nebylo rozšíření ústavy podpořeno jenom proto, že ze tří návrhů nebyly podpořeny sociální demokracii všechny tři. Já chci říci, že si vážím ústupků, které učinila jak Občanská demokratická strana, jak na prosazení přímé volby prezidenta republiky spolupracovaly i Věci veřejné, a i ze stanoviska pana předsedy Vojtěcha Filipa jsem pochopil, že není ústavní shoda na tom, aby kompetenci ve vztahu k členům Bankovní rady vykonávala buď vláda, nebo Senát. Za této situace poprosím sociální demokracii, aby velmi zvážila, zda takovýto návrh nestáhne a podpoří přímou volbu prezidenta republiky, protože aby to na konci celého příběhu nedopadlo tak, že právě sociální demokracie způsobí, že zavedení přímé volby prezidenta republiky nebude již nikdy prosazeno, a to naproti tomu, že právě sociální demokracie tento programový požadavek měla ve svém programu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, my jsme se ve vystoupení pana předsedy Sobotky dozvěděli, že dnes budeme hlasovat o výsledku úmorné práce sociální demokracie v posledních mnoha letech nad přímou volbou prezidenta. No, nevím. Musím říci, že ani opozice – sociální demokracie s komunistickou stranou – nejsou ve shodě o jednotlivých pozměňovacích návrzích.

My zde dnes sedíme nad vládním návrhem na zavedení přímé volby prezidenta, který byl prost jakýchkoliv cinkrlátek, který byl pouze návrhem na změnu volby z nepřímé na přímou. Sedíme tady nad výsledkem dohody koaličních stran ODS, TOP 09 a Věcí veřejných, které se v koaliční smlouvě na této změně dohodly. Nicméně stojíme zde i za výsledkem pracovní skupiny, která se scházela, skupiny, která se scházela ve složení všech parlamentních stran a nakonec i za přizvání jednotlivých zástupců senátních klubů. I proto je zde dnes návrh na pozměňovací návrhy, které jsou ze dvou třetin akceptovány koaličními stranami. Věci veřejné jako takové si žádné

podmínky nekladly, přistoupili jsme spolu se svými koaličními kolegy na dvě ze tří podmínek sociální demokracie a jsme připraveni je podpořit. Já velmi doufám, že ta třetí podmínka ze strany sociální demokracie není červem v té třesni, kvůli které dopředu sociální demokracie ví, že Senát nám tento zákon vrátí, nebo jej neschválí. Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní se hlásí pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím. (V sále je hluk a neklid.)

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegové a kolegyně, já bych nerad zneužíval role zpravodaje. Tam si ponechám skutečně možnost vyjádřit se pouze k proceduře a k hlasování, nicméně zazněla tady spousta slov, na která je potřeba reagovat, a myslím, že je potřeba doplnit stanovisko sociální demokracie právě v návaznosti na to, co řekli mí předřečníci.

Sociální demokracie v tomto volebním období jako jeden z prvních zákonů ještě před ustavující schůzí Poslanecké sněmovny předložila návrh na zavedení přímé volby a sociální demokracie pro tento návrh hlasovala. Sociální demokracie pro tento návrh hlasovala, ale tento návrh nezískal ve Sněmovně většinu, protože pro něj nehlasovala vládní koalice. To je myslím jasné. Obviňovat sociální demokracii, že ona je ta, která nechce přímou volbu, je v tomto smyslu nelogické, protože o vládním návrhu, který tuto přímou volbu zakotvuje, jsme ještě nehlasovali. Jakmile by sociální demokracie tento návrh odmítla, zachovala by se stejně, jako když vládní koalice před rokem, kdy jsme měli daleko více času na přípravu tohoto zákona, hlasovala proti, pak by takové obvinění smysl mělo. Teď před hlasováním žádný smysl nemá.

Já jsem rád, že se podařilo v rámci pracovní skupiny, o které se tady hovořilo, dojednat to, jaký bude způsob volby, a především, a to tady ještě nezaznělo, že tento způsob volby bude zakotven v ústavě. To byla jedna z klíčových podmínek a myslím, že to je podmínka rozumná, tak aby pouhý zákon o přímé volbě neurčoval to, jakým způsobem se prezident bude volit, a jsem rád, že na tomto se shoda našla. (V sále je neustále velký neklid!)

Stejně tak jsem rád, že se shoda našla na tom, že prezident má být odpovědný za porušení ústavy, a pokud tuto ústavu poruší, může být zbaven funkce rozhodnutím Ústavního soudu, pokud k tomu podá návrh Senát a souhlasí s tímto návrhem Poslanecká sněmovna.

Musím také říci, že sociální demokracie z řady požadavků, které jsme měli a o kterých jsme si mysleli a byli jsme přesvědčeni a stále si myslíme, že jsou rozumné, ustoupila. My jsme navrhovali v rámci debaty, aby se prezident volil na šest let, aby byl tak posílen jeho mandát, ale především aby tyto volby mohly být spojeny vždy se senátními volbami či krajskými nebo

komunálními a v rámci tohoto spojení se ušetřila při každé prezidentské volbě přinejmenším 1 mld. korun. To v napjaté rozpočtové situaci je hodně peněz a my jsme přesvědčeni, že to byl návrh dobrý, nicméně s ohledem na to, že nebyl akceptován koaličními stranami, tak jsme od něj ustoupili, abychom neblokovali přijetí přímé volby.

Stejně tak sociální demokracie navrhovala, aby prezident, bude-li přímo volen, mohl být také odvolán v referendu všemi lidmi, tak aby existovala jakási pojistka pro případ, že prezident se zpronevěří slibům, které dal voličům. Tato procedura by byla velmi složitá, vyžadovala by návrh Poslanecké sněmovny a v případě, že by lidé věřili prezidentu a neodvolali jej v tomto iniciovaném referendu, pak by mohl prezident Poslaneckou sněmovnu jako sankci rozpustit.

Kdyby tato podmínka, kterou jsme se snažili dát do návrhu zákona, kterou jsme se snažili prosadit a přesvědčit o ní své kolegy, byla zakotvena, pak bychom nemuseli dnes hledat jakékoli další pojistky, protože by to byla pojistka skutečně zásadní, která by vyřešila spoustu věcí. I z tohoto požadavku jsme s ohledem na to, abychom neblokovali jednání o přímé volbě, jako sociální demokraté ustoupili.

Pan předseda Sobotka hovořil o našich požadavcích. Skutečně bychom rádi, aby prezident měl omezenou imunitu jen na dobu výkonu mandátu, protože dnes je nestíhatelný a cokoli a čehokoli by se prezident – a dnešní prezident i ten budoucí – dopustil, by, pokud ten náš návrh nebude přijat, nebylo možné stíhat a nebylo by možné jej potrestat ani zbavit funkce.

Já si pamatuji, že před několika měsíci zde byla velká debata, a byla to TOP 09, která říkala: „Prezident by měl mít souhlas předsedy vlády nebo ministra spravedlnosti v případě, že chce udělit milost nebo abolicí, tedy vstoupit a zastavit trestní stíhání ještě nedokončené.“ Byla to TOP 09, která toto téma otevřela v souvislosti s kauzami, o kterých jsme se v médiích mohli dočíst, a docela mě překvapilo, že TOP 09 teď v těch posledních dnech a hodinách již tak razantní není. A ten náš návrh, který je velmi vstřícný, aby se kontrasignace, tedy souhlas předsedy vlády, netýkala milostí, ale pouze abolicí, tedy pouze vstupů do probíhajícího řízení, považujeme za velmi umírněný, a jak jsem říkal, rozumný.

O České národní bance a o tom, jakým způsobem by měla být její rada upravována, už se tady hovořilo. Já myslím, že nikdo napříč politickým spektrem nepochybuje o tom, že Ústavní soud je nezávislý. Každému z nás se někdy nelíbilo rozhodnutí Ústavního soudu, nelíbilo se nám jako politikům – některým – zrušení voleb, některým se nelíbilo zrušení některých zákonů či odložení jejich účinnosti tak, aby byly opraveny, ale to je přesně důkaz toho, že způsob, jakým se tvoří Ústavní soud, tedy návrh prezidenta a souhlas Senátu, vede k tomu, že tato instituce je ne-

závislá, daleko více nezávislá, než kdyby ji jmenoval prezident sám. Proto si myslíme, že je dobře, aby Česká národní banka, která z ústavy má být nezávislá, skutečně nezávislá byla, abychom tento mechanismus zvolili i pro případ výběrů členů Bankovní rady České národní banky.

Já bych chtěl odmítnout to, co zaznělo v médiích v posledních dnech, když jsme o této věci jednali, ze strany pana premiéra, a to že v případě, že by takováto úprava byla přijata, mohlo by to být vykládáno tak, že omezuje Česká republika nezávislost centrální banky, a mohlo by to mít vliv na rating České republiky a na její důvěryhodnost. Já jsem přesvědčen, že právě opak je pravdou, protože vliv na rating by mohlo mít to, když před každými volbami, kdy budou kandidovat jednotliví kandidáti v přímé volbě, budou dotazováni na to, kdo by mohl být členem Bankovní rady, budou dotazováni na své kontakty s finančními skupinami, budou dotazováni na to, jak budou financovat kampaň a zda se těchto kampaní a tohoto financování nebudou účastnit finanční skupiny, které se budou chtít díky svému vlivu na prezidenta ujmout role rádců pro to, kdo by měl být v Bankovní radě a kdo by měl rozhodovat např. o regulaci bank. To je podle mého názoru docela zásadní riziko, a proto si myslím, že tento argument neobstojí, protože i v případě, že Česká národní banka bude nadále jmenována pouze prezidentem republiky, tak právě v těch přímých volbách, kdy před nimi bude velká debata o tom, jakým způsobem se dotkne ten nový výběr nového prezidenta ratingu České republiky.

A na závěr myslím, že je potřeba položit jednu zásadní otázku, a to předsedům přinejmenším dvou stran, které jsou zastoupeny také v Senátu – koaličních –, to znamená ODS a TOP 09. Věci veřejné, pokud se nemýlím, žádného svého zástupce v Senátu nemají, mají zjednodušenou roli. Nicméně v tuto chvíli je potřeba vědět, a já bych rád slyšel od pana premiéra to, co zásadně při těch neformálních hovorech již naznačil, a bylo by dobře, kdyby to řekl tady před Poslaneckou sněmovnou, jestli v případě, že tento návrh bude přijat ve znění, jaké si přeje koalice, to znamená budou přijaty pouze ty dva pozměňovací návrhy, nikoli návrh na to, aby Bankovní rada byla jmenována se souhlasem Senátu či vlády, jestli pro takový návrh, který by postoupil z této Sněmovny, hlasovaly i 3/5, přibližně 3/5 senátorů ODS v Senátu, a 3/5 senátorů TOP 09. Protože my jako sociální demokraté říkáme, že téměř všichni, bez výjimky, senátoři sociální demokracie v případě, že tady budou schváleny všechny tři naše pozměňovací návrhy, pro takový návrh ruku zvednou. To myslím, že je potřeba, aby zaznělo, abychom věděli, že pokud tento návrh v Poslanecké sněmovně schválen bude ve znění, které předložila vláda, s těmi dvěma pozměňovacími návrhy, že pro to bude hlasovat drtivá většina, téměř všichni senátoři ODS a téměř všichni senátoři TOP 09.

Já chápu, že máme v ústavě dán volný mandát v tom smyslu, že

samozřejmě není možné senátory stejně jako poslance nutit k hlasování, to tak určitě je a to já rozhodně nepochybněji, ale myslím, že předsedové politických stran mají povědomost o tom, jaké jsou nálady v jednotlivých klubech, včetně těch senátních, a myslím, že pro to závěrečné rozhodování to bude velmi důležité.

My jako sociální demokraté se snažíme o to, aby ten návrh, který odejde odtud ze Sněmovny, byl co nejlépe průchozí v Senátu, a jsme přesvědčeni, že všechny ty tři návrhy směřují právě k tomu, aby úspěšný byl, a proto vás prosím o jejich podporu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, mně to nedá, já musím reagovat na slova pana předsedy Tejce. Velmi krátce tedy k otázce udělování milostí prezidentem republiky.

Ano, je pravdou, že názor TOP 09 a Starostů je velmi blízký tomu, aby tato pravomoc byla kontrasignována, protože se tak děje třeba i ve Francii. Nicméně jsme si vědomi toho, že tato kompetence by musela nalézt ústavní shodu, a tu ústavní shodu nenalézáme. My zde nejsme od toho, a bychom vydírali jak naše koaliční partnery, tak vás a dupali jako na písečku a tvářili se, že bez schválení tohoto požadavku přímá volba prezidenta republiky nebude. Tudíž náš postoj se asi v této věci diametrálně odlišuje od postoje sociální demokracie, jak nám jej předvádí teď, když chce, aby tři podmínky ze tří byly schváleny. Klub TOP 09 a Starostů takto nevystupuje. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Dále místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek se hlásí o slovo. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré ráno, vážení kolegové. Není snad třeba chodit kolem horké kaše. My jsme tady včera viděli vystoupení guvernéra České národní banky. Já jsem mu nezáviděl jeho roli. Je to pozoruhodné, samozřejmě, jak názory guvernéra dneska pozoruhodně kopírují názory prezidenta Václava Klause. Nikdo se tady tomu ani už příliš nedívá a člověk už ani neměl svědomí tady klást panu guvernérovi otázku, jak je to možné, že tak nápadně podobá dlouhodobě tím, co hlásá Václav Klaus. Já si myslím, že vystoupení guvernéra včera mě přesvědčilo o tom, že tohle není nezávislá banka, pokud máme v ústavě dneska možnost, která v zemích kolem nemá obdoby, že totiž prezident má ve svých rukách volbu dozorčí rady České národní banky, a samozřejmě ono to podle toho vypadá.

Mně připadalo, že vystoupení guvernéra včera bylo kuriózní v tom, že pan guvernéř dokonce zapomněl i na to, že v roce 2010 v době, kdy on byl guvernéř, tak podle výroční zprávy to byl právě on, kdo souhlasil s tím, že se Mezinárodnímu měnovému fondu poskytla bilaterální půjčka v souhrnné výši 1,03 mld. eur.

Chápete? To znamená, vystoupení pana guvernéra bylo včera velmi nepřesvědčivé, bylo velmi mlhavé, nebyl schopen odpovědět na otázky, které jsme mu tady dali, a je to prostě důsledek toho, že tohle není způsob, jak volit nezávislou Českou národní banku, to není způsob, jak zajistit její nezávislost do budoucna.

Já si myslím, že to je zásadní věc a je to věc civilizovanosti v Česku, a bychom tento způsob změnili. Pokud tedy dnes máme hlasovat a rozhodovat o přímé volbě prezidenta, já vás prosím, abyste respektovali to, že stav v ČR v této věci není normální, a vystoupení guvernéra mi to včera v celé nahotě potvrdilo! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Stanjura, poté pan kolega Grospič, poté pan kolega Michal Doktor.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak za prvé, včera se o té půjčce v debatě mluvilo. Kdyby ji pan místopředseda Zaorálek poslouchal celou, tak by si jistě všiml, že se o půjčce z roku 2010 tady poměrně kvalifikovaně mluvilo. A já mám potřebu zastat se pana guvernéra. Není pravda, že jeho včerejší vystoupení bylo nepřesvědčivé a nevím jaké ještě. Naopak bylo plně kvalifikované a profesionální a ukázalo a přesvědčilo o nezávislosti postoje centrální banky. Že se to některým politikům nelíbí a nehodí, je asi pravda, ale účelově kritizovat guvernéra jenom proto, že si dovolil mít jiný názor než pan místopředseda Zaorálek, je přesně ukázkou toho, že potřebujeme nezávislou centrální banku.

A jen tak mimochodem, není to dozorčí rada, ale Bankovní rada. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Stanislav Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, diskuse, která tady dneska probíhá, ukazuje, že otázka pravomocí prezidenta ve vztahu k přímé volbě prezidenta je věc vysoce důležitou a že nelze od sebe tyto věci dost dobře oddělit, myslíme-li to vážně se stabilitou ústavního pořádku ČR. Otázka Bankovní rady je otázka vysoce politická. Včera jsme tady byli svědky poměrně obsáhlé diskuse o tom, jestli ČR má půjčit peníze ze svých devizových rezerv, nebo ni-

koliv Mezinárodnímu měnovému fondu, a dneska se otázka přímé volby stává otázkou handlu vlivu jednotlivých politických uskupení, to znamená, jestliže se tato volba členů bankovní rady vezme prezidentovi, dá Senátu, případně Poslanecké sněmovně.

Já bych tady chtěl podotknout, že pokud bychom chtěli omezit pravomoc prezidenta republiky při volbě členů Bankovní rady, pak má nejvyšší opodstatnění návrh Komunistické strany Čech a Moravy, to znamená, aby tato otázka byla svěřena Poslanecké sněmovně, protože to má přímý vliv i na exekutivu, výkonnou moc, a má to také přímý vliv ve vztahu k pravomocím vlády. Pak by to mělo svou logiku a pak by prezident mohl jmenovat členy Bankovní rady, pouze vysloví-li s tím souhlas a na návrh Poslanecké sněmovny. Otázka jejich přesunu Senátu je pouze otázkou politického obchodu ve vztahu k přímé volbě prezidenta ČR. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Michal Doktor. Prosím. (Hlásí se další poslanci.) Pánové, všichni, kdo jste byli přihlášení, v pořadí, v jakém jste se hlásili, slovo dostanete. Nyní má slovo pan poslanec Michal Doktor. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Já se ve své faktické poznámce nebudu zastávat pana guvernéra. Myslím, že je to erudovaný člověk, který svou pozici obhájí kdykoliv před těmi, kteří si budou vážit jeho přítomnosti a přijdou na jednání připraveni, budou ho zkoušet a trápit, ale především budou připraveni snášet jeho argumenty a budou natolik připraveni, že budou schopni replik o nich a budou schopni o nich přemýšlet.

Já považuji vystoupení pana místopředsedy Zaorálka za skandální, ne-sportovní a nefér! Kdybyste, pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, nastudoval dokumenty ČNB a na včerejší jednání přišel připraven, tak jak si to dokumenty ČNB a vážnost ČNB zaslouží, tak jste tady včera v prvním, druhém, třetím kole mohl pana guvernéra trápit. Lakovat si dnes své krédo a své nenaplněné ambice na jeho účet v době jeho nepřítomnosti považují za podlé a nemušské! (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka, nebo řádné vystoupení? Faktická poznámka – Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, nezapírejte tady nos mezi očima! A je to docela zásadní věc. Mohu vám tady vzít steno-záznam a přečíst vám vystoupení guvernéra, který tady včera řekl, že tranše pro Mezinárodní měnový fond byly uvolňovány a bylo o nich rozhodováno buď jeho předchůdcem, anebo předchůdcem současného ministra financí. A já vám přečtu z výroční zprávy o té, která byla uvolněna

v roce 2010. Pan guvernéř si ani nedokázal přečíst svou výroční zprávu a tady nám řící údaj, který by odpovídal tomu, na co jsem se ho ptal! Nepovídejte pohádky! Vystoupení guvernéra včera bylo naprosto nepřesné a nebyl schopen nám tady jednoduše odpovědět na dvě základní čísla: kolik je dluh a ta současná opce. Nepovídejte pohádku o jeho kompetenci! Dneska u nás v ČR se o nezávislé České národní bance mluvit nedá! A to prostě tady ničím nezaklejte! A já říkám, máme-li to změnit, je teď chvíle, kdy musíme učinit rozhodující krok! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec David Rath. Prosím.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já bych si dovilil připomenout některá fakta. Faktem je, že sociální demokracie mnoho let, možná i mnoho desítek let v tuto chvíli, prosazuje přímé prvky demokracie v našem ústavním systému, tedy i přímou volbu prezidenta, samozřejmě vedle referenda, které vy dlouhodobě odmítáte, stejně tak jak jste dlouhodobě odmítali přímou volbu prezidenta. Dnes jsme se posunuli, že názor je trochu jiný a je šance přímou volbu prezidenta prosadit. Ale v tuto chvíli zase nemá cenu to dělat za každou cenu. To znamená, podívejme se, jaká je dnes situace a co dělá současný prezident vůči třeba euru. To je extrémně riziková hra, kterou hraje náš současný prezident vůči euru a eurozóně! To si skutečně neuvědomujete, že kdyby padlo euro, což pan prezident říká každou chvíli a postrkuje v tom i naši Českou národní banku, aby měla podobné názory, pak by nás to sfouklo hospodářsky jako svíčku? To si přejete? Já jsem šokován, že si to přeje náš pan prezident, protože to by byla skutečná hospodářská katastrofa!

Čili já myslím, že to, co dnes nastává, je právě tím silným argumentem, kdy prezident zvolený přímo lidmi, a je dobře, aby si lidé vybrali svého prezidenta, bude mít tuto kompetenci dělenou, případně omezenou. Česká národní banka musí být nezávislá na jakémkoliv prezidentovi, a pokud prezident bude mít silnější mandát, o to musí být nezávislejší. Dnešní situace nám v tom dává jasné za pravdu! Děkuji za pozornost!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Viktor Paggio. Prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Vážení dámy, vážení pánové, my zde pozorujeme zoufalou snahu České strany sociálně demokratické najít záminku, proč odmítnout přímou volbu prezidenta republiky. (Projevy nesouhlasu ČSSD.) Česká strana sociálně demokratická měla tři připomínky, tři návrhy.

Dva z těchto tří byly přijaty, zbývá jmenování členů Bankovní rady. Česká strana sociálně demokratická ve svém hledání záminky pro odmítnutí přímé volby prezidenta zachází tak daleko, že místopředseda Sněmovny pan Zaorálek zpochybňuje nezávislost České národní banky.

Já jsem ze svého místa slyšel od pana doktora Ratha, že ČSSD desítky let podporuje přímou volbu prezidenta. No tak prosím vás, pojďme ji přijmout! Já zde slyším, že to nemá cenu prosazovat za každou cenu. Ale má! Já říkám má! Vážení sociální demokraté, pokud se snažíte desítky let, tak už to pojďme rozseknout, pojďme to přijmout. Návrh je na stole a já vás prosím, abyste to podpořili. Děkuji. (Potlesk Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď předseda vlády požádal o slovo. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, velmi pozorně poslouchám tuto debatu a jenom mimoděk si připomínám, že ve skutečnosti ještě před zhruba hodinou byla obecná rozprava ukončena, aniž se kdokoli přihlásil. To je, myslím si, docela zajímavá první pikanterie.

Druhá docela zajímavá pikanterie je, a tady bych chtěl téměř požádat všechny své kolegyně a kolegy z řad vládní koalice, aby již nevystupovali, aby nechali mluvit pouze kolegy ze sociální demokracie, protože z nich to teď leze jak z chlupaté deky! Myslím si, že ještě jedno dvě vystoupení typu pana poslance Ratha, a víme přesně, na čem jsme, co tušíme, a bude to od tohoto pulťku zjevné. Sociální demokracie žádnou přímou volbu nechce!

Hledá jen záminky, na základě kterých by především v Senátu tento ústavní zákon zamítl. Myslím si, že bychom neměli asistovat u této nedůstojné frašky, kterou tady předvádí sociální demokracie, současně tvrdící, jak vytrvá v boji za přímou volbu prezidenta, a současně v ten samý okamžik hledající prakticky jakoukoli záminku pro to, aby ji potopila.

Je dobře, že tato vystoupení ze strany sociálně demokratických představitelů tady zazněla. Já jsem rád, že Sněmovna ví, na čem je, ví, o čem se ve skutečnosti hlasuje. Jsem také rád, že to vědí média a jejich prostřednictvím i česká veřejnost.

Co však považuji za nepřijatelné, je, že do toho svého poněkud nechutného pokryteckého takzvaného boje za přímou volbu vtahuje Česká strana sociálně demokratická Českou národní banku. Toto považuji za nesmírně nezodpovědné a nesmírně nebezpečné! Každý, kdo se podívá na hodnocení současné ekonomické situace, a jestli je jenom poněkud málo kompetentní – což se i několika sociálním demokratům může stát –, tam bezesporu najde, že jednou z největších předností této země, díky které čelí poměrně obstojně stávajícím ekonomickým problémům, je reno-

mované postavení České národní banky v čele se stávající Bankovní radou a guvernérem.

Já chci také jednoznačně říci, že považuji za neuvěřitelné spojování přímé volby prezidenta a způsob nominace nebo ustanovování Bankovní rady České národní banky. Máme v tuto chvíli poměrně krátkou, necelou dvacetiletou tradici fungování České národní banky, mimochodem spojenou s tradicí pouhých dvou prezidentů republiky, nicméně za celou tu dobu ani v jednom případě jedné jediné nominace do Bankovní rady nenajdeme případ, kdy by ten člověk nebyl renomovaným a uznávaným odborníkem.

To, co se tady odehrává po dvacetileté zkušenosti dobrého způsobu generování členů Bankovní rady, je prostě neuvěřitelné! A jestliže tady především ze strany pana místopředsedy Zaorálka zaznívají tyto neapné útoky na guvernéra České národní banky a na Bankovní radu, tak mi nezbývá, než si jenom v duchu připomenout několik vět z fenomenálního díla známého politologa Alexise de Tocquevilla a jeho fenomenálního díla *Demokracie v Americe*. Pravda, ta kniha pochází z třicátých let 19. století, ale když tady na adresu České národní banky vystupuje pan Zaorálek, tak jsem si ta slova vybavil. Ta slova jsou tam poměrně ostrá, nicméně podle mého názoru vystihující tuto situaci.

Pane poslanče Zaorálku prostřednictvím paní předsedající: Velmi často ten, kdo si myslí, že umí mluvit, jenom prostě neumí mlčet. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ministr financí Miroslav Kalousek byl přihlášen. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jakkoliv jsem byl nepřímo vyzván svým předsedou, abych už nevystupoval, tak se nemohu nezastat guvernéra České národní banky, který tady byl v podstatě bezprecedentně napaden.

Pane místopředsedo Zaorálku, já jsem včera vnitřně souhlasil s řadou vět, které jste tady včera říkal. Dnes mi z vaší řeči šel mráz po zádech.

Za prvé, jedna věc jsou tranše a kde byly poskytnuty, druhá věc je, kdy to rozhodnutí bylo učiněno. To rozhodnutí bylo skutečně učiněno ještě předtím, než pan Singer byl guvernérem. Byl tenkrát viceguvernérem. A já jsem na základě usnesení vlády šel prosit Bankovní radu, neboť jenom ona může takové rozhodnutí udělat – devizové rezervy nejsou vlastnictvím vlády ani státního rozpočtu, devizové rezervy jsou vlastnictvím České národní banky – šel jsem prosit Českou národní banku, aby rozhodla o tom, že část svých devizových rezerv nebude mít uloženou na trhu, ale bude ji mít uloženou u Mezinárodního měnového fondu. Tam samozřejmě České

národní bance vzniká nějaká ztráta, protože Mezinárodní měnový fond úročí tyto půjčky mnohem nižším úrokem, než je běžný úrok na trhu, a tuto ztrátu český státní rozpočet České národní bance kompenzuje. Podobným mechanismem by to proběhlo i v případě, kdy by se česká vláda rozhodla požádat Českou národní banku, aby navýšila tuto půjčku.

Je samozřejmé, že Bankovní rada není politický orgán. To znamená, že je povinností guvernéra, je povinností Bankovní rady upozorňovat na rizika takové operace. Je samozřejmé, že Bankovní rada vyhověla, ale diskuse byla velmi ostrá. A členové Bankovní rady jako nestraničtí a nezávislí odborníci tady nejsou od toho, aby říkali „poskytněme tu půjčku“, nebo „neposkytněme tu půjčku“. Oni jsou od toho, aby politiky upozornili na všechna relevantní rizika, která taková operace s sebou nese. Guvernér ještě jako viceguvernér to udělal tenkrát a udělá to i teď. A je to přesně jeho úloha a je to přesně jeho kompetentní vystupování.

Já jsem měl tu čest tak či onak spolupracovat se třemi guvernéry v historii České národní banky. Ve všech případech šlo o osoby mimořádně erudované, mimořádně ve světě oceňované a respektované a mravně integrované. (Velmi důrazně:) Skutečnost, že je tady bez přítomnosti napadán guvernér České národní banky a troufnu si říct, že nepřilíš poučeným způsobem, je prostě bezprecedentní útok na nezávislost a autoritu České národní banky! V roce 2009 jsme zvládli krizi také díky naprosto bezchybné funkci regulátora. Čeká nás možná zcela bezprecedentní krize v roce příštím, a jestli máme někde jistotu naprosto kompetentního výkonu, který bude chránit český bankovní systém a občany české země v rámci finančního systému, tak je to kompetentní a nezávislá Bankovní rada! Máme jednoho z nejlepších regulátorů v Evropě. Přestaňte ho k čertu napadat!!! (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Slovo má místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Vážení kolegové, na posledně. A přečtu to tady přesně z výroční zprávy. V roce 2010 byla uzavřena smlouva s Mezinárodním měnovým fondem o poskytnutí bilaterální půjčky, podle které souhrnná částka úvěru, počítaná na bázi kumulativu, může dosáhnout ekvivalentu až do výše 1,03 mld. eur. To znamená bylo to rozhodnutí. Padlo v roce 2010. Já to říkám definitivně jako poslední, co jsem tady potřeboval říci.

Jinak k tomu, co tady bylo řečeno – je to kuriózní. Já samozřejmě velmi málo tady souhlasím s prezidentem Václavem Klausem, ale teď tady musím připomenout, že on sám se dle mého korektně vyjádřil, když řekl, že tuhle pravomoc, kterou on jako prezident má, pokládá – nevím přesně,

jaký použil výraz, ale bylo to něco jako nehoráznou, nevídanou, něco, co v Evropě prostě nenajdeme. Takže tady dokonce prezident sám, o jehož kompetencích tady dnes máme rozhodnout, se jasně vyjádřil, že tohle je něco, co jde nad rámec toho, co by i on si sám přál. Takže tohle je potvrzení toho, co tady říkám. V této věci naše ústava je velmi atypická.

Já bych chtěl skončit debatu na toto téma. Já jsem potřeboval říci svůj názor, jak se říká, dixi et salvavi animam meam, to jsem potřeboval vyslovit, abych spasil svou duši. Teď bych doporučoval, aby se Sněmovna vrátila k tomu, o čem jde.

Sociální demokracie se jasně staví dnes za přímou volbu. Tohle je názor a prostě připomínka, kterou dáváme, a budeme tak hlasovat. Doufám, že se podaří přímou volbu prosadit.

Myslím, že toto téma jsme tady vyčerpali.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka David Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já myslím, že trochu odbíháme od tématu, protože sociální demokracie tady v minulosti opakovaně předkládala návrh ústavního zákona na přímou volbu prezidenta a na obecné referendum. Opakovaně tehdy pan premiér Nečas a všichni ti, kteří dnes o tom hovoří, hlasovali proti. Opakovaně.

Pane premiére Nečasi, opakovaně jste zvedal ruku proti návrhu ústavního zákona na přímou volbu prezidenta a na obecné referendum. Byl jste velkým odpůrcem přímé demokracie. Byl jste velkým odpůrcem přímé demokracie. Tak prosím, nechovejte se farizejsky. Já jsem rád, že jste názor změnil, že jste pochopil, že přímá demokracie a její prvky jsou důležité pro moderní demokracii, že tuto změnu názorů nyní jasně hájíte. A já to respektuji, protože platí to přísloví, že názory nemění jenom blbec. Takže v tomto, myslím, že jste vykročil správnou cestou.

Jenom poznámka k té České národní bance. Dámy a pánové, já bych tu instituci nijak nezbožšťoval. Nezapomínejte, že to není tak dlouho, kdy tato instituce rozhodla o prodeji českého zlatého pokladu a nezbylo nám skoro nic. Prodávala to v té době, kdy za troyskou unci na trhu se platilo nějakých 1000 či 1100 dolarů za troyskou unci. Dnes, kdy trojská unce stojí nějakých 1600 až 1700 dolarů, podle toho, tak je vidět, o kolik nás tato instituce jako celý národ, celou Českou republiku připravila.

Pan předseda klubu ODS se tomu dětinsky směje. Jestli vám přijde dětinské tehdejší rozhodnutí, že se prodá většina zlatých rezerv v době, kdy cena zlata byla nízká (upozornění na časový limit), a dnes, kdy cena zlata stoupá, nemáme nic, tak to není k smíchu, to je spíš k pláči.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím. Po něm pan předseda vlády.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dobře, tak naposledy k té smlouvě, pane místopředsedo Zaorálku.

Ze čtení, pravda, dal bych vám jedničku. Z pochopení textu bych vám však dal naprosto nedostatečnou. Je prostě rozdíl mezi datem, kdy byla smlouva uzavřena, a datem, kdy Bankovní rada rozhodla na žádost vlády, že tato půjčka bude poskytnuta. Budete se divit, ale většinou se ta smlouva neuzavře ten den, kdy ta Bankovní rada rozhodla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím předsedu vlády Petra Nečase.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, já mohu – ano – potvrdit, že jsem tady mnohokrát zvedl ruku proti přímé volbě prezidenta. Koneckonců to lze dohledat ve sjetinách z hlasování. A myslím si, že to je právě důkazem velké schopnosti pro politický kompromis, že v současné době tady máme možnost přijmout přímou volbu prezidenta. Poslanci Občanské demokratické strany jsou připraveni ji podpořit – a sociální demokracie, která údajně tak dlouhodobě za přímou volbu prezidenta bojuje, hledá záminky, aby buďto zde, anebo v Senátu tato přímá volba nebyla schválena.

Já mohu potvrdit slova pana poslance Ratha, že sociální demokracie tady opakovaně a opakovaně předkládala návrhy na přímou volbu prezidenta. Ano, já si to pamatuji. Předkládala je dokonce už v dobách, kdy pan poslanec Rath byl členem Občanské demokratické strany. Takže skutečně je to velmi opakovaný pokus.

Já mohu pouze zopakovat, že slova, která tady pronášejí kolegové z řad sociální demokracie na adresu České národní banky – a tady bych byl velmi rád, kdyby se pan poslanec Zaorálek držel svého posledního vystoupení a již je neopakoval – jsou skutečně neuvěřitelná. A já bych si dovolil v této souvislosti ještě jednou použít starého dobrého Alexise de Tocquevilla na adresu těchto výroků sociálně demokratických poslanců, kterými častují Českou národní banku: Zachovat mlčení je ta nejlepší služba, kterou může průměrný tlachal prokázat veřejnému zájmu. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka David Rath.

Poslanec David Rath: Tak dámy a pánové – já myslím, že, pane pre-

miére, už jednou jsem vás tady prosil, abyste jako premiér České republiky se choval slušně. Prosím, abyste tady kolegy nenapadal (Z lavic napravo zaznívá hlubokými hlasy: Jééééééé a bouchání do lavic.), nechoval se jako hulvát a zachoval důstojnost, která úřadu premiéra sluší a patří.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se, prosím, ještě někdo do rozpravy ve třetím čtení? Není tomu tak, rozpravu končím.

Jsme u závěrečných slov. Prosím o závěrečné slovo navrhovatele. Prosím, slovo má ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, po té debatě bude mé slovo velmi stručné a budou to pouhá fakta a shrnutí.

Já zde za předkladatele chci opět a jednoznačně zdůraznit, že zde máte komplexní návrh, jak volit prezidenta přímo. Veškeré pozměňovací návrhy, o kterých se zde vedla politická debata a kde byla použita celá řada demagogických argumentů, jsou faktickými přílepkami. Záleží na vás, jak se samozřejmě politicky rozhodnete, zda je podpoříte, či nikoliv. Nicméně samotná podpora těchto přílepků nebude mít vliv na vládní návrh, který komplexně problematiku přímé volby upravuje. To je základní faktum, které bychom měli veřejnosti sdělit.

Kdo chce přímou volbu prezidenta, může bez obav podpořit vládní návrh, který vznikl na základě kompromisu a debaty. My jsme jej debatovali ještě před usnesením vlády i s demokratickou opozicí. Tedy vládní koalice byla mimořádně vstřícná nad limity legislativního procesu a vše diskutovala se sociální demokracií. Tolik tedy k tomu, nakolik byla, či nebyla sociální demokracie připuštěna k debatě.

Je třeba korektně říci a opakovat tady, že samotný způsob volby, to znamená dvoukolový způsob, v zásadě senátní model, byl zvolen na základě požadavku sociální demokracie. Opět je třeba to tady zdůraznit. Říkám to jako předkladatel jako holý fakt. My jsme v původním vládním návrhu měli i jiné varianty. Je to opět třeba tady říci.

Na základě požadavku sociální demokracie ještě vláda zapracovala do vládního návrhu posílení odpovědnosti prezidenta. Podle tohoto návrhu by do budoucna prezident byl odpovědný nejen za velezradu, jak zná současná ústava, ale též za hrubé porušení ústavy a ústavního pořádku. To je prosím výrazná změna, která se tu jaksí opomíjí. A opět, vážení kolegové, byl to požadavek sociální demokracie, který koalice respektovala ještě předtím, než vláda návrh přijala. To je třeba tady říci, když se bavíme o tom, kdo byl schopen umění kompromisu a kdo nebyl.

V tuto chvíli zde máte pozměňovací návrhy načtené ve druhém čtení z řad sociální demokracie a z řad komunistické strany. Já chci konstatovat,

opět zdůraznit a zopakovat, že ani jeden pozměňovací návrh není důležitý pro kvalitu přímé volby. Nicméně je možné se bavit o věcech, jako je omezení imunity prezidenta, protože to je věc, která fakticky je obdobně upravena i v jiných obdobných ústavních pořádcích v rámci států Evropské unie. Tam já osobně nevidím problém. Stejně tak je možné se bavit o aboli-ci, to znamená přenést aboli-ci, pravomoc prezidenta uzavírat, vstupovat do probíhajících trestních řízení z nekontrasignované pravomoci, to znamená z výlučné pravomoci prezidenta, do roviny kontrasignace. Opět je to věc, která je v různých ústavách upravena různě a není to problém.

Největší debata, která se tady vede, a vede se velmi podle mě i demagogicky, je otázka České národní banky, respektive výběru Bankovní rady České národní banky. Dámy a pánové, přece už jenom to, že v pozměňovacích návrzích máte načtené tři možné varianty, jak vybírat Českou národní banku, respektive Bankovní radu, je důkazem toho, jak je na toto nejednoznačný názor. My chceme jen tak zkusit loterii a vybrat jednu z možných variant? Bude to vybírat vláda? Bude to vybírat Senát? Bude to vybírat Poslanecká sněmovna? Škoda jen, že ještě nemáme jiný ústavní orgán, který by mohl být načten jako čtvrtá a pátá varianta a mohl být takto přidán do loterie toho, jak upravit výběr Bankovní rady České národní banky.

Nicméně strohá fakta z pohledu předkladatele. Za celou dobu existence ústavy jsem nezaznamenal jediný odborný text, jediný řekněme věcný komentář z řad jak praktické, tak odborné veřejnosti, který by kritizoval současný stav a současnou úpravu výběru Bankovní rady České národní banky. Nikdy tato věc nebyla nikým v odborné ani řekněme společenské diskusi kritizována. Za druhé, jak už to také bylo řečeno, konkrétní výběry jasně ukazují, že byli vybírání odborníci, a že tedy není toto problémem. Jsem přesvědčen za předkladatele, že má-li být změněna ústava, nejdůležitější zákon země, pak by měly být jasné důvody, proč jej chceme měnit. Myslím si, že debata, která tady proběhla, všechny občany musela přesvědčit, že nejsou jasné důvody pro to, proč by měla být v tuto chvíli měněna struktura a způsob výběru členů Bankovní rady České národní banky.

Budme, vážení kolegové, uctíví vůči ústavě, vůči nejvýznamnějšímu zákonu v zemi. Budme před ním v pokoře a měňme ho pouze ve chvíli, kdy se jasně v praxi ukáže, že změna je potřeba. A já si myslím, že u té Bankovní rady jde o flagrantní příklad, kdy se žádná taková potřeba neukázala.

Zcela opomím další pozměňovací návrhy, jako narychlo vytvořený přílepek, jak jinak vybírat prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu atd. To jsou opravdu věci, které snad ani nestojí za to v tuto chvíli zde důstojně komentovat, protože to je věc nevydiskutovaná, opět nikým nekritizovaná

a takovýto zásah může přinést problémy, které nebyly nikým předvídaný.

Tedy, dámy a pánové, já za předkladatele říkám. My jsme udělali maximum pro to, abychom našli politické shody nad přímou volbou prezidenta. Kdo chce, jak už tady bylo řečeno, může nyní s klidným svědomím tento permanentně diskutovaný vládní návrh podpořit a může se tak zasadit o přímou volbu prezidenta. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Prosím závěrečné slovo. Možnost má pan zpravodaj.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já myslím, že tady zaznělo už poměrně hodně a můžeme v zásadě za chvíli přistoupit k hlasování. Ale pokud tady pan předkladatel a ministr spravedlnosti hovořil o vstřícnosti vládní koalice, tak já myslím, že to je logické, protože pokud potřebuje vládní koalice další hlasy i opozice pro schválení ústavního návrhu zákona, tak je logické, že je vstřícná. Kdyby je nepotřebovala, předpokládám, že by se tak jako v ostatních případech tolik vstřícná nebyla. Já jsem ale rád za tu vstřícnost, která byla, že jsme aspoň byli ochotni společně zasednout za jeden stůl a alespoň některé věci jsme vydiskutovali.

Jen bych se chtěl důrazně ohradit proti tomu, co řekl pan ministr, a to i jako zpravodaj, že se jedná o nějaké přílepy. V tuto chvíli zejména návrhy sociální demokracie předložené panem poslancem Sobotkou jsou řádné pozměňovací návrhy, nejsou to žádné přílepy. Byly podány řádně tady ve druhém čtení a v zásadě i vládní legislativa je odsouhlasila a skutečně bych byl rád, aby to, co pan ministr řekl o přílepcích, se nevztahovalo na ty návrhy, které tady byly podány, protože skutečně o žádné přílepy nejde.

Poslední věc, která se týká České národní banky. Tam jsou skutečně tři varianty. My jako sociální demokraté jsme předkládali dvě alternativy nikoliv proto, že bychom sami nevěděli, kterou vybrat. My víme, ale dáváme přednost tomu návrhu, kde Senát vyslovuje souhlas se jmenováním členů Bankovní rady, ale právě proto, aby zde bylo možné nalézt kompromis, a proto jsme předložili i variantu daleko mírnější, o které já jako zpravodaj budu navrhopvat hlasovat nejdříve, a to je kontrasignace, tedy souhlas předsedy vlády se jmenováním členů Bankovní rady, která by měla být ještě mírnější. Takže to není tak, že bychom nevěděli, ale snažíme se o nalezení kompromisu.

Tolik kromě toho, co nás čeká, tedy procedura, a s tou bych seznámil, jakmile bude možnost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím. Teď je ta správná chvíle. Prosím tedy pana zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Já se přiznám, že procedura je komplikovaná. Je komplikovaná proto, že se jedná o změnu ústavy, že těch variant je více, a proto bych si dovilil velmi podrobně v některých místech se u ní zastavit, a budou-li námitky, můžeme samozřejmě přerušit tento bod na deset patnáct minut a samozřejmě vést debatu o proceduře. Věřím, že to nebude nutné, ale skutečně jedná se o zásadní věc a bylo by dobře, a-bychom v této věci jako Poslanecká sněmovna žádnou technickou chybu neučinili.

Čeká nás maximálně, pokud tato procedura bude přijata, devět hlasování s tím, že první hlasování by bylo o návrzích legislativně technických úprav, které byly předloženy panem poslancem Filipem. To je první hlasování.

Druhé by bylo o návrhu C, tedy jazyková úprava, kterou jsem předložil já.

Další hlasování by bylo věcně o České národní bance. Tam by nás čekala maximálně tři hlasování. Doporučil bych, abychom nehlasovali orientačně, ale abychom postupovali postupně, věcně od návrhů, které by mohly mít největší konsenzus, to znamená, nejdříve bychom hlasovali o variantě, kde by byl potřeba souhlas předsedy vlády, tedy kontrasignace, následně bychom, když tento návrh nebude přijat, hlasovali o variantě souhlasu Senátu, a nebude-li tento návrh přijat, o variantě souhlasu Poslanecké sněmovny.

V případě, že by nebyl přijat ani jeden z těchto návrhů, což se jeví teď po té diskusi jako pravděpodobné, tak bychom přistoupili k hlasování o další části věcně, o úpravě abolic, to znamená hlasovali bychom o tom, zda v rámci rozhodnutí prezidenta o abolicí bude vyžadován nově souhlas předsedy vlády či pověřeného ministra, a bez ohledu na to, jak toto hlasování dopadne, budeme hlasovat o tom, že prezidenta republiky nelze po dobu výkonu jeho funkce zadržet, trestně stíhat ani stíhat pro přestupek nebo jiný správní delikt, tedy jednoduše laicky řečeno, omezení imunity prezidenta republiky pouze na dobu výkonu mandátu.

Poté budeme hlasovat v bodě B1, B3. Co se týče Nejvyššího kontrolního úřadu, doporučoval bych jedním hlasováním.

Dále bychom hlasovali o návrhu B2, tedy jmenování, odvolávání předsedy a místopředsedů Nejvyššího soudu a následně bychom v osmém hlasování hlasovali o návrhu B7, který se týká celostátního referenda a jeho vyhlášení.

Pokud se týká návrhu pod písm. B, tak je potřeba ještě sdělit, že budou-li přijaty, tak je potřeba legislativně technicky promítnout i do číslování v článku 66 ústavy, nicméně je také potřeba říct, že návrh B5 má povahu pouhé redakční úpravy. V tomto případě, bude-li souhlas, bychom o něm nehlasovali a přečíslování písmen by bylo provedeno úředníky legislativ-

ního odboru při zpracování konečného znění, samozřejmě v případě, pokud by ostatní návrhy pod písm. B byly přijaty.

Deváté hlasování by mělo být hlasování o návrhu zákona jako celku.

To je tedy návrh procedury z mé strany. V případě, že by se stalo, že bude přijata varianta České národní banky, tak bych pravděpodobně požádal o přestávku deseti patnácti minut, abychom byli společně s legislativou a ministrem schopni připravit variantní návrh procedury. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda je námitka proti navržené proceduře hlasování. Nevidím takovou, proto zahajuji hlasování číslo 149. Táhá se, kdo souhlasí s tím, abychom takto postupovali během hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti navržené proceduře?

V hlasování číslo 149 přítomno 190, pro 186, proti nikdo.

Prosím pana zpravodaje, aby uvedl první návrh. Též požádám o stanoviska jak pana ministra, tak pana zpravodaje.

Poslanec Jeroným Tejc: První budeme hlasovat o legislativně technických úpravách předložených panem poslancem Filipem. Stanovisko zpravodaje je kladné. (Ministr: Kladné stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 150. Kdo je pro přijetí legislativně technických úprav načtených ve třetím čtení? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 150 přítomno 190, pro 187, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jeroným Tejc: Další hlasování bude o návrhu C, tedy jazyková úprava, která byla předložena. Konkrétně se jedná o změnu slov „členů Bankovní rady“ na slova „člena Bankovní rady“. Stanovisko kladné. (Ministr: Kladné stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 151. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 151 přítomno 190, pro 186, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím o další návrhy.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní bychom věcně hlasovali o České národní bance, tedy o variantě, kdy by souhlas musel připojit premiér či pověřený ministr, tedy konkrétně o kontrasignaci. Jedná se o hlasování All 2 a návrh All 3 první část, tedy písm. j), s tím, že samozřejmě v případě přijetí bude toto promítnuto do číslování v souladu s návrhy All 5

a AlI 6. Samozřejmě mohu přesně ocitovat pozměňovací návrh, bude-li zájem z pléna. Stanovisko kladné. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 152. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 152 přítomno 190, pro 56, proti 106. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Hlasovali bychom tedy věcně opět o České národní bance, nyní o souhlasu Senátu se jmenováním členů Bankovní rady. Konkrétně se jedná o hlasování varianta I hlasování AI 5 a můžeme hlasovat o všech návrzích jako o celku, tedy o této části jako o celku. Stanovisko kladné. (Ministr: Negativní stanovisko).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 153. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 153. Přítomno 190, pro 58, proti 106. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jeroným Tejc: V tuto chvíli tedy poslední návrh, který se týká České národní banky, předložený panem poslancem Filipem. Jedná se o souhlas, který by vyslovovala Poslanecká sněmovna. Konkrétně jsou to návrhy B6 a s ním související B4. Stanovisko zpravodaje negativní. (Ministr: Negativní stanovisko).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 154. Ptám se, kdo je pro návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 154. Přítomno 190, pro 26, proti 153. Návrh přijat nebyl. Můžeme prosím pokračovat.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní s ohledem na to, že nebyly přijaty pozměňovací návrhy vztahující se k České národní bance, to znamená, budeme hlasovat v rámci varianty I o úpravě abolice, a to konkrétně současně o návrzích AI 1 a AI 2, první část, tedy písmeno j). S tím, že přijetí návrhu bude promítnuto do číslování písmen v souladu s návrhem AI 4. Hlasovali bychom jedním hlasováním. Tato úprava se týká právě souhlasu s tím, aby nově byl vyžadován souhlas předsedy vlády či pověřeného ministra v případě zastavení trestního stíhání prezidentem republiky, tedy nedokončeného, tzv. abolice. Stanovisko zpravodaje kladné. (Ministr: Kladné stanovisko).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 155. Ptám se, kdo je pro návrh. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 155. Přítomno 191, pro 179, proti 4. Návrh byl přijat. Prosím, pokračujte dalším návrhem.

Poslanec Jeroným Tejc: V tuto chvíli nás čeká další pozměňovací návrh pana poslance Sobotky. Věcně se týká omezení imunity prezidenta na dobu funkčního období. V tuto chvíli budeme hlasovat konkrétně o návrzích AI 2 druhá část, tedy článek 65 odst. 1, AI 3 a AI 6. Vše bychom mohli hlasovat jedním hlasováním a vypořádat se s tímto konkrétním návrhem. Stanovisko zpravodaje kladné. (Ministr: Kladné stanovisko).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 156. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 156. Přítomno 192, pro 162, proti 2. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jeroným Tejc: V tuto chvíli bychom tedy hlasovali o návrzích B1, B3, které se týkají Nejvyššího kontrolního úřadu, předložených panem poslancem Filipem. Stanovisko negativní. (Ministr: Negativní stanovisko).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 157. Ptám se, kdo je pro návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 157. Přítomno 192, pro 26, proti 152. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní bychom hlasovali o návrhu B2. Týká se jmenování a odvolání předsedy a místopředsedů Nejvyššího soudu. Stanovisko zpravodaje neutrální. (Ministr: Negativní stanovisko).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 158. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 158. Přítomno 192, pro 32, proti 119. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní bychom hlasovali o návrhu B7, který se týká vyhlášení celostátního referenda, tedy konkrétně doplnění do článku 63 odst. 1 písm. l). Stanovisko zpravodaje neutrální (Ministr: Negativní stanovisko).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 159. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 159. Přítomno 192, pro 52, proti 121. Návrh přijat nebyl.

Prosím, tím bylo hlasováno o všech návrzích, pane zpravodaji?

Poslanec Jeroným Tejc: Podle mých záznamů, nebudou-li námitky, jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích. V tuto chvíli by nás mělo čekat závěrečné hlasování. Možná je na zvážení, zda legislativa v této zásadní věci, tedy při změně ústavy, identifikovala nějaký problém, proč bychom měli přerušit toto hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám signál od legislativy, že vše pozorovali a je vše v pořádku.

Poslanec Jeroným Tejc: Pokud ne, tak bych si dovolil využít dvojediné role, tedy zpravodaje, ale také předsedy poslaneckého klubu sociální demokracie, a před závěrečným hlasováním bych si dovolil požádat o pauzu na jednání poslaneckého klubu v délce jedné hodiny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pokračování schůze bude v 11.47 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.47 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, než budeme pokračovat. Dovolte, abych vás seznámila s dalšími omluvami. Dnes od 11 do 15 hodin se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Smýkal. Pan předseda vlády se omlouvá také dnes, i když vidím, že je ještě přítomen, ale posléze bude muset z pracovních důvodů odejít. Pan kolega Vodrážka naopak byl omluven, ale je přítomen a jeho omluvy do konce tohoto týdne se ruší, neboť je přítomen ve Sněmovně. Myslím též, že pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik, který byl omluven ze zdravotních důvodů, je zde přítomen. Tolik na upřesnění k omluvám.

Budeme se moci věnovat závěrečnému hlasování, neb jsme přesně v té chvíli, kdy tento bod byl těsně před závěrečným hlasováním před hodinou přerušen. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu. Jakmile zde budou, rozhodneme o osudu tohoto návrhu zákona. (Čeká se na poslance přicházející do sálu.)

Prosim, aby bylo nastaveno kvorum na 120.

Před závěrečným hlasováním se stanoviskem se chce vyslovit ve Sněmovně předseda ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosim, pane předsedo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dovolte mi, abych vás se-

známil se stanoviskem poslaneckého klubu sociální demokracie k tomuto závěrečnému hlasování. Musím říci, že není nijak překvapivé. My jsme jako sociální demokraté pro tento návrh zákona hlasovali v prvním čtení a chci vás informovat o tom, že stejně jako v prvním čtení a stejně jako kdykoli v minulosti budeme pro přímou volbu prezidenta republiky hlasovat i nyní, to znamená při závěrečném hlasování o tomto návrhu zákona.

Chci vás informovat o tom, že náš poslanecký klub, který má 54 členů v této Poslanecké sněmovně, je zde přítomen. Je zde přítomno 53 členů našeho poslaneckého klubu. Jeden náš kolega je bohužel dlouhodobě velmi těžce a vážně nemocen a nemůže se zúčastnit tohoto hlasování, ale 53 přítomných členů poslaneckého klubu sociální demokracie bude hlasovat pro přijetí této ústavní změny.

Já jsem na začátku říkal, že to není nikterak překvapivé, a to je pravda, protože sociální demokraté v této Poslanecké sněmovně pokaždé hlasovali pro přímou volbu prezidenta republiky, vždy, když toto téma se v této Poslanecké sněmovně objevilo. V historii Poslanecké sněmovny a České republiky nikdy nenastala chvíle, kdy by sociální demokraté nepodpořili návrh na přímou volbu prezidenta či nepodpořili návrh na zavedení obecného referenda. To vždy byly a jsou vlajkové lodě našeho programu.

My pokládáme za důležité, aby politika byla věrohodná, aby se respektovaly sliby, které se dávají voličům. A my jako sociální demokraté, když jsme před volbami v roce 2010 se setkávali s občany, když jsme navštěvovali různé mítinky a besedy, tak řada lidí se nás na to ptala. Ptala se: „Podporujete přímou volbu prezidenta republiky? Budete hlasovat pro přímou volbu prezidenta republiky? Jak chcete, aby se příště volil náš prezident?“ A my jsme na těchto setkáních a mítincích před volbami v roce 2010, předtím, než vznikl náš mandát, odpovídali: „Ano, sociální demokraté mají ve svém volebním programu přímou volbu prezidenta republiky a budeme pro to hlasovat.“ Koneckonců, už jsme ty zákony předkládali také předtím. A když jsme byli zvoleni do této Poslanecké sněmovny, tak jeden z prvních zákonů, který jsme předložili spolu se zákonem o referendu, a to bylo ještě v červnu roku 2010, byl právě zákon o přímé volbě prezidenta republiky. Byl to jeden z prvních zákonů, který jsme tady jako opozice tehdy předkládali, prostě proto, že si vážíme slova, které jsme dali voličům.

A v duchu toho, abychom drželi slovo, abychom respektovali sliby, abychom drželi hodnoty, které tady dlouhodobě prosazuje česká sociální demokracie, tak budeme pro tento návrh hlasovat, byť si dokážeme představit dokonalejší ústavní změnu, byť si myslíme, že v budoucnu je možné o těch dalších ústavních změnách nepochybně ještě vést debatu. V tuto chvíli pokládáme za klíčové, že jsme se přiblížili okamžiku, kdy je konečně možné přímou volbu prezidenta republiky prosadit, a není možné,

abychom tuto chvíli propásli, abychom ji z jakéhokoliv dalšího důvodu promarnili.

Proto sociální demokraté v duchu svého programu, tak jako vždy v této Poslanecké sněmovně, podpoří návrh na přímou volbu prezidenta republiky a podpoří tuto důležitou ústavní změnu. Děkuji. (Tleskají poslanci v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se o slovo hlásí předseda KSČM Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, budu velmi stručný. Komunistická strana Čech a Moravy je vázána svým volebním programem a v tomto ohledu nemáme nic proti tomu, aby se změnila ústava v otázce volby hlavy státu. Přímá volba prezidenta republiky byla navržena komunistickou stranou již v roce 1989, respektive 1990. Ze známých důvodů k té volbě nedošlo a došlo k parlamentní volbě, která určila dost významným způsobem směřování Československé a poté České republiky.

My jsme jasně řekli, že pro nás je podstatný charakter, parlamentní charakter české demokracie, že nestojíme o to, aby se český ústavní systém, byť drobnými krůčky, ubíral do prezidentského systému a do systému, kde rozhodují jednotlivci místo toho, aby ta odpovědnost ležela na nejvyšším zákonodárném orgánu, to je Parlamentu, potažmo Poslanecké sněmovně. Proto jsme také navrhli ty naše podmínky, které máme ve volebním programu, do pozměňovacích návrhů, které klub KSČM tady předkládal. Vzhledem k tomu, že jsme náš postoj nemohli vysvětlovat po celou dobu jednání o této změně a nefungují orgány, které tady v minulých letech od roku 2002 fungovaly, to znamená spolupráce stálé komise pro ústavu a parlamentní procedury Senátu České republiky a dočasná komise pro ústavu Poslanecké sněmovny, tak naše názory nebylo slyšet jako názory jiné. To ale neznamená, že jsme nepředložili, že jsme se nesnažili vysvětlit náš postoj.

Klub KSČM, protože nemá v úmyslu zamítat přímou volbu prezidenta, se v hlasování konečně k tomuto návrhu zákona zdrží. Děkuji vám. (Tleskají poslanci nalevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi Filipovi a ptám se, zda se ještě některý z předsedů případně chce vyjádřit. Pan kolega Vít Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedo vlády, vážení páni ministři, vážené paní poslankyně, vážení páni

poslanci, dovoluji mi v první řadě jménem poslaneckého klubu strany přímé demokracie, strany Věci veřejné (zleva zaznívá hlasitý smích a tleskání) se vyjádřit k zásadnímu bodu strany přímé demokracie, strany Věci veřejné, jímž samozřejmě byl, je a já pevně doufám, že bude naplněný bod přímé volby hlavy státu. Nicméně si myslím, že je správné tady pojmenovat to, že tato skvělá euforická nálada, která tady v předřečnicích zazněla, připomenout, že není až tak zcela jednoznačná a že je zapotřebí vnímat to, že přímá volba hlavy státu není tak plně hmatatelná, jak by se v tuto chvíli mohlo zdát.

Věci veřejné neměly žádné požadavky na změnu ústavy v souvislosti s přímou volbou hlavy státu. Věci veřejné dlouhodobě se snažily mezi opozicí a koalicí vyvolávat jednání, abychom hledali maximální širokou a kvalitní shodu. A nás velmi mrzí, že ještě dneska ráno probíhala mezi koalicí a opozicí jednání, která v tomto duchu zachovávají otazníky především nad chováním, co se týče přímé volby hlavy státu, u dam a pánů senátorů v Senátu. Pan předseda Sobotka tady říkal „my v Poslanecké sněmovně, my vždy v Poslanecké sněmovně“, ale neslyšel jsem „v parlamentu“, neslyšel jsem „v Senátu“. A tam je ten čertík. Tam je to riziko. Tam je to riziko, že ze Senátu se nám vrátí zákon a budou pochybnosti. Tam je ten čertík, že v Senátu neprojde. Tam je ten čertík, že nestihneme.

A já mám potřebu tady připomenout to, že my jsme podporovali a prosili jsme naše koaliční partnery k tomu, aby byla maximální podpora návrhům sociální demokracie s cílem koaliční i opoziční shody nad návrhem k přímé volbě hlavy státu. Ale nepovažuji za náhodné to, že je i rozporné stanovisko komunistické strany a rozporné stanovisko sociální demokracie v těchto bodech. Není jednotné. A není to náhoda.

A já prosím, velmi prosím o to, abychom toho čertíka vnímali, a velmi prosím o to, aby to, co dnes zaznívá tady na půdě Poslanecké sněmovny, ve stejném duchu zaznívalo i na půdě Senátu.

Děkuji za pozornost. (Zatleskání.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak ještě o slovo žádá předseda KSČM Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Já se ohrazuji proti tomu, co tady řekl pan kolega Bárta. Vaším prostřednictvím, prosím, paní předsedkyně. Komunistická strana Čech a Moravy je suverénní stranou, žádnou smlouvu se sociální demokracií nemá a bude vždycky suverénně postupovat dál!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji. Nehlásí se již nikdo, proto přednesu návrh usnesení, o kterém budeme nyní hlasovat.

Usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon číslo 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, podle sněmovního tisku 415, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 160. Táhá se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 160 přítomno 192, pro 159, proti 3. Konstatuji, že s návrhem zákona Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas. (Potlesk.)

Končím tím projednávání bodu 89 sněmovního tisku 415 ve třetím čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu 82 a prosím, aby se dalšího řízení schůze ujala paní místopředsedkyně Kateřina Klasnová.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, budeme tedy pokračovat a prosím o vaši pozornost, protože budeme pokračovat bodem číslo 82. Je jím

82.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 498/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr financí Miroslav Kalousek a zpravodaj rozpočtového výboru Pavel Suchánek. Pozměňovací návrhy k předloženému návrhu zákona jsou uvedeny ve sněmovním tisku 498/3.

Dříve než otevřu rozpravu, žádám zpravodaje rozpočtového výboru Pavla Suchánka, aby uvedl soubor pozměňovacích návrhů, doprovodná usnesení a přednesl návrh postupu při hlasování. Jestli mohu poprosit nejprve pana zpravodaje.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Všechny kluby obdržely návrh procedury, jak bychom měli hlasovat o návrhu státního rozpočtu na rok 2012. Dojde v ní k jedné drobné úpravě, a to že v usnesení rozpočtového výboru budeme hlasovat odděleně o bodu A1 a o bodu A2. Já proceduru celou přečtu v momentě, než budeme hlasovat. Pozměňovací návrhy dostali všichni poslanci jako tisk 498/3 do lavic, takže vědí, jak se mají ve svém hlasování řídit.

Proceduru mám přednést teď, anebo až před hlasováním?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, pane zpravodaji, abyste ji přednesl nyní.

Poslanec Pavel Suchánek: Procedura bude následující. Nejprve budeme hlasovat o příloze 2 tabulkové části A, což je usnesení rozpočtového výboru, odděleně o bodu A1 a potom o bodu A2.

Dále budeme hlasovat v příloze 2 pozměňovací návrhy pod písm. B ze druhého čtení v pořadí, tak jak byly předneseny. Nejsou zde žádné návrhy, které by se vylučovaly. Je zde však několik návrhů, které částečně souvisejí, nebo se alternují, například zvyšují, či snižují stejnou položku. Proto doporučuji v rámci procedury schválit aditivní princip, tj. dojde-li ke schválení souvisejících návrhů, jednotlivé části se přičítají. Současně navrhuji, aby návrhy, které nejsou vybalancovány nebo mění parametry z prvního čtení, byly považovány za nehlasovatelné.

Dále bychom hlasovali o příloze 1, pozměňovacích návrzích v textové části zákona pod písm. B, návrh z druhého čtení přednesený poslancem Papežem.

Dále následuje hlasování o návrhu usnesení k zákonu jako o celku pod písm. A, tak jak jej navrhl rozpočtový výbor.

Na konec bychom hlasovali o doprovodných usneseních pod písm. B1 poslance Opálky a B2 poslance Béma. Hlasování o doprovodném usnesení poslance Béma pod článkem B2 bude hlasováno současně s číselným návrhem pod položkou B16/2, a tudíž se k němu nebudeme muset vracet.

To je můj návrh procedury.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, slyšeli jste návrh procedury, který přednesl pan zpravodaj Suchánek. Má někdo námitku proti této proceduře? Prosím, pan poslanec se hlásí. Pan poslanec Adam. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Adam: Dámy a pánové, já nemám žádnou námitku proti proceduře, ale žádal bych, aby se můj pozměňovací návrh B5 hlasoval samostatně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já se zeptám pana zpravodaje, jestli lze tento požadavek akceptovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Ten požadavek samozřejmě akceptován je, protože jsem řekl, že v příloze 2 budeme hlasovat pozměňovací návrhy tak, jak byly podávány, jednotlivě.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře. Děkuji. Já jsem se

ptala, jestli má někdo námitku proti proceduře. Námitku od nikoho neviděla. Zagonguji a nechám hlasovat o návrhu postupu, který zde přednesl pan zpravodaj Pavel Suchánek. Prosím o chvilku strpení, než kolegové dorazí, abychom mohli hlasovat o postupu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 161 z přihlášených 189 pro 135, proti nikdo. Tento návrh postupu byl přijat.

Já tedy otevírám rozpravu. Registrovala jsem jako prvního přihlášeného, pana ministra financí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Budu velmi stručný.

Dámy a pánové, ve druhém čtení jsem poděkoval jednotlivým výborům, zejména gesčnímu výboru rozpočtovému, za podrobné projednání. Nyní si dovolím požádat Poslaneckou sněmovnu o schválení tohoto návrhu. Činím tak s vědomím, že je velmi pravděpodobné, že vláda České republiky na jaře příštího roku přijde s novelou zákona o státním rozpočtu, s novelou, která bude reflektovat skutečný vývoj ekonomiky, kde dnes nemůžeme říct s naprostou jistotou, jak hluboké problémy hospodářské budou, či nebudou reflektovat situaci finanční krize eurozóny. Na základě lednové prognózy, až budeme mířit na méně pohyblivý cíl a budeme mít větší míru jistoty o skutečném průběhu, budeme pak vědět, k jak hlubokým změnám budeme muset sáhnout a s jakou novelou a jednotlivými opatřeními na příjmové i výdajové straně rozpočtu přijdeme oslovit Poslaneckou sněmovnu a požádat o schválení.

Vzhledem k tomu, že pokládám za velmi pravděpodobné, že budeme nuceni předstoupit před Poslaneckou sněmovnu s žádostí o schválení novely této předlohy, pokládal bych za naprosto neprozíravé a svým způsobem nesmyslné, abychom dnes podpořili pozměňovací návrhy, které zvyšují ty či ony výdaje, byť byly přednášeny jistě s těmi nejušlechtilějšími motivy. Proto prosím o pochopení, že u drtivé většiny bude stanovisko ministra financí negativní. Budu podporovat v zásadě pouze návrhy rozpočtového výboru a návrh, který jsem načel na základě dohody vlády se Senátem, neboť vláda uzavřela se senátory Senátu dohodu, že pokud opraví v zákonech o jednotném inkasním místu, pokud opraví znění zdanění hazardu, které opustilo Poslaneckou sněmovnu, budou v rámci státního rozpočtu navýšeny výdaje na sport o 800 milionů, o 100 milionů na kulturu a o 100 milionů na sociální projekty v kapitole Ministerstva práce a sociálních věcí. Senát svoji dohodu do puntíku splnil a schválil zdanění hazardu tak, jak vláda navrhovala. Pokládal bych tedy za naprosto nefér, kdy-

bychom dnes tuto dohodu nesplnili my. Proto u tohoto návrhu budu doporučovat ano, u všech ostatních nikoliv a prosím o pochopení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu ministrovi. Mám zde osm přihlášek do obecné rozpravy. Nejprve pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená vládo, vážená paní předsedající, kolegové, kolegyně, v úvodu mého vystoupení mi dovolu, abych ještě reagoval na slova pana ministra financí o návrhu k hazardu, o kterém tady hovořil, respektive o těch důsledcích, které z toho vyplynou. Já tuto záležitost nepovažuji pro český sport za dobrou dohodu a doufám, že nebudu sám, kdo o tom bude hovořit, protože těch 800 mil. korun, které pan ministr financí, o kterých hovoří, že je českému sportu dá, tak to de facto pro sport znamená ztrátu zhruba 1 mld. 200 mil. korun. Je potřeba to tady veřejně říct, veřejně říct, kdo se na této dohodě podílel, že to byl ministr financí Kalousek z TOP 09 a předseda senátního klubu sociální demokracie pan Vícha. To jsou lidé, kteří mají toto na svědomí. Takže to bych chtěl říct v úvodu. Myslím si, že tato záležitost samozřejmě pro český sport bude mít velmi neblahé důsledky.

Dámy a pánové, až dnes skončí debata o státním rozpočtu a dojde na hlasování, skončí to, co bych nazval jakousi rozpočtovou secvičnou. Opravdový rozpočet máme projednat, dosud pan ministr financí hovořil o tom, že někdy v únoru, teď už slyšíme na jaře, protože vláda, jak říká, v době příprav této fiktivní verze ještě nevěděla, co bude v příštím roce doopravdy. Ale co když ani na jaře, a to je velmi pravděpodobné, nebude jasné, co nás v roce 2012 čeká? Takhle bychom mohli schvalovat rozpočet, jeho změny každé tři či čtyři měsíce, anebo to vláda udělá jako v roce 2009, s tím už pan ministr financí zkušenost má, kdy změnu rozpočtu udělala až v závěru roku a výsledkem byl největší deficit v českých a československých dějinách. A co když se koalice nedohodne? A co když se poleká ve druhé polovině příštího roku důsledků zvýšení DPH na 19, či 20 %? Co když lidé mezitím pochopí, že se od nich čeká v jejich obětech příspěvek na zvyšování životní úrovně těch nejbohatších a doplňování toho, co si z veřejných zdrojů odloupne korupce? Co když si lidé začnou zřetelněji uvědomovat, že jde o jednoznačnou snahu odpojit zemi od vyspělejší části Evropy? Co když se jim začne zajídat tahle cesta neznámo kam? Ale směrem na západ to určitě není.

Zrušení progresivního zdanění od roku 2008, praktická neexistence majetkových daní, teď dokonce i zrušení daní z dividend nepřipouštění myšlenky na daň z finančních transakcí a další kroky, které jsou v nejvyspělejších zemích Evropy a světa nemyslitelné, jdou neomylně za tím,

aby příjmy státu byly nedostatečné. Není to náhoda. Potřebují deficity jako klíčový argument, že stát na veřejné služby nemá, a nezbývá tedy, nežli je privatizovat. Jedná se pouze o trik předstírání, že republika není schopna profinancovat řádné fungování státu. V tuto chvíli pak tento tah je zpestřen důsledky toho, že se do něj pustili diletanti, které blížíci recese opravdu zaskočila. A protože zoufalství podněcuje k zoufalým činům, slyšíme náznaky toho, že vláda bude chtít využít i nové vlny recese ve prospěch svého cílového projektu. Chce jej využít jako omluvu pro to, že dál už by mohla začít překračovat i hranice ústavnosti.

Jde přece o všechno. Tušíme to z temných hrozeb ministra financí Kalouska, že příští rok bude možná nejhůře za posledních dvacet let a že sociální stát a možná i demokracie budou muset jít stranou. Citují: „Budeme prostě muset hledat úplně jiné vzorce uvažování a státní správy.“ To řekl ministr financí Kalousek na setkání se starosty středočeských obcí a vysvětlil, co tím myslí. Citují: „Budou padat tabu, tabu o sociálních státech a naše tabu o daňové demagogii, budeme prostě bojovat o přežití.“ Jaké vzorce uvažování a státní správy to budou? Jde o všechno. Komu? Ptejme se, komu jde o všechno. Přesně tohle je otázka, která vyžaduje hlasitou odpověď. Řeči o demagogii jsou slova o provaze v domě oběšenčově.

Z poznámek některých členů vládního poradního sboru NERV, které zaznamenali redaktoři serveru Aktuálně, už je patrný zájem o zkušenosti, jak postupují v této fázi zkrachovalé vlády Estonska a Lotyšska. A tam už to nemá se sociálním státem opravdu nic společného. Ano, vršíci se dluhy státu, rozklad jeho klíčových funkcí od bezpečnosti a justice přes zdravotnictví a školství až třeba po kolabující veřejnou hromadnou dopravu, bez které se lidé nedostanou do zaměstnání, to všechno je důsledkem mičurinských daňových a legislativních zásahů, které nás řadí po bok krachujících postsovětských republik na baltském pobřeží. Odtud pocházejí průkopníci rovné daně. Nyní je můžeme následovat dál.

Pokud jde o to, zda půjde demokracie stranou, není to nic nového. Zatím šla stranou pokaždé, když vláda do návrhu rozpočtu vložila a prosadila nerealistická čísla. Debata se vyprázdnila, konflikty se utlumily nesplnitelnými sliby, a když později došlo na dělbu kořisti, odehrálo se to už mimo dohled Sněmovny. Ani letos to není náhoda, že schválený rozpočet půjde krátkou cestou pod stůl. Je to metoda, téměř každoroční rituál. Je to doklad neschopnosti vládnout a spravovat tuto zemi. Jediné, co by nám mohlo v tuto chvíli pomoci, by bylo, kdyby s tímto rozpočtem na rok 2012 zmizela v nenávratnu i tato vláda. Popravdě tohle jí radit nemusíme, je si vědoma, že její čas se krátí. I když se teď třeba ještě zuby nehty u moci udrží, volbami to skončí. Ani další série Kubiceho zpráv a podobných triků nebude schopna zvrátit vítězství opozice.

Vláda proto myslí o krok dál a to, co nám tady ve státním rozpočtu chys-

tá, je typická jedová pilulka, která má odradit, nebo podlomit morálku nástupce. Až bude opozice přebírat moc, má ji dostat s rekordními dluhy, má se brodit bažinami neřešitelných ekonomických problémů a pavučinou prapodivných a bizarních zákonů prosazených touto vládou, včetně například občanského zákoníku plného kuriozit. Skutečnost, že za kritický stav českého státního rozpočtu si může především česká vláda sama, znamená, že události, které se odehrávají v sousedství, dlužnická krize států a riziko rozpadu eurozóny, jdou tak trochu mimo nás. Vláda a koalice nejsou schopny, včera jsme to tady viděli názorně v debatě ve Sněmovně, přijít s jasným, jednotným a státnickým stanoviskem.

Hlavní problém eurozóny je, jak se zdá, ve vnitřním nesouladu jednotné měny a nejednotných fiskálních politik národních států. Mezi navrhovaná řešení patří i fiskální unie, větší dohled nad vytvářením a čerpáním národních rozpočtů. Okamžitě vznikne otázka, zda by si česká vláda mohla dovolit dělat při projednávání státního rozpočtu prakticky každoročně z občanů legraci, kdyby se musela více podřízovat společným evropským kritériím. Jestli by mohla tak vesele fantazírovat, kdyby musela hájit svá čísla z hlediska fiskální logiky, nikoliv z hlediska převahy hlasů, která snadno umlčí a převálcuje jakékoliv námitky opozice. Ostatně i dnes budeme svědky takové situace.

Zatím se bohužel v Evropské unii především řeší situace, kdy jsou peníze už v nenávratnu, o něco podrobnější pohled je v oblasti užití evropských fondů. Je charakteristické, že tam se české čerpání tragicky zadrhlo kvůli hrozbě korupčního zneužití těchto fondů. V prvních několika případech už budeme dokonce peníze vracet.

Česká republika, která na sebe v posledních letech upozorňovala v roli potížisty, se pod moudrým vedením pravicových vlád znovu vrací k roli semeníště zlodějen a korupce. Ukazuje na sešup v mezinárodním žebříčku Transparency International po šikmé ploše mezi ne právě vzorové a ne právě dynamicky se rozvíjející země Afriky.

Proč by měli být občané proti tomu, aby daňové mičurinství našich pravicových vlád bylo vystaveno evropskému tlaku? Není důvod, abychom hájili suverenitu nesmyslu. A občané mají naopak dost dobrých důvodů pro to, aby uvítali prohloubení evropské spolupráce a přizpůsobení českých poměrů evropským standardům, byť novinářští apologetové dnešní vlády tvrdí opak. Evropské standardy musí pročistit zatuchlý český dvorek nejen v oblasti daní, ale také v oblasti práva. Potřebujeme nejen progresivní zdanění, vyšší daň pro největší a nejbohatší firmy, daň z největších majetků, zrušení přístupu do daňových rájů, ale také zrušení anonymního vlastnictví akcií, majetková přiznání, centrální nákupy a státní expertizu veřejných zakázek. A mnoho dalšího.

Je proto povinností opozice přimět vládu, aby uznala bezvýchodnost

své situace a podle možností odešla. Místo komického hlasování o něčem, co není a není, ani jak se to zdá být, by měli všichni poslanci hledat řešení, které zmírní rozsah hrozících problémů, a hlasovat proti tomuto státnímu rozpočtu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, paní předsedající. Jsem si vědom toho, že se nacházíme ve třetím čtení a že kolegové v koaličních lavicích zažívají okamžik slastného očekávání, kdy konečně tak výborný rozpočet, jako je ten na příští rok, budou moci schválit. Takže nechci jim tento slastný okamžik oddalovat, ať si užijí tohoto vítězství. Jen si dovolím čtyři poznámky na to téma, že to je vítězství Pyrrhovo, protože skutečně tak, jak byl tento rozpočet postaven, tak ho nelze označit jinak než jako rozpočet falešný.

Mnohokrát už tady bylo řečeno, že je chybou, když vláda kopíruje svou politiku z roku 2008, tedy záměrně odmítá reagovat na vývoj událostí, i když ví, že tento vývoj směřuje k přibližně odhadnutelným výsledkům, a to je v podstatě úplná ztráta dynamiky českého hospodářství. Ještě před tímto třetím čtením se dopracovala ekonomická veřejnost v podstatě k velmi opatrné shodě, že to nebude ani kladná nula. Jestliže to nebude ani kladná nula, ale půjdeme do záporných čísel, tak minimum propadu daňových příjmů je zhruba 50 mld. korun. Což je částka, která se prostě nedá vyvatovat z nějakých vnitřních polštářků, které by i v tomto vydrancovaném rozpočtu mohly být. Není zájem to řešit. Slibuje se, že se to vyřeší na jaře nějakým novým, zázračně novým způsobem. Dobrá.

Ale dnes kromě celkového rozpočtu budeme hlasovat i o pozměňovacích návrzích a pan ministr ve svém stručném expozé upozornil, že schvalovat pozměňovací návrhy není moudré. Protože se jedná o virtuální čísla, tak i ty návrhy jsou zbilancované virtuálně. Na tom samozřejmě je kus pravdy, jen si člověk říká, proč tedy používáme různý metr na metodicky stejné problémy. Tedy proč návrhy opozice jsou takto apriorně odmítnuty pro třetí hlasování a návrh samotného pana ministra je hodnocený jako k přijetí, jako velmi dobrý, a to jenom proto, že jednal na jakémsi setkání představitelů Senátu o tom, že zvítězí nikoliv sněmovní, ale senátní verze zákona o jednotném inkasním místě, kde je zakomponován onen náš chronický problém, a tedy zdanění hazardu.

Tedy se nechci pouštět do rozboru, které řešení je lepší. Víte sami dobře, že když jsme schvalovali sněmovní verzi, že se tam vloudila ne nepodstatná chybička, ale ta byla korigována prostřednictvím zákona o

místních poplatcích, a že buď takové, nebo takové zdanění hazardu určitě projde. Ale chtěl bych upozornit především na ten fakt, že pokud toto má být ekonomickým základem pozměňovacích návrhů pana ministra, tak že o tomto návrhu budeme hlasovat až příští týden. Tedy že když pan prezident, pokud projde ta, či ona varianta, sebou opravdu hodně hodí, tak podepíše to někdy v čase vánočním. A teprve tehdy tento zákon nabude platnosti a krátkodobě i účinnosti. Jinými slovy řečeno, nesplňovalo by to ducha zákona o rozpočtových pravidlech, tedy že rozpočet má být schvalován na základě zákonů, které už jsou hotovy, které už jsou ve Sbírce, které už zkrátka platí. Takže je to problém a mám pocit, že by se nemělo takto rozlišovat, aspoň ne metodicky, tímto způsobem rozlišovat mezi pozměňovacími návrhy.

Zkuste se nad tím zamyslet až budete hlasovat. Buď někomu, anebo podle úplně jiného měřítka, a ne to, že jsou to virtuální čísla. Ono upřímně řečeno i pozměňovací návrhy opozice by samozřejmě musely být korigovány vývojem příštího roku, ale určitě by potěšilo potenciální adresáty, ať už jsou to vysoké školy, ať už jsou to sociální služby, ať už jsou to obce, které budou postiženy, a to tvrdě postiženy výpadem daňových příjmů, že se tam zaškrábly nějakou kolonkou ve státním rozpočtu, i když konkrétní kvantitativní plnění samozřejmě bude závislé od příštího roku.

Čili jedna poznámka.

Druhá poznámka, snad ještě méně košatá, souvisí s tím, že schválíme tedy rozpočet. Rozpočet je zákon a na základě tohoto zákona my už nebudeme minimálně nějakou dobu vstupovat do hry a svěříme základní rámec pro správu veřejných financí exekutivě. A exekutiva, pokud se nebude řídit státním rozpočtem v těch číslech, která se dostávají do polohy jiného žánru, nevím jestli by to byl žánr fantasy, nebo žánr magie, nebo žánr mystifikace, ale v každém případě se bude muset rozhodovat jinak. A mně se nelíbí, že by se mělo rozhodovat na základě byrokratické libovůle. Tím spíš, že dosud vládne koncepční chaos, pokud jde o rozpočtovou politiku.

Třetí poznámka souvisí s tím, že tento rozpočet má být naplněním vládního programového prohlášení a jisté strategie konsolidace. Ale možná budete znát ten příběh, je přisuzován Janu Werichovi, takové povídání o tom, jak když umíral starý rabi, tak se u lůžka sešli představitelé židovské obce a žádali si od něj takový ten vzkaz, poslední cennou myšlenku. A říkali: Milý rabi, řekni nám, k jakému moudru jsi dospěl na sklonku svého života. A on jim odpověděl velmi stručně: Všechno je jinak. Takže toto moudro, zdá se, že je v základech tohoto rozpočtu, a bohužel tedy opravdu všechno bude jinak. Je velmi pravděpodobně větší výpadek příjmů. O tom už jsem tady hovořil, že velmi optimistická varianta je 50 mld. korun.

Včera jsme se tu bavili o tom, jak tím, že se aktivněji zapojíme do řešení

evropských problémů, tak že bychom mohli zesílit naše dluhové problémy. Je to trochu absurdistán. Já věřím, že kolegům ve vládě vysvětlí pan profesor Klaus, když dorazí na vládu, že půjčovat peníze neznamená zvyšovat dluh a že toto je opravdu o něčem jiném. Připomněl bych jednu jednoduchou pravdu. Devizové rezervy jsou nikoliv na rozpočtovou politiku, ale na měnovou politiku. A dlouhodobě podíl devizových rezerv tohoto státu, aspoň od roku 1993, co existuje, se pohybuje kolem 20 % HDP a to více než bohatě postačovalo na ty problémy, které jsme zatím zažívali, dokonce i v letech měnové krize koncem 90. let nebo v roce 2009. A samozřejmě je na diskusi, a to zcela věcnou diskusi, jestli to období, které nás čeká, by mělo sáhnout tímto směrem, protože jestli historicky třeba byl ten podíl devizových rezerv na 15 procentech, tak aktuálně je na 25. Čili na nadprůměrné úrovni. A je to samozřejmě na diskusi. Ale tím jsem chtěl jenom dokreslit, že někdy vidíme problémy tam, kde nejsou. Toto skutečně není záležitost našeho zadlužení, je to záležitost úplně jiná.

Naopak, co jako nevidíte, nebo se bojíte, že až to praskne, že by to nebylo pro vás příjemné, je, že hrozí, a to naprosto reálně hrozí, že bude výpadek v příjmech z Evropské unie. Celá řada programů byla zastavena, pozastavena, a jestliže v příštím roce ten výpadek těchto příjmů bude v řádu desítek miliard korun, když k tomu přičtu výpadek z důvodu záporného hospodářského růstu, tak se dostáváme k číslům, že každá šestá pátá koruna ve státním rozpočtu vlastně nemusí být. Takže to je ono úsloví moudrého rabiho – všechno je jinak. S tímhle jdeme do Evropy? Tohle má být základ plnění konvergenčního programu? Já se obávám, že nikoli.

Poslední, čtvrtá poznámka, abych uvolnil řečníště dalším čekatelům.

Co mi tady chybí, a už dlouhodobě, je alternativní pohled na rozpočtovou politiku jak ve funkci konsolidace veřejných financí, tak ve funkci aktivního nástroje hospodářské politiky. Už myslím Jiří Paroubek tady zmínil, že ta oblast příjmových opatření je podceňována a je nahlížena z evropského pohledu poněkud bizarním způsobem. Nejdříve se říkalo, že žádné daňové příjmy se zvyšovat nebudou, že tax revenue je oblast, která je nedotknutelná, je svátost, a tato vláda vznikla na základě nezvyšování daní. Pak se uznalo, že daně se zvyšovat mohou, ale zvyšují se tam, kde se ty ovečky dají lépe stříhat, tedy DPH, korporátní daň, majetkové daně, bankovní daně – to padá pod stůl, to vás nezajímá.

A zbývá nám, jak je v jednom známém filmu, širočinou zásek. Nevím, jestli jako v tom filmu bude pan ministr zpívat „sek sem, sek sem“, ale občany asi tento způsob rozpočtové konsolidace nepotěší, a domnívám se, že by bylo tragické, kdyby ani dnes nám nebylo řečeno, že v návrzích krizového plánu, na kterém se údajně pracuje, bude použita jiná filozofie, že nebude ve stejné logice „sek sem, sek sem“, a zvyšovat nepřímé daně, tedy drbat ty nebohé poplatníky, tedy spotřebitele.

Oč by mělo jít v těch alternativních pohledech – tři jednoduché body.

Za prvé – jestliže jste zpatlali příslušné strukturální reformy, že jsou příliš nákladné a dochází k časové koincidenci s velkou krizí, s velkou recesí, no tak ty reformy odložte! Já teď neřeším systémovou kvalitu, ale minimálně jsou nákladné. A v příštím roce a v přespříštím roce tyto náklady platit je nerozumné, ať už se jedná o daňovou reformu, nebo o důchodovou reformu. Pokud jde mimochodem – u té daňové reformy ještě jedna pikanterie k tomu senátnímu návrhu. Víte, tam se odehrál zvláštní obchod. Nastavení toho hazardu, no prosím, nějak se to muselo vydiskutovat, ale údajně prý se to zobchodovalo za to, že se odloží daňová reforma. Já možná neumím číst, ale myslím, že to nebyl ten samý týden, ale minimálně ten samý měsíc, kdy pak ministr vzkázal do Senátu s humorem sobě vlastním: „Tak si ten termín zkratíte, já dám po Novém roce do Senátu takovouhle malinkatou novelu, ten termín tam zase vrátím zpátky, a vy si můžete, protože my to samozřejmě prohlašujeme.“ Takže někdo koupil vagon prázdného vzduchu – dobře, prosím. Ale takovýmhle způsobem se bavít o strukturálních reformách, o tom, kdy co v jakých nákladech naběhne, no, takhle tedy ne. Takhle tedy ne.

A poslední tedy ještě jedna věc. Pořád nám z toho vypadává rozvojová oblast, udržitelný rozvoj. Myslím si, že nedosáhneme rozvoje pouze dietou. Je třeba také investovat. A máme představu, z jakých zdrojů – ať už jsou to vládní kapitálové výdaje, nebo motivace soukromého sektoru k investování, jak toho chceme dosáhnout, a v těch objemech, abychom se nejenom na základě zahraniční poptávky, ale i domácí poptávky z toho dokázali vyhrabat?

Čili já se obávám, že nejen že tady dneska tady učiníme jakýsi tragikomický krok, že schválíme něco, čemu tady nikdo nevěří, ale že máme nakročeno k tomu, aby ta jarní novela státního rozpočtu byla podobně rituální, podobně bezobsažná, a že když už chceme revidovat státní rozpočet, tak nejdříve zrevidujeme naše myšlení. Zejména naše myšlení v hospodářské oblasti.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců klubu KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec David Rath. Nejdříve ale ještě faktická – pan poslanec Bauer.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, milé dámy a pánové, pouze pro stenozáznam: V hlasování číslo 160 hlasoval jsem pro, na sjetině mám proti. Nezpochybňuji hlasování.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. A dávám slovo panu poslanci Rathovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já jsem nejdříve vůbec přemýšlel, jestli má nějaký význam, nějakou cenu vystupovat k návrhu státního rozpočtu, který sám předkladatel označil jako chybný, nepravdivý a vlastně virtuální.

Pan ministr financí – a to myslím, že je v historii České republiky snad poprvé, kdy předkladatel určitého zákona, a tak důležitého zákona, jako je státní rozpočet, sem předstupuje před Sněmovnu a říká: „Hlasujte pro materiál, který je virtuální, vůbec neodpovídá ekonomické realitě ani v Čechách, ani ve světě, já to vím jako ministr financí, říkám vám to tady a zhruba tak za dva tři měsíce vám přinesu něco jiného.“ Připadá vám ta situace absurdní? Mně ano. Protože nikdy v minulosti tady žádný ministr financí a žádná vláda nepřišla s rozpočtem, který by označila vlastně za nesmyslný, virtuální, nepravdivý, a s klidem pro něj hlasovala.

V těch minulých rozpočtech aspoň si tato vláda a tento pan ministr financí, tedy pan ministr financí Kalousek, alespoň hráli a předstírali, že to, co sem přinášejí, tak tomu věří. Samozřejmě víme, jaká pak byla realita. Vzpomeňme na rozpočet, kdy tady pan ministr financí hřímal o tom, že maximální deficit bude někde kolem 35 miliard, a realita byla asi o sto miliard vyšší. A když jsme mu tady od tohoto pultíku tehdy říkali „pane ministře financí, váš předpokládaný růst, který v tom rozpočtu máte, růst hospodářství, je nereálný, ten bude úplně jiný, čili vy jste si nadhodnotili příjmovou stránku rozpočtu, aby vypadalo dobře, že máte nízký deficit, to neudržíte“, tak on tady od tohoto pultíku hřímal, že prostě to tak bude a že se všichni na tom shodují a že žádná krize nám nehrozí a žádný propad růstu hospodářství nám nehrozí. Za pár měsíců všichni viděli, jaká je realita.

Ovšem toto nebrání tomu, aby různé instituce dávaly našemu ministru financí různé světové ceny, asi pravděpodobně čím nesmyslnější a nepravdivější rozpočet přinášíte do Sněmovny a schvalujete, tím jste větší kofr v oblasti ministrů financí, protože všude ve světě se ministři financí snaží nějakým způsobem reagovat tím rozpočtem na realitu a pomocí toho rozpočtu aspoň ovlivňovat hospodářství v dané zemi. Nikolivěk tak u nás. Tady se něco přinese, co je úplně od reality na hony vzdálené, a v horším případě se tváříme, že je to v pořádku. Teď už jsme se posunuli tam, že i sám ministr financí říká, že jsou to nesmyslná čísla a že přinese za pár měsíců jiná. To je jeden rozměr.

Druhý rozměr je, co vlastně od rozpočtu očekáváme. Kupodivu vláda už méně hovoří o tom, že jsou vládou rozpočtové odpovědnosti. Ono se o tom hovoří těžko, když každý rok vám narůstá státní dluh jako pověstné

těsto v pohádce Hrnečku, vař. Zjevně tato vláda zapomněla to kouzelné slovíčko hrnečku, dost!, aby ten dluh přestal přerůstat jaksi nejenom okraje toho hrnečku, ale valit se do světnice a ze světnice okny ven. Protože skutečně za této vlády, která sama sebe označila vládou rozpočtové odpovědnosti, jako svůj největší úkol si dala boj proti zadlužování České republiky a boj proti dluhům, tak najednou zjišťujeme, že za této vlády se dluhy České republiky extrémně zvyšují. V době, kdy vláda Českou republiku přebírala, tvořily podstatně menší procento hrubého domácího produktu, než tvoří dnes. Čili dluh České republiky a zadluženost za této vlády a činností této vlády stoupá.

Dámy a pánové, tato vláda neplní druhé své zásadní předsevzetí, nebo možná první své zásadní předsevzetí, že dluhy České republiky nebudou stoupat. Realita je taková, že dluhy stoupají, a to velmi rychle. A s tímto přichází i tento státní rozpočet. Opět dluh stoupne o více než 100 miliard. Možná ještě více. Teď to vypadá, že možná o nějakých 130, 140 miliard. Možná stoupne nejvíc v historii České republiky. Tato vláda nejvíc zadluží naše občany a jejich děti. Takže neplní to, proč ji občané volili, a to, co občanům slíbila. Nechová se rozpočtově zodpovědně.

Dobře. Když máte rozpočet, který tvoří dluh a je rozpočtově nezodpovědný, to lze i obhájit, pokud třeba pomáháte hospodářskému růstu. Nicméně, dámy a pánové, tento rozpočet nedělá ani tuto druhou klíčovou věc. On nejenže nepomáhá hospodářskému růstu, on ho ještě podvazuje. Řečeno srozumitelně, on žene Českou republiku do další, ještě hlubší krize, než ve které se nalézáme.

Já bych zde rád slyšel odpověď od pana premiéra a od pana ministra financí, jak si vysvětlují, že všechny ekonomiky okolo nás dnes rostou. Roste německá ekonomika, roste rakouská ekonomika, ale i takové ekonomiky jako Polsko. Dámy a pánové, jak je možné, že sousední země jako Polsko ekonomicky roste a my už několik let ekonomicky stagnujeme? Vysvětlení je jednoduché. Všechny rozpočty předkládané touto vládou jsou v podstatě protirůstové. Prostě ekonomiku dusí.

Hrubý domácí důchod je tvořen, zjednodušeně řečeno, třemi pilíři. První pilíř je vlastně to, co utratí vláda, tedy spotřeba vlády, jakési vládní investice, chcete-li, dále je to spotřeba domácností, tedy to, co utratí všichni lidé, a třetí je bilance zahraničního obchodu. Podívejme se, co dělá vláda dlouhodobě ve svých rozpočtech s těmito pilíři. Takže lidem snižujeme příjmy, neustále je masírujeme tím, že bude hůř a bude ještě hůř, že mají šetřit, spořit, připravit se na horší časy, pokud možno zalézt doma pod peřinu, vypnout topení, vypnout světlo a modlit se, aby bylo lépe. Tímhle samozřejmě ekonomice moc nepomůžeme. Logicky tím klesá spotřeba veřejnosti. A spotřeba veřejnosti je jednou z klíčových věcí, která pomáhá roztáčet ekonomiku. Jak chcete, aby prosperoval stát, když po lidech

chcete, aby si nejlépe zalezli doma pod peřinu, vypnuli topení, vypnuli světlo, nikam nechodili? Tak nebudou chodit do divadel, nebudou chodit do kin, nebudou chodit do restaurací, nebudou si nic kupovat na sebe, protože budou spořit. To se okamžitě přelévá dál. Dnes vidíte, že jsou na pokraji krachu mnohé restaurace, zavírají se kina, divadla, živoří. To jsou spojené nádoby.

Co dělá vláda a tento rozpočet? No, v tomto rozpočtu opět přichází se stejnou písničkou, to znamená – lidé, dostanete méně, musíte víc šetřit, nesmíte tolik utrácet. Čili opět podříznutí toho pilíře spotřeby obyvatel.

Druhá věc – spotřeba vlastní vlády, tedy investice vlády. Prosim vás, v takhle zoufalé situaci snad investiční politika vlády nebyla nikdy. Ale přelévá se to dál. Těmi škrtý se to přelévá do měst, přelévá se to do krajů. Běžte se zeptat firem, co si o tom myslí. Prostě se na nás řítí kolaps celého sektoru, který se jmenuje stavebnictví. Podřízli jste stavebnictví v dopravě, takže se jenom hovoří o tom, co se zastavilo, co se zastaví, co se zastavuje. Nestaví se dál dálnice, rychlostní silnice, další koridory, důležité silniční trasy. Prostě nestačíte z těch peněz ani opravovat rozpadající se silnice. Počet děr v silnicích prudce stoupá proti počtu těch, které jsme stačili zalátat. Prostě proto, že tam ty peníze nedáváte. Ale nejde jen o silnice. Neinvestuje se do nemocnic, do škol, do kultury. Podívejte se, kolik zámků, kostelů, cenných kulturních památek se nám doslova rozpadá před očima. Co dělá vláda? Snaží se hledat prostředky, aby naše nemocnice byly lepší, aby poskytovaly pacientům a zaměstnancům lepší komfort, aby školy vypadaly lépe, aby kulturní památky byly v důstojném stavu? Ne. Opět škrtý, škrtý, škrtý.

Myslíte si, že když škrtnete všechny investice do těchto věcí, že v České republice bude lépe, že tady půjde nahoru, aspoň krůček po krůčku životní úroveň? Ne. Nejenže budou přibývat díry v těch silnicích a padající mosty, ale budou nám padat další a další kostely, další a další kulturní památky, budou nám pustnout zámky, na které nemáme peníze, rozpadat se nemocnice, rozpadat se některé školy. To je cesta? To je cesta do Chudákova, a ne do Evropy. Pan ministr financí Kalousek s panem Nečasem nás vedou skutečně rovnou cestou někam do Chudákova, protože jinak to prostě dojít nemůže.

To, když podříznete investice vlády, tak nejenže je to hned vidět, ale okamžitě se to přelije i do zaměstnanosti. Myslíte si, že stavební firmy a všechny na ně navázané firmy budou schopny lidi zaměstnávat a vyplácet jim platy? Z čeho? To je další pilíř, který si vláda sama podekává. Nebudou se stavět nemocnice, a nejde jen o stavbu. Tam máte spoustu návazných činností. Vy tam musíte koupit postele, umyvadla, sprchy, sprchové baterie. Spoustu věcí. To se okamžitě přelévá do firem, které to vyrábějí a dodávají. Jak chcete v těchto firmách udržet zaměstnanost? Jak

chcete tyto firmy udržet při životě, když jim nedáte práci? Tato vláda jde politikou, že odmítá dávat práci českým lidem. Firmy čekají ještě těžší časy, než které zažívají dnes. Vy se proškrtáte do naprostého zmaru. Takovou hospodářskou politiku nemá v našem okolí nikdo. Proto také nikdo na tom není tak špatně jako my.

Takže rozpočet nás zadlužuje, dluhy nám rostou a budeme je muset platit. Nevíme z čeho, ekonomika nám stagnuje, nebo dokonce bude klestat. Toto je rozpočet a politika současné vlády.

Já bych se chtěl zeptat pana premiéra a pana ministra financí, co ošklivého, co zlého vám udělali lidé v naší zemi, že je takto trestáte.

Když se podíváte všude okolo, jak jsem říkal, ve všech okolních zemích ekonomika roste. Jedině tady se propadáme, a to nejenom do dluhů, do neprosperity, ale samozřejmě v podstatě i do deprese, protože mezi občany logicky roste naštvanost, ale i deprese. Nemají naději. Nevidí naději, že tato vláda přináší něco nového, má recept, jak je z té neprosperity vyvést. Naopak, ta vláda přichází s recepty, jak nás do ještě větší neprosperity uvrhnout.

Čili dámy a pánové, pro tento rozpočet se nedá zvednou ruka. Nejenom pro ty důvody, které jsem tady vyjmenoval, ale i pro ty důvody, které s ním úzce souvisí, tzn. s rozpočty měst a s rozpočty krajů. Jak my v krajích máme udržet například služby v oblasti sociální péče? Vláda nám opět škrtla desítky, stovky milionů příspěvků na chody domovů seniorů. Už nám je škrtla vlani, nějak jsme to vydrželi, všichni se uskromnili. To se máme uskromňovat dál? Kam až? To máme těm seniorům přestat topit, svítit, přestat jim dávat najíst? Protože my nemáme už kam ustupovat. Už jsme zmrazili platy, šetříme, kde se dá. Anebo máme ty domovy důchodců začít zavírat a seniory přivést panu ministru Kalouskovi na Ministerstvo financí, ať nám tedy ukáže, jak se bez peněz o máme postarat?

Pan ministr financí tady není, jeho to zjevně nezajímá. Možná kdybychom mu navezli těch několik tisíc seniorů z těch zavřených domovů, tak najednou ho to bude zajímat.

Totéž ale se týká zdravotnictví. Jak máme udržet chod nemocnic a nezadlužovat je, když nám posíláte stále méně a méně peněz? Jak máme udržet školství? Já, když dnes jezdím navštěvovat naše školy, tak když se zmíním o vytápění, tak se všichni smějí. Mně chvilku nedocházelo, proč se studenti smějí, a pak mi to došlo. Protože samozřejmě už ta první vlna škrtů peněz do provozu škol prošla, a tudíž to znamená, že školy daleko víc začaly šetřit i třeba na vytápění. Ano, za chvilku budeme dělat jako za komunismu uhelné prázdniny. Tentokrát to nebudou uhelné, ale Kalouskovy prázdniny. Prostě abychom měli a udrželi finance na chod škol, tak budeme muset pravděpodobně na měsíc na dva ty školy zavřít, abychom na zbytek roku prostě měli. Takže když uhodí mrazy, tak my ve středních

Čechách a v dalších krajích pravděpodobně budeme muset zavírat školy a říct dětem „zůstaňte doma pod peřinou, protože my nemáme peníze na to, abychom vám v té škole zatopili, protože díky panu Nečasovi a Kalouskovi ty peníze prostě nepřišly“. Prostě vracíme se někam do mého dětství, kdy nám vyhlásili tehdy uhelné prázdniny a měsíc jsme seděli doma. Školy zavřeli a vypnuli topení, protože nebyly peníze. Takto po dvaceti letech budování reálného kapitalismu jsme se dostali, že se vracíme o nějakých padesát let zpátky. Jestli to takto povedete, tak za chvíli budeme v poválečných letech, kdy budou zavedeny potravinové lístky.

Dámy a pánové, samozřejmě přijde taková ta otázka, ten Rath jenom kritizuje a ukazuje, co nejde, jak se zadlužujeme, jak neprosperujeme. Tak kudy, když nejsou peníze? Vem' ten chlup na dlani, když tam není. Tomu přece každý rozumí. Můžeme přece utratit jenom to, co vyděláme. No tak za prvé tato vláda utrácí mnohem víc, než vydělá. A za druhé tato vláda v oblasti svých výdělků se chová jako extrémní lenoch Venca. (Zašumnění nalevo a otázka: Cože?) Extrémní lenoch proto, protože každý chce a přemýšlí o tom, jak by si vydělal víc. Spousta občanů naší země už má dvě povolání nebo jedno a půl povolání, protože z jednoho povolání si často nevydělá na slušný životní standard. To znamená, každý člověk, každá rodina přemýšlí o tom, jak si vydělat víc peněz. Víc pracuje, víc se snaží. Jenom buď člověk, který nemůže, nebo je velmi líný, se nesnaží zvýšit si své příjmy. A je mu to jedno. Lehne si třeba na hromadu hnoje, chytá lelky a říká „nějak bylo, nějak bude“. Takhle se chová naše vláda. Leží na hromadě hnoje a chytá lelky. (Smích zleva.)

Co tím myslím? Myslím tím to, že si dlouhodobě promyšleně snižuje své příjmy. Chová se tedy jako člověk, který místo aby přemýšlel, jak víc vydělat, tak se snaží vydělávat méně. Začalo to za pana Topolánka, který začal spolu s panem Kalouskem seškrtávat daňové příjmy. To byly ty vaše báječné rovné daně. Šup – minus 30 miliard. Snižování daní firmám, které nebylo vůbec potřeba, protože firmy už tehdy u nás platily méně než třeba v Německu a v dalších zemích. Šup, tak jsme jim snížili, proč bychom jim to nedali? To je těm bankám, čezům a dalším molochům, které vydělávají obrovské peníze, tak proč by musely platit daně? Tak jim je snížíme. Takže šup, těm jsme dali 40 nebo 50 miliard. Všechny mizí z republiky, protože je vlastní zahraniční vlastníci. Proč bychom jim nedopřáli lepší život? Oni ty peníze utratí v tom zahraničí a my se tady uskromníme. Vždyť to má přece logiku. Oni si v zahraničí užijí a my si utáhneme opasky. To je přece logické.

To myslím, že je konzistentní politika této vlády. Tady rok od roku v podstatě tato vláda a její předchůdkyně vymýšlí kroky, aby státní rozpočet dostal méně, vydělal méně. A ty peníze – dneska už souhrnně jde možná o 80, 100 miliard. Samozřejmě můžeme se dohadovat, kde je to přesné

číslo, jestli je to těch 70, nebo 110, ale zhruba o takovou částku ročně se připravily pravicové vlády zcela promyšleně, cílevědomě, s podporou svých poslanců. A přesně tak to je. Leží tedy na hnoji, škrtli si ty peníze, které jim mohly vylepšit tu pozici, a říkají „nemáme, nemůžeme dát, je nám líto“.

Dámy a pánové, je potřeba, aby veřejnost vzala rozum do hrsti a začala přemýšlet selským rozumem a začala dekódovat ta klišé, ty fráze, které prostě na nás z úst pravicových politiků od pana Topolánka a Kalouska počínaje až doteď přes pana Nečase a zase Kalouska na nás neustále dopadají. Víte, takto se skutečně do prosperity nedostaneme. Takto se skutečně dluhu nezbavíme. Takto bude jen a jen hůř.

Myslím, že v tomto jsme pro svět ojedinělým experimentem. Myslím si, že podobně nesmyslná, hloupá, neprozíravá politika není snad aplikována nikde. Prosím, možná že najdete nějakou zemi, nechci se dotýkat některých afrických zemí, kde to je ještě horší. Možná že si pan premiér Nečas a pan ministr Kalousek třeba řekli, že chtějí z České republiky mít něco jako Somálsko. Nevím, možná je to nějaká jejich skrytá ambice, že je tak čeští občané tak štvou, že si říkají „počkejte, my vás vyučíme, to ještě uvidíte, jak se žije v Somálsku“. Možná že je to promyšlený plán.

Na druhou stranu mě to uráží. Já jsem Čech, jsem vlastenec a chci, aby naše země prosperovala. Chci, aby se našim občanům žilo minimálně stejně, jak se žije třeba rakouským občanům. Není jediný důvod, proč by průměrný Čech se měl mít hůř než průměrný Rakušan. Před dvaceti lety, když padal minulý režim, tak se říkalo „dusili nás tady komunisti, teď se odrazíme ode dna a za pět za šest let, za deset nejpozději doženeme Rakousko“. Možná si všichni na ty debaty vzpomínáte. Ono uběhlo dvacet let a pořád ten průměrný Čech ani nevidí záda průměrného Rakušana v životní úrovni. A zvláště v posledních letech byly etapy, kdy jsme je doháněli. Byly etapy, kdy jsme doháněli, a překvapivě shodou okolností to byly etapy, kdy vládla sociální demokracie. Zatímco v okamžiku, kdy nastoupila pravice s panem Topolánkem v čele, tak jste zařadili zpátečku a šlápli na plyn.

Prostě mně to připadá, že se panovi Nečasovi a Kalouskovi vlastně stýská po těch letech před listopadem 89, kdy jsme závistivě koukali přes hranice a říkali si, no, ti si žijí. Prostě jestli je to tím, že pan Kalousek byl tehdy členem Národní fronty a podporoval politiku Komunistické strany Československa jako její pevná hráz a pevný soudruh ze spřátelené strany, tak jestli se mu po tom stýská a dnes chce jít v těch šlépějích, nevím. Nedovedu si to jinak vysvětlit. Konečně musím říct, že pan Nečas mi čím dál tím víc připomíná Gustáva Husáka v jeho mladších letech. Ta rétorika a vystupování je velmi podobné. Soudruzi, spořme, soudruzi, šetřeme! Soudruzi, utáhneme si opasky, ať pak máme ten náskok a ten Západ dobře

doženeme. Jako kdybych to slyšel. Mám pocit, že se vracím do dětství, když slyším slova pana Nečase a pana Kalouska. Já bych rád tady od nich slyšel vysvětlení, jestli si skutečně myslí tím, že jste zařadili tu zpátečku a šlapete na plyn a z naší země děláte čím dál tím chudší a chudší zemi, která čím dál tím víc neprosperuje, tak jestli si tím myslíte, že ty naše sousedy doženete.

Víte, nikdy bych nemyslel, že skoro celý život prožiju v režimech, které jsou neustále důsledkem druhé světové války. Nejdřív kvůli ní jsme spadli do toho východního sektoru a ze země, která byla na tom hospodářsky lépe než Rakousko, s kterým jsme sdíleli několik set let historie, a jak v první republice, tak i v padesátých letech jsme měli hospodářský náskok, a propadli jsme se, tak jsem nikdy nevěřil, že po tom roce 1989 prostě budeme zažívat zase takovouto ostudu a reminiscenci, kdy prostě tady bude vládní politika z nás dělat zase chudší a chudší a méně prosperující zemi, než je třeba Rakousko.

Čili teď nemáme na stole nic jiného než zase kus papíru, který sám ministr financí označuje jako virtuální, nepravdivý, nesmyslný rozpočet, že přijde ještě s horším za pár měsíců a který nás ještě uvrhává do větších ekonomických problémů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já vás velmi nerada přerušuji. Na dnešní 13. hodinu byly svolány další tři výbory a také bude zasedat organizační výbor, takže budu nucena tuto plodnou diskusi přerušit do 14.30 hodin. Pokud se nechystáte říct nějaké závěrečné slovo, tak samozřejmě potom budete pokračovat ve 14.30 hodin.

Poslanec David Rath: Dobře. Děkuji, paní předsedající, půjdeme se tedy posilnit a můžeme pokračovat po obědě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Velmi se těšíme všichni.

Dámy a pánové, já přerušuji tento bod ve fázi obecné rozpravy do 14.30 hodin. Prosím, připomínám všem členům organizačního výboru, že se za chvíli sejdem k naší schůzi. Přeji vám příjemnou polední pauzu.

(Jednání přerušeno ve 13.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Budeme pokračovat v rozpravě, která byla přerušena před poled-

ní pauzou, a to přímo při vystoupení pana poslance Davida Ratha, jehož tedy zvu opět k mikrofonu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Rath: Děkuji, paní předsedající. Já bych si dovil shrnout to, co tady zaznělo, a říci nějakou představu, jak by se to mohlo realizovat.

Ještě bych poprosil pana ministra zahraničí Schwarzenberga, aby si přestal za mými zády brousit meče a rozptylovat mě tady hovorem. Děkuji.

Dámy a pánové, rozpočet, který je předložen, v podstatě sami jeho autoři, tedy vláda a pan ministr financí, označují za virtuální a chybný. Proto říkají, že přijdou v příštích měsících s jeho výraznou změnou, výraznou opravou. Tudiž trochu nerozumím, proč chtějí, abychom s ním souhlasili, když sami vědí, že je vadný. Současně ten rozpočet přináší dvě zásadní negativa, má dva zásadní problémy. První problém je, že zadlužuje velmi výrazně Českou republiku a české občany. V této chvíli počítá s nějakými 100 mld. minus a v tom příštím, opraveném to pravděpodobně bude ještě větší dluh, větší deficit. Čili zadlužujete naše vnuky, zadlužujete naše děti. Druhá věc. Když už takto zadlužujete Českou republiku a české občany, tak druhá věc – současně ten rozpočet podvazuje ekonomický růst. Já jsem říkal, že všechny země okolo nás rostou. Vy tím rozpočtem útočíte na ekonomiku, na hospodářství České republiky, a způsobíte tím minimálně stagnaci, ne-li další propad.

Mě by zajímalo, jestli pan ministr financí, až bude končit svůj mandát, pošle lidem také složenku. Jestli si vzpomenete, pan Kalousek posílal před volbami složenku, jak je zadlužený každý občan České republiky. Já bych byl rád a ptám se vás, pane ministře financí, zda až budete končit, pošlete obdobnou složenku, protože já se obávám, že už dnes je na ní částka podstatně vyšší. Až budete končit, tak ta částka bude ještě daleko vyšší. Když to neuděláte vy, tak mám sto chutí slíbit, že to udělám já, že pošlu tu složenku a napíšu: tolik jste dlužili v době, když pan Kalousek kandidoval na ministra financí, a třeba skoro dvojnásobek dlužíte dnes, kdy končí svůj mandát ministra financí. Jsem zvědav, jestli to zopakujete, jestli budete tak férový chlap a pošlete znovu tu složenku, ale tentokrát s dluhem, který zůstává po vás a po vládě Petra Nečase.

Dámy a pánové, abychom tady jenom nehovořili a neříkali, co je špatné, tak bych řekl v pár větách, co je asi možné dělat.

První, co myslím, že je zásadní, je pokusit se zvýšit příjmy do státního rozpočtu. Ta cesta tedy není taková, jak vy po ní jdete, neustálé snižování daní, rovná daň, snižování daní korporacím. Ta cesta je jiná, to znamená rozumné daňové zatížení korporací, to znamená vyšší, než je dnes, ale samozřejmě ne vyšší, než je u našich sousedů. Čili srovnatelná korporátní daň, samozřejmě korporátní daň závislá i na typu toho, kdo ji platí.

Co tím myslím? Daleko víc musí platit banky, daleko víc musí platit ta gigantická nadnárodní a síťová odvětví, která nemohou utéci. Vy často o-perujete tím, že když dáte vysokou korporátní daň, že někdo přesune firmu do Lichtenštejnska, na Panenské ostrovy. Dámy a pánové, ČEZ na Panenské ostrovy neuteče, stejně jako Lukoil, Transgas, stejně jako Sociétés Générales, tedy Komerční banka, případně další. Prostě oni z České republiky utéci nemohou. Tak proč jim dáváte tyto daňové dárečky v řádu desítek miliard? Všude ve světě dnes uvažují o speciálních daních z finančních transakcí a o speciálním progresivním zdanění těch největších firem, těch největších bank, těch největších investičních společností. Ty se musí podílet na financování prosperity příslušné země. Prostě změnit politiku, že vy jim dneska darujete nízkou daň desítky miliard, které ony si odvezou do zahraničí. Vy je musíte donutit, aby ty peníze utratily tady, tady je realizovaly. A jak investiční politikou, tak vyšším zdaněním těchto specifických subjektů. Takže zvýšit daňové příjmy.

Dále je potřeba zvýšit daňové příjmy i těch nejvíce vydělávajících lidí. Já chápu, že kamarádi pana Kalouska a Nečase jsou rádi, že dostali daňové prázdniny, že platí méně na zdravotním, sociálním, ale i na rovné dani. Dámy a pánové, jen zopakujeme, kde je rovná daň, kam se jezdil učit pan Kalousek a pan Nečas a pan Topolánek rovnou daň. Do Ruska, do Rumunska, do Bulharska. Jste snaživí učeďníci těchto prosperujících zemí. Jen tak dál, pánové! Já si myslím, že bychom se měli jezdit učit jinam. Jezdíte se učit do Švýcarska, do Německa, do Rakouska, do Velké Británie nebo i do Spojených států. Tam všude najdete progresivní zdanění. Ne v Rusku, v Rumunsku, v Bulharsku, kam se jezdíte učit. To je váš vzor? Tak to řekněte lidem na rovinu, že tady chcete Rumunsko, že tam se jezdíte učit. Protože to jsou důsledky vaší politiky, kterou tady realizujete – Rumunsko, Bulharsko, Rusko. To jsou vaše vzory. To tady aplikujete. Jestli mi dokážete, že rovnou daň mají v Německu, v Rakousku, ve Švýcarsku, tak se vám omluvím, ale vy víte, že to tak není, že tady aplikujete modely zemí, které jsou na tom daleko hůř než my a mají často daleko větší problémy než my.

Čili dámy a pánové, to je další recept – progresivní daň, progresivní zdanění.

Samozřejmě tím, jak zvýšíte příjmy státu, příjmy státního rozpočtu, pak můžeme rozhybat ekonomiku přes rozumné a chytré investice. Je prostě potřeba investovat do dopravní infrastruktury. Vy nevidíte, že je potřeba urychleně dodělat třeba okruh kolem Prahy? Vy nevidíte, jak tady doprava kolabuje a jak to podvazuje rozvoj celého regionu, Prahy i okolí? Vy nevidíte, že je potřeba dodělat dálnici na Berlín, dodělat dálnici na Vídeň, dodělat dálniční propojení na Linec a Salcburk? Prostě to jsou všechno akce, které vy odsouváte donekonečna. To možná ani naši vnuci nedojedou

ještě autem do Vídně po dálnici tím tempem, které vy – do Karlových Varů. Další věc. To jsou další věci, bez kterých není možno zajistit rozvoj jednotlivých částí České republiky.

Současně s tím je potřeba investovat do vědy, do školství, do zdravotnictví. Ale samozřejmě já jsem tady naznačoval i třeba do kultury. Chcete-li zvyšovat cestovní ruch a dostat sem turisty, na co je nalákáte? Na ty rozpadající se kláštery, kterých máme spoustu? Na ty padající kostely? Jedte se podívat do severních Čech, jak to tam vypadá. V každé druhé vesnici máte rozpadající se kostel, rozpadající se klášter, propadající zámek. Na jednu stranu lákáte turisty – a co jim chcete ukázat? Jak spousta cenných památek, které jsou tady staletí, se nám tady rozpadá před očima, protože na to nemáte peníze?

Dámy a pánové, to je cesta, zvýšit příjmy a chytré a rozumně investovat. To je cesta k prosperitě. A samozřejmě nezapomínat na lidi, na to, že za poctivou práci musí dostávat i dobré mzdy. Prostě tím, že zlikvidujete veřejný sektor, zdravotnictví, vědu, kulturu, policie, hasiče, že všem těm dáte méně, tu prosperitu nezajistíte, jenom rozvrat. Rozvrat bezpečnostních složek, rozvrat jednotného záchranného systému. To není cesta. To je cesta do pekla.

Čili dámy a pánové, milá vládo, vezměte rozum do hrsti, a pokud myslíte aspoň trochu vážně, že Česká republika má nastoupit na cestu prosperující ekonomiky, tak ten rozpočet vezměte, hodte do koše a zkuste se poučit někde v okolí, jak se má dělat rozpočet, který méně zadlužuje zemi a který přináší hospodářský růst a hospodářskou prosperitu. Tento rozpočet je rozpočet špatný a vy to sami víte, protože sami mu nevěříte.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dříve než dám slovo dalšímu přihlášenému, zeptám se, zda je platná faktická poznámka, ke které se hlásí pan poslanec Rom Kostřica – kterého ovšem nevidím. Zřejmě tam někdo spáchal zločin na jeho tlačítkách.

Ještě se hlásil někdo s faktickou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Svoják: Paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych chtěl požádat a vyzvat všechny přítomné lékaře v tomto sále, aby začali okamžitě konat. Po vystoupení pana poslance Rathy, zejména v té části, která zazněla před přestávkou, jsem nabyt přesvědčení hraničící se sto-procentní jistotou, že pan poslanec potřebuje okamžitou a akutní lékařskou pomoc.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byla faktická po-

známka. Nyní s přednostním právem k řádnému vystoupení přihlášen pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Těžko říct, kdo potřebuje akutní pomoc, jestli to není spíše tato vláda, pokud se podíváte na ten návrh rozpočtu, který máme před sebou.

Kolegové a kolegyně, já jsem vystupoval s obsáhlým stanoviskem v rámci prvního čtení projednávání návrhu zákona o státním rozpočtu, takže teď si takovéto vystoupení odpustím, ale protože musím říci, že návrh rozpočtu sestavený Nečasovou vládou a ministrem financí Kalouskem je skutečně zajímavé čtení a člověk tam najde celou řadu velmi zajímavých pasáží, tak bych se rád aspoň k některým vrátil. Možná bych vybral takové zajímavé perličky a dovolil bych si položit otázku – ještě před chvílí tady pan ministr financí Kalousek byl, tak já doufám, že možná ještě během mého vystoupení dorazí –, ale rád bych se skutečně na řadu věcí v souvislosti s tím rozpočtem, který bychom dnes měli finálně zde hlasovat v Poslanecké sněmovně, zeptal.

Určitě vás nepřekvapím, tak jak jsem vás nepřekvapil tím, že jsme hlasovali pro přímou volbu prezidenta republiky, tak vás ani teď nepřekvapím tím, že by sociální demokraté snad chtěli tento návrh rozpočtu podpořit. My ho nepodpoříme, budeme hlasovat proti němu a máme pro to celou řadu důvodů a v diskusi tady ještě ty důvody nepochybně zazní.

První věc, na kterou bych se velmi rád z tohoto místa zeptal pana ministra financí Kalouska, je, jak to vlastně letos dopadne se státním rozpočtem. Protože jestli máme posuzovat nějakou věrohodnost či relevanci, serióznost toho návrhu rozpočtu, který nám tady teď předkládá vláda, tak by bylo dobře, kdybychom slyšeli, jestli se letos podaří splnit rozpočtové cíle. Já si myslím, že to je přece hlavní úkol každé vlády, hlavní úkol každého ministra financí dodržet zákon, který se tady schvaluje. Protože kde bychom byli, kolegové a kolegyně, kdybychom tady něco schválili, například schválili deficit státního rozpočtu 135 miliard korun, jako se stalo loni, a ministr financí to nerespektoval, to znamená, že neudělal všechna potřebná opatření k tomu, aby se ten schodek podařilo dodržet.

Já jsem byl velmi překvapen před několika týdny vystoupením pana ministra financí Kalouska, který z ničeho nic se tedy objednal do médií a prohlásil, že letošní schodek státního rozpočtu nebude 135 miliard, ale že bude možná 140, možná 150 miliard. Mě to překvapilo z několika důvodů. Za prvé, my jsme tady přece v Poslanecké sněmovně, resp. kolegové a kolegyně z vládní koalice tady schválili státní rozpočet se schodkem 135 miliard korun, pan ministr se zapřísahal, že to tak bude, vláda se zapřísahala, že schodek přece nepřekročí, navíc všichni o sobě tvrdíte, že jste vládou rozpočtové odpovědnosti – já myslím, že první úkol vlády rozpočtové

odpovědnosti je dodržet schodek státního rozpočtu, který schválí zákonem Poslanecká sněmovna – a pan ministr financí Kalousek vystoupil a řekl, že v důsledku toho, že nám nedojdou platby z Evropské unie, tak že se schodek prohloubí na 140 až 150 miliard korun. Já se chci zeptat, jestli je to pravda. To je první věc.

A druhá věc. Chci rozporovat to odůvodnění. Víte, ono to není tak, že by za to, že nedodržíme deficit, mohla Evropská unie. Já vím, že řada kolegů tady je na Evropskou unii nabroušena. Já jsem na ni také občas nabroušený, ale skutečně věřte mi, že Evropská unie nemůže za to, že letos ten schodek státního rozpočtu případně nedodržíme, tak jak zde avizoval veřejně ministr financí Kalousek do médií. Já jsem se díval na ty důvody a je evidentní, že Evropská unie ty peníze nepošle prostě proto, že je poslat nemůže, neboť bylo zastaveno čerpání několika operačních programů, zejména těch, které spravuje vláda. A to čerpání bylo zastaveno z hlediska důvodů, které ale leží na straně České republiky, protože pokud se podíváme na ty zastavené operační programy, tak je evidentní, že vláda dělá chyby při čerpání evropských peněz, a tím, že ministři a úředníci jim podřízení dělají chyby, tak se nám zastavil tok finančních prostředků do České republiky. A protože vláda si narozpočtovala, že letos z Evropské unie dostane poměrně hodně peněz, a není schopna je vyčerpat, tak se nám tady rodí poměrně výrazný schodek státního rozpočtu. A pan ministr to byl, kdo říká, že letos ten deficit nedodržíme.

Proč třeba se zastavilo čerpání operačního programu Doprava? Byl tady ministr dopravy Řebíček. Já myslím, že to byl nejlepší ministr dopravy v historii České republiky, protože on dokázal rozestavět nejvíce staveb v historii České republiky, aniž na to měl v rozpočtu peníze. To si myslím, že je jistý příznak geniality pana ministra Řebíčka. Problém je, že všichni jeho nástupci to budou muset řešit, a problém je také v tom, že pan ministr Řebíček nechal profinancovat některé stavby, které dneska Evropská unie zpochybňuje, a zastavilo se financování.

Druhý problém se týká operačního programu Životní prostředí. Operační program také spravuje vláda a tam také máme zastaveno čerpání. Když vezmu tyhle dva významné operační programy a zastaví se tok finančních prostředků, tak je evidentní, že někde je problém. Já jsem se snažil zjistit čísla, jak to letos vypadá. Vypadá to, že jsme do konce listopadu vyčerpali zhruba 75 mld. korun a zaplatili jsme zhruba 29 mld. korun, to znamená rozdíl je v tuto chvíli zhruba 45 mld. korun, pokud by to byla pravda, což je zhruba čerpání někde pod úroveň loňského roku v České republice. Nicméně Ministerstvo financí si podle slov pana ministra naplánovalo čerpání vyšší a to zřejmě není schopno dodržet.

Já takový ten nepatrný detail, který možná koalici připadá jako skutečné velké hnidopišství nimrat se v tom, že se překročí schodek státního

rozpočtu o 15, o 20 mld. korun, tak ho uvádím proto, že je to tato vláda, která velmi často vyhrožuje tím, že něco zhorší rating České republiky. A já se obávám, že podstatný faktor, který hodnotí ratingové agentury, je rozpočtová disciplína a rozpočtová odpovědnost. A předpokládám, že vláda, která o sobě tvrdí, že je vládou rozpočtové odpovědnosti, dodrží schodek státního rozpočtu. Právě nedodržení schodku státního rozpočtu je jeden z důležitých faktorů, který skutečně může ohrozit rating České republiky. Nikoliv debata o tom, jak se budou volit členové Bankovní rady, ale to, jestli letos bude platit 135, nebo jestli letos 135 platit nebude.

My jako opozice v tuto chvíli nemáme informace a já bych rád požádal ministra financí ještě předtím, než se bude hlasovat o jeho návrhu rozpočtu na příští rok, který tvrdí, že bude deficit 105, tak se ho chci zeptat, jestli platí letos 135, anebo ne. Už máme docela vysoké datum 14. prosince do konce rozpočtového roku. Účty se uzavírají většinou někdy kolem 20. prosince, čili už nezbyvá mnoho času, kdy bychom mohli tuto informaci slyšet tady v Poslanecké sněmovně. Byla by škoda, kdybychom se tím začali zabývat až v dubnu nebo květnu příštího roku, až vláda předloží státní závěrečný účet.

Druhé téma, které bych chtěl otevřít, je příští rok, protože příští rok si vláda naplánovala, že vyčerpá 100 mld. korun z fondů Evropské unie, 100 mld. korun do našich veřejných rozpočtů, ale to je částka, kterou letos evidentně nebude schopna vyčerpat. To znamená, že se chci zeptat pana ministra financí Kalouska, a to je moje druhá otázka, jaká opatření má vláda v rukávu, že bude schopna příští rok takto zrychlit čerpání prostředků z Evropské unie. Možná by stálo za to, abychom se dozvěděli, jaké triky, co všechno a jaká opatření vláda připravila pro to, aby to nebylo těch letošních 75, 80, ale aby to příští rok bylo 100, jak je v rozpočtu naplánováno. Protože jestli to nebude 100, tak schodek 105 mld. korun nebude pravda. Nebude to pravda a příští rok na konci roku se opět dozvíme, že Evropská unie zapříčinila fakt, že se nám nepodaří dodržet rozpočtové cíle.

Deficit na důchodovém účtu. Vážené kolegyně a kolegové, my jsme tady strávili hodně času debatou o vládním návrhu důchodové reformy. Vy jste nám to trochu vyčítali, že zdržujeme, že děláme obstrukci. Nám se skutečně návrh důchodové reformy nelíbí a nelíbí se nám a já vám chci v tuto chvíli říci, proč se nám mimo jiné nelíbí. Příští rok na průběžném účtu důchodového systému bude schodek 48 mld. korun. 48 mld. korun sekery v průběžném důchodovém systému v příštím roce. Vy schodek tím, že zvýšíte DPH, snížíte na 32 mld. korun, ale pořád bude 32 mld. korun, ale to ještě nezačal opt-out. To znamená, že vy v situaci, kdy máme bez zvýšení DPH deficit 48 mld. korun na důchodovém účtu, tak ještě spustíte opt-out. Je to naplánováno pořád o rok později, to znamená v roce 2013, a k tomu deficitu, který se blíží 50 mld., tak ještě přidáte 15, 17 mld. dalšího schod-

ku, který vznikne v důsledku privatizace části peněz do soukromých fondů. To je skutečně chování vlády rozpočtové odpovědnosti! Vždyť to je obrovský hazard se stabilitou důchodového systému! Vy po všech opatřeních snižujete schodek poté, kdy zvednete DPH, tak ho snížíte na 32 mld. korun a s tímto schodkem jdete do takzvané důchodové reformy vesele do roku 2013, kdy se schodek ještě zvýší. To je podle mě nerozumné, nerozumné rozhodnutí a znovu varuji, upozorňuji a žádám: odložte tu vaši takzvanou důchodovou reformu, než bude pozdě a než se ta sekera na důchodovém účtu ještě zvýší. Proboha, jaký čekáte růst výběru DPH v sociální a ekonomické situaci, která přijde příští rok?

Další věc, která spíše stojí za evidenci, a já tady chci přechít dva nebo tři údaje, které myslím je ale potřeba, aby tady zazněly pro pořádek. Vláda v souvislosti s návrhem rozpočtu zveřejňuje i rozpočtový výhled. V rozpočtovém výhledu se poprvé začala objevovat čísla, která se týkají roku 2014. Pokud se nestane nic dramatického, pokud budou volby v řádném termínu, tak tato vláda ještě bude sestavovat rozpočet na rok 2014 a plánuje se, že veřejný dluh České republiky na konci roku 2014 bude 1,8 bil. korun. Já to říkám proto, že v roce 2006, když tady nastupovala vláda pravice, tak dluh byl 0,9 bil. korun, to znamená, že za osm let vlády pravice se zdvojnásobí nominální výše veřejného dluhu České republiky – z 0,9 bil. korun na konci roku 2006 je to 1,8 bil., skoro 2 bil. na konci roku 2014. Já myslím, že stojí za to to zdůraznit prostě proto, že tato vláda říká, že je vládou rozpočtové odpovědnosti.

A pak ještě jedno relativní číslo. To, co jsem říkal, byly absolutní částky. Teď ještě relativní. Podíl státního dluhu, čistě státního dluhu na hrubém domácím produktu v roce 2006 byl 25 %, ale příští rok už bude podíl státního dluhu na hrubém domácím produktu 40 %, a to říkám údaje z této rozpočtové dokumentace, kterou dostala Poslanecká sněmovna. To znamená za šest let se zvýšil podíl státního dluhu z 25 na 40 %.

Další věc, která je skutečně pikantní v té struktuře návrhu rozpočtu a doporučuji ji vám všem k pozornosti. V rozpočtové dokumentaci jsou tabulky, které hovoří o daňových příjmech. Já jsem se se zájmem podíval na některé daňové příjmy a musím říci, že jsou tam skutečně překvapivá čísla. Vláda například počítá s tím, že se v příštím roce zvýší výběr daně od právnických osob. Pokud víme, tak se nepočítá s žádnými změnami v sazbách, to znamená vláda zřejmě počítá, že k vyššímu výběru dojde v důsledku zrychlení hospodářského růstu. Ale když se podíváme na vývoj v letošním roce, tak vidíme zpomalení a daně příštího roku jsou odrazem ekonomického vývoje letoška. To je přece evidentní věc. Není možné plánovat zvýšení výběru této daně.

Ještě musím říci, dobrodružnější je odhad výběru daně od takzvaných OSVČ, to znamená samostatně podnikajících fyzických osob, OSVČ. Tato

daň se eviduje samostatně, protože se vybírá samostatně. Samostatně se spravuje v rámci finančních úřadů. Asi vám neřeknu žádné tajemství, že letošek je historický rok, rok 2011 je historický rok, pokud jde o tuto daň, protože letos došlo k úplnému rozvalu výběru daně z příjmu fyzických osob OSVČ. Kombinace daňového bonusu, výdajových paušálů, zrušení minimálního vyměřovacího základu pro daň z příjmu vedla k tomu, že celkový výběr této daně bude na konci letošního roku možná jedna, možná jedenapůl miliardy za celý letošní rok. Když si spočítáte, že OSVČ je zhruba milion, a vydělíte miliardu milionem, tak vám vychází částka, kolik jeden živnostník zaplatí na dani České republiky. Ale pozor, to je jenom teoretická rozvaha. Pokud se podíváte na venkovské finanční úřady a zeptáte se mimo velká města, jak vypadá výběr této daně, tak vám úředníci k překvapení řeknou, že výběr je v minusu. A víte, proč je v minusu? Protože většina daňových poplatníků v této kategorii si nechodí na finanční úřad pro to, aby zaplatili daň, ale oni si chodí už jenom proto, aby jim byl vyplacen daňový bonus, to znamená, že většina OSVČ v naší zemi se dostala do pozice, že je jim vyplácen daňový bonus u daně z příjmu, ne že by platili daň.

To ještě více rozevívá nůžky mezi daněmi, které odvádějí čtyři miliony zaměstnanců, a daněmi, které odvádí zhruba jeden milion OSVČ. Ale pozor! Pro příští rok si vláda naplánovala nárůst výběru této daně a naplánovala si nárůst výběru zhruba na 2,7 mld. korun. To znamená, opět se ptám, jaký zázrak se stane, pokud tady nejsou schválena žádná legislativní opatření, že se výběr této daně takto zvýší. No, nezvýší se a logicky to jsou papírová čísla, která nemají žádnou reálnou hodnotu.

Poslední perlička, na kterou bych chtěl poukázat v souvislosti s tímto návrhem rozpočtu, je způsob, jakým vláda snížila schodek. Já myslím, že každý, kdo se podívá na výsledek letošního roku, který bude možná 135, možná 140, 150 mld., tak si řekne, že schodek 105 mld. v porovnání s letošním rokem je přece dobrý začátek. To určitě není špatně, že se snižuje schodek státního rozpočtu. Problém je, když si přečtete rozpočtovou dokumentaci, tak zjistíte, jak to vláda udělala. A na to chci upozornit, protože o tom tady vůbec nebyla řeč. Během celé dlouhé rozpočtové rozpravy tady o tom nepadlo ani slovo a v novinách se to nedočtete. Víte, jak to vláda udělala? Vláda vzala peníze z dividend z ČEZu a zapojila je do bilance důchodového účtu! Tím snížila schodek důchodového účtu a tím současně snížila schodek státního rozpočtu.

Myslím, že to je pikantní, zejména pokud si uvědomíte, jaká debata se tady vedla před volbami do Poslanecké sněmovny. V roce 2010 před volbami do Poslanecké sněmovny navrhla sociální demokracie, že by se jednorázově mohly použít peníze z dividend z ČEZu k tomu, aby se přilepšilo důchodcům valorizací penze nebo 13. důchodem. My jsme

navrhli před volbami jako sociální demokraté, že by se měly vzít peníze z ČEZu a použít na důchodové účely. Pozor! Tehdy to okamžitě kritizovala pravice, kritizovala to ODS, kritizovala to TOP 09. Říkali: „No, ti sociální demokraté, to jsou ale populisté, my ty peníze z ČEZu chceme použít na důchodovou reformu. Kdepak zapojovat to do státního rozpočtu! Kdepak z toho financovat důchody!“ Ale pozor! V tomto návrhu rozpočtu se stal pravý opak! To znamená, že titíž pravicoví politici, kteří před volbami kritizovali sociální demokraty, že chtějí z dividend z ČEZu financovat důchody, tak teď příští rok z dividend z ČEZu financují co? Financují důchody! Já myslím, že to je geniální věc! A současně si snížíte schodek státního rozpočtu! Kolik těch peněz z dividend z ČEZu vláda chce použít? Je to 17 mld. korun! A kdyby vláda těchto 17 mld. korun nevzala z privatizačního účtu, tak ten schodek státního rozpočtu není 105 mld., ale je 122 mld. korun. 122 mld. korun je skutečný schodek státního rozpočtu! Ne těch 105 mld. 122! Protože předcházející vlády peníze z dividend do státního rozpočtu nezapojovaly. Prostě neřešily schodek na důchodovém účtu tím, že by si sáhli na dividendy. Z těch peněz se platily ekologické sanace, z těch peněz se platily investiční programy, dotoval se z toho fond dopravy, bytové projekty ve fondu bydlení, ale nezapojovaly se do státního rozpočtu. To znamená, opticky nesnižovaly schodek státního rozpočtu.

Takže já myslím, že je to velmi zajímavé a zvláštní, a chci na to upozornit: Pravicová vláda v rozporu s tím, co říkala před volbami, kdy kritizovala sociální demokraty, že chtějí zapojit do rozpočtu dividendy z ČEZu, tak totéž činí příští rok. Použije 17 mld. korun z dividend z ČEZu a sníží opticky schodek státního rozpočtu. To je jistě velmi promyšlený rozpočtový trik ke snížení deficitu. Ale já myslím, že tahle debata slouží k tomu, abychom ty věci pojmenovali tak, jak jsou, abychom si tady nehráli na schovávanou, abychom ten rozpočet realisticky posoudili a řekli si, co se stalo a co se nestalo.

Takže to je, vážené dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, několik málo triků, které koalice použila pro to, aby sestavila tento návrh zákona o státním rozpočtu. Já jsem přesvědčený, že to je vytloukání klínu klínem, že to je čiré zoufalství na pokraji ještě zhoršení toho, co můžeme čekat. A jestliže veškeré prognózy hovoří o tom, že ekonomika zpomaluje a příští rok nebude žádná legrace z pohledu ekonomického vývoje, pak takováto rozpočtová politika nám prostě nedává nejmenší naději a nedává nám nejmenší perspektivu. Nedivte se, že pro takový rozpočet sestavený horko těžko vytloukáním klínu a na základě triků, které jsem tady jasně popsal, takže takový rozpočet my nepodpoříme. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a dalším přihláše-

ným je pan poslanec Jiří Šlégr, kterému tímto uděluji slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, vážené poslankyně, vážení poslanci, než přejdu k svému vystoupení ke státnímu rozpočtu, dovolím si pár slov k financování českého sportu. A to už především z toho důvodu, že zde ministr financí Kalousek navrhl navýšení 800 mil. korun navíc českému sportu. Chtěl bych rád říct některá fakta.

Před volbami se všechny strany napříč politickým spektrem shodly na tom, že český sport je hluboce podfinancován. Po volbách se hledaly možnosti, jak pomoci českému sportu. Ministr financí Kalousek na schůzce s představiteli sportovních svazů představil návrh, kdy přichází s tím, že zdaní loterijní společnosti a z výnosu tohoto zdanění věnuje prostředky sportu. Já jsem se s tím ztotožnil, říkal jsem, že je to dobře už z toho důvodu, že loterijní společnosti by neměly rozdělovat prostředky do sportu, a byl jsem rád, že ministr financí se k tomu takto postavil. Bohužel, dnes stojíme před problémem, kdy přichází ze Senátu návrh, kdy zdaníme loterijní společnosti, ale bohužel nevidím tam nikde prostor pro sport. Proto zřejmě ministr Kalousek nabízí oněch 800 mil., což fakticky pro sport nic neřeší, protože z veřejně prospěšných účelů, které loterijní společnosti rozdávaly, věnovaly na sport kolem 2,5 mld. korun. Takže fakticky je sport v minusu přes 1,5 mld. korun! Dámy a pánové, to není navýšení, to je odebrání financí českému sportu!

A já opravdu nevím, jakým směrem se chceme ubírat dál, jak chceme úspěchy od sportovců, a pevně věřím, že někde najdete nějakou cestu, jak českému sportu pomoci, a že to nebudeme muset řešit tím, že přijde tam doba, že naši sportovci nebudou moci jet na olympijské hry. Toho se obávám a je mi opravdu stydno, když vidím Věru Čáslavskou, Jana Železného, jak přicházejí za námi zde do Poslanecké sněmovny a řekněme prosí o to, abychom my pomohli českému sportu. Oni, kteří nám dělali radost. Tak si myslím, že si to nezaslouží.

A teď zpátky ke státnímu rozpočtu. Dovolte mi, abych své vystoupení zaměřil na budoucnost, především na to, co je v rozpočtu třeba změnit, aby jej vláda mohla využít jako hlavní nástroj fiskální politiky v boji s hospodářským zpomalením, které v následujícím roce může přejít do hospodářského poklesu.

V posledních letech se stalo pravidlem, že státní rozpočet je postaven na příliš optimistických predikcích budoucího vývoje, které jsou vzdálené ekonomické realitě. Téměř by se dalo říct, že je postaven na přání ministra financí. Již od poloviny roku je totiž zřejmé, že ve vyspělých zemích Evropské unie, které patří k našim klíčovými exportními tržím, dochází ke

zpomalování ekonomického růstu, které se nevyhne ani České republice. Poslední týdny navíc ukazují, že je třeba počítat i s návratem ekonomiky do recese, jejíž hloubka bude záviset na tom, nakolik se podaří stabilizovat situaci v eurozóně. Podle nejnovějších údajů ekonomika již ve třetím čtvrtletí meziročně zpomalila tempo růstu na 1,2 % a v mezičtvrtletním srovnání hrubý domácí produkt dokonce klesl o 0,1 %.

Tahounem byl tradičně zahraniční obchod. Nelze však vyloučit, že v příštím roce se v důsledku poklesu zahraniční poptávky nebudeme moci na tento hlavní zdroj hospodářského růstu spolehnout. Česká národní banka dokonce předpokládá, že zahraniční obchod bude v následujícím roce přispívat k růstu HDP záporně. Zbývá tedy domácí poptávka. Tady však klesá jak spotřeba domácností, tak vlády, a investiční aktivita firem, která jako jediná složka poptávky v prvních dvou čtvrtletích přispívala k růstu ekonomiky zaznamenala ve třetím čtvrtletí také pokles. Lze přitom očekávat, že závěrečné tři měsíce letošního roku mohou přinést výsledky horší.

Návrhem vládního rozpočtu vláda pokračuje ve fiskální restrikcí v podobě škrtů v oblasti veřejných investic, výdajů na platy veřejných zaměstnanců a zvyšování DPH. To je ale přesně opačná cesta, než kterou by se vláda měla vydat, neboť povede k dalšímu poklesu domácí poptávky a prohloubení recese provázené rostoucí nezaměstnaností a výpadkem daňových příjmů v řádu až desítek miliard korun, což v konečném důsledku neumožní dodržet plánovaný schodek rozpočtu.

Ve světle aktuálního ekonomického vývoje je zřejmé, že ministr financí musí reagovat a přizpůsobit rozpočet novým podmínkám. Považuji však za zcela neodpovědné a kontraproduktivní, když ministr financí straší občany hrozbou kolapsu systému. Taková prohlášení oslabují důvěru občanů ve stabilitu českého bankovního systému, podlamují již tak slabou spotřebitelskou poptávku a ekonomickou situaci jen dále zhoršují. Namísto strašení veřejnosti s cílem snáze prosadit některá nepopulární opatření, například sjednocení sazeb DPH na 20 % od roku 2013, by se vláda v krátkodobém horizontu měla soustředit na stimulaci ekonomického růstu a zapracovat do rozpočtu opatření na podporu domácí poptávky a opatření, která zmírní dopady recese na obyvatelstvo. Bohužel, zdá se, že vláda je v tomto směru nepoučitelná.

Přestože i aktuální prognóza ČNB hovoří o tom, že hospodářský růst bude v příštím roce závislý zejména na vývoji domácí poptávky, protikrizové návrhy, které připravila Národní ekonomická rada vlády ve spolupráci s ministrem financí, zcela rezignují na jakoukoliv aktivní hospodářskou politiku v této oblasti. Nepochybně lze uvítat některá opatření na posílení příjmové strany veřejných rozpočtů, ale i například zavedení druhého pásma daně z příjmů fyzických osob pro vysokopříjmové skupiny obyvatel, posílení majetkových daní, zvýšení ekologických daní či zavedení daně z

finančních transakcí a daně z pojistného. Souhlasit lze i s využitím prostředků státních podniků posílením kapitálu společností poskytujících podporu českým exportérům a s obnovou dotačního programu Zelená úsporám. Protikrizový balíček však v zásadě neobsahuje žádná významnější prorůstová opatření, která by v krátkém časovém horizontu mohla nastartovat ekonomický růst.

Řadu návrhů na posílení konkurenceschopnosti české ekonomiky, zvýšení efektivnosti veřejné správy a boj proti korupci by vláda měla zavést bez ohledu na aktuální vývoj ekonomiky. Je úsměvné, pokud jsou taková opatření uvedena v dokumentu, který nese název Protikrizový balíček 2012. Snad se na mne ekonomičtí experti z Národní ekonomické rady vlády nebudou zlobit, ale rozklikávací rozpočet, centrální nákupy, optimalizace regionálního školství, zkrácení bakalářského studia nebo začleňování romských dětí do běžných škol jsou chvályhodná opatření, ale ekonomiku oživit nepomohou.

Zásadně musím odmítnout návrh na sjednocení DPH na 20 procentech a návrh na zmrazení růstu důchodů, které by dramaticky dopadly na středně- a nízkopříjmové skupiny obyvatel a významným způsobem omezily spotřebu domácností. Zcela nepřijatelný je také návrh na pokračování destrukce policejního sboru propuštěním tisícovky policistů a návrh na opakované zavedení degresivní slevy na sociální pojistné. Ten už tu jednou byl a nepřinesl nic jiného než propad příjmů z pojistného, který výrazně přispěl k rekordnímu schodku státního rozpočtu před dvěma lety.

Vážené dámy a vážení pánové, dojde-li v příštím roce v České republice k poklesu HDP o 2 až 3 procenta, bude v příjmech rozpočtu státu chybět nejméně 60 miliard. Vláda má možnost přijetím účinných protikrizových opatření tento výpadek zmírnit, omezit negativní dopady na obyvatelstvo a zabránit narušení sociální soudržnosti v české společnosti. Obávám se však, že vláda bojovat s recesí aktivními prorůstovými opatřeními, která by přispěla k oživení ekonomiky a státnímu rozpočtu přinesla zpětně potřebné příjmy, vlastně ani nechce. Je bezbranná. Svou nezastupitelnou úlohu v hospodářské politice státu vláda v zásadě zredukovala na roli účetního, který doufá, že se mu prostřednictvím škrtnů, případně zvyšováním nepřímých daní podaří dodržet plánovaný schodek. Takový přístup lze možná zvolit u rodinného rozpočtu. V případě státního rozpočtu je tato politika chybná a může mít vážné následky pro budoucí vývoj v zemi. Dovolte mi proto zmínit základní body, které by vláda měla v rámci připravovaných změn rozpočtu vzít v úvahu.

Především by se vláda měla vzdát ideologických dogmat, zastavit každoroční pokles složené daňové kvóty a navrátit ji na úroveň let 2005 a 2006. Pokud by se Česká republika úrovní daňové kvóty alespoň přiblížila průměru zemí Evropské unie, státní rozpočet by byl i za nízkého růstu vyrov-

naný a nevedli bychom zde diskusi o tom, zda je, či není prostor pro fiskální stimulaci ekonomiky. K tomu je třeba kromě již zmíněných akceptovatelných opatření navrhovaných Národní ekonomickou radou vlády zavést vyšší sazbu daně právnických osob pro subjekty s velkou tržní silou, zvýšit spotřební daň na alkohol a cigarety, omezit daňové úniky a důsledně postihovat švarcsystém a práci načerno.

Současné s těmito opatřeními musí fiskální politika využít multiplikátoru vládních výdajů a podpořit ekonomický růst. Omezování investic do dopravní infrastruktury a snižování prostředků na podporu výstavby, modernizace a rekonstrukce bydlení jde ve všech směrech proti zdravému rozumu. Škrty v této oblasti v podstatě odsuzují stavebnictví k dalšímu propadu. Přitom se jedná o odvětví, které díky vysokému multiplikačnímu efektu může výrazně přispět k hospodářskému růstu.

Vláda by proto měla využít všech možností, včetně využití zdrojů Evropské investiční banky a PPP projektů, k zachování dostatečné dynamiky výstavby dopravní infrastruktury. Dobudovaná kvalitní silniční a železniční síť zvýší konkurenceschopnost země, její atraktivitu v očích zahraničních investorů a pomůže rozvoji regionů. Je třeba také vyčlenit prostředky na státní programy výstavby komunálních nájemních bytů a namísto omezování posílit prostředky na podporu výstavby a modernizace vlastnického bydlení, včetně podpory zateplování budov a energeticky efektivní výstavby. To významně pomůže malým a středním stavebním firmám a přispěje k udržení zaměstnanosti v regionech. To vše je v silách naší vlády. Současně je nutné přehodnotit systém investičních pobídek s cílem přivést do regionů se strukturálními problémy a dlouhodobou nezaměstnaností nové investory.

Je mi smutno když vidím, jak vláda na jedné straně hledá v rozpočtu každou korunu a na druhé straně nechává bez povšimnutí ležet prostředky evropských fondů. Česká republika podle nedávno zveřejněné zprávy Evropské komise patří mezi pět zemí, které nejvíce zaostávají v čerpání těchto prostředků. Jen v letošním roce se jedná o skluz v čerpání okolo 30 až 40 miliard. Prioritou vlády proto musí být urychlení čerpání prostředků z evropských fondů, které jsou v rámci evropské finanční perspektivy let 2007 až 2013 k dispozici.

Kromě již zmíněného posílení finančního zázemí státních institucí, jako jsou Exportní garanční a podpůrný fond, Česká exportní banka a Českomoravská záruční a rozvojová banka, je nezbytné diverzifikovat zahraniční obchod země a orientovat ekonomickou diplomacii především na dynamicky se rozvíjející země, jako jsou Brazílie, Rusko, Indie, Čína, Jihoafrická republika. V této souvislosti je třeba nalézt v rozpočtu prostředky na posílení obchodních oddělení zastupitelských úřadů v těchto zemích.

Největším rizikem budoucího ekonomického vývoje je výrazný nárůst dlouhodobě nezaměstnaných, kteří nadále nebudou plátcí daní a pojistného, ale naopak zůstanou zcela závislí na sociálním systému. Nebezpečné je to zejména u absolventů škol, starších pracovníků a lidí s nízkou kvalifikací. Ve státním rozpočtu je proto třeba posílit především prostředky na aktivní politiku zaměstnanosti a podpořit podniky při poklesu zakázek prostřednictvím poskytování podpory při práci na zkrácený úvazek a rozšiřování kvalifikace pracovníků. Je nutné motivovat podnikatelskou sféru k tvorbě nových pracovních míst pro nezaměstnané a absolventy pomocí daňových odpočtů či přímými dotacemi na nově vytvořená pracovní místa. S využitím prostředků Evropského sociálního fondu je pak třeba financovat rekvalifikační programy pro nezaměstnané.

Vláda by rovněž měla přehodnotit svůj přístup k pasivní politice zaměstnanosti a provést revizi podmínek pro vyplácení podpory v nezaměstnanosti, včetně její výše. V krizi přicházejí o práci většinou ti, kteří pracovat chtějí. Není možné, aby se ze dne na den takoví lidé ocitli bez prostředků na okraji společnosti a namísto hledání zaměstnání odpovídajícího jejich vzdělání a kvalifikaci byli nuceni vykonávat veřejně prospěšné práce, které byly dosud výsadou odsouzených.

Dámy a pánové, státní rozpočet na příští rok je postaven na chybných předpokladech, nereflexuje ekonomickou realitu a bude muset doznat výrazných změn, což dnes připouští i ministr financí.

Ve svém vystoupení jsem se stručně pokusil naznačit směr, kterým by se vláda při úvahách o návrzích protikrizových opatření měla vydat. Na ustavujícím sjezdu strany Národní socialisté – levice 21. století jsme představili komplexní protikrizový program obsahující celou řadu dalších vzájemně provázaných opatření na zmírnění ekonomické recese, z nichž některá jsem tady dnes zmínil. Rád vládě kompletní program pro inspiraci poskytnu. Věřím, že vláda opustí některé své ideové předsudky, bude postupovat pragmaticky a na rozdíl od projednávaného návrhu mi umožní novelu zákona o státním rozpočtu podpořit. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Roman Váňa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Váňa: Děkuji, paní předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, můj předřečník se zmínil o kritickém podfinancování sportu. Já bych víceméně z principiálních důvodů chtěl zmínit ještě jednu oblast, o které je třeba se zmínit možná už i proto, aby až ten problém na jaře velmi silně vyvstane, nikdo nemohl říci, že o něm nevěděl. Jedná se o české vězeňství.

Státní rozpočet je napsán tak, že finance v kapitole vězeňství dojdou zhruba v květnu příštího roku. Když jsem se tady loni divil, že má vězeňská služba rozpočtována jen na jedenáct měsíců, kolegové z pravé části mi naznačovali, že to problém není, že se to v rámci rozpočtu nějak udělá. Jistě, jsou možná rozpočtová opatření. Možná v rámci měsíce, snad. Ale udělat roční rozpočet na pět měsíců mi přijde nějaké chybné.

Mimochodem, ten letošní rok ve vězeňství stále vyřešen není. Nijak se to neudělalo. To, že v resortu spravedlnosti přesunuli finance z části soudnictví do části vězeňství – jistě, ten problém se částečně uhasil, ale vznikl zase v části druhé. Možná je v tom jakýsi záměr. Pokud budeme trvale přesouvat finance z části soudnictví, pak zkolabují soudy, nebude tolik odsouzených, tudíž se tolik nebudou plnit věznice, tudíž se vyprázdní a tudíž nebude potřeba tolik peněz na vězeňství. Možná je v tom klíč k řešení. Ale obávám se, že přesouvání rozpočtu z jedné části do jiné neřeší tento problém.

Já bych na to chtěl jenom upozornit a chtěl bych poprosit, aby tento půlrozpčet byl opraven tak, aby to byl celoroční rozpočet, protože jinak bych musel říkat, že máme jen půl ministra financí.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. S řádnou přihláškou dále vystoupí pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, pane premiére, dovoluji mi také, abych i já zmínil několik poznámek k návrhu státního rozpočtu na rok 2012.

Státní rozpočet na rok 2012 je především nerealistický. Je to určitá fikce. On to koneckonců připouští i pan ministr financí, ale říká to samozřejmě jinými slovy. Je postaven na meziročním růstu HDP 2,5 %. Přitom aktuální ekonomická data a prognózy i třeba České národní banky naznačují, že lze očekávat výrazný pokles růstu HDP, optimisticky možná okolo jednoho procenta, pesimistické odhady pak udávají záporné hodnoty růstu, tedy pokles. Čeká nás bezprecedentní krize. To jsou slova pana ministra financí Kalouska, která mimochodem pronesl dnes na půdě této Sněmovny.

Parametry, na kterých je státní rozpočet postaven, a tedy především jeho příjmová strana, nebudou tedy zcela určitě naplněny. Lze říci, že úvahy Ministerstva financí o růstu uplatněné do státního rozpočtu pro rok 2012 jsou nadhodnoceny zhruba o 90 mld. Kč, což představuje výpadek v příjmech státního rozpočtu zhruba v rozsahu 30 mld. Kč. Návrh státního rozpočtu již uvažuje také s příjmy ze zvýšené daně z přidané hodnoty, a to ve výši necelých 22 mld. Kč. Započítává je však do běžných příjmů státního rozpočtu. Přitom argumentem pro zvýšení spodní sazby daně z

přidané hodnoty, a to v první fázi v roce 2012 z 10 % na 14 a v roce 2013 pak na 17,5 %, je, že tyto prostředky, které se vyberou, budou také určeny pro důchodovou reformu. V tom smyslu, a pokud se nemýlím, bylo i vyjádření ministra financí, že prostředky takto získané ze zvýšené sazby DPH budou v určité rezervě k tomu vytvořené, nebudou tedy zapojovány do rozpočtovaných výdajů, nebudou tedy utraceny, a že budou výhradně použity právě na důchodovou reformu. Vyjadřoval se v tomto smyslu i premiér Nečas. Nestalo se tak. Jsou zapojeny do běžných výdajů státního rozpočtu.

Je samozřejmě otázkou, jaký efekt co do výběru bude zvýšení spodní sazby DPH mít. Vůbec to nemusí přinést to, co si od toho vláda a Ministerstvo financí slibují a také očekávají. Co to přinese pro drtivou většinu našich občanů, to ale určitě všichni víme a je to jisté. Je to zvýšení jejich životních nákladů, zdražení základních životních potřeb, jako jsou potraviny, léky, bydlení, atd. Dramatické zdražení se dotkne především těch nejzranitelnějších skupin obyvatel a rodin. Spotřebitelé se budou snažit jistě omezit spotřebu, budou šetřit, přestanou nakupovat tak, jak nakupují nyní. A teď nemluvím o tom, že to může vyvolávat i určitý tlak na zpracovatelský průmysl, možná na zemědělství, a projevit se tak ve snížení kvality potravin a v dlouhodobém horizontu samozřejmě i na zdravotním stavu obyvatelstva. Je otázkou, jaký vůbec výnos daně z přidané hodnoty doopravdy bude. Je tedy i otázkou, nakolik zvýšení DPH pomůže české ekonomice a potažmo státnímu rozpočtu.

Chci také říci, že neustálé změny se sazbami daně z přidané hodnoty rozkolísávají podnikatelské prostředí a snižují tak ekonomickou stabilitu. I na to si samozřejmě naši podnikatelé stěžují.

Návrh státního rozpočtu na rok 2012 počítá se schodkem, tedy s deficitem, ve výši 105 mld. Kč. Domnívám se, že je to chiméra, nebo že může jít o chiméru, a ani tento parametr státního rozpočtu nemusí být takto naplněn.

Již jsem uvedl, že postavení státního rozpočtu na růstu 2,5 % je nerealistické a bude znamenat na příjmové straně výpadek ve výši zhruba 30 mld. Kč. Navíc koalice nejde cestou, jak posílit právě příjmovou stranu rozpočtu. Nehledá další možnosti naplnění státního rozpočtu, a to například zavedením progresivní daně, progresivního zdanění, tedy zvýšením daní pro ty, kteří mají nejvyšší příjmy, anebo i zvýšením korporátní daně a větším zvýšením těch firem, které mají větší tržní sílu. Také si myslím, že již o tom tady byla řeč. A tato opatření navrhuje mimo jiné sociální demokracie a já si myslím, že i takto je třeba hledat cesty, jak posílit příjmovou stranu státního rozpočtu. Bohužel, není tomu tak. Koalice se touto cestou nevydává.

V návrhu rozpočtu se také nikde nedočteme, jak zintenzivnit boj proti

daňovým únikům, které dosahují hodnot v desítkách miliard korun ročně. Jak chce vláda, koalice bojovat proti šedé ekonomice. Vláda prostě nehledá zdroje jinak než zvýšením sociálně nejméně spravedlivé daně, a to daně z přidané hodnoty. Touto cestou se vláda vydává.

Hlavní nástrojem politiky vlády je především redukce, škrt, škrt, škrt na výdajové straně rozpočtu. To koneckonců ukazuje i výhled na léta 2013 a 2014. Pro letošní rok 2011, víme všichni, byl schválen schodek státního rozpočtu ve výši 135 miliard korun. Již nyní sám ministr financí připouští, přiznává, že takto schválený schodek zřejmě nebude dodržen. Nově odhadl výši schodku na zhruba 150 miliard korun a příčinu nedodržení schváleného schodku vidí v opožděných a zadržovaných platbách z Evropské unie. Já si myslím, že to není korektní, toto vyjádření. Je zcela zřejmé, že příčina zpoždění plateb či zadržování plateb není na straně Evropské unie, ale právě bohužel na straně České republiky a především na straně samotné vlády České republiky. Největší objem pozastavených prostředků se týká právě vládních operačních programů. Takže prosil bych, aby nebyla veřejnost takto matena. Důvody pozastavení souvisí s chybami pracicových ministrů, ministrů Topolánkovy a Nečasovy vlády.

Dámy a pánové, státní rozpočet na rok 2012, tak jak jej předkládá Sněmovně koaliční vláda, je nerealistický, je založen na nerealistických parametrech, ve svých důsledcích poškodí českou ekonomiku. Další škrt povedou k destrukci veřejných služeb, sociálních systémů. Je ohrožen stávající systém sociálních služeb. To je naprosto zřejmé. Státní rozpočet na rok 2012 nevěstí ani nic dobrého pro budoucnost České republiky ani pro budoucnost našich občanů. Proto poslanci sociální demokracie, tak jak již ve svém vystoupení avizoval předseda strany Bohuslav Sobotka, takovýto rozpočet v žádném případě nepodpoří.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a k mikrofonu zvu poslance Antonína Sedu, který je dalším přihlášeným do rozpravy.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Paní předsedající, vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, nejprve chci zdůraznit, že jsem neměl ambici navrhnout jakékoliv změny v rozpočtu na příští rok, a to zejména z toho důvodu, že s tímto rozpočtem nesouhlasím a také pro něj hlasovat nebudu. Přesto, či právě proto chci upozornit na problémy rozpočtu kapitoly 307 Ministerstva obrany.

Osobně jsem dlouhodobým kritikem neefektivního nakládání s finančními prostředky v rezortu Ministerstva obrany a jsem přesvědčen o nutnosti transparentních opatření ke zvýšení efektivity. Nicméně jsem realista a vím, že tato opatření si vyžádají delší čas k realizaci. Přestože

rozumím názorům veřejnosti, některým kolegům, nemohu souhlasit s tím, aby se obranný rozpočet stal zdrojem pro jiné a jistě prospěšné aktivity. Chci upozornit, že podíl výdajů kapitoly 307 na hrubém domácím produktu klesne v příštím roce na 1,15 % a podíl výdajů Ministerstva obrany na celkových výdajích státu poklesne na 3,72 %. Tím ovšem rezortu bude scházet 5,6 miliardy korun na nepokryté výdaje. Vlivem škrtů v armádě dochází k poklesu početního stavu naší armády, deficit armády představuje už dnes výši 80 až 90 miliard korun, což se negativně odrazí v omezení schopnosti plnit vojenskopolitické ambice naší země. Vzhledem k neustále se prohlubujícímu investičnímu hrbu se úplně zastaví modernizace české armády. Ovšem nejvíce znepokojivý je vývoj v personální oblasti. Armáda stárne a pro mnoho vojáků se již dnes stává neperspektivní, a to i vlivem výše jejich příjmů.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, tak jako při projednávání návrhu rozpočtu se ptám zejména vlády, co tedy vlastně platí. Zda platí nedávno přijatá novelizovaná bezpečnostní strategie České republiky, když v její praktické realizaci scházejí finanční zdroje. Platí vojenská strategie České republiky z roku 2007 a transformace rezortu Ministerstva obrany z roku 2007, když se neplní ani početní stav armády včetně hodnotního rozložení, když neexistují předpokládané rozpočtové zdroje a jejich struktura, a jak je to vlastně s udržitelností operačních schopností? Chci upozornit celou politickou reprezentaci, že neustálým omezením zdrojového rámce a nepřehodnocením stanovených cílů jsou zásadním způsobem omezeny činnosti vedoucí k naplnění ambicí naší země a dosažení požadovaných schopností.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, rozumím veřejnosti, která oprávněně a dlouhodobě kritizuje vedení Ministerstva obrany za nehospodárnost, korupci a netransparentnost, dokonce rozumím vám, kolegům a kolegyním, kteří navrhuji použít ořezané zdroje tohoto rezortu k posílení jiných politických priorit či rozpočtů jiných rezortů. Nicméně zajištění obrany země a jejich obyvatel je jedním ze základních úkolů každého demokratického státu. Z tohoto důvodu nemůžu podporovat takové pozměňovací návrhy, které ohrožují tento úkol.

Závěrem chci pouze vyzvat celou českou politickou reprezentaci, aby nejpozději začátkem příštího roku zahájila diskusi nad otázkami zajištění budoucí obrany a bezpečnosti naší země právě z pohledu letos přijaté bezpečnostní strategie České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Dále vystoupí pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Vážené kolegyně, kolegyně, přicházím s ambicí být maximálně úsporný ve svém projevu, neb soudím, že délka debaty ve třetím čtení rozpočtu na rok 2012 je naprosto neúměrná tomu, že řada věcí, které jsou zde komentovány, jsou za prvé neměnné, za druhé byly už několikrát označeny a nepadají žádné hlasovatelné návrhy, pro které by bylo možné případně korigovat nějakou významnou veličinu v navržené struktuře státního rozpočtu, zejména ve výdajové straně. Proto nechápu úsilí některých kolegů, neb z mého pohledu směřuje do prázdna. Já myslím, že ve třetím čtení se komentují věci, které buď nějak korelují s podanými pozměňovacími návrhy, nebo mají snahu významně ovlivnit rozhodování Sněmovny ve věcech, které ještě ovlivnit a případně korigovat lze.

Já bych v kontextu této úvahy a tohoto hodnocení se rád věnoval jevu, které v části svého vystoupení zmínil pan ministr financí, a řada mých předřečníků se tomuto také věnovala, a chtěl bych poprosit o soustředění a důraz nad tím, jak se chystá Poslanecká sněmovna rozhodnout o té části pozměňovacích návrhů, které se týkají zejména financování sportu. Myslím, že to tady ve svém projevu zmínil pan poslanec Jiří Paroubek, pan poslanec Šlégr, ale určitě i jiní. Nechtěl bych nikomu křivdit jeho snahu.

Víte, z mého pohledu jsme tady v naprosto unikátní situaci. Nezřídka se tady poslanci ve svých projevech právě při projednávání státního rozpočtu toho kterého roku snaží o přesuny pár desítek milionů korun. A teď prosím, myšleno výrazně a ohraničeno v uvozovkách, aby ten výraz pár desítek milionů korun probůh někoho neurážel. To je samozřejmě spousta peněz. A tady vystupuje naprosto unikátně a ojediněle pan ministr financí, který navrhuje přesun, pozměňující návrh ve výši jedné miliardy korun.

Dovolím si navázat na jeho slova. Předeslal, že jeho návrh je dodržením závazku, který dal on, respektive vláda, ve vztahu k financování sportu, a troufl si v tom zdůvodnění předjímat i výsledek hlasování věci zákona v části zákona o takzvaném JIMu, kde se dotýká zdanění loterií a nakládání s výnosy speciální daně, tedy s výsledkem hlasování v Senátu.

Za naprosto kuriózní považuji fakt, že otřes ve financování a naprosto zásadní systémová změna, ke které dojde od 1. 1. 2012, je plně, ne zcela, ale naprosto zásadně v režii prominenta, někoho, kdo se stává zjevně a efektivně prominentem, v tomto případě senátorem zvoleným v barvách sociální demokracie, a sice pana senátora Víchy, který, zdá se, je nadán nějakým zvláštním osobním kouzlem, pro které dokázal zajistit panu ministru financí a vládní koalici fakt, že bude přijat návrh, který Poslanecká sněmovna odmítla, který ovšem zbývá dopovědět.

Bude-li přijat návrh Senátu, a zdá se, že to tak bude zajištěno minimálně tím, že se poslanci sociální demokracie při opakovaném hlasování této věci na půdě Poslanecké sněmovny odhlásí a sníží významně své kvorum, nebo

významně sníží kvorum pro rozhodování Sněmovny, tak se stane totiž instrumentálně toto. Ano, obce znovu uslyší už jednou formulovanou nabídku a naději, formulovanou tedy především ministrem financí, na to, že ve svých výnosech, v penězích, které dostávají, mohou očekávat zhruba 3 mld. korun navíc. Ano, stane se také to, že díky novému přerozdělení výnosu speciální daně může stát počítat s penězi navíc, a návrh pana ministra financí, který jsem zmínil, navrhuje a říká: my na financování sportu dáme 800 mil. korun, na kulturu dáme nových 100 mil. korun a na sociální projekty dáme 100 mil. korun.

Považuji za důležité dořici, že zatímco někdo obcím peníze slibuje a říká: budete mít nové 3 mld. výnosů, nedořikává druhou část té věty a na tu já považuji za nutné upozornit a žádám taky starosty, aby se zamysleli, že tento příslib má taky nějaký závazek a ten závazek říká: Starostové, sport v příštím roce bude mít schodek ve financování zhruba 1,7 mld. korun, v letošním roce na základě platných pravidel konzumuje zhruba 2,7 mld. Říkáme-li my v návrzích pana ministra financí, že tam umíme poslat zhruba 1 mld. korun, tu zbývajících 1,7 mld. korun bude muset někdo dodat, aby sport byl zhruba v té kondici, ve které je dnes. Starostové obcí by tedy měli vědět, že podle těchto nových pravidel budou muset z peněz, které jsou jim slibovány, umět zafinancovat zhruba 1,7 mld. korun, a doufám, že tento signál a mou apelaci vnímají jako věc, nad kterou se musí projektově zamyslet, a že není možné, aby v připravovaných rozpočtech pro rok 2012, v těch svých obecních rozpočtech, tuto věc pomíjeli, prostě ji musí vzít v potaz. To je systémová změna, kterou pokud pominou, tak sport a jeho financování významnou měrou narazí. To je poznámka první.

Poznámka druhá, a ta se týká oné speciální a unikátní věci, je onen samotný fakt, že bych chtěl slyšet od pana ministra financí jasně formulovaný závazek instrumentária spojeného s tím, jak bude kontrolováno nakládání se zdroji v oné výši 1 mld. korun – opakují, 800 mil. na sport, 100 mil. korun na kulturu a 100 mil. korun na sociální projekty. Já samozřejmě velmi dobře vím, že peníze jsou navrženy do kapitol jednotlivých správců, ale zpravidla to přece bývá tak, že jednotlivé výbory, které ve smyslu projednávání kapitol státního rozpočtu na daný rok prolustrují, zkontrolují rozvahu, plán s tím, jak bude s penězi nakládáno, předkládají Poslanecké sněmovně, respektive rozpočtovému výboru, svůj náhled a my ex post, potom co jednotlivé garanční výbory projednaly příslušné kapitoly, do nich přidáme 1 mld. korun v součtu. A já bych chtěl jako daňový poplatník a člen rozpočtového výboru, v tuto chvíli i jeho místopředseda, slyšet za prvé, jak bude kontrolováno nakládání s těmito penězi, jestli peníze budou rozdělovány na základě kritérií v dosud platných programech, nebo budou vytvářeny programy nové, kdo programy a jejich pravidla bude formulovat, zda nakládání s penězi a odpovědnost za to nesou resortní ministři,

případně jestli ad hoc budou resortní ministři docházet do rozpočtového výboru a předkládat účty z toho, jak naložili s 1 mld. peněz, kterou dostali navíc.

Jedna miliarda peněz, to je historický objem, o němž se tady nerozhodovalo jen tak, a onen kritizovaný medvěd, který tady leckdy pobíhal, ten byl z hlediska veřejné kontroly průzračnou koulí, protože tady po hlasování Poslanecké sněmovny prostě bylo jasné, kdo je příjemcem, za jakých pravidel a podmínek mu budou peníze případně poskytovány. Já bych rád věděl, v jakém rámci, pod jakou veřejnou kontrolou bude nakládáno s touto jednou miliardou korun. Považuji to za velmi důležité. Já pro sebe jako pro poslance, který bude hlasovat o návrhu, jakkoliv jsem naladěný spíše vyhovět návrhu pana ministra financí, říkám zcela vážně, že to je pro mě velmi důležitý korektiv toho, jak se definitivně rozhodnu. Prostě si nemyslím, že můžeme vydat 1 mld. korun, a pak spoléhat na to, že procedury ministerstev nám samy o sobě zajistí spravedlnost. Já chci slyšet jednoznačně formulovaný závazek a stanovisko pana ministra financí, jak v těchto věcech bude postupováno a případně jakou kontrolu si zachová zvolený sbor, v tomto případě Poslanecká sněmovna, případně její speciální orgán rozpočtový výbor nad těmito penězi.

To je moje poznámka k mému rozhodování, respektive poznámka směřující ke třetímu čtení, a těším se na odpověď pana ministra financí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Jako další vystoupí pan poslanec Ivan Ohlídal s řádnou přihláškou. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, jistě všichni víme, že v rozpočtové kapitole Ministerstva školství, konkrétně v podkapitole pro vysoké školy, došlo ke snížení částky o 1,2 mld. korun. Vláda tím bohužel splnila pesimistické očekávání akademické veřejnosti. Problém je především v tom, že vláda pokračuje v meziročním snižování rozpočtu pro vysoké školy, a to prakticky od roku 2007, čili dochází ke stále zvyšujícímu se chronickému podfinancování veřejných vysokých škol v České republice. Problematické je také to, že snížení o 1,2 mld. korun se bude týkat takzvaných běžných výdajů veřejných vysokých škol, což se nutně negativně promítne, jak jsem to říkal už v rámci druhého čtení, do mezd učitelů, do kvality výuky, čili to nutně povede k tomu, že mzdy vysokoškolských učitelů se budou buď snižovat, nebo učitelé budou propouštěni, budou muset být omezovány některé obory, sníží se úroveň výuky především v experimentálních, to znamená finančně náročných o-

borech, což samozřejmě bude mít své negativní důsledky i jinde, především v oblasti konkurenceschopnosti českého hospodářství ve stále ostřejší světové nebo mezinárodní konkurenci.

Čili tyto důsledky jsou doslova pro veřejné vysoké školy fatální a já jsem přesvědčen, že současná Nečasova vláda tímto snížením o 1,2 mld. korun v rozpočtové kapitole pro Ministerstvo školství, konkrétně v podkapitole pro vysoké školy, nakročila jednoznačně k postupné devastaci veřejných vysokých škol v České republice. Nic na tom nemění ani skutečnost, že vlastně snížení o 1,2 mld. způsobil nejlepší ministr školství – to nejlepší myslím na rozdíl od prezidenta Klause v uvozovkách a ironicky – převedením částky, která právě té 1,2 mld. korun odpovídá, z rozpočtu vysokých škol na platy učitelů v regionálním školství. Nic proti tomu, proti navýšení platu učitelů. Samozřejmě s tím je nutné souhlasit, protože učitelé v regionálním školství si navýšení platů zaslouží.

Problematické ale je především to, a pro mě i dosti nepřijatelné, že toto navýšení je děláno na úkor rozpočtu veřejných vysokých škol v České republice. A když uvážím i tu skutečnost, že navýšenou částku do regionálního školství mohou ředitelé rozdělit podle vlastního uvážení, aniž by museli respektovat nějaká objektivní kritéria, například délku praxe učitelů, tak je to o to víc pro mě nepřijatelné.

Chtěl bych ještě konstatovat jednu podstatnou skutečnost. Školský výbor si negativní důsledky tohoto rozpočtového kroku uvědomil a jako jeden muž a jedna žena, tedy jednomyslně, schválil podání pozměňovacích návrhů do rozpočtu, kdy by se v rámci tohoto pozměňovacího návrhu 1,2 mld. vrátila do rozpočtu vysokých škol. Potom ve druhém čtení byly podány tři modifikované pozměňovací návrhy třemi poslanci na toto téma. Já si uvědomuji, že situace je komplikovaná, a na základě vyjádření Ministerstva financí po druhém čtení rozpočtu i na základě jeho dnešního vyjádření je mi jasné, že zřejmě žádný z těch pozměňovacích návrhů ve prospěch veřejných vysokých škol v České republice nebude přijat. Nedělám si iluze, že tohle moje vyjádření situaci může změnit. Přesto jsem se rozhodl zde vystoupit, a to proto, aby si česká veřejnost uvědomila, že Nečasova vláda a současná koalice zcela jednoznačně nakročila a začíná přispívat k postupné devastaci českého veřejného školství.

Vážený pane premiére, zvláště na vás mě tato skutečnost mrzí. Vy byste měl mít pozitivní vztah k českému veřejnému vysokému školství a vy byste měl korigovat bláznivé a hloupé nápady nejlepšího ministra školství v polistopadové době! Máte k tomu pravomoci. Zřejmě nechcete nebo nemůžete z jakýchsi důvodů!

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslan-

če. Kk mikrofonu zvu pana poslance Pavla Béma, který je zatím předposledním přihlášeným do rozpravy. Prosím.

Poslanec Pavel Bém: Vážená paní předsedající, pane premiére, dámy a pánové, mí kolegové v poslanecké lavici mě přemlouvali, abych nevystoupil, abych se vzdal svého příspěvku. Se slovy klasika: Kritika byla na místě, leč kritikovo místo se brzy uprázdnilo. Já musím své kolegy ujistit, že budu velmi stručný. I já si uvědomuji, že čas hraje proti nám a že je třeba, abychom dnes návrh rozpočtu na rok 2012 schválili. Přesto, vládní návrh státního rozpočtu na kalendářní nebo fiskální rok je dle mého názoru tak zásadním dokumentem, který je možná nejdůležitějším zákonem, který schválíme pro rok 2012 v České republice, a já si nedovedu představit, že bych k němu nevystoupil. Tak dovoluji tři stručná pozorování, která jsem na základě dnešní diskuse učinil.

Pozorování číslo jedna. Velice pečlivě a poctivě jsem poslouchal kritiku opozice vládního návrhu státního rozpočtu na rok 2012 a se zděšením jsem si uvědomil, že opozice se naučila kritizovat vládní koalici zprava. Uvědomil jsem si tu hrůzu a říkal jsem si: Co proboha my budeme dělat, ti, kteří také někdy cítíme, že by si nějaký ten návrh zákona, nedejbože návrh zákona o státním rozpočtu, kritiku zprava zasloužil. Pak jsem si říkal, že možná že naši vládní koaliční poslanci to vlastně ocení, protože od koaličního poslance se nesluší, aby kritizoval vládní návrh, návrh rozpočtu na příslušný fiskální rok.

Pozorování číslo jedna mi ale přeci jenom ve finále zjednodušil David Rath, který konečně přišel s tou zdrcující, strhující kritikou se slovy: Upadající, chřadnoucí země se zničenými občany, kteří se schovávají doma pod peřinou – a já jsem si uvědomil, že to ještě není tak hrozné, a chci Davidu Rathovi v tomto ohledu poděkovat, protože přece jenom mě možná zachránil v mém vlastním poslaneckém klubu.

Pozorování číslo dvě. Zjistil jsem, že pan ministr financí je ve skutečnosti a ve skrytu své duše taoistou. A já předesílám, že z mé strany to nemůže znít jako kritika, protože já si tohoto filozofického směru velice vážím. Pan ministr financí vlastně do písmene naplňuje slova velkého čínského učenice Lao-c', který řekl, že příjemná slova nebývají pravdivá a že naopak pravdivá slova nebývají příjemná. Příjemná slova nebývají pravdivá. On ten pohled na příjmovou stránku rozpočtu, tak jak jsme zde slyšeli v opoziční kritice, a který pan ministr financí přiznal, že je nerealistický, tak on je vlastně příjemný. Počítat s nějakým růstem hrubého domácího produktu, vytvořit k tomu příslušnou příjmovou stránku a tomu přizpůsobit stránku výdajovou. Chci ocenit na panu ministru financí – on to tady nikdo neučinil zatím ale – že naplnil i tu druhou část té klasické slavné věty nebo toho slavného výroku Lao-c', že totiž pravdivá slova nebývají příjemná. Protože

Miroslav Kalousek dnes zcela otevřeně veřejně přiznal, že se chystá s vysokou pravděpodobností, téměř s jistotou – teď cituji – to, že skutečnost, že vláda přijde s novelou návrhu zákona o státním rozpočtu, tedy se zásadní novelou. Pan ministr financí také řekl, že nebude podporovat zvýšení rozpočtových výdajů, a to z pochopitelných důvodů, které se dotýkají budoucího výhledu ekonomiky České republiky.

A já tady chci říci, že ani já nechci zvyšovat rozpočtové výdaje a že v pozorování číslo tři, které jsem učinil a ke kterému teď volně přecházím, tak napříč politickými kluby zde v Poslanecké sněmovně, ať téměř mluvím s kýmkoli, tak na adresu potřeby investovat do kvality vysokého školství – a upřímně řečeno, bez ekonomiky si tu kvalitu nedovedeme představit. Ono si ji můžeme představit v novém pojetí vysokoškolského zákona, ve strukturálních změnách, organizačních, administrativních změnách, úsporných opatřeních, v nastavení nových parametrů pro měření kvality – ano, to určitě. Ale bez peněz bohužel to nemůže jít. A já chci ujistit svého předřečníka pana profesora Ohlídala, že nesdílím s ním jeho skepsi, že české vysoké školství a celý systém terciárního vzdělávání prostě a jednoduše jde – odpusťte to přirovnání – do kytek, protože vy víte přece, že se připravuje nový vysokoškolský zákon. Vy víte, že součástí tohoto nového zákona je celá baterie instrumentů, které mají zvýšit kvalitu terciárního vzdělávání. A já v to pevně věřím, že se nám to povede.

Ale bohužel musím říci i já, tedy v pozorování číslo tři, že i já sdílím se svým předřečníkem obavu, že téměř sedmiprocentní provozní zásah do rozpočtů vysokých a především veřejných vysokých škol je prostě a jednoduše cestou, která může naši snahu o zvýšení kvality vysokoškolského vzdělání a celou reformu terciárního vzdělání odtorpedovat. Takže bych se velmi přimlouval, a prosím tím samozřejmě nejenom, ale především hlavně koaliční poslance. Víím, jaké je stanovisko ministra financí a v zásadě mu rozumím a i já do jisté míry chápu, že v této době není možné, než se odvolat na jinou větu, na které je postaveno filozofické myšlení taoismu, tedy věřit v sílu cesty. To znamená, ono možná že bude hůř, ale možná že hůř nebude. A ono vlastně uvidíme a podle toho můžeme přizpůsobit rozpočtové výdaje samozřejmě tak, jak budou vypadat rozpočtové příjmy.

Přesto bych chtěl velmi poprosit, abychom zvážili, jestli alespoň jeden z pozměňovacích návrhů, které na adresu vysokých škol padly, by nestálo za to podpořit. A dovolím si přijít se vstřícným návrhem. Já jsem podal dva pozměňovací návrhy. V jednom navrhuji, aby z kapitoly obsluhy státního dluhu 1,2 chybějících miliard, tedy přibližně 7 % provozních výdajů nebo příjmů vysokých škol, tak aby bylo nahrazeno z této částky. To znamená žádný extra výdaj, ale prostě a jednoduše přesun z jedné položky rozpočtu do druhé. Druhý pozměňovací návrh předpokládá, že Ministerstvo školství se uskromní, uspoří polovinu z této dlužné – nebo z této chybějící částky,

abych byl přesnější. A tu druhou polovinu tedy získá prostřednictvím opět stejného mechanismu, tzn. z té části, která reprezentuje obsluhu státního dluhu.

Já jsem hovořil s ministrem školství, který si samozřejmě uvědomuje, že vysoké školy finanční prostředky potřebují a že sedmiprocentní propad je dramatický, a on mě ujistil, že bude hledat ve svém vlastním vnitřním rozpočtu Ministerstva školství těch 0,6 mld. korun. A já vás chci poprosit, ctihodnou Poslaneckou sněmovnu, jestli by byla tak laskavá a můj první pozměňovací návrh, který navrhuje, aby 1,2 mld. z obsluhy státního dluhu šlo na podporu vysokých škol, do podkapitoly vysoké škol, kapitoly 333 Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, poprosil bych, abyste s mou žádostí jej pomohli zamítnout nebo stáhnout, abych se vyjádřil přesněji, a poprosím, jestli by mohl být hlasován v pozitivním slova smyslu návrh druhý, který obsahuje návrh na přesun částky 0,6 mld. z obsluhy státního dluhu na podkapitolu vysoké školy v rozpočtu 333, a zbývající část v apelu, který je součástí pozměňovacího návrhu, na ministra školství tak, aby Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy uspořilo ve svém vlastním rozpočtu zbývající částku ve výši 0,6 mld. korun.

Děkuji za pozornost a doufám, že jsem vás neotrávil. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pane poslanče, prosím, abyste se obrátil na zpravodaje a tuto věc jste si vysvětlili, protože procedura již byla schválena. A já prosím k mikrofonu pana poslance Vojtěcha Filipa.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Členové vlády, paní a pánové, mám v podstatě výhodu, že mluvím po kolegovi Pavlu Bémovi, protože některé věci jsem chtěl říkat a mám ušetřený čas. Navíc se nehodlám opakovat ani ve svém vystoupení z prvního čtení ani z druhého čtení, a dovolím si tedy z minulých vystoupení připomenout jenom ty nejzákladnější myšlenky.

Státní rozpočet by měl být nejen finančním vyjádřením politiky vlády, měl by stát ale na pevných základech. Co máme dnes v poslaneckých lavicích k rozhodnutí ve třetím čtení? Rozpočet virtuální, rozpočet nereálný, protože nestojí na reálných číslech, ale žel rozpočet nerealizovatelný. Proti rozpočtu mluvím i to, že jej nebudeme moci realizovat v těch částech, které mají jednotlivé kapitoly například v programech, které jsou kofinancovány, protože vady ve využívání prostředků z EU, ať už jsou v programech ROPu, nebo v jiných programech, které sdílíme v rámci EU, jsou tak vážné a mají tak velké chyby, že Evropská komise se hodlá postavit proti tomu, abychom byli dál financováni. Projeví se to už v příštím roce, projeví se to le-

tos a nebudou to objemy malé, budou v desítkách miliard. To, co tady říkal pan kolega Doktor, se týkalo jedné miliardy, a my se budeme bavit o desetinásobcích – a ne jednom desetinásobku! Znamená to, že to, co tady řekl pan ministr financí, že předloží novelu zákona o státním rozpočtu, bude asi jedinou realitou dnešního hlasování. Mrzí mě to! Nedovedu si totiž představit podle zákona o jednacím řádu novelu zákona o státním rozpočtu. Bude to nový státní rozpočet, který bude muset stát na jiných částkách, než které jsme schválili už v prvním čtení.

Když jsem tady navrhoval vrácení v prvním čtení zákona o státním rozpočtu, vážně jsem myslel to, že se sejdeme a bude například zasedat rozpočtový výbor s ekonomickými ministry a řekne se, jaká jsou alespoň zčásti reálná čísla. Nestalo se tak a trochu si nadlepšujeme před Vánoci vlastní pocit, že to tak špatné nebude. Žel, realita bude asi mnohem tvrdší. Nezlobte se, za těchto okolností mi nezbyvá, než konstatovat, že pro virtuální, nereálný a nerealizovatelný státní rozpočet nemohu hlasovat ani já, ani mí kolegové, a nevím, jestli to je vůbec správné. Myslím si, že není! Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Posledním přihlášeným v tuto chvíli v této rozpravě je pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se také vyjádřil v rámci tohoto projednávání k tomu, proč nemohu podpořit státní rozpočet, zejména s ohledem na stav, ve kterém se nachází policie a v jakém se nachází návrh rozpočtu pro oblast Ministerstva vnitra, který se negativně, a to velmi negativně, dotkne policie i Hasičského záchranného sboru.

Ačkoliv bych mohl mít radost z toho, že se v posledních měsících naplňuje obava, kterou jsme tady několikrát jako opoziční poslanci zmiňovali, a zmiňovali jsme ji při schvalování rozpočtu na rok 2011, že jsme měli pravdu, tak z toho radost samozřejmě nemám, protože negativní dopad do rozpočtu policie, do rozpočtu Hasičského záchranného sboru se samozřejmě projevuje v oblasti kriminality a v oblasti, která se dotýká každého z nás podle toho, jaké máme, či nemáme štěstí, tedy v oblasti lidského zdraví. Důkazem o tom, že to není plané strašení ze strany opozice, jsou jednak výroky policejního prezidenta z posledních týdnů, kdy jasně říká, že policie je na hraně, že policie již dále šetřit nemůže, a pokud šetřit bude, bude šetřit skutečně na úkor lidí, o které se má starat a o jejich bezpečnost se má starat tak, jak jí to ukládá zákon. Nejen policejní prezident, ale také ministr vnitra dávají opozici za pravdu, když říkají, že rozpočet, který je připraven na příští rok a především roky další, je proble-

matický, když pan ministr Kubice hovořil dokonce o přežití v posledních měsících, kdy se stal ministrem a tuto funkci vykonává.

Chtěl bych připomenout, že škrtky, které jsou opravdu masivní, kdy Ministerstvo vnitra přišlo přibližně o 8,5 mld. oproti stavu před rokem 2010, a každý rok tento stav zůstává, to znamená, není to ztráta 8,5 mld. pro jeden jediný rok, kdy se přežije krize a následně se začne znovu financovat standardním způsobem, ale je to trvalé snížení – v podání této koalice – rozpočtu Ministerstva vnitra o 8,5 mld. a ještě navíc pro roky 2013 a 2014 je to návrh snížit rozpočet o dalších 7 mld., to znamená minus 15 mld., což je skutečně tak razantní číslo, že se projeví na fungování těchto složek. V roce 2001, pokud bychom se podívali na data, která jsme měli k dispozici, tak v zásadě Hasičský záchranný sbor, pokud připočítáme inflaci, v roce 2010 byl zhruba na 70 % úrovně financování roku 2001. To je podle mého názoru jasný důkaz o tom, že je něco špatně.

Mezi základní funkce státu patří ochrana obyvatel a jejich bezpečnosti. Myslím, že toto téma by nás mělo spojoval, protože není ani levicové, ani pravicové. Určitě je možné hledat úspory, určitě je možné dělat korekce, ale není možné systém rozvrátit. Pokud ho rozvrátíte, dámy a pánové z vládní koalice, pak se velmi těžko bude dávat dohromady. A problém je v tom, že zatímco v oblastech, jako je například oblast sociální, se reformy dají znovu změnit, tak v oblasti bezpečnosti bude trvat mnoho let, možná desítek let, než se podaří nastavit fungující systém, a bude to stát daleko víc peněz, než kolik teď ušetříme.

Už v posledních letech se objevily razantní škrtky, které se dotkly nejen investic, ale také provozních výdajů, a to samozřejmě dlouhodobě. To pro příští rok a především pro roky další povede k prodloužení doby dojezdu na místo činu, nejen dopravní nehody, ale také například na místo násilného trestného činu, a to může mít vážné následky. Povede to k rušení policejních služeb a povede to k rušení hasičských stanic. Pokud bude naplněn rozpočtový výhled, který vláda schválila, dojde ke zrušení 65 % hasičských stanic. Já si skutečně nedovedu představit, co budeme dělat, co budou dělat lidé, kteří budou čekat na hasičský vůz v době, kdy vypukne požár, a ten nepřijede za 10 minut, jak jsme zvyklí dnes, ale za minut 30. To pak už asi nebude potřeba nic hasit a možná ani technika nebude potřeba, protože bude zbytečná, bude-li jezdit pozdě.

Stejně tak je potřeba upozornit na to, že v této zemi roste kriminalita. Roste nárazové, roste v některých městech a roste především kriminalita majetková a násilná. Jsou místa a města, kde tato kriminalita roste o desítky procent – a my v této době snižujeme počty policistů. Zatím je snižujeme. Návrhy, které směřují k tomu, že policie nedostane prostředky, bude nadále trvat stav, kdy se platy budto zmrazují, nebo snižují fakticky, a bude trvat stav, kdy je zastaven nábor nových policistů. To je myslím docela

zásadní a především vzniká vnitřní dluh. To je myslím docela zbabělé, když tato vláda místo toho, aby teď platila to, co je potřeba, tak vzniká vnitřní dluh v policii, vzniká v Hasičském záchranném sboru. Vláda se tváří, že se šetří, nicméně tento vnitřní dluh se přesouvá na příští vlády, na příští generace a rozhodně je to v rozporu s tím, co vláda říká, že je to vláda odpovědná a vláda, která má také snahu šetřit. Je to v příkrém rozporu s tím, že je to vláda, která nechce zanechávat dluhy. Oslabená policie pak nakonec v konečném důsledku nejenže nebude schopna se postarat o bezpečnost lidí v ulicích, ale také to povede k tomu, že bude oslabena schopnost plnit státní pokladnu daňovými výnosy, protože bude bujet nejen korupce, ale bude také oslabena schopnost policie vyšetřovat daňové úniky v řádu miliard korun. A to rozhodně není něco, co by nás mělo těšit.

Návrhy, které představil pan ministr vnitra na šetření v příštích letech, nejsou systémové a především nepovedou k žádným zásadním úsporám. Ve chvíli, kdy by mělo dojít k propadu o 15 miliard korun proti tomu stavu v roce 2010, tak pak očekávaná úspora pro policii ve výši 1,3 miliardy opravdu nic neřeší. Navíc jde mnohdy jen o úspory, které jsou na papíře, přesuny z jedné kapitoly do druhé. Typickým příkladem tohoto může být přesun financování znaleckých posudků z rozpočtové kapitoly Ministerstva vnitra do rozpočtové kapitoly Ministerstva spravedlnosti a nebo zrušení provozu vrtulníkové služby a nahrazení tohoto provozu soukromými subjekty, které budou stejně hrazeny z veřejných rozpočtů.

Ještě negativněji se můžeme dívat na návrhy na tzv. outsourcing, když známe z minulosti velmi negativní případy, ať už se to týkalo stravování, pronájmu lázeňských domů Ministerstva vnitra a nebo zajištění stravování či oprav automobilů. Především ale, a to je zásadní, v mnoha ohledech nedojde vůbec k tomu, že by se šetřilo, ale naopak budou růst náklady, protože náklady na výsluhy a odchodné vůbec nebyly v těchto návrzích zakalkulovány. Myslím, že není možné hlasovat pro rozpočet, který sníží bezpečnost obyvatel České republiky přitom, když ministr vnitra v zásadě není schopen navrhnout model, podle kterého policie bude ty základní funkce vykonávat i při sníženém rozpočtu.

Jenom jeden příklad, abychom si tu skutečnost dali do porovnání s čísly. V roce 2006 bylo 45 962 policistů, alespoň podle tabulkových míst, přitom krádeží vloupáním ve stejném roce bylo 53 500. V roce 2011 byl plánovaný stav 43 860 policistů a těch skutků už nebylo 53, ale 58 tisíc. Skutečný stav policistů k 1. 9. 2011 byl 4 274 policistů, tedy v zásadě o 5 tisíc méně oproti tomu původně plánovanému stavu, a předpoklad těch krádeží vloupáním pro rok 2011 je přibližně 60 tisíc skutků, tedy výrazný nárůst. A to je přesně ukázka toho, jak vláda díky takzvanému šetření v zásadě šetří prostředky státu, šetří prostředky lidí – a lidé to platí v těch vykradených bytech, v těch vykradených autech a platí to za vládu, která se

rozhodla šetřit na bezpečnosti všech lidí. To je pro mě nepřijatelné a myslím, že je jasné, že pro takový rozpočet sociální demokracie hlasovat nemůže.

Děkuji. (Potlesk v levé části jednací síně.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Tejc byl posledním přihlášeným v rozpravě. Já se ptám, zda si ještě někdo přeje vystoupit. Nikoho nevidím, končím rozpravu.

Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele – ano, pan ministr financí Miroslav Kalousek má slovo. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. A děkuji, dámy a pánové, za diskusi. Já budu jen velice stručný, jenom několik reflexí a zodpovězení jednoho dotazu.

Pan poslanec Paroubek ve svém vystoupení mě tady citoval v onom hrůzostrašném scénáři, kdy jsem údajně měl říci, že budeme bojovat o přežití a že i demokracie bude muset jít stranou. Já prosím pěkně, aby bylo mé vystoupení na setkání se starosty pochopeno celé, tak jsem jim říkal tři možné scénáře vývoje ekonomiky vzhledem k tomu, jak eurozóna zvládne svou finanční krizi, když jsem říkal, že málo pravděpodobný, ale ne vyloučený je scénář optimistický, tedy mírný hospodářský růst v desetinách, někde mezi nulou až jedním procentem, což by si nevyžádalo žádná velká mimořádná opatření. Scénář, kterému věřím víc a který pokládám za velmi pravděpodobný, je mírná recese někde mezi jedním a dvěma procenty, které si vyžádá některá mimořádná opatření a novelu zákona o státním rozpočtu, ale nebude znamenat žádnou zvláštní katastrofu, žádné zvláštní trauma, které bychom nikdy nezažili. A scénář nepravděpodobný – řekl jsem, že ho pokládám za velmi nepravděpodobný, nicméně že by bylo nezodpovědné se nepřipravovat i na něj – je scénář systémového kolapsu, což by znamenalo opravdu velké minus a opravdu boj o přežití, nikoliv samozřejmě státu, ale boj o přežití té minimální veřejné podpory a minimálních veřejných služeb, které každý stát musí zajistit a musí poskytnout.

Měl jsem být prozíravý a vědět, že je-li přítomen novinář, bude popsána pouze a jediné tato vize a žádná jiná, která pak byla prezentována v novinách jako něco, co pokládám za vysoce pravděpodobné. Nepokládám to za pravděpodobné, ale současně říkám zcela otevřeně, že i na takový scénář Ministerstvo financí chystá příslušná opatření, i když pevně věříme, že nebudou zapotřebí, tak jako každá odpovědná banka a každá zodpovědná firma se chystá i na to, co si nikdo z nás nepřeje a pevně věří, že k němu nedojde, a to je tedy systémový kolaps eurozóny.

V žádném případě ovšem ani v tomto nepravděpodobném scénáři jsem nikdy nemluvil o tom, že by demokracie musela jít stranou. To nevím, kdo mi

vložil do úst. To naprosto popírám a nic takového jsem nikdy – nikdy – neřekl. Přiznám se, že by mě to nikdy ani nenapadlo. Možná že to bylo freudovské přeřeknutí od pana poslance Paroubka.

Pan poslanec Sobotka mi položil otázku, jak to dopadne s letošním plněním státního rozpočtu a veřejných rozpočtů. Jistě si dobře vzpomenete, že Poslanecká sněmovna schválila deficit státního rozpočtu na letošní rok ve výši 135 miliard a deficit veřejných rozpočtů ve výši 4,6 miliardy korun. Vzhledem k tomu, že jsme realizovali úspornou politiku na výdajové straně důrazně od prvního dne rozpočtového roku, mohl jsem... (Řečník se odmlčel pro hluk v jednací síni.)

Já bych toho mohl možná asi nechat, ne...?

Mohl jsem navrhnout vládě a vláda v konvergenčním programu notifikovala 4,2. Skutečnost bude ještě o něco příznivější, bude 3,7 nebo 3,8. Tedy odpovídám – ten souhrnný indikátor, mimořádně sledovaný, bude lepší než maximálně povolených 4,6. Bude 3,7 nebo 3,8.

Budeme-li se věnovat pouze saldu státního rozpočtu jako segmentu, velmi důležitému segmentu, ale přece jenom segmentu veřejných rozpočtů, pak vezmeme-li si pouze bilanci národních příjmů a výdajů, tedy to, co vybereme na daních, a to, co vydáme z národních zdrojů na výdajové straně, pak i tady deficit bude o něco lepší. Předpokládáme propad příjmů oproti rozpočtovaným příjmům zhruba ve výši 15 mld. na dani z příjmu a na pojistném, nicméně na výdajové straně se nám podaří uspořít minimálně 20 mld. Takže vezmeme-li pouze národní zdroje, pak tento deficit bude 130 mld. Nicméně zahrneme-li do bilance příjmy a výdaje související se strukturálními fondy, tak ano, díky potížím, která měla celá řada projektů v minulosti zahájených, předpokládáme zpoždění plateb ve výši zhruba 20 mld. Kč. Ještě to nemáme stoprocentně ověřeno, ale je to vysoce pravděpodobné.

Musím odmítnout, že vláda nebyla aktivní ve svých krocích. Onen výpadek příjmů, který jsme byli schopni indikovat, ten jsme více než bohatě na výdajové straně vykompenzovali. Oproti 15 mld. propadu příjmů jsme dokázali vykompenzovat 20 mld. na výdajích. Nicméně ono zdržení plateb z Evropské unie už samozřejmě vykompenzovat v tomto krátkém čase efektivně není schopen nikdo a bylo by to také podle mého názoru zbytečné, neb ono celkové číslo bude maximálně 3,8. To znamená, že není potřeba přistupovat krátkodobě k nějakým mimořádným opatřením.

Tolik tedy k plnění příjmů a výdajů veřejných rozpočtů a státního rozpočtu, jak padla otázka.

Upřímně řečeno, k tomu, co říkal pan poslanec Filip na závěr, že si nedokáže představit novelu, že to bude úplně nový rozpočet. Prosím pěkně, pro novelu máme precedent. Na letošní rok, pokud si vzpomenete, jsme také schvalovali novelu, protože politické rozhodnutí o kompenzaci

cen fotovoltaiky jsme přijali až poté, co Sněmovna v prvním čtení rozhodla o příjmech a výdajích státního rozpočtu jako závazném ukazateli, a v březnu tohoto roku Sněmovna napříč politickým spektrem schválila novelu státního rozpočtu, kde souhlasila se souvztažným navýšením příjmů a výdajů státního rozpočtu zhruba o 12 mld. Ten dokument se jmenoval novela zákona o státním rozpočtu. Sněmovna ho schválila. Nedomnívám se, že tento postup by byl nějak mimořádný nebo nevhodný nebo že ho v případě potřeby nelze zopakovat. Znovu říkám, máme pro něj precedent, sněmovní praxe této Sněmovny v tomto volebním období.

Že předložení této novely je vysoce pravděpodobné, to nezastírám. Kdyby kdokoli z vás dokázal říci, jak eurozóna vyřeší svoji finanční krizi, a jaké tedy budou hospodářské dopady na Českou republiku, pak bychom tu novelu zpracovali neprodleně a toho, kdo z vás by to dokázal říci, bychom také neprodleně navrhli na Nobelovu cenu. Neví to prostě vůbec nikdo. To znamená, že ať bychom předložili jakákoliv čísla, museli bychom předpokládat, že předložíme novelu, až skutečnost bude mnohem jistější, než je dnes, protože tu skutečnost nejsme schopni ovlivnit my. Budou to vnější vlivy, které na nás dopadnou, ať již chceme, nebo nechceme.

K mému filozofickému přesvědčení – pan poslanec Bém mě označil za taoistu – jsem křtěný a biřmovaný katolík. Nicméně co se týče fiskální disciplíny, mám pravděpodobně mnohem blíže k protestantům, protože jak známo, protestantské země jsou fiskálně mnohem odpovědnější než země katolické.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Pokud pan zpravodaj nepředpokládá své vystoupení jako závěrečné slovo, přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Proceduru, podle které budeme při hlasování postupovat, jsme si již schválili v úvodu projednávání tohoto bodu. Já nyní prosím pana zpravodaje, aby jednotlivé pozměňovací návrhy přednášel, před hlasováním se k nim vyjádřil. O totéž budu žádat i pana ministra.

Ještě jednou gongem signalizuji, že se schyluje k hlasování. Všechny vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Pane zpravodaji, předávám vám slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Budeme tedy postupovat podle schválené procedury. To znamená, že jako první hlasování bude hlasování o usnesení rozpočtového výboru, na žádost některých kolegů odděleně. Čili první hlasování je o bodu A1, to je usnesení hospodářského výboru schválené rozpočtovým výborem. (Stanovisko zpravodaje je souhlasné, stanovisko ministra mírně souhlasné.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 162 z přihlášených 186 poslanců pro 122, proti 33. Tento návrh byl přijat.

Než přikročíte, pane zpravodaji, k následujícímu pozměňovacímu návrhu – jak tady vystupoval pan poslanec Bém, říkala jsem, abyste si spolu vše vysvětlili. Domnívám se, že by Sněmovna měla nyní nejdříve hlasovat o zpětvzetí pozměňovacího návrhu pana poslance Béma.

Poslanec Pavel Suchánek: My jsme se s panem poslancem dohodli, že budeme hlasovat alternativně tak, jak byly předloženy pozměňující návrhy na plénu. Tak jak byla schválena procedura.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Takže ten návrh berete zpět, pane poslanče Bème, nebo ne? Ten návrh tady padl, takže není možné se jen domluvit, ale je třeba s tím seznámit Sněmovnu.

Poslanec Pavel Bém: Paní předsedající, dobrý den. Já jsem byl poučen, že ho není možné vzít zpět. Nicméně já jsem vyjevil přání, prosbu o podporu tomu druhému návrhu, čili nechám na každém poslanci, na každé poslankyni, jak se k té mé prosbě postaví. Nicméně znovu říkám – byl jsem poučen, že není možné tento návrh vzít zpět, protože byla schválena procedura hlasování o návrhu státního rozpočtu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dobře. Postupujeme tedy dále podle pokynů pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji, o další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Další návrh k hlasování je bod A2, usnesení rozpočtového výboru, které schválilo usnesení zemědělského výboru. (Stanovisko zpravodaje je kladné, ministr vyjadřuje mírný neutrální souhlas.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 163 z přihlášených 187 poslanců pro 156, proti 15. Tento návrh byl přijat. Další návrh prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Dále budeme postupovat podle písmena B. Prvním bodem k hlasování je B1 paní poslankyně Bohdalové. (Zpravodaj i ministr vyjadřují nesouhlas.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 164 z přihlášených 187 poslanců pro 80, proti 102. Tento návrh nebyl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Další bod – B2 pana poslance Kalouska. (Stanovisko zpravodaje i ministra je souhlasné.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 165 z přihlášených 187 poslanců pro 181, proti 2. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh. ***

(16.30 hodin)

Poslanec Pavel Suchánek: Další návrh B3 – rovněž pana poslance Kalouska. Zpravodaj souhlasí. (Ministr souhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 166 z přihlášených 188 poslanců pro 180, proti 3. I tento návrh byl přijat. Prosím dále.

Poslanec Pavel Suchánek: Další pozměňovací návrh – B4 pana poslance Kalouska. Zpravodaj souhlasí. (Ministr souhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 167 z přihlášených 188 poslanců pro 183, proti 1. Návrh byl přijat. Dále.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším bodem je bod B5 pana poslance Adama. Stanovisko zpravodaje nesouhlasí. (Ministr: Podrážděný nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 168 z přihlášených 189 poslanců pro 37, proti 114. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším bodem k hlasování je bod B6 pana poslance Hojdy. Stanovisko zpravodaje je nesouhlasí. (Ministr rovněž nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 169 z přihlášených 188 poslanců pro 84, proti 98. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším návrhem je bod B7 poslance pana Josefa Novotného mladšího. Stanovisko zpravodaje nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 170 z přihlášených 188 poslanců pro 78, proti 103. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Další návrh pod písm. B8 pana kolegy Vilímce. Stanovisko zpravodaje nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 171 z přihlášených 188 poslanců pro 92, proti 70. Návrh nebyl přijat. Prosím dále.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším bodem k hlasování je bod B9 pana kolegy Šarapatky. Stanovisko zpravodaje nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 172 z přihlášených 188 poslanců pro 80, proti 80. Návrh nebyl přijat. Další návrh prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším návrhem je bod B10 paní poslankyně Semelové. Stanovisko zpravodaje nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 173 z přihlášených 189 poslanců pro 45, proti 108. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Další návrh je pod písm. B11, rovněž paní poslankyně Semelové. Stanovisko zpravodaje nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 174 z přihlášených 189 poslanců pro 76, proti 109. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Další návrh pod písm. B12 pana kolegy Zemka. Stanovisko zpravodaje nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 175 z přihlášených 189 poslanců pro 77, proti 107. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Další bod je bod B13 paní poslankyně Konečné. Stanovisko zpravodaje nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 176 z přihlášených 189 poslanců pro 78, proti 107. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Bod B14 pana poslance Klučky. Stanovisko zpravodaje nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 177 z přihlášených 188 poslanců pro 81, proti 100. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Další návrh pod písm. B15 pana poslance Ohlídala. Stanovisko zpravodaje nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 178 z přihlášených 188 poslanců pro 81, proti 98. Tento návrh nebyl přijat. Další návrh prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Další návrh je pod písm. B16/1, to je alternativní návrh pana kolegy Béma. Stanovisko zpravodaje nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 179 z přihlášených 187 poslanců pro 77, proti 86. Návrh nebyl přijat. Prosím dále.

Poslanec Pavel Suchánek: Další návrh pod písm. B16/2 pana poslance Béma. Spolu s ním hlasujeme i doprovodné usnesení B2, které tím pádem nebudeme hlasovat na konci tohoto bloku. Stanovisko zpravodaje mírný nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 180 z přihlášených 187 poslanců pro 96, proti 69. Tento návrh byl přijat. Prosím dále.

Dojde ke kontrole hlasování. (Probíhá kontrola hlasování.)

Hlásí se paní místopředsedkyně Peake. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Vážená paní místopředsedkyně, zpochybňuji hlasování, hlasovala jsem proti, na sjetině mám ano.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, je zde námitka. Rozhodneme o námitce.

Zahajuji hlasování. Kdo podporuje námitku vznesenou paní místopředsedkyní Peake? Kdo je proti námitce?

V hlasování pořadové číslo 181 z přihlášených 187 poslanců pro 153, proti 9. Návrh byl přijat.

Námitka byla přijata, a my tedy budeme opakovat poslední hlasování. Prosím, pane zpravodaje, zopakujte jej.

Poslanec Pavel Suchánek: Je to hlasování o bodu B16/2 pana poslance Béma. Stanovisko zpravodaje je nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu? (Potlesk zleva.)

V hlasování pořadové číslo 182 z přihlášených 186 poslanců pro 90, proti 73. Návrh nebyl přijat. Prosím dále.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším bodem je bod B17 pana poslance Šincla. Stanovisko zpravodaje nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 183 z přihlášených 188 poslanců pro 80, proti 101. Tento návrh nebyl přijat. Dále, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším bodem k hlasování by měl být bod B18, jenže ten souvisí přímo s bodem B16/2, který nebyl přijat, tudíž je nehlasovatelný.

Dalším bodem k hlasování je bod pod písmenem B1 textová část, pozměňovací návrh pana kolegy Papeže k tomuto tisku. Stanovisko zpravodaje je souhlas.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pan poslanec Papež? Po jednání s Ministerstvem zemědělství souhlasím.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 184 z přihlášených 188 poslanců pro 178, proti 4. Návrh byl přijat.

Pane zpravodaji, je tomu tak, že bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích?

Poslanec Pavel Suchánek: Ano, podle mě bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích a měli bychom hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, zeptám se ještě legislativy. Vše sedí. Můžeme tedy pokračovat dál. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2012 a s vládním návrhem státního rozpočtu České republiky na rok 2012, podle sněmovního tisku 498, ve znění schválených pozměňovacích návrhů, podle přílohy tohoto usnesení.“

O tomto zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 185 z přihlášených 188 poslanců pro 104, proti 79. Návrh byl přijat. (Potlesk poslanců vládní koalice.) Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Ještě prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s návrhy doprovodných usnesení.

Poslanec Pavel Suchánek: Byla podána dvě doprovodná usnesení. Pod písmenem B2 pana poslance Béma je nehlasovatelné, protože nebyly přijaty jeho návrhy. Zbývá tedy pouze jedno hlasování, a to pod písmenem B1 doprovodné usnesení pana poslance Opálky. Stanovisko zpravodaje nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 186 z přihlášených 186 poslanců pro 80, proti 102. Tento návrh nebyl přijat.

Tím končí projednávání návrhu státního rozpočtu. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat, kolegyně a kolegové, dále. Dnes projednáme ještě body 83 až 87, které mají poměrnou souvislost a vazbu na právě projednaný státní rozpočet. (V sále je velký hluk a neklid.)

Otevíráme tedy další bod, kterým je

83.

**Návrh střednědobých výdajových rámců na léta 2013 a 2014
/sněmovní tisk 499/**

Prosím ministra financí Miroslava Kalouska, aby návrh odůvodnil. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, od roku 2004 jsou střednědobé výdajové rámce povinnou součástí rozpočtové legislativy jako jedna z mála fungujících pojištění finanční disciplíny. Bohužel budiž řečeno, že první vláda, která je byla ochotna dodržovat, byla vláda Mirka Topolánka a vláda Petra Nečase v této tradici pokračuje. (V sále je obrovský hluk!)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Promiňte, pane ministře, požádám kolegyni jak zprava, tak zleva, aby se poněkud utišili nebo aby šli diskutovat na chodbu, abychom se tedy vzájemně slyšeli. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Samozřejmě, že i zde je poctivě říct, že podle vývoje v eurozóně a možných dopadů tohoto vývoje na českou ekonomiku, bude-li nezbytné předstoupit před Poslaneckou

sněmovnu s novelou zákona o státním rozpočtu, pak s největší pravděpodobností předstoupíme i s novelizací těchto čísel.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Tento sněmovní tisk projednal rozpočtový výbor. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 499/1. Prosím, aby se nyní slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Pavel Suchánek, aby nás informoval o jednání výboru a také aby přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Rozpočtový výbor se zabýval tímto tiskem na své 22. schůzi dne 30. listopadu a přijal usnesení, ve kterém I. bere na vědomí střednědobé rámce na rok 2013 a na rok 2014 a jejich rozdělení mezi státní rozpočet a státní fondy, II. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna stanoví střednědobý výdajový rámec na rok 2013 ve výši 1 126,3 mld. korun a na rok 2014 ve výši 1 127,6 mld. korun, a III. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Zahajují všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku, nevidím nikoho. Hlásí se pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, určitě nejsem odborníkem na rozpočet ani na rozpočtový výhled a rozhodně se do této role nechci pasovat, nicméně debata, která se vedla, a vedla se především na výboru pro obranu a bezpečnost, byla v tom smyslu, jaký má smysl výhled, který je dán, když absolutně neodpovídá pravdě a pravděpodobně, pokud by byl naplněn, v zásadě můžeme rozpustit policii a Hasičský záchranný sbor. Myslím, že debata, která tam byla, byla velmi zajímavá a i od poslanců vládní koalice zaznívalo, že za podmíněk, které jsou navrženy v tomto návrhu, prostě nemůže ani policie ani Hasičský záchranný sbor fungovat. Prostě to není možné. Nicméně argumentem poslanců vládní koalice bylo: tak se o tom teď radši nebavme, nestrašme lidi, nebavme se o tom, protože rok 2013 a 2014 je daleko.

Já si nemyslím, že rok 2013 a 2014 je daleko právě v souvislosti například s náborů policistů, s tím, jak se musí dnes chystat Policejní prezidium či Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru na to, co je čeká. To je ten největší problém, který stojí před námi. Je to daleko hlu-
bší problém než návrh státního rozpočtu. A byť panu ministru Kalouskovi mohu věřit to, že skutečně dojde ke korekci, tak ke korekci by muselo dojít

v řádu miliard korun. Jen pro úplnost dodám čísla. Za rok 2010 byl rozpočet Ministerstva vnitra 61 mld. 270 mil. a v roce 2014 by měl být přibližně 43 mld. 542 mil. To je skutečně tak razantní pokles, že bez změny kompetencí, bez toho, aniž bychom řekli, že tedy Hasičský záchranný sbor nebude fungovat v každé obci typu, jak jsme dnes zvyklí, to znamená, že skutečně zrušíme všechny stanice hasičů kromě a s výjimkou okresních měst, nebo že policie prostě nebude vyšetřovat dopravní nehody a nebude jezdit v případech, že nebude ohrožen život a všichni občané budou chodit na policejní stanice jen evidovat krádeže, protože už se nebudou vyšetřovat, tak pak samozřejmě se dostáváme do rozporu s tím, co je v plánu, a s tím, co se tady říká.

Já jsem se poctivě ptal mnohokrát tady na plénu Sněmovny i na výboru pana ministra vnitra Jana Kubiceho, jaký názor na to má. Jeho odpověď byla neustále stejná: Neřešíme to. Nebudeme se k tomu vyjadřovat. Počkejme, až se to vyřeší samo nebo se to změní v příštích letech. To je prostě přístup, který já nemohu akceptovat. Rozumím tomu, že dnes nevíme, ani co bude v příštím roce, ale můžeme se lišit v řádu miliard. Nemůžeme se lišit v řádu desetimiliard. Protože to, co je skutečně vážným problémem, je neustále klesající počet policistů a do budoucna i hasičů. A propouštění, pokud by tento výhled měl být akceptován. Pak podle mého názoru nemá smysl dělat takovýto výhled, pokud je nepravdivý, a má smysl poctivě říct: Nejsme schopni ho sestavit. Ale nehrajme si tady s čísly, která nefungují a která vzbuzují obavy v těchto sborech, které jsou skutečně už dnes na hranici destrukce s ohledem na to, co se v nich dělo v těch posledních letech. Nic víc, nic méně, ale rád bych znal odpověď na to, jak bude policie, jak budou hasiči fungovat, pokud tento výhled bude naplněn. Jsem přesvědčen, že fungovat prostě nemohou, pokud nedojde k razantním změnám jejich kompetencí, ale na úkor bezpečnosti lidí, na úkor času dojezdu a dalších negativních dopadů.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dále se hlásí pání poslanci pan Klučka a pan Sedla. Přednost má písemná přihláška, tak se dohodněte. Jestli pan poslanec vám dá přednost, já asi nemůžu s tím nic dělat.

Poslanec Václav Klučka: Paní předsedající, mockrát děkuji, mockrát děkuji kolegovi, že mi dal přednost. Tuším, že s největší pravděpodobností vás tady bude informovat o tom, jaká je problematika obrany, jaká je problematika armády, situaci směrných čísel, střednědobého rozpočtu, výdajových rámců na léta 2013–2014.

Dámy a pánové, co je to za výraz, že Poslanecká sněmovna stanoví?

Stanoví znamená, že je to nepřekročitelný limit? Kdopak nese odpovědnost za to, že tento limit skutečně v letech 2013–2014 nebude překročen a že sníží efektivnost práce mnohých bezpečnostních složek v České republice?

O problematice policie a Hasičského záchranného sboru jste už tady slyšeli. O problematice armády uslyšíte. Dámy a pánové, já v podrobné rozpravě navrhu, aby usnesení, které bylo navrženo jako: Poslanecká sněmovna stanoví – bylo změněno na slova: Poslanecká sněmovna bere na vědomí.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dále vystoupí pan poslanec Antonín Sedla. (Trvalý hluk v sále.)

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, úvodem se omlouvám těm kolegům a kolegyním, kteří byli při projednávání návrhu státního rozpočtu na rok 2012 na výboru pro obranu a bezpečnost a kteří slyšeli vyjádření ministra obrany k výdajovým rámcům kapitoly 307, což je Ministerstvo obrany, právě v letech 2013 a 2014. Pro ty z vás, kteří nebyli projednávání přítomni, uvedu několik čísel.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, promiňte. Opět prosím naše kolegy, aby se ztišili, nebo šli diskutovat na chodbu!

Poslanec Antonín Sedla: Rozpočtový výhled na rok 2013: příjmy 3 mld. korun, výdaje 38,836 mld. korun, celkem 41,836 mld. korun. Rok 2013: příjmy necelé 3 mld. korun, výdaje 35,7 mld. korun, celkem 38,652 mld. korun. V roce 2013 bude činit podle vládního návrhu podíl armádních výdajů na hrubém domácí produktu 0,94 %, kdy se poprvé dostaneme pod jedno procento, a v roce 2014 podle rozpočtového výhledu dokonce 0,82 %.

Ještě tristnější je pohled na podíl výdajů kapitoly 307. Na celkových výdajích státního rozpočtu, kdy v letech 2013 a 2014 bude tento podíl 3,57 %, resp. 3,27 %. To znamená, že už se blížíme k jakési magické hranici tří procent.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládané výdajové rámce nemohou zajistit cíle a úkoly deklarované v bezpečnostní strategii České republiky a neodpovídají stále platné transformaci resortu Ministerstva obrany z roku 2007. Pokud by měl tento rozpočtový výhled opravdu platit – já doufám, že nebude – pak naše armáda nebude schopna splnit politicko-vojenské ambice České republiky a naše mezinárodní závazky. Naše armáda nebude schopna zajistit dříve deklarované schopnosti pro zajištění

obranu naší země a bude nutno přistoupit k revizi stanovených cílů reformy Armády České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Pokud se už nikdo další nehlásí do rozpravy – ještě se hlásí pan poslanec Váňa, prosím.

Poslanec Roman Váňa: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedající, vládo, paní poslankyně, páni poslanci, když si podrobně prostudujeme materiál rozpočtový výhled, tak v podstatě z toho vyplývají jakoby řešení, kterými by se to celé dalo poměrně rychle vyřešit. Protože ta čísla jsou natolik absurdní, nabízí se tedy, že i řešení by měla být absurdní.

Myslím si tedy, že poslední finance, které ještě zbývají na požární ochranu, by se mohly využít na nákup hasicích přístrojů, které by se rozdaly domácnostem, které by si pak požární ochranu zajistily svépomocí. Že armádu v podstatě, pokud použijeme tento model financování, zlikvidujeme, takže i tyto zbraně by se rozdaly domácnostem, které by si zajistily obranu svépomocí. Něco málo lékárníček pro svépomocné zdravotnictví. A pokud by si někdo netroufal zbraně a přístroje sám obsluhovat, tak je možné ještě do každé domácnosti přidělit jednoho odsouzeného, na jehož výkon trestu již nezbyvají peníze. Takže takto svépomocně bychom si mohli zajistit veškeré služby, které by nám tento stát měl z ústavy zajistit.

Pokud se vám tato řešení zdají příliš absurdní, pak si nemyslím, že by byla absurdnější než čísla rozepsaná v tomto rozpočtovém výhledu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v rozpravě. Nikdo se nehlásí, a proto rozpravu končím. Chci se jenom ujistit, že ani pan ministr ani pan zpravodaj nechtějí vystoupit v tuto chvíli, a přistoupíme k rozpravě podrobné. V ní avizoval zájem vystoupit pan poslanec Klučka. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Dámy a pánové, já jsem avizoval pozměňovací návrh k návrhu usnesení, který přednesl zpravodaj – že Poslanecká sněmovna stanoví. Avizoval jsem: Poslanecká sněmovna bere na vědomí. Víte, nechám se rád poučit, nechal jsem se poučit od pana ministra financí, že tato formulace je ze zákona, takže svůj pozměňovací návrh podávat nebudu. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Ptám se, zda ještě

někdo chce vystoupit v rozpravě. Pokud tomu tak není, podrobnou rozpravu uzavírám.

Budou závěrečná slova? Nebudou, budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení. Usnesení máme jedno, tak jak ho pan zpravodaj představil. Svolávám naše kolegy a ještě vás odhlásím, protože se mi zdá, že poměry ve sněmovně se změnily... (Poslanci přicházejí do sálu.) V tuto chvíli jsem vás odhlásila a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.... Až se ustálí počet přítomných, zahájím hlasování o návrhu usnesení.

Toto hlasování zahajují a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 188 z přihlášených 152 poslanců pro 84, proti 67. Návrh byl přijat a usnesení bylo schváleno.

Tím končí projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodajovi.

Budeme pokračovat dalším bodem. Tím je

84.

Rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2012 a střednědobý výhled na roky 2013 a 2014 /sněmovní tisk 504/

Tento materiál uvede ministr dopravy Pavel Dobeš a já prosím, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, dobrý podvečer. Předloženým materiálem je prezentován návrh rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2012 a výhled na roky 2013 a 2014. Samotný rozpočet byl odsouhlasen vládou ČR a byl projednán na půdě hospodářského výboru a předkládá se Poslanecké sněmovně ke schválení.

Co se týče obecných pohledů na samotný rozpočet, tak výdajový limit pro rok 2012 je, co se týče národních prostředků, navrhován ve výši 41 mld. korun, což je o 4 mld. korun více, než byl původní rámec. Samotný limit předpokládaný pro léta 2013 a 2014 zůstal zachován ve výši 37 mld. korun, což znamená výrazné zkrácení oproti dříve přijatým střednědobým výhledům. Při započtení všech externích zdrojů tak budou prostředky Státního fondu dopravní infrastruktury v roce 2012 činit celkem 66 mld. korun.

Co se týče samotné změny oproti předchozím rámcům, tak bych chtěl na této půdě velmi ocenit, že vláda v obtížné situaci rozhodla alespoň o mírném navýšení prostředků pro rok 2012 oproti původně stanoveným výdajovým rámcům, které částečně dokáže řešit největší problémy. A zachování limitů národních prostředků pro léta 2013 a 2014 způsobí stejné komplikace v letech následujících, nicméně o tom bude v následujícím průběhu doby jistě další debata.

Co se týče samotného rozhodnutí, tak vláda rozhodla o omezení výše čerpání úvěru Evropské investiční banky na spolufinancování prostředků operačního programu Doprava v roce 2012 na částku 3,74 mld. a o nečerpání úvěru v dalších letech. Z důvodu nutnosti zajistit kofinancování operačního programu Doprava je primární cíl Ministerstva dopravy a Státního fondu dopravní infrastruktury zajistit kofinancování z národních zdrojů na úkor jiných potřebných výdajových položek, čímž rozpočet na výdajové stránce v těchto letech omezilo o 5,5 mld.

Jako naprostá nezbytnost se jeví potřeba zajištění nového zdroje financování nebo dofinancování národního podílu u staveb spolufinancovaných ze zdrojů EU v letech 2013 až 2015. Tato nutnost zajištění nových prostředků nebo nových zdrojů může být v podobě úvěru Evropské investiční banky, resp. pro dálniční projekty prosazením transformace Ředitelství silnic a dálnic, a tím pádem také učinit možnost zajištění externího mimobilančního dluhového financování těchto staveb. Já sám vnímám potřebu zajistit vyšší efektivitu vynakládání veřejných zdrojů pro zajištění dopravní infrastruktury, to znamená, není to jenom o natahování ruky a říkání, že je třeba více finančních prostředků, ale také je třeba realizovat kroky pro zajištění zefektivnění procesu v rámci investorských organizací, jejich supervize projektů, expertizy projektových dokumentací a hledání úspor, vnitřního controllingu, dohledu nad řádným uplatňováním záruk a nediskriminačních výběrových řízení a dalších postupných kroků, které v tuto chvíli na Ministerstvu dopravy jsou finalizovány a od 1. 1. by měly být schváleny. Stejně tak byly projednávány některé kontrolní mechanismy na půdě výboru hospodářského, kde také v jeho usnesení jsou některé kroky zakotveny.

Co se týče samotných pozměňovacích návrhů hospodářského výboru, lze považovat tyto návrhy za přijatelné a tento kompromis za akceptovatelný. Jedná se zejména o posílení výstavby u stavby I/11 Mokrý Lazce – hranice okresů, kde to umožňuje významnější znovuzahájení prací v roce 2012, dále pak o zařazení realizace zasmělné stavby I/35 Valašské Meziříčí – Lešná II. etapa, kde dochází k rozdělení prostředků, a dále pak také hospodářský výbor doporučil rozdělení prostředků na cyklostezky a úpravu rozdělení prostředků na investorskou přípravu staveb.

Pokud to shrnu, tak zásadní informace je, že co se týče nově zahajova-

ných staveb v roce 2012, tak zde můžeme zmínit právě komunikaci I/11 Mokrý Lazce, I/44 Vlachov – Rájec, I/37 Pardubice – Trojice, D11 úsek Osičky – Hradec Králové, komunikaci D3 Borek – Úsilné, komunikaci D1 Přerov – Lipník a komunikaci D1 Mirošovice – Kývalka. To jsou projekty, které v tuto chvíli jsou nově zahajované pro rok 2012. Co se týče samotných jednotlivých pozměňovacích návrhů hospodářského výboru, tak zde navíc je komunikace D3 Veselí – Bošilec, to je nový úsek, kde pro rok 2012 bylo navýšení o 70 mil. Kč, R4 Lety – Čimelice, kde se jedná o křižovatku v letech, kde rámec 2012 je 10 mil. Kč a v roce 2013 50 mil., a komunikace I/35 Valašské Meziříčí – Lešná, kde je alokace 180 milionů na rok 2012 a 212 milionů korun na rok 2013. Samotná stavba Mokrý Lazce je o 100 milionů navýšena a v případě globálních položek došlo také k dílčím změnám, zejména na komunikaci R52, to znamená komunikaci jdoucí z Brna na státní hranici s Rakouskem kolem Mikulova, kde jsou tři úseky, kde je navýšení finančních prostředků třikrát 20 milionů Kč na samotné majetkoprávní přípravy této stavby, a potom na komunikaci I/11 Třanovice – obchvat Havířova, kde je 1 mil. Kč, a Chrudim – obchvat, kde je částka na rok 2012 ve výši 81 mil. Kč.

Žádám tedy tímto vážené poslankyně a vážené poslance o schválení Poslaneckou sněmovnou tohoto návrhu rozpočtu, který byl projednán na půdě hospodářského výboru, a podle mého názoru i podle Ministerstva dopravy a Státního fondu dopravní infrastruktury je to návrh opravdu maxima možného, které v tuto chvíli pro rok 2012 je možné navrhopat. Hlavním filozofickým rámcem je financovat takové stavby, které jsou kofinancovány z evropských zdrojů, tak abychom do roku 2015 byli schopni tu částku dočerpat maximálně, anebo zmírnit případné dopady s případným vrácením finančních prostředků.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec František Sivera, aby nás informoval o jednání výboru a také aby přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny, o kterém poté budeme hlasovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já bych rád navázal na pana ministra. Projednáváme sněmovní tisk 504 – Rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2012 a střednědobý výhled na roky 2013 a 2014.

Musím říci, že hospodářský výbor se na svých zasedáních v průběhu letošního roku již od května celkem detailně zabýval jednotlivými návrhy a změnami v rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury. Vlivem velmi úsporných opatření, která byla přijata pro rok 2011, jsme sledovali a

diskutovali představy a návrhy Ministerstva dopravy a Státního fondu dopravní infrastruktury, jak řešit hromadící se problémy při financování dopravní infrastruktury v České republice. Je nutné konstatovat, že jsme se při porovnání rozpočtu roku 2011 a 2012 nijak výrazně neposunuli.

Problémy, které přetrvávají. Jako nejzávažnější a nejproblémovější vidím to, že nejsme schopni dlouhodobě plánovat a stabilizovat zdroje na přípravu a realizaci výstavby dopravní infrastruktury. Ve strategii konkurenceschopnosti uvádíme, že ekonomická úspěšnost státu je do značné míry definována kvalitou infrastruktury, která tvoří páteř hospodářství a umožňuje rozvoj podnikatelských aktivit, rozvoj regionů, migraci občanů. Dopravní infrastruktura v České republice je ve srovnání s úrovní v rozvinutých evropských státech nedostatečná a zanedbaná, a to jak kvalitativně, tak i kvantitativně. Všichni víme, že do té základní naplánované infrastruktury silnic, dálnic a rychlostních komunikací nám chybí přibližně 800 km.

Největším problémem toho dalšího rozvoje se právě jeví nestabilita zdrojů na financování dopravní infrastruktury. Vlastní zdroje jsou nedostatečné, nestačí v podstatě ani na opravu a údržbu. Mimořádné zdroje jsou velmi nepředvídatelné, nestabilní, v letech kolísají, a to dosti výrazně. Všichni si uvědomujeme, že příprava staveb trvá deset a více let a vlastní realizace probíhá ne jeden rok, ale několik roků. Proto je nezbytné, aby se peníze plánovaly na více let dopředu. Bohužel musím konstatovat, že se střednědobé výhledy sice pravidelně Sněmovnou schvalují, ale nikdy se nedodržují. To neumožňuje efektivní plánování financí na jednotlivé stavební projekty, a tím nemůže docházet k tomu, abychom pokračovali v jednotlivých stavbách tak, jak jsme si předcházející roky naplánovali. Další velký problém je, že finanční prostředky nestačí na opravy a údržby komunikací. Všichni jezdíme po silnicích a dálnicích České republiky a vidíme, jak ve srovnání s okolními zeměmi ten stav vypadá.

Další problém je čerpání evropských zdrojů a ten se potýká s celou řadou problémů. Jednak jsou to projekty, které se nám vracejí z EU jako nemožné profinancovat, jednak jsou to projekty, které byly zařazeny do operačního programu Doprava, ale následnou kontrolou je musíme vyřazovat, protože dochází k tomu, že v nich shledáváme závažné nedostatky.

Rovněž velkým problémem je to, že změny v legislativě, které by snižovaly náklady a zkrátily dobu na přípravu staveb, dosud nebyly předloženy do Poslanecké sněmovny. Mám na mysli stavební zákon, mám na mysli zákon o zemědělském půdním fondu, zákon o vyvlastňování, EIA nebo zákon o ochraně životního prostředí.

Samozřejmě důležitý problém, který všichni vidíme, je, a dnes už to tady zaznělo, zasmělnění celé řady projektů, které byly v minulosti

zasmělněny, ale bohužel v současné chvíli na ně nejsou peníze, ale jejich cena neustále narůstá.

Nebudu tady podrobně komentovat rozpočet, který už odkomentoval pan ministr. Jenom bych chtěl sdělit, že z národních zdrojů jde na příští rok do rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury 41 miliard korun, což představuje faktické snížení oproti zdrojům plánovaným na rok 2012 o 6 miliard. Pro roky 2013 a 2014 je střednědobý výhled naplánován na 37 miliard korun, což je o 10 miliard méně, než jsme v loňském roce na rok 2013 plánovali. Pokud by nedošlo k navýšení finančních prostředků, může se stát, že nebude čím pokrýt potřeby ve financování dopravní infrastruktury v budoucnosti. V této chvíli neplníme dopravní politiku České republiky ani harmonogram výstavby dopravní infrastruktury, které jsme si v minulosti schválili jako závazné programy, ale bohužel finanční prostředky neumožňují, abychom tyto naše cíle naplnili.

Druhý bod je čerpání evropských peněz. V rozpočtu na rok 2011 jsme měli částku 18 miliard korun, na letošní rok už je to pouze 13,5 miliardy korun. To všechno je umocněno tím, že řešíme problémy s proplácením zhotovených projektů, a tím pádem nemůžeme dopředu vědět, jestli vůbec těch 13,5 miliard korun vyčerpáme. Samostatným bodem je i úvěr v EIB. Na letošní rok jsme plánovali 10 miliard, pro příští rok už máme pouze 3,74 miliardy a tyto peníze byly předurčeny na kofinancování. Pro příští rok se proto plánuje s tím, že přibližně 9,5 miliardy korun se bude muset použít z národních zdrojů na kofinancování evropských projektů.

Pan ministr tady uvedl, které stavby zahajujeme. Musím říci, že jich není mnoho. Tento rozpočet nedovoluje nějak výrazně zahájit další stavby, které potřebujeme v krátkém čase dobudovat. A samozřejmě kvůli nečerpání evropských peněz hospodářský výbor několikrát diskutoval a odsouhlasil, aby se urychlila příprava na náhradních projektech, které budeme moci uplatnit na evropské peníze. Protože nečerpání evropských peněz se zdá nám všem jako věc, která by nás mohla v budoucnosti velice mrzet. Přestože rozpočet meziročně zvyšuje částku na přípravu staveb, částka nedostačuje na přípravu projektů a je třeba konstatovat, že v této chvíli nejsme připraveni na plánovací období 2014 až 2020. A pokud se finanční částky na přípravu nenavýší, nebudeme připraveni čerpat finanční pomoc Evropské unie.

Závěrem bych rád upozornil na tisk 504/1, který jste všichni obdrželi jako usnesení hospodářského výboru a bude předmětem našeho hlasování. Dále bych připomněl, že hospodářský výbor přijal také doprovodné usnesení, které najdete pod číslem usnesení 137. Zde mimo jiné požadujeme po Ministerstvu dopravy a Státním fondu dopravní infrastruktury předložení systémových a institucionálních změn, které budou směřovat ke stabilizaci zdrojů na financování dopravní infrastruktury, řešení problémů s již

uzavřenými závazky a další návrhy na odstraňování navrhovaných problémů.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Zahajují všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, zda se někdo do této rozpravy hlásí z místa. Prosím, pan poslanec Hojda se hlásí.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem zrovna podával písemnou a zapisovala se, takže jako by se stalo.

Dámy a pánové, já bych víceméně jenom doplnil vystoupení pana zpravodaje, protože si myslím, že celkem přesně a trefně sdělil, jaké jsou problémy Státního fondu dopravní infrastruktury v jeho rozpočtu na rok 2012 a výhledy na 2013 a 2014. Pravda je ta, že se dostáváme do situace, že přestože, jak tady bylo citováno, naše konkurenceschopnost a strategie konkurenceschopnosti jednoznačně konstatuje, že bez fungující, funkční dopravní infrastruktury těžko můžeme konkurovat ve světě a těžko můžeme připravovat naše hospodářství na to, aby bylo doopravdy ještě lépe konkurenceschopné, tak jak se nám dostal rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury, tak jeho snižování, zejména národních zdrojů, a tím samozřejmě potom následně i příspěvku z EU, tak dochází k tomu, že se prakticky zastavují stavby, které jsou financovány z národních zdrojů, a bude velmi obtížné připravit stavby na financování z té druhé části operačního programu Doprava, to je to, co by mělo být financováno z evropských zdrojů po roce 2014. To je velké nebezpečí tohoto jednak připravovaného návrhu, ale také samozřejmě i výhledu.

Co se týče vlastního návrhu rozpočtu, já jsem se pokoušel ve státním rozpočtu zajistit další příděl do Státního fondu dopravní infrastruktury, bohužel, koalice rovným hlasem tento návrh neodsouhlasila. Klub KSČM byl připraven v případě, že by se podařilo doplnit Státní fond dopravní infrastruktury, podpořit i návrh rozpočtu na rok 2012, i když konstatujeme, že tento návrh je naprosto pro potřeby České republiky nedostatečný.

Já bych chtěl jenom doplnit, že i co se týče usnesení hospodářského výboru, my jsme navrhovali a chtěli jsme, aby se naopak posílily ty stavby, které je možné použít jako náhradní program operačního programu Doprava. Odmítli jste dokonce i posílení stavby Mokré Lazce o dalších 100 milionů, které bylo původně požadováno a které mohlo samozřejmě být proinvestováno v příštím roce.

Je tady další důvod, kdy existují kraje, které vůbec prakticky nebudou mít šanci na zahájení, např. kraj Ústecký, kraj Karlovarský, kraj Plzeňský, Středočeský kraj, město Praha. Tam je doopravdy velký problém a praktic-

ky tam nebudou zahajovány žádné akce, které jsou nesmírně potřebné, např. R6. Mohl bych jmenovat další stavby.

Je to jeden z důvodů, tak jak probíhalo projednávání státního rozpočtu, ale i teď projednávání Státního fondu dopravní infrastruktury pro příští rok, kdy doporučím našemu klubu, aby v závěrečném hlasování nepodpořil státní fond. Bude to poprvé za celou dobu fungování, ale bohužel, musím doporučit našemu klubu, aby tento návrh nepodpořil.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nevidím nikoho, rozpravu proto končím. Ptám se, zda budou závěrečná slova pánů ministrů a zpravodaje. Nebudou.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec František Sivera: Já bych rád odkázal na usnesení, které přijal hospodářský výbor a o kterém bychom měli hlasovat. Je to pod body 1 – schvaluje body číslo 1 až 10. Bod číslo 11 vypadl, protože v rámci státního rozpočtu nebyly přijaty žádné změny, které by měly dopad do Státního fondu dopravní infrastruktury. To znamená, že bod 11 vypadá. A II – doprovodná usnesení k tomuto rozpočtu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Kdo dále chce vystoupit v podrobné rozpravě? Pokud nikdo, podrobnou rozpravu končím. Ještě jednou se chci ujistit, že se závěrečným slovem nechce vystoupit ani ministr ani zpravodaj.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, jak nás s ním seznámil pan zpravodaj. Já vás všechny odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu, který přednesl pan zpravodaj. O tomto návrhu zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 189 z přihlášených 146 poslanců pro 123, proti 12. Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno.

Tím končí projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem následujícím. Tím je

**Návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2012
/sněmovní tisk 517/**

Tento materiál uvede v zastoupení ministra pro místní rozvoj ministr dopravy Pavel Dobeš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, v první řadě bych chtěl omluvit kolegu Kamila Jankovského, který se nemůže účastnit z důvodu nemoci, takže za něj předkládám tento návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2012.

Ten návrh sám respektuje současnou mimořádně obtížnou situaci veřejných rozpočtů, a využívá proto pouze vlastních příjmů, generovaných portfoliem fondu ve výši 1,012 mld. Kč. Nepočítá s žádnou dotací ze státního ani z jiných veřejných rozpočtů ani státního rozpočtu. Nepočítá ani s dotací, která by měla být poskytnuta ze státního rozpočtu ve výši skutečných výdajů na poskytování dotací podle zákona o Státním fondu rozvoje bydlení.

V důsledku toho je bohužel i výdajová stránka, definující realizaci jednotlivých podpůrných programů, mimořádně skromná. Umožňuje uhradit příspěvky k úrokům v programu Nový panel ve výši 848 mil. Kč, vyplývající ze smluv uzavřených v letech 2001 až 2010, a příspěvky ve výši 112 mil. Kč vyplývající ze smluv uzavřených v tomto programu letos. Nepočítá již s poskytnutím žádných nových dotací. Nemůžeme totiž již nenávratnými finančními nástroji dále snižovat celkovou hladinu aktiv fondu. Proto Státní fond rozvoje bydlení připravuje transformaci dosud nenávratné podpory na podporu návratnou, na poskytování nízkoúročených úvěrů. Přitom prostředky ve výši 84 mil. Kč, o které byl letošní rozpočet v tomto programu dodatečně navýšen, mohou být v důsledku postupného uzavírání jednotlivých smluv letos vyčerpány pouze v objemu 40 mil. Kč a zbytek částky bude čerpán v roce následujícím.

V zájmu dodržení limitu celkových výdajů činí navrhované výdaje celkem 1,684 mld. Kč a na poskytování úvěrů právníkům a fyzickým osobám je počítáno s objemem 300 mil. Kč. Půjde především o úvěry na podporu výstavby nájemních bytů v souladu s novým nařízením vlády, přijatým letos v září. Návrh rozpočtu vytváří dále rezervu ve výši 20 mil. Kč na úvěrovou pomoc obcím a občanům při odstraňování následků případných povodní. Dalším významným nedotačním programem jsou záruky na podporu investorů výstavby nájemního bydlení. Návrh rozpočtu předpokládá záruky až do výše 1 mld. Kč zajišťované jistiny úvěrů.

Návrh respektuje zachování potřebných rezerv, stejně jako dodržení minimální hladiny aktiv fondu. Žádám proto tímto za ministra Kamila

Jankovského, aby Poslanecká sněmovna návrh rozpočtu SFRB schválila.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Výbor předložil záznam z jednání. Ten vám byl doručen jako sněmovní tisk č. 517/Z. Já nyní poprosím pana zpravodaje výboru poslance Jana Babora, aby nás informoval o jednání výboru. Výbor nepřijal žádné usnesení. Prosím, vypořádejte se s tím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, jak už bylo avizováno, seznámím vás s projednáním návrhu rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2012. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 19. schůzi po odůvodnění Ing. Miloslava Kalouse, náměstka ministra pro místní rozvoj, a po mé zpravodajské zprávě nepřijal žádné usnesení k tomuto tisku a zmocňuje mě, abych vás s tím seznámil.

Zároveň se hlásím do obecné rozpravy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které vás mám přihlášeného jako prvního. Prosím, abyste se ujal slova v rozpravě. Dále se ptám, zda se někdo hlásí do rozpravy. Hlásí se pan poslanec Suchánek a poté paní poslankyně Horníková. Teď má slovo pan poslanec Babor.

Poslanec Jan Babor: Děkuji. Dovolte mi, abych k tomu také řekl pár poznámek.

Státní fond rozvoje bydlení byl zřízen jako nástroj realizace státní bytové politiky. Úkolem fondu byla, je a určitě by měla být akumulace finančních prostředků určených na podporu bydlení, a tím motivovat nejen občany, ale i investory v oblasti bydlení. Zároveň měl a měl by nadále mít významný vliv na stabilizované prostředí při výstavbě, rekonstrukci a opravách bytového fondu, a tím i peníze zdrojů tvorby HDP.

V rámci činnosti fondu od roku 2001 byla podpořena rekonstrukce více než 360 tisíc bytů. Přesto zbývá více než 2 miliony bytových jednotek, které bude nutno celkově rekonstruovat z důvodů prodloužení životnosti bytových domů a energetických úspor. Stávající bytová družstva, bytové domy ve vlastnictví esvějček nebo bytových družstev či nově vznikajících esvějček nemají vytvořené dostatečné zdroje na potřebné rekonstrukce a právě podpora ze Státního fondu rozvoje bydlení byla, a myslím, že by měla i nadále být, motivací pro aktivní členy, kteří často narážejí na nepochopení a nezájem pasivní. A tady by měl svoji roli sehrát stát právě prostřednictvím Státního fondu rozvoje bydlení. Ale bohužel

nastavením omezených výdajových limitů Ministerstvem financí nemůže Státní fond rozvoje bydlení svůj význam splnit. A tomu nepomůže ani nařízení vlády číslo 284, které chce formou vratných podpor poskytovat pomoc při výstavbě a rekonstrukci nájemního bydlení pro vymezené skupiny obyvatel.

Od roku 2007 se díky Ministerstvu financí omezí dotační programy, kterými fond motivoval nejen rozvoj bydlení, ale i stavební výrobu. Z 12 podporovaných programů zůstal pouze jediný program – Panel. Vláda tak prakticky rezignovala na pomoc hlavně nízkopříjmovým skupinám obyvatel při zajišťování bydlení. Už rozpočet Státního fondu na rok 2011 nepočítal s pokračováním tak žádaného významného nástroje na realizaci nutných rekonstrukcí panelových i nepanelových bytových domů. Když pomínu velký motivační efekt programu Panel, tak nelze nevidět, že právě program Panel neprohlubuje deficit veřejných financí, ale naopak, že program přináší významný fiskální efekt ze stavební výroby a že jedna koruna podpory z programu Panel zapojuje dalších 4 až 6 korun soukromých investic. To, že program Panel je velmi žádanou podporou při zlepšování kvality bydlení a významným motivačním faktorem a nástrojem stabilizace stavební výroby, si uvědomila i Sněmovna a svým usnesením schválila návrh novely zákona číslo 211/2011 vydaným pod číslem 71/2010 s účinností od 1. 1. 2011. Touto novelou zavazuje státní rozpočet poskytnout Státnímu fondu rozvoje bydlení dotaci ve výši výdajů poskytnutých fondem na nenávratné dotace, to znamená, přeloženo do češtiny, do jasného závazku vykrýt poskytnuté dotace z programu Panel do úroků vyplývajících z uzavření smluv. Vzhledem k tomu nutno konstatovat, že by státní rozpočet měl počítat s dotací do příjmů Státního fondu rozvoje bydlení pro rok 2012 ve výši 112 milionů, které fond poskytl v roce 2011 ze svých již tak zdevastovaných aktiv, čímž se tak dostává do situace, že by pak nemohl ani plnit svoji úlohu pro revolvingové podpory, o kterých tady hovořil pan ministr.

Z výše uvedeného vyplývá, že rozpočet na rok 2012 není prorůstový, ale že je prakticky zahájením postupné likvidace Státního fondu rozvoje bydlení, a vláda vlastně tím rezignuje na všechny dosud více či méně úspěšné podpory na výstavbu či obnovu bytového fondu.

Zároveň se hlásím do podrobné rozpravy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji. Dále se hlásí do rozpravy paní poslankyně Horníková. A ještě se zeptám, jestli platí faktická přihláška k faktické poznámce pana poslance Rusnoka. Ne. Paní poslankyně Horníková má slovo.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážená paní předsedající, já budu skutečně nesmírně krátká a stručná. Já jenom chci říct, že díky tomu, že

poslanci pracují současně v několika výborech, tak se může stát, že některý z výborů nepřijme usnesení, tak jak se stalo výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a to právě proto, že účast poslanců, kteří by rozhodně hlasovali pro přijetí tohoto rozpočtu a usnesení by vy-padalo jinak.

Já zde nechci hovořit o rozpočtu, protože rozpočet má čtyři položky příjmové, sedm výdajových. Pan ministr, myslím, ten rozpočet představil dostatečně. Já bych si tedy jenom dovolila navrhnout Poslanecké sněmovně, aby návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2012 schválila.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Nikdo se nehlásí, rozpravu proto končím.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Do té, předpokládám, že se budou chtít přihlásit paní poslankyně Horníková a pan poslanec Babor. Tak prosím.

Poslanec Jan Babor: Já jenom taky krátce. Přihlašuji se ke svému pozměňovacímu návrhu, který byl rozdan pod sněmovním dokumentem číslo 172.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Paní poslankyně Horníková.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Skoro soutěžíme, kdo bude kratší.

Vážená paní předsedající, já se obávám, že musím podat návrh, protože tento návrh nebyl projednán při schvalování státního rozpočtu, a říci, že jsem přesvědčena, že tento návrh je nehlasovatelný. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ještě někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě? Pokud nikdo nechce v podrobné rozpravě vystoupit, podrobnou rozpravu končím.

Prosím pana zpravodaje pana poslance Babora, aby nám sdělil, zda a o čem budeme případně hlasovat.

Poslanec Jan Babor: Podle mého názoru je hlasovatelný, i když kolegyně říká, že není. Já nevidím důvod, proč by nebyl. Takže nejdřív bychom měli hlasovat o mém pozměňovacím návrhu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Samozřejmě, že pokud je

tady takový spor, bude vyřešen hlasováním. Já se ještě zeptám – budeme potom ještě hlasovat další návrh?

Poslanec Jan Babor: Další návrh vlastně přednesla kolegyně Horníková, návrh na usnesení Sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Budeme tedy hlasovat. Pane zpravodaji, prosím, uveďte ještě jednou, o čem budeme hlasovat teď v prvé hlasování.

Poslanec Jan Babor: Nyní bychom hlasovali o mém pozměňovacím návrhu, který vlastně v krátkosti říká, že státní rozpočet v příjmech Státního fondu rozvoje bydlení poskytne 112 milionů a ve výdajové části poskytne na smlouvy uzavřené od roku 2012 40 milionů. To je v krátkosti podstata návrhu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S vědomím toho, že je zde vnímáno, že tato věc je nehlasovatelná. Pan Suchánek, předseda rozpočtového výboru.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Pozměňovací návrh pana kolegy Babora v prvním odstavci zní: V příjmové části návrhu se v položce dotace ze státního rozpočtu nahrazuje číslice 0 číslicí 112.

Ve státním rozpočtu nebyl podán žádný pozměňovací návrh, který by se týkal této položky, nebyl schválen, tudíž není, jak tuto výdajovou stránku naplnit. Tento návrh je nehlasovatelný.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já tedy budu postupovat takto. Já prohlašuji tento návrh za nehlasovatelný a v případě, že se mnou nesouhlasíte, podejte návrh na výměnu předsedajícího.

Poslanec Jan Babor: Já to samozřejmě neudělám, protože bych to jenom o trochu prodloužil a to nemá cenu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já neslyším. Můžete to ještě zopakovat? (Hlas mimo mikrofon.) Že to nemá cenu. (Smích v sále.) Dobře. Můžeme tedy přistoupit k hlasování o dalším návrhu, pane zpravodaji. Myslím návrh paní poslankyně Horníkové a rozhodneme se v hlasování o postoji k tomuto návrhu. Můžeme tedy hlasovat? Je nám to všem jasné.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 190 z přihlášených 148 poslanců pro 87, proti 32. Návrh byl přijat. Návrh usnesení byl schválen.

Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi. Končím projednávání tohoto bodu.

Kolegyně a kolegové, dojde k výměně řídícího schůze. Já vás chci informovat, že body 86, 87 a 33 jsou ty, které je naprosto nutně třeba projednat, poté budeme postupovat podle dalšího vývoje.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dalším bodem je

86.

Dotační programy zemědělství pro rok 2012 poskytované podle § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 544/

Já bych poprosil pana ministra Chalupu, který by zastoupil ministra zemědělství Petra Bendla. Máme to jako tisk 544 a právě ministra Chalupu bych požádal o slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně. Vážený pane místopředsedo, pane premiére, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil v zastoupení pana ministra zemědělství, který musel odletět na zasedání do Bruselu, s návrhem dotačních programů pro rok 2012. Tyto vycházejí z díkce zákona o zemědělství. Předkládaný materiál obsahuje soupis těchto dotačních titulů. Jejich účel včetně rozsahu finančních prostředků se schvaluje každý rok v Poslanecké sněmovně současně se státním rozpočtem, a proto to také nyní projednáme.

Programy jsou výslovně účelově sloužící k podpoře restrukturalizace a zvýšení konkurenceschopnosti českého agrárního sektoru. V souladu s § 2d odst. 1 zákona je u každého programu uveden účel a navržený rozsah. Návrh finančních prostředků určených na dotační programy pro rok 2012 je státním rozpočtem stanoven ve výši 196 mil., respektive 125 mil. korun dotací z hospodářského výsledku, neinvestiční dotace, a 71,7 dotace na pořízení dlouhodobého hmotného majetku. Celkový objem prostředků bude dále posílen v souvislosti se zákonem o Pozemkovém fondu, jehož prostřednictvím se navyšují finanční prostředky na dotační programy zemědělství o 1 mld. 100 mil. korun v letech 2011 až 2012.

Vážený pane místopředsedo, vážení kolegové, žádám vás o schválení návrhu dotačních programů ve znění předloženého materiálu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Máme to projednáno zemědělským výborem, jehož usnesení máme jako 544/1, a pan poslanec Jiří Papež by nám mohl shrnout jednání výboru. Prosím.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s výsledkem projednávání tohoto návrhu v zemědělském výboru. Zemědělský výbor projednával sněmovní tisk 544 na své 22. schůzi dne 7. prosince a přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby dotační programy zemědělství pro rok 2012 poskytované podle § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, schválila ve znění sněmovního tisku 544.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Skopal.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, jsem ve vážném dilematu, protože v dotačních titulech vždycky bylo přes miliardu, teď je tam 190 mil. To je asi stejný systém, jak když řeknete: máte výplatu 30 tisíc, teď dostanete 3 tisíce, ber, nebo neber. Takže to našemu klubu dám na zvážení. Já si tedy říkám lepší tři tisíce než nula, ale prostě říkám, že je to velice tristní a katastrofální, a počítám, že zemědělský výbor a pan ministr bude dost intenzivně jednat s ministrem financí, že tato situace by se měla změnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě někdo do obecné rozpravy? Pokud už se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. Můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Nikdo se do podrobné rozpravy nehlásí, takže končím i rozpravu podrobnou.

A o čem hlasovat? se ptám pana poslance. Prosím, seznamte nás.

Poslanec Jiří Papež: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já jsem ve svém úvodním slovu navrhoval Poslanecké sněmovně, aby dotační programy zemědělství pro rok 2012 poskytované podle § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 544, schválila.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, takže o tomto bude-

me hlasovat, tento návrh zemědělského výboru budeme hlasovat. Jenom tedy zagonguji a můžeme začít.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, schválit návrh usnesení, který vzešel ze zemědělského výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 191 přihlášeno 144, pro hlasovalo 107, proti 5, takže tohle bylo přijato a můžeme ukončit projednávání bodu 86.

Je tu bod

87.

Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2012 /sněmovní tisk 546/

Opět požádám pana ministra Chalupu, aby uvedl, o co se jedná. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, pane premiére, dámy a pánové, dovoluji si předložit návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu v souladu s příslušným zákonem. Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu v roce 2012 respektuje celkové dotace z kapitoly Ministerstva zemědělství přidělené fondu, a to ve výši 37 mld. 710 mil. 675 tisíc korun českých, z toho na společnou zemědělskou politiku byly vyčleněny finanční prostředky ve výši 35 mld. 960 mil., na marketingovou činnost 250 mil. korun a na správní výdaje 1,5 mld. korun. Tyto dotace z kapitoly Ministerstva zemědělství jsou v návrhu rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2012 dále navýšeny o mimorozpočtové zdroje, které návrh státního rozpočtu na rok 2012 nezohledňuje. Navrhované rozpočtové zdroje na rok 2012 tak představují celkovou částku 39 mld. 315 mil. 5 tisíc korun.

Dovoluji si vás požádat o schválení návrhu rozpočtu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám pana poslance Skopala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, zemědělský výbor se tímto bodem zabýval na 22. schůzi dne 7. prosince a doporučil to Poslanecké sněmovně schválit bez připomínek – s tím, že já řeknu jenom dvě věty, abych nemusel mluvit v o-

becné rozpravě. I zde z hlediska přímých plateb je nula, co se týče národních zdrojů, a pokud se týče dotací, protože jsou tady také uvedeny, je to stejné, co jsem řekl již u předcházejícího bodu. Přesto doporučuji, aby toto usnesení bylo schváleno, a bude potřeba jednat dále. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám rozpravu. Nemám nikoho přihlášeného, nikdo se nehlásí, můžeme tedy rozpravu ukončit. Otevřu rozpravu podrobnou, do té se nikdo nepřihlásil, takže ji můžeme také ukončit. Zbývá nám jenom závěrečné hlasování o textu usnesení, který vlastně už tady poslanec Skopal přednesl, takže ho snad ani nemusí opakovat. Budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 192 přihlášeno 146, pro hlasovalo 106, proti 14, takže to bylo přijato. Tím končím projednávání bodu 87.

Mám tady bod číslo

33.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 538/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Tady byla taková situace, že bylo nejdříve předloženo veto 6. 12., pak ale 13 poslanců stáhlo dne 7. 12., takže veto neplatí. Takže opakuji – veto neplatí, a můžete tedy, pane ministře, uvést návrh.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, členové vlády, dámy a pánové, dovoluji, abych vám předložil návrh, který je, a teď bych řekl zejména z hlediska časového, velmi důležitý. Předkládám byť sice minimalistickou, nicméně důležitou novelu zákona o posuzování vlivu staveb na životní prostředí, tzv. EIA. Ta situace vyvěrá z rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie z 10. června 2010, kterým byla Česká republika už rozsoudena ve věci nesprávného provedení směrnice a zařazení do tuzemského právního řádu. České republice v tuto chvíli už akutně hrozí uložení citelných finančních sankcí.

Komise České republiky vytýká, že ačkoli možnost žalovat rozhodnutí

podle § 23 odst. 10 zákona o EIA je dána již podle novely zákona účinné od 11. prosince 2009, ve vztahu k procesům posuzování vlivu na životní prostředí probíhajícím to před tímto zákonem však neexistuje. Pod hrozbou naznačených postihů i přesto, že jsme se pokoušeli do posledního okamžiku vyjednávat s Evropskou komisí, aby takto nebylo postupováno, protože se neztotožňujeme s tímto postupem, přesto musím konstatovat, že rozsudek platí a že České republice hrozí sankce. Proto si dovoluji předložit návrh, abychom přijali tuto minimalistickou úpravu. Předloženou novelou bude jednoznačně stanoveno, že v rámci žaloby proti navazujícímu řízení je možné soudně napadnout též procesy posuzování vlivu na životní prostředí, které byly zahájeny před 11. prosincem 2009. Máme sice za to, že ke stejnému závěru lze dospět i při výkladu stávajícího zákona, nicméně toto Komise nesdílí. Naposledy jsme v té věci jednali i s komisařem pro životní prostředí a v tomto ohledu pozice Komise zůstává neměnná.

Z výše uvedeného důvodu si dovoluji požádat, aby tato novela byla v souladu s jednacím řádem projednána a byl s ní vysloven souhlas již v prvním čtení.

Pro pamětníky v tomto sále si dovoluji připomenout, že toto je věc, kterou Sněmovna řešila mnohokrát. Jen v roce 2009 třikrát projednávala dílčí novelu zákona o posuzování vlivu staveb na životní prostředí už v průběhu probíhajícího soudního sporu, neboť byl očekáván již v té době negativní rozsudek v neprospěch České republiky, podobně jako se tak stalo na Slovensku, vycházející ze stejného právního principu. Bohužel, Evropská komise, byť v průběhu soudního řízení byla provedena novela právě v prosinci roku 2009, tuto novelu nadále vnímá jako nedostatečnou.

Dovolují si vás proto požádat o to, abychom provedli tuto byť minimalistickou, ale důležitou úpravu, a to způsobem velmi rychlým – tedy vyslovili s ní souhlas již v prvním čtení.

Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře. Máme tu malou komplikaci protože návrh měl uvést původně zpravodaj poslanec Jiří Oliva. Ten je ale omluven, takže musíme provést změnu v postavě zpravodaje. Mám tady návrh, aby jím byl Bořivoj Šarapatka. Ale protože jsme v prvním čtení, tak je třeba o tom hlasovat. V prvním čtení se prostě změna zpravodaje musí hlasovat ve Sněmovně. Takže já vás tedy požádám, abychom hlasovali hned v úvodu o změně zpravodaje a návrh je, aby zpravodajem pro první čtení se stal poslanec Bořivoj Šarapatka.

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro, aby Bořivoj Šarapatka byl zpravodajem určeným pro první čtení, zvedne ruku, stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 193. Přihlášeno je 142, pro 125, proti nula. Takže to bylo přijato.

Požádal bych pana poslanec Šarapatku, jestli by se mohl hned ujmout slova k tomuto návrhu. Prosím.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Zákon č. 100 o posuzování vlivu na životní prostředí byl v určitých částech v rozporu s evropským právem, protože jak už pan ministr říkal, neobsahoval princip aktivní žalobní legitimace, to znamená, že proti tomu verdiktu posudku nebylo možno se dovolávat u soudu. V roce 2009 byla novela, která zajistila, aby ta možnost byla, ale podle evropského práva to bylo vyhodnoceno jako nedostatečné. Proto tady předstupuje před nás druhá novela, která to právo přiznává i před rok 2009.

Jinak pan ministr popsal situaci dost důkladně, takže jako zpravodaj prvního čtení nemusím toto déle protahovat. A jelikož má být zákon schválen v prvním čtení, tak jsem konzultoval obsah zákona i s řadou kolegů z výboru životního prostředí, kteří s tím nemají žádný problém a vyslovili svůj souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže můžeme otevřít obecnou rozpravu, do které se hlásí poslankyně Kateřina Konečná. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi jen krátkou noticku k této novele, protože si myslím, že by neměla zůstat bez povšimnutí. Ona je poměrně důležitá a ukazuje nám některé věci, které se na ministerstvu dějí.

Předloženou novelu zákona je totiž potřeba posuzovat z více hledisek. Z hlediska obsahu novely je zřejmé, že její nepřijetí a následné vyhrocení sporu s Evropskou komisí může zkomplikovat mnoho důležitých projektů, které jsou na území České republiky připravovány. Přesto ale podle mého názoru není možné pominout hledisko druhé, a to je hledisko procesní.

Ministerstvo životního prostředí mi stále častěji připomíná Šípkovou Růžku. Ne že by bylo tak krásné, ale rozhodně ji velmi připomíná stavem téměř trvalé hibernace. Pravda, občas se toto ministerstvo probudí a občas nám do Sněmovny nějaký svůj produkt pošle. Opakovaně se ale stává, že u skutečně problematických materiálů ministerstvo začíná konat až ve chvíli, kdy je Česká republika vystavena hrozbám sankcí ze strany Evropské komise. V takové chvíli nám ministr životního prostředí přináší návrh s žádostí, abychom ji přijali rychle a nejlépe hned v prvním čtení.

Mám vážnou obavu, že se tento způsob řešení problematických materiálů stává pro Ministerstvo životního prostředí oblíbeným nástrojem, a s tím rozhodně nemohu souhlasit. Proto prosím pana ministra, dříve než přistoupíme k hlasování, aby nám dnes vysvětlil, proč Ministerstvo životního prostředí reaguje na rozhodnutí Evropského soudního dvora ze dne 10. června 2010 až dnes, tedy více než rok a půl po tomto rozhodnutí. Mám si snad myslet, že zodpovědní pracovníci ministerstva nesledují dokumenty Evropského soudního dvora týkající se České republiky a resortu Ministerstva životního prostředí? Nebo tito zodpovědní pracovníci při své práci přehlédli i dopis ze dne 24. listopadu 2010, tedy dopis, který přišel na ministerstvo téměř před rokem, kterým nás Evropská komise upozorňuje, že zahajuje s Českou republikou sankční řízení? Tento druhý termín, vážený pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, je už také hodně zastydlý. Jak jinak než neschopností úřadu si tedy můžeme postup ministerstva vysvětlit? Máme skutečně za tímto postupem hledat záměr?

A vrátím-li se k hledisku obsahovému, musím vás, vážený pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, požádat o odpovědi na následující otázky. Jak je ministerstvo připraveno na řešení více než stovky případů ukončených procesů EIA, které budou přijetím této novely velmi pravděpodobně znovu otevřeny? Má vaše spící ministerstvo připraveno řešení pro každou z těchto kauz, nebo je vaši lidé teprve začnou řešit? Při rychlosti práce ministerstva se této druhé situace upřímně bojím. A měli by se jí bát i dotčení občané České republiky.

Protože si poslanecký klub KSČM uvědomuje důležitost této novely, ani nebude blokovat její zkrácené projednávání, ale také ji nepodpoří. Protože takovýmto způsobem by se takovéto důležité zákony v České republice neměly projednávat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ano, sleduji, že pan ministr Chalupa bude reagovat, asi okamžitě.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Já zareaguji velmi rychle. Chtěl bych odpovědět paní poslankyni prostřednictvím pana předsedajícího, totiž sdělit, že byť rozumím mnohým výhradám vůči instituci, jejíž správa mi byla svěřena, přesto musím říct, že v tomto případě si nejsem jist, zda platí slovo kráska, ale rozhodně neplatí slovo spící. Aby bylo jasno, totiž je v tom, že my jsme od samotného mého nástupu do funkce vyjednávali s Evropskou komisí o tom, jakým způsobem má vypadat příslušná právní transpozice toho rozsudku, tak aby po třech pokusech z roku 2009, které každý jeden z nich nebyl shledán dostatečným, tato byla dostatečná. A v průběhu jarních měsíců jsme obdrželi soubor dalších

požadavků z Evropské komise, resp. z DG Envi, které požadovaly další opatření, o kterých jsme byli a stále jsme přesvědčeni, že jdou nad rámec toho rozsudku jako takového, a my jsme stále vedli jednání s Evropskou komisí na téma, zda neakceptování těchto dalších požadavků bude mít vliv na přijetí této úpravy jako přípravy dokončené, anebo zda tím budeme nadále pokračovat v tomto soudním sporu. S ohledem na to, že si Evropská komise v průběhu léta vyžádala stav a popis přípravy i faktické materiály z Ministerstva pro místní rozvoj z hlediska přípravy nového zákona stavebního, a to proto, že ČR spolu se Slovenskem a možná ještě jednou či dvěma evropskými zeměmi má totiž to jedno specifikum v EU spočívající v tom, že má samostatnou právní úpravu pro posuzování vlivů na životní prostředí a není součástí toho uceleného práva. V tomto ohledu se velmi složitě hledá precedent a srovnání s jinými právními úpravami. Proto velmi vystupujeme a tvrdíme, že máme pocit, že některé požadavky jsou nad rámec toho, co je běžná evropská praxe, ale my se zkrátka nemáme moc s čím srovnávat, protože my máme absolutně atypický právní režim v tomto ohledu. A teprve v říjnu na jednání s panem komisařem Potočником v Ostravě byl stanoven režim, kdy jedna věc jsou dodatečné požadavky, které jsou dnes zaměřeny na přípravu nového zákona o stavebním řízení a které možná budou řešeny v rámci dalších jednání, ovšem nejsou součástí petitu, toho rozhodnutí soudu, a z tohoto pohledu je možné přijmout tuto minimalistickou verzi, o které mluvím, a tu brát jako záležitost, která by mohla tuto záležitost ukončit a neřešit ji dál.

Takže v tomto ohledu, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, já si vážím velmi přístupu k životnímu prostředí, ale v tomto ohledu to není z naší strany problém, který bychom zaspali. V tomto ohledu věru ne.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Úlehla se přihlásil.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem teď pozorně sledoval odpověď pana ministra. Chtěl jsem obdobně vystoupit, protože jsem měl možnost osobně s panem Potočником na toto téma hovořit právě při návštěvě ČR, a jako osoba, která je oprávněna konat v posuzování vlivů staveb a činností na životní prostředí, chci potvrdit tato slova. A myslím si, že právě tohle, co dnes můžeme učinit, přispěje k tomu, abychom odstranili některé záležitosti, které Komise napadala.

Uvědomme si, že ČR se právě i díky tomu, jak tady zaznělo, jednak poměrně již překonanému stavebnímu řádu, resp. zákonu o stavebním řízení, ale také vzhledem k tomu, že zákon, který jsme schvalovali,

100/2001 Sb., snažila zamezit tendenčním průtahům při posuzování jednotlivých investičních záměrů. Takže nepřikládal bych tentokrát skutečně ani malinkou míru zavinění ministerstvu z hlediska liknavosti nebo prodlení a přimlouvám se za to, abychom schválili navrhovanou úpravu a v rámci další úpravy legislativy již zcela respektovali evropské právo.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak to je ještě pořád v rámci rozpravy. Zazněla všechna vystoupení těch, co se přihlásili, můžeme tedy zřejmě i tuto rozpravu ukončit a začít hlasovat. Zagonguji ještě. Rozprava je tedy skončena. Budeme tedy rozhodovat podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu tedy návrh usnesení, o kterém budeme nyní hlasovat. Rozhodneme o tom, jak budeme pokračovat.

„Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 538 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Zahajují hlasování. Kdo je pro, schválit toto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 194, přihlášeno je 142, pro hlasovalo 107, proti žádný, takže jsme rozhodli, že budeme vyslovovat souhlas již v prvním čtení.

Toto je tedy režim, který byl odhlasován, a budeme tedy podle toho pokračovat. Zahájíme tedy podrobnou rozpravu. Já se ještě ptám, jestli se někdo hlásí do rozpravy podrobné. Do té se nehlásí nikdo, takže tu můžeme ukončit a přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 538, ve znění schválených úprav.“

Zahajují hlasování. Kdo je pro přijmout tento návrh usnesení... (Námítky, že hlasování nebylo spuštěno.) Nejde to? Tak lépe.

Zahajují tedy ještě jednou hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 195, přihlášeno je 142 poslanců, pro hlasovalo 100, proti 1. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji předkladatelům a končím projednávání bodu číslo 33. A to je tedy zřejmě poslední bod dnešního jednání naší schůze, takže mi dovoluji, abych ukončil pro dnešní den jednání Sněmovny. Sněmovna bude pokračovat zítra v 9 hodin písemnými interpelacemi. Přeji příjemný večer.

(Jednání skončilo v 18.07 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
15. prosince 2011 v 9.01 hodin
Přítomno: 127 poslanců

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 32. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás srdečně vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sdělují, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Petr Braný ze zdravotních důvodů, poslanec Stanislav Grospič z osobních důvodů, poslanec Michal Hašek z pracovních důvodů, poslanec Petr Jalowiczor ze zdravotních důvodů, poslanec Michal Janek z pracovních důvodů, poslanec Radim Jirout od 15 hodin z pracovních důvodů, poslankyně Jana Kaslová ze zdravotních důvodů, já se omlouvám od 14.30 hodin z pracovních důvodů, poslankyně Kateřina Konečná ze zdravotních důvodů, Patricie Kotalíková mezi 9. až 13. a dále 13. až 18. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Koskuba z pracovních důvodů, pan poslanec Rom Košťřica z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Látko z pracovních důvodů, pan poslanec Jaroslav Lobkowicz z pracovních důvodů, pan poslanec Pavol Lukša od 12 hodin z osobních důvodů, paní poslankyně Květa Matušovská z pracovních důvodů, pan poslanec Vít Němeček z osobních důvodů, pan poslanec Josef Novotný mladší z pracovních důvodů, pan poslanec Bohuslav Sobotka bez udání důvodu, pan poslanec Pavel Staněk z pracovních důvodů, pan poslanec Bořivoj Šarapatka do 16 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Šidlo z pracovních důvodů, poslanec Jiří Šlégr z pracovních důvodů, poslanec Boris Šťastný z pracovních důvodů, poslanec Tomáš Úlehla z pracovních důvodů, poslanec Vladislav Vilímec z pracovních důvodů, pan poslanec Václav Votava bez udání důvodu. Dále mi ještě přišla omluva od paní poslankyně Semelové z dnešního jednání a dále od pana poslance Bezecného dnes od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů.

Z členů vlády se z dnešního jednání dne omlouvají pan premiér Petr Nečas z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Petr Bendl z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Jiří Besser z dohledného jednání z pracovních důvodů, pan ministr Josef Dobeš ze zdravotních důvodů, pan ministr Jaromír Drábek z pracovních důvodů, pan ministr Leoš Heger mezi 9. a 12. hodinou z pracovních důvodů, pan ministr Miroslav Kalousek z pracovních důvodů, pan ministr Martin Kuba z pracovních důvodů, pan ministr Jan Kubice od 13 hodin z pracovních důvodů, paní vicepremiérka Karolína Peake z pracovních důvodů, pan ministr Jiří Pospíšil z pracovních

důvodů, pan ministr Alexandr Vondra na dopolední jednání z pracovních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme bodem 141, odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Poté se budeme věnovat pevně zařazeným bodům 72, 122, 123 a 124, sněmovní tisky 438, 356, 427 a 437. Poté bychom případně pokračovali body z bloku zprávy, návrhy a další. Připomínám, že na 12.30 máme pevně zařazený blok voleb, a to body v pořadí 115, 105, 116, 143, 107, 108, 109 a 110.

Odpoledne projednáme bod 142, což jsou ústní interpelace. Jenom bych chtěla ještě upozornit, že vzhledem k tomu, že pan premiér Petr Nečas je omluven z dnešního jednacího dne, proběhnou písemné interpelace na premiéra pravděpodobně poměrně rychle a poté bychom pokračovali s pevně zařazenými body.

Nyní je přihlášen k pořadu schůze pan poslanec Farský. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já si vás dovoluji požádat o zařazení bodů 98 a 99 na pátek 16. prosince jako první dva body jednání. Jde o body z třetího čtení, a to zákon o lidských tkáních a buňkách a zákon o ochraně veřejného zdraví. Já vám děkuji za vyhovění této žádosti.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným k pořadu schůze je pan poslanec Jaroslav Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobré ráno, paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si vás dovoluji požádat o zařazení tří bodů, a to bodu číslo 31, sněmovního tisku 494, o sociálním bydlení, a to na pátek po pevně zařazených bodech, bodu číslo 52, sněmovního tisku 495, o loteriích, na pátek po pevně zařazených bodech a bodu číslo 53, sněmovního tisku 496, o trestním zákonu o přestupcích, také na pátek po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Pan poslanec Klučka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní místopředsedkyně. Čtvrtek je den, kdy na programu bývají interpelace. Bývají. Já říkám bývají, protože už minule ve čtvrtek tady neseděli ministři, dnes tady nebudou ministři rovněž. Řekněte mi, jakým způsobem budeme tuto situaci řešit. To opravdu máme na programu interpelací a mluvit do prázdného sálu?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: V tuto chvíli je zde přítomen pan ministr Chalupa, takže člen vlády je přítomen. Já bych ráda připomněla, že teď nemáme rozpravu. Měli bychom řešit pořad schůze. Prosím, hlásí se ještě někdo k pořadu schůze? Není tomu tak.

Zazněly zde dva návrhy, které si dovolím zrekapitulovat. Nejprve pan poslanec Farský poprosil o zařazení bodů 98 a 99 na pátek 16. prosince jako první bod. (Předsedající gonguje.) Přivolám kolegy a nechám o tomto návrhu hlasovat, samozřejmě jakmile budeme mít kvorum. (V sále je přihlášeno 62 poslanců.) Dámy a pánové, pakliže je někdo přítomen a není přihlášen, buďte tak laskavi a přihlaste se.

Hlásí se předseda klubu KSČM Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážená paní předsedající, vážený pane ministr Chalupo, vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji hezký dobrý den.

Rád bych se v návaznosti na to, co zde řekl pan kolega Klučka, zeptal, zřejmě paní předsedající, protože u té jsou soustředěny omluvy ministrů z dnešního jednacího dne, a také v návaznosti na minulý čtvrtek, který významný světový státník dlí teď, v této chvíli, na návštěvě České republiky. Jestli si pamatujete, kolegyně a kolegové, minulý týden byla nepřítomnost téměř všech ministrů na interpelacích omlouvána tím, že je přítomen pan prezident Medveděv. Tak se ptám, jestli je tady teď pan prezident Obama nebo některý jiný pan prezident nebo král nebo monarcha jiného ražení, protože jinak by tady páni ministři přece měli být. Měli by tady být proto, že zodpovídají, tak jako celá vláda zodpovídá, Poslanecké sněmovně. Z Poslanecké sněmovny pochází důvěra ve vládu, tedy i v jednotlivé ministry této vlády.

Já si dovoluji jménem klubu KSČM vyslovit velmi hrubou nespokojenost s tím, jakým způsobem vláda a ministři s výjimkou pana ministra Chalupy zacházejí s Poslaneckou sněmovnou. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S přednostním právem byl přihlášen pan poslanec Tejc, předseda klubu sociální demokracie. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, ono to skutečně není poprvé. Ono se to stává tradicí. Kdyby se stalo jednou dvakrát do roka, teď před vánočními svátky, tak by se to možná dalo pochopit. Já se příliš nevyznám v omluvách pánů ministrů a pana premiéra, protože pokud jsou omluveni z pracovních důvodů, tak pracovní důvody přece v době zasedání Sněmovny a v době zejména písemných interpelací na členy vlády znamenají, že mají sedět tady za

námi, mají se tady zpovídat z toho, na co se jich ptáme. Protože jestli je něco hlavním posláním, jedním z hlavních úkolů Poslanecké sněmovny, tak je to kontrola vlády, a vláda se podle ústavy a podle jednacího řádu mimo jiné kontroluje díky interpelacím, tedy možnosti členů Parlamentu se ptát na věci jak písemně, tak samozřejmě ústně a v případě nesouhlasu doplňovat své otázky a ministři mají odpovídat. To se tady neděje. Je to myslím nejenom arogantní, je to arogantní ne vůči opozici, je to arogantní vůči všem občanům, kteří píšou své podněty svým poslancům v regionech, kteří chtějí, aby se ptali jejich poslanci členů vlády, proč to či ono je tak nebo onak. My chceme znát odpovědi. A já skutečně nechápu, jak je vůbec možné, že tady není téměř nikdo ze členů vlády, že tady je jeden jediný ministr. Tak pro boha živého, co ti ministři dělají tak zásadního, že nejsou schopni dostavit se ani na zasedání Poslanecké sněmovny v době, kdy jsou pevně zařazeny interpelace?

Já bych pochopil, kdyby tady nebyli všichni ministři, pochopil bych to, určitě jsou i jiné závažné záležitosti. Ale to, co je důležité, aby tady byli především ti, kterých se budou týkat interpelace. Já jsem sám podal několik nesouhlasů s písemnými interpelacemi. Mimo jiné by tady dnes měli být přítomni pánové ministři Heger, Schwarzenberg, Kalousek a Drábek. Ti tady nejsou, nemohou tedy zase opět dnes jednat a já myslím, že nemá smysl, abychom tady mluvili do zdi. K čemu je bod interpelace na premiéra, když premiér pravidelně na tento bod nedochází? Pak nemá smysl se tady vůbec o cokoliv pokoušet a já sám za sebe musím říci, že stahuji dnes z jednání všechny své návrhy na písemné interpelace, protože skutečně nemá smysl, abych tady mluvil do zdi, protože odpovědi na to se rozhodně dnes dočkat nemohu. Děkuji. (V sále je neklid a hluk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní je přihlášen s přednostním právem pan ministr Chalupa. Prosím, pane ministře.

Dámy a pánové, já vás prosím o klid.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní místopředsedkyně, vážení paní předsedkyně, vážení kolegové, chtěl bych říct jen jedno a omluvit zejména pana premiéra, protože jak všichni dobře víte, momentální situace v Evropě je založena na velkých a vážných konzultacích. A to, že právě v této době je předseda vlády na jednání v Maďarsku, je věc, která je pro nás při vši úctě velmi důležitá. Je důležitá pro to vnímat pohled jedné ze zemí, která řeší podobné problémy jako my, byť sice v jiné pozici, protože my máme být tím, kdo dává, ona je v pozici dnes již toho, kdo pomoc přijímá. A stejným způsobem bych chtěl poprosit o omluvu i ostatních členů vlády a poprosit o stav, kdy se všichni snažíme plnit tyto

úkoly tak, jak je v našich možnostech, a jsem přesvědčen o tom, že to není projev neúcty vůči Poslanecké sněmovně ze strany vlády premiéra Nečase.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní s přednostním právem vystoupí předseda klubu KSČM. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, paní a pánové, o panu premiérovi a situaci v Evropě a jeho účasti na pokusech o řešení situace přece víme. Ale snad nechceme někomu vyprávět, že se všichni ministři s výjimkou zde přítomného pana ministra Chalupy též plnou silou podílejí na řešení těžké situace v Evropě. Pak by se totiž muselo říct, že pan ministr Chalupa vlastně nepracuje, ten tady jenom tak sedí ve Sněmovně a všichni ostatní z pracovních důvodů jsou omluveni. (Veselost v sále.) To přece pravda není.

Já bych si dovolil navrhnout usnesení, které bychom v této souvislosti jako Poslanecká sněmovna měli přijmout. Návrh zní: Poslanecká sněmovna žádá předsedkyni Poslanecké sněmovny, aby řešila opakovanou neúčast ministrů vlády České republiky při bodu interpelace, jak písemné, tak ústní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já se zeptám, protože už máme v tuto chvíli patřičné kvorum, mám tady ještě dvě nevypořádané žádosti o změnu pořadu schůze. Nechala bych tedy hlasovat, pokud byste neměl námitky, nejprve o pořadu schůze.

Poslanec Pavel Kováčik: Nemám námitky. Jenom chci svůj návrh upřesnit. Samozřejmě jde o zařazení bodu. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny, kterým žádá předsedkyni Poslanecké sněmovny, aby řešila neúčast ministrů vlády České republiky na bodu interpelace písemné i ústní. Teprve potom budeme hlasovat o usnesení, projde-li zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Došlo k upřesnění.

Mám zde tři požadavky na změnu pořadu schůze. Nejprve od pana poslance Farského – zařazení bodu 98 a 99 na pátek 16. 12. jako prvé čtení. Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 196 z přihlášených 72 pro 50, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Dále byl přihlášen pan poslanec Jaroslav Foldyna, který poprosil o zařazení bodu 51, sněmovní tisk 494, bodu 52, sněmovní tisk 495, a bodu 53, sněmovní tisk 496, na pátek po pevně zařazených bodech.

Také o tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 197 z přihlášených 85 pro 33, proti 34. Tento návrh byl zamítnut.

A konečně poslední návrh, který zde přednesl předseda klubu KSČM, o zařazení nového bodu. Pokusím se interpretovat název. Měl by to být bod, který by se týkal žádosti na předsedkyni Poslanecké sněmovny o řešení neúčasti ministrů při čtvrtěčních interpelacích.

Zahajují hlasování také o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 198 z přihlášených 87 pro 32, proti 24. Tento návrh byl zamítnut.

Já mám nejprve přihlášenou paní předsedkyni Poslanecké sněmovny, které dávám slovo. Poté samozřejmě dám slovo panu poslanci Kováčikovi. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobré ráno, dobré dopoledne, vážené kolegyně a kolegové. Já velmi dobře rozumím výtkám, které tady zazněly na margo účasti členů vlády při jednání Poslanecké sněmovny. Je otázkou k nám samotným, tedy k poslankyním a poslancům, zda ve chvíli, kdy si přejeme a oprávněně žádáme, aby byli přítomni na jednání členové vlády, si také sami jsme vědomi toho – teď mluvím k těm, kteří tady jsou, ale podívejme se do našich lavic za jednotlivé poslanecké kluby, zda jsme si vědomi toho, že tady také máme být my. To za prvé.

Za druhé chci říci, že i bez jakéhokoli usnesení samozřejmě budu informovat předsedu vlády a budu ho prosit o spolupráci na téma, abychom zajistili, aby během interpelací, ale i během ostatního jednání Poslanecké sněmovny byla zajištěna taková účast členů vlády, aby nedocházelo ke kolizím mezi Poslaneckou sněmovnou a exekutivou. Tyto kolize nepřispívají vůbec k ničemu. Nepřispívají ani k atmosféře tady, ani k věcnému či jakémukoli jinému řešení otázek, které před námi jsou.

To jsem potřebovala říci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Přihlášen je předseda klubu KSČM. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Paní předsedající, paní a pánové, já jsem rád, že paní předsedkyně reagovala tak, jak reagovala. Chtěl jsem ji požádat, přestože návrh neprošel, aby byla v této věci aktivní, protože je

skutečností, že máme na práci daleko něco jiného, než se tady natahovat o to, kdo tady má nebo nemá sedět.

Jenom na margo té části poslanců a poslankyň, kteří zde jsou dnes omluveni. Víte, když oni opakovaně pětkrát, desetkrát za sebou sem dojdou zbytečně, protože ministři, které chtějí interpelovat, zde nejsou přítomni, tak třeba dají přednost jiné pracovní činnosti, než být na interpelacích, kde se mluví pouze do zdi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Než přistoupíme k prvnímu bodu dnešního pořadu schůze, ještě bych ráda oznámila, že náhradní kartu č. 20 má pan poslanec Klučka, náhradní kartu č. 21 má pan poslanec Karel Černý. Ještě mi zde přibyla jedna omluva, a to pana poslance Karla Suchánka z dnešního jednacího dne i ze zítřejšího jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Nyní přistoupíme k projednávání prvního bodu. Jsou jím

141.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

První písemná interpelace poslance Miroslava Váni ve věcech vládních škrtů ve výdajové oblasti státního rozpočtu, sněmovní tisk 529. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já musím říci, že 20 minut sleduji to, co se tady děje, a nemohu to nechat bez povšimnutí. Ono se to neděje poprvé. Ono se to děje skoro vždy a vždy nám je vysvětlováno, jak má pan premiér právě něco, právě teď něco důležitého. Je nám vysvětlováno, že přece musíme být rádi, když tady sedí jeden ministr, dneska je to ten, jindy to bude jiný. Víte, já jenom jsem chtěl říci, že ono se ani nejedná o nás samotné, i když je to vrchol neúcty k opozici. Ale co je horší, že se jedná o občany jako takové. A to, co se tady odehrává v této Sněmovně, ten vrchol netaktu, neslušnosti, vrchol neúcty, vrchol pohrdání, to je vlastně vzkaz lidem. To je vzkaz lidem, jak bere tato vláda občany této země vážně. Jak bere vážně tato vláda naše občany, jak této vládě leží na srdci osud lidí. Víte, ono od maličkostí se začínají dít velké věci. A podle maličkostí poznáte přítele, podle maličkostí poznáte člověka. A podle maličkostí mají možnost lidi posoudit a poznat nejen tuto vládu, ale způsob, kterým vláda zachází s lidmi i s opozicí.

Dámy a pánové, nyní konkrétně přejdu k odpovědi na písemnou interpelaci.

Vážený nepřítomný pane premiére, interpeloval jsem vás s tím, kde vám kladu obyčejnou lidskou otázku, komu slouží vládní výdajové škrty ve státním rozpočtu. Tu otázku jsem si, nepřítomný pane premiére, dovolil položit proto, protože jsem vnitřně přesvědčen, že výdajové škrty ve státním rozpočtu slouží pouze pěti procentům těch nejbohatších, ale té obrovité množině, těm 95 procentům lidí, ty vaše vládní výdajové škrty nejenže neslouží, ale budou snižovat i životní úroveň rodin a budou jim velmi, velmi komplikovat jejich ekonomickou situaci, která v mnohých rodinách už dnes není vůbec jednoduchá.

Pane premiére, vy v druhém odstavci vaší písemné odpovědi hovoříte o tom, že vláda by byla nezodpovědná, kdyby nereagovala reformní snahou, kdyby nereagovala na současnou ekonomickou situaci celosvětovou právě těmito vládními škrty. Z toho je vidno, že si na jedné straně uvědomujete opravdu závažnou celosvětovou ekonomickou situaci, která je více zcela jistě než vážná, a o tom není spor mezi opozicí a mezi vládní koalicí. To si všichni uvědomujeme, že to je opravdu velmi zásadní záležitost. Ale vy jste, pane premiére, v roli lékaře, který si uvědomuje, že pacient je nemocný. Úspěch je, že si uvědomuje, že má nemocného pacienta. Ale iniciativně toho pacienta, chudáka malého, jdete léčit naprosto neodborně, naprosto amatérsky. Je to asi tak, jako kdybyste neslyšícího vodili na koncerty. Je to asi tak, jako kdybyste nevidomého hnali na okruh ve formuli 1. Je to asi tak, jako kdybyste pacienta po infarktu nutili k vysokohorskému výslapu. Vy jste v pozici lékaře amatéra.

Celosvětově panuje obava z návratu recese, z finanční a hospodářské krize, z narušení stability finančních trhů. Mohl bych zde hovořit o výrocích Mezinárodního měnového fondu, o výrocích právě šéfky MMF, o výrocích celosvětových bankéřů, světových ekonomů, kteří obecně nabádají politiky a vlády, aby si tuto nebezpečnou, celosvětově nebezpečnou situaci plně uvědomovali. A varují tito světoví ekonomové před takovými zásahy politiků a vlád, které ještě více v době krize tu ekonomiku budou potápět a budou ji hnát na kolena, budou ji hnát doslova k zemi. A vy přesně toto, vážený nepřítomný pane premiére, s vaší vládou děláte.

Celosvětově se ukazuje vyčerpanost neregulovaného kapitálu. Celosvětově se ukazuje vyčerpatelnost neregulovaného kapitalismu. To není mé prohlášení. To není ani prohlášení opozice, ale to je, vážená vládní koalice, prostě světový fakt. Celosvětový neregulovaný kapitalismus je vyčerpan. Došlo k naprosté demonizaci bankovního sektoru, vznikla nová finanční bankovní oligarchie, která si činila právo na naprostou regulaci celosvětových ekonomik. A politika tupých výdajových vládních škrťů je cesta, která vede do naprosté ekonomické stagnace.

Vaše vláda, znovu a podruhé, se touto cestou vydává. Dluhovou krizi vaše vláda řeší výdajovými škrty a zvyšováním daní spotřeby. Vláda tím

podlamuje koupěschopnou poptávku obyvatel, vláda tím bude tlumit spotřebu lidí.

Vlády ostatních států na rozdíl od vaší vlády, pane premiére, slyší hlasy bouřících se davů z ulic, protože lidé už obecně nechtějí doplácet na bohaté. Obyčejní lidé se bouří. Bouří se a svoji nespokojenost dávají velmi razantně a hlasitě najevo. Levicové síly po celém světě se tak budou formovat. Lidem už dochází obyčejná lidská trpělivost. Lidé po celém světě už nechtějí, aby byli sprostě veřejně okrádáni. A tak i u nás se dočkáme toho, že pokojné demonstrace budou nabírat na razanci, nabírat na síle a mohou tak přerůst v otevřenou sociální nepokoje. A je to proto, že lidé už toho mají obyčejně lidsky dost. Mají toho dost lidé v Řecku, mají toho dost lidé ve Španělsku, Portugalsku, Itálii, Německu. Mají toho dost lidé v naší České republice. A tak nepokoje a nespokojenost se budou šířit jako mor, jako lavina. Dočkáme se otevřených nepokojů a generálních stávek. Lidé už odmítají nespravedlivé a sociální škrty a neférové utahování opasků. Navíc ti, kteří kážou, aby davy si opasky utahovaly, tak si sami žijí rozvalečně, blahobytně. Sami žádají, aby se uskromňovaly široké vrstvy občanů. Vždyť ti nejbohatší žijí na úkor té 95procentní většiny. A tak velké majetky mnohých dnes už miliardářů pocházejí v mnohých případech často z loupeživých privatizací, z dob kuponové privatizace či z dob velké privatizace, z dob loupeživě poskytovaných úvěrů, které už nikdo nikdy nevidí. A to vše je v příkrém rozporu s klesající životní úrovní mas občanů. A tak na jedné straně se naše společnost dělí na 5 % nejbohatších, kde je neustále bez práce kumulován kapitál, a na ten 95procentní zbytek, kde v rodinách padá strmě životní úroveň.

Vážený nepřítomný pane premiére, rozšířily se řady lidí, kteří balancují v pásnu chudoby, rozšířily se řady dlužníků, rozšířily se řady bezdomovců, řady lidí, kteří žijí v rámci napjatých rodinných rozpočtů, žijí ze dne na den, žijí od výplaty k výplatě. Víte, ono to není vůbec žádná sranda. Zkuste si takto žít. Lidé už odmítají svými penězi sanovat banky, pojišťovny či jiné peněžní ústavy. Lidé už pochopili, že finanční sektor nemá další potenciál růstu. Peněžní ústavy se obávají prohlubujících se ztrát. Omezení koupěschopné poptávky našich občanů, našich rodin – tato vláda si tím vykoleduje další pád ekonomiky, další krachy, další osobní tragédie, další zničené životy mladých, střední generace, ale i seniorů.

Banky mají strach poskytovat své peníze, přitom praskají ve švech. Ale bojí se půjčovat, protože vědí, jaká je těžká ekonomická situace našich rodin, a oprávněně se obávají, že by své peníze nemusely dostat zpět. A tak se tento stres přenáší na trh s nemovitostmi, kde strmě padá hodnota realit. Lidé už nevěří této vládě, lidé už nevěří v neregulovanou tržní ekonomiku a lidé odmítají nechat si rabovat své vlastní peněženky.

Obecně ve světě, obecně ve světě, vládní koalice, nejen u nás, obecně

ve světě dochází k naprostému narušení rovnováhy, zvětšuje se sociální napětí, rozevírají se nůžky mezi bohatými a chudými a bohužel chudých raketově přibývá a ta malá skupinka bohatých si prostopášně bohatne a bohatne. Dochází k naprosté likvidaci střední třídy. Střední třída je postupně posílána do pásma chudoby, a tak lidé po celém světě už odmítají být loutkami. Lidé už nechtějí být pouhou hračkou v rukách mocných, lidé už nechtějí být řadovými pěšáky na šachovnici privilegovaných. Tyto celosvětové proudy a trendy se pochopitelně objevují i v naší veřejnosti, u nás v České republice. A tak v České republice podle Armády spásy chudoba neustále roste a nabývá na síle. Ze statistik je patrné, že na hranici chudoby žije 936 000 lidí. Neustále přibývá lidí, kteří už dnes nejsou schopni uspokojit sami sobě a svým nejbližším základní lidské potřeby a žijí v absolutní bídě.

Vážený nepřítomný pane premiére, 300 000 Čechů nedosáhne příjmu 6219 korun měsíčně. Vážení kolegové na pravici, 300 000 Čechů nedosáhne na příjem 6219 korun měsíčně a vidím, že vás to zjevně baví. Vás to zjevně baví, mně je to líto. Nejvíce chudobou jsou dlouhodobě postiženi a zasaženi nezaměstnaní. Každý druhý nezaměstnaný žije v pásmu chudoby. Často ovšem do skupiny nezaměstnaných a mnohdy i do skupiny lidí bez domova se dostanou lidi, kteří se dostali do tíživé životní situace, a u nich se kombinuje nízký příjem se zadlužením. V mnohých případech to nejsou podvodníci, flákači a lemplové, ale jsou to mnohdy nešťastní lidé, kteří si svými vlastními prostředky nedokážou sami sobě pomoci. Tisíce Čechů už prošly osobním bankrotem, a tak počet zbankrotovaných vzrostl o plných 93 %. Počet bankrotů vzrostl o plných 93 %.

Tato vláda odmítá řešit příjmovou stránku státního rozpočtu a to je to, co opozice této vládní koalice vyčítá. Tato vláda odmítá zapojit vyšší míru zdanění bohatých. Tato vláda odmítá zapojit ty nejbohatší fyzické osoby, ty nejvíce vydělávající právnické osoby do procesu vyšší míry solidarity! Tato vláda odmítá zapojit je do systému progresivního zdanění. Tato vláda odmítá to, co v civilním světě je slušné. Slušné je, když silný pomáhá slabému. Slušné je, když bohatý pomáhá chudému. Tato vláda odmítá to, co je slušné.

Současná vládní koalice ODS 1 a ODS 2, to jest TOP 09, a Věci veřejné porušuje slib daný touto vládou občanům. Všechny tyto strany, které jsem uvedl, ODS 1, ODS 2 a Věci veřejné, slibovaly lidem, že stabilizují veřejné finance bez navyšování daní. A dnes – pravý opak je pravdou. Vláda novým zákonem o dani z přidané hodnoty zvyšuje nepřímé daně. Šije bič na občany. Z jejich kapes tahá chybějící peníze. A tak vláda s českou veřejností experimentuje. Vláda si bere občany za rukojmí.

Vláda experimentuje i v rámci ekonomik Evropské unie. Jednotnou sazbu daně z přidané hodnoty kromě České republiky bude mít pouze

Dánsko. Ale Dánsko na rozdíl od nás kompenzuje jednu svoji daňovou sazbu daňovou progresí, a to až do výše 50 %. V Dánsku ti nejbohatší mají 50procentní daň. To je ten projev solidarity. V Dánsku to, co lidé potřebují k životu každým dnem – potraviny, jídlo, oblečení – tak mají v nulové daňové sazbě. To je ten projev solidarity. Žádná jiná země nevymejší takovou pitomost jako Česká republika! Žádná jiná země není tak krutá na svůj lid jako Česká republika! Snížená sazba daně z přidané hodnoty je uplatňována všude ve světě ze sociálního hlediska. A proto hazardní vládní experiment se u nás v České republice stane něčím, co krutě krvavě zane sekeru do rodinných rozpočtů. Vyrabuje peněženky občanů.

Důchodová reforma vůbec neřeší situaci u 80 % budoucích důchodců. Naopak, je to opatření, které pomůže pouze deseti procentům těch nejbohatších. Je směšné, že vláda se zabývá pouze touto úzkou skupinkou zbohatlíků, úzkou skupinkou elit. Vláda řeší ty, kteří mají už dnes víc než 40 tisíc za měsíc. A na to doplatíme my všichni, protože vláda z kapes lidí vytáhne zvýšenou nepřímou daní, zvýšenou sazbou daně z přidané hodnoty plných 48 mld. korun. Ano, vláda vyrabuje peněženky lidí a tím získá 48 mld. ! Tyto kroky vlády jsou nezodpovědné, necitlivé a nespravedlivé. Vyšší důchody těch nejbohatších, pane nepřítomný premiére, zaplatíme my všichni občané. Lidé se ocitají ve velmi složitých sociálních a ekonomických vztazích.

A to vše je navíc ještě umocněno stavem, ve kterém se nachází naše soudnictví, které bychom mohli označit za bratrstvo kočičí pracky. I dnes jsme svědky probíhajících manipulací s insolvenčními řízeními, kde korupce čouhá jako sláma z bot. V mnohých případech se po odchodu Jiřího Berky bohužel nic nezměnilo. A tak jsme mnohdy svědky zcela zbytečných průtahů při soudních řízeních. Jsme mnohdy svědky dvou zcela rozlišných rozsudků v principálně jedné a téže věci. A už máme i za sebou takové skutečnosti a takové prožitky, kdy soudce při cestě do práce porazí kandelábry veřejného osvětlení! Kdy soudce, soudkyně na pracovní večeři se opije pod obraz boží! To je přece něco, co by se v normální lidské společnosti stát nemohlo a nemělo.

Do toho se ze zpráv o finanční situaci v České národní bance dozvídáme, že stále více a více lidí nezvládá zkrátka splácet své dluhy. A tak lidé dluží bankám po lhůtě splatnosti, podotýkám po lhůtě splatnosti, 56 mld. Guvernér České národní banky sám v této zprávě upozorňuje na radikální útlum dynamiky příjmů domácností, což výrazně sníží schopnost občanů splácet dluhy. Domácnosti nemají na to, aby splácely své dluhy, a dluh domácností je ve výši jednoho bilionu korun. A tak vládní výdajové škrty odskáčou zejména střední vrstvy občanů a nízkopříjmové skupiny.

Důchodci, pane nepřítomný premiére, už dnes doslova trou bídu. A tak tato vláda ODS 1, ODS 2 TOP 09 a Věci veřejné vyždímá pracující jako ci-

tron. Lidé, kteří mají odcházet do důchodu v 67 letech, se toho důchodu nikdy nedočkají. Vláda zhoršuje výdajovými vládními škrtý státního rozpočtu sociální postavení občanů. Při každém nárůstu cen se důchodcům výrazně propadne jejich životní úroveň. Už dnes má platit důchodce 100 korun za den pobytu v nemocnici, už dnes si má důchodce platit za nadstandardní lékařskou péči. A tak se lidé a důchodci ocitají v roli štvané zvěře. A tak lidé středního věku jsou ohroženi velkou sociální nejistotou. V důsledku svého přibývajících věku se u těchto lidí snižuje perspektivnost a atraktivita při jejich pracovním uplatnění. A tak pohledem obzvláště dnešního kindermanagementu – vysoce zkušených 25, 28letých šéfů firem – se 40letý čiperný pracovník stává pouhým starcem.

Navíc se snižují podpory v nezaměstnanosti, a tak se lidé propadají do ekonomické i sociální nejistoty a jsou vtahováni do propasti depresí, velkých psychických zátěží a hnání do temnoty nejistoty. Škrty ve výdajích státního rozpočtu tento strach a stres jenom prohloubí. Sedm z deseti Čechů má strach ze ztráty zaměstnání. Sedm z deseti Čechů si myslí, že stát by měl více pomáhat lidem právě při ztrátě zaměstnání. Bez práce je 570 tis. občanů. Bez práce je 40 000 vysokoškoláků. Bez práce jsou i lidé pracovití a ochotní pracovat, vzdělaní. Lidé, kteří mají chuť se zapojit, ale není o ně zájem. Z průzkumu se ukázalo, že tito lidé, když přijdou o ztrátu zaměstnání a přestanou být schopni uživit svoji rodinu, své malé děti, tak procházejí těžkým stresem, těžkou depresí.

Mnohdy ty stresy dospělých, právě že už nejsou schopni uživit rodinu, přenášejí na své děti, a tak tím děti trpí. Děti pak mají narušenu svoji psychózu, svoji sociální pohodu a často děti končí na klinikách psychoterapeutů a psychiatrů. Rodiče se mnohdy utápějí v konzumaci alkoholu, mnohdy používají omamné prostředky či jiné léky, protože svými vlastními silami padají pod tíhou svých krizových životních situací. Děti z takových rodin jsou povětšinou psychicky hendikepovány a odnáší si tato traumata do celého svého dospěláckého života. V takových rodinách mají děti velmi blízko k různým formám delikvence. Výsledkem tupých výdajových škrtů této vlády se tento strach lidí jenom zvyšuje.

112 tisíc vícepočetných rodin je ve stavu chudoby, ve stavu nouze. Dvě třetiny důchodců se pohybují se svým důchodem pod hranicí 10 tisíc korun. Minimální mzda u nás v ČR je 280 eur, to je 8 tisíc korun, to je méně jak v Turecku. Já si pamatuji, jak před revolucí se malé děti smály, když se někomu něco nepovedlo, a říkaly: ha, ha, ha, to je turecké hospodářství! A dneska Turci říkají: ha, ha, ha, to jsou ty minimální mzdy v Česku! A my si můžeme akorát zatlačit slzu v oku, protože Turci mají minimální mzdy větší jak my Češi.

A tak podstatným způsobem se snižuje životní úroveň invalidů či zdravotně postižených našich spoluobčanů, kteří tvoří armádu 600 tisíc

občanů. Vláda tupými výdajovými škrtý krátí příjmy této skupiny lidí právě na jednu polovinu, česky řečeno o 50 %. Jedna třetina našich domácností má vážné ekonomické problémy. Čtyřicet procent domácností přežívá v režimu od výplaty k výplatě a nejsou schopné tyto domácnosti jednorázově položit investici v částce převyšující 7 tisíc korun. Tito lidé, když se jim rozbije pračka, televize, když se jim rozbije lednička, tak mají smůlu – neperou, nemrazí, nejedí a nevaří. (Výbuchy smíchu.) A nemají z toho srandu jako vy! 132 tisíc rodin, které pečují o dlouhodobě nemocné, o zdravotně postižené, o těžce invalidní děti, tak těm jako vánoční dárek jste poslali, že jste jim sebrali sociální příspěvek. Pěkný vánoční dárek! Dvě třetiny pracujících nedosáhnou na průměrnou mzdu. Čtyřicet procent lidí má strach z chudoby, má strach z nemoci, má strach ze stárí, má strach ze ztráty zaměstnání, lidé mají strach z poklesu životní úrovně. Lidé se zkrátka bojí, že už své děti neuživí. Dříve vláda ODS cpala do kapes těm nejbohatším a dnes vláda loví v kapsách a peněženkách všech našich občanů. Ve skutečnosti současná vláda žádnou reformu nedělá! Jde přece cestou nejmenšího odporu, cestou zbídačení běžných lidí. Pro vládu je typické, že střídá své názory, jak se říká, jako ponožky. Každým dnem má jiný názor. A proto 90 % lidí je nespokojených se současnou vládou, se současnou prací této vlády, 90 % lidí, kolegyně a kolegové, je už tak otrávených, že nemají vůbec chuť sledovat politiku, takže my si vykoledujeme to, že budeme sledovat sami sebe. Téměř 90 % lidí viní vládu z toho, že nehájí jejich zájmy a že hájí zájmy pouze těch nejbohatších.

Dámy a pánové, vážený nepřítomný pane premiére, mne mrzí to, že lidé ztrácejí zájem o politiku, ztrácejí víru v politický systém, a to proto, že vláda v jejich očích propadá. Školskou terminologií – má za pět. Vláda nebrání a nehájí oprávněné zájmy pracujících. Mne, vážený pane premiére, na vašich vládních výdajových škrtech mrzí to, že vláda nehájí právo pracujících na důstojnou odměnu za jejich práci, že vláda nehájí právo lidí na důstojný život, ale že vláda jenom řeší, jak se budou mít ti nejbohatší, a proto navrhuji nesouhlas s vaší odpovědí. (Potlesk zleva.)

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Je zde faktická poznámka – pan poslanec Skopal, poté se hlásí pan poslanec Gazdík. (Upozornění, že jde o poslance Lukšu.) Lukša, omlouvám, se promiňte! A poté se ještě hlásí pan poslanec Oliva.

Poslanec Pavol Lukša: Vážený páni ministři, vážená paní místopředsdkyně, dámy a pánové, já bych chtěl, paní místopředsdkyně, vaším prostřednictvím vzkázat zde tady tomu předřečníkovi (ukazuje), panu Váňovi, bude-li ještě tak dlouho mluvit, budeme možná na psychiatrii všichni, jak tady sedíme v tomto sále. Ale já bych mu chtěl sdělit jednu věc.

Když tak hřímá do této kamery, která je nad ním, že si může nechat pojmy jako bratrstvo kočičí pracky pro Pardubický kraj, a až nasedne do své A8, nechť si vzpomene, kolik lidí z těch 300 tisíc v této zemi v A8 jezdí. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já se ještě jednou omlouvám panu poslanci, že jsem ho špatně označila. Také už z toho asi mám narušenou psychózu, jak říkal pan poslanec. Prosím, teď se hlásil pan poslanec Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já bych si s dovolením prostřednictvím paní předsedající dovolil vzkázat panu poslanci Váňovi, když jsem z té buržoazní strany, že s ním velmi rád vyměním klíčky od své fabie combi za jeho luxusní vůz, abychom jeden i druhý do své strany zapadli.

Já souhlasím s názory kolegů z opozice, že vláda by zde měla být přítomna, že by tady mělo být více ministrů při interpelacích, leč projev pana poslance Váni mě přesvědčil o tom, že je mi vlády líto, pokud takové projevy tady musí poslouchat, a chápu teď více její nepřítomnost. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan poslanec Váňa se hlásí. Pane poslanče, prosím, poté pan předseda klubu ODS. (Nepřeje si vystoupit.) Nehlásil se, jen se protahoval. (Pobavení.)

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený pane předsedo poslaneckého klubu ODS dvě. Když už byste chtěl měnit klíčky od vašeho osobního vozu s klíčky od mého osobního vozu, tak vám svého pežotka deset let starého poskytnu! Proč ne, dědečka! (Pobavení.) Proč ne? A to, co vidíte někdy tady před Parlamentem, ten superluxusní vůz, na který jsem hrdý, protože to je značka České republiky Superb, je služební, pane předsedo ODS dvě Gazdíku!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Přece jenom pan předseda klubu ODS Stanjura už to nevydržel, takže prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ne že bych chtěl natahovat tyto písemné interpelace, ale nevěděl jsem, že poslanci dostávají služební subaru. Já myslím, že tady je náš pracovní poměr a služební vozy mají možná předsedové výborů apod. Podle mě nemají subaru, ale oktávky, ale možná se pletu. Takže já se pak budu informovat v kanceláři, jak to je s přidělováním služebních vozů členům Parlamentu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, pan poslanec Váňa. Jinak já jsem se třeba svého služebního vozu vzdala, tak jestli mi s ním náhodou nejezdíte, pane poslanče, třeba! (Pobavení a potlesk.)

Poslanec Miroslav Váňa: Ne! Nabídka to není špatná, paní místopředsedkyně! (Pobavení.) Teď zcela vážně. Na konto pana předsedy ODS. (Z pléna: ODS jedna!) Jedna, správně, děkuji! Já chápu, že je přetížen a že špatně slyší, protože má hodně pracovních úkolů. To se na něj nezlobím. Jestli slyšel subaru, tak já jsem řekl superb. Jestli slyšel služební, tak slyšel správně. Služební přece neznamena jenom od Sněmovny. (Smích z pravé strany.) Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Šulc: Hezké dopoledne, paní předsedající, vážená vládo. Já bych se vrátil od aut trošku k politice a vzkázal bych vašim prostřednictvím panu Váňovi, že jsem měl z jeho vystoupení radost. Já jsem si vzpomněl, jak jsem kdysi tady v Praze na vysoké škole musel povinně pět let chodit do školy a skládat státnice z marxismu-leninismu. Já mu musím dát jedničku s hvězdičkou. Víím, že i pan kolega Kováčik z toho měl určitě radost. Pan Lenin s Marxem a Engelsem se dnes opravdu museli vrtět ve svém hrobě. Takovou zrůdnost už jsem dlouho neslyšel!

Děkuji. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Pokud tomu tak není, tak rozpravu končím.

Zazněl zde návrh ze strany pana poslance Váni. Byl to návrh na nesouhlas s odpovědí na interpelaci. Přivolám kolegy a nechám o tom hlasovat. (Předsedající gonguje a chvíli čeká.)

Zdá se, že nás už více nebude. Takže zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 199, z přihlášených 93 pro 23, proti 38. Tento návrh byl zamítnut.

Přistoupíme tedy k projednávání další interpelace. Je to písemná interpelace pana poslance Miroslava Váni ve věci komu slouží daňová reforma, čili úprava spodní sazby DPH, sněmovní tisk 530. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Dobrý den, paní místopředsedkyně, dobrý den, dámy a pánové, kolegyně a kolegové.

Pane nepřítomný premiére, vyslovuji nesouhlas s vaší odpovědí na písemnou interpelaci, kterou jsem vám zaslal v předchozím období.

Pane nepřítomný premiére, od sametové revoluce nás dělí 22 let. Většina nás, lidí, čekala, že změny za těch 22 let, změny porevoluční, budou změnami, které budou celospolečensky prospěšné, ale které budou rovněž i ekonomicky pro většinu z nás, pro většinu lidí, pro naše rodiny, změnami pozitivními. Lidé se těšili na to, že budou žít v demokratické společnosti. Lidé se těšili na to, že budou mít šanci a právo ovlivňovat chod věcí veřejných, kde budou svobodně probíhat svobodné a regulérní volby, kde bude kulturní politický souboj, kde bude politická pluralita, kde bude svoboda slova, svoboda tisku, volnost názorů a kde se lidem bude žít obecně demokraticky, ale i ekonomicky, lépe. Proto lidé cinkali klíči. Těšili se na pozitivní změny. Většina lidí očekávala takové celospolečenské i ekonomické změny, které povedou k růstu jejich životní úrovně, které povedou k jejich vyššímu životnímu standardu, prostě rodiny si bláhově naivně myslely, že jim bude ekonomicky líp, že se jim jejich ekonomicky život zlepší.

Bylo by přece bláhové zapírat, že za těch 22 let se nic nezměnilo. Bylo by nefér neocenit celou řadu pozitivních změn, celou řadu pozitivních kroků. Prostě, řada věcí se nám všem za těch 22 let povedla. To ano. A bylo by bláhové tvrdit opak. Za těch 22 let v důsledku vědeckotechnického pokroku se změnila drtivá většina výrobků, zboží, zaznamenala zcela zásadní proměny různá odvětví ekonomiky, některá obrovský skok – informatika, počítače, výrobní technologie, stavební technologie, zdravotnictví, a tak bych mohl jmenovat i další odvětví. Postavila se řada krásných a skvostných architektonických staveb, vybudovaly se krásné domy, změnily se tváře obcí a měst.

Za těch 22 let se posunul i věk založení rodiny a společnost se změnila tím, že se potichu začal vytrácet klasický běžný model úplné rodiny. A tak rapidně poklesl počet sňatků, rapidně poklesl počet vícečetných rodin. Naopak přibyl počet rozvodů, objevilo se v rodinách násilí, týrané děti, a tato domácí trestná činnost.

Víte, kolegyně a kolegové, možná pro někoho to říkám zbytečně obšírně a zdlouhavě, ale promiňte mi to z vás, kteří si to myslíte, toto krátké zamyšlení nad těmi uplynulými 22 lety. Já jsem chtěl obyčejně lidsky touto krátkou vzpomínkou říci, jak jsme se hluboce změnili my sami. Ano, my sami. Máme mobilní telefony, iPody, tablety, notebooky, počítače, pořádáme videokonference, navštěvujeme 3D kina, tak jsme zavaleni a obklopeni moderní špičkovou technikou, možná té technice začneme my, lidé, za chvíli i překážet. Možná, kdybychom si někdy tiše stoupli před supermar-

ket a sledovali odcházející zákazníky s naplněnými koši, tak bychom mohli říci: „Oč tu jde? Vždyť už je blahobyť, vždyť se máme všichni dobře.“ Ale on by to byl zbrklý, unáhlený závěr, ona by to byla zkreslená nepravda.

Dámy a pánové, ta opravdu pravá realita všedního dne té naší všední běžné české rodiny je na míle vzdálená tomuto snu. Já jsem přesvědčen, že mezi lidmi a obecně vzato ve společnosti převládá pocit zklamání, pocit beznaděje, pocit opuštění, pocit jakési podvedenosti. Lidé se stávají apatickými. Slovo politika jako by se stalo sprostým slovem, jako by to byla nadávka. A tak se možná mnozí z nás někde i bojí říci, že jsme poslanci, protože jsme se svojí oblibou dalece za uklízečkou, která se jeví být potřebnější než my. To je prostě realita. Tak nás cejchují lidé za naši práci. A mladí lidé? Přátelé, běžte mezi mladé lidi a řekněte jim srdnatě, co děláte. A když vyjdete nezraněni, celí, tak budete mít štěstí. Obecně vzato, drtivá část mladé generace, i ta, která ještě u volebních urn nebyla, má odpor k nám politikům. Má odpor k politice jako takové.

Lidé mnohdy mají oprávněný pocit, že oni sami nic neovlivní, že oni sami nic nezmohou. Lidé mnohdy mají pocit, že jsou jakousi drobnou součástkou obrovského soukolí, že jsou jakýmsi pěšákem na šachovnici mocných, že jsou jakýmsi kašpárkem velkého mocenského loutkového divadla, že jsou jakýmsi pokusným králíčkem v rukou vládní mašinérie, a tyto pocity lidé mají proto, co vše okolo sebe vidí, a tak lidé už ani nekrouť hlavou, protože vidí, že možné je vše a že nemožné je možné. Tyto pocity lidé mají proto, když okolo sebe vidí vlnu bezpráví, nespravedlivost, nefér, násilí, nabubřelost papalášů, nestoudnost politiků, aroganci vlády.

Lidé nejsou hloupí a dokážou si spočítat, kolik se musí rodina nadřít, ta či ona rodina, aby si mohla dovolit jednou za rok alespoň tu zahraniční dovolenou. Kolik se lidé musí nadřít, aby si mohli koupit nové auto. Kolik se lidé musí nadřít, aby rodina mohla svým dvěma dětem zaplatit vzdělání. Naši pracující vědí a znají, jakou dostanou odměnu za svoji celoměsíční dřinu a práci, co si za ty peníze mohou všechno koupit. A potom mnohým lidem vážně, věřte, připadá trpce komicky úsměvné, když slyší sen Martina Romana, který dříve byl u privatizace Škody Plzeň za 800 mil., aby posléze se za to inkasovalo 14 mld. 800 mil. a 14 mld., to je safra rozdíl. A to je jenom jeden příklad, jeden střípek z celé mozaiky. Lidé sami cítí, že se pomalu posouvají do pozice, kde v rodině jako soumaři dřou a vydělávají dva, dva jsou ekonomicky aktivní, muž či žena, táta či matka, ale neudrží potřebný životní standard pro svoji rodinu, neudrží a musí dětem říct: „Ty zkrátka, milý synku, na vysokou školu studovat nepůjdeš, protože na to nemáme.“

A tak po těch 22 letech přichází vláda, která lidem říká, že je zapotřebí si ještě víc utáhnout opasky. Je zapotřebí šetřit na vás, je zapotřebí vám u-

brat plyn, vy už jste se dobře měli. A tak zavedení jednotné sazby daně z přidané hodnoty krvavě zaútočí na rozpočty těchto nešťastných rodin – nelítostně. Dojde k vyluxování zubožených obsahů peněženek v mnohých rodinách. Z jedné strany se nesmyslně ročně vybere několik desítek miliard do soukromých penzijních fondů a z druhé strany ta samá vláda měla v plánu lišácky tyto chybějící zdroje pumpovat z peněženek a tahat z kapes občanů. Původní záměr vlády byl ještě krutější. Vláda chtěla původně zavést jednotnou 20procentní sazbu DPH, a tím tak vyluxovat peněženky lidem v částce 60 mld. korun. Toho se lekl i pan prezident Václav Klaus a zatáhl díky bohu za záchrannou brzdu. Tato vláda z jedné strany vytváří obrovský kšeft pro soukromé penzijní fondy, kterým za třicetileté období přistane na jejich kontech částka přes 1 bil. korun, a z druhé strany upířím způsobem vysává peněženky lidí, ročně 60 mld. korun.

Je to vážně vláda, která šetří na invalidech a jim očesává důchody. Nejsou ani ojedinělé případy, nepřítomný pane premiére, kdy člověk po dvacetileté invaliditě ve věku 58 let je poslán zpět do pracovního procesu. To je zcela konkrétní příklad. Mnozí lidé jsou odkázáni doslova na žebrácké dávky okolo 6 tisíc korun. A to vše je v přímém kontrastu s tím, že celá daňová reforma prospěje pouze 10 % nejbohatších, ale zbytku národa doslova ublíží. Daň z přidané hodnoty by se vlastně mohla jmenovat daní z ubrané hodnoty, protože tato daň z ubrané hodnoty bere lidem, snižuje jim životní úroveň, bere lidem naději a iluzi, sráží je na kolena. Je to daň z ubrané hodnoty. Zdražení pro všechny obyčejné lidi přinese obrovský kšeft pro úzkou skupinu. Na jedné straně strmě padají životní úrovně našich rodin, jsme svědky osobních bankrotů, finančních krachů lidí, bezostyšného rabování peněženek, ohrožení životní jistoty našich maminek s malými dětmi, bortící se lidské osudy nejsou žádnou výjimkou, rozpadající se rodiny, a na druhé straně nebývalý byznys. Kšeft! Kšeft pro finančníky, kšeft pro obchodníky, kteří obchodují s obavami lidí ze stáří.

Tato vláda je chlapák. Je chlapák. Vůči lidu se zavázala slibem, že jim daně zvyšovat nebude a že veřejné finance uzdraví zázrakem. Ejhle, jaké kejkle s námi vláda provádí. Celá daňová reforma bude nejdrastičtější za uplynulých 22 let, bude to nejvyšší míra zdanění, bude to nejvíc bolet naše rodiny. Na daňovou reformu doplatí středněpříjmové skupiny, na daňovou reformu doplatí dlouhodobě nemocní, na daňovou reformu doplatí invalidé, na daňovou reformu doplatí důchodci, na daňovou reformu doplatí občané se změněnou pracovní schopností, na daňovou reformu doplatí lidé s podlomeným či slabším zdravím, na daňovou reformu doplatí mladé rodiny s malými dětmi, na daňovou reformu doplatí neúplné rodiny, na daňovou reformu doplatí samoživitelky a samoživitelé, na daňovou reformu doplatí dlouhodobě nemocní, na daňovou reformu doplatí rodiny pečující o

přestárlé či o osoby vyžadující speciální péči. Celá daňová reforma zdraží lidem veškeré služby. Hotelové služby, ubytovací služby, stravování v restauracích, hospodách, čištění a praní prádla, oprava obuvi, oděvů, kadeřníků, holičů, zdraží se manikúra a pedikúra, zdraží se veškeré relaxační služby, sauny, bazény, solária, fitness centra, masáže, rehabilitace, kondiční cvičení, zdraží se veškeré poradenské služby, daňové, ekonomické, právní či jiné, zdraží se firmám vedení účetnictví, zvýší se lidem ceny léků, dětské pleny budou dražší, dětské oblečení také podraží, zvýší se cena městské hromadné dopravy, cena veřejné dopravy autobusové, železniční a letecké, zvýší se cena veškerých zdravotních pomůcek, invalidní vozíky, měřič tlaku, naslouchátka, berle, speciální berle, bílé hole. Zdraží se lidem topení, voda, plyn, elektrická energie, zdraží se lidem to, co potřebují k životu každý den, a to jsou potraviny. Zdražování v důsledku pošetile daňové reformy bude mít katastrofální dopady pro chudé, pro lidi nemajetné, pro středněpříjmové vrstvy občanů, pro vícepočetné rodiny. Rodina s dvěma dětmi pocítí zdražení měsíčně o plných 2 tisíce korun.

Rozum zůstává stát nad tím, že Česká republika spadla do daňového dumpingu z hlediska přímých daní. Zejména z hlediska zdanění nejbohatších. Slušně řečeno, zdanění nejbohatších je u nás hluboce pod průměrem Evropské unie. A tak si opět dovolím připomenout, že za doby vlády obou Mirků, Mirka Topolánka a Mirka Kalouska, klesly výrazně daně těm nejbohatším.

Za doby této vlády obou Mirků byla zavedena rovná daň. Ta daň, která se posléze ukázala být ekonomickým nesmyslem. Snížily se daně z příjmů právníckým a fyzickým osobám. Zvýhodnila vláda Mirků ekonomicky ty nejsilnější, ty nejbohatší a ty nejmocnější. Za dob této vlády obou Mirků se daňové břemeno přeneslo na obyčejného člověka. Za dob této vlády se uzavřela smlouva ODS s občany. Tehdy ODS lidem slíbila, že daně klesnou 100 procentům daňových poplatníků. Tehdy ODS lidem slíbila, že stoupnou lidem čisté příjmy. Tehdy ODS lidem slíbila, že úprava daně z přidané hodnoty ale vůbec nepoškodí žádnou skupinu obyvatel. Tehdy ODS lidem slíbila, že u 70 % zboží a služeb daňová sazba klesne. Tehdy ODS lidi chlácholila, doslova chlácholila, že zvýšení cen bude jenom nepatrné – nebojte se toho. A důchodcům – důchodcům, těm – tehdy říkala ODS – přidáme 1000 Kč. Ta samá ODS tehdy slibovala, že nezavede školné, že zastaví snižování životní úrovně důchodců, že nezvýší finanční spoluúčast pacientů ve zdravotnictví. Slibovala zvýšení životní úrovně pracujících, vyšší prosperitu vícepočetných rodin, vyšší prosperitu podnikatelů a zjednodušení administrativy podnikatelů. To je z volebního programu ODS tehdy.

Už tehdy v dobách obou Mirků zdůvodňovala ODS nutnost provedení daňové reformy s cílem vyléčit nemocné veřejné finance a s cílem snížit za-

dluženost. Tehdy vláda ODS Mirka Topolánka ve spolupráci s Mirkem Kalouskem léčila státní rozpočet tak úspěšně, že snížila příjmy do státní kasy ročně o 90 miliard korun a poslala je do kapes těch nejbohatších. To, co ODS spolu s Mirkem Kalouskem od 1. 1. 2008 zavedla, dnes ta samá ODS v daňové reformě vlastně říká, že to bylo špatně, a dnes to ruší. Dnes v daňové reformě ODS přiznává, že úvaha rovné, jednotné daně byla chybou. Rovnou daň měly pouze ekonomiky Slovenska, Finska, Litvy a i to je dnes již minulostí.

Tento experiment Topolánkova vlády ODS přidal do kapes 5 procentům těch nejbohatších a razantně snížil příjmy státu, razantně zkomplikoval životy tomu zbytku. Už tehdy Topolánkuv experiment obrací obyčejným lidem kapsy naruby. Rychle bohatnou pouze ti nejbohatší, kde jim jejich bohatnutí v konečném důsledku platí lidé z nízkopříjmových a středněpříjmových skupin obyvatel. Už tehdy ODS snížila přídavky na děti u 99 % rodin. Tehdy bylo porodné 17 500. Tehdy byl rodičovský příspěvek 7,5 tisíce. Tehdy byla vyšší míra výplaty nemocenské. Po celou dobu vlády ODS nedošlo ke zvýšení minimální mzdy 8 tisíc korun. Došlo k velmi opatrným valorizacím důchodů. Už tehdy vláda ODS s Mirkem Kalouskem pracovala v zájmu finančních elit, v žoldu privilegovaných, a už tehdy se toho zalekli samotní hejtmani z ODS. Už tehdy Topolánkova ODS společně s Mirkem Kalouskem v době celosvětové hospodářské krize utlumila spotřebitelskou poptávku a podtrhla příjmy občanů. Už tehdy Topolánkova ODS spolu s Mirkem Kalouskem oznámila lidem, že dobře už se lidé měli, že dobré časy už jsou za námi. Že to prostě lidem skončilo a že to teď lidem pořádně osladí.

Sociální demokracie předala zemi Mirku Topolánkovi a Mirku Kalouskovi s nízkým veřejným dluhem 29 % z hrubého domácího produktu. Roční deficit za vlád sociální demokracie byl v úrovni 2,9 % z hrubého domácího produktu a růst ekonomiky byl dynamický plus 4 % z hrubého domácího produktu. Za vlád sociální demokracie se zvyšovaly reálné příjmy občanů o 23 %. Vláda ODS Mirka Topolánka ve spolupráci a za asistence Mirka Kalouska vyrobila veřejný dluh 40 % z hrubého domácího produktu. Roční deficit rozpočtu se zvýšil na 7 % a dynamika růstu spadla do záporných čísel.

Vždyť to jsou jasné výsledky, kdo uvrhl zemi do chudoby. Tato vláda obou Mirků měla přece jenom svůj primát, svůj rekord. A to byl deficit státního rozpočtu za rok 2009 plných 224 miliard korun. Tato současná vládní koalice, prezentovaná premiérem Petrem Nečasem, prezentovaná opět Mirkem Kalouskem, ale v jiném tričku, v jiném dresu, ODS 2 = TOP 09, si velmi rychle proti sobě postavila 40 tisíc zaměstnanců státního sektoru. To, co dříve vláda ODS nacpala do kapes těm nejbohatším bezdůvodným snižováním daní, chce teď tahat z peněženek 95 procentům občanů, a tak vyrábět armádu nezaměstnaných.

Vážený nepřítomný pane premiére, celý vtip je v tom, že lidé už vám nevěří. Že vy a vaše vláda přenášíte daňové břemeno na jejich bedra, na bedra těch nízkopříjmových skupin občanů. Běžte si poslechnout maminky, jak si povídají, co si říkají. Běžte si to poslechnout, pane premiére. To byste se musel ovšem zamaskovat.

Víte, historicky největším zdražením obyčejným lidem – oni tomu velmi dobře rozumějí, tomu vašemu vzkazu, a oni ho ocení ve volbách, vy se toho bojíte, vy to tušíte. Víte, lidem, když už bude nejhůř a budou zahnání do kouta, co si myslíte asi, že jim zbývá, co si myslíte, že zbývá matce, která nedokáže nakrmit své děti, která v zimě jim nedokáže koupit teplé boty, teplé prádlo? Co si myslíte, že ti lidé budou dělat? Budou vás chválit? Budou vás volit? Budou přemýšlet pravicově? Víte, lidé vidí, že pracujete pouze pro úzkou skupinu nejbohatších, a oni tuší, že daňová reforma vygumuje z mapy střední vrstvy občanů, kteří žijí v nějakém průměrném životním standardu, a že budou posláni do pásma chudoby. Lidé totiž dneska už vědí, oč tady jde. Oni vědí, kolegyně prostřednictvím paní předsedající, že tady jde o privatizaci veřejných služeb. O privatizaci důchodového systému. Že tady jde o privatizaci sociálních služeb. Že ty reformy jsou prostě pro občany nepřijatelné, nespravedlivé a necitelné. A tak lidé sami čtou filozofii vaší vlády a sami chápou, že vy chcete demontovat a destruovat fungující stát. Že vaší snahou je ohromit a ohrozit obranu, bezpečnost, a dokonce i samotnou ochranu soukromého majetku. Základním cílem a smyslem vašich kroků je podpora pouze těch nejbohatších, těch pěti procent.

Víte, mechanické snižování daňových kvót je destrukcí, je nerozumné, je nebezpečné a povede k omezení konkurenceschopnosti, k omezení investování a investic. Povede k vyhocení sociálního napětí ve společnosti. A tak vaše daňová politika ohrožuje základní funkce státu, ohrožuje veřejné služby, vyostřuje tunelování, korupční prostředí a není zárukou prosperity a stability společnosti.

Vaše cesta v omezování daňového zatížení těch nejbohatších je naprosto škodlivá. Naprosto nesmyslně odmítáte, bezdůvodně, progresivní čili vyšší zdanění fyzických osob. V době krize zcela nesmyslně znemožňujete ekonomický rozvoj omezováním koupěschopné poptávky obyvatel. Téměř nulovou pozornost věnujete boji s daňovými úniky, protože rozhodující hráči nejsou téměř kontrolováni z hlediska řádných plateb daní. Důsledně vaše ODS odmítá zde ve Sněmovně předkládaný zákon o přiznání k registrovanému majetku jako účinného nástroje boje proti korupci. A tak zvláštní kapitolou jsou daňové úniky, spotřební daně, daně z přidané hodnoty u pohonných hmot. Impotentní zůstáváte s daňovými úniky u alkoholu a tabáku.

Vážený nepřítomný pane premiére, je obecně známo, že v černé eko-

nomice se točí okolo 500 miliard. Podle mínění sociální demokracie je zapotřebí šetřit – šetřit, šetřit a šetřit, ale na lidech. Ne na lidech, ne na našich rodinách, ale na rozmařilém a bujícím státním aparátu. Co třeba tyto kauzy? Ozvučení českého předsednictví, Saša Vondra – 750 milionů. Je pryč. Ne Saša Vondra, ale těch 750 milionů. Kauza opencard – miliarda. Je pryč. Aktuální kauzy tunelů, skutečných tunelů v Praze, které vyvolaly ty virtuální tunely – 10 miliard. Jsou pryč. Lehké topné oleje – 100 miliard. Jsou pryč. Konsolidační banka – 240 miliard je pryč. A tak bychom mohli pokračovat dál.

Vážený nepřítomný pane premiére, proto vyslovuji nesouhlas s vaší písemnou odpovědí, protože šetřit se nemá na těch nejchudších. Šetřit se nemá na maminkách, na rodině, na dětech, na vzdělání. Ale šetřit se má na té velké obludné pomyslné státní hydře, na tom velkém státním aparátu. Takže já vás, pane premiére, prosím, abyste přehodnotil svoji pro lidi nebezpečnou politiku. Děkuji. (Tleská několik poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Hlásí se někdo do rozpravy? Nikoho neregistruji. Rozpravu tedy končím.

Pane poslanče, prosím, vy jste navrhl nějaké usnesení? Nenavrhl. (Z místa: Na začátku.) Na začátku nesouhlas. Omlouvám se. Děkuji. Takže to zde zaznělo, nebyla jsem si jistá.

Privolám kolegy a samozřejmě nechám o tom hlasovat. Registruji zde požadavek na odhlášení, takže prosím, abyste se všichni přihlásili svými registračními kartami.

Dámy a pánové, pan poslanec Váňa nesouhlasí s odpovědí na písemnou interpelaci.

O tomto nechám hlasovat. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 200. Z přihlášených 71, pro 31, proti 40. Tento návrh byl zamítnut. Končím tedy projednávání této interpelace.

Vidím, že je přihlášena paní poslankyně Rusová. Prosím.

Poslankyně Marie Rusová: Dobrý den. Paní předsedající, kolegyně a kolegové, z důvodu nepřítomnosti předsedy vlády stahujeme sněmovní tisk 532, písemnou odpověď, z programu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Vašemu požadavku samozřejmě vyhovím.

Než přistoupíme k projednávání čtvrté závěrečné interpelace pana poslance Ohlídala, ráda bych oznámila, že pan poslanec Filip má náhradní kartu číslo 25.

A můžeme tedy přistoupit k projednávání interpelace pana poslance Ivana Ohlídala ve věci zhodnocení výběrového řízení vyhlášeného v letech 2010 a 2011 Grantovou agenturou České republiky, sněmovní tisk 549. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Svoji písemnou interpelaci a s tím související tisk samozřejmě také stahuji v důsledku nepřítomnosti pana premiéra a předložím ji znovu jako neuspokojenou co nejdříve.

Ještě bych si dovolil poznamenat, že se hovořilo dnes i dříve o nepřítomnosti členů vlády na jednáních týkajících se písemných i ústních interpelací. Velmi mě zarazilo, že opakovaně již zde není nejlepší ministr školství v polistopadové době, tzn. pan Josef Dobeš, který se opakovaně neúčastní ani jednání na školském výboru. V poslední době se vždy nechal zastoupit. Je to projev naprosté arogance a naprostého výsměchu Poslanecké sněmovně právě od ministra, který se projevuje jako neschopný amatér, jako neschopný škůdce českého školství! To, co teď provedl, co zařídil v rozpočtové kapitole Ministerstva školství, je skutečně škůdcovství. Je to projev škůdce, který jednoznačně škodí našemu školství. Jsem přesvědčen, že ten to ministr měl být již dávno odvolán.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já bych jenom rád připomněla, že pan ministr Dobeš je omluven z důvodu nemoci. Děkuji.

Tím jsme pro dnešní den ukončili projednávání odpovědí členů vlády České republiky na písemné interpelace.

Můžeme tedy přistoupit k bodu číslo

72.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsaná dne 24. června 2011 v Prištině /sněmovní tisk 438/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal ministr vnitra Jan Kubice. Prosím, pane ministře.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, materiál, který je vám předložen, obsahuje návrh na ratifikaci tzv. readmisní smlouvy s Republikou Kosovo. Smluvní dokumenty tohoto typu jsou jedním z důležitých nástrojů boje proti nelegální migraci.

Cílem předkládané smlouvy je poskytnout základní právní rámec pro spolupráci České republiky a Republiky Kosovo při vzájemném předávání a přebírání nelegálně pobývajících občanů těchto států, občanů třetích států a osob bez státní příslušnosti včetně bývalých občanů Svazové republiky Jugoslávie, kteří se narodili na území Kosovo a po rozpadu federace nezískali jiné občanství. Smlouva zakotvuje podmínky pro vznik závazku osobu převzít, náležitosti a způsob podání a vyřizování žádosti o převzetí osoby a samotnou realizaci předání. Zároveň smlouva obsahuje i úpravu spolupráce při průvozu osob přes území smluvních stran do cílového státu. Standardně je upravena ochrana osobních údajů a hrazení nákladů spojených s prováděním smlouvy. Účelem smlouvy je maximálně urychlit předávání nelegálně pobývajících osob, zkrátit jejich pobyt v zajišťovacích zařízeních, a tím i snížit náklady související se zadržením a následným předáváním těchto osob.

Smlouva vyžaduje souhlas Parlamentu České republiky a ratifikaci prezidentem republiky, neboť jde o mezinárodní smlouvu upravující práva a povinnosti osob a zakotvuje úpravu vyhrazenou v zákonu.

K provádění smlouvy byl v souladu s jejím článkem XVII. sjednán protokol, který byl podepsán zároveň se smlouvou 24. června 2011 v Prištině. Protokol je smluvním dokumentem resortního charakteru a je k materiálu přiložen pro informaci. Jeho platnost je vázána na platnost smlouvy.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje zahraničního výboru. Je jím pan poslanec Václav Kubata. Prosím vás, pane kolego, abyste odůvodnil záznam z jednání výboru. Tento záznam nám byl rozdán jako sněmovní tisk 438/Z. Prosím.

Poslanec Václav Kubata: Vážená paní předsedkyně, vážení páni ministři, dámy a pánové, zahraniční výbor projednal tuto smlouvu na svém zasedání 14. 10. a nepřijal k ní žádné usnesení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu, je do ní přihlášen pan kolega Foldyna. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Paní předsedající, páni ministři, moji kolegové a kolegyně, já si tady dovoluji vystoupit ve vztahu k projednávané-

mu materiálu. Česká republika má projednávat smlouvu s jakýmsi státem, který se jmenuje Kosovo. Je to jakýsi stát – paní poslankyně, možná vám zkusím některé věci osvětlit.

V lednu roku 2008 český parlament přijal usnesení, kterým říká české vládě, aby neuznávala, nebo nepřijala žádné kroky, které by uznávaly jakýsi stát Kosovo, ale pokračovala v hledání statutu v souladu s usnesením Rady bezpečnosti 1244. V tomto usnesení se říká, že hranice Kosova jsou integrální součástí Srbska, nástupnického státu Jugoslávie. To jsou suché informace, které prošly českým parlamentem a poslanci českého parlamentu to takto předložili české vládě, která nerespektovala usnesení českého parlamentu a o své vlastní vůli šla a uznala jakýsi stát Kosovo, v jehož čele stojí lidé, kteří jsou důvodně podezřelí z těch nejtěžších zločinů! Rada Evropy projednává Martyho zprávu, ve které se hovoří o odebrání lidských orgánů zajatcům. Významní poslanci kosovského parlamentu jsou obviněni z trestných činů válečných zločinů, utajení svědkové jsou zabíjeni, Haagský soud se zmítá v nedostatku důkazů, přestože všichni vědí, jaká je pravda. A my máme přijímat usnesení a dělat kroky k uznání de facto jakéhosi státu Kosovo.

Víte, já bych neměl vůbec žádný problém s bilaterální smlouvou, kterou tady pan ministr přednášel, nicméně principiálně pro český parlament, který je pokračovatelem československého parlamentu, toho parlamentu, který byl v roce 1938 postaven před stejnou skutečností, že mu bylo na základě mezinárodních smluv Německa, Itálie, Francie a Anglie odebráno 15 % jeho vlastního území, a nebyť druhé světové války, zřejmě bychom i dnes jezdili do Reichenbergu a nikoli do Liberce. Já jenom složitě hledám slova, kterými bych to chtěl pojmenovat. Nechci tady dělat exkurze do historie a vracet se k tomu, co jsem zde říkal o masarykovských idejích, ale prostě pro mě, pro poslance českého parlamentu, žádný kvazistát Kosovo neexistuje a nemohu pro něj hlasovat!

Tudíž navrhuji, abychom tento bod stáhli z jednání a nehlasovali o něm. Nebo v případě, že bude prohlasováno, aby se o něm jednalo, abychom hlasovali proti nebo své kartičky vytáhli. Je věcí těch, kteří to Kosovo uznali, ať si své svědomí zpytují. Na Kosovu, kde umírají lidé a nejsou vyšetřeny dostatečně skutečnosti – na tisíc Srbů bylo zabito od roku 1999, kdy nad Kosovem převzalo správu mezinárodní společenství! Kde jsou výsledky? Žádné nejsou! Hashim Thaçi je oficiálním představitelem Kosova, pan Haradinaj sedí v parlamentu a další a další. Představitelé UCK, kteří byli ještě ve druhé polovině 90. let na seznamu teroristických organizací, jsou teď partnery těch, kteří uznali Kosovo.

Přátelé, já si ruce špinit nebudu a já vás prosím a žádám, abyste si je nešpinili ani vy. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Jandák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Paní předsedající, odpusťte, já bych chtěl jenom dodat faktickou poznámku k tomuto problému. Víte, na území provincie Kosovo bylo do dnešního dne zničeno 82 památek, které byly pod praporem UNESCO. Takže prosím vás, možná že to bude jenom moment, až se budete rozhodovat pro to, zda zvednout ruku, nebo tu ruku nezvednout. Já bych doporučoval nezvedat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, to byla faktická poznámka. Je přihlášen pan poslanec Václav Kubata, poté pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Václav Kubata: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, samozřejmě každý má právo na svůj názor a na svůj postoj, ale jenom bych rád upozornil, že v tuto chvíli to, o čem rozhodujeme, je smlouva, která ve stávajícím platném smluvním vztahu, kdy Česká republika uznala Kosovo, tak tato smlouva řeší problém nelegální migrace, a tudíž je jednoznačně v zájmu českých občanů, abychom takovou smlouvu měli a abychom ji potvrdili. Prosím, nebudeme hlasovat o tom, zdali Kosovo česká vláda uznala oprávněně, nebo neoprávněně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jandák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji moc. Já bych chtěl jen omluvit pana kolegu, je tady nový, neznalý, trochu tápe. Ptal se nás někdo, zda jsme pro to, abychom uznali toto území, nebo ne?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Pane ministře, paní a pánové, já myslím, že to je velmi nebezpečný precedent, ke kterému jsme přistoupili. Já si velmi dobře pamatuji, jakým způsobem hlasovala Poslanecká sněmovna České republiky o tom, zda uznat, nebo neuznat Kosovo, jakým způsobem jsme se na to tvářili v době, kdy tento proces probíhal. Usnesení Poslanecké sněmovny je neuznat. To, že vláda udělala něco jiného, neznamená, že uznání tzv. Republiky Kosovo je dokončeno. To uznání je dáno až jmenováním velvyslance v příslušné zemi. Česká re-

publika tento proces nedokončila, to snad pan ministr by mohl potvrdit. Nevím o tom, že by prezident republiky podepsal jmenovací listinu pro velvyslance České republiky v Prištině. To mi není známo a ověřoval jsem si to. Takže v tomto ohledu jsem přesvědčen, že Česká republika ještě Kosovo neuznala de lege.

Druhá věc. To, co říká pan zpravodaj, považuji – promiňte mi – za nesmyslné. Samozřejmě, že smlouva mezi Českou republikou a Srbskem o vydávání osob může být uzavřena a může se týkat samozřejmě i Kosova. Dokonce si nedovedu představit, že bychom bez takové smlouvy se Srbskem vůbec mohli vydávat do Kosova a zpět, a to už ani nebudu mluvit o tom, za jakých okolností k něčemu takovému došlo. Jsem přesvědčen, že Poslanecká sněmovna, nebo alespoň ti poslanci, kteří chtějí být věrni svému ústavnímu slibu, že budou dodržovat ústavu a zákony, takovou smlouvu nepodpoří.

Já jsem byl v sobotu a v neděli v Athénách na mezinárodní konferenci a jednal jsem se zástupci jak Albánie, tak Srbska, Chorvatska a dalších států, ale musíme si uvědomit, že ani všechny evropské státy něco takového neudělaly, protože samozřejmě postup, který vede k plnému uznání Kosova, ohrožuje např. Itálii, Španělsko, Irsko, ohrožuje samozřejmě i další státy Evropy. V tomto ohledu takový krok, který udělala česká vláda pod vedením Mirka Topolánka, jsem považoval za jeden z nejvíce rizikových pro bezpečnost a mírové směřování České republiky.

Já pro takovou smlouvu nemohu hlasovat, protože pro ni není dostatečný mandát této Poslanecké sněmovny a tzv. Republika Kosovo nebyla ještě plně právně uznána v České republice. To, že se eviduje Česká republika jako jeden ze států, který ji uznal, ještě neznamená, že to, co se píše v novinách, je také právně pravda.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Prosím, pane ministře. Než pan ministr přijde k mikrofonu, ráda bych zde načetla ještě další omluvy. Je zde omluvenka od paní poslankyně Ivany Weberové, dále se omlouvá ministr kultury Jiří Besser od 14.30 do 18 hodin z dnešního jednacího dne. Dále je zde omluva paní poslankyně Řápkové od 14 hodin z pracovních důvodů. A pan poslanec Jiří Krátký se omlouvá od 11 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, je mi líto, ale musím některé kolegy poopravit. Kosovo Českou re-

publikou uznáno je. To není nedokončený proces. Máme spoustu států, které uznáváme a nemáme tam ani diplomatické zastoupení. Jestli nás zastupuje v Kosovu chargé d'affaires nebo velvyslanec, to je úplně jiná otázka. Ale toto území jako samostatné území je uznáno, mezitím už zhruba přes 80 států a většina také evropských států. To je fakt, který nemůžeme zpochybnit. A je to bohužel, musím vám sdělit, už nezvratný proces.

Jiná otázka je tato dohoda, která je čistě ve prospěch České republiky, neboť pouze touto smlouvou jistě problémy s občany Kosova, které zde máme, můžeme vyřešit. Dokud tuto smlouvu nepodepíšeme, nemůžeme taky navracet občany Kosova, které bychom rádi vrátili do jejich rodné země, tak to udělati nemůžeme. Tudíž tady pouze poškozuje vlastní občany. Když vám tohle je ze zásadních důvodů veselejší, asi vám v tom nemůžu bránit. Upozorňuji proto, že tím pouze poškozujete vlastní občany a Českou republiku.

Děkuji mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Já bych chtěl upozornit pana ministra zahraničí a místopředsedu české vlády, že většina těch, se kterými jsou tady problémy, nemají kosovský pas, ale mají pas Republiky Srbské, případně ještě bývalé Jugoslávie.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dovolím si jednu poznámku. Já si nemyslím, že nikdo z nás nechce poškodit občany České republiky. Občany České republiky jste, pane ministře, nezlobte se, prostřednictvím paní předsedající, poškodil vy, když jste souhlasil s ratifikací úmluvy, že Kosovo existuje. Pro nás, pro občany České republiky, pro drtivou většinu, neexistuje! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nemám nikoho dalšího přihlášeného do rozpravy. Táži se tedy, zda se někdo hlásí. Vidím ministr zahraničí, poté pan ministr Kubice. Takže nejprve pan ministr Schwarzenberg. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, mohl bych vaším

prostřednictvím pozvat pana kolegu na cestu do Prištiny, aby se přesvědčil, že Kosovo existuje. Snad k jeho politování, ale že existuje, se přesvědčí, když přijede do Prištiny nebo do toho území. Děkuji mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným byl pan ministr Kubice. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Děkuji, paní předsedající. Já bych chtěl k tomu říci, že jedná se o readmisní smlouvu. Tato readmisní smlouva umožní navrácení občanů Kosova do Kosova. Jako ministr vnitra vím o mnoha lidech, kteří přestupují zákon v České republice jako migranti. Víím, že na Václavském náměstí mnohdy vidíme občany Kosova prodávat drogy. Víím, že v tramvajích v Praze vidíme některé občany Kosova v rolích kapsářů. A tyto osoby tato smlouva umožňuje navrátit do Kosova. Nevím ani o jednom občanovi České republiky, který by byl nelegálním migrantem v Kosovu. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Teď se ptám, vidím, že se hlásil nejprve pan poslanec Foldyna, ale nevím, zda s faktickou. Pokud jsou to řádné, tak je zde přihlášen s faktickou poznámkou ještě pan poslanec Vojtěch Filip a pan poslanec Jeroným Tejc. Takže teď v tom mám zmatek. Takže pan poslanec Foldyna, byla to faktická? Dobře, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Paní předsedající, prostřednictvím vás panu ministrovi: Pane, ministře, já jsem na Kosovu byl. Viděl jsem, jaká je to v uvozovkách země. Jaké jsou tam zákony. Jsem v dennodenním kontaktu s lidmi, kteří tam žijí.

Vy jste říkali, že uznáte Libyi ve chvíli, kdy bude mít nové vedení pod kontrolou celé území. Na Kosovu není pod kontrolou celé území Kosova jakýmsi kosovskými orgány. Vy to přeci dobře víte! Kosovo nemá soudní a policejní moc, která je schopna zajistit pořádek ve své zemi. Zajišťuje to jakýsi KFOR, EULEX, NATO, USA a nevím, které všechny složky tam zajišťují to, že se vytváří, aby tato provincie se tvářila jako stát. Tam se prostě nedá jet a vidět stát. Tam prostě přijedete a vidíte zemi, která je v chaosu, v hrozném nepořádku, a vy se nám snažíte tvrdit, že prostě poškozujeme občany tím, že nechceme uznat tento stát.

Já se znovu obracím na poslance českého parlamentu, aby v rámci a duchu toho, že jsme pokračovatelé masarykovského Československa, neuznávali toto jednání a tento stát, protože rezoluce 1244 je dostatečným nástrojem k tomu, abychom mohli vydávat lidi, kteří se dopouštějí zločinů na území České republiky, zpátky do té provincie. Protože oni z velké

většiny, z drtivé většiny mají srbské pasy, a odvezte si je zpátky! Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. To byla faktická poznámka. Mám zde teď tři faktické poznámky. Prosím v následujícím pořadí, omlouvám se, pane poslanče. Nejprve pan poslanec Hamáček, poté pan poslanec Filip, poté pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Já doufám, že pan ministr u svoji pozvánku do Kosova nemyslel vážně jako argument k tomu, zda nějaká země existuje, nebo neexistuje. Na to máme jiné procedury. Já jsem taky na Kosovu byl, samozřejmě. Tam je celá řada atributů jejich existence, tak jak si je oni vykládají. Některé orgány tam fungují, viděli jsme samozřejmě vlajky atd. Ale přece návštěva země není žádným argumentem k tomu, zda existuje nebo neexistuje. Já jsem taky viděl v Katalánsku nápisy Catalonya is not Spain. A v životě bych si nedovolil říct, že na základě návštěvy Barcelony chci zpochybňovat územní integritu Španělska. Nebo, pane ministře, můžeme se zajet podívat do Abcházie, do Jižní Osetie a podívat se, zda ty země existují – v uvozovkách – podle toho vašeho kritéria. Ale přece kritériem je úplně něco jiného. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Vojtěch Filip, kterému předávám slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Já jsem původně měl v úmyslu navrhnout pouze zamítnutí návrhu smlouvy, ale nyní po debatě zvažuji, jestli by nebylo vhodné, když tady padla tahle debata, jaké mají pasy, jestli bychom nepřerušili jednání o této smlouvě a pan ministr vnitra by nedoložil, jaké pasy mají cizinci, kteří se prohlašují za kosovské Albánce v ČR, a komu je budeme vydávat, jestli je budeme vydávat skutečně Srbsku, nebo bývalé Jugoslávii, nebo jestli je budeme vydávat vůbec do Kosova jako do území, které nezpochybňuji. Trochu mě mrzí u pana ministra zahraničí, on se svou rodinnou historickou zkušeností že právě tohle prosazuje. Vždyť přeci ví, o co jde a že to ohrožuje územní integritu nejen Srbska, ale územní integritu celé Evropy. A to on ví velmi dobře.

Teď ještě jednu poznámku mi dovolu. Víte, já bych musel vzpomenout těch kroků, které tady byly od roku 1997, resp. 1998. To, že tady páchají trestnou činností, to já panu ministru vnitra nezávidím, dokonce ho upřímně lituji, že musí řešit tak velkou zločinnost této skupiny obyvatel. Ale já si pamatuji, že už před válkou v roce 1998/99 byla vězení plná kosovských

Albánců. Například když český parlament vyjel do věznice Torberg ve Švýcarsku, tak tam byla ze třech podlaží dvě podlaží kosovských Albánců – všichni za drogy nebo za zbraně. A to opravdu je důvod, pro který máme uznávat takovou republiku? Já si myslím že ne. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Já se pouze ujistím, prosím, než mi odejdete dočista od mikrofonu, že jste skutečně dal návrh na přerušení a odložení. Je to tak, pane poslanče? (Ano.) Děkuji, abychom měli jasno.

Teď je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc, poté je přihlášen pan ministr Kubice a poté paní poslankyně Andrášová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já nejsem odborníkem na zahraniční politiku, nevím v tuto chvíli, jaký je stav, možná by to tady pan ministr měl říct a měl říct, zda existuje vízová povinnost pro občany Kosova, kteří směřují k nám, a v případě, že existuje, jakým způsobem tedy dochází k vydávání víz těmto občanům, kteří tady potom páchají trestnou činností, a my tady musíme přijímat smlouvy, abychom je vraceli zpátky. To si myslím, že je zásadní věc, a měli bychom se také o této věci bavit, ale přiznám se, že k tomu nemám dostatek informací, a byl bych rád, kdyby je tady pan ministr zahraniční poskytl.

A podstatná věc je také v tom, o čem tady hovořil pan ministr vnitra Kubice. Já jsem pro, ať se trestná činnost vyšetřuje, ať se trestná činnost trestá, ale k tomu nám nepomůže žádná smlouva o vracení. My musíme ty, kteří tuto trestnou činnost páchají, především dostihnout, potrestat a případně je poslat do vězení. Když se podíváte na rozpočet, který jsme včera schválili, resp. schválili ho poslanci vládní koalice, tak už žádné kapsáře nikdo trestat nebude, budou si tady běhat daleko větší gangy, protože policistů bude méně, bude jich méně o tisíce a rozhodně žádná smlouva o nějakém vydávání nás nespasí. Takže jestli někdo poškozujeme občany ČR, tak to není opozice v tomto sále. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní předávám slovo panu ministrovi vnitra. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Já bych chtěl říci, že tato smlouva se týká nelegálních migrantů, to znamená osob nelegálně pobývajících na území ČR. To je jedna věc. A druhá věc – k pasům. Smlouva se týká osob, které mají občanství Republiky Kosovo nebo ho měly před vznikem Kosova a ne získaly poté jiné občanství. Takže obsahem smlouvy je přijímat i

občany, kteří měli naposledy občanství Republiky Kosovo a poté po vzniku samostatného Kosova nezískali jiné občanství.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní je přihlášena paní poslankyně Andrýsová, poté vidím s faktickou poznámkou pana poslance Filipa. Prosím.

Poslankyně Lenka Andrýsová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych chtěla říct, že jsem se v této věci obracela na pana velvyslance, který působí v Kosovu a reprezentuje ČR. Ráda bych tady přednesla několik faktů, se kterými mě seznámil. V dopise, který jsem mu psala, jsem se zmínila, že existuje velká debata v českém parlamentu vůbec o tom, jestli Kosovo mělo být uznáno, nebo ne. On všechno zohlednil a napsal to to:

„Bez ohledu na mezinárodněprávní status Kosova ve vztahu k České republice a k jeho subjektivnímu vnímání ze strany jednotlivých ústavních činitelů ovšem existuje objektivní potřeba vhodným způsobem regulovat praktické vztahy mezi oběma zeměmi.“ Dále uvádí konkrétní fakta: „Podle údajů ředitelství služby cizinecké policie bylo za rok 2009 řešeno 11 případů občanů Kosova s nelegálním pobytem na území ČR, za rok 2010 16, za prvních osm měsíců roku 2011 12 případů, což jistě nejsou zanedbatelné hodnoty v porovnání s většinou ostatních zemí.“ Pan velvyslanec dále uvádí: „Tyto praktické záležitosti jsou tedy příslušné orgány ČR nuceny řešit bez ohledu na další okolnosti.“ Na závěr píše: „Mohu pouze zopakovat, nejedná se skutečně o otázku ideovou či ideologickou, ale veskrze praktickou.“ Toť vše ode mě.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dále vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Oceňuji to, že kolegyně Andrýsová přinesla určité informace, ale to mě jenom nutí k tomu, abych svoji procedurální poznámku rozšířil a upřesnil návrh, který jsem tady podal. Já skutečně mohu věřit tomu, co pan vedoucí úřadu – protože není velvyslanec, pokud je mi známo – sděluje, ale já bych rád, a proto svůj procedurální návrh upřesňuji tak, že přerušujeme tento bod projednávání do zprávy ministra vnitra o tom, jakým způsobem tady žije, kolik tady žije legálně kosovských Albánců, kolik jich tady žije nelegálně, které eviduje policie, a jakým způsobem řeší jejich případnou trestnou činnost a jaké mají pasy v tuto chvíli. Protože to, co říkal pan ministr Kubice, mě jenom přesvědčuje o

tom, že ve skutečnosti nemohli být před vznikem Kosova, před jeho uznáním, občany Kosova jako státu, protože takový stát neexistoval. Byli občany Srbska, případně žili v Kosovu a Metochii jako autonomní oblasti bývalé Jugoslávie, později Srbské republiky. Takže v tomto ohledu ty pasy, na které jsem tady upozorňoval, jsou asi opravdu tím vodítkem, protože pokud vydávání má být legální, bude provedeno stejně se souhlasem srbských úřadů, protože přes území Srbska je do Kosova, do Prištiny budeme vydávat. Nebo je tam budeme vozit vládním letadlem. To jsme tady ale neslyšeli a to zatím také nepředpokládám, že bychom chtěli tolik peněz utrácet.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji i za upřesnění návrhu. Táhá se, zda se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak, rozpravu končím a prosím zpravodaje poslance Václava Kubatu, aby nám sdělil, o čem budeme hlasovat, pokud tedy ještě předtím nechtějí zazní závěrečná slova.

Poslanec Václav Kubata: Dámy a pánové, to, co jsem zaznamenal, je návrh pana poslance Foldyny na zamítnutí této smlouvy a návrh pana poslance Filipa na přerušení tohoto bodu a následné doplnění ministrem vnitra o informace, tak jak to přednesl pan poslanec Filip.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já se domnívám, že podle § 108 jednacího jsou hlasovatelné pouze dvě věci, a to návrh pana poslance Filipa na přerušení a odročení a dále bychom měli hlasovat o tom, zda vyslovíme souhlas, či nesouhlas s ratifikací, pokud by neprošlo odročením.

Poslanec Václav Kubata: Ano, dobře. Děkuji, souhlasím.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Budeme takto postupovat. Já tedy přivolám kolegy.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu pana poslance Filipa na přerušení a odročení do doby, než podá pan ministr vnitra zprávu o pobytu občanů Kosova na území ČR, když si to dovolím takhle zkráceně říct. Pan poslanec souhlasí.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 201 z přihlášených 120 pro 49, proti 64. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní tedy budeme hlasovat o vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouvy

mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsané dne 24. června 2011 v Prištině.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 202 z přihlášených 121 pro 65, proti 46. Tento návrh usnesení byl přijat, byl s ním vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi a děkuji panu zpravodaji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budeme pokračovat bodem 122, ale ještě předtím vás seznamuji s omluvou z dnešního jednání. Omlouvá se pan poslanec Daniel Korte, a to pro pracovní důvody, do 11 hodin.

Zahajuji projednávání bodu

122.

Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2010 (ve srovnání s rokem 2009) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za rok 2010 /sněmovní tisk 356/

Tento materiál uvede ministr vnitra Jan Kubice. Prosím vás, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych na základě konkrétních usnesení vlády stručně uvedl dva výroční materiály související s oblastí vnitřní bezpečnosti. Jedná se o Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2010 /ve srovnání s rokem 2009/ a Zprávu o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za rok 2010. Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky předkládá Ministerstvo vnitra vládě a Poslanecké sněmovně každoročně již od roku 1993. Zpráva podává informaci o stavu a vývoji kriminality a o opatřeních směřujících k jejímu snižování a bezpečnostních prioritách Ministerstva vnitra.

V České republice bylo v roce 2010 registrováno celkem 313 387 trestných činů, nejméně od roku 1992. Meziroční pokles registrované kriminality byl zaznamenán ve třinácti krajích ze čtrnácti. Míra objasněnosti

stagnovala – minus 0,8 %. Objasněno bylo 117 685 skutků. Došlo k poklesu majetkové i hospodářské kriminality. Snížil se například počet krádeží motorových vozidel či úvěrových podvodů. Násilná kriminalita se meziročně mírně zvýšila, poklesl ale počet loupeží – minus 14,2 %. Poklesl též počet stíhaných a vyšetřovaných osob, pokračoval dlouhodobý pokles registrované kriminality mládeže. Podíl cizinců na celkovém počtu pachatelů je stabilizovaný, činil 6,6 %.

Na úseku dopravní nehodovosti byly zaznamenány rekordně nízké počty usmrcených a zraněných osob. Počet usmrcených i těžce zraněných osob byl v roce 2010 nejnižší za posledních padesát let.

Kromě globálních hrozeb, jako je terorismus či nadnárodní organizovaný zločin, vnímá současné vedení Ministerstva vnitra jako nejpalčivější bezpečnostní prioritu korupci.

Pro doplnění uvádím aktuální informaci o vývoji kriminality za třetí čtvrtletí roku 2011 v meziročním srovnání. Celkový počet zjištěných trestných činů téměř stagnuje. Zjištěno 240 983 trestných činů. Je to nárůst o 0,9 %. Významněji však vzrostl počet objasněných trestných činů – plus 4,2 %, což znamená obrát už tři roky trvajících trendu.

Mezi nové priority Ministerstva vnitra patří důraz na restriktivní přístup při stíhání kriminality, zahrnující zabavování výnosů z trestné činnosti. Policii se do konce listopadu 2011 podařilo zajistit výnosy z trestné činnosti ve výši přes 4 mld. Kč. Jedná se tak o nejlepší výsledek v historii Policie České republiky.

Druhým materiálem je Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za rok 2010 a úkoly na rok 2011. Zpráva se zabývá zejména vyhodnocením celorepublikových projektů, krajských i městských projektů prevence kriminality. Na celostátní úrovni byly připraveny podmínky pro plošné nasazení projektu systém včasné intervence, jehož účelem je zkvalitnění systému péče o ohrožené děti. Pokračoval Program podpory a ochrany obětí obchodování s lidmi. Důležitým projektem Ministerstva vnitra je národní koordinační mechanismus pátrání po pohřešovaných osobách, který zahrnuje oblast policejního pátrání, spolupráci s médii a veřejností a sociálně-psychologickou podporu rodin pohřešovaných dětí.

V oblasti prevence extremismu a zlepšování bezpečnostní situace v rámci sociálně vyloučených lokalit pokračoval projekt Úsvit v dalších deseti obcích. Na krajské a městské úrovni bylo podpořeno 346 projektů z oblasti sociální prevence, situační prevence a informování občanů, které se realizují ve 14 krajích a 45 městech s počtem obyvatel nad 25 tisíc.

Úkoly republikového výboru a resortů v něm zastoupených, stanovené na rok 2010, byly splněny.

Zpráva byla projednána a vzata na vědomí vládou, usnesením číslo 261 ze dne 13. dubna 2011.

Obě shora uvedené zprávy byly projednány dne 8. září 2011 ve výboru pro obranu a bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, který je doporučuje usnesením ze dne 9. 9. 2011, doručeným poslancům jako tisk 356/1, vzít na vědomí.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zprávu projednal výbor pro obranu a bezpečnost. Usnesení tohoto výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 356/1. Slovo nyní dostane zpravodaj výboru, pan poslanec David Kádner. Prosím, aby informoval Sněmovnu o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane kolego.

Poslanec David Kádner: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, výbor pro obranu a bezpečnost se zabýval touto zprávou na 15. schůzi 8. září letošního roku, kde vzniklo usnesení, kde výbor pro obranu a bezpečnost doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít na vědomí Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2010 a Zprávu o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality na léta 2008 až 2011 za rok 2010. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Prosím, aby na návrh tohoto usnesení odkázal posléze v podrobné rozpravě, až bude zahájena. Já nyní dávám slovo v obecné rozpravě, kterou zahajují, panu poslanci Václavu Klučkovi. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedkyně. Zpráva o situaci v oblasti veřejného pořádku v roce 2010. Dneska se píše datum 15. prosince 2011 a my tuto zprávu máme vzít na vědomí s tím, že čísla, která ta zpráva vykazuje, jsou jistě zajímavá, ale v daném okamžiku už jsou to čísla, která není třeba podrobovat žádné větší analýze, protože máme konec roku 2011. Vláda projednala usnesení v dubnu, výbor pro obranu projednal tuto zprávu a přijal usnesení v září a Poslanecká sněmovna v prosinci vezme tuto zprávu na vědomí.

Prosím, jde o strategii prevence kriminality. Jistě velmi zajímavá oblast vnitřního pořádku. A já teď srovnám možná dvě nesrovnatelné věci. K této strategii se přijímá usnesení, kterým se každoročně do Poslanecké sněmovny dává kontrolní zpráva o věcech, které strategie obsahuje. Dámy a pánové, v letošním roce jsme přijali velmi závažný dokument, nebo vláda

přijala závažný dokument Bezpečnostní strategie České republiky. Tato strategie, týkající se prevence kriminality, je podmnožinou bezpečnostní strategie a já se ptám, proč bezpečnostní strategie nezná stejné usnesení, nezná stejný normativ, abychom se jedenkrát ročně zabývali touto věcí. Proč třeba nestačí jedna kontrolní zpráva bezpečnostní strategie a nemusíme tady dělat prevenci kriminality, nemusíme dělat extremismus, nemusíme dělat migraci. Vždyť by to bylo o mnoho jednodušší.

Dával jsem tyto otázky v interpelacích, předpokládám, že mi na ni nejen Ministerstvo vnitra, ale i předseda vlády, na kterého jsem se obrátil, odpoví, ale já si myslím, že toto zamyšlení by bylo velmi důležité i pro další práci této Poslanecké sněmovny. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do všeobecné rozpravy. Prosím, pane kolego.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych se chtěl zeptat pana ministra v souvislosti se včerejším přijatým státním rozpočtem na rok 2012 a s přijatými výdajovými rozpočty předpokládanými na rok 2013 a 2014, zda Ministerstvo vnitra je schopno garantovat vnitřní bezpečnost a pořádek v České republice nejenom v roce 2012, ale i v následujících letech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Antonín Sedla. Nyní má slovo pan kolega Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. My tady projednáváme zprávu. Asi není možné nic jiného, než abychom ji vzali na vědomí. Koneckonců je dobře, když se zprávy projednávají, zejména ve výborech. To, co ale já vnímám jako problém této Sněmovny a vlády, je v tom, že my se ze zpráv příliš nepoučíme.

My jsme tady slyšeli, že stoupá kriminalita, a zároveň jsme včera, jak už jsem o tom hovořil v předchozím bodě, schválili snížení rozpočtu fakticky, protože minimálně dochází k inflaci a k tomu, že nadále vzrůstá vnitřní dluh pro policii jako takovou. Já se obávám, že skutečně tato zpráva, která je ještě za rok 2010, zpráva za rok 2011 bude podle všech ukazatelů zřejmě horší, to znamená bude docházet dále k nárůstu kriminality, a to kriminality, která se dotýká všech občanů, tedy vloupání do bytů, vloupání do chat, případně bude růst i agresivita v podání loupeží a podobně, tak my tady stojíme před občany v době, kdy bude docházet díky ekonomické krizi ještě ke zhoršení sociální situace v jednotlivých regionech, regiony samozřejmě nezůstanou jenom Šluknovsko a další, a v tuto chvíli při zna-

losti zprávy za rok 2010 Ministerstvo financí po souhlasu ministra vnitra, byt se samozřejmě vyjadřoval, že nesouhlasí, ale nakonec svůj souhlas jako loajální člen vlády připojil, tak stojíme před otázkou, jak budou zabezpečeny základní funkce státu, tedy ochrana obyvatel, a jak bude zabezpečeno fungování policie při nárůstu kriminality, kterou jsme tady už měli v předchozích letech, a při stále větším vnitřním dluhu a stále nedostačujících prostředcích na provoz policie, Hasičského záchranného sboru a dalších.

To je myslím to gros, proč se tady ty zprávy projednávají. Mě jen mrzí, a to je pouze konstatování, že se ze zpráv příliš nepoučíme a že je vezmeme na vědomí bez toho, aniž bychom je promítli do sestavení návrhu státního rozpočtu, pro který my jako opozice jsme prostě hlasovat nemohli. Díky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Zeptám se, zda se někdo dále hlásí. Pan kolega Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já si myslím, že z vystoupení předřečníků bylo zřejmé, že i oni vnímají, že situace je skutečně vážná na úseku bezpečnosti, a já samozřejmě jako každý i v rámci nově založeného výboru pro bezpečnost budu zcela jistě čekat na kroky, které teď bude vést ministerstvo s prezidiem o další možné úpravě struktury, možná o nějakých změnách, které se dají očekávat v řízení bezpečnosti. Na druhé straně bych chtěl upozornit i na realitu, kterou máme každý z nás z našich regionů jako zpětnou vazbu. Já jsem si ověřil, že v Moravskoslezském kraji výrazným způsobem narůstají drobné krádeže, ať to je vykrádání aut, vykrádání bytů a rodinných domků, a teď nechci malovat čerta na zeď, ale dá se předpokládat, že tato situace se možná ještě může změnit k výrazně horšímu poté, kdy dojde k jinému systému vyplácení sociálních dávek, a tahle část může být i motivačním faktorem pro nárůst.

Proto bych chtěl požádat pana ministra, aby tuto skutečnost vzal v potaz v případě, budou-li se dělat určité organizační změny ve struktuře policie, aby i regiony, a teď mluvím za region z oblasti ostravsko-karvinské, kde jistě potenciální nebezpečí může hrozit v budoucnosti podobně jako na Šluknovsku, aby tyto věci byly brány v potaz. Naprosto rozumím tomu, že od pana ministra přijde otázka, že na to musí mít peníze, ale to asi bude věc, kterou bude nutno diskutovat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejce. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejce: Musím říct, že jsem si se zájmem poslechl pana poslance Krupku, svého předřečníka z ODS. V zásadě s ním souhlasím. Problém je, že na rozdíl ode mě on hlasoval pro rozpočet Ministerstva vnitra, který je silně okleštěný a který v podstatě neumožní, aby policie fungovala alespoň tak, jak fungovala v předchozích letech. Ta rizika, která tady pojmenováváme, jsou skutečně velká. Karviná a další města a regiony, tam jsou nárůsty některých druhů kriminality o desítky procent a my tam ty lidi vystavujeme skutečně vážnému riziku, vážnému nebezpečí, které se bude v příštích měsících a letech prohlubovat. A místo abychom na to reagovali tím, že navýšíme rozpočet alespoň co do provozu, co do provozních výdajů pro policii, tak na to nereagujeme. To znamená úspory, které tedy, dámy a pánové z vládní koalice, údajně budou přineseny tím, že se sníží výplaty například rodinám s dětmi a které tady pan poslanec Krupka označil za ty, kteří možná budou páchat kriminalitu, tak ty by měly být převedeny do rozpočtu policie, tak aby byly aspoň u těch, kteří se skutečně chovají slušně, aby nebyli ohrožováni těmi, kteří porušují zákon.

A pokud se ještě týká opakovaných drobných krádeží, já bych vás také chtěl požádat o podporu návrhu, který předkládá Ústecký kraj, který se snaží o to, aby opakované krádeže, které jsou dnes posuzovány jako přestupky, byly posuzovány jako trestný čin. V minulosti tomu tak bylo, nicméně byl tady návrh ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila z ODS, který tuto věc změnil, zrušil, a pak se nemůžeme divit, že se toto stále a stále dokola opakuje. A tohle je věc, kterou můžeme udělat tady. Na to nejsou potřeba peníze. Je potřeba změnit tento zákon tak, aby opakovaný přestupek, pokud se ho někdo dopouští v oblasti krádeže, který není vyhodnocen jako trestný čin, bylo možné, pokud se tak děje opakovaně, vyhodnotit jako trestný čin, a pak samozřejmě i policie bude mít zjednodušenou práci při prokazování těchto trestných činů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka pan poslanec Jan Kubata, poté pan kolega Jaroslav Vandas. Prosím.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já se omlouvám, nicméně krátká reakce prostřednictvím vás, paní předsedkyně, na pana kolegu Tejce.

Zcela jistě můžeme souhlasit s tím, že věcný záměr řešení problematiky v sociálně vyloučených lokalitách je v pořádku. Nicméně legislativní zpracování ústeckého balíčku, o kterém jste se tady bavil, je neslučitelné s českým právním řádem. Nemůžete zavádět dvojí trestání za jeden a ten samý přestupek. Já bych vás chtěl prostřednictvím paní předsedající požádat, abyste i vy byli velmi vstřícní k návrhům, které tady byly předloženy v rámci řešení problému exekuce na dávky v hmotné nouzi a zákaz poby-

tu. Až se k tomu znovu dostaneme, byl bych rád, aby poslanci sociální demokracie alespoň jednou tyto návrhy, které opravdu řeší problémy v daných lokalitách a dávají starostům možnost fakticky problém řešit, podpořili. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jaroslav Vandas s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si myslím, že Ministerstvo vnitra už odpovědělo na to, co se tady ptáme. Já jsem si přečetl kapitoli sešit Ministerstva vnitra ke státnímu rozpočtu str. 89 a tam je napsáno: Ke střednědobému výhledu je nutno uvést, že schválené celkové výdaje Ministerstva vnitra pro rok 2013 a 2014 nezabezpečí v těchto letech ani základní chod a činnost jednotlivých subjektů v působnosti Ministerstva vnitra, pokud nebude návrh rozpočtu na tyto roky dodatečně posílen, a to aspoň na úroveň roku 2012.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Jeroným Tejce.

Poslanec Jeroným Tejce: O ústeckém balíčku tady určitě diskutovat budeme. Já jsem přesvědčen, že ta část, která říká, že je možné opakovaně páchaný přestupek posoudit jako trestný čin, je v souladu s principy právního státu, je v souladu s tím, co tady platilo ještě do roku 2009 či 2010, kdy jsme schválili tady v této Sněmovně nový trestní zákon z dílny ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila. A myslím, že pokud to fungovalo do té doby, tak to obnovit lze. To, jestli ta debata bude rozšířena o všechny návrhy Ústeckého kraje, o tom můžeme vést diskusi, o jejich legislativním zpracování, ale v této konkrétní věci, o které jsem hovořil, jsem přesvědčen, že to v pořádku je, je to nutné. A pokud se nemýlím, a jestli mě může pan nepřítomný premiér tady opravit, tak já jsem, když jsem sledoval ideovou konferenci ODS, slyšel i podobné návrhy, registr přestupků, tedy právě s tím cílem, aby ti, kteří opakovaně páchají přestupky za to byli postihováni. Takže bylo by dobře, pokud se něco říká navenek, veřejnosti, aby to také tady bylo podpořeno v Poslanecké sněmovně.

Já pevně věřím, že Ministerstvo vnitra i s ohledem na to, co se teď děje, jakou projednáváme zprávu, jaká bude situace, velmi rychle připraví zákon, který by měl zavést registr přestupků. A to myslím, že bude věc, která pomůže obecně všem v České republice, zejména všem, kteří do-

držují zákony a kteří je ctí a žádné přestupky či trestné činy nepáchají. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nemám další přihlášku do všeobecné rozpravy. Pan poslanec Jaroslav Krupka. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Paní předsedající, já se omlouvám, je to spíše jenom noticka. Já bych chtěl požádat pana ministra, aby z mého výstupu nebylo patrné, že horuji pro nějaké zběsilé změny, ale myslím si, že i z těch našich konzultací vyplynulo, že všichni máme stejný zájem, aby ten výkon se soustředil skutečně na tu úroveň základní. Musím říci, že zcela jistě obecně bylo známo, že já jsem patřil k těm, kteří kritizovali činnost pana policejního prezidenta. Takže já bych byl rád, abychom měli možnost s jakýmikoli kroky, pokud se budou konat, jako výbor nově vzniklý se seznámit, než vstoupí v platnost. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dál paní poslankyně Jana Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré dopoledne. Já bych reagovala prostřednictvím paní předsedající na pana kolegu Tejce. Ten návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, který inicioval Ústecký kraj, to navrhované zavedení té trestní odpovědnosti za přestupkovou recidivu je v rozporu se zásadou subsidiarity trestní represe, na níž je nový trestní zákoník postaven. Koncepce nového trestního zákoníku včetně opuštění institutu přestupkové recidivy byla při jeho přípravě a schvalování podrobena odborné kritice i obcí právnickou a odbornou veřejností. Takže skutečně ten návrh není kvalitní a používá i termíny, které žádný právní řád v tuto chvíli nezná a neumí si je vyložit. Například drobné ublížení na zdraví a nebo schválnosti. To opravdu jsme v pozici, kdy si budeme dedukovat, co to je, a ten výklad nebude jednoznačný.

Jinak s panem poslancem Tejcem souhlasím ohledně toho, že je zapotřebí, aby se zavedl centrální registr přestupků.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Jaromír Tejce, faktická poznámka.

Poslanec Jeroným Tejce: O koncepcích se určitě bavit můžeme. Já jsem přesvědčen, že v praxi se ukázalo, že ta koncepce, která byla zvolena, správná není. O tom, jestli je potřeba využít principu subsidiarity, můžeme diskutovat, nicméně vysvětlíte to prosím svým voličům v

regionech, kteří potom se opakovaně s přestupky setkávají, a místo toho, aby ti lidé byli trestáni, tak neplatí ty pokuty, za které jsou odsouzeni.

A pokud se týká toho balíčku Ústeckého kraje, já jsem skutečně zdůrazňoval a trvám na tom, že ta věc, která se týká opakovaných přestupků za krádeže, které by měly být nově podle tohoto návrhu řešeny jako trestné činy, je správná. U těch ostatních z legislativního hlediska také mohu váhat, zda je to správně, nebo ne, ale právě proto je dobře, abychom postoupili ten návrh do druhého čtení a ty věci, na kterých se shodneme, a to jsem přesvědčen, že je právě ta opakovaná recidiva u přestupků, by měly být podpořeny zleva či zprava, abychom skutečně se dokázali vypořádat právě s kriminalitou, která trápí většinu občanů.

To, co tady zaznělo ještě ze strany pana poslance Krupky, v zásadě shoda, ale já si myslím, že o těch koncepcích se musíme bavit na výboru. Musíme se bavit o tom, jestli má pravdu policejní prezident se svou analýzou, nebo komise ministra vnitra. Já k té ministerské komisi a k jejím závěrům mám řadu výhrad. Považuji tu zprávu za možná s dobrým cílem zpracovanou, ale bohužel nikoli správně vyhodnocenou a podloženou ekonomickými čísly. Ale o tom určitě povedeme debatu.

Ale cílem mého prvního vystoupení, které tady tu debatu vyprovokovalo, bylo především to, abychom si byli vědomi toho, že kriminalita stoupá, to nám říká tato zpráva, stoupá v roce 2010, stoupá v roce 2011, a místo toho, abychom na to reagovali úpravami v rozpočtu a navýšením některých kapitol pro Ministerstvo vnitra, tak na to reagujeme stagnací a faktickým snížením těchto výdajů a vnitřního dluhu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do všeobecné rozpravy? Nehlásí se nikdo, tuto rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec David Kádner má slovo.

Poslanec David Kádner: Já už bych se chtěl jen odkázat na usnesení, které jsem již přečetl a ve kterém výbor pro obranu a bezpečnost doporučuje tuto zprávu vzít na vědomí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Přivolávám naše kolegy, abychom mohli hlasovat, ale ještě předtím se zeptám, zda se někdo dále hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím tedy podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení, které máme v písemné podobě a které nám bylo též panem zpravodajem připomenuto.

Zahajuji hlasování číslo 203. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 203, přítomno 127, pro 94, proti 2. Konstatuji tedy, že s návrhem usnesení Sněmovna vyslovila souhlas. Končím projednávání bodu 122, sněmovního tisku 356.

Zahajuji projednávání bodu číslo 123. Je to

123.

Zpráva o problematice extremismu na území ČR v roce 2010 a vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2010 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2011 /sněmovní tisk 427/

Pana ministra vnitra Jana Kubiceho prosím, aby tento materiál opět uvedl.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych zde představil souhrnný materiál obsahující zprávu o problematice extremismu na území České republiky v roce 2010 a dále vyhodnocení plnění úkolů z Koncepce boje proti extremismu pro rok 2010 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2011. Tento materiál byl schválen vládou České republiky v květnu letošního roku. Dokument je každoročně aktualizován, aby bylo možno zohlednit současné trendy na extremistické scéně a umožnit na ně adekvátně reagovat. Na jeho zpracování se podílely bezpečnostní složky a řada ústředních orgánů státní správy.

Události, k nimž v oblasti extremismu došlo a byly řešeny v průběhu letošního roku, budou obsaženy v materiálu, který bude, projednán vládou České republiky, předložen v dubnu 2012. Z tohoto důvodu dokument ne-reflektuje dění v České republice z posledních měsíců. Nicméně na základě jednání výboru pro obranu a bezpečnost Parlamentu České republiky dne 8. září 2011 zpracovalo Ministerstvo vnitra komplexní materiál o aktuální situaci v oblasti extremismu a dění za poslední měsíce včetně popisu vzniku, průběhu, aktuálních trendů a přijatých opatření. Tento materiál byl předložen výboru pro obranu a bezpečnost a reflektoval události z přelomu léta a podzimu 2011 ve Šluknovském výběžku.

Zpráva o problematice extremismu na území České republiky v roce 2010 zachycuje pozitivní vývoj v uvedeném období, kdy byla činnost pravicové extremistické scény utlumena. Podepsalo se na tom několik faktorů jako rozpuštění Dělnické strany, policejní razie proti špičkám neonacistické strany či důsledný postup proti vítkovským žhářům. Co se týče levicového extremismu, nebyl rok 2010 nijak výjimečný. V porovnání

s předchozím rokem pokračovala stagnace činnosti extrémně levicových aktivistů.

V roce 2011 se ale pravicově extremistická scéna opět začíná probouzet. Stačilo jí k tomu několik akcí, kdy bylo zneužito tzv. romské karty. Pro Ministerstva vnitra a další resorty proto vyplývají dvě velké výzvy. Ta krátkodobá se týká nutnosti efektivního, korektního zvládnutí takových akcí, dlouhodobá spočívá v účinné prevenci extremismu. Zde má Česká republika velké deficity. Je nutné, aby se do prevence zapojily všechny relevantní resorty, ale i občanský sektor. Na obě výzvy reaguje Koncepce boje proti extremismu pro rok 2011, která stanovuje konkrétní termínované úkoly.

Jak jsem již zmínil, obsah zprávy a koncepce byly 8. září 2011 projednány na schůzi výboru pro obranu a bezpečnost Parlamentu České republiky. Výbor zprávu doporučil vzít na vědomí Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky dne 20. září 2011.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní o slovo paní zpravodajku výboru pro obranu a bezpečnost paní poslankyni Zuzku Bebarovou-Rujbrovou. Pouze připomenu, že výbor pro obranu a bezpečnost zprávu projednal a usnesení nám předal jako sněmovní tisk 427/1. Slovo má paní zpravodajka Zuzka Bebarová-Rujbrová. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji, paní předsedkyně. Z pověření dnes již neexistujícího výboru pro obranu a bezpečnost bych vás ráda seznámila se závěry jednání 15. schůze konané 8. září tohoto roku, které máte obsaženy, jak již bylo řečeno, v tisku 473. Výbor pro obranu a bezpečnost doporučuje Poslanecké sněmovně vzít na vědomí Zprávu o problematice extremismu na území České republiky v roce 2010 a vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2010 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2011, obsažené v tisku 427.

Dovolila bych si pouze dodat, že jde o pravidelnou roční zprávu – jsou předkládány od roku 1998 –, v níž je navrhováno, abychom ji vzali na vědomí. Zpráva konstatuje, že po zákazu Dělnické strany došlo k atomizaci pravicového extremismu, ubyla veřejná vystoupení, ubyla jejich radikálnost. Hlavní představitelé se stáhli do ústraní, zkrátka dokonce i pravicová hudební scéna. Také na straně levicového extremismu se neděje nic vážného, jak ostatně už uvedl i pan ministr. K šíření pravicových i levicových extrémních názorů je ve větší míře využíván internet a do diskusí k nastoleným tématům jsou vtahováni i lidé, kteří se k extremistické scéně nehlasí. Trestná činnost s rasovým podtextem dále neroste. Jsou zde

konstatována čísla. Je publikován dokonce i výzkum regionálního rozložení této trestné činnosti, která je nejvyšší v krajích Moravskoslezském, Jihomoravském, Středočeském a v Praze. Je zde i samostatná kapitola věnovaná extremismu policistů a vojáků, rovněž – jak jinak – zanedbatelnému.

Koncepce se pak zaměřuje především na adresnou osvětu, která je naplňována a vychází z koncepce předešlé.

Zdá se, že všechno, alespoň podle této obsáhlé zprávy, funguje tak, jak má. Extremismus je zatlačen na okraj zájmů společnosti, dobrovolně se stáhl do ústraní a jakékoliv jeho nesmělé projevy jsou okamžitě potlačovány. Domnívám se, že události letošního roku nasvědčují tomu, že vývoj předbíhá do jisté míry konstatování, byť toto konstatování se týká roku minulého. Ale i zde bych poukázala například na výsledky zde publikovaného výzkumu, který konstatuje mezi obyvatelstvem až 83 % anticikanismus. Poukázala bych na to, že Dělnická strana obdržela ve volbách 1,4 % hlasů a potenciálních příznivců má až 8 %. Jsem dokonce přesvědčena, že výsledky statistik mohou být ovlivněny – a to jak statistiky policejní, tak statistiky soudní – skutečností, že rasový podtext některých trestných činů není dostatečně příslušnými orgány vnímán. Zpráva vidí budoucí rizika v protiromských a protiimigračních aktivitách, využívání sociálního napětí, odporu k menšinám i snaze o významnější vstup do politiky.

Zdá se, jak už jsem říkala, že obecná koncepce nestačí reagovat na vývoj společnosti a že tak jako ve zprávě forma, která do jisté míry vítězí nad obsahem, realita roku 2011 neodpovídá klidným konstatováním ve zprávě, kterou budeme brát na vědomí. Doufám, že ve zprávě za rok 2011 už tomu tak nebude.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Požádám paní zpravodajku, aby nás odkázala na příslušné usnesení.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Dovoluji si odkázat na usnesení, kterým výbor pro obranu a bezpečnost doporučil Poslanecké sněmovně vzít zprávu obsaženou v tisku 427 na vědomí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. O tomto návrhu usnesení budeme hlasovat. Hlasování ponese pořadové číslo 204.

Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu usnesení. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 204. Přítomno 125, pro 94, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh usnesení byl schválen. Končím tím bod 123, sněmovní tisk 427.

Sdělují omluvu pana poslance Jiřího Skalického dnes od 14 hodin.

Zahajuji projednávání bodu číslo

124.

Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2010 /sněmovní tisk 437/

Pane ministře, prosím, abyste se opět ujal slova. Slovo má pan ministr vnitra Jan Kubice.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, usnesením vlády České republiky číslo 535 ze dne 13. července 2011, kterým byla schválena Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2010, mi bylo uloženo tímto odůvodnit Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Cílem předkládané zprávy je podat objektivní informace o situaci v oblasti legální a nelegální migrace, mezinárodní ochrany integrace cizinců, zahraniční rozvojové pomoci České republiky, ale i o projektech Ministerstva vnitra zaměřených na specifické kategorie cizinců. Současně podává informaci o legislativních aktivitách týkajících se zákona o pobytu cizinců, zákona č. 326/1999 Sb., a zákona o azylu, zákona č. 325/1999 Sb., které byly prioritně zaměřeny na implementaci a realizaci nově přijatých předpisů Evropské unie, na splnění úkolů vyplývajících z usnesení vlády České republiky, na zohlednění soudní judikatury, na změny působnosti v oblasti vydávání pobytových oprávnění a na některé změny v návaznosti na dosavadní aplikační praxi.

Novely zákona o zaměstnanosti, zákon č. 435/2004 Sb. přinesly především zpřísnění podmínek pro působení agentur práce, rozšíření kontrolních pravomocí celních úřadů, zřízení centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držitelé karty a povinnost pro zaměstnavatele projednat s úřadem práce záměr zaměstnávat cizince.

Zpráva rovněž věnuje pozornost oblasti vízové politiky, hodnocení schengenské spolupráce, problematice provádění readmisních dohod a dobrovolných návratů a trestné činnosti cizinců. Jedná se tedy o ucelený materiál podrobně monitorující oblast migrace za dané období, který je

vzhledem ke svému obsahu využitelný jako výchozí podklad pro specifikaci potřeb České republiky v oblasti migrace.

Migračně bezpečnostní situaci v České republice lze hodnotit jako stabilní. V této souvislosti lze konstatovat, že se Česká republika řadí k zemím cílovým. V roce 2010 se dopad hospodářské krize projevil v oblasti migrace markantněji než v roce předcházejícím, a to zejména u žádostí o dlouhodobá víza nad 90 dnů a žádostí o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, kde byl zaznamenán výrazný pokles. V roce 2010 bylo přijato na zastupitelských úřadech České republiky asi 3 040 žádostí o dlouhodobé vízum nad 90 dnů za účelem zaměstnání. V porovnání s rokem 2009, kdy byl tento účel pobytu na prvním místě, došlo k poklesu asi o 9000 žádostí, to je minus 75 %. Žádostí o dlouhodobý pobyt za účelem zaměstnání bylo přijato v roce 2010 asi 2 300, v roce 2009 se jednalo o asi 22 000 žádostí. Pokles zhruba 20 000 žádostí, to je o 90 %. Ke dni 31. 12. 2010 byl v důsledku hospodářské krize evidován nižší počet cizinců s povoleným pobytem na území České republiky, než tomu bylo na konci roku 2009, tedy ke dni 31. 12. 2009 bylo evidováno 433 305 cizinců, ke dni 31. 12. 2010 bylo evidováno 425 301 cizinců, to je minus 8400 osob.

V oblasti nelegální migrace byl v roce 2010 oproti roku předcházejícímu zaznamenán pokles zjištěných osob. V roce 2009 bylo zjištěno 4 457 cizinců, v roce 2010 zjištěno 2 988 cizinců, to je minus 1 469 osob, a to zejména v kategorii nelegálního pobytu. V této souvislosti bych rád poznamenal, že ani za deset měsíců letošního roku nebyla zaznamenána v oblasti legální a nelegální migrace zásadní změna. Ke dni 31. 10. 2011 byl evidován nižší počet cizinců s povoleným pobytem na území České republiky, než tomu bylo na konci roku 2010, a to o minus 17 778 osob. Jednalo se o 407 531 cizinců. Rovněž je možno konstatovat, že za deset měsíců roku 2011 byl v souvislosti s nelegální migrací registrován vyšší počet osob, nárůst 186 osob, než tomu bylo ve stejném období roku 2010.

Dne 12. října 2011 projednal zprávu výbor pro obranu a bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, který ji svým usnesením číslo 78 vzal na vědomí a doporučil její předložení na jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Domnívám se, že materiál vyhodnotil sledovanou problematiku za rok 2010 v souladu s usnesením vlády, a proto bych vás chtěl závěrem požádat, aby předloženou zprávu vzala Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky na vědomí. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zprávu projednal výbor na obranu a bezpečnost, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 437/1. Zpravodajkou výboru je paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová. Prosím vás o vaše slovo, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Ano, děkuji. Já si v této fázi dovolím pouze odkázat na usnesení číslo 78 ze 17. schůze výboru pro obranu a bezpečnost ze dne 12. října, které doporučuje Poslanecké sněmovně vzít na vědomí Zprávu o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2010, sněmovní tisk 437. Současně si dovoluji přihlásit se do rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajují tedy všeobecnou rozpravu. Paní poslankyně je první do ní přihlášenou. Prosím tedy, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Ano, děkuji, paní předsedkyně. Já bych chtěla využít tématu, které se v rámci této zprávy otevírá, a poprosit pana ministra vnitra o doplnění informací, které by možná mohly být i předmětem interpelace, ale víme, jak interpelace v této Sněmovně probíhají. Navíc jde o téma, které, jak se domnívám, by mohlo zajímat i další kolegy.

Jde o program podpory pro potírání nelegální migrace, v jehož rámci, pokud jsem to dobře pochopila, jsou cizincům, kteří se dohodnou s orgány činnými v trestním řízení na spolupráci proti pachatelům, zajišťovány pobyty na území České republiky včetně různých hmotných i nehmotných podpor. Zdá se, alespoň podle materiálu odboru azylové a migrační politiky, že jediným orgánem činným v trestním řízení, který tyto postupy v praxi využívá a podílel se i na jejich přípravě, je Útvar pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky. Pouze tedy tento policejní orgán vybírá svědky cizince, jedná s nimi o spolupráci a Ministerstvo vnitra jim následně zajišťuje za dohodnutou spolupráci pobyt a hmotnou i nehmotnou podporu. Nenašla jsem nikde, že by se na tomto programu v konkrétních příkladech podílely anebo na něj nějakou formou dohlížely např. Ministerstvo spravedlnosti nebo Nejvyšší státní zastupitelství. Tedy těmto svědkům, kteří projeví ochotu ke spolupráci při usvědčení a odsouzení pachatele, je zajišťováno poradenství, ubytování, služby zaměřené na integraci, jazykové a rekvalifikační kurzy, pomoc při vyhledání zaměstnání, prostředky na stravu, drobná hmotná výpomoc jako školní, hygienické pomůcky a podobně, kurzy. Je evidentní, že na hmotné zabezpečení svědků, kteří se rozhodnou pro spolupráci, jsou tedy vynakládány poměrně nemalé částky. Ani po skončení této spolupráce obvykle svědci pak nemusí vycestovat z České republiky, jsou připravováni k integraci do české společnosti a v případě, že přispějí k odsouzení obviněného, mohou dokonce získat trvalý pobyt na území České republiky z důvodu zvláštního zřetele.

Nejsem si jistá, jestli takováto motivace nejde nad rámec spravedlivého procesu, ale to ponechávám vaší úvaze.

Od 1. ledna letošního roku potom v rámci novely zákona o pobytu cizinců oproti dosavadní úpravě, která umožňovala svědkům získat za spolupráci povolení k dlouhodobému pobytu pouze u trestných činů, které s nelegální migrací souvisely, nyní umožňuje náš právní řád svědku cizinci za spolupráci umožnit pobyt, ať jde o jakýkoli úmyslný trestný čin, k jehož stíhání Českou republiku zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva. Od 1. ledna tedy cizinci mohou být motivováni k udělení pobytu i v trestních řízeních, která s potíráním nelegální migrace nesouvisí. Přiznám se, že ve mně vzbuzuje určité rozpaky skutečnost, že pachatel cizinec – pardon, svědek cizinec – může dosáhnout všech výhod, o kterých jsem zde hovořila, včetně získání trvalého pobytu na území České republiky tím, že někoho usvědčí z trestné činnosti. Uvítala bych doplňující informaci pana ministra o tom, jestli v konkrétních případech o této skutečnosti vůbec vědí dozorující státní zástupci a soudy, které následně ve věci rozhodují, a jakou provádějí kontrolu nad těmito postupy. Mám totiž obavy z možného zneužití.

Omlouvám se, že využívám k tomuto tématu bodu, který jsme otevřeli, ale jistě bychom si nikdy nikdo nepřáli, abychom potírání nelegální migrace nebo jiné trestné činnosti dosahovali na základě např. křivých svědeckv. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Bebarové-Rujbrové. Ptám se, zda se někdo hlásí dále do všeobecné rozpravy. Není tomu tak, všeobecnou rozpravu tedy končím. Přistoupíme k rozpravě podobné. Prosím paní zpravodajku.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Ano, zde si pouze dovolím odkázat na již citované usnesení výboru pro obranu a bezpečnost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. O návrhu na přijetí tohoto usnesení rozhodneme v hlasování pořadové číslo 205. Já zahajuji... Pardon, ještě pan ministr. Toto hlasování je tedy zmatečné. Slovo má pan ministr Kubice. Prosím.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Já bych chtěl jenom doplnit na otázky paní zpravodajky, poslankyně Rujbrové. Útvar pro odhalování organizovaného zločinu má ve své gesci obchodování s lidmi a migraci a převaděčství. Jako jeden z nástrojů samozřejmě používá i to, o čem paní poslankyně hovořila, a je to pod dohledem státního zástupce a samozřejmě je informován soudce. Ten útvar má svoje oddělení kontroly a stížností, který samozřejmě v případě, že ředitel má pochyby v jakékoliv věci, prověřuje takovou situaci. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Budeme hlasovat o návrhu usnesení. Zahajuji hlasování číslo 206. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak nás s ním seznámila paní zpravodajka, tak jak nám bylo písemně předloženo. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 206 přítomno 124, pro 84, proti nikdo. Konstatuji, že usnesení bylo přijato. Končím tím projednávání bodu 124 sněmovního tisku 437.

Další omluva, která mi byla doručena, je od pana ministra Tomáše Chalupy. Omlouvá se dnes od 11.30 do 14.30 hodin.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu číslo 118. Je to

**118.
Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010
/sněmovní tisk 306/**

Zprávu projednal volební výbor. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 306/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje volebního výboru pana poslance Václava Mencla.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, tato zpráva byla podrobena značné kritice našeho výboru, a proto jsme ji v květnu vrátili k doplnění. Kritika se týkala především toho, že málo prokazuje veřejnoprávní charakter České televize a samozřejmě především jejího vysílání. Ta zpráva byla doplněna. Na základě toho doplnění Rada České televize přijala takovou svoji metodiku, kterou chce ty příští právě zpracovávat. Nicméně to je budoucnost.

V této chvíli si vám dovoluji předložit usnesení, kdy výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby tuto doplněnou zprávu schválila, to je usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2010, dle sněmovního tisku č. 36.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Pana zpravodaje Václava Mencla poté požádám, aby nás odkázal, ale až v podrobné rozpravě, na usnesení. Ptám se, zda se někdo hlásí do všeobecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, tedy končím všeobecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má pan poslanec Václav Mencl.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji. Volební výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2010, dle sněmovního tisku číslo 306.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se někdo dál do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování číslo 207. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 207 přítomno 126, pro 75, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení jsme přijali. Končím tím projednávání bodu 118 sněmovního tisku 306.

Zahajuji projednávání bodu 119. Je to

**119.
Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2010
/sněmovní tisk 467/**

Zprávu projednal volební výbor. Usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 467/1. Zpravodajem tohoto výboru je opět pan poslanec Václav Mencl. Já vás, pane kolego, prosím o úvodní slovo.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji za slovo. Volební výbor se touto zprávou velmi podrobně zabýval, a přestože hospodaření České televize je věc poměrně komplikovaná, myslím, že ta zpráva velmi dobře obstála. Česká televize hospodaří s dostatečnou rezervou a tuto rezervu nečerpá, to znamená, že ji schovává na investice, a to já, a nejen já, ale myslím, že celý volební výbor pokládá za velmi rozumné. Takže si vás výbor dovoluje vás požádat o schválení této zprávy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Přihlášku do ní nemám. Ptám se, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím všeobecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Prosím pana poslance Václava Mencla.

Poslanec Václav Mencl: Volební výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: „Poslanecká

sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o hospodaření České televize v roce 2010, dle sněmovního tisku 467.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Tento návrh podrobíme hlasování. Ponese pořadové číslo 208. Zahajuji hlasování. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 208 přítomno 127, pro 75, proti 4. S návrhem usnesení Sněmovna vyslovila souhlas. Tím jsme projednali bod 119, sněmovní tisk 467.

Zahajuji projednávání bodu číslo 120. Je to

120.

Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2010 /sněmovní tisk 465/

Tento sněmovní tisk projednal volební výbor. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 465/1. Zpravodajem volebního výboru je opět pan poslanec Václav Mencl. Prosím o úvodní slovo.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji za slovo. Volební výbor po velké rozpravě, k níž si dovoluji osobně přihlásit do rozpravy s komentářem, nicméně v této chvíli doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu schválit výroční zprávu o hospodaření. Hlásím se současně do rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Myslím, že můžete rovnou zůstat, pane kolego u stolku pro řečníky. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Pan poslanec Václav Mencl je přihlášen jako první. Prosím.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji. Jestliže jsem řekl, že byla rozprava rozsáhlá, tak musím říci, že byla velmi kritická. Český rozhlas bohužel hospodaří z rezerv a tyto rezervy mu podle předložených podkladů střednědobého výhledu hospodaření Českého rozhlasu do roku 2015 zrovna v tom roce 2015 dojdou a půjde do ztráty. On je ve ztrátě hospodaření už teď v zásadě, ale kryje to z rezerv. Ty rezervy byly vytvořeny tím, že jsme navýšili rozhlasové poplatky, ale ty jsme skutečně tehdy navyšovali, pokud mi paměť dobře slouží, nikoliv proto, aby byly projednány, ale aby sloužily na investice a na jiné potřebné věci, které rozhlas musí činit. Takže pokud nebudou učiněna žádná opatření, tak se zřejmě naplní scénář, který zde je popsán přímo ve zprávě, a ten říká: Je patrný dopad úsporných opatření zavedených v roce 2010. Přes tyto úspory by zisk lineárně klesal, tak jak se

vzdaluje doba, kdy naposledy došlo k navýšení rozhlasového poplatku. Stejný vývoj je vysledovatelný i v letech 1998 až 2005, tj. před zvýšením poplatků. Je patrné, že se blíží doba, kdy bude nutné přijmout opatření směřující k udržení minimálně vyrovnaného rozpočtu v následujících obdobích.

Nicméně v té zprávě není ani naznačeno, co to má znamenat. Přitom Český rozhlas má docela vážné problémy v soudních sporech jednak s dodavatelem rekonstrukce, jednak s finančními úřady, a znamená to tedy, že je dokonce možné, jestliže tyto spory nebudou rozhodnuty ve prospěch Českého rozhlasu, že se prostě rozpočet ještě více propadne. Podle mého názoru není možné, a aspoň tedy já to neučiním, schválit zprávu, která obsahuje tato fakta, aniž by obsahovala řešení. Pan ředitel i paní předsedkyně rady řekli, že se tím budou zabývat, ale já tedy vycházím ze zprávy, kterou jsme obdrželi, a ta je pro mě neuspokojivá.

Já konstatuji za sebe, že tuto zprávu nemohu podpořit, a nemohu tedy podpořit, aby ji Poslanecká sněmovna schválila.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Václavu Menclovi. Ptám se, zda se někdo hlásí dále do všeobecné rozpravy, která je otevřena. Pan poslanec Ladislav Skopal. Prosím.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Já souhlasím s panem poslancem Menclem v tom, že je důležité se tím zabývat, protože není možné čerpat z rezerv. Ale musíme si říci určitá fakta. Veškeré smlouvy podepsalo bývalé vedení a v podstatě i bývalý předseda rady je již po smrti, takže těžko se některé věci dají řešit zpětně. Je tam nová předsedkyně, již delší dobu nový ředitel a je potřeba říci, že vlastně v kandidatuře na ředitele a ve svém programu naznačil možnosti řešení. Já si myslím, že volební výbor se tím má zabývat a měl by zabývat a můžeme zhodnotit vlastně po prvním roce fungování nového ředitele, což je zpráva za rok 2011. Tam potom chce vlastně zhodnotit, jak postupuje v rámci toho svého programu a restrukturalizace Českého rozhlasu, protože všichni víme, že není možné v této době navyšovat jakkoliv koncesionářské poplatky, ale je potřeba šetřit.

Tohle je jenom mé doplnění, protože diskuse doopravdy byla velice plodná a tvrdá a myslím si, že zprávu bychom měli schválit, ale zabývat se tím dost detailně v příštím období. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Slovo má nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura, poté pan poslanec Václav Kubata. Poté paní poslankyně Levá.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci říci, že to je zpráva o hospodaření. To není zpráva ani o řediteli rozhlasu ani o předsedovi rady. Takže pro mě argumenty předsedy volebního výboru jsou naprosto vážné, adekvátní. Nemyslím si, že bychom takovou zprávu schvalovat měli. Pokud se v průběhu roku 2011 či roku 2012 ukáže, že Český rozhlas hospodaří lépe, tak zprávy za příští roky určitě budeme schvalovat.

Na druhé straně, když se podíváte, zpráva byla vypracována v srpnu roku 2011 a jsou pod ní podepsáni ti, kteří Český rozhlas dneska vedou. Takže to není tak, že něco zdědili. Měli bychom prostě hlasovat o tom, jestli takovou zprávu schvalujeme, nebo ne. A já za sebe říkám, že nejsem připraven navyšovat koncesionářské poplatky. Nicméně pokud nedá Poslanecká sněmovna jasný signál, že takhle ne, tak najednou budeme stát v situaci, kdy nám nic jiného nezbude. A to si myslím, že bychom neměli připustit. Neměli bychom to připustit a měli bychom svůj názor vyjádřit včas. Ne až v roce 2014, kdy najednou získáme informaci, že se nic nedá dělat například proto, že rezervy už nejsou. A například proto, ne-nejbože, že Český rozhlas prohrál nějaké soudní spory a nemá prostředky na to, aby v důsledku soudních sporů peníze vyplatil. Pak už nebudeme mít žádný manévrovací prostor. Myslím, že dneska ještě ten prostor je, a měli bychom dát jasný signál, že takhle se pokračovat prostě nedá.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Václav Kubata. Prosím.

Poslanec Václav Kubata: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, tato zpráva je opravdu zprávou o hospodaření Českého rozhlasu a je naprosto správné, co pan předseda a poslanec pan Mencl řekl o tom bodu, že ČRo čerpá z rezerv. Taky je třeba ale doplnit, že to opravdu není jenom zprávou o hospodaření Českého rozhlasu, protože to mezidobí, které bylo, to vakuum nezvolení ředitele, které jsme způsobili my ať už svou nečinností, nebo bohužel i tragickým úmrtím pana předsedy Jiší, kdy vlastně rada opět přestala být neakceschopná(?), tak především způsobilo to, že nový generální ředitel nebyl zvolen, a tudíž nemohl dělat celou řadu kroků, které by se možná, možná mohly promítnout již v této zprávě, a to především strukturálních změn a úsporných kroků. Ale prostě to se nestalo. Proto na volebním výboru já sám jsem hlasoval za přijetí této zprávy, protože tak jak jsme měli možnost se seznámit s některými plánovanými strukturálními změnami, potažmo s úspornými kroky, tak ve mně vzbuzují naději do budoucna.

Je samozřejmě jasné, že nikdo není připraven diskutovat nebo otevřít debatu o koncesionářských poplatcích. V žádném případě. Na druhou stranu ale nepřijetí zprávy myslím není nezbytně nutným krokem a možná

bychom měli naopak začít i debatu o tom, jak vůbec konstrukce kontroly veřejnoprávního média má do budoucna fungovat. Jestli není čas popohnat kroky a otevřít mediální legislativu a najít nový, možná lepší funkční model, tak abychom nemuseli reagovat jenom zpětně, ale abychom se mohli na tom podílet v průběhu.

Takže já jenom říkám svůj názor, že já budu hlasovat v tomto případě pro přijetí této zprávy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Václav Kubata. Slovo má paní poslankyně Ivana Levá. Prosím.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji za slovo, paní předsedkyně, dámy a pánové, též souhlasím s tezí šetřit je potřeba. V Českém rozhlasu určitě. Ale moc nerada bych viděla, aby se šetřilo na úkor regionálního vysílání. U nás v Plzeňském kraji je regionální vysílání Českého rozhlasu velmi populární, máme vysokou poslechovost a skutečně, kdyby se mělo do budoucna šetřit tím, že na regionech se ubere, tak myslím, že by to nepůsobilo moc dobře mezi posluchači Českého rozhlasu. Buďme rádi, že Český rozhlas poslechovost má, proto platíme poplatky, ale znovu říkám: šetřit, šetřit, ale uvážlivě. Tak, aby se to regionů dotklo co nejméně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se na další přihlášku do všeobecné rozpravy. Pan kolega Václav Mencl. Prosím.

Poslanec Václav Mencl: Jsem velmi rád, že si kolegové uvědomují vážnost té věci, nicméně projednáváme faktickou zprávu, která obsahuje věci, které jsem zde citoval. A z tohoto hlediska prosím, nemůžeme se tvářit, že taková věc neexistuje. Jedna věc jsou sliby do budoucna a druhá věc je realita, ve které se ocitáme. Takže já jsem přesvědčen, že tuto zprávu, tedy za sebe, konstatuji – nikoliv jako zpravodaj, jako zpravodaj samozřejmě přednesu usnesení výboru – za sebe konstatuji, že tuto zprávu prostě nepodpořím.

Myslím, že zde padla docela zajímavá zmínka o tom, jakým způsobem zajistit, aby Sněmovna měla efektivní vliv na hospodaření. Vtip je v tom, že my schvalujeme až výsledky hospodaření. Poslanecká sněmovna schvaluje teď rok 2010, místo abychom se zabývali rokem 2012. Samozřejmě, k tomu jsme si zvolili radu. Ta rada – nemohu souhlasit s tím, že rada byla nefunkční. Rada měla dostatečný počet členů na to, aby se hospodařením zabývala. Neměla jistou chvíli dostatečný počet hlasů na to, aby zvolila nového generálního ředitele, to je pravda, ale to na hospodaření nemělo vliv. Zrovna tak jako na hospodaření nemělo vliv to, že generální ředitel nebyl zvolen a byl tím pověřen současný ředitel.

Ale myslím si, že je velká otázka legislativní, zda se také nemáme zabývat rozpočty České televize a Českého rozhlasu, tak jako se zabýváme například rozpočtem Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a nebo se zabýváme rozpočtem Českého telekomunikačního úřadu. Neboť skutečně potom jsme stavěni před hotovou věc.

Za sebe musím také říci, že podle mého názoru Rada Českého rozhlasu prostě nesplnila to, co má. Je tam od toho, aby rozhlas hospodařil efektivně. To nečiní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se na další přihlášku do všeobecné rozpravy. Není žádná? Ještě pan poslanec Václav Tejč. – Jeroným Tejč, promiňte prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Tak co není, může být.

Paní předsedkyně, dovolil bych si požádat před hlasováním o přestávku na klub sociální demokracie v délce pěti minut.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Ptám se na další přihlášky do všeobecné rozpravy. Není-li žádná, končím všeobecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má pan poslanec Václav Měncl. V podrobné rozpravě je třeba zopakovat návrh.

Poslanec Václav Měncl: Omlouvám se, nepochopil jsem situaci přesně. Takže volební výbor po odůvodnění předsedkyně Rady Českého rozhlasu Mgr. Dany Jaklové, zpravodajské zprávě předsedy Ing. arch. Václava Měncle a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2010 dle sněmovního tisku č. 465.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, proto podrobnou rozpravu končím.

Nyní je zde žádost o pětiminutovou přestávku. Navrhuji tedy, abychom ve 12.25 hodin se sešli, odhlasovali k tomuto bodu ještě usnesení a poté bychom se věnovali pevně zařazeným volebním bodům. Takže pokračování ve 12.25.

(Jednání přerušeno ve 12.20 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.25 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, jsme po skončené podrobné rozpravě. Je před námi návrh na hlasování o usnesení, které nám bylo předloženo v písemné podobě. Na toto usnesení také odkázal pan zpravodaj. Přestávka, která byla před hlasováním vyhlášena, skončila a my se tedy budeme moci tohoto hlasování zhostit.

Ještě než dorazí kolegové, jsou zde dvě omluvy. První od pana poslance Miroslava Petráně, omlouvá se z dnešního odpoledního jednání od 14.30 z pracovních důvodů, a také se omlouvá pan poslanec Josef Nekl dnes a zítra z pracovních důvodů.

Domnívám se, že jsme všichni. Je zde žádost o odhlášení. Prosím tedy, abyste se znovu přihlásili.

Zahajuji hlasování číslo 209. Táži se, kdo souhlasí s navrženým usnesením, jak jsme jej dostali v písemné podobě a jak na něj odkázal... (Námítky posl. Skopala, že se nemůže přihlásit.) Pardon, toto hlasování bude asi prohlášeno za zmatečné. Vidím signalizaci pana poslance Skopala. Toto hlasování prohlašuji za zmatečné a prosím o informaci, zda je vše v pořádku s hlasováním. Pan kolega Skopal.

Poslanec Ladislav Skopal: Já se chci jenom zeptat: Hlasujeme o usnesení volebního výboru, že Poslanecká sněmovna souhlasí...?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, je to jediné usnesení, které zaznělo v podrobné rozpravě, čili pouze o tomto usnesení můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 210. Ptám se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 210 přítomno 110, pro 74, proti 12. Konstatuji, že návrh usnesení jsme přijali. Končím tím projednávání bodu 120, sněmovního tisku 465.

Dámy a pánové, na dnešek od 12.30 máme zařazen pevně blok voleb. Není-li námítka, začnu o tu minutu a půl dříve, spustíme tedy tento blok hned. A já bych zahájila projednávání bodu

115.

Návrh na potvrzení předsedů výborů

Podle § 50 odst. 1 písm. t) našeho jednacího řádu potvrzuje předsedy výborů v jejich funkci po zvolení výborem Poslanecká sněmovna.

Chci vás informovat, že předsedou výboru po obranu byl zvolen pan poslanec Jan Vidím, předsedou výboru pro bezpečnost byl zvolen pan poslanec Radek John.

Chtěla bych vás dále informovat o tom, že se sešel mandátový a imunitní výbor a ústavněprávní výbor a ty zvolily nové předsedy. Předsedou mandátového a imunitního výboru byl zvolen pan poslanec Bohuslav Sobotka, předsedou ústavněprávního výboru byl zvolen pan poslanec Marek Benda.

Nyní k tomuto zahajuji rozpravu a ptám se, kdo se do rozpravy hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím a přistoupíme k hlasování. Navrhuji hlasovat o potvrzení – můžeme všech předsedů, je-li ale požadavek každého předsedy zvlášť – vidím, že ano. Takže budeme hlasovat o každém předsedovi zvlášť.

Ptám se nejprve, kdo souhlasí s tím, abychom ve funkci předsedy výboru po obranu potvrdili pana poslance Jana Vidíma.

Zahajuji hlasování 211. Táže se, kdo souhlasí. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 211 přítomno 110, pro 76, proti 11. Pan poslanec Jan Vidím byl v této funkci potvrzen.

Dále se ptám, kdo souhlasí s tím, abychom ve funkci předsedy výboru pro bezpečnost potvrdili pana poslance Radka Johna.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 212. Ptám se, kdo je pro toto potvrzení. Kdo je proti,

Hlasování pořadové číslo 212, přítomno 111, pro 56, proti 48. Pan předseda John tedy byl potvrzen.

Ptám se dále, kdo souhlasí s tím, abychom ve funkci předsedy mandátového a imunitního výboru potvrdili pana poslance Bohuslava Sobotku.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 213. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 213, přítomno 115, pro 101, proti 9. Pan předseda Sobotka byl potvrzen.

Dále se ptám, kdo souhlasí s tím, abychom ve funkci předsedy ústavněprávního výboru potvrdili pana poslance Marka Bendu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 214. Ptám se, kdo je pro toto potvrzení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 214, přítomno 118, pro 104, proti 2. Pan poslanec Marek Benda byl v této funkci potvrzen.

Konstatuji, že jsme potvrdili předsedy všech čtyř výborů Poslanecké sněmovny. Tím končím projednávání bodu 115.

Zahajuji projednávání bodu

105.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Tento bod jsme přerušili v úterý 13. 12. Prosím o slovo předsedu volební komise Jana Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, děkuji Poslanecké sněmovně za potvrzení.

Můžeme přistoupit k projednávání bodu 105, který již paní předsedkyně otevřela, což jsou změny v orgánech.

Ve stanovené volební lhůtě obdržela volební komise následující návrhy. Na rezignaci ve volebním výboru paní poslankyně Alena Hanáková, na volbu pan poslanec Jiří Besser.

Ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu rezignace paní poslankyně Alena Hanáková, volba pan poslanec Jiří Besser.

A konečně ve volební komisi rezignace paní poslankyně Alena Hanáková, volba pan poslanec Jiří Besser.

Změny v ustanovených orgánech a komisích lze provádět výlučně se souhlasem Sněmovny a volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád nestanoví způsob hlasování, leč obvykle, prakticky vždy, Poslanecká sněmovna takto rozhodovala veřejným hlasováním pomocí hlasovacího zařízení.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste zahájila rozpravu k navrženým kandidátům. Po této rozpravě bychom přistoupili k hlasování o rezignaci a o volbě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu. Nemám do ní přihlášky. Ptám se, zda se tedy někdo hlásí do této rozpravy. Nevidím žádnou přihlášku, rozpravu končím. Slovo má předseda volební komise Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Než přistoupíme k hlasování, chci pouze Poslaneckou sněmovnu seznámit s tím, že pan poslanec Jiří Besser rezignoval na funkci ministra vlády České republiky a prezident republiky jeho demisi přijal k zítřejšímu dni. Protože ministr vlády České republiky nemůže být členem žádného z orgánů Poslanecké sněmovny, jak rezigna-

ci, tak volbu uskutečníme s účinností k 17. prosinci, tedy k sobotě tohoto roku.

Nyní tedy, paní předsedkyně, bych vás požádal, abyste dala hlasovat o tom, že paní poslankyně Alena Hanáková rezignuje na členství v orgánech Poslanecké sněmovny s účinností k 17. prosinci.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zahajuji hlasování pořadové číslo 215. Táží se, kdo souhlasí s touto rezignací. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 215, přítomno 121, pro 115, proti 1. Tuto rezignaci Sněmovna přijala.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. Nyní bychom hlasovali o volbě pana poslance Jiřího Bessera za člena orgánů Poslanecké sněmovny s účinností k 17. prosinci tohoto roku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 216. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 216, přítomno 121, pro 118, proti nikdo. Volbu Sněmovna učinila. Končím tím projednávání bodu 105.

Budeme se věnovat bodu

116.

Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Pana předsedu volební komise Jana Vidíma prosím o slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, ve stanovené lhůtě volební komise obdržela od poslaneckého klubu ČSSD návrh na poslance Františka Bublana do volby do této pozice. Pokud jde o způsob volby, zde volební řád stanoví volbu tajnou, netřeba o tom rozhodovat hlasováním.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste zahájila rozpravu k navrženému kandidátovi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Uvedl jsem, že o tajné volbě rozhodovat nebudeme. Ta je ze zákona tajná. Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste přerušila projednávání tohoto bodu a zahájila projednávání bodu 143.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přerušuji projednávání bodu 116. Budeme se věnovat bodu

143.

Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

Pan předseda Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Ve stanovené lhůtě volební komise obdržela od poslaneckého klubu ODS návrh na poslance Ivana Fuksu do volby do této pozice. I zde se jedná o volbu tajnou ze zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste zahájila rozpravu k navrženému kandidátu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji rozpravu a ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím. Pane předsedo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. Jak jsem uvedl, o tajné volbě rozhodovat nebudeme.

Poprosím vás, paní předsedkyně, abyste přerušila projednávání bodu 143 a zahájila projednávání bodu 107.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přerušuji bod 143. Budeme se věnovat bodu

107.

Návrh na volbu členů Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Pan předseda Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. 17. listopadu tohoto roku nabyl

účinnosti zákon, kterým byla zřízena Etická komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu. Dva členy této komise volíme my, tedy Poslanecká sněmovna.

Ve stanovené lhůtě jsme od poslaneckých klubů obdrželi následující návrhy: Petr Blažek – TOP 09, Stanislav Devátý – ODS, Jan Kudrna – ČSSD, Miloš Rejchrt – ČSSD, Prokop Tomek – TOP 09.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise navrhuje volbu tajnou.

Pokud jde o další postup, poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům a ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu. Nehlásí se nikdo. Končím rozpravu. Pan předseda Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní bychom rozhodli o způsobu volby. Volební komise navrhuje volbu tajnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Budeme tedy hlasovat o této možnosti. Zahajuji hlasování pořadové číslo 217. Ptám se, kdo souhlasí s volbou tajnou. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 217, přítomno 121, pro 105, proti 1. Způsob volby jsme tedy určili. Bude to volba tajná. Přerušuji projednávání bodu 107.

Zahajuji projednávání bodu

108.

Návrh na volbu členů dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky

Pan předseda Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně, paní předsedkyně. V současné době chybějí v této radě dva členové. Dne 8. listopadu skončilo volební období Danielu Petruškovi a 2. prosince letošního roku rezignoval na členství v této dozorčí radě pan poslanec Petr Gazdík. Znamená to, že se jedná o volbu dvou členů dozorčí rady Pozemkového fondu.

Ve stanovené lhůtě volební komise obdržela právě dva návrhy: Václav Horáček – TOP 09 a Radim Jirout – ODS.

Způsob volby zvláštní zákon nestanoví. Volební komise navrhuje vol-

bu tajnou a já bych vás nyní, paní předsedkyně, požádal, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům a ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám tuto rozpravu a ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Budeme tedy hlasovat o způsobu volby. Je zde návrh na volbu tajnou. Zahajuji hlasování pořadové číslo 218. Kdo je pro? Proti?

V hlasování pořadové číslo 218 přítomno 121, pro 111, proti nikdo. Určili jsme tajnou volbu a přerušuji projednávání bodu 108.

Zahajuji projednávání bodu

109.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie

Pan předseda Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. 23. listopadu tohoto roku předložil ministr kultury, neboť on je oprávněn předkládat takovýto návrh, návrh na volbu tří členů této rady. Jedná se o Terezu Brdečkovou, Zuzanu Kopečkovou a Evu Tomanovou.

Způsob volby zákon nestanoví. Volební komise navrhuje volbu tajnou. Chci vás požádat, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu jak k navrženým kandidátkám, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Rozpravu otevírám. Prosím, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím.

Budeme hlasovat o způsobu volby.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 219. Táže se, kdo souhlasí s tím, aby byla volba tajná. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 219 přítomno 122, pro 116, proti nikdo. Určili jsme tedy způsob volby a přerušuji projednávání bodu 109.

Zahajuji projednávání bodu

110.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky

Pan předseda Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. 23. listopadu letošního roku předložil taktéž ministr kultury stejně jako v bodu předchozím, neboť on je osobou oprávněnou, návrh na volbu 13 členů této rady. Jedná se Rudolfa Adlera, Jiřího Dědečka, Alexandra Gregara, Jiřího Hlaváče, Miloše Horanského, Jindřicha Lechovského, Jiřího Mergera, Romana Musila, Jana Simona, Martu Smolíkovou, Miroslava Ševčíka, Marcelu Turečkovou a Pavla Žuru.

Způsob volby zvláštní zákon nestanoví. Volební komise navrhuje volbu tajnou. Poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste zahájila rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Rozpravu zahajují. Prosím o vaše přihlášky. Rozpravu tedy končím.

Budeme hlasovat o návrhu pana předsedy volební komise na tajnou volbu.

Zahajují hlasování pořadové číslo 220. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti?

V hlasování pořadové číslo 220 přítomno 124, pro 118, proti nikdo. Tajná volba byla schválena a já přerušuji projednávání bodu 110.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, požádal bych vás, abyste v tuto chvíli přerušila jednacím den Poslanecké sněmovny s tím, že do 13 hodin bude volební komise na obvyklých místech vydávat hlasovací lístky pro tajnou volbu, jak jsme si před okamžikem schválili. S výsledky této tajné volby bych Poslaneckou sněmovnu seznámil při nejbližší možné příležitosti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda volební komise oznámil podstatné skutečnosti pro to, aby mohla volba proběhnout. Já tedy nyní přerušuji dnešní jednacím den, a to do 14.30 hodin, kdy budou zahájeny ústní interpelace. Jenom upozorňuji, že pan premiér je omluven, tudíž interpelace budou pravděpodobně mít rychlejší průběh a budeme se ihned po jejich vyčerpání věnovat interpelacím na ministry vlády a po skončení těchto interpelací je dohoda na pokračování o projednávání bodů z bloku zpráv. Tedy to je program na dnešní odpoledne.

(Jednání přerušeno ve 12.44 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.32 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážení kolegové a kolegyně. Budeme pokračovat pevně stanoveným bodem, kterým jsou ústní interpelace.

142.

Ústní interpelace

Dříve než k nim přistoupíme, dovoluji, abych vás ještě seznámila s doručeními omluvami. Omlouvá se pan poslanec Jiří Skalický dnes od 14 hodin z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Antonín Seda od 16 do 17.30 z důvodu pracovního jednání a konečně pan poslanec Jan Farský od 14 do 17 hodin z pracovních důvodů.

Naším bodem jsou nyní ústní interpelace, které jsou určeny předsedovi vlády České republiky, poté vládě České republiky, ostatním členům vlády. My jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace. Pro ty je vyměřen čas od 14.30 do 16 hodin, pokud jde o předsedu vlády. Pro interpelace na ostatní členy vlády je stanoven čas od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Předseda vlády Petr Nečas je omluven a odpovědi na vznesené interpelace budou interpelujícím poslancům zaslány ve lhůtě, kterou stanoví jednacím řád.

Chci upozornit, že po vyčerpání přihlášek k ústním interpelacím na předsedu vlády zahájíme ihned interpelace na ostatní členy vlády. K tomu bych ráda dodala, že pokud vyčerpáme všechny interpelace dříve než v čase, který je na interpelace vyhrazen, budeme po krátké přestávce pokračovat dalšími body celé naší schůze, a to body zprávy.

Nyní dávám slovo panu poslanci Milanu Štovičkoví. Ten byl vylosován jako první, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Nečase. Připraví se pan poslanec Petrů. Prosím, pane poslanče Štovičku.

Poslanec Milan Štoviček: Dobré odpoledne. Děkuji za udělené slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, prosím, krátkou interpelaci na dnes nepřítomného předsedu vlády.

Vážený pane předsedo vlády, obracím se na vás v souvislosti s připravovanou aktualizací státní energetické koncepce, kterou bude vláda projednávat. Především vám chci poděkovat za vámi opakovaně vyslovený názor, že tato vláda se zavázala k neprolomení těžebních limitů a nepřijme žádný dokument, který by s prolomením územně ekologických limitů počítal. V této souvislosti připomínám, že tato vláda také přijala závazek k jejich legislativnímu zajištění.

Státní energetická koncepce je právě v souvislosti s otázkou zachování těžebních limitů velmi pozorně sledována veřejností i místní samosprávou. Připomenu jen některá fakta. Občané města Horního Jiřetína, které je bezprostředně ohroženo, se opakovaně v referendu i ve volbách vyslovili pro zachování těžebních limitů. Město Litvínov, pod nímž tak jako pod řadou dalších měst a obcí leží hnědé uhlí, opakovaně jednoznačně odmítlo jakoukoli variantu státní energetické koncepce, která by předpokládala prolomení limitů a fatální ohrožení další existence města. Zde cituji z přijatých usnesení rady a zastupitelstva města Litvínova, která byla přijata v dubnu letošního roku. Cituji: Územní ekologické limity těžby hnědého uhlí chrání nejen existenci obcí Horního Jiřetína, Lomu, Mariánských Račic a dalších v severozápadních Čechách, ale také zásadně určují další rozvoj a životní podmínky pro město Litvínov a jeho více než 26 tisíc obyvatel. Vláda České republiky se ve svém programovém prohlášení zavázala, že vláda se zasadí – zase cituji – o zachování územních limitů těžby hnědého uhlí a jejich legislativní zajištění. Jakékoliv ústupky od toho závazku jsou proto nepřijatelné. (Upozornění na časový limit.)

Vynechám citace. A závěr: Vážený pane předsedo vlády, žádám vás a vašim prostřednictvím i celou vládu, aby se vláda České republiky při projednávání aktualizace státní energetické koncepce postavila za názory obyvatel i místní samosprávy a přijala takovou variantu, která bude respektovat vládní usnesení 444 z roku 1991 a 1176 z roku 2008.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Odpověď bude ve smyslu jednacího řádu podána písemně.

Následuje interpelace pana poslance Jiřího Petru z předsedu vlády ve věci čerpání fondů Evropské unie. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petru: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vážený pane premiére, již před měsícem jsme se dověděli, že Evropská komise na základě zprávy auditorů Evropské unie jmenovala Českou republiku, Itálii a Španělsko jako nejhorší manažery peněz z Evropské unie. Podle výroční zprávy Účetního dvora Evropské unie za rok 2010 míra chybovosti v oblasti politiky soudržnosti je u těchto zemí nejvyšší, a to z důvodů, že

nesplňovaly unijní či národní legislativu. Česká republika, Španělsko a Itálie byly odpovědné za dvě třetiny chyb odhalených auditory u peněz z kohezních fondů. Tyto země měly podat vysvětlení této nelichotivé situace.

Na straně jedné jsme Ministerstvem pro místní rozvoj ubezpečováni, že Česká republika o žádné prostředky z celkové alokace evropských fondů nepřijde, a naopak ministerstvo tvrdí, že řídicím orgánům jednotlivých operačních programů se daří problematice oblasti řešit a napravovat. Jakákoliv zmínka o nedobrému stavu čerpání finančních prostředků z fondů Evropské unie je považována za šíření poplašných zpráv. Na straně druhé se z úst ministra financí dozvídáme, že Česko nedodrží deficit státního rozpočtu plánovaný na letošní rok. Důvodem jsou podle ministra financí Miroslava Kalouska zpožděné a zadržené platby z Evropské unie.

Vážený pane premiére, jaký je skutečný stav čerpání prostředků z Evropské unie? Za druhé: Jaká opatření přijala vaše vláda, aby byly všechny prostředky účelně vyčerpány? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče.

Přistoupíme k následující interpelaci. Interpeluje pan poslanec Ladislav Šincl ve věci absence ministrů vlády České republiky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající.

Vážený pane premiére, minulý týden jsem vás interpeloval ve věci katastrofální neúčasti vašich ministrů na písemných a ústních interpelacích. Chtělo by se mi říci slovy vašeho senátora Kubery: Je to marné, je to marné, je to marné. Dnes, týden nato, se totiž opět omluvili pan ministr Petr Bendl z údajných důvodů zahraniční cesty, pan ministr Jiří Besser z údajných pracovních důvodů, pan ministr Jaromír Drábek z údajných pracovních důvodů, pan ministr Miroslav Kalousek z údajných pracovních důvodů, pan ministr Martin Kuba z údajných pracovních důvodů, pan ministr Jan Kubice z údajných pracovních důvodů, paní vicepremiérka Karolína Peake z údajných pracovních důvodů, pan ministr Jiří Pospíšil opět z údajných pracovních důvodů.

Bohužel tu nejste zase ani vy, pane premiére. Upřímně – mě to už dost nebaví. Z 15 členů vlády jsou tu dnes pouze slova dva. Vypadá to ovšem tak, že odpoledne tu budeme mnozí zase úplně zbytečně, že nebude ko-ho interpelovat. Řada z nich se omluvila z údajných pracovních důvodů. Moc tomu nerozumím, co mají páni ministři zase tak důležitého na práci, že neumějí přijít mezi ty, od nichž závisí existence této vlády. To je do Poslanecké sněmovny. Myslím si, že pravým důvodem je to, že se někteří z nich bojí. Bojí se poslanců a bojí se otázek. Ano, bojí se otázek.

Vážený pane premiére je to prostě jedna velká ostuda. Jsou to vaši ministři, které jste si vy vybral, a vy za ně nesete odpovědnost. A proto mě zajímá, co s tím budete dělat. (Potlesk v řadách opozice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Šinclovi a zvu k mikrofonu pana poslance Jana Kubatu. Ten interpeluje premiéra vlády ve věci problémů Ústeckého kraje. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Kubata: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, byl jsem osloven řadou občanů, občanských aktivit, sdružení a spolků stejně jako řadou krajských i komunálních politiků ohledně likvidace kalů z ostravských lagun. Většina z nich právě tak jako já chápe, že vybrané řešení je výhodné pro životní prostředí v Ostravě a všeobecně v České republice. Co však už všichni chápeme méně, je skutečnost, že vláda se soustřeďuje jen na jeden z postižených regionů a druhý, neméně postižený region opomíjí.

V systému evidence kontaminovaných míst je evidováno v Moravskoslezském kraji celkem 471 ekologických zátěží, z toho 346 je v řešení a je financováno z různých zdrojů. Zbývá tedy 125 zátěží, které čekají na řešení. Naproti tomu v Ústeckém kraji je ve stejném seznamu zapísáno 488 kontaminovaných míst, ale řešeno je pouhých 143, takže zbývá 345 zátěží, které prozatím řešeny nejsou. Chápu, že životní prostředí na Ostravsku je ve velmi špatném stavu. Měl jsem příležitost to čtyři týdny osobně sledovat. Ale ani náš Ústecký kraj na tom není růžově. Je pochopitelné, že když se pak po takovém stavu přidá další potenciální ohrožení, lidem se to nelíbí a proti takovému řešení protestují.

A teď otázka. Vážený pane premiére, ptám se, jakým opatřením bude vláda kompenzovat nebezpečí zhoršení životního prostředí v Ústeckém kraji, jakým účinným řešením pomůže vláda zlepšení stavu životního prostředí na severu Čech. Bylo by možné sestavit odborný tým třeba pod vedením ministrů, a to ministra průmyslu a obchodu a ministra životního prostředí, kteří by se problematikou zabývali a hledali konkrétní řešení, včetně jeho financování? Děkuji vám za vstřícnost a odpověď.

Zároveň, paní místopředsedkyně, vzhledem k nepřítomnosti předsedy vlády si dovoluji stáhnout další dvě interpelace, které jsem podal. Děkuji,.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Budeme pokračovat následující interpelací, tu podává pan poslanec Jiří Paroubek a týká se splavnosti labské vodní cesty, prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený nepřítomný pane premiére, předmětem mé interpelace je labská vodní cesta. Labe je jedinou spojnici

českých vodních cest k moři, tedy do mezinárodních vod, a díky tomu i naši přepravní spojnici s celým světem. Labe je díky pohnutým historickým událostem svobodnou vodní cestou. Vede až do Hamburku, kde máme do roku 2026 pronajatu část přístavu. Bohužel tato dopravní cesta má vážné problémy způsobené omezenou splavností. Německo se opakovaně hlásí ke svému závazku na zajištění plavební hloubky na německém Labi na 1,6 metru alespoň na 345 dní v roce. Bohužel naše část do Děčína ke státní hranici tyto parametry zdaleka nesplňuje. Pokud nepodnikneme rychle potřebná opatření, nákladní doprava se přesune na železnice a kamiony. Můžeme tak očekávat navýšení ceny dovozného o zhruba 30 %, což při objemu 2 milionů tun znamená pro naše podniky každoroční zvýšení nákladů o 850 milionů.

Pane premiére, stát jako regulátor trhu rezignoval na vytváření rovnocenných podnikatelských podmínek pro všechny druhy dopravy. Vodní doprava je zcela zanedbána. Má-li naše hospodářství v době cyklických krizí využívat stabilizujících výhod levné dopravy, je nezbytné začít konečně přijímat odpovědná státnická rozhodnutí. Ptám se tedy, kdy bude alespoň plavební stupeň Děčín připraven tak, aby mohlo dojít k navázání na garantovanou splavnost na německé straně. Moje otázka je, jakým způsobem bude vláda České republiky využívat pro lodní dopravu fondy Evropské unie, případně vlastní dotační politiku, když Labe patří do preferovaných komunikací TNT. Vážený předsedo vlády, děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nyní následuje interpelace pana poslance Antonína Sedí. Interpelace se týká vyslání armádních lékařů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedí: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, Senát včera odsouhlasil, že vysláním armádních lékařů na Slovensko vaše vláda porušila Ústavu České republiky. Nechci tady hodnotit toto usnesení, nicméně mám na vás několik dotazů. Podle platné Ústavy čl. 43 Parlament vyslovuje souhlas s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo naše území. Zároveň však stejný článek umožňuje vládě rozhodnout o účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo naše území. O tomto rozhodnutí však musí vláda neprodleně informovat obě komory Parlamentu a Parlament může rozhodnutí vlády zrušit.

Pane premiére, podle mého názoru je i vyslání armádních lékařů vojenským zásahem na cizím území. Vždyť takto se postupovalo a Parlament schvaloval vyslání našich lékařů např. do Iráku či Afghánistánu. Vláda měla proto požádat Parlament o jeho souhlas. Namísto toho, zřejmě vědoma si možných schvalovacích komplikací v Senátu, rozhodla vláda toto vyslání

nazvat cvičením pod názvem Slovenské zdraví 2011. Tady musím souhlasit se stanoviskem řady senátorů, že tato účelová konstrukce měla za cíl obejít český Parlament a českou ústavu.

Pane předsedo vlády, jakým způsobem a kdy odsouhlasila vláda vyslání vojenských lékařů na Slovensko a proč zvolila konstrukci vojenského cvičení, které nebylo a ani nemohlo být plánováno? A kdy a jakým způsobem vláda neprodleně informovala český Parlament, jak jí to ukládá Ústava České republiky. Děkuji za vaši písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Sedovi a zvu k mikrofonu pana poslance Václava Klučku. Bude interpelovat předsedu vlády ve věci čtvrtků v Poslanecké sněmovně.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, vážený nepřítomný pane premiére, mně je smutno, že musím stát u toho řečníště, a já tady stojím čtvrtek co čtvrtek a mluvím nejen k poloprázdné sněmovně, tady v této chvíli není víc než třicítka poslanců, ale mluvím k skoro nepřítomné vládě a především nepřítomnému premiérovi. Čtvrtek je jednací den v Poslanecké sněmovně, kde jsou z jednacího řádu jasně definovány instituty interpelací jak písemných, tak ústních. Jednací řád dle mého názoru není povinován pouze poslancům. Jednací řád je rovněž s největší pravděpodobností povinován i k poslancům ministrům. Proč tedy neustále opakujeme slovo absence, nezájem, neúčast? Potom také ta Poslanecká sněmovna se chová tak, jak se chová. Dělají se různé semináře, dělají se různé výbory, ale to je proto, že tady je i neúčast jednotlivých ministrů.

Pan kolega Šincl, prostřednictvím paní předsedající, se ptal, co s tím budete dělat, pane premiére. Já se ptám, jak zabráníte další devastaci poslanecké práce. (Potlesk z řad opozice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak to byl pan poslanec Václav Klučka a nyní vystoupí paní poslankyně Dana Váhalová a bude interpelovat předsedu vlády ve věci usnesení výboru pro evropské záležitosti. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Páni ministři, dámy a pánové, dobré odpoledne.

Vážený pane premiére, výbor pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na svém zasedání dne 16. listopadu 2011 přijal usnesení číslo 153, kdy požádal o přehodnocení rámcové pozice vlády České republiky. Cituji: „Výbor pro evropské záležitosti žádá vládu České republiky, aby přehodnotila rámcovou pozici vlády

České republiky a podpořila návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady č. 1290/2005 a nařízení Rady č. 1234/2007, pokud jde o rozdělování potravinářských produktů nejhudším osobám v Unii, a zároveň vytvořila účinné předpoklady pro čerpání z tohoto programu také Českou republikou. Dále výbor pro evropské záležitosti žádá vládu České republiky, aby ho informovala o dalším průběhu projednávání tohoto návrhu v orgánech Rady.“ Přesto jsem se dozvěděla z týdenního monitoringu událostí v Evropské unii dne 12. prosince 2011, že Česká republika v blokační menšině setrvává.

Vážený pane premiére, prosím o vysvětlení, proč nebylo zohledněno stanovisko a usnesení výboru pro evropské záležitosti.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Dříve než pozvu dalšího poslance k interpelaci, tak vás seznámím s novou došlou omluvou. Omlouvá se paní poslankyně Dana Filipi, a to od 14.30 hodin ze zdravotních důvodů.

A nyní prosím pana poslance Antonína Sedu, aby se ujal slova a interpeloval předsedu vlády ve věci problémů ČSA. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane předsedo vlády, poslední události v Českých aerolinkách ukazují, že situace v tomto podniku je velmi vážná. Již nestačí pouze škrtat v provozních nákladech, protože ty již dávno nejsou hlavním problémem této společnosti. Českým aeroliniím se dlouhodobě nedaří zvyšovat výnosy na úroveň již dnes okleštěných nákladů. Úbytek cestujících je rychlejší než úbytek sedaček a letadla létají stále prázdnější. Již se spekuluje o provozní ztrátě za tento rok ve výši až 300 mil. korun.

Vážený pane premiére, podle mého názoru zvolená strategie a koncepce restrukturalizace nejsou úspěšné. Podle vedení jedinou šancí na holé přežití této společnosti je strategický partner. Já osobně jsem přesvědčen, že jde spíše o plíživou privatizaci společnosti, která ještě nedávno byla vlajkovou lodí naší země s možností dalšího rozvoje. Nyní se řadí mezi tři nejhorší aerolinie v Evropě.

Proto se ptám, pane premiére, jak hodlá vláda řešit problém ČSA a jaké konkrétní postupy zvolí, aby nedošlo v příštím roce ke krizovému scénáři. Opravdu jste, pane premiére, přesvědčen o tom, že zvolený postup postupného rozprodávání letadlového parku a odchod ČSA ze světových destinací řeší současný 14procentní pokles výnosů? A jaká je strategie vlády k možnému vstupu strategického partnera do Českých aerolinek? Děkuji za písemné odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní bude další interpelaci podávat pan poslanec Jiří Paroubek, a to ve věci sítě ve státním zastupitelství. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný premiére, v posledních měsících dochází v soustavě státního zastupitelství k situacím, které nelze nazvat jinak než jako válka státních zástupců. Je přitom více než zřejmé, že v této válce dochází k nezákonným únikům z trestních spisů do médií, jako se to naposledy stalo v případě údajných přepisů odposlechů – a podtrhuji údajných proto, neboť nikdo dosud jejich pravost nepotvrdil a Česká televize reportáž s těmito údajnými přepisy odposlechů stáhla, neboť sama pochybovala o jejich pravosti – náměstka vrchního pražského žalobce Libora Grygárka. V této válce se nejedná bohužel o první takový účelový únik. Předcházely tomu v posledních měsících obdobné praktiky, kdy některá média v čele s časopisem Respekt dostávala interní informace ze spisů, často vytržené z kontextu, jejichž účelem bylo poškodit některé státní zástupce, a tyto mediální úniky se pak posléze staly záminkou pro doplnění návrhu na jejich odvolání z funkce, či vedly dokonce k policejnímu vyšetřování.

V žádném případě se nezastávám bývalého vrchního státního zástupce Vlastimila Rampuly ani náměstka Grygárka. Jen mi přijde zcela nevhodné, aby zastupující státní zástupce, který je funkcí dočasně pověřený, vyzýval přes média k rezignaci své kolegy, a to na základě pravděpodobně nezákonného úniku z trestního spisu. Považuji takové jednání za neslučitelné s etikou státního zástupce, a mohu-li mít pochopení pro některé kroky nového vedení státního zastupitelství, v tomto případě se domnívám, že bohužel došlo k potvrzení obav o zdroji předchozích úniků, které směřují k Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

Vzhledem ke stupňujícímu se sporu vás, pane premiére, žádám, abyste v dané situaci seznámil Poslaneckou sněmovnu se svým pohledem na celou věc a seznámil nás s kroky, které hodláte učinit směrem k nejvyššímu státnímu zástupci a ministroví spravedlnosti, tak aby se situace v soustavě státního zastupitelství normalizovaly.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Paroubkovi a prosím, aby se slova ujal pan poslanec Jan Kubata a podal interpelaci ve věci kontroly práce ministrů.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní místopředsedkyně, nevím, jestli jste se nespletla, já jsem své dvě interpelace stáhl a myslím, že by to měl být když tak Václav. Pokud jsem to já, tak já jsem ty dvě interpelace stáhl

v předchozím vystoupení z důvodu nepřítomnosti pana ministerského předsedy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Já prosím techniku, aby pokud možno upravila stav, aby odpovídal situaci na displeji.

Nyní zvů ve věci kontroly práce ministrů k podání interpelace pana poslance Václava Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Paní místopředsedkyně, potěším vás, i já stahuji tuto interpelaci, počkám si, až bude ve Sněmovně pan premiér.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nejsem si jista, zda jsem tímto potěšena, ale můžeme pokračovat dále interpelací, kterou podá pan poslanec Antonín Sed'a a interpelace se bude týkat tématu dostavby Temelína. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane předsedo vlády, vaše vláda v souladu s programovým prohlášením vlády schválila novelizovanou bezpečnostní strategii České republiky, která má mimo jiné garantovat energetickou bezpečnost naší země. Prozatím vláda ještě neprojednala energetickou strategii, ale byly zahájeny úkony pro výstavbu dvou nových bloků jaderné elektrárny v Temelíně. Nicméně společnost ČEZ se z důvodu změny energetických toků způsobené hospodářskou krizí vyjádřila v tom smyslu, že dojde k posunutí termínu výstavby těchto dvou bloků a že elektrický proud nebude vyroben v roce 2020 tak, jak stanovoval původní harmonogram.

Vážený pane premiére, otázka dostavby Temelína se stala vysoce zahraničněpolitickou záležitostí, o čemž svědčí vaše nedávná návštěva ve Spojených státech, kde prezident Barack Obama lobbboval za americkou firmu Westinghouse, či prosincová návštěva ruského prezidenta, který přivezl, slovy pana prezidenta Václava Klause, dobrý návrh na spolupráci konsorcia Atomstrojexport s českými firmami.

Jistě se shodneme na tom, že dostavba dvou bloků Temelína by v hospodářské krizi zajistila práci desítkám českých firem a tisícům českých zaměstnanců a také by zajistila dlouhodobou energetickou nezávislost naší země. Proto se ptám, pane premiére, kdy vláda přijde do Poslanecké sněmovny s novou bezpečnostní strategií a s novou energetickou strategií České republiky. Jaký je plánovaný časový harmonogram dostavby Temelína a jaké konkrétní politické nabídky zazněly z úst prezidentů Spojených států a Ruské federace v souvislosti s dostavbou Temelína? Děkuji za vaše písemné odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Následuje interpelace, která byla stažena, a můžeme rovnou pokračovat další interpelací pana poslance Antonína Sedi, tentokrát ve věci vládního boje proti korupci. Prosím.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji. Vážený pane premiére, vaše vláda si vytkla za jeden z cílů boj proti korupci. Osobně pokládám korupci a klientelismus za obrovský problém, který deformuje občanskou společnost, podnikání i politickou kulturu v naší zemi. Prostě korupce je velkým nebezpečím pro naši demokracii. Transparency International pravidelně kritizuje Českou republiku za nedostatečná opatření v boji proti korupci.

Bývalý trestní zákon obsahoval v § 163 zvláštní ustanovení o účinné lítosti u trestného činu aktivního úplatkářství. Nový trestní zákoník však toto ustanovení neobsahuje. Účinná lítost upravená v obecné části v § 33 trestního zákoníku se na podplácení ani nepřímé úplatkářství nevztahuje. To znamená, že žádná z okolností podle tohoto paragrafu při spáchání tohoto trestného činu nevede k zániku trestnosti u těchto činů.

Vážený pane předsedo vlády, podle posledního průzkumu PricewaterhouseCoopers se pouze 29 % šéfů českých firem domnívá, že vláda dokáže snížit míru korupce v naší zemi. Rozhodně přesvědčený o tom však není ani jeden. Není to, pane premiére, dostatečná vizitka vašeho verbálního boje proti korupci? Středoevropské státy navázané na německou a rakouskou trestněprávní tradici upravují okolnost, že pachatel aktivně a dobrovolně oznámí podplácení úřadům, jako jednu z okolností, která má za následek zánik jeho trestnosti, nebo aspoň možnost upuštění od potrestání. Proto se ptám, pane premiére, nemyslíte si, že vypuštění bývalého paragrafu 163 trestního zákona bylo chybou? Připravuje vaše vláda změny trestního zákona tak, aby umožnily účinný boj proti korupci? A pokud ano, jaké konkrétní změny to budou? Děkuji za vaši písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji poslanci Antonínu Sedlákovi a oznamuji vám, že tímto jsme vyčerpali všechny interpelace, které byly dnes podány na předsedu vlády.

Budeme pokračovat interpelacemi na členy vlády a jako první zvu pana poslance Jana Chvojku, aby se ujal slova. Jeho interpelace se týká čerpání fondů EU a interpelovaným ministrem je pan ministr financí Miroslav Kalousek, který je omluven z dnešního jednání, a to z důvodů pracovních. Prosím, pan poslanec Chvojka má slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Zeptám

se jenom. Pan ministr bude přítomen, nebo nebude, jestli máte přehled, tušení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já jsem to právě, když jste si dobíhal pro papíry, říkala, ale já to tedy zopakuji komplexně, protože předpokládám, že takových otázek by se zde mohlo opakovat více.

Z členů vlády se omlouvá: Nečas Petr zahraniční cesta, Bendl Petr zahraniční cesta, Besser Jiří pracovní důvody, Dobeš Josef zdravotní důvody, Drábek Jaromír pracovní důvody, Heger Leoš 9 až 12 hodin, Kalousek Miroslav pracovní důvody, Kuba Martin pracovní důvody, Kubice Jan od 13 hodin pracovní důvody, Peake Karolína pracovní důvody, Pospíšil Jiří pracovní důvody a Vondra Alexandr z dopoledního jednání. To jsou všechny omluvy, pokud se týká členů vlády. Tam je i odpověď na vaši otázku, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Já jsem neslyšel, omlouvám se. Ovšem musím podotknout, že to je opravdu, tristní tato slabá účast, už dlouhodobě. Myslím, že by se s tím mělo něco dělat, určitě.

Vážený pane ministře Kalousku, vaše ministerstvo vykonává dvě zásadní kontrolní funkce v oblasti čerpání strukturálních fondů EU a Fondu soudržnosti. Takzvaný auditní orgán, který je odborem vašeho ministerstva, je zodpovědný za nastavení auditních a preventivních kontrolních systémů. Takzvaný platební a certifikační orgán, který je též odborem Ministerstva financí, je zodpovědný za potvrzení obsahové a procesní správnosti vynaložení finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie.

Vážený pane ministře, na podzim tohoto roku bylo v důsledku auditu Evropského účetního dvora v rámci operačního programu Doprava, který je spravován Ministerstvem dopravy, staženo zpět 20 miliard korun. Projekty, které již byly realizovány a uhrazeny z fondů Evropské unie, musí být nyní zpětně financovány z národního rozpočtu i přesto, že platební a certifikační orgán, tedy vaše ministerstvo, v minulosti potvrdil jejich správnost. Za závažné považuji také zjištění Evropského účetního dvora za rok 2010 z listopadu tohoto roku, podle kterého patří Česká republika ke státům s nejvyšší chybou v projektech financovaných ze strukturálních fondů Evropské unie.

Zajímalo by mě proto, jaké konkrétní důsledky, personální nebo alespoň systémové, jste z takového závažného selhání v obou případech vašeho ministerstva vyvodil. Za vyčerpávající odpověď vám děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Následující interpelaci podá pan poslanec Adam Rykala, interpeluje omluveného Josefa Dobeše a interpelace se týká půjček na studium. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře, v této interpelaci ve věci půjček na studium bych rád pohovořil o nešťastném kroku vlády a samotného Ministerstva školství, které s vámi v čele zcela otevřeně znemožňuje poklidné studium studentům na vysokých školách. I když pracují oba rodiče, tak budou mít velký problém financovat studium svých dětí. A vy to moc dobře víte a tímto otevíráte, snad záměrně, dveře soukromým subjektům, aby si z finančního koláče českého školství ukrojily co nejvíce peněz. Samotné školné na vysokých školách je obrovská chyba, která by se v případě vlády sociální demokracie nikdy nestala. A pokud se vám v této Sněmovně podaří zavést školné na vysokých školách, tak já budu tím, kdo jako první navrhne zrušení tohoto pochybného kroku.

Vážený pane ministře, já se vás chci zeptat, z jakých peněz má student dluhy z dob studia uhradit. Pane ministře, kde vezme student peníze na studium na vysoké škole? Má si snad půjčovat od bank, nebo mu je dá stát, půjčí mu je stát nebo banky? Kde nalézáte tu garanci, že si banky nebudou účtovat vysoké úroky za studium na vysokých školách?

Chtěl bych vás poprosit, pane ministře, a chtěl bych vás vyzvat, abyste celý projekt placeného školného na vysokých školách ještě zvážil a nejlépe stáhl a začal navrhovat užitečnější věci a důležitější reformy, jejichž důsledkem bude opravdu zlepšení vysokoškolského prostředí u nás. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Ve věci vesnických škol interpeluje pan poslanec Karel Černý také ministra školství Josefa Dobeše. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře školství, na webu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy byla zveřejněna nová pravidla financování regionálního školství. Pravidla vypracovaná vašim ministerstvem zcela zásadním způsobem mění systém financování prakticky všech škol, snad kromě vysokých. V tomto modelu se kromě jiných poprvé objevují termíny „špatně a optimálně organizovaná základní škola“. Optimální jednotkou podle výkonu je pak třída s optimálním počtem žáků přesně daným vašimi úředníky, nikoliv jako doposud celkový počet žáků dané školy. Každá základní škola má svoji spádovou oblast a o těch, které jsou na vesnicích, to platí dvojnásob. Vámi navržený model financování mezi učitelskou veřejností oprávněně vyvolává dojem, že vám jde jen o ušetření stamilionů korun z rozpočtu vašeho ministerstva docílené docela obyčejnou likvidací především menších vesnických škol. Jejich zřizovatelé nebudou schopni ve svých napjatých rozpočtech najít další statisíce, či dokonce miliony korun na jejich dofinancování.

Vážený pane ministře, pokud vám skutečně jde o spravedlivější rozdělení finančních prostředků, proč vámi zřízené ministerstvo nepřijalo finanční model navrhovaný Asociací ředitelů základních škol, který upravoval skladbu jednotky výkonu ze 70 % na třídu a z 30 % na žáka? Tento model by byl vůči všem školám podstatně spravedlivější díky tomu, že by zohledňoval i specifika menších základních škol, kterým by dával možnost další existence bez nutnosti denního dojíždění žáků. Uvědomujete si, že vesnice, která bude z finančních důvodů donucena uzavřít byť jen druhý stupeň své základní školy, ztratí možnost rozvoje, protože se pro mladé lidi stane neperspektivní?

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Následuje interpelace paní poslankyně Fischerové. Ta interpeluje pana poslance Alexandra Vondru ve věci místních samospráv vojenských újezdů. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení páni ministři, milí kolegové, milé kolegyně, zejména vážený pane ministře Vondro, kterého budu tímto interpelovat. Oblast, která mě zajímá, se týká vojenských újezdů. Možná řeknete proč. Já se přiznám, že vím, že jste nedávno navštívil všech pět doposud existujících vojenských újezdů. Mě k tomu vážou vzpomínky ještě na doby studia, kdy moji spolužáci vysokoškoláci, právě byli v některých z těchto vojenských újezdů, konkrétně vojenský výcvikový útvar Jince. A sleduji dokonce těch pět doposud existujících. Nyní se o tom velice intenzivně jedná. Probíhala veřejná shromáždění občanů, kteří v těch oblastech bydlí, i sousedních starostů.

Já se vás nyní stručně chci zeptat, protože občané těchto útvarů jsou nyní postaveni před rozhodnutí, zda budou přičleněni ke katastrálně sousedící obci, anebo zda z jejich sídelního útvaru vznikne například nová obec. Vážený pane ministře, chci se zeptat, jak mohou tito občané rozhodovat o možnostech budoucí správy a své vlastní existence.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Na tuto interpelaci odpoví ministr obrany Alexandr Vondra.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, paní předsedající. Je to samozřejmě důležitá otázka. Já jsem ve vládě za stranu, která má přívlastky demokratická a občanská, a jsme v koalici, kde svoboda je důležité slovo, takže samozřejmě chci, aby

celý ten proces zeštilhování vojenských újezdů, včetně zrušení vojenského újezdu Brdy, byl maximálně transparentní a lidé, kteří v těchto újezdech žijí, a je jich celkem více než dva tisíce, aby měli možnost během toho procesu se spolupodílet na rozhodování o svém vlastním osudu, včetně osudu jejich sídelních útvarů.

Jak jsem vás tady již před časem informoval, připravuji a nedávno jsem podepsal návrh rozhodnutí, který bude posuzovat vláda. Chceme zrušit a opustit vojenský újezd Brdy a ty čtyři zbývající významným způsobem zeštilhlit, přičemž společným jmenovatelem je, že v zásadě všichni lidé, kteří dnes žijí uvnitř újezdů a jsou zbaveni určitých občanských práv, se budou pak nadále včetně sídelních útvarů nacházet již mimo vojenské újezdy. My jsme zahájili proces konzultací. Já jsem navštívil tyto lidi, promluvil jsem s nimi, ustavili jsme meziresortní komisi, která projednává všechny otázky s tím spojené, včetně budoucnosti těchto sídelních útvarů. Jsou dvě možná řešení. Buď se ty sídelní útvary přičlení k obcím, které k újezdu přiléhají, nebo vzniknou obce samostatné.

Přestože občas je právem poukazováno na to, že v České republice je asi největší počet obcí v Evropě vůbec a že by možná neškodilo mít nějaké motivační opatření k tomu, aby se určité pravomoci jak samosprávy, tak správy více koncentrovaly, tak chceme dát lidem možnost se vyjádřit. Proto, jak předpokládám, materiál projedná vláda na některém ze svých nejbližších zasedání a následně pak předpokládáme, že 10. až 11. února příštího roku provedeme jakousi variantu na referendum formou ankety. Všichni tito lidé budou mít možnost se vyjádřit, čemu dávají přednost.

Zatím z našich terénních výzkumů vyplývá, že v zásadě pouze dva sídelní útvary, jednak Libavá ve vojenském újezdu, což je historicky skutečně dokonce město, a dále Polná na Šumavě ve vojenském újezdu Boletice, tak u těchto dvou sídelních útvarů se zdá, že budou volit budoucnost jako samostatné obce, a jinak všechny ostatní sídelní útvary vzhledem ke své rozloze, vzhledem k početnosti obyvatel asi upřednostní přičlenění k některé z okolních existujících obcí.

Čili dáváme lidem možnost se vyjádřit a samozřejmě budeme respektovat výsledky anket podle demokratického principu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Ptám se, zda si přeje replikovat paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji panu ministrovi za odpověď. Já myslím, že tam ty prvky demokracie hodně zazněly. S některými lidmi jsem mluvila a zajímalo je to z pohledu příroda a možnost do toho mluvit. Já už jsem docela spokojená. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Můžeme tedy přikročit k další interpelaci. Tu podává pan poslanec Ivan Ohlidal, ale předpokládám, že nám chce sdělit něco jiného.

Poslanec Ivan Ohlidal: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Na rozdíl od své kolegyně předřečnice já spokojen samozřejmě nejsem, protože ministr Kubice tu není. Já už nevím, kolikrát se mi to stalo, že jsem interpeloval ministra nebo premiéra, ústně interpeloval, a oni zde nebyli. Je to taková zvláštní činnost. Člověk pak dostane jakousi odpověď do měsíce, pár povrchních vět, na které ani nemůže reagovat. To už mě prostě nebaví.

Já jenom připomenu, že paní předsedkyně Sněmovny, jak řekla dopoledne, zřejmě málo prosí pana premiéra a pány ministry, aby chodili na interpelace. Zřejmě politování, která se objevují z řad poslanců koalice, jako například pana Gazdíka, jsou málo účinná, takže ani na tato politování vláda nereaguje. Prostě tato vláda, která si říká vláda rozpočtové odpovědnosti, by se spíš měla nazývat vládou bezbřehé arogance.

Já vím, že moje mluvení je, jako kdybych házel hrách na stěnu, že to nic nespraví. Jedině snad, až tato vláda padne, pak se snad poměry zlepší.

Děkuji za pozornost. Možná jsem nezdůraznil, že svoji interpelaci stahuji. Děkuji ještě jednou.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, bereme to na vědomí. Další je interpelace, která se bude týkat podpory sportu. Bude ji podávat pan poslanec Ladislav Šincl na ministra školství, který je nepřítomen, na pana ministra Dobeše.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane ministře, podpora mládežnického sportu z veřejných rozpočtů, budovaná desítky let, postupně upadá. Tím český sport přichází o základnu pro budoucí úspěchy své sportovní reprezentace na významných mezinárodních soutěžích. Současně s tím klesá zájem dětí i rodičů o sport. Za našimi současnými hvězdami chybí jedna až dvě generace talentů. Kvůli krachu společnosti Sazka a zásluhou dlouhodobého snižování příspěvků ze strany státu prostřednictvím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky přišel český sport o zásadní finanční zdroje na svou činnost ve výši zhruba 2 mld. Kč. Nad dalším financováním českého sportu visí velký otazník. Bojím se, že prostředky používané v minulosti převážně k financování malých tělovýchovných jednot a sportovních klubů, a tedy převážně mládežnické základny českého sportu, budou chybět. V takovém případě by už se situace stala kritickou a vedla by nepochybně k dalšímu hlubokému úpadku či krachu českého sportu.

Každá koruna vložená do sportu ušetří čtyři koruny ve zdravotnictví. Sport nepochybně pomáhá k sociální integraci, smazává rozdíly původu, rasy i sociálního statutu. Sport je i skvělý marketingový nástroj a je jistě i nejlepší reklamou státu. Česká republika je ovšem z hlediska podpory sportu až na samotném chvostu Evropy.

Nechci se dožít doby, kdy naši sportovci nebudou moci jet ani na olympijské hry, protože tady žádná sportovní základna nebude. Proto se ptám, jak konkrétně chcete zajistit stabilní financování českého sportu. Prosím o konkrétní odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Jaroslav Vandas. Interpeluje pana ministra Jaromíra Drábka ve věci novely zákona o nemocenském pojištění.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, mám dotaz na opatření v § 56 novely zákona o nemocenském pojištění týkající se úpravy režimu tzv. vycházek. Toto opatření prošlo bez většího zájmu obou komor, i když se tvrdě dotkne řady našich občanů.

Dovolte mi citovat: „Ošetřující lékař může vycházky povolit podle věty první nejvýše v celkovém rozsahu šest hodin denně, a to v době od 7 hodin do 19 hodin. Přitom vymezí konkrétní časový úsek nebo časové úseky těchto vycházek. Výjimečně může ošetřující lékař v případech, kdy probíhající léčba, její vedlejší účinky nebo celkově závažný zdravotní stav neumožňující pojištěnci, aby využil pevně stanovenou dobu vycházek, na žádost dočasně praceneschopného pojištěnce a po předchozím písemném souhlasu příslušného orgánu nemocenského pojištění uděleného na základě žádosti ošetřujícího lékaře povolit, aby si tento pojištěnec zvolil dobu vycházek podle svého aktuálního zdravotního stavu. Povolit vycházky podle věty třetí lze nejdříve po uplynutí třech měsíců ode dne vzniku dočasné pracovní neschopnosti a nejvýše na dobu třech měsíců.“

Kromě toho, že toto opatření považuji za nepřiměřeně a neopodstatněně tvrdé, mám dotaz: Může lékař povolit dle § 56 vycházky nad rozsah šesti hodin denně?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Následuje interpelace, kterou podává pan poslanec Michal Doktor. (Ministr Drábek je přítomen.)

Omlouvám se a myslím si, že už jsem to udělala podruhé, zrovna panu ministrovi Drábkovi. Dvojnásobná omluva. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Já už si postup-

ně zvykám, paní místopředsedkyně. Děkuji za slovo. Byť já bych ještě k panu profesoru Ohlídaloovi chtěl říci, že se skutečně snažím být na interpelace pokaždé, když je to možné. A myslím si, že jsem vynechal za rok a půl asi jednou. Takže prosím, aby všichni členové vlády nebyli začleňováni do jedné hromádky nebo házení do jednoho pytle.

K otázce vycházek. Já mám za to, že to neprošlo bez povšimnutí. Nakonec i média to komentovala. Ta úprava není nová. Byla součástí českého právního řádu do roku 1992. Bylo to v době, kdy kontrola praceneschopných byla v resortní příslušnosti Ministerstva zdravotnictví a v roce 1992, když se převáděla příslušnost kontroly praceneschopných do resortu práce a sociálních věcí, tak se tato úprava „ztratila“, protože prostě nepřešla tak, jak se převáděly kompetence, nepřešla do resortu zdravotnictví.

A musím říci, že impulsem pro tu úpravu byly také stížnosti zaměstnavatelů, na které přešla výplata náhrad nemocenských, abych to řekl velmi zjednodušeně, původně v prvních 14 dnech pracovní neschopnosti, dnes už ve třech týdnech pracovní neschopnosti. Protože člověk, který má dočasnou pracovní neschopnost, tak ve chvíli, kdy má volné vycházky, tak samozřejmě jeho kontrola je v podstatě nemožná. To se týká jak zaměstnavatelů v tom prvním období, tak správy sociálního zabezpečení v tom druhém období. A já jenom připomenu, že do konce roku 1992 byla dokonce ta úprava ještě přísnější, protože celková doba vycházek nesměla přesáhnout čtyři hodiny denně.

To, co bylo tady citováno, má za cíl za prvé napomoci činnosti léčebného režimu – a my jsme to konzultovali i s Českou lékařskou společností Jana Evangelisty Purkyně –, protože skutečně benevolentní libovolný rozsah vycházek ne vždy přispívá k dostatečnému klidovému léčebnému režimu. Na druhou stranu je tam ta výjimka, o které jste hovořil, to znamená v odůvodněných případech lze umožnit délku vycházek i vyšší a lze umožnit délku vycházek i bez předem jasného stanovení v tom rozsahu, který jinak lékař musí stanovit. Mám za to, že ta úprava nebude činit žádné výrazné problémy. Myslím si, že tak jak do konce roku 1992 nikdo tuto úpravu nepovažoval za nic závažně protilidského, že po pár měsících účinnosti této úpravy zjistíme, že je to úprava, která je ku prospěchu, nikoliv ku škodě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec si přeje položit doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Vandas: Z vlastní zkušenosti, pane ministře, mám na mysli určité skupiny pacientů, kde si myslím, že to, že ten člověk se může pohybovat volně, je spíš ku prospěchu věci. Například tedy, a to

mám vlastní zkušenost z čekárny onkologického centra, onkologicky nemocní pacienti. Tam si myslím, že toto omezení je zbytečné, a někdy je i problém u toho člověka, protože ten problém by se měl spíš pohybovat mezi lidmi než být někde zavřený ve čtyřech zdech.

A chtěl jsem se ještě zeptat to, co jsem říkal, jestli byste mi mohl odpovědět. Protože mně z toho znění zákona úplně není jasné, zda podle § 56 může lékař povolit v odůvodněných případech vycházky nad rozsah šesti hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ano, typicky, onkologičtí pacienti jsou právě ti, kteří jsou příkladem toho, kde je vhodné vycházky, tak jak je v zákoně ustanoveno, tak jak bylo citováno, umožnit v tom rozsahu, kdy si oni volí, kdy vycházku potřebují a kdy nikoliv. Výklad zákona je z mého pohledu naprosto jednoznačný a vzhledem k tomu, co jste citoval, jaké je odůvodnění, tak podle mého názoru z toho jednoznačně vyplývá, že tu dobu si mohou volit i mimo stanovených 7 až 19 hodin, protože je tam jasně napsáno, že tam, kde je to omezující pro tu diagnózu nebo s ohledem na léčbu toho člověka, je možné, aby vycházky byly stanoveny volně. A volně – z toho vyplývá podle mého výkladu, že to může být i mimo tyto hodiny. Pokud by to činilo jakékoli aplikační potíže, tak předpokládám, že bychom k tomu vydali metodický pokyn nebo nějaké metodické doporučení, aby to bylo zřejmé. Ale myslím si, že ta dikce zákona je dostatečně jasná.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Na omluveného ministra vnitra pana Jana Kubiceho přednese interpelaci pan poslanec Michal Doktor. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Hezké odpoledne, dámy a pánové.

Vážený pane ministře, zjišťuji, že nejste přítomen, a doufám tedy, že naléhavost mého sdělení i tak zachytíte. Věřte, prosím, neinterpeluji velmi často, dá se říct, že velmi zřídka. Myslím, že právě nyní je to potřetí za třináct let.

S apelací veškerou vás upozorňuji na stav ve věci užívání, provozu a neplnění si závazků státu v projektu portálu veřejné správy. Ministerstvo vnitra, tedy stát, užívá tento systém, aniž by za toto řádně platilo. Co hůře, pane ministře, vaši úředníci, vaši podřízení psaným slovem, slovem psaným na bílém papíře s hlavičkou vašeho ministerstva, sdělují, že jsou si této věci a tohoto stavu vědomi.

Ptám se: Nesplňuje snad takové jednání parametry bezdůvodného obohacení? A může si stát takové počínání vůbec dovolit? Co hůř – unikátní autorské řešení je, jak se zdá, vyváděno bez řádného licenčního ujednání do jiných státem spoluorganizovaných nových systémů. Tedy v rozporu se zákonem. Chci, pane ministře, věřit, že o těchto jevech nejste zpraven. A chci také věřit, že zjednáte efektivní a okamžitou nápravu. Vzhledem k vaší nepřítomnosti očekávám vaši odpověď v písemné formě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní bude následovat interpelace pana poslance Václava Klučky. Interpeluje pana ministra Jaromíra Drábka, a to ve věci fungování Úřadu práce od 1. ledna příštího roku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedající. Vážený pání ministři, kolegyně, kolegové, k Úřadu práce interpeluji v tomto funkčním období podruhé. Poprvé to bylo se zájmem toho, jak dojde k určitému přerozdělení sil mezi pověřenými obcemi a úřady práce v jednotlivých místech, jak bude všechno dobře fungovat od 1. 1. 2012.

Pane ministře, dneska je 15. 12. 2011. Já jsem odjížděl do Sněmovny v pondělí a v té chvíli na úřadu práce, konkrétně v Opavě, nebyly nainstalovány softwary, které by měly fungovat od 1. ledna jako základ agendy i vyplacení určité dávky tak, aby nedošlo k problémům v činnosti. Já se ptám, jak je toto možné. Jak je možné to, že 15 dnů před zahájením nové činnosti řekneme i s novými zaměstnanci, kteří se tam přesídlí z pověřené obce, jak tato věc bude vůbec fungovat, jak bude působit. Zda vy sám necítíte problém v to, že to opravdu může být ke škodě činnosti úřadu práce, na kterou jsou mnozí lidé v současnosti odkázáni.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Na tuto interpelaci odpoví ministr práce a sociálních věcí pan Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo. Pane poslanče, jak jste sám řekl, téma není nové. A já už jsem tady říkal v odpovědi na předešlé interpelace, že změna není tak výrazná, jak je tady prezentovaná. To nebudou noví zaměstnanci. My na Úřadu práce nikoho nového nepřibíráme, pouze dochází k delimitaci pracovníků, kteří tutéž agendu provádějí doposud do konce prosince na obecních úřadech. A druhá věc, která s tím souvisí. I agenda, která je dnes zpracovávána na obecních úřadech, je zpracovávána na softwaru a na počítačích ve vlastnictví Ministerstva práce a sociálních věcí. To znamená tam opravdu není žádný problém v tom, že by ti zaměstnanci, kteří procházejí delimitací, nevěděli, co mají dělat, nebo že by byl nedostatek strojů nebo softwaru.

Je pravda, že tak jak došlo ke změně některých zákonů, některé agendy musí být zpracovávány nově. Typicky se to týká výplaty dávek pro osoby se zdravotním postižením, protože to je agenda, na kterou doposud nebyla centrální aplikace. Nicméně znovu zdůrazňuji, že na úřady práce přecházejí ti lidé s tím vybavením, kteří dnes ještě do konce prosince pracují na obcích, takže stejným manuálním způsobem jako na každé obci zpracovávali doposud výplaty dávek osobám se zdravotním postižením, tak není problém po Novém roce stejným způsobem pracovat i v novém pojetí.

To samozřejmě neznamená, že bychom tuto agendu neelektronizovali a že bychom nedělali kroky k tomu, aby agenda byla zajištěna softwarově, a tím chci jenom ukázat, že přechodem agendy nehrozí žádný kolaps v tom smyslu, který je velmi často katastroficky předestírán, protože dávky, které běžící, se prostě v systému, který dnes běží, vyplatí i po Novém roce. Ano, pokud jsou nové agendy, tak na ty samozřejmě musíme být připraveni, ale nové agendy jsou nové jenom co do parametrů. To, že jsme například u osob se zdravotním postižením sloučili přibližně osm dávek do dvou dávek, to je naopak ulehčení administrativě, nikoliv ztížení administrativy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec si přeje položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji. Pane ministře, závěr vašeho vystoupení je asi to pravé ořechové. Prostě ty nové agendy neprošly v této chvíli v softwaru zkušebním provozem. Je otázkou, zda se tedy po Novém roce bude pracovat na starém softwaru, nebo se tedy bude čekat na nový, respektive, jestli bude do Nového roku nový softwaru dodán. Podotýkám, že dle mých informací byla změněna softwarová firma.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ano, já se to pokusím říci přesněji. Co se týká dosavadních agend, tak není problém, aby běžely dále v dosavadních aplikacích. Co se týká nových agend, tam vyvíjíme nový software, který od 5. prosince je ve zkušebním provozu.

Co se týká změny dodavatele. Ano, musím říci, že současný dodavatel, který měl výhradní postavení, a také víte, jak se velmi těžko vyjednává s dodavatelem, který má exkluzivní postavení, a prostě když potřebujete udělat parametrické úpravy z roku na rok, jak se mění jednotlivé částky, tak v podstatě musíte parametrické úpravy zadat konkrétnímu dodavateli. Proto

postupujeme tak, že systém otevíráme, děláme ho otevřeným řešením ve smyslu počítačovém, to znamená tak, aby do něj mohli subdodávat jednotliví subdodavatelé, abychom nebyli vázáni na jednoho dodavatele. Já si myslím, že to je velmi významný krok kupředu, kterým se nám podaří snížit provozní náklady na běh systému v řádu desítek procent.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Tím končí projednávání této interpelace.

Přistoupíme k další interpelaci. Tu podává pan poslanec Jiří Paroubek na ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Týká se aktivity zastupitelských úřadů. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo vlády, chci hovořit o věci, která se týká mé rodiny. V minulém týdnu moje žena informovala média o tom, že v tomto roce zakoupila polovinu dvojdomku na řeckém ostrově Ithaka. Informovala média o kupní ceně, o ceně rekonstrukce i o finančních zdrojích této transakce. Celé věci se ujala některá média. Takový je svobodný svět, nic proti tomu. Přes víkend se na ostrově Ithaka ještě před příjezdem redaktorky Mladé fronty Dnes objevili dva Češi v diplomatickém vozidle DS 3762CD. Podle vlastních slov tito dva lidé při rozhovorech s obyvateli ostrova Ithaka sami sdělovali, že jsou z české ambasády a mají diplomatický statut. Vyptávali se obyvatel na dům mé ženy a na řadu souvisejících otázek. Byli jakýmsi předvojem redaktorky Mladé fronty Dnes, která dorazila po nich. Fotografii těchto lidí mám k dispozici. Tato dělná spolupráce mezi zastupitelským úřadem a Mladou frontou Dnes mě poněkud překvapila. Právnik mé ženy se dotázal českého velvyslance v Athénách, kde, komu a proč povolil užití osobního vozidla a podivné angažmá diplomatů ve věci domu mé ženy. Zatím mi nedošla odpověď.

Vážený pane ministře, očekávám vaše jasné vysvětlení této věci, kterou osobně považuji za skandální. Stále věřím, že se jednalo pouze o podvodníky, ne české diplomaty. Neumím si osobně celou věc jinak vysvětlit. Pokud by se však jednalo o zaměstnance zastupitelského úřadu, viděl bych to jako neslýchané a očekával bych vyvození odpovídajících závěrů. Pane ministře, nevěděl bych pak, co si myslet, zda Ministerstvo zahraničí řídí český bulvár, nebo zda český bulvár řídí vaše ministerstvo. To všechno kvůli jednomu opozičnímu poslanci, respektive jeho ženě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví ministr zahraničních věcí pan Karel Schwarzenberg. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, já

jsem se pokusil předem dozvědět, v čem bude spočívat vaše otázka, abych ji mohl ihned uspokojivě odpovědět. Bohužel teď se dovídám o celé záležitosti teprve nyní, tudíž můžu brát jenom otázku na vědomí. Pokusím se věc objasnit. Nemám nejmenšího tušení, kdo ti lidé byli. Doufám, že se to objasní, jestli tam byli na dovolené, nebo po stopách Odyssea, to mi není jasné. (Veselost v sále.)

Já bych jenom poprosil, poněvadž jsem neslyšel dobře číslo diplomatického vozu, uvidíme, co to bude. Je mi to naprosto nejasné. Ovšem zvědavost je také silná věc, a když lidi četli v elektronickém vydání Blesku v Athénách o věci, že se na to šli podívat. (Výkřiky smíchu zleva.) Sice se to nemá dělat, ale bylo by to pochopitelné. (Veselost v sále.) Já se pokusím věc objasnit, víc v tomto okamžiku nemůžu udělat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec doplní své vyjádření.

Poslanec Jiří Paroubek: Já vám, vážený pane místopředsedo vlády samozřejmě dám svoji interpelaci, kde jsou i ty domečky, i delta sigma, aby tomu všichni dobře rozuměli – 3762CD, aby bylo jasně vědět, o jaké auto se jednalo, údajně naší ambasády. Věřím stále, že to tak není, aspoň ve mně trochu doutná toto přesvědčení, a předám samozřejmě i fotografie, protože ti lidé byli velmi nenápadní, takže je viděl celý ostrov. A já doufám, že tady neexistuje dělná spolupráce mezi zastupitelským úřadem, Bleskem a bulvarizující Mladou frontou. Věřím, že to byla jenom úplná náhoda, že tam opravdu byli v tomto čase poněkud zimním na Řecko se opalovat a koupat se. (Potlesk několika poslanců zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Přeje si pan ministr reagovat? (Studuje předanou interpelaci.) Pan ministr již zřejmě nechce vystoupit a my můžeme pokračovat další interpelací.

Paní poslankyně Strnadlová interpeluje nepřítomného poslance – pardon, přítomného ministra Pavla Dobeše ve věci kvality vlaků. Prosím.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré odpoledne, vážený přítomný pane ministře. Interpeluji vás ve věci úrovně vlaků, jež jezdí na Moravu. Ale podotýkám na jižní Moravu, to znamená směrem na Otrokovice a Uherské Hradiště.

Na úvod se vás zeptám, kdy jste jel naposledy vlakem? Já se přiznám, že jsem vlakem nejezdila dobrých 30 let. Jakmile jsem však nastoupila do Poslanecké sněmovny, byla jsem postavena před rozhodnutí, zda jezdit z Moravy do Prahy po pseudodálnici D1, nebo vlakem. Vyhrálo menší zlo: vlak. Bohužel jsem brzy zjistila, že se za 30 let nic moc nezměnilo, alespoň

na Moravě. Byla bych ráda, kdybyste si zajel na Moravu například vlakem zvaným Šohaj. To zažijete věci! Ve vlaku se netopí, a pokud ano, tak netěsnící okna stejně nedovolí, abyste seděl v teple. Když venku sněží, tak se nedostanete na toaletu, podotýkám ani v první třídě, pro obrovskou závěš sněhu. Když pojedete v létě, tak jedinou klimatizací je polorozpitá PET lahev vložená do pootevřeného okna, která brání jeho uzavření, a tím dovolí větrat v kupé. Tak mě napadá, že tímto veskrze českým fíglem by mohly za klimatizaci ušetřit České dráhy i v ostatních vlastích. Ale to jen na okraj.

Pokud tedy na tu naši Moravu pojedete, tak ve vozech 2. třídy budete sedět na zalepených koženkových sedačkách. Pokud pojedete ve voze 1. třídy, jsou sice látková sedadla, ale jsou zalátaná, přímo zaštopovaná. A všechny sedačky bez rozdílu jsou velice prosezené a trávit na nich tři a více hodin je pro hýždě každého cestujícího velice tristní.

Pane ministře, i na Moravě žijí lidé! Nejsou to lidé druhé nebo třetí kategorie. I oni jsou daňovými poplatníky, i oni se spolupodílejí na tvorbě HDP. Vlaky, které jezdí na Moravu, jsou však vlaky těch nejnižších kategorií. Vůbec nechápu, proč by za takové vagony měli Moraváci platit příplatky za 1. třídu, když tyto neodpovídají ani 2. třídě vlaků jezdících po Čechách. Bylo by vhodné, pokud nedojde k obnově vlakového parku pro Moravu, aby byly zavedeny nově 3. a 4. třída a podle toho aby se upravilo i jízdné v těchto vlacích. Pokud byste se rozhodl vydat na jízdu plnou překvapení, kolegyně a kolegové z vaší strany, kteří těmito vlaky jistě jezdí také, vás rádi doprovodí. Sám zjistíte, že všechny příměstské soupravy v Čechách jsou na vyšší úrovni než tyto moravské spoje. (Mpf. Parkanová: Čas, paní poslankyně, prosím!) Když už jsou na Moravě katastrofální stavy silnic, dopřejte lidem alespoň pohodlnou cestu vlakem. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Na tuto interpelaci odpoví pan poslanec Pavel Dobeš. (Z pléna: Ministr!) Ano, pan ministr. Já nevím, proč z vás dělám pořád poslance. Ale třeba na to také dojde! (Pobavení.)

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Protože poslanec nejsem. Děkuji za slovo.

Vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji. Určitě je pravda, že kvalita vlaků a vůbec přepravy osobní jak regionální, tak dálkové je v současné době ještě stále daleko před tím, co bych považoval opravdu za standard, který by měl v ČR být. Nicméně také bych chtěl zmínit, že co se týče samotné kvality, postupem času se opravdu jedná o částečné zlepšení. Jenom namátkou, poslední nákup 32 vozů od rakouského dopravce, který byl v průběhu roku 2011, výrazně zlepšil dopravní obslužnost jak právě dálkové, to znamená rychlíkové přepravy, tak

osobní přepravy. Dále pak se představují možnosti přestavby jednotlivých dálkových a regionálních vlaků, kde revitalizace v tuto chvíli velkoprostorových vozů jak 2. třídy, tak 1. třídy probíhá. Jde jak o osazování právě zmiňované klimatizace, a to tedy nejen otevřenými dveřmi, aby nám tam nafoukalo, ale aby opravdu klimatizace fungovala, ale samozřejmě je vždycky možné apelovat na to, jak zlepšit situaci, nicméně druhá věc je, jak rychle jsme schopni toho dosáhnout.

V této věci je třeba se také podívat na to z toho pohledu, zdali v tuto chvíli je pro nás důležitá samotná obslužnost na prvním místě, anebo samotná obnova vlaků. Já se bohužel v tuto chvíli domnívám, že pokud je méně finančních prostředků, tak samotná regionální obslužnost je pro nás tou důležitější částí, to znamená, abychom udrželi regionální obslužnost v krajích. Sami dobře víte, že samotná diskuse v tuto chvíli je poměrně otevřená. Já velmi často – a zítra bude další jednání s Asociací krajů – jednám na to téma, abychom byli schopni dodržet parametricky memorandum, které zajišťuje regionální přepravě a krajům 2,6 mld. korun, které potom následně podporují České dráhy v tom, aby zajistily regionální krajskou dopravu. Takže v této věci bych chtěl říct, že v tuhle chvíli je pro nás tato věc prioritní.

Druhá věc je, že samotná obnova vlaků je v tuhle chvíli ve dvou fázích. My sami o sobě v kapitole Ministerstva dopravy nemáme alokován částku na obnovu vozového parku, a to jak v roce 2011, ale není ani plánována tato částka na rok 2012. Nicméně v tuhle chvíli i České dráhy samy o sobě, jak jsem zmiňoval, některé vozy repasují, obnovují, modernizují a také samozřejmě i dálkové vlaky případně nakupují.

Co se týče samotného pohledu na problematiku oblasti Otrokovic, Zlína a Moravskoslezského kraje, tak tady bych chtěl zmínit, že také jsou částečné změny, protože konkrétně lze cestovat dvěma páry expresů ve špičkových časech. Já si myslím, že v téhle věci se můžeme pobavit o tom, že zmiňovaný vlak Šohaj – pokud si vyberete vlak, který odjíždí z Prahy v 17.17 a vrací se zpět do Prahy v 10.50, tak ten je v naprosto nejmodernějším pojetí, a dále pak je tady Zlínský expres, který je také v nejvyšší možné kvalitě. České dráhy ho získaly v roce 2011 od Rakouských drah a ten tuto kvalitu plní. Nicméně neříkám tím vůbec, že by to stačilo pro celou dopravní obslužnost tohoto regionu.

Samozřejmě že potom navazující spoje již je třeba diskutovat i s jednotlivými kraji, které potom objednávají regionální přepravu. Tady bych chtěl také zmínit to, že z regionálních operačních programů bylo investováno více než 2,5 mld. korun do obnovy vozového parku a z tohoto regionálního operačního programu byly nakoupeny nové vozy, tzv. Regionovy, které opravdu v plné své výši jsou schopny obsloužit regionální železniční dopravu a mají svoji kvalitu. Ale zase chápu, že to je pomaleji, než by

třeba mělo být, nicméně je to v nějakém rámci limitů současných rozpočtů, které máme.

Třetí věc, kterou bych chtěl zmínit, je, že dalším bodem, jakým způsobem lze změnit kvalitu osobní dopravy železniční u nás, je vstup a proces liberalizace na železničním trhu a vstup konkurence. Ono samo o sobě už se dnes ukazuje, že vstup konkurence vytváří tlak. A samozřejmě, že ho bude vytvářet jak na dálkovou rychlíkovou dopravu (upozornění na čas), tak potom následně i na železniční regionální. V téhle věci myslím, že ten postup budeme chtít realizovat, a sám pevně doufám, že ten postup bude rychlejší.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně položí doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Možná to není otázka. Já si myslím, že s rokem 2011 jste se u Zlínského expresu musel splést. To muselo být minimálně 2001, pokud ne 1991. Ale v každém případě děkuji za každou změnu k lepšímu, která nastane.

Ale nemluvila jsem o Moravskoslezském kraji. Tam vím, že se vlaky výrazně zlepšily. Tam dokonce i s konkurencí mluvíte a vždycky mluvíte o Moravskoslezském kraji, zatímco o tom našem jihu, ať je to Přerov, Otrokovice, Uherské Hradiště, tam se vůbec nemluví. Prosím vás, aspoň ty vlaky, které nahradíte do Moravskoslezského kraje novými vlaky, tak nám je dejte dolů. Pořád budou lepší než to, co tam k nám jezdí. Děkuji.

(Ministr mimo mikrofon: S tím se počítá.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pane ministře, přejete si ještě? Ne, pan ministr již nevystoupí.

Přistoupíme k další interpelaci. Interpeluje pan poslanec Krupka pana poslance Tomáše Chalupu ve věci ovzduší v Moravskoslezském kraji. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, v krátké době se na vás obracím již podruhé ve věci stavu ovzduší v Moravskoslezském kraji.

V souvislosti se zákonem o ochraně ovzduší, který tento týden Poslanecká sněmovna i přes odmítavé stanovisko Senátu znovu odsouhlasila, bych se vás rád zeptal, jaké konkrétní aktivity vyvíjí Ministerstvo životního prostředí v oblasti zlepšení životních podmínek v Moravskoslezském regionu. Tento region je lokalitou s největším znečištěním v celé Evropě a také regionem s prokazatelně nejvyšším

počtem dětských astmatiků na světě. O nutnosti zlepšovat životní prostředí na severní Moravě se neustále mluví, praktický posun kupředu však není, alespoň z pohledu místních obyvatel, znát. Kritika z řad moravskoslezské veřejnosti zní především na adresu velkých znečišťovatelů, tedy velkých průmyslových společností, ale především na polskou stranu, odkud na Moravu denně putuje obrovské množství znečišťujících látek z 22 % průmyslových podniků, které jsou v bezprostřední blízkosti s hranicí s Českou republikou.

Vážený pane ministře, budu rád, pokud mi zodpovíte, co konkrétního dělá ministerstvo pro to, aby tyto dva primární zdroje znečišťování ovzduší v Moravskoslezském regionu eliminovalo. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Odpoví pan ministr Tomáš Chalupa.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní místopředsedkyně, vážení kolegové, děkuji pěkně za položený dotaz. Musím říct, že kdybychom měli mluvit o Moravskoslezském kraji a popisovat jednotlivé problémy, které tam jsou, zdroje, ať už jsou to průmysl, domácnosti, v průmyslu ta polská složka, jak jste o ní mluvil, ale také otázka dopravy, tak by to bylo asi spíš na seminář než na interpelaci tohoto typu. Já se zmíním jenom o těch konkrétních věcech.

Hovořil jste tady o průmyslu, tak na ten průmysl. Jedna věc jsou samotné průmyslové podniky, těch základních osm průmyslových podniků, které jsou v Moravskoslezském regionu, tak to celé, co se snažíme ve spolupráci s obcemi, krajem i ministerstvem jako takové, je nacházet taková opatření, která postupně povedou k přidávání či vytváření tvrdších podmínek pro emise znečišťujících látek do životního prostředí. Myslím, že všichni jsme už prožili tu situaci, kdy jsme se bavili o sto mikrogramech, pak padesáti mikrogramech, v tuto chvíli pro ty dvě největší, Třinecké železářny a ArcelorMittal, se bavíme o dvouletém období dosažení dvaceti mikrogramů. Mimochodem to je limit, který patří k jednomu z nejtvrdších nejenom v České republice, ale v celé Evropské unii. Přesto je to vždycky jenom část toho příběhu.

Vy jste zmínil, že Moravskoslezský region a část Ostravska patří k nejvíce znečištěným v Evropské unii. To je z velké části pravda. Řadí se mezi pět nejvíce znečištěných zejména tuhými polétavými látkami, tedy PM 10 a PM 2,5 v Evropské unii. Pravdou ovšem také je, že Česká republika má problémy z hlediska naplňování limitu právě z hlediska těchto látek a bude a je vůči ní veden infringement. Je také třeba říci, že ze 27 členských zemí je tento infringement veden vůči dalším 21 členským zemím a v tomto ohledu Česká republika rozhodně nepatří k

těm největším, řekněme, lajdákům. To neznamená, že by tu ten problém nebyl.

K Polsku. Situace Polska je trochu složitá a odlišná od situace naší. Za prvé musím říct, že vnímáme-li polskou realitu, polský pohled na ekonomiku a polské vnímání priorit, pak pravdou zkrátka je, že jestli my dnes všichni vnímáme problematiku ovzduší v Moravskoslezském kraji jako prioritu, tak v Polsku tento žebříček tak silně neplatí. Polsko si vyjednalo v době vstupu do Evropské unie podmínky, které postupně uplynou. Ale než uplynou, tak je nikdo nezmění. Jsou součástí primárního práva a pro jednotlivé typy znečišťujících látek a jednotlivá období se budeme bavit o letech 15, 16, 17 a v některých případech i 18. Realita bude taková, že například příští rok budeme mít pro některé průmyslové podniky v Moravskoslezském regionu pětkrát tvrdší podmínky než pro ty samé průmyslové podniky v regionu polského příhraničí, tedy příslušné části Slezska. A já myslím, že všichni dobře víme, že kdyby tady byl ministr průmyslu, tak bude odpovídat o tom, co to znamená pro konkurenceschopnost, jaký vliv to bude mít na zaměstnanost, co to bude znamenat pro region, který ještě nedávno trpěl například osmnáctiprocentní nezaměstnaností mezi ženami a čtrnáctiprocentní nezaměstnaností v průměru a dnes je pod deseti procenty. Zkrátka je to všechno o tom, jakým způsobem skládat tu situaci dohromady.

Dnes s Poláky připravujeme velký společný projekt, který by měl podpořit ještě dříve, než uplynou ty limity, zásahy a takové projekty, které nám se v Čechách začaly vyplácet, České republice, tedy příspěvky na ekologizaci těch provozů, investice do zakrytí, do odprášení jednotlivých provozů, a stejným způsobem toto vytvořit i vůči Polsku.

A jednu věc musím přece jenom říci. Běží dva společné přeshraniční projekty mezi námi a Polskou republikou zaměřené na Moravskoslezský region a příslušnou část Slezska. Jeden z těch projektů, který bude vrcholit příští rok, je otázka právě položení na stůl těch reálných výpočtů, důkazů o tom, kdy dochází k tomu přenosu emisí z Polska do Čech a kdy z Čech, z Moravskoslezského regionu do Polska. Ono totiž v drtivé většině dnů v roce se ukazuje, že je to přenos na sever, nikoliv ze severu. Bohužel se zároveň ukazuje, že toto neplatí právě v těch dnech, kdy jsou zhoršené rozptylové podmínky. Ale z hlediska počtu těchto dní je to stále ještě počet menší než obrácený model, o kterém hovoří. (Předsedající: Čas, pane ministře.) Je to běh na dlouhou trať.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. A pokud bude položena doplňující otázka, pane ministře, budete mít ještě příležitost dokončit to, co jsem vám nerada přerušila. Prosím, pan poslanec.

Poslanec Jaroslav Krupka: V první řadě chci poděkovat panu ministrovi za jeho aktivní přístup při řešení této otázky. A zcela jistě se nebojím zvednout tu pomyslnou rukavici, kterou tady položil, že není to otázka o interpelaci, ale přímo o semináři. A já si myslím, pane ministře, pojďme do toho!

Druhá věc, kterou chci říci, že jsem velice rád, že se vnímá i relevantnost v ochraně ovzduší v souvislosti s konkurenceschopností místních podniků. Je třeba si uvědomit, tak jak tady bylo řečeno, že ten polštář, který vzniká oddálením, nebo měkkých limitů na polské straně, vytváří jistou nekonkurenceschopnost a bylo by možná dobré, aby s vidinou dalšího vývoje tato věc byla vždycky prezentována při jednání jak při ochraně ovzduší, tak v rámci řešení zaměstnanosti v tomto regionu.

Možná drobnou otázku na závěr. Protože jsme se společně zúčastnili jednání v Karvině, kde byly avizovány první konkrétní kroky, jestli už jsme se dostali do té reálné stránky případné dotace lepšího spalování kotlů na tuhá paliva pro obyvatele, kteří tam žijí a mnohdy oni sami jsou těmi znečišťovateli ovzduší. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr Tomáš Chalupa.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji za doplňující část. I v Moravskoslezském regionu totiž platí, že jedna třetina jsou domácnosti, zhruba jedna třetina doprava a jedna třetina průmysl. U domácností a zvláštního programu pro Moravskoslezský region předpokládáme, že pokud nenastanou jakékoliv potíže, tak ten program bude vyhlášen příští týden. Pokud to nestihneme, tak na začátku roku odstraníme poslední administrativní zátěže zejména vzniklé administrací toho, že ten program je společně operován Moravskoslezským regionem a Ministerstvem životního prostředí a oba dva platí stejný podíl finančních prostředků a musí se vytvořit vzájemné smluvní vztahy.

A jenom jedna poznámka k té otázce investic. Já bych tady rád zmínil, že to, co my tady se zájmem teď očekáváme, a těšíme se na výsledek, jaký nám vlastně přinese, je, že dvacátého končí výzva, která je určena pouze pro Moravskoslezský region a na kterou je určeno 4,5 mld. korun a která je určena právě na projekty, které z tohoto regionu přijdou. A musím říct, že mě také zajímá, protože jsme tu výzvu udělali opravdu velmi vstřícnou, odstranili jsme maximum byrokratických zátěží, kolik subjektů ve skutečnosti zájem projeví, jestli bude přetlak, nebo naopak ty peníze nejsou vyčerpány, také proto, že se nám podařilo vyjednat z Evropské komise zvláštní přístup k projektům na ochranu ovzduší Moravskoslezského regionu, které umožňují to, co jinde není možné, a to až 90procentní podporu z evropských prostředků, celkové výše alokace 6 mld. korun.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře, a my můžeme přistoupit k následující interpelaci. Interpeluje paní poslankyně Vostrá pana ministra Tomáše Chalupu ve věci postupu v čerpání evropských peněz. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, již před vstupem do Evropské unie se Česká republika zavázala k implementaci evropské směrnice, která stanoví požadavky na kvalitu městských odpadních vod před jejich vypouštěním do vodotečí. Tento záměr se však neplní. Hlavním důvodem, proč obce nestíhají čistírny dobudovat, je pomalé čerpání peněz z unijních fondů. Evropská komise nepovoluje čerpat dotace v případech, kdy mají tuzemští vlastníci vodohospodářské infrastruktury s provozovateli vodovodů a kanalizací dlouhodobé smlouvy. Jestli se nepletu, tak se jedná o celkovou částku ve výši přibližně 10 mld. korun. Tato výše je ovšem bez nákladů na Ústřední čistírnu odpadních vod v Praze, které činí dalších 11 mld. korun. Existují také obavy ze sankcí Bruselu vůči České republice, že nesplnila svůj evropský závazek. V této souvislosti vámi řízené ministerstvo propočítalo, že jen kvůli čističce v Praze, která se ještě ani nezačala stavět, může Brusel chtít po české vládě jednorázovou pokutu asi 49 mil. korun a následně více než 17 mil. korun každý měsíc.

Nejde jen o Prahu, ale i o několik desítek dalších měst a obcí. Stát by tedy asi měl s dotčenými obcemi jednat a nabídnout jim reálný scénář podpory, který by v dohledném horizontu jednak umožnil oprávněný evropský požadavek na čištění odpadních vod naplnit, a to i s cílem odvrátit nebezpečí zmíněných sankcí. Je sice pravda, že zmíněné evropské peníze jsou alokované až do roku 2015, a proto jsou údajně na vašem ministerstvu připravovány alternativní projekty.

Mám v této souvislosti několik otázek. Za první, jsou tyto alternativní projekty též z oblasti vodohospodářské infrastruktury? Za druhé, vy osobně, pane ministře, jste letos na podzim zřídil speciální tým odborníků k řešení nepříznivého stavu v oblasti čištění odpadních vod, tzv. krizový tým Voda. Jaké jsou dosavadní výsledky jeho práce? A za třetí, jaká je vlastně aktuální situace? Mám teď na mysli prohlášení mluvčího Evropské komise z konce letošního října, který popřel, že by Brusel odmítl proplatit či zmrazil peníze na lepší kvalitu odpadních vod v České republice. Její mluvčí řekl také mimo jiné, že problém možná souvisí s tím, že projektů bylo moc. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Na interpelaci odpoví ministr Tomáš Chalupa. Prosim, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, tak jenom na začátek: celkově je alokováno na oblast podpory 1.1, což jsou zjednodušeně řečeno čistírný odpadních vod, 38 mld. korun – my to počítáme v aktuálním kurzu eura vůči koruně – ze kterých schválená dotace je 33,5 mld. korun, to je zhruba necelých 88 %.

Fakticky, a to jsem říkal dlouho, Česká republika v této oblasti má problémy. Ty problémy vycházejí ze dvou skutečností. Za prvé – a teď to řeknu velmi otevřeně – z nepřilíživě vstřícně a pozitivně vyjednaných podmínek při vstupu do Evropské unie a za druhé ze situace let 2008, 2009, zejména 2008, a vyjednávání jednotlivých podmínek pro transpozici a přijatelnost smluv, které jsou u nás ve zvyku u většiny obcí a které Brusel jako takový nevnímá jako smlouvy kompatibilní s představami pro problematiku vodohospodářství. V tuto chvíli do jisté míry zachraňujeme něco, co už mělo být vyřízeno před lety.

Co se týká konkrétních čísel, dovolil bych si vás opravit. Čistírna odpadních vod v Praze nemá alokováno 11 mld., ale zhruba něco přes 6 mld. korun. Projektů, které identifikujeme jako tzv. složité nebo problematické, je 44 včetně Prahy. Suma na ně alokovaných prostředků je něco pod 10 mld. korun. Z těchto projektů, které – všechny z nich – mají nějakou míru problémů z hlediska užitelnosti, z hlediska smluvních dokumentů, právě ten tým Voda, který byl ustaven v létě a který je veden – a to byl můj záměr, aby ho nevedl náměstek, nic proti náměstkům, dobře se s nimi spolupracuje a myslím, že odvádějí kvalitní práci, ale aby ho vedl člověk, který má reálnou zkušenost. To znamená nová ředitelka odboru vodohospodářství, bývalá starostka, která realizovala projekty tohoto typu ve svém městě Tábor od samého počátku, ona zná přesně, jak to jde, jak to funguje a jakým způsobem se má postupovat v rámci evropských fondů, jak být úspěšný v tom čerpání. Její projekt byl vnímán jako jeden ze vzorových. A z těch 44 projektů v tuto chvíli se jeví situace, že zhruba 7 projektů jsou projekty, u kterých, když to řeknu velmi s nadsázkou, tak bych řekl, že jsou za vodou. U další skupiny cca 5 projektů víme, že je možné najít možná nějaké řešení. U těch ostatních je situace složitá.

Tým Voda vypracoval velmi podrobnou analýzu a na rozdíl od dosavadního postupu, kdy Komise přistupovala globálně ke skupině 44 projektů, a snažíme se i nadále s drobnými úspěchy přesvědčit Komisi a příslušné generální ředitelství, aby postupovaly způsobem, že bude hodnocen individuálně každý z těch 44 projektů, přičemž některé jsou velké, v objemu miliard, a některé jsou velmi malé, v objemu několika desítek milionů, i když v některých případech pro ty malé obce je to větší problém než pro ta velká města.

Co se týká otázky alternativních projektů, to nejsou snad alternativní

projekty, ale je to tak, že máme tzv. aktivní zásobník. To jsou stále stejné projekty v oblasti vodohospodářství, které jsou řekněme pod čarou těch projektů, které jsou, protože my v tuto chvíli nemáme v této oblasti podpory volné prostředky, všechny jsou buď schválené, nebo alokované, ale toto jsou projekty, které jsou pod čarou, a jsme přesvědčeni, že nejpозději v prvním kvartále příštího roku nastane ten čas velmi složitých rozhodování o tom, zda ještě čekat na dotahování projektů, u nichž naděje někdy je, ale spíš není, a riskovat, že nakonec třeba něco získáme, ale že můžeme také peníze z Evropské komise ztratit, anebo pustit projekty, které jsou v záloze a které takové problémy nemají.

A co se týká vyjádření mluvčího Komise, já se přiznám, že ho neumím komentovat. Ono bylo předtím jiné, pak bylo opraveno během dne. Já mluvčího Komise neznám, nechci se ho jakkoli dotknout, ale mám pocit, že o té věci nebyl úplně přesně informován. Spíš bych řekl, že o té věci byl zcela neinformovaný.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně nechce položit doplňující otázku a my tedy přistoupíme k interpelaci následující. Paní poslankyně Ivana Levá bude interpelovat ministra zdravotnictví Leoše Hegera – a o čem, to už nám poví sama.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, přestože nyní existuje mnoho závažnějších problémů, které je třeba řešit, obracím se na vás se záležitostmi, která začíná stále častěji tížit nejen učitele a ředitele škol, ale také mnoho rodičů dětí v základních a mateřských školách. Jde totiž o vši. V některých školách problém sahá až tak daleko, že rodiče žádají, aby bylo každé dítě při příchodu do školy nebo do školky prohlédnuto a při odhalení vši posláno domů, aby nedocházelo k jejich dalšímu šíření, což však není možné, protože by docházelo k porušování lidských práv. Mnoho rodin tak utrací každý měsíc i tisíc korun za prostředky proti těmto parazitům, a to jen kvůli tomu, že jiní rodiče se o své děti nestarají, anebo ne dostatečně. V některých základních či mateřských školách pak logicky dochází k tomu, že se tam vši vyskytují celoročně, a tak nelze vyloučit jejich šíření i mimo školská zařízení.

Přestože jsou vši vedeny na seznamu epidemií, je pro rodiče i školy velmi těžké s nimi bojovat, pokud se nezapojí opravdu všichni. Jediným možným řešením je totiž podat oficiální stížnost na hygienickou stanici, která ve spolupráci se sociálním odborem, případně pediatrem, prošetří situaci v problémových rodinách. Tento postup je ale příliš zdoluhavý a většinou neefektivní.

Vážený pane ministře, chtěla bych vás požádat o vyjádření, jak pomoci školským zařízením a rodinám v případě, že se vši stávají neřešitelným

problémem. Doufám, že nás nečekají školy plné dohola ostříhaných chlapců a děvčat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Na interpelaci odpoví ministr zdravotnictví pan Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená paní poslankyně, já musím říct, když jsem viděl název té interpelace, že jsem chvíli přemýšlel, jestli by to nemohl být také třeba nějaký jinotaj politický, který mě čeká, ale narážíte na problém, který se zcela periodicky vrací, a myslím si, že tak jak jsme tady různých generací, že jsme si ho všichni užili buď sami se sebou, nebo se svými dětmi. Já tedy rozhodně ano.

Já tu nechci mluvit o všech, o tom, jak se jim má předcházet, jak se mají léčit, jenom snad jednu zajímavost – jaký je vztah hygienické služby k tomuto onemocnění. To onemocnění je víceméně spíše jakýsi esteticko-sociální problém než problém zdravotní, jakkoliv je nepříjemný. V našem prostředí vši nepřenášejí žádná významná onemocnění, čímž to nechci zlehčovat, jenom chci tu scénu nastolit. K mému překvapení se u nás onemocnění hlásí, nebo ten výskyt této infekce, parazitózy, ale hlásí se pouze hromadné výskyty a v současné době nemá Ministerstvo zdravotnictví z hygienických stanic žádné podklady k tomu, že by ten výskyt byl nějaký masivní, což je ovšem možná také důsledek toho, že ta hlášení nejsou úplně ideální.

Pokud jde o Evropskou unii, součástí direktiv, které upravují hlášení a surveillance infekčních onemocnění – vši nejsou sledovány. Ten problém opravdu je méně zdravotnický a více hygienicko-sociální, protože to onemocnění lze vymýtit, ale je to poměrně obtížné a řekl bych, zejména u dívek je to větší problém. Kluci a páni dneska chodí velmi často vyholeni až úplně dohola, ale jistě si dovedu představit, když má někdo krásnou blondatou holčičku, že ostříhat ji dohola je malá rodinná tragédie. Existuje na trhu a v lékárnách celá řada prostředků, dokonce když se podíváte na internet, tak jsou prostředky, které jsou lidové, ale v tomto případě fungující, zábaly hlavy v olejové pololázni například a podobně.

Jediná rada, kterou bych dal pro lokální zásah, já o tom budu informovat naše hygieniky, ale řekl bych, že tam, kde se ten výskyt opakuje, je potřeba na to upozornit místní hygienu a ředitele školy, aby s hygienou spolupracoval, popřípadě spolupracoval s místními pediatry, protože to je asi jediný způsob. Speciálně pediatři mohou zasáhnout do sociálního prostředí a uspořádat nějaké osvětové akce, které by trochu umožnily problém řešit. Opravdu neexistuje nějaké totální řešení, které by bylo úplně jednoznačné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně Levá položí doplňující otázku.

Poslankyně Ivana Levá: Nemám otázku, jenom chci říct, že vyzvu školy, pokud to půjde, aby hlásily výskyt. Vzhledem k tomu, že jsem dostala z několika míst v republice dopisy, tak si myslím, že už to začíná být vážný problém, když se obracejí na poslance, ale také vím, že kdysi se bojovalo ve škole se stejným problémem, ale nesmí to přerůst do situace, že ve škole jsou vši celý rok. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tím můžeme uzavřít tuto interpelaci. Než přistoupíme k interpelaci následující, tak vás chci seznámit s omlouvou pana ministra Tomáše Chalupy. Omlouvá se dnes od 17.30 hodin.

Budeme pokračovat interpelací, kterou podává pan poslanec Václav Klučka na omluveného pana ministra Jiřího Pospíšila ve věci stavu českého vězeňství. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedající. Vážený nepřítomný pane ministře, vy jste bohužel byl nepřítomen i při projednávání rozpočtu část vězeňství na výjezdovém zasedání tehdy existujícího výboru pro bezpečnost a obranu. Nemohl jste tedy slyšet ta tragická a dramatická čísla, kterými se dokumentovalo, že snad peníze na provozní náklady ve vězeňství budou stačit pouze na půl roku, pak že se snad něco udělá. Že se někde najdou, že se dodají do českého vězeňství, které se dneska stará o více než 23 tisíc vězňů. Tisíce lidí čekají na nástup trestu. Nejsme schopni se stávající kapacitou pokrýt všechny již odsouzené k tomu, aby nastoupili do výkonu trestu.

Pane ministře, to je vaše oblast. Prosím pěkně, řekněte mi, jak se miníte o tuto oblast dále starat. Poslanci, kteří pracují v podvýboru pro vězeňství, neustále avizují problémy, které ve vězeňství jsou. Takto to bylo v minulosti, takto to je i v současnosti. Já opravdu nevím, jaká koncepce či strategie existuje na Ministerstvu spravedlnosti pro zlepšení stavu, který by znamenal i v podstatě klidnější práci pro všechny zaměstnance ve vězeňské službě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Na tuto interpelaci bude písemně odpovězeno tak, jak stanoví jednací řád.

Následující interpelaci podává pan poslanec Ladislav Šincl. Adresuji ji na ministra Pavla Dobeše a týká se věci obchvatu Karviné. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane

ministře, již několikrát jsem z tohoto místa upozorňoval na životní prostředí, zejména kvalitu ovzduší v Moravskoslezském kraji. Jelikož pocházím z Karviné, z místa, které patří k nejpostiženějším, obracím se na mě často občané, co konkrétně bude současná vláda s touto situací dělat. Jejich dotazy jsou konkrétní a stále častěji směřují i na dosud nerealizovaný obchvat města Karviná.

Středem města Karviná vede jediná silnice první třídy, která spojuje město s nedalekou Ostravou a směřuje k Českému Těšínu a dál na Slovensko, resp. do Polska. Bohužel tato jediná silnice vede přímo centrem města a tranzit s sebou přináší hluk a exhaláty z desítek tisíc aut denně včetně nákladních. Na nutnost obchvatu upozornily i loňské povodně. Voda tehdy zaplavila trasu na Ostravu, poničila most přes Olši a strhla část cesty na druhou stranu na Český Těšín. Celá Karviná tak byla odříznuta od světa a nic se s tím nedalo dělat. Bohužel v materiálu z dílny ministra dopravy, tzv. superkoncepce, se ale se stavbou obchvatu Karviné nepočítá. Obchvat města je pro toto město životně důležitý a čekat na něj další desetiletí by znamenalo další prohloubení izolovanosti Karviné a Karvinska vůbec. O dalším zhoršování životního prostředí v regionu ani nemluvě.

Vážený pane ministře, ptám se vás: Mají lidé žijící v Karviné a okolí naději, že ministerstvo začne brát jejich problémy skutečně vážně a bude tuto situaci řešit?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Odpoví pan ministr Pavel Dobeš.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, paní místopředsedkyni. Děkuji i za informace a samotnou interpelaci.

Co se týče té samotné komunikace, tak u tohoto projektu se jedná o novostavbu, která vytvoří v podstatě jihozápadní obchvat města Karviná a využitelná je i pro spojení mezi Českým Těšínem, Ostravou a Bohumínem. Tady je třeba říci dvě věci. Za prvé to, že superkoncepce nepočítá se samotnou stavbou. Já bych chtěl zmínit – já nepočítám se superkonceptí. Takže to je první informace, na kterou bych chtěl nějakým způsobem tady upozornit. To, že z dílny Ministerstva dopravy tento dokument vyšel, je pravdou, leč je důležité zmínit, že to není dokument, se kterým počítám já jako ministr dopravy. To je první věc.

Druhá věc je ovzduší v Moravskoslezském kraji, neříkám jen v Karviné, ale v celém regionu. Byla debata, která byla poměrně vážně probírána i na komunikaci s ministrem životního prostředí. Já si myslím, že v této věci jsme také učinili některé kroky, které právě Moravskoslezský kraj může ocenit právě ve věci některých komunikací, které byly tím pádem – mohou být některé části komunikací zapojeny do intravilánu, a tím pádem vlastně tam

být omezena, nebo resp. vypuštěna podmínka časového zpoplatnění, což je zase výhoda toho, aby nedocházelo k přetěžování zejména průjezdu centrem jednotlivých měst.

Nicméně tady také je třeba zmínit to, co je v tuto chvíli navýsost důležité na Ministerstvu dopravy. Tady je několik bodů. Za prvé, my musíme řešit problematiku kofinancování operačního programu Doprava. Všichni víte, že pokud nebudeme schopni začít s jednotlivými projekty, a počátek jejich realizace je nejpozději do roku 2013, to znamená, my už v této chvíli musíme plánovat, žádat o povolení, připravovat stavební dokumentace a samozřejmě se připravit na to, aby samotná stavba 2013 začala být v realizaci, a musí být dokončena do roku 2015, tak abychom dokázali opravdu vyčerpat prostředky, které nám z operačního programu Doprava z Evropské komise byly nabídnuty. Tady je důležité zmínit, že řada těch prostředků již byla využita na některé projekty, kde bohužel ne vždy došlo k naplnění všech předpokládaných cílů, které byly stanoveny, a proto musíme hledat náhradní projekty.

Druhá problematika je 29 mld. staveb, které jsou zasmluvněny čistě z národních zdrojů, a také je musíme v průběhu času řešit, protože jinak se navyšuje cena o index stavebních prací, a tím pádem se cena každoročně zvyšuje.

Třetí věc je problematika přípravy staveb, protože pokud tuto část vynecháme, tak období následující, 2014 až 2020, bude velmi složité, protože nebudeme mít co do operačního programu následujícího, ať už se bude jmenovat jakkoli, víceméně zahrnout.

Čtvrtá neméně důležitá oblast je samozřejmě oprava a údržba jednotlivých komunikací.

Toto všechno jsou velmi důležité priority pro Ministerstvo dopravy a my musíme hledat finanční prostředky na všechny z nich.

Co se týče samotné komunikace, pro tu stavbu je v tuto chvíli k dispozici pravomocné územní rozhodnutí a je dokončena dokumentace pro stavební povolení. Nicméně, pokud jdeme cestou, že chceme převážnou většinu staveb, které jsou kofinancovány právě z těch důvodů, které jsem uvedl předtím, tak hledáme takové stavby, které jsou připravené a můžeme je tam zahrnout.

Tady bych se také rád zmínil, tím, že tady tato stavba nedosahuje, co se týče její samotné částky nebo celkové části projektu, té citlivosti analýzy, nebo té cost-benefit analýzy, chcete-li, té částky, která by splňovala tu normu vlastně pod číslo sedm, což je vlastně, řekněme, ta minimální kvóta pro to, abychom byli schopni říct, že je možné tento projekt zapojit do kofinancování z operačního programu, a tím pádem tato stavba vypadla z toho konceptu pro rok 2012 Státního fondu dopravní infrastruktury a v střednědobém výhledu 2013–2014.

Takže pokud je dotaz na to, kdy se jednotliví občané Karviné a okolí dočkají této komunikace – bohužel v této věci budu muset odpovědět, že tehdy, pokud budeme mít opravdu nějakou míru ujištění, že budeme mít finanční prostředky, bude případně navýšena kapitola Ministerstva dopravy, což v tuhle chvíli není asi očekáváno v nejbližších letech (upozornění na čas), a samozřejmě pokud budeme schopni tuto problematiku řešit, tak mimorozpočtovým financováním, k čemuž v tuto chvíli některé kroky již činíme.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Doplnující otázku položí pan poslanec Šincl.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane ministře, kdo chce, hledá způsoby. Kdo nechce, hledá důvody. Zatím jsem od vás slyšel jenom důvody, proč to nelze. Věřím tomu, že budete hledat způsoby, jak tuto situaci vyřešit. Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Tím můžeme ukončit tuto interpelaci a přistoupit k interpelaci následující. Ve věci reformy škol interpeluje poslanec Adam Rykala omluveného ministra Josefa Dobeše. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře, uvažoval jsem, že když zde nejste přítomen, svoji druhou interpelaci stáhnou. Vzhledem k tomu, že máme před sebou předvánoční období a kdoví kdy budu mít možnost se vás v této Sněmovně zeptat na věci, ze kterých vstávají vlasy na hlavě studentům i vysokoškolským pedagogům, tak jsem se rozhodl využít této možnosti a žádám vás o písemnou odpověď.

Moje druhá dnešní interpelace se týká reformy vysokých škol, kterou chystáte. Reformou vysokých škol chcete změnit mnoho věcí, které nestihnu za dvě minuty vyjmenovat, ať už se jedná o rady složené z regionálních politiků a podnikatelů, zrušení Akreditační komise, dohody vysokých škol se státem či třeba změny zastoupení v akademických senátech, a to tak, že snížíte zastoupení studentů. S tím nesouhlasí ani studentská komora, rady vysokých škol a z principu s tím nemohu souhlasit ani já.

Žádám vás o písemné vyjádření, pane ministře, jak si představujete reformu vysokých škol.

Vážený nepřítomný pane ministře, když už zde nejste, tak vás žádám, abyste k reformě vysokých škol začal vést celospolečenskou diskusi. Může to být jedno z vašich novoročních předsevzetí. Mnohokrát vám děkuji a přeji vám, pane ministře, příjemné prožití vánočních svátků v kruhu

rodinném a těším se, že se zde budeme v novém roce dále setkávat, i když jste mi dnes svojí neúčastí vůbec neudělal radost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Na tuto interpelaci bude písemně odpovězeno ve smyslu jednacího řádu.

Můžeme přistoupit k interpelaci následující. Paní poslankyně Fischerová interpeluje ministra životního prostředí Tomáše Chalupu ve věci Zelená úsporám. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Paní místopředsedkyně, děkuji vám velice za slovo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, přeji vám příjemné odpoledne.

Nyní k interpelaci. Pane ministře, budu se nyní ptát na téma programu Zelená úsporám. V této věci – je to tak cca šest měsíců, kdy byly čerpeny veřejné vody, i v médiích běžela informace, že není dostatek financí na pokrytí úspěšných žadatelů, kteří opravdu svoje projekty odevzdali. Pak jsem byla velmi, velmi ráda, že jste navštívil – bylo to 30. září – Kraj Vysočina, kde došlo k setkání s mnohými starosty, a protože potřebovali vědět jak veřejná správa – jejich žádosti budou vyřízeny, a tam se dozvěděli opravdu podstatné. A nyní přecházím na další žadatele, nejen veřejná správa, ale také mnoho žadatelů bylo z řad soukromníků, kteří si předělali, zrekonstruovali svoje domy, zateplení nebo výměna starého kotle za nový, přešli na ekologické vytápění.

Mě nyní zajímá, v jaké situaci je možnost, aby všichni tito žadatelé, kteří úspěšně žádali, v jaké fázi je čerpání těchto financí a jak k dnešnímu dni tento projekt Zelená úsporám vůbec vypadá. Velice děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Na tuto interpelaci odpoví ministr Tomáš Chalupa.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně. Pokuším se to říct v jednoduchých číslech, která asi nejlépe popíší situaci.

Tedy z celkového počtu cca 79 000 žádostí jsou v tuto chvíli všechny zadministrovány, projednány ve fondech, posledních 5 400 žadatelů bude vyrozuměno v průběhu příštího týdne o tom, jakým způsobem je projednala 99. rada fondu.

Aktuální finanční bilance je následující: Ze zhruba 79 tis. žádostí, jak už jsem byl několikrát tady interpelován, tak jen pro oživení paměti – 34 tis. žádostí byly žádosti, které byly vyřízeny před mým nástupem do funkce ministra. Zbývajících cca 43 tis. žádostí jsou žádosti, které se administrovaly již za dobu mého ministrování. Z těch 43 tis. žádostí více než 2 600 žádostí jsou ty žádosti, které i když dostaly dodatečnou výzvu, nesplnily pod-

mínky a ze systému jsou postupně vyřazovány pro nesplnění podmínek.

Co se týká bilance, teď stále se nebavíme o veřejných budovách, ale co se týká bilance těch žádostí řekněme soukromých, to nejsou jenom individuální žadatelé ve smyslu majitelé rodinných domků, ale také družstva nebo společenství vlastníků, tak v tuto chvíli aktuální bilance je plus 113 mil. korun. To znamená, že jsme schopni pokrýt všechny žádosti z okruhu soukromých individuálních vlastníků nebo bytových družstev, společenství vlastníků, kteří splnili podmínky. Znamená to pro ně, že teď musí splnit podmínky také oni. To znamená dokončit administraci, realizaci do 30. 6. příštího roku a vyřídít všechny potřebné dokumenty.

Platí to, co jsem slíbil, a nehodlám na tom nic měnit, že pokud zbudou nějaké prostředky, pak budou jako první uspokojovány veřejné subjekty v pořadí podle bodů, kterými bylo ohodnoceno zhruba 1 150 projektů tak, jak jsou. Mezitím bude vysána výzva na jaře tohoto roku s ohledem na to, že mezitím vstoupily nové bruselské podmínky, bohužel složitější, než jsme si původně představovali, to je pravda, na kterou je v tuto chvíli alokováno 2,5 mld. korun a která je vázána na veřejné subjekty.

Co se týká vyplacených prostředků, tak jen za deset měsíců mého ministrování, tedy v tomto roce, byly vyplaceny projekty za 8,4 mld. korun, což je pro vaši představu čtyřikrát více, než co bylo vyplaceno v letech 2009 a 2010 dohromady. Bohužel se nám nepodaří vyčerpat přidělený výdajový limit pro letošní rok o částku zhruba 1,7 mld. korun, kde máme ty prostředky připraveny, ale žadatelé nerealizují tak rychle, jak bychom si představovali, jejich lhůta je delší. Není to jejich povinnost, to není kritika. Oni mají možnost realizovat až do 30. 6., a proto tedy budeme muset žádat o navýšení výdajového limitu pro příští rok a přesunout vyplacení těchto prostředků, které jsou, leží na účtě, není na ně nijak saháno, nejsou ohroženy. To můžu každého ubezpečit, ty peníze jsou k dispozici na příslušných účtech v drtivé většině České národní banky k vyplacení klientů pro příští rok a včetně zapojení rezervy, se kterou laskavě souhlasila Poslanecká sněmovna ve výši 1,5 mld. korun, a proto abychom mohli uspokojit všechny klienty, kteří jsou.

To je, myslím, asi základní informace. Ta částka 113 mil. korun je prosím částka, která se mění každý den s ohledem na to, že se upravují zejména u velkých projektů. Vezměte si, že tam jsou projekty, které jsou některé za čtyři, pět nebo osm milionů korun, takže to je částka, která jednou je o něco větší, jednou o něco menší. Já bych z toho v tuhle chvíli teď nedělal jakékoli závěry. Situace příští týden může být trošku jiná. Faktem ale je, že s uspokojením mohu konstatovat, že už několik měsíců se nepohybujeme v červených číslech, ale v černých číslech, tedy v plusových hodnotě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Stačí to? Výborně, takže můžeme ukončit tuto interpelaci.

Další je pan poslanec Ladislav Šincl, který chce interpelovat ministra Josefa Dobeše, který je ze zdravotních důvodů omluven. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Rada vysokých škol vydala zprávu, že za stránku a půl textu formátu A4 návrhu zákona o finanční pomoci studentům vydalo vaše ministerstvo 46,5 mil. korun. 46,4 mil. za stránku a půl! Tomu se nechce věřit! Podle mého názoru je to do nebe křičící ne hospodárnost a amatérismus, neboť uvedený text je úplně k ničemu! Návrh zákona je naprosto nepřipravený, chybějí návaznosti na jiné zákony, analýza dopadů školného na studenty i státní rozpočet. Smyslem připraveného zákona není totiž nikoli podpora vysokých škol ze školného, ale hlavně sanace bank a jejich záchrana v době ekonomické krize. Studenty sváže totiž se soukromými finančními ústavami v případě, že si vezmou půjčku na školné, a zavádí jim povinnost mít účet s fixací u jedné banky na dobu splácení školného, což může být klidně i 20 let. Když bude tento student chtít banku změnit, tak může přijít o státní garanci půjčky. Na přípravu tohoto zákona mělo ministerstvo rok a půl. Výsledkem tohoto rok a půl práce, jak již jsem uvedl, je jeden a půl strany návrhu zákona za 46,5 mil. korun. Za tuto cenu by se dalo např. pořídit 4 650 kvalitních školských dataprojektorů nebo desítky tisíc jiných potřebných školních pomůcek.

Proto se vás ptám, pane ministře, kam se ztratila vaše velká slova o úsporách a proč za takto velké peníze raději nepořídíte pro naše školství něco potřebnějšího než jeden a půl strany nepovedeného návrhu zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď bych požádal pana poslance Václava Klučku, který má poslední sérii interpelací na tři ministry. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Já se to pokusím už velmi zkrátit, abychom tady dlouho nemluvili, jenom interpelovali. První interpelace je na ministra Kalouska.

Pane ministře, když jsme se včera potkali na chodbě, tak jste se mě ptal, jestli vůbec je někdo v našem klubu, kdo má smysl pro humor. Já vám řeknu, že smysl pro humor musíte mít asi především vy, protože vyhláška číslo 270/2010 o inventarizacích je skutečně humorným dílem Ministerstva financí.

Já jsem znovu dnes pročítal programové prohlášení vlády a snažil jsem se tam najít jedinou větu, že zvýšíme byrokratickou zátěž, zvýšíme administrativu na úsecích státní správy. Není tam. Až si přečtete tuhle vyhlášku,

tak zjistíte, jaké parametry dneska proces inventarizace majetku, inventarizace peněz, závazků, pohledávek kupříkladu na magistrátních městech nebo na obcích má. Je to nesmírně složitý proces. Opravdu nesmírně složitý proces, ale bohužel je to materiál, který auditři při kontrole hospodaření města, účetnictví města budou velmi tvrdě vyžadovat.

Pane ministře, opravu si myslíte, že takovéto požadavky na inventarizaci majetku jsou patřičné?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla interpelace na ministra Kalouska. Pak je tady interpelace na ministra Martina Kubu. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající.

Pane ministře průmyslu a obchodu, jste novým ministrem a já pokaždé, když nastoupí nový ministr na Ministerstvo průmyslu a obchodu, kladu stejnou otázku. Jak vidíte limity těžby? Jak vidíte zastavení těžby v severních Čechách?

Pane ministře, premiér vlády nedávno prohlásil, že tato vláda limity neprolomí. Vidíte to stejně? Jste, prosím, pane ministře, ochoten přijít do naší skupiny – ne stranické skupiny, já tady svolám tak jedenkrát za dva měsíce skupinu, která diskutuje o bezpečnostní problematice, energetické bezpečnosti, surovinové základně, jsou to významní odborníci z praxe – můžete přijít mezi nás a říci nám svůj názor na prolomení limitů? Možná bude dobré, když u toho bude sedět i pan Topolánek, který dneska má co hovořit do teplárenství, který zná situaci v teplárenství. Ví o tom, že 70 % vyrobeného tepla je závislých na uhlí. Prosím, pane ministře, přijdete, respektive napíšete mi svůj názor na to, jak vidíte toto prolomení?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr je přítomen, takže ho poprosím, kdyby se ujal slova a reagoval na tuto interpelaci. Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové, já krátce odpovím a myslím, že svůj názor jsem již vyjádřil v řadě rozhovorů, a myslím si, že nemám problém jej vyjadřovat.

Je známo, že s prolomením limitů, tedy těch ekologických limitů těžby hnědého uhlí, se v tomto volebním období v souladu s koaliční smlouvou prostě nepočítá. To ale neznamená, že v případě zpracování strategických materiálů, za což já považuji státní energetickou koncepci a surovinovou politiku, které budou posuzovat ideální mix zdrojů z veškerého pohledu, lze naprosto rezignovat na to, že se bavíme o více než 800 mil. tun uhlí, které jsou za těmito limity, a z tohoto důvodu je to diskuse, která nesmí být ve-

dena pouze pod nějakou řečnou ekologickou mantrou ve smyslu, kdo je pro či proti, ale musí být na stůl položeny všechny relevantní argumenty, které budou posuzovat i ekonomické rozhodnutí v té či oné chvíli a musí situaci popisovat s veškerými reálnými dopady do života českých firem a českých občanů.

Hnědé uhlí tvoří jeden z nejvýznamnějších nebo významných vstupů pro českou elektroenergetiku, zejména, jak jste zmínil v teplárenství, kde bohužel není dostatek alternativ, a je faktem, že český teplárenský systém by při nedostatku uhlí měl obrovský problém a že je to situace, která by mohla být problematická i v celkové stabilitě energetické sítě pro Českou republiku. To je třeba říct jako argument, který by se neměl opomenout. Náhrada stávajících dodávek hnědého uhlí jiným druhem nebo zemním plynem by samozřejmě mohla být velmi problematická a možná v řadě případů neřešitelná. Rychlá náhrada hnědého uhlí z velkých teplárenských závodních zdrojů by mohla vést k problémům a ztrátě konkurenceschopnosti průmyslových podniků, což se obávám, že zrovna v této situaci, ve které se Česká republika a celá eurozóna nalézají, by mohlo být skutečně také problematickou situací.

Jednou z komparativních výhod České republiky v Evropské unii je skutečnost, že naprostou většinu elektrické energie vyrábíme a že ji nemusíme dovážet. Myslím si, že právě v projednání státní energetické koncepce by měla být tato síla České republiky nadále zvažována a posilována, a vychází i ze surovinové strategie raw materials initiative Evropské unie, která v podstatě říká členským státům, aby využívaly a nerezignovaly na svoje vlastní zdroje. My tyto zdroje máme a musíme se velmi reálně bavit o jejich využití, a ne diskusi vést pouze ve zjednodušeném řečném někdy modu tak, jak se v České republice vede, a to já považuji za velice důležité.

Všechny tyto souvislosti, jak jsem o nich mluvil, by myslím měly být zohledněny při přípravě státní energetické koncepce. Jedním z jejích důležitých úkolů je připravit podklady pro komplexní posouzení, kdy a jak eventuálně by bylo nutné přehodnotit územně ekologické limity těžby hnědého uhlí a nést na stůl i všechny argumenty s tím související, to jsou všechny ekonomické dopady do celého energetického systému. Při zpracování této analýzy bude využita řada dosud zpracovaných studií na toto téma, například závěry nezávislé Pačesovy energetické komise, oponentní rady a v neposlední řadě pracovní skupiny pro teplárenství, která ve svých závěrech mimo jiné doporučila užívat přednostně vlastní nerostné zdroje v souladu se zmíněnou evropskou strategií.

Čili myslím, že z mého vystoupení je znát, že ve věci budoucího využití neopominutelných zásob hnědého uhlí za takzvanými územními ekologickými limity Ministerstvo průmyslu a obchodu upřednostňuje variantu polo-

žení všech reálných argumentů na stůl a vést diskusi tak, abychom dokázali skutečně reálně posoudit, kdy a ve které chvíli eventuálně můžeme tyto zásoby potřebovat, a pokud ta doba nastane, abychom si nezavřeli dveře k jejich využití, protože ona to není pouze diskuse o tom, že teď přestaneme těžit a pak, až se rozhodneme, tak za deset let těžit začneme. Je třeba legitimně říci, že v momentě, až se rozhodneme, (předsedající upozorňuje na čas) bude třeba sedm let trvat, než se k danému uhlí dostaneme, a všechny tyto argumenty je třeba posoudit a zvážit. Já se budu snažit, aby energetická koncepce všechny tyto argumenty přinášela tak, aby v budoucnu se mohly další politické reprezentace zodpovědně rozhodovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám pana poslance Klučku, aby eventuálně doplnil.

Poslanec Václav Klučka: Ne, pane místopředsedo. Já nebudu klást doplňující otázku. Jenom chci říci, že opoziční poslanec se nestydí poděkovat každému, kdo takhle skutečně konkrétně odpoví na interpelaci. Já panu ministrovi děkuji. (Poslanec si s panem ministrem podává ruku. Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Klučka má v zásobě ještě dvě interpelace.

Poslanec Václav Klučka: Je to interpelace na ministra vnitra Kubiceho ve věci jeho souladu s názorem s policejním prezidentem.

Pane ministře, není tomu tak dávno, kdy jste byl na výjezdovém zasedání výboru pro obranu a bezpečnost, posledním zasedání výboru, a váš vztah k policejnímu prezidentovi byl viditelně už na tomto jednání narušen. Několik dní poté jste řekl, že by bylo lepší, kdyby policejní prezident ze své funkce rezignoval, a pár dní poté po schůzce s policejním prezidentem a společné tiskové konferenci došlo k souznění vašich názorů, odbourání všech bariér a konstatování vše je zapomenuto, jdeme dál, policie bude mít policejního prezidenta v podobě pana Lessyho.

Pane ministře, já bych velmi poprosil o trochu popsání této změny, o trošku více proniknutí do tajů tajemna souznění, které v pondělí, v památné pondělí, z obrazovek na tiskové konferenci zaznělo. Mně se zdá, že vpravdě tomu tak není. Mám pravdu?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla první interpelace na ministra Kubiceho. A teď je tu ještě poslední, která se týká jiného tématu. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Poslední interpelace je krizové řízení u Policie ČR. Ve zprávě pracovní skupiny, která pracovala pro ministra vnitra, se v stati úspor objevila tendence snižovat stavy na krizovém řízení, postupně dostávat všechny příslušníky z uniforem a obsadit zpětně krizové řízení občanskými zaměstnanci. Já už jsem i na podvýboru pro reformu policie upozorňoval, že tento krok považuji za velmi nešťastný. Krizové řízení je nutnou součástí činnosti dneska každé obce, každého kraje, každé organizace pracující v integrovaném záchranném systému. Ne všechno stihnou hasiči se svými odděleními krizových plánů, do kterého se pochopitelně montuje i krizové řízení policie.

Pane ministře, příslušníci, kteří tam pracují, studovali policejní akademii právě proto, aby mohli krizové řízení provádět. Jsou to odborníci. Zkuste si představit, že běžní občanští zaměstnanci budou chodit do speciálních částí policie na speciální útvary a řešit krizové řízení na těchto útvarech. Jde to? Nemají být ve služebním poměru pod širším a lepším dohledem než občanský zaměstnanec? Já bych chtěl poprosit o zvážení této věci, o zvážení natolik, aby nedocházelo k úpadku krizového řízení u Policie ČR.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. A to je poslední interpelace, takže celou sérii interpelací mi dovoluji ukončit. Ukončíme tím tedy bod interpelace na premiéra a členy vlády ČR. Udělám krátkou pauzu a v 17 hodin přesně bychom pokračovali zprávami, které máme v plánu dnes ještě projednat. Vyhlašuji pauzu zhruba na 9 minut. V 17 hodin pokračujeme.

(Jednání přerušeno v 16.52 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, já zazvoním, kdyby náhodou ještě někdo... Ano, pan poslanec Vidím dostane slovo jako první. (Předsedající zvoní.) Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s výsledky tajných voleb, které proběhly ještě v dopolední části zasedání dnešního jednacího dne Poslanecké sněmovny.

143.

**Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu
do Meziparlamentní unie**

Bylo vydáno 126 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 122 platných i neplatných hlasovacích lístků.

Pro navrženého kandidáta Ivana Fuksu byl odevzdán 101 hlas. Pan Ivan Fuksa se stal vedoucím stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie.

110.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kultury České republiky

Seznámím vás s výsledky volby členů Rady Státního fondu kultury České republiky.

Bylo vydáno 126 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 125 platných i neplatných hlasovacích lístků.

Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: pro Rudolfa Adlera 103 hlasy, pro Jiřího Dědečka 91 hlas, pro Alexandra Gregara 104 hlasy, pro Jiřího Hlaváče 90 hlasů, pro Miloše Horanského 99 hlasů, pro Miloše Prokopa (správně: pro Jiřího Mergera) 88 hlasů, pro Jindřicha Lechovského 88 hlasů, pro Romana Musila 90 hlasů, pro Jana Simona 100 hlasů, pro Martu Smolíkovou 88 hlasů, pro Miroslava Ševčíka 86 hlasů, pro Marcelu Turečkovou 90 hlasů a konečně pro pana Pavla Žuru 92 hlasy. Konstatuji, že všichni navržení byli zvoleni členy Rady Státního fondu kultury České republiky.

116.

**Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny
pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů**

Seznámím vás s výsledky volby předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Bylo vydáno 126 hlasovacích lístků, odevzdány pak byly 124 platné i neplatné hlasovací lístky.

Pro navrženého kandidáta Františka Bublana bylo odevzdáno 109 hlasů. Konstatuji, že František Bublan se stal předsedou stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti GIBS.

108.

**Návrh na volbu členů dozorcí rady Pozemkového fondu
České republiky**

Seznámím vás s výsledky volby členů dozorcí rady Pozemkového fondu. (Hluk v sále.)

Bylo vydáno 126 hlasovacích lístků, odevzdány pak byly 124 platné i neplatné hlasovací lístky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím tedy, kolegové, zdá se, že je tady příliš velký hluk. Prosím. Některé hloučky jsou viditelně tím hlavním zdrojem hluku.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně.

Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: pro Václava Horáčka 95 hlasů, pro Radima Jirouta 93 hlasy. Konstatuji, že oba jmenovaní byli zvoleni členy dozorcí rady Pozemkového fondu České republiky.

109.

**Návrh na volbu členů Rady Státního fondu České republiky
pro podporu a rozvoj české kinematografie**

Dovolte mi, abych vás seznámil s výsledky volby členů Rady Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie.

Bylo vydáno 126 hlasovacích lístků, odevzdány pak byly 123 platné i neplatné hlasovací lístky.

Pro navržené kandidátky byly hlasy odevzdány takto: pro Terezu Brdečkovou 84 hlasy, pro Zuzanu Kopečkovou 93 hlasy a pro Evu Tomanovou 91 hlas. Konstatuji, že všechny tři jmenované dámy byly zvoleny členkami Rady Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie.

107.

**Návrh na volbu členů Etické komise České republiky
pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu**

A konečně mi dovolu, abych vás seznámil s výsledky volby členů Etické komise pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu.

Bylo vydáno 126 hlasovacích lístků, odevzdány pak byly 123 platné i neplatné hlasovací lístky.

Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: pro Petra Blažka 7 hlasů, pro Stanislava Devátého 54 hlasy, pro Jana Kudrnu 19 hlasů, pro Miloše Rejchrtu 18 hlasů a pro Tomka Prokopa 44 hlasy.

Konstatuji, že v prvním kole nebyl zvolen žádný z navržených kandidátů a do druhého kola postupují ti kandidáti, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů, a to dvojnásobný počet, kolik nebylo zvoleno. Tedy postupují pánové Stanislav Devátý, Tomek Prokop, Jan Kudrna a Miloš Rejchrt.

Zároveň mi dovolu, abych konstatoval, že druhé kolo volby členů Etické komise, tedy dokončení tohoto volebního bodu, proběhne zítra hned v 9 hodin ráno, kdy započne vydávání hlasovacích lístků. Moc pěkně prosím, aby reprezentanti jednotlivých poslaneckých klubů teď dávali chvíličku pečlivý pozor a seznámili své poslance s tímto postupem. V 9 hodin ráno volební komise na obvyklém místě zahájí vydávání hlasovacích lístků, které skončí v 9.15 hodin. Tímto tedy žádám, aby jednací den byl zahájen volbou, resp. oznamuji, že bude zahájen volbou a poté, co hlasovací lístky volební komise sečte, vyhlásí předseda volební komise výsledek této volby.

Ještě jednou opakuji: zítra v 9 hodin ráno zahajujeme druhým kolem volby členů Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu.

A jestli dovolu, na závěr tohoto vystoupení bych rád Poslaneckou sněmovnu seznámil s usnesením 58 volební komise, které přijala dnes. Je to usnesení k volbě předsedy komise:

Volební komise

1. bere na vědomí rezignaci poslance Jana Vidíma na funkci předsedy volební komise Poslanecké sněmovny;

2. volí předsedou komise poslance Petra Tluchoře a ukládá poslanci Vidímovi seznámit s tímto usnesením Poslaneckou sněmovnu.

Je to mé poslední vystoupení z pozice předsedy volební komise před Poslaneckou sněmovnou. Chci vám všem, kolegyně a kolegové, poděkovat za výtečnou spolupráci při volbách a nominacích uskutečňovaných Poslaneckou sněmovnou. Děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak se tedy loučíme s předsedou volební komise a já mu vyhovím v tom, že to jeho poslední přání, které měl jako odstupující, aby zítra v 9 hodin ráno začalo druhé kolo volby Etické komise. Ještě jednou to zopakuji na konci dnešního jednání, aby si to všichni připomněli. To je také závěr, že zítra bude druhé kolo pokračovat v 9 ráno.

A teď se snad můžeme pustit do programu, který máme naplánovaný. Další je bod číslo 121. Je to

121.

Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2010 /sněmovní tisk 468/

Projednal to volební výbor, záznam byl doručen do Sněmovny jako tisk 468/1. Teď bych požádal zpravodaje volebního výboru poslance Petra Skokana, aby nás k této zprávě o činnosti České tiskové kanceláře informoval o závěrech jednání výboru.

Poslanec Petr Skokan: Vážený pane předsedající, milé kolegyně a vážení kolegové, volební výbor se kromě jiných zpráv z masmédií zabýval také zprávou České tiskové kanceláře, ale usnesení ke schválení této zprávy nepřijal z celé řady důvodů.

Snad bych řekl, že v té zprávě samotné nebyly shledány žádné zásadní závady, to znamená zpráva odpovídá skutečnosti, ale České tiskové kanceláři dlouhodobě někteří členové volebního výboru vytýkají určité atributy, jako je např. neveřejné zasedání jejích orgánů nebo čerpání rezervy a také nakládání s majetkem. Z těchto několika důvodů byla tedy zpráva pro některé členy volebního výboru nehlasovatelná. Takže já vám nyní nemohu doporučit nebo předat doporučení volebního výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: K žádnému hlasování tedy, jak jsem pochopil. Žádný závěr není k hlasování. To je zajímavé, ano. Dobře, já v každém případě děkuji za toto oznámení a zahájím všeobecnou rozpravu ke zprávě o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře. Ale nikdo se do rozpravy nehlásí. V tom případě obecnou rozpravu ukončím.

Zahájím rozpravu podrobnou. Vy jste tam měli nějaký návrh usnesení, v této chvíli v podrobné rozpravě může jakýkoliv návrh usnesení znovu zazní, pokud bychom měli něco hlasovat na konec tohoto bodu. Otevírám podrobnou rozpravu, a pokud se chce někdo pokusit o to, aby bylo co k hlasování, tak nyní může něco takového přednést. To jenom připomínám. Nikoho nenutím.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Skokan: Pane předsedající, děkuji za takto široce pojatý přístup k nepřijatému usnesení. Já jej tady přečtu, ale sám jej nepředkládám. Je to, jak už řekl pan předsedající, mohla by to být snad pomůcka pro někoho, kdo by si přál, aby výroční zpráva České tiskové kanceláře byla schválena na tomto plénu. Naší povinností není zprávu schválit, prostě zpráva bude neschválená a to se v podstatě může stát i

opakovaně za sebou. Potom to má podle předpisů nějaké další důsledky, ale jedno neschválení zprávy –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom, pane poslanče, bych v tomhle, pokud nemáte v úmyslu se s tím identifikovat a předložit to jako oficiální návrh, pak si myslím, že není třeba to číst. To je pouze, pokud byste si to osvojil nebo kdokoliv jiný by chtěl, abychom hlasovali. Jenom tak to číst samo o sobě, to si myslím, že v podrobné rozpravě smysl nemá.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji, pane předsedo, rozumím. Pokud by někdo chtěl předložit návrh usnesení, který já nepředkládám, mám ho tady k dispozici. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (S úsměvem:) Já nevím, já mám nějakou touhu atavistickou, abychom měli o čem hlasovat... (Smích v sále.) Děkuji, že pan poslanec Stanjura jí vyhoví. Něco přečte. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já navrhuji usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2010, dle sněmovního tisku 465.“

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stalo se. Máme načteno usnesení v podrobné rozpravě. Pravděpodobně už nikdo další nenačte, takže děkuji za průběh podrobné rozpravy. Máme určitý výsledek.

Ptám se zpravodaje poslance Skokana, jestli ještě chce něco. Já si myslím, že je jasné, že jediné, co může být, je hlasovat o návrhu usnesení, který zazněl z úst poslance Stanjury. Zagonguji. Ještě je třeba, abychom dosáhli určitého počtu... Prosím, aby se poslanci dostavili do Sněmovny.... Někdo přichází... Přítomnost je dostatečná, můžeme hlasovat. Všichni se dostavili.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, který byl předložen v podrobné rozpravě.

Zahájuji hlasování. Kdo je pro toto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 221 přihlášeno 112, pro výroční zprávu hlasovalo 34, proti 29. Výroční zpráva přijata nebyla.

Ukončili jsme tímto hlasováním projednávání tohoto bodu. Všechny vás odhlašuji.

Tedy tady máme bod číslo 125. Je to

125. Informace o podpořeném financování za rok 2010 /sněmovní tisk 381/

Tady bych požádal pana poslance Jana Bureše. Hospodářský a rozpočtový výbor projednaly tento bod a poslanec Jan Bureš by nás mohl informovat o jednání výboru. Výborně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bureš: Hezký, příjemný podvečer. Pane předsedající, dámy a pánové, mám jednoduchý úkol seznámit vás s usnesením hospodářského výboru.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny po vyslechnutí výkladu náměstka ministra financí Zdeňka Zajíčka, generálního ředitele České exportní banky Tomáše Uvíry, zpravodajské zprávy poslance Jana Bureše a po obecné a podrobné rozpravě

1. bere na vědomí Informaci o podpořeném financování za rok 2010 předloženou Českou exportní bankou, a. s.

2. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR bere na vědomí Informaci o podpořeném financování za rok 2010, sněmovní tisk 381.

3. Pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny přednesl zprávu o výsledcích projednávání této informace v hospodářském výboru.

4. Pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já také děkuji. Požádám ještě poslance Pavla Svobodu, pokud by nám přednesl zprávu o jednání výboru.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo. Rozpočtový výbor 29. června na své 17. schůzi projednal s Českou exportní bankou zprávu o podpořeném financování za rok 2010. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Informaci o podpořeném financování za rok 2010 předkládanou Českou exportní bankou.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď otevírám všeobecnou rozpravu. Nikdo se nehlásí, takže ji můžeme ukončit. Já bych otevřel podrobnou, jenom bych požádal, kdybyste event. odkázali na usnesení, aby to zaznělo ještě v podrobné rozpravě.

Poslanec Pavel Svoboda: Takže ještě jednou. Rozpočtový výbor na své 17. schůzi přijal usnesení ke zprávě České exportní banky za rok 2010 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí informaci o podpořovaném financování za rok 2010 předkládanou Českou exportní bankou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Podobné bylo usnesení, které, to bylo analogické, je to totožné. Je to vlastně jedno usnesení. Můžeme to takto říct. Děkuji. Další už zřejmě v podrobné rozpravě nezazní, takže můžeme toto projednávání ukončit a budeme hlasovat o tom návrhu, který tady zazněl, vzít na vědomí tuto zprávu. Je nás tady dostatek, takže můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout toto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 222. Přihlášeno je 73, pro hlasovalo 62, proti 4. Toto usnesení bylo přijato.

Můžeme ukončit projednávání bodu. Další bod je číslo 126. Je to

126.

Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2010 /sněmovní tisk 382/

Znovu bych požádal pana poslance Bureše, protože tady to také projednal výbor hospodářský, a chceme tedy slyšet, jaké zaujal stanovisko.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, pane místopředsedo. Asi nepřekvapím. Hospodářský výbor projednal velmi pečlivě tuto materii a doporučuje Poslanecké sněmovně následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2010, sněmovní tisk 382.

V podrobné rozpravě se k tomuto usnesení přihlásím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Prosím ještě pana poslance Svobodu, jestli je to podobná situace.

Poslanec Pavel Svoboda: Ano, já podpořím slova kolegy poslance přede mnou a doporučuji kladné stanovisko.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, výborně, děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu k tomuto bodu. Nehlásí se nikdo, můžeme rozpravu ukončit. Otevírám rozpravu podrobnou, do které vy se ještě přihlásíte.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, pane místopředsedo. Jak jsem avizoval ve svém úvodním slově, přihlašuji se k návrhu usnesení, které jsem uvedl ve zpravodajské zprávě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to stačí, děkuji. Podrobnou rozpravu zřejmě můžeme ukončit.

Budeme hlasovat rovnou o návrhu usnesení, který tady byl přednesen. Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí návrhu usnesení, jak jsme s ním byli seznámeni, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 223, přihlášeno je 76, pro hlasovalo 73, proti nikdo, takže to bylo přijato. Končím projednávání bodu číslo 126.

Dalším bodem je

130.

Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden - červen 2011 /sněmovní tisk 472/

Prosím ministra obrany Alexandra Vondru, aby tento materiál uvedl.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano. Děkuji. Pane předsedajícím, dámy a pánové, předkládám materiál, který, jak bylo označeno, je informací o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády se zahraničními partnery jak na území České republiky, tak mimo ně za první pololetí letošního roku. Je to standardní informace.

V uvedeném období byla vojenská cvičení realizována podle plánu, který byl schválen vládou v prosinci loňského roku a také v prvním doplňku k tomu to usnesení, které vláda schválila 8. června 2011. Za celé pololetí se celkem zúčastnila armáda 44 vojenských cvičení, z toho na území České republiky jich proběhlo 18, včetně trojího komerčního využití vojenských cvikových prostor tady u nás bez naší účasti. Celková finanční částka na

tato cvičení činila necelých 33 mil. Kč. Jednotlivá cvičení máte v materiálu, myslím, že je zbytečné, abych je tady vyjmenovával.

Vláda vzala tento materiál na vědomí dne 10. srpna 2011.

Prosím, abyste uvedenou informaci, jak je zvykem, vzali na vědomí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Informaci už projednal výbor pro obranu a bezpečnost. Pan poslanec Zdeněk Bezcený by nám o tom mohl podat informaci. Usnesení už máme jako tisk 472/1. Prosím, můžete k tomu něco říci?

Poslanec Zdeněk Bezcený: Pane předsedající, dámy a pánové, bývalý výbor pro obranu a bezpečnost projednal tuto zprávu na své 17. schůzi dne 12. října 2011 a přijal toto usnesení: Výbor pro obranu a bezpečnost doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden – červen 2011.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí. Nikdo. Můžeme rozpravu ukončit a můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Požádal bych, aby zazněl návrh na usnesení, nebo aspoň odkaz.

Poslanec Zdeněk Bezcený: Děkuji za slovo. Návrh na usnesení je: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden – červen 2011.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. To bude asi jediný návrh, který zazní v rozpravě, takže můžeme podrobnou rozpravu ukončit.

Budeme rovnou hlasovat o návrhu usnesení, který ještě máme v paměti. To, co bylo předneseno, usnesení z výboru, budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí tohoto návrhu na usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 224, přihlášeno je 77, pro hlasovalo 69, proti nikdo, takže to bylo přijato. Můžeme ukončit projednávání bodu číslo 130.

Dalším bodem je

131.

Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2011 /sněmovní tisk 482/

Znovu bych požádal ministra obrany Alexandra Vondru, aby nás informoval k tomuto textu.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, děkuji za slovo. Dámy a pánové, navazuje informace zase za první pololetí letošního roku. Tentokrát se týká, jak již bylo řečeno, přeletů a průjezdů ozbrojených sil jiných států, které se uskutečnily nad územím České republiky. Buď to bylo pro účely oněch vojenských cvičení, nebo to bylo v souvislosti se zabezpečením nejrůznějších operací, zejména KFOR, ISAF a Enduring Freedom. Podrobnou informaci máte v předloženém materiálu.

Vláda tyto průjezdy a přelety schválila usnesením z 24. listopadu loňského roku.

Prosím o projednání tohoto materiálu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já bych požádal paní poslankyni Janu Černochovou, protože už to projednal výbor pro obranu a bezpečnost. Máme usnesení 482/1. Poprosil bych o komentář k tomuto usnesení.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedající. Dobrá večer, dámy a pánové. Já bych doplnila pana ministra Vondru.

Za účelem pobytu na území České republiky bylo uskutečněno celkem 191 pozemních a leteckých přeprav ozbrojených sil jiných států, z toho 89 samostatných přesunů, 87 silničních přeprav a dvě železniční přepravy a šest silničních proudů. Přepraveno bylo 1069 osob a 287 kusů techniky. Tranzitních průjezdů a přeletů přes území České republiky bylo realizováno celkem 4 320, z toho 216 samostatných přesunů a jeden silniční proud. Přepraveno bylo 790 osob a 257 kusů techniky a 4 103 leteckých přeprav.

Výbor pro obranu a bezpečnost se touto problematikou zabýval na své 17. schůzi 12. října 2011 a doporučil Parlamentu vzít na vědomí tuto zprávu. Návrh usnesení si dovoluji načíst v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře. Otevírám všeobecnou rozpravu k tomuto bodu. Nevidím žádnou přihlášku, všeobecnou rozpravu končím. Otevírám rozpravu podrobnou. Prosím paní poslankyni a zpravodajku Janu Černochovou.

Poslankyně Jana Černochová: Výbor pro obranu a bezpečnost přijal 12. října 2011 jedno ze svých posledních usnesení před rozdělením tohoto výboru. Usnesení, které výbor pro obranu a bezpečnost přijal, zní: Výbor pro obranu a bezpečnost doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít na vědomí Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v prvním pololetí roku 2011.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, slyšeli jsme usnesení. Žádný další návrh už zřejmě nezazní, takže můžeme podrobnou rozpravu ukončit.

Budeme hlasovat o usnesení, které tady ještě zní. Budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí usnesení v té podobě, jak jsme ho vyslechli, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 225. Přihlášeno je 79, pro hlasovalo 65, proti 12, takže to bylo přijato. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevíráme další bod. Je to

132.

**2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů
Armády České republiky se zahraničními partnery
na území České republiky i mimo ně v roce 2011
/sněmovní tisk 512/**

Požádám pana ministra obrany, aby uvedl i tento tisk 512. Prosím.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, tak jak to bývá. Vláda plánuje a situace pak se dále mění, čili k plánu vojenských cvičení každý rok předkládáme vždycky doplňky podle toho, jak se objevují nová a nová cvičení v průběhu roku. Čili nyní máte před sebou druhý doplněk, který vláda schválila 27. září roku 2011 a k plánu a předchozímu 1. doplňku doplňuje ještě dvě cvičení. Máte je v obsahu materiálu. Čili vás prosím, a-byste tuto informaci tradičně vzali na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže hned požádám paní poslankyni Janu Černochovou, zpravodajku, aby nás informovala k tisku 512/1 výboru. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Tímto materiálem se zabýval výbor pro

obranu a bezpečnost na své 19. schůzi 23. listopadu 2011. Seznámili jsme se s materiálem, který doplnil dvě cvičení mimo Českou republiku. Obě tato cvičení byla v Německu, přičemž jedno bylo již schváleno vládou v rámci 1. doplňku a v materiálu bylo pouze upřesněno. Jednalo se o 19denní akci KANDAK OMLT Training II. v Německu jako partner NATO a společného mnohonárodního centra přípravy ve dnech 29. 11. až 17. 12. s počtem 320 osob za Armádu České republiky a rozpočtem akce 3 298 000 korun s cílem sladit jednotku styčného týmu mentorů k plnění úkolů v rámci mise I-SAF na území Afghánistánu.

Druhé cvičení bylo 25denní akcí COMBAT MANEUVER v Německu jako partner US Army a opět společného mnohonárodního centra přípravy ve dnech 3. 10. až 27. 10. s počtem deseti osob za Armádu České republiky a rozpočtem akce 150 tis. korun s cílem připravit jednotku společných sil pro plnění úkolů v rámci ISAF na území Afghánistánu v součinnosti s koaličními partnery. Toto cvičení již bylo schváleno vládou v prvním doplňku a tímto se pouze upřesňuje.

Žádný dopad na schválený rozpočet pro rok 2011 tato cvičení neměla, protože se s nimi počítalo.

Opět si dovoluji navrhnout text usnesení výboru pro obranu a bezpečnost v podrobné zprávě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji rozpravu všeobecnou. Prosím pana poslance Sedu, který se do ní hlásí. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedlák: Děkuji, pane místopředsedo... Já chvíli počkám... (Řečník vyčkává, až ministr Vondra dohovoru s poslancem Stanjurou)

Vážený pane ministře, protože dnes je 15. prosince a Poslanecká sněmovna ani výbor pro obranu neprojednají asi 3. doplněk plánu vojenských cvičení, tak bych se chtěl zeptat a využít toho, že jste tady mezi námi, abyste nám sdělil nějaké informace kolem cvičení Slovenské zdravotní 2011. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, dámy a pánové, já jsem si tady zrovna kladl před chvílí otázku, zda u projednávání 2. doplňku padne otázka na 3. doplněk, který vláda samozřejmě neprodleně odeslala oběma komorám Parlamentu. Čili předpokládám, že tady standardně je připraven k projednání na nejbližší schůzi výboru pro obranu a bezpečnost.

Jak asi víte, na přelomu listopadu a prosince, v tom týdnu, se na nás obrátila slovenská vláda s prosbou o výpomoc při řešení nouzové situace ve slovenském zdravotnictví s tím, že následně byla tato žádost formalizována oficiálním dopisem předsedkyně slovenské vlády Ivety Radičové. S tím, že navrhla, aby se tato výpomoc konala formou vojenského cvičení. Za tímto účelem to projednala neprodleně vláda České republiky v pátek 2. prosince a po uzavření všech náležitých dokumentů a memorand, tak jak to v případě takových cvičení bývá zvykem, bylo ono cvičení 3. prosince tohoto roku zahájeno ve spolupráci se slovenskou stranou. Mandát k němu je do konce roku, ale tak jak jsme předpokládali, po čtyřech až pěti dnech, kdy byl nouzový stav zrušen a pominuly i důvody ke konání tohoto cvičení, se naši vojenští lékaři vrátili domů.

Předpokládám, že toto bude projednáno po řádném projednání ve Výboru pro obranu a bezpečnost, tak jak to bývá. Děkuji. (Hlasy z pléna: Výboru pro obranu!)

Výboru pro obranu! Ano, ano. Já jsem konzervativní člověk a zapomněl jsem, že Sněmovna tento týden odhlasovala rozdělení. Čili ve výboru pro obranu – omlouvám se.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže to byla reakce. Ale stále ještě probíhá obecná rozprava, takže se dívám, jestli se do ní ještě někdo nehlásí... Zdá se ale, že už se nikdo nehlásí, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit.

Vyhlašuji tedy rozpravu podrobnou, do které se přihlásila zpravodajka paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Výbor pro obranu a bezpečnost na 19. schůzi 23. listopadu 2011 přijal následující usnesení: Výbor pro obranu a bezpečnost doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít na vědomí 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2011.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě někdo další do podrobné rozpravy? Vypadá to, že ne, takže podrobnou rozpravu končím a budeme hlasovat usnesení tak, jak jsme ho teď slyšeli.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout usnesení v té podobě, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 226, přihlášených 81. Pro hlasovalo 72, proti 4. Takže to bylo přijato a my můžeme ukončit projednávání tohoto 2. doplňku, bodu číslo 132.

Další bod je bod číslo

133.

**Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR,
jejich obsahu a způsobu vyřízení za období
od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011
/sněmovní tisk 502/**

Prosím paní poslankyni Hanu Orgoníkovou, zpravodajku petičního výboru. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Orgoníková: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych vás z pověření petičního výboru seznámila se zprávou o peticích, které Poslanecká sněmovna přijala v prvním pololetí tohoto roku, a v podrobné rozpravě pak navrhla, aby Poslanecká sněmovna vzala tuto zprávu na vědomí. Čímž se hlásím i do podrobné rozpravy.

V naší zprávě sněmovní tisk 502 je uvedeno, jaké petice byly předloženy, jakých problémů se týkaly a jak byly vyřízeny. Z předložených 25 petic petiční výbor vyřizoval 21 petic, dvě petice hospodářský výbor a dvě výbor pro životní prostředí. Petice fyzicky podepsalo přes 125 tis. občanů a další tisíce podpisů byly přijaty elektronickou formou. Z toho je vidět, že petiční právo je aktivně využíváno, občané žádají, aby se jejich stížnostmi, návrhy nebo žádostmi poslanci vážně zabývali.

Největší podporu ve sledovaném období měla petice Zastavme devastaci naší země!, kterou podpořilo přes 30 tis. petentů. Další petice s více než 20 tisíci podpisy se týkaly oblasti životního prostředí a silniční dopravy.

Písemnou zprávu o peticích bych ještě ráda doplnila, protože v ní nemohla být uvedena tři relativně velká veřejná projednávání petic, která se uskutečnila až v podzimních měsících, a nemohli jsme proto o nich informovat v předložené písemné zprávě.

Konkrétně proběhlo veřejné slyšení k petici na lepší ochranu zvířat. Během projednávání nového občanského zákoníku jak v ústavněprávním výboru, v petičním výboru i v semináři, který organizovala místopředsedkyně Sněmovny paní doktorka Parkanová, tak i zde na plénu zaznělo mnoho výhrad k tomuto vládnímu návrhu. Myslím, že i na základě iniciativy občanů a jimi předložené petice se podařilo v novém občanském zákoníku schválit lepší variantu, než byla původně navrhována.

Za druhé se výbor také podrobně zabýval peticí za vyřešení dopravní krize v Přerově. Na veřejném slyšení, projednávání petice, náměstek ministra dopravy Ivo Toman uvedl, že stavba D1 v úseku 137, který začíná u Předměstí

a napojí se na dálnici u Lipníku nad Bečvou, je navržena na zahájení v roce 2012 včetně potřebného finančního zabezpečení v rozpočtu na rok 2012. Věřím, že tomu tak opravdu bude a v několika málo letech se konečně dopravní situace zde vyřeší. Tady bych chtěla poznamenat, že nešlo pouze o tuto dopravní situaci, kterou se podařilo v petičním výboru zajistit, aby byly finanční prostředky dány do Státního fondu dopravní infrastruktury právě pro tyto akce.

Další veřejné projednávání petice bylo k petici za zachování samostatné Státní opery Praha a zachování operního a baletního souboru. Projednávání této petice ještě nebylo ukončeno, znovu se k ní musíme vrátit 12. ledna 2012, kdy budou projednávány další dvě petice kromě této opery Praha, a musím říci, že vás všechny na projednávání těchto petic zvju, poněvadž tam se setkáte s občany, kteří vám sdělí svoje názory.

Jinak jsem připravena vystoupit v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám všeobecnou rozpravu. Do všeobecné rozpravy se nehlásí nikdo, v tom případě obecnou rozpravu můžeme ukončit. Otevírám rozpravu podrobnou. Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Hana Orgoníková: Seznámím vás tedy s usnesením petičního výboru. Petiční výbor schvaluje předloženou zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. do 30. 6. 2011. Pověřuje místopředsedkyni výboru, aby zprávu předložila k informaci Poslanecké sněmovně – což jsem právě učinila. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011.

Můžete dát hlasovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě se zeptám, jestli někdo nechce navrhnout něco úplně jiného, ale vypadá to, že ne, takže podrobnou rozpravu můžeme ukončit a skutečně hlasovat o tomto návrhu, který jsme slyšeli.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, odhlasovat toto znění, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 227 přihlášeno bylo 83, pro hlasovalo 81, proti žádný. Takže tohle jsme odhlasovali a můžeme ukončit bod 133.

Další je bod

136.

**Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2010 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2010 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami
/sněmovní tisk 513/**

Materiál by mohl uvést ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře, můžete uvést.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Předkládám k projednání materiál Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2010 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních uzávěrek za rok 2010 jednotlivých zdravotních pojišťoven s tabulkovými přílohami.

Všechny výroční zprávy byly schváleny samosprávnými orgány pojišťoven a ověřeny auditory do 30. dubna 2011 s výjimkou výroční zprávy a účetní závěrky za rok 2010 zdravotní pojišťovny Média, která byla předložena až v červnu již Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky, která převzala odpovědnost za její sestavení po sloučení s touto zdravotní pojišťovnou od 28. března 2011, kdy byla pojišťovna Média vymazána z obchodního rejstříku. Stanoviska dozorců rady a správní rady nebyla obsažena vzhledem k datu vymazání zdravotní pojišťovny Média z obchodního rejstříku, protože její orgány neměly možnost se již daného procesu zúčastnit. Ověřením dokumentu na Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu financí nebyly zjištěny žádné zásadní nedostatky.

Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR jsou předkládány ověřené dokumenty výročních zpráv z roku 2010. Souhrnné zhodnocení systému veřejného zdravotního pojištění vychází z dat získaných sumarizací údajů z tabulkových příloh jednotlivých výročních zpráv.

Systém veřejného zdravotního pojištění byl v roce 2010 ovlivněn pokračující recesí, ale i následnými skutečnostmi. Měsíční vyměřovací základ platby pojistného ze státního rozpočtu vzrostl na 723 korun měsíčně za osobu. Roční vyměřovací základ pro platbu pojistného na veřejné zdravotní pojištění pro zaměstnance i OSVČ byl zvýšen ze 48násobku na 72násobek průměrné mzdy při zahrnutí souběhu příjmů ze zaměstnání a příjmů ze samostatné výdělečné činnosti.

Podmínky úhrad zdravotní péče podle jednotlivých segmentů stanovila pro rok 2010 vyhláška č. 471/2009 Sb., která vycházela z předpokládaných příjmů systému veřejného zdravotního pojištění na rok 2010. V důsledku aplikace této vyhlášky se podařilo v roce 2010 dosáhnout meziročního snížení nárůstu nákladů na zdravotní péči o 9 procentních bodů. Dále pak v

zájmu posílení stavu finančních prostředků na bankovním účtu základního fondu zdravotního pojištění byla uzavřena v roce 2009 dohoda zdravotních pojišťoven a Ministerstva zdravotnictví na postupu omezení tvorby provozního fondu a fondu prevence v letech 2009 a 2010.

Celkové příjmy a výdaje tady nebudu reprodukovat, snad jenom oznámím to, že podstatné bylo, že saldo příjmů a výdajů celkem včetně zdanitelných bylo v důsledku nerovnovážného vývoje příjmů a výdajů minus 6,9 mld. korun a toto záporné saldo vzrostlo oproti předchozímu roku 2009.

Materiál byl postoupen do meziresortního připomínkového řízení, v němž nebyly zásadní připomínky, a vláda České republiky na své schůzi 14. září 2011 přijala k předkládanému materiálu usnesení č. 681, kterým pověřuje předsedu vlády předložit návrhy výročních zpráv k projednání Poslanecké sněmovně.

Děkuji, to je vše.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže děkuji panu ministrovi. Tento tisk byl přikázán výboru pro zdravotnictví. Tady došlo ke změně, místo Marka Šnajdra je zpravodajem určen Igor Svoják, takže bych poprosil pana poslance, kdyby nás tady informoval on.

Poslanec Igor Svoják: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já se plně připojuji k textu, který přednesl pan ministr. Podle mého názoru zpráva byla úplná, vypovídající a správná a v podrobné rozpravě budu navrhovat, aby výroční zprávy zdravotních pojišťoven byly schváleny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže můžeme zahájit všeobecnou rozpravu a do ní se hlásí paní poslankyně Kateřina Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi na pana ministra jenom dvě krátké otázky. My sice schvalujeme výroční zprávy za rok 2010, což chápu, že bylo období volební, a tudíž pan ministr tak úplně nenese zodpovědnost za vše, co se ve zdravotnictví dělo, na druhou stranu je evidentní, že VZP už v roce 2010 neplnila své zdravotněpojistné plány, že v nich dokonce podle mého názoru zcela účelově lhala, protože věci, které tam uváděla, nakonec nedodržovala, neotevíraly se nové ambulance, které občané potřebovali, nebyla schopna zaručit a zajistit péči svým klientům. Toto jsem tedy v těchto materiálech nenašla.

A za druhé by mě zajímalo, jak se pan ministr v souvislosti s těmito zdravotněpojistnými plány dívá na propagační aktivity VZP. Pro mě je totiž nadále nehorázné a nepřipustitelné, aby VZP v této republice dotovala

různé golfové či jiné turnaje a přitom neměla na základní léčbu pacientů, na kterou pacienti mají nárok podle ústavy. Toto se děje, děje se to s vědomím pana ředitele VZP, děje se to samozřejmě s vedením správné rady a já si myslím, že bychom jako Poslanecká sněmovna měli zasáhnout ve chvíli, kdy tvrdíme, že chceme šetřit. A ani o těchto propagačních výdajích, které nejsou malé, a já teď pouze spekulativně tuším, odkud tyto prostředky opravdu tečou, ale pokud se tyto informace potvrdí, že například z neurologické léčby pacientů my tady dotujeme a platíme takové věci, jako je IZIP, jako je golfový turnaj, jako je dovolená v Jugoslávii či kontrola Mořského koníka, nebo jak jsme to slyšeli, tak pro mě je to prostě nepřijatelné! Já si myslím, že by se v této věci měl už konečně udělat pořádek a že bychom si všichni měli říct, že je to naše zdravotní pojišťovna a že stát za ni prostě musí nést zodpovědnost, protože tato zdravotní pojišťovna bere peníze od lidí a musí těmto lidem zaplatit péči, na kterou ještě pořád podle ústavy, kterou jste zatím nestihli změnit, mají nárok!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A pan ministr bude zřejmě reagovat. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Já bych k tomu jenom dodal, že Všeobecná zdravotní pojišťovna samozřejmě má k dispozici prostředky na propagaci. Pokud je mi známo, tak kauza podpory golfu se netýkala přímé podpory Všeobecné zdravotní pojišťovny, ale golf podporoval IZIP. Jinak VZP propaguje různé sportovní akce a analýza, kterou jsem četl nedávno v souvislosti s podporou Českého atletického svazu, se pohybuje v úrovni hodnoty asi milion korun.

Zdůraznil bych, že tady samozřejmě existuje jakýsi boj mezi zdravotními pojišťovnami o pojištěnce a že pojišťovny používají tyto aktivity k tomu, aby si své pojištěnce udržovaly, resp. je přetahovaly. My jsme v novele zákona omezili možnost pohybu pacientů mezi pojišťovnami a jsme připraveni toto opatření dále vyhodnocovat. A zejména bych rád zdůraznil, že tyto aktivity nejsou realizovány z fondu pro zdravotní péči, ale z fondu provozního, který je limitován, a jak jsem tady sděloval, tak dohodou Všeobecné zdravotní pojišťovny a Ministerstva zdravotnictví v letech 2009 a 2010 byl provozní fond VZP a dalších pojišťoven omezen.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Paní poslankyně Konečná se hlásí ještě k reakci.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Děkuji, pane ministře, za vaši odpověď, přesto mi dovoluji vás požádat, abyste na VZP dohlédl ve smyslu tom, že bych byla velmi ráda, aby se vzdala svých

propagačních či jiných akcí a konečně začala platit zdravotní péči lidem, kterým ji prostě neplatí! A my tady dneska máme poměrně velkou škálu klientů, kterým VZP konkrétně odmítá hradit léčbu, přestože ji všechny ostatní pojišťovny hradí. A já si myslím, že důležitější je zdraví lidí než propagace!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan ministr bude reagovat.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já nechci debatu protahovat, ale my jsme řešili několik případů, kde pojišťovny neplatily, nebo údajně podle sdělení poskytovatelů neplatily některou centrovou léčbu. Týkalo se to léčby roztroušené sklerózy, léčby onkologické, ale nikdy se neprokázalo, že tato léčba proplácena nebyla. Pokud některé případy existují a ministerstvo o nich neví, tak jsme ochotni je dále řešit.

Jinak dle současných, už platných novel zákona 48 pojišťovny mají povinnost, a to platí pro všechny zdravotní pojišťovny, zajistit svým klientům standardní péči, na kterou má pacient nárok, a připravuje se vládní nařízení, kterým tento nárok bude stanoven. Na tomto nařízení se bude pracovat průběžně v dalším roce a bude se postupně podle zkušeností, které budou vznikat právě z takových případů, které tu paní poslankyně citovala, upřesňovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím, pan poslanec Opálka ještě bude reagovat v rámci obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, není to sice problém zrovna z roku 2010, ale vzhledem k tomu, že se dostáváme ke zprávám takhle opožděně, tak bych vás chtěl upozornit na to, že ač to zákon nepovoluje, dochází k přetahování mezi pojišťovnami nejen obchodní činností, ale i nekalou činností. Možná se už k vám dostal na stůl leták Vojenské zdravotní pojišťovny, který přetahuje pojištěnce Všeobecné zdravotní pojišťovny, a vlastně protože v posledních měsících na tuto pojišťovnu je z veřejnosti a z médií kladena velká kritika, tak využívá této atmosféry, aby přetahovala klienty. Čili chci říci, že je pravdou, že zdravotní pojišťovny jsou obchodní organizace, které se chovají tržně, využívají reklamu, využívají různých bonifikací, ale využívají také nekalých činností. A já bych byl rád, kdyby i ministerstvo se podívalo na tento problém, protože to jsou pojišťovny, VZP i Vojenská, nad kterými stát má určitý dohled. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Jsme stále v rozpravě.

Už se do ní, zdá se, nikdo nehlásí, takže můžeme snad pomalu rozpravu ukončit a můžeme pokročit k podrobné rozpravě. Prosím, hlásí se zpravodaj pan poslanec Svoják. Prosím, máte slovo.

Poslanec Igor Svoják: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych navrhl usnesení Poslanecké sněmovně: Poslanecká sněmovna doporučuje schválit výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2010. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Další návrh nezazní zřejmě v podrobné rozpravě. To byl jediný, který se tady ozval, takže můžeme podrobnou rozpravu ukončit a budeme rovnou hlasovat o usnesení, které tady zaznělo.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout návrh usnesení, který tady byl přenesen, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 228, přihlášeno je 84, pro hlasovalo 42, proti 27. (Nebylo dosaženo potřebného kvora pro přijetí.)

Ještě vyčkáme tedy kontroly hlasování. (Probíhá kontrola hlasování.)

Ptám se, jestli někdo zpochybní hlasování. (Hlasy ze sálu.) Takže pokud je vše v pořádku, můžeme pokračovat a já mohu tedy konstatovat, že v hlasování usnesení přijato nebylo, a můžeme ukončit projednávání bodu číslo 136.

Dalším bodem programu je bod číslo 137, což je Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky... Pan poslanec Ohlídál se hlásí?

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážené dámy, vážení pánové, já nejdu zpochybňovat hlasování, neradujte se na pravé části spektra. Jenom chci oznámit, že mou vůlí bylo hlasovat proti, proti usnesení, a kupodivu se tam objevilo pro. Takže jenom pro stenozáznam oznamuji, že jsem chtěl hlasovat proti. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže opravdu nezpochybňuje. A bod číslo 137 je

137.

Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2011 /sněmovní tisk 516/

Já tady mám uvítat prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu Františka

Dohnala, ale on tady není, takže ho nebudu vítat. (Poznámka ze sálu.) Samozřejmě, to já vím. My jsme tu zprávu obdrželi, máme také mít stanovisko kontrolního úřadu jako tisk 516/1. Materiál měl původně uvést ministr financí Kalousek, ale mám informaci, že by za něj vystoupil ministr Leoš Heger. Já bych poprosil pana ministra, aby uvedl tento materiál, tak jak je to domluveno. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane místopředsedo. Mám tedy materiál Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2011, který si zde dovolím prezentovat v zastoupení za pana ministra financí. Materiál je předložen na základě § 20 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. Vláda zprávu projednala dne 12. 10. 2011, usnesení číslo 748, a dále věc projednal rozpočtový výbor Sněmovny dne 30. 11. 2011.

Zpráva uvádí tyto hlavní rozpočtové ukazatele a jejich hodnoty za první pololetí 2011.

K 30. červnu letošního roku vykázalo hospodaření státního rozpočtu schodek 62,9 mld. Kč, když plnění rozpočtu příjmů dosáhlo 47,5 % a čerpání výdajů 47,4 % upraveného rozpočtu. Schodek v pololetí roku 2010, pro srovnání, byl vyšší, oproti 62,9 mld. byl tehdy 75,7 mld. Kč. Proti loňskému pololetí tak bylo letos dosaženo plnění příjmů nižší o 1,2 procentního bodu a stejně tak čerpání rozpočtu výdajů bylo nižší o 1,0 procentního bodu.

Celkové skutečné příjmy za pololetí 2011 dosáhly 507,6 mld. korun, což bylo o 0,3 mld. méně než v pololetí roku 2010. Meziroční mírný pokles celkových příjmů ovlivnily nedaňové a ostatní příjmy, snížení bylo o 11,8 mld. korun a z nich nejvíce přijaté transfery – pokles o 8,8 mld. korun, z toho transfery od EU a převody z národního fondu o 6,1 mld. Kč.

Plnění příjmů daní a poplatků meziročně vzrostlo o 4,9 mld. Kč, to je o 1,9 %. V pololetí 2010 jejich inkaso meziročně vzrostlo o 19,2 mld., to je o 8 %. Meziroční růst zaznamenalo především inkaso DPH 6,2 mld. Kč, spotřebních daní včetně energetických daní o 4,2 mld. a majetkových daní o 3,5 mld. Kč. Naopak inkaso daní z příjmů právnických osob meziročně kleslo o 8,6 mld. korun. Příjmy z pojistného na sociální zabezpečení meziročně vzrostly o 6,6 mld. Kč, to je o 3,8 procentního bodu.

Celkové skutečné výdaje za pololetí roku 2011 dosáhly 570,5 mld., což bylo o 13,1 mld. méně než v pololetí 2010. Meziročního poklesu bylo dosaženo jak u běžných výdajů, tak i u kapitálových výdajů. Z běžných výdajů nejvíce klesly transfery územním rozpočtům o 13,7 mld. Kč, státním fondům o 4,6 mld., výdaje na platy a pojistné o 3,7 mld., na dávky sociální podpory o 2,2 mld. Kč, na podpory v nezaměstnanosti o 1,5 mld. Na druhé straně nejvíce vzrostly výdaje na důchody o 11,9 mld., na státní záruky a

na úroky státního dluhu. U kapitálových výdajů nejvíce klesly transfery územním rozpočtům o 5,7 mld., transfery Státnímu fondu dopravní infrastruktury a Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu.

Tolik k výsledkům hospodaření státního rozpočtu za první pololetí 2011. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já také děkuji, pane ministře, za uvedení. Tu zprávu už tedy projednal rozpočtový výbor. Máme usnesení 516/2 a za rozpočtový výbor by tu informaci mohl podat místo původně hlášeného Pavla Suchánka poslanec Pavel Svoboda. Takže ho poprosím, aby se ujal zpravodajování i v tomto případě.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vyslechli jsme si tady, řekl bych, zásadní informace týkající se plnění státního rozpočtu České republiky za první pololetí roku 2011 ústy pana ministra Hegera. Já se k těmto slovům připojuji a současně se přihlašuji do podrobné rozpravy, abych mohl přednést usnesení rozpočtového výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Rozumím, takže nyní, prosím, všeobecná rozprava. Kdo se do ní hlásí? Tedy všeobecná rozprava ke zprávě o plnění státního rozpočtu za první pololetí roku 2011. Nehlásí se, zdá se, nikdo, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit. Otevřeme podrobnou a požádám pana poslance Svobodu, aby ještě odkázal...

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji. Takže na své 22. schůzi dne 30. listopadu rozpočtový výbor přijal následující usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere Zprávu o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí roku 2011 na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, končím podrobnou rozpravu a zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout toto usnesení v podobě, jaká bylo předneseno, stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Námitky ze sálu.)

Prohlašuji hlasování za zmatečné, protože jsem bohužel pozdě zaregistroval žádost o odhlášení. Omlouvám se, budeme tedy hlasovat ještě jednou. Takže vás všechny nejdřív odhlašuji. Prosím, abyste se ještě v této chvíli všichni přihlásili. Je nás, zdá se, dost na hlasování, takže budeme moci zopakovat nebo spíš to odhlasovat. Takže ještě jednou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout usnesení, tak jak tady zaznělo, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 230, přihlášeno 86, pro hlasovalo 53, pro-

ti 30. Takže toto usnesení bylo přijato. Končíme projednávání bodu číslo 137.

Ted' tady máme bod číslo 138. Je jím

138.

**Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky
za období říjen 2010 - září 2011
/sněmovní tisk 533/**

Předloženou zprávu projednal výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení máme 533/1. Požádal bych paní poslankyni Annu Putnovou, aby se ujala slova.

Poslankyně Anna Putnová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, budeme se zabývat zprávou kontrolní rady Grantové agentury České republiky. Grantová agentura České republiky je zřízena podle § 36 zákona číslo 130/2002 Sb., zákona o podpoře výzkumu a vývoje. Orgánem Grantové agentury je i kontrolní rada především s kontrolní funkcí rozdělování finančních prostředků Grantové agentury České republiky a hospodaření s majetkem státu, k němuž má Grantová agentura České republiky příslušnost hospodaření. Kontrolní rada předkládá Poslanecké sněmovně výroční zprávu o své činnosti.

Předseda kontrolní rady Grantové agentury České republiky předložil řádně Zprávu o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období říjen 2010 až září 2011 spolu s hodnocením plnění úkolů. Jedná se o sněmovní tisk 533. Tato zpráva byla projednána dne 23. 11. 2011 na 17. schůzi výboru pro vědu, vzdělání, mládež a tělovýchovu.

V podrobné rozpravě budu doporučovat přijetí usnesení a také se podrobněji k této zprávě vyjádřím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ale podrobná rozprava není na podrobnější vyjádření.

Poslankyně Anna Putnová: V tomto případě bych chtěla jenom sdělit některé informace týkající se toho, co kontrolní rada ve zmiňovaném období předložila. Důležité je –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Možná by to bylo dobré potom v té rozpravě obecné. To bych doporučoval. Tolik k uvedení.

Zahajuji obecnou rozpravu a mohu vám dát slovo jako první. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Chtěla bych zdůraznit, že v období od října 2010 do března 2011 měla kontrolní rada pouze jednoho člena, a to profesora Míška. Tato doba, kdy kontrolní rada byla zastupována pouze jedním členem, trvala šest měsíců. Říkám to a zdůrazňuji to proto, že se to odráží potom ve výši odměn, které budeme schvalovat v následujícím bodě.

Za další. V březnu 2011 jsme dovolili zbývající členy kontrolní rady. V současné době má kontrolní rada 10 členů.

Proběhlo devět zasedání a kontrolní rada zjistila tyto nedostatky, které lze strukturovat do několika bodů: Za prvé rozdílný přístup různých oborových komisí v hodnocení grantových přihlášek. Za druhé nezajištění efektivní možnosti vrácení vyřazeného projektu do soutěže. Za třetí přečerpání jednotlivých položek rozpočtu bez předchozího odsouhlasení předsednictvem GAČR. A za další, jako rizikový faktor bylo shledáno zkrácení lhůty pro posouzení žádosti na 110 dní, což už je v současné době minulost.

Bylo přezkoumáno 24 stížností na neudělení grantů, bylo přezkoumáno 51 odvolání na vyřazení projektů a obvyklá úspěšnost se pohybuje nyní mezi 20 až 25 procenty přijatých projektů, což je evropský průměr.

Závěr. V předmětném období plnila kontrolní rada Grantové agentury České republiky své zákonné povinnosti.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Nyní požádám pana poslance Ohlídala, který se přihlásil do obecné rozpravy. (V sále je rušno.)

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, funkci kontrolní rady Grantové agentury České republiky paní zpravodajka stručně popsala. Já mám před sebou zprávu této kontrolní rady, která se týká minulého období. Musím konstatovat, že v této zprávě vidím určité rozpory, o kterých jsem také hovořil na zmíněné schůzi školského výboru. Jeden z takových hlavních rozporů, který v té zprávě je obsažen, bych si dovolil citovat: Kontrolní rada v průběhu plnění kontrolní činnosti... (Řečník se odmlčel pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím vás, já vím, že je pozdě, ale přesto bych požádal, aby tady byl klid.

Poslanec Ivan Ohlídál: Já si dovolím zopakovat, doufejme, že už

koaliční poslanci budou alespoň potichu, ale z vaší strany je ten hluk daleko větší, pane kolego prostřednictvím předsedajícího.

Já bych si dovolil zopakovat, že v průběhu plnění kontrolní činnosti byly zjištěny některé nedostatky, které lze shrnout do následujících bodů. Některé z nich paní zpravodajka citovala. Já bych si však všiml jednoho z nich. Je to bod číslo 5, který považuji za velmi podstatný. V rámci bodu číslo 5 se totiž říká, že dalším problémem v činnosti a hodnocení případně výběrového řízení ze strany Grantové agentury České republiky je to, že závěry oborové komise někdy nekorespondují se závěry oponentů. Kontrolní rada nezpochybňuje právo oborové komise na konečnou shrnující diskusi o hodnocených projektech, nicméně je naprosto nutné, aby oborová komise v takových případech vypracovala podrobné a přesvědčivé zdůvodnění svého verdiktu, což se neděje. Tohle konstatování považuji za velmi důležité, protože může potom docházet ke změnám hodnocení čistě jenom na úrovni oborové komise a dohod jejích členů.

Mohl bych citovat ještě další podstatné nedokonalosti, které kontrolní rada vyčítá Grantové agentuře, nicméně to už dělat nebudu, ale chci upozornit na ten mnou zmíněný rozpor. Když se podíváme na seznam stížností, které předkladatelé projektů potom podali k této kontrolní radě, tak se zjistí, že ve všech případech kontrolní rada zjistila, že nedošlo k porušení pravidel. Tak já tomu opravdu nerozumím. Vyčítá některé konkrétní a podstatné nedokonalosti a chyby v činnosti Grantové agentury tato kontrolní rada, a přitom všechny stížnosti vlastně vyřídila, že je všechno v pořádku. Já to považuji za rozpor a jakousi chybu v této zprávě, případně v činnosti této kontrolní rady.

Pak je tu ještě jedna záležitost, která dokonce v této zprávě vůbec obsažena není. V akademické veřejnosti se často vyskytují názory, které vyjadřují to, že při výběrovém řízení projektů v rámci Grantové agentury České republiky dochází k některým podivným jevům. Jeden z nich například je ten, že žadatelé o granty na projekty, čili o finanční prostředky na projekty z pracovišť, z nichž jsou panelisté, to znamená lidé, kteří rozhodují o přidělení projektů, že žadatelé z těchto pracovišť jsou zřetelně úspěšnější než odborníci z jiných pracovišť. Přitom vedení Grantové agentury neustále tvrdí, jak zlepšuje, zdokonaluje systém výběrového řízení, jak je spravedlivější, transparentnější, efektivnější. Na školském výboru předseda Grantové agentury profesor Matějů prostě mluví v samých superlativech, že by člověk řekl, že to prostě už lepší nemůže být, to výběrové řízení, ale přesto tato podezření, a nejen to, které jsem zdůraznil, ale i jiná se vyskytují. A proto já se už čtyři, možná pět let snažím, abychom skutečnost, že výběrové řízení je skutečně transparentní, spravedlivé a efektivní a že se stále zlepšuje, nějak dokázali. Jedním z možných důkazů je to, že by se provedla jednoduchá, ba přímo triviální a-

nalýza toho, kolik – třeba procentuálně – žadatelů z pracovišť panelistů dostalo přiděleny projekty, srovnat to s úspěšností lidí, odborníků, kteří z těch pracovišť, kde jsou ti panelisté, nejsou.

Bohužel. S politováním, dámy a pánové, musím konstatovat, že moje pětileté úsilí je naprosto marné. Vždycky narazím na odpověď, že buď Grantová agentura nemá údaje, aby tohle mohla vyhodnotit – přitom to vůbec nechápu, protože kdo podal projekty, ke kterému panelu, kolik byla u panelů úspěšnost, kdo byl úspěšný, kdo byl neúspěšný, to prostě ta Grantová agentura má, ale přesto pan profesor Matějů velmi často tvrdí, že prostě nemá možnost, že prostě k tomu nejsou prostředky, aby se to zjistilo. Dokonce se někdy vymlouvá i na legislativní nemožnosti, na legislativní závěry, které není možné překonat apod.

Dámy a pánové, poradte mi, jak dosáhnout toho, abych tento triviální údaj, který by mohl vyvrátit některé možná pomluy na adresu Grantové agentury České republiky, získal. Pokud to není schopen získat poslanec ani přes školský výbor, tak je to velmi smutné, protože pak to už nezíská zřejmě nikdo.

Pane předsedající, vy jste zkušený politik, navíc opoziční politik – na koaliční politiky se obracet nebudu –, ale vy mi dokážete poradit, jak dosáhnout této triviální záležitosti. Já už jsem z toho zoufalý.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já tedy asi nebudu schopen, celkem ani nemohu přímo se do debaty zapojit, ale mám tady už přihlášenou paní poslankyni Putnovou – ale pan poslanec bude ještě pokračovat. Prosím, ona říkala, že chce reagovat.

Poslanec Ivan Ohlídál: Závěrem bych řekl, že zpráva kontrolní rady mě příliš neuspokojila, ale přesto uznávám to, co říkala paní zpravodajka, že prostě kontrolní rada začala pracovat, nějaké výsledky má. Takže já osobně se zdržím při hlasování o usnesení, ale v dalším bodě budu hlasovat pro odměny této rady.

Na závěr si vám dovoluji, vážené dámy a pánové, poděkovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím paní poslankyni Putnovou, která byla přihlášena. Prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Dámy a pánové, já bych chtěla reagovat na to, co tady bylo řečeno panem místopředsedou školského výboru, panem Ohlídalem, protože pokud jde o přezkoumání stížností, tak já musím konstatovat, že ve 24 případech stížností na neudělení grantu kontrolní rada shledala dvě stížnosti jako důvodné a v 51 přezkoumáních případů

vyřazení projektu kontrolní rada shledala jako důvodné dvě stížnosti. Takže k jakési nápravě tam došlo. To je jen poznámka ke statistice.

Druhá poznámka. Není důvod k zoufalství, pane místopředsedo. Pokračujeme poměrně ráznými kroky vpřed. Dovolili jsme členy kontrolní rady, nastavili jsme systém práce a v dalším kroku si myslím, že je na čase, abychom zařadili téma Grantové agentury a principů jednání z hlediska panelistů, hodnotících panelistů, na podvýbor pro vědu a výzkum. Myslím, že v tomto směru pokračujeme velmi rychle a pokračujeme docela razantně, takže rozhodně není důvod k zoufalství.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Ohlídál se znovu hlásí.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážená paní předsedkyně školského výboru a zároveň paní zpravodajka prostřednictvím pana předsedajícího – no, zatím byly splněny jenom ty nejzákladnější atributy činnosti kontrolní rady. To, že byla zřízena, že něco dělá, to mě zatím příliš neuspokojuje. Ale to zoufalství se týká toho, že já nemohu doslova vydolovat základní statistické údaje, které se týkají nejbazálnější části činnosti kontrolní rady a Grantové agentury, to znamená, jak je to s těmi názory, že Grantová agentura nepostupuje transparentně. Já jsem se snažil se v tom rozebrat tím, že jsem chtěl získat ty nejjednodušší statistické údaje. Čtyři nebo pět let o to bojuji. To není k zoufalství, když jsem neúspěšný? To je k zoufalství!

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, kdo se hlásí do rozpravy v této chvíli? Pokud se nikdo nehlásí, můžeme asi rozpravu ukončit. Otevírám rozpravu podrobnou, kde zřejmě paní zpravodajka nás seznámí s nějakým návrhem usnesení.

Poslankyně Anna Putnová: Ano, je tomu tak. Dovoluji si předložit Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky toto usnesení: Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění místopředsedy kontrolní rady Grantové agentury pana Rejholce doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vyslovit souhlas se Zprávou o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období od října 2010 do září 2011.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, máme v podrobné rozpravě zřejmě jediný návrh usnesení, takže podrobnou rozpravu můžeme ukončit.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí tohoto usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 231, přihlášeno je 90, pro hlasovalo 60, proti 9, takže to bylo přijato, pokud se nemýlím. Můžeme tento bod ukončit.

Na něj hned navazuje další bod, který s ním souvisí. Je to

139.

Stanovení výše odměny členům Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Požádám opět paní poslankyni Putnovou, kdyby nám k tomu řekla několik slov. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Ano, děkuji za slovo. Jedná se tedy o odsouhlasení odměn za výkon funkce člena kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období říjen 2010 až září 2011.

Podle § 36 odst. 7 zákona číslo 130/2002 Sb., zákona o podpoře výzkumu a vývoje, má kontrolní rada Grantové agentury České republiky deset členů. Z řad odborníků je jmenuje Poslanecká sněmovna na návrh právnických osob zabývajících se výzkumem a vývojem. V této chvíli, jak už bylo řečeno, má rada plný počet členů, to znamená deset, a to díky dovolbě potřebného počtu členů, která proběhla v březnu tohoto roku.

Členům kontrolní rady Grantové agentury České republiky může být přiznána odměna za výkon jejich funkce, přičemž její výši stanoví také na základě zprávy o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky Poslanecká sněmovna.

Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky byla stejně jako návrh výše odměny za výkon funkce jednotlivých členů projednána řádně na 17. schůzi výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, a to dne 23. listopadu 2011. Výbor přijal ve věci usnesení, které vám bylo rozdáno a ve kterém doporučuje Sněmovně, aby udělila souhlas s předloženým návrhem rozdělení odměn podle jednotlivých parametrů členům kontrolní rady GAČR v předmětném usnesení uvedeném. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To máme uvedení tohoto bodu. Teď mohu otevřít obecnou rozpravu a v ní mohu dát prostor panu poslanci Stanjurovi.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý večer. Nechci jednání moc prota-

vat, ale mám potřebu říci, že málokdy se cítím tak bezmocný při projednávání materiálu, jako tady. Myslím si, že jak paní předsedkyně, tak potom pan ministr školství by mohli iniciovat změnu zákona. Máme hlasovat o výši odměn lidem, o jejichž práci nic nevíme. Neznáme je.

Myslím, že ten mechanismus je úplně špatně. Já nevím, jestli si ti lidé ty peníze zaslouží, jestli ten návrh je dobrý, nebo špatný. Nemám, na základě čeho bych to vůbec posoudil. Od nás se chce, abychom schválili. Nepamatuji si jiný případ za ten rok a čtvrt nebo rok a půl, co jsem ve Sněmovně, možná služebně starší kolegové mi řeknou, že těch případů je víc, ale je to poprvé, kdy schvalujeme konkrétní odměnu konkrétním lidem. Navíc lidem, které vůbec neznáme. Takže ten mechanismus je mimořádně nešťastný. Vidím, že ten zákon je 2002 Sb., takže zákon je starý asi devět let. A ten mechanismus bychom fakt měli změnit. Protože takhle naslepo hlasovat o odměnách lidem, o jejichž práci skutečně nemůžeme nic vědět, to není náš problém, že jsme si nenastudovali – je nedůstojné pro ně i pro nás. Pro obě dvě strany, kterých se ten materiál týká.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Má někdo ještě další příspěvek do obecné rozpravy? Ještě se právě hlásí paní poslankyně Lenka Kohoutová. Prosím, máte tedy slovo nyní.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, chci vystoupit ke stejnému bodu, a to proto, že jsem si jen tak letmo spočítala, že budeme hlasovat o odměnách, které jsou bez odvodů ve výši 540 tis. korun českých. A to není úplně málo! Ano, samozřejmě, pokud se bavíme o rozpočtu České republiky, tak je to kapka v moři. Ale jestliže máme rozhodovat o lidech, které za prvé, jak říkal pan předseda, neznáme, neznáme jejich práci, neznáme jejich pracovní náplň. Copak je Poslanecká sněmovna Parlamentu zaměstnavatelem?

Tady je zapotřebí se ptát, proč například paní předsedkyně nepřišla s návrhem na to, abychom změnili tenhle zákon. Je to správné? Máme si pokládat otázky, jestli je správně, abychom někomu takovému – já nepochybují o jejich práci – ale abychom takhle schvalovali odměny! Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky není zaměstnavatel těchto lidí. My nevíme, co dělají, nevíme, co si zaslouží za odměnu. A jestliže někomu máme tady zvednout ruku pro to, aby dostal 200 tis. korun českých odměnu, tak se na mě nezdobte, ale pro tohle já ruku zvednout nemohu!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě někdo do obecné rozpravy? Hlásí se paní poslankyně Putnová.

Poslankyně Anna Putnová: Chtěla bych k tomu jenom podotknout

několik poznámek. Za prvé, nejedná se to jenom kontrolní rady Grantové agentury. Jedná se také o kontrolní radu Technologické agentury, kterou budeme schvalovat v následujícím období. Ten zákon musíme respektovat v daném momentu, já jinou možnost nemám.

A za druhé, musím znovu říct, že když jsem nastupovala do funkce, tak jsem přijala kontrolní radu v počtu jednoho člena. Jednoho člena! Museli jsme vyvinout úsilí, aby byla kontrolní rada kompletní a abychom mohli vůbec v dané situaci začít standardně pracovat. Takže si myslím, že za toho půl roku jsme v rámci možností udělali, co se dalo.

Pokud jde o zprávu samotnou a o jejich práci, s ohledem na loňské výsledky a na předloženou zprávu je zřejmé, že tady začaly fungovat standardní mechanismy, a já z tohoto důvodu budu také vás žádat o to, abyste vyslovili s tím usnesením souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Polčáka. Ne, už ne. Tak pana poslance Ohlídala.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Chtěl bych obecně odpovědět poslancům z řad ODS. Skutečně tento zákon, nikoliv zákon, který by se týkal ministra školství, nýbrž zákon 130, který se týká podpory výzkumu, vývoje a inovací, tak ten obsahuje toto nesmyslné nařízení. A mohu uklidnit pány a paní z ODS, že už se připravuje z naší strany novela tohoto zákona, aby toto nesmyslné opatření bylo odstraněno.

Nicméně, jak říkala paní zpravodajka, i já budu hlasovat pro odměnu, protože v současné době zákon platí v této formě, a i když jsem měl výhrady k práci kontrolní komise Grantové agentury České republiky, přesto tato kontrolní rada udělala kus práce a myslím si, že si lidé z této kontrolní rady odměny zaslouží.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, takže to máme posledního vystupujícího v obecné rozpravě. A snad mohu obecnou rozpravu ukončit. Otevírám rozpravu podrobnou. Požádám paní zpravodajku, jestli by teď řekla, o čem bychom měli hlasovat.

Poslankyně Anna Putnová: Budeme hlasovat o výši odměn pro jednotlivé členy kontrolní rady Grantové agentury České republiky. Takže přečtu s dovolením usnesení celé.

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění člena kontrolní rady Grantové agentury České republiky pana Rejholce, zpravodajské zprávě poslankyně Anny Putnové a po rozpravě doporučuje

Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala toto usnesení: Poslanecká sněmovna stanoví dle § 36 odst. 6 zákona č. 130/2002 Sb. o podpoře výzkumu a vývoje –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně, jenom je tu takový návrh. Já vidím z gest poslanců, že oni ten písemný návrh mají před sebou, tudíž netrvají na tom, abyste ho v celém rozsahu četla. Pochopil jsem to správně? Takže jsou připraveni poslanci o tom hlasovat takto en bloc. Vy jste odkázala, což v podstatě stačí, na toto usnesení, které bylo rozdáno, usnesení výboru. A já si myslím, že o něm můžete hlasovat, aniž byste ho celé bezesbýtku přečetla. Můžeme se takto dohodnout?

Poslankyně Anna Putnová: Netrvám na tom, já jsem jenom chtěla učinit zadosť té větce, aby to bylo dostatečně transparentní, aby bylo jasné, pokud jde o ten problematický bod, o čem hlasujeme. Pokud to považujete za dostatečné, materiály máte, je to samozřejmě přijatelné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tady to je jenom otázka ze sněmovny. Pokud nebude námitka a pokud poslanci nebudou vyžadovat, aby to bylo přečteno, tak to můžeme hlasovat i tak. Není námitka? Není, tak v tom případě poděkuji, ukončím podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o usnesení tak, jak jste s tím byli seznámeni.

Zahájí hlasování. Kdo je pro, přijmout toto usnesení stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 232. Přihlášeno 91, pro hlasovalo 66, proti 4. Takže to bylo přijato. Můžeme ukončit projednávání bodu 139.

A máme tu bod

140.

Labská vodní cesta

Tady máme také usnesení výboru pro veřejnou správu č. 58 z 15. schůze tohoto výboru ze dne 6. října. Předseda výboru pro veřejnou správu poslanec Stanislav Polčák by nám k tomu také mohl říci něco na úvod.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo, budu skutečně velmi stručný. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 15. schůzi ze dne 6. října přijal usnesení, které se týká rozvoje labské vodní cesty. Dovoluji si pouze upozornit, že toto usnesení bylo přijato

napříč politickým spektrem skutečně odprava doleva a týká se rozvoje dopravních cest v České republice obecně. Požádali jsme o součinnost tří ministerstev. Již jsme od každého z ministerstev obdrželi reakci. Jedná se rovněž o mezivládní vyjednávání, kdy v dané věci probíhá korespondence mezi českým premiérem a kancléřkou Spolkové republiky Německo.

V současné době je zejména problém s výstavbou plavebních stupňů Přelouč a Děčín, a to především s ohledem na to, že železniční trasa severozápadní, směr do Drážďan, je již na téměř 100 procentech své kapacity a zrovna rozvoj dopravní cesty vodní je podmíněn právě stavbou těchto stupňů, které se vlečou téměř dvě dekády. Z toho důvodu jsme si dovolili předložit návrh usnesení, resp. usnesení výboru, které bych potom přednesl i v té otevřené rozpravě.

Usnesení výboru zní tak, že pokládá rozvoj vodních cest v České republice za strategickou příležitost z hlediska národně hospodářského i regionálního rozvoje, a vyslovuje proto podporu plavebních stupňů na Labi za splnění zákonných předpokladů s cílem dosáhnout plavebnosti, která odstraní současné znevýhodnění.

Jeví se, že by tento problém mohl souviset pouze s problémem několika krajů, tří, čtyř. Není tomu tak. Tento rozvoj dopravních vodních cest právě labské vodní cesty má zásadní vliv na rozvoj národně hospodářský z hlediska celé České republiky.

Návrh usnesení by potom pouze zněl tak, že bychom požádali vládu o souhrnnou zprávu o stavu realizace plavebních stupňů na Labi, a to do 30. 6. 2012.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo úvodní slovo. Zahájí všeobecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do této rozpravy k labské vodní cestě hlásí. Hlásí se pan poslanec Foldyna, který se zřejmě nemůže nepřihlásit, jak jsem pochopil. Ano, prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem všemi končetinami pro přijetí tohoto usnesení, neboť pan kolega tady přednesl zprávu a byla naprosto vyčerpávající. Je to ale již několikátá v těch dekadách takového odhodlání. Měly ho různé vlády včetně té sociálně demokratické – a prosím, to, co máme, je nesjízdná labská vodní cesta.

Jenom bych chtěl doplnit, že tady prostě jediným kamenem úrazu je stále stanovisko Ministerstva životního prostředí a jejich úředníků, kteří vyjadřují, že stále chodí do práce s batůžky na zádech a čtou servery, které podporuje Spolek pro železniční dopravu financovaný německými dráhami. Já se domnívám, že je prostě potřeba začít jednat a dotáhnout tuto záležitost do konce.

Labská vodní cesta v této chvíli má 26 plavebních stupňů. Kdybychom si převedli a 2 mld., tak se podívejte, kolik naši předkové a my jsme v současnosti investovali do této vodní cesty, která je v této chvíli nesjízdná, nevyužitelná, protože od Přelouče do Střekova má Labská vodní cesta spád 4 promile, což je čtyři metry na sto kilometrů a ze Střekova na státní hranici 20 promile, a vodní stupeň je pro nás prostě nutný. Já jsem rád, že jsem slyšel po dlouhé době slovo národohospodářský, protože ten pojem se z českého ekonomického přemýšlení vymýtil a pořád v tom někdo hledal nějakou lobby. Prosím, betonová lobby přijde zkrátka. Toto zdymadlo je segmentové zdymadlo, kdy uprostřed Labe jsou tři čtyři pilíře, na nichž je připoutaná segmentová deska, která se hydraulicky sklápí. To není Slapská přehrada, jak se vždycky někdo tady snaží budovat nějakou chiméru o betonové lobby.

Na sjízdnosti labské vodní cesty závisí do jisté míry čeští zemědělci, protože dovozy krmných směsí jsou v řádech desítek až stovek tisíců tun sojových šrotů, vývozy ječmene a produktů českých zemědělců. Produkce chemického průmyslu. Všechny velké německé chemičky stojí na Labi, aby si mohly levně přivést amoniaky, apatity a všechny substráty, které k výrobě hnojiv a všeho dalšího potřebují. Naše chemičky stojí také na Labi – v Ústí, v Lovosicích, Neratovicích a na dalších. Já se domnívám, že je prostě naší povinností, abychom dokončili splavnost Labe, abychom spojili Českou republiku s přístavy na severozápad Evropy, abychom spojili Českou republiku s mořem. A domnívám se, že bychom vedle tohoto usnesení, které chci podpořit, měli iniciovat, aby vláda udělala minimálně tříčlennou meziresortní komisi Ministerstva dopravy, Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství, do jehož gesce řeka patří, a tato meziresortní komise by dotáhla splavnost Labe v krátké chvíli do nějakého finále, protože multiplikační efekt peněz vložených do vodní cesty je strašně veliký. A já si myslím, že tady prostě trošičku v této době, v době krize, kdy čekáme, čím bychom měli hospodářství oživit, příliš dlouho váháme.

Já jsem pro přijetí tohoto usnesení a myslím si, že bychom měli dobudování té cesty dále podporovat ještě víc, a myslím si, že razantněji. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ale ještě se hlásil o slovo ministr Dobeš. Hlásil se jako první a také mu musím dát prvnímu slovo, takže hned potom další. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji za slovo. Co se týče problematiky vnitrozemské vodní dopravy a vůbec labské cesty, tak to je téma, které je probíráno na Ministerstvu dopravy poměrně aktivně a poměrně často. Naposledy to bylo dnes na úrovni tripartity, kdy jednotliví rejdaři vy-

stoupili právě s problematikou podpory rejdařů v době, kdy není možná splavnost Labe. V této věci je opravdu potřeba, aby byla zajištěna plavební hloubka 1,6 metru po dobu 345 dní, která je potřeba pro samotné splavnění, ale v této věci je třeba zmínit věc, že opravdu je třeba zabývat se problematikou plavebního stupně Děčín, protože debata ohledně plavebního stupně Přelouč, respektive Přelouč 2, je bez Děčína opravdu méně než poloviční.

Takže v této věci my konáme. Je třeba k tomu doplnit, že to není jenom o finanční stránce, kde hledáme potenciální možnost řešení, která se nám ukazuje jako možná v následujícím období, 2014 až 2020, a to z toho důvodu, že se na základě aktivního jednání Ministerstva dopravy podařilo zařadit labskou vodní cestu do core sítě pro následující období, respektive do TEN-T sítě, což je velmi dobrý a pozitivní signál. V této věci, jak bylo zmíněno, probíhá i jednání s MŽP ohledně získání EIA. Tam je třeba zmínit problematiku Natury 2000, ale to je samozřejmě otázka na MŽP. Nicméně co se týče i financování, tam je možná spolupráce, protože na tomto plavebním stupni se počítá s výstavbou vodní elektrárny s dvěma kapalinovými turbínami, které by mohly samozřejmě i pomoci částečně s kofinancováním samotné stavby.

Takže my se tomuto tématu věnujeme. V tuhle chvíli i Ředitelství vodních cest připravuje strategii rozvoje vodní dopravy a do té doby se samozřejmě budeme zabývat i problematikou, jakým způsobem podpořit rejdařství a rejdaře samotné, protože samozřejmě do doby, než samotná infrastruktura vznikne, je třeba, abychom také zajistili jistou míru životaschopnosti tohoto modu, tohoto odvětví, a to z toho důvodu, že pokud by se tak nestalo, tak by samotná infrastruktura nemohla být podpořena z evropských strukturálních fondů, a to z toho důvodu, že by nesplňovala cost-benefit analýzu, protože by tam neměl kdo jezdit.

Takže bych jenom chtěl zmínit, že v této věci pracujeme. Dneska to bylo na tripartitě a my budeme potom předkládat vládě i tisk ze strany Ministerstva dopravy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Opálka byl další, kdo se hlásil o slovo do této rozpravy.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení kolegové, kolegyně, členové vlády, z procedurálního hlediska je to nezvyklý postup, když bez čísla tisku projednáváme usnesení výboru, ale na druhou stranu jsem rád, že pan kolega Polčák našel i jiné téma, než je boj proti KSČM. Téma, které je prospěšné naší společnosti. A myslím si, že když se podívá do IV. volebního období, tak zjistí, že za doby, kdy ministrem průmyslu byl kolega Urban, jsme tento problém hlasovali. Chtěl bych

připomenout těm, kteří zde byli, jak jsme byli masírováni ochránci životního prostředí a jak nakonec tento problém negativně pro národní hospodářství dopadl.

Nevím sice, které usnesení budeme hlasovat, protože když se podíváte na usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tak se Poslanecké sněmovny týká pouze v arabská 1 bod A a bod B a v tomto bodě se o labské cestě nehovoří. Je to jenom v nadpisu. O labské cestě se hovoří až v bodu 2 a to jsou vnitřní usnesení výboru. Pan předkladatel nás v podstatě seznámil s tím, že navrhne zřejmě v podrobné rozpravě ještě jiné, alternativní usnesení.

Každopádně musím říci, že je to cesta podporyhodná, akorát si myslím, že se mohla vyřešit na K9 nebo na K3, případně na ústních či písemných interpelacích, a nemusel být tomu věnován čas Poslanecké sněmovny. Ale pokud to má problém zviditelnit a zviditelnit pana kolegu a bude to nakonec prosazeno, tak jsem ochoten i v takovém případě pro kladné usnesení hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Cempírek byl další, kdo se hlásil o slovo.

Poslanec Václav Cempírek: Dobrý večer, já bych chtěl také podpořit tento návrh usnesení, protože labská vodní cesta je pro nás důležitá, a hlasujeme pro ni. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Vy také, pane poslanče? Taký pan poslanec Šulc.

Poslanec Jiří Šulc: Dámy a pánové, já nebudu zdržovat, mohl bych o tom mluvit asi hodinu. Já bych prosil hlasovat, a ať se do diskuse hlásí jenom ten, kdo něčemu nerozumí nebo by to nepodpořil. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ale otázka je, co hlasovat. Takže otevírám podrobnou rozpravu a poprosím pana zpravodaje, co vlastně budeme hlasovat.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane místopředsedo, já nebudu tak osobní jako pan kolega Opálka a dovolím si předložit z důvodu úspory času pouze návrh usnesení.

Do lavic vám byl rozdán sněmovní tisk, který číslo nemá, ale je usnesením výboru, byl přijat napříč politickým spektrem, samozřejmě i kolegy z KSČM. Věřím tomu, že toto usnesení, které já bych nyní přečetl, podpoří.

Návrh usnesení zní: Poslanecká sněmovna pokládá rozvoj vodních cest v

České republice za strategickou příležitost z hlediska národohospodářského i regionálního rozvoje České republiky a žádá vládu České republiky o předložení souhrnné informace o stavu realizace plavebních stupňů na Labi (Děčín – Přelouč), a to do 30. 6. 2012.

Tolik tedy návrh usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže návrh usnesení jsme slyšeli. Nikdo další návrh nepředkládá, takže podrobnou rozpravu končím a budeme hlasovat ten návrh, který jsme tady slyšeli jako poslední.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout usnesení v té podobě, jak tady zaznělo, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 233, přihlášeno je 86 poslanců, pro hlasovalo 74, proti nula, takže to bylo přijato, labská vodní cesta prošla. (Potlesk.)

Vážení kolegové, dovoluji mi, abych poděkoval všem, kdo vydrželi do konce, a hlavně vám připomínám poslední přání končícího předsedy volební komise, a to bylo, aby se zítra v 9 hodin začalo volbou Etické komise, druhým kolem. Druhé kolo volby Etické komise zítra v 9 hodin ráno, nezapomeňte, 15 minut se bude volit a pak konec.

Takže příjemný večer a teď končím jednání Sněmovny do zítřejšího rána.

(Jednání skončilo v 18.52 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
16. prosince 2011 v 9.15 hodin
Přítomno: 156 poslanců

(Od 9.00 do 9.15 hodin probíhalo druhé kolo volby Etické komise.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 32. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás a prosím, abyste se přihlásili svými kartami. Prosím též, abyste mi oznámili, kdo bude mít kartu náhradní. Zatím oznamuji, že náhradní kartu číslo 18 má pan poslanec Adam.

Nyní k omlouvám. Neúčast z dnešního dne omlouvají tito poslanci: Walter Bartoš – rodinné důvody, Jan Bauer – zdravotní důvody, Milada Emmerová neuvádí důvod, Pavel Holík – pracovní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Michal Janek – pracovní důvody, Radim Jirout – pracovní důvody, Jana Kaslová – zdravotní důvody, Pavel Kováčik do 11 hodin – zdravotní důvody, Jiří Paroubek – osobní důvody, Ivana Řápková – pracovní důvody, Pavel Suchánek – zdravotní důvody, Josef Šenfeld – rodinné důvody, Tomáš Úlehla pracovní a osobní důvody, Cyril Zapletal – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvají z dopoledního jednání pro pracovní důvody předseda vlády Petr Nečas, dále Josef Dobeš – zdravotní důvody, Pavel Dobeš – pracovní důvody, Kamil Jankovský – zdravotní důvody, Jan Kubice – pracovní důvody, Alexandr Vondra – pracovní důvody. Mám zde uvedeného též pana ministra Petra Bendla, ale omluva na zahraniční cestu neplatí.

Dále mi ještě byla doručena omluva pana ministra Jiřího Bessera, který se omlouvá dnes do 12 hodin, a dále pan kolega Štětina žádá o omluvu od 10.15 hodin dnes, a to pro služební důvody. Tolik k omlouvám.

Ještě bych chtěla oznámit, že se dnes budeme věnovat pevně zařazeným bodům 98 a 99 a pokračovali bychom dalšími body z bloku třetích čtení, návrhů zákonů, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 89, 90 až 94, 96, 97, 100 až 103.

Nyní bychom měli přistoupit ještě k návrhům k pořadu schůze. Mám zde dvě oznámení. Jako první se hlásí pan kolega Tejce, poté pan poslanec Zbyněk Stanjura.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych požádal o pevné zařazení bodu číslo 55, sněmovní tisk 503, zákona o rybářství.

Důvod je jediný. Předkladatelem tohoto návrhu zákona je

Moravskoslezský kraj. Abychom zracionalizovali toto jednání, které by nemělo v prvním čtení trvat déle než 10 až 15 minut, tak bych chtěl s ohledem na možnost účasti předkladatele požádat o pevné zařazení na úterý po pevně zařazených bodech. Skutečně je to věc, která by neměla být konfliktní. Je to věc spíše odborná a jde o to, aby co nejdříve tento návrh mohl projít do výborů, kde by se jím mohl zejména zemědělský výbor zabývat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Zbyněk Stanjura se hlásí.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Já mám dva návrhy k pořadu schůze. Nejprve navrhuji zařadit bod číslo 44, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dnes jako třetí bod, to znamená po pevně zařazených bodech. Potom navrhuji pevně zařazení bodu číslo 34, vládní návrh zákona o ukládání oxidu uhličitého, jako první bod po skončení bloku třetích čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se, zda má někdo další něco k návrhu pořadu schůze. Pokud nemá, budeme hlasovat o návrzích.

Nejprve o návrhu pana poslance Jeronýma Tejce, který navrhuje pevně zařazení bodu 55, je to sněmovní tisk 503, a to na úterý po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 235. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 235 přítomno 141, pro 113, proti 6. Návrh byl přijat.

Pan kolega Stanjura navrhuje zařazení nejprve bodu 44, a to jako třetí bod dnes, tedy po dvou pevně zařazených bodech, a poté bod číslo 34 jako první bod po třetích čteních. Není-li námitka, nechala bych o těchto dvou bodech hlasovat najednou. Žádnou námitku nevidím.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 236. Kdo je pro tato dvě zařazení? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 236 přítomno 142, pro 108, proti 3. Návrhy byly přijaty.

Budeme se tedy věnovat schváleným bodům pořadu schůze.

Zahajuji projednávání bodu

98.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb.,
o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených
k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů
(zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 425/ - třetí čtení**

Ke stolku zpravodajů požádám pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera, též zpravodaje, pana poslance Pavla Antonína. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 425/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení a ptám se, zda se někdo do této rozpravy hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby informoval Sněmovnu o návrhu procedury, posléze přednášel jednotlivé návrhy a vyjádřil se k nim. O vyjádření požádám též pana ministra. Slovo má pan zpravodaj, poslanec Pavel Antonín.

Poslanec Pavel Antonín: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, hlasovali bychom ve dvou krocích. Nejprve o usnesení číslo 59 výboru pro zdravotnictví z 11. schůze konané dne 13. října 2011, o kterém jsme minule mluvili jako o pozměňovacím návrhu, a potom o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budou tedy pouze tato dvě hlasování. Má někdo něco k navržené proceduře? Nevidím nikoho, proto budeme moci rovnou zahájit hlasování. Prosím pana zpravodaje, uveďte první návrh.

Poslanec Pavel Antonín: První návrh je usnesení číslo 59 výboru pro zdravotnictví z 11. schůze konané dne 13. října 2011. V něm se v podstatě jedná o tzv. zlatou střední cestu, kdy od zákona, který umožňoval transportovat tkáň a buňky pouze zdravotnickému zařízení, přes návrh, kdy to mohl dělat v podstatě kdokoli, my jsme se usnesli, že doporučíme to, aby to mohla provádět taková organizace nebo člověk, který bude mít certifikát vydaný Státním ústavem pro kontrolu léčiv.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Prosím o stanoviska. (Stanoviska ministra i zpravodaje kladná.)

Zahajuji hlasování číslo 237. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 237, přítomno 144, pro 134, proti jeden. Tento návrh byl přijat.

Můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 425, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 238. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 238, přítomno 145, pro 136, proti jeden. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 98 sněmovního tisku 425. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

99.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb.,
o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících
zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 460/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů zůstává pan ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím také pana zpravodaje výboru pro zdravotnictví. Místo Tomáše Úlehly, mám zde poznámku, se této role ujme pan poslanec Boris Šťastný. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 460/2.

Otvírám rozpravu ve třetím čtení. Prosím o vaše přihlášky. Hlásí se pan kolega Krákora, prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené dámy a pánové, zákon o ochraně veřejného zdraví v podstatě znamená redukci zdravotních ústavů. Prosím, abychom si to nepletli se Státním zdravotním ústavem, který je jenom jeden a je v Praze. A jinak bylo, nebo doposud ještě je 14 zdravotních ústavů, kdy každý ústav je v jednom kraji a v podstatě mají právní subjektivitu. Tímto zákonem způsobil, že zdravotní ústavy budou v podstatě jenom na dvou místech republiky, dochází k jejich výrazné redukci, a to v Praze a Ostravě.

Za Českou stranu sociálně demokratickou bych rád prohlásil, že my s tím bytostně nesouhlasíme, protože spíše si myslíme, že to je zase další redukování zdravotnictví, další ztráta kvality. Zdravotní ústavy mají nezastupitelnou úlohu, měří hluk, prašnost, hygienu práce atd. A kdo potom toto bude vykonávat? My tedy s tímto nesouhlasíme. Máme tam pozměňovací návrhy na zachování tří zdravotních ústavů, tj. Ústí nad Labem, Praha a Ostrava, nebo lepší návrh, a to je druhá varianta – Ústí nad Labem, Praha, Brno a Ostrava. Anebo kolegyně Orgoníková má potom pozměňovací návrh, aby toto ústavy patřily pod Státní zdravotní ústav a bylo jich sedm.

Ještě jednou bych chtěl tedy říci, že my nemůžeme podpořit tento návrh a podpořili bychom jej pouze s pozměňovacími návrhy, které jsme předložili.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a zeptám se na další přihlášku do rozpravy v třetím čtení. Nehlásí se nikdo, tuto rozpravu tedy končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby nám navrhl proceduru a zároveň potom oznamoval jednotlivé návrhy, dával k nim své stanovisko, a o stanovisko budu žádat také pana ministra. Pan poslanec Boris Šťastný, prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Hezký den. Vážená paní předsedkyně, ctěná vládo, ctěná Sněmovno, dovoluji, abych vás seznámil s návrhem procedury pro hlasování o sněmovním tisku 460.

Návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán, proto můžeme zahájit hlasování o pozměňujících návrzích. Navrhuji, abychom hlasovali takto: Navrhuji, abychom jako o prvním hlasovali o pozměňujícím návrhu poslance Jaroslava Krákory pod písm. B v alternativě 1, jako o druhém abychom hlasovali, pokud tento návrh nebude přijat, o alternativě B2 a jako o třetím abychom hlasovali o pozměňujícím návrhu paní poslankyně Hany Orgoníkové pod písm. A.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, to je návrh procedury. Ptám se, zda má někdo nějakou námitku. Žádnou nevidím.

Zahajuji hlasování číslo 239. Kdo souhlasí s tímto postupem tří hlasování? Kdo je proti?

Hlasování číslo 239 přítomno 155, pro 140, proti 3. Proceduru jsme schválili.

Prosím tedy pana poslance Šťastného o první návrh.

Poslanec Boris Šťastný: Jako o prvním budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu B pana poslance Jaroslava Krákory v alternativě 1. Pokud by byl schválen, je alternativa 2 nehlasovatelná. Pokud nebude schválen, budeme muset hlasovat ještě o alternativě 2. Čili B alternativa 1 – nesouhlas. (Ministr zdravotnictví rovněž nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 240. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 240 přítomno 155, pro 63, proti 82. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslanec Boris Šťastný: Můžeme pokračovat hlasováním o písm. B v alternativě 2. I v tomto případě je stanovisko zpravodaje negativní. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 241. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 241 přítomno 156, pro 67, proti 82. Návrh přijat nebyl. Prosím o další návrh.

Poslanec Boris Šťastný: Poslední hlasování o pozměňovacích návrzích je pod písm. A paní poslankyně Hany Orgoníkové. I v tomto případě stanovisko zpravodaje je nesouhlasné. (Ministr má negativní stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 242. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 242 přítomno 156, pro 63, proti 87. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Jsem přesvědčen, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích, a po kontrole si dovoluji požádat paní předsedající, aby nechala hlasovat o zákonu jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Legislativa souhlasí? Děkuji. Budeme tedy hlasovat o návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 460, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 243. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 243 přítomno 154, pro 85, proti 63. Konstatuji, že s návrhem zákona Sněmovna vyslovila souhlas.

Končím projednávání bodu 99, sněmovního tisku 460. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 44. Je to

44.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 537/ - první čtení

Vidím, že je tady připravený ještě zástupce volební komise. Zahájila jsem projednávání tohoto bodu. Stane se něco, když tu zprávu nám řeknete po skončení tohoto bodu? Výborně. Děkuji.

Z pověření vlády návrh uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl tuto mimořádně významnou novelu občanského soudního řádu, která patří k pěti nejvíce důležitým legislativním úkolům Ministerstva spravedlnosti v tomto volebním období.

Naším cílem je zde výrazně změnit a zpřesnit současnou právní úpravu výkonu exekucí v České republice. Cíl novely je dvojitý. Za prvé zefektivnit samotný systém a za druhé lépe chránit práva účastníků exekučního řízení, a to jak věřitelů, tak dlužníků.

Novela stojí na těchto principech, pokud ji mám stručně odůvodnit.

Za prvé omezení dvojkolejnosti výkonu rozhodnutí prováděného v České republice. Současná právní úprava v zásadě je mimořádně paradoxní. Na jedné straně zavádíme tzv. soukromé exekutory, jako má mnoho států v rámci Evropské unie, ovšem na druhé straně zachováváme v plném rozsahu původní úpravu exekucí soudem, resp. soudními úředníky. Tedy máme mimořádně nákladný systém, kdy v zásadě stát platí obrovské množství administrativy na soudech, a přitom vedle toho dnes existuje více než sto exekučních úřadů. Cílem tedy by mělo tento nejasný a nestandardní způsob vyřešit. Proto také počítáme s tím, že do budoucna dojde k omezení dvojkolejnosti výkonu exekucí a víceméně zvláště exekuci na peněžitá plnění by do budoucna výhradně prováděli exekutoři. Ostatně za tím účelem byli před deseti lety zřízeni.

Podíváte-li se totiž na současný stav, pak dvě třetiny peněžitých pohle-

dávek dnes vymáhají exekutoři, jedná se přibližně o 700 tisíc exekucí ročně, a ten zbytek, tu jednu třetinu, 300 tisíc, vymáhají soudy, resp. soudní úředníci. Přitom 10 % soudní administrativy, tedy zaměstnanců soudů, se zabývá těmito nesoudními, v zásadě nerozhodovacími úkony. Je to obrovská zátěž.

Pokud vláda chce splnit své vládní prohlášení, to znamená zrychlit soudní řízení a posílit administrativu soudů na těch úsecích, kde rozhodují soudci, pak je nutné s tím něco udělat. Buď dát více peněz do justice, což v tuto chvíli vzhledem k ekonomické situaci asi není reálné, anebo zkrátka zefektivnit činnost soudů a ty agendy, které přímo nesouvisí s rozhodováním, přenést na někoho jiného. A to je právě filozofie této novely.

Tato novela má výraznou podporu odborných kruhů justičních, např. Soudcovské unie, protože experti si uvědomují, že umožní, aby až 10 % administrativního aparátu na soudech, který se dnes věnuje vymáhání pohledávek, bylo tzv. k ruce soudcům a přispívalo k rychlejšímu a kvalitnějšímu soudnímu rozhodování. Dnes soudu chybějí zapisovatelky, chybějí vyšší soudní úředníci, chybějí asistenti soudců. Toto všechno se může změnit, pokud projde tato novela a ti, co dnes pomáhají při exekucích na soudech, budou moci pomáhat samotným soudcům. (Permanentní silný hluk v sále.)

Mění se princip nařizování exekuce, odstraňuje se administrativa ze soudů a soudům do budoucna bude zachována kontrolní role v jednotlivých exekučních řízeních. To znamená, pokud účastník exekuce, zvláště dlužník, bude mít pocit, že jeho právo je exekutorem zkráceno, pak se bude moci obrátit na soud a soud bude v jeho věcech rozhodovat. Zvláště je to patrné u nové úpravy zahajování exekucí. Exekuce bude zahájena zápisem do nového veřejného registru, který chce ministerstvo zřídit, a dlužník po tom zápisu bude mít 15 dní na to, aby se obrátil na soud, a soud bude moci v té věci konat a přezkoumat, zda jsou opravdu důvody pro zahájení exekuce. Tedy plná ochrana účastníkovi, potažmo dlužníkovi, je touto novelou zachována. Naopak osobně se domnívám, že je posílena, protože je upraven tzv. odkladný účinek takového návrhu na zastavení exekuce, kterou podává dlužník ve chvíli, kdy zjistí ze zápisu od exekutora, že je zahájeno proti němu řízení, a soud ve věci bude rozhodovat.

Velmi stručně a rychle budu konstatovat, že novela obsahuje ještě celou řadu zlepšení, která přináší praxe, protože deset let je zkrátka krátká doba a je třeba neustále domodelovávat a vylepšovat exekuční právo v České republice. Zmíním alespoň jednu věc, která má výrazně protikorupční charakter, mluví-li se zde permanentně o korupci, a to je zavedení institutu tzv. předražku, který znalo staré rakousko-uherské právo v 19. století a který znamená, že poté, co je ukončena dražba a je prodán

majetek dlužníka v dražbě, kterou organizuje exekutor, tak ještě 15 dní poté se může přihlásit třetí osoba a konstatovat, že zaplatí o 25 % více za tu věc, než za jakou byla vydražena v dražbě. Tedy je to účinný nástroj boje proti zmanipulovaným dražbám. Problém, kdy si občané občas stěžují, že exekutor zmanipuluje dražbu, nedá jasné a přesné informace, a tady toto protikorupční opatření pomůže, aby následně po dražbě se ještě kdokoli mohl přihlásit a přihodit cenu nad prodané věci. Je to tedy věc, která pomůže jak věřiteli, tak dlužníkovi, protože z prodeje se získá více.

Rozšiřujeme okruh výkonu rozhodnutí na možnou správu majetku a podniku a nemovitosti, protože to je důležitá věc. Do budoucna tedy nebude nutností vždycky nemovitost dlužníka prodat nebo prodat jeho podnik, ale bude možno zavést jakousi nucenou správu a dluhy uspokojit z výtěžku z pronájmu např. daného podniku nebo nemovitosti. Stejně tak výrazně posilujeme elektronickou komunikaci a zavádíme možnost elektronických dražeb movitých věcí.

Dámy a pánové, tolik tedy stručné představení této novely, na které, jak jsem již naznačil, se pracovalo více než rok a půl. Pracoval na ní tým jak expertů z Ministerstva spravedlnosti, tak soudců, tak exekutorů, tak také nezávislé veřejnosti, která hájí práva dlužníků. Opravdu to byl soubor expertů, který toto zpracoval. Jsem přesvědčen, že pokud tato novela projde, pak nejen zpřesníme exekuční právo, ale mimořádně pomůžeme české justici, protože budeme moci přesunout až 10 % administrativních pracovníků z exekučních oddělení do jiných agend, kde je potřeba posílení administrativních složek, zapisovatele, vyšších soudních úředníků, asistentů soudců.

Tato novela může mít opravdu téměř řekl bych revoluční vliv na fungování české justice. To je také důvod, proč jsme poprosili, aby ještě tato schůze projednala první čtení, tak aby v případě hladkého průběhu legislativního procesu tato novela mohla být účinná co nejdříve.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Pavla Staňka.

Poslanec Pavel Staňek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, vládě, byl jsem určen zpravodajem pro tento tisk, který tady představoval před chvílíčkou pan ministr. Velmi podrobně nás seznámil s úpravou, která je navrhována. Nicméně já si dovoluji ještě navázat na jeho řeč právě proto, abychom si uvědomili, o jaký zásadní materiál v tuto chvíli jde.

Dovolím si vyzdvihnout dvě zásadní změny, které tento návrh přináší.

První změnou, tak jak tady už říkal pan ministr spravedlnosti, je právě

odstranění dvojkolejnosti. Současné právo zná možnost výkonu rozhodnutí dvěma způsoby, a to buď prostřednictvím soudních vykonavatelů, anebo prostřednictvím v roce 2001 zřízených soudních exekutorů. V tuto chvíli je opravdu na místě se zamyslet nad změnou tohoto systému, protože statistiky hovoří o tom, že zhruba dvě třetiny soudních výkonů, nebo výkonů soudních rozhodnutí práva, provádějí právě soudní exekutoři. Z tohoto důvodu je velmi přínosné, že přináší změnu, že by tak nadále mělo být činěno právě jenom soudními exekutory a soudní vykonavatele v podstatě až na konkrétně vymezené případy nebude nutno využívat k výkonu rozhodnutí. Je to velmi praktické a je to velmi zrychlující pro proces výkonu rozhodnutí.

Druhou zásadní úpravou, kterou já vnímám v tomto tisku, je zrušení formálního rozhodování soudů o nařízení exekuce a v podstatě jakési pověření soudního exekutora výkonem soudního rozhodnutí. Je to opravdu formální natolik, že se jedná skutečně jenom o to pověřit bez jakéhokoliv přezkumu. V tuto chvíli, tak jak je nám navrhován předklad, který byl předložen panem ministrem spravedlnosti, je výhoda spatřována zejména v tom, že by nadále probíhal – to navržení, resp. rozjetí toho výkonu rozhodnutí by bylo už jenom na soudním exekutorovi.

Naopak tam je zachována poměrně přesně a jasně a hlavně silně ochrana účastníků, kdy v tuto chvíli, kdy soud rozhoduje o tom, jestli to je na zastavení, případně na zamítnutí návrhu, tady v tomto případě by šlo, pokud by účastník proti takovému rozhodnutí podal opravný prostředek, tak by šlo přímo o zastavení a návrh by měl odkladný účinek.

To jsou klíčové věci, které z toho návrhu jsou patrné a viditelné. Je to opravdu průlom do deset let fungující soudní praxe, dvoukolejná soudní praxe, kde jsou na jedné straně, jak jsem říkal, soudní exekutoři, nebo soudní vykonavatelé, a na druhé straně právě exekutoři. Myslím si, že srozumitelnost té novely je zřetelná a je i patrné, kam zákonodárce, pokud se touto cestou bude ubírat, kam půjde a co pro konkrétní účastníky tento návrh, pokud bude přijat, přinese.

Jako zpravodajovi mi samozřejmě přísluší sdělit to, že tento návrh byl projednán vládou 9. listopadu letošního roku. Má podporu nejenom vlády, ale i z řad odborníků, odborné veřejnosti i z dalších kruhů, které se podílely na přípravě tohoto návrhu zákona. Proto ve stručnosti, tak jak jsem říkal na začátku, pouze doporučím, aby předkládaný návrh zákona byl Sněmovnou přikázán k projednání nejlépe ústavněprávního výboru.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Je do ní přihlášena paní poslankyně Marie Nedvědová. Má slovo, prosím.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové. Všeobecně u nás platí zásada, že neznalost zákona neomlouvá, a dále, že soud zná právo a právní předpisy, které se nedokazují. Bohužel já postupně dospívám k závěru, v němž mě utvrzuje i předložená novela občanského soudního a hlavně exekutorského řádu, včetně dalších předpisů, že v České republice by se mělo vycházet z opačných zásad, tedy že neznalost českého právního řádu pro jeho složitost, roztříštěnost a nelogičnost zásadně strany omlouvá a že by mělo být dokazováno naopak to, že strany příslušné konkrétní předpisy znají. Dále by měla platit zásada, nikoliv že soud zná právo, ale že soud se pokouší nalézt právo, a to zpravidla metodou pokusů a omylů, kdy soud prvního stupně po několika měsících či letech nějak rozhodne, za několik měsíců či let odvolací soud rozhodne, a to mnohdy jinak, či dokonce zásadně opačně, načež pak Nejvyšší soud jako soud odvolací opět v uvedené historicky krátké době vysloví odlišný názor, načež pak Ústavní soud někdy všem, někdy mnohým dá najevo, jak hluboce se všichni mýlili.

K takovému stavu úspěšně přispívají a stále přispívat budou další a další novely občanského soudního řádu, ale i exekutorského řádu.

Nyní máme tedy takovouto novelu opět před sebou. Ta je ovšem v převážné míře zaměřena na výkon rozhodnutí a v souvislosti s tím právě na exekuční řád. Je skuteností, že v této oblasti je obecně řada problémů a že jsou opravdu soudy přetíženy. Způsob řešení, který však novela navrhuje, je typickým způsobem přechodu z deště pod okap. Jestliže se přenesou pravomoci k nařizování exekucí ze soudů na exekutory, skutečně se soudům uleví. Situace v exekučním řízení se však z vážné stane přímo zoufalou. Záměrně jsem před slovem exekutor vynesla slovo soudní, protože na soudech provádějí výkon rozhodnutí vykonavatelé, zatímco nynější exekutoři měli se soudem společného pouze to, že doručovali při výkonu rozhodnutí soudní rozhodnutí a jeho nařízení. Což by tedy podle novely už neměli. Jde tedy o soukromé exekutory, kteří jsou podnikateli, a podle toho jejich činnost právě tak vypadá, přičemž tuto poznámku nemyslím nijak hanlivě. Samozřejmě jako podnikatelé si dovolí a budou dovolovat to, co soudy nemohly a co jim stát dovolí, zejména když nad jejich činností bude jen minimální kontrola.

Je sice pravdou, že zmizí jakási dvojkolejnost exekucí, ale za cenu toho, že až na výjimky se výkon rozhodnutí stane typicky soukromým podnikáním, jehož cílem pochopitelně není dodržování práva, ale maximální zisk. Do současné doby totiž soudy při nařízení výkonu rozhodnutí alespoň kontrolovaly, zda je zde skutečně exekuční titul, jak exekuční titul zní a zda je vykonatelný. Nepřezkoumávaly ovšem, a to i s ohledem na až příliš striktní oddělení výkonu rozhodnutí od předchozího řízení, zda je tento titul oprávněný. Tak se poté mnohdy stávalo a stává, že jsou vedeny exekuce

proti osobám, které např. ztratily občanský průkaz a někdo si na ně vzal půjčky, jezdil načerno apod., nebo bylo vydáno nezákonné rozhodnutí a jsou vymáhány nezákonné úroky či úroky z úroků apod. Jestliže tedy nyní dochází k takovým situacím, tak poté, co nařizování exekucí bude věcí exekutorů, velice pochybuji, že by se takovými otázkami a problémy zabývali exekutoři.

Domnívám se, že projednávání této novely měla předcházet podrobná analýza celého exekučního řízení. V jejím rámci mělo být podrobně zjištěno, jaký podíl na exekučním řízení mají tzv. státní zakázky či jiné zakázky s podílem státu, zejména ze správ sociálního zabezpečení, úřadů práce, finančních úřadů či zdravotních pojišťoven, protože hrozí nebezpečí, že exekutoři budou vymáhat v případech nedobytných a nevy-mahatelných pohledávek své náklady po státu. Hrozí tedy nebezpečí, že stát nejenže neušetří, neboť sice možná dojde k propuštění části úředníků či zaměstnanců soudu, kteří tyto otázky dosud řešili, ale mnohonásobně narostou výdaje státu na náklady exekutorů.

Návrh v tomto směru říká, že je věcí každého povinného, aby se případně bránil, s tím, že poté věc přezkoumá soud. A na tento problém jsem poukazovala právě na začátku svého vystoupení. Kolik lidí se bude schopno zorientovat ve složité spleti vykonávacích i jiných předpisů, případně kolik lidí bude mít na to, aby se mohli alespoň poradit s právním zástupcem či si ho vzít na plnou moc? Řada lidí udělá to, co někteří činí už nyní, čili budou dělat mrtvého brouka – ono to nějak dopadne, přece mi nemohou vzít vše, ani střechu nad hlavou. Až dodatečně poznají, jak se mýlili. Jiní udělají ještě větší hloupost. Budou si brát stále další a další půjčky, aby zaplatili dřívější dluhy, a takovéto vytloukání klínu klínem je dovede v lepším případě k insolvenci, v horším případě i do vězení pro úvěrové podvody. Takovýchto zoufalých až tragických případů a osudů znám ze své praxe příliš mnoho.

Domnívám se, že stát by neměl rezignovat na své funkce a úplně se zbavit kontroly a ochrany jak oprávněných, tak ale i povinných. S ohledem na to, co jsem řekla, je možnost dohledu, navíc prakticky náhodného, a to jen v ojedinělých případech, zcela nedostatečná. S ohledem na tyto skutečnosti proto navrhuji, aby byl návrh zamítnut. Pokud tento návrh neprojde, aby bylo rozhodnuto o vrácení zákona vládě k přepracování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Nedvědové. Nyní se přihlásil pan poslanec Stanislav Křeček. Prosím.

Náhradní kartu číslo 9 – promiňte pane kolego, ještě oznámím – má pan poslanec Doktor.

Prosím, slovo má pan kolega Stanislav Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji. Dámy a pánové, bez většího zájmu Sněmovny doprovázeného ohňostrojem nadšených výkřiků jak ministra, tak zpravodaje se nám tady připravuje něco, na co společnost vůbec není připravena.

Pokud sledujete sociální síť nebo další veřejná vystoupení některých lidí, tak víte, že existuje velmi silná snaha některých lidí o zrušení soukromých exekutorů. Nemine týden, abychom se v tisku nedozvěděli, jaké vybočení z právního řádu a z jednání soukromí exekutoři dělají. A za této situace přichází ministerstvo s nápadem, ať už je to řečeno jakkoli, který spočívá v tom, že exekuce budou dělat jenom soukromí exekutoři. Ať si o tom myslíme cokoli! Z pravomoci soudů se prostě vyjímá, tato důležitá činnost státu se dává do soukromých rukou.

Vím, že je tam řada věcí, nechci to odborně rozebírat, je to složitá právní otázka, ale na takovouto změnu podle mne společnost připravena není! Stav soukromých exekutorů, stav kontroly soukromých exekutorů není takový, abychom mohli spustit to, aby se stát vzdal výkonu své moci a předal ji do soukromých rukou. Navíc ještě s odůvodněním, že soudy jsou zahlceny. No dobře, jestliže jsou soudy zahlceny, přece to nemůžeme řešit tím, že předáme výkon soudnictví do soukromých rukou. To bychom tak mohli činit i u policie. Za chvíli budeme mít nějaké soukromé šerify atd. Tohle přece není cesta.

Není pravda, že to podporuje odborná veřejnost. Já mám celou řadou námitek od soudců, kterým se dokonce ukládá, aby spisy, které se vedou na soudech, předali soukromníkům! Kde to, prosím vás, jsme, že soudy se ukládá, aby spisy, které dosud vedly, předaly soukromníkům? Navíc máme ještě soudy, kde žádný soukromý exekutor není, takže nevím, komu ty soudy ty spisy předají. Navíc, jestli je tam víc soukromých exekutorů, tak asi je budou dražít. Čili podle mého názoru toto není cesta.

Ten zákon jinak obsahuje řadu pozitivních věcí, které bychom asi měli projednat, ale to zásadní gros této změny, totiž posílení soukromých exekutorů na výkon kontrolované státní moci, prostě možný není. Není to přece žádné formální rozhodování soudu, jak jsme tady slyšeli. Přece soud přitom rozhodování rozhoduje o zastavení, o odložení výkonu rozhodnutí třeba z nějakých sociálních důvodů. Na to přece soukromý exekutor žádný ohled brát nebude! Podle mého názoru tedy toto není správná cesta.

Navrhují, abychom to tedy projednali v ústavněprávním výboru, ale tato základní věc, která spočívá v tom, že se stát vzdá v tak citlivé situaci, která dneska je u výkonu soukromých exekutorů, své pravomoci, podle mého názoru možná není. Děkuji. (Potlesk levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Křečkovi. Hlásí se pan poslanec Jan Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, vážení kolegové, kolegyně, dovoluji, abych se i já krátce vyjádřil k právě projednávanému tisku číslo 537. Na začátek řeknu, že moje stanovisko je podepřeno konzultacemi se soudci, kteří se zabývají problematikou výkonu rozhodnutí.

Vládou navrhovaná novela ubírá možnost výběru mezi výkonem rozhodnutí prováděným soudem a exekucí prováděnou soudními exekutory nejen fyzickým osobám, ale i obchodním společnostem a orgánům státu, které byly dosud v rámci soudního výkonu rozhodnutí osvobozeny od placení soudních poplatků. I s ohledem na platnou judikaturu upravující nárok soudních exekutorů na odměnu a náhradu hotových výdajů za výkon exekuční činnosti pak v případě úspěchu vládou předkládané novely hrozí, že stát sice ušetří část výdajů na provoz justice, avšak jiné, v mnoha případech vyšší výdaje bude muset oproti tomu vynaložit za odměnu a hotové výdaje soudních exekutorů v případech, kde stát a jeho organizační složky budou mít postavení oprávněných v exekučním řízení. Další nemalé výdaje pak bude muset stát vynaložit v souvislosti s předpokládaným ukončením pracovního poměru zaměstnanců justice provádějících doposud agendu výkonu rozhodnutí na okresních sudech.

Nelze dále přehlédnout ani tu skutečnost, že vládou předkládaná novela počítá s tím, že jakmile se stane účinnou, pak budou muset okresní soudy své dosud neskončené spisy týkající se výkonu rozhodnutí předat k vyřízení soudním exekutorům v jejich obvodu, avšak ve dvou případech, a těmi jsou okres Rychnov nad Kněžnou a Louny, tak dosud nelze učinit, neboť v obvodu těchto okresních soudů dosud nepůsobí ani jeden jediný exekutorských úřad. I tam, kde tyto exekutorské úřady již existují, pak často nedisponují takovou kapacitou, aby zvládly bez větších průtahů vyřídit velké množství spisů, které jim budou přiděleny k vyřízení okresními soudy.

Co se týká agendy exekuce prodejem nemovitostí, pak se domnívám, že by výkon rozhodnutí prodejem nemovitostí bylo vhodné i nadále ponechat v kompetenci soudů, neboť soudní exekutoři často vydávají exekuční příkaz prodejem nemovitostí povinného, avšak následně exekuci provádějí jiným způsobem. Tím i léta brání soudům s ohledem na ustanovení paragrafu 14 zákona číslo 119/2001 Sb. v tom, aby soudy realizovaly později nařízený výkon rozhodnutí prodejem totožných nemovitostí povinného ve prospěch jiného oprávněného, zatímco opačně tomu tak i s ohledem na skutečnost, že soud je vázán způsobem výkonu rozhodnutí, který navrhl oprávněný, a i proto soudy provádějí soudní výkon rozhodnutí prodejem nemovitostí zpravidla rychleji, než jak provádějí soudní exekutoři exekuci prodejem nemovitostí, nebývá. Takto si ovšem v případě střetu exekucí prodejem nemovitostí konkurují i samotní soudní exekutoři a ani v novele obsažený nový § 15a na tom, právě s ohledem na možnost soudního exe-

kutora realizovat exekuci vícero způsoby současně, nemůže příliš změnit. Navíc je s ohledem na povahu exekučního řízení podle zákona č. 120/2001 Sb. nepochopitelné, proč by podle novelou zaváděného ustanovení § 15a zákona číslo 119/2001 Sb. měly o návrzích oprávněných dle tohoto ustanovení rozhodovat okresní soudy, v jejich obvodu je daná nemovitost, a nikoliv soud exekuční.

V neposlední řadě pak ve vládou předložené novele shledávám i legislativní chybu spočívající v tom, že ačkoliv novela ponechává ustanovení § 338b až 338e občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva v platnosti, pak v novelou presumovaném ustanovení § 251 odst. 2 občanského soudního řádu se tento způsob výkonu rozhodnutí vůbec neobjevuje, a tudíž by bylo vhodné jej tam doplnit, neboť v opačném případě by soud postupem dle nového ustanovení § 251 odst. 3 občanského soudního řádu musel odmítat návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva, který je ovšem i nadále ponechán v ustanovení § 338b až 338e občanského soudního řádu, neboť v opačném případě by soud postupem dle nového ustanovení § 251 odst. 3 občanského soudního řádu musel odmítat návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva, který je ovšem i nadále ponechán v ustanovení v § 338b až § 338e občanského soudního řádu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Chvojkoví. Paní kolegyně Weberová. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové. Musím říci, že na rozdíl od svých předřečníků já vítám tuto novelu a očekávám od ní, že přece jenom pomůže změnit současný stav, který není v žádném případě ideální.

Pokud bych se měla vyjádřit k té části novely, která se týká přesunutí rozhodování na soudní exekutory, tak já se příliš neobávám toho, že by došlo k nějakému výraznému zhoršení práv povinných v exekučním řízení, protože skutečně v dnešní době rozhodování, které bylo děleno mezi soudní exekutory a soudy, bylo do značné míry neefektivní. V současné době dochází k tomu, že výkony rozhodnutí, resp. exekuce, se kvůli tomuto prodlužují a v podstatě mnohdy zablokují a věřitel v podstatě nemá šanci se svého práva, kterého se v nalézacím řízení horko těžko domohl, potom nemá bohužel v krátké době možnost toto své právo realizovat. Já si tedy od této novely slibuji, že dojde k zefektivnění exekucí.

Co jsem měla možnost diskutovat se soudci, tak většina tuto novelu vítá, protože sami soudci říkají, že ve věcech exekucí rozhodují opravdu pouze

formálně a tyto věci jim v podstatě přidávají tolik vlastně mechanické práce, o které by skutečně, myslím, nemuseli rozhodovat přímo soudci. Navíc si myslím, že samozřejmě je potřeba dohlédnout na to, aby novela obsahovala samozřejmě kontrolní mechanismy nad exekutory. Myslím, že obecně stav se již pomalu lepší, ale je nutno práci exekutorů kontrolovat tak, aby nedocházelo k excesům, tak jak jsme toho byli svědky v minulé době.

Co by mohlo být asi problémem, je cena exekucí, protože samozřejmě exekuce prováděné výkonem rozhodnutí u soudu jsou levnější než exekuce prováděné soukromými exekutory, nicméně musím říci, že efektivita exekucí zavedením soukromých exekutorů výrazně vzrostla. Samozřejmě, že tam, kde dlužník nic nemá, ani exekutor nic nebere, ale to už je věc faktická.

Domnívám se, že by nebylo možné ani od věci se zamyslet třeba i nad počtem exekutorů a nad možností, jak by bylo možné posílit jejich počet tak, aby exekuce skutečně mohly být efektivnější.

Ještě malou poznámku k výkonu rozhodnutí prodejem movitých a nemovitých věcí. Myslím si, že tato novela napomůže k tomu, aby i zde se zefektivnil výkon rozhodnutí. Z praxe mám velice neblahé zkušenosti s výkonem rozhodnutí prodejem nemovitostí, a to i v rámci exekucí, kdy právě tím, jak dochází k ping-pongu mezi exekutorem a soudem, se řízení neúměrně prodlužuje a věřitel se svého práva dočká někdy až za velice, velice dlouhou dobu.

Takže doufám, že tento zákon budeme mít možnost projednat ještě podrobně v ústavněprávním výboru, a poprosila bych kolegy, aby jej propustili do druhého čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Weberové. Ptám se zda se někdo hlásí ještě do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím.

Jsou před námi návrhy na hlasování. Nejprve paní poslankyně Nedvědová navrhuje zamítnutí tohoto návrhu. Pokud neprojde zamítnutí, navrhuje vrácení tohoto návrhu navrhovateli k dopracování.

Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu, abychom mohli tato hlasování absolvovat.... Doufám, že již všichni stačili přijít.

Opakuji, že budeme hlasovat o návrhu, který přednesla paní poslankyně Marie Nedvědová, a je to návrh na zamítnutí předloženého návrhu zákona.

Zahajuji hlasování číslo 244. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 244. Přítomno 153, pro 56, proti 87. Návrh přijat nebyl.

Dále navrhuje paní poslankyně Nedvědová vrácení tohoto návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajují hlasování číslo 245. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 245. Přítomno 154, pro 58, proti 84. Návrh nebyl přijat.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru ústavněprávnímu. Má někdo jiný návrh na přikázání? Nemá.

Zahajují tedy hlasování číslo 246. Kdo souhlasí s přikázáním výboru ústavněprávnímu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 246. Přítomno 154, pro 142, proti 2. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu.

Tím končím projednávání bodu 44, sněmovního tisku 537 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji také panu zpravodaji.

Nyní prosím o slovo pana poslance Petra Tluchoře, aby nás informoval o výsledcích druhého kola volby. Týká se to bodu

107.

Návrh na volbu členů Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Poslanec Petr Tluchoř: Paní předsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové, dovoluji vám seznámit s výsledky druhého kola volby členů Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu.

Bylo vydáno 147 hlasovacích lístků, 146 jich bylo odevzdáno, platných i neplatných. Pro pana Stanislava Devátého bylo odevzdáno 75 hlasů, pro pana Jana Kudrnu 35 hlasů, pro pana Miloše Rajchrtu 36 hlasů a pro pana Prokopa Tomka 73 hlasů. Pro zvolení bylo nutno 74 hlasů. Byl tedy zvolen pouze Stanislav Devátý a tím volba končí.

Na závěr vám chci pouze říci, že tam bylo ještě asi deset hlasů těch, kteří sice vyjádřili vůli volit pana Devátého a Tomka, nicméně nevyplnili hlasovací lístek podle předepsaných pravidel, to znamená, nezakřížkovali dvojku a trojku před jmény ostatních kandidátů. Bohužel, volební komise nemohla uznat tyto hlasy jako platné, a proto druhý z kandidátů nebyl zvolen. Tímto volba končí.

Upozorňuji, že poté, co zasedne organizační výbor a svolá únorovou schůzi Poslanecké sněmovny, volební komise vyhlásí lhůtu, aby bylo možné na únorové schůzi provést volbu. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tluchořovi.

Zahajují projednávání bodu

88.

Vládní návrh zákona o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 363/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, prosím také paní zpravodajku ústavněprávního výboru paní poslankyni Janu Suchou. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 363/3.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení, do které nemám žádnou přihlášku. Pan ministr spravedlnosti v rozpravě ve třetím čtení.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, nejprve jenom jednu poznámku k předchozí debatě u předchozího bodu. Nechtěl jsem již obtěžovat. Na stenozáznam tedy říkám, že nebude propuštěn v případě přijetí novely exekuce jediný zaměstnanec justice. Nestrašme prosím lidi, to je třeba říci.

A nyní k zákonu, který projednáváme ve třetím čtení, k obchodním korporacím.

Chci zdůraznit, že se jedná o doprovodný zákon k občanskému zákoníku. Je to tedy mimořádně důležitá materie. Je to fakticky nový obchodní zákoník. Je třeba to tady takto říci, aby bylo zřejmé, že vláda tímto návrhem zákona plní jedno z klíčových vládních prohlášení, že chce přijmout novou úpravu soukromého práva v České republice.

Nechci zde popisovat detaily, pouze budu konstatovat, že většina věcí byla podrobně vydiskutována na ústavněprávním výboru, proto předkladatel podporuje usnesení ústavněprávního výboru jako celek, protože vzniklo na základě debaty jak odborníků ministerstva, tak jednotlivých zákonodárců, kteří uplatnili svoje pozměňovací návrhy. To je důležitá věc, kterou tady chci takto zdůraznit.

Dodám k tomu pouze tolik, že tento návrh, pokud bude přijat, je mimořádně příznivý pro českou podnikatelskou veřejnost, přináší trendy

moderního obchodního práva korporátního, to znamená nová pravidla toho, jak vznikají a fungují obchodní společnosti, jak tam mohou být vlastnické podíly a tak dále. Tato úprava na rozdíl od současného obchodního zákoníku neobsahuje takzvané závazkové právo, které, jak víte, bude komplexně pro všechny typy závazkových vztahů ať již mezi občany, nebo firmami a podnikateli upraveno v novém občanském zákoníku.

Dámy a pánové, já vás prosím o podporu tohoto návrhu zákona, protože je mimořádně důležitý pro českou podnikatelskou veřejnost, a vedle toho pro případné politické debaty ještě dodávám, že otázka takzvaných anonymních akcí bude upravena v samostatném zákoně, který již byl napsán Ministerstvem spravedlnosti, je v připomínkovém řízení, je to zákon o transparentnosti akciových společností, a tento zákon bude přijat vedle obchodního zákoníku z jednoho prostého důvodu: aby mohl být účinný v okamžiku platnosti, nikoliv od roku 2014. Tím vyvracím debatu, která tu permanentně je, a snažím se předejít případné debatě ve třetím čtení, že neupravujeme anonymní akcie. Upravují se ve speciálním zákonu, aby se s účinností úpravy nečekalo do roku 2014, jak bude účinné toto korporátní právo, ale aby anonymní akcie mohly být odstraněny okamžitě v průběhu první poloviny příštího roku.

Prosím vás tedy o podporu tohoto návrhu zákona, který, jak jsem naznačil, patří ke klíčovým zákonům právního řádu každého demokratického právního státu.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní další přihlášku ve třetím čtení do rozpravy. Není žádná, rozpravu tedy končím. – Pan kolega Tejč faktická poznámka? Prosím. Není tedy rozprava skončena, omlouvám se. Ještě je prostor pro faktickou poznámku. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Děkuji za slovo. Myslím, že stačí skutečně dvě minuty. Pouze v reakci na to, o čem hovořil pan ministr Pospíšil, tedy o anonymním vlastnictví akciových společností.

Já myslím, že není jediný důvod, aby tento zákon, který, jak se nám snaží pan ministr namluvit, má řešit všechny obchodní vztahy, respektive má řešit všechny vztahy obchodních korporací, neobsahoval úpravu anonymního vlastnictví a jejich zrušení. To ještě neznamená, že vedle toho nemůže vzniknout zákon, který bude účinný dříve a platit bude pouze do doby, než nabude účinnosti tento zákon, který dnes projednáváme. To přece může jít ruku v ruce, může tady být zákon, který bude platit a bude účinný, a pak může být tento zákon včleněn do tohoto komplexu tak, aby úprava byla jednotná. Protože pokud se tak nestane, tak se může stát, že po příštích volbách, nevyhraje-li sociální demokracie s tak razantním náskokem, aby

zabránila zrušení zákona, který bude přijat, tak zákon o obchodních korporacích zůstane jako celek a jediné, co se změní, jako jste, dámy a pánové z vládní koalice, zrušili zákon o neziskových organizacích, tak prostě zrušíte zákon o transparentnosti akciových společnostech. A to myslím je důvod, proč se to činí zvlášť, a ne dohromady, komplexně v souvislosti s tímto návrhem.

My jsme jako sociální demokraté svůj návrh na zrušení anonymních akcí předložili. Vládní koalice jej v této Sněmovně pohřbila. Mě to mrzí, už dávno jsme mohli být dál. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Pan ministr chce ještě reagovat. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Já se omlouvám, ale na to opravdu musím reagovat, protože jsme opět v populistické nevěčné debatě. Velmi se omlouvám.

Na zákonu o anonymních akcích se intenzivně pracuje, pane poslanče prostřednictvím paní předsedkyně. Například včera bylo další setkání s doktorkou Marvanovou a experty z protikorupčního fondu. Ukazuje se, jak je to složitá otázka. Vy jste tu měli návrh zákona, který to neřešil, který byl pouhou populistickou nálepkou. Přiznejme si to. Nyní pracuje deset elitních právníků jak z řad vlády, tak z řad neziskového sektoru, protikorupčního fondu pana Janečka a tak dále na úpravě, která bude efektivní a účinná.

Já nevidím problém v tom, aby tady existoval samostatný zákon, který to upraví. Promiňte, vy jako právník dobře víte, prostřednictvím paní předsedkyně, že když to bude součástí kodexu, nového zákona o korporátním právu, a někdo to bude chtít zrušit a bude mít většinu ve Sněmovně, tak to ze zákona zruší, byť to bude součástí jiného zákona. To je přece absurdní argumentace tvrdit, že samostatný zákon se zruší jednodušeji než součást nějakého jiného zákona.

Pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, na oba postupy je třeba stejné většiny jak v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu. Takže prosím nemaťme tady veřejnost, neříkejte, že my máme nějaký záměr. My se snažíme opravdu vyřešit problém anonymních akcí, aby zde bylo řešení standardní v Evropě, které nepoškodí podnikatele a bude efektivní. Včera jsme na tom opět seděli čtyři hodiny s experty, je to v připomínkovém řízení, bude to na počátku příštího roku tady na půdě Parlamentu. Pokud příští volby vyhraje, jak říkáte, což ale nedoufám, pak jistě zabráníte tomu, aby se speciální zákon zrušil. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jeroným Tejč. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Já bych se chtěl velmi ohradit proti tomu, že návrh z dílny sociální demokracie nebyl standardní nebo byl nekvalitní. Ten návrh říkal jediné. Všechny akcie, které jsou na majitele, tedy není u-veden jejich vlastník, se musí povinně do určité doby zaknihovat, to znamená musí být v centru cenných papírů v registru uveden konkrétní vlastník. Já myslím, že na tom není nic, co by mohlo poškodit podnikatele, pokud je firma známá. Ten rozdíl, který tady prosazuje pan ministr, je v tom, že kromě této možnosti tady bude možnost, aby vlastník byl veden pouze u bankovního účtu, a všichni dnes víme, jak složité je pro policii, pro státní zástupce dohledat i se souhlasem konkrétního vlastníka účtu, především tedy zjistit, jestli tam má, nebo nemá vedeny akcie, protože musí obesílat za desítky milionů korun ročně všechny bankovní ústavy.

Já myslím, že to je snaha spíše udělat problém a tvářit se, že navenek je vyřešena otázka anonymního vlastnictví. Ale problém bude, že ne všichni, tedy zejména občanská sdružení, která se zabývají bojem s korupcí, k těmto informacím, kdo je vlastníkem, budou mít přístup. To je rozdíl mezi našimi návrhy. Já myslím, že je věcný, ale rozhodně to není tak, že by sociální demokracie předložila nekvalitní návrh co do legislativy. Tak to prostě není a já jsem také žádné zásadní legislativní výhrady k návrhu nezaznamenal. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci. Zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v rámci rozpravy ve třetím čtení. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Slovo dostává zpravodajka paní poslankyně Jana Suchá. Prosím, aby nám navrhla proceduru a posléze si ji odsouhlasíme.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, já si vás dovoluji provést následující proceduru.

Za prvé, návrh na zamítnutí návrhu zákona podán nebyl. Následně mám před sebou velký pozměňovací návrh, který byl obsažen v usnesení ústavněprávního výboru, který je uveden pod bodem A, dále je to drobný technický pozměňovací návrh k tomuto velkému pozměňovacímu návrhu vedený pod písmenem B a dále je to pozměňovací návrh pana poslance Škárky pod písmenem C a body 1 až 5.

Já bych navrhla nejprve hlasovat o bodu B, to je ten drobný technický návrh k velkému pozměňovacímu návrhu, následně bychom hlasovali o bodu A a poté bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Škárky pod bodem C.

(10.20 hodin)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A závěrečné hlasování. Toto

je návrh procedury. Ptám se, zda má někdo nějakou námitku či připomínku. Návrh zněl B, A, C a závěr.

Zahajuji hlasování číslo 247. Kdo souhlasí s touto procedurou? Kdo je proti?

V hlasování číslo 247 přítomno 153, pro 128, proti nikdo. Proceduru jsme schválili.

Prosím paní zpravodajku o první návrh. Prosím také, aby řekla potom své stanovisko. O totéž požádám pana ministra.

Poslankyně Jana Suchá: Nejprve tedy budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu mé osoby pod písmenem B. Stanovisko kladné. (Ministr: Kladné stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 248. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 248 přítomno 152, pro 111, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Jana Suchá: Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem A. Jedná se o pozměňovací návrh obsažený v usnesení ústavněprávního výboru. Zde bych upozornila, že bod 294 je již ve znění pozměňovacího návrhu, který jsme přijali pod bodem B. Stanovisko kladné. (Ministr: Kladné stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 249. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování číslo 249 přítomno 153, pro 85, proti 12. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Jana Suchá: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu poslance Jaroslava Škárky. Zde bych ráda uvedla, že přijetím pozměňovacího návrhu pod písmenem A se stává nehlasovatelným bod 4 a 5, takže budeme hlasovat pouze o bodech 1 až 3 pozměňovacího návrhu pod písmenem C. Stanovisko negativní. (Ministr: Negativní stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 250. Ptám se, kdo je pro návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 250 přítomno 154, pro 35, proti 73. Návrh přijat nebyl. Prosím.

Poslankyně Jana Suchá: A nyní bychom hlasovali o návrhu jako o celku. Stanovisko kladné. (Ministr: Kladné stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se legislativy, zda bylo hlasováno o všem řádně. Ano.

Návrh usnesení nyní zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), podle sněmovního tisku 363, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 251. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 251 přítomno 155, pro 82, proti 37. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím tím projednávání bodu 88, sněmovního tisku 363. Děkuji panu ministrovi, děkuji též paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu číslo

90.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 403/ - třetí čtení

Ke stolku zpravodajů požádám zpravodaje výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pana poslance Adama Rykalu. Je zde přítomna paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake, která zastoupí pana ministra školství Josefa Dobeše. Je to tak? (Ano.) A já oznamuji, že návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy předneseny nebyly.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění

pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 403.“

Zahajuji hlasování číslo 252. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 252 přítomno 154, pro 130, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím tím projednávání bodu 90, sněmovního tisku 403.

Zahajuji projednávání bodu číslo

91.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 443/ - třetí čtení

Prosím opět, aby ministra školství zastoupila paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake. Zpravodajkou výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu je paní poslankyně Marta Semelová. Je též u stolku zpravodajů. Návrh na zamítnutí, ani pozměňovací návrhy předneseny nebyly.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přistoupíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 443.“

Zahajuji hlasování číslo 253. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 253 přítomno 154, pro 129, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končím bod 91, sněmovní tisk 443. Děkuji paní místopředsedkyni vlády, děkuji paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu

92.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb.,
o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně
některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 404/ - třetí čtení**

Prosím ke stolku zpravodajů pana ministra zemědělství Petra Bendla, zpravodaje zemědělského výboru pana poslance Františka Dědiče. Návrh na zamítnutí, ani pozměňovací návrhy předneseny nebyly.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Budeme hlasovat o návrhu celého zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 404.

Zahajuji hlasování číslo 254. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 254 přítomno 155, pro 133, proti 1. S návrhem zákona Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Končím projednávání bodu 92, sněmovního tisku 404. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

93.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb.,
o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků
z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb.,
o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů,
a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani
z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 433/ - třetí čtení**

Pan ministr zemědělství Petr Bendl zůstává u stolku zpravodajů. Prosím, aby jej doplnil zpravodaj zemědělského výboru, pan poslanec Jiří Oliva. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 433/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení a ptám se, kdo se do ní hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou a poté přednášel jednotlivé návrhy a oznámil nám své stanovisko. Také pan ministr oznámí své stanovisko. Slovo má zpravodaj, pan poslanec Jiří Oliva. Prosím.

Poslanec Jiří Oliva: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, k této předloze již tady proběhl dostatek informací během prvního i druhého čtení, takže já bych se omezil na konstatování, že během druhého čtení nebyl podán žádný pozměňovací návrh z pléna. Nebyl vznesen návrh na zamítnutí. Pozměňovací návrhy, které byly přijaty v zemědělském výboru, jste všichni dostali jako sněmovní tisk číslo 433/1.

Vzhledem k tomu, že tyto návrhy nejsou nikterak kontroverzní a byly od-souhlaseny jak zemědělským výborem, tak předkladatelem, tak bych si do-volil navrhnout hlasování o těchto návrzích jako o jednom celku a posléze hlasovat o návrhu novely zákona jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, slyšeli jsme návrh pro-cedury. Zeptám se, zda má někdo nějakou námitku proti tomuto postupu. Nevidím žádnou takovou. Můžeme rovnou zahájit hlasování. Zeptám se na první návrh pana zpravodaje.

Poslanec Jiří Oliva: První hlasování by bylo o pozměňovacích návrzích zemědělského výboru, uvedených ve sněmovním tisku 433/1. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 255. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 255, přítomno 152, pro 127, proti nikdo. Tento návrh jsme přijali.

Poslanec Jiří Oliva: Nyní vás prosím, paní předsedkyně, o hlasování o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 433, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 256. Kdo souhlasí s tímto návrhem zákona? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 256, přítomno 152, pro 134, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 93, sněmovního tisku 433. Děkuji panu ministrovi, děkuji také panu zpravodaji.

Paní poslankyně Vlasta Bohdalová má sdělení pro stenozáznam. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Pouze pro stenozáznam. Při hlasování 251 jsem se zdržela hlasování, ale na sjetině mám ano. Nezpochybňuji hlasování, pouze pro stenozáznam. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zahajuji projednávání bodu

94.

Vládní návrh zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 445/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů pana ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, též zpravodajku paní poslankyni Kateřinu Konečnou. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 445/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, zda se do této rozpravy někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, proto rozpravu končím.

Prosím paní zpravodajku, aby nás seznámila s návrhem dalšího postupu. Prosím o klid!

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji vám navrhnout velmi jednoduchý postup. Nejprve bychom odhlasovali pozměňující návrh, který byl předložen výborem pro životní prostředí, potom bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je námitka proti takovému postupu? Není. Prosím tedy o první návrh.

Poslankyně Kateřina Konečná: Nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu obsaženém v usnesení výboru pro životní prostředí, které vám bylo rozdáno. (Stanovisko zpravodajky i ministra je souhlasné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 257. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 257, přítomno 151, pro 130, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Návrh usnesení zní takto: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, podle sněmovního tisku 445, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 258. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 258, přítomno 151, pro 132, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 94, sněmovního tisku 445. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu

96.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s reformou dohledu nad finančním trhem
v Evropské unii**

/sněmovní tisk 509/ - třetí čtení

Ke stolku zpravodajů poprosím pana ministra financí Miroslava Kalouska a zpravodaje rozpočtového výboru, pana poslance Michala Doktora. Oznamuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 509/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím, aby nás pan poslanec Michal Doktor seznámil s návrhem procedury... (Chvilé čekání.) Prosím, pane kolego.

Poslanec Michal Doktor: Omlouvám se za prodlení, kterého pan ministr financí využije pro to, aby si vyzvedl náhradní kartu pro hlasování.

Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych vás jako sněmovní zpravodaj této věci ujistil, že procedura hlasování bude významně krátká a v zásadě velmi jednoduchá. Formálně budeme totiž hlasovat pouze o obsahu, který je zapsán v návrhu usnesení rozpočtového výboru, který rozšířil původní záměr předkladatele o informační povinnost vydavatelů dluhopisů, tedy informační povinnost České národní banky. Už v průběhu druhé rozpravy jsem označil tento pozměňující návrh jako žádoucí.

Navrhuji tedy hlasovat nejdříve o usnesení rozpočtového výboru, které je formálně pozměňujícím návrhem předmětné věci, a posléze o návrhu zákona jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Je nějaká připomínka k takovému postupu? Není-li, prosím o první návrh.

Poslanec Michal Doktor: Budeme hlasovat o návrhu usnesení rozpočtového výboru. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 259. Kdo je pro tento pozměňovací návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 259, přítomno 155, pro 125, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Nyní můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s reformou dohledu nad finančním trhem v Evropské unii, podle sněmovního tisku 509, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 260. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 260, přítomno 155, pro 127, proti 2. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna s návrhem zákona vyslovila souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 96 sněmovního tisku 509.

Ještě jsem zapomněla sdělit, že pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 19.

Zahajuji projednávání bodu

97.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb.,
o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně
některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 416/ - třetí čtení**

Ke stolku zpravodajů požádám pana ministra průmyslu a obchodu pana Martina Kubu, požádám také pana zpravodaje výboru hospodářského kolegu Jana Čechlovského. Oznamuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 416/2.

Otvírám rozpravu ve třetím čtení. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích, slovo má pan zpravodaj Jan Čechlovský, prosím. (Velký hluk v sále, pohyb poslanců mezi lavicemi.)

Prosím o klid! Všechny prosím, aby zasedli na svá místa a věnovali pozornost třetímu čtení tohoto zákona.

Poslanec Jan Čechlovský: Vážená paní předsedkyně, vládo, ctěná Sněmovno, návrh na zamítnutí návrhu tohoto zákona podán nebyl. V průběhu druhého čtení dorazilo několikero pozměňovacích návrhů, které máme shrnuty pod body A, B, C. K další proceduře bych navrhoval následující: abychom nejdříve hlasovali pozměňovacích návrzích paní kolegyně Květy Matušovské pod bodem A, poté o pozměňovacím návrhu pana kolegy Klučky pod bodem B, potom o mém technickém pozměňovacím návrhu pod bodem C a poté o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je námitka proti takovému postupu? Není. Prosim o první návrh.

Poslanec Jan Čechlovský: Nyní bychom hlasovali o třech pozměňovacích návrzích paní poslankyně Květy Matušovské, které jsou pod bodem A. Stanovisko zpravodaje je nesouhlasné. (Ministr rovněž nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 261. Kdo souhlasí s pozměňovacím návrhem pod písmenem A? Kdo je proti?

Hlasování číslo 261, přítomno 154, pro 27, proti 86. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji. Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana kolegy Klučky pod bodem B. Stanovisko zpravodaje je nesouhlasné. (Ministr také nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 262. Kdo je pro návrh pod písmenem B? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 262, přítomno 154, pro 55, proti 76. Návrh přijat nebyl. Prosim o další návrh.

Poslanec Jan Čechlovský: A nyní bychom hlasovali o malém pozměňovacím návrhu mé maličkosti pod bodem C. Stanovisko zpravodaje je souhlasné. (Ministr rovněž souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 263. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 263, přítomno 154, pro 131, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Toto je návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 416, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajují hlasování číslo 264. Ptám se, kdo je pro tento návrh zákona? Kdo je proti?

Hlasování číslo 264, přítomno 155, pro 131, proti nikdo. Poslanecká sněmovna s návrhem zákona vyslovila souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi. Končím bod 97, sněmovní tisk 416.

Zahajují projednávání bodu

100.

Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Heleny Langšádlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 337/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů za navrhovatele je pan poslanec Jan Husák a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Vladislav Vilímec. Pozměňovací návrhy byly rozdány jako sněmovní tisk 337/5.

Otvírám rozpravu ve třetím čtení. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Jan Husák, prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dříve než proběhne rozprava k tomuto bodu chci představit jednu věc, kterou budu navrhovat, a to opakování druhého čtení podle § 95 odst. 2 jednacího řádu. Důvod je na místě a myslím, že všichni ho vnímáte a uznáte, že bude vhodné tento tisk vrátit do druhého čtení, a to proto, že je v kolizi část tohoto návrhu, který je upravován v komplexním pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru a týká se nápravy věcí týkajících se hracích automatů a poplatků. A protože by byl tento zákon v této podobě a pozměňovací návrhy k němu v kolizi s předpokládaným hlasováním o novele zákona, tzv. JIMu, jednotném inkasním místě, které řeší v pozměňovacích návrzích zaslaných ze Senátu zpět do Poslanecké sněmovny, považuji za vhodné, abychom udrželi procedurální čistotu projednávání těchto věcí a zopakovali druhé čtení. (Silný hluk v sále.)

Dalším důvodem je potřeba vyjasnit si jednu věc, která se jeví, ale nemáme v ní ještě úplně jasno, protiústavnost omezení nebo limitování horní hranice poplatků, kde existuje jeden z pozměňovacích návrhů, je to pozměňovací návrh pana kolegy Čechlovského, a rovněž díky vrácení do druhého čtení máme čas na to, abychom i tuto věc dali do pořádku, do souladu s právním řádem, a tím zachovali jak procesní, tak právní čistotu tohoto návrhu.

Navrhuji tedy opakování druhého čtení podle § 95 odst. 2 jednacího řádu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Slyšeli jsme návrh.

Sněmovna rozhodne hlasováním. Je zde návrh na opakování druhého čtení.

Zahajuji hlasování číslo 265. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 265, přítomno 155, pro 124, proti 3. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vyrovnali pro tuto chvíli se sněmovním tiskem 337. Končím projednávání bodu 100. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji. (Hluk v jednací síle trvá.)

Dámy a pánové, já vás důrazně všechny žádám o klid. Zasedněte do svých lavic a věnujte pozornost tomu, co je projednáváno.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

101.

Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Látky, Václava Klučky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 395/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů je již za navrhovatele přítomen pan poslanec Ivan Ohlídál, zpravodajem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj je pan poslanec Jan Klán. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 395/3.

Pana poslance Husáka prosím, aby si sedl do lavice a nerušil jednání Poslanecké sněmovny. (Potlesk – smích.)

Otvírám rozpravu ve třetím čtení. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Pan zpravodaj do- stává slovo, navrhne proceduru.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý den. Vážená paní předsedající, vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s návrhem procedury hlasování. Jako první budeme hlasovat pozměňovací návrh pana poslance Radima Fialy uvedený pod písm. A, druhý budeme hlasovat pozměňovací návrh uvedený pod písm. B pana poslance Ivana Ohlídala, poté budeme moci hlasovat o návrhu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Slyšeli jsme návrh procedury. Prosím, zda se někdo k ní chce vyjádřit. Není tomu tak. Prosím pana poslance Klána o první návrh.

Poslanec Jan Klán: Jako první budeme hlasovat pozměňovací návrh pana poslance Radima Fialy uvedený pod písm. A. Stanovisko souhlas. (Navrhovatel má rovněž kladné stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 266. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 266 přítomno 154, pro 125, proti 1. Tento návrh jsme schválili. Prosím o další návrh.

Poslanec Jan Klán: Druhý budeme hlasovat pozměňovací návrh uvedený pod písm. B pana poslance Ivana Ohlídala. Stanovisko souhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Předpokládám souhlas pana navrhovatele.

Poslanec Ivan Ohlídál: Ano. Já samozřejmě také souhlasím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 267. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 267 přítomno 156, pro 137, proti 1. Návrh byl přijat.

Budeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Ivana Ohlídala, Jana Látky, Václava Klučky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 395, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 268. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 268 přítomno 156, pro 137, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím tím projednávání bodu 101 sněmovního tisku 395. Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 102. Je to

102.

**Návrh poslanců Michala Doktora, Pavola Lukši a Karolíny Peake
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb.,
o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému
majetku, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 401/ - třetí čtení**

Prosím ke stolku zpravodajů za navrhovatele pana poslance Michala Doktora, též zpravodaje zemědělského výboru, kterým je pan poslanec Jaroslav Lobkowicz. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku – paní poslankyně Kočí se hlásí? Pokud ne, tak může mluvit pouze ten, komu bylo slovo uděleno. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 401/3.

Otevírám rozpravu, do které se hlásí někdo? Pan poslanec Michal Doktor. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Hlásím se, vážené kolegyně a kolegové, s velmi krátkým a stručným slovem. Dovolím si vás s veškerou naléhavostí požádat o podporu pozměňovacího návrhu označeného jako písm. B, který zmenšuje rizika nepřiměřených plnění souvisejících s náklady veřejných rozpočtů. Tento bod se ocitl myslím úplně zbytečně v usnesení zemědělského výboru a mám za to, že taková věc musí být napravena. Proto prosím o podporu pozměňovacího návrhu označeného pod písm. B. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. To je sdělení v rámci rozpravy ve třetím čtení. Prosím, zda se ještě někdo do rozpravy hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Prosím pana zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, hlasování tohoto zákona bude velice jednoduché, protože tento zákon má jenom dva pozměňovací návrhy. Návrh jeden byl podán zemědělským výborem, projednán pod písm. A. A pod písm. B je pozměňovací návrh pana kolegy Michala Doktora.

Navrhují následující postup. Nejprve budeme hlasovat o písm. B, pozměňovací návrh pana kolegy Doktora, potom o písm. A a potom o celém zákonu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Je nějaká námitka proti tomuto postupu? Neení. Prosím o první návrh. Byla jsem ale žádána o vaše odhlášení, takže prosím, abyste se znovu zaregistrovali.

Pan zpravodaj, pan poslanec Lobkowicz nám zopakuje první návrh.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: První návrh je pozměňovací návrh pana poslance Michala Doktora. Mám dojem, všichni to mají v tisku 401/3. Stanovisko kladné. (Předkladatel souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 269. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?K

V hlasování číslo 269 přítomno 136, pro 108, proti 4. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Nyní budeme hlasovat o písm. A. Je to pozměňovací návrh zemědělského výboru. Stanovisko kladné. (Předkladatel s ohledem na provedenou úpravu souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 270. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 270 přítomno 140, pro 87, proti 11. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Michala Doktora, Pavola Lukši a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 401.“

Zahajuji hlasování číslo 271. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 271 přítomno 142, pro 87, proti 52. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna s návrhem zákona vyslovila souhlas.

Končím projednávání bodu 102 sněmovního tisku 401. Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 103. Je to

103.

**Návrh poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 480/ - třetí čtení**

Prosím, aby ke stolku zpravodajů zasedl navrhovatel pan poslanec Pavel Staňka, přítomen je též zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Marek Benda. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 480/3.

Otvírám rozpravu ve třetím čtení. Hlásí se někdo do této rozpravy? Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím a prosím pana zpravodaje, aby navrhl Sněmovně postup.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, postup je poměrně jednoduchý, protože usnesení, které jsme dostali jako pozměňovací návrh 480/3, je jeden jediný pozměňovací návrh, takže bychom o něm mohli hlasovat. Můžeme hlasovat o celém tisku dohromady.

Zpravodaj návrh nedoporučuje ne z věcných důvodů, ale proto, že si nepřeje, abychom tuto jednoduchou normu znovu rozvětvili do nějakého jiného problému. Takže nedoporučuje návrh. (Navrhovatel nesouhlasí ze stejných důvodů.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nebyla námitka proti postupu, nezaznamenala jsem ji. Budeme tedy hlasovat o tomto jediném předloženém návrhu. Stanoviska zazněla.

Zahajuji hlasování číslo 272. Kdo je pro tento návrh paní poslankyně Ivany Levé? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 272, přítomno 144, pro 41, proti 81. Návrh přijat nebyl.

Budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance Pavla Staňka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 480.“

Zahajuji hlasování číslo 273. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 273, přítomno 144, pro 129, proti 1. Sněmovna tento zákon schválila.

Končím projednávání bodu 103, sněmovního tisku 480. Děkuji panu navrhovateli, děkuji také panu zpravodaji.

Pan poslanec Látka se hlásí. Prosím.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych chtěl jenom pro stenozáznam – při hlasování 271 můj záměr byl hlasovat ne, a mám tam ano. Nezpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, bylo to sdělení pro stenozáznam. Děkuji.

Zahajuji projednávání bodu č. 34. Je to

34.

**Vládní návrh zákona o ukládání oxidu uhličitého do přírodních
horninových struktur a o změně některých zákonů
/sněmovní tisk 539/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

(Reakce na hluk v sále – poznámka předsedající s pohledem do pravé části sálu:) Pánové, prosím, neruším vás?

Jde o vládní návrh zákona o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů, sněmovní tisk 539, první čtení, podle § 90 odst. 2. Upozorňuji tedy, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Prosím, aby tento návrh za navrhovatele uvedl ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vám předložil jménem vlády návrh zákona o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých souvisejících zákonů. Účelem tohoto zákona je transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2009, o geologickém ukládání oxidu uhličitého a změně některých dalších směrnic.

Technologie související se zachováním, skladováním a ukládáním emise oxidu uhličitého, tzv. carbon capture and storage, spočívá v zachytávání oxidu uhličitého v průmyslových zařízeních, jeho přepravě na úložiště a jeho injektáže do vhodné podzemní geologické formace za účelem trvalého uložení.

Návrh zejména obsahuje: 1. povolovací režim k provozování úložišť, 2. povinnosti provozovatelů těchto úložišť, 3. hranici (množství ?) oxidu

uhlíčitěho, které (?) bude umožněno uložit v úložištích oxidu uhlíčitěho na základě rozhodnutí o povolení jeho provozu, 4. podmínky přepravy, 5. podmínky přístupu k přepravním sítím a úložištím, 6. upravuje výkon státní správy včetně kontroly a ukládání sankcí, 7. stanovuje ekonomické nástroje z hlediska finančního zabezpečení a poplatku za užívání, 8. změny dalších souvisejících zákonů, mezi které patří zejména úpravy zákona horního.

Navrhujeme, aby došlo k odložení účinnosti tohoto zákona upravujícího povoloací režim, aby bylo možné vydávat první povolení až po 1. lednu 2017. Obvodní báňské úřady nebudou moci do konce roku 2016 vydat povolení k provozu úložiště.

Jenom jednu věc je asi třeba zmínit. Je to otázka ekonomické výhodnosti tohoto procesu, který je dnes asi nejvíc prováděn v Norsku. Tato technologie ukazuje, že metoda carbon capture and storage může být pro potenciálního provozovatele ekonomicky výhodná a důvodná, pokud cena za jednu emisní povolenku bude vyšší než cena za zachycení, přepravu a uskladnění jedné tuny. To znamená, pokud bude někde rozpětí 40, resp. spíše 60 eur – v tuto chvíli cena jedné povolenky kolísá kolem hodnoty 10 eur. Z tohoto pohledu se nám jeví tato situace i z hlediska ekonomického jako složitá, byť je pravdou, že z hlediska zejména geologické struktury území České republiky tento potenciál tady nepochybně existuje. Půjde o to, zda to je ekonomicky výhodné, neboť se jedná o technologii, která je v tomto ohledu náročná investičně, provozně, ale také bezpečná.

Děkuji pěkně a prosím o projednání v onom zrychleném režimu. Děkuji pěkně za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru. Zpravodajem pro prvé čtení je pan poslanec Tomáš Úlehla. Pan poslanec Tomáš Úlehla je omluven.

Sněmovna tedy bude hlasovat o změně zpravodaje, kterým by byl, pokud Sněmovna bude souhlasit, pan kolega Radim Fiala.

Zahajuji hlasování číslo 274. Táži se, kdo souhlasí se změnou zpravodaje k tomuto tisku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 274. Přítomno 146, pro 121, proti nikdo.

Prosím tedy o slovo právě určeného zpravodaje pana poslance Radima Fialu.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové. Děkuji panu ministru za představení návrhu zákona. Dovolte mi jen připomenout základní fakta.

Cílem předloženého návrhu nového zákona je transpozice výše zmiňované směrnice Evropského parlamentu a Evropské rady ve smyslu povolit geologické ukládání CO₂ na území České republiky do vhodných přírodních horninových struktur. Návrh však zároveň předpokládá, že některé geologické struktury České republiky budou z možností geologického ukládání CO₂ zcela vyloučeny.

Transpoziční termín byl do 25. června 2011. Vzhledem k tomu, že nebyly dodrženy lhůty pro transpozici, České republice hrozí pokuta. Jako zastupující zpravodaj doporučuji, abychom tento návrh zákona schválili v prvním čtení podle § 90 odst. 2 jednacího řádu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky, proto se ptám, zda se někdo hlásí do této rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím tedy obecnou rozpravu a rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování v projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 539 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Zahajuji hlasování číslo 275. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti tomuto postupu?

Hlasování číslo 275. Přítomno 146, pro 109, proti nikdo. Konstatuji, že Sněmovna s takovým postupem souhlasí.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Ptám se, zda se někdo chce přihlásit do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o ukládání oxidu uhlíčitěho do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů, podle sněmovního tisku 539.“

Zahajuji hlasování číslo 276. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 276. Přítomno 146, pro 109, proti nikdo. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

Končím tím projednávání bodu 34, sněmovního tisku 539. Děkuji panu ministru, děkuji panu zpravodajovi.

Předávám řízení schůze paní místopředsedkyni Kateřině Klasové.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, budeme pokračovat bodem číslo 39. Je jím

39.

**Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Stanislava Grospiče, Zuzky Bebarové-Rujbrové a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 519/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 519/1. Za navrhovatele návrh ústavního zákona uvede poslanec Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, dovoluji, abych uvedl za navrhovatele návrh na vydání ústavního zákona o referendu o vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Podle ustanovení čl. 2 Ústavy České republiky, ve znění změn provedených ústavními zákony, je lid zdrojem veškeré státní moci, přičemž ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo. Na rozdíl od jiných evropských států, např. Švýcarské konfederace, kde je referendum běžnou formou podílu občanů na výkonu státní moci, lid v České republice se touto formou podílel na zásadním rozhodnutí pouze jedenkrát, a to v roce 2003, kdy se občané na základě zákona č. 515/2002 Sb., o referendu o přistoupení České republiky k Evropské unii a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, rozhodovali o přistoupení České republiky k Evropské unii.

Stejně jako přistoupení České republiky k Evropské unii je i majetkové vypořádání s církvemi a náboženskými společnostmi dlouhodobým závazkem se zásadním a dlouhodobým dopadem na občany České republiky. Je proto zcela na místě umožnit rozhodnutí o této zásadní záležitosti přímo občanům, z nichž část požívá v různém rozsahu dobrodiní poskytovaná církvemi a náboženskými společnostmi, část je nepožívá vůbec, anebo dokonce tuto činnost v občanské společnosti považuje za určitou přítěž.

Hlavním cílem návrhu ústavního zákona o referendu o vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, který máte předložený, je definitivní spravedlivé vyřešení této otázky tak, aby nezatěžovala další generace. Definitivnost je zakotvena v ustanovení návrhu, podle kterého nelze v této

věci vyhlásit opakované referendum. Spravedlnost spatřují navrhovatelé ve skutečnosti, že rozhodnutí takového významu nebude pouze v rukách 281 zákonodárců, nýbrž má příslušet všem občanům s aktivním volebním právem. Zatímco mandát politické reprezentace je omezen volebním obdobím, volební období občanů s aktivním volebním právem trvá po osmáctém roce věku až do konce jejich života, a je tedy nesrovnatelně delší.

Návrh vychází z názoru, že rozhodnutí o tak zásadním a dlouhodobém zatížení rozpočtu České republiky nepřísluší voleným zástupcům jakékoli politické strany či politických stran, nýbrž přímo voličům, občanům České republiky, neboť důsledky tak závažného rozhodnutí ponesou na svých bedrech v podstatě všichni občané, celá společnost. Návrh předpokládá, že občané České republiky jsou i dostatečně způsobilí k tomu, aby o takovéto zásadní záležitosti mohli rozhodnout sami, v souladu s morálními zásadami dnešní demokratické společnosti, na základě obecné znalosti historických zkušeností českého národa a osobního zhodnocení přínosů i újem, jež církev a náboženské společnosti přinesly jednotlivcům i českému národu jako celku. Důležitou částí návrhu je stanovení povinnosti moci zákonodárné i výkonné vycházet nadále z výsledku provedeného referenda.

Zásadním cílem návrhu je pak nastolit jistotu ohledně dalšího právního osudu církvemi a náboženskými společnostmi nárokováného majetku. Rozsah majetku církve se od období raného středověku až k tzv. restituční tečce datované dnem 25. února 1948 velmi výrazně měnil. Stejně tak se měnily formy a rozsah dispozice církve s ním. Majetkové nároky církví a náboženských společností se po 17. listopadu 1989 sice postupně rozšiřovaly, avšak řada odborníků zastávala a zastává stále názor, že církev v devatenáctém a dvacátém století již majetek z pohledu práva většinou nevlastnila, nýbrž ho převážně měla ve své správě či v držbě. Současný rozsah církvemi a náboženskými společnostmi nárokováného majetku není tak zcela jednoznačně specifikován a stejně tak není přesně známa ani hodnota nárokováného majetku.

Přes úsilí posledních více než dvaceti let se v České republice nepodařilo nalézt politický konsenzus ohledně vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. V restitučních zákonech č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších změn, a č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších změn a doplňků, je omezena dispozice s majetkem, na který si činí nárok církev a náboženské společnosti, a to až do rozhodnutí o jeho dalším právním osudu. Blokační ustanovení těchto právních předpisů vylučují předání církvemi a náboženskými společnostmi nárokových majetků třetím osobám, nezakládají však vlastnické právo pro církev a náboženské společnosti. Stejně tak jsou

dlouhodobě omezeny též možnosti jeho využití k veřejně prospěšným účelům, např. jednotlivými obcemi, které jsou nejvíce asi tímto blokačním ustanovením postiženy.

Předložený návrh zákona vychází ze skutečnosti, že o vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi lze rozhodnout pouze referendem. Předložený návrh otázky zní: „Souhlasíte s tím, aby Česká republika, její kraje a obce, považující své vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi k dnešnímu dni za jednu provřdu uzavřené, na ně nadále nepřeváděly žádný další majetek?“

Právo hlasovat v referendu by se svěřovalo každému občanu České republiky, který v den konání referenda dosáhl osmnácti let věku. Referendum a výsledek referenda by vyhlášoval prezident republiky obdobným způsobem, jakým se vyhláší zákon. Prezident republiky by vyhlásil referendum do třiceti dnů od účinnosti tohoto ústavního zákona tak, aby se konalo ve lhůtě počínající třicátým dnem a končícím šedesátým dnem od jeho vyhlášení. Pokud by se referendum mělo konat v posledních šesti měsících volebního období Poslanecké sněmovny nebo funkčního období zastupitelstev územních samosprávných celků, vyhlásil by je prezident republiky tak, aby se konalo spolu s volbami do Poslanecké sněmovny nebo do zastupitelstev územních samosprávných celků. Jde o obdobný mechanismus, který byl zvolen při jednorázovém referendu, kdy občané rozhodovali o přistoupení České republiky do Evropské unie.

Je třeba také říci, že navrhované referendum a předložená novela zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a návrh není v rozporu ani s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Ve stanovisku vlády k předloženému návrhu zákona je rozporována otázka, že se návrh ústavního zákona nijak nevypořádává s judikaturou Ústavního soudu k problematice původního majetku církví a náboženských společností a zejména pak s nálezem publikovaným pod spisovou značkou Pl. ÚS 9/07 z 1. července 2010. Chtěl bych zde za navrhovatele říci, že tento návrh neřeší návrh Ústavního soudu, ale potenciálně dává možnost, aby na základě rozhodnutí v referendu vláda potom předložila vlastní vládní návrh zákona, který bude zohledňovat jak výsledky referenda, tak i nálezy Ústavního soudu.

Rovněž je v argumentech vlády zmiňována podmínka, že je velmi nevhodně formulována otázka k rozhodnutí v referendu, neboť je nejasná a zavádějící, a problematické z pohledu vlády je zejména negativní naformulování otázky, které by v případě kladného výsledku referenda mohlo vyvolat věcné nejasnosti a narušit běžné nakládání s majetkem státu či územních samosprávných celků, a to i v oblasti soukromoprávních vztahů, což lze považovat podle názoru vlády za nepřipustné.

Chtěl bych za navrhovatele zde uvést, že navrhovaná otázka, která zní

„Souhlasíte s tím, aby Česká republika, její kraje a obce, považující své vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi k dnešnímu dni za jednu provřdu uzavřené, na ně nadále nepřeváděly žádný další majetek?“, má svou hlubokou podstatu, která má právě odblokovat onen majetek, který je na základě restitučních zákonů zablokovan proto, aby potenciálně sloužil jako majetek nárokováný církvemi k vypořádání vztahů s nimi. V tomto smyslu, pokud by lidé rozhodli v souladu s položenou otázkou ano, pak by se vládě otevřel prostor vyřešit právě nálezy Ústavního soudu jiným způsobem a jinou vládní předlohou ve vztahu k jeho naplnění a k převodu i relativně oprávněného majetku, který by si mohly církve nárokovat s tím, že jim tento majetek byl odňat po roce 1948.

V této souvislosti bych chtěl říci, že ani třetí argument vlády obsažený v bodě 2, kdy vláda argumentuje tím, že v současné době připravuje návrh zákona o majetkovém vyrovnání státu s církvemi, nemá opodstatnění položení otázky referenda. Právě v této souvislosti, kdyby proběhlo referendum dříve, než byla projednávána vládní předloha návrhu o jednání majetku s církvemi, otevřel by se tím prostor pro vládu, kdy by vláda byla vázána názorem většiny obyvatel České republiky. Považujeme to jako předkladatelé za vysoce demokratický přístup, který je v souladu s Ústavou České republiky.

Děkuji vám za pozornost a dovolím si vás požádat za navrhovatele o podporu projednávání tohoto předloženého návrhu zákona, o jeho propuštění do dalšího čtení zde v Poslanecké sněmovně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Marek Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně, vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, já zkonstatuji, že vláda zaujala k tomuto tisku stanovisko s dopisem předsedy vlády Petra Nečase ze dne 23. listopadu 2011, ve kterém Poslanecké sněmovně navrhla vyslovit nesouhlas, a to zejména z těchto důvodů – budu v podstatě stručně parafrázovat.

Návrh ústavního zákona je v rozporu, resp. nevypořádává se vůbec s judikaturou Ústavního soudu, který opakovaně řekl, naposledy ve svém nálezu z 31. srpna 2011, kde konstatoval, že zákonodárné sbory jsou povinny se vyrovnat s otázkou původního historického majetku církví a že tak jak se zavázaly na začátku 90. let, je třeba, aby přijaly nějaké legislativní řešení. Dále upozornila vláda na to, že připravuje a příští týden jde do vlády návrh zákona, kterým se upravuje majetkové vyrovnání státu a církví, a upozornila na to, že otázka, která je navrhována pány navrhovateli, je zcela

nevhodně formulovaná, protože se samozřejmě ve své negativní formulaci dotýká zdaleka ne jenom věcí starých, ale samozřejmě by se týkala jakéhokoli budoucího převodu i třeba za úplatu, což by bylo zcela zjevně v rozporu s Ústavou České republiky.

Tolik stanovisko vlády a já se sám za sebe vyjádřím v obecné rozpravě.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nemusíte odcházet o mikrofonu. Jste jako první přihlášen do obecné rozpravy. Dále mám přihlášeného pana poslance Husáka a pana poslance Laudáta.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, paní místopředsedkyně. S dovolením vystupuji nikoliv jako zpravodaj tohoto tisku, ale jako poslanec Marek Benda, a dovoluji si říct, že jak tady nerad přednáším ideologické projevy, že takovouhle drzost jsem v této sněmovně ještě nezažil! Aby ti, co ukradli majetek, přišli s návrhem referenda o tom „ukradený majetek nebudeme vracet!“ pokládám za opravdu drzost, zpučnost nejvyššího řádu, kterou jsem nečekal, že tady někdy zažiju!

Kromě toho, že ten návrh ústavního zákona je samozřejmě úplně nesmyslný, úplně nesmyslný, jak do jisté míry poukazuje vláda, že představa toho že můžu zakázat referendum všem veřejnoprávním institucím, aby na konkrétní subjekty v zemi už nikdy nic nepředvedly, tak s tím zkuste přijít před jakýkoli soud, před jakýkoli evropský soud, a řekne vám, že jste se zbláznili a že se vracíte do komunistických časů, kdy byly některé skupiny privilegované a některé nebyly.

Ale to je jenom odbočka. Ale vůbec, ta samotná myšlenka toho, že zloděj přijde s tím „pojďme si odhlasovat – moje zlodějna bude potvrzena“, mi připadá tak neuvěřitelná, že doporučuji Sněmovně, aby se tímto zákonem vůbec, ale vůbec nezabývala! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Michal Doktor. Faktická poznámka má přednost, prosím, pánové. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Měl jsem v úmyslu na úvod své technické poznámky omluvit se Sněmovně za expresi, které se asi neubráním. Ale Marek Benda, mám pocit, naladil Sněmovnu naprosto správně.

Víte, to je naprosto unikátní situace. Naprosto unikátní situace, kdy někdo, kdo má už být konečně přistižen definitivně při činu a důsledky zločů, kterou provedl na téhle společnosti, mají být napraveny, přichází s něčím, co v té společnosti v našich luzích a hájích má určitou míru pravděpodobnosti na úspěch! To si řekněme, že komunisté velmi dobře vědí, co tady chtějí páchat!

Chcete-li v Čechách čas od času nakopat někomu zadek – a to je to, za co jsem se chtěl omluvit – máte po ruce vždy dvě zaručené adresy: šlechtu a církev. A já velmi prosím o to, aby už česká společnost našla odvahu, řekla definitivně ano, nebo ne v otázce restitucí. Nepřehlížela obrovský objem majetku chátrajícího v našich městech a obcích, který nefunguje v reálné ekonomice, a aby našla dostatek morální síly na to, aby řekla komunistům, že jsou věci, v nichž diskutovat je jim zakázáno! (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S další faktickou poznámkou pan poslanec Grospič. Tak se omlouvám, před vámi jsou přihlášení ještě jiní. Pan poslanec Husák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, tento návrh v podstatě definuje to, jakým způsobem nedospět k vyrovnání s církvemi. Definuje to, jak prodlužovat celý proces, který je nastaven. A tak jak se zde zmínil zpravodaj kolega Marek Benda a popsal tu situaci, tak je třeba odmítnout tento zákon už pro jeho ústavní rozpor. Už proto, s jakou myšlenkou je podán.

Proto si dovoluji navrhnout zamítnout tento návrh zákona v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Laudát, poté pan poslanec Filip. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, já jenom několik poznámek. Něco už tady řekl Marek Benda.

Skutečně bych poprosil levou část spektra, zejména komunisty, aby k této věci pokud možno mlčeli. Domnívám se – no skutečně, prosím, tady zazněly některé věci, jako že majetek není zmapován. Zmapován je, je až moc dobře zmapován. Vzpomínám si z předchozího období, kdy v komisi kdokoli ať ze strany KSČM nebo zástupců sociální demokracie vznesl nějaké požadavky na doložení kterékoliv části majetku, tak vždy se spíš ukazovalo jedno – že ten majetek je ještě ve větším objemu než i tím předchozím pokusem byla snaha vrátit. Takže prosím, toto je jedna věc.

Druhá věc je – já nevím, jak by se vám líbilo, kdyby někdo začal rozhodovat, navrhoval referendum o vašem majetku, nepochybuji, že poctivě na bytém, a aby cizí lidi hlasovali o tom, co vy jste získali nějakou prací anebo že vám to někdo dal. (Nesouhlasný hluk z levé části sálu.)

Takže se domnívám, že skutečně tento pokus by měl zmizet ze stolu

hned v prvním čtení, a podobně jako Marek Benda tenhle pokus opravdu považují za nehoráznost.

A ještě tady také zaznělo, že nebylo dosaženo konsenzu. Vy jste nedosáhli konsenzu! Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Chci se ujistit: pan poslanec Tejc se hlásil s faktickou poznámkou, nebo s řádnou? Dobře, takže přednost má před vámi pan poslanec Filip. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Členové vlády, paní a pánové, v podstatě jsem rád, že vystupuji po Františku Laudátovi, protože řekl některé věci, které mi připadají důležité, abychom ozřejmili. Kdybych měl reagovat jenom na kolegu Marka Bendu, tak bych musel prohlásit, že se necítím ani jako Josef II., ani jako Tomáš Garrigue Masaryk, ale že nejsem zloděj a že jsem církvi nic neukradl. A neměl jsem na tom nikdy žádný podíl! A jestli jsem někdy jako svobodný advokát v 90. letech vyřizoval restituce a restituce obcí, které obcím nebyly vydány, protože například v 30. letech došlo k převodu majetku podle zákona z roku 1919 o první pozemkové reformě, obec zaplatila ten majetek, nebylo to intabulováno, po roce 1938 to za druhé republiky nebylo intabulováno, po roce 1940 se s tím nic nestalo, po roce 45 také nic, po roce 48 už také nic, a obec, která to měla ve vlastnictví do roku 1953, to chtěla zpátky a nedostala to právě proto, že na tom visela blokáce takzvaného církevního majetku, přestože to bylo tou obcí, a chcete-li její jméno, i ho řeknu, zapláceno. V tomto ohledu mi prosím nekažte morálku!

A pokud jde o pana kolegu Michala Doktora, vyprošuji si porušování ústavních principů tohoto státu v této Poslanecké sněmovně. Nemyslím si, že by tady nebylo rovných lidí. Jestli chcete říct, že si tady nejsme rovni, odvrhli jste vlastní přísahu. Styďte se! (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Grospič, poté pan poslanec Tejc. Pan poslanec Tejc svůj příspěvek stáhl, takže pan poslanec Grospič. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Já bych, kolegyně a kolegové, chtěl využít příležitosti rozpravy k tomuto návrhu zákona a nebudu reagovat na věci, které tady zazněly právě z pohledu ideologických klišé a pomíjejí určitou věcnost návrhu.

Otázka je v předloženém návrhu zákona formulována tak, že právě umožňuje státu a vládě, aby se vypořádala s nálezem Ústavního soudu, nikoliv jej pominula, ale aby se také věcně zabývala otázkou právě histo-

rického majetku církví. A v této souvislosti, když dovolíte, tak právě udělám určitý exkurz do historického majetku církví, protože tato otázka není zcela jednoznačná. A dalo by se o tom hovořit tady se vši vážností, protože ani v době první republiky nebyla přijímána zcela jednoznačně a existovaly na to velice rozdílné právní názory.

Já se teď nechci zabývat otázkou všeobecného občanského zákoníku z roku 1811 a hledáním cest k majetku církví v rakousko-uherské monarchii, i když je to podstatné a klíčové právě pro definování majetkových návrhů církví v současné době a to se velice účelově zamlčuje a v dnešní době neříká. Ale chci tady říci, že prvorepublikové Československo vycházelo z právní kontinuity právě s rakousko-uherskou monarchií a ve vztahu k církvím tam převládal názor profesora církevního a mezinárodního práva tehdy Právnické fakulty Univerzity Karlovy Antonína Hobzy, který tvrdil, že vlastně sakrální majetek je veřejný a církve ho mají pouze ve vlastní správě. A to byl právní názor, kterým se řídila první republika, první Československá republika od roku 1918 až do roku 1938.

Kvůli nábožensko-politické orientaci tehdy nového státu, potřebě oslabení určité moci Vatikánu a přece jenom určitému autonomnímu postavení církví a jejich majetku se tehdy první republika rozhodla začlenit do připravované pozemkové reformy i majetky spravované církvemi. Ty se staly předmětem první pozemkové reformy, jejíž záborový zákon č. 25/1919 Sb. byl přijat 16. dubna 1919 a stanovil hranici, od níž se prováděl zábor půdy, nad 150 ha zemědělské a 250 ha veškeré půdy včetně lesů a rybníků. Katolická církev spravovala v té době v Československu – spravovala – asi 5 tisíc ha půdy. V českých zemích mělo záboru a následné parcelaci podléhat přibližně 235 tisíc ha půdy a dalších 30 tisíc ha připadalo na menší výměry při farách a kostelích.

První pozemková reforma však v meziválečném období nebyla dokončena a ve druhé polovině 20. let se její tempo vlastně následkem určitého tlaku zpomalovalo, a to i v letech 1935 až 1936 potom, kdy byly sepsány s držiteli majetku záborového zákona smlouvy o užívání zabraného majetku na dalších 20 až 30 let, čili vlastně nebyla realizována v plném rozsahu, jak záborový zákon předpokládal. Církev vyšla z tohoto střetu relativně nejlépe. Zabraný a parcelovaný byl spravovaný majetek, nikoliv majetek ve vlastnictví, spravovaný majetek ve výměře necelých 37 tisíc ha, to jest pouze 14 % původní výměry původního záměru záboru církevního majetku.

Když se potom podíváme do poválečného období, které je tak hektické a tak střetové pro názory na novelu, kterou vláda hodlá projednávat příští týden a předloží sem do Poslanecké sněmovny, pak je potřeba říci, že některé instituce římskokatolické církve, jako například řád německých rytířů, tři vratislavská arcibiskupství se za nacistické okupace a druhé

světové války provinily kolaborací, zradou či jinými prohřešky proti národní cti a na základě těchto činů jim byl pozemkový majetek konfiskován podle dekretu prezidenta republiky doktora Beneše č. 12 z roku 1945, dekret byl vydán 21. června 1945. Celkově se v českých zemích jednalo o desetitisíce hektarů zemědělské a ostatní půdy, a tím právě církve pozbyly další nemalou část své držby. Můžeme si položit otázku, proč se stále více mediálně dostávalo do podvědomí České republiky, že předmětem restitucí má být i tento majetek, tento majetek těchto řeholních řádů, který jim byl odebrán právě na základě dekretu č. 12 z roku 1945.

Mnohem závažnější a potom politicky vyhraněnější byla revize první pozemkové reformy po roce 1945, která si v podstatě vzala za cíl dokončit první pozemkovou reformu, a jenom bych chtěl podotknout, že zákon o revizi první pozemkové reformy má č. 142 a pochází z roku 1947 a byl ustavodárným Národním shromážděním schválen 11. července 1947. Jeho způsob realizace byl stanoven vládním nařízením č. 194/1947 z 2. listopadu příslušného roku a jeho období spadlo již do předmětného roku 1948. Ale nebylo to na základě událostí, které se odehrály počátkem roku 1948, ale bylo to na základě zákona, který prováděl reformu první pozemkové reformy z roku 1947.

Já bych v této souvislosti chtěl poprosit, vážené kolegyně a kolegové, aby tento návrh zákona byl propuštěn do dalšího čtení, aby byl zbaven právě oné hektické nevěcné diskuse, která má v podtextu urážení, aroganci a ukázkou síly moci vládní koalice, která dnes má 114 poslanců. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ke dvěma faktickým poznámkám je přihlášena nejprve paní poslankyně Marta Semelová, poté je přihlášena předseda klubu ODS pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážené kolegyně, kolegové, můj předřečník Stanislav Grospič vysvětlil historii, já bych chtěla poukázat ještě na jeden moment. Uvědomme si, kdo majetek této církvi vytvořil. Byli to obyčejní lidé, kteří na tom majetku dělali, a teď se ti lidé nemají možnost, nebo jejich potomci, vyjádřit k tomu, když se jim ohromné množství má vracet, když se jim mají vracet nemovitosti, lesy, pole a peníze. (Nesouhlasné hlasy zprava.)

Vy chcete, aby lidé mlčeli k tomu, když se jim vykrádají peněženky a kapsy, když jim schvalujete asociální reformy. Vy chcete, aby mlčeli k tomu, když se dál mají obírat o majetek pro církve, pro šlechtu a další. Já si myslím, že tohle to, co předvádíte, je opravdu ukáзка demokratického režimu! (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dále vystoupí pan poslanec Stanjura. Prosím. K faktické poznámce byl také přihlášen pan poslanec Lukša. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Musím začít jako obvykle, že zatlačuji slzu v oku, když nám komunisté kážou o demokracii.

Já myslím, že se nenecháme vtáhnout do debaty o paragrafech a o lepších a horších částech tohoto zákona. Základ je úplně jasný a naprosto přesně ho popsal Marek Benda, když vystupoval jako poslanec a ne jako zpravodaj.

Musím se zastat svého kolegy Michala Doktora. Já jsem použil podobná slova, když jsme projednávali zákon o třetím odboji. Já si myslím, že jsou návrhy zákonů, kdy komunisté prostě mají mlčet. A nepleťte si to s nějakou ústavností a s ústavou. To, že zloděj, který něco ukradl, nám tady vykládá, že něčemu brání a zachraňuje majetek, je naprosto neuvěřitelné. Takže jsou zákony, u kterých byste měli mlčet. My vám to samozřejmě nezakazujeme, jenom vám říkáme, že byste měli mlčet. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Lukša. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavol Lukša: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já bych chtěl trošičku pana předkladatele uvést do historie, když tady tak kázal o řádu německých rytířů. Chtěl bych jenom připomenout pár faktických. Za první, řád německých rytířů se podílel na budování opevnění před 2. světovou válkou. Poskytl na to 15 milionů korun a také byl Hitlerem shledán jako nepřítel říše a byl mu majetek zkonfiskován. Takže, pane předkladateli, tohle byste se měl doučit!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Roztrhl se tady pytel s faktickými poznámkami. Nejprve pan poslanec Vojtěch Filip, poté je přihlášena pan poslanec Miroslav Opálka a k poslední faktické poznámce pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Takže nejprve pan poslanec Filip. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, paní a pánové, víte, kdybych postupoval logikou, kterou jsem tady před chvílí slyšel, musel bych říct, že ten, kdo se podílel na privatizaci, se nemůže podílet na schvalování zákona, který se týká korupce v ČR. Nic takového neříkám. Já na rozdíl od některých z vás respektuji rovnost občanů před zákonem a podle ústavy.

A pokud jde o návrh, já nevím, proč je okolo taková hysterie, proč se lidé nemohou vyjádřit k této věci. Čeho se bojíte? Pokud postupujete jako vládní většina dobře, odpovědně, cítíte stejně velkou podporu, jakou tady máte ve 115 hlasech z 200, a cítíte, že ta stejná opora je ve společnosti, tak v tom případě nemáte co ztratit. Pak svou oporu ve společnosti převedete i v argumentaci, s kterou ve společnosti uspějete, pokud jste vůbec něco takového měli ve svých volebních programech, a vaši voliči by vás podpořili v samotném vyhlášeném referendu. Nevidím na tom nic divného použít skutečné přímé demokracie, o které jsme se tady bavili při přímé volbě prezidenta, právě na tento velmi kontroverzní zákon, který tady připravujete.

Ke kolegovi, který tady hovořil o řádu německých rytířů. Dovolte mi, pane předsedo zemědělského výboru, říct, že tato část historie nám opravdu nechybí a zažili jsme si ji opravdu velmi otevřeně a je v naší argumentaci. To, že ji kolega Grospič nepoužil, neznamená, že není v odůvodnění, které máte jako písemný text. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To byla faktická poznámka. Dále je k faktické poznámce přihlášen pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Chtěl bych se vaším prostřednictvím zeptat kolegy Stanjury, jestli jsem dobře pochopil jeho slova. Já jsem z toho vyrozuměl, že jsem zloděj a že bych tu měl mlčet. Já musím říci, že vina je vždycky individuální a že jsem nic neukradl. A když se podíváme na půdu, tak kdo je prvním vlastníkem půdy? Od koho ji ten první, který potom ji prodával dál a dál, získal? Kolonizací! (Z pléna: Od Boha!) Jsem rád, že jsem to slyšel. Chtěl jsem říct, koupil ji od pánaboha a teď s ní kšeftuje, mnoho generací! Takže já se necítím jako zloděj, ohrazuji se proti tomuto nařčení a byl bych rád, kdyby to bylo odvoláno! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále vystoupí pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající, paní a pánové, dobrý den. Víte, já jsem takový optimista docela, pořád ještě si myslím, že jsem v demokratickém Parlamentu, a také si na rozdíl od mnoha jiných často vyslechnu od lidí připomínky, že žijeme v rozkradené zemi, že všechno, co se dalo, už se rozkradlo, už tady zbývají jenom lesy a něco málo dalšího. A rozkradlo se říká! Rozkradlo. Ano, někteří proces privatizace vidí začasté, ne vždy, ale začasté, jako proces prostého kra-

dení. Takže když se tady mluví o zlodějích a o kradení, tak máme daleko bližší příklady, než byly použity.

Myslím si stále a rád bych si to myslel i dále, že žijí v demokratickém Parlamentu. Až si to myslět přestanu, mám tady pro členy našeho poslaneckého klubu v zásuvce svého stolu připraveny náhubky. (V ruce drží a ukazuje roušku.) Až je vytáhneme, ty náhubky, a nasadíme, tak nejen vy, ale i veřejnost bude vidět, že tento Parlament přestal být i dojmem demokratický! Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Roman Váňa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Váňa: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, já jsem s překvapením zjistil, kolik je tady ve Sněmovně odborníků na historii řádu bratří a sester od německého domu Panny Marie v Jeruzalémě, zvaného řád německých rytířů. Já bych jenom možná fakticky, skutečně z historie poprosil, abychom nedémonizovali roli tohoto řádu v našich dějinách. Čistě fakticky byl tento řád zrušen na našem území po vyhlášení protektorátu výnosem o zrušení německých spolků a jiných organizací. Těch organizací bylo více než tisíc. V té době byly prostě zrušeny všechny a tento řád nijak nevybočoval z řady mnoha dalších a dalších německých organizací, jejichž role již nebyla na území třetí říše potřebná. Tehdejší velmistř řádu se sice snažil oslovit vedoucí představitele třetí říše dopisy o tom, že se přihlašuje k nacismu, o tom, že podporuje nacionální socialismus, ale to byla zjevně pouze zoufalá snaha zachránit majetek řádu, který propadl státu v té době. Bylo to sice písemné přihlášení se, ale nicméně důvody asi nebyly tak ideologické, jak se někdy snažíme tvrdit. A na druhou stranu, tento řád nebyl žádným způsobem nějak speciálně perzekvován, prostě byl jenom v řadě mnoha dalších a dalších organizací. Takže jenom takováto faktická poznámka. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. V tuto chvíli nemám nikoho přihlášeného ani k faktické ani k žádné jiné diskusi. Nikdo se nehlásí, proto končím obecnou rozpravu.

Zazněl zde návrh na zamítnutí z úst pana poslance Husáka. Já přivoluám kolegy. Registruji zde návrh na odhlášení. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami.

Je tady zájem o závěrečné slovo ze strany pana předkladatele. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Kolegyně a kolegové, já si myslím, že to

závěrečné slovo nebude dlouhé, ale jsou některé věci, na které je potřeba tady reagovat. Jestliže jsem zmínil řád německých rytířů, tak samozřejmě nechci demonizovat tento řád nebo řadu jiných německých organizací, jejichž činnost byla pozastavena či zrušena. Ale ono to má symbolický význam, protože pokud se budeme bavit o této otázce, pak musíme připustit, že zákon, který je připravován vládou, o vyrovnání majetku s církvemi, zcela určitě půjde za rok 1948 a půjde také za dekrety prezidenta republiky a s vysokou pravděpodobností bude i míjet onen záborový zákon z roku 1919. A to jsou velice vážné důvody, protože pak se dostáváme k otázce, že oněch 134 připravovaných miliard k restitucím církvím je věcí veskrze politickou, kdy si vládní koalice je vědoma toho, že kdyby se zeptala občanů, nebude mít podporu občanů pro tento návrh a lidé řeknou „případně církvím vraťte skutečně majetek, který historicky prokazatelně vlastnily, nikoliv držely a spravovaly, tento majetek byl většinou historicky obcí“, a nebude mít oporu pro své politické rozhodnutí.

Návrh zákona není v rozporu s nálezem Ústavního soudu. Chtěl bych v této souvislosti říci, že restituce církevního majetku zčásti fakticky byly umožněny třemi zákony v České republice. Bylo to zákonem číslo 298/1990 Sb., zákonem tehdejšího Federálního shromáždění o úpravě některých majetkových vztahů řeholních řádů a kongregací a Arcibiskupství olomouckého, jeho novelou z roku 1991 pod číslem 338, v rámci kterého bylo vydáno 170 objektů, a rovněž zákony restituční č. 92/1991 a 229/1991 zablokovaly potenciálně ve prospěch církví řadu nemovitého majetku a pozemků. Bohužel zablokovaly majetek, který církve ve většině případů historicky nevlastnily, ale pouze se nějakou formou podílely na jeho správě či údržbě. Majetek, který veskrze ve velké míře historicky náležel obcím.

Proto předkladatelé z řad poslanců KSČM byli vedeni myšlenkou, nechť tuto základní otázku lidé posoudí v referendu a na základě výsledků referenda potom vláda připraví vládní návrh zákona, který bude výsledky tohoto referenda zrovna tak jako nálezem Ústavního soudu vázán.

To je základní důvod, proč vás prosím, abyste jej propustili do dalšího čtení a nespojovali to s otázkami politickými, s otázkami, kdy zanášíte nerovnost hlasů do této Poslanecké sněmovny jen proto, že tyto hlasy náleží legitimní parlamentní straně, Komunistické straně Čech a Moravy, bez ohledu na to, že se ji vládní koalice snaží zakázat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To bylo závěrečné slovo navrhovatele. Pan zpravodaj si nepřeje mít závěrečné slovo.

Můžeme tedy, dámy a pánové, přistoupit k hlasování. Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 277, z přihlášených 143 pro 86, proti 52. Návrh byl přijat.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu navrhovateli a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednání bodu

40.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 520/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 520/1. Vidím, že za navrhovatele vystoupí pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, protože dnes se příliš referendům v této Sněmovně a budově nedaří, a abych zvýšil šanci na přijetí tohoto návrhu zákona, tak bych požádal i po dohodě s ostatními předsedy poslaneckých klubů o přerušení projednávání tohoto návrhu do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zazněl zde návrh, o kterém nechám hlasovat, návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 278, z přihlášených 143 pro 131, proti nikdo. Konstatuji, že jsme tento bod přerušili.

Přistoupíme k projednávání bodu číslo

42.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb.,
o investičních pobídkách a o změně některých zákonů
(zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 524/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych vám rád představil návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Je jasným faktem, že investiční pobídky, pokud jsou racionálně používány, mohou být jedním z velmi dobrých stimulů pro rozvoj podnikání firem v České republice. Různé formy pobídek poskytují všechny země středoevropského regionu, které můžeme z hlediska přílivu těchto zahraničních investic v podstatě považovat za svoje hlavní konkurenty. Ve srovnání s okolními zeměmi však ztrácí ten stávající systém, který byl nastaven tímto zákonem, konkurenceschopnost při získávání zahraničních investorů a v současných hospodářských podmínkách už přestává být účinným nástrojem podpory investic. Přitom získávání zahraničních investic, především kvalitních zahraničních investic s vyšší přidanou hodnotou, je významnou součástí podpory konkurenceschopnosti České republiky, kterou obzvláště v tomto složitém ekonomickém období bychom měli podpořit.

Má-li Česko dlouhodobě růst a vytvářet kvalitní pracovní místa, tak je třeba zvýšit úspěšnost naší republiky v té soutěži právě o tyto zahraniční investice s vyšší přidanou hodnotou.

Ministerstvo průmyslu a obchodu proto připravilo návrh zákona, který by posílil účinnost systému aktivní podpory investic formou investičních pobídek, a tím se snažíme zlepšit konkurenční pozici České republiky vůči tomu systému, který poskytují okolní státy. Cílem materiálu je vytvořit v České republice atraktivní investiční prostředí jak pro domácí, tak pro zahraniční investory a zejména rozšířit oblast státní podpory ze služeb řekněme v nižší přidané hodnotě k investicím, směrem, v němž budou moci vedle investorů ve zpracovatelském průmyslu právě čerpat investiční pobídky nově i firmy, podnikající v oblasti průmyslového výzkumu, vývoje a inovací technicky vyspělých výrobků a technologií nebo ve strategických službách, které jsou úzce spjaté s rozvojem informačních technologií. To považujeme za

základní a nejdůležitější posun v této změně. Zákon by tak zároveň přispěl k vytváření vysoce kvalifikovaných pracovních příležitostí a k rozvoji znalostní ekonomiky.

Touto novelou se vedle této zásadní změny současně zpřesňují některé požadavky na poskytování regionální investiční podpory, které vyplývají z evropských předpisů a které jsou pro Českou republiku závazné. Z tohoto důvodu bych si vás dovilil požádat o podporu tohoto zákona a jeho propuštění do čtení druhého.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jan Čechlovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čechlovský: Vážená paní místopředsedkyně, vládo, kolegyně a kolegové, já to nebudu tady jako zpravodaj dlouho zdržovat, protože si myslím, že jak obsah návrhu zákona, tak i cíle poměrně vyčerpávajícím způsobem popsal pan ministr. Vypíchnu z toho proto jenom jednu věc, a to zdůrazním, že skutečně změna zákona přináší návrh na úpravu systému investičních pobídek tak, aby došlo k rozšíření podpory nejen do průmyslu zpracovatelského, ale právě do oblastí technologicky a jinak složitějších, do progresivních technologií a aktivit s velkou přidanou hodnotou, informačních technologií atd. To všechno směřuje k tomu, aby-
chom zvýšili konkurenceschopnost naší republiky v rámci Evropy i světa.

Druhá poznámka je, že se rovněž přimlouvám za to, abychom propustili návrh zákona do dalšího čtení. Děkuji pěkně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. V tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Táhne se, zda se někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu.

Zeptám se, zda je ještě chuť mít závěrečné slovo. Asi nikoliv.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Má prosím někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh neregistruji.

Nechám tedy hlasovat o přikázání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 279, z přihlášených 145 pro 127, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru.

Děkuji panu ministrovi a děkuji panu zpravodaji.

Dámy a pánové, dalším bodem je bod číslo 50, což je návrh zastupitelstva Libereckého kraje. Předkladatel ale není přítomen. Proto končím dnešní jednací den a přerušuji schůzi do úterý 20. prosince 2011. V 10.00 se tu opět sejdem.

Přeji vám krásný víkend. Na shledanou.

(Jednání skončilo ve 12.01 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. prosince 2011 v 10.50 hodin
Přítomno: 182 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, zahajuji další jednací den 32. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní všechny.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi, prosím, ohlaste, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Nejprve k omluvám. Z dnešního jednání se omlouvají z poslanců Adam Vojtěch – pracovní důvody, Boháč Zdeněk – rodinné důvody, Emmerová Milada bez udání důvodu, Jalowiczor Petr – zdravotní důvody, Kaslová Jana též zdravotní důvody, Klasnová Kateřina – pracovní důvody, Josef Novotný mladší – pracovní důvody, David Rath bez udání důvodu, Miroslava Strnadlová – pracovní důvody, Jaroslav Škárka – zdravotní důvody, Jiří Šlégr od 13 hodin – pracovní důvody, Jan Vidím – rodinné důvody, Lubomír Zaorálek – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají Pavel Dobeš pro pracovní důvody, Kamil Jankovský pro zdravotní důvody. Tolik k omluvám.

Nyní informace pro další průběh jednání. Jak jsem vás již informovala, Senát vrátil Poslanecké sněmovně návrhy zákonů. Jedná se o sněmovní tisky 340/4, 371/4, 399/3, 434/4, 453/3 a 473/8. Do pořadu 32. schůze byly zařazeny dnes, to jest 20. prosince, neboť uplynula jejich zákonná lhůta k projednání. Navrhuji pevné zařazení těchto bodů, a to jako první až šestý bod našeho dnešního jednání. O tomto návrhu budeme hlasovat.

Přivolávám naše kolegy a zopakuji, že tedy budeme hlasovat o tom, aby body, které nám vrátil Senát, byly zařazeny jako první až šestý bod našeho jednání.

Zahajuji hlasování číslo 280. Ptám se, kdo je pro tento návrh na pevné zařazení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 280. Přítomno 150, pro 138, proti 1. Návrh byl přijat.

Dále připomínám, že po těchto pevně zařazených bodech se budeme věnovat dalšímu, a to již pevně zařazenému bodu 55. To už jsme odhlasovali minule. Je to sněmovní tisk 503.

Ještě vás chci informovat o tom, že na ranním grémiu Poslanecké sněmovny byla dohoda o tom, že body 50, 51, 52 a 53, jedná se o sněmovní tisky 484, 494, 495 a 496, budou vyřazeny z pořadu této schůze. Nechám o tom hlasovat nyní.

Zahajuji hlasování číslo 281. Táži se, kdo souhlasí s vyřazením zmíněných bodů a tisků z pořadu této schůze. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 281. Přítomno 160, pro 111, proti 11. Tento návrh byl přijat.

Ještě oznámím, že náhradní kartu číslo 20 má pan poslanec Ladislav Skopal.

Z mé strany všechno. Zeptám se vás, kolegyně a kolegové, zda máte něco k případným změnám pořadu schůze. Není-li tomu tak, budeme se věnovat prvnímu pevně zařazenému bodu.

Než ale přistoupíme k projednání návrhů vrácených Senátem, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení senátorům a senátorkám: Marcelu Chládkovi, Stanislavu Juránkovi, Miloši Malému, Jiřímu Dienstbierovi, Soně Paukrtové, Miroslavu Nenutilovi, Veronice Vrecionové, Miroslavu Antlovi, Jiřímu Lajtochovi, Adolfu Jílkovi a Petru Víchovi.

Pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 22.

Jenom dodám, že informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty.

Zeptám se a budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s vystoupením jmenovaných senátorek a senátorů.

Zahajuji hlasování číslo 282. Kdo je pro, aby jmenované senátorky a senátoři mohli vystoupit na této schůzi? Kdo je proti?

Hlasování číslo 282. Přítomno 165, pro 154, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Ještě oznámím, že pan kolega Hamáček má náhradní kartu číslo 18.

Máme za sebou úvodní formalitu a můžu zahájit projednávání bodu

145.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 340/4/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 340/5. Je mezi námi také pan senátor Stanislav Juránek, kterého vítám.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým

pozměňovacím návrhům vyjádřil nejprve ministr mládeže, školství, tělovýchovy Josef Dobeš. Pane ministře, prosím o vaše slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, kolegové a kolegyně. Máme před sebou vrácený školský zákon 561 z roku 2004. Velice jsem si vážil věcné debaty, která k tomuto zákonu proběhla v Poslanecké sněmovně, kde jsme se shodli na minimálních zásadách oproti pozměňovacímu návrhu ze školského výboru. Zároveň musím říct jednu věc. Velice si vážím věcného rozměru projednávání tohoto zákona v Senátu. Senát tento zákon projednával apoliticky a rozhodl se ke třem změnám, které tam jsou.

První změnou napravit v bodech jedna až čtyři drobné legislativně technické nedostatky, chyby v nadpisech, v přečíslováních, naprosto formální věc.

V bodu číslo sedm Senát zareagoval na to, že dneska máme, jestli se nemýlím, 20. prosince a pětsetšedesátkajednička má účinnost 1. 1. 2012. Tak Senát navrhl v bodě číslo sedm, pružně zareagoval, že tento zákon bude platit patnáctý den po vyhlášení. Opět myslím velmi rozumná věc, která proběhla v Senátu.

A pak tam jsou ony klíčové body pět a šest a to je funkční období ředitelů. Když tento návrh šel z vlády, byla tam jasně dána možnost obměny ředitelů. Když jsme přijali pozměňovací návrh zde ve Sněmovně, tak vyvstal problém, protože podle části právníků je výklad, že je tam povinná obměna v těch třech obdobích, jak je tam máme. To znamená, k 31. 7. 2012 dle právního výkladu by se obměňovali ředitelé, kteří jsou šest let a více, příští rok 31. 7. 2013, ti ředitelé, kteří jsou tři až šest let, a méně než tři roky by měli termín 31. 7. 2014. Dle stanoviska legislativců Ministerstva školství je toto věc, která by vytvořila velmi silnou administrativní zátěž u zřizovatelů. A přiznám se, že jsem šel do Senátu a požádal jsem Senát o úpravu tohoto bodu, aby se opět zřizovateli vrátila možnost – může vyměnit ředitele –, ne ten právní výklad, který já zastávám, že musí. Byl jsem velice rád za jednání v Senátu, které bylo těžké. I na půdě, kde převládali senátoři sociální demokracie, kde byli náměstci hejtmanů, hejtmani, tak se došlo k závěru většinově, že toto je třeba ujasnit, jasně vycizelovat a dát tam opět tuto možnost.

Takže já tady dneska stojím jako ministr školství, který žádá: Podpořme tento senátní návrh. V bodě jedna až čtyři upravujeme objektivní technické nedostatky, které tam jsou, v bodě sedm děláme pružnou účinnost patnáctého dne po vyhlášení a v bodě pět a šest umožňujeme výměnu ředitelů, ale máme jednoznačný výklad, že to nemusí striktně být.

Děkuji za pozornost a prosím o podporu senátního pozměňovacího návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi a zeptám se, zda se chce k těmto návrhům, tedy k pozměňovacím návrhům Senátu, vyjádřit také zpravodajka výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím, paní poslankyně. (Silný hluk v sále.)

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré dopoledne. Dámy a pánové, vážená paní předsedkyně, vážená vládo, velice krátce. Na tomto zákonu bylo odpracováno mnoho a mnoho hodin práce. Došli jsme k nějakému závěru, který zde byl před měsícem odhlasován napříč politickým spektrem. Vezměte si kterýkoli zákon, který v této zemi vyjde. Může mít několik a má mnoho právních výkladů. Došlo k tomu, že v Senátu z mně neznámých důvodů – a nyní i pan ministr tento návrh obhajuje – došlo tedy k tomu, že jsme uvedli ve zmatek zřizovatele a ředitele, že jsme se nevyjádřili ve svém...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní kolegyně. Dámy a pánové!

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Že jsme se ve své legislativní práci nevyjádřili dost jasně. Musím přiznat, že málokterý zákon zapříčinil to, že jsem měla i horší spaní. Měla jsem ho proto, že jsem si srovnávala teď jak naši verzi parlamentní, tak senátní verzi. A musím dojít k tomu, že, vážení kolegové, moc vás prosím, až dojde na hlasování, prosím vás na levé i pravé části spektra, držme se toho jasného vyjádření, které jsme odeslali ze Sněmovny do Senátu. Dává ředitelům možnost – a mluvím pouze o té části, která se týká § 166, odvolávání a jmenování ředitelů – držíme se toho, co jsme tady schválili, protože my jsme dali zřizovatelům možnost, že mohou, a nikoliv musí odvolat ředitele. A to je to důležité, co vysíláme školské veřejnosti. Zřizovatel může, ale nikoliv musí. A toto je zcela jasné již z naší sněmovní verze.

Pokud bychom to tady chtěli podrobně rozebírat, máme k dispozici dvě nezávislá právní stanoviska, která říkají, že naše sněmovní verze nás všech, vážení kolegové, byla správná. Proto vás velice žádám, abyste v závěrečném hlasování vyjádřili podporu sněmovní verzi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce paní poslankyni Vlastě Bohdalové. Otevírá rozpravu, mám do ní zatím dvě přihlášky. První dostává slovo pan senátor Stanislav Juránek, po něm vystoupí paní poslankyně Jaroslava Wenigerová.

Senátor Stanislav Juránek: Vážená paní předsedkyně, vážení pání

poslanci, vážené paní poslankyně, stojím tady popatnácté, čtrnáctkrát jsem tady stál jako hejtman, uspěl jsem dvakrát, dvanáctkrát jsem neuspěl. Proto bych chtěl říct, že zcela určitě sem nechodím proto, abych prohrával, a jedině tehdy, když si myslím něčemu pomoci a něco zlepšit.

Chtěl bych říci, a to prostřednictvím paní předsedající, své předřečníci, že tento návrh je legislativně velmi špatný, a mohu říci, že se to týká i těch technických bodů, přes které prošel a které teď v tuto chvíli přešel pan ministr přede mnou.

Já tady chci zdůraznit jednu věc, a prosím ty, kteří jste ze školství, uvědomte si, jaký by to mělo dopad. Je zde zcela zásadní chyba, která se týká § 190 odst. 7, kde zákon odkazuje na jiný paragraf a na základě toho zcela zásadně změnil význam tohoto ustanovení o podmínkách transformace na školskou právnickou osobu. Upozorňuji, že toto je velmi závažná chyba, a byl bych velmi rád, abychom si bez ohledu na nějaké politické ambice, které tady kdo má, tady tuto chybu uvědomili a uvědomili si, že ji bude muset tento parlament napravit. My ji napravujeme už tady v tomto jednání.

Druhá záležitost, která tady byla zmíněna, je záležitost, která se týká toho „může a musí“ v odvolávání ředitelů. Pravda je, že ve všech dalších případech to může platit. Jediné, co tady nastává, je velký problém, že 31. 7. skončí pracovní poměr ředitelů všem ředitelům bez ohledu na zřizovatele. Upozorňuji vás, že to znamená řešit 6000 případů. A teď můžeme vést spory o tom, jestli je musíme odvolat, nebo nemusíme odvolat, ale v každém případě musíme v 6000 případech v této republice řešit otázku ředitele školy. Mohu vám říct a ujišťuji vás, že tento problém je tak závažný, že to bude znamenat do budoucna i řadu pracovněprávních sporů. Jinak to ale pro nás znamená velmi obtížné řešení. Neříkám, že je nesplnitelné, ale konkrétně v Jihomoravském kraji to znamená, že bychom museli odvolat nebo řešit, abych přistoupil na ten kompromisní tón, tak bychom museli řešit 151 ředitelů. Ve Středočeském kraji je to ještě více, je to 153, ale třeba v takovém průměrně velkém kraji, jako je Pardubický, je to 100 ředitelů.

Chtěl bych říci, že tady neřešíme jenom ten problém, jestli můžeme, nebo musíme. V tomto je vyřešen problém, jak budeme s těmito řediteli nakládat i v případě, že budou odvoláni, i v případě, že nebudou odvoláni. Toto řešení je takové, že i na základě konzultací s ministerstvem z toho zcela jasně vyplývá, že tento problém bude muset ministerstvo vyřešit. Pokud ho nevyřešíme schválením senátního návrhu, tak to bude muset řešit přílepkem k zákonu nevím kterému, který se chystá ještě do té doby, než 31. 7. tato záležitost nastane.

Proto si dovolím říci v rámci této věci, že i včetně toho, že jsme posunuli termín účinnosti, který zohledňuje lhůty dané ústavou pro řádný legislativní

proces, že toto je skutečně precizování díla, ve kterém jsme nezměnili úmysl ministerstva. To znamená, že skutečně všech ředitelů se bude postupem času dotýkat povinnost nebo možnost jejich odvolání. To znamená, tuto věc jsme v žádném případě nezměnili, ale umožňuje to, aby tato záležitost proběhla ve více vlnách.

Dovolím si vás požádat, aby toto vaše rozhodnutí bylo dáno skutečně věcným rozhodnutím, protože náš návrh, který zde v tuto chvíli je, pomáhá řešit problémy, které by proběhly na základě schválení vašeho původního návrhu. Věřím, že tohoto našeho příspěvku k tomu, aby se nemusel znovu tento zákon sem vracet a aby se ty problémy nemusely znovu řešit, využijete a že využijete tuto nabídku Senátu. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Juránkovi a prosím nyní o slovo paní poslankyni Jaroslavu Wenigerovou. Dále je přihlášena paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, slovo má paní poslankyně Wenigerová.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, pane senátore, podstatou toho základního problému ve vrácené senátní verzi je § 166, který je pro tuto novelu školského zákona nově napsán, a na něj navazující přechodná ustanovení v čl. II odst. 5.

Co je podstatou této změny? Podstatou této změny je, že končí pracovní poměr vedoucího zaměstnance, to je ředitele školy, ze zákona k datu, které je uvedeno v přechodných ustanoveních. Paragraf 166 odst. 2 v novele školského zákona, tak jak ji přijala Poslanecká sněmovna, říká, že funkční období ředitele bude šestileté. Na to navazuje § 166 odst. 3, kde se říká, že pokud nebude vypsáno výběrové řízení šest měsíců před koncem pracovního poměru a nejpозději tři měsíce, automaticky pokračuje doba výkonu zaměstnance na vedoucím místě na dalších šest let.

V přechodných ustanoveních se stanoví, že výkon práce na vedoucím místě končí, jak řekl pan senátor, k 31. 7. 2012, další vlna 13, další vlna 14, ale je tam poznámka, že další pracovní zařazení se řídí zákoníkem práce. Tuto poznámku v senátní verzi senátoři vyškrtli, místo toho doplnili bod 6 a 7, který já považuji za naprosto scestný a nadbytečný, protože vlastně pokud byste měli ten návrh před sebou, tak zjistíte, že v bodě 6 je opsán § 166 odst. 3, který říká, že zřizovatel může vypsát – ale co tam vsunuli senátoři – pokud tedy nebude vypsáno výběrové řízení, pokračuje pracovní poměr, a senátoři tam vsunuli „a to opakovaně“, přičemž naprosto jasně v poslanecké verzi § 166 odst. 3 říká „není-li vypsáno výběrové řízení šest až tři měsíce před koncem pracovního poměru, zřizovatel může“, takže je to nadbytečné.

A podle mě odstavec 7 senátního návrhu je – a to jsem si sem, prosím pěkně, vzala – zcela nepochopitelný, protože tím, že z poslaneckého návrhu vyškrtl Senát, že pracovní zařazení zaměstnance se řídí zákoníkem práce, tak je naprosto jasné, že v zákoníku práce je to § 73 odst. 6, na něj potom navazuje § 52 odst. c) a na něj eventuálně navazuje § 67 a 68, což jsou výpovědní důvody. Co udělal Senát? Senát v bodě 7 neodkázal na § 73 odst. 6, ale z tohoto paragrafu pro mě nepochopitelně vzal pouze část citace, a to „neprolouží-li se řediteli doba trvání výkonu práce na pracovním místě vedoucího zaměstnance podle bodu 6, je zaměstnavatel povinen podat tomu zaměstnanci návrh na změnu jeho dalšího pracovního zařazení u zaměstnavatele na jinou práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci. Jestliže (doplňně dle tisku 340/5: zaměstnavatel nemá pro) zaměstnance takovou práci, nebo ji zaměstnanec odmítne, jde o překážku v práci na straně zaměstnavatele a současně je dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c) zákoníku práce a zaměstnanci náleží odstupné podle § 67–68.“

Já tedy nevím, na jaký bod jakého zákona odkazuje bod 6. Já nevím, jestli je to zákoník práce 73, nebo jestli je to novela školského zákona, prostě to zde není. A z mého pohledu, jestli toto řeší zákoník práce, tak samozřejmě se to dá analogicky dát i na tento případ, který řešíme v zákoně, ukončení funkce vedoucího místa ze zákona, což je možné, protože v důvodové zprávě je odkaz na článek 26 Listiny lidských práv a svobod.

Pro mě je velmi důležité i stanovisko ústavněprávního výboru Senátu, které nám sice vytkló určité legislativně technické nedostatky, ale doporučilo senátorům přijetí tohoto zákona v poslanecké verzi.

Já bych zde chtěla říci, že žádný bod zákona přece není možné zkoumat izolovaně, že přece spolu musí jednotlivá ustanovení a paragrafy souviset. To znamená, že musí spolu souviset § 166 s přechodnými ustanoveními. A my do přechodných ustanovení ještě dále vysvětlíme, že opakovaně bude vznikat řetězení pracovních poměrů. Já si vůbec nedovedu představit, jaká by to mohla být konstrukce, kdyby nedošlo k ukončení ze zákona k těmto datům, protože pak by vůbec nemohl být realizován § 166.

Takže nevím, kde vznikla ta myšlenka, že tady budeme mít tisíce konkursů. Nebudeme tady mít tisíce konkursů, protože zřizovatel může vypsát výběrové řízení šest až tři měsíce před koncem pracovního poměru, který bude těmto ředitelům končit 31. 7. 2012. Jestliže nebude toto výběrové řízení vypsáno, bude automaticky pokračovat a na další pracovní zařazení se vztahuje zákoník práce.

Já poslaneckou verzi vnímám jako vyváženou. Stejně tak na tom pracovali právníci Ministerstva školství. Seděli s námi sedm hodin na pod-

výboru, kde jsme o těchto věcech diskutovali. Naopak, mně se zdá tato verze vyvážená. Když bude zřizovatel chtít vypsát výběrové řízení na sto míst, tak je prostě vypíše.

Chápu, že legislativně technické nedostatky by tam neměly být. Ústavněprávní výbor Senátu doporučil a já zároveň budu hlasovat pro poslaneckou verzi. Pozměňovací návrh Senátu, jak je připraven, že v podstatě jeden bod přechodného ustanovení vykládá jiný zákon v tomto zákoně, to se mi zdá opravdu velmi prapodivné. Budu podporovat poslaneckou verzi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Wenigerové. Prosím nyní o slovo paní kolegyni Annu Putnovou.

Poslankyně Anna Putnová: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, vážený pane senátore, dovoluji, abych se také vyjádřila k pozměňovacímu návrhu, který přišel ze Senátu.

Myslím, že na úvod je třeba si připomenout, že jsme před nedávnem schvalovali novelu školského zákona, která obsahovala desítky nových ustanovení. Žádné z nich nevyvolalo takové emoce jako otázka konkursů ředitelů základních a středních škol. Domnívám se, že tato situace, která vyvolává tak silné emoce, až téměř hysterii, je účelová.

Podívejme se na to, co jsme připravili my jako poslanci zákonem a co přináší pan senátor Juránek.

Jak už tady bylo řečeno, senátní novela je rozdělena do tří částí. Ty první se týkají technicko-legislativních úprav. Je třeba říci, že k bodu 1 až 3 jsou to chyby, které jsou zjevné, ale snadno zhojitelné výkladem. Souhlasím s tím, že u bodu 4 se jedná o legislativně technickou chybu, která je způsobilá mít aplikační dopad, avšak týká se problematiky transformace na školskou právnickou osobu, tedy situace nikoliv běžné. Tyto legislativně technické nedostatky nejsou tak závažného charakteru, aby bylo nutné přijmout níže uvedené změny. Které to tedy jsou?

K otázce konkurzů. Senátní návrh navrhuje upravit postup pro ředitele, kterým bude končit funkční období následkem přechodných ustanovení novely školského zákona dne 31. 7. 2012. Tato úprava je však nadbytečná, neboť jazykovým a následně systematickým výkladem Sněmovnou navrženého znění § 163 odst. 3 plyne, že nastala-li rozhodná doba, zřizovatel učiní buďto, že vyhlásí konkurz, nebo nevyhlásí konkurz. Čili může, nikoliv musí. Pochybnosti navíc budí slovo „opakovaně“ použité v tomto bodu, které není nijak odůvodněné.

Senátní novela také přináší otázku odstupného pro ředitele, kteří neobhájí svoji pozici. O tom se tady zatím velmi málo mluvilo. Já bych chtěla říci, že tato úprava nemá žádné odůvodnění. Navíc by se uplatnila pouze na

ředitele specifikované v bodě 5 návrhu, tedy ředitele, jimž konec funkčního období vyměří přechodná ustanovení zákona. Dosavadní ředitelé byli již proti ostatním manažerům zvýhodnění funkčním obdobím na neomezené období a není třeba jim poskytovat další výhody. Nutné je také podotknout, že by to znamenalo zátěž pro zřizovatele. Byly by to výdaje speciálně pro malé obce, se kterými nepočítají.

Dovolte mi, abych shrnula to, co tady řečeno jednak mými předřečnicemi, které velmi důkladným analytickým způsobem podrobily tuto novelu svému výkladu.

Domnívám se, že verze senátní novely připravuje řadu otázek, které bychom museli v budoucnosti řešit. Víte, že jsem dlouhodobým kritikem ne-systémových začleňování novel zákonů do školské politiky. Ředitelé základních a středních škol byli zcela mimo školský systém. Nikdo z nich neobhájoval svoje místa po určitém období. Funkční období nebylo stanovené. Máme snahu uvést jejich pozici do řádu a nezatěžovat dalším ne-systémovým opatřením, to znamená odstupným, tuto novelu.

Chtěla bych se také vyjádřit k tomu, co tady řekl pan senátor Juránek o tom, že končí pracovní poměr. Myslím, že je to naprosto demagogie, jak paní poslankyně Wenigerová řadou příkladů zdůvodnila. Jsem přesvědčena, že kdyby si pan ministr školství Dobeš více věřil a odkázal pochybovače na důvodovou zprávu k tomuto zákonu a kdyby vykladače zákona, kteří se postavili do role soudce, odkázal do patřičných mezí, nemuseli bychom se tímto bodem zabývat.

Jménem svým a poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové sděluji, že nebudu podporovat senátní verzi, kterou nám dnes Senát předložil. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Anně Putnové. O slovo se hlásí pan senátor Stanislav Juránek. Prosím, pane senátore.

Senátor Stanislav Juránek: Já si dovoluji přesto ještě jednou zareagovat a říct podstatu tohoto zákona a změn, které jsou zde navrženy. Troufnu si říct, že systémový přístup jsme zvolili my jako senátoři a že jsme tímto způsobem prošli celým tímto zákonem. Řeknu, že bych tady nestál, kdybychom to nezkonzultovali a nedali do souladu s právníky Ministerstva školství a kdybych se nedozvěděl jednu zásadní věc, tu věc, že na Ministerstvu školství po schválení tohoto zákona začali pracovat právníci na tom, aby jednoznačně specifikovali věci, které tento zákon nespecifikuje. Tu situaci, která je a která nastane 31. 7. tohoto roku. My jsme dokonce udělali tu věc, že jsme uvedli toho 31. 7. 2012 do souladu s tím, jak bude tento zákon, který je jinak velmi dobrý a který bych chtěl pochválit, protože

je potřebný ve školství, tak jsme jej uvedli do toho souladu, abychom se chovali do 31. 7. tak, jak se budeme chovat v příštích letech. To znamená skutečně ten problém k řešení je 31. 7. 2012.

My jsme tedy, pokud zde jsou upozornění na některé změny, které jsme udělali vůči poslaneckému návrhu, tak jsme tam ze sta procent akceptovali změny, které navrhli právníci Ministerstva školství, s tím, že jsme je ještě v rámci Senátu projednali a řešili jsme je v rámci našich legislativců. Upozorňuji znovu, že tento zákon není jenom o těch dvou věcech, to znamená ta jedna věc je otázka, co bude s řediteli 31. 7., a to ze dvou hledisek, jestli budou odvoláni, nebo nebudou odvoláni, jaký bude jejich následný pracovní poměr, protože tady si dovolím odkázat skutečně na zákoník práce a v zákoníku práce nebyla nalezena žádná cesta, podle které by mohl zřizovatel postupovat. To znamená, muselo by nám následně Ministerstvo školství, a to pomocí vaší Poslanecké sněmovny a potom následně schválení v Senátu, to znamená na základě změny zákona, určit, jakým způsobem budeme postupovat ve smyslu zaměstnání ředitelů. Dalšího, po 31. 7., pokud dále nebudou řediteli této školy.

Znovu však upozorňuji, a tady musím říct, že moje předřečnice paní poslankyně Putnová se zmínila, že není malichernou změna, která zcela zásadně mění podmínky transformace na školskou právnickou osobu. To není žádná banalita. Tady si dovolím říct, že je to skutečně záležitost, která se řešit musí.

Jsou zde tedy tři věci, které stejně budete muset do budoucna řešit. A já si dovolím vás požádat o to, nebo chci říct, je tady nabídka Senátu, který vám nabízí, abyste tyto záležitosti do budoucna řešit nemuseli. Já pevně věřím, že se rozhodnete pro to, aby senátní návrh mohl projít. Jenom musím říci a znovu opakovat, že jsme to uváděli do souladu s právníky na Ministerstvu školství. I to byl jeden z důvodů, proč jsem si dovolil dneska před vás přijít a tento návrh vám podat. Věřím, že se rozhodnete správně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Juránkovi. Pan ministr školství Josef Dobeš má nyní slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Paní předsedkyně, pane premiére, dámy a pánové, já navážu na pana senátora Juránka. Bude na našem rozhodnutí, jak budeme hlasovat. Ono to není o nějakém sebevědomí nebo nesebevědomí, já myslím, že nám všem jde o to, aby ten výklad byl jasný pro každého zřizovatele. To je ta podstata.

Jsem rád, že všichni vnímáme, že ta pětsetšedesátjednička je nutná novela, dobře připravená, a máme zde jednu jedinou pochybnost. To je

ten záměr. Jestliže existují dva právní výklady, tak to není dobře. A já znovu říkám, to, co cizeluje senátní návrh, je přesně to, aby byl jednoznačný výklad, abychom zklidnili zřizovatele, protože i kdyby v jednom jediném kraji nebo v pár městech byla nejistota, tak je to špatně.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se, zda chce ještě někdo vystoupit v rozpravě před závěrečným hlasováním. Nikdo se nehlásí, rozpravu tedy končím.

Přistoupíme k hlasování a nejprve podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 340/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 340/5.“

Zahajuji hlasování číslo 283. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 283 přítomno 181, pro 47, proti 84. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Budeme nyní hlasovat znovu a tentokrát podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Příslušné kvorum je nastaveno.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 340/4.“

Zahajuji hlasování číslo 284. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 284 přítomno 182, pro 171, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Končím tím projednání bodu 145 sněmovního tisku 340/4. Děkuji paní zpravodajce, děkuji panu senátorovi.

Zahajuji projednávání bodu číslo

146.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb.,
o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 371/4/ - vrácený Senátem**

(V sále je hluk, předsedkyně PS několikrát vyzývá ke klidu.)

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 371/5. Je mezi námi přítomen pan senátor Jiří Dienstbier.

Prosím nejprve, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, já budu relativně stručný.

Za předkladatele doporučuji setrvat na původní sněmovní verzi, a to z těchto důvodů: Senát návrh podrobně projednal a víceméně s návrhem i v debatě, která probíhala na plénu, vyjádřil souhlas. Nicméně doplnil do návrhu některé věci, které vyvolávají určité otazníky. A je třeba korektně říci, že už byly debatovány na úrovni expertní v době, kdy zákon vznikl.

Na prvním místě mám na mysli povinné zkoušky, které by měli rozhodci do budoucna vykonávat. My osobně se domníváme, že změny, které původní vládní návrh obsahuje, to znamená zpřísnění zákonných podmínek pro toho, kdo chce být rozhodcem, zavedení povinnosti být součástí veřejného seznamu, který povede Ministerstvo spravedlnosti, být sankcionován Ministerstvem spravedlnosti, že to jsou změny, které jsou adekvátní tomu, jak by mělo vypadat regulované rozhodčí řízení. Domníváme se, že stanovení podmínky zkoušky je nad limit řekneme této filozofie, protože na druhou stranu jistá neformálnost by rozhodčímu řízení neměla být upřena. Pokud bychom zde zavedli povinné zkoušky, pak bychom tento typ výkonu činnosti přiblížili ostatním právníckým profesím a to podle našeho názoru není správné. Mohlo by se stát, že časem z tohoto bude jakási forma dokonce až téměř justiční zkoušky. To je stanovisko Ministerstva spravedlnosti.

Nestejný pohled se Senátem máme také na změny, které Senát navrhl v článku 34 odst. 2, kde rozšiřuje důvody, pro které má být v případě, že je zrušen rozhodčí nález, neplatná i rozhodčí smlouva. Tím vás nechci obtěžovat, to je víceméně odborné stanovisko, odborná záležitost. My se nedomníváme, že chybí-li nějaká náležitost rozhodčí smlouvy, má být a priori neplatná. Je to v rozporu s filozofií absolutní neplatnosti kontraktu, jak je upravena v novém občanském zákoníku, kdy absolutní neplatnost má být

užívána zcela výjimečně. V tomto směru by také neměla být důvodem pro neplatnost podle § 34 odst. 2. Stejně tak se to týká i druhého důvodu, o který byl rozšířen § 34 odst. 2.

Já chci, dámy a pánové, nejprve říci, že vás obecně prosím o podporu tohoto vládního návrhu, protože tento zákon, je potřeba zde opět zdůraznit, výrazně reguluje a stanovuje jasná pravidla pro výkon rozhodčího řízení v České republice a do budoucna odstraní excesy a problémy, které jsou s rozhodčím řízením často spojovány. Jasná pravidla, která my zde navrhuje a o kterých se debatovalo jak na úrovni vládní koalice, tak následně na úrovni Poslanecké sněmovny téměř rok, pomohou k tomu, aby rozhodčí řízení na jedné straně bylo zachováno, to znamená aby nemalá část potenciálních sporů nebo potenciálních soudních sporů byla řešena takto mimosoudně, tedy rychle a efektivně, na druhou stranu, aby tyto spory nebyly řešeny k tíži té často v uvozovkách z hlediska právních znalostí oslabenější strany, to znamená z hlediska spotřebitele. Tedy tato regulace má zvláště význam u těch sporů, které jsou řešeny rozhodci a které vznikají na základě spotřebitelského práva, resp. spotřebitelských kontraktů.

Nebudu zde opakovat celou řadu změn, které vládní návrh obsahuje. Snad jen zmíním alespoň ty, že nově jsou stanovena pravidla pro rozhodčí smlouvu, resp. rozhodčí doložku. Budou muset být na samostatném papíru, budou muset mít jasně oddělené ustanovení této smlouvy od původního kontraktu, který je uzavírán. Zpřísňují se kvalifikační předpoklady pro osobu rozhodce, mimo jiné je zde stanovena povinnost právníckého vzdělání. To je také mimo jiné důvod, proč nejsme příznivci toho, aby se zaváděla povinná zkouška. Takto to také bylo debatováno na úrovni politických stran v Poslanecké sněmovně a zástupci všech politických stran se shodli, že opravdu zkouška není nutností, pokud je zde obligatorní právnícké vzdělání.

Dámy a pánové, žádám vás tedy o podporu tohoto návrhu, a to primárně v podobě poslanecké verze, která odešla do Senátu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministři Pospíšilovi. Zeptám se pana poslance Marka Bendy, který je zpravodajem ústavněprávního výboru, zda se chce vyjádřit k návrhům Senátu. Nehodlá tak učinit.

Otvírám tedy rozpravu. V rozpravě, pokud má zájem, vystoupí jako první pan senátor Jiří Dienstbier. Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážená paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, většinu řekl už pan ministr, takže budu velmi stručný.

Obecně bych chtěl zdůraznit, že v Senátu navrhované změny měly podporu. Byly přijaty dva pozměňovací návrhy, které se netýkají podstaty

navrhovaného zákona, ale které podle názoru Senátu předlohu vylepšují.

První, jak už bylo řečeno, se týká okruhu případů, kdy v případě, že soud zruší rozhodčí nález, tak pokračuje sám v řízení a věc rozhodne. Zmínil bych zejména situaci, kdy tak učiní proto, že rozhodčí doložka neobsahovala náležitosti stanovené v § 3 odst. 5, tak jak je nově navrhován. V tomto případě by totiž nemělo smysl, aby nově rozhodovali rozhodci a vydali nový rozhodčí nález, protože by stále trvaly důvody pro jeho opětovné zrušení, a to nedostatek náležitostí rozhodčí doložky. To znamená, že pokud nebude pokračovat soud, celý spor bude zacyklený. Můžou rozhodci donekonečna rozhodovat a soud donekonečna rušit rozhodčí nález. V tomto smyslu je podle názoru Senátu potřeba předlohu upravit.

Druhý pozměňovací návrh, který byl v Senátu schválen, se týká zpřísnění kvalifikačních požadavků na rozhodce, kteří žádají o zápis do seznamu rozhodců vedeného Ministerstvem spravedlnosti. Týká se to konkrétně požadavků na složení zkoušky, jejíž podmínky by blíže prováděcím předpisem upravilo Ministerstvo spravedlnosti. V Senátu převládl názor, že pokud rozhodci zejména ve spotřebitelských věcech zásadně rozhodují o právech a povinnostech našich občanů, tak by měli mít přísnější kvalifikační pravidla pro to, aby tuto činnost mohli vykonávat, a samozřejmě by se aspoň trošku měla přiblížit jejich kvalifikace těm, kteří zpravidla spory rozhodují. Pořád to samozřejmě není zcela srovnatelné, byť je tam zkouška, která může být třeba srovnávána s justiční zkouškou, ale stále tady chybí mnohem větší zkušenost, protože aby mohl někdo vykonávat funkci soudce, musí mít několikaletou praxi, a to jako čekatel, a pak teprve může složit zkoušku soudce a dále samozřejmě má úplně jinou praxi, protože tu činnost vykonává každodenně. Z tohoto hlediska požadavek alespoň na zkoušku bez jakékoli praxe je podle mého názoru případný.

Proto bych vás chtěl poprosit, abyste podpořili senátní verzi návrhu zákona s těmi dvěma pozměňovacími návrhy.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Dienstbierovi. Ptám se, zda se někdo dále hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednání v rámci Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další

související zákony, podle sněmovního tisku 371/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 371/5.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 285. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 285 přítomno 181, pro 40, proti 114. Tento návrh přijat nebyl, tedy znění schválené Senátem.

Budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců. Příslušné kvorum je nastaveno.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 371/4.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 286. Táhá se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu usnesení?

V hlasování pořadové číslo 286 přítomno 181, pro 131, proti 14. Konstatuji tedy, že jsme návrh zákona přijali.

Končím projednávání bodu 146, sněmovního tisku 371/4. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu senátorovi.

Zahajuji projednávání bodu

147.

Návrh zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek /sněmovní tisk 399/3/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 399/4. Vítám mezi námi senátorku Soňu Paukertovou a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře. (V sále je hluk.)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, jedná se o velmi neideologickou normu. Je to jenom způsob, jak využít mezinárodní pomoci k tomu, aby se s větší efektivitou vymáhaly pohledávky oprávněných států. Stejně

neideologicky k tomu přistoupil Senát, který navrhl některé úpravy spíše legislativně technického charakteru, které zkvalitňují předlohu. Já podporuji přijmout návrh ve znění schváleném Senátem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Zeptám se pana poslance Davida Šeicha, zda se chce jako zpravodaj zahraničního výboru vyjádřit k usnesení Senátu k pozměňovacím návrhům. Prosím, pan poslanec David Šeich.

Poslanec David Šeich: Dobrý den, paní předsedající, dámy a pánové. Po diskusi s Ministerstvem financí a některými dalšími odbornými orgány se jeví, že doplnění a upřesnění Senátem rozšíření možností vymáhání mezinárodních finančních pohledávek je spíše v aplikační praxi lepší a výhodnější ve verzi senátní, takže se přikláníme k senátní verzi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám rozpravu k tomuto tisku. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Má možnost vystoupit paní senátorka Soňa Paukrtová. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Soňa Paukrtová: Paní předsedající, dámy a pánové, jenom velice stručně. Bylo tady řečeno, že Senát učinil některé víceméně legislativně technické úpravy. Pozměňovacích návrhů je celkem šest. Nejsou nijak dramaticky problematické. Řekla bych, že důležitý je pozměňovací návrh 1, který upravuje nedostatek v transpozici, pozměňovací návrh 2, který dává do souladu dvě odporující si díky tohoto zákona, a mohla bych pokračovat dále.

Jedná se o skutečnost, že Senát nikterak věcně nezasáhl do návrhu, který nám přišel z Poslanecké sněmovny, a já vás velmi prosím o podporu senátní verze. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní senátorce Soně Paukrtové. Zeptám se ještě na další přihlášku do rozpravy. Nevidím žádnou, končím tedy rozpravu a přikročíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek, podle sněmovního tisku 399/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 399/4.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 287. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 287 přítomno 181, pro 162, proti 3. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Tím končím projednávání bodu 147, sněmovního tisku 399/3. Děkuji paní senátorce Soně Paukrtové.

Zahajuji projednávání bodu

148.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 434/4/ - vrácený Senátem

Senát tento návrh vrátil s pozměňovacími návrhy. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 434/5. Senátoři nebudou přítomni projednávání tohoto tisku. Prosím tedy o úvodní slovo pana ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Opět budu velmi stručný. Dámy a pánové, tento návrh měl jeden jediný motiv a jeden jediný cíl – umožnit pravidelné a pravidelně opakující se příjmy se společnostmi se státní účastí, tedy dominantně v objemu dividendy ČEZu zapojit do přímé základny důchodového účtu. Žádný jiný cíl neměl, což se ne úplně povedlo vysvětlit ve vládě, takže tam vznikla jistá nedorozumění. Ne všechna nedorozumění se podařilo vysvětlit v Poslanecké sněmovně a až všechna nedorozumění se podařilo vysvětlit v Senátu.

To znamená doporučuji za splněním tohoto cíle přijmout návrh přijatý Senátem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Zeptám se pana kolegy Michala Doktora jako zpravodaje rozpočtového výboru, ale nevidím ho – pardon, je tady – zda se chce vyjádřit k pozměňovacím návrhům Senátu. Pan poslanec Michal Doktor má slovo.

Poslanec Michal Doktor: Já už jsem jednou dal při projednávání věci na žádost pana ministra financí a shledávám správné, aby i v tomto hlasování Sněmovna respektovala jeho žádost jako předkladatele. Doporučuji tedy hlasovat v souladu se žádostí pana ministra financí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji panu poslanci Michalu Doktorovi. Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 434/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 434/5.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 288. Ptám se, kdo je pro tento návrh usnesení – znění senátní. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 288 přítomno 181, pro 129, proti 29. Konstatuji tedy, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Tím končím projednávání bodu 148, sněmovního tisku 434/4. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

149.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky /sněmovní tisk 453/3/ - vrácený Senátem

Senát návrh zákona vrátil s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 453/4. Senátoři se nezúčastní tohoto projednávání. Já tedy opět požádám o slovo ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já bych rád, abyste si povšimli té harmonizační vazby mezi ministrem financí a Senátem, neboť i v tomto případě doporučuji schválit ve znění schváleném Senátem, neboť ta změna je k lepšímu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se, zda se chce vyjádřit k pozměňovacím návrhům Senátu také zpravodaj rozpočtového výboru. Ano, pan poslanec Josef Cogan má slovo.

Poslanec Josef Cogan: Jako zpravodaj taktéž souhlasím se zněním tak, jak to vrátil Senát.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování, a to podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky, podle sněmovního tisku 453/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 453/4.“

Zahajuji hlasování číslo 289. Ptám se, kdo je pro návrh tohoto usnesení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 289 přítomno 180, pro 138, proti 2. Konstatuji tedy, že Sněmovna schválila zákon ve znění senátním.

Zákon jsme přijali, končím tedy projednávání bodu 149, projednávání tisku 453/3. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

150.

Návrh zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů /sněmovní tisk 473/8/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 473/9. Vítám mezi námi pana senátora Adolfa Jílka.

Prosím, aby se za navrhovatele nejprve k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr financí Miroslav Kalousek. Pane ministře, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Počtvrté děkuji za slovo. Paní předsedkyně, dámy a pánové, oproti svému zvyku budu tentokrát malinko delší, protože tento zákon i změny, které přijal Senát, si to zaslouží.

Já připomínám, že před schválením nebo odmítnutím je tu zcela zásadní norma, která tvoří jeden ze tří pilířů reformy daňového systému. Je to pilíř

změny pravidel, tedy daňový řád, je to pilíř transformace instituce, tedy jednotné inkasní místo, a je to systém změny legislativy, která umožňuje, aby všechny přímé odvody, tedy daně z příjmů právnických osob, daně z příjmů fyzických osob, zdravotní i sociální pojištění, z jednoho společného základu, který dnes společný není, v jedné sumě, která dnes jednou sumou není, na jednom formuláři, který dnes jedním formulářem není, bylo odesláno do jednoho státního účtu, tedy toho inkasního místa, namísto současných tří a také aby tato odvodová povinnost byla kontrolována z jednoho jediného místa. To je ten cíl, to je ta systémová změna!

A já velmi prosím, abychom dokázali odlišovat při diskusi o zákonech, které se týkají jednotného inkasního místa, mezi zásadní změnou systému a parametry tohoto systému. Zásadní systémová změna, jak pevně věřím, tady bude na desetiletí, neboť ani opozice nemůže nic namítat proti systémové integraci správců přímých odvodů a proti harmonizaci odvodového základu všech těchto přímých odvodů. Jiná věc jsou samozřejmě parametry, to znamená jednotlivé sazby, které jsou vyměřeny ať už pro sociální, zdravotní pojištění, daň z příjmů právnických, fyzických osob; u fyzických osob zvlášť pro živnostníky, zvlášť pro daň ze závislé činnosti, otázky paušálů, otázky bonusů, to všechno jsou parametry, kde pokládám za legitimní, že jednotlivé politické síly se nikdy úplně nemohou shodnout. Každá k tomu přistupuje z hlediska svých ideových východisek, z hlediska svých programových hodnot a logicky podle toho, jak se bude měnit společenská a politická vůle, se budou měnit i tyto parametry – vždy. Ty nikdy nebudou stabilní. Ale mělo by být naším společným zájmem, abychom vytvořili stabilní systém, v rámci kterého se tyto parametry budou měnit. Diskuse, která je, ať už parlamentní, nebo mediální, to ne vždycky umí tímto způsobem od sebe oddělit. To znamená, diskutujeme-li o dani z příjmů, tak se diskutuje o sazbě, aniž by se přitom jasně řeklo, co je zásadní systémová změna a co je změna parametrická. (V sále je velký hluk.)

Mou prosbou je, abychom – mou prosbou zejména pro ty, kteří tady tak řvou, že je neumím překřičet, pan poslanec Gazdík například...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, já bych chtěla požádat všechny, aby se ztišili!

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Mou prosbou je, abychom tohle dokázali, abychom vždy dokázali říct, co je ta zásadní systémová změna a co jsou změny parametrické, o které vždycky budou politické síly soutěžit a budou je měnit podle společenské poptávky a úspěchu ve volbách.

Druhou věcí je něco, co mě strašně trápí, že bývá označováno jako přílepek k tomuto zákonu, a to je otázka týkající se zdanění hazardu. To

prosím pěkně – až přestane pan předseda John křičet, a tím pádem já budu schopen ho překřičet – to prosím pěkně není žádný přílepek! To je systémová bytostná součást novely zákona o dani z příjmů, protože i tady prosím, abychom dokázali rozlišit mezi změnou systémovou a parametry. Systémová změna totiž nespočívá v ničem jiném, než že odvody z loterií přestávají být osvobozeny od korporátní daně, tedy od daně z příjmů, což znamená, že budou platit daň z příjmů právnických osob jako jakékoliv jiné právnické osoby, ať už ten parametr bude jakýkoliv. Teď je 19, budou platit 19. Jestli kdykoliv nějaká politická reprezentace rozhodne o tom, že to bude 15 nebo 25, budou platit 15 nebo 25. Ale to zásadní je, že prostě budou platit daň z příjmů právnických osob a že, což je možná ještě důležitější, budou podléhat standardní daňové kontrole finančních úřadů podle daňového řádu, což dnes nepodléhají!

Zdůrazňuji: Jestliže dnes ten či onen finanční úřad kontroluje loterijní společnost, pak kontroluje podle zákona o loteriích, kde jeho procesní pravomoci jsou neskonalé slabší a menší, než když kontroluje daňový subjekt podle daňového řádu. Tohle je ta systémová změna.

Druhá část té systémové změny je, že vedle korporátní daně je zaváděn úplně jiný instrument, a sice loterijní daň, který bude spravován stejně jako daň z příjmů právnických osob, byť by si zasloužilo samostatnou teoretickou diskusi, zda loterijní daň je daň přímá, či nepřímá. Upřímně se přiznám, že podle mého názoru se jedná spíš o daň nepřímou, ale tady praxe nechť má přednost před teorií. Je mnohem praktičtější a jednodušší spravovat ji jako daň z příjmů právnických osob ve stejném mechanismu než jako nepřímou daň. Tak tohle je ta systémová změna, že vedle korporátní daně je zaváděna také daň z loterií. A opět je pouze jenom parametrická záležitost, zda ta daň bude 20 % pro všechny nebo 15 % pro všechny nebo 25 % pro všechny, nebo různé parametry pro různé typy loterií. Všechno má ve světě a v Evropě kolem nás nějaké precedenty. A politická reprezentace by měla, mohla kdykoliv tyhle parametry měnit, nicméně aniž by změnila systém. Ten systém, že to navždy již budou daňové subjekty plně podléhající daňové kontrole podle daňového řádu a že budou platit loterijní daň, ten už by změněn být neměl. A tohle prosím, abychom taky dokázali odlišit, protože tady ta diskuse je ještě důležitější.

Dobře víte, že současný právní stav je takový, že dodnes o povinných odvodech loterijních společností nerozhodují demokraticky volená zastupitelstva, ale vlastníci loterijních společností. Takže ta zásadní systémová změna není o ničem jiném než o odpovědi na otázku, kdo má rozhodnout o povinných odvodech. O povinných odvodech, které mají stejný charakter, protože dnešní odvody na takzvaně veřejně prospěšné účely z loterijních společností mají ve své mandatorní povinnosti stejný charakter jako daně z příjmů, jako sociální pojištění, jako povinné pojištění, akorát že

je tam ta asigrační vůle, že o tom nerozhoduje nikdo jiný v zásadě než ten loterijník. Ta zásadní systémová změna nespočívá v ničem jiném než v odpovědi na otázku, kdo má právo rozhodnout o použití povinných odvodů. Je to demokraticky zvolené zastupitelstvo, ať už obecní nebo státní, které každé čtyři roky je povinno obnovovat svoji demokratickou legitimitu, anebo to právo má majitel loterijní společnosti? Tohle je ta otázka. Se všemi důsledky z toho plynoucími včetně toho, kdo má mít tu společenskou i politickou moc a vliv. Protože rozdělovat, či nerozdělovat – až přestane křičet pan poslanec Stanjura, abych byl schopen ho překřičet – protože rozdělovat, či nerozdělovat mnoho miliard korun ročně podle vlastního uvážení sebou samozřejmě tvoří obrovskou společenskou, tedy i politickou moc a vliv. Ne náhodou si proto tuto moc a vliv vyhradila všechna demokraticky volená zastupitelstva. Ne náhodou Poslanecká sněmovna nedává tuto pravomoc vládě. Ne náhodou si to vynutila jako ingerenci legislativy do exekutivy a schvaluje to zákonem o státním rozpočtu. Ne náhodou o rozpočtech nerozhoduje starosta, ale demokraticky zvolené zastupitelstvo. Pouze v tomto jediném případě, v povinných odvodech, o tom rozhodují šéfové loterijních společností. Je to absurdní! Zakládá to obrovský korupční potenciál!

Ne náhodou se kolem toho vedou tak složité a dlouhé diskuse. A přiznejme si, že i tady i v Senátu bylo velké vábení Sirén. Proč by o tom měla rozhodovat demokraticky volená zastupitelstva? Proč bychom o tom nemohli rozhodovat my? Vždyť když nám v tom pomůžeš, my se s tebou rozdělíme. My si necháme poradit, kam to máme poslat. Podívej se, ta ošklivá vláda, ten Kalousek s tím Nečasem už nechtějí připustit žádného medvěda, my ti uděláme takového hezkého loterijního medvídka. Nech nám aspoň třetinu a my si rádi necháme poradit, co je to správné dobro v tom tvém volebním obvodu nebo vůči tomu či onomu tvému kamarádovi. Nenech to na těch demokraticky zvolených zastupitelstvech. U nás budeš mít mnohem větší slovo.

Mnozí z nás tomu možná chvílemi podlehli. Mnozí z nás možná kvůli tomu i zázračným způsobem měnili svá stanoviska z týdne na týden. Prostě z největších bojovníků proti korupci najednou byli největší bojovníci za to, aby aspoň třetina těch odvodů mohla zůstat těm loterijníkům k tomuhle rozhodování. Výsledkem byl totální paskvil, za který se jako člen Poslanecké sněmovny stydím, že Poslanecká sněmovna něco takového mohla schválit a odeslat do Senátu. Nebudu ani rozebírat jeho legislativně technické nedostatky, protože ve svém důsledku to neznamenal nic jiného než daňové prázdniny pro všechny loterijní společnosti.

Senát se tím zabýval a já bych chtěl vyslovit úctu jeho rozhodnutí, protože si uvědomuji, že dali přednost systému před těmi parametry. Uvědomuji si, že ty parametry, o které se soutěží v rámci idejí mezi politic-

kými stranami, jsou nepřijatelné pro levou část politického spektra, tedy i pro senátorský klub ČSSD. Parametry pro ně přijatelné nejsou, nebyly a to řekli zcela jasně. Ale ten systém – ten systém, že za prvé má být jednotné inkasní místo, a ten systém, že loterijníci už nemají mít tu společenskou moc a vliv, byť jsou ochotni se o ni podělit s některými z nás, ten systém pro ně byl v tu chvíli důležitější. A za tohle rozhodnutí má Senát moji úctu.

A já tedy velmi prosím, abychom v zájmu tohoto systému všichni hlasovali pro senátní verzi, byť předpokládám, že v diskusi to vábení Sirén, ta touha některých z nás se na tom radši podílet s loterijníky než s demokraticky zvolenými zastupitelstvy, bude silná. Ale doufám, že takových nás tady bude méně. (Potlesk z lavic zcela napravo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Kalouskovi. Zeptám se postupně pěti zpravodajů, kteří měli co do činění s tímto tiskem, zda chtějí vystoupit. Nejprve zpravodaj rozpočtového výboru Pavel Suchánek? Nehodlá vystoupit. an poslanec Martin Vacek? Nehodlá vystoupit. pravodaj hospodářského výboru pan poslanec Milan Urban? Pravděpodobně nebude vystupovat. Zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj paní poslankyně Helena Langšádlová? Též nebude vystupovat. ještě zpravodaj petičního výboru pan poslance Václav Votava? Nebude vystupovat.

Otvírám rozpravu. Pan kolega Michalík se hlásí do rozpravy. Prosím. (Upozornění od stolku zpravodajů.)

Promiňte. Slovo dostane jako první pan senátor Adolf Jílek. Omlouvám se vám, pane senátore. Poté dostane slovo pan poslanec Alfréd Michalík, potom pan poslanec Josef Novotný starší.

Pan senátor Adolf Jílek má slovo.

Senátor Adolf Jílek: Děkuji, paní předsedkyně. Páni ministři, poslankyně a poslanci, přišel jsem vás požádat o to, abyste podpořili změny, které v tomto návrhu zákona přičinil Senát.

Tak jak tady už pan ministr povídal, ta první část, která je nejdůležitější, nebo to, co je gros toho zákona, nebyl problém v Senátu. V Senátu byl problém pouze jedna jediná část, a to část čtvrtá. To byla změna loterijního zákona, tak jak přišla ze Sněmovny k nám.

Po dlouhé diskusi, kterou už dlouho nepamatuji, protože na výbory přišli kromě lobbistů ještě spousty dalších zástupců, kteří si mysleli, že jediné přes loterijní společnosti se dostanou k penězům, tak přesto Senát přijal pozměňovací návrhy, kde základ je, že vrací možnost, nebo vrací rozhodovací pravomoc voleným zastupitelům, to znamená jak vám poslancům, tak zastupitelům na obcích. Rozdělení toho poměru vycházelo z toho, že více než dvě třetiny odvodů nebo té loterijní daně jsou daně z výherních

přístrojů a videoterminálů, to je více než dvě třetiny, a to jsou věci, které nejvíce obce zatěžují. Proto ta část, která je na obce, je daleko vyšší. A jestli někdo má strach, že zastupitelstva neumějí rozdělovat tyto prostředky, tak se běžte zeptat, kdo financuje jejich mladé sportovce, kdo financuje jejich hasiče, sociální oblast, kulturu. Zatím je to většinou z jejich rozpočtu. Jestliže bude navýšen a dostanou peníze z loterijní daně, s chutí a radostí je použít.

Jediný návrh, který přišel potom na plénu, tedy který byl přijat na plénu navíc, byla otázka změny účinnosti, přechodné ustanovení. Vzhledem k tomu, že dnes už máme třetí dekádu prosince, kdyby ten zákon nevyšel ve sbírce do 31. 12., tak by na rok 2012 byly loterijní prázdniny. Takže tomu jsme se snažili zabránit, to je ten pozměňovací návrh, který tam je další přidáný.

Poslední věcí bylo prodloužení účinnosti některých částí zákona většinou až o dva roky, ale s tím většina lidí neměla problémy.

Takže vás prosím, abyste se na to podívali z pohledu, kterým se na to díval Senát – nikoli politicky, ale zcela věcně.

A možná na závěr jednu poznámku. Opravdu to, co se událo při projednávání tohoto zákona, jsem ještě za jedenáct let v Senátu nezažil, protože kromě spousty dalších lidí na výbor, kde přednášel náměstek ministra financí tento návrh zákona, přišel i ministr školství, a i když se vláda dohodla jinak, tak lobboval za senátní verzi. A to jsem opravdu neviděl. Viděl jsem spoustu našťvaných ministrů, kteří v těchto případech, jak já říkám, skousli pysk, ale víc nevystupovali.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Adolfu Jílkovi a dále v rozpravě je přihlášen pan poslanec Alfréd Michalík, po něm vystoupí pan poslanec Josef Novotný starší. Prosím pana poslance Michalíka o slovo.

Poslanec Alfréd Michalík: Paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, už jsem trochu, jak se říká, ztratil teplotu, ale když domluvil pan ministr, tak jsem nevěděl, jestli mám plakat, nebo se naštvat. To, jak se rozplynul nad tím, jak je třeba předat kompetence a právo rozhodovat o loteriích demokraticky zvoleným starostům a zastupitelstvům – kladl jsem si otázku, zda my jsme zvoleni nějak nedemokraticky, protože přece jak zastupitelstva, tak my jsme voleni na stejných principech. Takže to už je první pochybnost.

Ale co mě úplně vytočilo, je farizejství nejvyššího stupně, protože se zeptám – bartolomějská noc 2008, schválení, nevím, desetitisíců videoloterijních terminálů na ministerstvu přes noc, kdy jeden den ministerští úředníci

říkali nepustíme nic, a druhý den bylo podepsáno na deset let tisíce, tisíce povolení.

Kdo byl tehdy ministrem financí? Kdo řídil tento proces? Pane ministře, byl jste to vy! (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Michalík. Prosím pana poslance Josefa Novotného staršího, dále se hlásí... Zeptám se ještě, zda jde o faktickou poznámku, pan poslanec Paroubek. Faktická ne, žádná přihláška. Takže nyní má slovo pan poslanec Josef Novotný starší.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážená paní předsedkyně, páni ministři, kolegové a kolegyně, já se ptám, co jsme dělali dva roky – dva roky, naše vláda, protože to, co se tady udělá, tak do těch dvou let moc chybět nebude – v oblasti hazardu, když je to naše koaliční téma, že s tím něco uděláme. Já říkám, neudělali jsme nic, jenom jsme přijali tzv. Farského novelu, která v podstatě zakrývá povolovací podvody na Ministerstvu financí, definuje velice neuměle nové technické hry a stanovuje obcím, lépe řečeno zabraňuje obcím, aby tyto nové technické hry bylo možné regulovat vyhláškami. Vnesli jsme ještě víc zmatků do možnosti obcí regulovat hazard. To jsou teď ta zastupitelstva, která probíhají na základě stávajícího zákona teď koncem roku. A do budoucna jsme navodili jenom spoustu dalších sporů. Takže do teď jsme neudělali nic.

A co děláme teď, teď za chvíli. No, neděláme zase nic, jenom to děláme jinou formou. Jiná forma je základ nového zdanění, která v jistých věcech je přijatelná, zejména v tom, že odděluje hazard od financování sportu a veřejných činností. Nicméně to základní a ten požadavek, který Věci veřejné se snažily prosadit na koalici, byl, že to standardní zdanění, to znamená 8 mld. korun ročně, bude navýšeno a bude to potlačení hazardu formou transparentního zdanění do veřejných rozpočtů, nejlépe do státního rozpočtu.

Za chvíli schválíme něco, co se tomuhle vzdaluje. Těch 8 mld. nebude vybráno, budou tady o tom mluvit kolegové, zejména proto, že si v Senátu prosadily loterijní společnosti společně s ministrem Kalouskem další úlevu, která se nazývá nikoliv 20 tisíc částečný odvod neboli náhradu těch místních poplatků, ale jakýchsi 55 korun za den provozu bedny, což znamená, že bedny budou. protože nikdo on-line nekontroluje, i centrální systémy nikdo nekontroluje, prosím vás, já jsem si to ověřoval např. na Finančním úřadu Praha 1 a dalších, jsou to náhodné vstupy do systému, nikoli systematická kontrola ze strany státu, takže se vykáže těch beden mnohem míň. Čili nikoli přínos 2,2 mld., o které se teď bojuje mezi Sněmovnou a Senátem, ale ve skutečnosti nějakých 600 mil. korun, takže

hazard se zase směje. Už v této chvíli se směje, protože trojské koně, které se podařily už ve Sněmovně a v celém tom procesu teď v Senátu do zákona dostat, tak zafungují. To nemluvím ještě o roli prezidenta, který je samozřejmě další pojistkou hazardu ve schvalovacím procesu, a to nemluvím o tom, kdy tato norma vyjde – podívejte se, jaké máme datum – ve Sbírce. V okamžiku, kdy vyjde 1. ledna, tak zdanění se odsouvá, není splněna koaliční dohoda atd. To jsou věci, které jsou pro mě katastrofální z pohledu Sněmovny.

Proč se Sněmovna stává takovouhle lobbistickou žumpou, která takto s hazardem neustále licituje a neustále není schopna překonat pupeční šňůru s hazardem? Je to proto, že se nešetří příčiny stavu, který tady je. Před časem, před několika lety, už policie šetřila povolovací proces na Ministerstvu financí. Tehdy obvinila náměstka ministra financí Kalouska Prouze, ale po zásahu státního zastupitelství byla tato věc stažena, policisté našťvaně odešli od policie, dostal to jiný policista, který se vůbec s nikým nebavil, věc odložil, státní zástupce to pokryl a bylo to vyřešeno.

Čili tento povolovací proces a maskování tohoto stavu se prolíná i v dnešní normě, kterou máte před sebou, protože vlastně dohoda ministrů financí Sobotky a Kalouska se senátory vedla k tomu, že se tam vpravil ten trojský kůň 55 korun za den a že v podstatě se to nazývá, to, co se zde stalo, že se přijala norma, která nebyla koaličně dohodnuta, jakousi hlasovací havárií. Prosím vás, druhou hlasovací havárii budeme mít za chvíli, kdy se skřípěním zubů Věci veřejné budou muset říct, jestli překousnou tu hrůzu tří norem, která jedna je špatnější než druhá, anebo půjdou od toho.

Takže to je věc, která mi vadí. Výsledkem je, že píárově na veřejnosti jsou Věci veřejné téměř jako viníkem tohoto stavu, podílely se třemi hlasy na tom hlasování a já jsem líčen jako jakýsi extrémista, který si tady líčí nějaký svoje osobní věci. Jsem podpásově urážen i se svými koaličními kolegy, že mám nějaké problémy v rodině s hazardem. Prosím vás, musím na této půdě poprvé prohlásit, že nic takového není pravda, nikdy jsem nehrál, nikdy nikdo z mé rodiny nehrál hazard, nemá s tím žádné problémy a osobně mně je to fuk. Fuk mně to ale není jako starostovi Bystřice, kdy jsem musel se svými vyhláškami k Ústavnímu soudu pro Ústavní soud připravovat argumenty o veřejné škodlivosti, a dokázal jsem tyto věci. Takže vadí mi, že se takto s námi i koaliční partneři baví, že s námi takto jednají a snaží se černého Petra nám veřejně nějakým způsobem podsunout.

Závěr – co s tím? Zásadní je oddělení nebo odhalení a potrestání viníků toho povolovacího procesu, protože když je tady jedna bedna, kde se hraje o dvě koruny, a vedle je druhá bedna, která vypadá úplně stejně a hraje se podle stejného zákona o tisíc korun na jednu hru, tak je to prostě naprostá neuvěřitelnost. A já mám obavu, že tak jak vyšetřování, které na internetové

hry probíhalo a zdárně se blížilo k obvinění ministra Kalouska, že povolil poslední den na ministerstvu internetový hazard, který nemá oporu v zákoně, a poté kvůli úniku informací bylo toto předáno z elitního útvaru někam na lokálku proto, aby se ta věc zametla pod stůl, takže stejným způsobem teď nakládá náš státní aparát s trestním oznámením, které v podstatě podal ombudsman. On řekl – v povolovacím procesu beden, interaktivních terminálů, byl porušen zákon. A navazoval na dva nálezy Ústavního soudu, které řekly: bedna jako bedna, musí se k nim postupovat stejně, nelze vyložit § 50 odst. 3 jako přiměřeně rovná se vůbec. A u nás to tak funguje, takže přiměřeně rovná se vůbec nás bude stát 15 mld. na arbitráži, které už teď uplatňují vůči Ministerstvu financí a státu, už se vyčíslují škody, zejména kasina, která byla poškozena. Dokonce je jedno kasino, které říká: Bonver víc než kasino. On veřejně na obrovských průčelích domů hlásá: Ano, provozuji na benzinkách a v cukrárnách vyšší než kasinový hazard. Ha, ha, ha. – A co děláme my? Nic. My jsme nereagovali ani na to, že jsme do zákona a do normy, kterou tady dneska máme, nedali nálezy Ústavního soudu, bedna jako bedna, a Ústavní soud v tom druhém nálezu už nám zvedl prst a řekl: dělejte, opravte, udělejte něco s povoleními, která jsou vydána protizákonně. U nás se říká my nic dělat nebude, na Ústavní soud kašleme a budeme postupovat dál tak, jak to tady máme 22 let zavedeno. Novelizovat zákon budeme pouze poslaneckou iniciativou, budeme si u toho futrovat tašky různými prezenty. Budeme v případě, že ty prezenty budou dávat sportovní svazy, v době, kdy Poslanecká sněmovna a koalice potily krev při nočních jednáních, se válet někde na tenisu v Moskvě. Takové prezenty, úplatky, se tady běžně rozdávají, různé golfy v destinacích atd.

Takže pokud nedorazí k potrestání viníků stávajícího stavu, tak se nepohneme ani o milimetr dál. Pokud nedorazí k oddělení financování sportu a nadací od hazardu, tak je to stejné. Ti sportovci dělají záslužnou činnost, ale tím, že ji udělají za peníze z hazardu a v dresu hazardu, tak pak my za trička, která jsou zde rozdána do lavic, vyměníme všechny zásady, které máme.

Já jsem nechtěl teď v předvánoční době už dlouze vám tady spílat. Už to dělám poněkolkáté. Chtěl jsem vám jenom popřát příjemné svátky a příjemné čtení, protože jsme vám, Věci veřejné, koupili knihu Česká ruleta, dali jsme vám ji do schránky, a v této knize prof. Červenka popisuje to, o čem tady mluvím. Je to stav povolovacího procesu, je to systém, který vede k tomu, že si tady hazard dělá co chce za peníze, které nazývá veřejně prospěšné.

Se skřípáním zubů zřejmě podpoříme – protože si ještě bereme přestávku – to, co jde ze Senátu, protože je to nejmenší zlo z toho, co se zde chystá. Vede to k tomu, že se odděluje hazard od sportu, což je

dobře. Doufám, že se najdou i systémové peníze pro sport v budoucnu.

Já jsem hlasoval pro to, aby se nerušil v současné době, nebo se začal projednávat ústecký zákon o hazardu, návrh zastupitelstva Ústeckého kraje, právě proto, že na chyby, které jsou v normě, kterou budeme muset schválit, byť se nám to líbí, nebo nelíbí, tak bychom mohli reagovat. Proto bych byl nerad, kdybychom tuto normu zabili z nějakých ideologických důvodů.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsou před námi dvě faktické poznámky. Pan poslanec Jan Kubata se hlásil první, po něm pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, prostřednictvím vás na pana předřečníka: Já bych vás, pane poslanče, velmi žádal, abyste tuto Sněmovnu nenazýval žumpou. A velmi bych vás žádal, abyste nehovořil o reprezentantech České republiky, že hrajou v dresu hazardu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla první faktická poznámka. Druhá – pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já už nechci diskusi extendovat. Vše, co jsem jako předkladatel chtěl říci, jsem řekl, když tento zákon projednávala Sněmovna, i teď, při své vstupní řeči.

Nicméně bych se chtěl osobně ohradit proti jednomu termínu, který tady řekl můj předřečník. On použil formulaci „obvinění ministra Kalouska“. Já bych rád konstatoval, protože nemohu vyloučit, že veřejnost, která naše projevy poslouchá, stále ještě některé poslance může brát vážně, a protože to nemohu vyloučit, tak bych chtěl jednoznačně říci, že poslanec Kalousek nikdy ve svém životě nebyl obviněn. Ano, nějaký magor, jehož jméno neznám, na mě v této věci podal trestní oznámení, tak jako desítky magorů na mě podaly desítky trestních oznámení v jiných věcech. Ta podání byla vždycky uznána jako podání magorů a nikdy z nich nevzniklo žádné obvinění ve věci trestního řádu. A žijeme-li v právním státě, v což stále doufám, tak k tomu ani nikdy nemůže dojít, byť samozřejmě chápou, že stále se bude nacházet dost těch, kteří ze zlé vůle nebo ze zjištěných motivů takové kroky budou dělat.

Prostě chci jenom říci: Obvinění ministra Kalouska je nonsens. Miroslav Kalousek, kterému teď bylo 51, nikdy ve svém životě nebyl obviněn.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S řádnou přihláškou nyní vystoupí pan poslanec Miroslav Svoboda. Prosím.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, vážené dámy a pánové, vážená vládo, dovoluji, abych také přispěl svým příspěvkem do této diskuse.

Já si neodpustím na začátku poznámku, protože musím říci, že mě citově zasáhlo, když jsem slyšel výraz vábení Sirén. Až jsem se zalekl vůbec tady vám cokoli říkat, protože se bojím toho, že budu obviněn z toho, že jsem podlehl vábení Sirén, když řeknu jakýkoliv argument k tématu. Jen se chci zeptat pana ministra – při vábení Sirén – jaké bylo vábení Sirén, když schválil pět licencí na internetové sázení, a tuším, že to šlo ve velmi zrychleném procesu. Na druhé straně, jaké bylo vábení Sirén, když tady dlouhá léta společnosti, které nemají jakoukoliv licenci, jakékoliv povolení k podnikání na českém území, vesele tady provozují živnost ve smyslu loterií a hlavně internetového sázení.

Pokusím se vrátit k tématu. K samotnému JIM chci upozornit na jednu věc, že panují od legislativců – podotýkám, já nejsem právník, tak jejich názory spíše přejímám – obavy ze dvou věcí. První je, že přijetím JIM jako takového dojde ke generální amnestii na nedoplatky daní, protože pochopitelně tím, jak se přechází na nový systém, tak tam jaksi nejsou zakomponovány, nebo chybí převodní ustanovení v JIM, které by převádělo starý systém, který řeší nedoplatky na daních. Podotýkám, že v tuto chvíli je evidováno řádově 158 mld. korun daňových nedoplatků. Hrozí tady reálné nebezpečí, že v novém systému se tato řízení přeruší a nebudou dotažena do konce.

Další upozornění, které jsem dostal vůči JIMu jako takovému, je z hlediska zrušení daně z dividend. Ministerstvo financí samo přiznává, že jen u této daně u fyzických osob se jedná až o 9 mld Kč ročně a u právnických osob je tato částka ještě daleko hůř identifikovatelná, ale je pochopitelně podstatně vyšší.

Podotýkám další věc, a zvláště si myslím, že je citlivá v tomto období, že následně může dojít k jedné věci, čím se totiž zborčí jedna věc, a to je, že se uvolní peníze bankám tím, že se budou moci odčerpat ke svým matkám, to znamená, že nejen 25 procent řeknu z cash-flow bank, které si dneska může maximálně stáhnout matka od své dcery, neboli z České republiky, tak v tu chvíli si může stáhnout vše. To samozřejmě ve svých dopadech může rozkolísat celý bankovní trh, čehož se samozřejmě bojím.

Co se týče spekulace na téma, že tady byla učiněna jakási dohoda o tom, že se posune účinnost JIMu jako takového na rok 2015 za to, že daleko jednodušším způsobem projdou jednotlivé novely, co se týkají především loteriijní problematiky, tak pochopitelně zkušený harcovníci v

tomto baráku vědí, že kdykoliv a téměř kdekoliv lze tento fakt napravit, protože nikdo není schopen postihnout to, že se v jakémkoliv miniaturním přílepku v naprosto nenápadném zákoně tato účinnost změní. A popravdě řečeno, i když tomu tak bude, že se tak nestane, tak pochopitelně v roce 2014 po sněmovních volbách nepřeji nové garnituře nebo nové vládě potom ten okamžik, kdy takovýto zákon má měnit, protože pochopitelně začínat tím, že něco ruším, tak každá nová vláda má úplně jiné starosti.

K samotným loteriím jenom nástřelově.

Přestože tady pan senátor řekl, že postihli fakt, že hrozí daňový výběr z loterií pro příští rok, tak já dostávám opět informace o tom, a i moji předřečníci tady o tom hovořili, že tato minimálně pro příští rok absence výběru daní prostě bude. Nehledě na další fakt, že pochopitelně v tuto chvíli loterijní společnosti již mají příslušné správní poplatky pro příští rok zaplacený, a jsem zvědavý, jakým způsobem se české zákony, česká legislativa s tím popere, kdy proti sobě půjde tato novela, kterou chceme schválit, samozřejmě proti stávajícímu stavu. Ale opět říkám, nejsem právník.

Dále chci upozornit na jeden fakt a to se týká správního poplatku, to je těch pověstných 55 korun/den/přístroj. Za prvé chci starosty upozornit na to, že to je násobkem samozřejmě úplně stejná částka, která byla již řečena, tuším že v novele, kterou slangově nazýváme Farský, ale podstatné je to, že pochopitelně jediná věc, která bude pro příští rok poměrně nepochybnitelně zdaněna 20 procenty, tak to je tento správní poplatek. To znamená, že v tomto případě obce zcela jistě přijdou o 20 procent z této částky.

A pak je tady samozřejmě ještě jedna věc, že tento poplatek půjde do rozpočtu, do tzv. RUDu. Je otázkou, jak RUD bude vypadat, ale nicméně jsem přesvědčen o tom, že zmíněný RUD nedokáže distribuovat tento správní poplatek přesně na to území, resp. její adekvátní část na to území, kde byl vybrán z daného přístroje. A to je pozměňující návrh, který jsem navrhoval v řádném druhém čtení, to znamená, aby správní poplatek byl použit tam, kde byl vybrán, kdežto tímto způsobem hrozí samozřejmě to, že bude distribuován směrem k obcím naprosto plošně, to znamená, že z něj budou těžit samozřejmě především ty obce, že si například stoprocentně zakáží hazard a tudíž by řeknu eticky na něj neměly mít vůbec nárok.

Asi by se dalo spekulovat, ale opět tady bylo řečeno o tom, jaké jsou reálné výtěžky. A já se přiznám, že jako klubový zpravodaj si nejsem jist, co bych měl na svém klubu navrhnout, protože technických problémů, které jsou spojeny jak s jednou, tak i s druhou verzí, je řada, a mám s přijetím veliký problém.

Každopádně děkuji za pozornost a přeji hezké svátky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dále vystoupí v rozpravě pan poslanec Michal Doktor. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, rozprava nad projednávanou věcí je důkazem toho, že žijeme ve světě paradoxů a některé z těch paradoxů sami vytváříme. Prostý posluchač může mít pocit, že jednáme o hazardu, a zdůrazňuji, že to není pravda. Zákon je úplně jiného jména a ten zákon se jmenuje vládní návrh zákona související se zřízením jednotného inkasního místa, sněmovní tisk 473. Víte, původně a i nadále má být tento zákon o něčem mnohem důležitějším. Má být o desítkách systémových změn, které byly propojeny a vázány ke spuštění projektu jednotného inkasního místa, a z rozpravy, která je vedena, snad může posluchač a divák nabýt dojmu, že jednáme o hazardu. Byl jsem po celou dobu projednávání této věci tážán novináři, zda je to neobratnost, anebo záměr. A já jsem ve své pokoře odpovídal, že považuji tento postup za neobratný a nevím, jak by měl vypadat záměr v takové věci.

Stav, do kterého jsme se dostali ve věci hlasování, kdy si máme vybrat mezi verzí Senátu a nebo verzí schválenou Poslaneckou sněmovnou, svědčí spíše o variantě, že šlo o záměr. Záměr vtlačit a vmanipulovat Poslaneckou sněmovnu do situace, kdy bude mít na výběr – nechtěný symbol a vedle toho zajímavé, ale odsunuté věci, myslím odsunuté věci z hlediska účinků, které jsou navrženy, anebo setrvat u návrhu, který schválila a který díky atmosféře projednávání, a to zde musím znovu podtrhnout, atmosféře projednávání sněmovního tisku schvalovaného v původním usnesení Poslanecké sněmovny, díky velké neobratnosti, s níž tady bylo zacházeno s pozměňujícími návrhy, a díky zmatečnosti v průběhu hlasování není aplikovatelná. To musím říct jako poslanec zcela odpovědně.

Zaujala mě ale úvaha pana ministra financí a svým způsobem zvedla ze židle. Úvaha o vábení Sirén. Ptám se tedy, vábí-li tady někoho sirény, zda platí tato úvaha absolutně, anebo jenom tehdy, když se někomu hodí pro to, aby deklaroval či dovozoval či ukázal na někoho, že snad tady je světlo a tady je stín. Platila úvaha o vábení Sirén v případě schvalování té verze loterijního zákona, kdy sto procent přerozdělovacího procesu ve věci výnosů speciální loterijní daně bylo ponecháno loterijním společností? Pakliže platí úvaha o vábení Sirén, pak zřejmě tehdy Sirény vábily někoho jiného, protože tato stále stejná Poslanecká sněmovna v průběhu letošního roku schválila většinou hlasů, velkou většinou hlasů tvar zákona, v kterém loterijní společnosti přece měly stoprocentní právo přerozdělovat výnos speciální loterijní daně, a kdyby teď v tuto chvíli nebylo přijato nic jiného, od 1. 1. 2012 by platil zákon nazvaný lex Farský, a já myslím, že tento přívlastek si ten zákon ani nezaslouží, spíš kvůli panu poslanci než kvůli to-

mu, co je v něm napsáno, by přece platil zákon, podle kterého by loterijní společnosti přerozdělovaly sto procent tohoto výnosu. Tak jak je to tedy s tím vábením Sirén? Já odpovím sám za sebe: Já myslím, že tato úvaha je naprosto scetná, žádné vábení Sirén tady neplatí, jen někdy se někteří z nás nechají svést k tomu, aby se chovali jako ti, kteří světlo buď nesou, a-nebo zhasínají. Tolik poznámka první.

Poznámka druhá, související s mou výhradou, že snad mělo být jednáno o něčem úplně jiném. Víte, je docela unikátní sledovat, jak sociální demokracie dovolí jednomu svému senátoru, aby se stal prominentem manévru, pro který hazard má být opraven a jiná část zákona má být upozaděna. A já stále budu opakovat, že ta upozaděná část zákona je ta v mnohém nejdůležitější. To jsou systémové změny, pro které jsme se tady bili, pro které odboráři vyhrožovali stávkami a zastavením ekonomického života České republiky, a teď, světe, div se, je ticho po pěšině. Přitom já tedy sdílím názor, že s odboráři by měli oslavovat, velebit Poslaneckou sněmovnu, protože to, co jsme tu schválili, to nemá obdoby a na to bych rád obrátil vaši pozornost.

Tady se totiž hlasováním stalo to, že zůstaly vedle sebe stravenky a jiné zaměstnanecké výhody a v součtu, co nikdo nečekal a také nechtěl, a to zdůrazňuji, byly nově zavedeny zaměstnanecké výdajové paušály – a pan ministr tají v tuto chvíli to, čím nás častoval hned druhý den po hlasování a schválení předmětné věci. Přes Mladou frontu nám bylo napsáno, že jsme banda takových hlupáků, že zřejmě v zatmění myslí jsme tu odhlasovali 30miliardovou díru v příštích státních rozpočtech. To přece napsala Mladá fronta a ten údaj, jakkoliv je maximalizovaný, je ve svém závěru pravdivý. To, co si nikdo nedovedl představit, že zůstanou stravenky, kvůli kterým do nás bušili odboráři, a já jsem je častoval přívlastky, které budu opakovat znovu, tady bylo doplněno o zaměstnanecké výdajové paušály. Odboráři ten den museli mít velkou party a Poslaneckou sněmovnu oslavovat. To si ani ve své největší fantazii a v nejtajnějších představách nedokázali představit.

My jsme tu v jednom jediném hlasování vyrobili 30miliardovou díru v soustavě veřejných rozpočtů, která, ano, díky Senátu, se posune z roku 2014 do roku 2015 ve smyslu platného zákona. Já protestuji proti tomu, že jsem vynakládal jako poslanec pravice sílu k obhajobě něčeho, co na základě dohody s jedním panem senátorem sociální demokracie na půdě Senátu je z hlediska účinku posunuto do roku 2015. Chápu, že se to líbí sociální demokracii. Připouštím, že může považovat za praktické jednak věcně odložit účinky těch věcí, které odmítala, a jednak také to, že se jí v podstatě obratným způsobem podařilo dosáhnout toho, že JIM se stane součástí volební kampaně. Já si dokážu představit, jak předseda sociální demokracie Bohuslav Sobotka veškeré věci, které jsou tady navrženy k od-

sunutí, zakompletuje do volební kampaně sociální demokracie a bude ukazovat na stravenky, bude ukazovat na každý ten jednotlivý komponent a říkat: tohle všechno já zruším. A někteří napravo budou postaveni do role těch, kterým nezbyvá nic jiného, než to bránit. Nicméně z této věci, tak jak je připravena k hlasování, se stává volební kampaň. A tomu jsme přece chtěli zabránit. Snad je JIM z hlediska toho systémového hlediska daleko cennější věcí, tím spíše, když jsme se na jeho zavedení shodli napříč Poslaneckou sněmovnou těsně před závěrem volebního období, které končilo v květnu roku 2006, a teď svým vlastním hlasováním odložíme některé jeho velmi důležité a technické části z hlediska účinnosti, ano, až na rok 2015.

Dovolte poznámku závěrečnou. Vyjdu-li z podkladů, které mám k dispozici, vyslovuji obavu, že i zavedení korporátní daně, daně z příjmu týkající se loterijních společností, je v té části, která z hlediska svých účinků bude odsunuta do roku 2015, a vyjadřuji, pane ministře financí, protože teď už jste přítomen, obavu z toho, že veškeré komponenty týkající se daně z příjmu z tohoto pohledu jsou samozřejmě posunuty až do tohoto roku. Nedovedu si představit, že nám levice potichu dovolí, abychom tady někde podsunuli změnu účinnosti této části zákona, a to, čím nás mučily odbory, a pohrůžky, kterými nás častovaly, se nebudou opakovat. Ta debata bude znovu stejně vypjatá, o to vypjatější, že ty komponenty a účinnost těch věcí bude blíže voleb.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou je přihlášen ministr Kalousek a pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Jenom velmi krátkou, stručnou reakci. Myslím, že již ve svém entrée jsem zdůraznil, že jednotné inkasní místo je tisíckrát důležitější než systémová změna toho, že loterijní společnosti se stanou řádnými daňovými subjekty. O tom se nechci přit. To zdůrazňuji také.

Nicméně k tomu rozhořčení pana poslance Doktora, že přijetím senátního návrhu tu mnohem důležitější část o rok odsouváme, chci zcela jasně říct jednu věc. Díky tomu zmatku při hlasování, který tady byl způsoben, bůhví že ne mou vinou, se nestalo, že byla účinnost z 1. 1. 2013 posunuta na zamýšlenou účinnost 1. 1. 2014. To znamená, sněmovní verze je 1. 1. 2013 a víme, že to nekoliduje s občanským zákoníkem, že bychom na jaře museli opravovat tuto účinnost z 1. 1. 2013 na 1. 1. 2014. Senát, aby se distancoval od té důležitější části, ze symbolických důvodů dal účinnost od 1. 1. 2015 a byl si dobře vědom a nevyžádal si jako závazný slib, že na jaře

Sněmovna se stejnou energií, jako by měnila rok 13 za 14, změnil rok 15 za 14. Toto se prostě stane.

Já pevně doufám, pane poslanče Doktore, že pak budete hlasovat s námi a vaše svědomí tím bude ukojeno. Je to prostě holý fakt, zůstane-li tato koalice a nestane se vůbec nic jiného. Jediný závazný slib, který Senát požadoval, a to napříč spektrem, nebyl to jenom jeden senátor, bylo ono posílení položek při státním rozpočtu na sport, sociální služby a kulturu a Sněmovna při hlasování o státním rozpočtu tento slib splnila a já za to Sněmovně děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, paní předsedající. V posledních dvou vystoupeních jsme se dotkli podstaty, která, žel, u tohoto tisku málokdy byla splňována. Skutečně tento tisk měl představovat druhý pilíř daňové reformy a také kromě – pan ministr dokonce říká třetí, zřejmě do toho zařazuje i zvýšení DPH. V každém případě je to podstatná věc pro vládní daňovou reformu a nejedná se pouze o úpravu tzv. jednotného inkasního místa a některých procesních norem. To je přesně ten důvod, proč opozice s tímto tiskem měla problém, a protože charakter tohoto tisku, když pomínu hrátky kolem zdanění hazardu, zůstává stejný, tak přesně důvod, proč je vůči němu kritická. A pan ministr to tady řekl jasně. To, co se vyjednálo v Senátu, je pouze symbolické, platit to bude maximálně do jara. A já bych se ani vůbec nedivil, a pan ministr mi to určitě vyvracet nebude, kdyby přitom jarním termínu, kdy přijde drobná novelička, která se provádí drtivou vládní většinou v dolní komoře, k ní bude přiřazeno i zrušení zaměstnaneckých paušálů, které tady dělá tolik zlé krve a které vlastně jenom částečně eliminuje ten dopad na normální lidi. To je přesně ten důvod, proč ta norma není k přijetí, ať už je v té pro někoho hezčí a pro někoho v ošklivější podobě, a to je ta podoba senátní.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S řádnou přihláškou jako další přihlášený vystoupí pan poslanec Pavel Bém. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Bém: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, já děkuji vašim prostřednictvím svému předřečníkovi, a tím nemám na mysli pana poslance Dolejše ani pana poslance Kalouska, ale pana poslance Doktora, že nás upozornil na to, že projednáváme vlastně vrácenku ze Senátu, která představuje asi klíčový, nebo jeden z klíčových reformních zákonů, a bohužel, tak se to někdy stává, jsme se dostali k problematice zdanění hazardu a vlastně tady diskutujeme o něčem, co je

absolutně pod nějakou čarou ponoru a mělo by být pod naší rozlišovací schopností v této chvíli.

Na druhé straně musím říci, že když už tady o tom hazardu mluvíme a bavíme se o zdanění hazardu a o regulaci hazardu a když si uvědomím a vrátím se k předkládací zprávě pana ministra Kalouska, tak i jemu chci vašim prostřednictvím poděkovat, protože jeho slova pro mne byla labutí písní.

Ona opravdu se strašně hezky poslouchala. Já jsem si říkal: Co se to, proboha, stalo za těch posledních pár měsíců nebo let, že dnes v Poslanecké sněmovně diskutujeme v časoprostoru nějaké mravnosti bojovníků proti hazardu, bojovníků proti kasinům, proti videoloterijním terminálům, výherním hracím přístrojům, a přitom, když se podíváme na realitu života našich měst, obcí – já teď budu mluvit o Praze, už jsem o ní mluvil několikrát – tak ta čísla vypadají děsivě? Jak je možné, proboha, když se skutečně zpět vrátím k labutí písni Miroslava Kalouska, jak je možné, že prostě v Praze za poslední dva roky mezi lety 2009 a 2011 ze 7 500 výherních hracích přístrojů byla omezena více než polovina? A jak je možné, že za ten samý čas těchto dvou let vyrostl počet interaktivních videoloterijních terminálů z nuly na 7 500, čímž se zvýšil rozsah hazardu na území našeho hlavního zhruba o 250 %? Jak je možné, že to samé hlavní město má dnes – teď nevím, jestli nemáme nějakou čerstvou novinku z Ministerstva financí – povoleno 146 kasin? Jak je možné, že Las Vegas, které je Mekka hazardu, tak jich má jenom 122? Londýn, Moskva 29, Dublin, Varšava 7, Bratislava 3, Bern, Brusel, Helsinky, Madrid, Stockholm, Vídeň jedno?

A mně to přijde neuvěřitelné a tak trošičku mi připomněl pan ministr, vašim prostřednictvím naposledy dnes, paní předsedající, nezlobte se, jednu vánoční koledu. Je to vánoční koleda klasika Charlese Dickense, který napsal příběh o napravení lakotného starce. (Smích v sále.) Je to příběh o napravení lakotného starce Ebenezra Scrooge, který prostě prochází nějakým vnitřním vývojem a nakonec se jeho orientace, jeho přesvědčení v dobro obrátí. A protože je vánoční atmosféra, tak já chci vyjádřit víru, že tento obrat skutečně přinese nějakou pozitivní změnu. A že přinese nějakou pozitivní změnu ne ani tak proboha na úrovni odvodů, na úrovni zdanění, kolik dostane stát, samozřejmě, kolik dostane obec. Žijeme v době finanční ekonomické krize, takže finanční prostředky pro naše obce jsou důležité, o tom nemůže být sporu. Ale mě především hlavně zajímá, jak bude vypadat reálný prostor, ve kterém se hazard na území našich měst, a nejenom na území našeho hlavního města, odehrává.

Zajímá mě hazard i z pohledu, který není úplně triviální a o kterém tady nemluvíme a který se samozřejmě týká problematiky patologického hráčství, psychiatrické diagnózy, kde podle odhadů – a samozřejmě jsou

to odhady, které mohou být zatíženy jistou chybou, ale registrovaných patologických hráčů je nějakých 1 500. Těch odhadovaných skutečných, kteří trpí tímto onemocněním, a tedy konzumují nebo vytvářejí obrovskou negativní přidanou hodnotu a zatěžují samozřejmě nejenom veřejné rozpočty, nejsou-li registrováni a nikde se neléčí, ale především hlavně rodinné rozpočty a zatěžují sociální atmosférou destrukce rodinného života patologickým hráčstvím náš stát nebo naši zemi asi víc, než si myslíme – to číslo se odhaduje na 100 tisíc. Čili mě prostě a jednoduše zajímá daleko víc, než kolik dostane stát, kolik dostane státní pokladna nebo obecní pokladna, zajímá mě, jak velký problém pro naši společnost patologické hráčství je.

A tak dovoluji k tomu vánočnímu přání, já jsem především rád – a za chvíli vystoupí kolega Farský – jsem rád, že od 1. 12. (?) bude platit zákon, který jsme schválili v Poslanecké sněmovně a který nabývá účinnosti k 1. 1. roku 2012, kde obce mohou zakázat na svém území provozování výherních hracích přístrojů, nebo je mohou vykázat ze svého území, ze svého prostoru. Mohou je prostě a jednoduše omezit. To si myslím, že je dobrá vánoční zpráva číslo jedna..

Myslel jsem si, že dobrou vánoční zprávou číslo dvě přeci jenom ať z pohledu veřejného diskursu nebo debaty, diskuse, kritiky, která tady zazněla mimochodem i z úst některých mých předřečníků na fungování Poslanecké sněmovny – a kdybych měl být kritický, a to slovo žumpa asi není na místě, ale kdybych měl být kritický, tak bych začal a musel konstatovat, že především jestli někdo selhal v regulaci hazardu v historii této země, tak to bylo Ministerstvo financí, které svými administrativními regulačními nástroji ale absolutně pominulo možnost hazard omezit. Za druhé, jestli někdo selhal, tak to byly ať už pravé, nebo levé – protože já jsem přesvědčen, že hazard prostě a jednoduše nemá ideologickou nálepku – tak selhaly vlády, ať už to byly pravicové, nebo levicové vlády. Prostě a jednoduše neomezily, neregulovaly, nepředložily nějakou zákonnou rozumnou efektivní regulaci. Do třetice všeho zlého tedy, jestli někdo selhal, tak to byla Poslanecká sněmovna, ať už to byla kterákoliv, ať už to byl kterýkoliv poslanec. Prostě a jednoduše, je to realita a v tomto ohledu samozřejmě my napravujeme tu bohužel neregulovanou historii nebo neefektivní historii.

Ale vánoční zpráva číslo dvě, dobrá, mohla být zavedení jednoduchého administrativního nástroje, o kterém tedy, já si pamatuji, se hlasovalo v rozpočtovém výboru, pánové a dámy možná upřesní, o kterém se hlasovalo a který dle mého názoru je jedním z nejjednodušších nástrojů na regulaci ve vztahu obec, která povoluje nebo zakazuje, a potom ten, kdo hazard provádí. A to je místní poplatek. Dle mého názoru není nic jednoduššího téměř než zavedení a vybrání místního poplatku na

počet těch výherních hracích přístrojů nebo těch koncových interaktivních videoloterijních terminálů, těch tzv. beden. A jestli si dobře vzpomínám, tak na rozpočtovém výboru a posléze i tady na plénu, byť neúspěšně, jsme hlasovali o zavedení sazby místního poplatku, která měla interval tuším od jednoho do pěti tisíc korun za čtvrtletí a bednu. V praxi by to znamenalo, že obec, která by to myslela s hazardem dobře, to znamená, že by ho nechtěla podporovat, ale chtěla by ho omezit, by zavedla maximální výši místního poplatku. To znamená, že by vybrala z jedné bedny 20 tis. korun, ať už to je VHP, nebo interaktivní videoloterijní terminál, a tato ekonomická regulace nebo tento ekonomický nástroj by s velkou pravděpodobností hraničící s jistotou byl efektivním nástrojem vedle možnosti obce zakázat nebo vykázat, který by vedl ve finále k omezení hazardu na území místních samospráv. No to se nakonec nestalo, protože Poslanecká sněmovna ve finále místní poplatek vyhodila, nebo prostě ve finálním hlasování nebyl načten, což já považuji za hroznou chybu.

Někteří z mých předřečníků zde poukázali na skutečnost, že senátní návrh, a to je s velkou pravděpodobností jeho největší problém, že senátní návrh zavádí rozdíl mezi povoleným a provozovaným hracím přístrojem. Takže dámy a pánové, to v praxi znamená, že bedna, koncový přístroj, který není provozovaný – a na území hlavního města Prahy jich máme nějakých 12 nebo 13 tisíc – tak to ve finále znamená, že nebude za něj placena částka 55 korun, pokud tedy nebude provozovaný. A já si kladu otázku, kdo vlastně rozhodne o tom, kdo zkontroluje, jestli ten přístroj je, nebo není zapnut, jestli je, nebo není interaktivně využíván koncovým uživatelem? A na 99,9 % můžeme mít jistotu že nikdo. Prostě takové nástroje neexistují. Čili ve finále – nebo teoreticky, s velkou pravděpodobností existují, ale v praxi nikoliv, takže to, co se v praxi stane, je velmi jednoduché. Prostě ze 20 tis. korun za bednu, která tedy, když už jsme u těch peněz, které by do místních rozpočtů mohly přijít, bude sotva možná jedna třetina, jedna čtvrtina. Jinými slovy, ty proklamované částky a proklamované posílení rozpočtu, o kterém jsme se tady několikrát bavili a které jsme slyšeli z úst předkladatele, nebo resp. jednoho z obhájců senátního návrhu, tak já si myslím, když si nalijeme čistého vína, tak že je lež, že je mystifikace, omyl, že prostě nebude realitou, nebude finanční realitou.

Takže ptám se a kladu si otázku: Kdo tedy ze senátního návrhu bude mít prospěch? Budou to obce? Bude to stát? Bude to veřejné zdraví nebo zdraví společnosti jako takové, anebo to bude naopak? Nebo to naopak budou provozovatelé hazardu? Nebo to naopak bude podpora hazardu na území České republiky, na území našich místních samospráv?

Druhou realitou, která také jistě není úplně ideální, je skutečnost, že podíl obcí podle senátní verze v absolutních propočtech, tedy 80 % výnosu odvodu z hracích přístrojů a 30 % z výnosu odvodu ostatních loterií a 0 %

místního poplatku, je bohužel prostou matematickou logickou úvahou, trojčlenkou spočítáno, je prostě a jednoduše nižší než kombinace původní sněmovní verze a zavedeného místního poplatku. Takže zase, když se podíváme na čistou aritmetiku příběhu, který máme mezi Senátem, Poslaneckou sněmovnou a který zde byl obhajován plamennými slovy pana Miroslava Kalouska, tak já tvrdím: Ten, kdo na tomto návrhu bohužel prodělá, je obec, stát, veřejné zdraví. Ten, kdo na tom vydělá, je koncový uživatel a samozřejmě provozovatel hazardu na území České republiky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou vystoupí ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já opravdu slibuji, že fakticky vystupuji naposled, ale prosím, abychom se tady nehádali s panem poslancem Bémem, prosím, aby nás rozsoudila autorita v této věci nejvyšší, a to jsou vlastníci loteriijních společností.

Vy všichni víte, jak příšerně tady lobbovali, když o tom jednala Sněmovna. Všichni senátoři potvrdí, jak strašně lobbovali v Senátu, když o tom jednal Senát. To tam skoro spali a všichni lobbovali za poslaneckou verzi proti senátní verzi ze všech sil. Podle slov pana poslance Béma všichni vlastníci loteriijních společností lobbovali proti svým zájmům ve jménu dobra deklarovaného panem poslancem Bémem. Takhle to je z jeho vystoupení. Nechť si z toho každý udělá obrázek sám. To je totiž doložitelný fakt.

K tomu, co tady zaznělo, jak selhalo Ministerstvo financí jako regulátor. Regulátor ve správním řízení nemůže postupovat jinak než podle schválené legislativy. Ministerstvo financí v minulosti pětkrát za mých předchůdců bez ohledu na politické spektrum, činil tak pan ministr Sobotka, pan ministr Rusnok, činil tak pan ministr Kočárník, učinil jsem tak já, Ministerstvo financí pětkrát předložilo novelu loteriijního zákona a nebo nový loteriijní zákon, kde naprosto zásadním způsobem upravovalo regulaci, podle které by regulátor mohl postupovat. Protože pokud dostane žádost, která vyhovuje všem zákonným předpokladům, tak on nesmí ze své vůle nevyhovět. On může nevyhovět jenom tehdy, když má pro to oporu v zákoně. Pětkrát mu to tato Sněmovna zamítla! A podívejte se zpátky do hlasování, pane poslanče Béme, jak hlasovala politická síla, za kterou mluvíte z lavic!

K tomu poslední poznámka lakotného staříka, který tady zpívá svou labutí píseň. Do konce tohoto týdne odchází (předsedající upozorňuje na čas) z Ministerstva financí šestý pokus, šestý zcela nový loteriijní zákon se 150 rozporů z připomínkového řízení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Čas, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jenom dopovím. Promiňte, ministr financí může mluvit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Samozřejmě, ale potom to není faktická.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Omlouvám se, ale dopovím tyhle čtyři věty. Se 150 rozporů. Jenom Ministerstvo zemědělství má 26 rozporů, Ministerstvo vnitra 40 rozporů. Člověk se nestačí koukat, jak jednotlivé resorty jsou experty v hazardu. S těmito 150 rozporů půjdu do vlády hájit novelu loteriijního zákona, která by měla naplnit to, o čem vy tady mluvíte, ale ve skutečnosti to nechcete. A až to přijde do Sněmovny, tak se vás, lakotný mladíče, jako lakotný stařík zeptám, zda mě podpoříte.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S řádnou přihláškou nyní vystoupí pan poslanec Jan Farský.

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážení kolegové, bránil jsem se vystoupení, ale neubráníl, protože svoje jméno jsem slyšel tolikrát a v tolika různých významech, že si myslím, že to jenom dokresluje, jak složité téma to je, jak mnoho výkladů připouští, protože z jedné strany byl hodnocen zářijový zákon jako dobrý, z druhé strany jako naprosto k ničemu, přesto je to pořád ten samý zákon. A oba dva, kteří ho hodnotili, tak vystupují jako ti, kteří bojují proti hazardu dlouhodobě, a pak si myslím, že je v tu chvíli tady nutné vystoupit a připomenout, co se stalo za poslední rok.

My jsme tady 20 let byli přítomni tomu, že se neustále jedni předháněli s druhými, jak zregulují hazard, jak zakročí proti tomu, co jim připadá v tu chvíli jako důležité, jak v nejlepším případě zakážou všechno, co s hazardem a s loteriijními společnostmi je spojené. (V sále je hluk.) Za 20 let se v podstatě ale neudálo nic. A bylo jedno, jestli to byli bojovníci, kteří se navzájem napadali, a tím si brali sílu, nebo jestli to byli ti, kteří byli bojovníky jenom na oko, ale na druhou stranu hazardu možná v té chvíli co nejvíce prospívali.

V letošním roce se to zásadním způsobem změnilo. První věc byla, že se tady na začátku roku začala scházet skupina poslanců, kteří chtěli část verbálně, část skutečně hazardu nastavit nějaká jasná pravidla. To vyústilo v to, že v červnu byla schválena novela loteriijního zákona. Ano, byly v ní rozporuplné části, ale byla to novela, která dávala větší pravomoci obcím, a dává, která zamezovala účelovému dělení společností, která konečně

zpoplatňovala, a tím pádem přidávala možnost regulace i k videoloterijním terminálům, která zakazovala použití společností, které by byly anonymně vlastněny k tomu, aby provozovaly loterijní byznys, a také dost zásadním způsobem zvýšila i možnosti sankcí. Zpřehlednění bylo i v tom, že v další fázi, pokud by jakékoliv společnosti měly odvádět své peníze na veřejně prospěšné účely, bylo by to s předchozím schválením povolujícího orgánu a se zveřejněním těchto smluv. Bylo to uhašení toho, co bylo nejpálčivější.

Tuto novelu projednal Senát a pouze s malou technickou úpravou vrátil do Sněmovny a Sněmovna ji v září potvrdila. Druhým polem, kde se v letošním roce dost silně reguloval hazard, byly nálezy Ústavního soudu. Ať už to byla Chrástava v červnu letošního roku, kdy se panu starostovi Canovovi po letech podařilo dosáhnout toho, že vyšlo ven, že videoloterijní terminál musí být v podstatě regulován stejně jako výherní hrací přístroje a že ten rozdíl mezi tím pro obce nemá být aplikován. Ve druhé části to bylo v září, kdy druhý den po definitivním schválení tohoto zákona v Poslanecké sněmovně přišel další a řekl bych zásadně průlomový nález Ústavního soudu, a to ve věci obecně závazné vyhlášky Františkových Lázní, který v podstatě říkal, že obce mohou regulovat loterie a hazard na svém území neomezeně, že se nemusí opírat o jakékoliv zmocnění v zákoně, ale že je to pravomoc, která je jim nadána z podstaty jejich možné normotvorby.

Ten zákon, který tady ale v září byl, přesto smysl měl a má, protože došlo k úpravám pravomocí, které tady byly zmíněny, došlo k tomu, že se desetiletá povolení zkrátila na tři roky, na tu hranu, na které tady byla ve Sněmovně shoda, a právě proto na tu hranu, kterou jsme se měli vyhnout, a doufám, že se vyhneme případným arbitrážím.

Tedž jsme v situaci, kdy po změnách pravomocí se mění i úprava odvodů financí loterijních společností. Je to bolest, která jednoznačně nebyla řešena v zákoně, který jsme schválili v září, ale nebyla řešena, protože tak bylo dohodnuto, že to bude věcí projednání v rámci jednotného inkasního místa v rámci nového zdanění. Tato dohoda dnes může být naplněna. Bohužel s tou odbočkou, trapnou odbočkou, kterou jsme museli absolvovat skrz Senát, který za nás poslance opravoval neskutečný pas-kvil, který odsud odešel.

Já z tohoto místa, protože při jednáních s panem senátorem Víchou nebo paní senátorkou Paukrťovou, jim musím poděkovat, protože oni v těchto momentech se ukázali nadstranicky státníci. Oni neřešili, jestli v tuto chvíli bojují za koalici, nebo opozici, a se skutečným skřípěním zubů jak u levičových, v této Sněmovně opozičních stran i poslanců, hlasovali ve výsledku pro jednotné inkasní místo a pro návrh zákona související se zřízením jednoho inkasního místa, který v mnoha momentech jim určitě byl hodně proti jejich vůli. Ale oni řekli: Stojí za to napravit to, co Sněmovna udělala, a po motivaci tady pátrat nebudu. Ta je v každém z vás, proč jste hlasovali,

jakým způsobem jste hlasovali. A tuto novelu nám vrátil ve verzi, kterou tady dnes můžeme opravit a můžeme tento rok 2011, který začaly loterijní společnosti jako mocné společnosti s obrovskými fondy, které maskovaly za veřejně prospěšné účely, a mohly ovlivňovat, co se dalo, a evidentně se jim to ještě do poslední chvíle dařilo – a snažily se o to ve Sněmovně i v Senátu, tak tyto fondy po dnešním dni mít nebudou. Budou chudší o nějakých 3,5 miliardy korun, kterými mohly ovlivňovat veřejné mínění a mohly ovlivňovat i zákonodárce. Zároveň jejich pravomoc je tak silná, jako je regulační pravomoc obcí a státu. Vyrovnaly se síly a tyto firmy mají o 3,5 miliardy méně. Ať tady zazní jakékoliv hlasy, tak toto je fakt, se kterým se tady každý může poprat, a každý nechť ho odůvodní a řekne, proč tady vystupuje proti, nebo pro, ať skutečné motivace, které jsou za jeho vyjádřením, ať tady zazní! Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Následují dvě faktické poznámky, a to v pořadí páni poslanci Zbyněk Stanjura a Pavel Bém.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mnohé už řekl pan kolega Farský. Já bych byl velmi nerad, abychom podle toho, kdo hlasoval pro sněmovní verzi – já jsem pro ni nehlasoval a dneska jsem připraven hlasovat pro senátní verzi – abychom se podle toho rozlišovali, kdo je bojovníkem s hazardem a kdo není, protože minule i dneska se dohadujeme o tom, jak se peníze z hazardu rozdělí. Vůbec nedebatujeme – ani minule, ani dneska – o regulaci hazardu! Regulaci jsme řešili v zákoně, o kterém mluvil pan kolega Farský. Já bych poprosil všechny kolegy, kteří tady plamenně hovoří od mikrofonu, aby neříkali, že ten, kdo podpořil tu či onu verzi, je, nebo není bojovník s hazardem, protože to je jiný příběh.

A řekněme si, jak to je. Pokud bude platit lex Farský, tak z odvodů, které jsme transformovali do loterijní daně, získají obce 25 %, loterijní firmy 75 %. Pokud by prošla sněmovní verze, a říkám, že jsem pro ni nehlasoval ani tehdy, ani dneska, tak bude pro obce 33 %, 33 % pro stát, resp. pro Ministerstvo školství, pro sport, a pro hazardní firmy zůstává 33 %, takže výrazný posun proti tomu, co by se stalo, kdyby nebyla schválena sněmovní verze. A pokud budeme hlasovat pro senátní verzi, jako že já pro ni hlasovat budu, tak většina peněz půjde do obcí a menšina půjde pro stát. A můžeme si sami sobě říkat a vyhodnotíme za rok, zda tohle rozdělení peněz je motivační v boji s hazardem, nebo je motivační v boji za vyšší příjmy obcí. To se podle mě bude dít místo od místa. Nedá se říct, že tím, že obce dostanou víc peněz, o to víc budou regulovat hazard. Myslím si, že takhle to fungovat nebude a že to bude individuální podle toho, jak to které zastupitelstvo se k tomu postaví.

Takže soustředíme se na to, že dneska řešíme rozdělení peněz, tak jak jsme to řešili při prvním hlasování, dneska vůbec nedebatujeme o regulaci hazardu. To je jiný příběh v jiných zákonech. Dneska ani minule to u jednotlivého inkasního místa prostě nebylo a je nevěř se tím tlouct po hlavě a říkat ty jsi hlasoval pro to, proto nebojuješ s hazardem. (Mpř. Parkanová: Čas!) To projevíme v jiných zákonech.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Pavel Bém.

Poslanec Pavel Bém: Paní předsedající, řekl bych to samé co pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura, takže už nebudu zdržovat. Jenom řeknu, že sociální psychologie a také česká lidová slovesnost nás učí, že potrefená labuť na komoru zazpívá svou labutí píseň nesmírně hlasitě, takže já za to chci poděkovat panu ministru financí Kalouskovi. (Pobavení a potlesk některých poslanců.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S řádnou přihláškou vystoupí pan poslanec Alfréd Michalík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové. Moje řádná přihláška byla směřována jiným stylem, než jsem vystoupil v té technické, a týká se prakticky dvou oblastí.

První je návrat do hodnocení, které proběhlo při našem čtení sněmovního tisku 473, kdy jsem konstatoval, že se jedná o konglomerát 94 článků 72 novel, čili něco strašně nepřehledného, a je tu velké nebezpečí toho, že v něm vznikne hodně chyb. A to se také stalo a potvrdilo. Prakticky jsem tehdy přirovnal tento konglomerát k batohu Mirka Topolánka, kdy také nám tehdy přinesl takovouto kupu pozměňovacích návrhů a novel.

To, co tady zdůraznil pan Doktor, si myslím, trochu zaniklo v diskusi a smrští kolem hazardu, protože tento zákon řeší a mění spoustu věcí v oblasti finanční a má kromě špatných i některé pozitivní prvky. A já bych tady pro zlehčení ten pozitivní prvek zvýraznil, a to je zrušení superhrubé mzdy jako pojmu, který tady právě myslím v batohu Mirek Topolánek zavedl a který jsme tehdy v souvislosti s tím, že Mirek Topolánek je z Ostravy, nazvali jednou z největších ekonomických cypovín v této oblasti. Pro ty, kteří nevědí, co to je – první i je „y“, druhé i je měkké, aby z toho nebyly zmatky a chyby v zápise. A pro ty, kteří nevědí, není to nic sprostého, cypovina je chování mladého nezkušeného havíře, který se na Ostravsku nazývá cyp.

Já ale chci vystoupit spíše k problematice, která souvisí s projednáváním v Senátu. Já jsem tu při třetím čtení nebyl, takže nemůžu posou-

dit – sledoval jsem to z nemocničního lůžka –, jakým způsobem probíhalo třetí čtení a jak se mohlo stát, že nám ve třetím čtení utekly některé prvky, hlavně správní poplatky z automatů, které vypadly a které samozřejmě strašně naštvaly naše starosty. Ale to, co se dělo mediálně před projednáváním v Senátu, to bylo zase za hranicí mého chápání, protože v novínách jsme byli nazváni zloději, udělali jsme prasárnu, okradli jsme starosty a obce a bůhví co ještě. Přitom prakticky ukrást se dá jenom to, co už je v nějakém vlastnictví. A byli jsme nazváni, že jsme zloději, že jsme ukradli starostům jejich příjmy, které ještě neměli, protože letos platí pořád ještě starý zákon. Čili tady se mluvilo o krádeži něčeho, co bude možná někdy platit. Bylo to strašně mediálně nechutné a myslím si, že to v řádném případě nepřispělo ke klidnému projednávání tohoto problému, protože stačilo napravit pár chyb, které vznikly při hlasování, bez mediální bubliny a mohl být tento zákon v klidu schválen.

Jinak pro vaši informaci dodávám, že přestože jsem hlasoval proti tisku 473 v původním hlasování, tentokrát budu hlasovat pro senátní návrh.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Lenka Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Paní místopředsedkyně, já bych ráda jenom k jinému tématu, abych to trochu odlehčila, abychom si všichni oddechli. U hlasování 283 u školského zákona jsem hlasovala ne, a na sjetině mám ano. Je to pouze pro stenozáznam. Nic víc, nic jiného jsem nechtěla. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, paní poslankyně. A nyní tedy vystoupí poslední dosud řádně přihlášený pan poslanec Jiří Šlégr. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, vystupuji proto, že jsem bývalým sportovcem a reprezentantem České republiky, a zde zaznělo, že sportovci hrají v dresech loterijních společností. Ne, nehrají. Oni pouze mají reklamu na dresech loterijních společností, které jim věnují z veřejně prospěšných účelů prostředky na to, aby mohli fungovat.

Dámy a pánové, sport je v takové situaci, v jaké se nachází – určitě nežádoucí a ne reprezentativní. Byl to ministr financí, který přišel za námi, za sportovci, a veřejně deklaroval, že přichází s novelou zdanění loterijních společností, kde sportovci mohou prostředky získat. Bohužel dnes zde leží senátní návrh, který na sportovce absolutně zapomněl a nemyslí, a mně to určitě nedělá radost. Nedělá mi radost, že v médiích a zde zaznívá, že

sportovci lobbují za loterijní společnosti. Nelobbují. Lobbují za sebe. Lobbují za sebe, protože si myslí, že si to zaslouží.

A za to, že zde ministr financí nám dal 800 milionů ze státního rozpočtu, za to jsme rádi. Jsme také rádi, že se mají zdanit loterijní společnosti, protože je to správně. Je to na místě, aby finance se rozdělovaly transparentně. Ale fakticky se tady děje jedna zásadní věc. To, že dostaneme 800 milionů, není navýšení do sportu. Sport z veřejně prospěšných účelů dostával přes dvě miliardy korun. Dnes, když dostaneme 800 milionů ze státního rozpočtu, jsme v minusu kolem 1,8 miliardy korun.

Dámy a pánové, my jsme říkali, že přidáme sportovcům, ne že jim vezmeme. Proto se tážu prostřednictvím paní předsedající: Pane ministře, máte plán, kde získáte prostředky pro sportovce, aby nemusela Věra Čáslavská a Jan Železný sem za námi chodit a prosit o peníze? Protože oni neprosí o peníze pro ten vrcholový sport, ale prosí o peníze na mládež, protože nechceme, aby zůstala na ulicích, nesportovala, brala drogy, požívala alkohol.

Dámy a pánové, pane ministře, já vás žádám, pomozme společně českému sportu. Ať už to bude jakkoliv, tak mu pomozme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Slovo má ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já vám rád odpovím, pane poslanče, protože si myslím, že tady napříč politickým spektrem je vůle chápat sport jako veřejně prospěšnou činnost, která si zaslouží podporu. A myslím si, že stejnou vůli jsem cítil i v Senátu. Jenom nechápu jednu jedinou věc – proč si myslíte, že ten cit pro to dobro podpory sportu mají více šéfové loterijních společností, než mají obecní zastupitelstva a než má stát. Vždyť tady nejde o to, že těch peněz bude méně. Těch peněz bude objektivně více. Otázka zní, kdo je bude rozdělovat. To je ta odpověď na tu otázku. A vy se bojíte, že když to budou rozdělovat demokraticky legitimně zvolená zastupitelstva, ať už obecní, nebo státní, že těch peněz bude méně, než když o tom budou rozhodovat loterijníci, šéfové loterijních společností. A upřímně řečeno, to je sama otázka systémová, kdo má rozhodovat o povinných odvodech a co jsou ty priority veřejně prospěšné společnosti. A my asi oba – nehrajme si tady na schovávanou, tak si to tady řekněme, že jedna věc je objem těch prostředků, druhá věc je efektivita. V okamžiku, kdy šéf loterijní společnosti rozhodne, kam to dá, nebo nedá, tak rozhoduje kromě jiného, kromě toho, že to musí odvést, rozhoduje o svém prospěchu a rozhoduje o své reklamě. A teď si tady můžeme vyjmenovat desítky příkladů od okamžiku, kdy se obrátí na špičkový klub a řekne „já vám dám pět milionů, ale chci 2,5 zpátky takovými a takovými způsoby“,

což prostě probíhá a neříkejme si že ne. Starosta to udělat nemůže, v účetnictví obce by to vypadalo hloupě. Zatímco v účetnictví komplikovaného špičkového sportovního oddílu se to udělat dá až po poměrně primitivní způsoby, kdy se obrátí šéf loterijní společnosti na poměrně malý oddíl a řekne: „Já vám dám 250 tisíc na zimní soustředění, ovšem bude to účelové, a vy si to zimní soustředění pořídíte tady v tom mém rekreačním zařízení, kde v zimě já nemám pasanty.“ Ten oddíl to vezme, byl by hloupý, kdyby to nevzal. Je rád, že má soustředění. Ale z povinných odvodů si tak ten šéf loterijní společnosti hradí své vlastní ekonomické zájmy. A takových příkladů je padesát!

A já vám garantuji, že pokud dáváte teď proti sobě 2,2 miliardy tímto způsobem vynakládaných prostředků především ve vlastní prospěch těch, kteří je dávají, a 800 milionů v rámci poměrně přísných pravidel Ministerstva školství, tak že těch 800 milionů má podstatně vyšší efektivitu než ty 2,2 miliardy. Takže nebavíme se jenom o objemu, bavíme se o efektivitě. To za prvé.

Za druhé se bavíme o tom, jestli skutečně lidem, které nikdo nikdy nevolil, chceme dát politickou moc a společenský vliv tím, že mohou rozhodovat o tom, kam ty peníze dají, byť by za to neměli svůj vlastní prospěch – všichni známe nejmíň patnáct způsobů, jak si ho lze zařídit –, ale prostě jenom ten společenský vliv a moc. Já říkám, že to je nebezpečné pro demokracii, že to tak být nemá.

A třetí důvod je velmi jednoduchý. Jsem starý sporták a vždycky jsem velmi podporoval podporu sportu a budu ho podporovat dál. Nicméně jestliže trváme na vyšší odpovědnosti a spoluúčasti při studiu, tak na tom musíme trvat i při sportu. Nemůžeme si myslet, že je tady nějaká činnost, kterou budeme někomu úplně platit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zeptám se pana poslance Barty, zda chce vystoupit ve dvou minutách. Ne. V tom případě dám přednost faktické. Pan poslanec Šlégr má slovo.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já budu jenom krátce reagovat.

Já jsem zde řekl, že ano, podporuji zdanění loterijních společností. Ano, je to správně. Ano, je to správně, že zastupitelstva nebo obce, města budou rozdělovat tyto prostředky. Já pouze nevidím nikde garanci – garanci pro sportovce, kolik konkrétně dostanou peněz od obcí a měst, aby nepřišli o daných – musím se poopravit, předtím jsem řekl, přicházíme o 1,8, přicházíme o 1,2 a více. Kde je získáme? Protože opravdu fakticky o ty peníze přicházíme. Proto to zde říkám, aby bylo jasně dáno, že dnes je to 800 milionů na příští rok negarantovaných, protože se může samozřejmě

všelicos změnit, a kde je zde hovořeno o příštích dalších letech. Nevidím to.

Podpořte nás. Prosím.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Faktické poznámky pánové Kalousek, Skokan, Stanjura.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Už jenom patnáct vteřin. Pane poslanče, ve všech evropských zemích teď například senioři říkají svým vládám: „My chceme slyšet garanci, že naše důchody budou valorizované, tak jako byly doteď. Dejte nám tu garanci.“ A ta vláda, jestli je jen trochu poctivá, tak jim musí říct, že takovou garanci jim dát nemůže. Proboha, jakou chcete garanci? Slezte z hrušky dolů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická poznámka pan poslanec Skokan.

Poslanec Petr Skokan: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové, já jsem v dětství četl knihu Zpěvobajky a květomluva, autor Robert Desnos. A přesně to se mi vybavilo, když jsem slyšel dnešní bohatou a poetickou diskusi tady k tomu, co se nám vrací ze Senátu.

Měl jsem obavy, že se stanu jedním z hrobníků českého sportu, neziskovek a dalších a že budu nucen přihodit další lopatu hlíny tady do tohoto hrobu. Starostové a starostky z Libereckého kraje mě ubezpečili, že ne, jak tady hovořili předřečníci. Tito demokraticky zvolení zástupci budou sami zřejmě nejlépe rozhodovat na svém území, jak s naloženými prostředky.

A pokud tady ještě byla snad řeč o vábení Sirén, já musím říct, že jako jedna z řady dalších iluzí, které jsem tady ztratil, tak byla moje iluze o tom, jak vypadá Siréna. Já bych chtěl prostřednictvím paní předsedající říci na adresu pana ministra financí, že takto jsem si ji určitě nepředstavoval, nicméně teď podléhám vábení této Sirény a jím ubezpečován, že vše je v nejlepším pořádku, jsem připraven hlasovat pro senátní návrh zákona, tak jak se nám vrací. Bohužel jsem si vědom všech dalších negativ, která to s sebou nese, a doufám, že tato Siréna nevede mě a další mezi Scyllu a Charybdu, ale naopak, že při mém objevném putování, kdy si připadám jako Odysseus a stále něco objevuji, mě dovede do nějakých lepších vod a lepších krajů, a ne mezi pověstnou Scyllu a Charybdu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě dvě faktické poznámky – pan poslanec Stanjura a pan poslanec Šlégr.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych doporučoval kolegům, aby více důvěřovali zastupitelům měst a obcí. Jaká je pravda? Sportovci si sami zařídili slepici, která snášela zlaté vejce. Já jsem z Opavy, 360 km od Prahy, a my pět let jsme museli financovat sport mnohem více než předtím, protože Sazka, kterou ovládali sportovci, neposílala peníze. Neposílala peníze na mládež, do těch malých tělovýchovných jednot, a už roky to města a obce platí ze svých rozpočtů. Tak nedělejme z našich kolegů v zastupitelstvech ty, kteří na sport nedají ani korunu. Už to dělají roky a roky financují výpadek ze Sazky. To přece každý ví. A první, kdo by to měl přiznat, jsou ti, kteří byli akcionáři Sazky a kteří takový stav připustili. My jsme museli po desetitisících, statisících podporovat ty jednoty, ať už to byly tělovýchovné jednoty nebo Sokoly nebo podobně, protože ty peníze z Prahy přestaly chodit. V Praze byly akce, dejme tomu nějaké využití té haly, kdežto ty vesnické nebo vzdálené regiony už dávno peníze do sportu dávají mnohem víc na úkor jiných akcí, na úkor jiných priorit, protože prostě nebylo zbylí. Ty peníze prostě řádově v miliardě vypadly a miliardu obce dávají do dneška ze svého. Tak se nebojme, když se jim zvýší příjmy, že by z toho nedaly sportu vůbec nic. Garantovat se to nedá, nicméně lobby malých vesnických jednot nebo malých jednot je mnohem silnější v tom konkrétním zastupitelstvu než tady v Praze na nějakém centrálním orgánu.

Já se nebojím toho, že by k mládeži na sport peníze z rozpočtu měst a obcí nedoputovaly. Já si myslím, že tam doputují. Jsme schopni potom to vyhodnotit až za rok 2012. V této chvíli to samozřejmě v těch rozpočtech není, protože města schvalují rozpočet podle platné legislativy a nemohou s tím počítat, nicméně pokud jim to umožníme, věřím tomu, že velká část těch peněz skončí zejména v mládežnickém sportu. A je na samotných sportovcích, aby si ohlídlí, aby to neskončilo ve vrcholovém sportu, aby to skončilo skutečně u mládeže a u přípravy a podpory sportovišť, aby měly děti kde sportovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak a poslední faktická v tuto chvíli, pan poslanec Šlégr. Prosím.

Poslanec Jiří Šlégr: Ještě jednou děkuji za slovo. Začnu odpovědí na pana předsedu Stanjuru. Víte, já zde opravdu nejsem proti obcím. Ne, je to správně, že to budou obce a města, které by to měly rozdělovat. Já jsem pouze řekl, že budu rád, když my sportovci budeme vědět, s čím můžeme počítat.

Dozvěděl jsem se, že sedím na hrušce. Nesedím na hrušce. Já, dámy a pánové, bojuji za sportovce a prosím zde – já zde nekážu, já zde pouze prosím – abychom českému sportu pomohli. A ať už to bude jakkoli, myslím, že to není moje přání, ale je to moje povinnost, abych zde jako bývalý

sportovec vystoupil pro sportovce a za sportovce. Pokud jim můžete pomoci, ať už to bude jakkoli, učiňte tak. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a nyní má slovo předseda poslaneckého klubu Věcí veřejných pan poslanec Vít Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v předvánoční atmosféře v den, kdy jsme začali velmi smutnou a velmi zásadní pietou, myslím, že dnes se pouštět do ostrých hádek je velmi složité, a proto i mně dovoluji se nejdřív k hazardu vyjádřit pozitivně.

Ať je to jakkoliv, ať máme různé pachuti, tak je zapotřebí zdůraznit, že se nám podařilo pro sport pro příští rok mít plus 800 mil. korun. V tom, jak se škrtá rozpočet, v tom jak všude chybějí peníze, myslím, že je to dobrá zpráva.

Já považuji zároveň za zásadní říci, že na koaličních jednáních zaznívaly hlasy o tom, že je zapotřebí ve stejné logice zajistit i vyšší míru financování sportu v letech 2013, 2014, a mám potřebu ujistit tady své předřečníky, že zájem Věcí veřejných nejenom z pozice ministra školství, ale i celé strany Věcí veřejných, několikrát prezentovaný na našich koaličních jednáních K9, v tomto duchu zazníval a já jsem necítil odpor ze strany ODS ani TOP 09, že by financování sportu mělo být v roce 2013, 2014 menší. Naopak, jednoznačně vyšší, odpovídající tomu, jak předpokládáme navýšení příjmů.

Druhou věcí – a opětně říkám, snažím se začít pozitivně – je to, že bez ohledu na různé zcela oprávněné výtky, které tady zaznívaly o tom, jak hazardní společnosti rozdělují finanční prostředky, které patří do státní kasy, a že to nemají být finanční prostředky, které mají rozdělovat hazardní společnosti, tak toto je věc, za kterou je zapotřebí Senátu poděkovat, že nám napravil naši chybu zde z Poslanecké sněmovny a že máme možnost v kontextu dohody K9 k financování sportu hlasovat pro lepší návrh než ten, který odsud ze Sněmovny odešel.

To třetí, to už není pozitivní, to už je smutné a těžké a to je samozřejmě to, že nám Ministerstvo financí a Senát vrací návrh, který jednoznačně zdaněním 55 korunami za den za výherní automat jednoznačně vytváří díru pro nevybíráni peněz od hazardních společností do státní kasy, a je jednoznačné, že tak vzniká díra ve státním rozpočtu, v tom, co jsme chtěli vybrat, ve výši více než 1 mld. korun. Je to o to smutnější, že víme, že naše Ministerstvo financí nám příliš nezkvalituje výběr daní, že máme nedobrý výběr daní, že máme velké problémy s výběrem daní. A toto je další díra, u které, mám-li myslet na předvánoční atmosféru a vážít slova

nepříliš ostrá, tak musíme přemýšlet nad tím, do jaké míry to, co se nám vrací, je otázka nevědomosti, naivity, nepřesnosti, anebo naopak záměru. Záměru, který prospívá konkrétním firmám a možná konkrétním dalším lidem, kteří jsou s touto zodpovědností spojeni.

Nicméně, jak jsem říkal, současná situace nám neumožňuje postupovat jinak, než se smířit s tím, že činíme nedokonalé kroky a že nesmíme rezignovat na to, abychom naše nedokonalé snažení se snažili stále zlepšovat a vylepšovat. A já jsem rád, že jsem získal podporu u pana předsedy poslaneckého klubu ODS, pana Stanjury, a mohu zde říci, že po vzájemné debatě požádáme pana premiéra, abychom se nad novým loterijním zákonem a nad dalším zdaněním hazardu v koalici po Novém roce znova sešli a s ministrem financí debatovali tak, abychom se vyhnuli stejným chybám, které tady nad 55 korunami, ale i jinými chybami v rámci onoho zákona, který dnes máme schválit, vznikly.

Dámy a pánové, dovoluji mi proto, že situace pro nás, kteří máme v našem poslaneckém klubu senátora, bývalého senátora, bývalého starostu, současného poslance, který léta bojoval, a nejenom bojoval, ale i bojuje proti malému zdanění hazardu, proti přílišné rozbujelosti hazardu v České republice, abychom za prvé z pozice předsedy poslaneckého klubu Věcí veřejných se postavili za našeho poslance a stáli za ním s tím, že on dnes nevystupoval proto, že by to byl jeho momentální nápad, ale že se tak chová standardně už dlouhá léta bez jakýchkoli pochybností. A v rámci této složité situace mi dovoluji požádat jménem poslaneckého klubu Věcí veřejných o patnáctiminutovou přestávku před vlastním hlasováním o tomto zákoně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Mám tomu rozumět tak, že žádáte o tuto přestávku poté, co bude ukončena rozprava a eventuálně zazní závěrečná slova? (Ano.)

Dobře. Nyní je přihlášen pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den, paní předsedající, dámy a pánové. Já bych velice rád vystoupil pouze k jednomu tématu a k jednomu parametru, který tady zazněl, ale rád bych ho ještě zdůraznil, protože v té kostře zákona o jednotném inkasním místě se stala chyba a já věřím a jsem si jist, že ta chyba nebyla schválnost, nicméně musím tady tu věc zdůraznit, protože účinnost daně z příjmu právnických osob u hazardu bohužel vzhledem k této chybě bude pravděpodobně vybíratelná až od 1. 1. 2015. Pokud se nám podaří schválit senátní návrh, čili pokud prezident podepíše zákon až vlastně po roce 2011, tak mám potvrzeno ze sněmovní legislativy, že bohužel hazard jako takový bude korporátní daní zdaněn až od roku 2015. Pokud by se našemu prezidentovi podařilo podepsat tento

řekněme vrácený senátní návrh, tento zákon o jednotném inkasním místě, ještě do konce roku 2011, potom je tato věc velice problematická a pravděpodobně o tom budou rozhodovat správní, možná i ústavní soudy. Tuto věc mám potvrzenou jak od sněmovní legislativy, tak od Legislativní rady vlády, takže si myslím, že je potřeba ji brát též jako bernou minci, jako zásadní věc před celým hlasováním o jednotném inkasním místě.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Hlásí se dále do rozpravy pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já jsem tady velice obsáhle hovořil k tomuto návrhu zákona odmítavě, protože podle mého názoru obsahuje řadu kuriózních návrhů a řadu návrhů, se kterými prostě nemohu souhlasit. Já se dívám na svět jinak než autoři tohoto zákona, ale tak to bývá, že se vytvářejí parlamentní většiny, které něco prosazují, a že někdy také poslanec bývá, a často v tomto volebním období v mém případě, v menšině.

Tehdy jsem se vyhnul velmi záměrně, když jsem tady hovořil, tomu, abych debatoval o hazardu. Nicméně některá vyjádření pana ministra financí, pana předsedy klubu ODS, mě opravdu poněkud překvapila a nepovažuji je řekněme za korektní. Hovořit o vábení Sirén – no, já tomu nerozumím, proč ten, kdo má jiný názor na věc, musí být nutně váben Sirénami. Myslí se společnosti, které provozují hazard. (Ministr financí něco řečníkovi říká mimo mikrofon.) No, já tomu dobře rozumím, co jste myslel. Prostě dostáváte, pane ministře financí, toho vašeho oponenta do morálně řekněme nepřijatelné pozice.

Já vám chci tady otevřeně říci, že jsem několik let, myslím asi dva roky, nehovořil s nikým z nějaké společnosti, která by se zabývala hazardem. Zato jsem hovořil s celou řadou sportovců, a já neznám jediný sportovní svaz, který by s tímto způsobem přístupu k financování sportu souhlasil.

Pan předseda klubu ODS Stanjura tady hovořil o zaříznutí slepice. No, je to dobrý bonmot. Zaříznutím slepice se myslí Sazka. Má pravdu do značné míry, nevím ale, proč bychom měli uplatňovat princip kolektivní viny na všechny sportovce. Tomu já nerozumím. Ale možná že je to něco, co je mi utajeno.

Víte, v tuhle chvíli, když se dívám na porovnání v rámci Evropské unie, kolik jde od státu na sport, tak jsme třetí od konce. Za námi je myslím Bulharsko a ještě nějaká země, na kterou jsem zapomněl. Nebo jsme dokonce druhí. Tady najednou, a toho si nemohly nepovšimnout všechny sportovní svazy, se z nějakých 2 mld. korun stává 800 mil. korun, takže tady prostě ubývá sportu 1,2 mld. korun.

Já jsem čtrnáct let pracoval v komunální politice. Pavla Béma tady v tuhle chvíli nevidím. Myslím si, že jsme rozdělovali v Praze velmi slušné peníze na sport, no ale, víte, ten, kdo brání kasu města a každé obce, tak se samozřejmě bude bránit tomu, zejména pokud budou klesat daňové výnosy, a to lze předpokládat v čase recese – ano, tu připustil v příštím roce poprvé i pan premiér –, v čase klesajících příjmů, že prostě tyto příjmy přijdou obcím vhod, přijdou do nějakých příjmů obce a pochopitelně sport asi dramaticky více peněz nedostane. Můžeme samozřejmě hovořit o hezkých bonmotech typu zaříznutí slepice rovná se Sazka, ale já si myslím, že tou zaříznutou slepicí bude český sport.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pokud se již nikdo další nehlásí do rozpravy – nevidím nikoho – rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Oba pánové, prosím. Ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já jen velmi stručně jako reflexi na vystoupení některých svých předřečníků. Děkuji za diskusi. Že pánové Paroubek a Bém rozdělovali v Praze velmi slušné peníze, je, myslím, dostatečně známo, o to se vůbec nehodlám hádat a nebudu s tím polemizovat.

Za druhé, rád bych podotkl, že to, co bylo se Senátem vyjednáváno, a Senát učinil velký ústupek, jsem vyjednával na výslovnou žádost předsedy vlády i jménem české vlády. To znamená, že pokud pan ministr Dobeš se dostavil na zasedání výboru Senátu a lobboval tam za sněmovní verzi, aby byla zachována sněmovní verze, činil tak jako soukromá osoba a také to tak zdůraznil. Pokud já jsem vyjednával s předsedy senátních klubů, ať už s panem senátorem Víchou či s paní senátkou Paukertovou, činil jsem tak na žádost předsedy vlády a jménem české vlády, a mohu tedy autoritativně prohlásit, že senátní návrh vyhovuje všem podmínkám a požadavkům, které si u tohoto návrhu česká vláda kladla.

Třetí poznámka. Pokud jsem říkal z tohoto místa před několika týdny, že termín 1. 1. 2013 budeme muset na jaře změnit na termín 1. 1. 2014, úplně stejným způsobem termín 1. 1. 2015 změním na termín 1. 1. 2014, nestane se nic jiného, než že místo odspodu půjdeme odshora. Senát to ví, pokládal to za jenom za nezbytnou symboliku, kterou chápu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní má slovo pan senátor Adolf Jílek. Prosím.

Senátor Adolf Jílek: Paní předsedající, milé poslankyně, poslanci. Děkuji vám za diskusi. Sněmovna mě opravdu nepřekvapila, protože jste se chovali velmi podobně jako Senát. My jsme projednávali tento bod na

plénu pět hodin a v jednotlivých výborech dvě až tři hodiny a většina výborů ještě měla jednání přerušené. Opravdu to tak bylo. A bohužel i v Senátu, stejně jako tady, všichni, nebo většina se bavila ne o podstatě, která je nejdůležitější, jak tady připomněl pan poslanec Doktor. Bavili se všichni o rozdělování a občas se zapomnělo na to, že nejdřív je potřeba mít co rozdělovat. To je jenom poznámka na závěr.

Chtěl jsem vás požádat, abyste byli uvážliví. Myslím, že senátní verze je vyvážená a že umožní poplatky vybrat a rozdělit tak, aby se dostaly tam, kam je potřeba, to znamená i ke sportovcům. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pokud žádný z předsedů poslaneckých klubů nenavrhne přestávku na oběd, vyhlásím pouze patnáctiminutovou přestávku, tak jak o ni požádal poslanecký klub Věcí veřejných. Upozorňuji, že nás čeká již jen závěrečné hlasování k tomuto bodu a jedno pevně zařazené první čtení.

Nikdo nic nenavrhuje, sejdem se za 15 minut, což je ve 14.10 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.51 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.20 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené kolegyně a kolegové, budeme pokračovat. Já vás všechny odhlásím. Čeká nás hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Hlásí se s přednostním právem pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás velmi stručně ještě předtím, než budeme hlasovat o tomto návrhu, který nám vrátil Senát se svým pozměňovacím návrhem, informoval o stanovisku, které v této věci zaujali poslanci České strany sociálně demokratické.

Za prvé. Dovolte mi, abych se vrátil k tomu hlasování, které zde bylo v Poslanecké sněmovně tehdy, když se hlasovalo o tzv. JIMovi. Poslanecký klub sociální demokracie tehdy podpořil rozpočtový výbor a musím říci, že sociální demokraté tehdy porušili ono zlaté pravidlo, které by měla dodržovat opozice, to znamená nemít nic společného s tím, co navrhuje a předkládá vláda. My jsme tehdy to zlaté pravidlo porušili. Byl to výjimečný případ a porušili jsme ho z jediného důvodu. My jsme podpořili usnesení rozpočtového výboru proto, abychom zajistili legislativně financování českého sportu. Musím říci, že to byl pro nás do té míry důležitý úkol a důležitý důvod, že jsme, ačkoliv jsme to neměli původně v úmyslu, zasáh-

li do hlasování o pozměňovacích návrzích, a ukázalo se, že v této věci je rozdělena i koalice, a návrh usnesení rozpočtového výboru v Poslanecké sněmovně prošel. A ačkoliv nám byly podsouvány různé důvody, tak musím říci, že podpora sportu byl ten důvod jediný, protože sociální demokraté, jak si určitě vzpomínáte, zde hlasovali i pro tzv. Farského novelu. Hlasovali jsme tady i před volbami pro novelu loterijního zákona a my jsme vždy usilovali o to, aby se regulace hazardu zpřísnila.

V okamžiku, kdy se zjistilo, že v usnesení rozpočtového výboru jsou hrubé legislativní chyby, a já si myslím, že to je prostě odpovědnost rozpočtového výboru, tak jsme se obrátili na naše senátory a požádali jsme senátory sociální demokracie, aby tyto chyby v usnesení a v přijatém zákonu odstranili. Senátoři sociální demokracie to učinili, učinili to jediným možným způsobem, který v zásadě k dispozici měli, to znamená Ministerstvo financí tam přineslo pozměňovací návrh a ten návrh byl Senátem přijat. A my v tuto chvíli budeme o tomto návrhu zákona rozhodovat znovu.

Vzhledem k tomu, že návrh zákona obsahuje celou řadu změn, které jsou pro sociální demokracii programově nepřijatelné – teď hovořím o tom, co se netýká loterií, ale to, co se týká vládní daňové reformy. Vzhledem k tomu, že vláda s námi o této daňové reformě nejenže nejednala, ale není s námi žádným způsobem dohodnuta, a vzhledem také k tomu, že zde ministr financí již avizoval, že vláda pravděpodobně přijde s tím, že obejde pozměňovací návrh Senátu na odložení účinnosti celé daňové reformy na rok 2015, tak sociální demokracie se nemůže spojit svým hlasováním, pozitivním hlasováním s tím, aby zde v Poslanecké sněmovně podpořila rozsáhlou daňovou reformu, která jde proti řadě principů našeho sociálně demokratického politického programu. Současně bychom ale rádi navázali na to, co se povedlo v Senátu, to znamená odstranili ty nejhorší chyby, které se týkají novely loterijního zákona, protože tady jde o účinnost od příštího roku. Tady už nemáme čas na nějaké další legislativní akce, které by měly jinou povahu a jiný charakter. V této situaci se sociální demokraté rozhodli snížit kvorum pro hlasování o senátní verzi, to znamená přispějeme svým postupem k tomu, aby prošla senátní verze, ale současně vyjádříme svůj nesouhlas s textem daňové reformy, která je součástí tohoto sněmovního tisku. Poslanci sociální demokracie se proto odhlásí z tohoto hlasování, ačkoliv fyzicky budou všichni přítomni, tak se tohoto hlasování účastnit nebudeme, tak abychom snížili počet hlasujících poslanců a přispěli k tomu, že senátní verze, která bude hlasována jako první, mohla případně projít koaliční většinou v rámci hlasování přítomných poslankyň a poslanců Poslanecké sněmovny.

Nicméně cítíme ještě jednu důležitou povinnost – upozornit na problém, který zde vznikl a který vláda nebyla schopna dořešit. V situaci, kdy se

vláda shodla na zavedení zdanění hazardu a prosadila ho na poslední chvíli v závěru legislativního procesu do příslušného návrhu zákona, tak vláda bohužel nedořešila problém financování sportu a nedořešila problém financování neziskového sektoru. To je ono volání Sirén, o kterém zde hovořil pan ministr Kalousek. Tady nejde o volání Sirén ze strany hazardu. Tady jde o oprávněné obavy, námitky a stížnosti ze strany té poctivé části sportovního prostředí a té slušné části neziskového sektoru, neboť část finančních prostředků, které financovaly jejich aktivity, v tuto chvíli skončí v obecních a státním rozpočtu. Myslím si, že kdyby vláda postupovala tak, že současně se s plošným zdaněním loterií vytvoří alternativní grantové programy a nabídne sportovnímu prostředí a nabídne neziskovému sektoru alternativu pro jejich financování, která bude transparentnější než ono rozhodování provozovatelů loterií, tak jsme si tady řadu problémů jak v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu mohli ušetřit. To se ale nestalo. Vláda zde nezvážila dostatečně důsledky toho, jaké bude mít tato změna na financování neziskového sektoru, a já jsem přesvědčen o tom, že jak sportovnímu prostředí, tak i neziskovým organizacím zůstaneme i po tom dnešním hlasování ledacos dlužni. A to nevyřeší položka ve státním rozpočtu, která byla schválena i za podpory sociální demokracie pro to, aby nějaké finanční prostředky pro příští rok byly rezervovány.

Já bych chtěl proto vyzvat vládní koalici k debatě o tom, jak systémově pro příští léta zajistit financování sportu a jak té slušné a poctivé části neziskového sektoru, která skutečně odvádí práci např. v sociální oblasti, ale i ve zdravotnictví, zajistit alternativní zdroje tak, aby nedošlo k ohrožení fungování té slušné části neziskového sektoru. A chtěl bych za sociální demokracii avizovat to, že my jsme připraveni přijít v prvním pololetí příštího roku s návrhem na zajištění financování sportu v naší zemi tak, abychom tu věc nespojovali s projednávanou novelou loterijního zákona, ale současně jasně deklarovali, že si přejeme, aby tady byl na celostátní úrovni vytvořen transparentní a dlouhodobý systém financování sportovních aktivit, který bude poskytovat dostatečnou jistotu všem, kdo se snaží sportovní prostředí dnes organizovat, kdo se snaží organizovat sport na venkově, sport pro mládež, že vláda na ně nezapomene a že standardní systém financování sportu v příštích letech bude existovat. Proto nechceme tyto naděje nyní spojovat s touto novelou, už to z legislativního hlediska není možné, ale rádi bychom předložili samostatný návrh zákona, který bude financování sportu řešit.

Tolik velmi stručně k postoji poslaneckého klubu sociální demokracie a my jsme připraveni v rámci možností opozice vytvořit prostor pro to, aby prošla senátní verze tohoto návrhu zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Přistoupíme, kole-

gyně a kolegové, k hlasování. Prosím, abyste si zkontrolovali svá hlasovací zařízení, což adresuji zejména všem ostatním, kteří se hlasování účastní. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Je nás zde 130, kteří se hlasování účastní.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o změně zákonů souvisejících se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, podle sněmovního tisku 473/8, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 473/9.“

(Přípomínka ze sálu.) Já jsem vás odhlašovala, kolegyně, kolegové. (Z lavic: Ještě jednou!) Tak tedy vás odhlašuji a prosím, abyste se znovu zaregistrovali.

V tuto chvíli zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 290 z přihlášených 130 poslanců pro 98, proti 2. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali ve znění schváleném Senátem. (Potlesk pravé části sálu.)

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu senátorovi a končím projednávání tohoto bodu.

Naším posledním bodem, kolegyně a kolegové, je bod

55.

Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 503/1. Z pověření zastupitelstva předložený návrh uvede první náměstek hejtmána pan Miroslav Novák a já prosím, aby se ujal slova.

Náměstek hejtmána Moravskoslezského kraje Miroslav Novák: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, členové vlády, dámy a pánové, jen ve stručnosti uvedu

návrh, který předkládá Sněmovně zastupitelstvo Moravskoslezského kraje.

Předmětem návrhu je přiblížení výkonu státní správy v oblasti rybářského zákona občanovi, v tomto případě rozumějme rybáři, ale i nerybáři, pytlákovi, to znamená přestupci, a narovnání určité nelogičnosti, která dnes v oblasti rybářského zákona je. Pověřené obce dnes podle zákona o rybářství vydávají oprávnění k lovu, to znamená rybářské lístky, a v rámci správního řízení v rámci zákona o přestupcích sankcionují ty, kteří loví ryby bez patřičného oprávnění. Všechny ostatní přestupky u fyzických osob na úseku rybářství řeší krajské úřady.

Nelogičnost spočívá v tom, že řekneme přestupce, rybář z města Mladá Boleslav, uloví a zasakuje rybu, podměrečnou rybu a svůj přestupek jde řešit do hlavního města Prahy na krajský úřad. V případě našeho Moravskoslezského kraje je to rybář řekneme z města Rýmařov, přijíždí do Ostravy, řeší svůj přestupek. S ním přijíždí svědek, který má nárok na náhradu ušlého výdělku, nárok na cestovné et cetera. Chceme tedy, zjednodušeně, dát pravomoci pověřeným obcím řešit veškeré přestupky u fyzických osob na úrovni obcí s přenesenou působností počínaje vydáváním rybářských oprávnění a konče sankcí ve všech oblastech přestupků podle zákona o rybářství. Toť je hlavní cíl této novely.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane náměstku. Dříve než dám slovo panu zpravodajovi, tak se přihlásil pan poslanec Skokan a má pro nás nějaké sdělení.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji za slovo. Není to to sdělení, jak byste čekali. Já bych prosil opravit ve stenoprotokolu na 32. schůzi hlasování 171. Já jsem hlasoval pro, ale je tam, že jsem hlasoval proti. Hlasování nezpochybňuji. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, hlasování zpochybněno není, můžeme pokračovat v otevřeném bodu. Slovo dostává zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážená vládo, paní a pánové, to, že symbolicky jako poslední bod před Vánocemi probíráme zrovna zákon o rybářství, je čistě náhoda. Poslanecká sněmovna k tomu prostě teď dospěla. Já vás ujišťuji, že tento návrh se netýká, nemá žádnou souvislost s vánočními kapry či podobnými záležitostmi. Je to návrh, který upravuje správní otázky. Je to návrh, který se netýká žádného z meritorních ustanovení zákona o rybářství, tak jak jej tady před

lety Poslanecká přijala. Tak jak jej potom projednal Senát. Tak jak se řekneme napříč celým politickým spektrem podařilo dohodnout, že zákon bude fungovat. Není to, pravda, ideální zákon, ale je dobře, že alespoň takový jej máme.

Do základních věcí návrh nezasahuje. Já bych podporoval jako zpravodaj, aby byl puštěn do dalšího projednávání, a zcela postačí, když v souladu s rozhodnutím organizačního výboru jej projedná meritorně zemědělský výbor, kterému tato tematika patří. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Nehlásí se nikdo. Obecnou rozpravu končím a nyní se můžeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zemědělskému. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování o návrhu organizačního výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje přikázání tisku k projednání zemědělskému výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 291 z přihlášených 154 poslanců pro 129 proti žádný. Návrh byl přijat a konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru.

Kolegyně a kolegové, o slovo se hlásí předsedkyně Sněmovny paní Miroslava Němcová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobrý den, ještě jednou, vážené kolegyně, vážení kolegové. Tato schůze za malou chvíli skončí a je to poslední den, kdy se společně setkáváme na parlamentní půdě. Proto mi dovolu, abych vám poděkovala za spolupráci v tomto roce. Dovolte mi, abych vám popřála pokud možno radostné prožití vánočních svátků a také vám popřála mnoho zdraví, osobní pohody ve vašich rodinách a schopnosti spolupracovat na půdě parlamentní efektivně také v příštím roce. Děkuji vám. (Poslanci vstávají a tleskají.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, tím končí 32. schůze. Já si dovolu vám popřát vše dobré a těším se na další spolupráci.

(Schůze skončila ve 14.38 hodin.)